

30
100 - 100

SØREN
KIERKEGAARDS
PAPIRER

SØREN KIERKEGAARDS PAPIRER

Anden forøgede udgave
ved Niels Thulstrup

FJORTENDE BIND

Index A-F

ved N. J. Cappelørn

Udgivet af
Det danske Sprog- og Litteraturselskab
og Søren Kierkegaard Selskabet
ved Københavns Universitet

GYLDENDAL

B
4376
A3
1909
v. 14

Søren Kierkegaards Papirer

Index A-F

Fjortende bind

© 1975 by N. J. Cappelørn.

Sat med Monotype Plantin og
trykt i Krohns Bogtrykkeri,
København.

Printed in Denmark 1975

ISBN 87 01 22122 1

Under tilsyn af

F. J. Billeskov Jansen

og N. H. Søb

Udgivet med støtte af

Statens humanistiske Forskningsråd
og Carlsbergfondet

INDLEDNING

Nærværende generalindex er tænkt som et hjælpemiddel til læsere af Søren Kierkegaards Papirer med henblik på såvel den begrebs-analytiske som den historisk-biografiske Kierkegaard-forskning. I overensstemmelse hermed tilsigter det at give en alfabetisk ordnet, så vidt muligt dækkende fortegnelse over person- og stednavne, litterære, filosofiske, teologiske og mere almene begreber, bogtitler (herunder også titler på Kierkegaards egne skrifter), citater og specielle kierkegaardske udtryk, alle med udvalgte kontekster. Disse kontekster, der er anført under ethvert opslagsord, har til formål at yde læsere af Papirerne en hurtig, vejledende orientering inden for de mange optegnelser store og uensartede stofmængde.

Udvalget af opslagsord og kontekster til belysning af begrebsstoffet er søgt gjort fyldigt og repræsentativt, dog således at der er tilsigtet større tæthed i registreringer for så vidt angår de vigtigere kierkegaardske begreber. Ved begreber forstås her ikke blot abstrakte og almindelig kendte kierkegaardske begreber (bl. a. de hyppigt forekommende substantiverede adjektiver og verbalformer med begrebsværdi som f. ex. „Evige, det“, „Existeren“ og „Forbigangne, det“), men også mere almengyldige ord, som Kierkegaard tillægger begrebsstatus (f. ex. „Docent“, „baglænds“ og „forlænds“). Udvælgelsen har også været bestemt af ønsket om, at Index måtte genspejle konsekvensen og strukturen i Kierkegaards begrebsbestemmelser.

På grund af Kierkegaards dialektiske begrebsbehandling, som medfører, at han kan angribe samme tankekompleks ud fra forskellige og hinanden modsatte synspunkter, er det nødvendigt i Index at henvise til opslagsord, der belyser samme begrebskompleks. Dette er sket på følgende måde: Hvis en række opslagsord dialektisk belyser samme begreb, er der givet krydshenvisninger mellem pågældende artikler, eller også er alle ord anført under det vigtigste opslagsord, medens der under opslagsord til de øvrige kun er anført en henvisning til dette opslagsord. F. ex. anføres „Gjentagelse“ og „Repetition“ som selvstændige artikler med krydshenvisninger (derimod er der ikke givet krydsreferencer til „Umiddelbarhed, den anden“, skønt det hører til samme begrebskompleks; det skønnes at ville være en for dybtgående fortolkning for et index). Der er

med andre ord taget et nødvendigt hensyn til den organiske sammenhæng i Kierkegaards begrebsunivers.

Af navne o. lign. historisk-biografisk stof er medtaget forholdsvis mere end i registreringen af begreberne. Dette indebærer, at f. ex. et navn, der tilsyneladende er uden større vigtighed, og som evt. kun forekommer en enkelt gang, dog vil være registreret – af historiske grunde. Hensigten hermed er at lade Index tegne et nøjagtigt og detaljeret billede af Kierkegaards historiske virkelighed, for så vidt den kommer til udtryk i Papirerne.

Navnestoffet omfatter foruden person- og stednavne også mytologiske, sagn-historiske, fiktive o. lign. navne samt de af Kierkegaard anvendte pseudonymer. Såvel adjektiv- som substantivafledninger heraf er anført i selvstændige artikler (f. ex. „Faust“ og „Faustiske, det“ eller „Grundtvig, Nicolai F. S.“, „Grundtvigianer“, „Grundtvigianisme“ og „Grundtvigske, det“). Citater fra og titler på trykte skrifter af andre forfattere end Kierkegaard anføres som opslagsord i citationstegn med referencer til forfatteren, hvor de så forekommer i pågældende forfatterartikel.

Registreringen af Kierkegaards egne skrifter er søgt gjort udtømmende, således at alt vedrørende et skrifts tilblivelse og videre forløb samt evt. anmeldelser og polemiske artikler med relation til pågældende skrift er registreret i en og samme artikel. Index giver således oplysninger om de enkelte skrifers tilblivelse og historie fra det første udkast frem til udgivelse og til den sidste omtale af det i Papirerne (f. ex. fremgår den indviklede tilblivelse af Bogen om Adler, dens opdeling i flere mindre afhandlinger samt deres fordeling i forskellige skrifter klart af Index). De enkelte skrifter indføres i den alfabetiske række efter titlens hovedord. Består et skrift af flere enkeltskrifter eller afhandlinger, vil disse være anført som opslagsord med referencer til pågældende skrift (f. ex. „„Forførerens Dagbog““ se „Enten – Eller““ eller „„Om Forskjellen mellem en Apostel og et Genie““ se „Tvende ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger““).

Udtryk og faste vendinger (f. ex. „a priori“, „Fanden i Vold“ etc.) samt ord-sammensætninger, både de substantiviske (f. ex. „Exemplar-Menneske“), de adjektiviske (f. ex. „ethisk-religieus“) og de substantiverede adjektiviske (f. ex. „Ethisk-Religieuse, det“), optræder i Index som selvstændige artikler. Ord, begreber, citater, udtryk, bogtitler etc., der i Papirerne forekommer på fremmede sprog, indgår som opslagsord på linie med de danske (f. ex. „aeterno modo“, „„de omnibus dubitandum est““, *ἡθικὴ*, „„Vorlesungen über die Aesthetik““ etc.). De græske opslagsord er indført i den alfabetiske rækkefølge

efter omstående translitterationsregler. Da Kierkegaard normalt udelader accenter over græske ord, er disse også i almindelighed udeladt i Index. Hebraiske ord er overhovedet ikke medtaget, da de er yderst fåtallige og udelukkende af filologisk værdi, eftersom de almindeligvis ikke er gjort til genstand for selvstændig behandling fra Kierkegaards side.

De forskellige typer af opslagsord anføres i følgende former: de substantiviske i ubestemt entalsform, såfremt denne er umisforståelig; de adjektiviske i grundform og de substantiverede adjektiver i entalsform; de verbale i infinitiv og de substantiverede verbalformer i ental. Ved personnavne angives fornavnet i sin fulde længde; har en person flere fornavne, angives som regel kun det første i fuld længde, de øvrige ved angivelse af begyndelsesbogstaver.

Af hensyn til overskueligheden i de lange artikler er disse ofte blevet opdelt i flere enkeltartikler, idet f. ex. de substantiviske opslagsord anføres med adjektivisk eller anden bestemmelse (f. ex. ,Existents, aandelig', ,Existents, empirisk' etc.), ligesom de har fået tilføjelsen ,min' (f. ex. ,Barndom, min'), ,af mig' (f. ex. ,Forfølgelse af mig') eller ,mod mig' (f. ex. ,Modstand mod mig' – til forskel fra ,Modstand, min') etc., når Kierkegaard omtaler egne forhold. I andre tilfælde opdeles en artikel i flere ved hjælp af en række genitivsammensætninger (f. ex. ,Christi Død', ,Christi Lidelse' etc.).

Opslagsordenes ortografi følger Kierkegaards, men da den undertiden kan være meget varierende og i visse tilfælde endda direkte fejlagtig, er opslagsformerne fastlagt på grundlag af ofte afvigende ortografiske former, således at formen med den højeste frekvens i almindelighed bestemmer opslagsformen (f. ex. Katolicisme og Catholicisme > Catholicisme; Dialectik > Dialektik eller Kjærlighed > Kjerlighed etc.). I tvivlstilfælde har Chr. Molbechs Dansk Ordbog, Kbhv. 1833, afgivet ortografisk norm for opslagsformerne. Ortografien kan i visse tilfælde få konsekvenser for ordets placering i den alfabetiske rækkefølge. Dette problem er søgt løst ved krydshenvisninger, idet moderne stavemåder i en række tilfælde er anført som opslagsord med referencer til de benyttede opslagsformer (f. ex. ,Fantasi se Phantasie' eller ,Kvinde se Qvinde'). Opslagsordene, som aldrig er forkortede, markeres i Index med kursiv sats. Ved krydsreferencer kursiveres det ord, hvortil der henvises (f. ex. ,se ogsaa *Embede*', ,se *elske* Gud', ,se *Guds* Faderkjerlighed' eller ,se „Om Begrebet *Angest*“').

Den enkelte artikel har følgende opbygning og indhold: efter opslagsordet

følger i () en indholdsangivelse, hvorved det registrerede ord kan ses i dets forekommende kontekster. Indholdsangivelsernes ordlyd er så vidt det er praktisk og sagligt muligt Kierkegaards egen; dette gælder også interpunktion og ortografi. Index vil således, på trods af en vis normalisering af opslagsformernes ortografi, give indtryk af de ortografiske særtræk hos Kierkegaard, særtræk der undertiden synes at have dybere betydning (cf. f. ex. forskellen mellem ,Angst' og ,Angest' eller ,Ironi' og ,Ironie').

Indholdsangivelserne er i en række tilfælde gjort fyldigere for derved at gøre læseren opmærksom på personer og begreber, der nøje er kædet sammen med det pågældende opslagsord, og som ikke umiddelbart ville fremgå af opslagsordet selv. Også derved bliver Index en genspejling af konsekvensen og den dialektiske struktur i Kierkegaards begrebsanalyser og -bestemmelser. I andre tilfælde forekommer indholdsangivelserne derimod i form af sammentrukne citater; i disse tilfælde er formuleringen lagt så tæt på Kierkegaards egen ordlyd som praktisk muligt. Undertiden er indholdsangivelserne endog blot summariske angivelser af det registrerede ords udvalgte kontekster; dette gør sig altid gældende for så vidt angår C-gruppens referater og ekscerpter af bøger, forelæsninger o. lign. Ofte er der anført supplerende oplysninger, dels for at undgå misforståelser, dels for at lede læseren hurtigere til en dybere forståelse af det pågældende sted og endelig for at gøre Index anvendeligt ikke alene for mere erfarne Kierkegaard-forskere, men også for begyndere i Kierkegaard-studiet.

Såvel de sammentrukne citater som de summariske angivelser og de supplerende oplysninger og notitser anføres i [] for derved omgående at gøre læseren opmærksom på indholdsangivelsernes forskellige karakter.

Der er indført en række pladsbesparende forkortelser af hyppigt forekommende ord og af titler på Kierkegaards egne skrifter (cf. omstående forkortelseslister). Alle substantiviske opslagsord forkortes i indholdsangivelserne til begyndelsesbogstaver. De forskellige fleksionsformer markeres ikke, dog tilføjes ,s' ved genitivformerne (f. ex. ,A.s' for ,Abrahams'). Endvidere er signaturen: ... indført ved spring i citaterne.

Spærret, halvfed eller kursiv sats anvendes aldrig i indholdsangivelserne, skønt sådanne forekommer i Papirerne. Citationstegn anvendes overalt, hvor det er anvendt af Kierkegaard, og tillige ved samtlige titler på skrifter og artikler.

Efter hver indholdsangivelse følger referencer til Papirerne: først angives bind, derpå gruppe og endelig optegnelse nummer. Strækker optegnelsen

sig over mere end én side i udgaven, eller løber den fra en venstre side om på en højre side, anføres også sidetal. I de mange tilfælde, hvor en indholdsangivelse efterfølges af flere referencer, adskilles disse med semikolon. Henvisningerne til de to supplementsbind XII og XIII får yderligere tilføjet i () bind og sidetal (f. ex. I C 19 (i Bd. XII p. 95)). Stedsangivelserne forsynes med signaturen: *, såfremt de angiver en vigtig optegnelse, hvori det registrerede ords problemkompleks behandles uden at selve ordet forekommer.

De enkelte opslagsords registrerede forekomster i Papirerne ordnes i overensstemmelse med den kronologiske ordning i den anvendte udgave, således at et opslagsords kronologiske udvikling klart afspejler sig i den enkelte artikel.

Blandt de værker, der særlig har været mig til nytte under udarbejdelsen, kan nævnes: Navneregister til Søren Kierkegaards Papirer ved Kalle Sorainen, Helsinki 1953; det har foreligget fotostateret. – Ludvig Holbergs Epistler. Udg. af F. J. Billeskov Jansen, VIII, Register, Kbhv. 1954. – Søren Kierkegaard's Journals and Papers. Ed. and transl. by Howard V. Hong and Edna H. Hong, Vol. I-II, Bloomington and London, 1967–70. – Gregor Malantschuk: Dialektik og Eksistens hos Søren Kierkegaard, Kbhv. 1968. – The Kierkegaard Indices. By Alastair McKinnon, Vol. II-III, Leiden 1971–74.

Søren Kierkegaard Instituttet har i væsentlig grad fremmet arbejdet med Index ved at stille arbejdsplads og et stort antal udarbejdede sedler til rådighed.

Niels Jørgen Cappelørn.

FORKORTELSER

a. Anvendte forkortelser af Kierkegaards skrifter:

„Begr. Angest“	„Begrebet <i>Angest</i> “
„En lit. Anmeldelse“	„En litterair <i>Anmeldelse</i> “
„Hvad Christus dømmer“	„Hvad <i>Christus</i> dømmer om officiel Christendom“
„En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“	„En <i>Cyclus</i> ethisk-religieuse Afhandling“
„Joh. Cl. ell. De omn. dub. est“	„Johannes Climacus eller <i>De omnibus dubitandum est</i> “
„Dette skal siges“	„ <i>Dette</i> skal siges; saa være det sagt“
„Afsl. Efterskr.“	„Afsluttende uvidenskabelig <i>Efterskrift</i> “
„Om min Forf.-Virksomhed“	„Om min <i>Forfatter</i> -Virksomhed“
„Synspunktet“	„Synspunktet for min <i>Forfatter</i> -Virksomhed“
„Indøv. i Chrstd.“	„ <i>Indøvelse</i> i Christendom“
„Om Begr. Ironi“	„Om Begrebet <i>Ironi</i> “
„Kjerl. Gjern.“	„ <i>Kjerlighedens</i> Gjæringer“
„Krisen og en Krise“	„ <i>Krisen</i> og en Krise i en Skuespillerindes Liv“
„Af en endnu Levendes Pap.“	„Af en endnu <i>Levendes</i> Papirer“
„Lilien og Fuglen“	„ <i>Lilien</i> paa Marken og Fuglen under Himlen“
„Medd.s Dialektik“	„Den ethiske og ethisk-religieuse <i>Meddelelses</i> Dialektik“
„Den bevæbn. Neutralitet“	„Den bevæbnede <i>Neutralitet</i> “
„Til Selvprøvelse“	„Til <i>Selvprøvelse</i> , Samtiden anbefalet“
„Tvende ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“	„Tvende ethisk-religieuse <i>Smaa</i> -Afhandling“
„Phil. Smuler“	„Philosophiske <i>Smuler</i> “
„Stadier“	„ <i>Stadier</i> paa Livets Vei“
„Sygd. til Døden“	„ <i>Sygdommen</i> til Døden“
„Tre Taler ved tænkte Leiligh.“	„ <i>Tre Taler</i> ved tænkte Leiligheder“

„To Taler ved Alterg. om Fredg.“

„Chrst. Taler“

„Opb. Taler i forskj. Aand“

„En opb. Tale“

„Fire opb. Taler“

„To opb. Taler“

„Tre opb. Taler“

„„Ypperstep.“ – „Told.“ – „Syndern.““

„To Taler ved Altergangen om Fredagen“

„Christelige Taler“

„Opbyggelige Taler i forskjellig Aand“

„En opbyggelig Tale“

„Fire opbyggelige Taler“

„To opbyggelige Taler“

„Tre opbyggelige Taler“

„„Ypperstepræsten“ – „Tolderen“ – „Synderinden““

b. Anvendte forkortelser af bibelske skrifter:

Act.	Acta
Am.	Amos' Bog
Apok.	Apokalypsen
Col.	Colosserbrevet
1. Cor.	1. Corintherbrev
2. Cor.	2. Corintherbrev
Dan.	Daniels Bog
Dom.	Dommerbogen
Eph.	Epheserbrevet
Es.	Esaias' Bog
Esth.	Esthers Bog
Ez.	Ezekiels Bog
Gal.	Galaterbrevet
Hebr.	Hebræerbrevet
Hos.	Hoseas' Bog
Højs.	Højsangen
Jac.	Jacobs Brev
Jer.	Jeremias' Bog
Job	Jobs Bog
Joel	Joels Bog
Johs.	Johannes-Evangeliet
1. Johs.	1. Johannesbrev
2. Johs.	2. Johannesbrev
Jos.	Josuabogen
Jud.	Judas' Brev

Judith	Judiths Bog
Klages.	Klagesangene
1. Kong.	1. Kongebog
2. Kong.	2. Kongebog
Luk.	Lukas-Evangeliet
Mal.	Malakias' Bog
Mark.	Markus-Evangeliet
Matth.	Matthæus-Evangeliet
Micha	Michas Bog
1. Mos.	1. Mosebog
2. Mos.	2. Mosebog
3. Mos.	3. Mosebog
4. Mos.	4. Mosebog
5. Mos.	5. Mosebog
Ordspr.	Ordsprogenes Bog
1. Pet.	1. Petersbrev
2. Pet.	2. Petersbrev
Phil.	Philipperbrevet
Philem.	Philemonbrevet
Præd.	Prædikerens Bog
Ps.	Psalmernes Bog
Rom.	Romerbrevet
1. Sam.	1. Samuelsbog
2. Sam.	2. Samuelsbog
Sir.	Sirachs Bog

1. Thess.	1. Thessalonikerbrev	Tit.	Titusbrevet
2. Thess.	2. Thessalonikerbrev	Tob.	Tobias' Bog
1. Tim.	1. Timotheusbrev	Visd.	Visdommens Bog
2. Tim.	2. Timotheusbrev	Zach.	Zacharias' Bog

c. Almindelige forkortelser:

Bd.	Bind
Cap.	Capitel
Chrstd.	Christendom/-men
cf./cfr.	confer
Cit./cit.	Citat/citeret
f. Ex.	for Exempel
G.T.	Det gamle Testamente
hrsg.	herausgegeben
Mske/-t/-r/-ne	Menneske/-t/-r/-ne
mskelig/Mskelige	menneskelig/Menneskelige
N.T.	Det nye Testamente
ovrs.	oversat
p.	pagina
SK	Søren Kierkegaard
Udg./udg.	Udgiver/udgivet
v.	von
übers.	übersetzt
∴	det vil sige

Angående Kierkegaards forkortelser optaget i Papirerne og derefter gengivet i indholdsangivelserne cf. Søren Kierkegaards Papirer. Anden forøgede Udg., bd. I p. XX-XXI og bd. XII p. X.

Translitteration af det græske alfabet:

A α	B β	Γ γ	Δ δ	E ε	Z ζ	H η	Θ θ	I ι	K κ	Λ λ	M μ
A a	B b	G g	D d	E e	Z z	E e	Th th	I i	K k	L l	M m
N ν	Ξ ξ	O ο	Π π	P ρ	Σ σ ς	T τ	Υ υ	Φ φ	Χ χ	Ψ ψ	Ω ω
N n	X x	O o	P p	R r	S s	T t	Y y	Ph ph	Ch ch	Ps ps	O o

A

A ([Om Æsthetikeren i „Enten – Eller“])
IV A 234 p. 91.

([Om As personlige Existens i Samfundet]) IV B 59 p. 223–225.

(„Enten – Eller“: jeg vil ikke være Digter som A siger [cf. 1ste Diapsalm])

IX B 63,7 p. 366*; X, 1 A 11 p. 9.

([Om den Indvending, i hvilken Assesoren i „Enten – Eller“ fanger A, cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“]) X, 1 A 72 p. 55.

aabenbar ([Om „at der bør ethvert Mske at blive aabenbar“, cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“])
IV A 234 p. 91.

(Tidens Bestemmelse er at gøre aabenbar) X, 1 A 261.

([Om at SK ingen dømmer men gør aabenbar]) X, 4 A 23.

(Naaden gør aabenbar) X, 5 A 7 p. 7–8.

(benyttet [af R. Nielsen] er især: Det at blive aabenbar og at gøre aabenbar)
X, 6 B 85.

(Msket gyser for at blive aabenbar; det han elsker er ... det Upersonlige)
XI, 1 A 393.

(at skjule sig i et gennemsigtigt Sandsebedrag er at blive aabenbar)

XI, 2 A 300 p. 316.

(Tiden er en farlig Magt; den gør aabenbar) XI, 3 B 188 p. 313.

aabenbare (aabenbaret og skjult Gud)
X, 1 A 479.

(Gud aabenbarer sig – det kjendes paa, at han skjuler sig) X, 3 A 626.

Aabenbarelse ([Om Guds middelbare Aa. i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])
III C 26 (i Bd. XIII p. 200–219).

(Den ydre Aa. 3: Gjærningen er i Mod-

sigelse [med Gudsbevidstheden i Een])
IV B 67.

(Aa. mod sin Villie) V B 57,2.

(ufrivillig Aa. i Forhold til det Gode)
V B 58.

([Om Sandheden som Aa.])

IX A 221; XI, 1 A 393 p. 302.

Aabenbarelse, historisk IV A 189.

Aabenbaring ([Om Aa. som en Gave til Erkendelsesevnen og som en Opgave for os at forske videre, i Excerpter af Baaders „Vorlesungen über speculative Dogmatik“]) I C 33 (i Bd. XII p. 137).
([Om at Christi Aa. ikke blot er en historisk Efterretning]) II A 1.

(Begrebet Aa. kan i sig indeholde Begrebet af det Skjulte) II A 80.

(Philosopherne mene, ... at der kun i uegentlig Forstand kan være Tale om Aa.) II A 523.

(Guds Øie møder den Christne i Natur og Historie) II A 664*.

([Om at al mskelig Reflexion og Speculation har sin evige Forudsætning og Mulighed i Aa., i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26 (i Bd. XIII p. 10).

([Om at Aa. kun er mulig under Forudsætning af Ideen om Guds absolute Personlighed]) II C 26 (i Bd. XIII p. 11).

([Om at Guds Aa. for Msket er betinget ved den mskelige Selvbevidstheds Maal]) II C 26 (i Bd. XIII p. 13).

([Om Aa.s Sandhed i Excerpter og Referater af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“])
II C 54 (i Bd. XIII p. 159).

(man har betegnet enhver Religion som Guds Aa. [i Excerpter af Conradis Artikel „Ueber die Praeexistens Christi“])
II C 54.

([Om Schellings Forstaaelse af Aa. som Noget, der er over Fornuften, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 254).

([Om den positive Philosophie lige overfor Aa. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 281–283).

([Om Forholdet mellem Philosophie og Aa. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 283).

([Om Indeholdet af Aa. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 316).

([Om Aa. som Mythologiens dybere Forudsætning i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 317).

([Om den filosofiske Forflygtigelse af Aa. hos Marheineke]) III C 32.

(hvad der ikke opkom i noget Mskes Hjerter) IV C 1 p. 366 f*.

([Om Betragtningen af Aa. for den umiddelbare Gudsbevidsthed]) V A 8.

(Luther lærer, at Msket maa belæres ved en Aa. om hvor dybt han ligger i Synd) VII, 1 A 192 p. 130.

([Om at ville fremstille et Mske, der meente at have haft en Aa., i Indledning til „Bogen om Adler“])

VII, 2 B 235 p. 15.

(I hiine fjerne Tider da en Mand værdisiges høie Aa., da trak han sig 3 Aar tilbage) VII, 2 B 235 p. 22.

([Om Forskjellen mellem Aa. og Genialitet i Indledningen til „Bogen om Adler“]) VII, 2 B 235 p. 26.

([Om Adlers Paastand om, at han var vederfareet en Aa.])

VII, 2 B 235 p. 30–33; VIII, 2 B 13 p. 60.

(Sæt det [at faae sig en Aa.] var blevet Tidens Fordring) VII, 2 B 235 p. 56.

(Det antages nu her [i „Bogen om Adler“ Cap. I], at Adler virkelig har haft en Aa.)

VII, 2 B 235 p. 59.

(det at en Mand pludseligen beraabte

sig paa en Aa., kunde afgive et ønskeligt Incitament) VII, 2 B 235 p. 85.

(Det hele med Adlers Aa. er Misforstaaelse) VII, 2 B 235 p. 91.

([Om en moderne Exegets Væven om hvad der skal forstaaes ved en Aa.])

VII, 2 B 235 p. 97.

(Adler vedgaaer selv autentisk (... at have haft en Aa. ved hvilken ...) han intet Nyt har haft at bringe)

VII, 2 B 235 p. 103.

(Øvrighedens Spørgsmaal. ... 2) om De [Adler] indseer, at det er sværmerisk ... at følge saadanne formentlige udvortes Aa.) VII, 2 B 235 p. 104.

(Ved en Aa. er Adler bleven anviist at holde sig til Aa.)

VII, 2 B 235 p. 106; VIII, 2 B 7,9 p. 29.

(den troende christelige Præst er ikke kaldet ved nogen Aa. til at forkynde Jesum) VII, 2 B 235 p. 107.

([Om Forskjellen mellem det: ved en Aa. at have modtaget af Frelseren en Lære betroet og det: at være reddet paa en vidunderlig Maade])

VII, 2 B 235 p. 110; VIII, 2 B 7,7 p. 28.

(en Mand der begynder med en Aa. ... har kun i uvæsentlig Forstand at haabe paa Perfectibilitet) VII, 2 B 235 p. 113.

([Om Forskjellen mellem Aa. og Begeistring]) VII, 2 B 235 p. 120.

([Om at Adler synes at have glemt at Læren er ham meddelt ved en Aa.])

VII, 2 B 235 p. 133–134;

VIII, 2 B 7,7 p. 24; 7,9 p. 29.

([Aa. kaldes det Umiddelbare i hegelsk Sprogbrug])

VII, 2 B 235 p. 134; VIII, 2 B 7,7 p. 26.

([Om en vildfarende Exegese og Dogmatik, der er gaaet hen og har forstaaet Begrebet en Aa.]) VII, 2 B 235 p. 136.

(Den der er kaldet ved en Aa. ... er netop Guds Redskab)

VII, 2 B 235 p. 151; VIII, 2 B 13 p. 63.

([Om at den hegelske Philosophie svigefuldt bortforklarer Aa.])

VII, 2 B 235 p. 189–207.

([Aa. er noget objektivt for Adler])

VII, 2 B 235 p. 205.

(Confusionen ligger i, at dette Begreb

Aa. ikke staaer fast) VII, 2 B 235 p. 207.
(Mag. Adlers Tilsvær indeholder væsentligen ... en hegel'sk Forflygtigelse af det Begreb en Aa.)

VII, 2 B 235 p. 209; 266,23.

(En Aa. er endog en paradox Umiddelbarhed) VII, 2 B 249,27.

(en Apostel er Udgangspunktet indenfor Transcendensen : i Kraft af en Aa.) VII, 2 B 256,9.

(Den ved en Aa. Kaldede ... har sit Udgangspunkt indenfor Transcendensen) VII, 2 B 261,8 p. 294.

(Aa. er som Udgangspunkt paradox over den Kaldedes personlige Identitet med sig selv) VII, 2 B 261,8 p. 294.

(det Begreb en Aa. ... har [den hegel'ske Philosophie] forflygtiget saa længe, at det bliver en Bestemmelse af Subjektiviteten) VII, 2 B 266,23.

(Et andet [Afsnit af „Bogen om Adler“ bliver]: en Aa. i Samtidighedens Situation)

VIII, 1 A 264; 440 p. 195;

VIII, 2 B 2 p. 5-7.

(til det at have en Aa. svarer ethisk et uhyre Ansvar i alle Retninger)

VIII, 2 B 13 p. 62.

([Om hvorvidt det er muligt, at en mskelig Reflexion kan overtage en Kaldelse ved en Aa.]) VIII, 2 B 13 p. 64.

(Den, der er kaldet ved en Aa. og til at meddele en Aa. ... han skal forkynde det) VIII, 2 B 16,7.

(hele [„Bogen om Adler“] er ... en ethisk Undersøgelse om det Begreb en Aa.) VIII, 2 B 19 p. 71.

(Den, som tør sige at Gud ved Aa. bestemmer hvad han skal gjøre, en Saadan kan handle umiddelbart)

IX A 223 p. 118.

(en exegetisk og dogmatisk Viisdom ... vidste at forklare en Aa. som et indre Faktum) IX B 5,2y.

([Om at Guds Redskab kan isoleres ved Aa.]) X, 2 A 602.

(Paa Afstand, (især paa 1800 Aars Afstand) er en Aa. en yderst confortabel Sag) X, 2 A 602.

(i Samtidighedens Situation ... at være

Den, som har haft en Aa.: det er ... den absoluteste Isolation) X, 2 A 602.

(Joh. Climacus gjør gjældende: en Aa., at det er en Aa. kjendes paa sit Modsatte, at det er Mysteriet) X, 3 A 626.
(efter at Aa. er blevet Mskene til Deel, gjælder det ...: troer Du eller troer Du ikke) X, 4 A 334.

([Aa.] vil - thi det er Communicationsmediet for det Guddommelige - væsentligen forholde sig til det Ethiske)

X, 5 A 73 p. 82.

(selv naar man ... indrømmer Naturvidenskaberne at have Ret mod Aa., bliver aldeles uforandret den christelige Ethik ...) X, 5 A 73 p. 83.

(Paven ... anerkjender roligt det at have guddommelige Aa. paa samme Maade som at et Mske ellers har store Gaver) X, 5 A 135.

(et Paradox ... naar Pascal siger, at Gud i Aa. er blevet dunklere end han var før)

XI, 1 A 299 p. 239.

see ogsaa Guds Tilsyneladelse.

Aabenbaring, absolut (først den Religion kan kaldes den absolute Aa., i hvilken Gud som Person ... er bleven aabenbar i Mskets Bevidsthed) II C 56.

Aabenbaring, guddommelig ([Om guddommelig Aa. i Excerpter af Schleiermachers „Der christliche Glaube“])

I C 20 (i Bd. XII p. 126).

([Descartes] mener man bør tro en guddommelig Aa., om den end lærer quod naturali lumini contrarium) IV C 14.

Aabenbaring, særlig ([Om Adlers Paastand om at have haft en særlig Aa.])

VII, 2 B 235 p. 106-108.

„En Aabenbaring i Nutidens Situation“ se „Bogen om Adler“; „En *Cyclus* ethisk-religieuse Afhandlinger“; „Tre ethisk-religieuse *Smaa-Afhandlinger*“.

Aabenbaringsbegreb ([Om at J. H. Fichte ikke har forstaaet Betydningen af Chrstd.s Aa.]) II A 517.

([Om Aa.s Gyldighed ligeoverfor det reent humane Standpunkt])

III A 211 p. 88.

([Om Adlers Forvirring med Hensyn til Aa.]) VII, 2 B 235 p. 105-106.

((Om at Adler har et hegelsk Aa.)
VII, 2 B 235 p. 206–207.

Aabenbarings-Faktum (Adler har et Aa.s-F. at beraabe sig paa)
VII, 2 B 235 p. 17; 244 p. 269.
(Paa sit Aa.s-F. staaer og falder Mag. Adler) VII, 2 B 235 p. 18.
(For en væsentlig Critiker gjelder det ... at huske, at Forfatteren [Adler] har et Aa.s-F.) VII, 2 B 235 p. 19.
(Et Aa.s-F. ... hører i kvalitativ dialektisk Forstand, hjemme i ... den paradox-religieuse [Sphære])
VII, 2 B 235 p. 19.
(et Aa.s-F. er den toniske Dominant som ubetinget maa accentueres)
VII, 2 B 235 p. 20; 261, 14.
(Aa.s-F. selv er i kvalitativ Dialektik, noget ... Høiere end alle Digtenes æsthetiske Værd) VII, 2 B 235 p. 20.
(der er intet Forhold mellem den mskelige Critik og et Aa.s-F.)
VII, 2 B 235 p. 21.
(Aa.s-F. er det Faste, men Reflexionen er Mægleren) VII, 2 B 235 p. 61.
(Det saakaldte Aa.s-F. selv som Phænomen indordnet i den hele moderne Udvikling [„Bogen om Adler“, Cap. II])
VII, 2 B 235 p. 74–93; 241, 4.
([Aa.s-F. er der ikke mere Tale om i de sidste 4 Bøger af Adler])
VII, 2 B 235 p. 133–134.
(Aa.s-F. er det Afgjørende, Det, der giver [den Kaldede] guddommelig Myndighed) VIII, 2 B 13 p. 63.

„En Præmisse-Forfatter paa et Aabenbarings Faktum“ se „Bogen om Adler“.

Aabenbaringsphilosophie ([Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])
III C 27 (i Bd. XIII p. 254–329).

aabne (det at jeg aabner mig, vil betyde, at jeg drages ned) IX A 285.

Aand (Det [at skrive for Samtiden] begynder med at Een ell. flere ... blive gale – derpaa følger en mægtig Aa. der opfatter Ideen) II A 189.
([at stimulere sin Aa. ved Drik kalder Middelalderen at sætte sin Sjæl i Pant til Fanden]) II A 698.

((Om Kants Begreb af Tro, at uden Aa. kan ingen troe, i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“]) II C 24 p. 339.
((Om den udstykkede Idees Ophævelse igjen i Aa. som det 3die Moment hos Hegel, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophie fra Kant til Hegel))
II C 25 (i Bd. XII p. 321).

((Om de Veie hvorigjennem Aa. ifølge Hegel maa gaae for at komme til Ideen, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophie ...))
II C 25 (i Bd. XII p. 327).

((Om at det christelige Dogma om Aa. udelukker ligesaa vel den dualistiske som den pantheistiske Forestilling, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“))
II C 26–27 (i Bd. XIII p. 32).

((Om hvorledes Differenten mellem Catholicisme og Protestantisme opstaaer, idet Dogmet om Aa. kommer til at explicere sig i sin hele Dybde, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“))
II C 26–27 (i Bd. XIII p. 36).

(Aa. er det, der fører Legemets Opstandelse med sig [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 63).

(Læren om Aa. og Guds Rige [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])
II C 28 (i Bd. XIII p. 68–86).

((Om at Aa. metaphysisk er Identiteten af det Subjective og Objective, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“))
II C 28 (i Bd. XIII p. 69).

((Om Aa. som det evige Formprincip i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“))
II C 28 (i Bd. XIII p. 69).

((Om at Hegel og Jacob Böhme lader Aa. resultere af Naturen, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“))
II C 28 (i Bd. XIII p. 69–70).

([Om at det er Aa., der tilsiger Syndernes Forladelse, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 99).

([Om Aa. i Forholdet mellem Art og Individuum, i Referat af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“]) II C 54 (i Bd. XIII p. 164–165). (Ringens forskellige Aa. ... samler sig i mig i een Ringens Aa.) III A 149.

(Hegel ... siger, at Aa. er den bedste Epitomator [cf. „Vorlesungen über die Philosophie der Geschichte“]) III B 2. ([Det indre Liv] er ikke vort Liv, det er Aa.s Liv i os) III C 1 p. 248.

(Læren om Aa. [i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 242–247).

([Om Gud som Aa. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 270; p. 298).

([Om Aa. som tredje Potents i Treenigheden i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 310–311).

(Bevidsthed er Aa., der er Alt trichotomisk) IV B 10,12.

(Aa.s Frugter ere Kjerlighed [cf. Gal. 5,22]) IV B 97,2.

([Om Gjentakelse i Natur-Phænomenernes Verden og i Aa.s Verden])

IV B 111 p. 261–274; 113; 117 p. 286–296; 118,7,9,16.

(det Udtryk Aa.s Rige er flertydigt. Det kan forstaaes om Verdens Aa. og om den individuelle Aa.)

IV B 111 p. 262; 117 p. 291.

(Aa.s Bestemmelse har Aristoteles ikke fattet) IV C 26.

(Aa. er den sande Independent) V B 53,25.

([Om at Aa. constituerer den mskelige Synthese af Sjel og Legeme])

V B 55,4; X, 2 A 408 p. 289–290.

([da Aa.] skulde til at sættes i Synthesen viste [den] sig som Frihedens Mulighed) V B 55,9.

(Det er Aa. at spørge om to Ting: 1) er det muligt 2) kan jeg gjøre det) V B 148,20.

(Msket er Aa.) V B 148,38.

([Om at de fleste Msker ikke bryder sig om Aa., de er og bliver Dyre-Skabninger]) VII, 1 A 168; VIII, 1 A 673 p. 321.

([Om at Naturvidenskaben ikke oplyser om Aa.]) VII, 1 A 191.

(et Mske, der uendeligt har besindet sig paa sig selv som Aa., kunde ... ikke vælge Naturvidenskaberne)

VII, 1 A 200 p. 134–135.

([en eminent Naturforsker] bliver ikke sig selv gjennemsigtig i Aa.s Bestemmelse) VII, 1 A 200 p. 135.

(i Aa.s Forhold er der ingen ... udvortes haandgribelig, uanstændig Virkelighed) VII, 2 B 235 p. 50.

(det Dybsindige og det Elegante ved Aa. er at Erhvervsmaaden og Besiddelsen er Eet) VII, 2 B 235 p. 51.

(i Aa.s Forhold kan der ... kun [seires] paa den væsentlige Maade; men den ... [er] Reduplicationen af Seiren)

VII, 2 B 235 p. 51.

([Paradoxet er] en ontologisk Bestemmelse, der udtrykker Forholdet mellem en eksisterende, erkjendende Aa. og den evige Sandhed) VIII, 1 A 11.

(Job. 17,1–2. „Min Aa. er fortæret ...“) VIII, 1 A 68.

(to Aa. kan umuligt blive til een Aa.) VIII, 1 A 231.

([gyseligt at leve i Omgang med] Msker, der ansee Alt hvad der hedder Aa. ... for Indbildning) VIII, 1 A 334.

([de fleste Mskers] Umiddelbarheds mange lykkelige Aar er i Retning af Aa. Satire) VIII, 1 A 649 p. 296.

(den inverse Gang, hvilken er „Aa.“ Aa. er den anden Gang) VIII, 1 A 649.

(Chrstd. er Aa. At opfatte et Barn under Bestemmelsen „Aa.“ er Grusomhed) VIII, 1 A 663.

(Aa. bliver nu i disse Tider en Overflødighed) VIII, 1 A 666.

(At troe sine Synders Forladelse er den afgjørende Crisis, hvorved et Mske bliver Aa.) VIII, 1 A 673 p. 321.

(Aa.s Modenhed ... betyder, at hele Umiddelbarheden er gaaet tabt)
VIII, 1 A 673 p. 321.

(det Humane ligger i, at det er forundt ethvert Mske at kunne være Aa.)

IX A 76.

(jo mere et Mske er blot Aa., desto vanskeligere er [det at sige: Taalmodighed, med Guds Hjælp kommer det nok])

IX A 354.

(jo mere Aa. jo mere Søvnløshed ... thi Aa. er lutter Vaagenhed og Actuositet)

IX A 367.

(Eet har jeg for Alt at vogte mig for, at bedrøve Aa.)

X, 1 A 316 p. 209; X, 3 A 98 p. 78.

(Aa. kan kun meddeles indirecte)

X, 1 A 417 p. 265.

(I „Mulighed“ er det umuligt at blive Aa.) X, 1 A 417 p. 265.

(Aa. maa udtrykke, at det Jordiske er det Indifferent) X, 1 A 426 p. 273.

(mangen Lidelse og Anfægtelse ... kan blive en Verdensbegivenhed, naar den skal udholdes ... ene ved Aa.)

X, 1 A 452 p. 287.

([Om Forskjellen mellem at blive hjulpet af Gud og af Derivationsmidler bort fra Aa.]) X, 1 A 452 p. 288.

(man kan vistnok foreskrive Sjælesørgerne ..., at et Mske skal ikke spare sig selv men holde ud at være og at blive Aa.) X, 1 A 452 p. 288.

(Anti-Climacus bemærker rigtigt [i „Sygd. til Døden“], at de fleste Msker slet ikke opleve at blive Aa.)

X, 1 A 679 p. 430.

(det Strengeste ... skal ikke forkyndes saaledes, at man grusomt vil forcere Mskene til ... at blive Aa.)

X, 2 A 75 p. 59.

(overhovedet er „Aa.“ absolut Aa. den største Grusomhed for et stakkels Mske)

X, 2 A 86 p. 67.

(saa reen Aa. er jo dog et Mske ikke, at han bogstaveligen kan leve af Guds Ord istedetfor af Mad) X, 2 A 136.

(Aa. gennemtrænger et Mske saaledes, at man seer hvilken Mand han er)

X, 2 A 380 p. 271.

(Jo Mere et Mske, værner sig til at participere i, indtil at være med i Alt: desto mere afstumpes Aa. i ham)

X, 2 A 397.

(det at forholde sig til Aa. er at være til Examen)

X, 2 A 406 p. 289; 408 p. 290;

534 p. 386; X, 4 A 572 p. 391.

(Aa. sætter Splid) X, 2 A 408.

(de Fleste lever i Forhold til Aa. i samme Duplicitet som i Forhold til Naturphænomener) X, 2 A 424.

(Øie for dette hvorledes [hvorledes Noget siges] er egentlig Aa.)

X, 2 A 466 p. 334.

(„Aa.“ negerer altid Umiddelbarheden – derfor kan kun „Aa.“ blive opmærksom paa „Aa.“) X, 2 A 534 p. 387.

(Glem ... Dig selv ganske over Tanken om Gud, at han er Kjerlighed: ... saa er Du ogsaa blevet Aa.)

X, 3 A 359 p. 256.

(Det at sætte Alt ind er uendelig Forskjel fra en høi Sum af Brøks-Indsættelser, er Indvielsen, er Aa.) X, 3 A 493 p. 328.

(Den, der virkelig vorder Aa. ... han overtager engang (ved at vælge sig selv ...) sit hele Væsen ...) X, 3 A 501.

([Om Aa. som Undseelse]) X, 3 A 501. (for at blive Aa. maa man igjennem Criser) X, 3 A 526 p. 348.

(Dersom jeg var Aa., saa var jeg saa stærk, at jeg kun havde een eneste Bekymring for min Sjæls Frelse)

X, 3 A 579 p. 380.

(jeg er ikke Aa., jeg er Kjød og Blod ... og saa er Chrstd. en uhyre Strengthed)

X, 3 A 579 p. 380. (Chrstd. vil først omdanne mig til Aa.)

X, 3 A 579 p. 380–381.

(Den stigende Vanskelighed i Aa.s Forhold) X, 3 A 596 p. 390.

(Dersom et Mske kunde fastholde at alt Det, han mskeligt glæder sig ved, kan fratages ham hvert Øieblik ... saa er han væsentligen Aa.) X, 3 A 705 p. 454.

(At det lader sig gjøre paa een Gang at være Aa. ... og saa dog kunne ret glæde sig derved: det er et moderne Paafund)

X, 3 A 705 p. 454.

(Aa. er: hvad Magt et Mskes Erkjendelse over over hans Liv) X, 3 A 736. ([Sandheds-Vidnet noterer] os alle Prisen paa det at være Christen saa høit som „Aa.“ er) X, 4 A 33 p. 24.

(Af Aa. lader sig Samfund ikke deducere og Kierken er ... fordi vi ikke ere i Sandhed eller reent Aa.)

X, 4 A 226.

(Forestillingen om at maatte betale i „Aa.“, i Aa.s Kampe: det bliver aldrig populairt) X, 4 A 372.

(„Aa.“ kjender Guds Forholdet paa Modstanden paa at lide ...)

X, 4 A 411 p. 252.

(Man skal ydmygt bekjende ... at jeg er bange for at være Aa. i streng Forstand) X, 4 A 446 p. 275.

(Gud er Aa. – og Opgaven for et Mske er at forvandles til Aa.; men Aa. er netop, med Sandse-Vidnesbyrdet contra at forholde sig til Gud)

X, 4 A 473 p. 295.

([Om at naae Aa.s seirrige Glæde])

X, 4 A 508.

(een eneste sand Christen, der ved at udtrykke hvad Aa. er, sprænger hele Verdsligheden) X, 4 A 508.

([Om hvorfor Christus forjættede sine Apostle en Aa.]) X, 4 A 538 p. 356.

(at være omdannet til ene at trøstes ved Evigheden er at være blevet Aa., [den kvalfuldeste Lidelse]) X, 4 A 572 p. 391.

(at blive „Aa.“, det er ikke en „Prøvelse“ indenfor Timeligheden, nei, Du maa virkelig afdøe) X, 4 A 572 p. 391.

(Aa. er „Trøsteren“ – der standser vi: trøst Dig!)

X, 4 A 593 p. 411; X, 5 A 44 p. 47–48; 49.

(i N.T. ... er Efterfølgelsen fordret ... [der loves] en Aa., der hjælper En frem ad den Vei) X, 4 A 619 p. 434; 650.

(Tro det [at Gud er Kjerlighed], vær forvisset (... hold blot ud, Du skal see Aa. kommer nok Dig til Hjælp))

X, 4 A 620 p. 434.

([Om at Msket ikke kan komme til at elske Gud uden at forvandles fra det naturlige Mske til Aa.])

X, 4 A 620 p. 436.

([Chrstd.] forkynder at det ved Aa.s Bistand er saligt at lide)

X, 4 A 666 p. 479.

([Om at Aa. tilskynder til at gjøre det Gode, og bedrøves med hvert Øieblik der ventes]) X, 4 A 669.

(Guds-Forholdet. Fader – Søn – Aa.) X, 5 A 23 p. 28–30.

(Forbilledet viser fra sig ... til „Aa.“) X, 5 A 23 p. 29.

(det at være og blive Christen fører i den Grad Lidelse med sig, at der derfor ... forjættedes dem en „Aa.“) X, 5 A 36.

(Det sande Forhold er: af egen Erfaring at kunne bevidne, at det er en Aa., som gjør En det at undvære saligere end det at faae) X, 5 A 37.

(Aa. – det at troe, at Andre have haft Aa.) X, 5 A 37.

(Her stikker Vanskeligheden for os Alle i Christenheden ... Vi kunne ikke negte, at en saadan Aa. er til ... men vi tør ikke [give os hen til den])

X, 5 A 43 p. 47.

(Aa. er ikke blot levendegjørende, givende Kraft til at afdøe – men ogsaa Trøsteren i Forhold til „Efterfølgelsen“) X, 5 A 44 p. 48.

(naar et Mske i Inderlighed tør vide, at han er Guds Elskede ... [og dog] vil komme til desto mere at lide: ... saa behøves i Sandhed en Aa., der er Trøsteren) X, 5 A 49 p. 52.

(naar Du blot selv vil vove ud, saa lover han [Gud] Dig en Aa., der skal gjøre Dig det at lide saligere end det at nyde) X, 5 A 79 p. 89.

(først vil Du fornemme Lidelsen – og saa ... kommer det Øieblik, da Aa. vil gjøre Dig det at undvære saligere end det at faae) X, 5 A 79 p. 90.

(N.T. lærer, at der skal skjenkes den Christen en Aa., som vil gjøre ham det at lide saligt) X, 5 A 81 p. 92; 82 p. 95.

([Om den Lidelse, som er det at afdøe svarende til det at Gud er „Aa.“])

X, 5 A 82 p. 94; 129.

(Chrstd. forholder sig til den Enkelte, i Betydning af Aa.)

X, 5 A 97; XI, 1 A 370.

(Sandheden i en Enkelt det er ... at forsage ... som var man reen Aa.)

X, 5 B 255 p. 426.

(da Msket qua Mske ikke er reen Aa., har han en Trang til Fælleddsskab [og] ... til det Jordiske og Timelige)

X, 5 B 255 p. 426-427.

(Det er Aa. som levendegjør. Det er Christi egne Ord [i Gethsemane] ... Ja, den levendegjør - gennem Døden)

X, 6 B 4, 13.

(naar „Aa.“ engang har sat et Maskinerie i Bevægelse, saa kan det altfor godt lade sig gjøre, at Maskineriet vedbliver at gaae, men Aa. er borte)

X, 6 B 229 p. 367.

(det er den rene Bestemmelse af „Aa.“ ... i bogstavelig Forstand at „leve“ - af Guds Ord! [Bemærkning til Luk. 4,4])

X, 6 C 1, 41.

(anderledes [end at, naar jeg indlader mig med Gud, saa er det som han blev vred] kan „Aa.“ ikke elske)

XI, 1 A 2 p. 7-8.

(saaledes have vi hjulpet os, vi have reent afskaffet det i christelig Forstand at blive Aa.)

XI, 1 A 34.

(man troer, at det er ved Aa. Bistand at Chrstd. har udbredt sig ... det er skeet derved, at Aa. er veget bort)

XI, 1 A 72 p. 55.

(i det samme Øieblik Aa. atter kommer igjen, vil det Hele styrte sammen)

XI, 1 A 72 p. 55.

([Om at udholde den Forfølgelse, som bliver Følgen af at udtrykke Aa. blandt Dyre-Skabninger])

XI, 1 A 85.

(naar den idylliske Livs-Nydelse kommer ... i Forhold til „Aa.“ ... bliver den enten selv Aa. eller - Bestialitet)

XI, 1 A 85.

(Natur-Videnskabernes uhyre Opsving ... beviser at Slægten har fortvivlet om at være Aa.)

XI, 1 A 94.

(„Aa.“ kan ... aldrig anbringes ligefrem, der maa bestandigt først en Negation)

XI, 1 A 152.

(Chrstd. mener at Frelsen er at blive Aa.)

XI, 1 A 227 p. 180; 518 p. 393.

(paa en bestialsk Maade kan man ...

ikke komme til Aa.)

XI, 1 A 232 p. 188. (at offres er en Proces ... Processens Betydning er, at Den, i hvem der er Aa., mere og mere luttres, forvandles til Aa.)

XI, 1 A 232 p. 188.

(I Chrstd. er Gud Aa. - og derfor saa uhyre haard - af Kjerlighed; thi han kræver Aa. af Msket)

XI, 1 A 299 p. 239. ([Msket] er Dyr - og Afsideshed sigter paa ham i Retning af at gjøre ham til Aa.)

XI, 1 A 352 p. 272.

(kun Lidende kan Aa. støde sammen med Verdslighed i Verdslighed)

XI, 1 A 377.

(At være Aa. paa anden Haand er at være aandløs)

XI, 1 A 380 p. 291-292. (Primitivitet er: Mulighed af „Aa.“)

XI, 1 A 385.

(Primitivitet, Aa. er: at sætte Livet ind, først ... først Guds Rige)

XI, 1 A 386. (Den, som ikke har lidt under Mskenes Bestialitet, han bliver ikke Aa.)

XI, 1 A 407.

(De Mske, som nu fødes, ere i Forhold til Aa. lige saa ubrugelige som Synaale uden Øie)

XI, 1 A 450 p. 345. (Subjektiviteten er det der bestemmer Forholdet til Aa., eller den er Aa.s

Mulighed)

XI, 1 A 450 p. 345. (Saa underfundig ... (dog anderledes kan „Aa.“ umuligt være) er Tilværelsen: den største ... mskelige Vished ...

narrer allervisest for det Evige ... [iden mindste mskelige Vished] er Muligheden af det Evige)

XI, 1 A 458 p. 353-354. (aandløse Præster ... [have fordrevet] Muligheder af at blive Aa. ... ved at

snakke dem efter Munden og give dem Beviser)

XI, 1 A 458 p. 354. (At være „Aa.“ er at være „Jeg“, Gud vil have „Jeger“)

XI, 1 A 487. (al den Existeren, som ikke blev Aa., [er] en Forsvinden, et Sporløst)

XI, 1 A 500. (Aa. er reent gaet ud af Slægten)

XI, 1 A 511 p. 388;

XI, 2 A 242 p. 253; 246 p. 256; 378.

([Uro] er der, hvor der er store Synder ... Ro er just den størst mulige Afstand fra „Aa.“)

XI, 1 A 516 p. 392.

(Instinktivt har „Msket“ ... en Taktik mod „Aa.“ lad os danne Masse)

XI, 1 A 516 p. 392; XI, 2 A 434 p. 427.

(at blive Aa. er at blive den Enkelte)

XI, 1 A 518 p. 393; XI, 2 A 89 p. 96.

(saasnart Legemet ikke er Aa.s Villighed ... er det Syndens Legeme)

XI, 1 A 524 p. 398.

(just det at der er Aa. med i Spillet gjør ogsaa igjen Legemet mere opsætsig)

XI, 1 A 524 p. 399.

(denne Sprogbrug [maa standes]: at forene sig ... for desto bedre at kunne være Aa.) XI, 1 A 536 p. 406.

(ved at tilstaae at Forening er af Svaghed forholder man sig til Aa.)

XI, 1 A 536 p. 406.

(Hyklere er ikke saa stor en Afstand fra ... Aa., som det at man i al [Middelmaadighed] ... har levet sig ind i Vrøvl og troer at det er Chrstd.) XI, 1 A 549.

(det at være Aa. ... er: frit at ville Det, som Kjød og Blod meest gyser for ... Altsaa er Aa.: at ville døe, afdøe)

XI, 1 A 558 p. 424; XI, 2 A 279.

(Msket er en Synthese; men idet „Aa.“ anbringes, splitter den Synthesens Sammensætning og sætter som Top-Vinkler sammen) XI, 1 A 592.

(Sønnens Epoche var N.T., og nu forestaaer – Aa.s Epoche) XI, 2 A 38 p. 42.

(Aa. er Ild) XI, 2 A 41 p. 45–46.

(ikke Alle ... udbrænde til Aa., nogle udbrænde til Aske : de blive ikke Ild: Aa.) XI, 2 A 41 p. 45.

(Aa. – Tilsyneladelse (Phænomen) Guds Nærhed – Guds Fjernhed)

XI, 2 A 51 p. 57–61; 53.

(hvis Aa. forandr sig i Lighed med sine Modstandere, er det ikke mere Aa.) XI, 2 A 62.

(Mske-Slægten tenderer til i Aa.s Forhold at ville afskaffe Personlighed : afskaffe Aa.) XI, 2 A 62.

(Msket er den eneste Dyre-Art, hvor hvert Exemplar er ... lagt an til Aa.) XI, 2 A 88 p. 95.

(Aa. er Forskjellighed i sig og selvfølgelig ogsaa fra Andre) XI, 2 A 88 p. 95.

(I „Aa.“ er Alting omvendt)

XI, 2 A 90 p. 98.

(Pointen i Chrstd. er, at Msket er Aa., og Aa. er Forskjellighed i sig)

XI, 2 A 112 p. 119.

(Den nulevende Mske-Slægt ... [har] aldeles ingen Selvfølelse i Retning af at være „Aa.“) XI, 2 A 198 p. 213.

([Om hvorledes et Talent virkelig bliver Aa.]) XI, 2 A 228.

(det Christelige om Arvesynden ..., at det at være til som Dyre-Skabning er for Aa. et tvetydigt Gode)

XI, 2 A 242 p. 253.

(Chrstd. forstaaer, at for Aa. er det at være til som Dyre-Skabning Lidelse)

XI, 2 A 242 p. 253; 246 p. 256.

(Ironie i Forhold til Aa. og hvad Aa.s er) XI, 2 A 246 p. 255–256.

(Aa. er: at jo mere et Mske tænker over Livet, desto tungere og mere anstrengt bliver det ham) XI, 2 A 246 p. 256.

(dette er det negative Kjende paa Aa., at Aandløshed er Veien til at gjøre Livet let) XI, 2 A 246 p. 256.

(Det at blive Christen er, ifølge N.T., at blive „Aa.“ At blive Aa. er, ifølge N.T. at døe, at afdøe) XI, 2 A 378.

(Den Alt afgjørende Grundsætning for „Aa.“: Intet er mere eller bedre end Noget) XI, 2 A 418.

(naar jeg er ... en Dyre-Skabning, saa er „Aa.“ det Frygteligste for mig ... det at elske Aa. er det Frygteligste af Alt) XI, 2 A 426 p. 418.

(Aa. ligner ingen sandelig Gjenstand. Men et Dødningehoved var dog det mest betegnende Sindbillede)

XI, 2 A 426 p. 419.

(De Msker, i hvem der dog er mere Aa., ... de føres hen til det Punkt, at Livet naaer den høieste Grad af Livslede)

XI, 2 A 439 p. 439.

(Hvad Betydning Du har som Een: er, aandeligt, ... Din Betydning qua Aa.) XI, 3 B 169.

(at forsøge at komme til at virke qua Aa. ved Hjælp af Fæiskhed; nei det lader sig ikke gjøre) XI, 3 B 169.

Aand, absolut ([Om den absolute Aa.s

- Sphære hos Hegel, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel) II C 25 (i Bd. XII p. 327).
 ([Om at Gud som den levende Eenhed af sig og Gud-Msket er absolut Aa., i Referat af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“) II C 58 (i Bd. XIII p. 173).
 ([Om den absolute Aa. som Verdens Princip, som Væren og som Tænken i Referat af Marheinekkes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“) III C 26 (i Bd. XIII p. 201).
 ([Om den absolute Aa. i 2. Udg. af Hegels „Wissenschaft der Logik“, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“) III C 27 (i Bd. XIII p. 270).
 (Læren om den absolute Aa. ... er Dogmatiken) V B 49,17.
 (Dersom Christus blot een eneste Dag vilde have udtrykt det at være absolut Aa. ... saa er Mskeslægten sprængt) X, 2 A 86 p. 68.
- Aand, contemplerende* (I den individuelle Aa.s Verden er Gjentagelsen efter Prof. Heiberg ... kun for den contemplerende Aa.) IV B 117 p. 292.
- Aand, endelig* ([Om den endelige Aa. som det subjektive Begreb hos Hegel, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel) II C 25 (i Bd. XII p. 327).
 ([Om den endelige Aa. i Excerpter og Referater af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“) II C 54 (i Bd. XIII p. 165).
 (den endelige Aa. er som den er Eenhed af Nødv[er]dighed og Frihed ... og[saa] Eenhed af Resultat og Stræben) III A 5 p. 8.
- Aand, falden* (Msket er en falden Aa. ... den faldne Aa. er til Straf stukket i den Slave-Mundering, som er Legemet) XI, 1 A 209 p. 165.
- „Opbyggelige Taler i forskjellig Aand“ se „Opbyggelige Taler i forskjellig Aand“.
- Aand, fri* (Individualitet bestemt som fri Aa.) IV B 111 p. 264.
- ([Om at den frie Aa. har frit Sprog]) VI B 11 p. 85-87.
- Aand, god* ([Om de gode Aa. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 62-64).
- Aand, guddommelig* ([Om Forholdet mellem den guddommelige Aa. og den mskelige Aa. i Referat af Marheinekkes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“) III C 26 (i Bd. XIII p. 223).
- Aand, hellig* se *Helligaand*.
- Aand, menneskelig* (fordi Gud vil være kjendt, maa den mskelige Aa. tænke ham [i Referat af Marheinekkes „Die Grund-lehren der christlichen Dogmatik als Wissenschaft“) I C 25 (i Bd. XII p. 132).
- Aand, min* (Desto værre er min egl. Aa. saa hyppigt tilstæde hos mig kun κατὰ φύσιν) II A 164.
 (min sunde Aa. [længes] efter at afkaste Legemets Mathed) VI A 103.
 ([min] til Afsindighed grænsende Lidelser ... staaer i intet Forhold til min Aa.) VII, 1 A 126 p. 66.
 (ved det spændte Forhold mellem Sjel og Legeme har [min Aa.] faaet en [sjelden] Spændkraft) VII, 1 A 126 p. 66.
 (Hvad hjælper det dog egentlig at have megen Aa., naar man har et svagt Legeme) VII, 1 A 168*.
 (Hvad der fattes mig er legemlig Kraft. Min Aa. er rolig) VIII, 1 A 544 p. 249.
 (i een Henseende er det min Aa. der hjælper mig til at holde ud med et saa svageligt Helbred, i anden Forstand ... [overvælder] min Aa. ... mit Legeme) IX A 293.
 (mit Væsen er som lutter aandelig Elegance) X, 2 A 534 p. 385*.
 (jeg ... er endnu ikke blevet udbrændt til reen Aa.) X, 3 A 483 p. 322*.
 ([jeg har] strænget min Aa.s Kræfter an ... for om muligt selv ret at blive opmærksom paa Idealiteten og at ... gjøre Andre opmærksomme) X, 5 B 255 p. 426.
- Aand, objektiv* ([Om Staten som den objektive Aa.s Indhold hos Hegel, i Referat af Martensens Forelæsninger over den

nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 327).
 (Ethiken er Læren om den objektive Aa.) V B 49,17.
 (et Samfund af Mskers dyriske Uddunstning ... kaldes af Philosopherne: den objektive Aa.) VI A 26.
Aand, ond ([Om de onde Aa. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])
 I C 19 (i Bd. XII p. 64-67);
 II C 34 (i Bd. XIII p. 138).
 ([Det var da] Adler fik Aabenbaringen, at han opdagede der var en ond Aa. til) VII, 2 B 235 p. 167.
Aand, religiøs (Der tales ... ogsaa i Forhold til religiøs Aa. saaledes: Aa. gjen- nemtrænger et Mske saaledes, at man seer hvilken Mand han er)
 X, 2 A 380 p. 271.
Aandens Besvimen ([Om en Art Aa.s B. i Forhold til Christi Ord „Kommer hid ...“, Matth. 11,28]) VIII, 1 A 637.
Aandens Epoche (Sønnens E. var N.T.s Chrstd., og nu forestaaer Aa.s E.)
 XI, 2 A 38 p. 42.
Aandens Forhold (I Aa.s F. - hvor da jo Arven ikke er noget Udvortes ... er Forpligtelsen i Forhold til Arven et Væsentligt) X, 2 A 224.
 (i Aa.s F. ... er Prisen Varen, er det Kjøbte) X, 2 A 327; X, 4 A 22 p. 15.
Aandens Gave ([Om Speculationen som Surrogat for Aa.s G.]) XI, 2 A 340.
Aandens Gode (Det første Kjende paa Aa.s G. ... er: at det er ligegyldigt, om Andre ansee dem for et G. eller ikke)
 X, 1 A 327.
Aandens Kategorie (Aa.s K. er: den Enkelte) XI, 1 A 370.
Aandens Kæmpen (Denne Forandring, at man overalt faaer med sandelig Magt at gjøre, [vil] om muligt forandre Aa.s K.) XI, 2 A 62.
Aandens Periode ([Om vor Tid som Aa.s P.]) XI, 2 A 38 p. 42.
Aandens Religion (Saa kommer Chrstd. og anbringer: Virginiteten - o: Aa.s R.)
 XI, 1 A 150.
Aandens Sphære (vi tage slet ikke Aa.s S.

med og forstaaer derfor ved Tab og Vinding lige det Modsatte af hvad Chrstd. forstaaer) XI, 2 A 37 p. 41.
Aandens Sygdom ([Om Forskjellen mellem Legemets S. og Aa.s S.])
 X, 2 A 103.
Aandens Verden (naar der er Tale om Forhold i Aa.s V., er ... [Maaden, paa hvilken man seireder] eet og det Samme som Seiren) VII, 2 B 235 p. 50.
 (i Aa.s V., er Formen Indholdets Redupplikation) VII, 2 B 235 p. 51.
 (Bag hele denne Virkelighedens, Phænomenernes V. ... [ligger] en Aa.s V.)
 X, 4 A 488 p. 307.
 (i Aa.s V. er en evig Consequents)
 X, 5 A 78 p. 87.
 (i Aa.s V. er Alt Sammenhæng)
 X, 5 A 78 p. 87.
 (Loven i Aa.s-V. er den omvendte af i Natur-V. ... I Aa.s-V. er det det Høiere at blive ædt) XI, 1 A 232 p. 188.
 (i Aa.s V. tælles der ikke, eller der tæller: Forskjelligheden, altsaa der tælles ikke)
 XI, 2 A 90 p. 97.
 (I Aa.s V. er det ikke tilfældigt, hvo der er: Declinationen) XI, 2 A 92 p. 101.
 (I Aa.s V. trækker Tallet fra)
 XI, 2 A 275; XI, 3 B 169.
Aandens Vidnesbyrd ([Om Aa.s V.])
 X, 3 A 200 p. 159*; 297 p. 217-218;
 360; 365; 394; 411 p. 292; 781 p. 492;
 X, 4 A 593 p. 411; 620 p. 436-437*;
 630 p. 445; 657 p. 472; 660 p. 474;
 X, 5 A 39; 72 p. 79.
Aandens Virksomhed ([Om Aa.s V. som en fortsat Personifications og Individuations-Proces i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26 (i Bd. XIII p. 32).
Aandens Vished (En Tænkter er som i Helvede saa længe han ikke har fundet Aa.s V. ... Denne Aa.s V. ... er den eneste V.) VII, 1 A 200 p. 134.
 „Aanden i Naturen“ se Ørsted, Hans Chr.
Aandefægtning (Forholdet mellem de to Begreber Chrstd. - og Christenhed med Bestemmelsen at indføre Chrstd. Det er Aa.) X, 2 A 345.
aandelig (Gives der ikke en aandelig Exi-

stens, hvilken er Individernes?)

IV B 111 p. 262.

(at voxer i aandelig Forstand ... [betyder] at blive mindre) X, 1 A 50.

(Mskene maatte være meget aandelige ... [for] at lønne den, der i Sandhed lærer dem Selvfornægtelse) X, 2 A 91. (anstrængende og smertefuldt ... at skulle være i Sandhed „aandelig“)

X, 2 A 100 p. 75.

(aandeligt er det, at jeg handler engang afgjørende: der boer saa strax Læreren) X, 2 A 396 p. 282.

(Aandeligt er det at have det paa første Haand) XI, 1 A 380 p. 291.

([Om Vane i aandelige Forhold])

XI, 2 A 303 p. 321.

Aandelige, den (De egentlige Aa. ere saa sjældne, at de passende behandles som Undtagelser) X, 1 A 452 p. 288.

Aandelighed (den Aa., der i Sandhed ene sørger over sin Synd, og ene i Forhold til Gud) X, 2 A 140.

(Aa. – og Aa.) X, 3 A 156 p. 124–125.

(Den høiere Aa. som Luther slog ind paa ..., der er Intet i Verden lettere at forfalske end just den)

X, 3 A 267 p. 198.

aandløs (aandløst at spørge ... 1) er det virkeligt, 2) har min Nabo Christoffersen virkelig gjort det) V B 148,20.

(At være Aand paa anden Haand er at være aandløs) XI, 1 A 380 p. 292.

(Den nulevende Mske-Slægt er i den Grad aandløs)

XI, 2 A 198 p. 213; 439 p. 439.

Aandløshed ([Om at de Fleste Msker lever uden Forhold til Ideen])

II A 556*.

([Om Aa.s Angest i Udarbeidelse til „Begr. Angest“, Cap. IV])

V B 55,13 p. 126.

(der er ingen der saaledes formaaer at imponere Aa. som en Charletan)

V B 55,15.

(udmattende, at stride, naar man har Overlegenheden, og kun har med Aa.s sandselig-virkelige Modstand ... at gøre) IX A 452; XI, 1 A 133.

(en mig uforklarlig Form af Aa. hvor-

ledes et Mske saadan paa Dato og Klokkeslet kan have et bestemt Indtryk af det Religieuse)

X, 1 A 515*; X, 2 A 379.

(Al Aa. hænger sammen med denne historiske Skyden sig ind under de utallige Millioner, som have levet før os) X, 4 A 433 p. 267.

(Aa. ligger i: baade-og, tillige)

X, 5 A 119.

([Om Aa. hos Docenter])

XI, 1 A 450 p. 345–346.

(det er Aa. at være aandløs saaledes at man mener at det er at være Aand)

XI, 1 A 450 p. 346.

(Aa. vil have Vished førend den vover)

XI, 1 A 458 p. 354.

((Aa.s Kjende) at Det, som gjør at det skal betyde Noget er, at et stort Tal deeltog deri) XI, 2 A 167 p. 183.

(Christenhed. – Aa.)

XI, 2 A 235 p. 247–248.

(dette er det negative Kjende paa Aand, at Aa. er Veien til at gjøre Livet let)

XI, 2 A 246 p. 256.

([Kirken] er nedsunken i Aa.)

XI, 3 B 53 p. 102.

(al denne Aa., der ... har faaet Chrstd. vrøvlet ned til en Ubetydelighed)

XI, 3 B 53 p. 102.

aandrig (nogle aandrige Damer ... antydede, at naar Pigen ikke er aandrig nok er det i sin Orden at hæve Forbindelsen) V B 97,36.

Aandriched (Den Jagen efter Aa., der er saa karakteristisk for vor Tid, har inficeret endog de helligste Forhold)

II A 455.

(af al Udsvævelse er dog denne Forraadnellsens [pantheistiske] Aa. den væmmeligste) VI A 120 p. 47.

Aandrichengelse (dette at være nogle Stykker er Luxerie, der vil slippe fra ... Aa.s-A. af at være Aand) X, 4 A 11. (her begynder de høieste Aa.s-A. i Forhold til det Christelige – at Lidelsen kommer fra Gud) XI, 2 A 130 p. 141.

Aands-Anstrengelse, min ([det Redicules Martyrium] udholder jeg under frygtelige Aa.s-A. med fortsat Productivitet

under stadige pecuniaire Opoffrelser)
X, 2 A 25 p. 22.

(For at holde en saadan Aa.s-A. ud som min, behøver jeg Adspredelse ... ved tilfældige Berøringer paa Gader og Streder) X, 2 A 315.

Aands-Arbeiden, min (Min Aa.s-A. tilfredsstiller mig saa aldeles, og gjør at jeg med Glæde finder mig i Alt)

VIII, 1 A 645 p. 292.

([SK om, at han seer ingen Lindring for sin Smerte uden den, at han kan arbejde med sin Aa. idet han forkynder Andre Trøst og Glæde])

VIII, 1 A 645 p. 292.

Aands-Aristokrat (Skulle det dog ikke være muligt ... i Sandhed at være en Aa.s-A. uden derfor at slutte sig til noget artistokratisk Coterie?) VII, 1 A 90 p. 300.

Aands-Beskjæftigelse, min ([SK om, at hans Legeme bliver svagt ved den rene Aa.s-B.]) VIII, 1 A 544 p. 249*.

Aands-Bestemmelse („Den Enkelte“ er Aa.s-B. af det at være Mske)

XI, 1 A 81.

(Det er de to Poler i det at være Mske: Dyre-B. – Aa.s-B.) XI, 2 A 149 p. 160.

Aands-Existents ([Om Aa.s-E. i Modsætning til E. i Middelmaadighed])

XI, 1 A 524.

Aands-Existents, min (Nu lykkedes det mig at gjøre salto mortale op i den rene Aa.s-E.) VIII, 1 A 177*.

(Aa.s-E. er uhyre anstrengt)

X, 1 A 651.

(paa Basis af denne [mit Tungsinds] Smerte udfoldede sig saa en eminent Aa.s-E. qua Forfatter)

X, 2 A 619 p. 444.

Aands-Frembringelse (det Frække [i Forlægger-Frækheden] ligger i ... indtil det Yderste at betragte Aa.s-F. som Vare) VII, 1 A 77 p. 30.

Aands-Forhold (Forsaavidt i et Aa.s-F. ... det Pecuniære træder til ... bør Den [o: Forfatteren] der constituerer Aa.s-F. ogsaa selv constituere Penge-F.)

VII, 1 A 77 p. 30.

(Tro forholder sig ... i Aa.s-F. (aandeligt) til det Usandsynlige) VII, 1 A 203.

(Til en Aa. [Gud] er det umuligt at have andet end et Aa.s-F.; men et Aa.s-F. er eo ipso dialektisk)

IX A 32 p. 18; X, 3 A 781 p. 492.

(i Aa.s-F. omgaes Enhver med Gifter paa den letsindigste og sorgløseste Maade) X, 2 A 553.

(i Aa.s-F. Der gaaer de saa godt som Alle med aflagde Klæder [cf. Schopenhauers „Die Welt als Wille und Vorstellung“]) XI, 2 A 58 p. 70.

(i Aa.s-F. er altid Gaven tillige et Dømmende) XI, 2 A 147.

(i Aa.s-F. er der altid Ironie med)

XI, 2 A 147.

Aands-Fraværelse ([Om Aandsfraværelsens Angst i Udarbejdelse til „Begr. Angest“, Cap. IV]) V B 55,13 p. 126.

(Saa give Du o Gud, at vi befitte os paa at modarbejde den Aa.s-F. som vil indbilde os, at Du er fraværende)

VIII, 1 A 55 p. 29.

Aandsfrihed (den Geniussens intellectuelle Aa., hvilken blev Mynsters taknemlige Rolle) X, 6 B 171 p. 260.

Aands-Glæde (jeg fandt megen Aa.s-G. i min Virken, at det Tyngende, som er Sorg over sin Synd, ikke lod mig kalde det Liv jeg førte Lidelse)

XI, 1 A 484 p. 375.

Aands-Kjende ([Naar vi] havde faaet det med dette Dialektiske Aa.s-K. „der gjør ondt“ ... maatte der sees, om det var muligt at naae det sande Christelige)

XI, 1 A 475 p. 369.

Aands-Kraft, min (min Pæl i Kjødet ... var det dyre Kjøb hvorfor Gud ... har solgt mig en [sjelden] Aa.s-K.)

VII, 1 A 126 p. 67.

(Jeg er saa svag, at jeg selv næsten i Forhold til det Ubetydeligste, maa bruge Aa.s-K.) X, 2 A 278.

Aandsliv (ganske legemlig og psychisk sund at føre et sandt Aa. – det kan intet Mske) X, 1 A 645 p. 400.

(Aa. er i een Forstand en Døden af det Umiddelbare) X, 1 A 645 p. 400.

(den Frihed [Luther] kæmpede for ... fører til at gjøre Aa. mere anstrengende end det var før) X, 2 A 559 p. 401.

Aandsliv, mit (hvor sjældent et Mske, der begunstigedes saaledes til Aa. ved Hjælp af Sjels-Qvaler) X, 1 A 646 p. 401.

Aands-Magt (Sandheden i en Enkelt det er renest Aa.s-M.) X, 5 B 255 p. 426. (Aa.s-M. – Sandselig M.) XI, 2 A 62. (Dersom Mskene ... levede hen hver skjøttende sig selv ..., saa er det lettere for Aa.s-M. at faae fat paa dem) XI, 2 A 62.

(at være 1000 Sandhedsvidnere mod eet ... Mske: og saa at ville have Øvrigheden til Hjælp ... mod Aa.s-M.! ... Nonsens!) XI, 3 B 166 p. 277.

(hvad det er at være ... Aa.s M. ... er ganske glemt ... i disse bestialske Tider) XI, 3 B 168 p. 281.

Aands-Magt, min (Aa.-M. er jeg og Aa.s-M. var jeg) XI, 3 B 168 p. 282.

Aands-Menneske (Collisionen ligger i, at Dyre-M. styrte ind paa Aa.s-M. ... christeligt er denne Collideren Aa.s-M.s Opdragelse) XI, 1 A 225.

(disse Offere, som offres paa de Andre ... ere egl. Aa.s-M.) XI, 1 A 272.

(Slægten forskyder [Aa.s-M.] ... og just saaledes lidende hjælpes de til ret at opdage deres Udmærkethed)

XI, 1 A 272.

(i denne Tilstand, hvori [Aa.s-M.] er ude af sig selv, fordrer [det naturlige M.] Aa.s-M.s Død) XI, 2 A 279.

([N.T.s Chrstd.s] Charakteristiske er: dens Verdensløshed ... og Aa.s-M.s Slægtsløshed) XI, 3 B 182 p. 302.

Aands-Middel (Normativet er: undtagelsesviis at anprise Derivations-M., men ordentligviis at foreskrive Aa.s-M.) X, 1 A 452 p. 288.

Aands-Mulighed (Subjektiviteten er ... Aa.s M.) XI, 1 A 450 p. 345.

([Msket er en] Synthese. Han er Dyre-Skabning og Aa.s-M.)

XI, 1 A 512 p. 389.

Aands-Tjeneste, min (Min Forkyndelse i strengeste Forstand: Aa.s-T.)

XI, 2 A 19 p. 19.

Aands-Tyverie ([Om at Aa.s-T. er tilladt ifølge Adler, cf. „Theologiske Studier“) VII, 2 B 235 p. 160.

Aands-Verden (Loven i Aa.s-V. er den omvendte af i Natur-V. ... I Aa.s-V. er det det Hoiere at blive ædt)

XI, 1 A 232 p. 188.

Aands-Virksomhed, min (dersom ikke min Liden, min Svaghed var Betingelsen for hele min Aa.s-V.: ja saa vilde jeg [gribe Sagen medicinsk an]) X, 2 A 92.

„Det astronomiske Aar“ se Heiberg, Johan Ludvig.

„Hundrede Aar“ se Hertz, Henrik.

„Det nye Aar“ se Winther, Christian.

Aarhundrede, vort se Tid, vor.

Aarhus ([Om Kjøbstæder under Besøget i Aa., den 18. Juli 1840])

III A 52 p. 25–26; 53.

Aarhus Domkirke ([Om Besøget i Aa. D. paa Jyllandsreisen i Sommeren 1840]) III A 53.

Aarsag ([Om 4 Arter af Aa. hos Aristoteles, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 45 p. 392.

se ogsaa Grund.

Aarstid ([Om den bedste Aa. for Udgivelse af en Bog])

IV B 127 p. 316; 134; 135 p. 320.

(Aldrig kommer jeg forkeert, aldrig paa den Aa. hvor der er Allarm i Literaturen) IX A 455 p. 261.

se ogsaa Efteraar; Foraar; Sommer; Vinter.

Abailard, Peter (A. lod sig ypperlig behandle dramatisk [om Forholdet mellem Heloise og A., cf. Bossuet „Einleitung in die allgemeine Geschichte der Welt ...“) IV A 31; 177.

(„De praedicamentis“) IV C 43.

(De smaa Opsatser som skal lægges ind i „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“ ... 5) A.) V B 124.

([A. som et af Exemplerne paa de navnkundige ulykkelige Kjerlighedshistorier i Tillægsmærkningerne til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 148,2.

([Om A.s Anskuelse af Under i Neanders „Der heilige Bernhard und sein Zeitalter ...“) X, 3 A 594.

(Monographier af A.) X, 6 C 7,1.

„Petri Abaelardi epitome theologica christiana“ se Rheinwald, Georg F. H.

„Petri Abælardi Opera“ se Cousin, Victor.
 „Commentatio theologico-critica de Petri
 Abælardi doctrina dogmatica et morali“
 se Frerichs, Johann H. F.

„Ouvrages inédits d'Abailard“ se Cousin,
 Victor.

Abandon (Man vil dadle Stilens A. [i Ud-
 kast til Forord til „Om Begr. Ironi“])
 III B 2.

Abbreviatur ([Om hvorvidt en Categorie er
 en A., som Verdenshistorien efterhaan-
 den sætter af]) VI B 13.

Abdallah ([Om A. i Referat med Cit. af
 Klingers „Der Faust der Morgenlän-
 der“]) I C 49 p. 215–216;
 (i Bd. XII p. 208–209).

Abe ([Om en egen Art A., den saakaldte
 Entelle, i Eschrichts „Populært Fore-
 drag over Aberne“]) I A 133.

Abel ([Sammenligning med A.s Blod, der
 raaber til Himlen])
 X, 3 A 34 p. 35; X, 6 B 2 p. 11.

Abelli, Louis ([„Vie du vénérable serviteur
 de Dieu, Vincent de Paul“]) X, 6 C 6,10.

Abgarus, Kong ([Om det bekjendte Por-
 trait af Christus til Kong A. af Edessa
 som Exempel paa et Aftryk af Christus
 i Orienten]) II A 276.

„Über den Abgott zu Halle“ se Luther,
 Martin.

Abhängigkeitsgefühl se Afhængighedsfølelse.

Abnorme, det (det A. som er det Høieste,
 er det med det uhyre Tryk af det mel-
 lemliggende Ethiske) X, 4 A 31.

((det A. med teleologisk Suspension af
 det Ethiske ...) er, ethisk, hvad Mirak-
 let er i Naturen) X, 4 A 182.

Abraham (אַבְרָהָם [brugt i Hebr.
 11,11 om A.s Kraftesløshed paa Grund
 af Alder]) II A 490*.

(Du værdige H:[ellig] A:[and] ... beed
 for mig som A. for det fordærvede
 Sodoma) II A 538.

(han der sparede A.s Førstefødte, ...
 han sparede ikke sin eenbaarne Søn)
 II A 569.

(Chrstd. vil ikke underhandle med Phi-
 losophien ... den vil ikke at Sodoms
 Konge skal sige: jeg har gjort A. riig)
 II A 790.

([Om Pauli Fremhævelse af A. som et
 Exempel paa Troen i Rom. 4]) II C 8.
 ([Om A.s tillidsfulde, gudhengivne Sind,
 hans Frimodighed til at gaee Fristelserne
 imøde, cf. 1. Mos. 22])

III C 4 p. 249–251.

(Anlæg [om Isaaks Offring])

IV A 76 p. 28–29; 77 p. 29–30.

(hvad der var foregaaet i A. det ahnede
 Isaak ... A. ahnede ikke, at der var
 Nogen, der havde seet det) IV B 65.

(Ingen var dog stor som A., stor allerede
 den der er istand til at forstaae ham)

IV B 66; X, 4 A 338 p. 195.

(A.s Prøvelse over den tungeste) IV B 66.

(Pointen i den hele Historie ligger i at
 A. virkelig var forvisset om, at han el-
 skede Isaak høiere end sig selv) IV B 67.

([A.] tilintetgjør sin Glæde i Verden for
 at have Glæde med Gud) IV B 68*.

([Om at lade A.s Fortvivlelse finde føl-
 gende Udtryk: elendige Qvinde, Isaak
 er jo ikke vort Barn]) IV B 69; 70.

(A. vilde skilles fra Sara) IV B 71.

(„Lovtale over A.“) IV B 72.

(Det Store ved A. var ikke at han offrede
 Isaak, men at han troede, at han var
 glad og redebon) IV B 73.

([Om at A. ikke offrede Isaak for det
 Almene – Det var en reen personlig
 Prøvelse for ham]) IV B 74.

(Dette er Troens Paradox ... eller vi
 maae udslette A.s Historie) IV B 75.

(A. reed ... med Sorgen foran sig og
 med Isaak ved sin Side) IV B 81,2.

(„Nu er jeg en gammel Mand; ...; und
 mig nu en stille Aften“) IV B 87,1.

(naar [Troen] tages bort, da er A. en
 Morder) IV B 88,2.

(A. kan ikke tale, thi han gjør bestandig
 Troens Bevægelse derunder)

IV B 91,17.

(A.s Nød ligger i Taushededen) IV B 93,3.

(A.s Ord er ikke blot Resignation [thi da
 har han udtrykt sig urigtigt]: men Troen
 tillige) IV B 93,4.

([Om Adlers Opfattelse af A. i „Bogen
 om Adler“])

VII, 2 B 235 p. 165–166; 241,7; 256,8;
 261,24.

([Om Adlers Opfattelse af A. i „Studier og Exempler“) VII, 2 B 237, 14.24.

(En Mand har et Tab, vupti kalder Præsten det Isaak som A. offerer. Hvilket Vrøvl) VIII, 1 A 629 p. 286.

(A. kan [Johannes de silentio] ikke forstaae) X, 2 A 594 p. 424; X, 6 B 68 p. 76.

([Om A. som et evigt Forbillede paa den Religieuse]) X, 3 A 114.

([Om at A. virkelig offrede Isaak i Udkast til „Ny-Frygt og Bæven“])

X, 4 A 338 p. 193–195; 425; 458;

X, 5 A 132 p. 140–142.

([Om Jehovas Prøvelse af A.s Tro])

X, 4 A 338 p. 193.

([Om A. som Troens Fader i Modsætning til den A., der virkelig offrede Isaak]) X, 4 A 338 p. 194–195.

([Om at A. offrede Vædderen og beholdt Isaak, men blev dog ved denne Historie gjort ueensartet med det at være Mske, i Udkast til „Ny-Frygt og Bæven“]) X, 4 A 357 p. 208–209.

([Om A. som Troens Fader i Modsætning til den A., der nærmer sig Troens Grændse, hvor Troen forsvinder i Reflexion]) X, 4 A 357 p. 209.

([Om en Mand, der som Barn havde læst Historien om A., og hvem det 15 Aar senere faldt ind: Det, Du her oplever er i Lighed med A.s Historie, og som tegnede det Hele af men ikke forstod A. og ikke sig selv])

X, 4 A 458.

([Om at A.s Offring af Isaak ikke blev Alvor, men at Alvorens Høieste var „Prøvelsen“, som et Exempel paa Jødedom])

X, 4 A 572 p. 390; 600 p. 416–417;

X, 5 A 132 p. 142.

([Jomfru Maria] fik en Aabenbaring paa Evigheden, det fik A. ikke)

X, 4 A 572 p. 390.

(A. udviser ikke Evigheds-Bevidstheden, thi Lidelsen er ikke indtil det Sidste)

X, 4 A 600 p. 417.

(Jehova kaldte Isaak igjen tillive. Men i stille Sorg sagde A. ved sig selv: det var dog ikke den Isaak) X, 5 A 132 p. 141.

(Der er, sagde [Jehova] til A., en Evig-

hed, snart skal Du der evigt være forenet med Isaak, hvor I for evigt passe for hinanden) X, 5 A 132 p. 141.

(det Absurde er ogsaa tilstede i Forhold til A.s Tro) X, 6 B 68 p. 73.

(Derfor kaldes A. Troens Fader, fordi han har den formelle Bestemmelse af Tro, at troe mod Forstand)

X, 6 B 68 p. 73; 81.

(det er aldrig faldet den christne Kirke ind, at A.s Tro havde den christelige Tros Indhold) X, 6 B 68 p. 73; 81.

([Om at Magnús Eiríksson glemmer A. som Forbillede for Troens Ridder])

X, 6 B 68 p. 76.

(for [A.] er Collisionen mell. de to højere Vink: Guds Tilsagn om Isaak – og Guds Fordring at han skal offere Isaak) X, 6 B 80 p. 86.

([Om at A. ogsaa i N.T. kaldes Troens Fader]) X, 6 B 81.

(„vi have A. til Fader“ [cf. Johs. 8,39]) X, 6 B 262.

(de Ord af A. til den rige Mand: [Cit. fra Luk. 16,29,31]) XI, 1 A 329 p. 261.

„Lovtale over Abraham“ se „Frygt og Bæven“.

„Abraham“ se Adler, Adolph P.

Abraham a St. Clara (A. a St. C. fortæller om et lille [nyfødt] Barn, at det . . . saae det Jammerlige i Verden saa grant, at det løb ind i Modersliv igjen)

II A 12 p. 13.

(„Der Neidige ist ein Martyrer, aber des Teufels“ [Cit. fra „Abraham a St. Clara's Sämmtliche Werke“]) VII, 1 A 41.

([Gregor VIII om Bod i Cit. fra „Sämmtliche Werke“]) VIII, 1 A 203*.

([Om en Fortælling angaaende en Geistlig, der udgiver sig for en Verdslig og besøger et letfærdigt Fruentimmer, i Referat af „Sämmtliche Werke“])

VIII, 1 A 204; VIII, 2 B 69*;

VIII, 2 C 2,28; X, 3 A 425 p. 293;

X, 4 A 286.

([Om en Eneboer, som ikke er eensom, men dog ikke er i Selskab med Gud, i Referat af „Sämmtliche Werke“])

VIII, 1 A 210; VIII, 2 C 2,42.

([Om en riig Mand, der ved sin Død

indsatte en gammel Eneboer til Arving, i Referat af „Sämmtliche Werke“) VIII, 1 A 211 p. 101–102; VIII, 2 C 2, 38. ([Om Aarsagen til, at Dominicus drog fra Tolosa til Carcasson, i Referat af „Sämmtliche Werke“) VIII, 1 A 212; VIII, 2 C 2, 34. ([Cit. af Augustin om Haab og af den helige Bernardus om Tvivl, fra „Grammatica Religiosa“ i „Sämmtliche Werke“) VIII, 1 A 213; VIII, 2 C 2, 27, 29, 31, 33, 35. (Paa hver anden Pagina af „Sämmtliche Werke“, findes Exempler [paa, at en Religieus taler i Christi Navn og siger „jeg“) VIII, 1 A 252 p. 121. (Bjelken i Dit eget Øie er ... det at dømme Splinten i den Andens Øie [cf. „Sämmtliche Werke“) VIII, 2 B 66; VIII, 2 C 2, 30. ([Exemplar af „Abraham a St. Clara's Sämmtliche Werke“ med Udhævelser af SK]) VIII, 2 C 2, 1–61 p. 312–327. (A. a St. C. er naiv overbeviist om, at [Judas] var den nederdrægtigste Skurk [hvem man ikke har at forklare]) IX A 470. (A. a St. C. ... har ofte overveiet, hvo der var meest Skyldig, Den, som fortæller Bagvaskelse eller Den som hører derpaa) XI, 2 A 5.

Abrahams, Nicolai C. L. ([„Puf eller Verden vil bedrages“, Lystspil i 5 Acter af Scribe, overs. af N. C. L. A.]) X, 1 A 320 p. 211*.

Abrahams Børn ([Text paa Bededag] vare I A.s B. gjorde I A.s Gjerninger – Gud kan opvække A.s B. af disse Stene) XI, 3 B 34, 35. ([Christus forhindrede ubetinget] Jøderne i ... (den objektive Beroligelse) at de vare omskaarne, A.s B.) XI, 3 B 106.

Abrahams-Collision (Den, der har forklaret denne Gaade, han har forklaret mit Liv) IV A 76 p. 29. (Det Forfærdelige i C. er nemlig, at det er ... [et Sammenstød] mell. Guds Bud og Guds Bud) IV B 67. (C. her er saa høit oppe, at det Ethiske er Anfægtelsen) X, 2 A 594 p. 424.

absolut (at absolute Modsætninger skulle kunne medieres, det vil Personligheden ... protestere imod) II A 454 p. 173–174. ([Om det absolute Jeg hos Fichte og Schelling i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 314). ([Philosophiens] absolute Begyndelse er det Begreb, der ogsaa er Systemets Ende, Begrebet af den absolute Aand) IV B 1 p. 131. (den Enkelte forholder sig absolut til den absolute Lære : Guden) V B 6, 17. ([Om den absolute Methode i Logiken og i de historiske Videnskaber, i Udarbejdelse til „Phil. Smuler“, „Mellem-spil“) V B 14 p. 71–76; 41 p. 94–97. ([Om Grundtvigs absolute Brug af det Relative]) VI B 22 p. 98; 29 p. 102. (Prædikenen opererer absolut) VIII, 1 A 6. (Er jeg absolut grebet af Chrstd., kan jeg ikke spørge: hvorfor er denne Lære) IX A 292 p. 165. (Absolut i ethvert Øieblik og i ethvert Øieblik absolut at forholde sig til Gud kan intet Mske) IX A 305. (den absolute Religieusitet kan Ingen for egen Regning vove sig ud i) X, 1 A 72 p. 56. (Kun Christus havde den absolute Sag) X, 3 A 193 p. 154.

Absolute, det ([Om det A. i Schellings System, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 314–318; p. 320). ([Om det A. i og for sig i Hegels System, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 320–321)). ([Definition af det A. i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“) II C 38–43 (i Bd. XIII p. 156). ([Om det A. i Identitets-Philosophien og i den hegelske Philosophie, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 265–272).

(en Absurditet, at en Tids-Inddeling skulde bestemme det absolute Forhold til det A.) V B 6,16.

(det A. ... begynder ikke bittweise [i Udarbejdelse til „Phil. Smuler“, „Mellemspil“]) V B 41 p. 95.

([Om Forholdet mellem Schelling og Hegel med Hensyn til deres Forstaaelse af det A.]) VIII, 1 A 14.

(der skulde prædikes saaledes: hvorfor er Chrstd. kommet ind i Verden? ... Fordi den er det A.) IX A 127.

([Om hvorledes det A. griber forstyrrende ind]) IX A 194.

(Konflikten mellem Chrstd. og Msket [ligger deri], at Chrstd. er det A.) IX A 284.

(i denne Forstand [at den Christnes Liv udtrykker, at der er noget A. til] ... har jeg ingen Christen kjendt) IX A 284.

(Det eneste sande Udtryk for at der er noget A. til er at blive dets Martyr eller Martyr for det) IX A 285.

(Chrstd. hjælper absolut, men det A. er atter i sin første Form en Liden for det relative Mske) IX A 292 p. 164.

(baade Trøsten og Lidelsen kommer med Chrstd., thi dette er det A.s Dialektik) IX A 292 p. 164.

(absolut kan der ikke spørges: hvorfor, det A. er det A.) IX A 292 p. 164; 300.

(Det Christelige og det A. er ubetinget Eet: absolut hensynsløst) IX A 300.

(Christus er det A., og denne Grusomhed [„lad de Døde begrave deres Døde“] er uadskillelig fra det A.)

X, 1 A 72 p. 55.

([en Religieus, der fornemmer det saaledes]: jeg tør, jeg kan ikke anderledes (o: han er i det A.s Magt ...))

X, 1 A 72 p. 56.

(Faren for den Religieuse, der er i det A.s Religiositet, er naturligviis: Fortjenstlighed) X, 1 A 72 p. 56.

(Det der er fremstillet [i „Kommer hid ...“ i „Indøv. i Chrstd.“] er det A. eksisterende i Virkelighedens Medium)

X, 1 A 163 p. 119.

(det A. er det Punktuelle) X, 1 A 435.

(I Eensomheden er det A., men ogsaa den absolute Fare) X, 1 A 463.

(den Fare, som er mere end relativ: at gaa Glip af det A.) X, 1 A 463.

(Sværmerie og Hovmod er det for et Mske at ville være det A., men Sandhed er det, at forstaae at det er Ens Maalestok) X, 1 A 463.

([Om de to Sætninger: Christus kom fordi Han var det A.; og Han kom af Kjerlighed for at frelse Verden])

X, 2 A 184 p. 147.

([Et Exempel paa at „Forstanden“ aldrig kommer ind paa det A.])

X, 2 A 624 p. 448.

(„Troen“ vil sætte det A., „Forstanden“ vil fortsætte Overveelsen)

X, 2 A 624 p. 449.

(selv det A. – er længst afmattet og det Hele blevet Vrøvl) X, 3 A 166.

(Udtrykket for det A., som er det Guddommelige) X, 3 A 193 p. 154.

(Denne Verden ligger i lutter Relativitet – og det Christeliges Qualitet er det A.)

X, 3 A 283 p. 210.

(intet Mske end ikke en Apostel [kan] i den Grad bære det A. ..., saa det at bære det er at være det)

X, 3 A 283 p. 210.

(det A. sprenger altid Tilværelsen)

X, 3 A 409 p. 282.

(Til Grund for hele Virkelighedens Relativiteten ligger det A.) X, 4 A 25.

(de exceptionelle Handlinger, som ere kjendelige paa det A.s Brud af noget Ethisk, ere ligesom det A.s Suk)

X, 4 A 25.

(Det at lide for Læren – det A.s Majestæts-Forhold – det Positive kjendelig paa det Negative) X, 4 A 456.

([hvis Lidelsen for Læren betyder at fortjene Saligheden, saa er] det A. endeliggjort) X, 4 A 456.

([Om det A. set i Forhold til Tro og Viden i Martensens „Den christelige Dogmatik“]) X, 6 B 106 p. 133–134.

Absoluthed (Grundtvig har en Overtro paa A.s Categorie)

VI B 22 p. 98; 29 p. 103–104.

([Om Chrstd.s A.])

X, 3 A 193 p. 154-155.

([Om det Guddommeliges A.: i at have en Sag at have den absolute Uafhængighed af at behøve et andet Mskel])

X, 3 A 193 p. 154.

Absoluthed, apoplektisk ([alle Grundtvigs Ideer have fælles Præg]: A.s, den udialektiske eller apoplektiske A.)

VI B 29 p. 102.

Absolution, grundtvigsk ([Om den grundtvigiske A.])

VI B 22 p. 97-99; 29 p. 102-112.

status absolutus (Troens Status er status absolutus baade for den Samtidige og den Senere) V B 6,22.

Absolution ([Om A. i den catholske Kirke og i „Morten Luthers liden Catechismus“, i Optegnelser om Nadverlæren, Nøglemagten og Kirkeregimentet])

II C 33 (i Bd. XIII p. 126).

in abstracto ([Schopenhauer siger], at Msket ved Siden af sit Liv in concreto bestandigt fører et andet Liv in abstracto [cf. „Die Welt als Wille und Vorstellung“]) XI, 1 A 178.

abstrahere ([Om at abstrahere fra at eksistere, i Udarbeidelse til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 54,10 p. 147.

abstrakt (Tiden er for abstrakt en Bestemmelse til at gaa ind i det Religiøse) VII, 1 B 93,8.

(Det at være den Stærkere er ... ved en abstrakt Mulighed ... at ængste den Svagere til at gjøre Noget)

IX B 24 p. 325.

(bag det Ethiske kommer saa det Religiøse frem igjen: at just det at leve (ideelt) abstrakt er at leve)

X, 1 A 377 p. 244.

Abstrakte, det ([Om at Theologien og Philosophien maa begynde med det A. i og for sig, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 322).

([Om det A. som det Sande i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38-43 (i Bd. XIII p. 153).

([Definition af det A. i Excerpter af

Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38-43 (i Bd. XIII p. 154).

([Socrates] havde sin Styrke i at jage Sophisterne ud af det A.s Skalkeskjul) VII, 2 B 235 p. 37.

(Det abstrakte kan frembringe en uhyre Virkning) VIII, 1 A 622.

([Om Franklins Udtalelse, at man skal stille det A. i Spidsen, naar man vil fremme en Sag, cf. „Benjamin Franklin's Leben und Schriften“]) X, 4 A 68. (i Oldtiden var Kampen mellem Personlighed og det A. ikke saa uhyre uproportioneret, som i vore Tider) XI, 1 A 25.

(Christus er netop kommet til Verden for at frelse ud af - ... det A.)

XI, 1 A 176.

Abstraktion (nu forvandler man [Mskene] til en A.; den ene seer aldeles ud som den anden) I A 337.

(det uendelig Mangfoldige som saadant vilde være en reen A. og det uendelig Færdige ligesaa) II A 31 p. 30.

([J. H.] Fichte har gjort et Fremskridt ... han er kommen ud over Hegels A. til Anskuelsen) II A 31 p. 31.

(Saa længe jeg lever i Tiden er Identitets-Principet kun en A.) V A 68.

(man kommer bestandigt kun til [Identiteten], ved A.) V A 69.

(Tanken havde Læreren ikke i Begyndelsen gjort tydelig i A.s lidenskabsløse Korthed [i Udarbeidelse til „Phil. Smuler“, „Mellemspil“])

V B 14 p. 73; 41 p. 97.

(A. har ... noget bestikkende, ligesom en Luftning af det Almene, der gaaer over Tilhørernes Hoved) VI A 115.

([Om den Væren der forholder sig som Virkelighed til A.s hele Sphære som Mulighed]) VI B 54,10 p. 147-148.

(Engang imellem tænker man Noget i phantastisk Fjernhed, et A.s Blendværk sub specie aeterni, som udsletter alle Differentser) VII, 1 A 140.

(Nivelleringen er ved A. ... det Religiøses Mulighed i høieste Forstand) VII, 1 B 122.

(For at den [reent abstrakte Nivellering] skal komme istand, maa der først bringes ... en uhyre A. [Publikum] frem) VII, 1 B 123 p. 325; 126 p. 330.

(dette at Publikum saaledes er en reen A., vilde være den skarpe Opdragelse, der hjælper Individet)

VII, 1 B 125,2 p. 329.

(naar et energisk Folk nivellerer er det ingen tom A.) VII, 1 B 126 p. 330.

(Man har phantastisk trukket Kræfterne ud af Mske-Verdenen, og faaet ... phantastiske A. Publikum)

VIII, 2 B 81,4; 82,9.

(Aldrig har ... A. [været] saa overmægtige som just i vor Tid) XI, 1 A 486.

(Nonsens ...: med Folk og Stater og Lande og A. som ere Christne)

XI, 2 A 14 p. 16.

Abstrakt-Leven ([Om A.-L. i J. C. Hauchs dramatiske Eventyr „Søstrene paa Kinekullen“]) X, 1 A 377 p. 242–244.

Abstraktum (En maadelig Regent er en meget bedre Forfatning end dette A., 100,000 brummende U-Msker)

VIII, 1 A 599; 600; 605*; IX B 24 p. 326.

(som et A. tvinger man in abstracto den Svagere til at gjøre Noget, lidende – og dette bliver Begivenheden)

VIII, 1 A 606.

(en Mængde er et A., der ikke har Hænder) VIII, 1 A 656 p. 305.

(Dersom En, naar han vilde tale, havde en Raaber ...: saa vilde han snart udvikle den Indbildning, at han [var et A. og talte til et A.]) VIII, 2 B 82,10.

(Dette A. ... Publikum, eller Majoriteten ... bruges, politisk, til Bevægelse) IX B 24 p. 324.

(alle søge at dække sig med et eller andet A.: vi, vor Tid, Publikum) X, 2 A 546.

([Dag-Presse] virker som et uhyre A. ..., der er uendelig overmægtigt over den Enkelte) XI, 1 A 25.

(Saasnart det blot er 10 Forenede saa er det et A.; og mod et A. retter Misundelsen sig ikke) XI, 1 A 82 p. 61.

(altid Surrogat: det Numeriske ... et A. Dette beviser atter at Chrstd. ikke er til) XI, 1 A 176.

(den finere [Methode til at blive Gud qvit] er ... at faae et A. mellem Gud og sig. Et saadant A. er nu „Kirken“) XI, 2 A 229 p. 242.

(Kirken, dette A. er det Skiernbræt, bag hvilket den Christne uddrager sig ... Anstrengelse af at være Christen)

XI, 2 A 229 p. 243.

se ogsaa *Numerus*; *Masse*; *Mængde*; *Publikum*; *Slægt*.

Absurde, det (Troen haaber ... for dette Liv, men vel at mærke i Kraft af det A.) IV A 108; 117*.

(Gjentagelsen [er] ... Bevægelse i Kraft af det A.) IV B 117 p. 294.

(det at see Gud ell. at see Vidunderet er i Kraft af det A., thi Forstanden maa gaee af Veien) V A 78.

(hvis de [afhørte Vidner] have troet [at have seet Guden gjøre Mirakler], er det kun en yderligere Consequents af det A.) VI B 42,1 p. 139.

(Det gjelder om at skaffe Indledningsbetragtninger ... og alt Saadant tilside, for ikke at forhindres i at faae det A. tydeligt) VI B 42,1 p. 139–140.

(at troe i eminent Forstand svarer ganske rigtigt til ... det A., ... det der er Forstanden en Daarskab)

VII, 2 B 235 p. 89.

(saa er Troens Mulighed for [den dybere Natur], om han nu i Kraft af det A. vil troe, at Gud vil hjælpe ham timeligt)

VIII, 1 A 649 p. 295–296.

(Troens Stigen, ell. at komme til Troen. Her ligger ogsaa det A.) VIII, 1 A 661.

(at troe Syndernes Forladelse er et Paradox, det A.) VIII, 1 A 663 p. 315.

(Det A. er, ... hvor min Forstand og Reflexion siger mig: Du kan ikke handle – at jeg der dog skal handle)

X, 1 A 66 p. 52.

(at handle i Kraft af det A. er at handle i Troen, i Tillid til Gud) X, 1 A 66 p. 52.

(ikke ethvert A. er det A. eller Paradoxet [cf. „Afsk. Efterskr.“, Cap. 4 Sectio II § 3 B]) X, 2 A 354 p. 256.

(det er kun Overfladiskhed at mene, at det A. ikke er et Begreb, at i det A. hører alle absurda ligeligt hjemme)

X, 2 A 354 p. 257; X, 6 B 79 p. 85; 80.
(det A.s Begreb er just at begribe, at det ikke kan og ikke skal begribes)

X, 2 A 354 p. 257.

(Det A. ... er saaledes sammensat, at Fornuften ingenlunde i Kraft af sig kan opløse det i Nonsens) X, 2 A 354 p. 257.

(Det at negere al Begriben, det tvinger En udenfor Verden til det A. – og her er Troen) X, 2 A 529 p. 382.

(Den umiddelbart Troende kan ikke fastholde, at Troens Indhold er Forstanden ... det A.) X, 2 A 592.

(Enhver maa, for at blive Troende, blive ene med det A.) X, 2 A 592.

(Den umiddelbart Troende ... lægger, idet han taler til en Anden, det A. ud i superlativeste Superlativer) X, 2 A 592.

([Spændkraften] At forstaae, at det er Forstanden det A., ganske rolig tale saaledes derom til Trediemand ... – og saa dog troe det) X, 2 A 592.

(Den Troende ... kan ikke [som „den Enkelte“] taale dette Dobbelt-Syn, at Troens Indhold – seet fra den anden Side er det A.) X, 2 A 592.

(en stor Hjælp, at det ret bliver En tydeligt: at Troens Gjenstand er det A. – det forkorter gevaltigt)

X, 2 A 624 p. 449.

(det er af Omsorg for Mskene ..., at Troens Gjenstand af Gud bestemtes til at være det A.) X, 2 A 624 p. 449.

(der maa bestandigt passes paa, ... at Troens Bestemmelse som det A. gaaer ietvæk imellem) X, 4 A 7.

(det A. er ogsaa tilstede i Forhold til Abrahams Tro) X, 6 B 68 p. 73.

([Om hvorledes den erklærede Rationalist, Magnús Eiríksson, skaffer det A. bort]) X, 6 B 68 p. 73–74; 72 p. 82; 80.

([Om det A. som det negative Kjende paa „det høiere Fornuftige“])

X, 6 B 68 p. 74.

(det A. er Kategorie, og en Kategorie, der kan holde igjen)

X, 6 B 68 p. 75; 79 p. 85.

([Om at Troen og Troens Indhold ikke er det A. for den Troende, men derimod er det for Den, som ikke troer])

X, 6 B 68 p. 75; 79 p. 85.

(for at Troen ... kunde være Proven ... blev den knyttet til det A., og det A. saaledes dannet, at kun ... [Troens Lidenskab] kan magte det)

X, 6 B 68 p. 75; 79 p. 85.

(ved at kaste hele Chrstd. over Bord og vælge Abrahams Tro, undgaaer De [Magnús Eiríksson] ikke det A.)

X, 6 B 72 p. 82.

(Naar jeg troer Det ell. Det i Kraft af for Gud er Alting mulig, hvor er saa det A.?) X, 6 B 78.

(Det A. er den negative Bestemmelse, der betrygger, at jeg ikke f. Ex. havde overseet en ell. anden Mulighed)

X, 6 B 78.

(Det A. er Fortvivlelsens Udtryk: mske-lig er det Umuligt – men Fortvivlelsen er det negative Kjende paa Troen)

X, 6 B 78.

(der vil i Forhold til nøiagtigt og begrebsrigtigt at bestemme det christelig A. høre den meest udviklede Tænkning)

X, 6 B 79 p. 85.
(Det A. ..., er det negative Kriterium paa det Gudd.[ommelige] ell. paa Forholdet til Gud) X, 6 B 79 p. 85.

(Idet den Troende troer er det A. ikke det A. – Troen forvandler det)

X, 6 B 79 p. 85.

(Det A. slutter negativt af for Troens Sphære, der er en Sphære for sig)

X, 6 B 79 p. 85.

(For Trediemand forholder den Troende sig i Kraft af det A. ...; thi Trediemand er jo ikke i Troens Lidenskab)

X, 6 B 79 p. 85.

(det A. – og Tro er det Lige for Lige, som er fornødent hvis der skal være Venskab [mellem Gud og Mske])

X, 6 B 79 p. 86.

(I Kategorien det A. er der ... slet Intet Afskrækkende ... den er Modets og Begeistringens [Kategorie])

X, 6 B 79 p. 86.

(den sande Tro den aander sundt og saligt i det A.) X, 6 B 79 p. 86.

(At der er en Forskjel mellem det A. i „Frygt og Bæven“ og Paradoxet i „Afsl.

Efterskr." er ganske rigtigt) X, 6 B 80.
(Det A. er det negative Criterium paa Det, som er høiere end mskelig Forstand og mskelig Viden) X, 6 B 80.
(Eet er at troe i Kraft af det A. [brugt af Johannes de silentio] ... og at troe det A. [brugt af Johannes Climacus]) X, 6 B 80.

(Indvendingerne [fra Magnús Eiríksson] at der er Strid mellem det A. i Joh. de silentio og i Joh. Climacus er Misforstaaelse) X, 6 B 81.

(Guds Lidenskab ligger i det A.)

XI, 1 A 268 p. 216.

(kun et enkelt Mske [bruges] til at sprænge Tallet, Millioner: mærker I det ikke ..., at jeg [Gud] er med ... seer I ikke det A.l) XI, 1 A 268 p. 217.

Absurditet (en A., at en Tids-Inddeling skulde bestemme det absolute Forhold til det Absolute) V B 6,16.

Absurditetsprincip ([Om at etablere A. som Troens Princip]) X, 6 B 68 p. 72.

credo quia absurdum se credo quia absurdum.

Abælard se *Abailard, Peter.*

Academiker (Sextus Empiricus gjør opmærksom paa, at A. overhovedet indlod sig for meget i Detaill) IV C 52.

(A. Arcesilaus; Karneades; Klitomachus Philo) IV C 58.

Accent (jeg [Johannes Forføreren] lægger A. paa hende [Cordelia], og paa hendes Kunst) III B 66,2.

(om mig selv som Forfatter in toto ... jeg kan aldrig faae A. til at falde stærkt nok paa Styrelsens Anpart)

X, 1 A 126 p. 95.

(Der maa dog falde en A. paa, at jeg er enig med mig selv om, at være religius Forfatter) X, 1 A 147 p. 110.

Accent, ethisk (jeg læser Røtscher om den ethiske A. [cf. „Die Kunst der dramatischen Darstellung“]) V A 88.

(i mit personlige Liv har [jeg] benyttet den [ethiske A.] rigtigt baade som Digter og som Declamator) V A 88.

([Der skal] lægges Alvorens ethiske A. paa, hvad der enten maa give [Adler] guddommelig Myndighed ... eller angrende maa tilbagekaldes)

VII, 2 B 235 p. 25.

(Den ethiske A. ... til Dette bruger jeg Colon og Tankestreg) VIII, 1 A 37.

Accessorium (hænger anderledes sammen end som Kant meente det, at Tilværelsen er et A.) V B 5,3.

Accommodation (Chrstd. og hele Christi Fremtræden er en - A. [ifølge Rationalisterne]) I A 98.

([Om at den dogmatiske Gyldighed af N.T. beroer paa Spørgsmaalet om A., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 55).

([Om at Kirkefædrene behandlede A. vilkaarligt, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 56).

([Om hvorvidt Reformatorerne have statureret baade den positive og negative A., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 56).

([Om A. som Bestræbelse for at overvinde Hindringer for Sandhedens Udbredelse, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 56-57).

([Om at Christus og Apostlene have benyttet A. over for Jøderne, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 57).

([Om Betydningen af A. i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“])

II C 14 p. 325.

([Om Begrebet A.s subjektive og objektive Realitet i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26-27 (i Bd. XIII p. 14).

([Om A. hos Adler]) VIII, 2 B 6 p. 12. (at [Christus] havde indlagt ... Mellemrum for at give Folket Tid til at puste ud ... [vilde] være en usund A.)

X, 1 A 201.

(„Menighed“ er en A.) X, 4 A 226.

(har Christenhedens Historie ikke tilstrækkelig viist, hvad en saadan A. [at fremstille Guds-Forholdet som idel Glæde] fører til) XI, 2 A 208 p. 228.

acedia („Spleen“ ... kjender Middelalderen under Navnet: *acedia* (*ακηδία*, Sløvhed)) II A 484 p. 185–186.

Achilles (barnagtigt naar A.s Moder søgte at skjule ham for at undgaae den hurtige, hæderlige Død) I A 72 p. 52.

(mærkeligt, at den Sene, som Gud berørte i Striden med Jakob ... i Almdl. [kaldes]: „tendo Achillis“) II A 545.

([Et af Zenos 4 Beviser mod Bevægelsen kaldes A.]) IV C 3 p. 376.

Acteur (jeg kunde ønske at blive A., for at jeg ... [kunde faae] et Surrogat for mit eget Liv og ... finde en vis Adspredelse) I A 75 p. 54.

Actie (For Resten af Contanterne [fra Salget af Nytorv 2] købte jeg A., som jeg dog maaskee ikke har tabt paa)

IX A 375 p. 218.

„*actio in distans*“ se „*Enten – Eller*“.

Activ-Reaktivitet ([Om A.-R. i Excerpter af Baaders „Vorlesungen über speculative Dogmatik“])

I C 33 (i Bd. XII p. 138).

actus purus ([Om actus purus i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 293–294).

Adam ([Naturvidenskaben] staaer ligesom A. fordum, og alle Dyrene kom til ham, og han giver dem Navne)

I A 31; 140 p. 85.

(Da A. var skabt, krævede A.s Idee sit Supplement i Eva) I A 140 p. 85.

(Det er det Tragiske ... der saa skjønt er udtalt i Genesis, hvor A. giver alle Dyrene Navne; men finder Intet for sig) I A 149.

(Da A. levede i Paradis, da heed det: beed; da han var uddrevet, da heed det: arbeid) II A 69.

([Om Meningen af 1. Mos. 3,22 „See A. er bleven som Een af os etc.“, om Syndefaldet]) II A 90.

([Om den ved A.s Syndefald muliggjorte gennem det derved betingede Slægtsforhold virkeligjorte Arvesynd])

II A 117 p. 68–69.

([Om at A. erkjendte sin Nøgenhed, cf. 1. Mos. 3,10]) II A 358.

([Om A. lig med Mskeheden i Middelalderens Lyrik]) II A 383.

([Om Betydningen af A.s Synd i Optegnelser sluttende sig til H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) II C 34 p. 344; (i Bd. XIII p. 137).

(Naar Gud derfor ved Eva gav A. Selskab, saa synes den vidtløftige ægte-skabelige Selskabelighed derved ingeniunde at bevises) III B 41,25.

([Om Differentsen mellem Christus og den første A. og Identiteten mellem Christus og den anden A. i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 206).

([Om A. som Privatmand i den supranaturalistiske Lære, i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 209).

([Om A. som Mske i Almindelighed i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 213–214).

([Om Tilregnelsen af A.s Synd som Skyld eller die Erbschuld i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 214).

(ved hiin [første Synd] kom [Syndigheden] ind i A. og paa samme Maade i ethvert Mske) V B 53,4; 53,16.

(Syndigheden ... fødte i [A.] actuelle Synder) V B 53,4.

(dristigere at ville bringe [Skylden fremkommen som en deus ex machina] ind i A.s Uskyldighed) V B 53,8.

([Om at A.s Syndefald bør vedkomme mig som en fabula, quae de me narratur]) V B 53,13 p. 114.

([Om at Slægtens Syndighed sat ved A.s Synd ikke maa ophæve Begrebet Individ]) V B 53,15.

([Om A.s større Betydning end og qualitative Forskjellighed fra ethvert andet Individ i Slægten]) V B 53,16.

([Om A. og Eva som Vagabonder uden Viin i Adlers „Nogle Prædikener“])

VII, 2 B 237,24.44.

(det var Slangen der fristede A. og Eva; thi just Slangens Magt er Angst) X, 2 A 22.

([Luther om, at „den gamle A. strider mod dette om, at Christus som en Brudgom elsker mig og Dig“ i „En christelig Postille“]) X, 2 A 231 p. 172.

([Om Richard d. St. Victores Udtalelse om Eva som A.s Ledsagerinde, cf. Helffrich „Die christliche Mystik“]) X, 2 A 368.

(Vi Mske mene: dette med A.s Syndefald ... [er] længst tilbagelagt og glemt: for Gud skete dette med A. idag)

XI, 1 A 362.

(den første Gavtyv og det første Mske [A.] ... han skjulte sig)

XI, 2 A 351 p. 363.

(Adamitterne meente, at man for at være fuldkommen frie maatte gaee splitter-nøgen) II A 280.

αδιαφορα (i [„Grundrids til Moralphilosophiens System“]) docerer Martensen ... , at der egentlig ikke gives *αδιαφορα*) X, 3 A 567.

αδινια ([Om Julius Müllers Svar paa Forklaringen af Synden som Svaghed ved at paaberaabe sig Platons Skildring af *αδινια* i „De republica“, cf. „Die christliche Lehre von der Sünde“]) X, 2 A 404.

Adler, Adolph P. ([Om A.s Magisterafhandling „Den isolerede Subjectivitet i dens vigtigste Skikkelser“])

III A 1 p. 5*; 11*; VIII, 2 B 6 p. 12.

([Cit. fra A.s „Populaire Foredrag over Hegels objective Logik“])

V B 49,5 p. 108; V C 4.

(A. [ensprængt Individualitet] ... meente, at man ikke kunde kjende Guds Stemme og Djævelens Stemme fra hinanden [cf. „Studier og Exempler“ og „Nogle Prædikener“]) VII, 1 A 143 p. 83. (man finder i vild Skikkelse Exempler [hos A. paa at] construere rhetorisk paa Forsætningerne og lade Eftersætningen være et Intet) VII, 1 A 150 p. 97.

([Om H. F. Helwegs smigrende Recension „Mag. Adlers senere Skrifter“ i „Dansk Kirketidende“])

VII, 1 A 150 p. 98; VII, 2 B 235 p. 27; 241,15; 248,11.

([A.] er begyndt efter [Pseudonymerne]) VII, 1 A 150 p. 98.

(Stilen i [„Nogle Digte“, „Studier og Exempler“, „Forsøg til en kort systematisk Fremstilling af Chrstd. i dens Logik“, „Theologiske Studier“]) er mærkelig forskjellig fra den i „Nogle Prædikener“) VII, 1 A 150 p. 98.

(der findes Steder i A. (4 sidste Bøger) som aldeles erindre om Pseudonymerne, men deri seer jeg ikke noget Fortjenstligt) VII, 1 A 150 p. 98; VII, 2 B 241,15; 263; 266,16.

(A.: det eneste Beviis er at man kan gjøre det [cf. „Studier og Exempler“]) VII, 1 B 158,8.

(Hvad her [i Indledningen til „Bogen om Adler“] er blevet sagt om Præmisse-Forfatterne ... [naar de] mangle Conclusionen: har ogsaa sin Anvendelse paa Mag. A.)

VII, 2 B 235 p. 16–17; 244 p. 267.

([A.] har een Præmisse ... : han har et Aabenbarings-Faktum at beraabe sig paa) VII, 2 B 235 p. 17; 244 p. 268.

(Paa sit Aabenbarings-Faktum staaer og falder Mag. A., paa hvorledes han forstaaer sig selv i dette Overordentlige) VII, 2 B 235 p. 18; 241,4.

([SK om sin Uenighed med de Flestes Opfattelse af A.s Bøger]) VII, 2 B 235 p. 19; p. 91.

([SK om sin Uenighed med A. angaaende Dennes overdrevne Udtryk])

VII, 2 B 235 p. 19–20.

(jeg skal ikke ... indlade mig paa at afgjøre om [A.] er en aandrig Forfatter eller ikke)

VII, 2 B 235 p. 20–21; 244 p. 268.

([Om A. som Præmisse-Forfatter])

VII, 2 B 235 p. 22.

(Som Phænomen i vor Tid ... skal da Mag. A. blive Gjenstand for Omtale i [„Bogen om Adler“])

VII, 2 B 235 p. 25; 244 p. 269.

([A.] skal af den ringe tjenende Critiker [SK] respekteres efter sin Ualmindelighed) VII, 2 B 235 p. 25; 244 p. 269.

([A.s] Skrifter skal kun benyttes til at see, om han forstaaer sig selv i at være Det, han har udgivet sig for [og ikke har villet tilbagekalde])

VII, 2 B 235 p. 25; VIII, 2 B 6 p. 11–12. (det skal, om muligt med Alvorens Eftertryk accentueres at [A.] har beraabt sig paa et Aabenbarings-Faktum) VII, 2 B 235 p. 26.

(det er foruroligende, at en svimmel-aandrig Forfatter ikke selv veed hvad han skal forstaae ved at have haft en Aabenbaring)

VII, 2 B 235 p. 26.

(jeg lod helst være at skrive [„Bogen om Adler“], hvis jeg ikke maatte befrygte at Mag. A.s Skrifter ... dog tildrager sig Opmærksomhed)

VII, 2 B 235 p. 26; 248,7.

([Om at A. vil afstedkomme stor Forvirring paa det religiøse Gebeet])

VII, 2 B 235 p. 28–29; 248,11.

([A.] har Intet i afgjørende Forstand gavnet; og han har paa en Maade sinket mig) VII, 2 B 235 p. 29; p. 156.

([Jeg havde hellere end gjerne i A.] seet en Overlegen eller en Medarbejder, dog vel at mærke for egen Regning)

VII, 2 B 235 p. 29.

([Om Mag. A.s Forkyndelse af, at ham var vederfaret en Aabenbaring, i Forordet til „Nogle Prædikener“])

VII, 2 B 235 p. 30–31; 93–97; p. 105; p. 107–112; p. 114–115; p. 117–123; p. 127; p. 134; p. 154; p. 204;

VIII, 2 B 14 p. 65.

([A.] var dengang [18. Juni 1843] Lærer i Statskirken)

VII, 2 B 235 p. 30; 249,1; VIII, 2 B 9,2c.

([Om det Forvirrende i, at A. senere i „Studier og Exempler“ gjorde et humoristisk Sving og sagde, at der ikke var noget Nyt i hans Lære])

VII, 2 B 235 p. 31; p. 103; p. 122; 241,5.

(Ved sit Aabenbarings-Faktum ... maatte Mag. A. let blive sig bevidst at være stillet som ... Extraordinarius)

VII, 2 B 235 p. 31–32; 241,1–2; 249,20; VIII, 2 B 9,2c.

(Mag. A. har aldrig høitideligt ... til-

bagekaldt hvad han paa det Høitideligste har sagt) VII, 2 B 235 p. 32.

(Noget Underfundigt skal man ... ikke beskyldes Mag. A. for; langt fra ham har det været med Svig at være traadt i Stats-Kirkens Tjeneste)

VII, 2 B 235 p. 39.

([Et Spørgsmaal om ikke A.] temmelig letsindigt ... har valgt at blive Præst)

VII, 2 B 235 p. 39.

(Mag. A.s hele Sag fik et høist uheldigt Udfald ...; men det er ikke hans For-tjeneste) VII, 2 B 235 p. 55.

(Jeg skal nu reent dialektisk ved Phantasien Hjælp forsøge ... [at] vise, hvad A. kunde have gjort) VII, 2 B 235 p. 57.

(Der antages nu her, at A. virkelig har haft en Aabenbaring) VII, 2 B 235 p. 59.

([Om den senere A. som Tilhænger af Tausheds-Princippet])

VII, 2 B 235 p. 62; p. 70; p. 152–153; 234,5 p. 262; 261,18.

([Om A.s Stikord og Interjektion: be-kjend, bekynd]) VII, 2 B 235 p. 68.

(A. kunde ... have nedlagt sit Embede, sagt at det Hele med hans Præsteskab var en Flyvegrille ... [og] sørget for at dette blev den autentiske Fortolkning)

VII, 2 B 235 p. 69.

([Om at A. i „Theologiske Studier“ ved-kjender sig den Betragtning: hvad gjør det at Ubefæstede ledes i Fristelse i Sammenligning med det Overordentlige man har at meddele])

VII, 2 B 235 p. 70; p. 167–168;

237,80.101–103.105; 239,5.

([En recapitulerende Oversigt over, hvad A. gjorde, under Mottoet: „Alt hvad der gjøres, det gjøres til Opbyggelse ...“ fra 1. Cor. 14,26])

VII, 2 B 235 p. 72–73.

([Om at A. forblev i sit Embede, selv da Stats-Kirken gjorde nogle Skridt])

VII, 2 B 235 p. 73; 241,1.

(Uden at forstaae sig selv ... har [A.] paa Maa og Faa styrtet sig ind paa det Bestaaende med sit alarmerende Faktum) VII, 2 B 235 p. 73.

(Da jeg hørte det [at A. havde beraabt sig paa en Aabenbaring] tænkte jeg:

enten er dette Manden, vi behøve ... eller det er en Forarget)

VII, 2 B 235 p. 86.

(Langtfra mig være det ... at ville benægte Muligheden af at A. kan have haft en Aabenbaring) VII, 2 B 235 p. 91.

(det lader sig af A.s senere Attituder og senere Skrifter godtgjøre, at han ... ikke selv troer [at have haft en Aabenbaring]) VII, 2 B 235 p. 91; 241,5.

(Tilværelsens Kræfter har haft fat i [A.], og han er som Phænomen en Anticipation af den Dialektik der gik i Tiden) VII, 2 B 235 p. 92.

(man maa selv være Lærer for at lære Noget af A.) VII, 2 B 235 p. 92.

(i den anstrengende Situation producerer [A.] de forskjelligste Ytringer af forskjelligartet christelig Orthodoxie og Kjætteerie mellem hinanden)

VII, 2 B 235 p. 92; 253,12.

([A. er] snarere end en Udvalgt en Enhvirvlet, som er slynget hen lig en advarende Forfærdelse) VII, 2 B 235 p. 92.

([A. er] som den forstumlede Fugl, der med Angestens Vingeslag styrter foran Uvejret) VII, 2 B 235 p. 92.

(først skylder [A.] at tilbagekalde sit Første, eller træde i dettes Charakter og annullere det Mellemliggende)

VII, 2 B 235 p. 93; 254.

([Om „Skrivelser min Suspension og Entledigelse vedkommende“, udg. af A. P. A.]) VII, 2 B 235 p. 93–127.

([A.] var ifærd med et Arbejde ... kaldet populaire Foredrag over den subjektive Logik [da han fik sin Aabenbaring]) VII, 2 B 235 p. 94–95.

([Om A.s Opfattelse af, at der er en ond Aand til])

VII, 2 B 235 p. 94; 237,14.25–27.29.

(allerede førend Aabenbaringen var [A.] ifærd med at opdage den samme Tanke, som blev ham meddelt ved Aabenbaringen)

VII, 2 B 235 p. 95; p. 186;

IX B 5,2y p. 303.

([Om at A. symbolsk brændte sine hegel-ske Manuscripter, da han brød med den hegel-ske Philosophie])

VII, 2 B 235 p. 95; p. 186–188; p. 198; p. 203; p. 208; 257,14 p. 290; 265,3.

([A.] er i en saadan Confusion betræffende Categorierne, at han ikke selv veed hvad han siger) VII, 2 B 235 p. 95.

([Om at A. paastaar, at Talerne fra No. VI i „Nogle Prædikener“ til Enden ere skrevne ved Jesu medvirkende Naade]) VII, 2 B 235 p. 95–96; p. 106–107.

([A.s] Confusion er ... tiltrods for den brændende subjektive Logik Frugten af hans Kjendskab til den hegel-ske Philosophie og Logik) VII, 2 B 235 p. 96.

([Om de Spørgsmaal, som den geistlige Øvrighed i Skrivelse af 29. April 1845 fandt sig foranlediget til at forelægge A., og om A.s Tilsvare])

VII, 2 B 235 p. 97–127; p. 209–210; 255.

(Dette er Mag. A.s Fortjeneste ... ret at gøre det Moderne aabenbart)

VII, 2 B 235 p. 97; p. 123; p. 136.

([A.] siger, at [Autoriteterne] have Ret i at Ideerne [i „Nogle Prædikener“ og i „Studier og Exempler“] fremtræder i en ... anstødelig, aphoristisk, abrupt Form) VII, 2 B 235 p. 99; p. 132; p. 169–170; p. 197; p. 217; 237,19.

([Om at A. indrømmer Præmisserne men lader Conclusionen staae hen])

VII, 2 B 235 p. 100–101.

([Om A.s Fremtids-Haab: at give sine Ideer en mere passende Form])

VII, 2 B 235 p. 102–103; p. 130–131; p. 210; p. 217; 257,12 p. 288;

VIII, 2 B 7,18 p. 33–34.

([Om A.s confuse Forklaring af det ved en Aabenbaring at være meddelt en ny Lære])

VII, 2 B 235 p. 103; p. 116; p. 122; p. 156; p. 209; 257,13.

([Om A.s Udsagn i Tilsvare No. 1 om, at der har været en Begivenhed, ved hvilken han blev grebet af Troen])

VII, 2 B 235 p. 105; p. 112–113; p. 185; p. 210; 237,122.123.125.

([Om Forvirringen i A.s Tilsvare No. 1, af 10. Mai 1845, paa Øvrighedens Skrivelse])

VII, 2 B 235 p. 104–117; p. 185; p. 209; p. 217.

([Om at A., dannet ved hegelsk Dialektik, mener, at en Apostel, en religiøs Opvakt og en Begeistret betyder Eet og det Samme])

VII, 2 B 235 p. 104–105; p. 137;

VIII, 2 B 2 p. 7; 7,7 p. 25–28.

([Om at Forflygtigelsen i A.s første Tilsvær belyser den moderne Philosophie og Dogmatik])

VII, 2 B 235 p. 105; p. 123.

(ved sit Tilsvær søger [A.] at identificere sig med enhver Christen i Almindelighed) VII, 2 B 235 p. 106.

([A.] søger i Tilsværet [No. 1] forflygtigende at identificere sig med enhver troende christelig Præst i Almindelighed) VII, 2 B 235 p. 107.

(Først i Tilsværet [No. 1] ... kommer denne Forklaring frem [at A. var bleven reddet paa en vidunderlig Maade])

VII, 2 B 235 p. 111; p. 116.

(en Mand der begynder med en Aabenbaring og Frelserens Dictat han har kun i uvæsentlig Forstand at haabe paa Perfectibilitet) VII, 2 B 235 p. 113.

(A.s Tilsvær har kun Betydning under Forudsætning af at hele Forordet [til „Nogle Prædikener“] er Digt og Sindsforvirring)

VII, 2 B 235 p. 114; p. 121; p. 173–176; 257,12 p. 288.

([Om at A. i det andet Tilsvær, af 5. Juli 1845, tilbagekalder det Første: at have haft en Aabenbaring])

VII, 2 B 235 p. 114; p. 116; p. 210; IX B 5,2ø.

([Om A.s fremtidige Perfectibilitets-Haab])

VII, 2 B 235 p. 113–116; p. 121; p. 128; p. 210; 241,5; 257,12 p. 288; 261,7.

(Skal der være mindste ethiske Mening ... i A.s hele Stræben: saa maa han tilbagekalde sit Første, og nøies med sit Sidste) VII, 2 B 235 p. 116; 256,13.

([Om A.s andet Tilsvær, af 5. Juli 1845, paa Øvrighedens Spørgsmaal No. 2])

VII, 2 B 235 p. 117–123; 127–128;

VIII, 2 B 7,18 p. 33–34.

(hvad hjælper det at brænde sine hegelske Manuscripter, naar man vedbliver

at være en saadan Hegelianer [som A.]) VII, 2 B 235 p. 117; 257,14 p. 290.

([Om A.s dogmatiske Categorier som Holdningspunkter i Forhold til „Forordet“ til „Nogle Prædikener“])

VII, 2 B 235 p. 117–121.

([Om at A. var begejstret i hiin Nat i December 1842])

VII, 2 B 235 p. 120–123.

([Om at A. har arbejdet sig ind i en Blasphemie])

VII, 2 B 235 p. 120; p. 124; p. 176.

([Om at A. er confus])

VII, 2 B 235 p. 121; p. 123–124; p. 151; p. 168; p. 175; p. 185*.

([A. finder] ingen Leilighed til i Forordet til „Studier og Exempler“ at tilbagekalde „Tilsværene“)

VII, 2 B 235 p. 122. ([Under Dato 18. Juni 1843 er A. kaldet ved en Aabenbaring. – Under Dato 10. Mai 1845 er A. reddet paa en vidunderlig Maade. – Under Dato 5. Juli 1845 maatte A. i Begejstringens Øieblik hjælpe sig med nogle Holdningspunkter]) VII, 2 B 235 p. 123.

([Om Suspensionen af A. og om hans Afskedigelse 13. Sept. 1845])

VII, 2 B 235 p. 123–127; p. 219; 241,1; 255; 257,22.

([Om Biskop Mynsters Holdning under Sagen betræffende A.])

VII, 2 B 235 p. 124; 249,20; 257,19.

([Om A.s 4 sidste Skrifter: „Studier og Exempler“, „Forsøg til en kort systematisk Fremstilling af Chrstd. i dens Logik“, „Theologiske Studier“ og „Nogle Digte“, der udkom paa eengang 12. Juni 1846])

VII, 2 B 235 p. 127–138; p. 150–173; p. 210–212; 256,1–7; 259; 260;

VIII, 2 B 2 p. 6–7; 3 p. 7–8; 4; 5,1–13 p. 8–11; 6 p. 11–21; 7,7 p. 22–23; 7,18 p. 33–43.

([Om A. som et fortunlet Genie og om hans Grund-Forvirring, at han desuagtet mener at være i Identitet med sit Første])

VII, 2 B 235 p. 127–138; p. 150–173; p. 174–175; 256,15; 264,1; VIII, 2 B 4. (qua Forfatter havde A. vel vanskeligt

opnaaet en offentlig Understøttelse paa Grund – af Duelighed)

VII, 2 B 235 p. 128.

([Om at A.s fire sidste Skrifter er 4 Alen af eet Stykke og Alle falder ind under Bestemmelsen: tilfældig Længde])

VII, 2 B 235 p. 129–130; p. 132; p. 156;

VIII, 2 B 7,18 p. 35.

(A.s Bøger er ... en næsten ængstelig Frembringelse) VII, 2 B 235 p. 131.

([Om Verset „dum meam canto Lalagen et ultra terminum“ fra Horatz „Oder“ som Noget, der kan karakterisere Indholdet af A.s 4 sidste Bøger])

VII, 2 B 235 p. 132–133; 261,5.

(A. drøsser som Læser om i Bibelen [og vælger tilfældige Bibelsteder])

VII, 2 B 235 p. 132–133; p. 155;

VIII, 2 B 3 p. 8.

(om [A.] end synes at have ganske glemt at Læren er ham meddelt ved en Aabenbaring, saa har han dog ikke glemt Læren)

VII, 2 B 235 p. 133–134; p. 154; p. 176; 241,5; VIII, 2 B 2 p. 7; 7,7 p. 24–25.

([der er i A.s] sidste 4 Bøger aldeles ikke mere Tale om hiint Aabenbarings-Faktum)

VII, 2 B 235 p. 133–134;

VIII, 2 B 2 p. 6–7; 7,7 p. 24.

(Hegelianeren, senere Apostelen [A.]

VII, 2 B 235 p. 134.

([Om A.s Forstaaelse af et Genie som det autodidaktiske Føl, cf. „Studier og Exempler“ og „Theologiske Studier“])

VII, 2 B 235 p. 135; 237,61.119;

256,5–7.

(Resultatet af A.s Hele bliver at han er Genie)

VII, 2 B 235 p. 135; p. 153–154; p. 174; 256,12–15.

([Om at A.s Forklaring af Geniet er Æsthetik, og at han ikke har kategorisk forstaaet det Christeliges kvalitative og specifikke Eiendommelighed])

VII, 2 B 235 p. 137; 256,9;

VIII, 2 B 2 p. 7; 7,7 p. 25–28.

([Om at A. nu stræber at indtage den tilbagetrukne humoristiske Selvtilfredshed]) VII, 2 B 235 p. 151.

([Om at A. nu er blevet lyrisk Forfatter]) VII, 2 B 235 p. 152; 241,12;

IX B 5,2aa p. 304.

([A.] holder Vertshuus for Aandrigheder) VII, 2 B 235 p. 153.

(A. omgaaes Gud og Christus, indlader sig ... i Snak med dem, og selv snakker med, indtil han hverken veed ud eller ind)

VII, 2 B 235 p. 154; 238,7;

VIII, 2 B 5,7 p. 9–10; 7,7 p. 23.

([Om at A. omgaaes sine egne Digterier som Virkelighed og N.T. paa en lige saa letfærdig Maade])

VII, 2 B 235 p. 155.

(Dybsindige Bemærkninger kan man ikke frakjende [A., men] selv i hans dybsindige Bemærkninger er der en vis Eensformighed)

VII, 2 B 235 p. 156; p. 159; 241,12.

(En Tanke A. især rider paa er den gamle hegelske at Begrebet slaaer om) VII, 2 B 235 p. 156–157; VIII, 2 B 5,10.

(A. dvæler længe ved dette Dybsindige, at Loven forløb sig, idet den dømte Christus) VII, 2 B 235 p. 159; 237,60.

([Om at A. forkluddrer Springets Categorie]) VII, 2 B 235 p. 159.

([Om at A. forsvarer den Sætning: at Tyverie i Aandens Verden er tilladeligt, cf. „Theologiske Studier“])

VII, 2 B 235 p. 160; 241,5 p. 262; 256,16.

([Om A.s Genialitet som Enkeltsynets Svimmelhed og nogle Exempler derpaa fra hans 4 sidste Skrifter])

VII, 2 B 235 p. 160–168; 241,7;

256,18–20; VIII, 2 B 4.

([Om A.s Opfattelse af Øieblikket som et Exempel paa hans Svimmelhed])

VII, 2 B 235 p. 163–164; 237,81.84;

241,7.

([Om A.s Opfattelse af Abraham som et Exempel paa hans Svimmelhed])

VII, 2 B 235 p. 165–167; 237,14.15;

241,7; 256,8.

([Om at A. synes at have for Skik at sætte sig selv i en exalteret Stemning])

VII, 2 B 235 p. 169–173.

(Naar man har [overladt gamle Papirers Indhold til Phantasiens Spil], saa bræn-

der man Papirerne ... [A.] udgiver dem) VII, 2 B 235 p. 170.

(jeg har virkelig lært Eet og Andet af [A.s Skrifter])

VII, 2 B 235 p. 172; 237,33.39–41.43–53.55.57–58.62.69.70.96–100.109–111.120.126; 239,3.

(Folk i Almindelighed vil ... ubetinget kun kunne have Skade af at læse A.s Skrifter) VII, 2 B 235 p. 172.

(„Psychologisk Opfattelse af A. som Phænomen, og som Satire over den hegelske Philosophie og Nutiden“) VII, 2 B 235 p. 176–230; 265,1–12 p.

300–302; VIII, 1 A 400 p. 195;

VIII, 2 B 7,12; IX B 5,1–2nn p. 301–305; X, 6 B 52,1.

(A. er ikke en digterisk Figur og kan ikke have en digterisk Figurs rene Gjen-
nemsigtighed) VII, 2 B 235 p. 177.

([Om A. som theologisk Candidat, der begynder at studere Hegel])

VII, 2 B 235 p. 178–180; 265,2;

VIII, 2 B 13 p. 60; 16,2.

([Om A.s Forelæsninger over den speculative Logik ved Københavns Universitet 1840–41]) VII, 2 B 235 p. 180.

([Om A.s Udgivelse af „Populaire Foredrag over Hegels objective Logik“])

VII, 2 B 235 p. 180.

([A.s] Livs-Udvikling var en saadan, at det maa falde naturligt, at han culmi-
nerede i at blive Hegelianer)

VII, 2 B 235 p. 181; p. 214; 241,7; 266,5.

([Om at A. søger Ansættelse som Præst paa Landet, hvortil han havde gjort sig duelig ved Studiet af den hegelske Philosophie]) VII, 2 B 235 p. 181–182.

([Om at A. som Præst er forpligtet til, skjøndt lærd Hegelianer, at indlade sig med den enfoldige Menighed])

VII, 2 B 235 p. 183.

(Mag: A.s Situation: ... at en Hegelianer, der var gaaet videre, nu kommer til det Afgjorelsens Vendepunkt, om han vil blive en Christen) VII, 2 B 235 p. 184.

([Om Katastrophen i A.s Liv])

VII, 2 B 235 p. 185–189; IX B 5,2e–j.

(Mag: A. [blev] ved et kvalitativt Spring sat over fra ... den hegelske Philoso-

phies phantastiske Medium ... i den religiøse Inderligheds Sphære)

VII, 2 B 235 p. 185; 241,7.

(Mag: A. [kom] ved et kvalitativt Spring fra den abstrakte Tæknings Objektivitet ... til sig selv) VII, 2 B 235 p. 185.

([Mag: A. har] opnaaet, at det i Selveddrag er skjult for ham, at han vedbliver at være Hegelianer)

VII, 2 B 235 p. 188; X, 1 A 349 p. 228.

(Mag: A. bringer den hegelske Philosophie i en yderst comisk Situation)

VII, 2 B 235 p. 189; p. 218.

(Fortjeneste af det Comiske er forbeholdt Mag: A. ... Manden med Aabenbaringen, og Manden med Forklaringen)

VII, 2 B 235 p. 189.

([Om A.s Fortrin])

VII, 2 B 235 p. 190–197; 265,4.

(det kvalitativt Fortrinlige ved Mag: A. er, at han er rystet)

VII, 2 B 235 p. 190; p. 194–195; p. 197; p. 199–200; VIII, 2 B 3.

(Mag: A. ... er paa de 70,000 Favne Vand ... han er absolut subjektivt, inderligt saaret)

VII, 2 B 235 p. 194; 241,14.

(istedenfor at hjælpe Andre ud i Afgjorelsen, skjæmper [A.] Feige og Blødagtige ... et Divertissement)

VII, 2 B 235 p. 196; 241,8 p. 263–264.

([Om at A.s Feil qua Forfatter: at han kommer Virkeligheden for nær, i en anden Henseende er det Gode ved ham])

VII, 2 B 235 p. 196.

([Om at A. i sin Grebethed formaaer at gribe Læseren virkelig])

VII, 2 B 235 p. 196–197; 241,10.

(Mag: A. veed i dybere ... Forstand ikke Beskeed, han er ikke en Forfatter, men han er selv en Opgave)

VII, 2 B 235 p. 197; 241,10.

([Om A.s Grund-Skade, der betinger Misforholdet mellem hans subjektive Grebethed og hans christelige Begrebs-Dannelse])

VII, 2 B 235 p. 198–218; 265,5; 266,24.

([A.] har ikke givet sig Tid til at erhverve Færdighed i det christelige Begrebs-

Sprog [hvilket er Grunden til hele Forvirringen])

VII, 2 B 235 p. 198; p. 202; p. 209; p. 212; 266,21.

(Dersom ... Mag: A. havde været Læg ... saa var det dog maaskee gaaet ham noget bedre)

VII, 2 B 235 p. 202; 256,12 p. 288; 265,5.

(som Hegelianer var [A.] indviet ... i den totale Confusion af det Christelige) VII, 2 B 235 p. 203.

([A. forvexler] sin subjektive forandrede Tilstand med en Begivenhed udenfor ... det at Sløret er faldet fra hans Øine med at have haft en Aabenbaring)

VII, 2 B 235 p. 204; p. 205; 265,6; 268.

(Confusionen [hos A.] ligger i, at det Begreb en Aabenbaring ikke staaer fast) VII, 2 B 235 p. 207; 266,21,23.

([A.s] Brud med Hegel er ingenlunde christeligt kvalitativt end mindre christeligt kvalitativt fastholdt)

VII, 2 B 235 p. 209.

([A.] er bleven produktiv paa et forkert Sted, hans Produktivitet gaaer for falsk Vind) VII, 2 B 235 p. 211; p. 213.

(istedenfor at tie og handle og arbejde - bliver [A.] egentlig produktiv over Det: at han endnu ikke er kommen til Ro) VII, 2 B 235 p. 212; 265,9.

(Mag: A. har ingen ethiske Forudsætninger)

VII, 2 B 235 p. 215; 241,7; 261,24.

([A.s] Livs Katastrophe maa kunne have noget Opvækkende for Enhver)

VII, 2 B 235 p. 219; p. 229.

([A.] gjør ganske Indtrykket af en Hedning, der pludselig er kommen i Berøring med det Christelige)

VII, 2 B 235 p. 229; 241,8 p. 263; 265,12; X, 6 B 43 p. 51.

(Mag: A. virker ved sit Liv, og virker altsaa indirecte)

VII, 2 B 235 p. 230; 266,30.

([Exemplar af „Nogle Prædikener“ ved A. P. A. med Udhævelser og Bemærkninger af SK])

VII, 2 B 236,1-9 p. 233-234.

([Exemplar af „Studier og Exempler“

ved A. P. A. med Udhævelser og Bemærkninger af SK])

VII, 2 B 237,1-126 p. 234-255.

([Om A.s Tale skrevet „i Anledning af en tænkt Leilighed“, cf. „Studier og Exempler“])

VII, 2 B 237,124; VIII, 2 B 5,6.

([Exemplar af „Forsøg til en kort systematisk Fremstilling af Chrstd. i dens Logik“ ved A. P. A. med Udhævelser og Bemærkninger af SK])

VII, 2 B 238,1-12 p. 255-258.

([Exemplar af „Theologiske Studier“ ved A. P. A. med Udhævelser og Bemærkninger af SK])

VII, 2 B 239,1-5 p. 258-259.

(det eneste Formildende [for A.] ..., at det i en ældre Tid saa ofte forekom, at en Religieus taler om hvad Christus har sagt ham) VIII, 1 A 252 p. 121.

(Den hele Sag med A. gjør mig særdeles ondt. Jeg vilde ... kun altfor gjerne holde A. oppe) VIII, 1 A 252 p. 121.

(Man kunde maaskee foreløbig skrive [A.] til og fordrø at han skal tilbagekalde hiint Forord [i „Nogle Prædikener“], og saa lade være at udgive „Bogen om Adler“) VIII, 1 A 252 p. 121.

(jeg er næsten bange for [„Bogen om Adler“] skal virke for stærkt paa ham) VIII, 1 A 252 p. 122.

(Am Ende har dog A. med al sin Forvirrethed mere Religieusetet end de Fleste) VIII, 1 A 440 p. 194.

([A.] skriver og taler egl. i Kraft af Idee-Association) VIII, 2 B 5,4.

(Den hele Hemmelighed i [„Forsøg til en kort systematisk Fremstilling af Chrstd. i dens Logik“] er: Subjekts-Objekts, Identitets-Dialektiken)

VIII, 2 B 5,10-13.

(Denne Titel [„Nogle Digte“] kunde ansees for heldigt valgt, hvis den ikke mindede om Chr. Winthers „Nogle Digte“) VIII, 2 B 7,18 p. 40.

([Om Digtet „Abraham“ som A.s Bevæggrund til at udgive Samlingen „Nogle Digte“]) VIII, 2 B 7,18 p. 41-42.

([Om A.s Collision: den særlig Enkeltes med det Almene])

VIII, 2 B 13 p. 60–61; 16,2.

([Om A.s Betydning for Pseudonymen Petrus Minor, da han skulde skrive „Nutidens Forvirring belyst ved Mag. A. som Phænomen“])

VIII, 2 B 27 p. 75–79.

(Mag A. ... udviser næsten alle mulige Forvirringer i Forhold til det Begreb [Myndighed]) VIII, 2 B 27 p. 76.

([Om at A. har aspireret til at afstedkomme Forvirringen ved at være noget Anderledes end Præsterne])

IX A 189 p. 94.

(den Adlerske Forvirring [af Begrebet en Aabenbaring] har, i Sammenligning med ... den hegelske Begrebs-Forvirring ... et reent comisk Værd)

IX B 5,2y p. 302.

([Om det Problematiske i baade at nævne og ikke nævne A. i „Tre ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“])

X, 1 A 544; X, 6 B 61.

([Om A. som Anledning til at skrive „Tre ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“])

X, 6 B 62.

(Det sidste af det om A. [c: No. V af „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“] kan blive en særskilt Afhandling: A.s Navn forties) X, 6 B 56.

„Bogen om Adler“ (Af den Bog om Adler [om det Stilistiske hos Adler og den lyriske Prosa hos Pseudonymerne])

VII, 1 A 150 p. 97–98.

(Af den Bog om Adler [om den Confusion, som den hegelske Philosophie har frembragt i det personlige Liv])

VII, 1 A 153.

([Literair Anmeldelse c: „Bogen om Adler“ som No. II i Indholdsangivelse til „Mindre Skrifter“ af SK])

VII, 1 B 218.

(„Indledning“) VII, 2 B 235 p. 5–29.

(Som Phænomen i vor Tid ... skal da Mag. Adler blive Gjenstand for Omtale i dette lille Skrift) VII, 2 B 235 p. 25.

(Den, der vil læse opmærksomt, skal nok finde Oplysninger [om religiøse Categorier og om Tiden] i Skriftet)

VII, 2 B 235 p. 27.

(Ikke uden Bedrøvelse, ikke uden Vec-

mod skriver jeg denne Anmældelse [„Bogen om Adler“])

VII, 2 B 235 p. 27; 248,8.

(Om en Forfatter [Adler], der hidtil ikke er bleven synderlig læst, skriver jeg en Bog, som formodentlig heller ikke bliver læst) VII, 2 B 235 p. 29.

(Behandlingen [af Adler som et Moment i Tiden] vil ved sin universellere og ideellere Charakter kunne læses til enhver Tid) VII, 2 B 235 p. 29.

(Cap. I. „Den historiske Situation. Mag. Adlers Collision som Lærer i Statskirken med det Bestaaende; at han blev afskediget, Statskirkens fuldkomne Berettigelse; om den særlig Enkelte i Særdeleshed og hvad der maa fordres af ham“) VII, 2 B 235 p. 30–73.

([Om at det i „Bogen om Adler“ e concessis skal tydeliggjøres, at Adler ikke selv troer paa sin Aabenbaring])

VII, 2 B 235 p. 60.

(Cap. II. „Det saakaldte Aabenbarings-Faktum selv som Phænomen indordnet i den hele moderne Udvikling“)

VII, 2 B 235 p. 74–93.

(Cap. III. „Forrykkelsen af Adlers væsentlige Standpunkt ved ham selv, eller ... at han ikke selv troer paa, at der er ham vederfare en Aabenbaring“)

VII, 2 B 235 p. 93–176.

(Cap. III. § 1. „Skrivelser min Suspension og Entledigelse vedkommende“, udg. af A. P. Adler)

VII, 2 B 235 p. 93–127.

(Cap. III. § 2. „Adlers 4 sidste Skrifter“)

VII, 2 B 235 p. 127–173.

(Tillæg til Cap. III. „Recapitulationen“)

VII, 2 B 235 p. 173–176.

(Cap. IV. „Psychologisk Opfattelse af Adler som Phænomen, og som Satire over den hegelske Philosophie og Nutiden“) VII, 2 B 235 p. 176–230.

(Cap. IV. § 1. „Psychologisk Exposition“) VII, 2 B 235 p. 176–184.

(Mag. Adler [vil] ... være fuldkommen berettiget til at sige om [Bogens] Opfattelse, at den ikke er sand)

VII, 2 B 235 p. 178*.

(Cap. IV. § 2. „Katastrophen i Mag:

Adlers Liv“) VII, 2 B 235 p. 185–189.
 (Cap. IV. § 3. „Mag: Adlers Fortrin“) VII, 2 B 235 p. 190–197.
 (Cap. IV. § 4. „Grund-Skaden i Mag: Adler, der betinger Misforholdet“) VII, 2 B 235 p. 198–218.
 (Cap. IV. § 5. „Mag: Adler som Epigram over Nutidens Christenhed“) VII, 2 B 235 p. 218–230.
 (Omrids og første Udkast til den Bog om Adler) VII, 2 B 240.
 ([Udkast til Cap. I]) VII, 2 B 241,1–3.
 ([Udkast til Cap. II]) VII, 2 B 241,4.
 ([Udkast til Cap. III. § 1 og 2]) VII, 2 B 241,5–7 p. 261–263; 241,11–13.
 ([Udkast til Cap. IV. § 5]) VII, 2 B 241,8 p. 263–264; 241,16.
 ([Udkast til Cap. IV. § 2]) VII, 2 B 241,10.
 ([Udkast til Cap. IV. § 3]) VII, 2 B 241,12.14.15.
 („Literair Anmeldelse. Mag: Adler. Et psykologisk Studium efter Naturen, det er efter hans Skrifter“. Af SK]) VII, 2 B 242.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til „Indledning“, Begyndelsen]) VII, 2 B 243–246 p. 266–270.
 ([Kladde med endelig Udarbeidelse til „Indledning“, et Stykke]) VII, 2 B 247.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til „Indledning“, Slutningen]) VII, 2 B 248 p. 271–272.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til Cap. I, Begyndelsen]) VII, 2 B 249 p. 272–275; 251.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til Cap. I, Anmærkning]) VII, 2 B 250.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til Cap. I, Slutningen]) VII, 2 B 252 p. 276–278.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til Cap. II]) VII, 2 B 253.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til Cap. III, Overskrift]) VII, 2 B 254.
 ([Udkast til Cap. III. § 1]) VII, 2 B 255.
 ([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til Cap. III. § 2]) VII, 2 B 256 p. 280–286.
 ([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til Cap. III. § 1]) VII, 2 B 257 p. 286–291.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til Cap. III. § 1, Slutningen, og § 2]) VII, 2 B 258–259 p. 291–293.
 ([Udkast til Cap. III. § 2, Overskrift]) VII, 2 B 260.
 ([Kladde med foreløbig Udarbeidelse til Cap. III. § 2]) VII, 2 B 261–263 p. 293–299.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til Tillæg til Cap. III]) VII, 2 B 264.
 ([Udkast til Cap. IV. § 1–5]) VII, 2 B 265 p. 300–302.
 ([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til Cap. IV. § 1–5]) VII, 2 B 266 p. 302–308.
 ([Endelig Udarbeidelse til Cap. IV. § 3, et Stykke]) VII, 2 B 267.
 ([Udkast til Cap. IV. § 4, et Stykke]) VII, 2 B 268.
 ([Udarbeidelse og Udkast til Forord]) VII, 2 B 269–270 p. 308–311.
 (Den store Bog om Adler har jeg holdt tilbage ... [Folk] see kun en lille Bog [„Opb. Taler i forsk. Aand“]) VIII, 1 A 164.
 ([Om SKs Betæneligheder ved at udgive „Bogen om Adler“ af Hensyn til Adler]) VIII, 1 A 252 p. 121–122.
 (Bogen fortjener sandeligen at læses) VIII, 1 A 252 p. 121; 440 p. 194.
 (Den Bog om Adler bliver det bedst at dele i meget smaae særskilte Partier. Man vil ikke forstaae den i sin Helhed) VIII, 1 A 264; 440 p. 195.
 ([Om at SK ikke vil nævne Adler i „Bogen om Adler“, for det grusomme saaledes at slaae et Mske ihjell]) VIII, 1 A 264; 440 p. 195.
 (Jeg har nu [1. Dec. 1847] ordnet og anlagt igjen den Bog om Adler [o: fjerde Skikkelse af „Bogen om Adler“]) VIII, 1 A 440 p. 194.
 (Adler er dog i Bogen en Nebensach, men hvor let ... den Vending: at det skulde være en Hanefægtning mellem Adler og mig) VIII, 1 A 440 p. 195.
 ([Bogens smaae Afhandlinger:] 1) „Nøget om en Præmisse-Forfatter“ ... 2) „En Præmisse-Forfatter paa et Aabenbarings-Faktum“ ... 3) „En Aabenbaring i Samtidighedens Situation“ ...

4) Bilag I. „De dialektiske Forhold: det Almene, den Enkelte, den særlig Enkelte.“ 5) Bilag II. „Om Forskjellen mellem et Genie og en Apostel.“ 6) „Mag. Adler som Satire over den hegel'ske Philosophie og vor Tids Chrstd.“) VIII, 1 A 440 p. 195.

(Af den Bog om Adler. 1ste Capitel en Passus som ikke blev brugt [den Deel blev i den ny Omarbejdelse af tredje Skikkelse forlagt til Bilag I, men ikke brugt])

VIII, 1 A 442; 443; IX B 11,5; 12 p. 54. (Instrux. Der bliver saa først at udgive et Bind Afhandlinger. Hertil bruges „Bogen om Adler“, som jeg . . . har indrettet den [: Opdelingen af fjerde Skikkelse i smaae Afhandlinger])

VIII, 1 A 562 p. 261.

(Rapport til den Bog om Adler)

VIII, 2 B 1.

(Om Capitel III af Bogen . . . [Cap. III., Gangen i Undersøgelsen; § 1; § 2, Fremgangen i Undersøgelsen])

VIII, 2 B 2 p. 5-7.

([Om en Deel af Cap. III. § 2 som „Appendix“ til hele Bogen indeholdende en æsthetisk Anmeldelse af de 4 sidste Bøger]) VIII, 2 B 3 p. 7-8.

(Indholdet af „Appendix“ [Indledning. § 1-4]) VIII, 2 B 4.

([Udkast til „Appendix“])

VIII, 2 B 5,1-13 p. 8-11.

(„Appendix. En almindelig Anmældelse af Adlers 4 sidste Bøger, betragtede som isoleret Præstation“)

VIII, 2 B 6 p. 11-20.

(„Appendix“ . . . Overgangen fra Bogen til Appendixet) VIII, 2 B 6 p. 11-12.

([Anden Skikkelse af „Bogen om Adler“]) VIII, 2 B 7,1-19 p. 20-43.

([Anden Skikkelse, „Indledning“ med faa Ændringer, Cap. I-II uændret fra første Skikkelse]) VIII, 2 B 7,1a-4.

([Anden Skikkelse af Cap. III. § 1-2 og Tillæg til Cap. III])

VIII, 2 B 7,4-11 p. 21-32.

([Anden Skikkelse af Cap. IV. § 1-5 uændret fra første Skikkelse])

VIII, 2 B 7,12-17.

(Bilag. „Mag. Adlers 4 sidste Bøger, en literair Monstrøsitet, der upaatvivleligt maa forklares som Følge af en fix Idee“ [: „Appendix“]) VIII, 2 B 7,18 p. 33-43.

([Indholds-Fortegnelse til anden Skikkelse af „Bogen om Adler“])

VIII, 2 B 8,1 p. 43-44.

([Indholds-Fortegnelse til tredje Skikkelse: „Indledning“; Cap. I-IV. § 5; „Appendix“; Bilag I; Bilag II])

VIII, 2 B 8,2.

([Tredie Skikkelse af „Bogen om Adler“]) VIII, 2 B 9,1-18 p. 46-52.

(Bilag I) VIII, 2 B 9,13-15 p. 50-51.

(Bilag II) VIII, 2 B 9,16-18 p. 51-52.

([Plan og Udkast til Fortsættelse af Bilag I]) VIII, 2 B 10,1-6 p. 52-53.

([Udkast til Fortsættelse af Bilag I i Manuscriptet til første Skikkelse af „Bogen om Adler“])

VIII, 2 B 11,1-5 p. 53-54.

([Fortsættelse til Bilag I])

VIII, 2 B 12 p. 54-59.

([Anden Bearbejdelse af Cap. I, efter Udtagelse af Fortsættelse til Bilag I])

VIII, 2 B 13-15 p. 60-68.

([Foreløbig Udarbejdelse til anden Bearbejdelse af Cap. I, efter Udtagelse af Fortsættelse til Bilag I])

VIII, 2 B 16-17 p. 68-70.

([Kladde med foreløbig Udarbejdelse til anden Bearbejdelse af Cap. I, efter Udtagelse af Fortsættelse til Bilag I])

VIII, 2 B 18.

(Forord [dateret Nov. 1847, til fjerde Skikkelse af „Bogen om Adler“])

VIII, 2 B 19 p. 70-72.

(Til Forordet [til fjerde Skikkelse af „Bogen om Adler“]) VIII, 2 B 20.

([Udkast til Titelblad til fjerde Skikkelse] „Nutidens religiøse Forvirring belyst ved Mag. Adler som Phænomen en mimisk Monographie“ af Johannes Climacus, udg. af SK) VIII, 2 B 21.

([Om Ændringer ved at overføre fjerde Skikkelse af Bogen til Johannes Climacus]) VIII, 2 B 22; 23.

([Forslag til andre Pseudonymer istedetfor Johannes Climacus og Ændringer i den Forbindelse]) VIII, 2 B 24-25

([Udkast til Titelblad med Pseudonymen Petrus Minor som Forfatter]) VIII, 2 B 26.
 (Udgiverens Forord [til fjerde Skikkelse, hvis den overføres til en Pseudonym]) VIII, 2 B 27 p. 75–79.
 ([„Noget om Præmisse-Forfattere“ brugt som No. I i „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“]) IX B 1–3*.
 ([Bilag I brugt som No. II i „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“]) IX B 2,1–4 p. 298–299*.
 ([„En Aabenbaring i Samtidighedens Situation“ brugt som No. IV i „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“]) IX B 4,1a–f*.
 ([„Psychologisk Opfattelse af Mag. Adler som Phænomen og som Satire over den hegelske Philosophie og Nutiden“ brugt som No. V i „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“]) IX B 5,1a–2nn p. 301–305*.
 ([Bilag II brugt som No. VI i „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“]) IX B 6,1–3*.
 „Nutidens religiøse Forvirring belyst ved Mag. Adler som Phænomen“ se „Bogen om Adler“.
 „Psychologisk Opfattelse af Mag. Adler som Phænomen, som Satire over den hegelske Philosophie og Nutiden“ se Adler; „Bogen om Adler“; „En Cyclus ethisk-religiøse Afhandlinger“; „Tre ethisk-religiøse Smaa-Afhandlinger“.
 „Mag. Adlers senere Skrifter“ se Helweg, Hans F.
 adlyde se Lydighed.
 Admiralitet (A. og Genealogi er to store Magter. Dog er der een større: Gud i Himlene) X, 4 A 53 p. 36.
 (A. har ingen guddommelig Majestæts-Ret) X, 4 A 53 p. 36.
 admiratio se Forundring.
 „Adresseavisen“ ([„Kiøbenhavns Adresse-Contours Efterretninger“]) I A 331 p. 146.
 („undgaa det sørgelige Mindel“ Det passer godt til Erklæringen i „A.“: „at man har tabt Alt“) I A 331 p. 146.
 ([Om korte Sprogkurser i det engelske,

franske og tyske Sprog averteret i „A.“]) II A 4; V B 47,3.
 ([Om Ordlyden i en Annonce om 16 Alen svært sort Silketøj i „A.“ 1843, Nr. 85, 10. April, 1. Tillæg]) IV A 78.
 (Ved Juul ... [jage] elegante og nitide Nytaarsgaver ... omkaps med hinanden i „A.“) IV B 117 p. 280.
 ([Om en Bekjendtgørelse i „A.“ 1846, Nr. 72, 26. Mar.] om en Dreng paa 8 Aar, der var død]) VII, 1 A 36.
 (man kalder jo ikke dem Forfattere, som skrive i „A.“, thi det koster Penge) VII, 1 A 51.
 ([Om Magnús Eiríkssons Avertissement af „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrapher ...“ belyst og bedømt af M. Eiríksson i „A.“ 1846, Nr. 274 og 275, 19.–20. Nov.]) VII, 1 B 88 p. 287; 91 p. 301.
 (O, Du store Tumleplads for de største Forventninger, o, Du rummelige Gravsted for skuffede Forhaabninger: „A.“) VII, 1 B 91 p. 301.
 ([Adler] traadte ganske uventet op i „A.“ [1846, Nr. 137, 12. Juni] med 4 nye Bøger) VII, 2 B 235 p. 128–129.
 (Nu kunde man indrykke i „A.“ een eneste Thesis: Chrstd. er slet ikke til) X, 4 A 115 p. 66.
 (er [„A.“] ikke en Avis for Tænkere, saa er det en Avis for Speculanter) X, 6 B 255 p. 422.
 ([„A.“] er Stedet, hvor ... „de Næringsdrivende“ speculere, og speculere – i Publikum) X, 6 B 255 p. 422.
 ([Om H. Buchwalds Opfattelse af „A.“, cf. hans Inserat i „A.“ 1855, Nr. 220, 18. Sept.]) X, 6 B 255 p. 422–424; 256.
 („A.s“ Hoved og Grundsætning ... : at hvorvidt der er Profit forbunden med Noget, det beroer paa, hvorvidt det har Publikum) X, 6 B 255 p. 423; p. 424.
 (ikke saa uheldigt ... at have faaet den Situation at belyse det om Publikum i Modsætning til – „A.“) X, 6 B 256.
 (Løverdag [den 6. Jan.] averteres i „A.“ [1855, Nr. 5] et Skrift af en Cappelan mod mig ☺: „Dr. Søren Kierkegaards Angreb paa Biskop Mynsters Efter-

mæle“, belyst af J. Paludan-Müller))
XI, 3 B 51 p. 99.

„I Adresseavisen“ ([Udkast til en aldrig publiceret, satirisk Artikel i Anledning af et Inserat underskrevet „Invaliden“, o: H. Buchwald, i „A.“ 1851, Nr. 220, 18. Sept.]) X, 6 B 255 p. 421–425.

Adskillelse (en gnavende Reflexionens Grændsetid ... [fortærer] umærkeligt den kvalitative A.) VII, 1 B 118.

Adspredelse ([Msket] tør ikke lige overfor Gud ... sammenligne sig med Mskene, thi det er A.) VIII, 1 A 63.

([Mskene] ønske dette Forhold [til Gud] paa Afstand, og anvende derfor egentlig deres Liv i Timelighedens A.)

VIII, 1 A 63.

(en Tungsindigs Sjel [hænger] ved Øiet for at søge A.) VIII, 1 A 239.

(I al Lidelse ... kan A. stundom hjælpe. Dog naar man lider stærkere ... saa formaaer A. ikke at [hjælpe])

X, 4 A 665 p. 477.

(Det som jeg ivrer imod er blot dette Løgnagtige, at man saa gjør A. til Alvoren) XI, 1 A 284 p. 228.

([Mskene] ville vel døe af Angest ..., hvis de endog blot skulde forstaae, at deres Alvor er A.) XI, 1 A 284 p. 228.

(alle disse mange Prædikater er egl. A. ..., der forhindre et Mske det dybeste Indtryk af det at være)

XI, 1 A 284 p. 228.

([at virke paa de Andre:] det er A. ... hvori man søger at glemme, at man selv intensivt svigter) XI, 2 A 64.

(det Numeriske er A. ... Det Bagvendte ligger i, at man har gjort – A. til Alvoren) XI, 2 A 109.

(Selv det vi Mske i Modsætning til A. kalder Alvor er saa ofte, christeligt, kun A.) XI, 2 A 370.

Adspredelse, frelsende (den eneste frelsende A. (hvilket er Chrstd.) [er] at stirre ... paa Christus, glemmende Alt)

X, 3 A 655.

Adspredelse, gudelig (Betragtningen af Naturen (Lilien og Fuglen) skal være en gudelig A.) X, 1 A 540 p. 344.

Adspredelse, min (jeg kunde ønske at blive

Acteur, for at jeg ... ved den udvortes Afvexling [kunde] finde en vis A.)

I A 75 p. 54.

(Det har hidtil været min Skik at gribe til i Forhold til den nødvendige A. [om Berlin-Reise 1847]) VIII, 1 A 246 p. 117.

(Istedet [for at reise til Berlin, 1847] besøgte jeg en Dag Kongen ... Jeg maa kunde undvære saa store A.)

VIII, 1 A 249.

(hellere at dovne lidt her hjemme, end disse stærkere A., som strax gjør mig produktiv igjen) VIII, 1 A 249.

(Jeg maa engang begynde paa at kunne undvære saa stærke A.)

VIII, 1 A 250 p. 119.

(For at holde en saadan Aands-Anstregelse ud som min, behøver jeg A. ... ved tilfældige Berøringer paa Gader og Stræder) X, 2 A 315.

Adspredelses-Middel ([Om Adlers A.s-M. i Form af en volumineus Produktivitet over løsrevne Enkeltheder]) IX B 5,2ff. (Enhver Stats-Existents behøver A.s-M.) X, 2 A 486 p. 345.

adulterare ([Om Læsemaaden adulterare af alterare hos Ovid, cf. Schellers „Ausführliches ... lateinisch-deutsches Lexicon ...“]) V B 53,19.

advare (At anprise Chrstd. saaledes, at man i een Forstand advarer mod den. Dette er Formelen for min Forkyndelse) XI, 2 A 16.

„Advarsel til den Frisindede“ se „Enten – Eller“.

„Adversus avaritiam“ se *Salvianus Massiliensis*.

αδύτων (mit Inderste forstod hun [Regine] ikke, hun forstod just, at dette var et αδύτων) X, 2 A 83 p. 65.

(Personlighed er et ind i sig selv Bøiet ... et αδύτων) XI, 1 A 237 p. 191–192.

Aelianus, Claudius ([A. om Socrates Optræden under Opførelsen af „Skyerne“, cf. Flögels „Geschichte der komischen Literatur“]) IV A 204.

([Om A.s Sammenligning af en Maler, der malede en Hest og bad Eieren af Billedet vende det paa Hovedet, med Socrates' Tale, der ogsaa maa forstaaes

omvendt, cf. „Claudius Aelianus Werke. Nachrichten.“ Uebers. v. Wunderlich)) X, 4 A 490.

(Da jeg disputerede om Ironie havde jeg ikke læst Ælian) X, 4 A 490.

Aeschylus ([SK har i Udkast til „Frygt og Bæven“, Epilogen, forvexlet A. med Sophokles]) IV B 94,2–3.

Aesopus ([Om at Socrates anseer det for en Opgave for A. at digte en Fabel om et Sandseindryks Succession: det Behagelige og det Ubehagelige, cf. Platons „Phaidon“]) V B 148,21.

([Om La Mottes Bemærkninger i sine „Fables“ betræffende A.s „Fabulae“, cf. Lessings „Fabeln und Erzählungen“]) X, 1 A 371.

„Vorlesungen über die Aesthetik“ se Hegel, George W. F.

aeterno modo (Spinoza ... betragter Alt æterno modo, [cf. „Opera philosophica omnia“, ed. A. Gfroerer]) III B 197,63 p. 208.

(jeg er bestandig æterno modo [i Optegnelser til As Papirer „Enten – Eller et extatisk Foredrag“]) III B 179,63 p. 208. (den sande Philosoph er bestandig æterno modo) III 179,63 p. 210.

(den Væren æterno modo er det intensive Punktueller) X, 1 A 48.

Aëtius (A. paastod „at han kjendte Gud ... bedre end sig selv“ (cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“)) X, 4 A 567.

afbryde se *bryde af*.

Afbrydelse (A.s Lyst ... den keiserlige Lyst, der bestaaer i at hugge over ... Continuiteten) V B 188 p. 328.

([Om A. som Frihedens Akt]) VI B 1,1. (A.s Lyst er og bliver de fleste Msker en Hemmelighed) VI B 1,1.

Afdød, en ([Om min afdøde første Kjerlighed som min A. i Udkast til „In vino veritas“, det unge Mskes Tale]) V B 174,4 p. 293.

(naar et Mske-Liv skal ordentlig begyndes saa maa der ... være en A., som er behjælpelig) VIII, 1 A 306; 371.

(Jeg er frelst, mskelig talt, ved en A., han min Fader) IX A 65 p. 37.

(Ved i from Indvielse ganske at tilhøre en A. er man sikkert mod at spille sin Tid paa Ubetydeligheder)

X, 2 A 290 p. 213.

(er en A. ... først begyndt paa ...: at raabe, hvor skal man saa faae stoppet [ham]) X, 3 A 4.

(I en saadan sædelig Opløsning som Danmarks kan kun en A.s Stemme trænge igjennem) X, 3 A 8; 279 p. 207. (tvetydigt at declamere til Ære ... for en A., med hvem man har levet samtidigt og modarbeidet) X, 3 A 474.

(Ret faar den A. aldrig [mod de løgnagtige Declamerende]) X, 3 A 474.

([Om at En samtidig med de Declamerende, som vil bevise at de lyve, vil faae samme Skjæbne som den A.]) X, 3 A 474.

(overalt denne infame Canibalisme, med hvilken man ... æder de A.s Tanker) X, 4 A 537.

(kun en A. kan blive lykkelig ved at elske Gud. Er Du ikke A., vil [det] ... blive idel Lidelse) X, 4 A 620 p. 436.

(Gud er Aand – kun en A. kan nogenledes tale dette Sprog) X, 4 A 624 p. 440.

(jeg frygter ikke saa meget for en Levende som for en A. ... den A.s Villie faaer jeg kun at vide per mig selv)

X, 5 A 13 p. 14.

(en A. er paa Phantasie-Afstand. Den levende derimod ... ham kan [Mskene] ikke bære) X, 5 A 104 p. 117–118.

(at Evigheds-Livet rører sig i En, kjendes ... negativt, paradox, paa det ... at være en A.) X, 5 A 142 p. 147.

(jeg ønsker: at hver Gang jeg tager Mynsters Prædikener frem ... at jeg stærkere maa fornemme den A.s [min Faders] Nærværelse) X, 6 B 175 p. 283.

(Mynster siger rigtigt, hvad jeg skal gjøre, og den A. [min Fader] siger: vil Du nu strax gjøre det) X, 6 B 175 p. 283. (naar Fordringen er at leve som en A., ja, da er det at leve i dette Liv den ... rædsomste Qval) XI, 1 A 86.

(Præster og Professorer æde de A.) XI, 1 A 177.

(Rædsomt, naar Gud tager Instrumen-

terne frem [for] . . . : at fravriste et Mske Livs-Lykken . . . for at han kan leve som A.) XI, 2 A 421 p. 412.

([SK om den Kjerligheds-Gjerning at erindre en A. i Forhold til sin Fader og til Mynster]) XI, 3 B 82 p. 129.

(Følgen af at have seet Gud er: . . . afdød fra alt Naturligt og Mskeligt at leve som A.) XI, 3 B 199 p. 331-332.

„Den Kjerlighedens Gjerning at erindre en Afdød“ se „Kjerlighedens Gjerninger“.

„Af en Afdøds Papirer“ se „Krisen og en Krise i en Skuespillerindes Liv“.

afdøe ([Om at Msket ved Anger afdøer fra sin Jeghed, i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 60).

([Om Gjenfødelse og det at afdøe fra sit gamle Jeg i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 78).

([Om at Msket afdøer og derved mere og mere inderliggjøres, i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 113).

(gysende at tænke paa, hvor afdød . . . Den maa være der egentlig skal fremstille Chrstd.) X, 3 A 77 p. 63.

(Chrstd.s Trøst – at afdøe fra Verden) X, 3 A 166.

(at afdøe fra Verden – hvor Mange . . . ønske det, saa de . . . finder det trøsteligt at hjælpes dertil) X, 3 A 166.

(Samtidigheden med Christus – det at afdøe) X, 3 A 171.

(Christus har ikke foredraget en Lære om det at afdøe . . . Han er selv existentielt det at afdøe fra Verden) X, 3 A 171.

([Alle mine Qvaler og Lidelser] tjener til at hjælpe mig til at afdøe fra Verden) X, 3 A 177 p. 140.

([Naar det Mske, der har en Pæl i Kjød-et] er afdød fra Verden . . . saa maaskee tages ogsaa Pælen bort)

X, 3 A 182 p. 141-142.

([Om hvorledes et Mske trykket af Skyld afdøer fra Verden og saa fornemmer fuldkommen Syndernes Forladelse])

X, 3 A 182 p. 142; 375.

(deri ligger Svigen. Det er mig, der har

en Forestilling om at det at afdøe . . . er saa smerteligt, at jeg krymper mig) X, 3 A 194 p. 155.

(Naaden forholder sig til, at jeg ogsaa skal afdøe . . . og saa dog frelses ved Naade) X, 3 A 278.

(Chrstd. – at afdøe, at det er saaledes sees . . . deraf, at det siges: Du skal elske Christus) X, 3 A 294.

(Det ved et Mirakel af Christus at frelses fra [et] . . . Onde – og at afdøe)

X, 3 A 314 p. 228-229.

(de fleste mskelige Onder . . . ere lettere at bære end denne . . . smertelige Operation at afdøe fra Verden)

X, 3 A 314 p. 228.

(Den, der vil hjælpes [af Christus], maa være ifærd med at ville afdøe fra Verden)

X, 3 A 314 p. 229.

(Dersom jeg i Christi Navn beder Gud om eet eller andet . . . [saa forpligter Christi Navn mig til større Lidelse] . . . at skulle afdøe) X, 3 A 317.

(At afdøe er . . . at faae Døden saa nær som muligt) X, 3 A 340.

([Christus] siger kommer hid – og gav Du Dig ganske hen, saa var Du ogsaa død, afdød) X, 3 A 351.

(Christus dør for at frelse Dig – dog paa den Betingelse at Du afdøer)

X, 3 A 352.

(at afdøe [er], naar en evig Salighed viser sig ubetinget som det eneste Gode, og alt Andet som Intet) X, 3 A 361.

(at afdøe . . . gaaer ikke af uden frygtelige Smerter) X, 3 A 373 p. 263.

(Blot et Genie (. . . hvad Magt øver han dog over sig selv i Henseende til at afdøe . . . ?)) X, 3 A 458.

(at blive en Christen er en Kamp paa Liv og Død . . . (som det at afdøe . . . naturligviis maa være)) X, 3 A 472.

([Rousseau] er et Exempel paa, hvor tungt det falder et Mske at afdøe)

X, 4 A 224.

([Om den mskelige Indvending, at det er en Selvmodsigelse af Gud som Skaber, at Chrstd. fordrer det at afdøe])

X, 4 A 260.

(en Apostel hans Liv udtrykker . . . at

være afdød ... fra Alt det, som der kan døes fra) X, 4 A 261.

(Det Frivillige – at afdøe)

X, 4 A 266; X, 5 A 19 p. 24–25; 25; 29.

(Det er som vilde Chrstd. dræbe ... ethvert umiddelbart Mod og Lyst og Haab – det kaldes at afdøe)

X, 4 A 291 p. 157.

(det i streng Forstand at være en Christen er: at døe (at afdøe) – og saa at offres) X, 4 A 293.

(man vil ... være fri for den Herlighed at maatte afdøe ... og saa vil man ovenikjøbet have den Profit at det ... er: beskedent) X, 4 A 340 p. 196.

(hvis jeg Lidende ... henvender mig til Christus ... Saa siger han: saa maa Du følge mig efter, afdøe) X, 4 A 352. (Man maa fatte et uforsonligt Had til det Selv ... fra hvilket der skal afdøes, det gamle Mske) X, 4 A 412 p. 254.

([Om Forholdet mellem det Evige, Udødelighed og det at afdøe]) X, 4 A 440.

([et Mske] maa afdøe men saa bliver han Aand) X, 4 A 457.

(Det at afdøe var jo og det Socratiske) X, 4 A 463.

(Gud er Aand – altsaa kun i at afdøe ... er (for et sandseligt Væsen) Slægtskab med Gud muligt)

X, 4 A 471 p. 292; 639 p. 456; 673 p. 484.

([Om to Forkyndere, der begge holde den ene og samme Tale om det at afdøe]) X, 4 A 495 p. 316–317.

(Chrstd. taler om at afdøe – det er noget alvorligere [end kun at give Afkald, saafremt man kan gjøre det med Glæde]) X, 4 A 504 p. 324.

(Dette om „Efterfølgelsen“, om at afdøe ... o:s:v: var jeg ikke selv opmærksom paa i 1848) X, 4 A 553 p. 372.

(sæt nu ... at den givne Forkyndelse i Christenhed udelader ... „Efterfølgelse, det at afdøe, o:s:v:“, saa ere vi ikke Christne)

X, 4 A 558 p. 378; XI, 2 A 284;

XI, 3 B 57 p. 104.

([Om Forskjellen mellem Chrstd. og Jødedom med Hensyn til det at afdøe])

X, 4 A 572 p. 390–391;

XI, 1 A 585 p. 441*.

(Den Hellig-Aand er „Trøsteren“ – at afdøe – at gjenfødtes)

X, 4 A 588 p. 406–407; X, 5 A 44 p. 48.

(at afdøe er at gennemløbe den Smerte, at Gud for En virkelig bliver Aand)

X, 4 A 588 p. 407.

(Gud er Kjerlighed – det at afdøe)

X, 4 A 620 p. 434–437; 624 p. 439–442; 639 p. 456; X, 5 A 72 p. 78; 79 p. 88–90; 82 p. 94–95; XI, 2 A 378; 421 p. 413.

([Om at det at elske Gud kun lader sig gjøre gennem det at afdøe, og at det er det Gud vil med Lidelsen])

X, 4 A 620 p. 435–437; 624 p. 440–441; 673 p. 484; XI, 2 A 421 p. 413;

426 p. 418.

([Om at have Forkyndelsen af det at afdøe som et Levebrød]) X, 4 A 627.

([Om at Lidelse er Kjendend paa Guds-Forholdet som den Tanke, paa hvilken der afdøes]) X, 4 A 630 p. 444–446.

([Om det christeligt Afgjørende i at det at afdøe overalt indskydes som Mellembestemmelse]) X, 4 A 632 p. 448.

(Vi [Mske] have anbragt „Naaden“ til at fritage os fra ... (det i Sandhed at afdøe ... o:s:v:))

X, 4 A 636 p. 451; XI, 2 A 284; 376.

([SK om sine oeconomicke Bekymringer som Aarsag til, at han blev opmærksom paa det at afdøe])

X, 4 A 647 p. 464; XI, 1 A 34 p. 35.

([Gud siger til et Mske:] naar jeg seer der er en Villighed i Dig ... hjælper jeg Dig – af Kjerlighed – ved lidt Modstand til at afdøe)

X, 4 A 649.

(at dette [Du skal afdøe] er en frygtelig Smerte derom vidner ... N.T.)

X, 4 A 657 p. 471.

([SK om sin Frygt for at unddrage sig Lidelsen ved det at afdøe])

X, 4 A 657 p. 471.

(til at blive Christen fordres at afdøe, og det at afdøe er en Akt af Frihed)

X, 5 A 19 p. 24; 25; 29.

([Om at et Liv i Jammer og Elendighed ikke er eensbetydende med at afdøe])

X, 5 A 19 p. 25; 25; 63 p. 69.

(det at afdøe er det Fordrede – og det vil blive Dommen) X, 5 A 29.

(Stoicisme – det at afdøe)

X, 5 A 63 p. 69–70.

(Taalmodighedens Elasticitet brister – og her ligger det Christelige: at afdøe) X, 5 A 63 p. 70.

(skal det forkyndes: det at afdøe ... saa maa jeg jo ligesom forstyrre alle de Andre deres Lykke)

X, 5 A 72 p. 78; 142 p. 147.

([Om at Natur-Videnskaben ingen Berigtigelse har gjort i Henseende til det at afdøe]) X, 5 A 73 p. 83.

([Om en Yttring af en from Mand om det „at gaae ud af Verden“ i Reuchlins „Pascal's Leben und der Geist seiner Schriften“]) X, 5 A 75*.

(Den uendelige Forandring i Guds-Begrebet svarende til det at afdøe)

X, 5 A 79 p. 88–90.

([Om Chrstd. som Paradoxet bestemt i Forhold til det at afdøe])

X, 5 A 142 p. 146–147.

([Om at den christelige Syggen i Protestantismen vil forvekle det at afdøe med det at forhøie Livs-Lysten])

X, 6 B 233 p. 384; XI, 3 B 144 p. 231.

(var det saa ikke en Art Nænsomhed af [et Mske, der kun taler om Eet: at afdøe], at skjule sig) XI, 1 A 85.

(naar En er blevet saaledes, at han kan tilhøre Gud, saa er han afdød fra Det, som forener Mskene) XI, 1 A 96.

([Hvis En i Danmark] gjør Alvor af det med den christelige Fordring om at afdøe ... [kan han] ikke faae Lov dertil) XI, 1 A 166 p. 129.

([det at afdøe] kan ubetinget ethvert Mske strax forstaae ... ellers var Gud ogsaa en daarlig Makker)

XI, 1 A 218 p. 172.

([Om Mynsters Gavyvestreger: at narre Opmærksomheden hen paa det Kunstneriske bort fra det Existentielle, det at afdøe]) XI, 1 A 218 p. 173; XI, 3 B 51 p. 98.

(Aand er: at ville døe, at afdøe)

XI, 1 A 558 p. 424; XI, 2 A 279; 378.

([Om det at afdøe som høiere Lidelse end det at døe])

XI, 1 A 558 p. 424; 378; 422 p. 413.

([endnu føler jeg] meget godt Smerten af at afdøe, og ville gjerne tilbage i Livs-Lysten) XI, 1 A 565.

(Skriget fra Marterkamret ... hvor den Religieuse lider det at afdøe – det vil Verden ikke høre) XI, 2 A 66 p. 75.

(alle Udtryk (forsage Verden ... afdøe o:s:v:) er forholdende sig til denne Chrstd.s Grund-Tanke ...: Villie-Forandring) XI, 2 A 86 p. 90; 212 p. 233.

(er det muligt for et Mske, uden at ... forulykkes, at udsondres ... i det at afdøe og saa leve)

XI, 2 A 110; 421 p. 413.

([Om at Opgaven, ifølge Chrstd., ethisk er at afdøe for at see Gud]) XI, 2 A 113.

(Naar Gud skal elske et Mske ... maa dette Mske qua selvisk Villie tilintetgøres. Dette er det at afdøe)

XI, 2 A 132 p. 144; 239.

(Gud vil have, Ueensartethed med denne Verden. Det at afdøe istedetfor: Livs-Lyst)

XI, 2 A 172 p. 187; 212 p. 233; 421 p. 412.

(At give det at forædle Kjød og Blod Udseende af at være det at afdøe er ... længere borte fra det at afdøe end de vildeste Udsvævelser) XI, 2 A 375.

Afdøelse (Mellem Msket og Sandheden ligger A. – see derfor ere vi alle ... bange) X, 3 A 614.

(Man forlægger hele Scenen til Skjerdsilden – der er Klosteret, der er A., – jo jeg takker) X, 6 B 105 p. 131.

Afdøen (Kant adskiller det gl. og det ny Mske (altsaa en A.) [i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 106).

([Om A. ∴ Omvendelse som et af de Gjenfødtes Momenter i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 79).

([Om at det evige Liv vindes ved Villiens fortsatte A. fra Verden, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 112).

(Lidelsens Grund og Betydning: ... A. fra Umiddelbarheden og dog forblive i

Endeligheden) VI B 59,2.

(A. fra denne Verden ... er som blæst bort [i Christenheden]) X, 3 A 420.

(det Religieuse kan ikke være det Første ..., thi det Religieuse er en A. – altsaa maa der ... være noget at afdøe fra) X, 4 A 335 p. 192.

(Chrstd. forvandler Død til Liv ..., men først forvandler den ogsaa Liv til Død (A.)) X, 4 A 460.

(Chrstd. vil skjenke [det Høieres Salighed] ved at fordre A.) X, 4 A 515 p. 336.

(Sophistik paa det christelige Gebeet ... saa gaaer alle existentielle Bestemmelser ... ud: A., Forsagelse o:s:v.)

X, 5 A 11 p. 13.

(Det der i Forhold til Chrstd. falder Mskene vanskeligst er ... den egl. A. fra Verden) X, 6 B 105 p. 131.

(Chrstd. er at forholde sig til det I-og-forsigværende ... [den er derfor] A., som ogsaa N.T. lærer)

X, 6 B 231 p. 369.

(Livsglæde kom [Christus] sandeligen ikke til Verden for at forkynde ..., men Lidelse, A.) XI, 3 B 182 p. 302.

Afdøethed (Christus ... er absolut Aand og A. fra Verden) X, 3 A 393 p. 274.

(Christus! Den uendelige A. fra Verden ... fordrede ubetinget at bryde med Alt for at følge ham) X, 3 A 458.

(ikke er det Formasteligt at ville ligne [en Apostel] i A.) X, 3 A 669.

Afdøethed, min (først, nu i mit 35te Aar har jeg maaskee ... lært saa megen A. fra Verden, at der ... kan være Tale om, at finde hele mit Liv og min Salighed i troen paa Syndernes Forladelse) VIII, 1 A 663 p. 315.

Affald („A.“ kan udgaae fra Verden ... [men ogsaa], dialektisk-indirecte fra Chrstd. selv) X, 2 A 37 p. 29.

(til Grund for „A.“ ligger jo, at man har udgivet sig for at være Christen) X, 2 A 37 p. 30.

(A. fra Chrstd. [om den christelige Tradition der nu qua Indifferentisme vil have Frihed fra Chrstd.]) X, 4 A 70.

(tilsidst vil A. fra Chrstd. – blive den christelige Bevidsthed) X, 4 A 232.

(„A.“ er at have forvansket, hvad Chrstd. er, og saa lade som Ingenting – og være Christen) X, 4 A 515 p. 336.

([Om at Chrstd. i Danmark kan være A. fra Chrstd.]) X, 6 B 232 p. 378.

(Spørgsmaalet er om dette [at lege Chrstd.] ikke er det N.T. betegner som „A.“ fra Chrstd.) XI, 1 A 70 p. 54.

(Naar Protestantismen skal være Andet end et ... Correctiv: er saa Protestantismen egl. ikke et A. fra Chrstd.?) XI, 1 A 87.

(Christenheden er et A. fra Chrstd.; thi Christenheden er: Gud forandret efter Mskehedens Villie)

XI, 1 A 418 p. 320; 552 p. 418;

XI, 2 A 96 p. 102.

(A. [er] i Skikkelse af Løgn ... den Løgn: tilsyneladende at være det [ærlig]) XI, 1 A 552 p. 418.

(Christenheden ... er just A. fra Chrstd. [om Christenhedens Demoralisation ved det Milde])

XI, 2 A 100 p. 107.

(Chrstd. hviler ... paa følgende Betragtning: denne Verden er blevet til ved et A. fra Gud) XI, 2 A 434 p. 428.

se ogsaa *afskaffe*.

Affectation (A. oversættes bedst paa Dansk ved: Tillyvelse) VII, 1 A 89.

(Mskehedens A. fik ... at vide at Chrstd. skulde være noget Overordentligt, og saa skulde den lege Chrstd. efter) X, 3 A 48 p. 46.

([A. naar man siger]: naar blot ikke min Charakter bliver angrebet, saa frygter jeg intet Angreb) XI, 1 A 119.

Affectation, christelig ([Om christelig A., at Chrstd. er idel Glæde])

X, 4 A 384 p. 231–232.

Afgjørelse ([Reflexionen] tager Alt det bort, som kun var Mskets egen Opfindelse ... saa staaer man ved den rette A.)

V A 25 p. 13.

(den evige A. fordrer sig selv med en uendelig Hastighed) VI A 60.

(Kan Tiden være et adæquat Medium for A. af en evig Salighed, saa er den det jo ogsaa for en evig Usalighed)

VI A 62 p. 26; VI B 35,25.

(Knuden er ... at det Evige unddrager sig A. i Tiden) VI A 62 p. 26.

(Bevægelse; Gjentagelse; A. en Trilogie) VI A 112.

(Den evige A. ... forvandles ved Tidens syntetiske Moment i den mskelige Existent til en fortsat Stræben)

VI B 18 p. 94; 19,10 p. 95.

(I Subjektiviteten gjælder det om i ... Valgets A. at løbe Risiko. Dette er den absolute A.) VI B 19,3.

(Subjektiviteten maa ... være meget gennemarbejdet for ... at tænke en evig A., af sin evige Salighed) VI B 19,6. (et historisk ... Udgangspunkt for en evig A. er og bliver et Spring)

VI B 35,30.

([Om Vanskeligheden ved at sætte en evig Salighed sammen med en A. i Tiden]) VI B 54,32.

(En evig Saligheds A. i Tiden ved at forholde sig til noget Historisk – det er da Problemet) VI B 55 p. 154; 57.

([Om A.s højeste Øieblik, hvor Individet faaer sin absolute Retning mod det absolute τέλος]) VI B 58,9.

(Opgaven er nu at fastholde ... [Inderlighedens evige A.] i Tiden, bevarende A.s Indtryk) VII, 1 A 138 p. 19.

(saasnaart man begynder at tælle Aarene ... [bliver] A. (den at blive Christen) for den Enkelte let en Ubetydelighed) VII, 2 B 235 p. 79.

(Det Ethiske ... veed godt med kvalitativ Dialektik at gjøre Øieblikket gjældende som A.) VII, 2 B 235 p. 165.

(Misforholdet mellem A. i det Indre og A. i det Ydre) VII, 2 B 235 p. 186.

(En Alvorligere skjuler snarere A. og prøver sig selv i taus Inderlighed)

VII, 2 B 235 p. 187.

([Om Adlers ecclatante ydre A.]

VII, 2 B 235 p. 188.

(det man egentlig kalder A. kommer aldrig til et Mske, det maa han gaae i) VIII, 1 A 127.

(Endelighedens A. maa man nødsages til ... kun ved Frihed kan man komme i Uendelighedens A.)

VIII, 1 A 178 p. 90; 185 p. 91.

([Om Anfægtelse hos en Individualitet, der forsøges i de ydre A.]) IX A 21.

(i Klogskab seer det saa tilfredsstillende ud, saadan at lade Dag gaae hen efter Dag, uden at komme til A.)

X, 1 A 75; X, 4 A 290.

(en stor Velgjerning af Gud mod Msket ... , at han strammer ham hans Sjel til A.) X, 1 A 75.

([naar] Alt er overladt til den blot indre A., kan man blive angest ... , om man virkelig er Christen) X, 2 A 13 p. 15.

([Om at faae den til en uendelig A. fornødne Spændings-Situation istand])

X, 2 A 13 p. 15.

(det er dog en frygtelig kvalitativ A., at faae Indtrykket af en Samtidighed)

X, 2 A 398.

([Om Valg-A., den kvalificerede A. ligeoverfor Christus i Kritik af Julius Müller og Dørner])

X, 2 A 500 p. 354–357; 501 p. 357–358.

(Paradoxet er: at en evig A. afgjøres i Tid) X, 2 A 501 p. 357.

([Om den fortsatte Reflecteren som en fornøden Udmattelse i Forhold til religiøs A.]) X, 2 A 636 p. 459.

(en Gjærnings-Situation er fornøden for at ... Troens A. kan blive til; det er et Vovestykke) X, 3 A 455.

(En Begeistret har Trang til A. [„Forstandigheden“ forhindrer A.]

X, 4 A 416.

(Alle ere bange for A.) X, 4 A 634.

([Om at gjøre Spørgsmaalet om et Mskes evige Salighed commensurabelt for A. i Tiden]) XI, 1 A 296 p. 235–237.

([Om at forholde sig pathetisk til den Evigheds-A.: at blive en Engel])

XI, 2 A 321; 322; 331 p. 349–350.

([Om dette Livs Betydning som en Prøve, hvis A. er evig Salighed eller evig Fortabelse]) XI, 2 A 331 p. 351; 382.

(Evigheds A. forholder sig omvendt til Tid, jo kortere Tid, jo bedre)

XI, 2 A 395 p. 388.

([Om Grundtvigianernes Evner til at forvandle A. til Ubetydelighed])

XI, 3 B 159 p. 265.

Afgjærelse, min (uendeligt har [jeg] maattet

vælge A.) VIII, 1 A 178 p. 90; 185 p. 92. ([jeg maa] takke Gud, at endeligen min Aand igjen er strammet til A.) X, 1 A 74 p. 60.
 (den A. at blive Christen var for mig saa vigtig, at jeg satte min Existents ind derpaa) X, 3 A 162 p. 127.
Afgjørende, et (saaledes anbringes et A.: pludseligt og samlet i Eet (intensivt)) XI, 3 B 64 p. 114.
„Hvorledes anbringes et Afgjørende“ se „Men („da de Alle vare sovede ind“) ved Midnat skete der *Anskrig*“.
Afgud ([Om Udryddelse af A. i Cit. fra G.T., i Randbemærkninger til Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) II C 35 (i Bd. XIII p. 137–140). ([Om Forskjellen mellem A. og den sande Gud i Es. 46]) VII, 1 A 81.
Afgudsdyrkelse (overspændt A. ... i Keiser-Perioden [med Keiserens Billede]) IV A 7. ([Om vor Tids A., der dyrker Ballotation]) X, 2 A 383.
Afham, William ([Om hvor svigefuld W.A.s Partie i „Stadier“ er indrettet]) VI A 78. se ogsaa „*Stadier* paa Livets Vei“.
Afhandling ([Om A. „Qvinden kategorisk betragtet“ i „Forførerens Dagbog“]) III B 48.
Afhandling, min (et Mæcenat-Exemplar af min A. [sandsynligvis „Af en endnu Levendes Papirer“]) II A 749.
„En Cyclus ethisk-religieuse Afhandling“ se „En Cyclus ethisk-religieuse Afhandling“.
Afhængighed (at det er en meget magtpaaliggende at vise sin Uafhængighed er just A.) VII, 1 A 210.
Afhængighed, absolut ([Om Schleiermachers Forstaaelse af den absolute A. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 297).
Afhængighedsforhold, absolut ([Om Forholdet mellem Gud og Msket som et absolut A. hos Schleiermacher, i Referat af

Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 310).
Afhængighedsfølelse ([Om schlechthinnige Abhängigkeitsgefühl i Referat af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“]) II C 49 p. 359.
Afhængighedsfølelse, absolut ([Om den absolute A. i Excerpt af Schleiermachers „Der christliche Glaube“]) I C 20 p. 201–202; (i Bd. XII p. 127). ([Om Schleiermachers Forstaaelse af den absolute A. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 308–313). ([Om Schleiermachers Bestemmelse af absolut A. som al Religions Princip]) X, 2 A 417.
Afkald (Den, der frivillig ... gav A. paa Ære og Anseelse [har existentiell Myndighed til at lære]) X, 2 A 159 p. 124. ([Christus befaler:] Den som ikke giver A. ... kan ikke være min Discipel [cf. Luk. 14,26]) X, 4 A 121; XI, 1 A 199*. ([Om at det at være den Enkelte er at give A. paa det Jordiske]) X, 4 A 441 p. 271. ([Om den svigefulde Tale: „Kun forsaa-vidt man kan gjøre det med Glæde ... skal man give A. paa det Jordiske“]) X, 4 A 504 p. 323–324. (Forskjellen [mellem Chrstd. og Sophistik] er, om den Ene giver A. paa Profiten ... den Anden ikke) X, 4 A 549. (for at faae Evighedens Trøst maa jeg ... opgive det Jordiske) X, 4 A 572 p. 391*. (At aføde er frivilligt at opgive det Jordiske) X, 5 A 19 p. 25*; 25*. ([Om Middelalderens tre Classer med Hensyn til at give A. paa denne Verden]) X, 6 B 235 p. 393–394. (hvorfor skal jeg saaledes ubetinget opgive Alt ... fordi Gud vil bruge Dig som et Redskab) XI, 2 A 133 p. 147*. ([Om det at forkynde, at Chrstd. er at give A., saaledes at Forkynderen virkelig giver A.]) XI, 2 A 298 p. 299–300; 320. (det hører med til sand christelig Selv-

fornegtelse at give A. ... paa den Kjen-
delighed, at man giver A. derpaa)

XI, 3 B 99 p. 157.

Afkald, mit ([SK om hvorledes han villigt
har givet A. paa jordiske Fordele])

X, 1 A 57; X, 6 B 103 p. 130.

Afkrog ([Om William Afhams Lovprisning
af sin A.]) V B 166,1; 170,1*.

Aflad ([A.s Oprindelse] var dog som Alt
i Middelalderen: Barnlighedens Misfor-
staaelse) X, 1 A 137.

(Christenhedens Grund-Skyld er egent-
lig, at drive A.) X, 4 A 340 p. 197.

(Thomas Aquin, forsvarere A.)

X, 4 A 369.

(A. – Det Populaire) X, 4 A 371.

(Naade i Betydningen A.) X, 4 A 618.

(Det første Exempel paa A. er vel A.s-
Brevne under Cyprian)

X, 5 A 124 p. 135; XI, 2 A 287.

(Profitten er [nu] blevet lagt over paa
den Side at være Christen: frygtelige A.)

X, 5 A 124 p. 136.

(i Evangeliet er det paa ingen Maade,
som vi have lavet det om, at Naade er
A. fra Loven) XI, 1 A 138.

Afladsbrev ([SK om det rædsomme Ind-
tryk, det gjorde paa ham, at høre at A.
fyldstgjorde for alle Synder]) II A 20.

([Om A. under Cyprian som første
Exempel paa Aflad])

X, 5 A 124 p. 135; XI, 2 A 287.

Afmagt ([Om at A.s værste Udtryk er
Synden]) V A 16.

(psychologisk talt skeer altid den første
Synd i A.) V B 53,21.

([Om at den høieste Magt, religiøst, er
den største A.]) IX A 449; X, 4 A 209.

(at Kjellinger og Præster ... bruges for
at allarmere Befolkningen – det er A.)

XI, 3 B 91 p. 147.

(det er A., at jeg hver Dag bliver „til-
intetgjort“) XI, 3 B 91 p. 147.

Aforisme se Aphorisme.

afsides (hvis jeg laae afsides og ene: jeg
haaber til Gud, at jeg skulde dø roligt
og saligt) VII, 1 A 176 p. 114.

(„Christus tog ham [den Døve] afsides“
[cf. Mark. 7,33]) XI, 1 A 352 p. 272.

Afsideshed (Til at blive opmærksom paa

Sandhed hører: A. ... A. fra Flokken)
XI, 1 A 352 p. 272.

(A. sigter paa [Msket] i Retning af at
gøre ham til Aand) XI, 1 A 352 p. 272.

Afsideshed, min (I min A. fra Livet)

X, 1 A 289.

Afsindighed ([Om Empedocles' Antagelse
af 2 Arter A., cf. Ritters „Geschichte der
Philosophie alter Zeit“) VII, 1 A 47.

(egentlig er Chrstd. altfor glædelig, og
derfor maa et Mske i Lidelse være bragt
til A.) IX A 360.

Afsindighed, min (At jeg kan forekomme
En og Anden ... afsindig, forundrer
mig ikke) IX A 125.

([SK om sit Tungvind som en Slags
partiel A.]) X, 1 A 519 p. 333.

afskaffe ([Om hvorledes Mynsters Tale om
Chrstd. afskaffer Chrstd.])

X, 1 A 68; X, 4 A 152 p. 87*;

X, 6 B 232 p. 378–380*.

(derved ... har man afskaffet Chrstd.,
at man overalt har trykket Personlig-
heden tilbage)

X, 2 A 145; X, 4 A 571 p. 390.

([den] opblæste dogmatiske og objektive
Indbildskhed, der ved at gaee videre,
afskaffer Chrstd.) X, 2 A 231 p. 173.

(Intet har i den Grad ... afskaffet
Chrstd., som den uchristelige Maade
paa hvilken den forkyndes)

X, 2 A 341 p. 247; 545;

XI, 1 A 393 p. 302.

(Beviserne for Chrstd.s Sandhed ... er
Chrstd.s Afskaffelse) X, 2 A 430.

(at forvandle Chrstd. til „Videnskab“
[er at afskaffe den])

X, 2 A 439 p. 314; 633 p. 452.

([Om „Christenheden“ som det Sandse-
bedrag, der har afskaffet Chrstd.])

X, 2 A 453; XI, 1 A 260 p. 206–210; 443.

([man] har afskaffet Chrstd.: ... ved
„Kors“ forstaaer [man] Lidelse, istedet-
for ... Selvfornægtelses Lidelse)

X, 3 A 457 p. 310.

([Tryde om, at det var for stærkt at af-
skaffe Chrstd. ved „Betragtning“])

X, 3 A 530 p. 351.

(saasnart det glemmes, at, christelig,
rangeres der omvendt: saa er Chrstd.

afskaffet) X, 3 A 783.
 („Det Humane og det Christelige er Eet og det Samme“ ... Udtrykket for, at Chrstd. er afskaffet) X, 4 A 258.
 ([at] mediere Chrstd. ... er at afskaffe) X, 4 A 385.
 ([naar] Kjendet paa at forholde sig til Gud bliver Lykke ... saa er Chrstd. afskaffet) X, 4 A 499; XI, 1 A 252.
 („Klogskab“ har afskaffet Chrstd.) X, 4 A 509 p. 327; XI, 1 A 443.
 ([At gaee ind paa det om Perfectibilitet er at afskaffe Chrstd.]) X, 4 A 522; XI, 1 A 186 p. 146.
 (Chrstd. som det Sandsynlige – og betjent af Rhetorer: saa er Chrstd. afskaffet) X, 4 A 633.
 ([At honorere Forsagelse som det Overordentlige og saa fritage sig selv er Chrstd.s Afskaffelse]) X, 4 A 652.
 ([man] har afskaffet hele Chrstd. ... som Formastelse) X, 5 A 5.
 (afskaffet og glemt er ..., hvad det vil sige at være Christen) X, 5 B 107 p. 289; XI, 2 A 218 p. 236.
 (det Begreb „Publikum“ ... har afskaffet Chrstd.) X, 6 B 97 p. 107.
 (At man i Christenheden underfundigt har afskaffet Chrstd.) XI, 1 A 188 p. 147–149; 205.
 (derfor afskaffer man Chrstd. ... man er altfor ydmyg til at begjere noget saa høit) XI, 1 A 194 p. 154.
 ([Om at Chrstd. er afskaffet som den regulerende Tyngde]) XI, 1 A 252 p. 203–204.
 ([Om Chrstd.s Udbredelse som Chrstd.s Afskaffelse]) XI, 1 A 265; 370; XI, 2 A 331 p. 351.
 (Msket afgjør hvad Chrstd. er: Chrstd. er afskaffet) XI, 1 A 316.
 ([Om at man har afskaffet Chrstd. ved at benægte, at der gives Pligter mod Gud]) XI, 1 A 402 p. 308–309; XI, 2 A 375.
 (at elske Gud i Sammenholds-Kjerlighed ... saa er Chrstd. [afskaffet]) XI, 2 A 268.
 se ogsaa *Affald*.
Afskeed (Til A. bad hun [Regine] mig en-

gang imell. at erindre hende) III A 178.
 (tage A. med mine Læsere [i Udarbejdelse til „En første og sidste Forklaring“) VII, 1 B 75 p. 269; 76 p. 271.
 ([En Yttring i A.s Øieblik fra dette Liv]) X, 2 A 290 p. 213.
Afskeds-Replik, min (Min A.s-R. i Døden: „lad mig nu see ...“) VIII, 1 A 139.
Afskyelige, den (Dette Dialektiske [i den Kaldedes dybsindige Opgave] kan gjen-gives saaledes, at den særlig Enkelte først gjør sig til den A.) VII, 2 B 235 p. 65.
Afskyelige, det (Det, vi ... advarer mod som det A. ... Det er N.T.s Chrstd.) XI, 1 A 73 p. 55.
 „Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift“ se „Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift“.
Afsluttet, et (Det Christelige er et evigt A.) VII, 2 B 235 p. 79.
Afsluttedhed (Evigt seet er Alt sat i A.) VI A 92.
 (Saasnart [den evige A.] er der ... saa faaer det Metaphysiske Overmagten) VI A 92.
afsondre (det er farligt at afsondre sig for meget) I A 177.
Afstand ([A.] er den kvalitativt-afgjørende, at det [at Guden er blevet til i Tiden] er et Paradox) VII, 2 B 235 p. 79.
 (det Christelige bliver svækket ... ved Hjælp af A. [de 1800 Aar]) VII, 2 B 235 p. 79–80.
 ([A.] er det Aflad, der begunstiger Dorskhed [for Troen]) VII, 2 B 235 p. 80.
 (A. fra Forbillederne i Christenheden) X, 3 A 102.
 ([Om A. mellem tidligere Tiders Indvortshed og den nutidige Udadvendthed]) X, 4 A 151; XI, 2 A 321 p. 343–344.
 ([Om at forholde sig til Idealet paa Phantasie-A.]) X, 5 A 104 p. 117–118.
 ([Om Aandløshedens og Hykleriets A. fra det Fuldkomne]) X, 6 B 235 p. 390.
 (For at komme til at elske maatte jeg bringe Gjenstanden paa A.) XI, 1 A 424 p. 323.
Afstands-Maal ([Om Forskjellen mellem

den ældre Tids og den Nutidiges A. mellem Idealet og at stræbe efter den] X, 2 A 546; XI, 2 A 331 p. 349-351. ([Om Forskjellen mellem en ældre Tids og den Nutidiges A. fra Talen om en evig Straf]) X, 2 A 552.

Afstands-Sandsebedrag (med Tilsidesættelse af A.s-S. at indlade sig saaledes med Mængden ... er den sikre Vei til et Martyrium) X, 1 A 249 p. 163-164.

Afsætning (en Bogs A. afgjør ikke, om Forfatteren har Ret eller Uret, men kun om han har Profit) X, 6 B 255 p. 424.

Afsættelse (et Skrifts Originalitet staaer i omvendt Forhold til ... A.s Hurtighed) VI B 196 p. 273; VII, 2 B 274,5 p. 321.

Aftenbelysning ([Om det Indtryk den sildige A. gjorde paa SK paa Jyllandsreisen 1840]) III A 76.

„Nyt Aftenblad“ ([Om Redakteuren A. E. Boyes Bekjendtgørelse i „A.“ 1845 Nr. 109 (14. Mai), at han vil anvisde de literaire Anmeldelser mere Plads i Bladet]) VI B 191 p. 267-268.

([Om „A.s“ Undskyldning i Nr. 294, 1847 (17. Decbr.) for Længden af dets Anmeldelse af „Kjerl. Gjern.“ i Nr. 291, 292 og 294 (14., 15. og 17. Decbr.)]) VIII, 1 A 496.

([Om Sibberns 37de Artikel i „A.“ 1848, Nr. 164 (15. Juli), i Rækken „Foranledigede Bemærkninger i politisk Hensigt“]) IX A 493 p. 283-284.

„Aftenbladet“ se *„Nyt Aftenblad“*.

„Skrivelse til Aftenbladet“ ([Om Redakteuren H. Troels Omtale i „A.“ 1846, Nr. 75 og 76 (30. og 31. Mar.), af „Kjøbenhavnspostens“ Artikel om „Afsl. Efterskr.“]) VII, 1 B 85 p. 278-284.

Aftenhvidkning ([Om A.s Begyndelse, naar SK besøgte Regines Hjem]) III A 168.

„Kjøbenhavns Aften-Post“ ([SKs Charakteristik af „Aftenposten“ for Aar 1782]) II A 21.

Aftenskumring ([Om det stille Opløftende i at kjøre i den begyndende A., paa Jyllandsreisen 1840]) VII, 1 A 230.

Aftenstund (A.s Skjønhed) V B 172,4.

Afvexling (Det, Friheden ... frygter, er ikke Gjentagelsen, men A.)

IV B 117 p. 282.

Agamemnon ([Om at spille en A. i Cit. af Ariston fra Chius, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“])

IV A 245.

„Geschichte des Agathon“ se *Wieland, Christoph M.*

Agerskov, Christen (en af Wahlgreens Dreng, som boede hos A. [Silke- og Klædekræmmer, Blegdamsveien 79]) X, 1 A 104 p. 80.

Agnete ([Om A. og Havmanden i Udarbejdelse til „Frygt og Bæven“, Problema III]) IV B 91,3.

„Agnete og Havmanden“ se *Andersen, Hans Christian.*

„Agnete fra Holmegaard“ se *Baggesen, Jens I.*

Agnonides ([Om A.s Anklage mod Theophrast for Religions-Foragt, cf. „Diogen Laërtes filosofiske Historie“]) IV B 8,10.

Agorakritos ([Om Billedhuggeren A.s Statue af Aphrodite, som han forvandlede til en Nemesis]) IV A 195.

Agricola, M. ([Om den nyeste tyske Oversættelse af Heliodors Roman „Theagenes und Charikleia“]) IV C 9.

Agrippa ab Nettesheim, Henrich C. ([Det unge Mske] benytter en Afhandling af A. ab N.: „De nobilitate et præcellentia fæminei sexus declamatio“ [fra „De incertitudine et vanitate omnium scientiarum et artium liber ...“]) IV A 170 p. 63-64; V B 183,2.

([Henvisning til Afhandlingen „De matrimonio seu conjugio“ i Udarbejdelse til „Vrangen og Retten“]) V B 190,5.

Agrippa, Kong ([Om Trællesindets Foragtlighed hos A. i „Cajus Cornelius Tacitus ...“ Ved J. Baden]) VII, 1 B 11 p. 175.

„Agt derpaa!“ ([Udkast til en polemisk Artikel mod Mynster, om SK som en Overdrivelse og Mynster som christelig Viisdom]) XI, 3 B 22 p. 51-53.

Agtelse (hun [Quidem] svarede leende: jeg føler ingen A. for Dig [Quidem], men jeg elsker Dig [i Udkast til „Skyldig? - Ikke-Skyldig?“]) V B 97,50.

([Goldschmidt forsikkrer i „Corsaren“ 1845, Nr. 274 (19. Decbr.)]: at Jøderne i Danmark maa forsigtigt kæmpe sig frem til A.)

VII, 1 B 8 p. 170; 13 p. 181; 20 p. 191; 24 p. 197.

Agur (Asaph [Feil for A.] i Forhold til jordisk Gods beder, at Gud vil give ham ... til Maade [cf. Ordspr. 30,8])

X, 3 A 188 p. 150; XI, 2 A 225.

Ahasverus se *Jøde*, den evige.

Ahlefeldt-Laurvigen, *Elias C. F.* (Jeg tilbragte ... saavel Aften som Morgen [i Them] i Selskab med Grev A. [fra Vestergaard paa Langeland])

III A 80 p. 38.

ahne ([Da indtraf den store Jordrystelse] ... Da anede jeg, at min Faders høie Alder ... [var] en Forbandelse)

II A 805 p. 269.

([jeg] ahnede, at den eneste Mand [min Fader], jeg havde beundret for sin Styrke og Kraft, vaklede -)

IV A 107 p. 43.

Ahnelse (A.s apparente Polhøide)

I A 183*; II A 589.

([den] lille Fortælling af Cl: Brentano: „Historien om den brave Kasper og skøn Ane“ ... [er] af Betydning med H: t: A.) II A 32.

(A. er det jordiske Livs Hjemvee efter det Høiere) II A 191.

(A. ligger ... i Reflexen af Øiets Retning mod Fortiden) II A 558.

(Naar Noget ret skal blive nedtrykkende, da maa der først udvikle sig ... en A. om det dog ikke er galt) II A 584 p. 219.

(Robert le diable spørger drevet af en ængstende A., [hvorfor] ... han gør saa meget ondt) II A 584 p. 220.

(I det Hele er „De fire Nordmænd“ [En Cyclus af Noveller ved H. Steffens] mærkelige m: H: t: ... den betyngende A.) II A 588.

(Jeg maa ... have fat paa min Antigone. Det vil da blive Opgaven psykologisk at udvikle og motivere A. af Skyld)

IV A 114.

(min Barndoms Tragedie, den forfærdelige hemmelige Forklaring af det Re-

ligieuse som bange A. spillede mig i Haanden) IV A 144.

(§ 3. [i Cap. I af „Joh. Clim. ell. De omn. dub. est“]) IV B 1 p. 121-126.

([Om at Dyret ikke har A., i Udarbejdelse til „Begr. Angest“, Caput I-II]) V B 53,9.

ahnelsesfuld (findes det ahnelsesfulde egl. ikke meest m: H: t: det Onde - Arvesynd -) II A 588.

Ahnen (Der gaaer gjerne en vis A. forud for alt, hvad der skal skee) II A 18.

αἰδώς (Plato siger i „Lovene“ ..., at det der binder Mskene i Lydighed mod Lovene er Undseelse. (*αἰδώς*))

X, 4 A 590.

αιτιον ([Om Aristoteles' Udtalelse, at der er *δύο αιτια* for Handlingen i en Tragedie, i Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“]) III C 34 p. 272.

([Om *αιτιον* i Cit. fra Trendelenburgs „Elementa Logices Aristotelicae“])

IV C 11,15.

(*αιτιον* - *ού αιτιον* [i Forbindelse med Optegnelser fra Aristoteles' „Rhetorik“ Cap. III]) VI C 3.

Akosmisme (Man har beskyldt Middelalderen for A.) X, 3 A 588.

(N.T.s Chrstd., hvis Charakteristiske just er: dens ... (A.) og Aands-Mskets Slægtsløshed) XI, 3 B 182 p. 302.

akustisk (Forargelsen paa Paradoxet ... et akustisk Bedrag [i Udarbejdelse til „Phil. Smuler“, Tillæg til Cap. III]) V B 11,2.

Aladdin („A.“ er saa styrkende ved den geniale barnlige Dristighed i de meest forfløine Ønsker) II A 451.

([Sammenligning med A., der] lod et Vindue ufuldført) IV A 215 p. 86.

([A. om Gulnares Blik, i Udarbejdelse til „Adskilligt om Ægteskabet mod Indsigelser“]) V B 190,17.

([Sammenligning med A.s uanseelige Lampe]) VII, 1 B 55 p. 241.

(A. er Digterens Helt, og Digteren selv er en A.) X, 1 A 393.

([A. omtalt i Optegnelser til: Et Indfald. Digterisk Forsøg for at vise Geniets Almagt]) X, 2 A 168 p. 135.

„Aladdin“ se *Oehlenschläger*, *Adam*.

Albertini, Johann B. v. (en Prædiken af Biskop A. cfr. „Handbuch deutscher Beredsamkeit ...“ v. O. L. B. Wolff) VIII, 2 B 171,6.

Albertus ([Om A.s Sammentræf med sin Ven ved Otteveiskrogen og deres Samtale, i Optegnelser til „Vrangen og Retten“]) VB 161; 162 p. 276–277; 163 p. 277–278; 164.

Albertus Magnus (A. M. [...]) IV A 174. ([Om den Forskjel A. M. gjør mellem συντηρησις og conscientia, cf. Tenne-manns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 42. (A. M. ... trodsede paa sin Speculation) V B 68.

Alcedo ispida (Saa er man kommen til Ro, naar man ligesom ... (Iisfuglen) kan bygge sin Rede paa Havet) II A 612. (denne Fugls Navn maa findes i mine Excerpter) III B 55,1.

Alcibiades ([Om et ungt Mske, lykkeligt begavet som en A., i „Min Dom om „Enten – Eller““]) IV A 43 p. 17–18. ([Om hvorledes Socrates har gaaet og luret paa A., cf. Platons „Alcibiades primus“]) IV A 203.

(der hørte Uforfærdethed til for at forstaae, at A. ikke skyldte Socrates mere end Socrates skyldte A.) V B 23,1.

(A. siger, [at Socrates] bestandigt talte om Pak-Æsler [cf. Platons „Symposion“]) XI, 1 A 19 p. 18*; 448 p. 344. (Hiint Ord af A. om Socrates: ... at han fra at være Elskeren blev den Elskede [cf. Platons „Symposion“]) XI, 1 A 356.

([Om Forholdet mellem A. og Socrates, og om hvorfor A. græd, naar Socrates talde]) XI, 1 A 428 p. 325–326.

„*Alcibiades primus*“ se Platon.

„*Alkibiades, der Staatsmann und Feldherr*“ se Hertzberg, Gustav F.

Alcmæon ([A. nævnt i Excerpter af Tenne-manns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 374.

Alder (Man pleier ... at antage ..., at Generationen har A. ligesom Individet) VIII, 1 A 632.

(Enhver A. for sig har en excentrisk Mulighed – derfor afgiver de forskellige A. Correctivet til hinanden) X, 1 A 369 p. 237–238.

(De A. man i Henseende til Idealet kan lære af er: Barnet, Ynglingen, den unge Pige, Oldingen) X, 1 A 434.

Alderdom (A. realiserer Ungdommens Ahnelser) III A 123.

Alderdommens Søn (En gammel Mand [SKs Fader] ... faaer en A.s S. [SK], paa hvem hele dette [hans] Tungsind gaaer i Arv) VII, 1 A 126 p. 66.

d'Alenbert, Jean le Rond ([Diderot og d'A. „Encyclopédie ou Dictionnaire raisonné des sciences, des arts et des métiers“]) II A 459*.

alene (rædsomt paa Dommens Dag ... at staae aldeles alene, ene og ukendt af Alle) II A 643. se ogsaa *ene*.

Alexander ([Udkast til en Scene med A. og den unge Pige Rosalia]) IV A 196 p. 75–76.

(Willibald, A., Alexius ... Rosenblad vordende Forfatter [i Udkast til „Skrift-Prøver“]) VI B 194.

Alexander den Store ([Keiser A. nævnt blandt udenlandske Emner omtalt i „Kjøbenhavnsposten“ 1829]) I B 2 p. 166.

(Man sagde [i Troubadour-Digtningen] ... velgjørende som A.) I C 89 p. 252. (A. gik bestandigt med Gift hos sig) VI B 40,10.

Alexander III af Rusland ([A. fremstillet paa Nüremberger-Billeder]) X, 6 B 130 p. 174.

Alexandriner ([Om A.s Lære om διαισθησις σωτηριος i Excerpter af „Allgemeines Repertorium ...“ hrsg. v. Dr. G. F. H. Rheinwald]) II C 11.

([Om A.s Forklaring af Tilværelsens Modsigelser ved at statuere et præ]) V B 40,8.

(Forvirringen af Begrebet Tro kommer nærmest fra A.) XI, 2 A 380.

Alfons X („Bittschreiben Guiraut Riquier an den König von Castilien (A. X des Dichters Gönner) in Betreff des Namens

Jongleur") I C 89 p. 248.

Ali-Ben-Giad ([Om A.-B.-G. i Tryk-Manuscript til „Frygt og Bæven“) IV B 96,5 p. 245-246.

Alkamenes ([Om Billedhuggeren A., der med sin Statue af Aphrodite vandt Prisen over Agorakritos]) IV A 195.

Allah ([Om Trangen til ved enkelte Leiligheder at udraabe: A. er stor]) III A 220.

Alle (Christus veed nemlig, ... at han er A.s Herre, derfor siger han A. I [i Matth. 11,28]) X, 1 A 209 p. 145.
(Gud, som er „Sandheden“ kan kun henvende sig til A.) X, 1 A 209 p. 145.
(Chrstd. skal forkyndes for „A.“ ..., gaaer ud og forkynnder for „alle Folk“) XI, 1 A 42 p. 31.

Allegorie (Ligger ikke i 1. Cor. 13,12 ... en Anerkendelse af A.s Nødvendighed for vort nu værende Standpunkt?) I A 214.
(A.s Forhold til det Romantiske) I A 214.
([Om A. i det Romantiske i den moderne Kunsts Draperie]) I A 218.
(det Romantiske ... [kan kun levere] Afbilledet deraf, Skyggen etc. o: A.) I A 360.
(det Classiske har egentlig ingen A.) I A 306.
(humoristisk naar Clemens Alexandrinus anpriser at skrive med A. for at Hedningerne ikke skal forstaae det) III B 5; X, 3 A 329 p. 240.
(A. som Grund-Fortolkning er egentlig et indirecte Angreb paa Chrstd.) X, 2 A 548 p. 396; 549.
(jeg maa betvivle Rigtigheden af at kalde det en A. at fremstille Mskene under Billede af Dyr) XI, 1 A 467.

Allegorist ([Udtalelse af Basilius den Store mod A., Cit. fra H. N. Clausens „Det nye Testamentes Hermeneutik“]) X, 2 A 533.

Allestedsnærværelse se *Guds Allestedsnærværelse*.

Almagt se *Guds Almagt*.

almeen (Det Forfærdelige, at Maalestokken, hvor efter vi skulle dømmes, er det almene Mske) X, 4 A 535.

Almeenaand ([Om A.s Oplivelse i Reenskrift til „Skrift-Prøver“]) VII, 2 B 274,21; 283.

Almeenaand, christelig ([Om den christelige A. som Betegnelse for Kirkens Ideal i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 122).

Almene, det ([Om at Abraham ikke offrede Isaak for det A., men det A. fordrede, at han skulde lade være]) IV B 74.
(Ethvert Høiere end det A. maa først have forsøgt sig i den ethiske Besindelses-Akt der er det A.s Maal) VI B 54,3.
(det at være Forfatter [burde] være ... en Ansættelse der unddrager sig det A.s Dialektik) VII, 1 A 104 p. 49.
([Om at SKs Læge betvivlede, at hans Misforhold mellem det Legemlige og det Psychiske lod sig hæve, saa han kunde realisere det A.]) VII, 1 A 126 p. 67.
(jeg har forstaaet mig selv i at ville ... hævde det A. og gjøre det elskeligt og tilgængeligt for alle Andre) VII, 1 A 126 p. 67.
(Jeg har ... meent blot at udtrykke det A., og at den ethiske Betydning skulde ligge i at jeg foretrak dette for det Glimrende) VII, 1 A 221 p. 145.
(Livets Betydning, at den Enkelte vænne sig af fra Forskellighedens Begunstigelse ... hvis denne tynger paa ham, for at finde [ligeligheden i] det A.) VII, 1 B 199; 200.
(Er det A. Regelen, saa være den Enkelte Paradigmet, er det A. Fordringen saa være den Enkelte Opfyldelsen) VII, 1 B 199; 200.
([Om at vinde det A. for sig]) VII, 1 B 201.
(det A. begunstiger) VII, 1 B 201.
(man har en phantastisk-abstrakt Forestilling om det A.s Upersonlighed) VII, 2 B 235 p. 32.
(Den Extraordinaire har at træde ud af Geledet. Det fordrer ... det A.s Alvor) VII, 2 B 235 p. 33.
(det A.s Alvor fordrer Enighed og Eenshed i Rækkerne) VII, 2 B 235 p. 33.

(vor Tid som Bevægelsens Tid ... maa oftere opleve Collisionen mellem det A. og den Enkelte) VII, 2 B 235 p. 33.

([Om det at den Enkelte elsker det A. som Kjendetegnet paa, at han var en virkelig Extraordinair, og omvendt])

VII, 2 B 235 p. 33-34.

(det A. skal stramme imod [den Extraordinaire]) VII, 2 B 235 p. 39; p. 41.

([at bringe Offer maa den Extraordinaire] være villig til ... for det A.s Skyld) VII, 2 B 235 p. 45.

(Det at [den særlige Enkelte] ofres er Udtrykket for det A.s Styrke)

VII, 2 B 235 p. 45.

(enhver Enkelt bør være bunden i Pietet ligeoverfor det A.) VII, 2 B 235 p. 46.

(Underet er lavere end det A. og saa først høiere) VII, 2 B 235 p. 67.

([Om Forliget med det A., som den særlige Enkelte har at søge])

VII, 2 B 235 p. 67.

(Den hvem Gud ikke i den særlige Enkeltheds Forstand har benaadet, ham er det A. anviist) VII, 2 B 235 p. 67.

(Udtrykket for Guddommens Kjerlighed til det A., at Ingen skal have Noget at klage over) VII, 2 B 235 p. 67.

(Pseudonymerne dreier sig [om] at udregne: det A., den Enkelte, den særlige Enkelte) X, 1 A 139.

(Undtagelsen ... skal raade Andre til at gøre det A.) X, 1 A 485 p. 310.

(Kun det primitive Guds-Forhold kan forsvares lige overfor det A.)

X, 1 A 485 p. 310.

(Var jeg ... conform med det A., saa var jeg neppe kommet ind paa alt Sligt [at være ueensartet med Stræben for endelige Formaal]) X, 2 A 587 p. 418.

(jeg tvinges existentielt til at blive opmærksom ... paa den strengere religiøse Existents, derved ... [at jeg] er sat udenfor det A.) X, 2 A 587 p. 419.

(Msket skal have Undseelse for at være forskjellig fra det A.) X, 4 A 590.

(det A. ... er ikke udenvidere hvad til en given ... Tid „de Andre“ udtrykke) X, 4 A 590.

„De dialektiske Forhold: det Almene, den

Enkelte, den særlig Enkelte“ se „En Cyclus ethisk-religieuse Afhandlinger“ og „Tre ethisk religiøse Smaa-Afhandlinger“.

Almene-Menneskelige, det (Hvilket er det A.-M. og er der noget A.-M. til)

IV C 76.

(enhver primitiv Existents indeholder en Revision af det A.-M.) VIII, 2 B 82,6.

(det Ethiske er udenvidere det A.-M.) VIII, 2 B 82,13.

(de opbyggelige Talers [Udgangspunkt] er i det A.-M.) VIII, 2 B 192; 193 p. 302.

(qvalfuldt var [jeg] forhindret i at realisere det [Ethiske] fuldkomment, fordi jeg var ... sat udenfor det A.-M.)

IX A 213 p. 110.

(forholder Chrstd. sig da ikke til det A.-M.? Jo, det gjør det Digteriske ogsaa) IX A 297 p. 167.

(jeg er collideret ... med det A.-M. (en Lidelse som ofte er hændt et ingenium)) X, 1 A 92.

(Jeg er collideret men som Individ med noget A.-M., at jeg hævdede en Forlovelse) X, 1 A 112 p. 84.

(skal Een saaledes holde sammen med Gud maa det være ... gennem den Elendighed at være trykket under det A.-M.) X, 1 A 122.

(jeg er i mit Første en Ulykkelig sat udenfor det A.-M. ...)

X, 3 A 77 p. 64; 140 p. 113.

(Det A.-M. skal ... være slet og ret Mske ... og saa lade Gud raade)

X, 4 A 125.

Almindelige, det ([Om det A. i Modsætning til det Enkelte i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38-43 (i Bd. XIII p. 148-154).

(Komedien ... har i en anden Forstand det A. til sin Gjenstand end Tragedien) IV C 120.

(Det A. (Mynster o:s:v:) vil slet ikke vide af at det Exceptionelle ... er til) X, 4 A 32.

(Jeg gjør existentielt ingen større Fordring end hvad det A. er)

X, 4 A 421 p. 260.

(hvad der er lidt mere end det A. ... hjælper sig ved en vis sandseligt kjendelig Forskjellighed fra det A.)

XI, 1 A 434 p. 331.

(Det Latterlige forholder sig til Sammenstødet mellem: det A. – og det Særlige) XI, 2 A 299 p. 303.

(man er saa tilbøilig til altid at ville være nogle Stykker ... for at undgaae dette farlige Sammenstød: det A. det Særlige) XI, 2 A 299 p. 303.

Almindelig-Menneskelige, det (Det A.-M. affholdes fra at vove paa [at sætte en Idee ind] ved Frygt for Færne) X, 4 A 462.

Almisse (at give A. i Løndom) X, 2 A 43.

Almue (det Lidende i Christi Liv, ... er: at han maatte søge sine Disciple blandt A.) IX A 340.

Almues-Mand ([den specifikke Redelighed] findes allersnarest hos en A.s-M., der ... ikke er blevet indviet i den farefulde Dannelse) IX A 340.

almægtig se *Guds Almægtighed*.

Almægtige, den se *Guds Almægtighed*.

Al rune ([Om at A.s ahnende Øine sad i Nakken og de to ordinaire Øine i Panden]) II A 558.

Alskab (A. antyder Mangfoldigheden ∴ Quodlibet ell. jo galere jo bedre) II A 808 p. 274.

Alt (A. er og A. er ikke [i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 376.

„Alt er Menneskets Maal“ se *Prothagoras*.

Alter (Ved A. formaaer Du selv kun mindre end Intet) VIII, 2 B 113,6.

(En Forfatter-Virksomhed ... søger her sit afgjørende Hvildepunkt ... ved A.s Fod, hvor jeg indviede mig i Beslutningen) VIII, 2 B 114; 119 p. 220.

(Ved „A.“ gjælder det ... særligen, at „Kjerlighed“, ... skjuler Synders Mangfoldighed) X, 2 A 39.

(Ved Foden af det A., hvor Verdens Frelser hænger paa sit Kors ...: der knæle de Elskende og beslutte ... at fortsætte Arvesynden)

XI, 1 A 313 p. 248.

alterare ([Om Brugen af Ordet alterare ifølge Schellers „Ausführliches ... la-

teinisch-deutsches Lexicon ...“]) V B 53,19.

„Forordnet Alter-Bog for Danmark“ ([Om Mag. Lindbergs Benyttelse af A.-B. i Striden om Grundtvigs Kirke-Theorie]) I A 60 p. 28.

([Om den gamle Kirkebøn fra A.-B.]) VII, 1 A 145 p. 89*.

Alter dug ([SK sammenligner sin Flid med en Kvinde der baldyrer en A.])

VI B 159 p. 237–238.

Altergang (især under A. hænder det ofte [at Nogle gaae nysgjerrige omkring og betragte Kirkens Mesterværker]) II A 537.

(Man har Exempler paa at Folk ere angst for at gaae til Alters. – det er ... Anfægtelse) V B 62*.

(De fleste Mske ... forberede sig til et Middagsselskab hos Hs. Excellence mere end til en A.) VII, 1 A 178.

(den stille og inderligste af alle Guds-tjenester: en A. om Fredagen) VIII, 1 A 590.

(ved Alteret lærer Du netop at gaae til Alters) VIII, 2 B 110*.

(man bør aldrig gaae til Alters, uden at forpligte sig i et ganske bestemt Forsæt [cf. „Vollständiges Betrachtungs- und Gebet-Buch“ v. heiligen Alphons v. Liguori]) X, 1 A 185 p. 132*.

Altergangs-Tale ([Thema til en A.s-T.]) VIII, 1 A 567.

se ogsaa *Fredags-Prædiken og Fredags-Tale*.

„Taler ved Altergangen om Fredagen“ se „Christelige Taler“.

„7 Taler ved Altergangen om Fredagen“ se „Indøvelse i Christendom“.

„To Taler ved Altergangen om Fredagen“ se „To Taler ved Altergangen om Fredagen“.

„Tre Taler ved Altergangen om Fredagen“ se „Ypperstepræsten“ – „Tolderen“ – „Synderinden“.

Alterklæde ([Om en Kvinde, der baldyrer et Klæde til helligt Brug])

VI A 25; VI B 101 p. 198; 141; 159*.

Alters se *Altergang*.

Altertjeneste (Den stærke Fremtrædelse af

A. i Middelalderen var en Tilbageven-
den til det hedenske) II A 792.

Alvidenhed se *Guds Alvidenhed*.

Alvor (Kun i Frihedens Forhold til Fri-
hedens Opgave er der A.)

IV B 111 p. 268.

(til [Syndens] Begreb svarer som Stem-
ning ... A.) V B 49,7.

(en Sprogforvirring at man taler om
æsthetisk, psykologisk, metaphysisk A.)
V B 49,7.

(Inderligheden er A.) V B 65.

(Definitionen af Gemyt hos Rosenkranz
i „Psychologie oder die Wissenschaft
vom subjectiven Geist“ kan lægges til
Grund for A.) V B 67.

(A. er kun tilstæde i ... (det empiriske
Selv) og som Frihedens Bestemmelse)
V B 68.

(A. er den erhvervede Oprindelighe-
d) V B 69.

(A. er den yderste Reflexions fineste
Frugt) VI A 3 p. 6.

(Den, som ikke ... tør underkaste sin
A. Spøgens Prøve han er dum er comisk)
VI A 3 p. 6.

(at lære A. det er sandeligen det Van-
skeligste) VI B 118 p. 207.

(denne A. der ikke bliver til i Forfær-
delsens Skynding ... men paa Lykkens
Dag [ved Beslutning] ... den er et evigt
Livs Sundhed) VI B 118 p. 207–208.

(at lære A. af Lykken er det meest be-
undringsværdige) VI B 118 p. 208.

(et simpelt Aftryk af Livets Gjenvordig-
heder ... er A. aldrig) VI B 118 p. 208.

(Dødens A. forskjelligt fra Livets A.)
VI B 119,1; 120,1.

(Ufuldkommenheden ved Livets A., at
man bilder sig ind man er alvorlig)
VI B 119,1.

(Deri ligger netop A., at Betragteren selv
maa forklare [Døden] for sig selv)
VI B 120,4.5.13.

(A.s Udtryk at leve hver Dag som var
det den sidste, og den første i et langt
Liv) VI B 120,11 p. 212.

(Det som egentlig ansees for A. er en
vis Dressur) VII, 1 A 165.

(De fleste Mske troe, at det er A. at

faae et Embede ... dersom dette er i
Sandhed A., saa maa Evigheden blive
lutter Commerce)

VII, 1 A 178; VII, 2 B 235 p. 25;

VIII, 1 A 170; IX A 60; X, 2 A 81;
X, 4 A 218 p. 120; X, 6 B 138 p. 190;

XI, 1 A 284 p. 228; XI, 2 A 299 p. 302.
(den vanskeligste Opgave ... : at bevare
den ethiske og religiøse A.s Forestilling
om Ansaret sammen med Spøgens
Lyst) VII, 1 B 55 p. 226.

(A. er Ansaret stille Besindelse, som
forstaaer sig selv i at overtage det Over-
ordentlige) VII, 2 B 235 p. 25.

(jeg blev anset for at mangle A., – jeg
havde jo heller intet Levebrød)

VIII, 1 A 170; X, 3 A 403;

XI, 3 B 211,14.

([Om Livets A. fremstillet i 1ste Tale,
„Armodens Bekymring“, af „Hedninge-
nes Bekymring“]) VIII, 1 A 589.

(Ironie – det høieste A.) VIII, 2 B 81,23.

(A. er at jeg som Enkelt forholder mig
til Gud og saaledes med ethvert Mske)
VIII, 2 B 81,23.

(A.s Art [i „Medd. Dialektik“] vil ...
blive en anden end det strengere Cathe-
der-foredrags) VIII, 2 B 88 p. 181–182.
(I de ... pseudonyme Bøger er A. stren-
gere ... just paa de Steder, hvor Frem-
stillingen vil forekomme de Fleste som
lutter Spøg) VIII, 2 B 88 p. 182.

(Det at være Ingenting er just Braaden
i A.) IX A 202.

(Naar det første saadan engang er givet,
at ... denne Mand er A. ... saa bliver
et Sandsebedrag det Understøttende)
IX A 257.

(kun [Ungdommens Hensynsløshed] er,
evig forstaaet, A.) IX A 387.

(A. er Forholdet til det Evige – og for
A. : hensynsløst, absolut) IX A 387.

(Der lever i hver Generation maaskee
ikke 20 Mske, som ikke ... ansee A.
for en Overdrivelse) IX A 490 p. 279.

(En Bodsprædikant, der i Sandhed har
A., han udsætter sig naturligviis for Fare
... just dette er A.) IX A 490 p. 279.

([Om det for A. at indlade sig med
Chrstd.]) X, 1 A 190 p. 136–137.

(kun Evigheds A. kan forpligte men ogsaa bevæge et Mske til at vove afgjørende og forsvare at han gjør det)

X, 1 A 455.

(Det hvori A. ligger er det Ethiske)

X, 1 A 455.

(„A.“ er just ved at vælge Gud strax og „først“) X, 2 A 428 p. 306.

(dette usalige Hyklerie med A., at det Alvorlige skal være at skjule sig bag „de Andre“ ... istedetfor at være „den Enkelte“) X, 2 A 457.

(i Forhold til Læren om Synden ... er A., det Subjektive) X, 2 A 500 p. 355.

([Mynsters] Feil, og hans Skyld er det Senere: at han ... gjorde [sin Methode] udendvidere til „A.“)

X, 2 A 524; X, 4 A 218; XI, 1 A 90.

(saaledes leves der. „A.“ ... frister en skjult Existents – thi næsten de Fleste veed ... Bedre)

X, 2 A 571 p. 409; X, 3 A 432.

(A. er Idee-Interessen, den Idealitet, med hvilken et Mske først søger Ideen) X, 3 A 395.

(I verdslig Verdslighed er det reent glemt, hvad A. egentlig er) X, 3 A 403.

(Sandhedens A. er at tage dette Sandsebedrag ... og at leve paa Gaden saa man ansees for en Dagdriver)

X, 3 A 432.

(ikke A. er det, men Mangelen paa A., der har ødelagt Alt [Cit. af Chrysostomus fra Neanders „Der heilige Johannes Chrysostomus ...“]) X, 3 A 752.

(I Prof. Nielsens [„Evangelietroen og den moderne Bevidsthed“] faaer vi ... det Indtryk: at det docerende Foredrag er ... „A.“) X, 6 B 118.

(har De [Prof. Nielsen] ... over al den Art A. med Embedsstilling ... ganske glemt „A.“, hvad Chrstd. egl. er)

X, 6 B 138 p. 190.

(den høieste A. og Strenghed (Evigheds Dom) kjendelig paa den høieste Frihed) XI, 1 A 63 p. 47.

(Chrstd. er den frygtelige A.: i dette Liv afgjøres Din Evighed) XI, 1 A 91. (naar jeg ret skal betegne Mskenes dybe A., elsker [jeg] at opfatte dem under

Kategorien: Fugle-Konge)

XI, 1 A 240 p. 195.

(Det som jeg ivrer imod er blot dette Løgnagtige, at man gjør Adspredelse til A.) XI, 1 A 284 p. 228.

([Om hvor uendelig langt Mskeheden nu er fjernet fra at kunne bære det egentlige Indtryk af A.]) XI, 1 A 284 p. 228.

(Det Interessante – A.) XI, 1 A 322.

(A. er: selv at lide) XI, 1 A 322.

(Leeg – A.) XI, 1 A 472 p. 363–364.

(A. er: Du kan ikke sandt have med det Evige at gjøre, uden at det bestandigt ... forbittret Dig det Timelige)

XI, 1 A 472 p. 364.

(man kalder det [travlt at virke paa Andre] christelig A. skjøndt det er – Adspredelse) XI, 2 A 64.

(Børn og Fruentimmer; Manden; Chrstd. A.) XI, 2 A 187 p. 202–203.

(Chrstd.s A.) XI, 2 A 270 p. 271–272.

(det sande Christelige er, at Personligheden er A. [modsat den Mynsterske A.]) XI, 2 A 299 p. 302.

([Om den dybeste A. i den ældste Kirke: at dette Liv var maaltbart for den Evigheds-Afgjørelse: at blive en Engel])

XI, 2 A 331 p. 349–350.

(Selv det vi Mske i Modsætning til Adspredelse kalder A. er saa ofte, christeligt, kun Adspredelse) XI, 2 A 370.

(i Forhold til A. er Gjentakelsen, ... fornødnere) XI, 3 B 122 p. 199.

(Kun naar et Mske urokkeligt fastholder at A. er: at han bliver Christen ... kun da kan et Mske forholde sig til det Ube-tingede) XI, 3 B 175 p. 292.

([Jeg mangler] den Mynstersk-Martensenske dybe (christelige?) A. og Viisdom) XI, 3 B 211 p. 353.

Alvor, ethisk ([Om Maalestokken for, hvad ethisk A., der er i en Præst])

X, 1 A 58 p. 45.

Alvor, indirecte (Den indirecte A. er i een Forstand (dialektisk) langt alvorligere) IX A 257.

Alvor, politisk (Ligeoverfor den dumme politiske A. ... bliver jeg, ironisk rigtigt, den meest Alvorlige) VIII, 1 A 13. „Alvorlige Mænds Alvor“ se „Lidt Extra“.

alvorlig (naar Livet tager alt det bort, som ... hjælper til Alvor, og giver alt Det, som meest frister til Letsind ... da at blive alvorlig, ja det er stort)

VI B 118 p. 207.

(det er ikke Døden, som er alvorlig, men Tanken om Døden) VI B 119,1; 120,1. (dette Bedrag [ved den indirecte Meddelse] betyder, at Meddelelsen ... ikke seer ud som en alvorlig Mand)

VIII, 2 B 81,22; 85,23.

(de fleste Msker ... ane ikke, hvilken rædsom Anstrengelse det er, saadan i Sandhed at være alvorlig) IX A 257.

(Der er kun Eet man egentlig skal blive alvorlig over: sin Synd) X, 1 A 195.

(i Forhold til den alvorligste Sag, er det umuligt at forhindre ... [at „Vrøvlet“] gjør sin Opfattelse til Alvoren)

XI, 3 B 93 p. 150.

Alvorlige, den (de lavere Naturer [af Mskene] gjør strax – de Alvorligere gaae langsomt bag efter og gemme Alt) VI A 72 p. 30.

(Ligeoverfor den dumme politiske Alvor ... bliver jeg, ironisk rigtigt, den meest A.) VIII, 1 A 13.

Alvorlige, det (Eenheden af at være det Alvorligste og Intet : Ironie og Humor, men det er Stemning) VI B 120,15.

Alvors-Glæde (A.s-G., som den sees hos den forfarne Sømand, naar en vanskelig Manoeuvre med Guds Hjælp ... er lykkelig gjort) X, 4 A 53 p. 35.

Alvorsmand se Levin, Israel.

Amagertorv ([Stemning paa A.])

II A 619 p. 227–228.

„Den honette Ambition“ se Holberg, Ludvig.

Ambrosius ([Om Sjælens Tilbliven hos Creatianerne, f. Ex. hos A., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 69). ([Om A.s mislige Argumentation for, at den Christne har Lov til at tjene Staten, cf. Neanders „Denkwürdigkeiten aus der Geschichte des Christenthums...“]) X, 2 A 566.

([A.s Udtalelse, da han skulde udlevere en Kirke til Arianerne, Cit. fra Böhrringers „Die Kirche Christi ...“])

X, 4 A 155.

([Cit. af A. om den Christnes Kamp fra Böhrringers „Die Kirche Christi ...“])

X, 4 A 156

Ameipsias ([Om Comediedigteren A.s Fremstilling af Socrates i Comedien „Konnos“]) IV A 211.

Amen (betegnende, naar Rabbinerne kaldte et A. fra Eens Mund, der ikke forstod Bønnen, ... *Αμην οργαρον*) II A 380. (Var ikke i hele Middelalderen Menighedens A. et [*Αμην οργαρον*]) II A 380. ([Om at Peer Degn kun kunde huske, at det græske Litanie ender med A., cf. Holbergs „Erasmus Montanus“])

VI A 156; X, 1 A 390.

(Det ender vel med, at dette bliver Definitionen paa en Prædiken: det er en Tale ... af en Præst og som ender med ... A.) VI A 156.

([Om det Skjønne ved det combinede A., som Skolebørnene synger i Frelzers Kirke]) VIII, 1 A 122.

([Om det ganske at kunne sige A. til en Bøn]) IX A 24.

(Jeg føler snart Trang til [kun] at sige ... A.; thi min Taknemlighed mod Styrelsen ... overvælder mig)

IX A 65 p. 37.

(Thema til en opbyggelig Tale. Den Kunst at komme til A.) X, 1 A 389.

„Les Ames du Purgatoire“ se Merimée, Prosper.

Amnestue-Historie ([Om A.-H. som en af to Maader at fortælle Børn Historier paa]) II A 12 p. 10.

Ammianus Marcellinus (en Forskjel, om det er Morgen- eller Aftenduggen [Muslingen] insuger [naar den ægte Perle dannes, cf. „Ammian Marcellin ...“ übers. v. J. A. Wagner]) VI A 114.

Amor ([A.s Udsagn til Psyche om hendes tilkommende Gude-Barn]) III B 179,42*; IV A 28.

„Amor und Psyche“ se Apuleius og Kehrein, Joseph.

„Amors Triumph“ se Petrarca, Francesco.

amor ([Henviisning til Artiklen: amor probus – improbus i Index til „Augustini Qurelii Opera“]) IV B 148.

„Amor Jesu me afficit“ se Blossius, Ludovicus.

„Amores“ se Ovidius Naso, Publius.

„De amore Dei“ se Franciscus von Sale.

Anadyomene ([Sammenligning med det at rødmø som en A., der forgyæves søger et Skjul]) IV B 59 p. 219.

„Analekten für die Litteratur“ se Lessing, Gotthold E.

Analogie ([Om Socrates har en A. til den christelige Tro]) VI B 40, 26 p. 130.

([Om Adlers Brug af Natur-A.])

VII, 2 B 235 p. 167–168.

(Man pleier ... at antage A. mellem Generationens Liv og Individets)

VIII, 1 A 632.

(der [er] qualitativt ingen A.)

IX A 364 p. 210.

(en A. til det Udsagn af Christus, at han lider for vore Overtrædelser og bærer vore Synder) IX A 364 p. 210.

(En A. i vor Tid til Noget i Reformationstiden) X, 3 A 606.

Ananias (Den Synd som hiine [A. og Saphira] begik kan let blive Præsteskabets Synd) X, 4 A 622.

([A. og Saphira] maatte ikke give en Deel [af deres Eiendom] under Skin af at de ... gav det Hele) X, 4 A 622.

„Περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν“ se Athenagoras.

Anaxagoras (indskrænket er Sandsen, svag er Aanden, kort er Livet [Cit. af A. fra Ciceros „Academicæ Quaestiones“]) VII, 1 A 44.

Anaxarchos ([Om A., der var faldet i en Grøft og priiste Pyrrhon, fordi han ikke hjalp ham op]) IV B 1 p. 128.

Anaximander ([A. nævnt i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 374.

Anaximenes ([A. nævnt i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 374.

Andagt (skulde Msket ikke ogsaa [som Fuglen] stemmes til A. ... i det sande Guds-Huus [α: Naturen]) I A 66 p. 40. (hænder ofte ..., at man i A.s Time ... tænker paa Andet!) XI, 1 A 11.

Anden Paaskedag se Paaskedag, 2d.

Anders se Christensen, Anders W. og Kierkegaard, Anders.

Andersen, Frederik W. ([Om Pastor A.s Foredrag paa Roskilde-Convent 1855 om den S. Kierkegaardske Sag])

XI, 3 B 164 p. 272.

([Udkast til Artiklen „En Præst: Hr. Andersen“ vendt polemisk imod F. W. A.s Udtalelse paa Roskilde-Convent 1855])

XI, 3 B 173; 174; 179.

Andersen, Hans Christian ([Om Ideen til at lade Verden gaæ under ved Bøger i „Fodreise fra Holmens Canal til Østpynten af Amager“ udg. af H. C. A.]) I C 46 p. 213.

([Om „Improvisatoren“. Original Roman i to Dele af H. C. A.]) II A 42.

(En æsthetisk Tanketøile paa Ridder A.s vilde Jagt gennem Selvmodsigelsens Skyggedal) II A 768.

(A. er da heller ikke saa farlig ... hans Hovedstyrke bestaaer i et auxiliair Chor af frivillige Bedemænd) II A 781.

([Udarbeidelse til den polemiske Artikel „Et Øieblik, Hr. Andersen!“ imod H. C. A. i Anledning af „En Comedie i det Grønne“]) III B 1 p. 105–110.

([Om den buntede og brogede andersenske Digter-Existents i „Af en endnu levendes Papirer“]) III B 1 p. 105.

([Om „En Comedie i det Grønne“, Vaudeville i een Akt af H. C. A.]) III B 1 p. 105–110.

([Om at H. C. A. havde lagt Cit. fra „Af en endnu levendes Papirer“ i Munden paa en Hegelianer i „En Comedie i det Grønne“]) III B 1 p. 106; p. 108; p. 109.

([Om H. C. A.s Afreise til Kiel den 31. Okt. 1840]) III B 1 p. 106–107.

([Jeg] maatte ansee hele A.s Machination [i Sommeren 1840] for et Kneps i Lommen) III B 1 p. 107.

(al Philosophies og al høiere Videnskabligheds monopoliserede negative Eier) III B 1 p. 109.

([Cit. fra „Billedbog uden Billeder“])

III B 1 p. 109.

(Skulde A. ønske at fortsætte denne Strid, da vil jeg ... foreslaae ham, at vi udgive et Blad i Forening)

III B 1 p. 109–110.

([Om „Den standhaftige Tinsoldat“ fra „Eventyr, fortalt for Børn“]) III B 71, 2*.
([„Agnete og Havmanden“]) IV A 113*.
([Allusion til „Ole Lukøie“ fra „Eventyr, fortalt for Børn“]) V B 180*.

(A. kan fortælle Eventyret om Lykkens Galoscher [cf. „Lykkens Kalosker“ fra „Eventyr, fortalt for Børn“] – men jeg ... om Skoen som trykker) VIII, 1 A 44.
(en Fest-Forestilling paa Abonnement [paa Det kgl. Theater, „Kunstens Dannevirke“, Forspil af H. C. A.])

IX A 447*.

„En Præst: Hr. Andersen“ se Andersen, Frederik W.

„Et Øieblik, Hr. Andersen!“ se Andersen, Hans Christian.

Andersen, Jacob A. ([Om det forulykkede Genie J. A. A., Adjunkt i Mathematik og Fransk ved Slagelse lærde Skole]) III A 69.

Andersen, Jens ([SK om sit Møde med Bonden J. A. i Fjellenstrup]) I A 71.

Andet, det (En Ven er ikke ... det nødvendige A.; men det overflødige A.) III A 119; III B 112, 12.

(rene logiske Bevægelser ved Hjælp af det Negative, der er det nødvendige A.) V B 47, 15.

Andre, de (De A. rive til sig ... de præstere egentlig ikke Noget ... Jeg arbejder proprio Marte) IX A 119.

(bestandigt at gøre som de A. ... er meget bekvem) IX A 143.

([den Religieuse tør] ikke gjengælde Lige med Lige, thi han er for Gud ... Dette benytte de A. sig af) X, 1 A 382.

(min Stræben ... har ikke kunnet bekymre sig om at meddele A.) X, 1 A 410.
(I Chrstd. er Forholdet ... af Bekymring for de A. at ville udholde den Lidelse ... at meddele dem Sandheden) X, 1 A 410.

([Om det Sandsebedrag i Christenheden, at man kommer ind i Chrstd. ved de A.]) X, 2 A 453; X, 3 A 350; XI, 1 A 387; XI, 2 A 322; 384.

(Jeg har aldrig ... dømt de A. ikke at være [sande Christne])

X, 3 A 388; X, 4 A 287;

XI, 3 B 57 p. 105.

([Om det at aftale med „de A.“, naar man skal handle]) X, 4 A 16.

([Om Styrelsens Hensigt med at bruge Enkelte til at virke paa de A.]) X, 4 A 28.
(der hvor før var Springfjeder, er nu Vrøvl (... Seen til „de A.“ o:s:v:)) X, 4 A 62.

(Jeg blev en latterlig Overdrivelse ... fordi jeg ikke var som de A.)

X, 4 A 192 p. 106.

([Om det at blive salig i Modsætning til A.])

X, 4 A 262; X, 5 A 142 p. 147;

XI, 1 A 296 p. 236;

XI, 2 A 125 p. 131; 322.

(De slutte sig til [Sandheden] ... fordi den er Magt derved, at de A. slutte sig til den) X, 4 A 342.

([jeg paatager mig ikke] at virke paa A. ligefrem) X, 4 A 364.

(Intet Mske har Lov til at mene, at hans Lidelser skulle være frelsende ... for A.) X, 5 A 87 p. 100.

(Den socratiske Uvidenhed ... betyder: væk med hele denne Sludder af historisk Viden om, hvorledes ... de A. have baaret sig af) XI, 1 A 15 p. 15.

(løgnagtigt [at] ... (den ligefremme Continuitet og Eensartethed med „de A.“) skulde være høiere end Klosteret) XI, 1 A 16.

([Mskene] forholde sig kun til Idee middelbart, gennem en Tradition pr. de A.) XI, 1 A 42 p. 31.

(den ene er saa bange for „de A.“ ... at Ingen tør være et Jeg)

XI, 1 A 51 p. 37.

(kun Eet er [Mskene] af Vigtighed, at de ere ligesom de A., o: at det er Efterabelse) XI, 1 A 62 p. 45.

(Jeg mente at bære skjult min Lidelse og saa at forskønne Livet for A.)

XI, 1 A 210; 223 p. 175.

(Enhver af disse forenede Tusinder, indskyder bestandig mellem Gud og sig Mellembestemmelsen: de A.)

XI, 1 A 248 p. 200.

(At det at være som de A. er Udtrykket

for Mskets Fornedrelse [til Exemplar] ... veed man meget godt) XI, 1 A 287. (indlad Dig først med Gud; ikke først med „de A.“) XI, 1 A 384 p. 295. (Enhver saadan Existents hvis Første er: som de A., er en spildt Existents) XI, 1 A 384 p. 295. (naar Mskene foretrækker at være som de A., saa er det Majestæts-Forbrydelse mod Gud) XI, 1 A 384 p. 295. (At være som de A. er Loven for al jordisk, timelig Klogskab) XI, 1 A 384 p. 296. (at ville være ganske som de A. er en feig, magelig – Uredelighed mod de A.) XI, 1 A 387. (Loven for Massen er at den Enkelte er ligesom de A.) XI, 1 A 388. (det Skib „ligesom de A.“ farer paa Timeligheden ... [men] ikke paa Evigheden) XI, 1 A 419. (Modsigelsen ... er: at En skal være det Overordentlige, medens han ... qua Mske o:s:v: ... seer ud ligesom de A.) XI, 1 A 434 p. 331. (at vove er ... : ikke at have A. foran sig) XI, 1 A 458 p. 352. (hvis Du bygger paa den Vished [ligesom de A.], just da er Du narret for det Evige) XI, 1 A 458 p. 353. ([Om at man kalder det at virke paa de A. Kjerlighed og christelig Alvor, skjøndt det er Selvkjerlighed og Adspredelse]) XI, 2 A 64. (At have det lige saa godt som de A. – det kaldes at være lykkelig) XI, 2 A 88 p. 94. ([Om at det at være som de A. for det Numeriske er det Rigtige]) XI, 2 A 88 p. 94–95. („Som de A.“ I dette Udtryk er indeholdt de tvende karakteristiske Mærker paa det at være Mske i Almindelighed) XI, 2 A 88 p. 94. („100,000 Millioner, af hvilke Enhver er: ligesom de A.“ er = een) XI, 2 A 90 p. 97. (Til det at være elsket af Mskene for-dres, at Dit Liv udtrykker: ... ligesom de A.) XI, 2 A 125 p. 132.

(Denne rene Usselhed at være ligesom de A. ... [er] et Senere, en Demoralisation) XI, 2 A 178.

(„Ligesom de A.“ dette er „Mskets“ souveraine Tanke) XI, 2 A 211 p. 231. („ikke ligesom de A.“ ... Chrstd. forstaaer derved: at maatte lide af de A.) XI, 2 A 211 p. 232.

([Om det ved Eed at forpligte sig paa N.T. som alle de A.]) XI, 2 A 345.

(Sammenstødet (Collisionen) med: de A. den egl. specifikke christelige Lidelse) XI, 2 A 396 p. 389–390.

Andréa, Johann V. ([Cit. af A. fra „Libertas veri Christianismi solidaque Philosophiae“, cf. Hossbachs „Johann Valentin Andréa und sein Zeitalter“]) X, 4 A 196. *Androgyné* (det hele Spørgsmaal om A., der i saa høi Grad beskæftigede ældre Dogmatikere) II A 797.

Androgyné, det (man kunde være tilbøilig til i de lange Klæder at see noget ... i Retning af det A.) XI, 1 A 229.

„Historien om den brave Kasper og skjøne Ane“ se Brentano, Clemens.

„Anecdota zur neuesten deutschen Philosophie und Publicistik“ se Ruge, Arnold.

Anerkjendelse (vrælende A. [om Grundtvigs absolute Idee i Udarbeidelse til „Afsl. Efterskr.“])

VI B 22 p. 97; 29 p. 103.

(den meest smigrende A. er ... forstyrrende) VI B 184 p. 256.

(i vor Tid [er det] maaskee vigtigere at afværge [ubeføiet A.] end [ubeføiet Angreb]) VI B 186 p. 261.

(en beføiet og sand [A.] forsmaaes kun af Dumhed) VII, 1 B 92 p. 304.

(Dersom en taabelig A. ... kan skaffe Fordeel: da vil [Forfatter-]Stoltheden protestere den) VII, 1 B 92 p. 304.

([Om Forfængeligheds Forhold til en taabelig A.]) VII, 1 B 92 p. 304–305.

(Det man har sin Ulykke med er at Tilværelsen i Form af A. blot vil sinke En) VIII, 1 A 351.

(rodfæstet i ethvert Mskes Natur ..., at Sandheden kjendes ligefrem ... paa A.) IX A 490 p. 280.

(det omvendte Udtryk for A., at lide)

X, 2 A 272.

([Schopenhauer] er dog en tydsk Tænker, forhippet paa A.)

XI, 1 A 144 p. 105; p. 106.

Anerkjendelse, gjensidig (Officiel Chrstd. er ... gjensidig A. i mskelig Middelmaadighed) XI, 3 B 330,1.

Anerkjendelse af mig (man dadler mig, fordi jeg ... modtager en lille Yttring af [Mynsters] A.) VII, 1 A 26.

([SK om at han ikke vil anerkjendes af „Corsaren“]) VII, 1 A 26.

(Saalænge jeg lever vil jeg aldrig ... blive anerkjendt, netop fordi jeg anvender ... min Kraft paa at forhindre det) VII, 1 A 116; VIII, 1 A 414 p. 180.

(I samme Øieblik jeg i levende Live begynder at blive anerkjendt ... begynder jeg at nærme mig til ... Auctoritet) VII, 1 A 116.

([Om J. F. Hagens anerkjendende Anmeldelse af „Phil. Smuler“ i „Theologisk Tidsskrift“])

VII, 1 A 158 p. 103-104.

(Angrebet [fra P. L. Møller] er A.)

VII, 1 B 2.

([Om M. Eiríkssons beundrende A.])

VII, 1 B 88 p. 287-298; 89;

90 p. 298-300.

([jeg vil] ikke taale, at enhver Tølper ... tager mig til Indtægt ved Hjælp af en intetsigende A.) VII, 1 B 90 p. 300. (Gid ... en vederhæftig Mand [i Begyndelsen havde] udtalt en prompt A.) IX A 197.

(min Broder Peter - ogsaa han benytter det heldige Øieblik til en piattet A. [i sit Foredrag om SKs Forfatterskab paa Roskilde-Convent]) X, 2 A 589 p. 421.

(Jeg har bestandigt polemisk afviist enhver taabelig og misforstaaet A.)

X, 6 B 88 p. 97.

([jeg har] i de stærkeste Udtryk paa-skjønnet enhver sand og værdifuld A.) X, 6 B 88 p. 97.

([jeg maa være noieregående] i Forhold til enhver anerkjendende Bedømmelse af [mine] Skrifter) X, 6 B 112 p. 140. (Den, der paatager sig at anerkjende mine Skrifter ..., han faaer med mig

at gjøre) X, 6 B 113 p. 141.

(Jeg er i Forhold til A. lige saa nøieregående som ligegyldig mod nedsættende Dom) X, 6 B 113 p. 143.

([Om hvorvidt det er en A., at Mynster stiller SK paa lige Linie med Goldschmidt i „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“])

X, 6 B 173 p. 268; 182 p. 295;

189 p. 304; 203 p. 317.

(dersom der er en Misforstaaelse i denne A. [der bliver mig til Deel], da har jeg at værgе mig)

X, 6 B 197 p. 310; 205 p. 302; 217 p. 344.

(Heiberg og senere Mynster og flere Andre handlede mod mig ved privat at anerkjende ... og officielt at fragaae det) XI, 3 B 12 p. 28.

„Hvorfor jeg ikke har protesteret mod M. Eiríkssons taabelige Anerkiendelse“ ([Udkast til en polemisk Artikel i Anledning af Eiríkssons „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrapher ...“])

VII, 1 B 92 p. 304-306.

„Nødværge mod ubeføiet Anerkjendelse“ ([Udkast til en polemisk Artikel i Anledning af Eiríkssons „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrapher ...“])

VII, 1 B 88 p. 287-298; 89;

90 p. 298-300; 91 p. 301-303.

anfægte ([Luthers Udtalelse, naar Djævelen anfægter ham om Natten, cf. „D. Martin Luthers Geist- und Sinnreiche auserlesene Tisch-Reden ...“])

X, 3 A 335.

(den absolute Ligegyldighed mod [anfægtende Tanker] er just Seiren)

XI, 2 A 30.

(Anfægtende Tanker forholder sig ... til Phantasie - rene Forstands-Msker kjende ikke til Sligt) XI, 2 A 33.

(en rigelig Udtømmelse i Charakter-Handling [er] det bedste Middel mod [anfægtende Tanker]) XI, 2 A 33.

(Anfægtende Tanker [om at den Christnes Lidelser ikke kommer fra Djævelen men fra selve Guds-Forholdet])

XI, 2 A 132 p. 143-144.

Anfægtede, den (En yderste Trøst. For

høit A.) X, 3 A 790.

(det vil en tidlang vise sig for den A., som havde han maaskee slaet for stort paa ... Dette er atter Anfægtelse) X, 4 A 95.

Anfægtelse (Naar [den Christne] endelig har naaet den [christelige Overbeviisning], saa møder ham A. o: Fornuften gjør ... sine Fordringer gjeldende) I A 95 p. 67.

(i A.s Øieblik gjelder det om ... at fastholde een [Tanke; Cit. fra J. Böhmes „Christosophia“) III A 125.

(den tungeste A., naar et Mske ikke veed om en Lidelses Grund er Sindssvaghed eller Synd) V A 49.

(Exempler paa at Folk ere angst for at gaae til Alters – det er ... A.) V B 62. (Sorgens A. ..., om det ikke var bedre, slet ikke at være bleven ulykkelig) V B 207,6.

(Skal man iføre sig det Religieuse til daglig Brug, saa kommer der A.) VI A 2.

(A. tiltager i Forhold til det Religieuses Inderlighed) VI A 150 p. 63.

(A. tilhører ganske Religieusitetens Inderlighed)

VI B 60,2 p. 160; X, 4 A 411 p. 251–252.

(A. hører til i Individets absolute Forhold til det absolute *τελος*)

VI B 60,2 p. 160.

(A. er Udtrykket for en Concentration paa det Christelige som den eneste Gjenstand) VIII, 1 A 47.

(Billede paa A.: er en beleiret By, der kun har een Brønd) VIII, 1 A 48 p. 27.

(Indlad Dig aldrig saa langt med Gud, at A. egentlig kan begynde)

VIII, 1 A 77 p. 37.

(Forskjellen mellem Synd og A. ... er at Syndens Fristelse er med Lyst, A.s mod Lyst) VIII, 1 A 93.

(det A. vil er netop idelig at jage ham [hvem Lysten ikke er det Fristende] en Skræk i Livet og holde ham i Angst) VIII, 1 A 93.

(En Præst skulde sige: ... har I nogen Anelse om hvad A.s Rædsler er? Bliv derfor hellere hjemme) VIII, 1 A 98.

(„Min Gud, min Gud, hvi haver Du forladt mig“ [Matth. 27,46] er Frihedens yderste A.) VIII, 1 A 580.

(En Individualitet, der forsøges i de yderste Afgjørelser ... [vil] ogsaa opleve den A.: har jeg ikke anmasset mig for meget) IX A 21.

(Denne A. [: burde jeg ikke tale] er blot en Ydmygelse, at han ikke skal hovmode sig) IX A 21.

(A. ... besøger En i svage Øieblkke, hvor Sjelen ikke kan holde sig paa det Absolute ... „Du kunde slaae lidt af“) IX A 300.

(A. bliver ..., at man paa det Spørgsmaal: hvorfor, intet hvorfor har) IX A 300.

([Om den A. at man i Enkelthedens Guds-Forhold sætter Socialitetens eller „det andet Mskes“ Mellembestemmelse]) IX A 316 p. 178.

(en ganske egen A., naar et Mske i strengeste Forstand synder mod sin Villie) IX A 331.

(Den ... A. [i strengeste Forstand at synde mod sin Villie] er ...: en Opdragelses-Tortur) IX A 333 p. 189.

([Om at A. i Christenheden ofte erklæres for Galskab])

IX A 348; X, 1 A 22 p. 15; 637 p. 395.

(A. er just det Frivilliges Lidelse ...: om man ikke har votet for meget)

IX A 392; X, 1 A 260 p. 172;

X, 2 A 182 p. 145.

(A. er det guddommelige Tilbagetryk i det quid nimis) X, 1 A 22 p. 15.

(Det Mske har aldrig levet, der i Sandhed [har votet at forholde sig til Gud], og saa ikke opdaget ... A.s Gysen)

X, 1 A 22 p. 16; X, 2 A 182 p. 145;

X, 4 A 411 p. 252.

([Om at Luther henfører A. til Djævelen, cf. „En christelig Postille“])

X, 1 A 22 p. 16; XI, 2 A 130 p. 139.

(A. er fordi det er En selv, som var Forholdet for høit spændt)

X, 1 A 22 p. 16.

([Tilværelsens] Indvending er „den mskelige Medlidenheds“ A.)

X, 1 A 72 p. 55.

(Det kan være en A. men det kan ogsaa være sandt: at et Mske forlanger for meget af Gud) X, 1 A 452 p. 287.

([mangen A.] kan blive næsten en Verdensbegivenhed naar den skal udholdes ... ene ved Aand) X, 1 A 452 p. 287.

(en Syndens Angest, der flyer ... Kristus og dog forholder sig til ham ... Dette er een af de piinagtigste Former af A.) X, 1 A 477 p. 303–304.

((deri ligger just A.s Angest) at det er ham [der i Syndens Angest flyer enhver Fristelse] umuligt, at bestaae i Fristelsen) X, 1 A 477 p. 304.

(I ... A. er der virkelig saadanne Combinationer, hvor ... [Tanken] om at [Gud] alligevel er Kjerlighed, gjør Lidselsen mere anstrengt)

X, 1 A 478 p. 305.

([Om Forskjellen i, hvordan der skal strides med Fristelse og med A.]

X, 1 A 637.

(A. kommer først med det Frivillige)

X, 2 A 32 p. 26; X, 3 A 43 p. 43;

X, 4 A 459.

([Om hvorledes A. stiger i samme Forhold, som et Mske indlader sig med Gud]) X, 2 A 125.

(A.s Rædsel er den, at idet Msket føler sig svag, kommer han selv omvendt tilbage i det blot Mskelige)

X, 2 A 182 p. 144.

(A.s Skole er en frygtelig Skole)

X, 2 A 182 p. 145.

(bestandigt ulmer der i [A.] en Anelse om en høiere og saligere Forstaaelse)

X, 2 A 182 p. 145.

(At det med et blankt og bart liberum arbitrium er en Chimaire sees ..., naar man betænker A.) X, 2 A 243.

(Angest er den frygteligste Art af A.) X, 2 A 493 p. 350.

([Om den religiøse A., hvor der indtræder Lede ved det Religiøse, medens det dog er den høieste Realitet])

X, 2 A 590.

([Om at det i A. er det Allerfarligste at vedblive at tænke paa Det, som skal bort]) X, 2 A 595 p. 425.

(Med det Frivilliges Forsvinden for-

svinder „A.“, og med A.s Forsvinden forsvinder Chrstd.) X, 3 A 43 p. 43.

(At forkynde Strenghed! Idel A. om man selv kan holde det ud)

X, 3 A 71 p. 58.

(man ængstes af den Tanke at [Smerten ved Guds Operation] skulde betyde, at Gud er blevet vred) X, 3 A 373 p. 264.

(Troes-Handlinger ... ere i alle svage Øieblikke udsatte for at efterstræbes af A.) X, 3 A 557.

(her kommer A., at Trøsten ikke er ganske ligefrem, at Chrstd. fordrer at lide for Læren) X, 3 A 671.

([Om A.s stadige Magt mod den Overordentlige]) X, 3 A 766 p. 482–483.

(er det i A. saaledes fat med Dig ... slip blot ikke Gud, og Du skal see det hjælper) X, 3 A 790.

(Naar En ved ... A. er bragt til Chrstd., saa følger ikke ... deraf ubetinget, at han skal ... gjøre det lige saa strengt for Andre) X, 4 A 28.

(Taktik mod A. [Jac. 4,7]) X, 4 A 95.

(A. ligger en heel Qvalitæt høiere end Fristelse) X, 4 A 95.

(Mod A. kan kun strides med Troens Dumdristighed, der gaaer lige paa)

X, 4 A 95.

(Engang da var Alt indvortes Kamp og A. ... Nu er Alt udadvendt) X, 4 A 151.

(i den Forstand [at blive salig] gratis som Luther mener det, er det dyrere, thi det bliver Aand og A.) X, 4 A 372.

([Om at der kun kan være Tale om A. i Forhold til den egentlige christelige Religieusitet]) X, 4 A 411 p. 251–252.

(i ethvert mat Øieblik synker den Aandelige ned til at være det naturlige Mske, og saa kommer A.) X, 4 A 411 p. 252.

(A. ligger i, at det er som maatte man angre sit Bedste) X, 4 A 411 p. 252.

([Om den A., der opstaaer paa Grund af den milde Opdragelse ved Chrstd.]) X, 4 A 431.

([De Modige] skrækker Farer og Deslige ikke. Saa dannes A. i Retning af Medlidenhed) X, 4 A 462.

(den sidste A. for Den, der vil være ... den Gode, at han ... bliver behandlet

og anseet som den Slette)

X, 4 A 466 p. 287.

(A. vil ængste [den Christne, der fastholder, at det er Kjerlighed af Gud, at han lider] med ..., at det er Hovmod) X, 4 A 509 p. 328.

([Om at den Extraordinaire i A.s Øieblik maa ansee det at være den Extraordinaire som Mangel paa Undseelse]) X, 4 A 591.

([Om Guds udvalgte Redskab hvis Forstand piinte ham i A.s Timer]) X, 4 A 614 p. 429.

(A. er forsvundne [i Christenhed], men det forstaaer sig Chrstd. ogsaa) XI, 2 A 30.

(Efter en Snees Aars [A.] ...: reagerer ... Mske-Naturen i [Luther], og denne ... forklarer sig til ... Frimodighed og Glæde) XI, 2 A 303 p. 321.

(naar denne [Luthers] Frygt og Bæven og A. er der: saa er det Vidunderligt denne Frimodighed til at kunne glædes ved dette Liv)

XI, 2 A 303 p. 322; 305 p. 327.

(det Lutherske gaaer ud fra den Tanke ..., A. er det Mskene lider under, trøster dem derfor)

XI, 2 A 303 p. 323; 305 p. 328.

(A. forekommer nu slet ikke ... fordi som vi leve er Kjød og Blod egl. Souverainen) XI, 2 A 375.

(A., i hvilken Forargelsens Mulighed hvert Øieblik er tilstede)

XI, 2 A 422 p. 413.

Anfægtelse, min ([SK om sin A. med Hensyn til Udgivelse af „Christelige Taler“]) VIII, 1 A 648 p. 294.

(Jeg har nu lidt saare meget i A. betræffende ..., hvorvidt man tør negte ligefrem Meddelelse) IX A 217 p. 114.

(hvor jeg faaer en Collision ... faaer jeg [altid] „A.“ med. A. ligger i, at jeg er selv den Handlende)

X, 1 A 260 p. 172.

(gjennemgaaet A. med Hensyn til at udgive den færdige Productivitet)

X, 2 A 10 p. 13.

(i A.s bange Øieblkke bliver jeg selv angst for mig selv ... som maatte Gud

handle lige saa med mig [som jeg mod den Elskede]) X, 2 A 62; 64.

(idet jeg ... gjør [min Idee-Kamp] dog noget til Virkelighed ... volder [jeg] mig selv A.) X, 3 A 789 p. 498.

(At følge Jesum efter ... jeg selv er ikke langtfra i A.s øieblik at ansee det for Hovmod) X, 4 A 584 p. 403.

Anfægtning ([Guds] Begreb om hvad Kjerlighed er, gjør dig mskelig talt ulykkelig for dette Liv. Dette er A.) X, 3 A 359 p. 256.

(Den, der ved en ubetinget Handling brød med Alt ... vil i indre A. ... opdage sin Ufuldkommenhed)

X, 3 A 470 p. 315–316.

(A. ... og hele Tilværelsens Modstand er en indirecte Indrømmelse)

XI, 2 A 63 p. 74.

„Die Anfänge der Christlichen Kirche und ihrer Verfassung“ se Rothe, Richard.

Anger ([Om A.s Bundethed til Troen i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 109).

([Om A. som Det, hvorved Msket afdøer fra sin Jeghed og Skylden ophæves, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 60).

([Om A.s Mulighed i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 115–116).

(selv i A. kan der skjule sig en Længsel efter Synden) III A 85.

([Om at A. tilhører Samvittigheden i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 212).

(Det høieste Udtryk som den etiske Betragtning af Livet har, er, at angre) IV A 112.

(A. er intet Paradox, men idet den slipper, da begynder Paradoxet)

IV A 112; 116.

(Dersom man ved at angre kan forblive i et Kjærligheds-Forhold til Gud, saa er det ... Msket selv, der gjør Alt)

IV A 116.

(A. hilder bestandig sig selv; thi skal den være ... det Frelsende, saa gaaer den ind under en Dialektik, om den er dyb nok) IV A 116.

([Cit. fra Aristoteles' „Ethica Nicomacea“ om A. i Forhold til en ufrivillig Handling af Uvidenhed) IV C 19; 125*.

([Om A.s Dialektik i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“, „Skrivelse til Læseren“]) V B 148,36 p. 249.

(A. dialektisk som Overgang til A. ethisk [i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“, „Skrivelse til Læseren“]) V B 149,2 p. 252.

(Det Princip: ikke at angre er den højeste Viisdom [i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“, „Skrivelse til Læseren“]) V B 149,3.

(A. ell. den egl. Erindren af Skyld, der er høist forskellig fra at huske den) V B 155 p. 268.

([Om den sympathetiske A. i „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“, „Skrivelse til Læseren“]) VI A 137.

([Om at A.s Ild kun kan slukkes med Taarer]) VI B 173.

([Om at Gud i A. giver Frimodighed til at ville Eet, i Udkast til „Ved Anledning af et Skriftemaal“]) VII, 1 A 140; 141; 142; 143*; 144*.

([Om A. som en Afbrydelse i Udkast til „Ved Anledning af et Skriftemaal“]) VII, 1 A 140; 141; 142.

(hver Gang [et Mske] angrende søger Dig [Gud], da er det altid ved den 11te Time) VII, 1 B 141; 145; 146.

([Om A.s Hurtighed i Udkast til „Ved Anledning af et Skriftemaal“]) VII, 1 B 147.

(Sorgen efter Gud er væsentligen A. ... A. maa til for at skaffe Sorgmodigheden lidt til Side) IX A 345.

([Om at A. gaaer fra Forstanden, naar Angest for Synden fremkalder Synden]) X, 1 A 637.

([Om Forførdelsen over Skylden og Synden i Skyldens første og andet Øieblik]) X, 3 A 719.

(A. er ... det letteste og naturligste Forhold til Gud) X, 3 A 772.

([Cit. af Tertullian om Hedningenes A. fra „De poenitentia“, cf. Rösslers „Bibliothek der Kirchen-Väter“]) X, 4 A 298.

(En væsentlig Synder ... mskeligt er A. hans eneste Lidenskab, men Forsoningen trøster ham) X, 5 A 158 p. 183–184. (skulde [en væsentlig Synder] maaskee i Elskov forene sig med en Pige for at angre i Forening) X, 5 A 158 p. 184.

Anger, *min* (Jeg var og er en angrende Individualitet) VIII, 1 A 641.

Angergivne, *den* ([Om i hvilket Forhold den A., der har modtaget Syndernes Forladelse, skal træde til den Straf, som Virkeligheden kan indeholde]) III A 215.

angest (det slet ikke at kunne blive angest er et Beviis for, at man enten er et Dyr eller en Engel) V B 53,23.

(Exempler paa at Folk ere angest for at gaae til Alters. – det er dog ikke dæmonisk) V B 62.

(Det er aldeles i sin Orden, at et Mske er angest for ganske at give sig hen til Gud) X, 1 A 539.

Angest ([Om Angst som den egentlige Bestemmelse af Arvesyndens Væsen]) III A 233.

(Angst er en Attraae efter hvad man frygter, en sympathetisk Antipathie) III A 233.

(Angst ... mangler tilsyneladende Tilregnelighed, men denne Mangel er den egl. Besnærelse) III A 233.

(Qvinden er mere angst end Manden; derfor var det hende, Slangen udsaae til Angreb) III A 234; X, 2 A 22.

([Cit. af Hamann om A. som det eneste Beviis for vores Heterogenitet, fra „Hamann's Schriften“, hrsg. v. Roth]) III A 235 p. 95.

([Cordelias] Angst havde intet Fristende for hende, den var blot unheimlich) III B 58,3 p. 144.

(Angst er altid et paalideligt Middel, men den maa friste og lokke ... ikke forskrække) III B 58,3 p. 144.

(Angst en Reflexions-Bestemmelse) III B 132,2 p. 176.

([Om Betydningen af Angst og det sær-

egne Tragiske med Exempler fra „Nordiske Kæmpe-Historier“ ved C. C. Rafn] III B 132,3.

(over mit hele indre Væsen [ruger] en hemmelig Angst [Udarbeidelse til Diapsalmen „Min Sjæl er saa tung ...“]) III B 179,24.

(tidlig greb det mig med en vis Angst om mit Liv dog ikke vilde blive en Digter-Existents [Udarbeidelse til Diapsalmen „Forgjebes strider jeg imod.“]) III B 179,56.

(Med hvilken tvetydig Angst for at tabe ... hænger dog Msket fast ved dette Liv [Udarbeidelse til Diapsalmen „Forunderligt! Med hvilken tvetydig Angst ...“]) III B 179,59.

(Kjærlighed forbandt ikke længere Mskene, men Angst adskilte dem -) III B 185,2.

([Om A.s Opvaagnen hos et Mske, der i sin Ungdom besøgte et offentligt Fruentimer]) IV A 65.

(A. er Forvisningen, men ... ogsaa Frelsen, der skal afskrække Folk fra let-sindigt at begynde [paa Troens paradoxe Isolation]) IV B 96,5 p. 245.

([Om Hedningenes Angst i Udkast til „Bekræftelsen i det indvortes Mske“]) IV B 151,5; 152,1.

(ethvert denne Videns Udsagn ... føder kun Angst) IV B 152,1.

(vel veed jeg, at der er ... en hemmelig lønlig Angst, for at tabe -)

IV B 173 p. 348.

([Descartes' Forstaaelse af admiratio og cupiditas i „De passionibus“] er mig af Vigtighed for min Theorie af Angst) IV C 10.

([Om A. som Arvesyndens Forudsætning og som forklarende den retrogradt i Retning af dens Oprindelse i Udkast til „Begr. Angest“, Caput I. § 1]) V B 50. (A. findes ikke hos Dyret) V B 53,9. (A.s Størrelse ... er Prophetien om Fuldkommenhedens Vidunderlighed) V B 53,23.

([Om A. hos den unge Pige, paa hvem man seer saaledes, at man forvisser hende om, at hun er vidende om det

Sexuelle]) V B 53,29 p. 118.

([Om Forholdet mellem A. og det Erotiske]) V B 53,33.

(Exempler paa at et Individ i A. opfatter den ligegyldigste legemlige Funktion som Syndighed) V B 53,34.

([Om A. som Syndens Følge i den Enkelte, i Udarbeidelse til „Begr. Angest“, Caput IV])

V B 54,1-2; 55,1-26 p. 123-128; 56,1-9 p. 129-131.

([Om Frihedens Mulighed, der i Individualiteten udtrykker sig som A.]) V B 55,9.

([Om det Eviges Mulighed i Individualiteten som A.]) V B 55,9.

([Om at en meget correct Sprogbrug sammenknytter A. og det Tilkom-mende]) V B 55,10.

(forsøge at hævde [A.] ... i sin bestemte Betydning) V B 55,10.

(A. er ... Subjektivitetens discrimen (Tvetydighed)) V B 55,10.

([Om i hvilken Forstand der kan tales om A. for det Forbigangne]) V B 55,10.

([Om Aandsfraværelsens og Aandløshedens A. i Udarbeidelse til „Begr. Angest“, Caput III. § 1])

V B 55,13-15 p. 126-127.

([Om Forskjellen mellem A. og Spinozas Substants]) V B 55,17; 72,19.

([Om A. for det Onde i Udarbeidelse til „Begr. Angest“, Caput IV])

V B 56,1-9 p. 129-131; 72,20-23.

(Efterat Synden er sat er A.s Gjenstand Synden) V B 56,4.

([Om A. for det Gode i Udarbeidelse til „Begr. Angest“, Caput IV])

V B 60 p. 132-138; 72,24-27.

([Om Syndens Inderlighed som A. i den eksisterende Individualitet i Udkast til „Afsl. Efterskr.“, Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2 Tillæg]) VI B 41,5.

(En kan velmenende skildre det Onde saa rystende, og derved netop friste A. ind i en Ynglings Sjæl) VII, 1 A 91.

(Forsoningens Tro paa Syndernes Forladelse borttager ... A.s Mellembestemmelse) VII, 1 A 130 p. 74.

([Om den A., der boer i ethvert Mske:

at man skulde være glemt, overseet af Gud)) VIII, 1 A 363.

([Om den Syndens-A., der til en vis Grad flyer Christus og dog forholder sig til ham]) X, 1 A 477 p. 303-304.

([Fristelsen] antages at komme udenfra, og just det hører med til „A.“)

X, 1 A 477 p. 304.

(Der gives ... Collisioner, hvor A. for Synden noget nær kan fremkalde Synden) X, 1 A 637.

([Om Begrebet A. som Mellembestemmelse i Forhold til Fristelse]) X, 2 A 22.

([Om Anti-Climacus' rigtige Bemærkning i Forhold til Umiddelbarheden, at A. er stærkest ved Intet, cf. „Sygd. til Døden“]) X, 2 A 22.

(A. er Mulighedens første Reflex, et Blink og dog en frygtelig Trolddom) X, 2 A 22.

(„A.“ er dog egentlig ikke Andet end Utaalmodighed) X, 2 A 384.

(A. ... ligger oftest under i Prøven, fordi den matter sig selv forud)

X, 2 A 493 p. 350.

(en streng Opdragelse er det, den fra medfødt A. til Tro) X, 2 A 493 p. 350.

(A. er den frygteligste Art af Anfægtelse) X, 2 A 493 p. 350.

(Den, i hvis Sjæl der er en medfødt A. ... kan ikke faae sit Guds-Forhold concret) X, 2 A 493 p. 351.

(derfor er just Naaden, for at udrydde ogsaa denne A. [at maatte tage „Naaden“ forfængelig]) X, 3 A 410; X, 5 A 8 p. 9.

(Det er ... den samme A. ..., der viser sig i Ivrigheid for frie Former ... som det, der ytrer sig i at samle Penge)

X, 4 A 13.

(der vil i ethvert Secund behøves Forsoningen for at denne Stræben [i Retning af Efterfølgelse] ikke forvandles til en kvalfuld A.) X, 4 A 491 p. 311.

([Om Chrstd.s Mening: at det er A. for sin Sjæls Salighed, der gjør at Msket Intet kan, tag A. bort og han kan nok]) X, 5 A 8 p. 9.

(Naar Chrstd. skal forkyndes som den er i Evangelierne ... saa er det en frygtelig Lidelse, A.) XI, 1 A 76.

Angest, min (ogsaa [i Kjærlighed] griber en hemmelig Angest mig for at forvexle et Ideal med en Virkelighed) III A 64.

(en Angest plager mig endnu. Sæt [Regine] ... bliver overbeviist om, at jeg er en Bedrager, sæt hun forlover sig) III A 172.

(det var dog Angest, der bragte mig til at fare vild)

IV A 107 p. 43.

(I denne Tid [Sommeren 1844] ... er en A. over mig) V A 71.

(Den A. med hvilken min Fader fyldte min Sjæl ... En saadan A. fik jeg for Chrstd.) IX A 411.

(Er det Loven jeg forkynnder; er det maaskee det jeg vil, selv i A. bringe A. over Andre? Sandeligen Nei!)

XI, 2 A 367 p. 370.

Angest, tungsindig ([Om at den tungsindige A. ubevidst paadutter Gud at have gjort Prøvelse, for at Msket skal ligge under])

X, 2 A 493 p. 350.

„*Begrebet Angest*“ (Vocalisationer til: Om Begrebet Angest)

IV A 121*; V A 102-108 p. 42-43.

(Ideen af det comiske som det Erotiske er antydnet i „Begr. Angest“) V A 109.

(Om „Begr. Angest“ [Udkast til Titel-Blad]) V B 42.

([Udkast til Motto])

V B 43-45 p. 101-102.

([Udkast til Dedication til Poul M. Møller]) V B 46.

([Udarbeidelse til „Forord“])

V B 47,1-15 p. 103-105; 48 p. 105-106.

([Foreløbig Udarbeidelse til „Indledning“]) V B 49,1-17 p. 106-110.

([Udkast til Caput I]) V B 50-52.

([Foreløbig Udarbeidelse til Caput I-II])

V B 53,1-38 p. 111-122.

([Foreløbig Udarbeidelse til Caput IV, Indledningen])

V B 54,1-2.

([Foreløbig Udarbeidelse til Caput III])

V B 55,1-26 p. 123-128.

([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til Caput IV, Indledningen og § 1 samt § 2])

V B 56,1-9 p. 129-131;

60-70 p. 129-141.

([Spredte Udkast til Caput IV § 2 et Afsnit]) V B 57–59 p. 131–132.

([Instrux til „Forord“]) V B 71.

([Tryk-Manuscript til „Begr. Angest“]) V B 72, 1–33 p. 141–147.

([Om at Grimur T. Thomsen har læst „Begr. Angest“ men ikke citeret den i sin Disputats „Om Lord Byron“]) VI A 128.

([Om at „Begr. Angest“ var lidt doce-rende, i Udkast til „Afsl. Efterskr.“, Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2 Til-læg]) VI B 41, 4, 6.

([SK om at han paa eengang udgav 4 Bøger: „Tre opb. Taler“, „Phil. Smu-ler“, „Begr. Angest“ og „Forord“ i Juni 1844]) VII, 2 B 235 p. 129*.

(Rigtigt har Vigilius Haufniensis gjort opmærksom paa Begrebet „A.“ som Mellembestemmelse i Forhold til Fri-stelse) X, 2 A 22.

angre se Anger.

Angreb (Ethvert ligefrem A. paa Spekula-tionen fører til Intet) VI B 41, 8 p. 138.

([Om Forholdet mellem ubeføiet A. og ubeføiet Anerkjendelse])

VI B 184 p. 258*; 186 p. 261.

([Om SKs opfattelse af A. i hans Ung-dom og om hans omvendte Opfattelse, nu hvor han er bleven ældre])

VII, 1 A 211 p. 139.

(Kun naar en Mand veed sig sikker, ved-gaaer han A.s Størrelse, men naar han er meest bange nægter han A.)

VII, 1 A 211 p. 139–140.

(Den ironiske Underfundighed ligger i, ved at forholde sig selv negativ at for-vandle A. til Selvangivelse)

VII, 2 B 261, 22.

([Goldschmidt] indtager det Punkt, fra hvilken alle A. kunne rettes paa dem, der have Æren ... men intet A. kan rettes mod ham) X, 1 A 206 p. 144.

(dialektisk er Forsvar og A. paa eet hængende Haar Eet) X, 2 A 163 p. 130.

(Tiden for de videnskabelige A. paa Chrstd. var allerede forbi før 48, vi vare ... inde i de lidenskabelige, de For-argedes) X, 6 B 41 p. 50.

(ikke andet end Affectation ... naar

man i vor Tid siger: naar blot ikke min Charekteer bliver angrebet, saa frygter jeg intet A.) XI, 1 A 119.

(det eneste A. der er frygtet [i vor Tid] ...: er Grinet) XI, 1 A 119.

(Det skjulte A. paa Chrstd.)

XI, 2 A 39 p. 43–44.

(Havde A. været gjort lige paa Chrstd., havde det tvunget Forsvarerne ind i Charakteer) XI, 2 A 39 p. 44.

(et A. som er farligt [i Danmark] ... er A. i Retning af Piat)

XI, 3 B 11 p. 23; p. 25.

(et A. som er farligt samme Dag, er ikke nær saa farligt, som et der er farligt Aaret efter) XI, 3 B 11 p. 25.

Angreb, mit ([SK om at han forholder sig som een Angribende til den hele be-staaende christelige Taktik]) X, 1 A 395.

(Rette et A. mod nogen enkelt bestemt navngiven Mand kan jeg ikke)

X, 2 A 6 p. 9.

(jeg angriber qua Enkelt Mængden, og har aldrig fundet det forsvarligt ... at angribe en Enkelt) X, 2 A 369 p. 263.

(Indirecte A. [mod det, at der ikke exi-steres religieust]) X, 2 A 508 p. 362–363.

(Underfundigheden i det af mig paa „Christenheden“ gjorde A.)

X, 3 A 397 p. 276–277.

([Et indirecte A. paa det Bestaaende for at have verdsliggjort Luther])

X, 3 A 510.

(ikke utænkeligt, at Mynster i en vis Forstand kunde ønske et directe A. istedetfor hele min Position) X, 4 A 292.

([SK om hvornaar han ifølge sine Prin-cipper kan angribe Mynster])

X, 6 B 215 p. 340.

(var det ikke muligt, ... at jeg istedetfor A. kunde blive det sidste Forsvar for det Bestaaende) XI, 2 A 253.

(hvor sindrigt A. paa Martensen eller paa Mynster per Martensen forholder sig til hele min Opereren)

XI, 2 A 258 p. 263.

([Om Geistlighedens Holdning til SKs A. paa Kirken])

XI, 3 B 188 p. 309; 233, 5.

(jeg sagde til gamle Grundtvig: i samme

Time man tager hjem fra Begravelsen [af Mynster] begynder jeg at gjøre Alt rede til A.) XI, 3 B 216 p. 358.

Angreb paa mig (den eneste Vei Mskenes A. kan naae mig fra, er, naar jeg bliver veemodig paa deres Vegne) VII, 1 A 104 p. 51.

(Mod mig har ... allehaande A. en sjelden Frispas) VII, 1 A 104 p. 51.

(A. [i „Corsaren“] er Anerkjendelsen ... denne er lille, da den er Hr. P. L. Møllers [cf. „Et Besøg i Sorø“, „Gæa“, æsthetisk Aarbog 1846]) VII, 1 B 2.

(efterhaanden har de usynlige A. egl. ogsaa angrebet den Idee, hvilken jeg tjener ... jeg skal nu levere en Apologie) VIII, 2 B 179,3,4.

(jeg angribes af ... Almuetribuner, der kæmpe for Ligheden – og jeg angribes for Stolthed og Fornemhed. [Afsindigt]) IX A 206 p. 103.

(det er egentlig min afdøde Fader man angriber, naar man angriber min Paaklædning) X, 1 A 234 p. 157.

(at jeg nogensinde skulde blive Gjenstand for literairt A. [paa min Paaklædning] ... : det havde jeg ikke tænkt) X, 1 A 234 p. 157.

(Jeg har bestandigt ført Flankefægtningen, angrebet bagfra) X, 1 A 660 p. 414.

(A. var Noget, jeg ikke pleiede at tage Hensyn til) X, 3 A 2 p. 6.

([naar jeg gjør] opmærksom paa hvor vi ere – saa vender man Sagen saaledes, at man ... angribe mig) X, 3 A 548.

(ingen Anseet paa det religieuse Gebeet finder det i dette Øieblik raadeligt med Navn under ligefrem at angribe mig) X, 6 B 208 p. 328.

(Sandsynlighed for, at ... [Grundtvigianerne] vilde mene sig kaldede til at ... angribe mig) XI, 3 B 188 p. 309.

„*Det farligste Angreb i Danmark*“ ([Udarbeidelse til en aldrig publiceret Artikel]) XI, 3 A 11 p. 23–27.

Angrebne, den (den enkelte A. imponere [Mskene] til ikke at turde blive vred) VII, 1 A 98 p. 43.

(Publikum har først Misundelsens Pirring, og saa den frække Fornøielse at

passe paa den A. – om det afficerer ham) VII, 1 A 98 p. 43.

(saarer Du [„Corsaren“] ikke den A., saa saarer Du maaskee den hele Familie, som bærer hans Navn) VII, 1 B 7.

(„Corsaren“ bliver frækkere og frækkere. Man trøster den A. og fraraader ham at svare ... Man har Medlidenhed med den A.) VII, 1 B 20 p. 191.

angribe (angribes kan [Chrstd.] ikke anonymt) X, 1 A 466.

(det at angribe en Enkelt i Mængdens ... Navn, det er feig Verdslighed) X, 2 A 369 p. 263.

Angriber (en Ironiker kan ved negativ-handlende Consequents forvandle en A. ... til En, der ... angiver sig selv) VII, 2 B 235 p. 158.

(naar ... A.s Landstorm, der vil afskaffe Chrstd. ... ere færdige, saa kommer andet Geleed af Forvirringens Missionairer) VIII, 2 B 27 p. 77.

([Om at en A. ikke kan angribe Chrstd. anonymt, da han staaer overfor Auctoritet]) X, 1 A 466.

angustia se *Lidelse*.

„*De anima*“ se *Aristoteles*.

anklage ([Om hvorledes det gaaer et Mske, der er meget ivrig i at anklage et andet Mske hos Gud]) VII, 1 A 87; VIII, 2 B 68,4.

Anklage, min (jeg er uden Myndighed, jeg anklager Ingen) XI, 3 B 105 p. 169.

Anklage mod mig (Dersom jeg nogensinde skulde blive anklaget, da vilde jeg indgaae med et Bønskrift til hans Majestæt, om ... at blive idømt den ... høieste Straf) IV A 34.

(formodentligen vil A. mod mig [fordi jeg gjør opmærksom paa, hvor vi ere] blive i Chrstd.s Navn) X, 3 A 548.

([Om Leilighed til generalfiskaliter at reise A. mod SK for Stolthed, Hovmod og Arrogance]) X, 6 B 146 p. 220.

Anledning (den samtidiges Efterretning bliver for den Senere A.) V B 6,14.

„*Ved Anledning af en Brudevielse*“ se „Tre Taler ved tænkte Leiligheder“.

„*I Anledning af et anonymt Forslag til mig i dette Blad Nr. 79*“ se „I Anledning af

et anonymt Forslag til mig i dette Blad Nr. 79“.

„Ved Anledning af et Skriftemaal“ se „Opbyggelige Taler i forskellig Aand“ og „Tre Taler ved tænkte Leiligheder“.

Anliggende, mit (jeg har aldrig talt med noget Mske om mine egentlige A. ...: det fører til Intet) VII, 1 A 169 p. 110.

Anlæg (hiint evige A. med Msket, at han er sammensat af det Timelige og det Evige [i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“) VIII, 2 B 168, 2 p. 259.

Anlæg, moralsk ([Om at Chrst. forudsætter visse moralske A. hos Msket, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 53).

Anlæg, mit (Styrelsen krydser mit A.)

XI, 3 B 168 p. 283.

anmelde (naar man vil anmelde en Bog gjør man vel i at læse den) IV B 115 p. 277.

(jeg har jo næppe drevet det til en Gang at blive ordentligt anmeldt)

X, 6 B 171 p. 260.

Anmeldelse ([SK om hvorfor han ingen A. ønsker af de opb. Taler])

VI B 184 p. 256.

(Det er i Sandhed min Mening, at jeg ingen A. ønsker [af „Afsl. Efterskr.“]) VII, 1 B 86 p. 280.

([Om Forholdet mellem Forfatterens Bog og Journalistens A. af denne Bog]) VII, 1 A 158 p. 103–104;

VII, 2 B 235 p. 81–84;

VIII, 1 A 140.

(Hvad fordres til en A.? At der ... gjen gives det anmeldte Skriffs Tanker og Tanke-Bestemmelser) X, 6 B 88 p. 96.

Anmeldelse af SKs Værker se under de enkelte Værker.

„Anmeldelse af „Kjerlighedens Gjerninger““ se „Kjerlighedens Gjerninger“.

„Et Par Ord foranledigede ved Anmeldelsen af „To ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger af H: H:““ se „Tvende ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger“.

„Foranlediget ved Hr. Prof. R. Nielsens Anmeldelse af „Mag. S. Kierkegaards „Johannes Climacus“““ se Nielsen, Rasmus.

„En almindeligere Anmeldelse af Adlers 4

sidste Bøger, betragtede som isoleret Præstation“ se „Bogen om Adler“.

„Literair Anmeldelse“ se „Bogen om Adler“.

„En literair Anmeldelse“ (jeg har ... samtidig med Correcturen [til „Afsl. Efterskr.“] begyndt ... kun paa den lille Anmeldelse ..., der atter er afsluttende) VII, 1 A 4.

(hvad om jeg nu fremtidig ... nedlagde hvad jeg havde at sige i Critiker, der ud af et eller andet Skrift vikled mine Tanker) VII, 1 A 9 p. 7–8*.

(een af Dagene [efter 9. Martz 1846] vil Trykningen af den „litteraire Anmeldelse“ begynde) VII, 1 A 98 p. 41.

(jeg glædede mig til at anmelde Hverdags-Historien [: „To Tidsaldr“]. Novelle af Forfatteren til „En Hverdags-historie“) VII, 1 A 104 p. 50.

(hiin lille Anmeldelse ... var paabegyndt i medio Dec., hvilket Giødwad maa kunne bevidne) VII, 1 B 71 p. 259.

([Foreløbig Udarbeidelse til „Indledning“) VII, 1 B 93–95 p. 309–311.

([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til I, Begyndelsen]) VII, 1 B 96–97.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til „Indledning“, et Stykke]) VII, 1 B 98.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til I og II, Begyndelsen]) VII, 1 B 99.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til II, et Stykke]) VII, 1 B 100.

([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til II, Slutningen])

VII, 1 B 101–102 p. 312–314.

([Foreløbig Udarbeidelse, meest i Udkast, til III, Begyndelsen])

VII, 1 B 103–105.

([Med Blyant overstreget endelig Udarbeidelse til III, Begyndelsen, et Stykke]) VII, 1 B 106.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til III, et Stykke]) VII, 1 B 107 p. 315–316.

([Foreløbig Udarbeidelse til III, et Stykke]) VII, 1 B 108–111 p. 316–320.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til III, et Stykke])

VII, 1 B 112–115 p. 320–321;

117–120 p. 322–324.

([Med Blyant overkradset endelig Udarbeidelse til III, et Stykke]) VII, 1 B 116 p. 321–322.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til III, et Stykke]) VII, 1 B 121–126 p. 324–330.
 ([Endelig Udarbeidelse til III, et Stykke]) VII, 1 B 127–131 p. 330–332.
 ([Foreløbig Udarbeidelse til „Forord“]) VII, 1 B 132 p. 332–334; 134.
 ([Dedication]) VII, 1 B 133.
 ([Tryk-Manuscript]) VII, 1 B 135 p. 335–338.
 ([Henvisning til „En lit. Anmeldelse“, sidste Afsnit, om Opløsningens Tid]) IX B 63,7 p. 362.
 ([Om den Beskrivelse af Fremtiden, som findes i Slutningen af „En lit. Anmeldelse“, og som opfyldtes i 1848]) X, 2 A 52; XI, 1 A 453 p. 349.
 ([Om Kjendelighed og Ukjendelighed i Slutningen af „En lit. Anmeldelse“]) X, 4 A 558 p. 377; X, 6 B 145 p. 206.
 (den lille literaire Anmeldelse ... er jo en Frembringelse af mig qua Critiker ikke qua Forfatter) X, 5 B 214 p. 401.
 (den hele Relativitet i hvilken [„Mag. SKs „Johannes Climacus“ og Dr. H. Martensens „Christelige Dogmatik“. En undersøgende Anmeldelse af R. Nielsen“] er holdt er igjen laant af min „En lit. Anmeldelse“) X, 6 B 113 p. 142.
 „En Slags literair Anmeldelse“ se „En Cyclus ethisk-religieuse Afhandlinger“.
 „Mag. Søren Kierkegaards „Johannes Climacus“ og Dr. H. Martensens „Christelige Dogmatik“. En undersøgende Anmeldelse“ se Nielsen, Rasmus.
 Anmelder (A. (hvad skal man i en Fart kalde En, der skriver noget i en Avis om en Bog)) VI B 184 p. 258.
 (et hjerteligt og inderligt Ønske: at alle ubehændige A. sad paa Blocksbjerg) VI B 185 p. 259.
 (Den Plads der var forbeholdt [R. Nielsen] var ... at være den A., som jeg erkjendte for tilforladelig) X, 2 A 266 p. 198.
 ([„Fædrelandet“] kunde ingen A. faae ... man ansaae mig for en saa betydelig

Forfatter, at ... [Ingen] kunde paatage sig det) XI, 3 B 12 p. 28.
 „Anmerkungen über das Buch von dem Ursprunge des Bösen, das kürzlich in England heraus gekommen“ se Leibnitz, Gottfried W. F. v.
 Anna (Herren kommer ... om vi end blev gammel som A.) II A 316.
 (maatte Du end blive gammel som A., ... saa vil dog ... Guds Herligheds-Haab ... udgyde sin Velsignelse over Dig [cf. 2. Cor. 5]) II A 578.
 (Taalmod i Forventninger ... A. [Optegnelser til 5te Samling af opb. Taler]) IV B 160.
 (Ligtale over Prophetinden Phanuels Datter [cf. Luk. 2,36 ff.]) VI B 153.
 „Annotationes ad Marci Antonini“ se Gatakerus, Thomas.
 „Annotationes in Novum Testamentum“ se Grotius, Hugo.
 anonym (en Fordeel jeg har ..., at mine Indfald altid ... lyde paa Navn om jeg endog er anonym) II A 389.
 (Den literaire Foragtelighed hører det væsentligen til at være anonym) VII, 1 A 49.
 (Den feige Usling, der anonymt sidder og smører ... nyder tillige den Fordeel – at det jo er fornemt ikke at være seet) VIII, 1 A 407.
 (Nu [5te Mai 1849] udgaaer [„Tvende ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“] ..., men anonymt) X, 1 A 302 p. 202–203.
 („Tre ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“ blive anonyme) X, 1 A 422 p. 268; 499 p. 321.
 (Anonymt kan i det Høieste Chrstd. forsvares ... Men angribes kan den ikke anonymt) X, 1 A 466.
 (anonymt ... vovede [Goldschmidt og P. L. Møller at insultere SK]) X, 1 A 475 p. 301.
 (Springfyrene ... holdt sig anonyme, og blev saaledes aldrig compromitterede) X, 3 A 326 p. 238.
 (at være anonym ... er ganske at holde sig udenfor) X, 6 B 145 p. 207.
 (ingen Præst foregaae med det slette Exempel, anonymt at ville sigte paa Navngiven) X, 6 B 146 p. 222.

(Ti forenede Navne er i Grunden at virke anonymt) XI, 1 A 82 p. 61.
 (Til anonyme Indsigelser agter jeg ikke at tage Hensyn, ... [thi] i Samvittighedssag er det Nonsens at være anonym) XI, 3 B 33; 41 p. 84; 117 p. 192-193.
 (at ville anonymt angribe En, er, efter mine Begreber ... : at dømme sig selv) XI, 3 B 117 p. 192.
 ([Geistligheden] føler sig anonymt for, om der ikke kunne blive anlagt Sag [mod mig]) XI, 3 B 168 p. 280.
„I Anledning af et anonymt Forslag til mig i dette Blads Nr. 79“ ([Udarbeidelse til „I Anledning af et anonymt Forslag [o: „Forslag til Hr. Dr. S. Kierkegaard“ af N-n] i dette Blads Nr. 79“ [o: „Fædrelandet“ 1855, 3. April]]) XI, 3 B 117 p. 191-193; 118.
 ([Kladde]) XI, 3 B 119.
 (Anmærkningen fra den Artikel ... anbringes her [o: i „Var det rigtigst nu at „standse med Klemningen?“] som: En „Efterskrift“) XI, 3 B 229,10.
Anonym, en (en A. [kan] ved Hjælp af Pressen Dag ud og Dag ind faae sagt hvad han vil ... og Ingen har Ansaret) VIII, 1 A 656 p. 308.
 (man indbilder sig at en A. er mere end en Enkelt) IX A 445 p. 256.
 (Jeg har Lov til at ignorere en A. ...; men intet virkeligt Mske) X, 1 A 632.
 (den A. var bange for at bruge sit Navn, men ikke bange for at angribe den Anden med hans Navn) X, 3 A 326 p. 237.
 (En A. har altid Alt at vinde Intet at tabe) X, 6 B 146 p. 221.
 (Om det behager nu Een nu en Anden ... anonymt at angribe en Navngiven ... jeg indlader mig ikke med den A.) X, 6 B 159 p. 241.
 (sagt i „Flyve-Posten“ [1855, Nr. 87 (16. April)] at Grundtvig er et Slags Apostel (!) og af en A. [„en Lægmand“] (!!)) XI, 3 B 182 p. 299.
Anonyme, det (det A. hidser ikke Misundelsen) XI, 1 A 82 p. 61.
Anonymitet (7de Forsvar for A.) II A 412 p. 161-162.
 ([Oldtiden har ikke] nogen egl. Analogie

til den Art af feig Usselhed, som A. vil begunstige)
 VII, 1 A 12; VII, 1 B 52*; 54;
 VIII, 2 B 82,10.
 (ved A. kan een Eneste fremkogle en Legion af Skygger) VII, 1 A 12.
 (Ved A. ... forbliver den Paagjeldende skjult) VII, 1 B 54.
 (A.s phantastiske Virkning viser betydelig Overtro) VII, 1 B 54.
 (Pressens A. ... begunstiger Skjultheden, og Skjultheden begunstiger igjen Raaheden) VII, 1 B 125 p. 329.
 (min megen Gaaen paa Gaden successivt kunde være blevet et brugbart Middel mod A.) VIII, 1 A 407.
 (Upersonlighedens Hovedkræfter: Pressen - A.)
 VIII, 1 A 540 p. 247; VIII, 2 B 82,10.
 (Dag-Pressen og A. gjør [vor Tids Elenighed] endnu afsindigere ved Hjælp af „Publikum“) VIII, 1 A 656 p. 308.
 (den dybere Betydning af A. ... det er for at afværge - det Latterlige ... at en Enkelt vil) IX A 445 p. 256.
 (A. var Fuldendelsen i Løgnens Triumf) X, 2 A 314.
 ([Om Forfatterens Anvendelse af den strengeste A. i Danmark])
 X, 2 A 526 p. 379-380.
 (lad det blive Opinionen at A. er en Nederdrægtighed, saa ... vil [der] ogsaa komme Lov-Bestemmelser derimod)
 X, 3 A 275 p. 204.
 (A. har bidraget til at gjøre Tiden karakterløs) X, 3 A 326 p. 236.
 (ved Hjælp af A. skjød man en Gjenvei. Enhver utaalmodig Cujon, der ikke turde bruge sit Navn ... blev nu, anonymt, et Sandheds-Vidne)
 X, 3 A 326 p. 237.
 (man hittede ... paa, at A. var noget Fortjenstligt ... „for ene at have med Sagen at gjøre“) X, 3 A 326 p. 237.
 (Jeg er overhovedet ingen Ven af A.) X, 6 B 145 p. 207.
 (det vilde forstyrre en Menighed, om den fik at vide, at dens Præst stundom, for at angribe Navngiven, søgte hen ... bag A.) X, 6 B 146 p. 221.

(at en af Hovedsaagerne til Demoralisationen i Samfundet er A., det er vist) X, 6 B 146 p. 221; 159 p. 241; 161 p. 243.

(Saa prædiker da mod A., I Præster – og hvis I ikke allerede have gjort det ... I have ..., christeligt, sveget Eders Pligt) X, 6 B 146 p. 222; 161 p. 244.

(A. er Objektivitet, Upersonlighed) X, 6 B 159 p. 241.

(Man tør ikke af Frygt for de Andre være Jeg ... Dette har saa igjen ført til A.) XI, 1 A 51 p. 37.

(I saa smaa Forhold som de danske er A. næsten nødvendig, hvis Misundelse ... [ikke] skal sættes i Bevægelse) XI, 1 A 51 p. 37.

(hvor har ikke A. tilfredsstillet [Msket]!) XI, 2 A 107 p. 113.

(af al Feighed er maaskee A. den ussleste) XI, 3 B 166 p. 275.

(A., efter mine Begreber, ogsaa efter Chrstd.s, den største Ulykke Mske-Slægten har bragt over sig) XI, 3 B 166 p. 275.

(meningsløst, at jeg paa aldeles lige Vilkaar skal ... [indlade mig] med Enhver, der selv sætter Slave-Stemplet paa sin Artikel: A.) XI, 3 B 195 p. 323.

Anseelse (Ved at være inconsequent vinder man Ære, A., Penge o:s:v:) VII, 1 A 109 p. 57.

(A. [er] en saa farlig Snare ... [fordi det] saa let kan forlede til den Feil-Slutning, at man ogsaa er Gud vigtigere) VII, 1 A 180.

([P. C. Kierkegaard] opsætter sig mod Regjeringen. Og hvad saa? Han nyder Ære og A. ... som Martyr) VIII, 1 A 545.

([Om „den store Pseudonymes“ yngre A.]) X, 1 A 653 p. 407.

(det Genie var aldrig født, som ... kunde sikre sig Mængdens A. – uden at bruge Sandsebedrag) X, 3 A 450 p. 305.

(Genierne rangerer efter, hvor store Kræfter de have til at hæve Sandsebedragene ... men desto mindre A. i Samtidighed) X, 3 A 450 p. 306.

(den for mig farligste Coalition [mellem

Goldschmidt og Mynster], naar „Udbredelsen“ og „A.“ forener sig)

X, 6 B 213 p. 338–339.

(hvis man skulde købe A. ... ved at give Afkald paa Penge-Fordelen: det er for dyrt kjøbt [for mig, Smør-Jensen]) XI, 2 A 298 p. 300.

Anseelse, min (Den Mulighed ..., naar jeg trak mig tilbage fra Forfatterskabet at leve ... ved min litteraire A. ... er tabt) X, 1 A 653 p. 408.

(ønskeligt, om En ... kunde sige mig, hvorvidt jeg i dette Øieblik har nogen Navkundighedens A.) X, 2 A 4.

(Skulde mit Liv vende sig saaledes, at jeg pludselig staaer med A. i dette Øieblik, saa skal [Regine] tages ind) X, 2 A 4.

(Nu virker det forresten, at jeg har trukket mig lidt tilbage ...: min A., stiger) X, 2 A 381.

(Da jeg stærkest redupliserede, ... da var ogsaa min A. mindre) X, 3 A 450 p. 305.

(Da jeg ... holdt igjen med at udgive Bøger ... og saa den Opinion ... havde dannet sig: at jeg var klog ... steg min A.) X, 3 A 558 p. 365–366.

Anseelse, den (Jeg var det stolteste yngre Firma i Literaturen ... hiine A. i Literaturen sad og ærgrede sig) X, 1 A 254 p. 167.

(Det er de Ansetere, der egentlig have forraadt mig) X, 1 A 653 p. 408.

([de A.] iagttage officielt den dybeste Taushed – men saa lade de Mængden exequere Dommen) X, 3 A 20 p. 24.

(jeg har ... understøttet de A. da jeg saae Tidens forvirrede Opstand fra neden) X, 3 A 86.

([de A.] ikke blot ikke selv vil forkynde Chrstd. paa det Vilkaar [som mit], men end ikke tillade mig det) X, 3 A 86.

(ingen A. paa det religiøse Gebeet finder det ... raadeligt med Navn under ligefrem at angribe mig)

X, 6 B 208 p. 328.

Anselm af Canterbury ([Om A.s juridisk-philosophiske Theorie om satisfactio vicaria i Referat af H. N. Clausens Fo-

relæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 103).

(en Christus for A.s Aand er ... mere blot historisk [i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“]) II C 14 p. 324.

([Om A.s ontologiske Guds-Beviis i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“]) II C 22 p. 336.

([Om den abstrakt objektive Opfattelse af Forsoningen i A.s Satisfactionstheorie i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 53; p. 55).

([Om A.s Opfattelse af Forsoning i „Cur Deus homo“ i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 53–54).

([Om A.s Fastholden ved Modsætningen mellem Guds Kjerlighed og Retfærdighed i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 61).

([Om A.s Udtalelse om Tanken af Ideen i Excerpt af Rosenkranz's „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“]) II C 61 (i Bd. XIII p. 193).

(Skolasticisme. 1ste Periode fra Scotus Erigena – A. [i Excerpt af Marbachs „Geschichte der Philosophie“]) IV C 61. (credo ut intelligam [cf. A.s „Proslodium“]) V A 1*.

([Cit. fra A.s Brev til Biskop Fulko af Beauvais, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“]) X, 4 A 202.

(Den Dag [A.] blev ordineret til Erkebiskop af Canterbury, var Dagens Evangelium ...: Ingen kan tjene to Herrer ... mærkeligt) X, 4 A 203.

([Om de andre Biskoppers Udtalelse, da A. som Erkebiskop ønskede deres Bistand i Striden med Kong Wilhelm, Cit. fra Böhringers „Die Kirche Christi ...“])

X, 4 A 205; XI, 2 A 302 p. 319–321.

([Cit. fra Pave Pascalis II's Brev til A. betræffende Striden med Kong Wilhelm, cf. Böhringers „Die Kirche Chri-

sti ...“]) X, 4 A 206.

([Om A.s ontologiske Beviis og dets Betydning for den moderne Tids frie Tænkning]) X, 4 A 210; X, 5 A 120.

([Om A.s Tilsvar til Gaunilo angaaende det ontologiske Beviis, cf. Böhringers „Die Kirche Christi ...“]) X, 4 A 210. (hvad der interesserer mig i Forhold til A. er at ogsaa han gjør det asketiske Moment gjældende i Forhold til det at være Tænker) X, 4 A 210.

([Om at A. viser Satisfactionens Nødvendighed baade for Guds Side og for Mskets Side]) X, 4 A 211.

([Om Böhringers Kritik af A.s Satisfactionstheorie]) X, 4 A 212 p. 115.

([Om A.s Opfattelse af Chrstd. som Guds Opfindelse og Interesse]) X, 4 A 212 p. 115.

Ansich ([Om at den Kantiske Tale om et An-sich, som Tænkningen ikke kan faae fat paa, er en Misforstaaelse]) VI B 54,16.

Ansigt (A. – denne Sjælens Klangfigur) II A 362.

Anskrig ([Om det absolute verdenshistoriske A. i Afsnittet om Grundtvig i foreløbig Udarbeidelse til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 33 p. 114.

(langtfra mig [Johannes de silentio] være det at prophetere og varsle samt at gjøre A.) VI B 133 p. 222.

(Præmisse-Forfatteren ... mener som saa: „naar der blot bliver gjort A. saa kommer det saamænd nok“) VII, 2 B 235 p. 10.

(i vor, A.s Tid ... Hver især troer paa A.s Magt til at kalde uhyre Kræfter frem) VII, 2 B 235 p. 10.

(Det tilsyneladende Beskedne, kun at ville gjøre A. ... er heller ei meget priseligt) VII, 2 B 235 p. 10–11.

(Naar vi Alle ville gjøre A., hvo er det saa der paa A. skal komme ilende til Hjælp?) VII, 2 B 235 p. 11.

(jeg har maattet gaee saa uhyre forsigtigt tilværks, at A. ikke kommer saa tidligt, at Redeligheden kan qvæle det strax i dets Tilblivelse) XI, 2 A 307 p. 332.

„Men („da Alle vare sovede ind“) ved Mid-

nat skete der Anskrig“ se „Dette skal siges; saa være det da sagt“; „Til, dette skal siges“; eller hvorledes anbringes et Afgjørende“ og „En Thesis – kun een eneste“.

Anskuelighed (den A. som Msket i sit paradisiske Liv maa have haft) II A 191.

(A. i et Billedes tvende Leed paa een Linie ... [til Dette] bruger jeg Colon og Tankestreeg) VIII, 1 A 37.

Anskuelse (Det som ene er Gjenstanden for A. ... er det gennem det uendelig Mangfoldige sig bevægende uendelige Ene) II A 31 p. 30.

(Forsaavidt har Fichte gjort et Fremskridt som han er kommen ud over Hegels Abstraction til A.) II A 31 p. 31.

(Først da naar det ved Livets Opfattelse ... [er] en A. ... indtræder den sande Splid i Msket) II A 430.

(mine A. er flygtige Betragtninger af en „fahrende Skolastiker“ [i Udarbeidelse til Diapsalmen „Jeg mangler overhovedet Taalmodighed ...“]) III B 179,8.

(Du mangler en A.s faste Holdning, derfor kan Du ikke staae, men vel løbe [i Optegnelser til B's Papirer i „Enten – Eller“]) III B 181,2.

([Om den A. af Livet, der mener, at hvor Mængden er er Sandheden, og om den A. af Livet, der mener, at hvor Mængden er er Usandheden]) VII, 1 A 176 p. 114.

(En A. er altid sandest første Gang) X, 6 B 121 p. 157.

Anskuelse, christelig ([Om den sande christelige A., at Chrstd. forklarer Verden]) II A 517.

(Den christelige A. af Livet maa synes det naturlige Mske Had til Livet) X, 1 A 547 p. 350.

(den christelige A. er egl., at der altid behøves Offere) XI, 2 A 161 p. 174.

Anskuelse, ethisk se Ethik.

Anskuelse, intellectual ([Om den intellektuale A. hos Hegel og i Fichtes Identitets-Philosophie, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 265–266).

Anskuelse, intellectuel ([Om Schellings Opfattelse af den intellectuelle A. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 315).

([Om Hegels Opfattelse af den intellektuelle A. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 265–266); V C 2.

Anskuelse, min (Min hele A. har i een Forstand været i det Bestaaendes Tjeneste, aldeles konservativ) X, 1 A 74 p. 59.

(Der er en heel A., ..., om hvilken jeg har forstaaet at den var mig betroet) X, 5 A 16 p. 18.

([„Dagbladet“ 1855, Nr. 11 (13. Jan.) mener] at jeg har forandret min A. efter Biskop Mynsters Død) XI, 3 B 97 p. 153. (I mine Skrifter har jeg sandeligen ikke forandret min A.) XI, 3 B 99 p. 158.

anspore (Det jeg vil, er at anspore i Retning af at blive ethisk Charakterer, Sandhedsvidner) X, 3 A 556.

„Manden af Verden eller Grundsætninger og Regler for Anstand, Tække, fin Leve-maade og sand Høflighed“ se Wenzel, G. J.

anstreng (naar jeg læser i N.T. faaer jeg snarere det Indtryk, at Msket ... skal anstrenges, ikke spares) XI, 2 A 326 p. 347.

Anstrengelse ([Om den A. at gjøre sig Livet besværligt, naar Alle, der forkynde, forkynde, at Chrstd. er at gjøre sig Livet let]) X, 3 A 148 p. 119–120.

(deri ligger A. ..., at den Kaldede skal staae ene ... med Gud) X, 4 A 11.

(dette at være nogle Stykker er Luxerie, der vil slippe fra A., fra Aands-A. af at være Aand)

X, 4 A 11; XI, 1 A 248 p. 200*.

(den frygtelige Potensation i Lidelse ... [naar et Mske] holder det oppe paa A., og nu virkelig ... fornemmer A., og saa har det i sin Magt at skaane sig) X, 4 A 256.

(Er det Chrstd.s Mening at ville ved Hjælp af Naade have A. bort? Nei) X, 5 A 8 p. 9; XI, 1 A 260 p. 210.

(den christelige A., som ikke maa altereres: at ethvert Mske Naaden betræffende har at henvende sig til Gud)

X, 5 A 64 p. 71.

(Alt, hvad der hænger sammen med A. i Forhold til det at være Christen, det afskaffes ... under Paaskud af Ydmyghed)

XI, 1 A 186 p. 146; 191; 260 p. 210;

XI, 2 A 435 p. 431.

(som Enkelt at indlade sig med Gud – ja, det er et Vovestykke, hvortil hører ... en A., den største af alle)

XI, 1 A 248 p. 200.

(den misforstaaede Tro paa et Naadevalg, det er et Naadevalg at Du Enkelte frelses, om A. kan der ikke være Tale)

XI, 1 A 260 p. 210.

(istedetfor denne frygtelige A.: at skulle benytte dette Liv til en Evigheds-Afgjørelse, antages Alt afgjort)

XI, 1 A 325 p. 257.

(Med det at være den Første følger saa ... de A., som N.T. forudsiger ... men saa følger ogsaa Saligheden) XI, 1 A 455.

(Det Gud kalder Trøst, bliver i en anden Forstand A.) XI, 1 A 478.

(denne spændende A. [som christne Forældre at henstille det med Barnet til dets Tid kommer] ... vil Mskene af al Magt have bort) XI, 1 A 546.

(at leve blandt Mske og dog være saaledes forskjelliggjort [som Gud-Msket] ...: denne A. kan jeg nu gøre mig en svag Forestilling om) XI, 2 A 11 p. 14.

([den uhyre] A. af det at være Christen, som Individ at forholde sig til Gud)

XI, 2 A 229 p. 242.

Anstrengelse, min (jeg har et Par Dage [omkring 2. Aug. 1847] lidt meget af nogen A. Nu er jeg atter beroliget)

VIII, 1 A 220 p. 105.

(Skjødnt jeg som Forfatter arbejder med yderste A. ... [saa hviler jeg i det] at være det stakkels ringe syndige Mske ... for Gud) IX A 185.

(Hvilken existentiell A. ...: næsten ganske bogstavelig kun i den Tid man er ene at være privat Person) X, 2 A 507.

(jeg har været saa bange for, for tidligt

... at sikre mig det Endelige, at jeg da ikke derved unddrog mig ... de yderste A.) X, 5 A 16 p. 18.

(Med mine Evner har jeg i 7 Aar udholdt at være Forfatter i næsten søvnløs A.) X, 6 B 121 p. 161.

(mit Livs A. ..., hvor længe jeg har maattet arbeide under falsk Flag)

XI, 1 A 32 p. 25.

(frygtelige A. paa samme Tid som dog Opgaven er at forholde sig til Mskene ... at skulle vogte sig for Mskene)

XI, 1 A 439 p. 337.

(A. ligger blandt Andet i at jeg er aldeles forskjelliggjort fra Mskene)

XI, 2 A 11 p. 13; p. 14.

(jeg har naturligviis hovedsageligt som Anstrengende: Chrstd.) XI, 2 A 34 p. 35.

Anstrengende, det ([Christus er] det evig A. i Det at være Mske) IX A 101.

([Om det uhyre A. i at være samtidig med et Mirakel]) XI, 1 A 186 p. 146*.

Anstrenghed (som Enkelt at blive salig i Modsætning til en heel Verden, der evigt er fortabt ...: er en saa uhyre A.)

XI, 1 A 260 p. 209–210.

(langt mere anstrengende er det, saa i et alleryderste Øieblik at hjælpes ved et Mirakel og saa igjen i yderste Jammer ...)

XI, 1 A 401*.

(tænk at være den eneste Forbryder: vilde det ikke være uhyre anstrengende)

XI, 2 A 11 p. 14*.

Anstrenghed, min (Ved kun at have Gud til Fortrolig bliver Livet rædsomt anstrengt – men skal jeg ikke netop det)

VIII, 1 A 78*.

(paa den Maade at være for Gud [som jeg er i min Inderlighed] ... er uhyre anstrengende) IX A 74 p. 41*.

Anstændighed (Fra Foragtelighed til A. kan ikke dannes Overgang udenvidere)

X, 6 B 251 p. 414.

Anstændigheds-Følelse ([Om at en vis A.-F. bestemte Geistligheden til at negte Lægfolk Blodet i Nadveren]) XI, 1 A 4.

Anstød (Dersom den Lærende ikke støder sammen i Øieblikket i Forstaaelsens Sammenstød ... saa støder Paradoxet ham fra sig og han tager A.) V B 11,4.

(Det, hvorved jeg egentlig har lagt mig selv A. er min Consequents)

VII, 1 A 106 p. 53.

([Om det paradoxe Faktum: at det Evige engang er bleven til i Tiden, som Forstandens A.]) VII, 2 B 235 p. 75; p. 78.

([Steffens] viser (i „Christliche Religionsphilosophie“) at Miraklerne ere Tænkningen til A.) VIII, 1 A 331.

(Luk. 11,38–39 – cf. v. 45. Det er dog virkelig som en Uafhængighed af Christus, der maatte vække A.) X, 1 A 257.

(„Christenhed“ er Vrøvl. Methoden maa forandres, A., Frastødet i eetvæk anbringes) XI, 1 A 493.

Anstødelige, *det* (nu kommer det A., at [Christus] talte i en bestemt Tidsalders Tankegang) IV A 47.

Anstødssteen (min Existents har været understøttende ved at være A.)

VII, 1 A 105.

Ansvar (jeg [Quidam] bryder mig kun om mit A. [i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 102,18.

(Spørgsmaalet er ... om A. for den Enkelte [i Udarbeidelse til „Opb. Taler i forsk. Aand“, Første Afdeling III]) VII, 1 B 158,3 p. 351.

(I Samvittigheden og A. for Gud ☉: ved en evig Bevidsthed er Enhver en Enkelte) VII, 2 B 235 p. 40.

(Med A. for Gud ... slutter [den Enkelte] sig som Lem til det Hele ..., medens Evighedens A. frelser ham fra ...: at være Mængde)

VII, 2 B 235 p. 40–41.

(den overordentlig Enkelte reproduktivt fornyer det Bestaaendes Liv i sig ved under evigt A. at ville indordne sig deri) VII, 2 B 235 p. 41.

([Om den sande Extraordinaires forfødelige A., især i en Bevægelses-Tid, at hans Exempel kan forlede Andre]) VII, 2 B 235 p. 54–55.

(hvis blot hvert Mske bliver stillet under Enkelthedens evige A.: saa bliver han Christen) VIII, 1 A 125.

(til denne Kaldelse [ved Aabenbaring] og til det at have en Aabenbaring svarer ethisk et uhyre A.) VIII, 2 B 13 p. 62.

(Forskjellen er uendelig, at Fortvivlelse forholder sig til Aand, til Frihed til A. [i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“]) VIII, 2 B 168,6 p. 262.

(i at Misforholdet er i et Forhold der forholder sig til sig selv ... er A. [i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“])

VIII, 2 B 170,4,5.

(til Bestemmelse af Aand svarer igjen Bestemmelsen: A. [i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“]) VIII, 2 B 170,5.

(bag al Selvbekymringens Angest for A., om man rigtigt har overveiet ... [lyser] denne Forvisning, at derfor er jo et Mske ikke uden Gud i Verden) IX A 34. (I Forhold til det afgørende christelige kan man ikke bære A. i sin mskelige Reflexions Mellembestemmelse)

IX A 234 p. 131.

(nu kommer Friheds-Bevidstheden med A. ... Frihedens A. spørger: er Msket da ikke ansvarlig for sine Tanker?)

IX A 333 p. 189.

(i samme Grad som En forstaaer, at han bærer A., i samme Grad er han bekymret) IX B 47,2.

([Om at Verdens Frelser bærer det uendelige A. og er Livets A., i Udarbeidelse til „Indøv. i Chrstd.“ Nr. I]) IX B 47,2.

(Livets A. er at der er Frelse, og at Frelsen kan blive Fortabelsen)

IX B 47,2.

(Af Begreber ere: „A.“ ... og flere Andre releverede [i „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“])

X, 1 A 328 p. 217.

(i høieste ethiske Forstand: ... skal et Mske [der kæmper mod det Onde] sætte dristigt Alt ind, kaste A. paa Gud ☉: troe) X, 2 A 624 p. 448.

(at skulle styre paa det Vilkaar, at skulle indgive Rapport ... paa Evighedens A.: det er idel Frygt og Bæven)

X, 4 A 53 p. 36.

(Enhver skal være den Enkelte, der under evigt A. styrer sit Skib)

X, 4 A 53 p. 36.

(A. [betræffende min Forstands Udsagn] kan gjælde i alt Endeligt, men lige over for Guds Ord umuligt) X, 5 A 14.

(Den, der har et umiddelbart Guds Forhold er fritagen for alt A. har blot at adlyde Ordren)

X, 5 A 95 p. 109; 96 p. 110.

([vi, der ikke har et umiddelbart Guds-Forhold] maa ved hjælp af os selv see at udfinde, hvad vi in concreto under eget A. har at gjøre)

X, 5 A 95 p. 110; 96 p. 110.

(større Midler giver først A. for Dem, som bruger dem) XI, 2 A 23 p. 26.

(Saa bliver Publikum Tyrannen ... og saa kommer det Snigmorderske op ... hvorved man unddrager sig A.)

XI, 2 A 23 p. 26.

Ansvar, mit (Juridisk og literairt er A. mit [for de pseudonyme Skrifter])

VII, 1 B 75 p. 268; 78; X, 1 A 161.

(jeg bærer i en bekymret Bevidsthed et uhyre A., tunge Erindringer ... Dette kan jeg ikke tale om)

VIII, 1 A 554 p. 257.

(Jeg har igjen ... bekymret optaget mit A. ved nu at lade „Christelige Taler“, især 3die Afdeling udgaae)

VIII, 1 A 602 p. 277.

(for mig dreier Alt sig om A.)

X, 5 A 149,25 p. 169.

([SK om, at han som Udgiver af „Indøv. i Chrstd.“ mener at have Sandhedens Ret i at paatage sig en Udgivers A.])

X, 5 B 61 p. 274.

(jeg anseer det som mit A. lige overfor det Bestaaende ... at udtale min Dom over det Bestaaende) XI, 3 B 53 p. 101.

(Kun jeg har ikke A.; hvad der saa end skeer, vil jeg ... vise bort fra mig og sige: gaar til Biskop Martensen, han bærer A.) XI, 3 B 225 p. 368.

ansvarlig (Du er ansvarlig ved at deeltage i den offentlige Gudsdyrkelse som den nu er) XI, 3 B 239,4.

Ansvarlighed ([Om Fortvivlelsens A. i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“])

VIII, 2 B 170,3.

Ansættelse, min (i min Ungdom efter Faders Død ... var der ikke Tanke om at søge nogen A.) IX A 69.

(idet jeg søger en geistlig A., falder Accenten jo ogsaa [paa, at jeg er enig med

mig selv om, at være religiøs Forfatter]) X, 1 A 147 p. 110.

(Forleden Dag gik jeg op til Mynster, og lod et Ord falde i Retning af A. ved Pastoral Seminariet) X, 1 A 167.

(Det der ængster mig er ... det Jordiske at jeg muligt forhindrer mig selv i at faae en Embeds A.) X, 1 A 404 p. 256.

(en anden Art Utaalmodighed, den at jeg mere ømmer mig ved det ydmygende Arbejde at gjøre Skridt for at søge A.) X, 1 A 424 p. 272.

(Med Tanken om en A. ved et Seminarium havde ogsaa en Tanke om en mulig Udsoning med [Regine] forenet sig) X, 3 A 265.

se ogsaa *Embede*; *Embedsmand*; *Embedsstilling*; *Landsbypræst*; *Præstekald* og *Stilling*.

Anthropologie ([Om den christelige A. i Referat af og Tilføielser til H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 68–85);

II C 34 p. 343–344;

(i Bd. XIII p. 133–138); 35.

([Om at Baader godtgjør, hvorfor han har stillet sig paa det anthropologiske Standpunkt, i Referat af hans „Vorlesungen über speculative Dogmatik“])

I C 28 (i Bd. XII p. 133).

([Om at A. forudsætter Theologie i Referat af Marheines Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 20 (i Bd. XIII p. 207).

(Hegelianismen tenderer til ... at gjøre Theologie til A. [cf. Feuerbachs „Wesen des Christenthums“]) VII, 2 B 265,6.

„*Anthropologie*“ se *Steffens, Heinrich*.

„*Vorlesungen über die philosophische Anthropologie*“ se *Daub, Karl*.

anthropologisch (at Alt er nyt i Christo ... gjælder isærdeleshed om alle de anthropologiske Standpunkter) III A 211 p. 88.

anthropomorphisere ([Om at Msket ikke anthropomorphiserer, naar det tænker sig Gud som et Mske lignende Væsen, i Cit. fra Julius Müllers „Die christliche Lehre von der Sünde“]) X, 2 A 491.

Anthropomorphisme (Man ... erindrer ikke at Christi Fødsel er den største og den

betydningsfuldeste [A.] II A 133.

(A. (i den videste Betydning ...) er ingen Transcendents [cf. I. Mos. 2,19]) II A 526 p. 197.

([Om Betydningen af A. i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“]) II C 14 p. 325.

([Om A.s Grund og objektive Realitet i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26-27 (i Bd. XIII p. 14).

([Om A.s Nødvendighed og relative Sandhed i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26-27 (i Bd. XIII p. 14).

([Om A. i Cit. fra Julius Müllers „Die christliche Lehre von der Sünde“]) X, 2 A 491.

(en vis Art A. svækker Respekts-Udtrykket for Gud) X, 5 A 47.

αὐθροπος (Grækerne reiste [Msket] op (α.) [cf. Platons „Kratylos“]) VII, 1 A 171.

([Om hvorfor Paulus i Gal. 1,1 saa ivrig indskærper, at han er Apostel *οὐκ ἀν' ανθρώπων οὐδὲ δι' ανθρώπων*]) X, 2 A 312.

Antichrist (Et gammelt Sagn, at A. skulde fødes af en Nonne og en Munk) I A 283.

(Djævelens Mysterium ... vil først komme tilsyne i ... A.) II A 767.

(Christi Parousie ... vil først komme, naar A. ... er aabenbaret [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 115).

Anticipation (Den historiske A. ... er det Gamle Nihil est in intellectu quod non antea fuerit in sensu) II A 194.

(den speculative Betydning af Mythe ... indeholder en A. af Historien [i „Striden mellem den gamle og den nye Sæbekilder“]) II B 21 p. 305.

anticipere (den hegelske Philosophie lærer et Mske det Kunststykke: at anticipere sin egen Forbigangenhed)

VII, 2 B 235 p. 216-217.

Anti-Climacus (Skulde jeg for Fremtiden behøve en ny Pseudonym, saa skal han hedde: A.-C.) IX A 9.

([A.-C.] maa ironisk og humoristisk være reent Fanden-i-voldsk) IX A 9.

(„Efterskriften“ af Anticlimachus kunde godt danne et lille Hele under Titel: „Climachus og Anticlimachus“)

X, 1 A 121; X, 6 B 47*.

(Tanken ... (i at sætte disse to [Climacus og A.-C.] sammen) er ægte dialektisk) X, 1 A 121.

(Pseudonymen [i „Sygd. til Døden“]) hedder: Johannes Anticlimacus i Mod-sætning til Climacus)

X, 1 A 510 p. 329; 546 p. 348.

(Anticlimacus er den modsatte Yderlighed [af Climacus]: at være en Christen i overordentlig Grad)

X, 1 A 510 p. 329; 517; 530; 536; 636; X, 5 B 20; 102 p. 286; X, 6 B 48 p. 53-54; 50 p. 56.

(Paa samme Maade [som „Sygd. til Døden“ med A.-C. som Pseudonym] kan „Indøv. i Chrstd.“ udgives)

X, 1 A 510 p. 329; 546 p. 348.

(Dette bliver [A.-C.s] personlige Skyld, at forvekle sig selv med Idealiteten (dette er det Dæmoniske i ham))

X, 1 A 517.

(Jeg bestemte mig høiere end Joh. Climacus, lavere end A.-C.) X, 1 A 517.

(A.-C. er thetisk) X, 1 A 530.

([Om Forskjellen mellem A.-C. og de tidligere Pseudonymer]) X, 1 A 548.

(„Pseudonymen, der ræktes og rækkes med venstre Haand“ ... er tillige blevet betegnende med Hensyn til den ny Pseudonym) X, 1 A 549.

(det betyder Pseudonymen: A.-C., Standsningen)

X, 1 A 557; X, 2 A 192;

X, 5 B 147 p. 348.

(De to Afhandlinger af A.-C. („Indøv. i Chrstd.“ [α: „Komme hid ...“ og „Salig den, ...“]) kan udgives strax)

X, 1 A 593.

(A.-C. skal blive staaende som den høiere Pseudonymitet)

X, 1 A 594 p. 371; X, 6 B 45.

(Opsatsen [„Climacus og A.-C. En dialektisk Opfindelse“] er af A.-C. selv)

X, 1 A 594 p. 372; X, 6 B 45.

(det af A.-C. [3: „Sygd. til Døden“ og „Indøv. i Chrstd.“ I og II] er Alt fra 48) X, 1 A 615; X, 5 B 73.

([Om R. Nielsens Opfattelse af Coincidents-Punktet mellem Climacus og A.-C.]) X, 1 A 636.

([Om den dybere Betydning af den nye Pseudonym, A.-C., der er højere end SK]) X, 2 A 66 p. 52.

(nu er Vendingen gjort, den nye Pseudonym [A.-C., „Sygd. til Døden“] sat) X, 2 A 106 p. 83.

((„Ypperstepræsten“ – „Tolderen“ – „Synderinden“)) de forholde sig til den sidste Pseudonym A.-C.) X, 2 A 126; 148.

(Svinget i Forfatterskabet, hvor den nye Pseudonym (A.-C.) udvistes)

X, 2 A 147 p. 110–112; 117 p. 138;

177 p. 141–143; 184 p. 145–147;

X, 3 A 265; X, 4 A 299 p. 169; 513.

((A.-C.) og nu den nye Pseudonym [A-O] er ... det dialektisk absolute consequente Udtryk for, at jeg har naaet min Grændse)

X, 2 A 171 p. 138;

X, 5 B 147 p. 347–348.

(i Retning af det Dialektiske indeholder [A.-C.] en ny dialektisk Indsats, som skal indfries ved opbyggelige Taler om „Naaden“) X, 2 A 192; X, 5 B 147 p. 348.

(den Modsætning Climacus: A.-C., jeg gjenkjender saa ganske mig selv og mit Væsen deri) X, 2 A 195 p. 154.

(Pseudonym [i „Indøv. i Chrstd.“] er Strengheden; han dømmer ... mig, Udgiveren) X, 2 A 199 p. 156; 200.

(i Forhold til ... A.-C. skal stadigt et sådant Udgiver-Forord, hvor jeg siger: jeg er en Stræbende) X, 2 A 204.

(A.-C. [har] især indskærpet: det Christeliges Vanskelighed fremkommer egentlig først, naar det skal sættes sammen med den Enkelte)

X, 2 A 231 p. 172.

(Dette er nu skeet ved mig og ved Hjælp af en Pseudonym [A.-C.], at Alt maatte blive reen Aands-Bevægelse) X, 3 A 415.

(A.-C.s Angreb og mit Forord til [„Ind-

øv. i Chrstd.“]) X, 3 A 528; 535.

(Johannes Climacus – A.-C.)

X, 3 A 555.

(A.-C. er en Enkelt (... med polemisk Sigte mod Mængde, Publikum, o:D: ...)) X, 3 A 599 p. 392.

([A.-C.] henvender sig til det Bestaaende omtrent saaledes: „for Gud i Himlens Skyld, hvorledes er det I sidde og regjere ...“) X, 3 A 599 p. 392.

(A.-C. er ikke indirecte Meddelelse, thi der er et Forord af mig)

X, 3 A 624 p. 407–408.

(At Chrstd. er slet ikke til. Denne Thesis, som A.-C. stiller, har vakt nogen Vrede)

X, 3 A 656 p. 423; X, 4 A 53 p. 34.

([Lægen, der er Forfatter af „Sygd. til Døden“] ... synes at mene selv at besidde [Troen] i den overordentlige Grad, og deraf vel hans Navn: A.-C.)

X, 5 B 19 p. 226; 22 p. 229; 23.

(Da Skrifterne bleve pseudonyme „Indøv. i Chrstd.“ et Forsøg af A.-C.: I, II, III) X, 5 B 72.

(De to Skrifter (som nu kaldes „Indøv. i Chrstd.“ af A.-C.), var oprindeligen i mit eget Navn) X, 5 B 76 p. 279.

(„uden Myndighed“ ... det er min Kategorie og langt fra ikke A.-C.s)

X, 5 B 102 p. 286.

(de sidste [Fremstillinger] af A.-C. ... have brugt et Digterisk, som vover at sige Alt, og et Dialektisk der ingen Consequents skyer, for ... at forstyrre Sandsebedragene) X, 5 B 291, 17.

(Det er een Tanke, dette Sammenhæng fra „Enten – Eller“ til A.-C., Religiositetens Tanke i Reflexion)

X, 6 B 4,3 p. 15.

([Om det Spørgsmaal: „Du, Anticlimachus, er du da selv en saadan Extraordinair som Den, Du har fremstillet?“]) X, 6 B 36.

(„Climacus og A.-C. En dialektisk Opfindelse.“ af A.-C.)

X, 6 B 46; 48–50 p. 53–56.

(trods min overordentlige Christelighed [er der dog] noget Ondskabsfuldt i mig) X, 6 B 48 p. 54.

([Johannes Climacus og jeg] vi ere i Slægtskab sammen, men vi ere ikke Tvillinger, vi ere Modsætninger) X, 6 B 48 p. 54.

(Det vi [Johannes Climacus og jeg] søge, er det: ... ganske eenfoldigt at være en sand Christen) X, 6 B 48 p. 54.

(Jeg, Anticlimacus ..., er barnefødt i Kiøbh. omtrent jævndrende med Joh: Climacus) X, 6 B 48 p. 53; 50 p. 55.

(Hvis det engang skulde træffe sig saa, at vi [Johannes Climacus og jeg] i Berøringsens Nu forveklede os med hinanden ... vilde dette ingen Forskjel gjøre) X, 6 B 48 p. 54.

(Skulde [Theophilus Nicolaus o: Magnús Eiríksson] svares maatte det blive et Par Ord af mig, og ... lidt Oplysning af A.-C.) X, 6 B 77; 79 p. 85; 82 p. 87. (Jeg skal gjerne lade en anden Pseudonym, der ... ligefrem, tetisk siger sig at have Troen: A.-C. gjentage hvad er sagt af Pseudonymerne) X, 6 B 79 p. 85; 82 p. 88.

(„Indøv. i Chrstd.“, hvis Forfatter ..., A.-C., atter foredrager dette om den indirecte Meddelelse)

X, 6 B 145 p. 203; 151,8 p. 229.

„Climacus og Anti-Climacus. En dialektisk Opfindelse“ („Efterskriften“ af Anticlimacus kunde godt danne et lille Hele under Titel: „Climachus og Anticlimachus“) X, 1 A 121.

(Opsatsen: „Climacus og Anti-Climacus ...“ [kan] ikke bruges, med mindre det skulde være af en ny Pseudonym) X, 1 A 594 p. 371–372; X, 6 B 45.

(Opsatsen [„Climacus og Anti-Climacus ...“] er af Anti-Climacus selv) X, 1 A 594 p. 372; X, 6 B 45.

(„Climachus og Anticlimachus ...“ skrevet i 49) X, 6 B 46.

([Udkast til Forord]) X, 6 B 47.

(Jeg [Anti-Climacus] har skrevet denne Efterskrift til en Bog, som jeg ved en Fiction tænkes at have skrevet) X, 6 B 47.

([Udarbeidelse til „Climacus og Anti-Climacus. En dialektisk Opfindelse“. Efterskrift]) X, 6 B 48 p. 53–55.

(Concept) X, 6 B 49; 50 p. 55–56.

Anticlimax (At holde sammen – for at offres; ... – for at undgaae at offres; ... – for at vinde det Jordiske. Den uchristelige A.) X, 5 A 123 p. 134–135.

Antigone ([Om A. i Referat med Cit. af „Sophokles Tragoedien“ v. J. J. Donner]) III C 35–37.

Antigone, min (Jeg kunde nok danne en Ende paa min A., naar jeg lod hende være et Mandfolk) III A 207.

([Om A.s dødelige Forelskelse i Udarbeidelse til „Det antike Tragiskes Reflex i det moderne Tragiske“]) III B 132,4.

(Det romantiske Tragiske lod sig knytte [til det græske tragiske], naar jeg f. Ex. lod A. være forelsket ..., men hun ikke vilde gifte sig) III C 37.

(Jeg maa endnu engang have fat paa min A. ... Opgaven [bliver] psykologisk at udvikle og motivere Ahnelsen af Skyld) IV A 114.

„*Antigone*“ se *Sophokles*.

antik (At jeg er til, var den antike Verdens evige Forudsætning) V A 6.

„*Det antike Tragiskes Reflex i det moderne Tragiske*“ se „*Enten – Eller*“.

Antike, det se *Antique, det*.

Antinomie ([Om Kants 4 A. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 289).

([Om A. i Kants Philosophie i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 283).

Antiochus ([A. nævnt i Excerpter af Tenne-manns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 51 p. 394.

Antique, det (Det antique er et Divisions Stykke af det ideele i det reelle som gaar op) I A 135.

(Det Antike er et Præsens) I A 137.

(Det A. har jo Nymphæ, Nereider etc.) I A 155 p. 92.

(Hvorvidt ligner det antique, der saaledes indtræder det egl. saa kaldte A. (Skønhedens præsens)) I A 170.

(Naar jeg taler om Modsætningen mel-

lem det A. og det Romantiske, saa tænker jeg paa ... en Grundmodsætning) I A 171 p. 95–96.

(Det Romantiske er forsvunden og Nødvendighedens (antique) Præsens indtraadt [om Thorvaldsen]) I A 200.

([Om Forskjellen mellem det A. og det Romantiske]) I A 219.

(Det A. har ikke noget Ideal at stræbe efter ... det A. maa misbillige enhver Stræben, der gaaer ud over det Virkelige) I A 221.

(Da Goethe havde dannet Overgangen til det A. ..., da Hegel havde gjort det, hvorfor virker det ikke) I A 230.

(Ogsaa i Versemaalet i den moderne Udvikling viser sig Modsætningen til det A.) I A 257.

(Modsætningen til det A., der bruger 3die Person ... er at vove det Yderste i at sige: jeg) X, 2 A 78.

([Om en Parodie paa det A. i Lamartines Talen om sig selv i tredie Person, cf. hans „Den franske Revolutions Historie i 1848“]) X, 2 A 79.

antisocial (N.T.s Chrstd. er antisocial) XI, 2 A 387 p. 382.

Antisthenes ([Om A.s Paastand, at ingen Ting kan defineres efter hvad den er, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 83.

Antithese ([Om A. i Kants Philosophie i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 283–284).

(A. ... [til Dette] bruger jeg Colon og Tankestreeg) VIII, 1 A 37.

Anton, Karl ([Prof. K.A.s Disputats „Wahre Gründe, welche ewige Juden zu Jesum Christum führen können“ nævnt blandt Litteratur om den ewige Jøde]) I C 64.

Antonin se Marcus Aurelius Antoninus.

Antonius, Marcus (den Scene i Shakespeares „Julius Cæsar“, hvori Brutus og A. tale efter hinanden over Cæsars Liig) IV A 172.

„Die Anweisung zum seligen Leben, oder auch die Religionslehre“ se Fichte, Johann G.

Apathie ([Om at hæve Tvivlen ved at forvandle Interessen til A.]) IV B 1 p. 149.

Apelles ([A. nævnt i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 51 p. 394.

αἰσαία ([Om ἐποχή og ἀφασία hos de gamle Skeptikere; cf. „Diogen Laërteses filosofiske Historie ...“]) IV B 10,17.

αἰσεις se Synds Forladelse.

Aphorisme (Der eksisterer vistnok etsteds en A. af mig [om Sprogets Indhold af Udtryk som Vrøvl, Vaas etc.]) I A 333 p. 149*;

X, 1 A 325 p. 215–216; 448*.

(Det chr.[stelige] Liv har A. af egen Beskaffenhed ... f. Ex. Paulus cfr. Rom. 1,1 *αφορισμενος εις ευαγγελιον*) II A 396.

(A. staaer i Forhold til Stemningens Continuerlighed som de enkelte Udtryk i Sproget) II A 709.

(Jeg vilde ved at gjenemgaae mine Papirer have fundet A., der ypperligt lod sig bruge til [„Enten – Eller“]) IV A 221 p. 87–88.

(Victor Eremita blev staaende afsondret som en anskueliggjort A. [i Udarbeidelse til „In vino veritas“, Gjæstebudet]) V B 187,13 p. 326.

(Der kunne skrives en Bog „Vink til at belyse den moderne religieuse Forvirring“ i A.) VIII, 1 A 445.

([3 A. af SK fra 1849])

X, 1 A 666; X, 2 A 5; X, 6 B 252 p. 417*.

„Ein, Zwei, Drei eller 3 Aphorismer“ ([Udarbeidelse til „Reflexioner“, 5 Aphorismer]) X, 6 B 252 p. 416–418.

([Udarbeidelse til 7 Aphorismer])

X, 6 B 253 p. 419–421.

(„Ein, Zwei, Drei eller 3 og 1/2 Aphorismer“ [Indholds-Angivelse])

X, 6 B 253.

Aphorismen über die Union der beiden evangelischen Kirchen se Bretschneider, Carl G.

„Aphorismen über die Zukunft der Theologie“ se Fichte, Immanuel H.

αφορισμενος (Paulus taler om at være en *αφορισμενος*, see det har jeg været fra min tidligste Barndom)

VIII, 1 A 185 p. 92; X, 2 A 587.

Apocalypse (der er den chr.[istelige] Livsaande, der udaandet i det øvrige N.T. nu saa at sige indaandes igjen i A.) II A 287.

apocalyptisk ([Om J. L. Heibergs apocalyptiske Digt „En Siæl efter Døden“]) IV B 119 p. 305; V B 60.

([Om at det hele bliver apocalyptisk for den moderne Speculation]) X, 6 B 105 p. 132.

Apocalyptiske, det (Det A., hvor man, ikke som Dante, suspenderer Dommen, ethisk tænkt) V B 60 p. 137.

apodiktisk (hvorledes kan dog vel et simpelt apodiktisk Udsagn være dybsindig; ... et Udsagn der slet ikke vil forstaaes ..., men blot troes) VII, 2 B 235 p. 147–148.

αποκαταστασις ([Om α. των πατων i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 115–116).

([Om at Guds Opholdelse kommer frem igjen i α. των παντων, i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 215).

(Martensen ender sin „Den christelige Dogmatik“ med at antage, at α. er uholdbar i Videnskaben, men kan benyttes i det populaire Foredrag) X, 2 A 495.

Apollinaris ([Om A. og den apollinaristiske Strid i Referat af Möhlers „Athanasius der Grosse und die Kirche seiner Zeit“]) II C 29–31 (i Bd. XIII p. 122–123).

Apollinarist ([Om at Dogmet om Christi Nedfart til Helvede var indskudt i det apostolske Symbol mod A.]) I C 2 (i Bd. XII p. 19).

Apollo ([Om A. i Belvedere i Referat med Cit. af Molbechs „Forelæsninger over den nyere Poesie“]) I C 87 p. 240.

([Om Foreningen af det Classiske og det Romantiske i en nøgen A., der skjuler sin Blussel med en lang Skjøde]) II A 699.

([Om Laurentius Valles Forklaring paa alle Vanskeligheder m:H:t: A., den Forudvidende, i Referat af Leibniz „Theodicee ...“ v. J. C. Gottscheden])

IV C 40.

Apollonius af Tyana (ret comisk Lapserie af A. af T., den Udvidelse af den Sætning at kjende sig selv)

IV A 19; IV B 8,11.

([A. af T. nævnt i Udkast til „De omn. dub. est“]) IV B 2,3.

(de to Exempler paa at gaee videre fra Oldtiden. A. og Heraclits Discipel) IV B 76 p. 234.

„*Consolatio ad Apollonium*“ se *Plutarch*.

„*Leben des Apollonius von Tyana*“ se *Philostratus, Flavius*.

Apollos ([Cf. 1. Cor. 1,12]) X, 2 A 312.

Apologet (Saa sagtnes Chrstd. en heel Qualitet: nu staaer kun A.)

X, 4 A 108 p. 63.

(A. ere ligesaa dumme som Fritænkerne, og forrykke bestandigt Synspunktet for Chrstd.) X, 4 A 422 p. 261.

„*Apollogeticus*“ se *Tertullianus, Quintus S. F.*

Apologetik (Hvorfor er Chrstd. kommet ind i Verden? Det Modsatte af A.)

IX A 253.

([Om den forfeilede Pointe i den moderne A. i Modsætning til den gamle A.]) X, 3 A 761.

([Om Savonarolas A., cf. Rudelbachs „Hieronymus Savonarola und seine Zeit“]) X, 4 A 279.

(I gamle Dage skrev man Apologier ... Nu har man en Videnskab [A.] om det at skrive Apologier) X, 4 A 280.

Apologetik, orthodox (den orthodoxe A. der forbarmende tog sig af [Chrstd.] har gjort det lige saa galt som Røverne)

VII, 2 B 235 p. 78.

apologetisk (De apologetiske Spørgsmaal om Bibel og Kirke løber ud paa eet) V B 1,5.

„*Apologia*“ se *Platon*.

„*Apologia confessionis*“ ([Om remissio peccatorum og justificatio i „Apologia conf.“, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 113).

„*Apologia Socratis*“ se *Xenophon*.

Apologie (A. i ældre eller første Chrstd. – og nu) X, 3 A 663; X, 4 A 280.

([Om Savonarolas A. for Chrstd.s Sandhed og Guddommelighed, cf. Rudelbachs „Hieronymus Savonarola und seine Zeit“]) X, 4 A 279.

se ogsaa *Socrates*.

Apologie, min ([SK om det vanskelige i for ham at skrive en A.]) VIII, 2 B 179,1. (i denne Henseende [til Angreb paa den Idee jeg tjener] skal jeg nu levere en A.) VIII, 2 B 179,3,4.

(Hvad man gjør ved mig egner sig ikke til at fremkalde en A.) VIII, 2 B 179,4.

„*Apologie*“ ([Udkast til „Apologie“]) VIII, 2 B 179,1–10 p. 280–282.

([Udkast til Forord til „Apologie“]) VIII, 2 B 180–181.

([SK om hvorledes han ønsker, „Apologie“ skal læses]) VIII, 2 B 180.

(Denne „Apologie“ er skrevet saaledes at Enhver kan forstaae den)

VIII, 2 B 181.

(for Fredens Skyld skriver [jeg „A.“] og for at mildne) VIII, 2 B 181.

Apostel ([Om A.s store Fortrin])

I A 50; 108 p. 74–75.

(A. maatte kjæmpe med mangehaande Misbrug, Misforstaaelser etc. netop fordi Chrstd. nu først begyndte at udvikle sig) I A 50.

(I hvilken Qualitet gav A. [det apostolske] Symbol) I A 60 p. 27.

([Om hvorfor A. aldrig citerede det apostolske Symbol]) I A 60 p. 28–29.

(Grundtvig betragter den chr[istelige] Erkjendelses Udvikling ... som en Dampbefordring ... ved Damp som er antændt af A.) I A 62.

(Spørgsmaalet [hvorledes faaer jeg et historisk Udgangspunkt for min evige Bevidsthed] gjelder allerede A.) V B 1,4. (A. vil, hvis det er ham som giver den Troende Betingelsen, selv være Guden) V B 6,10.

(kunde A. ogsaa give mig Betingelsen, da var han Guden) V B 6,12.

(En letsindig og forfængelig Individualitet har altid en overordentlig Forestilling om en A.s Udmærkelse) VI A 14.

(en ydmyg og dyb Individualitet har altid en overordentlig Forestilling om

en A.s Lidelser) VI A 14.

(saadanne kraftige Ord som da A. ... gik glade bort og takkede Gud, at det var dem forundt at lide Noget)

VII, 1 A 160.

([Om at en Lære i sin første Begyndelse ønsker en A., der i strengeste Forstand som en Extraordinair staaer udenfor Geledet]) VII, 2 B 235 p. 44.

(Det er ... Nonsens, at en A. vil være Lærer i en bestaaende Statskirke)

VII, 2 B 235 p. 126.

([Om Forskjellen mellem et Genie og en A. i „Bogen om Adler“])

VII, 2 B 235 p. 138–150.

(Bestemmelsen A. ligger indenfor Transcendentsen, han har paradox noget Nyt at bringe)

VII, 2 B 235 p. 138; p. 140; p. 145; 256,9.

(en A. bliver i al Evighed en A. og ingen Evighedens Immanents sætter ham ... paa lige Linie med alle Msker)

VII, 2 B 235 p. 138; p. 140.

(en A. er hvad han er ved sin guddommelige Myndighed)

VII, 2 B 235 p. 138; p. 140; 256,9;

VIII, 2 B 13 p. 64; 16,8.

(en A. fødes ikke, en A. er en Mand, der af Gud kaldes og beskikkes af ham sendes i Ærinde)

VII, 2 B 235 p. 139; 261,8 p. 295.

(Det Ny [A.] har at forkynde, er det væsentlige Paradoxe)

VII, 2 B 235 p. 140.

([Om det Nonsens at ville have en sandselig Vished for, at en A. er en A.]) VII, 2 B 235 p. 142.

(Mskene faaer i en Fart A. forvandlet til en Examinand, der saadan kommer til-torvs med en ny Lære)

VII, 2 B 235 p. 142.

(en A. er i al Evighed kvalitativt lige saa forskjellig fra mig som fra det første Genie der har levet)

VII, 2 B 235 p. 144.

(A.s paradoxe Qualification [er ikke] et Transitorisk) VII, 2 B 235 p. 146.

([Om hvorledes en A. kan bevise, at han har Myndighed]) VII, 2 B 235 p. 150.

(en A. er kun hvad han er ved sin paradox Heterogenitet)

VII, 2 B 235 p. 150; 261,8 p. 294.

(A. kaldtes fra at fiske til at fange Msker)
VII, 2 B 235 p. 182.

(en A.s Paradox er det qualitative)

VII, 2 B 256,9; 261,8 p. 294.

(A. vare ganske simple Msker [Fiskere]
... (... derfor bliver deres Myndighed desto stærkere accentueret ...))

VIII, 1 A 225; VIII, 2 B 15 p. 66;

XI, 2 A 91 p. 99.

(en A. [var ikke] Aspirant til Ordener og Titler) VIII, 1 A 312 p. 145.

([Om Overgangen fra A. til Genie, fra den paradox-religieuse Sphære til Immanentsen]) VIII, 2 B 7,7 p. 25.

([Om Adlers Formening, at det at være Genie er en videre Udvikling af det at være en A.]) VIII, 2 B 7,7 p. 25-27.

([Om Adlers Formening, at det at være A. er identisk med det at være Genie])
VIII, 2 B 7,7 p. 27-28.

(„A.“, et Mske med guddommelig Myndighed, det er just Knuden)

VIII, 2 B 15 p. 67.

(I Reflexionens Idee er en A. en Umulighed) VIII, 2 B 16,8.

([Christus] offerer sig ikke for at saa A. kunne have det Erhvervede. Nei A. maatte gjenlide det Samme)

VIII, 2 B 35,1.

(naar en A. takker Gud for det at blive kagstrøgen ... [takker han] for den Naade, at gjøre ham til sin A.) IX A 17.

(Hvorledes forstaaer en A. sig i ved en Aabenbaring ... at være kaldet, og i at have en umiddelbar Vished)

IX A 32 p. 18.

(Var jeg død uden „Krisen og en Krise“) ... var man traadt til og sluddret ... Noget op om, at jeg var en A.)

IX A 189 p. 94.

(næsten tilbedende vilde [R. Nielsen] gjøre mig til en A. - hvad jeg rigtignok frabad mig) IX A 258 p. 146.

(om det dog ikke har været [R. Nielsens] Idee: at jeg skulde være A. og han 1ste Tilhænger) IX A 258 p. 146.

(jeg er, hvad jeg altid har fastholdt, saa

bestemt, jeg er ingen A.)

X, 1 A 56 p. 43; 351 p. 229;

X, 2 A 171 p. 138; 195 p. 153;

511 p. 366; 634 p. 457;

XI, 1 A 476 p. 370.

(Dommen over Christenheden vil jeg da selv [være underlagt] ... dette vil forhindre, at jeg ikke forvexles med en A.)
X, 1 A 56 p. 43.

([„Indøv. i Chrstd.“] ere, digterisk, som vare de af en A., men jeg er traadt til Side)

X, 1 A 56 p. 43; X, 2 A 177 p. 141;
X, 4 A 53 p. 34.

(Indtræder [Forvexlingen af mig med en A.], saa har jeg forspildt min Opgave)
X, 1 A 56 p. 44.

(I A.s Tale faaer man bestandigt dette Indtryk af, at de havde omgaaedes personligt med Christus) X, 1 A 64 p. 50.

(Var det det Sande, dette med den mskelige Medlidenhed, saa er ... enhver A.s Liv en Misforstaaelse)

X, 1 A 65 p. 51.

(medens [A.] forandrer sin Tale saaledes, staaer hans Liv uforandret ... udtrykkende den noterede Cours)

X, 1 A 65 p. 51.

(Christus var selv Gud ... A. vare kaldet af ham) X, 1 A 156.

(en specifik Qualitets-Forskjel fra andre Msker: - der har vi A.) X, 1 A 333.

(Havde [Christus] sagt A. [sin sande Mening] strax, saa havde formodentlig ogsaa de opgivet ham)

X, 1 A 405 p. 257.

(i Forhold til A. var om muligt Vee-modet større, da [Christus] elskede dem og saae, at de elskede Ham)

X, 1 A 405 p. 257.

(hvilken Taalmodighedens Lidelse [for Christus]: at opdrage A.)

X, 1 A 405 p. 257.

([Christus] søger de bedste Han kan finde, endelig finder Han de bedste - og de misforstaae Ham absolut)

X, 1 A 405 p. 258.

([Om Forklaringen paa A.s Forandring fra faae Dage i forveien at være forsagte til pludseligen at vove Alt for Christi

Skyld]) X, 1 A 417 p. 264–266.

(Saa længe Christus var hos [A.], kunde de ikke ret opgive de jordiske Forventninger) X, 1 A 417 p. 265.

([Om at A. først efter Christi Død bleve Aand og da forstode ham som Verdens-Forløser]) X, 1 A 417 p. 265; X, 3 A 382. ([at leve som Lilien og Fuglen] det gjør kun A.) X, 1 A 432.

([Om Forskjellen mellem en A. og en Prædikant i den bestaaende Christenhed])

X, 1 A 601 p. 375; X, 3 A 467;

XI, 1 A 475 p. 368.

(selv om A.s Skrifter vare anonyme: saa vilde man kjende deres ... Qvalitets-Forskjel fra alle andre Skrifter [cf. Martensens „Den christelige Dogmatik“]) X, 1 A 628 p. 390.

(en A. træder med sin Lære midt ind iblandt Mskene, og siger: denne Lære er af Gud) X, 1 A 628 p. 390.

(„A.“: han tvinges)

X, 2 A 195 p. 153; 422.

(Christus har forudsagt [A.], hvad der skal skee ... for at de ikke skulde forarges. Og da det saa bliver Virkelighed saa forarges de alligevel)

X, 2 A 202; XI, 1 A 313 p. 250.

(det [at ønske at have været samtidig med Christus] er at indbilde sig, at man duede til at være A.) X, 2 A 253 p. 187.

([A.] maatte udrustes med overordentlige guddommelige Kræfter ... for at kunne udholde at være samtidige med [Christus]) X, 2 A 253 p. 187.

(kun en A. kan i strengere Forstand forkynde Chrstd., thi kun han har Myndighed til at være streng)

X, 2 A 445 p. 318.

(jeg veed intet uden Christum og Ham korsfæstet [cf. 1. Cor. 2,2] – sagte af en A. koste de ham Livet)

X, 2 A 466 p. 334.

(jeg har [aldrig] villet foranledige Andre til at forsøge sig i at være A.)

X, 2 A 511 p. 367.

(Frygtelige Collision: at De, der sloge A. ihjel meente at gjøre Gud en Dyrkelse dermed) X, 2 A 521.

(Dersom Christus pludselig havde vendt sit Angreb mod A. ... saa maatte Christus egentlig have undladt at komme til Verden) X, 3 A 9 p. 16.

([naar Chrstd.] skulde sættes af en A.: saa sætter den Fjendskab paa Liv og Død) X, 3 A 77 p. 63.

(Et Sandsebedrag. Det formeentligt ydmygt og beskeedent at tilstaae, at man ikke kalder sig en A.)

X, 3 A 96 p. 75–77; 97 p. 77–78; 232; X, 4 A 340 p. 196; X, 5 A 72 p. 80; XI, 1 A 186 p. 145; 381 p. 292; 388; 400 p. 306; XI, 2 A 135 p. 151; 377 p. 376.

(Det at være A. er som alt Christeligt ikke den ligefremme Udmærkelse men den omvendte)

X, 3 A 96 p. 76; X, 4 A 456.

(at være A. er idel jordisk Lidelse)

X, 3 A 96 p. 76; XI, 1 A 400 p. 307.

(det forvirrende Ord „A.“ (... er blevet verdsliggjort og identificeret med andre jordiske Udmærkelser))

X, 3 A 96 p. 76; X, 4 A 387 p. 233.

(i en vis Forstand er der Intet vi Alle ere mere lige nær til end til det at være A.) X, 3 A 97 p. 77.

(ethvert Mske har Lov til ... at indrette sit Liv ganske som en A., kun ... [ikke] til at beraabe sig paa guddommelig Myndighed) X, 3 A 97 p. 77.

([Christus] trænger til En, han kan bruge til A.) X, 3 A 118.

(Forskjellen fra en A. bliver ..., at han [A.] har guddommelig Myndighed) X, 3 A 119 p. 93.

(Gud finder ikke Behag i, at et Mske gaer hen og selv vil gjøre sig til A.) X, 3 A 232.

(Mellem „A.“ og Discipelen er Forskjellen, at A. har den guddommelige Myndighed) X, 3 A 233.

(A.s Situation)

X, 3 A 373 p. 263–264; 374; 382.

(A.s Liv, hvilket Indbegreb af Lidelse) X, 3 A 382.

(Havde Tvangen ikke været der, havde man aldrig kunnet faae at see, at [A.] vare Det, de vare) X, 3 A 618 p. 404.

(Nu vil man have al Tvang bort og saa lege A.) X, 3 A 618 p. 404.

(En A. ... hader Verden) X, 3 A 669.

(ikke er det Formasteligt at ville ligne [en A.] i Afdøethed) X, 3 A 669.

(En A. i vor Tid ... [vilde vel] prædike ved existentielt at udtrykke Selvfornægtelse, Christi Efterfølgelse) X, 3 A 725.

(en A. maa, naar han skal røre sig ... bevæge Alt) X, 4 A 53 p. 34.

(En A. formaaer det Overordentlige ... Men see saa bindes han i ... Lidelse ... hans Magt som A. [bestaaer ikke i at kunne fjerne denne Lidelse])

X, 4 A 86 p. 54; XI, 1 A 187.

(A. ... sætter sin Handling ind ... og nu slutte de Flere sig til, profiterende af, at A. har handlet) X, 4 A 100.

(Confusionen. Det seer nemlig ud som var Det, A. havde ved Aanden ... Dybsind istedetfor at det er Myndighed) X, 4 A 110.

(En A.s Liv udtrykker ganske bogstaveligt det at døe at være afdød ... fra Alt det, som der kan døes fra) X, 4 A 261.

([Om at der strengt taget maa fordres en A. til at foretage Adskillelsen mellem Stat og Kirke]) X, 4 A 296 p. 161-162.

(A., Disciplen - Christenheden)

X, 4 A 340 p. 196-197.

(Det er nu paa de Tide ... at det holdes oppe: Fordringen er, at vi skulde Alle ... være A.) X, 4 A 340 p. 196.

(Man har sat det Ethiske over i det Æsthetiske, A. bliver det æsthetisk Overordentlige) X, 4 A 340 p. 196.

(Man er A. og har knap det daglige Brød - i næste Øieblik gør man Mirakler men ingen Mediation) X, 4 A 385.

([Mske-Slægten har gjort] det at være A. til det Overordentlige i Retning af at nyde Livet) X, 4 A 387 p. 234.

(„A.“ er, ethisk, det Overordentlige ... i Retning af at lide) X, 4 A 387 p. 234. (Socrates - „A.“)

X, 4 A 388 p. 234-235; XI, 2 A 230.

([„A.“] har et andet Begreb [end Socrates] om det at elske og har Naaden at forkynde) X, 4 A 388 p. 235.

(A. er først selv optugtet til ubetinget at kunne undvære ethvert andet Mske) X, 4 A 388 p. 235.

(intet Vilkaar i Livet gjør det at nyde saa umuligt som det at være A.)

X, 4 A 418 p. 257.

(A. taler altid ud af denne Omvendthedens Dialektik ... han beviser [af sin Lidelse] sin Sags Rigtighed) X, 4 A 456. (Det der hjalp A. ... til Frimodighed i at lide for Sandheden, var, at de ... gik for Farten af Christi Liv)

X, 4 A 498 p. 319.

(det varer ikke længe ... saa bliver „A.“ en Slags Forsoner, til hvem man beder) X, 4 A 521 p. 342; XI, 1 A 158; 391 p. 300.

([Om hvorfor Christus forjættede sine A. en Aand]) X, 4 A 538 p. 356.

(Skulde den maieutiske Formel: jeg er ikke Christen, fastholdes til det Sidste, da maatte det være af en „A.“ men i ny Stil) X, 4 A 553 p. 372.

(For ret at forstaae A.s Ord maa Du bestandigt have hans Liv for Øie) X, 4 A 555 p. 374.

(„A.“ er ikke det Overordentlige ved sin frivillige Armod ... [men] ved sit umiddelbare Guds Forhold)

X, 4 A 556 p. 375-376.

(A. betjener det Ubetingede i Charakter) X, 4 A 569 p. 387.

(A. ... ere saare langt fra at være Talkekunstnere ... deres Ord [ere] Paradoxe ligesom Chrstd.) X, 4 A 633.

(Det Officielle, at man ... forgyldte A. - det er nu aldeles utaaleligt) X, 4 A 661.

(A.! De gik glade bort, fordi de vare blevne hudstrøgne ... det er en oprørende Uforskammed, siger Verden) X, 4 A 670 p. 482.

(Christus som Forbillede. - A. som Forbillede. - Naaden - At dog den christelige Fordring skal forkyndes) X, 5 A 88 p. 100-103.

(A. har ... intet Andet til sit Forsvar end dette: jeg har et umiddelbart Forhold til Gud) X, 5 A 88 p. 101.

(A. selv maa ... mskeligt gyse ved hvad han gjør som A.; men ... Gud drive

[ham] dertil) X, 5 A 88 p. 101–102.

(A. ... har et umiddelbart Forhold til Gud, og deri Styrken til at udholde Lidelsen) X, 5 A 89 p. 105.

([Om A.s sande Ophøiethed, at han i qvindelig Undseelse skjuler, at hans Liv er anstrengt og lidelsesfuldt]) X, 5 A 117.

([Christus] udsender de 12 A. ... de sige til hinanden, lader os holde sammen for at bestyrke hinanden i ... at offres) X, 5 A 123 p. 134.

([Partie-Sammenhold vilde] ogsaa for en „A.“ ... være Besmittelse) X, 5 B 121, 11.

(En kan collidere saaledes med et Bestaaende ... [at han maa operere] med „A.“ som Forbillede) X, 5 B 128 p. 326.

([Om at en Torn i Kjødet er det Eneste SK har haft af en A.]) X, 5 B 249 p. 422. (naar Katastrophen slaar ud ...: saa vil der ... fremkomme dæmonisk inficerede Skikkelser, der formasteligen ville gjøre sig selv til A.) X, 6 B 41 p. 49–50.

(mellem A. og Mskene trænger en Classe Msker ind, som ... leve af – at fremstille hines Lidelser) XI, 1 A 104.

([et enkelt Mske] kunde, hvis Gud vilde det – og han selv, blive A.)

XI, 1 A 110; 381 p. 293.

([Om at man i Christenheden forveklede A. med Geniet for at blive det qvit at være A.]) XI, 1 A 155 p. 119.

(Christus valgte Mænd af Folket ... til A. ... – for at udtrykke: ethvert Mske kan være det) XI, 1 A 155 p. 119.

(kun Den, der er bidt af Msker, bliver A.) XI, 1 A 173.

([Om hvorvidt A. burde være betænkelige ved hine 3000, der paa Pintsedag en masse lagdes til Menigheden]) XI, 1 A 189 p. 149–150.

(I A. er [Chrstd.] strax: Menighed)

XI, 1 A 189 p. 150.

(I N.T. er det at være Christen udtrykt af A.) XI, 1 A 193 p. 151.

(der tales ikke om en uventet Hjælp der skal bringe [A.] det yderst Fornødne) XI, 1 A 299 p. 240.

(Gud er Kjerlighed, det blev forkyndt af A., hvis Liv var Lidelse ... [dog talte de derom], at de havde ... at forkynde, et Evangelium, ikke Loven)

XI, 1 A 299 p. 240.

([Om Christi og A.s Forkyndelse som de tilforladeligere Opfattelser af hvad Chrstd. er]) XI, 1 A 313 p. 249.

(analogt ... med Gud-Msket blev jo A. offrede) XI, 1 A 358 p. 277.

(Man vil [i Protestantismen] ikke vide af nogen Qvalitets Forskjel mellem A. ... og sig) XI, 1 A 358 p. 277.

([Gud] fordrer af denne hans ... A., at han udtrykker, hvad Sandhed er ... [lige over for] alle disse mskelige Instantser ... som cujonere Mskene) XI, 1 A 372 p. 286.

(Gud er med om at slaae løs paa sin egen Gesandt [A.] – og dog af Kjerlighed)

XI, 1 A 372 p. 286; XI, 2 A 46 p. 52–53. (det at blive A. er saa rædsomt kvalfuldt, at det kan tillades et Mske at sige: jeg tør det ikke)

XI, 1 A 381 p. 292; p. 293; 400 p. 306. (det at være A. maa være ... bestandigt negtet end det mindste af det Sandsynlige) XI, 1 A 400 p. 307.

(just i det alleryderste Øieblik skrækkes [A.] op – – her er jo Miraklets Hjælp ... at excerceres paa den Maade er Tortur) XI, 1 A 400 p. 307.

(A. har bestandig den Anstrengelse mere: at skulle takke [for at være Guds Redskab]) XI, 1 A 400 p. 308.

(der er forbeholdt A. Eet: i Sandhed at kunne elske Gud) XI, 1 A 400 p. 308. (evig Løgn, at A. bleve udsendt for at fange Sild, de bleve udsendt for at fange Hvaler) XI, 1 A 455.

(en A. ligger existentielt en heel Qvalitet høiere [end mig] ... [derfor] forekommer jeg mig som et Barn [over for en A.]) XI, 1 A 460.

(ikke just excellerer [en A.] i det Intellectuelle, medens han existentielt ligger høiere end Socrates) XI, 1 A 460; 461. (Til denne Revision [af Christenheden] ... fordres en Intellectualitet, som sva-

rer til det at være A.)

XI, 1 A 461; XI, 2 A 36 p. 38.

(det at være A. er en heel Qvalitet høiere end denne Intellectualitet [der fordres til Revisionen]) XI, 1 A 461.

([Om det at man siger vel ikke ganske at have lidt som en A. men dog „ogsaa“]) XI, 1 A 476 p. 370–371.

([Om Forskjellen mellem Christi Chrstd. og A.s Chrstd.]) XI, 1 A 482 p. 373–375.

(A. ... antyde i en allerførste Mulighed Spiren til en ny Optimisme: derfor stiftes der Menighed) XI, 1 A 482 p. 374.

([Om hvorfor A. kunde forcere Udbredelsen og uden christelig Risico])

XI, 1 A 493; XI, 3 B 175 p. 287–288.

(A. ... var en Forening med Villighed til at offres) XI, 2 A 10.

(En A. – Min Ringhed)

XI, 2 A 21 p. 21–24.

(En A.s Opgave er: at udbrede Chrstd., at vinde Mskene for den)

XI, 2 A 21 p. 21.

([Om Forskjellen mellem en A. og en Revisor af Christenheden])

XI, 2 A 36 p. 38–40.

(A. kan aldrig mere komme igjen, saa maatte ogsaa Christus komme igjen i en anden Forstand end ved sin Gjenkomst) XI, 2 A 36 p. 39.

(A. betyder: ... fra nu af har I Msker selv at overtage [Chrstd.], men under Ansvar) XI, 2 A 36 p. 39.

(A. er ubetinget fortabt i det Ubetingede ..., seer i en vis Forstand slet ikke ..., at han mskelig talt gjør os Msker ulykkelige)

XI, 2 A 45 p. 49; 46 p. 52.

([A.] taler et Gude-Sprog, det han kalder Glæde og Fryd det vil et Mske vride og vaande sig under) XI, 2 A 46 p. 52.

(Den høieste Tale om Forholdet til Gud er A.s) XI, 2 A 66 p. 75.

(Ydmyghed er just Veien til at blive A., og ikke i Veien for at blive det)

XI, 2 A 135 p. 151.

(Guds Forholdet idel Glæde A., de Christne af 1ste Lectie)

XI, 2 A 208 p. 228–229.

(af A. fandtes der kun 12, saa Mskene

just ikke synes synderlige at egne sig til at være A. (Udsendinge))

XI, 2 A 208 p. 228.

([Om Modsætningen mellem Luther og „A.“]) XI, 2 A 266.

(„A.“ udtrykker Chrstd. i Guds Interesse, kommer med Myndighed fra Gud og i hans Interesse) XI, 2 A 266.

(det Ord A. ... betyder oprindelig (En, der forlader Alt ...) nu: En der tager Alt med) XI, 3 B 14 p. 32.

([Om Forskjellen mellem Prof. R. Nielsen og en A.]) XI, 3 B 14 p. 32.

(det er af stor Vigtighed ..., at der siges et Ord om A., for, om muligt, at modvirke den Forvirring Luther har afstedkommet) XI, 3 B 175 p. 287.

(Dette Mske-Tal af „Christne“ bliver en Slags Magt lige over for A.)

XI, 3 B 175 p. 288.

se ogsaa *Discipel* og *Paulus*.

Apostel, min se *Tilhænger*, min.

„Om Forskjellen mellem et Genie og en Apostel“ se „Bogen om Adler“; „En Cycclus ethisk-religieuse Afhandlinger“ og „Tvende ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger“.

„Er Grundtvig et Slags Apostel? er dette Sandhed?“ se „Er Grundtvig et Slags Apostel? er dette Sandhed?“.

„Er der Mening i at kalde Prof. Nielsen min Apostel?“ se „Er der Mening i at kalde Prof. Nielsen min Apostel?“.

„Aposteldiscipelen den Smyrnensiske Biskop Polykarps Brev til Philippenserne“ se *Justinus Martyr*.

Apostel-Kald (A.-K. er et paradox Faktum som i første og sidste Øieblik af [A.s] Liv staaer paradox udenfor hans personlige Identitet med sig selv)

VII, 2 B 235 p. 139.

a posteriori ([Om at Philosophien a posteriori begriber det a priori Ubegribelige, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 291).

apostolisk (Den apostoliske Qvalitet er Myndighed – ikke Aandrighed)

VI B 129.

Apostoliske, det (Det A. er ingenlunde det

at lide, men den guddommelige Myn-
dighed) X, 3 A 232.

(det A. er ikke at forholde sig til Ideali-
tetens Fordring men den guddommelige
Myndighed) X, 3 A 268.

(Enten skal man holde sin Mund om
det A. eller ogsaa skal man i Charaktere)
X, 4 A 662.

(uden at gjøre større Fordringer til Exi-
stentsen, slaar [Mynster ikke] paa det
A.) X, 6 B 221 p. 352.

(jeg mener . . . , christeligt, at være san-
dere end Oppositionen, der uden at for-
pligte Existentsen strengere end den
gjør, har slaet paa det A.)

X, 6 B 225 p. 359.

([H. N. Clausen havde ikke som Grundt-
vigianerne] slaet paa den større Trom-
me i Retning af det A.)

XI, 3 B 188 p. 313.

Apotheker (A. stødte sin Medicin [Idee til
Diapsalmen „Hvor Solens Straaler...“])
I A 169.

(min A. [o: SKs Vært i Berlin] . . . har
giftet sig) IV A 101.

„*Apotheker* og *Doktor*“ se *Stephani* den
Yngre.

Apotheose (Til Slutning en A. [i Udkast
til „Den skandinaviske Idee“ i „Skrift-
Prover“]) VI B 235 p. 293.

Apparat, lærde (Det lærde A. kan være godt
nok, men Hovedsagen er det Dialek-
tiske) X, 6 B 65 p. 70.

apparent (den korte Tid var den apparente
Polhøide) I A 332.

(Ahnelsens apparente Polhøide)

II A 589.

Appetitvækkende, det (nu mener man at
for at faae Folk til at gaee ind paa
Chrstd., maa det A. [Beviser, Grunde
og Deslige] til) X, 2 A 461.

Appius se *Claudius Pulcher*, *Appius*.

Application (Det Prædikeforedraget især
mangler er den myndige A.s opvæk-
kende Du) X, 2 A 230.

Approximation (A. til Troen [i Udkast til
„Phil. Smuler“]) V B 7; 8.

(de Existents-Sphærer, der svarer [til
Hedenskabet] indenfor Chrstd. . . ligge
som A. til Syndens kvalitative Spring)

V B 55,15.

(Om Sandsynlighedens A. [i Udkast til
„Afsl. Efterskr.“, „Indledning“])

VI B 16.

(A.s Vei vil [i Forhold til det Absurde]
være at afhøre Vidner som have seet
Guden) VI B 42,1 p. 139.

(i Forhold til hvad der er en Qualitet
forskjelligt fra En selv, gjælder det . . . ,
at man har Idealitets-Redelighed til ikke
at ville vide af A.) XI, 1 A 476 p. 371.

Approximeren (I Forhold til det Absurde
er den objektive A. Nonsens)

VI B 42,1 p. 139.

(Vanskeligheden for Socrates var at for-
hindre sig selv i at gaee ud i den objek-
tive A.) VI B 42,1 p. 139.

(Det hele [den sophistiske Physiologie]
er A.: næstendeels . . . saa godt som)
VII, 1 A 186 p. 125.

(Det Ubetingede ligger ikke i en A., men
er et frastødende Punkt) XI, 1 A 146.

Aprilsnar (Professoren [o: J. L. Heiberg]
tillige med at blive Hegelianer blev A.)
VI B 40,14.

„*Aprilsnarrene*“ se *Heiberg, Johan Ludvig*.
a priori ([Om at Philosophien nu a poste-
riori begriber det a priori Ubegribelige,
i Referat af Schellings Forelæsninger
over „Philosophie der Offenbarung“])
III C 27 (i Bd. XIII p. 291).

Aprioriske, det ([Om det A. i Troen ud-
trykt i Rom. 8,38f.]) II A 190.

(Paa Grund af det A., der ligger i For-
sættet . . . er Forsætter til det Gode saa
fristende) II A 303.

([Om Kants Forstaaelse af det A. i Re-
ferat af Schellings Forelæsninger over
„Philosophie der Offenbarung“])
III C 27 (i Bd. XIII p. 262).

Apuleius ([Cit. fra „Amor und Psyche“,
freie metr. Bearbeitung nach dem La-
teinischen des A., v. J. Kehrein])
III B 179,42*.

([Om den 4de Prøve, paa hvilken Venus
sætter Psyche, cf. „Amor und Psyche“])
X, 4 A 462.

Arabien (jeg lever bestandig paa Grændsen
af det lykkelige og det øde A.) III A 142.
arbeide (da [Adam] blev uddrevet, da heed

det: arbeid; da Christus kom til Verden da heed det: beed og arbeid) II A 69. (det at arbeide for at leve kan dog ikke være Livets Betydning) III B 179,36. (Ligefrem at arbeide eller stræbe er at arbeide og stræbe) X, 2 A 560 p. 403.

Arbeide (Ingen vil ell. kan udholde det anstrengende A. at tænke een eneste Tanke heelt ud i alle dens fineste Consequentser) VII, 1 A 13 p. 9.

Arbeide, mit (jeg har ved A. fundet Hvilens som jeg behøvede for A.) VII, 1 B 76 p. 271. (jeg nedlægger den Pen, som i mine Forfatteres Haand er mig mit A. og min Tilfredsstillelse) VII, 1 B 76 p. 271. (Min Glæde var A.) VII, 1 B 76 p. 271.

Arbeiden ([Om A. for et endeligt og for et uendeligt Formaal]) X, 2 A 510.

Arbeiden, min (Jeg arbejder mere og mere anstrengt som en Døende, næsten segnende under Arbeidet) IX A 47 p. 27. (i mangt et mismodigt Øieblik følende al min A. som et Intet) IX A 47 p. 27. (jeg bliver nød til at anvende min meeste Tid til at arbeide for at existere) X, 1 A 450. (At behøve at arbeide for at holde et dybt Tungsind nede ...; ikke at turde arbeide, fordi man ikke mere har Raad dertil) X, 2 A 538. (At arbeide for Intet eller med Utak til Løn, ansees for Sværmerie ... - kun ikke af Chrstd.) X, 6 B 222 p. 356. (det Latterligste ...: min A. ... bedømmet med den Maalestok: den nu almindelige trivielle ... Forestilling om at udbrede Chrstd.) XI, 2 A 21 p. 22. ([Min] A. ligger N.T.s Chrstd. mange Points nærmere end Biskop Mynsters Chrstd.s Forkyndelse) XI, 3 B 99 p. 156.

Arbeider ([Om Meningen af Parabelen om A. i Viingaarden, cf. Matth. 20,1 ff.]) VIII, 1 A 24; X, 5 A 140 p. 145-146.

arbitrium, liberum (dette liberum a. findes egl. aldrig, men allerede Verdensexistentsen selv giver det) III A 48. (liberum a. ... ophæve Frihedens Begreb og fortvivle om enhver Forklaring af den) V B 56,2.

([Om at det er en Indbildning med denne abstrakte Valgfrihed, liberum a.]) X, 4 A 175 p. 97-98.

Archelaus, Kong (Socrates vilde ikke modtage Indbydelsen at komme til Kong A. [cf. „Aristoteles Rhetorik“]) IV A 207; VI A 52.

Archimedes ([Om at A. under Udraabet *εὐρηκα* løb gennem Syracus' Gader]) I A 197*; II A 281; VII, 2 B 235 p. 199. (en matematisk Sætning er aldeles ligegyldig ved, om det er A. eller Arv der fremsætter den, naar den blot fremsættes rigtigt) IV B 1 p. 134; 7,23.

(Pastor Grundtvig lever, en Mand, der langt overgaaer A.) V A 58.

(som A.: i Livsfaren at sidde fortabt i dialektiske Overveielser, i Stilhed ... sysle med det Dialektiske)

VII, 1 B 11 p. 177.

(dersom [A.] tegnede Cirklerne for selve Frembringelsens Skyld [og ikke for at hjælpe den beleirede Stad] saa var hans Frembringelse i Taushedens Toneart)

VIII, 2 B 7,10 p. 31.

(til en Bevægen [af Tilværelsen] fordres som A. saa rigtigt har sagt: Punktet udenfor [cf. Plutarchs „Marcellus“]) XI, 1 A 462 p. 358.

(den ubetinget Tause vilde være ... som Punktet udenfor Verden, hvilket A. taler om) XI, 2 A 143 p. 155-156.

archimediske (jeg kan ... finde hiint archimediske Punkt, og ..., da klarer Alt sig let for mig) I A 8 p. 4.

(hiint archimediske Punkt, hvorfra han kunde løfte hele Verden, hiint Punkt som ... [ligger] udenfor Tids og Rums Indskrænkninger) I A 68 p. 42; 72 p. 49. (Al Bevægelse forudsætter ... et fast Punkt udenfor)

VII, 2 B 235 p. 52; XI, 1 A 462 p. 358*. (den sande Extraordinaire ... staaer paa hiint archimediske Punkt udenfor Jorden) VII, 2 B 235 p. 52.

(Det archimediske Punkt udenfor Verden er et Bedekammer, hvor en sand Bedende ... skal bevæge Jorden)

IX A 115; XI, 2 A 143 p. 155-156*.

„Archiv for danske og norske Criminalhisto-

rier“ se Hansen, T. Ph.

Archytas ([Om Categorier-Lære i A.s Skrift „Περὶ τῶν πέντε φησις“, i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 3 p. 374.

Archæologie, kirkelig ([Excerpter af Rosenkranz, „Encyklopædie der theologischen Wissenschaften“) II C 61 (i Bd. XIII p. 190-191).

ἀρετή se Dyd.

argumentum (kun eet Beviis for Chrstd.s Sandhed: det indre Beviis, argumentum spiritus sancti) X, 1 A 481 p. 308.

Ariadne ([Om at vi let kan gaae gennem Livets Irrgange og dræbe Uhyret, naar vi først har modtaget hiint Nøgle Garn af A.]) I A 75 p. 55.

(der udfordres derfor til at læse [Daubs Perioder] en A.-Traad) II A 624.

Arianisme ([Om Forholdet mellem A. og Sabellianisme i Referat af Möhlens „Athanasius der Grosse und die Kirche seiner Zeit“) II C 29-31 (i Bd. XIII p. 119).

Arie ([Om A. „Kjelige Druer“ i „Don Juan“. Opera i tvende Acter, bearb. ... af L. Kruse]) I A 275; II B 9.

([Om Donna Annas A. i „Don Juan“) I A 276.

(Om det Vaudevilleagtige i Bouffo-A. [i „Figaros Givtermal eller Den gale Dag“. Syngestykke i fire Acter, ovrs. ... ved N. T. Bruun]) I A 277.

([Om den første A. i „De to Dage eller Flygtningerne“. Syngestykke i tre Acter, af Bouilly, ovrs. ... af N. T. Bruun]) I A 303.

([Om Modehandlerinden, Madame Charlottes A. i „Bruden“, Syngespil i tre Acter af Scribe ... Ovrs. af J. L. Heiberg]) II B 9.

Aristides ([Om Socrates' Formues-Forhold i Afsnittet om A. i „Plutarchs Levnetsbeskrivelser“, ovrs. af ... S. Tetens]) IV A 212.

(Oldtiden ... sagde: A. er den Retfærdige, den Eneste [cf. „Plutarchs Levnetsbeskrivelser“) XI, 1 A 6.

Aristipp und einige seiner Zeitgenossen “se Wieland, Christoph M.

Aristokrat (Ja vist er jeg A. ... men jeg vil staae nede paa Gaden ..., hvor Faren er) VII, 1 A 155 p. 101.

(Der gives kun eet Sammenhold, som anstaaer sig en A. det er Sammenholdet i Ideen) VII, 1 B 90 p. 300.

(A. antage, at der bestandigt er en hel Masse Msker som gaae tilspilds. Men dette fortie de ... Dette er det ugudelige i A.s Fornemhed) VIII, 1 A 23 p. 15.

(Det latterlige i at „Fædrelandet“ vil være A.) VIII, 1 A 134.

(At være A. blandt Journalister er ligesom at være A. blandt Lazaroner) VIII, 1 A 134.

(A. [i vor Tid] lister sig gennem Gaderne, vil ikke være til for andre Msker end for sin Clique) VII, 1 A 163.

([Om at SKs Brud med Pøbelagtigheden forklares af, at han var en A.]) X, 3 A 142; XI, 1 A 10.

(Jeg handlede ..., fordi jeg var mig bevidst at være ... en A., ... at mit daglige Liv havde udtrykt det) X, 3 A 142.

([Om at Goldschmidt stiller sig i Spidsen for A. og anbefaler dem i „Nord og Syd“) X, 6 B 180,4.

Aristokratie (I vor Tid er næsten kun den listende Form af A. tilbage) VII, 1 A 163.

(Det listende A. ægger end ikke Mængden ..., nei de begaae i al Stilhed et Forræderie) VII, 1 A 163.

(Dommen [over SK] bliver: det er Stoltshed, A.) X, 2 A 528 p. 381.

Aristokratie, literairt ([SK om sit Forhold til det literaire A.]) VII, 1 B 90 p. 299-300; 91 p. 303;

VIII, 2 B 73 p. 132; 179,6.

aristokratisk (Gud er i sin Majestætiskhed saa aristokratisk, at han spenderer Millioner paa Een) XI, 1 A 402 p. 309.

Aristokratisk ([det er] noget uhyre A. i den Grad at være den Enkelte [som Enkelt at blive salig i Modsætning til en heel Verden]) XI, 1 A 260 p. 210.

Ariston fra Chiuss ([Cit. af A. fra C. om ikke at lade sig forstyrre af de udvortes Forholds Forskjellighed, cf. Tenne-

manns „Geschichte der Philosophie“) IV A 245.

(A. fra C. meente, at man ikke burde foredrage nogen speciel Pligtlære [cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV A 252.

Aristophanes ([A. nævnt i Schema over den sig udviklende Comoedie]) I C 124.

([Om det Tragiske i det Comiske hos A. i Excerpter af Rosenkranz's Artikel „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“) II A 92 p. 57.

([Om Socrates' Distraktion som Forklaring paa det tvivlsomme Sted i A.s „Skyerne“, cf. Rötchers „Aristophanes und sein Zeitalter“) III B 30 p. 121.

(et mærkeligt Beviis for Guds Tilværelse ... føres af en Tjener i A.s „Ridderne“ [Cit. fra „Des Aristophanes Werke“. Uebers. v. J. G. Droysen]) III B 179,57. ([Cit. fra Slutningen af „Frøerne“, cf. „Aristophanes's Komedier“, ovsr. fra det Græske ved J. Krag]) IV A 209.

(i „Hvæpsene“ ... angiver A. selv det Onde, hvorfra han ved „Skyerne“ vilde rense Staten [Cit. fra „Aristophanes's Komedier“) IV A 210.

([Om at blive udnævnt til en A. af en Recensent, i Tryk-Manuscript til „Gjens-tagelsen“) IV B 97,9.

(436 f:Chr: levede A. [i Excerpt af „Aristoteles Dichtkunst“, ins Deutsche übrs. ... v. M. C. Curtius]) IV C 120. (Strepsiades ... undervises om, hvorledes Regn fremkommer [cf. „Skyerne“) VI B 35,34; 98,27.

([Om Forskjellen mellem den literaire Foragtelighed og A.s Comoedier]) VII, 1 A 12.

(Der hørte ... Mod til at fremstille Demagogen Kleon og til ... selv at overtage hans Partie i Stykket [cf. Indledningen til „Die Ritter“ i „Des Aristophanes Werke“) VII, 1 A 12.

(A. har for at fremstille Omvendtheden i Athen ladet en Pølsehandler komme til den øverste Magt [cf. „Ridderne“) VII, 1 B 55 p. 242; 67 p. 251; 116,1; X, 1 A 289 p. 197.

([A.] vil vist misunde mig denne Come-

die, som jeg herved digter [at mine Buxer ere komne til den højeste Anseelse]) VII, 1 B 55 p. 242; 67 p. 251. (Danmarks A.) VII, 2 B 244 p. 269.

([Om at A. sigter Socrates for at under-vise baade i det retfærdige og det uret-færdige Foredrag, i Excerpter af Zellers „Die Philosophie der Griechen“) X, 6 C 6,1.

„Aristophanes und sein Zeitalter“ se Röt-scher, Heinrich T.

„Ueber Aristophanes Wolken“ se Siuvern, Johann W.

aristophanisk (Anlæget i den aristophaniske Comik) V B 150,3.

Aristoteles ([Om Sjælens Tilblivelse hos Creatianerne, f. Ex. A., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 69). ([Lessing] lader Faust først fremmane A., derpaa en Djævel [cf. „Doctor Faust.“ Vorspiel]) I C 100 p. 274.

(Haandskrifter til ikke for Haanden væ-rende Comoedier af Plautus, vilde restituere A., om han var gaaet tabt [cf. Stieglitz's Artikel „Die Sage vom Doctor Faust“) I C 108.

(Msker der ... ere *πρακτικοί*, hvilke allerede A. anviser det laveste Trin i Udvikl[ingen]) II A 29 p. 27.

(positivt Udgangspunkt for Philosophien, naar A. mener, at ... [den] begynder med Forundring [med Cit. fra Hermanns „Geschichte und System der Platonischen Philosophie“) III A 107; III C 27 (i Bd. XIII p. 291); IV B 1 p. 127.

([Om Aeschylus' Liv, cf. „Ethica Nicomachea“ i „Die Ethik des Aristoteles“, übrs. ... v. Chr. Garvel]) III A 209.

(A. kalder det Onde *συγγενές* [i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“) III C 26 (i Bd. XIII p. 208).

(A. lærte, at Gud virkede *ως τέλος*, selv *ακινητος* [i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“) III C 27 (i Bd. XIII p. 271–272; p. 278); IV A 157.

([Om at A. nævner to Arter Philosopher: Theologerne og de joniske Physikere, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 275–276).

([Om at A. vender sig fra det blot Logiske til det Empiriske, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 277).

([Sammenligning mellem A.s System og den negative Philosophie i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 277–278).

([Om A.s utilfredsstillende Forklaring af det Mythologiske i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 278).

([Om hvorfor Carl den Store indførte A.s Skrifter i sin schola palatina, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 278).

([Om at A. udelukker ethvert virkende Forsyn, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 278).

([Henvisning til Afsnittet om det Tilfældige i A.s „Metaphysica“, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 295).

([Om at A. søger Guds Salighed i det evige Subjekt-Objekt, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 300).

([Om A.s Forstaaelse af Tragediens Handling i „Poetica“, i Excerpter af Hegels „Vorlesungen über die Ästhetik“]) III C 34 p. 272.

([Om at det Tragiske ifølge A. skal vække Frygt og Medlidenhed, i Excerpter af Hegels „Vorlesungen über die Ästhetik“]) III C 34 p. 272.

([Om Heraklits og Empedokles' Opfattelse af Livet, cf. „Die Ethik des Aristoteles“]) IV A 5.

(ret brugeligt Motiv til en Tragedie . . . , den Historie, der fortælles i A.s „Politica“ [cf. „Die Politik des Aristoteles“. Uebers. v. Chr. Garve. Hrsg. . . v. G. G. Fülleborn]) IV A 8.

(I A.s Ethik [skal være „Politica“] . . . findes en Mængde Exempler paa, hvorledes Konger selvfor skyldt have foranlediget Revolution [cf. „Die Politik des Aristoteles“]) IV A 9.

([Udtalelse af den begejstrede Dion, da han med faae Ledsagere gik i Krig mod Dionys, Cit. fra „Die Politik des Aristoteles“])

IV A 10 p. 7–8; IV B 1 p. 115*.

([Udtalelse af A. om Agerhønenes Undfangelse i „Historia animalium“, Cit. fra „Hieronymi Cardani Mediolanensis medici de Rerum Varietate“]) IV A 36.

([Om A.s Definition af Sophistik: at man tjener Penge ved den, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“])

IV A 63; V B 24 p. 84; 26; 40,9;

VII, 2 B 235 p. 8.

(Guddommens Forhold til Msket . . . har A. udtrykt fortræffelig . . . : at Gud bevæger Alt, selv *ακίνητος*) IV A 157.

(Socrates anføres som brugende Parabelen. A.s „Rhetorica“ [cf. „Aristoteles Rhetorik“, übers. v. K. L. Roth])

IV A 205.

(Socrates Svar til [Kong] Archelaus. „Aristoteles Rhetorik“)

IV A 207; VI A 52*.

(Heraklits Sætning Alt er og Alt er ikke, hvilken A. forklarer saaledes: Alt er sandt [cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV B 1 p. 145.

(det Virkelige gaaer forud for det Mulige som A. siger [cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV B 2,15.

([Om at Johannes Climacus beundrede A., i Udkast til „De omn. dub. est“]) IV B 5,2.

(A. vedkjender sig, at Sandsningen og Erkjendelsen kan ikke bedrage [cf. „Hermeneutica“ og „De anima“])

IV B 13,5*; 13,7; 13,22; V A 98;

V B 15,11; 40,14.

([Cit. i „Frygt og Bæven“]) IV B 96,7.

([Om A.s Udsagn, at Overgangen fra Mulighed til Virkelighed er en *κίνησις*, cf. „Physica“ og Tennemanns „Geschichte der Philosophie“])

IV B 117 p. 290; 118,7 p. 302; IV C 47*; 80; 97*; V B 55,1; VIII, 2 C 1.

([Cit. fra „Die Ethik des Aristoteles“]) IV C 15.

(at Dyden er Middelveien gjør A. ... kun gjeldende m:H:t: de ... sædelige Dyder) IV C 16.

(De sædelige Dyder har kun med den ufornuftige Deel af Sjælen at gjøre [cf. „Die Ethik des Aristoteles“]) IV C 16.

([Om A.s Distinction mellem Dyd og den frie Handling, cf. „Die Ethik des Aristoteles“]) IV C 17.

([Om de 3 Sider i Sjælen, cf. „Die Ethik des Aristoteles“]) IV C 18.

([Cit. fra „Die Ethik des Aristoteles“ om en Handling af Uvidenhed, om Distinctionen mellem en frivillig og en fortsættelig Handling]) IV C 19; 125; X, 5 A 31.

([Om det Frivillige hos A. og om hans Hoved-Distinction mellem *το εκουσιον* og *προαιρησις*, i „Die Ethik des Aristoteles“]) IV C 20.

(Den idealistiske Sætning ..., at al Synd er Uvidenhed forkaster A. i [„Die Ethik des Aristoteles“]) IV C 21.

([Cit. paa Græsk om Identiteten af Dyd og Skjønhed fra „Ethica Nicomachea“]) IV C 22.

([Om A.s vigtige Definition af Viden-skab i „Ethica Nicomachea“]) IV C 23.

(A. adskiller *ποιειν* og *πραττειν* og definerer Kunst i „Ethica Nicomachea“]) IV C 24 p. 283.

([Om A. som systematisk Tænkere]) IV C 25.

([Om Inddelingen af „Ethica Nicomachea“]) IV C 25 p. 383–384.

([Om A.s Fremstilling af Selvkjerlighed som det Høieste, cf. „Ethica Nicomachea“]) IV C 26; X, 5 A 34 p. 37.

([Om A.s Definition af Lyksalighed, cf. „Ethica Nicomachea“]) IV C 26.

([Om A.s Forstaaelse af Ethikens Forhold til Politiken, cf. „Ethica Nicomachea“ og „ἠθικά μέγιστα“]) IV C 27.

([Om Indholdet af „Die Politik des Aristoteles“]) IV C 28.

([Leibniz] kommer tilbage paa A. [i „Theodicee ...“ v. J. C. Gottscheden]) IV C 31.

([Om *πρώτη φιλοσοφία* i „Metaphysica“ og om A.s Trichotomie i Excerpt af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 45 p. 391–392.

([A. omtalt i Excerpt af Marbachs „Geschichte der Philosophie“]) IV C 61.

(A. giver ... hell. ingen Definition [paa Categorier]) IV C 65.

(A.s tvende Fordringer til den frie Handling, at den skal have Spontaneitæt og Viden) IV C 71.

([Om at A. bekjæmpede Antisthenes' Paastand om, at kun Tingenes Beskaffenhed kan angives, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 83.

([Om at SK til Kilde-Skrifter regner A.s „De Melisso Xenophane Gorgia“ og „Περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλεγχῶν“]) IV C 98.

([Bemærkninger til Referat med Cit. fra „Aristoteles Dichtkunst“, ins Deutsche übrs. ... v. M. C. Curtius]) IV C 103–125 p. 413–420.

(A. ... seer let, at [Æsthetiken] har et Forhold til Rhetorik og Ethik og Politik) IV C 104 p. 414.

(„Al Poesie er en Efterligning“ [Cit. fra „Aristoteles Dichtkunst“]) IV C 109; 116*; VII, 2 B 235 p. 191.

([Om A.s Udsagn i „Poetica“: *δι' ελεον και φοβον περαινουσα την των τοιωντων παθηματων καθαρσιν*, cf. „Aristoteles Dichtkunst“]) IV C 110; V B 148,35.

([Om A.s Definition af det Skønne, Cit. fra „Aristoteles Dichtkunst“]) IV C 124.

([Cit. af A. om *μεγαλοπρεπεία* fra „Die Ethik des Aristoteles“]) IV C 124.

([Om A.s Ordning af de tragiske Handlinger efter deres tragiske Værdi i „Aristoteles Dichtkunst“]) IV C 125.

(A. siger, at Dyr, ja Qvinder ere mislykkede, og ufuldstændige Former [cf. „De partibus animalium“ og „De generatione animalium“])

V A 15; V B 177,4 p. 305.

(Den dobbelte Betydning af det Umid-
delbare hos A. [cf. Trendelenburgs
„Elementa logices Aristotelicae“])
V A 75 p. 29.

(Det er mig ganske underligt at læse 3
Bogs 3d Capitel af [„Aristoteles de
anima libri tres“ ... recogn. comm.
illustravit F. A. Trendelenburg])
V A 98.

([Om at A. bruger Vildfarelse som det
bevægende Begreb i „De anima“])
V A 98.

(Dengang [da jeg skrev „De omn. dub.
est“] havde jeg ikke læst det mindste
af A.) V A 98.

(Jeg [Johannes Climacus] har kun med
megen Møie ... læst nogle enkelte
Skrifter af Plato og A. [i Udarbeidelse
til „Phil. Smuler“, „Forord“])
V B 38 p. 89.

(Afdøde Profs. Poul Martin Møller ...
A.s Fortolker ... helliges dette Skrift
[Udkast til Dedication i „Begr. Angest“])
V B 46.

([Om A.s Bestemmelse af *κίνησις* i For-
hold til Qvantitet, Qualitet og Tiden,
cf. Tennemanns „Geschichte der Phi-
losophie“])

V B 72,12; V C p. 374; VIII, 2 C 1.
([Referat med Cit. af Trendelenburgs
„Elementa logices Aristotelicae“])

V C 11,1–34 p. 375–378; 12.

(den Enkelte, hvad ... A. lærer, ligger
udenfor eller dog ikke gaaer op i Be-
grebet [cf. Trendelenburgs „Elementa
logices Aristotelicae“])

V C 11,3; X, 2 A 328 p. 240.

(A.s „Rhetorica“ vil ... reent formelt
kaste mangt et Lys over de religieuse
Problemer) VI A 1.

(Det hele Spørgsmaal om Væren og
Ikke-Væren ... henlægger [A.] til Rhe-
toriken) VI A 1.

([A.] *οὐσία πρώτη* og *δευτέρα* cf. [„Cate-
goriae“] er noget ganske Andet [end
Spørgsmaalet om Væren og Ikke-Væ-
ren]) VI A 1.

(Der skal indføres en ny Videnskab: den
christelige Talekunst, construeres ad-
modum A.s Rhetorik)

VI A 17; 146; X, 2 A 354 p. 256.

(A. sætter Talekunsten og Midlerne til
at vække Tro (*πιστις*) i Forhold til
Sandsynlighed [cf. „Aristoteles Rhetor-
ik“])

VI A 19; VI C 2 p. 299;

X, 2 A 354 p. 256; XI, 1 A 237 p. 191.
(det jeg kalder en pathetisk Overgang
er hvad A. kaldte Enthymema [cf. „Ari-
stoteles Rhetorik“])

VI A 33; VI C 2 p. 299.

(„Noget om den gudelige Talekunst
med noget Hensyn til A.s Rhetorik“ af
Johannes de silentio)

VI A 146; VI B 133–137 p. 219–228.

([Motto fra „Aristoteles Rhetorik“ om
en Præstinde, der forbød hendes Søn
at blive Folketaler]) VI A 146.

(mange Partier af A., hvor der tales om
Gudernes Salighed [cf. „Ethica Nico-
machea“ og „Metaphysica“] ... lod sig
ypperligt bruge ... i vor Tid i en Præ-
diken) VI B 10 p. 84.

(A. (i hans „Rhetorica“) advarer mod
Brugen af sammensatte Ord i Prosa)

VI B 29 p. 105–106.

(Allerede A. har indladt sig paa saadanne
Undersøgelser [af Forholdet mellem det
skrevne og det talte Ord])

VI B 29 p. 107.

(det levende Ord tager af eftersom In-
tellectualiteten tager til, hvad allerede
A. er opmærksom paa) VI B 29 p. 107.

([Excerpter af „Aristoteles Rhetorik“])
VI C 2–5 p. 299–301.

([Om 3 Arter af *πιστις* ved Talen i
Excerpter af „Aristoteles Rhetorik“])

VI C 2 p. 299.

([Om de 3 Arter af Tilhørere og de dertil
hørende Taler i Excerpter af „Aristoteles
Rhetorik“]) VI C 3–4.

(A. behandler slet ikke „Tilhøreren“ i
sin „Rhetorica“) VI C 5.

(A. gjør overalt den teleologiske Betragt-
ning gjeldende, saaledes ogsaa i „Phy-
sica“) VII, 2 B 235 p. 66.

([Om A.s Opfattelse af Naturen, at den
tenderer til at frembringe det Normale,
cf. „Aristoteles Physik“, übrs. ... v.
C. H. Weisse])

VII, 2 B 235 p. 66; VIII, 2 B 10,1.

(Alt Vanhædet [i Naturen] slaar A. sammen i een Bestemmelse og kalder det Underet (*το τερας*) [cf. „Aristoteles Physik“) VII, 2 B 235 p. 66.

(Videnskaben der efter A.s Udsagn afskyer det Grændseløse [cf. „Aristoteles Physik“) VII 2 B 235 p. 161.

(A. siger: at *παθος* er den Qualitet, ifølge hvilken det er muligt at forandres (*αλλοιωνοιθαι*) [cf. Trendelenburgs „Geschichte der Kategorienlehre“) VIII, 2 C 1.

(Noget angaaende A.s Lære om Virkelighed og Mulighed [i Lessings „Fabeln und Erzählungen“) X, 1 A 363.

(A.s sædvanlige Ordsprog: o, mine Venner, man finder ingen Ven mere [cf. Montaignes „Gedanken und Meinungen ...“, übrs., ed. v. Bode]) X, 3 A 508.

(A. siger meget rigtigt, at „Mængden“ er Dyre-Bestemmelse [cf. „Die Politik des Aristoteles“) X, 4 A 226.

((A.) skal have sagt [om Sardanapals Gravskrift]: ..., Du kunde jo end ikke holde een eneste af dem [Nydelse] fast, medens Du levede [cf. Ciceros „De finibus“ II, 106])

X, 4 A 488 p. 308; X, 5 A 32;

XI, 1 A 449*.

(Talekunstens Potens er det Sandselige [cf. „Aristoteles Rhetorik“) X, 4 A 633. ([Om Forholdet mellem *πιστις* og *επιστημη*]) X, 4 A 635 p. 449.

([A.] siger: man kan ikke foresætte sig det Umulige, men man kan ville det [cf. „Die Ethik des Aristoteles“) X, 5 A 31.

([Om at vi i Forhold til det, der hører under *νοϋς*, maa agte lige saa meget paa Erfarnes Udsagn som paa Beviser, cf. „Die Ethik des Aristoteles“) X, 5 A 32.

([Om at Guddommen stedse nyder en enkelt og uafbrudt Glæde, cf. „Die Ethik des Aristoteles“) X, 5 A 32.

(„Umuligt ..., at berige sig paa Statens Bekostning og tillige at ville æres af den“ [Cit. fra „Die Ethik des Aristoteles“) X, 5 A 32.

(Hele dette Capitel af [„Die Ethik des

Aristoteles“ 9de Bog Cap. 8] er værdifuldt) X, 5 A 34 p. 38.

(Heinrichs: „Epimenides auf Kreta“ ... findes i [„Aristoteles Rhetorik“) X, 6 C 6,15.

([A. om at Epimenides kun spaaede om det dunkle Forbigangne, cf. „Aristoteles Rhetorik“) X, 6 C 6,15.

(Tyrannie og Demokrati havde hinanden [cf. „Die Politik des Aristoteles“) XI, 1 A 51 p. 37.

([hos] A. finder jeg det udtalt ...: at det at efterlade Slægt er Trøst for det ikke at være udødelig [cf. „Die Ethik des Aristoteles“) XI, 1 A 150; XI, 2 A 154 p. 167.

„Aristoteles de anima libri tres“ se Aristoteles og Trendelenburg, Friedrich A.

„Aristoteles Dichtkunst“ se Aristoteles og Curtius, Michael C.

„Elementa logices Aristotelicae“ se Aristoteles og Trendelenburg, Friedrich A.

„Die Ethik des Aristoteles“ se Aristoteles og Garve, Christian.

„Aristotelis Organon“ se Aristoteles og Waitz, Theodor.

„Aristoteles Physik“ se Aristoteles og Weisse, Christian H.

„Die Politik des Aristoteles“ se Aristoteles og Garve, Christian.

„Aristoteles Rhetorik“ se Aristoteles; Knebel, Heinrich og Roth, Karl L.

„Ueber die unter dem Namen des Aristoteles erhaltenen Schriften“ se Spengel, Leonhard.

„Kritische Darstellung und Vergleichung der Aristotelischen und der Hegelschen Dialektik“ se Heyder, Karl L. W.

„Erläuterungen zu den Elementen der aristotelischen Logik“ se Trendelenburg, Friedrich A.

Arius ([Om A. og Athanasius i Referat af Möhlers „Athanasius der Grosse und die Kirche seiner Zeit“) II C 29.

Arminianer ([Om A.s Satisfactionstheorie i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 105).

Armod (Den, der frivilligt opgav Rigdom og er fattig kun han har Myndighed [til

at lære A.)
 X, 2 A 159 p. 124; X, 4 A 541 p. 360–361.
 (Chrstd. har anbefalet A. ... for at Mskene ... kunde desto bedre tjene Sandheden) X, 2 A 181.
 (lad os slaae en Streeg over det med frivillig A. og Ringhed) X, 3 A 215.
 (Luther sagde: frivillig A. ... Sligt kommer det ikke an paa, det er Troen) X, 3 A 217 p. 169.
 (at gjøre A. til Fromhed ... Det er i Grunden at forvandle Gud til en Slags Storpascha) X, 3 A 306.
 ([Om A. baaren af Idee]) X, 3 A 306.
 (Havde Mynster styret efter de Principer han har styret – og saa ... levet i A. ...: saa var Sagen en anden) X, 3 A 449.
 ([Naar Luther taler om det at være sand Christen, faaer vi at vide]: den sande Christen maa lide ... i denne Verden, A.) X, 3 A 605.
 (Christus har ikke lært A. i og for sig selv, men A. for at kunne vidne for Sandheden) X, 3 A 776.
 (sætter jeg min Smule Formue til – ak det er kun mskeligt. Guddommeligt var, om jeg kunde leve i A.) X, 4 A 116.
 ([Om Betydningen af „A.“, som den fandtes ogsaa i Hedenskabet]) X, 4 A 263 p. 141.
 ([Om Dobbelt-Faren, at Calvin levede i A. og derfor blev udsat for Bagvaskelse]) X, 4 A 316.
 (det Overordentlige i Retning af Charakter, at kunne leve i A. ... det har jeg ikke) X, 4 A 339.
 (jeg er bange, at formaaede jeg det, at leve i A. ..., saa blev jeg maaskee stolt) X, 4 A 339.
 (skal [den Christne] i sin borgerlige Stilling udtrykke den christelige Ethik: saa er han ... reduceret til A.) X, 4 A 394.
 (Du skal faae Lov til ... 40 Aar, at udholde at leve i A. ... hvilket ubeskrivelig glad Budskab. Dette er Chrstd.) X, 4 A 417.
 (Er der nogen Sandhed i det ..., at A. og Forfølgelse dog er saligt i Forhold til Gud: ja) X, 4 A 495 p. 318.

(„Apostelen“ er ikke det Overordentlige ved sin frivillige A. ... det er det Fordrede) X, 4 A 556 p. 375–376.
 (Evangelium prædikes for de Fattige ... Ved „Fattig“ forstaaes ... ikke blot A., men alle Lidende) X, 4 A 578 p. 395.
 (Guds Tjeneste [er] kjendelig paa A. og Ringhed) X, 4 A 672.
 (hiin Sværm af utro Husholdere ... levede i A. og af Almisser, for at kunne gjøre det saa billigt som muligt) X, 5 A 65 p. 72.
 (En Præst er En, der lønnes af Staten for at forkynde den Lære om A.) X, 5 A 164.
 (Denne trange Vei er 1) trang i Begyndelsen ([Christus] fødes i en Stald; lever i A. ...)) X, 6 B 3 p. 12.
 (hvis det endog kunde lykkes ham at blive en riig Mand ... ved denne rørende Tale om A.: Høistærede, De har truffet ... Mskhedens Smag) X, 6 B 29,3.
 (nødtvungen A. f. Ex. udtrykker Intet) XI, 1 A 327 p. 258; p. 259.
 (Ingen falder paa at forfølge En fordi han mod sin Villie er i A.) XI, 1 A 327 p. 258.
 (Katholicismen saae rigtigt, at det var godt at [Geistligheden] saa lidt som muligt tilhørte denne Verden. Derfor ... A.) XI, 1 A 532 p. 403.
 ([ethvert Mske er bange for at faae at vide, hvor meget han formaaer] Du formaaer at leve i A.) XI, 2 A 381 p. 377.
 „Armodens Bekymring“ se „Christelige Taler“.
 Armodens Søn (vi er ... for meget bekymrede om hvad vi skulle spise. Thi A.s S. siger hungrig: hvad skulle vi spise) VI B 155.
 „Armuth, Reichthum, Schuld und Busse der Gräfinn Dolores“ se Arnim Ludwig A. v.
 Arnauld, Angelica (Et Ord af Franz v. Sales til A. A. [Cit. fra Reuchlins „Geschichte von Port-Royal“]) X, 3 A 621.
 Arnauld, Anton ([Om A. A.s Udgaave af Pascals „Pensees“, med Cit. fra Neanders „Über die geschichtliche Bedeutung der pensees Pascals“])

X, 3 A 609 p. 397.

(Af A. A.s Tale mod Jesuiterne [Cit. fra Reuchlins „Geschichte von Port-Royal“])

X, 3 A 620; 622.

([Om Biskoppernes Ros af A. A.s Bog „De la fréquente communion ...“, cf. Reuchlins „Geschichte von Port-Royal“]) X, 3 A 623.

Arndt, Johann ([Om et Træsnit som kunstnerisk Opfattelse af den Sætning: Jeg dræber mig selv daglig, i J. A.s „Vier Bücher vom wahren Christenthum“]) II A 16.

([Henvisning til J. A.s „Sämtliche geistreiche Bücher vom wahren Christenthum“]) V B 212,5*.

(I ... (A.s „Fire Bøger om den sande Christendom“) commenteres der saa skøndt over ... „at Gud skal aftørre vore Taarer“) VII, 1 A 43.

([Cit. fra „Sämtliche geistreiche Bücher vom wahren Christenthum“])

IX A 338; 361 p. 207–208; 391; 397; 426.

([Cit. af Laurentius Valle fra „Fire Bøger om den sande Christendom“])

IX A 384.

([Om A.s Udsagn om, hvad Synd har at betyde for Gud, i „Fire Bøger om den sande Christendom“]) X, 2 A 400.

([A. om at man i Bønnen skal sige Gud, hvad man behøver, cf. „Fire Bøger om den sande Christendom“]) X, 2 A 496.

(Et Exempel ... paa at offre sin Villie have vi i David. 2. Sam. 23,15 [cf. „Fire Bøger om den sande Christendom“]) X, 2 A 591.

([Cit. fra „Fire Bøger om den sande Christendom“ om, at Gud sover let hos den Lidende]) X, 3 A 83.

([A. om det Farlige i, at man ikke bryder med Alt i Selvfornægtelse, cf. „Sechs Bücher vom wahren Christenthum und dessen Paradisgärtlein“]) X, 5 A 53.

(som A. [i „Fire Bøger om den sande Christendom“] siger: Livet er vigtigere end Læren) X, 6 C 1,89.

([Om at man under Alt maa have Gud i Tanke, cf. „Sechs Bücher vom wahren

Christenthum und dessen Paradisgärtlein“]) XI, 1 A 11.

Arnim, Ludwig A. v. („Doctor Faust. Fliegendes Blatt aus Kölln“. cfr. [L. A. v. A. und C. Brentano „Des Knaben Wunderhorn. Alte deutsche Lieder“]) I C 101*; 102 p. 274*.

([Cit. fra „Die schwarzbraune Hexe – Fliegendes Blatt“ fra „Des Knaben Wunderhorn“]) II A 51 p. 41–42.

(Jeg har i denne Tid [o: omkring 16. Mai 1837] læst Adskilligt af A: v. A.) II A 70.

([Excerpter af A.s „Armuth, Reichthum, Schuld und Busse der Gräfinn Dolores. Eine wahre Geschichte zur lehrreichen Unterhaltung armer Fräulein aufgeschrieben“]) II A 70; III A 85.

([Cit. fra „Des Knaben Wunderhorn“]) II A 259*.

([Om Alrunen i „Isabella von Aegypten, Keiser Carl des Fünften erste Jugendliebe“ fra „Novellen von Ludwig Archim von Arnim“, hrsg. v. W. Grimm]) II A 558; 559.

([Cit. fra „Kinderlieder“ fra „Des Knaben Wunderhorn“, i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 97,5*.

([Henvisning til „Der Rattenfänger von Hameln“ fra „Des Knaben Wunderhorn“, i Udarbejdelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 131 p. 223*.

([Om Venusbjerget, cf. Digtet „Der Tannhäuser“ fra „Des Knaben Wunderhorn“]) VIII, 1 A 17*.

Arnim, Bettina v. ([Henvisning til B. v. A.s „Goethe's Briefwechsel mit einem Kinde“, i Udkast til „Begr. Angst“]) V B 60 p. 137; 72,32.

Arnold af Brescia ([En Bemærkning i Anledning af A. af B. i Neanders „Der heilige Bernhard und sein Zeitalter“]) X, 3 A 636.

Arnold, Gottfried ([Titler paa Skrifter af G. A. i Forbindelse med Litteratur om Abailard]) X, 6 C 7,5.

Aron (Phantasie: en gal Skolemester med et Fastelavnsriis i Haanden, som han paastaer er A.s Præstestav) II A 717. (det er kun i A.s Haand [hans Præstestav] bærer Frugter) II A 718.

„Harun Arreschyd und die beiden Bettler“
se Hagen, Friederich H. v. der.

Arrian ([Om det stoiske Selvmord i Cit.
af A.s „Epicteti dissertationes“, fra
Meiners „Allgemeine kritische Ge-
schichte der ältern und neuern Ethik
...“]) X, 4 A 464.

Arrigskab ([den skeeløiede Pukkelryggedes]
Livs-Anskuelse var A. og Fortvivlelse)
VII, 1 A 49 p. 222.

„Ars amatoria“ se Ovidius Naso, Publius.

Art ([Om Forholdet mellem A. og Indi-
viduum paa Aandens Gebeet i Excerpter
og Referat af Schallers „Der historische
Christus und die Philosophie“])
II C 54 (i Bd. XIII p. 164–165).

([i Dyr-Verdenen] er nemlig A. høiere
end Exemplaret) IX A 80 p. 44.

(Qualitativt forskjellig fra A. man til-
hører ..., at skulle vedblive at være i
A.: dette er Formelen for den inten-
siveste Qval ... [og] for det at være
Christen) XI, 2 A 125 p. 129–130.

(Det at tilhøre A. er for Exemplaret
Trøsten, Lindringen, Tilfredsheden)
XI, 2 A 125 p. 131.

([A. er] det at man ikke er Enkelt men
sorterer under et Abstraktum, der, saa
at sige, afbøder Trykket)

XI, 2 A 125 p. 130.

([Om hvorvidt det er umskeligt at bryde
med sin A.]) XI, 2 A 125 p. 129–135.
(de andre Msker ... maae i den Christne
see ... En, der qualitativt forskjellig fra
A. dog vil være indenfor A.)

XI, 2 A 125 p. 132.

se ogsaa Slægt.

Arts-Bestemmelse ([Christenheden] gjør det
at være Christen til A.s-B., saa falder
alle Collisioner bort) XI, 2 A 125 p. 131.

Artikel, anonym se „Mag. Kierkegaard: tre
Taler; Livets Stadier“.

Artikel, hiin lille se „Krisen og en Krise
i en Skuespillerindes Liv“.

Artikel, norsk (man læser i en norsk A.,
at man skulde have ventet, at jeg vilde
have indladt mig paa Pastor Paludan
Müllers Forslag [cf. „Christiania-Po-
sten“ 1855, Nr. 2317–2333 (Marts)])
XI, 2 A 425 p. 416–417.

Artus, Kong (velgjørende ... som A. [i
Excerpter af „Die Poesie der Trouba-
dours“ ... dargestellt v. F. Diez])
I C 89 p. 252.

(Holger Danske ... taler med Kong A.
... om deres Bedrifter [cf. „Dansk og
Norsk Nationalværk, eller Almindelig
Moerskabslæsning“. Paa ny udg. ... af
K. L. Rahbek]) II A 43 p. 38.

Arv (en matematisk Sætning er ligegyldig
ved, om det er Archimedes eller A. der
fremsætter den) IV B 1 p. 134.

(kun A. og Jesper Ridefoged antage, at
Crystalhimlen er endnu høiere [end
Stjernehimlen]) IV B 110 p. 258.

arve (At „arve“ er Natur-Kategorie)

X, 2 A 481.

(Een og Anden herhjemme [har] ønsket
mig død, for saa at arve min Sag)

X, 3 A 604.

(dette hører med til min Lidelse, at vide
[at Professoren skal arve Udbyttet af
min Møie og mit Besvær])

X, 4 A 628 p. 443–444.

Arvesynd (A. – Omvendelsens Mulighed)
I A 3.

(man nægter A.) I A 331 p. 146.

([Om at der ikke er Tale om A. i Eph.
2,3]) I C 35; (i Bd. XII p. 142).

(Al Synd begynder med Frygt ... dog
begyndte de første Msker ikke dermed
– der var ikke A.) II A 19.

([Om A. Günthers Theorie om A. be-
tinget ved Slægts Udviklingen, cf. „Süd-
und Nordlichter am Horizonte spekula-
tiver Theologie ...“. Hrsg. v. A. Gün-
ther]) II A 31 p. 31.

(Den ved Adams Syndefald muliggjorte
gjennem det derved betingede Slægts-
forhold ... virkeliggjorte A.)

II A 117 p. 68.

(betinges ikke A. consequent Læren om
Kirken [?])

II A 117 p. 69.

(Deri viser sig den dybe gennemgri-
bende Betydning af A., at al Chrstd. i
den Enkelte begynder med ... Sorgen
efter Gud) II A 360.

([Critik af den catholske Kirkes Lære
om A.]) II A 446.

(A.s fortærende Kraft ... der kan stige til Fortvivelse) II A 584 p. 219.

(A. – Forløsning – Engle – „I skulle vorde Engle lige“ – Helvedsstraffens Evighed) IV A 629.

(en Hovedcategorie [i A.s Væsen] – det er Angst, dette er den egl. Bestemmelse deraf) III A 233.

([Om alle virkelige Synder som A.s Virkeliggørelse i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 208; p. 212–213).

([Om A. som den gennem hele Livet blivende Mulighed i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 213).

(„Begr. Angst. En ... psykologisk Overveelse i Retning af det dogmatiske Problem om A.“)

V B 42; 72,1.

(foretager en Indenlandsreise fra sin egen Bevidsthed til A.s Forudsætning i sin egen Bevidsthed) V B 47,13.

(A. beviser Dogmatiken ikke, men den forklarer den, idet den forudsætter den) V B 49,11.

(Dogmatiken forklarer [Synden] ved Hjælp af A.)

V B 49,12 p. 109.

(Angest som A.s Forudsætning og som forklarende A. retrogradt i Retning af dens Oprindelse [Udkast til „Begr. Angest“ Caput I]) V B 50.

(A. historisk bestemt indenfor Dogmatiken [i Udkast til „Begr. Angest“ Caput I]) V B 50.

([Om den dobbelte Maade, hvorpaa man bruger det Ord: A., i Udkast til „Begr. Angest“ Caput I]) V B 50.

([Om at forklare Læren om A. uden at efterspore A.s Virkning i Mskets Bevidsthed, i Udarbeidelse til „Begr. Angest“ Caput I-II]) V B 53,6.

(Havde man videre forfulgt den rigtige gamle Tanke at Msket er en Synthese af Sjel og Legeme ... [skulde man] have tænkt bestemtere om Synden og A.)

V B 55,4.

(at opstille et speculativt Begreb, der forklarer A. ... overhovedet ... er de Lærde og Vises Opgave i vor Tid) V B 55,26.

(Den concretere Forstaaen [af A.] i Individualiteten ... er en simplere og eenfoldigere Opgave, som jeg har valgt) V B 55,26.

(rigtigst, at de Hentydninger til Dogmet om A. der findes i 2det Capitel [af „Sygd. til Døden“] tages bort) VIII, 2 B 166.

(A. er som Skyld et Udtryk for at Gud bruger sin Maalestok) X, 2 A 421; 473.

([Om den rigtige Form, Julius Müller i „Die christliche Lehre von der Sünde“ giver Problemet: A. er Skyld; A. er Synd]) X, 2 A 472 p. 337–338.

([Om at det at „A.“ er „Skyld“ er det rette Paradox]) X, 2 A 481.

(A., der er en Troes-Artikel, er egentlig ikke en Skærpelse, men en Formildelse ... mærket af, at der er en Forsoner) X, 2 A 483.

([Om Julius Müllers Theorie: at føre A. (peccatum originale) tilbage paa et forud for alle Mskers Liv i Tiden gaaende tidløst Fald]) X, 2 A 501 p. 357–358.

(Ved Foden af det Alter, hvor Verdens Frelser hænger paa sit Kors ... der beslutte [de Elskende], at fortsætte A.) XI, 1 A 313 p. 248.

(vi [Christne] glæde os ved dette Liv, Christus har jo ved sin Lidelse gjort Fyldest for A.) XI, 2 A 163 p. 176.

(det er aldeles umuligt for et Barn at fatte punctum saliens i Chrstd.: A.) XI, 2 A 241 p. 251.

(A. – Chrstd.) XI, 2 A 242 p. 253–254. (det Christelige om A., at Forplantelsen af Slægt er Synd) XI, 2 A 242 p. 253. (Fyldestgjørelsen af A. betyder dog vel ikke, at nu kan Msket fremtidig gøre sig lystig i Henseende til Slægts-Forplantelsen) XI, 2 A 242 p. 253–254.

Asaph se *Agur*.

„*Asenutidens Abracadabra*“ se *Baggesen, Jens I.*

Askese (Her [i „Telegrapheringer fra en mousvoyant til en clairvoyant om Forholdet mellem Chrstd. og Philosophie“])

vil den hele Undersøgelse om A.s Betydning ... finde sin Plads) II A 795. (Det er latterligt at høre Præsterne i vor Tid advare mod Middelalderens A.)

VI A 39 p. 15; X, 3 A 401.

(man dømmer saa dumt om A. Der laae noget Barnligt i den ... Den var dernæst et erotisk Udtryk)

VI A 39 p. 15; X, 2 A 326.

(man glemmer reent, at Luther urgerede Troen i Modsætning til den phantastisk overspændte A.) X, 1 A 213; X, 2 A 558.

(i Prædikeforedraget ... confunderer [man] hele den middelalderse phantastiske A. ... med den sig Udsættten for Fare ... [der er forbunden med at] bekjende Christum) X, 2 A 95 p. 71–72.

([Om Luthers Opfattelse af A. i Forhold til det Frivillige [cf. „En christelig Postille“]) X, 2 A 263 p. 193.

(Angaaende A. er det ... ypperligt sagt af Schleiermacher i ... (No 2) af „Ueber die Religion. Reden an die Gebildeten unter ihren Verächtern“ [Cit.]

X, 2 A 264.

(Chrstd.s A.) X, 2 A 326 p. 238–239. (den Selvfornegtelse som Chrstd. fordrer illustreret ved Forbilledet: det er dog vel A.) X, 3 A 326 p. 238.

(Middelalderens Feil var al denne klosterlige A. ... Chrstd. fordrer [derimod] ... at vidne for Sandhed – og saa kommer Lidelse nok) X, 3 A 272; 588; 776.

([Om Vanskeligheden ved Handling i Retning af A., at det let kan blive Fristelse i Retning af Fortjenstlighed])

X, 3 A 342 p. 247–248; X, 5 A 94 p. 108.

(nu er den eneste Analogie til A. den Tid, som Candidaterne tilbringe med at søge Levebrød) X, 3 A 417; 496 p. 329.

(Skal man have høitstaende Geistlighed, da maatte [den] ... udtrykke og marquere Ueensartethed fra Verdslighed f. E. ved A.) X, 3 A 521.

(Middelalderens Feil var at gjøre A. o: D: til absolut *τελος*, saa [den] mere copierede Christus end efterfulgte)

X, 3 A 776. (At En lever fattigt og knebent – naar han ikke har Raad til mere ... dette er

slet ikke Begrebet af A.) X, 4 A 150. (Det at A. er Aands-Diætetik, har religious Betydning for En selv, ... vilde man finde uhyre latterligt) X, 4 A 150. ([Augustin] Fordrer ogsaa at til en Tænker hører A.) X, 4 A 172.

(at holde den Ene-Kamp ud, at have det i sin Magt blot ved at slaae af ... at vinde Alt: det er A.)

X, 4 A 405 p. 245.

(Frygtelige Feilsyn, hvis En ... tugtede sig selv op i al A. og saa ... [gjorde en] god Gjerning – og ... vilde den skulde have Fortjeneste for Gud) X, 4 A 419. (Der brast Meningen i Chrstd. ...: da Middelalderen gjorde dem, hvis Liv udtrykte „Efterfølgelsen“ i ... A. til: overordentlige Christne)

X, 4 A 531 p. 348–349; 556 p. 375–376; 652 p. 467*; XI, 1 A 134 p. 93;

193 p. 152; 350; XI, 2 A 161 p. 174–175; 396 p. 389; 436 p. 433.

(A. eksistentielt fremstillet simplement som det Fordrede ...: saa bliver Mskene forbittrede) X, 4 A 531 p. 349.

(Naar Asketen vil tage de Andres Beundring ...: saa kan man endda indlade sig paa A.) X, 4 A 531 p. 349.

(Først maatte Chrstd. kæmpe med de ... vilde Lidenskaber og i denne Henseende opdrage Mskene ved ... A.)

X, 5 A 89 p. 103.

(Paa Basis af den christelige Dannelse og Cultur igjen at ville anbringe ... potenseret, A. ... [er ikke] min Opgave)

X, 5 A 89 p. 103.

(det vil [i Henseende til christelig Dannelse og Cultur] gjælde om Forsagelse og A. [for at holde Forargelsens Mulighed aaben]) X, 5 A 89 p. 104.

(A. i tidligere Forstand vil biløbigt blive at anbringe for at holde Justits)

X, 5 A 89 p. 104.

(A. kan saare let blive et Sophistisk)

X, 5 A 94 p. 107.

(Chrstd. degraderedes til at blive Stats-Religion. Samtidigt blev Chrstd. Doctrin – og A. opkom) X, 5 A 99.

(A. er den situationsløse Forsagelse) X, 5 A 99; XI, 2 A 161 p. 174.

(jeg skrev den Linie om „Corsaren“ ... nu var det at være Forfatter [her] ... mig saaledes forbittret, at det snarere var A. end at gaae ud paa Landet)

X, 5 A 146 p. 152.

(det forekommer mig, at A. er Sophistik – og saa kommer jeg til Naaden igjen)

X, 5 A 146 p. 154.

([A.] er Betingelsen for at kunne være Sandhedsvidne) XI, 1 A 134 p. 93.

([SKs Indvendinger mod Schopenhauers ethiske Anskuelse, at A. naaes ved Lidelse eller ved oprindelig Intellectualitet])

XI, 1 A 144 p. 102–103; 181 p. 140; 182.

([„Forførelsen“] raader i Viden over hele den christelige A.s Anskuelse af Qvinden) XI, 1 A 164.

(Den christelige Anskuelse hviler i den Tanke, at det at være til ikke udendvidere er at lide – saa er der Mening i A.)

XI, 1 A 181 p. 140.

(er det at være til at lide, saa bliver A. let en Eudaimonisme)

XI, 1 A 181 p. 140.

([er der] een Betingelse i Retning af det Eksistentielle ... [kan vi] ikke standse førend ved hvad N.T. gjør til Vilkaaret: ... A. i Retning af Martyriet)

XI, 1 A 325 p. 256.

(Katholicismen saae rigtigt, at det var godt at ... [Geistligheden] saa lidt som muligt tilhørte denne Verden. Derfor ... A.) XI, 1 A 532 p. 403.

([Om at Schopenhauer med Selvtilfredshed siger, at han er den Første, der har anviist A. Plads i Systemet])

XI, 1 A 537 p. 407.

(Efterdemoralisation efter A. giver ikke: Vellyst, nei giver: unaturlige Lyster)

XI, 1 A 551 p. 416; 552 p. 418.

(Martyriet – A.) XI, 2 A 161 p. 174–175.

(A. er egl. den Livs-Anskuelse som svarer til at Gud er det Ubetingede)

XI, 2 A 161 p. 174.

([denne Verden er en Straffe-Anstalt], hvilken Guds Tanke A. frivilligt stræber at udtrykke) XI, 2 A 161 p. 174.

(Hele Middelalderens strengeste A. er i: Mske-Frygt, lider ikke af Msker)

XI, 2 A 434 p. 430.

(Middelalderens A. saae ... rigtigere, at der er Tale om en Villies Forandring [i Forhold til det at blive Christen])

XI, 2 A 436 p. 433.

Asket ([Om de Ord, med hvilke den hellige Antonius advarede A. om ikke at glemme det ene Fornødne, Cit. fra Möhlers „Athanasius der Grosse und die Kirche seiner Zeit“]) II A 304.

(om hiin A., der ... kun drak Dug og Regn, og som ... fik Viin at smage og faldt til Drik) IV A 92.

(denne Ydmygelse [at være en A.] skulde jeg villig underkaste mig: men kan jeg paatage mig et Embede) X, 2 A 66 p. 52.

(Een eneste A., der gaaer om midt iblandt os – han prædiker ganske anderledes end 20 [„Talere“])

X, 2 A 146 p. 109; X, 3 A 307.

([et Beviis paa, at Chrstd. er gjort til Lære:] at man har substitueret Talere Docenter ... istedetfor A.)

X, 2 A 146 p. 109.

(I Begrebet af A. ligger slet ikke det Extravagerende) X, 2 A 146 p. 110.

(Det sande Begreb af A. er at nedsætte Livs-Fornødenheder til et Minimum, og saa ... [ikke] at mishandle sig selv)

X, 2 A 146 p. 110.

(vi behøve ganske anderledes Meget [for at kunne leve] – og dog tale vi ligesom hine A., og det Hele bliver Satire)

X, 2 A 581 p. 416.

([jeg har ikke] seet eet eneste Mske, om hvem jeg kunde troe, at han var istand til at leve som A.) X, 3 A 187 p. 147.

(muligt at mangen A. var en aandelig Opblæst; men det tilkommer ikke mig at dømme) X, 3 A 187 p. 147.

(man bruger Bestemmelsen „A.“ som et Raffinement til at smigre sig selv i sin kjødelige Livs-Nydelse, følende sig ... bedre end A.) X, 3 A 187 p. 147.

(A. ... ligger et heelt Stadium høiere end hvor jeg har mit Liv)

X, 3 A 187 p. 147.

(Saa lidet som mit eget Liv ligner en A.s, lige saa lidet har jeg ... forpligtet noget andet Mske til et saadant Liv)

X, 3 A 187 p. 148.
 ([jeg er ikke] aandelig nok til at leve som en A.) X, 3 A 191; 332; 345 p. 250.
 ([Om det Christelige i vor Tid i Forhold til A.]) X, 3 A 216.
 (vor Tid vilde være allertilbøiligst til at opfatte som et Pendant til Don Quixote ...: en A. i gammel Forstand)
 X, 4 A 150.
 (Hvis nu Socrates skulde have levet som en A. ..., er det et Spørgsmaal, om han havde holdt det ud)
 X, 4 A 333 p. 191.
 ([Om Feilen i Middelalderens Klosterbevægelse, at A. ikke gjorde Askese til det simplement Fordrede])
 X, 4 A 531 p. 348-349;
 XI, 2 A 436 p. 433.
 ([Præster og Professorer] tager hans Tanker - men at Pascal var A. ... det udelader man) X, 4 A 537.
 (Der har været Timer, hvor jeg ligesom følte Trang til, at der var ... [en A.], jeg kunde tale med) X, 4 A 603.
 (først A., det er Gymnastik, og saa Sandhedsvide det er ganske simplement en Christen) XI, 1 A 134 p. 93.
 ([Om at Schopenhauer ikke selv er en A., der ved Askese har naaet Contemplation]) XI, 1 A 144 p. 103.
 ([Bhramanismens] A. ... bestemmes af et Evigheds-Hensyn, religiøst, ikke genialt) XI, 1 A 144 p. 103.
 ([„Forføreren“) har Viden tilfældes med A. ...; men de svinge yderst forskjelligt af fra deres Viden) XI, 1 A 164.
 (man erindre, at [flere af Kirkens store Lærere] tillige [med at være udmærkede Talere] vare A.) XI, 1 A 477 p. 372.
 (Den, der [i ældre Tid] saaledes beskæftigede sig med N.T. ... var forsaauidt strengere i Charakter af det Christelige som han var A.) XI, 2 A 295 p. 295.
asketisk (man skal vel vogte sig for asketisk Fanatisme, der udenvidere hader og tilintetgør [Verden]) X, 2 A 241 p. 181.
 (Havde jeg kundet tvinge mig selv til en asketisk Existents: saa var vel det Fortjenstlige kommet frem og havde for-dærvet det) X, 2 A 544 p. 392.

(Svinget [er aldrig] gjort i Retning af pietistisk eller asketisk Opvækkelse)
 X, 3 A 190.
 (denne asketiske Haardførhed [at kunne taale Mskenes Domme] ... er mit Væsen, min hele Opdragelse fremmed)
 X, 3 A 332; 345 p. 250.
 (interesserer mig ... at ogsaa [Anselm] gjør det asketiske Moment gjældende i Forhold til det at være Tænder)
 X, 4 A 210.
 (hvorfors skal „Efterfølgelsen“ bringes frem? ... mon i Betydning af asketisk Selvplagelse. [Nei]) X, 4 A 349 p. 202.
 (det kunde synes som en asketisk Haardførhed næsten kunde føre til at ville undvære Gud [Sludder]) X, 4 A 610.
Asketiske, det (i Modsætning til ... indbildsk Fortjenstlighed af det A., markerer Luther gudeligt det simple Verdslige) X, 2 A 558.
 (Havde jeg ... været fritaget for Pælen i Kjødet, saa er det ikke utænkligt, at jeg havde forsøgt mig lidt i det A.)
 X, 3 A 343.
 (Uden et A. er egentlig Chrstd. en Umulighed) X, 5 A 89 p. 103.
 (i Slægtens eller Christenhedens Historie kan en Phase af det A. betragtes som et Tilbagelagt) X, 5 A 89 p. 103.
Asklepios (til Straf for at [A.] for Penge helbredede en Rig ... blev han rammet af Lynet [cf. „Platons Stat“, ovrs. ... af C. J. Heise]) X, 4 A 255.
Asmus omnia sua Secum portans, oder Sämmtliche Werke des Wandsbecker Bothen“ se Claudius, Matthias.
asseitas ([Om asseitas anerkjendt som det Høieste, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“) III C 27 (i Bd. XIII p. 291).
Assessor Wilhelm (en Mislighed i [„Enten - Eller“]; at der er foretaget en Bevægelse, som ikke lader sig foretage ...; A. har upaatvivlelig selv bemærket det)
 IV B 59 p. 214.
 ([A.] har kun havt til Opgave at begrænse en ethisk Anskuelse)
 IV B 59 p. 214.
 (det var notorisk, at A. har hedt Vil-

helm) IV B 59 p. 223.

(I „Enten – Eller“ ... var der kun to Momenter [det Æsthetiske og det Ethiske] og A. absolut seirrig) VI A 41 p. 16. (A. siger, at han idelig kan blive ved at gjentage [cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“]) VI A 78.

(jeg er i „Enten – Eller“ lige saa lidet A. som ... Victor Bremita)

VII, 1 B 75 p. 270.

(Den samme Indvending, i hvilken A. i „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“) fanger A. ... gjør Tilværelsen mod En) X, 1 A 72 p. 55.

(Saaledes [at udfinde den særlige Enkelte] stillede allerede A. i „Enten – Eller“ det med Hensyn til Exceptionen fra at gifte sig) X, 1 A 139.

([Cit. af A. fra „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“, om Helbredelse fra det Fluidum, hvortil En er forfalden])

X, 2 A 439 p. 314.

([A.s Ord til det unge Mske:] naar jeg seer Dig saaledes steile ... seer jeg ogsaa den Haand der holder Tømmen [Cit. fra „Ægteskabets æsthetiske Gyldighed“]) X, 6 B 236 p. 396.

([Om det A. i „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“ siger om Qvinden])

XI, 1 A 164.

Assistenthuusforvalter (Det gjelder om at skaffe ... A. og alt Saadant tilside, for ikke at forhindres i at faae det Absurde tydeligt) VI B 42,1 p. 139–140.

Association (en vis A.s-Aand)

I A 75 p. 54.

(Penge formaaer dog ikke Alt, ei heller A.) XI, 2 A 171.

associere (det associerende Element [viser] sig i vor Tid paa en udvortes Maade) I A 304.

Assurance ([Verden] har sat sig i Hovedet, at der dog i ... [Chrstd.] er en A. for Evigheden) X, 2 A 460 p. 329.

Assurance-Compagnie (A.-C. ... det har man jo; man har jo Geistligheden)

X, 2 A 460 p. 329.

assurere (man assurerer – saa ... først faaer – som „Præsten“ skjønt siger – Livets Glæder deres rette Smag)

X, 2 A 460 p. 329.

Ast, G. A. Friedrich ([„Platonis quae exstant Opera ...“ rec. F. Astius])

III A 214*; III B 26 p. 119*.

([Udtalelse af Socrates i „Apologia“ om Døden, cf. „Platons Leben und Schriften“, v. F. A.]) III B 4.

Astralsystem ([Om A. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 320).

Astrolog (Hr. Prof. J. L. Heiberg ... A. og Stjernekyndig) IV B 104; VI B 204.

astrologisk ([Om hvorvidt J. L. Heibergs senere astrologiske Studier i „Urania, Aarvog for 1844“ er til Gavn for Videnskaben og Mskeheden]) IV B 110 p. 260.

Astronom ([Om J. L. Heiberg som A.])

IV B 119 p. 305; 124 (i Bd. XIII p. 365); VI B 98,39; 203.

Astronomie (Prof. J. L. Heiberg mener, at [Tidens Fordring] er A. [cf. „Urania. Aarvog for 1844“]). Dette betvivler jeg) IV B 101 p. 255–256; V A 77; VI B 40,5 p. 123.

(en Studerende som jeg [Constantin Constantius], der kun har haudillaudabilis i A. til anden Examen)

IV B 110 p. 260.

([Om at J. L. Heiberg mener, at Tiden ypperligt fordrives med A., cf. „Urania. Aarvog for 1844“]) IV B 111 p. 263.

(Har man intet Andet at byde dem end A., saa lader man Individerne renoncere paa alle Frihedens Opgaver)

IV B 111 p. 263.

(det er ... en stor Glæde, at [J. L. Heiberg] har kastet sig paa A.)

IV B 119 p. 304; V B 72,31.

(A.s Historie i Danmark siden Heiberg blev Astronom)

IV B 124 (i Bd. XIII p. 365).

([Om En der havde været Forfatter i 7 Videnskaber endogsaa i A., i Udarbeidelse til „In vino veritas“]) V B 160,8. (at betragte Interessen for A. som Nys-

gjerrighed ... vilde ogsaa ansees for ethisk Børnerethed) VI B 40,3,5 p. 123. (fattige Folk beskæftiger sig gratis med A. paa Runde-Taarn) VI B 40,5 p. 124. (Historisk nøiagtig Stil. A.s Historie i Danmark siden Prof. Heiberg blev Astronom [i Udkast til „Skrift-Prøver“]) VI B 203.

astronomisk ([Om hvorvidt J. L. Heibergs senere astronomiske Studier i „Urania. Aarbog for 1844“ vil blive til Gavn for Videnskaben og Mskeheden]) IV B 110 p. 260.

(„Urania. Aarbog for 1844“, udg. af J. L. Heiberg er egentlig ikke mere astronomisk)

IV B 124; (i Bd. XIII p. 364).

(paa Tivoli er der opført et Observatorium, hvor man astronomisk forlyster sig for 2 Sk.) VI B 40,5 p. 124.

„Det astronomiske Aar“ se Heiberg, Johan Ludvig.

Asyl (Da vaagnede denne Tanke i min [o: Nicolaus Notabenes] Sjæl: udgiv [„Nytaarsgave“] til Bedste for A.) IV B 127 p. 317; 135 p. 321.

(Er ikke ogsaa A. en af Tidens Fordringer?) IV B 127 p. 317.

Asylbarn (Enhver Kjøber af denne Bog [„Nytaarsgave“] – og A. helliges dette Skrift) IV B 133.

asylum ignorantiae (Spinoza ... siger (i første Bog af „Ethica“) at den teleologiske Betragtning [af Tilværelsen] kun holder sig ved at man tyer til asylum ignorantiae) VII, 1 A 31.

Ataraxie (Naar et Mske har ... behørig A. ... saa vil han være istand til at gjøre et hvilket som helst dialektisk forviklet og tvetydigt Phænomen aabenbart) VII, 2 B 235 p. 158.

(det at vise mig at man ikke bryder sig om mig ... er dog Afhængighed. Det slaaer ganske rigtigt til, naar man blot har A. nok) VIII, 1 A 23 p. 16.

([Om at En, der underviser i A., selv maa udvise A.]) VIII, 2 B 81,28.

Ataraxie, skeptisk (den skeptiske A. var ... et alvorligt Forsøg paa at abstrahere fra at existere) VI B 54,10 p. 147.

Athanasius (A. siger, at kun et Gudsmke kunde give Forsoning [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 53). ([Om A. i Referat af Möhlers „Athanasius der Grosse und die Kirche seiner Zeit“])

II C 29–31 p. 341–342;

(i Bd. XIII p. 117–123).

„Athanasius“ se Görres, Johann J.

„Athanasius der Grosse und die Kirche seiner Zeit“ se Möhler, Johann A.

Atheisme ([Om Forholdet mellem Theisme, A. og Pantheisme i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 308–309).

Atheist ([Om at der aldrig har været en A. til, i Tryk-Manuscript til „Phil. Smuler“]) V B 40,11.

Athenaeus (Hvad man ... veed om [de græske Sophister] ... af A. bliver blot at benytte og maa ikke ligefrem foredrages) IV C 98.

([A.s „Deipnosophistai“ anført i Litteratur-Fortegnelse i Excerpt af „Aristoteles Dichtkunst“ ... v. M. C. Curtius]) IV C 103.

Athenagoras ([A.s Bog „Περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν“ i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 76).

([Cit. af A. om det andet Ægteskab som Ægteskabsbrud fra de Wettes „Lærebog i den christelige Sædelære og sammes Historie“. Ovsr. af Mag. C. E. Scharling]) II A 470.

„Die Athener und Sokrates, die Gesetzlichen und der Revolutionär“ se Forchammer, Peter W.

Athenæum ([Henvisning til A.s Catalog for 1834 angaaende Litteratur om Faust]) I C 51 p. 218.

([Om en Samling tyske Nekrologer i A., cf. „Fortegnelse over Selskabet Athenæums Bogsamling“]) XI, 1 A 71.

Atomist ([Om A.s Bestemmelser: τὰ ἀτομὰ καὶ τὸ χερόν, i Referat af Werders Forelæsninger over „Logik og Metaphysik ...“]) III C 29 (i Bd. XIII p. 330–331).

((Om A.s Antagelse og Forklaring af Bevægelsen i Referat af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 49.

Atom-System ((Om Leucippos som Opfinder af A.-S., i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 3 p. 377.

1800 Aar (der argumenteres paralogistisk fra de 1800 Aar til Chrstd.s Sandhed) VII, 2 B 235 p. 74*; p. 79.

(hvad enten det er 1800 Aar siden [at Gud blev til i Tiden] eller det er igaar: man kan lige godt være samtidig med det) VII, 2 B 235 p. 78.

(det Christelige bliver svækket, gjort til en Ubetydelighed ... ved Hjælp af de 1800 Aar) VII, 2 B 235 p. 79–80.

(en desorienteret Orthodoxie ... og en oprørsk Heterodoxie ... have forenet sig om ved Hjælp af de 1800 Aar at forvirre Alt) VII, 2 B 235 p. 80–81; p. 87.

(Hovedsagen er nu at ..., faae de 1800 Aar bort, saa det Christelige foregaaer for os) VII, 2 B 235 p. 81; p. 85.

(Ved Hjælp af de 1800 Aar har Forsvarerne bagvendt gjort Chrstd. til en Hypothese, og Angriberne gjort den til Ingenting) VII, 2 B 235 p. 81.

(fordi det Christelige er det kvalitative Paradox, er det en Indbildning, at 1800 Aar er længere siden end igaar) VII, 2 B 235 p. 85.

(naar Miraklet er skeet for 1800 Aar siden – ja saa kan man sagtens forstaae, at ... det var et Mirakel) VII, 2 B 235 p. 88.

(Troer [En det, der er skeet for 1800 Aar siden] og det er skeet for 1800 Aar siden, saa er han i Troen paradox samtidig med det) VII, 2 B 235 p. 89.

(Det gjælder [om] ... en Revision af Chrstd., ... at skaffe de 1800 Aar bort) IX A 72.

(Det er saa langt fra, at de 1800 Aar er et Beviis for Chrstd.s Sandhed, at man snarere ... kunde forvandle det til Indvending) X, 2 A 460 p. 326.

([man kunde] cassere ... Christenhedens samtlige 1800 Aar som Arbeiden

i Retning af Sandsebedrag) XI, 1 A 227 p. 181.

(Christenhedens 1800 Aar) XI, 1 A 309 p. 245–246.

((Om at have Guds Ord paa den Maade, at der indskyder sig 1800 Aars Meninger om, hvorledes de er at forstaae)) XI, 1 A 452 p. 347–348.

(den christelige Forsken ... af 1800 Aars Historie ... bringer Gud paa 1800 Aars Distance fra En) XI, 1 A 465.

(Christenhedens 1800 Aar ... Historien om, den fortsatte Stræben fra det Numeriskes Side paa at faae Chrstd. omredigeret) XI, 2 A 154 p. 168.

1848 se 48.

1813 (1813 blev jeg født i det gale Pengeaar, da saa mangen anden gal Seddel blev sat i Circulation) V A 3 p. 5.

Attentat (kan Faderen blot faae [Barnet] til at gjøre et rigtigt A. [mod sig], saa er Barnet Frelsen nærmere) VIII, 1 A 23 p. 16.

Attention (for at udrydde Sandsebedrag ... [bruges] intensiv A. ..., hvilket bevirkes ved at holdes svævende) XI, 2 A 207 p. 228.

Attestats, theologisk (de Kundskaber som erhverves til theologisk A. ... forslaae kun lidet til ordnende at holde igjen mod ... Grebethe) VII, 2 B 235 p. 203.

Attestats, min theologiske ([min Fader] mener ..., at det egentlige Canaan ligger paa den anden Side af theologisk A. ... og beretter, at jeg aldrig kommer derind) I A 72 p. 51.

(Naar jeg ikke er reus voti saa vil Intet gaae for mig. Derved fik jeg theologisk A.) IV A 70.

(Da Fader var død, sagde Sibbern til mig: „Nu faaer De da aldrig theologisk A.“, og saa fik jeg den netop) VI A 8.

(min Plan i sin Tid at tage theologisk A. Det besluttede jeg af Pietet for min afdøde Fader) X, 2 A 399 p. 283.

Auber, Daniel F. E. (Der ligger i hele vor Tidsalder en formel Stræben ... det er den, der møder os i ... A.s Toner) I B 2 p. 172.

([„Bruden“, Syngespil i tre Acter af

Scribe; Musiken komponeret af A. Ovr. af J. L. Heiberg]) II B 9.

Auction ([Ingen] er falden paa, at mane Forfattere op af Graven og lade dem overvære en A. over deres egne udødelige Værker) I A 245.

Auctoritet se *Autoritet*.

Auctor-Kjerlighed (A.-K. er den høieste Egoisme) X, 5 A 34 p. 38.

Audius ([Om A., der angreb Geistlighedens Verdslighed og blev af det Bestaaende stødt udenfor, cf. Neanders „Der heilige Johannes Chrysostomus und die Kirche ...“]) X, 3 A 798.

Auerbach (det Billede af Fausts Liv i A.s Kjelder ... (cfr. Raumers „Historisches Taschenbuch“ ... foran Titelbladet)) I A 266.

(A.s Viinkjælder) I B 6 p. 181.

(Faust i A.s Kjelder, i Hexekjøkenet [i Referat af „Ueber Goethes Faust“. Vorlesungen v. Dr. K. E. Schubarth]) I C 96 p. 266.

„*Den augsburgske Confession*“ se „*Confessio Augustana*“.

„*Den rette uforandrede Augsburgske Troesbekjendelse*“ se *Rudelbach, Andreas G.* og „*Den rette uforandrede Augsburgske Troesbekjendelse*“.

August, den 9de (Fader døde i Onsdags d. 8. [A. 1838] Nat Kl: 2) II A 243.

(jeg ønsker dog iaar efter Sædvane at være i Kiøbenhavn d. 9 A.) VIII, 1 A 227 p. 108.

(jeg mindes [min Fader] ... ubetinget hver Dag siden hiin 9d A. 38) IX A 99 p. 54.

(Fra d. 9 A. til den 10 Sept. er bestandigt min sværeste Tid) X, 1 A 569.

Augustinus, Aurelius ([Om Hovedmodsætningen: A. og Pelagius]) I A 101.

([Om Sjælens Tilbliven hos Traducianerne, f. Ex. A., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 69).

([Om A.s Antagelse af Helvedsstraffenes Evighed i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 78).

([Om A.s Lære: at alle Mske have syn-

det i og med Adam og modtaget en ved Fødselen fordærvet Natur, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 83–85).

([Cit. af A. om Retfærdiggjørelse ved Tro og Gjærninger fra „De fide et operibus“, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 108).

([Om den Augustinske Theorie om Mskens naturens fuldkomne Fordærvelse, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 118).

([Om at A.s System blev optaget som privat Mening af Reformatorerne, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 118); II C 34 (i Bd. XIII p. 137).

([Om A.s Opfattelse af Ægteskab, med Cit. fra de Wettes „Lærebog i den christelige Sædelære og sammes Historie“]) II A 375; 471 p. 181–182.

(A. alene tilskriver Gud Alt [i Excerpt af „Allgemeines Repertorium für die theologische Literatur und kirchliche Statistik ...“ hrsg. v. Dr. G. F. H. Rheinwald]) II C 11.

([Om A.s Fastsættelse af Aandens Udgang uno actu, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 72).

([Om A.s System i Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 74–77).

([Om Modsætningen mellem A. og Pelagius: Subjekt og Substants, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 77–78).

([Om A.s Opfattelse af den ny Fødsel og Troen som en Virkning af Naaden, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 78).

([Om A.s Opfattelse af den troende Villie som et Charisma i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 78).

([Om A.s Opfattelse af den sande Frihed i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 78).

([Om A.s supranaturalistiske Betragtning af Christi Komme, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 79).

([Om A.s Prædestinationslære i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 83).

([Om A. som Infralapsarier i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 85).

([Om A.s Opfattelse af Barne-Daab i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 101).

([Om A.s Opfattelse af Arvesynden i Referat af Marheinekkes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 214).

([Om A.s Opfattelse af de tre Personer i Treenigheden, i Referat af Marheinekkes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 245).

(cfr. i Index til „Sancti Aurelii Augustini ... Opera“ ... under Artiklen amor probus – improbus IV B 148.

([Cit. fra „De doctrina christiana“, ed. C. H. Bruder]) V B 115,1.

([Om A.s strenge Lære om Sandheden]) VII, 2 B 235 p. 108.

([Cit. af A. om Gud som artifex magnus fra „Michael Montaigne's Gedanken und Meinungen über allerley Gegenstände“) VIII, 1 A 317.

([Cit. af A.:] Gud har vistnok lovet Dig Tilgivelse – men ikke ... den næste Dag) VIII, 1 A 459.

(Jeg kjender ... ikke een eneste religiøs Forfatter (det skulde da være A.) der ... reduplicerer sin Tanke)

IX A 121.

(A. gør opmærksom paa, at det Bud [Matth. 5,39] ... opfyldte end ikke

Christus selv [cf. Johs. 18,23])

X, 2 A 564.

([Cit. af A. om, at der Intet er til Hinder for, at den Christne tør være Soldat, cf. Neanders „Denkwürdigkeiten aus der Geschichte des Christenthums und des christlichen Lebens“])

X, 2 A 565 p. 405–406.

([Cit. af A. om det ikke at have Plage i Livet, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 158.

([Om A.s Møde med en donatistisk Biskop Emeritus, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 159.

([Om A.s Udtalelse om sin tidligere Lyst til Theatret og om den æsthetiske Sorgs Selvmodsigelse, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 160 p. 91–92.

([Cit. af A. om den uforgængelige Sandhed, som Mske-Aanden er underordnet, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 161.

([Om de Christnes Eenhed som et Beviis hos A. paa Chrstd.s Sandhed, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 162.

([A.s Udtalelse om det ikke at bruge Magt for at tvinge En til Sandhed og Tro, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

([Om A.s Forfægtelse af Autoritets-Tro, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 172; XI, 1 A 436 p. 333;

XI, 2 A 328.

([Om A.s Forstaelse af Svaghed og Uvidenhed som Syndens Straf, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 173; 175 p. 98.

([A. om Betydningen af hiint Ord: Adam hvor er Du, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 174.

(At det er en Indbildning med denne abstrakte Valgfrihed (liberum arbitrium) ...: dette har A. [viist])

X, 4 A 175 p. 97.

- ([Cit. af A. om den sande Frihed forskjellig fra Valgfrihed, cf. Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“) X, 4 A 177.
- (A. anfører et [af Salomons Ordsprog, cf. Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“) X, 4 A 179.
- ([Udhævet Cit. af A. i „Vollständiges Betrachtungs- und Gebetbuch“ v. dem heiligen Alphons v. Liguori]) X, 6 C 2,10.
- ([Om A.s Forvirring af Begrebet „Tro“ ved at bringe den platonisk-aristoteliske og den græske filosofiske hedenske Bestemmelse af Tro op igjen]) XI, 1 A 237 p. 191–192; XI, 2 A 380.
- ([SKs Indvending mod den almindelige Opfattelse af A. som en i eminent Forstand consequent Tænker]) XI, 1 A 237 p. 192.
- (A.s Naadevalg) XI, 1 A 297 p. 237–238.
- ([Exempel paa, at A. i Forhold til Sandhed argumenterer fra det Numeriske, cf. Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“) XI, 1 A 371.
- Augustianisme* (Pelagianisme – A. ... Livet er en stadig Pendulbevægelse derimellem) I A 225.
- ([Om Jansenisternes Fornægtelse af A., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 118).
- Augustus, Keiser* ([A.] citerede i sin Dødsstund et græsk Vers, der betyder: plaudite, Sveton anfører det: [Cit., cf. ... Leibnitz, Theodicee ...“ v. J. C. Gottscheden]) IV A 18.
- (Gud er blevet til i mskelig Skikkelse under K. A.: det er det Historiske ved det Christelige) VII, 2 B 235 p. 76.
- (da Romerne følte at A.s Aag kunde de ikke afryste, saa digtede de at han var Gud) X, 2 A 533.
- ([Om Christenhedens Forvexling af de to samtidige Begivenheder: Chrstd. kom ind i Verden, da A. udskrev hele Verden i Skat]) XI, 1 A 534.
- d'Aulnoy, Marie C. J.* (Man drager [i Eventyret] ud for at finde den blaa Fugl [cf. „L'Oiseau bleu“ i Mad. d'A.s „Les Contes des Fées“]) II A 207 p. 99.
- Aurbacher, Ludwig* (Sagnet om den evige Jøde findes fuldstændig fortalt i: „Ein Volksbüchlein“ [hrsg. v. L. A.]) I C 62 p. 221*; 116*.
- Aurelius se Marcus Aurelius Antoninus.*
- Aurora* (A.s Mand [Tithonos], der vel udødelig ... endte med at blive Græshoppe) I A 302.
- ([Om Prinds Romano og A. i Referat med Cit. af „Viel Lärmen um Nichts“, v. J. F. v. Eichendorff]) I C 86 p. 239.
- „Auslegung des Briefes Pauli an die Römer“ se Tholuck, Friedrich A. G.
- „Auswahl deutscher Gedichte“ se Wackernagel, Philipp K. E.
- „Auswahl aus Gerhard Tersteegens Schriften, nebst dem Leben desselben“ se Rapp, Georg og Tersteegen, Gerhard.
- Aussere, das se Udvortes, det.*
- autodidaktisk* ([Om et Genie som et autodidaktisk Føl i Adlers „Studier og Exempler“ og „Theologiske Studier“]) VII, 2 B 235 p. 135.
- Autonomie* ([Om den protestantiske Kirkes A. løst i Begrebet af Kirkens Aand som Frihedens Aand, i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 91–92).
- (Kant meente at Msket var sig selv sin Lov (autonomie) [cf. „Critik der praktischen Vernunft“]) X, 2 A 396 p. 280.
- Autopsie* (al Tro er A.) V B 6,8,17.
- Autoritet* ([Om Fausts religiøse Strid med sig selv, Forholdet mellem A. og egen Skuen, i Referat med Cit. af „Ueber Goethe's Faust.“ Vorlesungen v. Dr. K. E. Schubart]) I C 96 p. 259.
- ([Om den hellige Skrift som den høieste A. i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 91–92).
- (Prof. J. L. Heiberg maa ikke troe, at ... jeg misunder ham den Værdighed at være A.) IV B 32.
- (Mig forekommer det ... ønskeligt, at der er en A., naar jeg blot selv maa blive fri derfor) IV B 32; 40; VII, 1 A 147 p. 95.

(mit Forslag til Stænderne, at der maa oprettes en A. ... der skal gaae paa Omgang mell. alle Forfattere af 24 Ark) IV B 32.

([Om at Troen ikke støtter sig til A., hvis man dermed mener at have udelukket det Dialektiske]) V A 32.

(jeg [Vigilius Haufniensis] vilde ikke, for alt i Verden være A.) V B 72,5.

(Hvad mskelig A. angaaer, da bekjender jeg [Vigilius Haufniensis] mig til Fetischismen) V B 72,5.

(ved at overtage alle Pseudonymerne løb [jeg] Risico at blive en Slags A.) VII, 1 A 98 p. 41.

(i samme Øieblik [jeg begynder] at nærme mig til at blive A. ... er min Mission forbi) VII, 1 A 116; 147 p. 95.

(hvorfors angribes dog SK; ... [den litteraire Pøbelagtighed] vilde svare ...: „Der skal ingen A. være“)

VII, 1 A 147 p. 95.

(Lad [en Forfatter] blot i et halvt Aar have levet ... tilbagetrukket, saa er han A.) VII, 1 A 147 p. 95.

([Adler] siger, at A. have haft Grund til at blive betænkelige) VII, 2 B 235 p. 100.

([det har forvirret det Christelige], at man i Oprørskhed mod A. har glemt hvad Myndighed er) VII, 2 B 235 p. 141.

(Indvendingerne mod Chrstd. komme af ... Oprør mod al A.) VIII, 1 A 7.

(Bibelen's guddommelige A. og Alt hvad dertil hører har man faaet afskaffet)

IX A 248 p. 139.

(A.s Maade at stride paa er denne: lad mig faae Dig at see ... Det vil sige A. forholder sig til det Pathologiske)

X, 1 A 465 p. 297.

([Om at Martensen i „Den christelige Dogmatik“ gjør Speculation til et Mere end den bibelske A.]) X, 1 A 578.

(Hvorledes skal jeg faae at vide, om Noget er Guds Ord eller Lære? ... jeg bøier mig for Ens A.) X, 2 A 448.

([Om Følgen af at Mskene vilde afkaste A.]) XI, 1 A 296 p. 237.

(Chrstd. (A.)) XI, 1 A 436 p. 333-334.

(Saaledes kom Chrstd. ind i Verden: man begrundede den paa ... den gud-

dommelige A., altsaa A. er det høiere) XI, 1 A 436 p. 333.

(man søger [nu] ved Fornuft-Grunde at bevise at begrunde A.)

XI, 1 A 436 p. 333.

(en saakaldt philosophisk Chrstd. finder just, at A. er det Ufuldkomne)

XI, 1 A 436 p. 333.

(Nu menes, at kun da er Videnskab sand, naar al A. er speculeret bort)

XI, 2 A 328.

Autoritets-Dialektik ([Om A.s-D. i Forholdet mellem Christus og Johannes den Døber]) X, 2 A 271.

Autoritets-Tro ([Vigilius Haufniensis om sin A.s-T. i Forhold til enhver Anden, i Tryk-Manuscript til „Begr. Angest“, „Forord“]) V B 72,5.

([Om Augustinus' Forfægtelse af A.s-T., cf. Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 172; XI, 1 A 436 p. 333;

XI, 2 A 328.

Averteren (om muligt undgaae al A. af Bøgerne og derved ... al velmeent Avis-Efterstræbelse) VIII, 1 A 484.

Avertissement ([Om J. L. Heibergs A. af „Enten – Eller“ i Artiklen „At orientere sig“, i „Intelligensblade“ 1843, Nr. 32 (1. Juli)]) IV B 26; 59 p. 215.

([Om Magnús Eiríkssons A. af „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer ...“ i „Adresseavisen“ 1846, Nr. 274 og 275 (19. og 20. Novbr.)])

VII, 1 B 88 p. 287-289.

„*Avertissement*“ se „*Skrift-Prøver*“.

Avis (en Tid, da næsten enhver Student ... [vilde] have undseet sig ved at tilstaae: at han læste A.)

VIII, 2 B 7,18 p. 42.

(A. og Flyveblade føler man sig [nu] forpligtet til at have læst)

VIII, 2 B 7,18 p. 42.

(den sidste Trøst ..., at man idetmindste i Evigheden skal blive fri for A.) IX A 478.

se ogsaa *Dag-Presse*.

Avis-Artikel ([Udkast til og Udarbejdelse af A.-A. for 1845])

VI B 182-193 p. 249-269.

([jeg maa] see at faae de Par A.-A., jeg overhovedet har skrevet, udgivne i en særskilt lille Bog) IX A 432 p. 251.

(Hvor let kunde jeg ikke skyde en uhyre Fart blot ved nogle smaae A.-A., hvilke Ingen kan skrive som jeg) X, 2 A 297. se ogsaa *Blad-Artikel*.

Avis-Efterstræbelse (om muligt undgaae al Averteren af Bøgerne, og derved ... al velmeent A.-E.) VIII, 1 A 484.

Avisskriver (staae ligesom ledig paa Torvet og vente paa, at en A. skal give Signalet til at pibe i Fingrene)

VIII, 2 B 7,18 p. 42.

ædle Børn (den hykkelske Brug af Chrstd. ... at man giver det Udseende af, at christne Forældre ... avle christne B.) XI, 1 A 219 p. 174.

(Den, der har lært at gyse ved Tanken om ..., at kun Faae frelses: han taber nok Lysten til ved at avle B., at andrage et nyt Ansvar) XI, 1 A 221.

(een af Grundene til at gifte sig: man avler B. for at tjene Staten) XI, 1 A 259 p. 209.

([Manden] maa have Grunde at skjule sig bagved ...: at avle B. for at tjene Staten) XI, 1 A 259 p. 209.

(vi ere lyksalige i denne Gudsdyrkelse som bestaaer i at avle B.)

XI, 1 A 313 p. 249.

(man mener at have været Gud til Behag ved at have avlet et B.)

XI, 1 A 313 p. 249.

(man opfandt Barnedaaben, og nu avles der saa godt som spæde Smaa-Christne) XI, 1 A 546.

([Chrstd.] er blevet saaledes vendt, at dens Bestemmelse synes at være at give Mskene Lyst til at avle B.) XI, 1 A 546.

(Faderen har ved Hjælp af N.T.!!!! - styrket sig selv i den Forvisning, at det

at avle B. er ... den største Velgjerning) XI, 2 A 157 p. 171.

(latterligt ... med den Alvor og Vigtighed med: at avle B.) XI, 2 A 158.

(Fast bliver det ... Brøde, at et Mske ikke ganske offerer sig til ... ikke at bestille Andet end at avle B.)

XI, 2 A 202 p. 219.

(Dette er den christelige Betragtning af denne Tilværelse [at den er en Straffe-Anstalt] - forsøg ..., om det harmonerer hermed at avle B.) XI, 2 A 223.

(At være Christen er at være Salt ...: saa har man virkelig Andet at tage vare paa end at ... avle B.)

XI, 3 B 150 p. 239-240.

(hele Slægten er jo fortabt, saa den Christne mindst af Alt skal befatte sig med ved at avle B. at skaffe mere af den Sort) XI, 3 B 150 p. 240.

se ogsaa *Børne-Avlen; Børne-Avling* og *Forplantelse*.

Avle-Akt ([i A.-A. er der] ogsaa et skaberrisk Moment tilstede, som maa henføres til Gud) X, 3 A 501.

(De Procreerende [ere] ... selv i A.-A.s Øieblik bestemte i det Lavere af deres Væsen) X, 3 A 501.

(det er blevet Chrstd.s Betydning at raffinere A.-A.s Lyst)

XI, 1 A 219 p. 174; 220.

Avling (A. frembringer det Eensartede [i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 199).

Axel ([A. anført blandt de navnkundigere ulykkelige Kjærlighedshistorier i Ud-kast til „Skyldig? - Ikke-Skyldig?“, „Skrivelse til Læseren“) V B 148,2.

Aziel ([Om Fausts Forbund med Djævelen A., cf. Stieglitz's Artikel „Die Sage vom Doctor Faust“) I C 53.

B

B ([Ethikeren i „Enten – Eller“) IV A 234.
(„Enten – Eller“: jeg vil ikke være Digter
som A siger og som B billiger)

IX B 63,7 p. 366*; X, 1 A 11 p. 9.

baade – og (Det Mskelige, Middelmaadig-
heden, Verdsligheden, Aandløsheden
ligger i: baade – og, tillige)

X, 5 A 119 p. 131.

(den afdøde Biskop [Mynster] havde egl.
bragt Chrstd. ind under Bestemmelse:
baade – og, ell. tillige) XI, 3 B 57 p. 105.
(saaledes tilsigter Verdslighed og Travl-
hed at afskaffe Idealerne og anbringe det
Pletterede, saa faae vi baade – og)

XI, 3 B 57 p. 108.

Baade – Og (man skal med det Frivilliges
Lidenskab støde det [Baade – Og] fra
sig, hidsende Verden mod sig)

XI, 3 B 246 p. 398.

Baader, Franz v. (Man maae ... gaae den
samme retrograde Vei, som man før gik,
cf. „Vorlesungen über speculative Dog-
matik“) I A 174.

([Excerpter paa Dansk og Latin af „Vor-
lesungen über speculative Dogmatik“,
I., II. og III. Hefte])

I C 27–33 p. 203–204;

(i Bd. XII p. 132–139).

(I ... „Fermenta Cognitionis“ findes
enkelte ret gode Bemærkninger angaa-
ende „Faust“) I C 115.

([Om Djævelen og det Onde, cf. „Vor-
lesungen über speculative Dogmatik“])
II A 31 p. 30–p. 31.

(om Begrebet Fristelse [bl. a. i „Vor-
lesungen über speculative Dogmatik“])
II C 34 p. 344; (i Bd. XIII p. 137).

([B. har] af alle Hedenskabets Incarna-
tioner sluttet: ergo er den christelige
Incarnation sand) X, 1 A 448.

(Martensen ... citerer aldrig ... B.)
X, 1 A 588.

([Cit. fra „Fermenta Cognitionis“])

X, 2 A 222.

Ba'al (Han anerkjender ikke den anden
Gud, men har ham dog ved Siden af
sig) III C 27 (i Bd. XIII p. 321).

Baal (Geistligheden indførte B. for at und-
gaae „Blods-Udgydelse“) VIII, 1 A 240.

Babylons Taarn (de Opfindelser, der ret
behage Msket ... ere i Retning af Slæg-
tens Opsætssighed mod Gud (B.s
T. ...)) XI, 2 A 107 p. 113.

Bacon, Francis ([Om B.s Philosophie i
Referat af Martensens Forelæsninger
over Indledning til „Spekulativ Dogma-
tik“) II C 18 p. 329.

(siden B.s Affald fra Ontologien tabte
en saadan [den før-Kantiske Philo-
sophies] Metaphysik sin Betydning)

III C 27 (i Bd. XIII p. 268).

([Om den rene Empirisme, der begyndte
med B.]) III C 27 (i Bd. XIII p. 279).

(B. siger: scientia est potentia, cf. „Me-
ditationes sacrae de haeresibus“)

III C 27 (i Bd. XIII p. 305).

(„De Dignitate et Augmentis scientia-
rum“) IV C 103.

(B. siger: tempus siquidem simile est
fluvio ... [Cit. fra „Friedrich Heinrich
Jacobi's Werke“]) V A 31.

(Et Ord af B. [fra „Novum Organum“]
... brugt til Motto af Ritter ... jeg
troer jeg har mere Brug for det end
Ritter) XI, 1 A 57.

([Cit. fra „Sermones fideles“])

XI, 1 A 173*.

Bade-Cour (jeg har ... begyndt en B.-C.,
hvilken jeg vidste var mig modbydelig)
VIII, 1 A 250 p. 119.

Baden, Jacob ([„Cajus Cornelius Tacitus.“
Af det Latinske ... Ved J. B.])

VII, 1 B 11 p. 175–176*.

([„Q. Horatius Flaccus' samtlige Vær-

ker", ovrs. af J. B.)

VII, 2 B 235 p. 132*.

Baden, Torkild (Prof. Madvig [har] i T. B. en ulykkelig Elsker) VII, 1 B 87 p. 285.

Bagatellerie (slip alt dette ... egoistiske B. ... - og lad saa Dit Liv være indviet til at elske Gud, ... vær Salt) XI, 1 A 141 p. 97.

Baggesen, Jens I. ([Om det Romantiske i „Thora fra Havsgaard"]) I A 155.

(Critik over B. ... („Kiøbenhavnsposten") [1836, Nr. 347 (10. Decbr.)]) I A 306.

([Cit. fra „Gjengangeren og han selv"]) I C 78.

(En selsom Proteus [var B. i sin Poesie]) I C 87 p. 241.

([Om B. i Referat med Cit. af Chr. Molbechs „Forelæsninger over den nyere danske Poesi"]) I C 87 p. 241-242; (i Bd. XII p. 223).

([Om det Ord „sød" i „Agnete fra Holmegaard"]) II A 9.

([Cit. fra „Kallundborgs Krønike"]) II A 35 p. 34.

([„Agnete fra Holmegaard"]) II A 350*.
([Reminiscens fra „Jens Baggesens danske Værker"]) II A 707*.

(„Asenutidens Abracadabra") II A 808.
([„Danfana". Et Maanedskrift]) III B 2*.

([Om at Jesper Mortens Prædiken fik en Ende, cf. „Jeppes. Et siællandsk Eventyr"]) IV B 59 p. 210.

(„alt faaer en Ende ... " [SK kunde have Lyst til at anvende disse Ord [fra „Jeppes. Et siællandsk Eventyr"] om Prof. David]) V A 91.

(„Vor Herre tog lidt Pølsemaad" [cf. Digtet „Over Baldrian"]) V B 148,37.
([Allusion til Digtet „Veddeløbet i det Lave"]) V B 183,4*.

([Allusion til Digtet „Til Herr Hemmel"]) VI B 22 p. 97*.

([Allusion til „Til Balladebarden. Da han holdt op at qvæde"]) VI B 187,4.

([„Niels Klims Underjordiske Reise". Efter Holbergs latinske Original cf. „Jens Baggesens danske Værker"]) X, 2 A 306 p. 222*.

([Cit. fra „Min Gjenganger-Spøg"]: „udbrændt til Aand") XI, 2 A 41 p. 45.
(hun kommer dog igjen den Hex [cf. „Kallundborgs Krønike"]) XI, 3 B 281,11*.

Baggrund (Christus siger: jeg er kommet for at frelse det Fortabte - see det er [Chrstd.s] B.) XI, 1 A 39.

Baglaas (ved det Verdenshistoriske, Sandsebedragene, det Speculative, Apolegetik, er det Christelige kommet i B.) X, 2 A 523.

(naar det, paa en fiin Maade at gjøre Nar af Gud ansees for Gudsdyrkelse - og den Gudsdyrkelse blomstrer: da er det Religieuse lukket i B.) XI, 2 A 383.

baglænds (Livet maa forstaaes baglænds. Men ... leves forlænds) IV A 164.

(der fortælles i Sagnene, at den Fortryllede maatte spille det samme Stykke baglænds igjen) VIII, 1 A 17.

(selv hvor jeg ikke altid er saa klart bevidst, idet jeg gjør det ... det viser sig saa bag efter saa hensigtsmæssigt) IX A 206 p. 104.

(jeg kan ... ikke faae det accentueret nok ..., at jeg paa saa mange Maader først forstaaer bag efter) X, 1 A 116 p. 88; X, 2 A 104 p. 79.

(det er ... min Genialitet der saa klart lader mig see, nu bag efter, det uendelige hvorfor i det Hele) X, 1 A 266 p. 176; 322.

(baglænds opdager jeg hvorledes en saadan Existents [a la en Apostel] maa være) X, 2 A 100 p. 74.

(Reflexionen glemmer ikke, den husker baglænds) X, 2 A 131.

(Styrelsens Omsorg ... gjør, at jeg bestandigt forstaaer bedst baglænds) X, 2 A 158.

(mit Forhold ... er Reflexionens, saa jeg først bag efter seer - see, der er jeg igjen blevet hjulpet) X, 2 A 163 p. 130.
(Det at jeg bestandigt gaer baglænds er ... et qualitativt Udtryk for Frygt og Bæven) X, 2 A 442.

(at jeg er uden Myndighed, har sin Grund i ..., at jeg er lagt baglænds an) X, 2 A 475 p. 339-340.

(vil Du ikke ... nøies med at leve baglænds ...: saa er Alt tabt) X, 2 A 614.
 (Det at existere baglænds er ... den strengeste Religieusitet, det stærkeste Udtryk for, hvorledes Gud trykker) X, 2 A 642 p. 463.
 (Jeg forstod det [at mig forundtes det Overordentlige] ...: baglænds, om det Forbigangne) X, 5 A 89 p. 106.
 ([Om Naaden paa første Sted, at faae Naaden baglænds]) X, 5 A 103 p. 116.
 (hvad jeg selv har anlagt, udført, udtalt: Det forstaaer jeg stundom først selv bag efter ... dog er jeg Den, som er Auctor) X, 5 B 168 p. 362; 211 p. 394.
 (hver følgende Generation ... er blevet Historien om at den foregaaende var Historien om at den foregaaende o:s:v: baglænds) XI, 2 A 234 p. 247.
 (jeg er selv Den, som har ... [skabt] den Modstand, til hvilken jeg saa har forholdt mig, Noget jeg ... først bag efter [har] forstaaet) XI, 3 B 4 p. 7.
 se ogsaa *retrograd*.
Baglænds (Jeg er selv som idel Reflexion o: lutter B. Det er stridende mod Selvfornægtelsen at ville overtage det Hele ligefrem)
 X, 1 A 421 p. 267-268;
 X, 2 A 171 p. 137-138;
 X, 5 B 147 p. 347.
Baglænds-Tænken (Paradoxet kan vel overvindes og ligefrem fordoies for den B.-T.) V C 1 p. 372.
bagtale ([Om at Goldschmidt har gjort det til Profession at bagtale]) X, 1 A 67.
Bagtalelse (At jeg om mange Aar kunde blive Gjenstand for B.) VII, 1 B 9 p. 171.
 (Danmarks Grund-Skade: ... B.) VIII, 1 A 419 p. 183.
 ([Om B. som en Fare i et lille Folk]) VIII, 2 B 73 p. 135.
 „*Bagtalelsens Skole*“ se *Sheridan, Richard B.*
Bagvaskelse (Abraham a St. Clara ... har overveiet, hvo der var meest Skyldig, Den, som fortæller B. eller Den som hører derpaa) XI, 2 A 5.
 (i Retning af B. ... o: D: vil Publikum ikke være vidende) XI, 2 A 23 p. 27.

(Formelen for B.: at tale ilde om Dem der ikke er tilstede) XI, 2 A 71.
 (Naar B. har taget saa almdl. Overhaand, saa maa der være nogle Bestemte, der ere Ophavsmændene)
 XI, 2 A 296 p. 297.
 (den Høiærværdige prædiker „om B.“ ... Paa samme Tid sikkrer han sig Bagvaskernes personlige Venskab)
 XI, 2 A 296 p. 297.
Bagvasker (straffes ikke men lønnes ... , at en anonym B. Aar efter Aar ... bruger hele Befolkningen til at overfalde Enkeltmand) XI, 3 B 317,2.
bagvendt (Man vil kun forstaae Alt bagvendt) VIII, 1 A 584.
 (ved Hjælp af Historien forstaaer man Alt ... bagvendt, eller man forstaaer Intet) IX A 112.
Bagvendthed (Stilhed ... som det rette Element for det Christelige er B.)
 XI, 3 B 120 p. 195.
 „*At bakke snagvendt eller „Jeg er, naar det fordres af mig, villig til at offre Alt for Christendommen““* se „Jeg er, naar det fordres af mig, villig til at offre Alt for Christendommen“.
Bajadere (Jeg [Johannes Forførereren] er som en B.) III B 179,28.
Bajads-Literatur (naar man ikke vil være Gøgler i B.-L. ... udfordres der besynderlige Egenskaber [af en dansk Forfatter]) V B 85,2 p. 161.
Balcavaleer (en B. har ikke i Almdl. Præsumtionen for sig) III B 56,2.
Ballotation (B. [er] ... Chrstd.s [Undergang], da det er en Forgudelse af Verdsligheden) IX A 4.
 (christeligt er Sandheden i Minoriteten, ifølge B. er Majoriteten Sandheden: godt!) IX A 4.
 (man maa dybt sørge over Enhver, der gaar til B.) X, 2 A 383.
 (B. det er den productive Kraft i Forhold til det Numeriskes Deification)
 X, 2 A 383.
 ([Om B. som Afgud dyrket af Victor Hugo]) X, 2 A 392 p. 277.
 (Hvor Mange ere der vel i dette Øieblik, som vove at vidne mod B.) X, 2 A 419.

(Istedetfor B. ... foreslaaer jeg, at der foruden Præsidenten, Secretairen o:s:v: endnu vælges een officiel Person: Tælleren) X, 2 A 463.

(jo ubetydeligere en Sag er, desto mere egner den sig til at afgjøres ved B.)

X, 4 A 35.

(hvor ... kan han [Etatsraad Spandet] nøies med at betjene en Samvittigheds-sag ... ved at indgive et Forslag til B.) X, 4 A 36 p. 26.

(En, som ikke troede før, er der nu nogen Grund for ham til at troe, fordi det ved B. er afgjort) X, 4 A 42.

(Alt Endeligt er commensurabelt for B. Intet Uendeligt kan afgjøres ved B.) X, 4 A 43.

(naar Sagen ... passende egner sig til Afgjørelse ved B., saa kunde jeg gjerne ballotere) X, 4 A 51.

(at Mskeheden ene vedkjender sig B. som Afgjørelses Middel, viser hvor dybt Slægten er sjunken) X, 4 A 65.

(Gaaer Chrstd.s Sag i fjerneste Maade ind til B., er Chrstd. eo ipso afskaffet) X, 5 B 111 p. 304.

Balloteermaskine (Man sætter istedet for „Reformatoren“ et anderledes føieligt, ... selskabeligt Noget: en B.) X, 4 A 38.

ballotere („strange Christine“ ... have rigtignok stundom et lille Ammendment ... Og naar saa det er gjort ... saa ballotere de med, og tilbede – christeligt! – Majoritet!) X, 2 A 413 p. 293–294. (at ballotere paa hvad Sandhed er. Er dette ... ikke ganske den gamle Afgudsdyrkelse) X, 3 A 664.

(at ballotere det er Verdslighed) X, 4 A 22 p. 14.

(Taler saa kun ... I hvis Taler ... alle ende med den glimrende Udgang: lad os saa ballotere) X, 4 A 33 p. 23.

(Vi Msker have det ... i vor Magt at ballotere om Chrstd.) X, 4 A 33 p. 23.

(Tør man paa blot formel Enighed ballotere sammen med Dem, man ellers er uenig med) X, 4 A 47.

Balloteren (Ved den idelige B. vil tilsidst ogsaa de ethiske Begreber gaae ud af Slægten) X, 2 A 419.

(denne B. om Kirkens Emancipation er meget farligere) X, 4 A 22 p. 15.

Baluzius, Stephanus („Salviani Massiliensis et Vincentii Lirinensis Opera“ ed. S. B.) X, 3 A 744*.

Bang, Ole L. (min Læge)

VIII, 1 A 185 p. 92; 640 p. 290; 645 p. 292.

bange (Mod anfægtende Tanker ... er Taktiken: bliv ikke bange) XI, 2 A 30.

„*Banker, saa skal Eder oplades*“ (altsaa evig vist, at naar der bankes, oplades der) VIII, 1 A 586; X, 4 A 455.

Barbar (hiin guddommelige Tid, da Verdens Befolkning var retfærdigen deelt i to uendeligt ulige Dele: i Græker og B.) IV B 117 p. 295.

Barbarie (B.: at Videnskaben forsvares af „Flyveposten“ og „Berlingske Tidende“) X, 2 A 303.

Barbeer (min B. paastaaer, at Danmark aldrig har eiet saadanne Philosopher som det nu har) III B 192 p. 230.

(hiin snaksomme B., hvis Reise-Fortælling stod i et omvendt Forhold til hans Reise) IV B 131.

Barde (Bardens Mundharpe [i Kladde med foreløbig Udarbeidelse til „Afsl. Efter-skr.“]) VI B 21,8; 31.

(Grundtvig har nydt en intetsigende Anerkjendelse ... : Genie, Seer, B., Prophet) VI B 98,14 p. 179.

Barfod, Povl Fr. (Cand. B. vilde finde en Plads for Pastor Helveg [i „Dansk Samfund“]) VI B 40,7.

barhalsed (den barhalsede danske Djærvhed) I A 328 p. 140.

(barhalsede Personers [Grundtvigianeres] Forsøg paa at restituere den nordiske Aand ere ... ret i fuld Gang) II A 280.

barmhjertig (vær i Sandhed ... barmhjertig ... saa vil Du blive udleet og spottet) IX A 381 p. 222.

Barmhjertige, den (salige de B. ... (Matth. 5,7)) IX A 384.

Barmhjertighed (Der er en B. ..., der bortgiver Alt for Christi Skyld) III C 1 p. 246.

([Om B. mod Trængende]) V B 150,27.

(Pengene er Tælleren, B. er Nævneren) VIII, 1 A 209.

(Chrstd. er ... idel B.)

X, 4 A 500 p. 321.

Barmhjertigheds-Gjærning (([af] Matth. 25 ... faar man ud at Ingen kan øve B.s-G. uden troende Christne) X, 1 A 19.

(Luther vil udenvidere bevise, at der i Matth. 25,31 ... ikke kan være Tale om Hedningers B.s-G.) X, 3 A 221.

Barn (B. spørger ... hvortil er den gavnlilig?) I A 75 p. 59.

(den underlig forløsende Kraft, der ligger i Børn) I A 173.

(Børnene der erindrer deres Moder) I A 186.

(Det første [af Livets fire Stadier] er det Stadium, paa hvilket B. ikke har udsondret sig fra Omgivelserne („mig“)) I C 126 p. 308.

([Om det at fortælle Børn Historier]) II A 12 p. 9-19.

(Man skal selv lære af Børn)

II A 12 p. 11.

(jeg har ingen Tid ... til at faae Børn) III B 122,16.

(Det er mig et Studium ... at faae ethvert B., jeg møder, til at smile)

IV A 132 p. 50.

(Eller man gifter sig - for at faae Børn) IV A 240.

(lærte man et toaars B. at sige disse Ord: jeg troer, der er en Gud til, eller: kjend Dig selv, saa vilde Ingen reflektere derpaa) IV B 1 p. 135.

(B.s Bevidsthed ... er umiddelbar) IV B 1 p. 145.

([Om at B. er i Umiddelbarhedens Tilstand]) IV B 12 p. 173.

(i B. er dog Bevidstheden)

IV B 14,3 p. 180.

(Naar B. er bleven stort ... da skjuler Moderen sit Bryst) IV B 83,1.

(Naar B. skal vænnes fra, da er ei hell. Moderen uden Sorg) IV B 84,1.

(Naar B. skal vænnes fra, da mader Moderen det med stærkere Føde) IV B 85,1.

(„Nytaarsgave“ af Nicolaus Notabene ... fortalt for Børn) IV B 130.

(hvorfors trivedes jeg ikke som andre Børn [i Udkast til „Skyldig? - Ikke-Skyldig?“]) IV B 141.

(jeg taler med hende som med et B. [i Udkast til „Skyldig? - Ikke-Skyldig?“]) V B 97,2.

(Den Mand, der for Spøg sagde ... , at Ingen kunde vide hvor mange Børn han havde ... han blev gal) V B 127.

(Børn finde altid, at Elskende ere latterlige) V B 174,10.

(at faae Børn ... er uden Analogie til andre Nydelsers Consequentser) V B 174,12.

(et B. ... bringer Føde til en Fange) V B 233,1.

(af Ingen lærer man saa meget som af Børn men ... en Fader kan let fordærves derved) VI A 24.

([Om at man paa Børn bedst seer, at ethvert Mske er født til at herske]) VI A 96.

(fra B. af har [jeg] haft en polemisk Forestilling om hele Tilværelsen) VII, 1 A 85.

(Børns Kjerlighed til Forældre er et udtømmeligt Mysterium) VIII, 1 A 58.

(B. ... undervises i Phantasie-Mediets Idealitet) VIII, 1 A 62.

(B. græder naar det bliver født men smiler i Søvn [Bemærkning fra H. Cardani „De rerum varietate“]) VIII, 1 A 97.

(Igjen bliver et B. Dukken, naar B. er blevet Moderen) VIII, 1 A 208.

(Den strengeste Dom over Verden [Om at opdrage et B. i den meest ideale Anskuelse af Livet]) VIII, 1 A 499; 663 p. 315.

(B. har ikke Forstand paa ... det Forbittrende, som Jordlivets Bekymringer kunne have) VIII, 1 A 660 p. 313.

(B. og Ynglingen ere væsentligen seet blot sjæleligt bestemmende) VIII, 1 A 663 p. 316.

(At opfatte et B. strængt under Bestemmelsen „Aand“ er Grusomhed) VIII, 1 A 663 p. 316.

(Den, som aldrig fra B. havde haft noget Indtryk af Chrstd. ... : han maatte sprænges) IX A 73.

(Jeg er ... et Stakkels ulykkelig B.,

som en tungsindig Olding har gjort ... saa ulykkelig som mulig) IX A 189 p. 95. (Da jeg var B., har man lært mig, at man spyttede paa Christus)

IX A 288 p. 162.

(Den Glæde at være B. har jeg aldrig havt) X, 1 A 8.

(saa ulykkelig som min Fader gjorde mig, saa er det mig som oplevede jeg nu i Forhold til Gud det at være B.) X, 1 A 8; 183 p. 130.

(Feilen laae egentlig ikke hos Fader, snarere hos mig, at jeg aldrig har været B.) X, 1 A 137.

(mit Livs Grund-Ulykke, at jeg skøndt B. blev forvexlet med det at være Olding) X, 1 A 234 p. 156.

(Det Afsindigste er at blive ved som Forfatter thi Mskene ere Børn og blive kjede af En) X, 1 A 313 p. 207.

(De Aldre man i Henseende til Idealitet kan lære af er: B., ...)

X, 1 A 434 p. 277.

(Som B. var han allerede en Olding [cf. „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“ af H. H.])

X, 1 A 441.

(Frygteligt at see den Letsindighed og Ligegyldighed og Tryghed med hvilken Børn opdrages) X, 1 A 468.

(Børn, som ere strengt opdragne, græde ikke naar de falde ... [fordi] de veed ... de faae Prygl) X, 1 A 488.

(betænkeligt ... at opdrage et B. i Chrstd.) X, 1 A 521.

(Frelseren selv er hverken mere eller mindre end et B. ... Lutter Blødagtheden!) X, 2 A 305.

(Det Farlige [med Hensyn til det Religiøse] ligger i, at B. ... [foranlediges til den Slutning], at Gud dog ikke er den uendelig Kjerlige) X, 2 A 454.

(B. har ingen virkelig Syndsbevidsthed) X, 2 A 455.

(Kun et B. ... kan ganske rolig ligge og sove i en Storm) X, 4 A 50 p. 31-32.

(Paa mig har dette havt uhyre Indflydelse ... at jeg næsten fra B. af har været indviet i ... disse tungsindige Tanker [om Chrstd.]) X, 4 A 291 p. 158.

(Jødedom [forholder sig] til det at være B.) X, 4 A 572 p. 391.

(en Misforstaaelse, at et B. qua Aand skylder Forældrene sin Tilværelse)

X, 4 A 617.

(Naar B. faaer sin Villie - ja, saa jubler det ... og raaber paa: hvilken kjerlig Fader) X, 5 A 13 p. 14.

(sat ind i en uhyre Sværm af Børn ... seer B., ... at hvis det ikke skal komme reent galt fra det maa det see, at slaae ind paa hvad her er Skik og Brug)

X, 5 A 51 p. 55.

(Gud er ... usigelig Kjerlighed ... i denne skønne barnlige Glæde og Tillid hviler B.)

X, 5 A 82 p. 94; XI, 2 A 242 p. 253.

(Nu forvrøvler man Alt ved at lade det spæde B. gjælde for Christen)

X, 6 B 145 p. 211; XI, 1 A 39; 253; XI, 2 A 163 p. 178.

(det er ikke Christus, der henvender sig til de smaae Børn) XI, 1 A 123.

(da Disciplene ville støde dem bort ... siger Christus: lader dem [de smaae Børn] komme til mig)

XI, 1 A 123; XI, 2 A 164.

(Christus negter ikke, at Disciplene have Ret i, at Chrstd. ikke er for spæde Børn)

XI, 1 A 123.

(Man lever Livet hen i Kraft af det Første [at man bliver Christen som spæd B.])

XI, 1 A 124.

(De Flestes Chrstd. bestaaer omtrent af disse to Sætninger ...: først, at man bliver Christen som spæd B. ...; for det Andet Røveren paa Korset)

XI, 1 A 124.

(jeg er demoraliseret ved fra B. af at være opdragen i Chrstd.)

XI, 1 A 200 p. 159.

(den hykkelske Brug af Chrstd. ... er, at man giver det Udseende af, at christne Forældre ... avle christne Børn)

XI, 1 A 219 p. 174.

(Man bibringer B. et Indtryk: Du er udødelig - og siger man: bryd Dig nu aldrig mere om det) XI, 1 A 251.

(forskyldte, at B. i en moden Alder ...

fortvivler naar han ret skal forstaae, hvad Chrstd. er) XI, 2 A 131.

(B. fødes jo i Synd efter at være undfanget i Overtrædelse)

XI, 2 A 150 p. 162.

(at fortolke dette Sted [Matth. 19,14] saaledes ... lader os nu blot skaffe smaae Børn tilveie ... [dette er] ufor-skammet)

XI, 2 A 164; 241 p. 252;

XI, 3 B 150 p. 238.

(De fleste Msker mangle Selvfølelse til at kunne hævde sig selv lige overfor andre Msker, saa behøve ... de Nogle, som ubetinget maa adlyde dem)

XI, 2 A 176.

(man maa enten gjøre Chrstd. til noget Andet end den er for at B. kan tilegne sig den ...; eller B. forvandler selv Chrstd.) XI, 2 A 187 p. 202.

(det er forbeholdt den romantiske protestantiske Christenhed at gjøre Børn og Fruentimmer til „Msker“)

XI, 2 A 187 p. 203.

(Manden; Qvinden; B. Chrstd.)

XI, 2 A 192 p. 207–210.

(En Qvinde, og fremfor Alt et B., forholder sig til ... det Ligefremme)

XI, 2 A 192 p. 207.

(At ville tylde sand Chrstd. i et B. ... er lige saa bestialsk som at ville ... tylde Brændeviin i B.) XI, 2 A 192 p. 209.

(Christenheden har faaet Alt sat over i det Ligefremme – og ... „B.“ er blevet Maalestokken for det at være Christen)

XI, 2 A 192 p. 209.

(ironisk er den Berigelse, hvorved Christenheden har beriget Chrstd.: alt det meget Lærde ... om B., B.s Chrstd.)

XI, 2 A 192 p. 210.

(paa „B.“ blev ... [Chrstd.] lige stik det Modsatte af hvad den er i N.T.)

XI, 2 A 192 p. 210; 241 p. 252.

(„B.“ ... er Punktet i Christenhedens Forvirring) XI, 2 A 241 p. 251.

(Hvor ... fik Christenheden „B.“ fra – thi ... Christus er af den Anskuelse at det at være Christen da naturligviis er eenlig Stand)

XI, 2 A 241 p. 251.

(saa demoraliserer igjen, christeligt, Familien ved Hjælp af B.)

XI, 2 A 241 p. 252.

(saa blev det gjort til sentimental Troes-sætning: B. er den sande Christen)

XI, 2 A 241 p. 252.

(Saasnart vi faae B. af christelige Forældre, saa endevendes hele Chrstd.)

XI, 2 A 241 p. 252.

(Verdens Frelser, som kom for at trøste og hjælpe alle Forurettede, skulde han ikke tage sig af de smaae Børn)

XI, 3 B 150 p. 238.

(Fordi en Mand og en Qvinde ikke kunde styre deres Lyst, derfor maa saa B. ... undgælde for Forældrenes Lyst)

XI, 3 B 150 p. 238.

Barn, uartigt (det uartige B. bliver [ofte] begunstiget, ... saa det Fordeelagtigste ... er at være det uartige B.)

X, 2 A 325 p. 237–238.

Barndom (Livs Ironien maa nødvendigviis meest høre hjemme i B.) I A 125.

(hvad Betydning har egentlig B.)

II A 12 p. 14.

(B. er Livets paradigmatiske Deel)

II A 41.

(Sindet [vender] sig ofte tilbage til B.s endog luslidte Virkelighed) II A 174.

(Det gaar med Opfattelsen af B. som med Opfattelsen af en skøn Egn, naar man kjører baglænds) II A 238 p. 109.

(B.s Betydning)

II A 683 p. 243.

(kun min B. frelser jeg nu – med et Skrig [i Udarbeidelse til Diapsalmen „Trolldmanden Virgilius ...“])

III B 179,15.

([I min] B. ... glemte jeg at lee eller lærte det ikke [i Udarbeidelse til Diapsalmen „Som det efter Sagnet gik Parmeniskus ...“]) III B 179,51.

(B. ... har i høi Grad Hukommelse ... [men] ikke Erindring) V B 155 p. 266.

(Generationen gaar i B.) VIII, 1 A 632.

(Undtagelserne faae naturligviis en høist ulykkelig B.) VIII, 1 A 649 p. 296.

(hvad dømmer Du om Din B. og Ungdom ..., at det var Taabelighed og Phantasterie?) X, 2 A 97.

(Viisdom er just, at dømme rigtigt om B. og Ungdom) X, 2 A 97.

Barndom, min (Jeg kunde maaskee reproducere min B.s Tragoedie ... i en Novelle kaldet: den gaadefulde Familie) IV A 144.

(Min ulykkelige B. ... har bidraget til at udvikle en skult Inderlighed i mig) X, 1 A 183 p. 130.

(Ved særlige Lidelser er jeg næsten fra B. af sat udenfor det Almene-Mskelige) X, 3 A 789 p. 498.

(I min B. hørte jeg meget om, at der var stor Glæde, idel Glæde i Himlen) XI, 1 A 459 p. 356.

Barndoms-Indtryk (alle ulykkelige Individualiteter [forholder sig gjerne] til et forkeert B.s-I.) X, 1 A 468.

Barndoms-Indtryk, mit (ved et B.s-I. ... [er jeg] forpligtet til [Chrstd.]) X, 3 A 42 p. 40.

Barndomsliv (at fortælle Børn Historier ... lader sig kun realisere af den, der ... har reproduceret B.) II A 12 p. 10.

(Motto for min B. [Citat fra Goethes „Faust“]) II A 557; 802.

Barndaab ([Om B.s dogmatiske Betydning og om dens Plads i Kirken, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 100–102).

(B. kan man gjerne lade staae) IX A 461. ([Martensen] indseer, at man let kunde komme til consequent at opgive B. [cf. „Den christelige Dogmatik“]) X, 1 A 620.

(Chrstd. – B.) X, 3 A 281.

(B. ... afgiver ingen Garantie ... for at Børnene ere Christne) X, 3 A 506.

(Vil man ubetinget holde paa B., burde man desto stærkere passe paa, at Gjenfødelse bliver en afgjørende Bestemmelse i det at blive Christen) X, 4 A 616.

(B. [hænger nok] sammen med en elskværdig Indbildskhed af Forældrene) X, 4 A 617.

(det Hele bestaaer deri, at vi i $\frac{1}{2}$ Minut som spædt Barn bliver overstængede med lidt Vand)

X, 4 A 658*.

(B. kan foranledige eller hænger sammen med et uhyre Sandsebedrag)

X, 6 B 145 p. 209.

(vær Du derfor ganske rolig, ved Hjælp af B., ... puffe vi Chrstd. reent udenfor) XI, 1 A 76.

([B.] hænger sammen med den gavtyvagtige List, ved hvilken Slægten har søgt at franarre Gud Chrstd.) XI, 1 A 546.

(Saa opfandt man B., og nu avles der saa godt som spæde Smaa-Christne) XI, 1 A 546.

(Saa hittede man paa B. – at naar Barnet fik Vand over Hovedet saa var ... Barnet Christen, evig frelst)

XI, 2 A 241 p. 251.

se ogsaa *Daab*.

Barne-Tro (vi i Christenheden have saa travlt med B.-T.) X, 4 A 519.

(denne Mildhed ... behager Barnet! Og ... vi sige, at just det at det behager Barnet er Beviis for at det er den sande Chrstd., og vi tale om B.-T. som det Høieste) X, 5 A 48 p. 51.

„*Minna von Barnhelm*“ se *Lessing, Gotthold E.*

barnlig (det gjælder dog om barnligt at turde indlade sig med Gud)

X, 1 A 59 p. 46.

(Det Vanskelige ... er først at have ... Forestilling om Guds Ophøieth, og saa ... barnligt at indlade sig med dem) X, 1 A 64 p. 49.

Barnlige, det (I vor Tid gjælder det især om at faae det B. igjen) X, 1 A 60.

Barnlighed ([Om en vis B. i Opfattelsen af det Gode og det Onde i Middelalderen]) II A 170.

Barrabas ([B.] forekommer mig ... at kunne blive et Sidestykke til den evige Jøde) II A 346.

(den rædsomste [af alle Modsætninger], da der raabtes leve B.!) VIII, 1 A 471. (Modsætningen belyse hinanden: Christus og B. – ... korsfæst – han leve!) VIII, 1 A 477; IX B 50,10.

(Christus er ikke blot en Forbryder, men han er det i den Grad at B. er Helgenen) IX B 50,10.

(for den blot mskelige Betragtning er

- Christus det Forfærdende, B. det Op-
muntrende) X, 6 B 240 p. 402.
- Barselkone* (Ingen B. kan have besynder-
ligere ... Ønsker end jeg [i Udarbei-
delse til Diapsalmen „Ingen B. ...“])
III B 179,14.
- Barselstue* (hvorfor skriver der Ingen en
litterair B.?) V B 80,4.
- „*Barselstuen*“ se *Holberg, Ludvig*.
- Barth, Christian G.* („Der arme Heinrich
oder Die Pilgerhütte am Weissenstein“)
II A 60*.
- Barth, Søren Chr.* ([En Situation med Ad-
judant B., der kom med sin lille Søn,
Johannes Clausen B.])
VII, 1 A 107 p. 55.
- Bartholin, J. Christian* ([„Efterretninger
om Borgerdydskolen i Kjøbenhavn før
og nu“, udg. af C. B. og J. M. H. F.
Stilling]) VIII, 1 A 257.
- Basil Syngemester* ([Om B.s Udtalelse, at
Figaro vil forstyrre Grevens Forhold til
Susanne, cf. „Figaros Givtermaal eller
Den gale Dag“]) IV B 118,18.
- Basilus den Store* (godt sagt af B. den S.
... imod Allegoristerne: „... jeg skam-
mer mig ikke ved Evangelium ...“ [Cit.
fra H. N. Clausens „Det nye Testamen-
tes Hermeneutik“]) X, 2 A 533.
- (B. ... udtrykker den Situation, der er
Christenhedens [Cit. fra Böhrringers
„Die Kirche Christi und ihre Zeugen“])
X, 4 A 147.
- (B. Vi kunne flye det Onde, enten af
Frygt for Straf ... i Haab om Løn ...
eller af Kjerlighed til Gud [Cit. fra
Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre
Zeugen“]) X, 4 A 149.
- (B. opmuntrer til jo før jo hellere at lade
sig døbe) X, 5 B 103 p. 117.
- (En Kirkefader i det 4de Aarhundrede
... siger: og et Martyrium er umuligt
- thi Fienderne hedder ogsaa Christne
[cf. Böhrringers „Die Kirche Christi und
ihre Zeugen“]) XI, 2 A 68; 428 p. 422.
- ([B.] vovede ikke at tage Opgaven, blev
ikke Martyr for Christne, lod Sandse-
bedraget staae) XI, 2 A 428 p. 422*.
- Bas-Partie* ([Om B.-P. i „Den hvide
Dame“. Syngespil af Scribe]) II A 687.
- Bastholm, Christian* ([Fortolkning til 2.
Thess. 2,1-12 efter B.s „Det nye Testa-
mente“ ovrs. efter Grundsproget og op-
lyst med Anm.])
I C 38 p. 207-208; (i Bd. XII p. 166).
- Basune* (Afdøde Profs. Poul Martin Møller
... min Opvaagnens B. [i Dedication
i „Begr. Angest“]) V B 46.
- Bateman, Thomas* („Nachricht vom Leben
und Charakter des Thomas Bateman
...“ Aus dem Engl. übers. v. K. A.
Mor) X, 5 A 76.
- Bathzeba* ([Om Davids Anger])
V B 148,36 p. 249.
- Bauer, Bruno* ([Excerpt af „Die Uhr-
geschichte der Menschheit nach dem
biblischen Berichte der Genesis“ ...
v. Lic. B. B.]) II C 62.
- („Zeitschrift für spekulative Theologie“
hrsg. v. B. B.)
II A 71; 90; 92; 96; 97; 240*;
II C 53*; 62; IV B 1 p. 145; 12.
- („Anekdoten zur neuesten deutschen Phi-
losophie und Publicistik“ v. B. B., ...
[Hrsg. v. A. Ruge]) V B 1,10*.
- Baumgarten, Alexander T.* („Disputationes
de nonnullis ad poema pertinentibus“)
IV C 103.
- Baumgarten, Siegmund J.* (Skolastikernes
consensus dei, en Lære som B. har op-
taget i sin Dogmatik [„Evangelische
Glaubenslehre“])
III C 26 (i Bd. XIII p. 215).
- Baur, Ferdinand Chr.* ([Bemærkninger til
og Cit. fra B.s Afhandling „Det Christe-
lige i Platonismen eller Sokrates og
Christus“, ovrs. i „Tidsskrift for uden-
landsk theologisk Litteratur“]) II A 186.
- („Die christliche Gnosis oder die christ-
liche Religions-Philosophie“) II A 240.
- (Forskjellen [mellem Dogmatik og Reli-
gionsphilosophie] er klarest udviklet af
B. i Tübingen)
II C 26-27 (i Bd. XIII p. 7).
- („Die christliche Lehre von der Ver-
söhnung“) II C 28 (i Bd. XIII p. 48).
- ([Referat af „Die christliche Lehre von
der Versöhnung“]) II C 32.
- ([B. omtalt i Optegnelser til „Bogen om
Adler“]) VIII, 2 B 19 p. 72.

Bayer, Karl („Der Begriff der sittlichen Gemeinschaft“) VII, 1 A 20 p. 12; 23.

Bayle, Pierre (han opsøgte al mulig Tvivl mod Troen, ikke for at tilintetgjøre denne, men meget mere for at berede den en Triumph [Cit. fra Schallers „Der historiske Christus und die Philosophie“) II C 54 (i Bd. XIII p. 159). ([„Herrn P. Baylens ... Historisch und Critisch Wörterbuch“ ubrs. v. J. C. Gottscheden]) IV A 202*.

(Striden mellem Leibnitz og B.)

IV C 29 p. 386.

Beatrice („Viel Lärmen um Nichts“ [cf. „William Shakespeare's dramatische Werke“) V B 102,13.

Beaumarchais, Pierre A. C. de („Figaros Givtermaal eller Den gale Dag“). [Synge-spil i fire Acter, ovrs. til Musik af Mozart efter den italienske Omarbejdelse af B.s franske Original, „Mariage de Figaro“, ved N. T. Bruun]) I A 270*; 277*; I C 125 p. 304*; III B 41,3*; 181,4*; IV B 30*; 117 p. 297*; 118,18*; 120 p. 307*; V B 5,2*; XI, 3 B 11 p. 23*; 216,2*.

Beaumarchais, Sophie (Et Hjertets Hemmeligheder [med Henviisning til S. B. i Goethes „Clavigo“) VI A 44.

bebreide (Der er intet Mske, jeg bebreider Noget) IX A 55 p. 31.

bebude (Vor Tid bebuder og bebuder og dog fødes der ingen Johannes d. Døber) II A 723.

Bebudelse (Mariæ B.)

X, 4 A 454 p. 278–279.

Bechstein, Ludwig („Die Darstellung der Tragödie Faust von Göthe auf der Bühne“) I C 51 p. 217.

Beck, Andreas Fr. ([Om B.s anonyme Artikel „Plump Usandhed“ mod Mynster, i „Kjøbenhavnsposten“ 1844, Nr. 4 (4. Jan.)]) IV B 58 p. 208–210*.

(Biskop Mynster har i Dr. B. en ulykkelig Elsker) VII, 1 B 87 p. 285.

Becker, Johan G. Bürmann ([Om Søborg Slot i B.s „Efterretninger om de gamle Borge i Danmark og Hertugdømmerne“) I A 69.

Becker, Karl Fr. („Karl Friedrich Beckers

Verdenshistorie“, [omarb. af J. G. Woltmann. Ovrs. og foreget af J. Riise]) XI, 1 A 393*; 446 p. 342*; XI, 2 A 269*; XI, 3 B 277 p. 426*.

bede ([Om det at bede i Christi Navn]) I A 172; X, 3 A 317.

(da Christus kom til Verden da heed det: beed og arbeid) II A 69.

(i dette Tilfælde ... anvist som min eneste Virksomhed ... at bede)

III A 148.

(Herre vor Gud lær Du os at bede rettelig) III C 19.

([Paulus] bad ikke blot for sin evige Salighed, men for sin timelige) IV A 117.

(Det at bede er en Opgave for hele Sjælen) IV B 165.

(fordi Msket er et endeligt Væsen betyder det at bede den idelige Stræben) VI B 18.

(Christus græd Blod, da han bad)

VIII, 1 A 304.

(Hvad om man forbød Mskene at bede) VIII, 1 A 304.

(Stephanus ... skulde først bede for sine Fjender ... saa døde han) VIII, 1 A 546.

(Gud har befaleet at man skal bede)

IX A 192.

(ved at bede gjør man sig let i Forhold til Gud) IX A 193.

(Der er Intet, der mere kan ophidse et Mske man strider med, end at bede for ham) IX A 336.

(Noget om det at „bede“) IX A 462.

(at bede er at aande) IX A 462.

(at bede Gud om Noget, og saa ikke troe, at han vil give det, det er at gjøre Nar af Gud [Cit. fra Luthers „En christelig Postille“) X, 1 A 47.

(at vi bør være uforskamne i at bede) X, 1 A 256.

(jeg har villet være saa skrækkelig klog – istedetfor at troe og at bede)

X, 1 A 302 p. 202.

([Luther siger] man skal være uforskammet i at bede, rigtig trygle og plage Gud – det kan han godt lide [cf. „En christelig Postille“) X, 1 A 324.

(At bede sig ud som man siger at græde sig ud) X, 1 A 388.

([Om Christi Kjerlighed, at bede for sine Fjender]) X, 1 A 484.

([Om hvad det vil sige at bede i Jesu Navn]) X, 2 A 77 p. 61–62.

(at bede Gud, at han nu ogsaa vil hjælpe mig til og skjænke mig, at jeg ret maa fornøje mig) X, 2 A 241 p. 182.

(at bede . . . er en Guds Gave, som intet Mske kan give sig selv, det maa gives ham?) X, 2 A 301.

(Formaaer en Tilhænger ikke [lidende at tvinge Verden til at blive Christen] . . . saa kan han bede for sig)

X, 4 A 22 p. 16.

(vi lærer af [Stephanus]: at bede for sig selv og at bede for sine Fjender – saa sover man hen) X, 4 A 434 p. 268.

(Det at bede for sine Fjender er det største af Alt) X, 4 A 435.

(Finnerne bede til Gud eller offre til ham – mod at han saa skaffer dem en heldig Fangst [Ex. paa Overtro])

X, 4 A 477.

(Intet oprører [den guddommelige Majestæt] uden denne mskelige Jammerlighed, der ikke tør bede)

XI, 1 A 188 p. 149.

se ogsaa *Bøn*.

Bededag (den nu verdenshistorisk indtraadte Anskuelsens B.) II B 18 p. 298.

(der burde indføres en Bod og B. hvert Aar, hvor man bragte det til Bevidsthed, at vi tillade os at gøre Chrstd. til noget langt Mildere end den virkelig er)

X, 3 A 547.

(Texten blive: vare I Abrahams Børn gjorde I Abrahams Gjerninger – Gud kan opvække Abraham[s] Børn af disse Stene) XI, 3 B 34,35.

Bedekammer (Det archimediske Punkt udenfor Verden er et B.) IX A 115.

Bedemand (et auxiliær Chor af frivillige B.) II A 781.

(En god comisk Figur vilde være: en B.) X, 1 A 339.

(Comedie-Plakaten: . . . En B.: Hr. Fenger) XI, 3 B 173.

Beden (Den ordrige, den vidtløftige B. turde forresten ofte skjule i sig en Vantro) X, 2 A 595 p. 425.

(Spørgsmaal er . . . dog, om den Art B. [den ordrige] ikke let bliver en Dvælen fra at handle) X, 2 A 595 p. 426.

Beden, min X, 5 A 72 p. 76–80.

Bedende, den (den rette B. er altid takkende) V B 229,11.

(den sande B. er blot horig) VII, 1 A 56.

(den rette B., naar han lukker sin Dør, det er utroligt, hvad han formaaer)

IX A 115.

„Den rette *Bedende*“ se „Fire opbyggelige *Taler*“.

„Den rette *Bedende* strider i *Bennen* og *seirer* – derved, at *Gud seirer*“ se „Fire opbyggelige *Taler*“.

„Über die geschichtliche Bedeutung der pen-sees Pascals für die Religionsphilosophie insbesondere“ se *Neander, August*.

Bedrag (gøre hele sin Elskov til et B.)

III A 207.

(Maaskee, tænkte han [Johannes Climacus] er det [Tvivl] et fromt *Bedrag*)

IV B 1 p. 140; 8,4.

(skulde der virkelig behøves et fromt B. i vor Tid) IV B 76 p. 233.

([Gorgias om Tragedie] – Det er med H: t: at Skuespillerkonsten er og vil være et B.) V A 80.

(et akustisk B.) V B 11,2; VIII, 2 B 5,12.

(Naar man ønsker ret at have Sikkerhed paa sig selv, er det bedst at eksistere under et B.s Form) V B 115,3.

(Enhver endelig Vished er netop B.)

VI B 38.

([Om det kun at have haft en eneste Idee men skjult den i B.s Form med en fortvivlet Anstrængelse]) VII, 1 A 113. (nu sætter jeg B. imellem Dem [et Mske jeg skal forklare Noget] og mig)

VIII, 1 A 124 p. 61.

(En væsentlig Ironiker maa altid være udtømmelig i at forandre B.)

VIII, 1 A 124 p. 61; 169*.

(dette B. [indirecte Meddelelse] betyder, at Meddeleren først og fremmest ikke seer ud som en alvorlig Mand)

VIII, 2 B 81,22.

(B.s dialektiske Consequentser)

VIII, 2 B 81,24.

(Om „*Bedraget*“) VIII, 2 B 85,22–24.

(Panteismen er et optisk B. ... ell. et akustisk B.) VIII, 2 B 195 p. 307.

(Hermed tilbageholder jeg dette Skrift [„Enten – Eller“]. Det var et nødvendigt B.) X, 1 A 192.

(Klogskab er Endelighedens Kløgt, men [den] ... er, evig forstaaet, et B.)

X, 1 A 349 p. 227.

(Mynsters Prædiken er et B.)

X, 1 A 359 p. 232; X, 6 B 224 p. 357.

(Løgn og B. begynder altid med et tilloiet Høieste) X, 2 A 435.

(Sandheden er ietvæk udsat for B. just af sine Nærmeste) X, 3 A 25.

(dette B. [af Sandheden], til hvis Forstaaelse vil kræves en endnu bedre Forstaaelse af Læreren end af Bedrageren) X, 3 A 25.

(B. og atter B.) X, 3 A 363.

(At Gud maa bruge B. er ikke fordi han ikke er trofast ... Men det ligger i os) X, 4 A 297 p. 164.

(naar det ikke bliver Alvor med, at Du selv kommer til at lide: Saa er og bliver det dog B., Sophistik)

X, 4 A 653 p. 468.

(det frygtelige B. ..., at den mskelige Instants har bemægtiget sig „Naaden“) X, 5 A 64 p. 71.

(det allerfarligste Art B., naar ... Den, der bekjemper Middelmaadighed, ... o:s:v: selv er af samme Bonitet kun i et nyt Mønster) X, 6 B 88 p. 94.

(B.: en Erkendelse af, hvor listigt man bedragerisk har forkyndt Chrstd.)

XI, 1 A 373.

Bedrag, mit (Mit B. er ...: at jeg gjør mig til Mindre end hvad jeg, mskelig, kunde anslaae mig for) X, 2 A 176.

(jeg forstod dybt mig selv i, ... at det var et B. af mig ..., at jeg udgav mig for æsthetisk Forfatter)

X, 5 B 217 p. 404.

(min Tanke var, at B. skulde forholde sig til det, at jeg blev Landsbypræst) X, 5 B 217 p. 405.

(det Religieuse fandt sit Udtryk i, at jeg blev ... en religiøs Forfatter, der begyndte med en æsthetisk Produktivitet som B.) X, 5 B 217 p. 405.

bedrage (her i Berlin ... kan jeg ikke bedrage med Sproget) III A 155.

(hvor ofte er det en Pige der bedrager en Mand, og hvor ofte en Mand, der bedrager en Pige) III B 74.

(at blive bedragen af sig selv, er det Værste af Alt [Cit. af Socrates fra Platons „Cratylus“]) IV A 124.

(([Johannes Climacus] kunde ikke komme tilbage ... uden at bedrage sig selv) IV B 2,19; 16*.

(kan Sandsningen bedrage, kan Erfaringen bedrage, kan Ideen bedrage [i Ud-kast til „De omn. dub. est“]) IV B 10,16 p. 172; 13,5.8.22.

(Sandsningen og Erkendelsen kan ikke bedrage [ifølge Platon og Aristoteles]) V B 15,11; 40,14.

(jeg vil ikke bedrage, og jeg vil ikke trænge til et Sandsebedrag) VII, 1 A 155 p. 102.

(„at bedrage Mskene ind i det Sande“ er en Genialitet) VIII, 2 B 12 p. 59.

(„at bedrage ind i Sandheden“)

IX B 63,13 p. 374; X, 5 B 191 p. 376.

(Verden vil bedrages, ... den bliver rasende, naar man ikke bedrager den) X, 1 A 258 p. 170; X, 5 A 78 p. 88.

(hende [Regine] bedrog jeg dog paa en Maade, fordi jeg ikke selv havde forstaaet mig fra Begyndelsen af) X, 1 A 280 p. 191.

(At „bedrage“ er en uendelig Virtuositet i at bedrage) X, 1 A 366.

(Verden vil bedrages kan siges paa ganske forskellige Maader) X, 2 A 31.

(Luther siger: ... jeg vil hellere være bedragen af Gud, end af Msker [Cit. fra A. Petersens „Die Idee der christlichen Kirche“]) X, 4 A 237; 297 p. 164.

(Gud bedrager et Mske ind i Sandheden) X, 4 A 264.

(ethvert Mske, der i Sandhed indlader sig med Gud; der kommer Øieblikke, hvor han maa sige: Du bedrog mig, o Gud) X, 4 A 297 p. 164.

(at bedrage Kjerligheden, fordi den er Kjerlighed ...: frygteligt)

X, 5 A 50 p. 54.

(at bedrage Den, der knebent og smaa-

ligt passer paa ... ikke at gøre det Mindste uden at faae det rigeligt betalt: det er mskeligt) X, 5 A 50 p. 54.

(de ældre Maader, paa hvilke man imødekom Verdens Længsel efter at blive bedraget, ere nu ikke mere brugbare) X, 6 B 134 p. 180.

(At bedrage i Forhold til det Timelige, - i Forhold til det Evige)

XI, 1 A 554 p. 419-421.

(det er Synd at benytte sig af, hvad der desto værre er sandt, at Mskene ville bedrages) XI, 3 B 126 p. 205.

Bedrager (jeg gav [mit Forhold til Regine] den Fortolkning at jeg var en B.)

III A 161 p. 66; 166 p. 67.

(jeg maa staae i hendes [Regines] Øine som en B.) III A 172.

(maaskee vil hun [Regine] have sat sig fast i den Tanke, at jeg var en B.)

III A 180.

(hun [Regine] troer dog ikke, at jeg var en B.) IV A 97 p. 37.

(hvis jeg kunde overbevise hende [Regine] om, at jeg var en B., vilde hun finde sig i Alt) IV A 142 p. 53.

(allerede Socrates kaldte Digterne [„B.“]) X, 1 A 11 p. 10.

(B., der holde sammen med det Sandseelige i Msket, have naturligviis uendelig Overmagten) X, 2 A 143 p. 107.

([hvis] Gud var en B.) X, 3 A 75.

(christeligt, en B. - Verden vil bedrages: ergo maa han gøre styrtende Lykke i denne Verden) X, 4 A 653 p. 467.

(B. stjæle hine Lidendes Firma, gjør glimrende Lykke, thi mundus vult decipi)

X, 4 A 653 p. 468; X, 5 A 104 p. 118.

(De, der forandre det Sande, Fordringen ... for at deres Liv kan svare til Fordringen. Dette er egentlig B.) X, 5 A 35.

(B. ... understøtte i levende Live ved Sandsebedrag ... og gjøre derfor Lykke) X, 5 A 104 p. 118.

(Talerne, Digterne, Professorerne)

X, 5 A 104 p. 118.

(hine Herlige ... blive nedtraadte - og B. tage dem til Indtægt)

X, 5 A 104 p. 119.

(en B. vil ikke kunne holde ud med Complementet ... Tilsidst undslipper ham en Dom - og ... „den skjulte Inderlighed“ er brudt)

X, 6 B 222 p. 355.

(En B.s „skjulte Inderlighed“ og hvorledes den blev opdirket)

X, 6 B 226 p. 360-363.

(Var Du ingen B., ... Du eiede Complementet i skjult Inderlighed. Er Du en B., ... Du vil dømme, at Complementet er en Vildfarelse)

X, 6 B 226 p. 363.

(„jeg er kun en Digter“, hvori ligger ... Afstanden fra at være ... B.)

XI, 3 B 30 p. 61.

Bedragne, den (den B. o: den som lader sig bedrage, er visere end den ikke B.)

V A 81.

(den B. er jo altid ulykkelig ... af saadanne B. [som bedrage sig selv, er] den ... den ulykkeligste, der i Modsætning til den fromt B. maatte kaldes den forsmætteligste B.) VI B 98,44.

Bedrift („Digteren“ drømmer om B., som han dog ikke selv kommer til at udføre, og han bliver veltalende) X, 1 A 198. (Ligefrem opbevares som Vaabenmærke Mindet om Ens B., christeligt, Mindet om Ens Skyld) XI, 2 A 213.

Bedærvethed (den egentlige dybere B. finder man hos Grundtvigianerne)

XI, 3 B 188 p. 312.

bedømme (Forfatterne skrive Bøger. Disse Bøger bedømme Journalisterne)

VIII, 1 A 399; 657.

(Enhver privat var villig til at indrømme at jeg var noget saa Overordentligt, at Ingen kunde bedømme mig) X, 2 A 152.

Bedømmelse (kan jeg underkaste Chrstd. min aprioriske B. som ethvert andet Factum) II C 46 p. 355.

(skaansom B. af et høistæret Publikum)

VII, 2 B 274,5 p. 318.

(I Danmark er der ... ikke Tale om nogen B. ... for en Kunstner, en Digter, en Tænkter o:s:v:) X, 1 A 9.

Been ([Om SKs tynde B.])

VII, 1 A 147 p. 96;

VII, 1 B 19; 2 p. 195; 37 p. 213;

IX A 64; 209; 458; 485 p. 276;
X, 1 A 78 p. 64;
X, 2 A 101;
X, 3 A 24 p. 27;
XI, 2 A 11 p. 13.

Been, kunstige ([i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?"]) V B 97,3.

Beenklæder, mine (min Samtid er ... ferm i at vurdere Snittet paa mine B.) VIII, 1 A 120.

(Dersom En i et foragteligt Blad ... skrev at jeg gik med snevre og altfor korte B., og derpaa tegnede dem af: saa lees der) VIII, 2 B 182 p. 283.

(i „Flyve-Posten“ skrev man om mine B.) X, 2 A 124 p. 95.

se ogsaa *Buxer, mine*.

„*Befal Du Dine Veie*“ (Min Yndlingspsalme: „Befal Du Dine Veie“).

X, 3 A 422.

befale (Gud har befalet En, at man skal bede til ham) IX A 316 p. 178.

(„Lærer dem, at holde Alt hvad jeg haver befalet Eder“ [cf. Matth. 28,20])

XI, 2 A 84.

Befaling (hver Enkelt maa ... oversætte Guds B. in concreto) X, 5 A 95 p. 108.

Befalingsmand, religiøs (sige: det bliver ikke til Noget førend vi ... faae Helvedsstraffene igjen) XI, 1 A 126 p. 87.

Befolkning (Dersom en Mand [vilde] ... opkaste det Spørgsmaal, om han ogsaa var Christen: saa vilde ... B. tænke: den Mand er noget nær gal)

XI, 1 A 168 p. 131.

Befrielse (Din B.s Time) IV A 146.

begavet (jeg er det meest begavede Hoved blandt alle Yngre) IV A 91.

Begavethed (paa ingen Maade forholder [Chrstd.] sig i Retning af Different-sen ...: B.) XI, 2 A 91 p. 99.

begeistre (være begeistret i det Skjulte) VIII, 1 A 169.

Begeistret, en (Den lille Troup af Begeistrede, der ere dannede paa Pastor Grundtvigs ølnordiske Skjenkestue) VI A 73.

(en umidd. B. vil ikke mere kunne blive Martyr) IX A 495 p. 285.

(En blot umiddelbar B. ham vilde en

saadan reflekteret Bevidsthed dræbe) XI, 1 A 439 p. 336.

(Trang til det Sociale og umiddelbar Tro paa Msker har jeg aldrig haft ... dog er jeg en B.) XI, 1 A 439 p. 337.

Begeistring (Forskjellen mell. den, der af B. for en Idee gaar Døden imøde, og Efteraberer der søger et Martyrium) I A 138.

(Der maa gives en Grændse for B.)

I A 197.

(Erkjendelsens B. ... [mangler egentlig] i Goethes Behandling [af Faust])

I A 227.

(I en lidenskabelig Tid er B. det enende Princip) VII, 1 B 115.

([Om Forskjellen mellem Aabenbaring og B.]) VII, 2 B 235 p. 120.

(overalt hvor der er B. er der ogsaa Tendents til Afgjørelse, Katastrophe) X, 4 A 416 p. 255.

(At der paa den anden Side af „Forstand“ ligger B., det er hvad der skal kæmpes hen til) X, 4 A 550.

(Naar en Existent har denne Formel: B. dog med en lige saa stærk negativ Reflexion i sig – og dog B.: saa ... er dette Individ udviist til at være Offer) XI, 1 A 440.

(Vidunderlige Socrates! At gjemme den høieste B. ... i den eminenteste Reflexion og Klogskab) XI, 1 A 448 p. 343.

(Umiddelbar B. i Forhold til det at forkynde Chrstd.) XI, 2 A 159.

(nederdrægtig Feighed, der ... vil benytte Modsætningen til de Andre for at gjælde som uegennyttig B.)

XI, 3 B 335,25.

Begeistring, uægte (jeg har følt den Art af uægte B., som den [Forlystelsen] er istand til at fremkalde) I A 75 p. 56.

Begivenhed (tvende B. i mit [Johannes Climacus'] Liv, der bestemte mig til at være Forfatter) VI B 83,2.

([Om den B. hvorved Adler blev greben af Troen]) VII, 2 B 235 p. 105; p. 112.

(Mængden spyttede paa Christus ... tænk Dig nu samtidig med den B.)

VIII, 1 A 296.

(B. i Frankrig) X, 4 A 447 p. 275–76.

begjere (man skal aldrig begjere Lidelse)
X, 4 A 630 p. 445.

([SK har Intet begjert som Forfatter])

X, 6 B 171 p. 263.

(Intet oprører [den guddommelige Majestæt] uden denne mskelige Jammerlighed, ... der ikke tør begjere)

XI, 1 A 188 p. 149.

Begjær ([Om B. i Forhold til Drift i Excerpter af Rosenkranz's „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 185).

begrave (Man begraver et Mske)

III B 179,25.64.

(umskeligt at identificere det at døe med det at begraves) X, 1 A 2.

Begravelse (den almdl. Kirke Høitidelighed er et Sidestykke til den Stivhed og Dumhed der hersker ved B.)

VI B 55 p. 155.

(Jeg var engang Vidne til en meget pragtfuld B.) VIII, 1 A 441 p. 196.

([Christi] B. i den nye Grav ... forholder sig til Opstandelsen) X, 1 A 354.
(Christeligt ... skal der være Fest, saa maa det være som nu ved B.)

XI, 1 A 157 p. 123, 124.

(en B. sat i Scene som Ballet: saaledes forholder Christenheden sig til Chrstd.)

XI, 1 A 247.

Begravelses-Tærte (en vrøvlet B.s-T. [af C. H. Visby] over Evangeliet om Enkens Søn i Nain) X, 2 A 53.

Begreb (den mskelige Svaghed ... kan aldrig fastholde et B. i dets hele uendelige Forsvinden) I A 294.

(en uforlignelig Følelse, naar man har faaet Ideen indblæst i B.s Legeme)

II A 348.

(De abstrakte B. ere ... kun synlige i Concretionerne) II A 496.

([Om B.s Sphære og B.s Momenter i Hegels Logik, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 325-326).

(Loven ell. Reglen for Vorden kalde vi Bestemmelsen ell. B. [i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38-43 (i Bd. XIII p. 157).

([Om B. i Identitets-Philosophien, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 268).

(jeg vilde lade B. blive til i Individualitet og Situation) IV B 117 p. 282.

(En Tanke Adler især rider paa er den gamle hegelske at B. slaaer om)

VII, 2 B 235 p. 156-157; VIII, 2 B 5,10.

(Hegel ... paanødte Mskene til det Sandsebedrag ..., at det er B. selv der med immanent Nødvendighed slaaer om) VII, 2 B 235 p. 159; 261,22.

(At B. slaae om ... er allerede den platoniske Dialektik opmærksom paa)

VII, 2 B 235 p. 159.

([I Aandens Verden er B. Forestillingen] saa stempler man B. om i Forhold til det som convenerer de Fleste)

X, 3 A 241 p. 184.

(Gud er den Væren, hvor at være er at være B.) XI, 1 A 248 p. 201.

(Naar ... Enhver overtager B. ... fra den foregaaende Slægt ...: saa afstedkommes det kun altfor let, at efterhaanden B. forvanskes) XI, 2 A 36 p. 37.

(At forholde sig til B.)

XI, 2 A 63 p. 73-74.

(kun den mskelige Existeren, som forholder sig til B. ... interesserer Tilværelsen) XI, 2 A 63 p. 73.

(Først der begynder det christelige Mod, hvor B. ere med i Kamp)

XI, 2 A 89 p. 96.

(Den der ... vil forandre B., han kæmper jo med Millioners Mulighed)

XI, 2 A 89 p. 96.

(Det der beskæftiger Mskene er at udvide B. saaledes, at de blive til ... Raffinement) XI, 2 A 101.

(sand Chrstd. gjør B. fast, ... saa fast at man bliver - Martyr derfor)

XI, 2 A 214.

Begreb, ethisk ([Om Udviklingen af de ethiske B. hos Zeno, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 54.

Begreb, negativt (en Grund-Vildfarelse at der ikke gives negative B.)

X, 2 A 354 p. 257.

- (Den mskelige Fornuft har Grændse; der ligger de negative B.)
X, 2 A 354 p. 257.
- Begrøb, polemisk* (Det at være Christen er i N.T. et polemisk B.) XI, 1 A 156 p. 121.
- Begrøb, uchristeligt* (et uchristeligt B. af Kjerlighed, at den er Følelse) X, 1 A 489. (B. [Christenhed i „Sygd. til Døden“] er et aldeles uchristeligt B.)
X, 1 A 533 p. 340.
- „Begrøbet Angst“ se „Begrøbet Angst“.
„Om Begrøbet Ironi“ se „Om Begrøbet Ironi“.
- Begrøbs-Beskjæftigelse* (Den overhaandtagende B.s-Udvikling og B.s-B. ... viser, at Tiden er demoraliseret, ell. dæmoniseret) V B 72,29.
- Begrøbs-Bestemmelse, christelig* (Der fordres for at kunne udtrykke sig christeligt ... Skole i de christelige B.s-B.)
VII, 2 B 235 p. 201.
- Begrøbs-Bestemmelse, dialektisk* (den rene dialektiske B.s-B.: Forholdet mellem de to Begrøber Chrstd. – og Christenhed med Bestemmelsen at indføre Chrstd.)
X, 2 A 345.
- Begrøbs-Existents* (α: Idealitets Existents)
X, 2 A 328 p. 239–240.
(Der kommer Intet til et Begrøb enten det har Existents eller ikke; ... det har jo Existents α: B.s-E.) X, 2 A 328 p. 240.
- Begrøbs-Forvirring* (den Adlerske Forvirring har i Sammenligning med ... den hegelske B.s-F., et reent comisk Værd)
IX B 5,2y.
- Begrøbs-Kamp* (der er Ingen uden, at han ... har gysset ved ... denne Collision med det Numeriske i B.s-K.)
XI, 2 A 89 p. 97.
- Begrøbs-Omslag* (B.s-O. er Kjendet paa den nye Qualitet)
XI, 2 A 212.
- Begrøbs-Prægnants* (til Dette bruger jeg Colon og Tankestreeg) VIII, 1 A 37.
- Begrøbs-Sprog* (Grund-Skaden ligger i, at Mag: Adler ... overiler sig med Produktivitet istedenfor at søge ... Optugtelse i det christelige B.s-S.)
VII, 2 B 235 p. 198; p. 202; p. 210; 266,21.
- ([Chrstd.s] B.s-S. er gaaet over i en forflygtigende, traditionel Brug)
VII, 2 B 235 p. 201.
- (Der fordres til en christelig Opvækkelse ... B.s-S.s Fasthed og Bestemthed)
VII, 2 B 235 p. 202.
- (da Chrstd. i sin Begyndelse tvang Msknaturen ind i sit B.s-S.)
VII, 2 B 235 p. 202.
- Begrøbs-Udvikling* (Den overhaandtagende B.s-U. og B.s-Beskjæftigelse ... viser, at Tiden er demoraliseret, ell. dæmoniseret) V B 72,29.
(Vil man sige til [Prof. Martensen]: [B.s-U.] findes jo i Pseudonymerne, saa svarer han: Pseudonymerne ere mig uvedkommende)
X, 6 B 140.
- Begrøbs-Ueensartethed* (Det christelige Mod er ... som Enkelt at udholde ... B.s-U. ... med det Numeriske)
XI, 2 A 89 p. 96.
- begribe* ([Om det at begribe i Referat af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])
II C 38–43 (i Bd. XIII p. 157–158).
(Opgaven er ... at begribe at man ikke kan begribe [Chrstd.]) IX A 248.
(den Lidenskab, med hvilken Troen ethisk betragter det, som sin Opgave: for ingen Priis at ville indlade sig ... paa at begribe) X, 1 A 349 p. 227.
(Conflikten. At ville troe hvad man ikke kan begribe, en saadan blind Lydighed det er jo Obscurantisme) X, 1 A 367.
(gudfrygtigt og ubetinget lydigt at værges sig mod den forfængelige Tanke, at ville begribe [det er at troe]) X, 1 A 368.
(Et dogmatisk System skal opføres paa Basis: ... begribe, at man ikke kan begribe Troen)
X, 1 A 561; X, 6 B 108 p. 136.
(min Categorie er den eneste christelige: at begribe at man ikke kan begribe det)
X, 1 A 604.
(der kommer et critisk Punct, hvor ... det gjælder i stigende Begriben mere og mere at begribe, at der er Noget, man ikke kan begribe) X, 1 A 679 p. 430.
(som „Lov“ ophæver „Naade“ saaledes

ophæver det „at begribe“ det „at troe“ [Cit. fra „Hamann's Schriften“, hrsg. v. F. Roth] X, 2 A 225.

(det Absurdes Begreb er just at begribe, at det ikke kan og ikke skal begribes) X, 2 A 354 p. 257.

(at begribe er at opløse: Virkelighed i Mulighed) X, 2 A 436 p. 311; 439 p. 312.

(ikke at begribe Troen, men at begribe sig selv i at troe ... at begribe, at man ikke kan begribe Paradoxet) X, 6 B 85. (skal der „begribes“, da i Maximum det, at Troen ikke kan begribes og ikke skal begribes) X, 6 B 111 p. 138.

(Da Chrstd. ... forholder sig modsætningsviis til det at være Mske, [maa] den Syllogisme: Enhver kan begribe det, vendes om) XI, 2 A 347 p. 359.

(ved at gaae med i det „Enhver kan begribe det“ kommer de jordiske Goder) XI, 2 A 347 p. 359.

Begriben ([Definition af B. i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38-43 (i Bd. XIII p. 157).

(Det er denne B. og B. der er bleven Ulykke) VIII, 1 A 547.

(Hegels B. af Chrstd.) X, 2 A 431.

(Al speculativ B. paa Chrstd.s Gebeet ... ender altid med: saa er der rigtignok et Ubegribeligt tilbage) X, 2 A 484.

„Der Begriff der sittlichen Gemeinschaft“ se *Bayer, Karl*.

Begrænsning (Midlet mod Svimmelhed er B.)

VII, 2 B 235 p. 161-162.

Begunstigelse ([Optegnelser til „Vrangen og Retten“]) V B 159.

(Overalt B. for Usselhedens og Ubetydelighedens Opkomst) X, 2 A 498.

Begunstigelse, min (ydmygt maa jeg takke Gud for denne min B. ... den er i en anden Forstand min Forbandelse)

VIII, 1 A 512 p. 234.

(Jeg har havt den B. at have Formue ... nu har jeg ikke mere den B.)

X, 1 A 431 p. 276; X, 5 B 18 p. 224.

Begunstigede, den (et Mske, der ... hører til de saakaldte B. ... naar han, er villig til at leve saa vidt mulig udtrykkende

Ligheden med Enhver, saa troede jeg, at dette var ... Chrstd.)

X, 1 A 242 p. 159.

begynde (han [Johannes Climacus] skulde tvivle for at komme til at begynde [i Udkast til „De omn. dub. est“]) IV B 2,10. (man skulde blot begynde [paa Philosophien] saa kom det nok)

IV B 2,11; 5,9; 8,5,12.

(hvorledes jeg [Johannes Climacus] kommer til at begynde) IV B 10,16; 13,9.

(den der veed, hvorledes han skal begynde, veed eo ipso hvorledes han skal ende) IV B 59 p. 211.

(„Hvorledes kom han til at begynde“ det er dette Spørgsmaal, som mine Pseudonymer bestandigt oplyste i Forhold til de Extraordinaire) XI, 1 A 439 p. 337.

Begyndelse (den abstracte B. er hverken Noget ell. Intet) II C 37.

(det Interessante ved B.) III B 179,16. ([Chrstd.s] B. var paa eengang historisk og evig)

IV B 1 p. 117.

(om denne B. [med Tvivl] var en tilfældig eller nødvendig) IV B 1 p. 119.

([Om Tvivlen som Philosophiens B.]

IV B 1 p. 126-139.

([Johannes Climacus] hørte nu: at Philosophiens B. er tredobbelt)

IV B 1 p. 131.

(ingen af disse B. [den absolute - den objektive - den subjektive] bar Navn af at være Philosophiens Begynden med Tvivl) IV B 1 p. 132.

(denne B. [med Tvivl] var en B., hvorved man blev udenfor Philosophien)

IV B 1 p. 138.

(B. maa være en Afbrydelse)

V A 70 p. 27.

(En B. er altid en Beslutning) V A 72.

(B.s Dialektik. Scene i Underverdenen) VI A 145.

(B. kommer over den Talende ligesom Juleaften) VI B 11 p. 86.

(B. er ganske simpel. Det er vel nu en 8 Aar siden, det var en Søndag [i foreløbig Udarbejdelse og Udkast til „Afsl. Efterskrift“]) VI B 40,34 p. 131.

(Man vil kun forstaae Alt bagvendt ...

paa den Maade lærer man Intet; thi man lærer kun af B.) VIII, 1 A 584.

(„B.“ er det Dømmende, det Afgjørende) X, 2 A 144.

(Betingelsen for et Mskes Frelse er Tro paa, at der overalt og i ethvert Øieblik er absolut B.) X, 2 A 371.

(B. har altid dobbelt impetus i Retning af det Tilbagelagte og i Retning af det Nye) X, 2 A 371.

(B. ... maatte have denne besynderlige Overraskelse og denne kvalitative Intensitet) X, 3 A 2 p. 8.

(B. – Enden – B. [om Chrstd. og Christenhed) XI, 1 A 505; XI, 2 A 388.

(B. var: der var slet ingen Christen) XI, 1 A 505.

(Den ubetingede B.) XI, 2 A 60 p. 71–72.

(Mottoet [Christi Ord „Seer Du disse store Bygninger, der skal ikke“ –] udtrykker saa præcist som muligt: B., a point) XI, 3 B 134 p. 212.

Begyndelse, ny (den ny B. ..., hvis den paa nogen Maade skal være sand, maa [den] altid forudsætte at den simple B. er gaaet forud) XI, 2 A 301 p. 318.

Begyndelse, subjektiv (Den subjektive B. ... var den, ved hvilken den Enkelte ... begyndte at blive Philosoph) IV B 1 p. 132.

(denne Sætning [De omn. dub. est] maatte høre hjemme i den subjektive B.) IV B 1 p. 135.

Begynden (den B., med hvilken den nyere Philosophie begyndte, var bestemt som en Løsriven) IV B 1 p. 121.

(der gives ingen forudsætningsløs B.) V A 70 p. 28.

behage (hvad der behager Mskene er altid at gøre Chrstd. og Verden eensartede) IX A 273.

(Det Farlige i, at hvad der behager Gud ogsaa behager Mskene ... ligger i, at der er et Inddyssende) X, 3 A 644.

(denne Mellembestemmelse: om det behager ham er den uendelige Distance som Gud har) XI, 2 A 166 p. 182.

Behagelige, det (Forskjellen mellem Mske og Mske i Forhold til at gaee ind paa Chrstd., ligger paa et andet Punkt: hvor-

vidt er Dit Liv i det B. og det Ubehageliges Vold) XI, 1 A 475 p. 366.

Behrend, Israel J. (Agent B., der havde mistet en Silkeparaply men ... efterlyste en Cambridges Dto [cf. „Dumriana ...“, samlede og udg. af L. N. Bjørn]) II A 571; VI B 10 p. 85.

([Om Agent B. i Forhold til Fuglen, med Cit. fra „Dumriana ...“])

VII, 2 B 235 p. 199.

(Naar en Clown staaer paa Hovedet – og da ... (en Agent B.) ogsaa vilde: da er denne Stræben ... latterlig)

X, 6 B 88 p. 94–95.

behøve (Den maatte da være et stort Fæ, der kunde bilde sig ind, at Gud behøver En) X, 1 A 64 p. 49.

(Chrstd. behøves først og fremmest ... for at lære, hvorledes jeg behøver den) X, 4 A 251 p. 135–136.

Beilen (Denne hele B. er en Spot uden Lige over hende ... Var jeg Qvinde vilde jeg ... andrage paa, at al B. blev afskaffet) V B 178,8 p. 308.

„*Beiträge zur Literatur, Kunst- und Lebenstheorie*“ se *Feuchtersleben, Ernst F. v.* *bekjende* (at bekjende Christum for Verden) II A 466 p. 178–180.

(at bekjende Christum er aldeles ikke det Samme som at forkynde Christum) VII, 1 A 188,4.

(man kan bekjende Christum ved at tie) VIII, 1 A 3.

(at bekjende Christum passer ikke i Christenheden)

VIII, 1 A 42 p. 25; XI, 1 A 563;

XI, 2 A 341.

(at En ved at bekjende Christum ... egentlig opgiver Alt) VIII, 1 A 592.

(Individet skal bekjende, i Ord og i Handling ... sin Tro, i hvilken for ham Frelsen er) X, 2 A 318 p. 229.

(vi have afskaffet at det at bekjende Christum er kun muligt ved Gjerning) X, 6 B 261 p. 433; XI, 2 A 106 p. 112.

(Hvor der skal være Tale om at bekjende ... gjælder det om, at Alt fjernes der kan forhindre Eftertrykket fra at falde paa det reent Personlige)

XI, 2 A 365 p. 369.

Bekjendelse ([Om B. af Christus for Verden]) II A 466 p. 178–180.

([Gud] søger Dig i Syndernes B.)

VI B 150 p. 235.

(B. vil have til Følge, at Individet kommer til at lide) X, 2 A 318 p. 229.

(vi unddrager os ved allehaande Sandsebedrag den afgjørende B. i Ord og Handling) X, 2 A 318 p. 230.

(Tertullian siger ogsaa meget rigtigt: kun hvor Forfølgelse er, har B. Sted [Cit. fra Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“]) XI, 2 A 341.

„J. J. Rousseaus *Bekjendelser eller hans Levnet*“ se Rousseau, Jean J.

Bekjender ([Om B. i den ældste christelige Tid og nu]) II A 236.

„En *Bekjendtgjørelse til Vitterlighed*“ se „Afsluttende uvidenskabelig *Efter-skrift*“.

Bekker, Emmanuel ([„Aristoteles Graece ex recensione“ Im. Bekkeri edidit])

IV C 27*.

Bekostning (i nogle faae Aar havde jeg paa egen B. ... udfoldet en heel Literatur) X, 2 A 102 p. 77.

„*Bekræftelsen i det indvortes Menneske*“ se „Tre opbyggelige *Taler*“.

bekymre (ikke utænkeligt, at et Mske kunde leve hele Livet altid bekymret for, at han ikke havde Troen) VI A 107.

(vi ... er for meget bekymrede om hvad vi skulle spise) VI B 155.

(At bekymre sig om sig selv) VI B 175.

(Gud bekymre sig lige saa meget ... om den Mindste som om den Største)

VII, 1 A 180.

(Christus siger: salig Den, som ikke forarges paa mig. Hvor uhyre bekymret –) VIII, 1 A 510 p. 230.

Bekymrede, den ([Om den B. i Udkast til „Bekræftelsen i det indvortes Mske“]) IV B 158,1.

(den B. skal lade sig formilde)

VIII, 1 A 26.

Bekymring (den æsthetiske B.) II A 362. (en Hentydning til den Art B. de Rige pleie at have [i Evangeliet om Liliærne, Matth. 6,24 ff.]) VII, 1 A 248.

(Daglige B. ... værre end hvilkensom-

helst Katastrophe) VIII, 1 A 192.

(Denne B. [om Msket ikke er ansvarligt for sine Tanker] føder ny Angst)

IX A 333 p. 189.

(Chrstd. ... af B. for de Andre at ville udholde den Lidelse og Pinsel at meddele dem Sandheden) X, 1 A 410.

(I Forhold til Troen ... er B. syndig ... i Forhold til Kjerlighed er B. aldeles paa rette Sted [Cit. fra Luthers „En christelig Postille“]) X, 1 A 487.

(Kun B. for den evige Salighed finder slet intet Udtryk) X, 3 A 356.

(B. for en evig Salighed maa gjøres fri, ud af Sandsebedraget) X, 3 A 426.

Bekymring, min ([SK om sin B. for at komme til at sige for Meget om sig selv]) X, 1 A 147 p. 110.

(denne hele B. for Embede ... er dog baade tungsindig og overdreven)

X, 1 A 147 p. 110; 494 p. 316.

(jeg kan aldrig faae Tid til Projecter, fordi jeg hver Dag maa begynde med den B.: er Du nu ogsaa en Christen) X, 4 A 20.

Bekymring, min oeconomiske (Det der ængster mig er min oeconomiske B. for Fremtiden) X, 1 A 404.

(jeg tænkte mig den Gang at være Forfatter uden oeconomiske B.) X, 1 A 495.

(Den oeconomiske B. kom mig pludselig og altfor nær) X, 2 A 66 p. 52.

(den Modvægt behøver man, at man da ikke har oeconomiske B.) XI, 2 A 12.

Bekymring, min pecuniaire (min pecuniaire B. har ... gnavet lidt paa det Dialektiske Spænding i min Aand)

X, 1 A 94 p. 72.

„*Hedningenes Bekymringer*“ se „Christelige *Taler*“.

Bellmann, Carl M. („O! gid til Guld forvandles disse Draaber ...“) IV B 106.

Belysning (Hvad er egentlig den forskellige B. for Maleriet?) I A 110.

Belzazar ([Optegnelser til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 141 p. 236.

Bemærkning (B. og Følelser, der ... først bliver bemærket ... ved at opildnes af Sympathiens Varme og Begeistringens Flamme) II A 620.

(„Sandheden“ kom ikke til Verden for at gøre trivielle B.) XI, 3 B 288 p. 433.
„En flygtig Bemærkning betræffende en Enkelthed i Don Juan“ se „En flygtig Bemærkning betræffende en Enkelthed i Don Juan“.

„Kortere Bemærkninger“ ([Optegnelser til 1) „Fritænkeren – og jeg“. 2) „Præsten“ som Grændse“. 3) „Hvor Gud bygger en Kirke, bygger Fanden et Capel“. 4) „Christenheds“ Stræben efter Ideal“ og 5) „Skulde Chrstd. ikke være til?“]) XI, 3 B 197 p. 325–327.
 ([Kladde]) XI, 3 B 198.

Benda, Johann W. O. (et Exempel jeg kan bruge ... i 7d Bind ... af Steffens „Was ich erlebte. Aus der Erinnerungen niedergeschrieben“ om en Borgmester B.) IV A 158.

Benedixen, Jacob ([Om J. B. i Goldschmidts „En Jøde“]) VII, 1 B 55 p. 240.

Benecke, Wilhelm („Der Brief Pauli an die Römer“) II C 11.

Benedict (B.s og Beatrices Kjerligheds-erklæring i [Shakespeares] „Viel Lärmen um Nichts“) V B 102, 13.

Benedict af Nursia ([Om B. af N. i Cit. af Ruysbroek om Munkeregel, fra Ullmanns „Reformation vor der Reformation“]) X, 4 A 374.

Bentham, Jeremy (B. forsvarer Dødsstrafs Anvendelse for Mord og mod Hovederne for et Oprør) X, 4 A 74.

Benzon, Peter L. ([„Kort Omrids af Morten Frederiksens Levnetsløb“ i „Criminalhistorier uddragne af Danske Justits-Acter“ ved P. L. B.]) I A 11 p. 5*; XI, 1 A 529*.

Bequemmelighed (mange Mske ... ansee det for en af Livets B. at have Sorg) II A 421.

Bequemmelighed, min (jeg er bleven vant til ... B., bestandigt for at kunne arbejde produktivt desto stærkere) X, 3 A 343.

beraadfore (derfor kommer Verden ikke videre ... , fordi Mskene blot beraadfore sig med hinanden, istedetfor med Gud) IX A 117.

Beranger, Pierre Jean de ([Kjæmpeviser – Drikkeviser]) I A 147.

Beregning (deri ligger det Guddommelige Lidenskab i ... Had til Alt hvad der ... ligner mskelig Sandsynlighed og B.) XI, 1 A 268 p. 216.

Bergland, Ferdinand ([Om F. B.s For-elskelse i Udarbeidelse til „En lit. An-meldelse“]) VII, 1 B 110 p. 317.

Berigtigelse (den B., der er bleven mit Ud-sagn [i „Gjentagelsen“]) til Deel [i Johan Ludvig Heibergs Afhandling „Det astro-nomiske Aar“]) IV B 111 p. 261; 113 p. 277; 120 p. 306; 121 p. 310.

Berlin ([Den 25. Oktbr. 1841 tiltraadte SK en Reise til B.]) III A 146*.

(her i B. ... kan jeg ikke bedrage med Sproget) III A 155.

([Optegnelse fra B. d. 10. Mai 1843])

IV A 101 p. 39–40.

(Constantin Constantius' Reise til B. er ikke noget Tilfældigt) IV A 178.

(Som et Exempel paa ... Klogskabens Lære vil jeg anføre, hvad De [Prof. Hei-berg i „Det astronomiske Aar“] siger om, at jeg ikke skulde være reist til B.) IV B 111 p. 269.

(d. 14 Mai 1845. ankommen til B.)

VI A 42.

([Optegnelser fra] B., 5t Mai-13d 46)

VII, 1 A 129–146 p. 73–89.

(da jeg første Gang kom til B.)

VIII, 1 A 18 p. 14.

(Mon det da ogsaa er for at vise mig, at jeg gaaer [paa Gaden] om muligt endnu mere i B.) VIII, 1 A 163 p. 82.

(Jeg havde ... tænkt et Øieblik paa at reise til B. [i Aug. 1847]) VIII, 1 A 219.

(den Reise til B. staaer mig bestandigt for Tanken) VIII, 1 A 246 p. 117.

(Da jeg i sin Tid ... fik Lyst til at reise til B., gav jeg ikke efter) VIII, 1 A 249.

(Jeg svarede [Christian VIII], at blev det Tilfældt [at jeg skulde reise], blev det meget kort, og til B.) X, 1 A 42 p. 34.

(Jeg reiste til B. [25. Oktbr. 1841]. Jeg leed saare meget. [Regine] mindedes jeg hver Dag) X, 5 A 149, 17.

(Jeg var i B. kun et halvt Aar. Bestem-

melsen var ... 1½ Aar) X, 5 A 149,20.
(Gaee til B., forlæg disse Slyngler Scenen til Gaden) XI, 1 A 144 p. 104.

Berlin, Louise ([„Fausto, opera seria, in drei Akten“ ... die Musik v. Fräulein L. B.) I C 51 p. 219.

Berliner-Mappe ([B.-M. ligger sammen med Papirerne betræffende „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] V B 97,30; 102,9.

„*Berlingske Tidende*“ se „*Berlingske Tidende*“.

Bernhard, Carl („Børneballet“ [i „Noveller“, udg. af C. B.] I A 208.

Bernhard af Clairvaux („impleri visitationibus Dei non potest, quæ distractionibus subiacet“) VII, 1 A 14.

([Cit. fra „De consideratione“ i „Abraham a St. Clara's Sämmtliche Werke“) VIII, 1 A 213; VIII, 2 C 2,31.

(han er ligesom Oldtidens *παιδαγωγος* i den Grad kalder han En bort fra det sandelige Mskes Lyst og Liv og Glæde) X, 2 A 377.

(„lad os ikke glemme, at Martha og Maria jo dog vare Søstre“ [Cit. af B. fra Neanders „Der heilige Bernhard und sein Zeitalter“) X, 3 A 589.

(Den fuldkomne Kjerlighed [til Kristus] er den, der ikke trænger til hans sandelige Tilstedeværelse) X, 3 A 592.

([Cit. efter Neanders „Der heilige Bernhard und sein Zeitalter“) X, 3 A 600.

(„Utaknemmelighed udtørre Barmhjertighedens Kilde“ [Cit. af B. fra Rudelbachs „Hieronimus Savonarola und seine Zeit“) X, 4 A 278.

(„major erit confusio voluisse celare, cum celari nequeat“ [Cit. af B. fra Wessenbergs „Die grossen Kirchenversammlungen des 15ten und 16ten Jahrhunderts“) X, 4 A 400 p. 243.

([Da B. prædikede Korstog, var det at arbejde Mskene sammen til Mængde]) X, 5 A 133.

(der er mere Chrstd. i det Socratiske end i den Helgen B.s) X, 5 A 133.

(„der Himmel ist ein Ort, wo sich nichts befindet, ...“ [Cit. af B. fra „Abraham a St. Clara's Sämmtliche Werke“) X, 6 C 2,9.

(B. af C. ... lade en saadan Forvirring staae urørt som det at Paven kalder sig Petri Efterfølger) XI, 1 A 306.

„*Der heilige Bernhard und sein Zeitalter*“ se *Neander, August*.

berolige (Ethvert Natur-Phænomen beroliger) VII, 1 A 93.

(i Christenhed bruges Chrstd. – beroligende) XI, 2 A 42 p. 47; 395 p. 388.

(Den Vending Luther gav Sagen: Chrstd. maa først og fremmest berolige er egl. Revolutionens Sprog ... i den størst mulige Underkastelses Sprog)

XI, 2 A 194.

(en Mislighed ved det Protestantiske forsaaavdt det er udelukkende i Retning af: at berolige) XI, 2 A 353.

(man foretrækker ... at berolige sig ved dette Magelige: at vi Alle blive salige) XI, 2 A 357.

Beroligelse (den B. som det Æsthetiske giver ... ved Fortabelsen i Beskuelsen af selve det Æsthetiske) IV C 110.

(Chrstd. er Evighedens Uro ... Christenhed er: B.) XI, 1 A 396; XI, 2 A 317.
(nu er Chrstd. ... B. Evigheden betræffende, for at vi desto bedre kunne glæde os ved og nyde dette Liv)

XI, 2 A 206 p. 226.

(uhyre farligt ... naar det Lutherske bliver det almdl. Princip – at friste os Msker til at hykle, at det vi trænge til er B.) XI, 2 A 303 p. 322.

(Vi leve ... i den B.: da vi ere saa mange Millioner, som kalde os Christne, ... saa maa dog Gud ... slaae lidt af paa Chrstd.)

XI, 2 A 324 p. 345.

Beroligelse, min (den egentlige B. var nemlig naar jeg gik med en stadig Productivitets jævne Fart) X, 1 A 442.

Beroligelse, objektiv (at [Mskene] ere døbte, var det ikke just denne objektive B. Christus kom for at tage bort)

XI, 3 B 106.

„*Bertrands Afskedsquad*“ se *Vett, George D.*

Berømtthed (i vor Tid ikke en Eneste ... kunde det falde ind at troe paa, at et Mske kunde ville erhverve ... B. – af pessimistisk Hensigt) XI, 1 A 511 p. 387.

Berømted, min (Min hele B. benyttes for at vedligeholde Forhaanelsen)
X, 2 A 101.

Berøring (Betydning af B. [i Platons „Phaedrus“]) III B 162,1.

Berorte, det (paa en Maade det meest B. er: en Hemmelighed – saaledes med Calumnien) XI, 1 A 244.

Besathed (jeg kunde have Lyst til at skrive en Bog: Om den moderne Besættelse og B.) X, 4 A 490.

Besiddelse (det Dybsindige og det Elegante ved Aand er at Erhvervmaaden og B. er Eet) VII, 2 B 235 p. 51.

(Aands-Loven for al B.: Kun i Erhvervelsen er B.) X, 4 A 486.

besinde (Middelalderen maatte gaee paa Eventyr for at besinde sig paa Verden)
II A 748.

Besindelse, ethisk (Den ethiske B. i Livet er det afgjørende) VI A 113; VI B 54,3.
(selve den ethiske B. ... maatte først besørge – og saa vilde maaskee hele Videnskaben strande) VII, 1 A 28.

Besindelses-Akt (Ethvert Høiere end det Almene maa først have forsøgt sig i den ethiske B.-A. der er det Almenes Maal)
VI B 54,3.

Besindighed (Det martensensk-peterske Begreb af B. er et tildeels irreligiøst Begreb af Spidsborgerlighed)
X, 2 A 273 p. 201.

(„Ved at stirre paa Kirkens-Historie“ har Hr. Dr. P. Chr. Kierkegaard opdaget at der er tvende Veie: Extasens og B.s) X, 6 B 130 p. 173.

([P. Chr. Kierkegaard] drog en Parallell mellem Martensen og mig, og fik Martensen til at være: B.)

XI, 3 B 155 p. 246.

Besindighed, min (Den B., med hvilken jeg styrer, har en meget god Garantie)
X, 3 A 483.

(jeg roser mig ... af den B., med hvilken jeg ... har vaaget over ... : at Forvirringen ikke afstedkommedes, at jeg forveksledes med Idealet)

X, 6 B 82 p. 87–88.

Beskaffenhed ([Om Forskjellen mellem B. og Størrelse i Optegnelse fra Leibnitz's

„Theodicea“]) IV C 37.

([Mskets B.] kan forhindre et Mske i fuldkomment at gjøre Andre rige)

VIII, 2 B 123,14.

Beskedenhed (den kjedelige B., som mener, at det er Gudsdyrkelse at man da er beskeden) XI, 1 A 188 p. 148.

(vi ... tyller det i Børnene: B. ... er den sande Gud velbehagelige Gudsdyrkelse) XI, 1 A 188 p. 149.

(Intet har ... Msket mere Tilbøielighed til end i Form af ... B. at unddrage sig Anstrengelse) XI, 2 A 435 p. 431.

(Dr. Zeuthen ... har hovedsagelig samlet sig paa den Materie om B. og Ydmyghed) XI, 3 B 142 p. 224.

Beskikkelse (Besikkelse til Præst)

X, 3 A 517.

Beskjæftigelse (Al almindelig B. for Børn ... bør være socratisk) II A 12 p. 11.

(Jeg driver allehaande B. med den største Iver [i Udarbeidelse til „Diapsalmata“]) III B 179,66.

Beskuelse (Forsmag paa den himmelske B.) II A 392 p. 156.

(B.s Salighed) III C 1 p. 248.

beskyldte (Man beskylder mig for at jeg foranlediger unge Msker til at slaae sig til Ro paa deres Subjektivitet)
VIII, 1 A 8.

Beslutning (hvordit [i den logiske Tænken] Slutningen er en B.) IV C 89.

(En Begyndelse er altid en B., men en B. er egl. evig) V A 72.

(I det Øieblik da Troen gjør Slutningen fra Nærværelse til Tilblivelse er dette ... en B.) V B 15,12.

(Slutning – Enthymema – B. En Trilogie) VI A 33; VI B 13.

(ethvert Mske skal have sit blivende Sted, og uden B. faaer han det aldrig)
VI B 114,1.

(Det der begyndes med er en B.)

VII, 1 A 34 p. 18.

Beslutning, hellig (I Livsfaren kan man fatte hellige B.) VIII, 1 A 223.

Beslutning, negativ (En negativ B. er det allervanskeligste naar man ganske har sin Frihed) VIII, 1 A 246 p. 118.

Besluttethed (B. lukker op) IX A 346.

Besnard, Franz A. v. ([„Q. S. F. Tertulians sämtliche Schriften“, übers. und bearb. v. F. A. v. B.]) VI B 223*.

Bespising ([Om B. af de 5000 Mænd, cf. Matth. 14,13 ff. og Johs. 6,1–15]) VIII, 1 A 26; 65; 340 p. 155–156.

bespotte (Naar en Mand ... bespottet, ringegtet af sin Samtid har kæmpet for Sandheden, saa opdager den næste Generation, at han var stor, – og beundrer ham) VII, 1 A 148.

(Eders [Geistlighedens] Tale ... er dog at bespotte Christus) X, 1 A 657 p. 410. (Naar [„Præsten“] skulde læse det ... om at bespottes ... maatte, hvis han ikke selv rødmede, vel Menigheden rødme paa hans Vegne) XI, 3 B 31 p. 61–62.

bestaae (Af det Christelige gives der ingen bestaaende Kirke, men kun en stridende) X, 3 A 416.

Bestaaen („Stat“ [skal repræsentere] „B.“) X, 1 A 552.

Bestaaende, et (Et Enten-eller i Forhold til et B.) X, 3 A 647.

(Mskets Interesse er, at der er et religiøst B. ... Guds Interesse er, at der intet religiøst B. er)

X, 3 A 658 p. 425–426.

(et B. er ... fremkommet ved at Enhver især ... maa have slaæet af i Henseende til at være i strengeste Forstand en Christen) X, 3 A 658 p. 426.

(Et B. kan tvinge et Mske til at stifte et Partie) X, 3 A 798.

(et B. er givet, hvorledes skaffes der nu religiøst nye Udgangspunkter)

X, 4 A 72.

(Et forkludret B. ... er uendelig at foretrække for en karakterløs Reformation) X, 4 A 296 p. 162.

(lad os ... tilstaae, at et saadant B. ikke i strengere Forstand er Chrstd.)

X, 4 A 365 p. 215.

(jeg maa lære at henflye til „Naaden“. Dette er Formelen for et christeligt B.) X, 4 A 377 p. 223.

(En kan collidere saaledes med et B. ... at han maa operere ... med „Apostelen“ som Forbillede) X, 5 B 128 p. 326.

(mine Skrifter ... have afgivet „et Correctiv“ til et B.) XI, 3 B 51 p. 98.

(et B. som sand Skueplads for Religiositet giver alle christelige Bestemmelser et uchristeligt ... Perspektiv)

X, 5 B 107 p. 289.

(lærer at forsage ... den maadelige Halvhed, der vrager et B. uden at drive det til at blive ... den Enkelte)

X, 5 B 117.

(Uro i Retning af at reformere et B. – saa langt har jeg aldrig povet ud)

X, 6 B 2 p. 8.

(at forsvere et kirkeligt B. ved Hjælp af Øienforblindelse: er, christeligt, Forbrydelse) XI, 3 B 5.

Bestaaende, det (Dersom jeg ikke ... vil forgude det B. ... : saa kan jeg ikke selv vrage hvad der saa tydeligt er lagt mig til Opgave) VII, 1 A 221 p. 145.

([Om den Enkelte og det B.]

VII, 2 B 235 p. 33.

(naar den Enkelte ... vil fornye det B.s Liv ved at bringe et nyt Udgangspunkt for dette ... er han den Extraordinaire) VII, 2 B 235 p. 41.

(Det B. er som B. i ligefrem Forstand det Berettigede) VII, 2 B 235 p. 45.

(den sande Extraordinaire ønsker det B.s Kraft til at danne behørig Modstand) VII, 2 B 235 p. 46.

([Adler] har tænkt, at det var hans Sag at kaste en Brand ind i det B.)

VII, 2 B 235 p. 73.

([Det B. og Mynsters Grund-Kjættarie]) IX A 60.

(hvis det [at slutte sig til det B.] skal være Livets Alvor: er Christus, Apostlene, ... Phantaster) IX A 60.

(selv det maadeligste „B.“ er at foretrække for ... : Mængden)

IX B 24 p. 324.

(Feilen ligger i, at det B. bilder sig ind at være det Guddommelige) IX B 51,4.

(jeg skylder det B., at gjøre Rede for mig selv, inden jeg tager noget Embede) X, 1 A 74 p. 59.

(Min hele Anskuelse har i een Forstand været i det B.s Tjeneste, aldeles konservativ)

X, 1 A 74 p. 59; 92; 113; 114;
 X, 4 A 581 p. 399.
 (Nu bør jeg nærme mig mere til det B.)
 X, 1 A 79 p. 66.
 (Jeg er ikke collideret med det B., men
 med det Almeen-Mskelige)
 X, 1 A 92; 112 p. 84;
 X, 4 A 204 p. 110–111.
 (Det „B.“ er et aldeles uchristeligt Be-
 greb) X, 1 A 407.
 (Det B. har opfundet adskillige Torden-
 Afledere mod eller for Genier)
 X, 1 A 590; X, 6 B 253 p. 419.
 (Jeg repræsenterede Bevægelsen, men
 vel at mærke Inderlighedens, saa at der
 ikke blev rørt ved det B.) X, 3 A 95.
 („det B.“ er saa stærkt, at Prof. Mar-
 tensen med to Linier [i „Den christelige
 Dogmatik“] mener at kunne affærdige
 hele min Forfatter-Virksomhed)
 X, 3 A 105 p. 82.
 (Jeg har intet Forslag i Forhold til det
 B.) X, 3 A 187 p. 148.
 (Det saadan udenvidere at anprise det
 at slutte sig til det B. ... kan være en
 stor Usandhed) X, 3 A 395.
 (Det B.s Skyld er en Forfølgelsesgjørelse
 af Luthers Fortjeneste) X, 3 A 510.
 (Jeg maatte lade det B. om, hvorvidt det
 ved at gøre Skridt mod mig, vilde tvinge
 mig til at gaae videre [efter „Indøv. i
 Chrstd.“]) X, 3 A 563 p. 370.
 (der var fra det B.s Side ikke gjort end
 det Mindste [i Anledning af „Indøv. i
 Chrstd.“]) X, 3 A 564.
 (Jeg vil [ikke] omstøde det B.)
 X, 3 A 571 p. 375.
 (Der existerer et religieust B. Saa ud-
 giver jeg en Bog, der vil styrke det ...
 Jeg maa udholde Vrede ..., at jeg vil
 omstyrte det B.) X, 3 A 598 p. 391.
 („Indøv. i Chrstd.“ – det B.)
 X, 3 A 599 p. 392–393; XI, 3 B 15 p. 40.
 (Det B. paa det kirkelige Gebeet har i
 den Grad slaet af, ... at det formelig
 har tabt Tømmerne) X, 3 A 599 p. 392.
 (det B. [maatte tillige] exploreres), om
 det nu vilde forvandle Anti-Climacus
 officielt til Opposition, og derved tvinge
 mig ud i strengere Former)

X, 3 A 599 p. 393.
 (Det Ubillige i det B.s Forhold til mig,
 er, at man vil, at jeg udenvidere skal
 lovprise et saadant B. som det gamle)
 X, 3 A 608.
 (det B. burde selv have gjort Tilstaael-
 sen ...; thi det er den eneste Vei til at
 faae Regjeringens Tømmer) X, 3 A 608.
 (Enten det B. – eller den Enkelte ...
 men Intet derimellem, hvilket er Halv-
 hed ... Paa den Maade støtter jeg et B.)
 X, 3 A 647.
 (Man glemmer, at paa den anden Side
 af „det B.“ ligger som det Ideale den
 Tanke: intet B.) X, 3 A 658 p. 426.
 (Skal Retningen være ud efter [i
 Chrstd.], saa maa det være, fordi det
 B. er ligefrem Ugudelighed)
 X, 4 A 26 p. 17.
 (Mit Forhold til det B. og Intriguen
 mod mig)
 X, 4 A 204 p. 110–111; 228; 358 p. 209–
 210; 363 p. 212–214; 364*; 365 p. 214–
 215; X, 6 B 228 p. 365–366.
 (Den Fare som truer det B. i disse Tider,
 er: Mængde, ... Partier, Sector)
 X, 4 A 204 p. 111; 365 p. 214; X, 5 A 69.
 (Colliderer jeg med det B., saa er det
 ene muligt ved et Misgreb af Mynster)
 X, 4 A 228.
 (min Bog [„Indøv. i Chrstd.“] var et
 Forsvar for det B.) X, 4 A 270 p. 145.
 (Jeg forsvarer det [B.] mod Bevægelses-
 Partiet, mod Tidens onde Lyst at ville
 reformere) X, 4 A 358 p. 209.
 (fordi jeg qua Extraordinaire har forplig-
 tet et B., deraf følger ikke, at jeg ...
 skulde være enig med det B.)
 X, 4 A 363 p. 213; 377 p. 223.
 (mit Forhold til det B. er ordnet)
 X, 4 A 377 p. 225.
 (gjorde jeg det saaledes at det B.s Lire-
 kasse ... blev generet i sin normale
 Gang ... [ville] Præsterne, Biskopperne
 ... kæmpe for Chrstd.) X, 4 A 404.
 (kan have sin Grund i overveiende
 Nydelsessyge: det at ville fastholde det
 Gamle, det B.) X, 4 A 563.
 (det gjælder om ... for Alt at komme
 ud af det Løgnagtige og den Løgnagtig-

hed, som er det B.) X, 4 A 661.

(det B. har ingen Grund haft til at beklage sig over mig) X, 5 A 125 p. 136.

(Jeg begynder ikke, da det var profitabelt, at være Opposition, nei, da forfægter jeg det B.) X, 5 A 125 p. 136.

(jeg kom til i Aarene 48, 49, 50, 51 at gjøre et sørgeligt Indblik i det religieuse B.s Charakter ...) X, 5 A 126.

(mit Valg var let gjort: at angribe Oppositionen, og dække det B.)

X, 5 A 147 p. 155.

(Jeg har i min Tanke repræsenteret Oppositionen som den burde være og saa leveret Forsvaret for det B.)

X, 5 A 147 p. 155-156.

(jeg har ... for at bevare et B. gjort hvad neppe nogen Embedsmand i det B. har gjort) X, 5 B 111 p. 305.

(Hvad det B. angaaer, da har jeg i Retning af Forandring i det Udvortes ... ubetinget Intet havt at foreslaae)

X, 5 B 144 p. 346.

(hvis jeg skulde være Fremstilleren [af det Christelige] ... vilde det føre mig ud paa den anden Side af det B.)

X, 5 B 205 p. 386.

(fra nu af vil det være af Vigtighed at styrke det B.) X, 5 B 205 p. 387.

(jeg forsvarer det B. - om saa det B. tog mig det meget ilde op)

X, 6 B 97 p. 108; XI, 3 B 111 p. 183-184.

(det B. med sine 1000 „Lærere“; Mag. [S.] K. ligger langt bagved)

X, 6 B 145 p. 219.

([Mynster] har aldrig rokket ved det B.s Piller) X, 6 B 163 p. 248.

(hvis den af mig foreslaaede Taktik ved Brugen af Idealerne, ikke kan styre det B. igjennem, saa er det umuligt)

X, 6 B 171 p. 263.

(Biskop Mynster er ... en for det kirkelig B. aldeles uundværlig Repræsentation) X, 6 B 186 p. 300.

(vi skal gjøre sand Status op, tilstaae, hvor vi ere: saa mener jeg, at det B., christeligt, lader sig forsvare ved at henflye til Naaden)

X, 6 B 208 p. 327;

XI, 3 B 111 p. 183-184.

(Jeg kan risikere Angreb fra de der paa en Maade repræsentere det B.)

X, 6 B 208 p. 328.

(det B. skal forsvares saaledes, at der først og fremmest gjøres en sand Status op) X, 6 B 218 p. 346; XI, 3 B 18, 12.

(Naar vi ... ville gjøre Sandhedens Tilstaaelse betræffende hvor vi, christeligt, ere, ... et saadant B. ... er at foretrække for hvad vi have af Opposition)

X, 6 B 218 p. 346.

(jeg kan siges at have gavnet det B. ved at tage Partes mod Oppositionen)

X, 6 B 218 p. 347.

(det B. forsvaret [af Mynster] ved at tilsløre Manglerne) X, 6 B 218 p. 348.

(det B. vil repræsentere en mildere Opfattelse af Chrstd.) X, 6 B 228 p. 365.

(det B. ... behøver i det Høieste kun, at Strenghed høres) X, 6 B 228 p. 366.

(Det Nicodemiske er nu blevet det B. - o, Dyb af Forvirring)

X, 6 B 261 p. 433-434.

(At være i det B.s Tjeneste er at have sandselig Magt) XI, 1 A 30.

(Jeg tilhører ikke det B. qua Embedsmand) XI, 1 A 30.

(dette viser hvor grundfordærvet det Hele er, at Enhver ... veed det - men at Ingen vil sige det ... hvor usandt det B. er) XI, 2 A 85 p. 89.

(var der mindste Tanke i det B. om at ville gaae retslig tilværks, da er min sidste Artikel mod Martensen [„Derved bliver det!“] afgjørende)

XI, 2 A 265 p. 268.

(Sigtelsen mod det B. maatte være, at ... Gudsdyrkelse er Gudsbespottelse)

XI, 2 A 265 p. 269.

(istedetfor lige frem at forholde mig til den min Opgave: at angribe det B. ... har jeg ... modarbejdet mig selv ved at forsvare, hvad der dog skulde ende med at angribes) XI, 3 B 4 p. 7.

(Biskop Martensen ... har bragt hele det kirkelige B. [i en høist uheldig Situation])

XI, 3 B 9 p. 18.

(jeg anseer det som mit Ansvar lige overfor det B. ... saa bestemt som mu-

ligt at udtale ... min Dom over det B.) XI, 3 B 53 p. 101.

(jeg har i ethvert Fald længe og dybt nok bukket for det B.) XI, 3 B 62 p. 112.

(det B. kunde ved lidt tidligere at være gaaet ind paa Mit ... forhindret mig fra at maatte vove saa langt ud)

XI, 3 B 62 p. 112.

(Den Indsigelse jeg har gjort mod det B. er afgørende) XI, 3 B 64 p. 113.

(Vil det B. i mig see en ... Hengiven og Velmenende: det vilde være mig kjert) XI, 3 B 67 p. 116.

(Vil det [B.] i mig see et farligt Mske, en Fjende ... Skridtet er ... gjort saaledes, at det for det B. er gjort muligt [at tage Forholdsregel])

XI, 3 B 67 p. 116.

(mit Ønske er, at være i god Forstaaelse med det B.) XI, 3 B 67 p. 117.

(i Kirke gaaer jeg ikke, førend jeg har faaet det B. ind paa det Spørgsmaal: hvorledes forholde vi os med vor Chrstd. til N.T.s Chrstd.) XI, 3 B 67 p. 118.

(jeg har dog talet - og det B. maaskee dog tabt) XI, 3 B 79.

([Martensen] har Gave til, det Mindste han foretager sig, strax at give en Blotelse af det B.s svage Sider)

XI, 3 B 89 p. 135; 107 p. 173.

(nu vil Biskop Martensen atter indtage Tausheden! ... hvilken Prostitution for det B.) XI, 3 B 107 p. 174.

(det B. er selv vidende om hvor usandt det er) XI, 3 B 107 p. 176.

(det Jammerligste af Alt ... det i Danmark under Navn af Chrstd. kirkeligt B.) XI, 3 B 107 p. 176.

(Jeg havde af mange forskellige Grunde ... fattet den Tanke, at ville forsvare det kirkelige B.) XI, 3 B 110.

(I Ideen seet ... viser det sig nu, at det B. kun lader sig forsvare ved Usandhed og Øienforblindelse: ikke lader sig forsvare) XI, 3 B 111 p. 184.

(det redelige Forsvar blev det livsfarligste Angreb paa det B.)

XI, 3 B 111 p. 184.

([en Præsts] begejstrede Forsvar for det B. forstaaes dog noget anderledes, naar

dette vides med, at han er pecuniært interesseret) XI, 3 B 117 p. 192-193.

(det B. vil ... komme til at købe saa dyrt som muligt [ved Martensens Tausshed]) XI, 3 B 134 p. 211.

(der skal ikke ... rokkes en Steen i det B.) XI, 3 B 134 p. 212.

(Jeg forholder mig til det B. Men Grundtvigianerne repræsentere ikke det B., ... erklære sig selv for Partie)

XI, 3 B 188 p. 314.

(Præsterne selv sige: det B. er, naar man kun har N.T., uholdbart)

XI, 3 B 188 p. 315.

(jeg har indfriet det Ansvar, at fordre bestemt Dom af det B. i hvilket jeg [kan] ... komme til at gribe forstyrrende ind)

XI, 3 B 225 p. 367.

(jeg frasiger mig naturligviis al Forbindelse med det B.) XI, 3 B 228,5.

(„Folkets Nisse“, „Kjøbenhavnsposten“, „Flyveposten“ paatage sig - til Bedste for Chrstd., det kirkelige B., Sandhedsvidnerne! - at tale) XI, 3 B 320,10.

„Über den Bestand der philosophischen Schulen in Athen und die Succession der Scholarchen“ se Zumpt, Karl.

Bestemmelse (den Yngre, der endnu kun drømmer om sin B.) I A 72 p. 46.

(den, der igjennem [Tvivlen] er kommet paa det Rene med sin B.) I A 72 p. 47.

(Loven ell. Reglen for Vorden kalde vi B. ell. Begrebet [i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38-43 (i Bd. XIII p. 157).

(umiddelbart B. ... reflecteret B.)

III A 212.

(man sammenblandede historiske og evige B. [i Philosophien]) IV B 1 p. 117.

(ελεος og φοβος som egoistiske B. ere Betingelsen for at faae et æsthetisk Indtryk) IV C 110.

(den religiøse Uendeligheds latente B.) VI A 48 p. 20.

(Min Fortjeneste af Literatur bliver altid at have fremsat det eksistentielle Omfangs afgjørende B. dialektisk skarpt og primitivt) VII, 1 A 127.

(forstaaer man sig selv i at Ens Liv er

- Tilbagegang istedetfor Fremgang, og dette just B. ...: saa kan man Ingen tale med) IX A 23.
- Bestemmelse, abstrakt* (Hamann om de abstrakte B.: „die Jungfraukinder der Speculation“) V A 29.
- Bestemmelse, almindeligmenneskelig* (det kommer an paa at frelse saa mange almindeligsmkelige B. som muligt i et individuelt Liv) III A 136.
- Bestemmelse, christelig* (Enhver christelig B. er mærket af det Ethiske i Retning af Stræben) X, 2 A 416.
(Dette Livs B. christeligt)
XI, 2 A 439 p. 439–440.
- Bestemmelse, guddommelig* ([Om den guddommelige B. i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])
III C 26 (i Bd. XIII p. 247–249).
- Bestemmelse, menneskelig* (Tilsidst afskaffes alle reent mskelige B.) X, 1 A 2.
- Bestemmelse, min* (Det kommer an paa at forstaae min B. ... at finde den Idee, for hvilken jeg vil leve og døe) I A 75.
(min B. synes at være, at ... foredrage Sandheden ... ved samtidig at tilintetgjøre al Myndighed) IV A 87.
(min Bestemmelse var [at offres paa Andre]) X, 1 A 671; X, 5 A 146 p. 151.
- Bestemmelse, ontologisk* (Paradoxet er ... en ontologisk B., der udtrykker Forholdet mellem en eksisterende, erkjendende Aand og den evige Sandhed)
VIII, 1 A 11.
- Bestemte, det* (der var først en Tid, hvor jeg haabede ved Døden at blive fritagen for at sige dette B. ganske bestemt)
X, 6 B 232 p. 371.
(med en saare bekymret Skarpsindighed søger jeg at udfinde den mildeste Form, hvorunder det [B.] kan siges)
X, 6 B 232 p. 373.
(jeg har frelst min Samvittighed, jeg har sagt det B., og, ... jeg har undgaaet Sammenstødet m. Biskop Mynster)
X, 6 B 232 p. 373.
(Gjennem hele min Forf.-Virksomhed ... er det lykkedes mig at faae sagt det B. jeg har at sige) X, 6 B 232 p. 374.
- („Indøv. i Chrstd.“ Der er det virkelig sagt, det B. jeg har at sige)
X, 6 B 232 p. 375.
- Bestemthed* (B. ... lukker op) IX A 346.
- Bestialitet* (idylliske Livs-Nydelse ... i Forhold til „Aand“ bliver ... enten selv Aand eller – B.) XI, 1 A 85.
([Mskenes] B. mod mig, tvang mig til, for at kunne holde det ud, mere og mere at maatte indlade mig med Gud)
XI, 1 A 384 p. 296.
(Den, som ikke har lidt under Mskenes B., han bliver ikke Aand) XI, 1 A 407.
- Bestialske, den* (formodentligen ere [de B.] engagerede af Tilværelsen, til at ... forhindre at det Overordentlige taber Sal- tet) XI, 1 A 238 p. 193.
- Bestialske, det* (det B. nu tildags ... , anseer det for Pligt at mishandle det Overordentlige) XI, 1 A 238 p. 193.
- Bestik, mit* (mit B. forstaaer da Ingen)
IX A 455 p. 260; X, 4 A 296 p. 161–163;
X, 5 A 147 p. 155–156.
„Die Bestimmung des Menschen“ se Fichte, Johann G.
- Bestræbelse, god* ([Som med Planter der forædle Jordbunden, saaledes er det med enhver god B.]) VI A 122.
- Bestyrkelse, gudelig* (man vil at Religion skal være ... en gudelig B. i at eftertragte det Endelige) XI, 1 A 37.
- „Besvarelse af det Spørgsmaal: hvad er Op- lysning“ se Kant, Immanuel.
- besvime* ([Tanken] overvældede [Johannes Climacus], han besvimede)
IV B 1 p. 124.
(Ved at besvime tilfredsstiller [Prælaten] den christelige Indignation ved dette høie Verdslige) XI, 1 A 228 p. 184.
- Besværlighed* (for at lette mig B. synger jeg undertiden til mit Arbejde) III B 3.
- Besættelse* (jeg kunde have Lyst til at skrive en Bog: Om den moderne B. og Besat- hed) X, 2 A 490.
- Besøg-Scene* se Møller, Peder L.
- betale* (Enhver, der kan betale er en Chri- sten, naar han da vil betale)
XI, 2 A 31 p. 32.
- Betaling* (Venskab og al Følelse forsvinder, naar man byder den B.) II A 175.

([man har fordret af de Lærende], at de skulde give B. saa aandeligt at de slet ikke tænkte paa at det var B.)

X, 2 A 542.

Betezda (de Syge ved den Dam B.)

VII, 2 B 235 p. 164.

Betingede, *det* (ubetinget at forholde sig til det Ubetingede er eo ipso for det B. at offres) XI, 1 A 7 p. 11.

Betingelse (Det Schleiermacher kalder „Religion“, de Hegelske Dogmatikere „Tro“ er ... B. for alt) I A 273. (som Gud giver han [hiin anden Lærer] med Sandheden ogsaa B.) V B 3,8. (Læreren maa give B. med - (Troen er B.)) V B 6,2.

(Guden maa give B. med) V B 6,12.

([N.T.] gjør til Vilkaaret, B.: Efterfølgelsen Askelsen i Retning af Martyriet) XI, 1 A 325 p. 256.

(det der beskæftiger Christus er det Ubetingedes Souverainitet, at der ikke maa være nogen B., et Først)

XI, 1 A 427.

(Chrstd.s B. sine qua non: Isolation, den Enkelte) XI, 2 A 14 p. 16.

Betjent (jeg har ... faaet min Plads som en ringe B., der ... maa confiskere alle Sandsebedrag) VIII, 1 A 414 p. 179.

„*Betrachtungen über das Evangelium Matthäi*“ se *Menken, Gottfried*.

„*Vollständiges Betrachtungs- und Gebet-Buch*“ se *Liguori, Alphons v.*

betragte (en strafværdig Vellyst ... , at ville betragte og betragte ... istedetfor at komme ud i den sande Virkelighedens Spænding) IX A 154.

Betrakter (Nu tildags er der ingen Sjelsorger mere, men lutter B.) X, 1 A 7.

Betragtning (Hvad B. af Naturen er for den første (humane) Gudsbevidsthed, er B. af Aabenbaringen for den anden umiddelbare Gudsbevidsthed) V A 8.

(jeg har den B.: at faae Livet gjort saa vanskeligt som det efter gudd. Bestemmelse skal være) VIII, 2 B 35,4 p. 95-96. (nutildags gjøres Alt [angaaende Chrstd.] af ved at høre „en B.“ om Søndagen) X, 1 A 155.

(Eet er B. af En, hvis Liv udtrykker, at

han omsætter B. i Existents, et Andet B. af En, der lader sin Existents udenfor) X, 3 A 545 p. 359.

Betragtning, historisk (Det objektive Problem om Chrstd.s Sandhed. a) den historiske B.) VI B 14; 25; VI B 95 p. 176.

Betragtning, objektiv (Den objektive B. ligger ikke Accenten paa hvorledes) VI B 19,7.

Betragtning, sandselig (Den sandselige B. ... : et Mske ... jo mere han tænker over det [Livet], desto lettere bliver Livet ham) XI, 2 A 246 p. 255-256.

Betragtning, speculativ (Det objektive Problem om Chrstd.s Sandhed. b) den speculative B.) VI B 14; 25; VI B 95 p. 176.

„*Betragtninger over de christelige Troeslærdomme*“ se *Mynster, Jakob P.*

„*Foranledigede Betragtninger i politisk Hensigt*“ se *Sibbern, Frederik Chr.*

„*Philosophiske Betragtninger over den speculative Logiks Betydning for Videnskaben*“ se *Stilling, Peter M.*

„*Nogle veiledende Betragtninger betræffende „Corsarens“ kraftige Vildfarelse*“ se „*Corsar-Artikler*“.

Betryggelse se *Udkomme, mit*.

Bettina se *Arnim, Bettina v.*

betvinge (det falder Msket vanskeligst at betvinge sig selv) III C 16 p. 260.

betydelig („Betydelig“ og „svært“, „ubetydelig“ og „let“ ere Correlater) XI, 1 A 194 p. 154.

Betydning, ethisk ([Socrates] vilde kun have ethisk B. ... ikke være et beundret Genie) VII, 1 A 69.

Betydning, min (for Samtiden faaer jeg B. ved Hjælp af mine Buxer) VII, 1 B 55 p. 235.

(hvor langtfra at jeg drømte om at faae en saadan B.) VIII, 1 A 138.

(Man har arbeidet herhjemme for ... at faae det Spørgsmaal om min B. ... som Tænker afgjort) VIII, 1 A 481.

Betydningsfuldhed (Gud martrer ... mig i hvad der piner mig allermeest: ... en B., der rigtigt udtrykkes ved at jeg i Samtiden er til Overflod)

XI, 2 A 21 p. 22.

(Hvad der oprindeligen har en B. i sig,

behøver Gud i Almindelighed ikke senere at spærre af for) XI, 2 A 69 p. 78.

beundre (Mskene ville gjerne beundre)

VI B 118 p. 206.

(Det blot at blive beundret af Mskene opvækker ikke) VIII, 1 A 270.

(I Forhold til et mskeligt Forbillede gjælder det . . . : der er ingen Tid til at beundre, rask fat paa Arbeidet)

X, 1 A 134.

(man kan ikke beundre det Heroiske – man føler sig fremmed derved [cf. Lessings Brev til Mendelsohn af 28. Novbr. 1756]) X, 1 A 412 p. 261.

(naar Du lever beundret . . . Tanken om Himmelfarten gaar Dig af Sinde)

X, 6 B 3 p. 14.

Beundrer (Enhver, der i Sandhed vil Noget, skal altid i mig finde en B.)

VII, 1 A 109 p. 57.

(B. havde de [Socrates, Christus] haft mange af . . . men af Efterfølgere meget faae) IX A 372 p. 215.

(Forskjellen mellem en B. og en Efterfølger er, at Efterfølgeren er ethisk hvad B. er æsthetisk) IX A 372 p. 215.

(En B. af Christus paa Dommens Dag) X, 3 A 779.

Beundring (B.s Dialektik) VI A 123.

(jeg har været saa omhyggelig for at undgaae B.) IX B 63,11 p. 370.

(Æsthetisk er . . . B. det Høieste . . . Saa kommer det Ethiske og siger: . . . [B.] er Udflugt) X, 1 A 134.

(Den mskelige B. er Selvkjerlighed)

X, 1 A 412 p. 262.

(Ethisk skal nemlig B. øieblikkeligt omsætte sig til Handling i Retning af Efterfølgelse) X, 4 A 148 p. 86.

(Selskabet for den gjensidige B.)

X, 6 B 182 p. 292; XI, 3 B 182 p. 303.

(først da er Alt haabløst tabt . . . , naar Misforstaaelsen er: tankeløs B.)

XI, 2 A 32 p. 34.

(Hvis En forkynnder Chrstd. saaledes, at . . . han har ingen Fordeel deraf . . . han bliver ikke Gjenstand for B.)

XI, 2 A 299 p. 309.

Beundring, videnskabelig (Videnskabelig B. af Naturens Sindighed . . . er Kjættarie

i Forhold til det Ethiske) VII, 1 A 183. *bevare* (bevare sig selv uforandret i Lige-
lighed) VII, 1 A 106 p. 53.

(at bevare sig selv . . . er i Ungdommens Dage, medens . . . Hjertet banker . . . da at kunne svale næsten med en Oldings Besindighed) X, 6 B 163 p. 248.

Bevidsthed (Chrstd. er egl. B. om det Midd. Forhold, Msket altid maa træde i til det Gudd.) I A 172.

(Msket skal efter Chrstd.s Lære gaae op i Gud . . . ved en potenseret B.) II A 248. (B.s evige Hemmelighed . . . som Eenheden af Naturbestemmelse og Friheds-Bestemmelse) III A 11.

([Om B.s Natur, Historie og Guddommelighed i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie . . .“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 224).

(B. forudsætter sig selv)

IV A 49; IV B 1 p. 146; 10,14.

(Philosophens B. maatte omfatte de meest svimlende Modsætninger)

IV B 1 p. 123.

(Tivlens ideelle Mulighed i B.)

IV B 1 p. 145.

(hvorledes B. var beskaffen, naar den havde Tivlen udenfor sig)

IV B 1 p. 145.

(Kan B. forblive i Umiddelbarheden, saa er Spørgsmaalet om Sandhed hævet)

IV B 1 p. 146.

(Tivlens Mulighed ligger i B., hvis Væsen er en Modsigelse) IV B 1 p. 146.

(Den nyere Philosophies Terminologie . . . taler om sinnliches Bewusstsein, wahrnehmendes B.) IV B 1 p. 147.

(B. er Aand . . . B. forudsætter derfor Reflexionen) IV B 1 p. 148.

(B. er Forholdet og derved Interessen) IV B 1 p. 148.

(B.s Væsen) IV B 10,11.

(B. er ikke identisk med Reflexionen . . . B. er Aand, der er Alt trichotomisk)

IV B 10,12.

(interessant at see, hvorledes Hegel vil danne Overgangen fra B. til Selvbevidsthed) IV B 10,12.

(B. er Forholdet, dettes første Udtryk er Modsigelsen) IV B 10,13.

- (B. er egl. Udtrykket for dette Sammenstød [af Idealitet og Realitet]) IV B 14,8.
 (B.s Tilbliven. Dette er Tilværelsens første Smerte) IV B 14,9.
 (enten er det [dette cogito i „cogito ergo sum“] Frihedens B. i Handlingen ... eller det er den efterfølgende B.) IV C 11.
 (Enhver B. der ikke har Evighedens B. i sig er eo ipso dæmonisk) V B 60 p. 136.
 ([en Physiolog] kan ikke forklare, hvorledes B. bliver til) VII, 1 A 182 p. 119. (Former af en ulykkelig B.) VIII, 2 B 150,8.
 (Jo lavere Msket staaer i B., desto naturligere er Kjøns-Forholdet) XI, 1 A 259 p. 208.
- Bevidsthed, christelig* (Den christelige B. forudsætter en heel foregaaende mskelig B.) II A 443.
 ([Om Schleiermachers Forstaaelse af den christelige B., i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 311).
 (den christelige B. ... søger at opfatte de Concretioner, dette Forhold [mellem Gud og Mskene] har givet sig) II C 55 p. 362.
 ([Neander om] Das christliche Bewusstsein [cf. August Petersens „Die Idee der christlichen Kirche“]) X, 4 A 232.
 (saa meget har det at betyde med denne christelige B., at tilsidst vil Affaldet fra Chrstd. – blive den christelige B.) X, 4 A 232.
- Bevidsthed, evig* (historisk Udgangspunct for min evige B.) V B 1.
 (I Samvittigheden og Ansvar for Gud o: ved sin evige B. er Enhver en Enkelt) VII, 2 B 235 p. 40.
- Bevidsthed, min* (Min B. er i enkelte Øieblikke altfor rummelig) II A 549.
- Bevidsthed, moderne* (den moderne B. er Hedenskab) X, 4 A 401.
- Bevidsthed, religiøs* ([Om en oprindelig religiøs B. som Forudsætning hos Msket for at komme til Tro, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 53).
- Bevidsthed, sædelig* ([Om den sædelige B. i Kants moralske Beviis for Guds Tilværelse]) II C 24 p. 338.
- Bevidsthed, umiddelbar* (Den første Skabelse giver den umidd. B.) II A 31 p. 31. (af den umiddelbare B. [fremgaaer] Troen paa en Gud) V B 6,15.
 (alt Mskeligt ... har kun havt umiddelbar B. i Forhold til deres Opgave, ikke en reflekteret B.) XI, 1 A 439 p. 336.
- Bevidsthed, umiddelbar religiøs* (Jacobi har givet den umiddelbare religiøse B., som Schleiermacher siden har grebet) II C 25 (i Bd. XII p. 301).
- Bevidsthed, vaagnende* (vaagnende B. som Pagen i Figaro) III B 41,3.
- Bevidstheds-Liv* (med stigende Cultur voxer Msket i B.-L.s Tiltagen fra ... Driftens Umiddelbarhed) XI, 1 A 259 p. 209.
- Beviis* (Tilsidst bliver det ... at slaae sig for Panden ... et B. for Lærens Sandhed) V A 94.
 (naar Sacramentet vil være indstiftet af Christus ..., saa maa B. til) V B 1,8.
 (Et B. for Chrstd.s Sandhed) VI A 109.
 (Aarhundredernes B. at Chrstd. har bestaaet i 18 Aarh.) VI B 25.
 (Det gjelder om at skaffe ... B. af Virkninger ... tilside) VI B 42,1 p. 139.
 (i Forhold til enhver existentiell Sætning har B. ... et Modbeviis) VII, 1 A 215 p. 142.
 (Apostelen har intet andet B. [paa sin Myndighed] end sit eget Udsagn) VII, 2 B 235 p. 150.
 (Det bedste B. for Sjælens Udødelighed ... er der Indtryk man faaer deraf i sin Barndom) IX A 118.
 (der er kun eet B. [for Chrstd.s Sandhed]: Troens) X, 1 A 481 p. 307.
 (kun eet B. for Chrstd.s Sandhed: det indre B., argumentum spiritus sancti) X, 1 A 481 p. 308.
 ([Augustin om B. for Chrstd.s Sandhed, cf. Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“]) X, 4 A 162.
 (ifølge N.T., [er der] kun eet B. ... for at have en Overbevisning: at Ens Liv udtrykker den) X, 6 B 227.

(man sætter gjerne Sagen over i en anden Sphære end Troens i B.s, for ... engang for alle at være dette qvit) XI, 2 A 175 p. 191.
 (B. for Chrstd.s Sandhed af dens Udbredelse er Nonsens) XI, 2 A 338.
 se ogsaa *Guds-Beviis*.
Beviis, indirekte (en vis Art indirekte B., som jeg sætter mere Priis paa næsten end paa de directe) XI, 1 A 254.
Beviis, ontologisk (I theologisk Hs: Kant og Fichte har givet Theologien det onthologiske B.) II C 25 (i Bd. XII p. 294). ([Om det ontologiske B. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 286–287). ([Om Anselms ontologiske B.]) X, 4 A 210.
Beviis, pathologisk (kun eet B. for Chrstd.s Sandhed ... det pathologiske, naar Sydens Angest ... piner et Mske) X, 1 A 467.
Beviis, umiddelbar (det umid. B. er intet B. i det indv: Mske) IV B 151,3.
bevise (Chrstd.s Sandhed skal ikke bevises) IX A 59 p. 34.
 (Christus og Apostlene bevise [Chrstd.s Sandhed] deraf: at man bliver slaget ihjel for den) XI, 2 A 338.
Bevisen (Al B. er Fjanterie) VII, 1 A 61 p. 25.
bevæge (hun vilde bevæge mig religieust [i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 119,13.
 (bevæge Nogen – nei det gjør jeg ikke) IX A 120.
Bevægelse ([Om Hegels Forstaaelse af B. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 270).
 (B. fordobler sig) III C 30.
 (den Væren der baade er Væren og Ikke-Væren o: B.) IV A 38.
 ([Om B. i ældre og nyeste Philosophie]) IV A 54.
 (Resultatet var ham [Johannes Climacus] ikke magtpaaliggende, kun B. interesse-rede ham) IV B 1 p. 110.

(B. var jo det [Johannes Climacus] nærmest spurgte om) IV B 1 p. 132.
 (hvorledes skulde [Johannes Climacus] komme til at gjøre nogen B. uden at bedrage sig selv) IV B 2,19.
 (der er [i „Enten – Eller“] foretaget en B., som ikke lader sig foretage eller idetmindste ikke saaledes) IV B 59 p. 214.
 (B. er et Begreb Logiken slet ikke kan bære) IV B 117 p. 288.
 (B. er nu ikke blot dialektisk i Retning af Rummet ..., men tillige i Retning af Tiden) IV B 117 p. 289.
 (I den Schellingske Philosophie spiller B. en stor Rolle) IV B 117 p. 290.
 (man har i vor Tid faaet B. ind i Logiken ... under Navnet Mediationen) IV B 118,7.
 ([B. er] kun af Hegel ved en Misforstaaelse anvendt paa Logiken) IV B 118,7.
 ([Zenos] 4 Beviser mod B. [i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3.
 (B. i Logikken) IV C 48.
 (Skeptikerne nægtede B.) IV C 49.
 (B. forklarer Hegel nemt nok) IV C 59.
 (B. gennem Æsthetiken [Ideen til mine Forelæsninger]) IV C 127.
 ([Cit. om B. fra Platons „Parmenides“]) V B 72,14.
 (Læren om B. ... her er Springet) V C 6.
 (B.; Gjentagelse; Afgjørelse: en Trilogie) VI A 112.
 (B. lader sig ikke tænke) VI B 38.
 (Forsøg paa at tænke B. under Hvilens Form) VI B 54,8.
 (Begrebet B. mangler her [i Spinozas Ethik]) VII, 1 C 1 p. 401.
 (Enhver B., der virkelig skal være et Fremskridt, maa udgaae fra Een) VIII, 1 A 599.
 (B. hos Aristoteles) VIII, 2 C 1.
 (Chrstd. i Ro ... er Jødedom, Chrstd. i B. er Chrstd.) IX A 301.
 (Dette Abstractum, man kalde det nu Publikum ... bruges politisk, til B.) IX B 24 p. 324.
 („B.“ i sin yderste Consequents er som

- en Trylleformel der i udvortes Forstand sætter Alt i Ro) X, 3 A 524.
 („B.“ i eminent Forstand ... gør [Mskene] Enkelte, og hver Enkelt indadvendt) X, 3 A 524.
 (B. – og jeg) X, 3 A 608.
 (Mit Forhold til B.) X, 4 A 53 p. 33–37.
 (al B. er fingeret B.) X, 4 A 62.
 (Den Tid er forbi, da ... det kunde være klogt at bruge Magt. Taktiken ... blev: klogt at forhindre B.)
 XI, 2 A 300 p. 309.
 (det Kloge er, Intet at gjøre, at hindre B.) XI, 2 A 300 p. 314.
- Bevægelse, dialektisk* (den egl. Lov for den dialektiske B. er at kun to Ting kan være hinanden modsatte) III B 27.
 (den dialektiske B. ... er: i at arbejde tillige at modarbejde sig selv)
 X, 5 B 234 p. 415.
- Bevægelse, logisk* (rene logiske B. ved Hjælp af det Negative) V B 47,15.
 (Ogsaa i vort lille Danmark er man kommen den logiske B. til Hjælp) V B 49,5.
- Bevægelse, politisk* (næsten enhver politisk B. er istedetfor Fremgang til det Fornuftige en Tilbagegang til det Ufornuftige) IX B 24 p. 326.
- Bevægelse, religiøs* (religiøs B. som det sande Udtryk for Gjentagelsen)
 IV B 117 p. 282.
 (en religiøs B. kan jeg ikke gjøre, det er min Natur imod) IV B 117 p. 285.
 (nu seer Alt ud som Politik, men vil blive religiøs B.)
 IX B 63,7 p. 363; X, 6 B 40 p. 48.
 (Jeg har frelst Mynster for hvad han var bange ...: religiøs B.) XI, 2 A 254.
- Bevægelse, speculativ* (den ægte speculative B.) II B 21 p. 302.
- Bevægelsens Tid* (vor Tid ... er B.s T.)
 VII, 2 B 235 p. 5.
- Bevægelses-Mand* (B.-Mænd i vor Tid (de uægte Extraordinære)) VII, 2 B 235 p. 48.
 (B.-M. kunde man maaske hellere kalde en Røre-Pind) VII, 2 B 235 p. 53.
 ([hvis en af B.-Mændene vilde have Forandring i det Udvalgte] – Ingen er Bevægelsen saa fjern som jeg)
 X, 4 A 53 p. 33.
- (Ingen af vore B.s Mænd beskrive Svinget) X, 4 A 53 p. 34.
- Bevægelses-Partie* (jeg har stundom ... taget polemisk Sigte paa B.s-P.)
 X, 4 A 581 p. 399.
 (B.s-P. eller Partierne er jo det Farlige for det Bestaaende) X, 5 A 69.
 (B.s-P. har jeg lagt mig ud med ... i det Bestaaendes Interesse)
 X, 6 B 208 p. 328.
- Bevægen* (til en B. [af Tilværelsen] fordres som Archimedes saa rigtigt har sagt: Punktet udenfor) XI, 1 A 462 p. 358.
- Bevæertning* (Jeg har holdt mere af det frie ... Studium end af den B. ved sluttet Bord)
 I A 72 p. 51.
- „Biblischer Beweis dass Jesus nach seiner Auferstehung noch 27 Jahre auf Erden gelebt hat“ se Brennecke, Jakob A.
- „Von den Beweisen für die Unsterblichkeit der menschlichen Seele im Lichte der speculativen Philosophie“ se Göschel, Carl F. Beyer, Johannes ([„Communismens Historie, eller historisk Bedømmelse af de socialistiske Lyksaligheds-Lærdomme“, af A. Südre. Udg. af C. Ebeling og J.B.])
 XI, 1 A 516 p. 392*.
- Bibel* (den protestantiske Anskuelse af B., som constituerende Kirken, ledede til Opstillingen af ... Indlednings Viden-skaben) I A 59.
 (B. indeholdt det væsentlige Christelige, hvori er altsaa Grundtvigs Theorie forskjellig fra de andre) I A 60 p. 26.
 (Grundtvig meente, at B. var døvtum, at man kunde give den alle Fortolkninger) I A 60 p. 29–30.
 (Er Kirken berettiget til i det concrete Tidsmoment at skrive en B.?)
 I A 108 p. 74–76.
 ([B.] er ingen præfiguration ... den er det første Udviklingsstadium; og B. vor første Telegraph-Efterretning)
 I A 108 p. 75.
 (Kirken konstituerer B.) I A 108 p. 75.
 (Det Forhold som den hellige Skrift af en heel dogmatisk Udvikling er bleven sat i til deres System ... [har ikke] her-sket i den ældste Kirke) II A 242.

(Noget man altid bør have for Øie under Læsningen af den hellige Skrift)

II A 479.

([Om Forholdet mellem den hellige Skrift og Inspirationen i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“])

II C 12 p. 322.

([Om hvorledes B. skal fortolkes i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“])

II C 14 p. 326.

([Om det objektive Vidnesbyrd nedlagt i den hellige Skrift, om den hellige Skrift som Inspirationens Værk og om Nødvendigheden af den hellige Skrift, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XII p. 89–90).

(jeg vilde have lagt B. paa Bordet, og aldrig ... byde hende [Cordelia] en Prædiken [i Udarbejdelse til „Forførelsens Dagbog“])

III B 167,3.

(Vi møde i de hellige Skrifter Udtryk og Forestillinger ... i hvilke Modsætningen mellem det Christelige og det Verdslige er skarpt opfattet) III C 1 p. 242.

(De apologetiske Spørgsmaal om B. og Kirke løbe ud paa eet) V B 1,5.

(Den hele Theorie om Kirken istedenfor om B. har kun noget Skuffende ved sig) V B 1,7,9.

(man strider om B., angriber og forsvarer, men dette er kun en Skuffelse)

V B 1,10.

(Det objektive Problem om Chrstd.s Sandhed. a) den historiske Betragtning.

§ 1. B. [i Udkast til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 14 p. 91; 95 p. 176.

([Om hvorfor den hellige Skrift har en Forkjerlighed for Halte og Krøblinge, for Blinde og Spedalske])

VII, 1 A 144 p. 85.

([Om hvorledes Adler bruger Skriftens Ord som Beviissteder])

VII, 2 B 235 p. 108–109.

(Skriftens Ord ere ... i maximum Jesu egne Ord) VII, 2 B 235 p. 109.

(Prædiken opererer absolut, ene og

alene ved ... Skriftens [Myndighed]) VIII, 1 A 6.

(Den hellige Skrift er Veiviseren, Kristus er Veien) VIII, 1 A 50.

(Man behandler Skriften saa videnskabeligt, at den lige saa godt kunde være af Anonyme) VIII, 2 B 15 p. 67.

(en Reformation, der skaffer B. til Side ... Dette med B. har udviklet Lærdommens og Juristeriets Religieusitet, lutter Adspredelse) IX A 442.

([Om at intet Mske mere læser B. mske-ligt]) IX A 442.

(Luther siger ... at Paulus kalder Skriften: Korsets Ord [cf. „En christelig Postille“] ... Navnet er godt) X, 1 A 32.

(Skriften gentager ..., at vi skulle lide i Lighed med Kristus eller i Samfund med Kristus) X, 1 A 64 p. 48.

(det kvalitative Spring ... (fra at læse og studere i B. som en almindelig mskelig Bog til – at antage, at det er Guds Ord, hellig Skrift)) X, 1 A 361.

([Martensen] siger pludselig [i „Den christelige Dogmatik“]: vi beraabe os blot paa Skriftens Myndighed)

X, 1 A 578.

(Den, der kan sidde med 10 opslagne Commentarer og læse den hellige Skrift – ... han omgaaes den hellige Skrift contra naturam)

X, 2 A 555 p. 400.

(Præste-Benyttelse af B.) X, 3 A 233.

(Et nyt Beviis for B.s Guddommelighed) X, 3 A 328–330 p. 238–240.

(Gud vil, at den hellige Skrift skal være Gjenstand for Tro, og til Forargelse for enhver anden Betragtning)

X, 3 A 328 p. 239.

(B. – for „den Enkelte“)

X, 3 A 348 p. 251.

(det er Guds Villie, at ethvert Mske den Sag [hvad Chrstd. er] betræffende har for Gud at forholde sig til den Hellige Skrift) X, 3 A 497.

([Gud] giver Mskene en hellig Skrift ... og saa overlader han det til Enhver, hvorledes han vil forstaae det ... Det forstaaer sig – Dommen kommer)

X, 3 A 549.

([Om Forskjellen mellem det videnskabelige og det christelige Syn paa den Hellige Skrift]) X, 3 A 702 p. 451-452.
 (Vil Du have Lov til at granske - saa siig aldrig, at den Hellige Skrift er Guds Ord) X, 4 A 403 p. 244.
 (Det Officielle, at man ... indbinde B. i Fløiel og forgyldte Apostlene - det er aldeles utaaleligt) X, 4 A 661.
 (Natur-Videnskaben viser ... den hellige Skrift ikke [er] Guds Ord, ikke er en Aabenbaring) X, 5 A 73 p. 81.
 (den videnskabelige Theologie er ... uden god Samvittighed ligeoverfor den Hellige Skrift) X, 5 A 73 p. 83.
 (i den hellige Skrift vises det bestandigt, at De, som Gud have elsket, de blive altid ulykkelige) XI, 1 A 66 p. 50.
 (den hellige Skrift ... [indeholder] egl. intet bestemt ... mod Selvmord) XI, 1 A 269.
 ([B. faaer] christeligt Ret. Thi maaskee frelser [Qvinden] een eller anden Mand fra Udskeielser) XI, 1 A 281.
 (Venden op og ned paa B., at det i Livet altid hedder at Manden forfører Qvinden) XI, 1 A 281.
„Bibelen eller den hellige Skrift, paany oversat af Grundtexten og ledsaget med Indledninger og oplysende Anmærkninger“ se Kalkar, Christian A. H.
Bibel-Critik (Den hele moderne B.-C. der sløifer Differentserne) VII, 2 B 241,4.
Bibelfortolkning se *Fortolkning*.
Bibellære ([Om Miskjendelse af B.s Betydning i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 105-106).
Bibellæsning ([Cit. af Chrysostomus om B.s Nødvendighed, cf. Neanders „Der hellige Johannes Chrysostomus ...“]) X, 3 A 755.
Bibel-Ord (et lille B.-O. er nok - og jeg spørger strax mig selv: har Du gjort det?) X, 4 A 56 p. 37.
 (Den Kunst [Præsterne] øve under Navn af at udlægge Skriften, er at omsætte B. - O. i Vrovl) XI, 3 B 146 p. 234.
Bibelselskab (B., dette matte Vrangbillede af Missionen) IX A 442.

(dette Tosserie med B., som udbrede N.T. millionviis) XI, 1 A 347.
Bibeltheorie (bedst modbeviser han [Luther] da selv sin B., han der forkaster Jacobs Brev ... af en dogmatisk Grund) X, 2 A 244.
Bibel-Udtryk (Trods den aldeles forandrede Situation vedblive ... at bruge B.-U.) XI, 2 A 337.
Bibelsk-kirkelige, det ([Om det bibelsk-kirkelige i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“]) II C 12 p. 322.
Biberak (Amtsbarbeer [i Udkast til „Skrift-Prøver“]) VI B 235 p. 293.
„Bibliothek der Kirchenväter“ se Rössler, C. F.
„Die blaue Bibliothek aller Nationen“ ([En østerlands Fortælling om hvorledes en afsat Sultan ikke slap ud af Fængslet]) IV B 96,5 p. 245-246.
Bidoulac, Virginie H. C. ([H. Martensens anden Kone]) X, 1 A 619*.
„Et Bidrag til Christendommens Indførelse i Christenheden“ se *„Indøvelse i Christendom“*.
„Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“ se Mynster, Jakob P.
„Bidrag til en Ordbog over Jyske Almuesmaal“ se Feilberg, Henning F.
„Et Bidrag til Belysning af det Comiskes foragtelige Misbrug“ se *„Et Bidrag til Belysning af det Comiskes foragtelige Misbrug“*.
Bie (den bedste Forfatter over B. [François Huber] var blind) I A 8 p. 4.
Biehl, Charlotte D. ([„Den sindrige Herremands Don Quixote af Mancha Levnet og Bedrifter“]. Forfattet af Miguel de Cervantes Saavedra - Ovsr. af ... C. D. B.]) VIII, 1 A 59*; X, 2 A 32*; XI, 1 A 501 p. 384*.
Bifald (naar [Gud] tilnikker mig B., da er jeg stoltere end hele Verden) IV A 90. (at tvivle er at nægte B.) IV B 13,13. (At jage efter Øieblikkets B. er ligesom at jage efter sin egen Skygge) VII, 1 A 38.

- (jeg har aldrig gjort det Mindste for at vinde hans [Mynsters] B.)
VIII, 1 A 390 p. 172.
- Bikube* ([Et Billede hentet fra B.] passer fortræffeligt paa hele Christenhed og den officielle Geistlighed) XI, 2 A 416.
- Bileams Æsel* (Hamann vil hell. høre Viisdom af B.s Æ. . . end af en Engel ell. en Apostel) II A 12 p. 16; 105; IV A 87. (B.s propheterende Æ.) II A 78 p. 52.
- Bille, Carl S. A.* (saa modnede Aander som Redakteur B. [i Reenskrift til „Øieblikket“ No. 10]) XI, 3 B 327,21.
„Redacteur C. S. A. Bille“ se *Goldschmidt, Meyer A.*
- Billede* se *Guds Billede.*
- Billede, evigt* (interessant . . . i Exempler at udvikle hvad der æsthetisk og kunstnerisk forstaaes ved evige B.)
VIII, 1 A 621 p. 283.
(et evigt B. . . : et Buskads som danner begrænsende Slutningen af en Park)
VII, 1 A 677.
- Billet* (en B. fra hende [Cordelia, i endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, Indledningen]) III B 45,7.
(hun [Regine] gaar op paa mit Værelse i min Fraværelse og skriver mig en aldeles fortvivlet B.) X, 1 A 667 p. 422.
- Bilroth, Gustav* („Commentar zu den Briefen des Paulus an die Corinther“) II C 25 (i Bd. XII p. 331).
- Bindesbøll, Severin C. W.* ([Henvisning til B.s Anmeldelse af to Afhandlinger af E. F. Bojesen „om græsk Musik“])
II A 665.
- Bing & Søn* ([B. & S. anmeldte J. L. Heibergs „Urania“, Aarbog for 1844])
IV B 112 p. 275.
- „Christelig Biographie“ se *Rudelbach, Andreas G.*
- Binzer, August D. v.* ([„Benjamin Franklin's Leben und Schriften“ . . . bearb. v. A. B.])
VII, 1 B 55 p. 228*; 63*;
X, 4 A 66 p. 42; 67; 68; 73; 77; 81; 82.
- Birkedal, S. P. V.* se *Birkedal, S. P. Vilhelm.*
- Birkedal, S. P. Vilhelm* (man gjør (B. f. E.) Uret) VIII, 1 A 578 p. 268.
- (B. vil slet ikke erkjende en Statskirke) X, 1 A 71.
([Om B.s anerkjendende Omtale af SKs Angreb paa Kirken, i Artiklen „Lidelse for Christi Skyld“ i „Dansk Kirketidende“ 1855 (26. Aug.)])
XI, 3 B 193 p. 320–322.
- Biskop* se *Mynster, Jakob P.*
- Bispe-Prædiken* se *Bispevielse.*
- Bispistol* (jeg kunde umuligt ønske mig nogen Anden paa B. end just ham [Martensen]) XI, 3 B 89 p. 135.
(at Prof. [Martensen] . . . Candidat til B., holder en Erindringstale . . . , bringer ham i Erindring til den ledige Plads)
XI, 3 B 91 p. 144.
- „Bispevielse i Frue Kirke paa anden Pintse-dag d. 5te Juni 1854“ se *Martensen, Hans L.*
- „Bispevielse i Frue Kirke paa anden Juledag 26de December 1854“ se *Martensen, Hans L.*
- Bissen* (Noget om Køernes B.) VI A 104.
- Bjerg* (vi ønske med Disciplene at blive paa B. . . ; men vi maae som Disciplene ned igjen af B.) II A 333.
([Om at have Tro til at løfte B.])
XI, 3 B 105 p. 170.
- Bjergprædiken* se *Matth. 5–7 i Bibel-Index.*
- Bjerring, Vilhelm J.* (franske B. . . begyndte som en Kunst-Taler [paa Studentermødet den 3. Decbr. 1839])
X, 3 A 112 p. 87.
- Björn, J. C. G.* ([Amtsbarber]) II A 727.
- Björn, Lauriz N.* ([Historien om Agent Behrend fra „Dumriana eller Indfald, Anecdoter og Charactertræk af Claus Dumrians Levnet“, samlede udg. af L. N. B.]) IIA 571*; IV B 10 p. 85*; VII, 2 B 235 p. 199*; X, 6 B 88*.
- „den blaa Bog“ ([Bind, udv. paa Etiketten af SK mrk. „A.s Papirer“, 4.; stift hæftet, med blaat, blankt Overtræk])
III B 135,1; 136,1.
- Blad* (Af B. erfarer jeg . . . at jeg er bragt paa Skuepladsen) VIII, 1 A 654.
(Hvad jeg har skrevet i B.)
IX A 167 p. 80–81.
(nu blev „B.“ – og Publikum Sædelighedens Instantser) X, 1 A 341.

(hvis det kunde lykkes at blive en riig Mand ... ved denne rørende Tale om Armod: De har truffet B.s ... Smag) X, 6 B 29,3.

Blad, flyvende (Man skrev paa flyvende B.) I A 268.

„Hvorfor jeg har brugt dette Blad“ se „Fædrelandet“.

„Blade af Jerusalems Skomagers Lomme-bog“ se Ingenann, Bernhard S.

„Numererte Blade om Danmarks politiske Tilstand“ se Hjort, Peder.

„Polemiske Blade imod Dr. Søren Kierkegaard“ se Zeuthen, Frederik L. B.

Blad-Critik (B.-C. vil komme til at ud-brede sig over Gjenstande som man mindst tænker paa) VII, 1 A 37.

Bladskriver (B., Pralere paa Conventer og Rigsdage o:s:v: ... vil ikke bidrage til at forherlige Nationen) X, 2 A 316 p. 228.

Blad-Udgiver ([Den skeeløiede Pukkelryg-gede] var B.-U.) VII, 1 B 49 p. 221.

Blancaflor (tro i Kjærlighed som ... Floris og B.) I C 89 p. 252.

Blaserethed (mistænkeligt nok, der raabes i vor Tid saa meget mod B.) XI, 1 A 294. (B. ... kan være Crisen for Chrstd., en Gjennemgang) XI, 1 A 294.

Blasphemie (at behandle Mskeaaanden paa den Maade [som Physiologien gjør] er B.) VII, 1 A 186 p. 124.

([Om B. hos Adler])

VII, 2 B 235 p. 155; VIII, 2 B 7,7 p. 24.

(i een Henseende kan da Ingen ligne det [Forbilledet] ... (det vilde være B.) forsaavidt Forbilledet er Forsoneren og Forsoningen) X, 1 A 134.

(Gjør En et Forsøg paa at sætte „Forbilledet“ saaledes ind i Virkelighed at det bliver Alvor med Efterfølgelsen, saa hedder det: „det er B.“)

X, 3 A 447 p. 303-304.

(om end vor Herre fik ved Ballotation absolut Majoritet ...: det er B., at bal-lotere) X, 4 A 35.

Blanding („B.“ vil altsaa betyde Intensi-teten) VIII, 1 A 679.

„*Fliegendes Blatt aus Köln*“ se „Doctor Faust. Fliegendes Blatt aus Köln“.

„*ein fliegendes Blatt aus München*“ se Mar-tensen, Hans L.

Blech, Karl A. ([Pascal's „Gedanken über die Religion und einige andere Gegen-stände“, übrs. v. K. A. B.])

VII, 2 B 257,9*; X, 3 A 542*;

X, 5 A 145*.

Blicher, Steen St. („Telse“) I A 131.

(den bekendte Blicherske Maneer at sprænge hele Verden med en eneste Syllogisme [cf. „Fjorten Dage i Jyl-land“) II A 140; X, 4 A 665 p. 476.

(i Anledning af hans Naturkoncert [„Trækfuglene“) II A 259.

([Cit. fra „E Bindstouw, Fortællinger og Digte i jyske Mundarter“) VI B 220*.

(Siden jeg begyndte med „Enten - Eller“ ... skrev B. ikke videre)

IX A 479 p. 271-272.

(O. Goldsmith „Præsten i Wakefield“ Fordansket af S. S. B.) XI, 1 A 259*.

Bloch, J. Victor ([Provst V. B. nævnt i en Række af Modstandere af SK før Ros-kilde-Conventet]) XI, 3 B 155 p. 244.

(Flux er Provst V. B. til Tjeneste med den geniale Tanke at foreslaae, at Kirke-døren lukkes for mig)

XI, 3 B 159 p. 265.

„*Provst Bloch er i en Vildfarelse mig be-træffende*“ ([Udarbejdelse til en pole-misk Artikel i Anledning af J. V. B.s Artikel „I Anledning af „Forslaget“ til Dr. S. Kierkegaard“ i „Fædrelandet“ 1855, Nr. 94 (24. April)])

XI, 3 B 138 p. 220-222; 140 p. 223-224. ([Kladde]) XI, 3 B 139; 141.

Blod (Der vil for at faae Evigheden igjen atter kræves B.) IX B 20 p. 317.

(B. i Nadveren negtet Lægfolk)

XI, 1 A 4 p. 8-9; XI, 2 A 368 p. 372.

(en Biskop, som blev Martyr, svarer: naar man forlanger, at den Christne skal udgyde sit Blod for Herren, hvor kunde man formene ham Herrens B.!)

XI, 2 A 368 p. 372.

Blodtab (religieust er B. ... et Fornødent, for at blive saaledes tilintetgjort, at Handlingen nu ret bliver religieus)

X, 2 A 636 p. 459.

Blod-Theorie (B.-T.s Lyrik, al denne Stir-

- ren paa Christi Lidelse) X, 3 A 338.
- Blodvidne* (ved B.s Urokkelighed trængte Chrstd. sierrig igiennem) X, 4 A 70. (B. udstedte Qvitteringer, som fritoge Andre for at vove Livet) X, 4 A 109. (Dommen bliver i Evigheden, hvor der alene af i strengeste Forstand B., vil være Millioner) X, 4 A 535 p. 352. (jeg har ingenlunde sagt, at ethvert [Sandheds-VIDNE] er et B.) XI, 3 B 82 p. 126.
- Blods-Udgydelse* (man undgaaer B.s-U., men man marttrer desto mere) VIII, 1 A 240.
- Blomst* (Enhver mit Hjertes B. bliver til en Iisblomst) II A 641. (jeg sender Dig [Regine] den B. tilbage) III A 171. (Paa vilde Træer ere B. vellugtende, paa tamme Frugterne [Cit. fra „Flavius Philostratus, des Aeltern, Werke“, übrs. v. F. Jacobs]) IV A 27; IV B 97,2. (den ubetydelige lille B. ... for Gud er den ikke noget Ubetydeligt) VIII, 1 A 523.
- Blosius, Ludwig* ([Cit. fra „Opera omnia“]) VIII, 1 A 437; 450. ([Cit. fra „Consolatio pusillanimum“]) IX A 429; X, 1 A 7.
- Blufærdighed* ([Om Qvindens Ynde skiult i B., der dog er Vellystens Form]) V B 183,18,20.
- Blum, Robert* (Eventyrer) X, 1 A 16.
- Blumnauer, Aloys* (en god Titel i sidste Messecatalog: B.: „Die kleinen Enkel auf dem Schoosse der erzählenden Grossmutter ...“) II A 12 p. 19.
- Bløst* (I muntre Fauner) III B 85. (Den Tidsfordriv at kæmpe med B.) VI B 227.
- „*Blätter für litterarische Unterhaltung*“ (Et Gravvers over en tydsk Digter) XI, 1 A 174.
- blød* (tungt er det ... naar man selv er saa blød, at skulle leve sammen med den uhyre dyriske Sundhed) IX A 120.
- Blødagtighed* (B: selv vil man forkynde det Christelige saaledes, at det skaffer En alle jordiske Fordele) X, 2 A 444.
- Boccaccio, Giovanni* ([Cit. af B. fra Moriz Carrieres „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit“]) VIII, 1 A 71.
- Bockshammer, Gustav F.* ([„Offenbarung und Theologie eine wissenschaftliche Versuch“]) I C 19 (i Bd. XII p. 54).
- Bod* (Til B. hører contritio cordis et fides) II C 28 (i Bd. XIII p. 109). ([Gregor VIII.s Definition af B.]) VIII, 1 A 203. (jeg har mit personlige Liv at gjøre B. for – og derfor er Alt ... i sin Orden) IX A 170. (Kirken skal ikke reformeres, ikke Læren. Skal der gjøres Noget – da B. af os alle) X, 4 A 33 p. 21.
- Bod- og Bededag* (nedsætte Comisioner, nei skal der saaledes gjøres Noget, saa lad der blive forordnet en almindelig B.-og B.) XI, 3 B 32 p. 69.
- Bode, Georg H.* („Geschichte der Hellenischen Dichtkunst“) V A 80.
- Bodsprædikant* (man saae ikke i den første Linie jeg har skrevet, at jeg var en B.) VIII, 1 A 419 p. 184. (at en Poeniterende [SK], en B. ... begynder i Costume af en Salon-Helt: det er man ikke ganske vant til) IX A 155. ([Om den sande B.]) IX A 490 p. 279–280. (at bringe det Christelige strengere Fordring i Erindring ... kan gjøres af en B. i Charakter) X, 6 B 116 p. 150.
- Bodsprædiken* (den skarpsindige, sande ... Opfattelse af Tidens Fordærvethed ... bliver – ikke en B., men et vittigt Theatestykke) X, 1 A 320 p. 211–212.
- Bodsskjorte* (Cilicie) V B 190,25.
- Bodsovelse* ([Om Tilbagefaldet til Overtro om B.s Kraft i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 111).
- Boehme, Jacob* se *Böhme, Jacob*.
- Boesen, Achthonia F.* ([Om Md. Boesens Fortælling om en Opdragelsesscene i Viborg Tugthuus]) III A 57 p. 27–28.
- Boesen, Carl U.* ([Pastor C. U. B. fortalte SK om Søsøge paa Reisen fra Kalundborg til Aarhus, 1840]) III 51 p. 25. ([Om C. U. B.s og A. F. B.s Besøg i

Viborg Tugthuus]) III A 57 p. 27-28.
Boesen, Emil (P. Møller traf E. B., der sagde ham, at det [„Kjøbenhavnspostens Morgenbetragtninger i Nr. 43"] var af mig) I B 7.

(en „fuldtroe Ven") II A 243.

([E. B. fulgte SK til Skibet ved Berlin-Reisen 25. Oktbr. 1841]) III A 146*.
 (Breve ... fra Berlin til E. B., men senere af ham udleverede til mig)

X, 1 A 23.

(Fra hende [Regine, efter Forlovelsesbruddet] gik jeg i Theateret, fordi jeg vilde træffe E. B.) X, 5 A 149, 12 p. 163.

Boethius, A. M. T. Severinus ([Om L. Val-las Gjendrivelse af B., cf. Leibniz „Theodicee"]) IV C 40.

([Cit. fra „De consolatione philosophiae"]) IV C 62 p. 398.

(B. forsmaaer derfor Poesiens Forsoning [med Cit. fra „De consolatione philosophiae"]) IV C 117.

([Cit. fra „De consolatione philosophiae"]) V B 15, 8.

Bog (Naar jeg læser en B., er det ..., der fornøier mig ... den uendelige Mulighed) II A 693.

(Da jeg var meget ung kunde jeg ikke forstaae, hvorledes man bar sig ad med at skrive en B.) IV A 53.

(En B. har den mærkelige Egenskab, at den kan fortolkes, hvorledes det skal være) IV A 233.

(en Lyst at have skrevet en B.! ... som er Frugten af modent Overlæg af et Fornuftgiftermaal med Forlægger og Publikum)

IV B 127 p. 316.

(naar Du vil udgive en B., da bør Du ... være forvisset om, hvem Du vil gavne) IV B 127 p. 316.

(nuomstunder [skriver man] Bøger paa en aldeles vanvittig Maade) V B 47, 9.
 (Forlæggere ... Msker hvis hele væsentlige Existents udtrykker, at Bøger er Vare) VII, 1 A 77 p. 30.

([SK som Læser af Bøger]) VII, 1 A 202.
 (Det at skrive en B. forvexles snart med det at gaae op til en Examen)

VII, 1 B 86 p. 281.

(Bøger læses kun meget lidt i Landet) VIII, 1 A 135.

(en Fremstilling af een eller anden Tanke ... Dette læser Ingen. Men en Journalist ... skriver [i en Anmeldelse af B.] noget Sludder ... - dette læser Alle) VIII, 1 A 140.

(Subscriptions-Forholdet)

VIII, 2 B 187 p. 293-294.

(Bøger kan vel taales, dog helst store Bøger; thi de have ved deres Proportion intet Forhold til det Øieblikkelige)

IX A 378 p. 221.

Bog, min (naar det bliver fornemt at lade dem [mine Bøger] ulæste ... - da er Øieblikket for min Læser)

VII, 1 B 86 p. 283.

(Istedenfor disse store tættrykte Bøger ... burde jeg hellere udgive smaae Leveringer til 1 Mark) VII, 1 B 216 p. 392.
 (Hvem skal læse mine store Bøger?)

VIII, 1 A 131 p. 64.

(Reflektere mere over og om Udgivelsen af de færdige Bøger tør jeg ikke)

X, 1 A 404.

(Er Forholdet virkelig dette, at enhver Student, Candidat ... ved at bladre lidt i en af mine Bøger, kan dømme om Frugten af mit Studium ... : saa er jeg en Daare) X, 6 B 127.

(saa skal der tales kort og ligefrem. Og alt Dette ... med de store Bøger skal have Ende)

X, 6 B 232 p. 377.

Bog, pseudonym se *pseudonym*.

Bog, stor (Æren satte man i at læse store Bøger. Forholdet er nu snart omvendt)

VIII, 2 B 7, 18 p. 42.

Boghandel (Indbydelse til Subscription)

X, 5 B 37-41.

Boghandler (de allersimpleste B.s Bou-tiquer) II A 54.

([SK købte en Vise hos] en af de simple B.) II A 385.

Boghandler-Lærling (Anmelderen [af „Tre Taler ved tænkte Leiligh." og „Stadier"] ... hans Stil og hans Opfattelse for-raader höchstens en B.-L.)

VI B 184 p. 258.

Bogholder ([Foreløbig Udarbeidelse til

- „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“, „En Mulighed“) V B 135,21.22.
- Bogholderie* (mit dobbelte B. over Indfald) II B 13 p. 292.
- Boghvede-Grød* (Jeg gav Alt i dette Øieblik for en Tallerken B.) III B 179,14.
- Bogskriverie* (I vore Tider bliver B. saa elendigt) IV A 173.
- Bogstav* (At B. ihjelslaaer kan man see paa Sadducæerne) II A 424.
- Bogstav, dødt* ([Grundtvig] har sagt, at det kom ikke an paa de døde B. men paa det levende Ord) I A 60 p. 28.
(Den grundtvigske Tale om det døde B. har han selv udtværet til en dræbende Aandrighed) X, 3 A 304.
- Bogstavering* (Hvad B. angaaer, bøier jeg mig ubetinget under Auctoritet (Molbech [3: Molbechs „Dansk Ordbog“])) VIII, 1 A 33 p. 20.
- Bogstav-Orthodoxie* (Den stive B.-O. ... afgiver et Sidestykke til D. Quixote) V B 1,6.
- Bogtrykkerie* (Jeg iler op i B. ... Sætteren beder for dette Forord [til „To opb. Taler“]) IV A 83 p. 31.
([Om Indlevering af Manuscriptet til „Afsl. Efterskr.“ til B., Bianco Luno, medio Dec. 1845]) VII, 1 A 2; 69 p. 252; 71 p. 259; 72 p. 262; 83 p. 276; 98 p. 44; 99 p. 47; X, 2 A 586 p. 417; X, 5 B 192.
- Bogtrykkerkunst* (B. er en næsten satirisk Opfindelse) VII, 1 A 186 p. 123.
(nu kan den feigeste Usling sidde skjult og udskjelde – med 10,000 Munde) VII, 1 B 52.
(B.s Opfindelse og især dens Udvidelse) VIII, 2 B 82,10.
(B.s Opfindelse ... kan sikre os, at intet Skidt og Bundfald bliver ubemærket) X, 2 A 505.
([Om B.s Opfindelse og Guds Ord]) X, 4 A 315.
- Boie, Johannes* ([Om B. som en af den nyere danske Philosophies Koryphæer]) III B 192 p. 230–231.
- Boieldieu, François A.* ([„Den hvide Dame“, Syngespil af Scribe med Musik af B.]) II A 687*.
- Boileau Despréaux, Nicolas* („Un sot trouve toujours un plus sot, qui l'admire [cf. „l'Art poétique“]) IV A 69.
- Boisen, Carl Chr.* („Om Kirken og Præstens Forhold til samme“) I A 60 p. 28.
- Boisen, Frederik E.* (Et Rabalder-Fjog som Pastor B. blæser ad Dr. Rudelbachs Lærdom o:s:v.; thi han (B.) er Patriot) VIII, 1 A 665.
- Boisen, Lars N.* (Den Yttring af Mag. B. [i Artiklen „Indlæg i Sagen: S. Kierkegaard contra „det Bestaaende““ i „Dansk Kirketidende“ 1855, Nr. 20 (6. Mai)]: naar man kun har N.T. mener han ikke at kunne holde sig overfor mig) XI, 2 A 408; XI, 3 B 188 p. 314.
- Bojesen, Ernst F. Chr.* ([To Afhandlinger „Om græsk Musik“]) II A 665*.
- Bolingbroke, Henry St. J.* ([Replik af B. i Scribes „Et Glas Vand eller liden Tue kan vælte stort Læs“]) V B 174,4; 176,7.
- Bonartes, Thomas* („De concordia scientiæ cum fide“) IV C 9.
- Bonaventura* (Den Forskjel B. gjør ... mell. *συντηρησις* og conscientia) IV C 42.
(„Diaetæ salutis“, 1, „de peccatis“) X, 1 A 101.
- Bonde* ([SK søgte Tilflugt hos en B. ved Esrom Sø paa Grund af Regn]) I A 65 p. 38.
(Jens Andersen i Fjellenstrup [som SK traf]) I A 71.
(den rige B. i Norge) V B 145.
(Verden bliver ... bestandig liig den fulde B.) VII, 2 B 235 p. 49.
- Bondekarl* (Samtale mell. Bønderpiger og Bønderkarle) II A 386.
- Bondepige* (Samtale mell. Bønderpiger og Bønderkarle) II A 386.
- Bondeven* (Grundtvigianerne–B.) X, 4 A 58.
- Bonitet* (B. af Mske var det Chrstd. vilde forandre) XI, 2 A 232 p. 245.
- Bonitets-Forandring* (Chrstd. tilsigtede en B.s-F.) XI, 2 A 232 p. 245.
- Bonnell, Eduard* („De mutata sub primis Cæsaribus eloquentiæ Romanæ conditione, inprimis de Rhetorum scholis“) X, 6 C 7,8.
- Bopæl* ([SKs B. fra 1849–1852]) X, 5 A 28 p. 33*; 67 p. 73*.

Borchs Collegium (Min Situation, da jeg laante Penge af Rask og Monrad kom [sandsynligvis paa B.s C., hvor begge vare Alumni]) I A 188*.

([Fra 20. Juni 1838 havde Grundtvig begyndt en Række historiske Foredrag paa B.s C.]) II A 280*.

Bordben (Det var i tidligere Tid en from Skik) VIII, 1 A 41*.

Borgaard, Carl P. ([„Ørkenens Spor“, romantisk Skuespil af F. Halm, ovrs. af C. B.]) IV B 48*.

(„Kean“ [Skuespil af A. Dumas, ovrs. af C. B.]) VI A 117*.

(„Kammeraterne“ [Comedie af Scribe, ovrs. af C. B.]) IX A 420*.

Borger (som Christen B. i det Rige, om hvilket ... vi sige, at Solen aldrig gaaer ned deri →) III A 47.

(Den er, christeligt, ... den gode B., der ikke forplanter denne syndige Slægt) XI, 1 A 204.

(det at være hvad Staten vilde kalde en god B. eenstydigt med det at være en god Christen ... [er i Retning af] at udgive sig for at være Gud)

XI, 2 A 410 p. 398.

Borgerdydskolen (mindes ... B.s beundrede, uforglemmelige Bestyrer [Mich. Nielsen]) X, 5 B 107 p. 298.

„Efterretninger om Borgerdydskolen i København før og nu“ se Bartholin, J. Christian og Stilling, Jacob M. H. F.

Borgermand (Hvori er en Hofmand forskjellig fra en almindelig B.)

XI, 1 A 456 p. 351–352.

Borgerparade (Anders ved B. [i Aarhus 1840]) III A 53; 71 p. 34.

Borgerskab (Text til en Fredags-Prædiken. Vort B. er i Himlen [Phil. 3,20])

VIII, 1 A 265.

Bornerede, den (de fortvivlet B. ... ere seende, i Retning ud efter, men blinde ind efter) VIII, 2 B 150,7.

Bortgang (vor B. maa være ... en salig Forening med Dig [i SKs Demisprædiken]) III C 1 p. 237.

(Disciplene følte sig forladte ved Christi B.) X, 1 A 624.

Bossuet, Jacques B. („Einleitung in die all-

gemeine Geschichte der Welt, bis auf Kaiser Carln den Grossen“. [... Ubrs. ... v. J. A. Cramer; om Abelard og Heloise]) IV A 31.

Bouilly, Jean N. („De to Dage eller Flygtningerne“ [Syngestykke af B., ovrs. af N. T. Bruun]) I A 303*.

(naar jeg engang skal i Brudeseng ... [Vise i B.s „Ungdom og Galskab ...“ ved N. T. Bruun]) V B 172,12*.

Boumann, Ludwig ([Hegels „Encyklopædie der philosophischen Wissenschaften“, 3. Theil „Die Philosophie des Geistes“, hrsg. v. L. B.]) VI A 145*.

Bourgeoisie (Ulykken stikker i B.)

X, 1 A 131 p. 98.

(Skylden bærer et ... ved Presse-Smigrerier demoraliseret B., der i Egen-skab af Publikum meente at skulle regjere) X, 6 B 39 p. 47–48.

Bournonville, A. August ([Om Mephistopheles Spring i „Faust“, romantisk Ballet i 3 Acter af A. B.]) IV A 94; V B 58. ([„Gamle Minder“, Ballet af A. B.])

IX A 447*.

(B. ... ville bedst egne sig til at betjene og arrangere Religionen i Danmark)

XI, 1 A 166 p. 130.

Bouterwek, Friedrich („Geschichte der Poesie und Beredsamkeit“, Bd. IX)

I C 51 p. 217.

([Cit. af Descartes og Jacobi fra B.s „Idee einer Apodiktik“]) V A 30*.

Boye, Adolph E. ([„Kjærlighed uden Strømper“, et Sørgespil i 5 Optog, af J. H. Wessel. Udg. paa ny ved A. E. B.])

I B 6 p. 180*.

([„Samlede Digte af Johan Herman Wessel“. Udg. ved A. E. B.])

II A 784*; VI B 40,10*.

([„Hellig Tre Kongers Aften, eller: Hvad Man vil“, Lystspil i 5 Acter af W. Shakespeare, ovrs. ... ved A. E. B.]) V B 39*; VI B 148*.

([„Holbergs Peder Paars“ ... udg. ved A. E. B.])

VI B 11 p. 86*; VII, 1 B 191 p. 376*.

(Redakteuren af „Nyt Aftenblad“ [=: A. E. B.] ... agter at anvisne en større Plads for Literaturen) VI B 191 p. 267*.

Boye, Casper J. ([„Jens Baggesens danske Værker“. Udg. af Forfatterens Sønner og C. J. B.)]

I A 155*; I C 78*; V B 148,37*.

(„Preciosa“ [lyrisk Drama af P. A. Wolff, ovrs. af C. J. B.]) II A 3*.

Boye, Engelbrecht ([„Epictets Haandbog“, ovrs. og med Anmærkninger oplyst af E. B.]) X, 3 A 643*.

Braad (Socrates' maieutiske Kunst ... ender ikke i Resultat men med en B.) VII, 1 A 74.

(Texten [til Taler til Opvækkelse i tredje Afdeling af „Christelige Taler“] vælges saaledes, at det seer ud som et Evangelium ... men saa kommer B.)

VIII, 1 A 486 p. 216.

Braemer („Von wahren Begriff der Dichtkunst“ [i Litteraturliste optegnet efter „Aristoteles Dichtkunst ...“ v. M. C. Curtius]) IV C 103.

Brage-Snak (Grundtvig ... har prostitueret Damerne ved sin B.-S. og sin ølnordiske Uanstændighed) V B 187,8.

„*Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer*“ se *Grundtvig, Nicolai F. S.*

Brahma (tilfældige Incarnationer af B.) II A 728.

([Om B. og den indiske Mythologie i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 323).

„*Brahma og Bayaderen*“ se *Scribe, Augustin E.*

Brahmanisme (Schopenhauer som egl. op-giver Chrstd., anpriser altid Indien B.) XI, 1 A 144 p. 103.

Braman (I den indiske Religion er B., ... umidd. eet med Gud) II A 92 p. 57.

„*Prinzessin Brambilla*“ se *Hoffmann, Ernst T. A.*

Brammer, Gerhard P. (I en lille Artikel [„Biskop Mynsters Skriftsteder“ i „Ugeskrift for den evangeliske Kirke i Danmark“ Bd. III 1854] af B. ... udhæves [Matth. 10,32 f.] især som et af Biskop Mynsters Skriftsteder)

XI, 2 A 319 p. 342; 365 p. 369–370.

Brand (i den B., Chrstd. vil antænde, er

det ikke Alle, der udbrænde til Aand) XI, 2 A 41 p. 45.

Brandis, Christian A. („Rheinisches Museum für Philologie“, „Geschichte und griechische Philosophie“) X, 6 C 6,7.

Brandis, Joachim D. (E. Darwin „Zoonomie, oder Gesetze des organischen Lebens“, aus dem Englischen mit Anm., v. J. D. B.) IV C 6.

Brandmajor (B. maa op, hver Gang Allarm-trommen gaaer) IV B 19 p. 186.

„*Hvad siger Brand-Majoren*“ se „*Øieblikket*.“ Nr. 6.

Brandt, Carl J. se „*Dansk Kirketidende*“.

Brasilien (jeg var enthusiastisk for Deres [P. W. Lunds] Beskrivelse af Deres Op-hold i B.) I A 72 p. 45–46.

Brause ([Replik af B. i „Sovedrikken“. Et Syngestykke efter Bretzners tyske Original af Oehlschläger]) III B 41,4.

Bredahl, Chr. Hviid ([„Fragmenter af 4. og 5. Act af Sokrates, Tragedie“, i „Gæa“ 1846, udg. af P. L. Møller]) VII, 1 A 65*.

Bremer, Frederikke (F. B. har nu behaget at lyksaliggjøre Danmark med en Bedømmelse [cf. „Liv i Norden“]) X, 1 A 658 p. 412.

(jeg refuserede hendes Indbydelse ... Saa faaer man det at høre paa Prent, at man er „utilgængelig“)

X, 1 A 658 p. 412.

(Formodentlig skyldes det Martensens Indflydelse, at F. B. har ... skaffet mig et betydeligt Damepublikum)

X, 1 A 658 p. 412.

(det hedder hos F. B. [cf. „Liv i Norden“], at jeg er saa sygelig og saa pirrelig, at jeg kan blive forbittret, naar Solen ikke skinner, som jeg vil) X, 2 A 25 p. 22. (rendte ikke F. hver Dag til ham [Martensen] og læste Dogmatik, som hun fik Udhængs-Arkene af)

X, 2 A 25 p. 22; X, 6 B 137 p. 184.

([F. B.] antyder [i „Liv i Norden“], at Martensen er Christus)

X, 2 A 155 p. 119.

(F. B. ... dybsindigt forudsiger at Martensens Dogmatik vil gjenføde hele Videnskaben i Norden)

X, 2 A 155 p. 119; X, 6 B 105 p. 132; 137 p. 184.

([F. B.] er med mange sympathetiske Baand knyttet til Martensens Dogmatik) X, 6 B 137 p. 184.

Bremse (Hvorfor sammenlignede Socrates sig selv med en B.?) VII, 1 A 69.

(„en B.“ (Socrates)) VIII, 1 A 154.

(at kalde Socrates et Genie er en Dumhed . . . saa havde han ikke været en B.) VIII, 1 A 491.

([jeg skulde] blive en plagende „B.“ for . . . al denne Aandløshed, der . . . har faaet Chrstd. vrøvlet ned til en Ubedydelighed) XI, 3 B 53 p. 102.

Brennecke, Jakob A. (B. udgav 1819 „Biblischer Beweis dass Jesus nach seiner Auferstehung noch 27 Jahre auf Erden gelebt hat“)

I C 19 (i Bd. XII p. 89).

Brentano, Clemens („Die mehreren Wehmüller und ungarischen Nationalgesichter“ v. C. B.) I A 337*; I C 86 p. 238.

([Om Faust i L. A. v. Arnims, C. B.s] „Des Knaben Wunderhorn. Alte deutsche Lieder“) I C 101*; 102 p. 274*.

([Om „Geschichte vom braven Kasperl und dem schönen Annerl“, cf. „Historien om den brave Kasper og skjon Ane“ i „Harpen. Et æsthetisk Tidsskrift“. Udg. af A. P. Liunge]) II A 32.

([Cit. fra „Die schwarzbraune Hexe – Fliegendes Blatt“ i L. A. v. Arnims, C. B.s „Des Knaben Wunderhorn“]) II A 51 p. 42*.

([Cit. fra L. A. v. Arnims, C. B.s „Des Knaben Wunderhorn“]) II A 259*.

([Allusion til Digtet „Der Tannhäuser“ i L. A. v. Arnims, C. B.s „Des Knaben Wunderhorn“]) VIII, 1 A 18*.

(„Die barmherzigen Schwestern in Bezug auf Armen- und Kranken-Wesen und das Bürgerhospital zu Coblenz in ihrer Pflege“ [tilskrives C. B., cf. Reuchlins „Das Christenthum in Frankreich“]) X, 6 C 6, 11.

Bresler, Karl A. M. („Nachricht vom Leben und Charakter des Thomas Bateman . . .“ übers. v. K. A. M. B.)

X, 5 A 76.

Bretschneider, Carl G. ([Forklaringer fra „Lexicon manuale Græco-Latinum in libros Novi Testamenti“ auct. C. G. B. til græske Gloser i N.T.])

I C 8; (i Bd. XII p. 27); 10; 11;

12 p. 194–196; (i Bd. XII p. 43); 13;

(i Bd. XII p. 44–45); 35; 36 p. 205–206; 43; 44.

([Om Prædestinationslæren i B.s „Handbuch der Dogmatik der evangelisch-lutherischen Kirche“, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 84).

([Om B.s Forslag om at opgive Arvesyndstheorien i „Aphorismen über die Union der beiden evangelischen Kirchen“, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 86).

([Om B.s Forstaaelse af Døbeformelen i „Handbuch der Dogmatik der evangelisch-lutherischen Kirche“, i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie . . .“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 243).

([Om B.s Forstaaelse af Skrften som havende en dobbelt Læretypus i „Handbuch der Dogmatik der evangelisch-lutherischen Kirche“, i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie . . .“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 247).

([Om Daabens historiske Udvikling, cf.] B.s „Handbuch der Dogmatik der evangelisch-lutherischen Kirche“) X, 5 A 83.

Bretzner, Christian F. ([Cit. fra „Sovedrikken“. Et Syngestykke i to Akter, omarb. efter B.s tyske Original af A. Oehlen-schläger]) III B 41, 4*.

Brev (Den der ikke kan skrive B. . . bliver aldrig nogen farlig Forfører) III B 161, 1.

(En lille Pakke med B. [om Regine] . . . fra Berlin til Emil Boesen) X, 1 A 23.

(Jeg sender [Regine] hendes Ring i et B., som ordret findes aftrykt i „Skyl-dig? – Ikke-Skyldig?“])

X, 1 A 667 p. 422.

(Oftere har jeg med Fodposten modtaget B. og Deslige . . . deriblandt ogsaa fra Fruentimmer) X, 5 A 59 p. 63.

(Næste Morgen [omkring 10. Novbr. 1842] fik jeg B. fra [Regines Fader]) X, 5 A 149,12 p. 164.
 (Den Dag jeg saa modtog alt mit Tøi o.s.v. fra [Regine], skrev jeg et B. til Etatsraaden, det sendtes uaabnet tilbage) X, 5 A 149,17.
 (Iblandt mine Papirer vil ogsaa findes et B. bestemt til at aabnes efter min Død, som angaaer [Regine]) X, 5 A 149,25 p. 169.
 (B. besvarer jeg ikke) XI, 3 B 157 p. 257.
 „*Fragment af et Brev*“ ([Udarbejdelse til „Fragment af et Brev“]) VII, 1 B 195 p. 373–380.
 ([Udkast til „Fragment af et Brev“]) VII, 1 B 196–204 p. 380–385.
 „*Tolv Breve*“ se *Fibiger, Mathilde*.
 „*Brebøer mellem Christne, til Oplysning og Forbindelse*“ se *Johansen, Niels*.
 „*Der Brief Pauli an die Epheser erläutert und vertheidigt*“ se *Rückert, Leopold I*.
 „*Briefe eines Deutschen an die Herren Chateaubriand, de la Mennais und Montlosier über Gegenstände der Religion und Politik*“ se *Tzschirner, Heinrich G*.
 „*Briefe die neuste Litteratur betreffend*“ se *Lessing, Gotthold E*.
 „*Über die Lehre des Spinoza, in Briefen an Herrn Moses Mendelssohn*“ se *Jacobi, Friedrich H*.
Briller (B. skjule meget – ogsaa Taare i Øiet) II A 417.
Brion, Friederike E. (Goethes Frederikke afslaaer ethvert Ægteskab, fordi det maa være en Pige nok at have elsket Goethe) X, 5 A 150,1 p. 172.
Brock ([Om B. i Historien om Loke og Dværgen, cf. „Mythologie der Feen und Elfen vom Ursprunge dieses Glaubens bis auf die neuesten Zeiten“ ... übrs. v. Dr. O. L. B. Wolff]) II A 112.
Broder (De tvende Veie og de tvende Brødre [i Udkast til „Opb. Taler“]) IV B 169.
 (Da der ingen Præster var, men de Christne vare alle Brødre, da var Gud Virkeligheden nærmere) XI, 2 A 51 p. 59.
Broder, min se *Kierkegaard, Peter Chr.*

„*Broderen*“ se „„Den forlorne Søn“ – „Faderen“ – „Broderen““.
Broderkjerlighed (et Exempel paa Forskjel mellem Fader-Kjerlighed og B.) X, 2 A 325 p. 238.
Broderskab ([Nadveren]) er et skjønt Tegn paa det B., der skal være mellem alle Msker) II A 579 p. 213.
 ([J. H. Fichte om B. i „System der Ethik“]) X, 4 A 83 p. 50–52.
Brogede, det (det B. som et nødvendigt Moment i det Romantiske ... jeg kunde næsten sige det Modsatte) II A 638.
Brorson, Christian F. (Prof. B. har blot enkelte Timer levede for Evigheden) III B 179,63 p. 210.
Brorson, Hans A. ([Cit. fra Psalmen „I denne søde Juletid“ i „Troens rare Klenodie, i nogle aandelige Sange fremstillet af H. A. Brorson“. Udg. af L. C. Hagen]) III A 12.
 ([Cit. fra „Kom Helligaand, kom hjertemild“ i „Psalmer og aandelige Sange af H. A. Brorson“, samlede og udg. af J. A. L. Holm]) VIII, 1 A 634.
 ([Cit. fra „Nu, har jeg vunden“ i „Troens rare Klenodie“]) IX A 255.
 ([Cit. fra „Saa kom, o Jesu, stærke Helt“ i „Psalmer og aandelige Sange“]) X, 1 A 53.
 ([Om „Her vil ties, her vil bies“ fra „Svanesang“ i „Psalmer og aandelige Sange“]) X, 1 A 54 p. 41–42; 677; X, 2 A 249; 287.
 (et underligt gribende Ord: [Cit. fra „Jeg gaaer i Farer, hvor jeg gaaer“ i „Psalmer og aandelige Sange“]) X, 1 A 70.
 (Kunde benyttes ... De to sidste Linier af hvert Vers i [„Skal vi ustridig hist“] af B.s „Svanesang“ [i „Psalmer og aandelige Sange“], til en Tale om „Troen“ eller om „Taalmodighed“) X, 2 A 372.
 (B.s Psalme [„Min Christen er dit Kors saa svart“] (Korsets Hemmelighed): [Cit. fra „Psalmer og aandelige Sange“]) X, 3 A 730.
Brosbøll, Johan C. C. se *Etlar, Carit*.
Broutende, den (Ved sin Troskyldighed gjør Ironikeren den B. uforsigtig: og saa fanget han) VII, 2 B 235 p. 158.

Brud, en (lægge [Skriftens Lære om Ægteskabet] til Grund for en Vielse: saa vil B. og Brudgom blive ... forbittrede) VIII, 1 A 198.

([Brorsons Psalme „Her vil ties, her vil bies“ fra „Svanesang“ som Exempel paa, at det var] i en ældre Psalmedigtning almindeligt at fremstille Sjælens Forhold til Christus ... under Billedet af Forholdet mellem B. og Brudgom) X, 1 A 54 p. 41.

(Forførerer siger: en B. og et Brud svarer mandligt og qvindeligt til hinanden) XI, 1 A 283.

(et Brud og en B. o: for at blive B., maa Du bryde med Verden) XI, 1 A 283.

„*Bruden*“ se *Scribe, Augustin E.*

Brud, et (Kun i Kraft af et B. ... fandt jeg et religiøst Udgangspunkt [i Udarbejdelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 119,16.

(„Systemets“ Vrøvlerie laae deri, at det meente, at [Umiddelbarheden] naaedes igjen uden et B.) X, 1 A 360.

(Forførerer siger: en Brud og et B. svarer mandligt og qvindeligt til hinanden) XI, 1 A 283.

(det at blive Christen er et B.)

XI, 2 A 163 p. 177.

Bruder, C. H. ([Sancti Aurelii Augustini „De doctrina christiani“, ed. C. H. B.]) V B 115,1*.

Brudejomfru ([Om de daarlige B.])

VIII, 1 A 357.

Brudetale (Jeg kunde have Lyst at skrive nogle „B.“) V A 27.

(Jeg vil nu skrive Lejlighedstaler, istedenfor opbyggelige Taler. B. ...) V A 62.

Brudevielse (Text til en B.: ... Ordspr: 31,30) VIII, 1 A 232.

(Text til en B. Ordspr. 5,18.19)

VIII, 1 A 467.

(Text til en B. Eph. 5,20) VIII, 1 A 521. (Thema til en B. Hvad Du elsker, det er Dit og det bliver Dit) IX A 30.

(Luk. 20,34.35 (hvilket Sted passende kunde bruges til Text ved B.))

XI, 1 A 141 p. 98.

(Ingen redelig Mand kan med N.T. i

sin Haand ... holde B., som det nu gjøres) XI, 1 A 157 p. 123.

(saaledes [som ved en B.] betragtedes omtrent ... i den ældste Kirke Ens Dødsdag) XI, 1 A 157 p. 124.

„*Ved Anledning af en Brudevielse*“ se „*Tre Taler ved tænkte Leiligheder*“.

Brudgom (lægge [Skriftens Lære om Ægteskabet] til Grund for en Vielse: saa vil Brud og B. blive ... forbittrede) VIII, 1 A 198.

([Om Brorsons Psalme „Her vil ties, her vil bies“ fra „Svanesang“ som Exempel paa, at det var] i en ældre Tids Psalmedigtning almindeligt at fremstille Sjælens Forhold til Christus ... under Billedet af Forholdet mellem Brud og B.) X, 1 A 54 p. 41.

(Som en B. elsker Christus mig)

X, 2 A 231 p. 172.

(som en B. elsker Christus Kirken, der er Bruden) X, 2 A 231 p. 172.

(Naar Christus sammenlignes med B., den Troende med Bruden, saa maa erindres, at dette Billedes Første da ikke passer) X, 2 A 319.

Brun, Michael W. ([Allusion til M. W. B.s „De skandinaviske Brødre“, Skuespil i 5 Acter]) VI B 235 p. 291*.

Bruno, Giordano (Udtryk af G. B. om den bornerede Orthodoxie [cf. Carrieres „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit“]) VIII, 1 A 118. ([Et Ord af G. B. om Forholdet mellem Guds Kunnen og Udføren, cf. Carrieres „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit“]) VIII, 1 A 148. ([Om G. B., der blev Martyr for en Idee]) X, 2 A 516.

Bruns, H. Th. ([„Neues Repertorium für die theologische Literatur und kirchliche Statistik ...“ hrsgeg. v. H. Th. B.]) VI A 84*.

Brutus, Marcus Junius (lade B. fortryde, at han lod Sønnen henrette) III A 199 p. 80.

([Om B.s og Antonius' Tale efter hinanden over Caesars Liig i Shakespeares „Julius Caesar“, 3. Act 2. Scene]) IV A 172.

((Om B.s Selvmord i Udhævelse af SK i et Exemplar af „Studier og Exempler“ ved A. P. Adler)) VII, 2 B 237,45.

Bruun, Niels T. ([„Figaros Givtermaal eller Den gale Dag“. Syngestykke i fire Acter, ovrs. til Musik af Mozart efter den italienske Omarbejdelse af Beaumarchais' franske Original ved N. T. B.]) I A 270*; 277*; I C 125 p. 304*; III B 41,3*; 181,4*; IV B 30*; 117 p. 297*; 118,18*; 120 p. 307*; V B 5,2*; XI, 3 B 11 p. 23*; 216,2*.

([„De to Dage eller Flygtningerne“. Syngestykke i tre Acter, af Bouilly, ovrs. ... af N. T. B.]) I A 297*; 303*.

([G. J. Wenzel „Manden af Verden eller Grundsætninger og Regler for Anstand, Tække, fiin Levemaade og sand Høflighed“. Ovrs. ... ved N. T. B.]) I A 331 p. 146*.

([„Ungdom og Galskab eller List over List“. Syngestykke i to Acter efter Bouilly, ovrs. af N. T. B.]) V B 172,12*.

Brückbräu, Friedrich W. ([„Francesco Petrarca, sämtliche italienische Gedichte“, neu übrs. v. F. W. B.]) IV A 95*.

bryde (Folk ere ... tilboielige til at finde det latterligt, at En religiøst bryder en ny Bane) XI, 1 A 37.

bryde af (at bryde af ... at det er en Kunst ligger netop deri, at det synes som behøvedes der ingen Kraft) V B 188 p. 329. (At bryde af fordrer Kraft, ... er en Kunst, netop fordi Kraften kun ytrer sig negativt) VI B 1,1.

(at naae sit Høieste – og saa, saa bryde absolut af ... er ingenlunde en religiøs Tanke, men en verdslig-stolt Tanke) X, 1 A 413.

(da jeg havde solgt Huset og tjent lidt derpaa, var min Agt, nu at gjøre Alvor af at bryde af) X, 1 A 424 p. 271.

(det blot at være Forfatter i nogle Aar, ... det at øve den Kunst at kunne bryde af) X, 1 A 424 p. 271.

(der var i min Sjæl fra tidligste Tid en oprindelig Beundring for ... den Kunst: at kunne bryde af) X, 5 B 201 p. 382.

bryde ud (alle Udtryk og Vendinger i For-

hold til et Selvmord er i Retning af „at bryde ud“) XI, 1 A 254 p. 205.

Bryderie (den Pige [Regine] har gjort mig B. nok. Nu er hun ... lykkelig og vel gift) VIII, 1 A 447.

„Die Brüderschaft des gemeinsamen Lebens“ se *Delprat, Guillaume H. M.*

Bryllup (hiint keiserlige B. [i foreløbig Udarbejdelse til „Phil. Smuler“) V B 12,9. (blot at holde B. og saa døe [i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 97,48.

Brylluppet i Cana (Luthers Prædiken over Evangeliet om B. i C. [cf. „En christelig Postille“) X, 1 A 303.

(derfor er [B. i C.] det første Mirakel, fordi det er som et Motto paa hele Christi Liv: først Lidelse – saa Forherligelse) X, 2 A 85.

([Om Grundtvigs Benyttelse af Historien om B. i C.]) X, 2 A 356.

([Om Christenhedens Benyttelse af Evangeliet om B. i C. som et Beviis paa, at den Christne skal gifte sig]) X, 3 A 316; XI, 2 A 160; 241 p. 252.

(B. i C. Chrstd. forvandler Vand til Viin: den negter Msket det Jordiske – men skjenker ham det Evige) X, 3 A 316; X, 4 A 457.

Brynde (der er en vis Uvillie i Apostelen idet han ... siger: det er bedre at gifte sig end at lide B.) XI, 1 A 313 p. 249. (Superbt; at tilfredsstille den heftigste B. er „tillige“ at øve den største Velgjerning!) XI, 3 B 150 p. 238.

Brystsvag (den B. befinder sig allerbedst, naar det er allerværst) I A 75 p. 58.

„„Tag et Brækmiddel!““ se „Øieblikket.“ Nr. 1.

Brændeviinsaftryk (Jeg lever omtrent nu [5: omkring Juni 1838] som et B. af en Original-Udgave af mit eget Jeg) II A 742.

Brændpunct (et B., hvori alle Radier samles. Et saadant B. har jeg vel ogsaa søgt) I A 75 p. 56.

Bræstrup, Christian J. C. (beklæder en af de vanskeligste Stillinger i Danmark) VII, 1 B 22 p. 193.

Bröchner, Hans (afdøde B.s Collegier [i Ud-

- arbejdelse til „Forord“ II]) V B 80,2.
- Brøchner, Hans* ([H. B. spillede Theologen Søren Kirk i Hostrups „Gjenboerne“) VII, 1 A 154*.
- Brød* (Navnkundighed kan man ... vente lidt paa, men ikke det daglige B.) VI B 196 p. 273.
- ([Om Mynsters Prædiken „Om den Bøn: giv os i Dag vort daglige B.“, cf. „Prædikener paa alle Søn- og Hellig-Dage i Aaret“) VII, 1 A 78.
- (Meningen af Miraklet om de 5 B. og de 2 Fiske) VIII, 1 A 26.
- (et Mske lever ikke af B. alene men af hvert Ord der udgaar af Guds Mund) X, 2 A 136.
- Brøde* (det ansees [nu] som en B., naar en Præst ikke gifter sig) X, 1 A 440 p. 280.
- Brøde, hellig* (Middelalderen foer vild og troede, at det var en hellig B., om en Præst giftede sig) X, 1 A 440 p. 279.
- Brøde, min* (hvilken var saa min B.? ... [at jeg angreb en] vanvittig uproportioneret literair Nederdrægtighed) IX A 370 p. 213.
- „*De to Brødre*“ ([Udkast til] Et Stillebens-Stykke) VII, 1 A 245.
- Brødre-Menighed* (Lodkastningen er blevet sanctioneret i ... B.-M.) X, 1 A 310.
- (jeg mener at i en vis Forstand har B.-M. truffet det Christelige ... [at] gøre Ægteskabet til Pligt) X, 1 A 310.
- (B.-M. accentuerer ikke Efterfølgelsen – til Vederlag for Blod-Theoriens Lyrik) X, 3 A 338.
- Brød-Uroligheder* (jeg maa tillægge B.-U. i Aar [1847] ... stor Betydning) VIII, 1 A 108.
- (B.-U. ere ... understøttende og opvækkende i Forhold til hele min Forfatter-Existents) VIII, 1 A 172.
- „*Buch der Lieder*“ se *Heine, Heinrich*.
- Buchwald, Johan H.* ([Om Inseratet i „Adresseavisen“ 1851, Nr. 220 (18. Sept.) af Lector B., der har skrevet en Bog, som hedder „Invaliden eller Soldater-Perspective“ og koster 4 Mark]) X, 6 B 255 p. 421–424*; 256.
- Bud* (Det Forfærdelige i [Abrahams] Collisionen er, at det er et Sammenstød ... mell. Guds B. og Guds B. [i foreløbig Udarbejdelse til „Frygt og Bæven“]) IV B 67.
- (Mange Msker mene ..., at de christelige B. ... ere lidt for strenge) IX A 28.
- De 10 Bud* (De 10 B. dertil svarer som det egl. Modstykke: Fader vor) II A 673.
- Buddha* ([Om B.s Lære som en Reaction mod Mythologien, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 324).
- Buddhisme* ([Om B. og den ved den vakte Mysticisme, Idealisme og Spiritualisme som en Fuldendelse af den ulykkelige indiske Bevidsthed, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 324).
- buddhistisk* (i den Buddhistiske [Religion] er Lamaen umidd. Gud [i Excerpter af „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“ v. K. Rosenkranz]) II A 92 p. 57.
- Budskab, gladt* ([Om Chrstd. som det glade B.]) X, 2 A 455 p. 323; X, 4 A 417; XI, 1 A 363.
- Bue* (Du Almægtige, ja Du veed i Sandhed at stramme en B.! ... Frygtelige Qval saaledes at skulle være B.) XI, 3 B 67 p. 117; 70.
- Bueskytte* (kald Døden en B., see Elskoven er jo ogsaa en B. [i foreløbig Udarbejdelse og Udkast til „Ved en Grav“]) VI B 119,1.
- „*Buesvingers Saga*“ ([Om „Buesvingers Saga“, fra „Nordiske Kæmpe-Historier ...“ fordansket ved C. C. Rafn, som Exempel paa det Hamletske]) I A 145 p. 87.
- Bugenhausen, Johann* ([Om J. B. i Excerpter af Marheinekes „Geschichte der teutschen Reformation“]) I C 1 (i Bd. XII p. 14).
- Bugge, Niels* (Historien om Hr. B., der i 7 Aar blev beleiret paa Hald) III A 67 p. 32.
- Bugtalerie* (Tilsidst forsvinder Sandheden af Verden ... og det Eneste der høres vil blive dette Slægtens B.) VIII, 1 A 540 p. 247.

(dette B. [at jeg var den største Egoist] er egentlig det Ondes Hemmelighed) IX A 489 p. 279.

(At sige det [Christelige] objektivt dette er atter et Forsøg i Retning af B. ... at mystificere sit Jeg i Forklædning af at være tredje Person) XI, 2 A 106 p. 113. (behager Msket ... at være Person ... – men anonymt eller ved B.)

XI, 2 A 107 p. 113.

„En Nat ved Bullar-Søen“ se *Carlén, Emilie*.

Bulwer, Edward G. ([Eksempel paa, hvilken Magt Pathos har, i Madame Nielsens Udtalelse om hendes Søns fornemme Ægtefælle i „Pigen i Lyon“, Comedie i 5 Acter af B., ovsr. af N. V. Dorph]) VI A 118*.

Bundfald (I smaae litteraire Forhold er det ... [umuligt] at udtrykke at B. er B., fordi vi ere hinanden for nær paa Livet) VII, 1 B 72 p. 260.

([i] Paris og London ... ere Forholdene saa store, at B. virkelig kan blive B.) VII, 1 B 72 p. 260.

Burlesk ([B. opført i] Schema over den sig udviklende Comedie) I C 124.

Burmarr ([Om Hr. og Madame B.s Cerimoniel for Dyrehavs-Søndagen, i Johan Ludvig Heibergs „De Uadskillige“]) VI B 233 p. 288–289.

([Om Hr. og Madame B.s Samtale om Forlovelsens Betydning, i Johan Ludvig Heibergs „De Uadskillige“]) XI, 3 B 93 p. 149.

Buxer, mine ([SK om sine B.s Betydning paa Grund af „Corsarens“ Omtale af dem])

VII, 1 B 55 p. 234–236; p. 241–242; 66; 67 p. 250–251; 68; 69 p. 251–254; 70 p. 256; VII, 2 B 235 p. 27; 248,8; VIII, 2 B 184 p. 287–288*;

IX A 97 p. 51–52; X, 1 A 189.

(jeg troede min litteraire Stræben [skulde gjøre mig udødelig] – men det blev mine B.) VII, 1 B 66; VII, 2 B 235 p. 27. (jeg gjør noget flaut, for dog at svække mine B.s store Indflydelse lidt)

VII, 1 B 67 p. 250.

(man skulde næsten tro, at mine B. var blevet Det Tiden fordrede)

VII, 1 B 69 p. 251; VII, 2 B 235 p. 27. (mine tynde Been og mine forhaanede B. ... hvad jeg i den Henseende har lidt, har jeg lidt for en god Sag) IX A 64. (alt det Vrøvl om mine B.! Her enedes Alle) IX A 209.

([dette] Vrøvl om, mine B. ogsaa det hænger ... sammen med mit Livs Tungsind) X, 1 A 234.

(paa 4de Aar, – og Kiøbenhavn interesserer sig endnu for mine B. ... med samme Lidenskab som for Tivoli)

X, 1 A 262 p. 174.

(det Farligste var at man skrev, at mine B. vare for korte ... fordi det sættes i Forhold til min Charakter)

X, 2 A 612 p. 439.

(Alt Det om mine tynde Been og mine B. og Øgenavnet „Søren“ ... er ikke glemt, det er forstaaet anderledes)

X, 3 A 8.

(Lad den praktiske Samtid ... asenagtigt beskjæftige sig med mine B. ... jeg har fundet hvad jeg søgte)

XI, 1 A 424 p. 323–324.

(faae enhver Forbigaaende (som jeg nu i en Aarrække har udholdt det i Forhold til mine Been og B.) til at see efter mine Fødder) XI, 2 A 11 p. 13.

se ogsaa *Beenklæder*, mine og *Paaklædning*, min.

„Sechs Bücher vom wahren Christenthume und dessen Paradisgärtlein“ se *Arndt, Johann*.

„Vier Bücher vom wahren Christenthum“ se *Arndt, Johann*.

Büchner, Gottfried A. („Biblische Real- und Verbal-Hand-Concordanz“ v. H. L. Heuber)

VII, 1 A 209*.

Byrde (ved „B.“ forstaae vi [Msker] Armod Mangel, Ringhed ... Chrstd. forstaaer ved „B.“ Millionen, de jordiske Goder) XI, 1 A 19 p. 18–19.

Byrde, min (Et Liv, som var mig selv til B., ... et saadant Liv tager Gud sig af) VIII, 1 A 650 p. 297.

Bürger, Gottfried A. ([Om B.s Digt „Leonore“, cf. „Gedichte“, behandlet som Skuespil]) I A 25*; 209 p. 103*.

(Omkvædets store Betydning ... f. E. B.s „Leonore“) I A 261.

([Cit. fra „Leonore“])

II B 10 p. 289*; V B 171 p. 284*.

([Cit. fra „Leonore“ om at ordinere Sacramentet for ulykkelig Elskov])

X, 3 A 305.

Byron, George N. G. ([Om B.s Digte „Manfred“ og „Cain“ i Referat med Cit. af „Ueber Goethes Faust“, Vorlesungen v. Dr. K. E. Schubarth])

I C 99 p. 272–273.

(Lord B.s „Manfred“ er nok Faust uden en goethisk opdragende Mephisto?)

I C 102 p. 277.

(en Halt ... (en Lord B. f. E.) kunde vel ønske at vorde helbredt – men ikke paa det Vilkaar, at han ... skulde afdøe fra Verden) X, 3 A 314 p. 229.

„Om Lord Byron“ se *Thomsen, Grturm Thorgrtinson*.

Büsching, Johann G. ([Henvisning til B.s „Ritterzeit und Ritterwesen“]) II A 429.

Bysnak (Den Løgn og B. ... man er omgiven af ... gjør mig maaskee altfor overspændt ængstelig for at have Sandheden paa min Side) VII, 1 A 2.

(Jeg har ... været raadvild, om jeg ikke af H: t: ... („Corsar“-Vrøvlet og B.) skulde lade Vedgaaelsen af mit Forfatterskab [i „Afsl. Efterskr.“] ude)

VII, 1 A 3.

(Danmarks Grund-Skade: Smaalighed ... B.) VIII, 1 A 419 p. 183.

(Der er i et lille Folk en Fare mulig ...: det er B.) VIII, 2 B 73 p. 135.

(bliver Piat og B. den offentlige Mening saa er Danmark gaaet under)

VIII, 2 B 185 p. 292.

(med B. og Piat er jeg mig bevidst ... at jeg redeligt og ærligt har ... slaaet den for Panden) VIII, 2 B 185 p. 292.

([Om B.s Udbredelse ved Hjælp af Presen]) IX A 357.

([B.] er virkelig kommet til Anseelse siden den Tid Journalisterne have taget sig af den) XI, 2 A 438 p. 439.

Bähr, I. Christian F. („Plutarchs Werke, Moralische Schriften“, übers. v. I. C. F. B.) IX A 122*.

Bährend, Agent se *Behrend, Israel J.*

„Bärensohn“ (Omfatten af Alt – Afmagt – Velsignelsen (serbisk Folkesagn) [v: „Bärensohn“]) I A 175*.

([Referat af og Bemærkninger til det serbiske Folkesagn „Bärensohn“ i „Erzählungen und Märchen“ hrsg. v. F. H. v. der Hagen]) I C 82.

„Fire Boger om den sande Christendom“ se *Arndt, Johann*.

Böhme, Jacob (en Christus for Anselms Aand er forskjellig fra en B.s [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 14 p. 324.

([Om hvorledes „cogito ergo sum“ kan yttre sig i J. B.s Mysticisme, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 18 p. 329.

([Om J. B.s Forklaring i „Aurora, oder die Morgenröte im Anfang“ af Guds Aabenbarelse af sin Guddom i Naturen, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 18).

([Om det at den metaphysiske, speculative Anskuelse af Forsoningen repræsenteredes af alle Mystikere, især af J. B., i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 56).

([Om J. B.s Erkendelse af Mskets Væsen som det at være i Enhed med Gud, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 67).

([Om at J. B. lader Aanden resultere af Naturen, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 69).

([Cit. fra J. B.s „Christosophia, oder Weg zu Christo“ om det at fastholde een Tanke i Anfægtelsens Øieblik]) III A 125.

([Cit. af J. B.: „Gott hat aus Einem zwei gemacht und ist doch ein geblieben“ fra „Aurora, oder die Morgenröte im Anfang“, i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie

...") III C 26 (i Bd. XIII p. 199).
 ([Om at Schelling i „Philosophische Untersuchungen über das Wesen der menschlichen Freiheit“ bevæger sig i J. B.s Udtryk])

IV B 118,7 p. 303; V B 72,10.

([J. B. anført i Udarbeidelse til „Begr. Angest“) V B 53,18.

(Et ypperligt Ord af J. B. [Cit. fra Carriers „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit“])

VIII, 1 A 105.

Böhmere (Var B.s ... Paastand paa ikke at ville modtage den latinske Liturgi ... – ikke de første Reformations-Forsøg?) I A 107.

Böhringer, G. Friedrich ([Optegnelser og Cit. fra samt Allusioner til] F. B.s „Die Kirche Christi und ihre Zeugen oder die Kirchengeschichte in Biographien“) X, 4 A 109*; 121; 131; 133; 134; 138 p. 80; 139; 140; 141; 142; 143; 144 p. 83–84; 145; 147; 149; 154; 155; 156; 158; 159; 160 p. 92; 161*; 162*; 169; 170; 171; 172; 173; 174; 175*; 177; 179; 202; 203; 205; 206*; 210; 211; 212 p. 115; X, 5 A 98 p. 114; 124 p. 135; 133; 135; XI, 1 A 4 p. 9*; 150; 237 p. 192*; 371*; XI, 2 A 68; 125 p. 135*; 302 p. 320; 307 p. 331*; 325 p. 346; 328*; 341.

Bøn ([Om at B. bliver en Fiction, naar Følelsen af den absolute Afhængighed bliver det Høieste, i Excerpter af Schleiermachers „Der christliche Glaube“) I C 20 p. 202.

([Motiv for Takke-B.: Frygt eller religiøs Sikkerhed]) II A 201.

(Om Udholdenhed i B.) II A 266.

([B. til Texten „Johannes, der prædiker i Ørkenen“) II A 285.

([B. til Prædiken over Themaet „Vi fristes i Ørkenen!“]) II A 295.

(det er den Hellig-Aand der virker B.) II A 301.

(hvorfor er selv din B. saa udæskende) II A 311.

(Fader i Himlene! ...)

II A 313*; 320*; 342*; 377 p. 149–150*; 538*; 554*; IV B 150*; 171*; 175*;

IV C 1 p. 355*; VI B 150; 154; 160*; 161*; 164*; VII, 1 A 131*;

132 p. 75–76*; 133*; 134*; 136*; 137*; 138*; 142 p. 80–81*;

VIII, 1 A 55 p. 29–30*; 247*; 255*; 367*; 380*; VIII, 2 B 107*; 108;

X, 1 A 633*; X, 2 A 342*; X, 6 B 2 p. 5. (B. er bleven en ved en udhulende Reflexion udpumpet aandrig Conversation) II A 455.

(vor B. bliver dog engang imellem bøn-hørt) II A 507.

(Man taler saa meget om Guds Uforanderlighed, for derved at svække B.s Betydning) II A 537.

(gjør Du, der af Vantro nægter B.s Gyl-dighed Dig ikke skyldig i Overtro)

II A 537.

(kan der ligge noget humoristisk i B.)

II A 660.

([Om at B. ifølge Kant kun er et Middel til at holde de moralske Ideer levende hos sig, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“])

II C 24 p. 339–340.

([Om at B. for Kant kun bliver et subjektivt Opmuntringsmiddel, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 292).

([Om B. i Jesu Navn i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 93–95).

([Om B.s Væsen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 94–95).

([Om B. som Cultusform i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 95–96).

([Om at der i B. kun er en mystisk Eenhed mellem Gud og Msket, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 96).

([Om det at forsvare B.s Realitet i Optegnelser til B's Papirer i „Enten – Eller“]) III B 181,8.

(Menighedernes ... fromme B. og Forbønner for Paulus) III C 1 p. 238.

(B.s Velsignelse) III C 1 p. 248.

([Udkast til B. fra SKs Deeltagelse i Øvelser paa Pastoral-Seminariet]) III C 9*.

(om B. end Intet udretter paa Jorden, den arbejder dog i Himmelen)

IV A 145; 171.

(ikke angstfuld afbryde sin B. for at see om det nu skeer) IV B 165.

(Ved at stride i B. skeer ... [at] Du seirer derved at Gud seirer) V B 221.

(„At vi maatte lære at sørge over vore Synder“ B. i Chorsdøren) VI B 152.

(„Bøn“ i Tryk-Manuscript til „Lidelsesernes Evangelium“)

VII, 1 B 181,4; 192,34.

(Det var i en tidligere Tid en from Skik i Husene at der holdtes B. før Maaltidet. Det er nu forandret) VIII, 1 A 41.

([Udkast til B. til Luk. 12,20 som Text]) VIII, 1 A 364.

([B. til en Fredags-Prædiken over Texten Johs. 12,32, holdt af SK i Frue Kirke 1. Sept. 1848])

VIII, 1 A 372 p. 165-166;

IX A 255 p. 144; IX B 53,1.

(Chrstd. viser selv, at B. ... dog ikke er den høieste Salighed)

VIII, 1 A 532; X, 2 A 595 p. 426.

(Den som i Sandhed troer, at Christus var og er Gud ... han kan jo i B. henvende sig til Christus og sige: dette [om det Historiske] forstyrrer mig – men [Du bliver hos mig]) VIII, 1 A 565 p. 263.

([Udkast til B. i Udarbeidelse til „Taler ved Altergang om Fredagen“ i „Christelige Taler“]) VIII, 2 B 107; 108.

([Udkast til B. i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“])

VIII, 2 B 142; 143 p. 243-244.

(B. til Gud paa Nødens Dag [er] ham den kjæreste og velbehageligste)

IX A 15.

(Ganske at kunne sige Amen til en B., o hvor sjældent er Dette håndt) IX A 24.

(Den B.: drag mig til Dig; den forskellige Maade, paa hvilken det kan siges af de Forskjellige) IX A 255 p. 144.

([Et smukt Ord af den hellige Therese om at opgive B., naar Modstanden kommer, Cit. fra „Fenelons sämtliche Werke“]) X, 1 A 291.

([B., om at modtage Alt af Guds Haand]) X, 1 A 470 p. 299-300.

(skal min B. høres, saa maa den være i Jesu Navn) X, 2 A 77 p. 61.

([B., om Christi uendelige Taalmodigheds Lidelse]) X, 2 A 343.

([B., om den Hellig-Aands Bolig i Msker]) X, 2 A 344.

(Den ordrige, den vidtløftige B. turde ofte skjule i sig Vantro) X, 2 A 595 p. 425.

(B. den tause, tillidsfulde Overeenskomst med Gud) X, 2 A 595 p. 426.

([Den Religieus B. om, at Jesus Kristus maa udfylde hans Tanke])

X, 3 A 11*.

([B. til Evangeliet: den store Nadvere]) X, 3 A 108.

([Scriber om Forholdet mellem B. og Troen, cf. „Seelen-Schatz“]) X, 3 A 531.

([Cit. af Tertullian, om Herrens B., fra Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen“]) X, 4 A 143.

([Om Forskjellen mellem en Bedendes B., der venter Gud endeligt skal hjælpe, og en Bedendes B., der seer et helt Liv i Lidelse]) X, 4 A 562.

([Om Forskjellen mellem almindelige Mskers B. og et Sandheds-Vidnes B.]) X, 4 A 565.

([Udkast til B. i Concept til „Til Selvprøvelse“]) X, 6 B 2 p. 5.

(B. til „Lidelses-Historien“! Christelige Taler) X, 6 B 239.

Bøn, min (hvor forunderligt, at jeg fra min tidligste Tid ... hver Morgen bad, at Gud vilde give mig Kraft til den Gjerning, Du selv vil anvise mig) IX A 69*.

(min B. til Gud: at jeg takkede ham for det ubeskrivelige Gode han har gjort mod mig) X, 2 A 104 p. 80.

„En Bøn til Corsaren“ ([Udkast til en aldrig publiceret Avis-Artikel af Victor Eremita]) VI B 192; 193.

„Den rette Bedende strider i Bonnen og seirer – derved, at Gud seirer“ se „Fire opbyggelige Taler“.

„Værer aarvaagne i Bønnen“ se „Opbyggelige Taler“.

„Værer ædru i Bønnen“ se „Opbyggelige Taler“.

Bønhas (enhver større Forfatter har een ell. anden B.)

VII, 1 A 55; VII, 1 B 87 p. 285*.

bønhøre (vor Bøn bliver dog engang imellem bønhørt) II A 507.

(vedblive, at bede Dig [o Herre], indtil Du haver bønhørt mig)

III A 158 p. 63–64.

Bønhorelse (der er en B.s Vished, der fastholder Gud) III C 1 p. 248.

Børgesen, Johan P. G. (Nyhavn 282)

III A 50*.

Børgesen, Peter A. (Nyhavn 282) III A 50*.

Børgesen, Viggo C. E. (Nyhavn 282)

III A 50*.

Børne, Ludvig (et Udtryk af B.)

I B 2 p. 162.

([Henvisning til et Vers fra Shakespeares „Kong Johann“, om Smertens Opblussen ved Helbredelsens Indtræden, i L. B.s „Gesammelte Skrifter“])
V B 148,8.

(B. som en passant kalder „Hamlet“ en „christelig Tragedie“ [cf. „Gesammelte Skrifter“]) V B 148,16.

([Om Lidelse og Poesie med Henvisning til B.s „Gesammelte Skrifter“])

V B 148,35.

([Om det Forfærdelige i en saadan Anskuelse: Intet at angre er den høieste Viisdom, som hos B. i „Gesammelte Skrifter“]) V B 148,39.

([Om hvorledes B. blev en Mskeven i Udarbeidelse til „Skrivelse til Læseren“ i „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“])

V B 150,24.

Børne-Avlen (hvad der var saaledes Rædsel ...: dette er nu ... en Idyll med B.-A.) XI, 1 A 128 p. 88.

(lad os blive fri for B.-A. af Christne:

saa er det muligt at Chrstd. kan sees igjen) XI, 2 A 192 p. 210.

Børne-Avling (B.-A. ... er trukket frem som noget saa værdifuldt ... i Modsætning til – eenlig Stand) XI, 1 A 169. (Christenheden er forvænt ved det Non-sens, at de Christnes Gud ... er en Ven af ... B.-A.) XI, 1 A 293.

(det Jødiske om at B.-A. er Velsignelse for dette Liv ... er Pointen i Christenhedens Liv) XI, 2 A 172 p. 188.

(skal der være Tale om at faae [en Religion] ... til Folke-Religion, saa maa den sættes i Forbindelse med B.-A.)

XI, 2 A 420 p. 411–412.

se ogsaa *avle* Børn og *Forplantelse*.

Børnebog (Af realistisk Art ere ogsaa disse abstracte B.: om den artige Peter)

II A 4.

(disse B. for: „artige, flittige, lydige, elskværdige, ufordærvede“ Børn)

II A 12 p. 19.

Børnefest (Julen er dog vel egentlig ret B.) VII, 1 A 161 p. 105.

Børnehusbroen ([B. paa Christianshavn])

V B 135,9.

Børnekorstog (B. ... en stor Sarcasme af Verdenhistorien over hele den ridderlige Retning) I A 281.

Børneopdragelse ([Spidsborgerne] mene ved velopdragne Børn dresserede Abekatte)

II A 129.

(det christelige Familie-Livs christelige B. er, christeligt, baseret paa en Løgn) XI, 3 B 307.

„At den, især i Protestantismen, saa meget priste det christelige Familie-Livs christelige Børne-Opdragelse er, christeligt, baseret paa en Løgn, idel Løgn“ se „Øieblikket“. Nr. 7.

„Anmerkungen über das Buch von den Ursprunge des Bösen, das kürzlich in England heraus gekommen“ se Leibnitz, Gottfried W. F. v.

C

Caesar se *Cæsar, Gajus Julius*.
„Julius Caesar“ se *Shakespeare, William*.
„Cain“ se *Byron, George N. G.*
Calender (den astronomiske Professor Heibergs C.) VI B 207 p. 278.
Caligula se *Gajus J. C. Germanicus*.
Calixt, Georg (Det er sandt, hvad C. siger, at Treenigheden ikke lader sig demonstrere af G. T.)
 III C 26 (i Bd. XIII p. 242).
Callot, Jacques (E. T. A. Hoffmanns „Prinzessin Brambilla. Ein Capriccio nach Jacob Callot“)
 I C 92; II A 627 p. 229*.
Calummie (en redupliceret Forbryder [lever ikke af Tyverie men af] f. E. C.)
 X, 4 A 214 p. 118.
 (det meest Berørte er: en Hemmelighed – saaledes med C.) XI, 1 A 244.
Calvin, Johannes ([Cit. fra C.s „Institutio religionis Christianae“ i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])
 I C 19 (i Bd. XII p. 119).
 ([Cit. fra „Ioannis Calvini in Novum Testamentum commentarii“ cur. A. Tholuck til Eph. 4,9]) I C 35.
 ([Om C.s billedlige Forstaaelse af Christi Nedfart til Helvede i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 65).
 ([Om at C. oversaae Frihedens subjektive Tilstedeværelse i Msket, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])
 II C 28 (i Bd. XIII p. 76.)
 ([Cit. fra C.s „Institutio religionis Christianae“ om dobbelt Prædestination i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])
 II C 28 (i Bd. XIII p. 85).
 ([Om C.s Forstaaelse af Barnedaab i Referat af Martensens Forelæsninger

over „Speculativ Dogmatik“])
 II C 28 (i Bd. XIII p. 101).
 ([Om C.s spiritualistiske Nadverforstaaelse i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])
 II C 28 (i Bd. XIII p. 106–108).
 ([Om C.s Nadverlære])
 II C 33 (i Bd. XIII p. 124).
 ([Om C.s Forstaaelse af Guds Forudbestemmelse som værende eet med Guds Forudvidenhed, i Referat af Marheinekkes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie“])
 III C 26 (i Bd. XIII p. 248).
 („Kirken“ er kun for vor Ufuldkommenheds Skyld. Dette er C.s Lære cfr. A. Petersens „Die Idee der christlichen Kirche“) X, 4 A 233.
 ([Cit. fra C.s „Institutio religionis Christianae“ om, hvorfor Guds Ord er skrevet i et daarligt Sprog]) X, 4 A 313.
 ([Om at C. levede i Dobbelt-Fare, cf. Henrys „Das Leben Johann Calvins des grossen Reformators“]) X, 4 A 316.
 „Das Leben Johann Calvins des grossen Reformators“ se *Henry, Paul*.
Cambyases (C. . . skikkede de hellige Høns og Katte iforveien) I A 72 p. 51.
Campanella, Tommaso ([Cit. af C. om das Nichtseyn fra Carrieres „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit“]) VIII, 1 A 166.
 ([C.s Digt „Einsam und nicht allein“, Cit. fra Carrieres „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit“]) VIII, 1 A 167.
cananaeisk (den cananæiske Qvinde)
 X, 2 A 108.
Cancellie, det kongelige danske (det kgl. danske C. . . har faaet [Præsterne] beskæftiget med at tælle Faar og Ænder)
 VIII, 1 A 536.

(det kgl. danske C. skjulte ... over [Mynsters] Mangler) X, 4 A 551 p. 369.
Cancellieraad (Glæde over Tilværelsen) VIII, 1 A 412.

Candidat, theologisk (ingen theologisk C. burde være uvidende om [cogito ergo sum og de omnibus dubitandum est]) II B 18 p. 298.

(en ung theologisk C. vover ..., at udgive Prædikener [i Udkast til Forord til „Opb. Taler“]) IV B 143 p. 331.

(kunde være en Modifikation brugt i ... („Skyldig? – Ikke-Skyldig?“): Experimentets quidam var f. E. theologisk C.) VI A 94.

(naar en theologisk C. ... bliver sendt ud paa en Præstegaard: saa kan det let blive alvorlig Phantasterie) VII, 1 B 195 p. 373.

(antage, at en theologisk C. ... var kommen til den Anskuelse, at Embeds-Eeden var uforsvarlig) VII, 2 B 235 p. 34.

(Vi tænke os en theologisk C., der ... har absolveret sin Embeds-Examen med bedste Charaktere ... Han begynder ... Studiet af den hegelske Philosophie) VII, 2 B 235 p. 178–180.

(En theologisk C. ... lever personligt hen i væsentlig hedensk Kategorier ...; han søger – og bliver christelig Præst i Christenheden) X, 6 B 55 p. 58.

(En theologisk C. bliver Præst ... for han skal giftes og saa have Noget at leve af) XI, 1 A 88.

([Naar en theologisk C. er blevet Præst] saa vogter han sig for, at han aldrig faaer at forstaae, hvad Chrstd. er) XI, 1 A 88. ([en theologisk C.] maa vente en 5 a 6 Aar, ... endelig faaer han et Embede og Levebrød – det er: først Guds Rige) XI, 1 A 389.

(naar C. er bleven Embedsmand, maa-skee bliver saa hans senere Liv en Stræben i Retning af dette: først Guds Rige) XI, 1 A 390.

(I Christenheden ... har [en theologisk C.] ikke Tid til at besinde sig paa hvad Chrstd. er – fordi han skal giftes) XI, 2 A 231 p. 244.

(En ... theol. C. Han lader ganske roligt – uden ... at bekjende Christum – Tiden gaae hen, indtil han ... begynder at søge Embede) XI, 2 A 365 p. 369.

Canndidat-Prosa („... en vis taabelig Modestil ...: C.-P.“ [Cit. fra Lichtenberg's „Ideen, Maximen und Einfälle ...“ Hrsg. v. G. Jördens]) II A 124.

([Om Goldschmidts „Program“ i „Nord og Syd“ 1. Bd. som C.-P.] VIII, 1 A 655 p. 303.

Cannibal (vi forskyldte et Mske-Æderie rædsommere ... end noget C.s) XI, 1 A 100 p. 70.

(jeg troer: at C. skulde indgaae i Guds Rige for Præster og Professorer) XI, 1 A 100 p. 71.

Cannibalisme (overalt denne infame ... C., med hvilken man ... æder de Afdødes Tanker) X, 4 A 537.

Canon (Bøgernes Samling til C. er ei Inspirationens, men Mediationens Værk [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 91).

canonisk (en vordende Geistlig ... læser den canoniske Ret for at see ... dette: de occultis non judicat ecclesia) VI A 55 p. 23–24.

„*Cantantur haec, laudantur haec*“ se *Leibniz, Gottfried W.*

Captain se *Scipio* og *Phister*, J. Ludvig.

Capitalist (Jean Paul er den største humoristiske C.) II A 108.

Cardanus, Hieronymus ([Cit. fra „Hieronymi Cardani Mediolanensis medici de Rerum Varietate“]) IV A 36; 37.

(„de Utilitate ex adversis capienda“ citeres i „... Leibnitz, Theodicee ...“ v. J. C. Gottscheden]) IV C 9.

([Bemærkning om Glædens Mulighed som slumrende i den jordiske Tilværelse fra „de Rerum Varietate“]) VIII, 1 A 97.

Cardea ([Nymphen C. som Exempel paa en Pige, der bedrager Mænd]) III B 74.

Cardinal, Pierre ([Troubadour af den lavere Adel]) I C 89 p. 247.

Cardinal-Dyd (Samfundet antager ikke blot, som ... Chineserne gjøre, 5 C.-D.

... nei, Samfundet antager ... kun een: Høflighed) XI, 1 A 99.

cardo rerum (Martyriet [betjent saaledes, at man ikke vil lade sig hjælpe] er c. r. i Chrstd.) XI, 1 A 462 p. 358.

(c. r. i denne Verden er just: Slægts-Forplantelsen ... [og] Enden bliver, at Chrstd. bliver Eensartethed med denne Verden)

XI, 2 A 163 p. 178.

Caricatur (At Chrstd. er modsat Pantheismen kan man ogsaa see af den C., der ledsager den) II A 464 p. 177.

([Erdmann] standser Deductionen for at fremstille en C. og af denne tager han ... en carikeret Midte) II C 44 p. 354.

([En C. af Socrates])

III B 30 p. 121-122.

(Man gjorde mig til en C., kjendt af ethvert Barn) X, 2 A 612 p. 439.

(Jeg har vovet frivilligt at udsætte mig for at blive C. ...: alt for at sprænge Sandsebedragene)

XI, 1 A 144 p. 104-105.

(Medens jeg maa finde mig i at leve som en C., ... er jeg - ... - Samtiden saa betydelig) XI, 1 A 177.

(Jeg har saa min Tid gjort Tjeneste som C. i Kiøb.[enhavn])

XI, 2 A 299 p. 306; XI, 3 B 105 p. 170.

(Jeg er Ingenting, ..., en bekjendt C. ... [hvad jeg] frivilligt har foranlediget)

XI, 3 B 30 p. 60.

(uendelig let for det Bestaaende at blive mig qvit: et eenligt Mske der selv frivilligt har forlangt at blive og blev C.)

XI, 3 B 67 p. 116-117.

„*Caricaturen des Heiligsten*“ se *Steffens, Heinrich*.

Carl V (C. V endte - i et Kloster med at stille Uhre) II A 678.

Carl XII (hiint Par Støvler, C. XII foretog det bekjendte Ridt med)

I A 328 p. 141.

Carlén, Emilie ([E. C.s Roman „En Nat ved Bullar-Søen“ paa Dansk som Feuilleton i „Berlingske Tidende“ 1847, Nr. 43-206]) VIII, 1 A 196; X, 1 A 225*.

(nu vover man ... (som denne E. C. [i „En Nat ved Bullar-Søen“]) at ville

forklare Guds-Kjerlighed som Phantasterie) VIII, 1 A 196.

(gjorde mig lidt nysgjerrig ..., hvordan det egentlig hang sammen med ... [E. C.s]: „En Nat ved Bullar-Søen“ ...

den [blev] af Mange Mange hentydet paa mig) X, 1 A 225*; 254 p. 167-168*.

(den hele Novelle [„En Nat ved Bullar-Søen“]) ... var næsten som en Combination af „Forførerens Dagbog“ og ... „Skyldig? - Ikke-Skyldig?“)

X, 1 A 254 p. 168*.

([I „En Nat ved Bullar-Søen“ forekom Personen] den gale Magister eller den gale Præst ... Idec-Associationen ledtes hen paa mig) X, 2 A 260*.

Carls-Sø ([Beskrivelse af C.s-S. og Omraadet der omkring]) I A 66 p. 40.

Carlstadt se *Karlstadt, Andreas v.*

Carneades ([Om C.s Skepsis, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV A 249.

(C.s Svar til Crysipp [Cit. fra Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) V B 5,5 p. 60-61.

Caroline Amalie, Dronning ([Johan Ludvig Heibergs „Syvsoverdag“ tilegnet Christian VIII og C. A.]) IV B 53*.

([SK om sit Møde med Dronning C. A.]) X, 1 A 42 p. 33-34.

Caroline, Prindsesse (Prinds Ferdinands og P. C.s Formæling [cf. „Kjøbenhavns-posten“ 1829, Nr. 159-161 (6.-9. Oktbr.)]) I B 2 p. 166.

Carpocratianer (Kan det ikke synes det Rigtige ligesom hiin gl. Sect [C.] at gennemgaae alle Laster for da at have Livserfaring [cf. K. Hases „Kirkehistorie“, ovfr. af C. Winther og T. Schorn]) I A 282*.

(den Livsanskuelse (som en gnostisk Sect [C.] gjorde til sin): at lære Verden at kjende gennem Synd) II A 127 p. 74*.

(den Livs-Anskuelse at kjende Alt det Onde, som [C.] ... gjorde til deres, er dyb) II A 599*.

Carriere (Nederdrægtigheden [er i Danmark] den eneste i pecuniær Henseende glimrende C.) X, 2 A 102 p. 77.

(Mynster udtrykker, at det [at forkynde

Chrstd.] er Veien til at gjøre den meest glimrende C.)
 X, 3 A 215; X, 6 B 252 p. 418.
 (Martensen udtrykker, at det at forkynde Chrstd. er Veien til at gjøre en glimrende C.)
 X, 3 A 261 p. 194; X, 6 B 103 p. 130. (naar En ved at forkynde Chrstd. gjør glimrende C. ... [saa er der] Misligheder ved hans Forkyndelse) X, 4 A 361.
 ([En theologisk Candidat] risikerer, at denne Forstaaelse [hvad Chrstd. er] jog ham ud af ... C.) XI, 1 A 88.
 (Naar En ... veed at gjøre det at forkynde Chrstd. til sin C. ..., man beundrer; men Chrstd. beundrer man ikke) XI, 2 A 299 p. 308.
 (Saa have Præsterne ... faaet Chrstd. gjort til ... hvad de tilsigtede: Levebrød, C.) XI, 3 B 144 p. 231.
Carriere, Moriz ([Cit. fra M. C.s „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit in ihren Beziehungen zur Gegenwart“])
 VIII, 1 A 69; 70; 71; 105*; 117*; 118*; 148*; 166; 167*.
 ([Om Giordano Brunos Henrettelse uden Blods-Udgydelse, cf. C.s „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit“]) VIII, 1 A 240*.
Carstensen, Georg J. B. ([Hentydning til „Tre Taler ved tænkte Leiligh.“ i „Ny Portefeuille“, udg. af G. J. B. C., red. af J. C. Schythe. 1844, Nr. 13 (30. Juni)]) VI B 184 p. 255*; X, 3 A 99. (jeg har engang været budet 100 Rd. for Arket af C. ... for en Artikel mod Heiberg) X, 3 A 99.
 („Figaro“ [udg. af G. J. B. C.]) X, 3 A 99.
 ([C. og Bournonville] ville bedst egne sig til at betjene og arrangere Religionen i Danmark) XI, 1 A 166 p. 130.
cartesiansk (de cartesianske Dukker)
 V B 5,5 p. 60.
 „*Principia philosophiæ Cartesianæ*“ se *Spinoza, Baruch*.
Cartesius se *Descartes, René*.
Carus, Carl G. ([Henvisning til C.s „Psyche. Zur Entwicklungsgeschichte

der Seele“]) VII, 1 A 186 p. 124–125. ([Excerpter af C.s „Psyche“])
 VII, 1 C 5 p. 403–404.
Casaubonus, Isaak („De satyrica Graecorum poesi et Romanorum satira“)
 IV C 103.
Casseder, Nik. ([„Johann Tauler's Nachfolgung des armen Lebens Christi“. Neu hrsg. v. N. C.] VIII, 1 A 575*.
 („Macarii sämmtliche Schriften“ [övers. v. N. C.] X, 6 C 7,10.
cassere (at lade som ingenting ... det er den sikkreste Vei til ... at blive evigt casset) XI, 1 A 474.
Cassianus, Johannes M. ([Om C.s og de semipelagianske Skolastikeres Lære om den guddommelige Naade]) II C 11.
Casuistik (C. er Pharisæisme paa Erkjendelsens Gebeet) II A 271.
 „*Categoriae*“ se *Aristoteles*.
Categorie (Kategorierne ere den moderne Tids Skuebrød, kun fordøielige for Præsterne) II A 398.
 ([Om Kants Kategorier i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 20 p. 332–333.
 (G.T. har ganske andre C. [end N.T.]) IV A 143.
 (Stoikernes fire Kategorier) IV C 2.
 (Hvad er en Kategorie?)
 IV C 63; 90; VI B 13.
 ([Om at Hegel ikke har givet nogen Definition paa Kategorie]) IV C 63.
 (Skal Kategorien udledes af Tænken eller af Væren?) IV C 66; 91.
 (Hvilken er Kategoriens historiske Betydning?) IV C 90; VI B 13.
 ([Om Præsternes C.]) V A 18.
 ((Mark. 13,9) Men I tager vare paa Eder selv – hvor bliver saa alle de travle verdenshistoriske sociale C. af?) VI A 65.
 (hvilke C., der maa bruges [i det opbyggelige Foredrag]) VI A 147.
 (Eksempel paa Feilslutning [i Trendelenburgs „Erläuterungen zu den Elementen der aristotelischen Logik“]) ... Gott ist das Wort; die C. ist ein Wort; also ist die C. Gott) VI B 29 p. 111.
 (Vor Tid lever ... i en stor Mangfoldig-

hed af C.: deels hedenske, deels christelige, deels nonsentialske)

VI B 128 p. 218.

(mange Msker ... tænke i en ganske anden Art Kategorier end dem de leve i) VII, 1 A 216.

([Adler er] i en saadan Confusion betræffende C., at han ikke selv veed hvad han siger) VII, 2 B 235 p. 95.

([de bedre af de religiøse Foredrag] forsvare og hævde det Christelige ... – i feile Kategorier) VII, 2 B 235 p. 147.

([Kant] gjør det ikke ret bestemt fast, at det Uforklarlige er en C., at Paradoxet er en C.) VIII, 1 A 11.

(Enkelthedens Kategorie er Evighedens Kategorie) VIII, 1 A 124 p. 60.

([SK om sin rigtige Position ved det Pas]: Enkelthedens Kategorie – igjennem hvilken Tiden skal)

VIII, 1 A 286; 482 p. 213.

([Om C. med Hensyn til Antagelse af Chrstd.] VIII, 1 A 455.

([Om den Kategorie: „for Dig“, Subjektiviteten, Inderligheden]) VIII, 1 A 465.

(Den nyere Videnskab har villet lære os ... at afskaffe Individualitetens Kategorien og sætte Generationen)

VIII, 2 B 86 p. 170.

(at være Digter ... er at have sit eget personlige Liv ... i ganske andre C. end den digteriske Frembringelses)

X, 1 A 11 p. 9.

([Om det Mskeliges C. i Forhold til det Guddommeliges C.]) X, 3 A 23 p. 26–27.

(Det Absurde er en Kategorie)

X, 6 B 79 p. 85–86.

Categorye, animalisk (til daglig Brug existerer man i de animalske C.)

VII, 1 A 140.

Categorye, aristotelisk (den aristoteliske C.: Das – Was – war – seyn. cfr. Marbachs „Geschichte der Griechischen Philosophie“) IV A 156.

(de berømte 10 aristoteliske C. [i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 374.

([Om Bevægelsen i Kategoriernes Forskjellighed hos Aristoteles, cf. Trende-

lenburgs „Geschichte der Kategorienlehre“]) IV C 47*; VIII, 2 C 1.

Categorye, dogmatisk (de dogmatiske C. er Adlers Opfindelse) VII, 2 B 235 p. 119.

Categorye, endelig (Misligheden kommer deraf, at i det ene Øieblik ... [vil man] gjøre Uendelighedens uhyre Bevægelse, i det næste ... haaber og takker [man] i Endelighedens C.) VI A 46 p. 19.

([at afgjøre] ved endelige C. det Religiøse, hvilket er irreligiøst) VI A 51.

Categorye, min ([SK om sin Kategorie „den Enkelte“]) VIII, 1 A 60; 482 p. 213–215. (min C. er den eneste christelige: at begribe, at man ikke kan begribe det)

X, 1 A 604.

(C. for min Virksomhed er: at gjøre Mskene opmærksomme paa det Christelige)

X, 2 A 196; 375 p. 267;

X, 5 B 148 p. 350; 207 p. 389;

X, 6 B 145 p. 211.

(Det jeg egentlig repræsenterer er: Standsningen) X, 3 A 168 p. 130.

(Min eksistentielle C. er: „uden Mynighed“) X, 5 A 166 p. 195.

Categorye, religiøs (Psycholog, der har religiøse C. i Baghaanden)

IV B 111 p. 263.

(Den afgjørende religiøse C. lader sig ikke forde af Tiden) VII, 1 B 93,8.

Categorye, rhetorisk (Overalt [i Martensens „Den christelige Dogmatik“] er der lutter rhetoriske Kategorier) X, 1 A 558.

Categorye-Forhold (det er lykkedes mig at sætte C.-F. i Forhold til det at være Christen saaledes fast, ... at ingen Dialektiker skal formaae at løse dem)

IX A 413 p. 241.

Categorye-Lære ([SK om sin Interesse for C.-L. og om sin Læsning af Trendelenburgs „Geschichte der Kategorienlehre“]) VIII, 1 A 18 p. 14; VIII, 2 C 1.

Categorye-vdtale ([Om den nyere Philosophies vdtøftige C.-T.]) IV A 54.

Catharina v. Bora (Luther – C. v. B.)

X, 4 A 324 p. 184–185.

„Catechismus Heidelbergensis“ ([Cit. af „Catechismus Heidelbergensis“ om Satisfaction, i Referat af H. N. Clausens

Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 104).

„*Catechismus major*“ ([Cit. af „Catechismus major“, Forklaringen til 2. Trosartikel, om Satisfaction, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 104).

„*Catechismus minor*“ ([Cit. af „Catechismus minor“ om Udviklingen af den Christnes nye aandelige Liv, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 114).

Catheder ([Om den Art Tautologie, der er brugelig] paa C. og Prædikestole, hvor man siger Meget uden at sige Noget) III B 179,60.

(Naar En underviser i Ataraxie – fra et C., saa er det ikke ethisk sandt)

VIII, 2 B 81,28.

([Om hvorvidt C. er den adækvate Situation for Meddelelse af ethisk og ethisk-religieus Sandhed])

VIII, 2 B 88 p. 176–177.

Catheder-Foredrag ([Om at Foredraget over „Medd. Dialektik“ ikke vil blive et C.-F. i strengeste Forstand])

VIII, 2 B 88 p. 180–182.

(Det strengere C.-F. ... er [egentlig Alvor] i Forhold til f. E. at meddele Mathematik) VIII, 2 B 88 p. 181.

ex cathedra ([Om hvorvidt et Foredrag ex c. indeholder en Reduplication])

VIII, 2 B 88 p. 177.

(Mathematik ... philosophisk Viden-skab o:D: ... Det, der pleier at foredrages ex c.) VIII, 2 B 88 p. 181–182.

([Om Consequentsen af at foredrage ethisk Meddelelse ex c.])

VIII, 2 B 88 p. 182.

(der gives mange Docenter, som ved den idelige Doceren ex c. forhindres i selv at lære Noget [cf. Schopenhauers „Die beiden Grundprobleme der Ethik“])

XI, 1 A 111.

„*Epistolae catholicae Graece perpetuum annotatione illustratae*“ se Pott, D. I.

Catholicisme (Hvoraf kom det, at ... de betydeligste af den rom:[antiske] Skole, gik over til C.) I A 134 p. 83.

(C. væsentlig higede frem) I A 134 p. 84.

([Om C.s Miskjendelse af Forholdet mellem den stræbende og fuldendte Kirke, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 123).

(den protestantiske Livsanskuelse maa, naar den ... skal blive styrkende for Menigmand, enten konstituere sig i et mindre Samfund ... eller nærme sig til C.) II A 223.

(Det gik med C. som ... med hele Jordkloden, der kom ... en Copernicus (Luther)) II A 289.

([Om Differentensen mellem C. og Protestantismen i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 35–39).

([Om Dissentsen mellem C. og Protestantismen med Hensyn til Læren om Helliggjørelsen, i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 82–83).

([Om C.s og Protestantismens Forstaaelse af Kirken, i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 88–89; p. 106).

([Om Forskjellen mellem C.s og Protestantismens Forstaaelse af Skriftens Inspiration, i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 92).

([Om C.s transsubstantialistiske Nadverforstaaelse i Modsætning til Luthers, Calvins og Zwinglis Nadverforstaaelse, i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 106–108).

(Feilen i C. var at Geistligheden egoistisk ... gjorde sig til Mellem-instants, for at herske) X, 3 A 267 p. 197.

(I C. er der mere Mening just fordi man ikke ganske har sluppet Efterfølgelsen) X, 4 A 354 p. 205; X, 5 A 139.

(dette gaaer ikke an, som i C.: at troe paa Christi Forsoning – og saa leve rolig hen i fuld Virksomhed som Bandit)

X, 4 A 500 p. 321.

(C. – Protestantisme [Om at faae „Efterfølgelsen“ fjernet]) X, 4 A 521.

- (der er mangan Gang i C. forekommet Exempler paa fortvivlet Formastelse i Retning af at ville ligne Christus) X, 5 A 139.
- (I Modsætning til C. drager Luther Evangeliet frem) XI, 1 A 77.
- (C. har i en vis Forstand Ret ved at ville tilbøde Helgene) XI, 1 A 358 p. 277.
- (C. er en Deel mindre idee- og aandløs, christeligt talt, end Protestantismen) XI, 2 A 123.
- (C. har ... Forestilling om den christelige Idealitet: at blive Ingenting i denne Verden) XI, 2 A 123.
- (Feilen i C. er ..., at man har indført en kvalitativ Forskjel mellem Læg og Præst) XI, 2 A 150 p. 163.
- ([Om Forholdet mellem C. og Protestantisme som Forholdet mellem Bygning og Stiver]) XI, 2 A 305 p. 323–328.
- ([C.] er en jammerlig Chrstd.; men den har ikke forfalsket Chrstd.s Princip, hvilket Protest. gjør) XI, 3 B 227,5.
- Catholik* (bringe Sagen paa Spidsen mellem C. og Protestanter ved at spørge, om det Valg, hvorved Msket antager den gudd.[ommelige] Naade) I A 37.
- (C. fordre ... Opfyldelsen af Moraloven ... [og tillægger derved] Pauli Udvikling af Mskets Forhold til Loven et underordnet Værd) I A 38.
- (hiin Disput mellem en C. og en Protestant om Troen, der endte med, at de overbeviiste hinanden) X, 6 B 70 p. 79.
- catholsk* (den catholske Kirke er Modbil- ledet til Jødedommen) II A 283.
- Cathrine* ([Fictiv Person i Udkast til „In vino veritas“, Modehandlerens Tale]) V B 182,3.
- Catiline, Lucius S.* (Sin Lighed med C. vedgik Cæsar selv offentlig) X, 4 A 575.
- Cato, Marcus P.* (Man sagde ... viis som C.) I C 89 p. 252.
- (C. er den første, der har udtalt, at Socrates var en Schwatzer [cf. „Plutarchs Levnetsbeskrivelser“ ovrs. ... ved S. Tetens]) IV A 199.
- ([at sige med C.s Alvor]) VII, 2 B 249,19.
- Cato Uticensis, Marcus P.* (epigramma- tisk Ord om Romerne [af Steffens i „Indledning til filosofiske Forelæsninger“]: at ikke C. men Nero var den sidste Romer) VI B 29 p. 106*.
- ([Udtalelse af Cæsar om] C., da denne aflivede sig selv) VI B 106,2.
- ([Om C. U. og Selvmord]) X, 3 A 216.
- causa causarum* ([Om Gud som causa causarum i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 303).
- causa efficiens* ([Om causa efficiens som 2d Potens i Skabelses-Processen, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 302).
- (man er uvidende om causa efficiens og saa laver man Teleologien [cf. Spinozas „Ethica“]) VII, 1 A 31.
- causa in quam* ([Om causa in quam som 3de Potens i Skabelses-Processen, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 302).
- causa materialis* ([Om causa materialis som 1ste Potens i Skabelses-Processen, i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 302).
- causa sui* ([Om Gud som causa sui i Referat af Marheines Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 199).
- Causalitet* ([Om C. hos Hume og Kant i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 19 p. 330.
- „*Cautio criminalis*“ se *Spee, Friedrich v.*
- Cellini, Benvenuto* ([Cit. af B. C., da han efter Fængsels-Ophold gensaa Solen, fra Goethes „Benvenuto Cellini“]) II A 58 p. 43–44.
- Censor* (C. har ingen Ro hverken Dag eller Nat, saasnart det behager en Forfatter ... at sætte ham i Bevægelse) IV B 19 p. 185.
- (bilde Folk ind, at jeg var C., for at skaffe mig ... Uleilighed) IV B 19 p. 185.
- Censur* ([Om Kamp i „Kjøbenhavns-

posten" 1834 om C. i Forbindelse med Forordning af April 1833]) I B 2 p. 170.

Cerberus-Misundelse (Der vogter en C.-M. paa ethvert Skridt af Den, der er Noget) VII, 1 A 90.

Cerebrale, *det* (Chrstd. er det C.) II A 789.

Ceremonie (det er en Gaade ..., at Gud er en Hader af alle C.) III A 240.

(Msket producerer selv C., og Gud bliver bragt paa uendelig Fornemheds Afstand fra Msket) XI, 2 A 144.

Ceremoniel ([Om det hele C. ved Konge-Modtagelse]) VI B 233 p. 288-289.

(Hr. og Madame Burmanns C. for Dyrehavs-Søndagen er ypperlig [cf. Johan Ludvig Heibergs „De Uadskillelige“]) VI B 233 p. 288.

(Saasnart ... man faaer et eget C. for ..., hvilke Udtryk der ere heitidelige nok til at bruges i Kirken, kommer man saa let ind ... i Hykleriet) XI, 2 A 280 p. 282.

Ceremoniemester (dersom jeg kunde finde ... en Ansættelse som C. hos En, der for Ideens Skyld havde den Ære at blive forfulgt: ... jeg skulde vise mig Posten voxen) VII, 1 B 88 p. 297.

(jeg er en Slags existentiel C.) X, 4 A 64.

Cervantes Saavedra, Miguel de ([„Den sindrige Herremands Don Quixote af Mancha Levnet og Bedrifter.“ Forfattet af M. de C. S. Ovr. af ... C. D. Biehl]) I A 95 p. 68*; VIII, 1 A 59; X, 2 A 32 p. 25; XI, 1 A 501 p. 384*.

([At forvexle C. og Licentiaten, i Udkast til „En omreisende Æsthetikers Virksomhed“]) VII, 1 B 1 p. 166.

([Critik af C.s Afslutning paa „Don Quixote“]) VIII, 1 A 59; XI, 1 A 501 p. 384*.

([„Der sinnreiche Junker Don Quixote von La Mancha.“ Von M. C. de S. Aus dem Spanischen übrs. ... v. H. Heine]) VIII, 1 A 59; X, 2 A 32 p. 25.

(Det der i Christenheden ventes paa er en comisk Digter a la C.) X, 2 A 32 p. 25.

Chalybäus, Heinrich M. ([„Historische Entwicklung der speculativen Philosophie von Kant bis Hegel“ ... dargestellt v. H. M. C.]) II C 25 (i Bd. XII p. 281)*.

Chamisso, Adelbert v. („Peter Schlemihl's wundersame Geschichte“)

I C 102 p. 276; II B 10 p. 288.

Charakteer (Don Juan ... [var] ikke saa meget Karachter som Idee) II A 70.

(Hvorvidt den mandlige og qvindelige Karakteer naaer sit Høieste i Negationen af Discretionens Forskjellighed i Indiferentsen mod Kjøns-Forskjel) II A 478 p. 183.

(Mskene [have] i Almindelighed ingen Forestilling om ... hvad det vil sige at iføre sig en C.) IX A 151 p. 72.

(i det Øieblik jeg har iført mig C., stræber jeg blot at være den tro)

IX A 151 p. 72.

(at holde sig tro i sin C., altsaa ... at blive misforstaaet) IX A 151 p. 72.

(for mig tre Muligheder. 1) at træde ligefrem afgjørende op i Virkeligheden i C. af det Overordentlige)

X, 1 A 94 p. 72.

(Nu er jeg ... paa det Punct, hvor der kunde være Tale om at træde i C.)

X, 1 A 273 p. 183.

(enten Forfatter i C. – eller Landsbypræst) X, 1 A 309 p. 206.

(C. er Continuerlighed) X, 1 A 436.

(Enten qualitativ Fordobelse ...; eller qualitativ Eenfoldighed i C.) X, 3 A 28.

(Anonymitet ... har bidraget til at gjøre Tiden karakterløs ved at afskaffe C.) X, 3 A 326 p. 236.

(Ulykken ligger i ... at vi ikke have C. til selv at gjøre os ulykkelige) X, 3 A 643.

(ogsaa C. kan kjøbes for dyrt ... paa C.s Bekostning) X, 3 A 643.

(Verdens-Klogskab eller verdslig Klogskab afskaffer C.) X, 4 A 68.

(vistnok De ere de Sjeldne, hvem det virkelig er C.: at være i Minoriteten) X, 4 A 107.

(Man er just i C. ved at være i Incognito'et, det er ikke ved at træde ud af Incognito'et jeg træder i C.) X, 4 A 201.

(ved at bekjende Overbeviisning ... forstaaes: existentielt at træde i C. deraf) X, 4 A 295.

(Du skal enten i C. – eller Opgaven er at tie) X, 4 A 295.

(Man vil glimre ved Virtuositet – og skulke sig fra C.) X, 4 A 430.

([Om at Forkynderen skal være i C. af det Christelige])

X, 4 A 495 p. 316–318; 496;

XI, 1 A 29; 393; 555 p. 422.

(At være en C. maa i det Høieste betyde saa meget, at det temmelig let viser sig som profitabelt i Retning af Anseelse) X, 4 A 502.

([Om det at betjene det Ubetingede i C. som den eneste Maade, paa hvilken man kan forholde sig til et Ubetinget])

X, 4 A 569 p. 387–388.

(„C.“ er just kun at være „Eet“)

X, 4 A 571 p. 389.

(Styrelsens Bestemmelse ... at dette Muligheds Forhold [til det Gode] skal drage Msket saaledes ud, at han træder i C. af det Gode) X, 4 A 582 p. 401.

(Situation, især Katastrophe ... gjør aabenbart, hvorvidt Det man declamerer er Sandhed i En, er C.)

X, 4 A 608; XI, 2 A 106 p. 112.

(Den, der i C. lider for Sandhed)

X, 4 A 609 p. 425.

(Gud fordrer ... Lydighed gjør det, den tør ikke Andet; og dette er C.)

X, 5 A 12 p. 13–14.

(Istedetfor at blive C. opløses vi i en Dobbeltthed: en Slags Digter – og en verdslig Klog) X, 5 A 12 p. 14.

(Usaligere end den ... „usalige Forvexling af Politik og Chrstd.“ ... er denne usalige Forvexling af Talent og C.) X, 6 B 175 p. 279.

(Det der skal anbringes er ikke Viden, Ideer – men C.) XI, 1 A 32 p. 25.

(Den rettroende Kirke var ... et Samfund af Msker, der ... vare i C. af Troen) XI, 1 A 70 p. 52.

(Katholicismen har altid Nogle som ere Christne i C.) XI, 1 A 106.

(Affectation ... naar man i vor Tid siger: naar blot ikke min C. bliver angrebet, saa frygter jeg intet Angreb)

XI, 1 A 119.

([Om hvortil det fører, naar Chrstd. ikke betjenes i C.]) XI, 1 A 301 p. 242.

(i C. af at have en Mening ... er man

ikke ... derfor griber man feigt ... til at faae den Anden erklæret gal)

XI, 1 A 310; XI, 2 A 127 p. 136.

(hvor Intellectualitet og C. er lige emnente, der er Intet for Digteren)

XI, 1 A 430 p. 329.

(Det Laveste i Retning af C. er ... dette Zerlineske: jeg vil og jeg vil ikke)

XI, 1 A 440.

(Den, der ikke er i C. af sin Forstaaen, han er Sophist) XI, 1 A 537 p. 408.

(ligeoverfor C. at skulle have Mening er selv at tvinges ind i at maatte være C.) XI, 2 A 127 p. 136.

(Føler Du dybere Trang til at have med Chrstd. at skaffe: saa ud i C. af det Christelige) XI, 2 A 295 p. 295.

(Biskop Mynster ... har ikke christeligt været i C. af Forkyndelsen)

XI, 2 A 299 p. 301; XI, 3 B 19 p. 49.

(Oppositionen paa det kirkelige Gebeet er ikke i C.) XI, 2 A 334.

(nu tildags er Ingen Christen i C.)

XI, 2 A 335; XI, 3 B 58.

(Enhver, der ikke betjener [det Christelige] i C., gaaer ubetinget ind i dette: Enhver kan begribe ergo)

XI, 2 A 347 p. 359.

(det eneste Angreb, som er farligt i Danmark: det er Piat, som bliver sat i Forbindelse med C.) XI, 3 B 11 p. 25.

(Jeg var af den Mening, ..., at man ikke tør benytte sig af den tilfældige Omstændighed, at der ... ikke er en C. i Oppositionen)

XI, 3 B 15 p. 40.

(Der gives i Danmark vistnok ikke en eneste Præst, der er i C. af at være Christen) XI, 3 B 31 p. 61; 40 p. 83; 58.

(man frembringer det Skin, at man er en saadan from Mand, en saadan C.)

XI, 3 B 45 p. 90.

(Vil ikke ... det Christelige i C. til enhver Tid frembringe ... Forfølgelse) XI, 3 B 58.

se ogsaa *Personlighed*.

Charakteer, christelig (en Kirke-Styrelse, der ... kunstnerisk elsker Ro, ... [forvexlende] mskelig Dannelse og christelig C.) X, 6 B 233 p. 383–384.

Charakteer, ethisk og religiøs (Det begynder med, at Anerkjendelsen ... bydes [den ethiske og religiøse C.] – men han vil ikke have den) XI, 1 A 144 p. 106. (Forgrunden ... er det afgørende for Bestemmelsen af ethisk, religiøs C. Det gjælder om, at det ... staaer tydeligt, at Lidelsen er det frivillig Valgte) XI, 1 A 144 p. 106–107.

Charakteer, min (det Farlige var, at [mine Buxer] sattes i Forhold til min C.) X, 2 A 612 p. 439.

Charakteer, offentlig (at skulle være offentlig C. [i et saadant lille Hul som Danmark], er et reent Martyrium) X, 1 A 229.

Charakteer, religiøs (kun en kvalitativ distingeret religiøs C. kan udføre [Adskillelsen af Stat og Kirke]) X, 4 A 296 p. 161; X, 6 B 261 p. 435. (religiøs C. [rangerer] i Forhold til som han vækker Forargelse) XI, 1 A 120.

Charakteer, sand (først ved at der i længere Tid lides og ties ... kommer den sande C.) X, 3 A 326 p. 237.

Charakteer, staaende (Figaro er Modsætning til en staaende C.) I A 122.

Charakteer, sædelig (der er i Danmark ikke Spoer af sædelig C. i det offentlige Liv) IX A 47 p. 28.

(Den, der tier og lider, fordi han erkjender sin Uduelighed til at være Reformator, ogsaa han er sædelig C.) X, 3 A 326 p. 236.

Charakteer, virkelig (det at ville være en virkelig C. ... blev en Latterlighed) X, 3 A 326 p. 238.

Charakteer, ædel (Den ædle C. ... forholder sig til Idealerne, mener altid, at [hans Stræben] er Intet i Sammenligning med hine Herliges Anstrængelse) XI, 1 A 58.

Charakteer-Angreb (det var C.-A., som er farligst i Danmark) XI, 3 B 11 p. 24–25.

Charakteer-Betjening (C.-B. – Falsation) X, 4 A 609 p. 424–426.

(Nerven i Mit og min Virken er: Chrstd. kan ikke doceres, Chrstd. er Karakteerbetjening) X, 6 B 101 p. 121.

([Om hvorledes Rasmus Nielsen kan

forholde sig sandt til Nerven i SKs Virken: at fremhæve C.-B.])

X, 6 B 101 p. 121–122.

(C.-B. er den sande [Forkyndelse], men naturligviis ogsaa den farefulde – derfor er den ganske afskaffet) XI, 2 A 71.

(C.-B. – Respekt for Chrstd.)

XI, 2 A 298 p. 299–301.

Charakteer-Dannelse (noget saare sandt i hiin gamle Anskuelse at C.-D. begynder med Taushed (Pythagoras))

XI, 2 A 128 p. 137.

(Til at være Lærer i Chrstd. behøves: N.T. primitivt læst – og saa C.-D.)

XI, 2 A 364 p. 369.

Charakteerfasthed ([Om en svag Tids Uret mod de Dygtige: at udpege C. som Herskesyge]) VII, 2 B 235 p. 47.

Charakteer-Forvandling (Evigheden er ... det Intensive, forholder sig væsentlig til ... C.-F.) XI, 2 A 76.

(Chrstd.s Mening er, at det dreier sig om er ... en heel C.-F. ... i Tid) XI, 2 A 81 p. 86.

(Gud som kjender Gavtyven „Msket“ han sigter efter ... C.-F.)

XI, 2 A 172 p. 187.

Charakteer-Handling (C.-H. gjør aldrig Lykke i Øieblikket, den støder tværtimod Mskene) X, 4 A 71 p. 45.

(en rigelig Udtømmelse i C.-H. er det bedste Middel mod [anfægtende Tanker]) XI, 2 A 33.

([Om at ingen af Biskop Mynsters Handlinger vare C.-H.])

XI, 2 A 309 p. 336; XI, 3 B 83 p. 131.

(i en saa jammerlig og syndig Verden som denne er der hver Time Anledning til en C.-H.) XI, 2 A 309 p. 336.

(Hvad Mynsters Liv mangler ...: C.-H., det har mit Liv) XI, 3 B 83 p. 131.

(om Mandagen at sætte en christelig C.-H. ind i denne Middelmædighedens Verden: det tager sig ud som Galskab) XI, 3 B 83 p. 131.

Charakteer-Impetus (den abrupte, reflexionsløse Maade, paa hvilken [Angrebet paa Martensen og Mynster] med C.-I. er sat ind, ... har naaet at give Liden-skab) XI, 2 A 258.

Charakteer-Kamp (den Troendes Kamp mod Verden er C.-K.) X, 1 A 367.

charakteerløs (det at Præsten er charakteerløs, ønsker man) X, 4 A 502.

(Det Allerfarligste for mig er om En fik Lov til charakteerløst at anbringe min Viden) XI, 1 A 32 p. 25.

(Grund-Skade i Tiden er at den er ... blevet charakteerløs) XI, 1 A 56.

(Vor Tids karakteristiske religieuse Ulykke er just at den er charakteerløs) XI, 2 A 329.

Charakteerløse, den (den C. er elsket og afholdt) X, 4 A 502.

Charakteerløshed (Forholdet mellem Orthodoxie og Heterodoxie maa ansees for et forbausende Exempel paa, hvad C. ... kan føre til)

VII, 2 B 235 p. 77-78.

(Ussel C. [om SK i Histrups Studenter-Comedie]) VIII, 1 A 458.

(O, væmmeligt at leve i et lille bitte piattet Land, hvis eneste Charakteer er C.) IX A 158.

(Eet har jeg lært at kjende fra Grunden: Mskenes Usselhed og C.)

X, 1 A 28 p. 19.

(Raffineret C. er vor Tids glimrende Synd)

X, 2 A 419; X, 4 A 348 p. 201;

XI, 1 A 32 p. 25-26; 310.

(Goethe som Repræsentant for den moderne C. - Forstands-Synder)

X, 4 A 582 p. 400-402.

(Det er Lydigheden der er gaaet ud af Verden, og deraf C.) X, 5 A 12 p. 13.

(dette er C. ... at behandle Uenighed i Mening som Galskab) XI, 1 A 310.

([et] Medlem af Folke-Forsamlinger ... han sagde til sin Nabo hvad der skulde være sagt i Forsamlingen. Det er C. ved Situationsløshed) XI, 2 A 106 p. 112.

(Mynsters Chrstd.s Forkyndelse ... et Medvirkende til C. i Danmark)

XI, 3 B 19.

Charakteer-Menneske (Den Troende er C.-M., der ... fatter det som sin Charakteer-Opgave, at man ikke skal ville begribe) X, 1 A 367.

(i den Vaande som charakteerløs og let-

sindig Intellectualitet kan bringes af C.-M.) XI, 1 A 428 p. 326.

(Til at forkynde Chrstd. fordres en Enhed af at være C.-M. og lige saa stor en Dialektiker) XI, 1 A 477 p. 371.

(det er farligt, at et C.-M. har dette Digteriske) XI, 1 A 538 p. 409.

(Det Intensive er kun for C.-M. ... ogsaa den eenfoldigste kan være C.-M.) XI, 2 A 146.

(Var Mynster et C.-M.?)

XI, 2 A 309 p. 335-336.

([Mynster] havde stor Sands for og Smag paa ... den allerfineste Nydelse, just den: at hædres ... som Alvorens Mand, C.-M.) XI, 2 A 312 p. 338.

(C.-M. maatte de medlevende Dømmende være) XI, 3 B 11 p. 26.

(det blev mit Livs Ulykke, at jeg ... har honoreret Skinnen at Biskop Mynster var et C.-M. istedetfor at protestere det) XI, 3 B 82 p. 128-129; 211,6.

Charakteer-Omdannelse (der er foregaaet ... en Verdens-Forandring med Chrstd. ... fra Inderliggjørelsen i Retning af C.-O.) X, 4 A 541 p. 360.

(Engang var Udødelighed det høie Maal for den størst mulige Anstrengelse, forholdende sig til en heel C.-O. i dette Liv) XI, 1 A 547.

Charakteer-Opgave (Chrstd. er det Existentielle, er C.-O.)

X, 4 A 383 p. 230; X, 5 A 134.

(alle Opgaver ere, istedetfor C.-O., blevne Virtuositets-Opgaver)

X, 4 A 430.

Charakteer-Philosoph (betydelige C.-P. til-lade ja anprise [Selvmord]) XI, 1 A 269.

Charakteer-Resignation (I dens Sandhed som C.-R. vilde Staten ... ikke have Chrstd. anbragt, den vilde have den til en vis Grad) XI, 3 B 126 p. 204.

Charakteer-Rolle (Ironien hos [Socrates] var C.-R.) IX A 151 p. 72.

Charakteerstykke (Schema over den sig udviklende Comoedie) I C 124.

Charakteer-Ueensartethed (Det christelige Mod er ... som Enkelt at udholde ... C.-U. med det Numeriske)

XI, 2 A 89 p. 96.

Charakteristiske, det (Der maa fra det Christelige ... tages just det C. ... for at det kan blive Motiv for Kunsttalere)
XI, 1 A 477 p. 371–372.

„Theagenes og Charikleä“ se *Agricola, M. og Heliodorus*.

χαρισμα ([Om de græske Udtryk i 1. Cor. 12 for Aandens forskellige Gaver, i Excerpter af Neanders „Geschichte der Pflanzung und Leitung der christlichen Kirche durch die Apostel“])
I C 16 (i Bd. XII p. 46).

([Om at *χαρισματα* ere adskilte fra Aanden, i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie...“])
III C 26 (i Bd. XIII p. 243).

Charles ([Om C. i Bemærkninger til „Den første Kjærlighed“. Lystspil af Scribe; ovrs. af Johan Ludvig Heiberg])
III B 119 p. 165–166; 120,3–8;
IV B 59 p. 217; VI B 58,10; X, 2 A 79.

Charlotte, Madame ([Cit. fra M. C.s Arie i „Bruden“, Syngespil af Scribe; Musik af Auber; ovrs. af Johan Ludvig Heiberg]) II B 9*.

Charlottenlund (Et Par Billeder fra C., fra Dyrehaugs-Livet – Aftenbelysninger)
III B 94.

Charon ([Om Dialogen mellem C. og Menippus i Lucians „Dialogi mortuorum“])
II A 691.

Chatarine, Stormartyrinde ([Om S. C.s Orden]) XI, 2 A 101.

Chateaubriand, François A. ([Cit. af C.; Cit. er ikke bevaret]) II A 341.

(Motto paa C.s „Mémoires d'outre tombe“) IX A 309.

([Om christelig Veltalenhed i C.s „Le Génie du Christianisme“]) X, 3 A 648.

„Briefe eines Deutschen an die Herrn Chateaubriand, de la Mennais und Montlosier über Gegenstände der Religion und Politik“ se *Tzschirner, Heinrich G.*

Chilian ([Om C., der skal offres for at frelse hele Landet, cf. Holbergs „Ulysses von Ithacia“])
X, 4 A 417.

Chiliasme (interessant at udvikle C. igjennem sine historiske Modificationer)
II A 240.

„Kritische Geschichte des Chiliasmus“ se *Corrodi, H.*

Chimäre (Tilværelsens Mønster i vor Tid udtrykker at Christus er en C.)
X, 2 A 7 p. 11.

China (Nu taler han [Philosophen] ... f. E. om C. [i foreløbig Udarbeidelse til „Phil. Smuler“]) V B 14 p. 75.

(Man burde i 10 Aar reise i C. og saa ... skrive en Opfattelse af Europa fra C.s Standpunkt) VIII, 1 A 280.

(Den Idee med C. har beskæftiget mig) VIII, 1 A 280.

„China, historisch, romantisch, malerisch“
X, 1 A 73.

China-Captain (Den Eneste, jeg nogensinde har talt liderligt med er egl. den gl. C.-C. ... hos [Conditor J.] Mini)
IV A 105.

Chineser (C., hos hvem Alt er Petrefact, antage Jorden at være fiirkantet)
I A 313; VIII, 1 A 280.

(Vor Statsforfatning nærmer sig mere og mere til C.s) II A 290.

(C. have heil. ikke Lys og Skygge i Maleriet) II A 670.

([Om at det er C. forbudt at udtale Confucius' Navn, cf. „China, historisch, romantisch, malerisch“]) X, 1 A 73.

(Samfundet antager ikke ... [som] C. gjøre, 5 Cardinal-Dyder) XI, 1 A 99.

Chionides ([C. anført i Optegnelser om Comedien og Tragedien fra Curtius' „Aristoteles Dichtkunst“]) IV C 120.

Cholera (C.s Betydning er i Retning af at indøve Mskene at de ere Enkelte)
XI, 1 A 506.

Chor ([Om C. og Monologen i den dramatiske Poesie, i Excerpter af Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“])
III C 34 p. 271.

christelig (frit at vælge den Lidelse man ogsaa kunde være fri for ...: det er christeligt) VIII, 1 A 259.

(existere christeligt sammensat af det Evige og det Timelige) VIII, 1 A 312.

(Hvo i al Verden vilde falde paa at Danmark er et christeligt Land)
VIII, 1 A 618.

(Christeligt har man forud mere end

seiret, saa man lider ... fordi man har seiret) IX B 10 p. 312.

(Jeg har i christelig Forstand nivelleret) X, 1 A 107.

(Hvilke frygtelige Collisioner ere dog de christelige) X, 1 A 155.

(Christelig Recept) X, 1 A 221.

(Christeligt er det ligefrem Pligt, at søge Lidelse) X, 1 A 319.

(Princip-Spørgsmaal, hvorvidt det christeligt er i sin Orden med saakaldte christelige Embeder) X, 1 A 476.

(Christeligt har jeg ikke Lov til existentielt at ignorere eet eneste Mske) X, 1 A 632.

(det der christeligt strides om er at Gud ... [skal] have første Prioritet i Tilværelsen i et Mskes Liv) X, 2 A 63 p. 49.

(Christeligt er der Intet at gøre, blot at være uendelig stille, at Gud kan komme til – frygtelige Anstrengelse)

X, 3 A 116 p. 90.

(christeligt er Opgaven at sige: kommer hid, og saa at bruge næsten alle Midler til at støde fra) X, 3 A 377 p. 265.

(den egentlige christelige Religieusitet – ... jeg har Ingen seet)

X, 4 A 411 p. 251.

(en i strengeste Forstand sand christelig Existeren ... har væsentligen kun een Sorg Sorg over sine Synder og væsentligen kun een Trøst: Forsoningens)

X, 5 B 18 p. 225.

(det sande christelige Perspektiv er for enhver christelig Bestemmelse polemisk ind i eller ud af Endeligheden mod Evigheden) X, 5 B 107 p. 289.

(Christeligt kommer det Nye fra Gud; politisk kommer det – fra Gaden)

XI, 1 A 17.

(Christeligt faaer man altid det Vigtigste først) XI, 1 A 68.

(Prædikaten: christeligt er latterligt, naar det anvendes paa Danmark)

XI, 1 A 198 p. 157.

(at være Ingenting, og saa at oppebære hvad en Minister maa oppebære: see det er de rette christelige Forhold)

XI, 2 A 24.

(ifølge N.T.: christeligt er Alt omvendt

af hvad Ordenen er i det Verdslige) XI, 3 B 82 p. 125.

(„Noget er jo bedre end Intet“ – ..., christeligt er dette en uhyre Vildfarelse) XI, 3 B 105 p. 171.

„En christelig Postille“ se Luther, Martin.

„Den christelige Dogmatik“ se Martensen, Hans L.

„Christelige Prædikener eller Søndags-Bog“ se Grundtvig, Nikolai F. S.

„Christelige Taler“ se „Christelige Taler“.

Christelige, det (det romantiske ... tager af, i samme Grad som Nødvendigheden gjøres gjeldende, saaledes at det C. hell. ikke bliver det rom:[antiske]) I A 70. (jeg søger et afgørende Udtryk for det C. [i foreløbig Udarbeidelse til „Phil. Smuler“]) VI B 54 p. 152.

(man har forrykket hele det C. ved denne orthodoxe Sentimentalitet)

VII, 1 A 161 p. 106.

(det C. [er] vistnok en Kjendsgjerning men netop en saadan Kjendsgjerning, at den kun kan troes)

VII, 1 A 224; VII, 1 B 192,32.

(Ethvert Forsøg paa at tvinge det C. ind i videnskabelig, end sige systematisk Form er Voldsgjerning) VII, 1 B 192,32.

(Det C. har ingen Historie)

VII, 2 B 235 p. 78.

(Det C. er et evigt Afsluttet)

VII, 2 B 235 p. 79.

(saasnart man forvexler Chrstd. og det C. ... saa begynder man at ville forandre det Usandsynlige til det Sandsynlige) VII, 2 B 235 p. 79.

(Hovedsagen er nu at ... faae de 1800 Aar bort, saa det C. foregaaer for os) VII, 2 B 235 p. 81.

(det har fra Grunden af forvirret det C. ... [at man] har glemt hvad Myndighed er) VII, 2 B 235 p. 141.

(Svimmelhed i anden Potens er det ... at ville hjælpe paa det C.s Forstaaelse ved Æsthetik) VII, 2 B 235 p. 161.

(Det C. er til førend nogen Christen er til) VII, 2 B 235 p. 205.

(den moderne Spekulations Forvirring af det C.) VII, 2 B 261,7.

(Saa dybt ligger det C.: først ... at finde

det Forførdende, og saa ... finder man det Opbyggelige) VIII, 1 A 32 p. 20.
 (Fra nu af skulde der altsaa rykkes ind i det specifik C.) VIII, 1 A 229.
 (mit Tungsind maa hæves, og det C. komme mig nærmere)
 VIII, 1 A 250 p. 120.
 (man sætter ... det C. over i Phantasie-Mediet) VIII, 1 A 398.
 (det C. er at vende sig mod Mængden) VIII, 1 A 461.
 (det C. Her er Collisionen igjen mellem Inderlighed og Yttring)
 VIII, 1 A 511 p. 232.
 (det C. forholder sig fjendtligt til Verden) VIII, 1 A 511 p. 233.
 (Det C. er det for hvis Skyld der skal lides) VIII, 1 A 536.
 (det C. er: i Sandhed at elske sig selv er at elske Gud; i Sandhed at elske et andet Mske er at hjælpe det andet Mske til at elske Gud) VIII, 2 B 35,2 p. 94.
 (Det væsentlige C. behøver intet Forsvar, men er angribende) VIII, 2 B 102.
 (Forholdet mellem det C. og det Verdslige) IX A 20 p. 14.
 (paa Afstand er det C. det i Mskenes Øine Elskelige) IX A 114.
 (Reduplikationen er egentlig det C.) IX A 163.
 (I Forhold til det afgjørende C. kan man ikke bære Ansvaret i sin mskelige Reflexions Mellembestemmelse)
 IX A 234 p. 131.
 (Det C. og det Absurde er ubetinget Eet: absolut hensynsløst) IX A 300.
 (det C. er aldrig sandt uden i den christelige Situation) IX A 349 p. 200.
 (ved mine Skrifter haaber jeg ...: at efterlade mig en nøiagtig Tegning af det C. og dettes Forhold i Verden)
 IX A 448 p. 257.
 (det egentlig C.: at [Msket] heelt og holdent er Synder) IX A 482 p. 274.
 (det Rhetoriske forvirrer reent det C.) X, 1 A 182.
 (Det C. er at nedsætte det Erotiske til det Ligegyldige og gjøre Ægteskabet til Pligt) X, 1 A 310.
 (det veemodige ved at forkynde det C.

Man maa først være streng mod sig selv) X, 1 A 378.

([jeg benægter, at] det C. har det Heroiske) X, 1 A 412 p. 262.

(Det C.s Proportioner i et ganske simpelt Exempel) X, 1 A 599.

(man har brugt det C. endog til Raffinade i det Verdslige) X, 1 A 600.

(det svigefulde ved alt det Martensenske. Det at det C. er Daarskab for Verden skal være Alvor) X, 1 A 621.

(Det C. kan man egentlig ikke faae det sande Indtryk af uden i Virkelighedens Situation) X, 2 A 13 p. 15.

(jeg veed hvad det C. er. Nu vil jeg ... udenvidere foredrage dette)
 X, 2 A 13 p. 15.

(Jeg tvinges i en vis Forstand bestandigt mod min Villie – og saa opdager jeg det C.) X, 2 A 61 p. 48.

(det C. er selv det Ideale)
 X, 2 A 106 p. 82.

(Jeg forstod mig selv [i 1848] saaledes i at være denne det C.s digteriske Reflecteur) X, 2 A 106 p. 82.

(det C. kan jeg ikke undvære)
 X, 2 A 124 p. 95.

(Forfatterskabets Betydning er en Gjøren-opmærksom paa det C.)
 X, 2 A 174 p. 139–140.

(Personligheds Betydning som afgjørende for det C.) X, 2 A 174 p. 140.

(Det at gjøre opmærksom det er at sætte det C. i et Muligheds Forhold til Mskene) X, 2 A 174 p. 140.

(ved Strengheden lærte man mig at fordybe mig mere i det C.) X, 2 A 185.

(det C.s Vanskelighed fremkommer egentlig først, naar det skal sættes sammen med den Enkelte) X, 2 A 231 p. 172.

(Havde jeg ikke gjort det Skridt [mod „Corsaren“] var reent Dobbelt-Faren i Forhold til det C. undgaet mig)
 X, 2 A 251 p. 187.

(at realisere det C.) X, 2 A 284 p. 208.

(Det C. er en Habit som ved første Øiekast og for Phantasien seer indbydende nok ud) X, 2 A 284 p. 209.

(det C. lader sig kun analogt belyse ved Afsindighed) X, 2 A 311.

(det C.: at det at tjene Sandheden er at lide) X, 2 A 335.

(alt C. er ... mærket af Forargelsens Mulighed som det Dialektiske) X, 2 A 389 p. 275.

(æsthetisk-metaphysisk opfatter [Schleiermacher det C.] kun som Tilstand) X, 2 A 417.

(det C. er i Vordelse) X, 2 A 417.

(det C.s Fordring, at det vil, at hvad der siges i Kirken, det skal udtrykkes i „Virkeligheden“) X, 2 A 418 p. 298.

(Det C.s Collision med Omverdenen var jeg slet ikke opmærksom paa)

X, 2 A 544 p. 392.

(Nu er det C. blevet aldeles eensformigt med det reent Verdslige) X, 2 A 558.

(Det C.: at her i Verden er Alt omvendt ... findes allerede ... i de første Bøger af Platons „Staten“) X, 2 A 609.

(fortrolig var jeg fra min tidligste Tid med dette C.: Pælen i Kjødet, at Sligt hører med til at være Christen)

X, 2 A 619 p. 444.

(man kan ikke faae Lov at gjøre det Religieuse, det C.) X, 3 A 24 p. 28.

(det „Frivillige“ er egentlig det Eienommelige for det C. ... - men Det har man reent afskaffet) X, 3 A 33.

(Det C. er: at der bestandigt behøves kun Een)

X, 3 A 116 p. 89.

(Det hele C. er blevet Talemaade)

X, 3 A 176.

(Det C. er fra først til sidst Scandale, det Guddommeliges Scandale)

X, 3 A 219 p. 171.

(sæt en af det C.s Qualitet mærket Handling ind i Livet, og Du skal vel see Collision) X, 3 A 283 p. 210.

([Om det C. og det blot Mskelige i Forhold til Evigheden]) X, 3 A 320.

(det C. har den Egenskab, at det strax vil paadrage mig Spot, Forfølgelse o: D.; naar jeg ret bekjender det)

X, 3 A 334 p. 243.

(Det C. er: jeg har Trang til Chrstd.) X, 3 A 339.

(det C. er altid Omvendthed) X, 3 A 428.
(hvis et Mske for Alvor vil udtrykke det

C. i sit Liv, saa kommer han galt derfra) X, 3 A 443.

(afgjørende for en sand Fremstilling af det C.: ... Realisationen er ikke et Superlativ til Muligheds-Fremstillingen) X, 3 A 482.

(mskelig Underfundighed i Forhold til det C.) X, 3 A 560.

(Skulde det C. være Dannelse maatte det blive Charakter-Dannelse)

X, 3 A 588.

(i Forhold til det C. er [det uendelig vigtigt], at tage Forkynderen med)

X, 3 A 672.

(Man har lagt det C. ud i en endelig Commensurabilitet) X, 3 A 691.

(det C. ... har intet udvortes Mærke, som Loven har det) X, 3 A 784 p. 495.

(den ethiske Side af det C. vil endnu give En Collisioner nok med Omverdenen) X, 4 A 26 p. 18.

(At det C. altid har Dobbelt-Fare viser endog blot mit Livs Smule Approximeren i Retning af en christelig Existeren)

X, 4 A 79.

(Det C. har altid i sit Første: Ringheden - og saa i sit Andet et paradox Udtryk for Høihed) X, 4 A 86 p. 53-54.

(Det C. er: lidende at lade det Uretfærdige faae hele sin Ret indtil det mindste) X, 4 A 135 p. 77.

(Det C. skuffer som altid ved første Øiekast. Det seer saa svagt ud denne lidende Kæmpen) X, 4 A 135 p. 77.

(hvis En gjorde Alvor af, existentielt at udtrykke det C., saa ville Alle lee)

X, 4 A 150.

(det C. og ... det Humane ere Qualitets-Modsætninger) X, 4 A 258.

(det C.: jo mere Du i Sandhed indlader Dig med Gud, jo mere, mskeligt talt, stigende Elendighed) X, 4 A 273.

(det C. forklarer: at ligge under det er just det der forlanges, at seire er Verdslighed) X, 4 A 291 p. 158.

(Det C. er bestandig dette quid nimis) X, 4 A 385.

(det er det Charakteristiske for det sande C. ikke at passe ind i denne Verden) X, 4 A 394; 471 p. 291.

(det C. er altid det Positive, der er kjendeligt paa det Negative: den høieste Salighed) X, 4 A 456.

(Naar jeg skal begynde paa det C. ...: saa forvandler det sig i eetvæk saa let for mig, som var denne Lidelse Udtrykket for Guds Misfornøielse med mig) X, 4 A 471 p. 292.

(Det der beskjeftiger mig er, det C. og det Mskelige er ikke Eet)

X, 4 A 493 p. 314.

(man har ... substitueret at det C. i ligefrem Forstand skal være os Msker idel Glæde og Salighed)

X, 4 A 515 p. 336.

(Da Chrstd. streed, da vare Dørene altid lukkede [for Verden] – det C.s Ueensartethed) X, 4 A 524.

(jo sandere [En] udtrykker det C. i denne Verden, jo mere vil denne Verden arbejde ham imod) X, 4 A 611.

(hver især ... overleverer til næste Generation denne Ramse om, hvor saligt det C. er, men der var Ingen, der forsøgte det) X, 4 A 612 p. 438.

(Det C.s Formel er: at forholde sig til et Høiere saaledes at Forholdet bliver Lidelse) X, 5 A 11 p. 12.

(at det C. maa reflektere sig omvendt ligger i, at ... Evighed og Timelighed, christeligt, ere kvalitativ ueensartede)

X, 5 A 11 p. 13.

(bliver det C. en ligefrem Udvikling af det Naturlige ..., saa gaaer ... ud: Af døen, Forsagelse, Gjenfødelse)

X, 5 A 11 p. 13.

(i det C. er dette det Første: Livet er en Examen) X, 5 A 18 p. 22.

(det C.s Consequents: Dommen for os Alle, hver især) X, 5 A 18 p. 22.

(hvor fjernt vor Opfattelse, som den er i Almindelighed, af det C. er fra det C.) X, 5 A 25.

(Det C. er: at være Guds Elskelige er at komme til at lide meest af Alle)

X, 5 A 30.

(man bilder sig ind, at det C. er for Ophøiet) X, 5 A 51 p. 55.

(Den der skal blive i Verden og udtrykke det C. han vil blive Martyr) X, 5 A 75.

(ethvert C. er kjendeligt paa en dialektisk Mellembestemmelse) X, 5 A 75.

(i den ældste Tid var al Opfattelse af det C. mærket af Efterfølgelsen)

X, 5 A 103.

(Det C. er dog ikke at producere men at existere) X, 5 A 105.

(Forvirringen er at man har ... rykket hele det C. tilbage i det Æsthetiske)

X, 5 B 107 p. 289.

(min Mening er, at det uforandrede C. kan behøve ved nye Modificationer af og til at sikre sig mod det Nye)

X, 5 B 107 p. 291.

(der gives en langt mere afgjørende christelig Fremstilling af det C., der ... vilde føre mig ud paa den anden Side af det Bestaaende) X, 5 B 205 p. 386.

(Striden [med Magnús Eiríksson] maatte blive, om hvad det C. er, ikke om, at det C. er et Paradox) X, 6 B 72 p. 81.

(det C. er ikke det Objektive, men det eksistentielle Hvorledes)

X, 6 B 97 p. 108.

(Det C. i strengeste Forstand er selve det Eksistentielle Utaalmødhed)

X, 6 B 114 p. 144.

(det C. kan ogsaa være overordl. mildt, forlanger saa blot en lille Qvittering af hver især) X, 6 B 114 p. 144.

(Christeligt forstaaet er det C.s Grændse: at blive en Nar i Verden)

X, 6 B 116 p. 150.

(det C. slaaer jeg ikke af paa)

X, 6 B 145 p. 216.

(min Fremstilling ... af det C. er visse Points det Sande nærmere end hvad hersteds haves af Chrstd.s Forkyndelse)

X, 6 B 145 p. 217.

(jeg har arbeidet Aar efter Aar mere anstrengt ... for at gjøre det C. kjendeligt) X, 6 B 212 p. 336.

(ved Hjælp af Talere og Docenter ... anbringes det [C.] kun i Mulighed)

X, 6 B 227.

(det væsentlige C.s Collision ... fremkommer strax naar det C. sættes ind i Virkelighed)

X, 6 B 247 p. 408.

(det C., hvilket Joh. Climacus udtrykker

i den Sætning: det at være Christen er at lide) XI, 1 A 181 p. 139.

(Jødedommen ... er med for negativt at gjøre det C. kjendeligt, negativt o: ved Frastødet) XI, 1 A 184.

(i den Lidelse der er Dobbelt-Lidelse, hvor egl. det C. ligger)

XI, 1 A 321 p. 254.

(Tag 1/10 af det C. som Ingredients i hvad der er Mskets Opfindelse – og Du skal erfare ... at den Art „Chrstd.“ smager Mskene saa sødt) XI, 1 A 324.

(Det Frivillige er dog egl. den Knude paa det C., hvilken kan holde)

XI, 1 A 327.

(rædsomt, at Mskene have faaet det C. saaledes ned imellem sig, at de ... bona fide antage, at det Frivillige er en Barnagtighed) XI, 1 A 327.

(umuligt for mig, at holde ud, uden at komme ind paa det C.: at elske Gud i Modsætning til Mskene)

XI, 1 A 445 p. 341.

(Det C. er altid det Omvendte af det Verdslige)

XI, 1 A 470.

([Naar vi havde faaet det med] Aands-Kjendet „der gjør ondt“ ... , maatte der sees, om det var muligt at naae det sande C., at det er et Gode, men som gjør ondt) XI, 1 A 475 p. 369.

(Der maa fra det C. ... tages just det Charakteristiske ... for at det kan blive Motiv for Kunstalere)

XI, 1 A 477 p. 371–372.

(naar man bliver i det Kunstneriske saaledes, at det er det Hoiere – saa er man ganske sikker mod det C.)

XI, 2 A 35 p. 37.

(Alt C. er Dobbelttydigt, Fordoblelse) XI, 2 A 65; 267.

(det C. er beregnet paa U-Socialiteet, paa at spærre af i Enkeltheds Forhold til Gud)

XI, 2 A 65.

(i alt C., Mskene opfinde ... Indledningen til Sagen selv: herpaa spillede deres Tid og saa døe de)

XI, 2 A 175 p. 190.

(fordi alt C. er i det Paradoxes Sphære,

just derfor ligger Forargelsens Mulighed saa uendelig nær) XI, 2 A 182 p. 198.

(det C. er Forargelsens Anstød)

XI, 2 A 267.

(Alt C. har et Dialektisk foran)

XI, 2 A 267.

(hvis Nogen vilde see at faae det [C.s Forraadnelse] taget bort, ved at vise det Videnskabelige udenfor, da raaber man: hvilken Ugudelighed)

XI, 2 A 295 p. 296.

(Dette er det C.: at give Afkald paa Verden, at forsage Verden)

XI, 2 A 298 p. 299.

(det sande C. er: at skulle maatte træde aldeles personligt frem ... som Enkelt)

XI, 2 A 299 p. 302.

(Ved alt C. staaer der ... et betænkeligt NB, som bevirker, at, hvis dette NB skal blive staaende, flye omtrent Alle)

XI, 2 A 426 p. 418.

(Vil ikke det sande C. ... til enhver Tid frembringe den samme Virkning, som forudsiges i N.T.: Forfølgelse)

XI, 3 B 58 p. 108.

(man har unddraget sig ... det C.s Fordring til Existentsen [ved det Videnskabelige]) XI, 3 A 104 p. 168.

(skadeligt for og forandrende ... det C., at det bringes paa det Kunstneriskes Afstand fra Virkeligheden)

XI, 3 B 120 p. 194.

(al denne Tale om Stilhed ... som det rette Element for det C. er Bagvendthed)

XI, 3 B 120 p. 195.

christelig-religieus (det christelig-religieuse er en egen Sphære, hvor de æsthetiske Forhold kommer igjen men paradoxt) X, 1 A 134.

Christelighed (hos os en sjelden C. i denne Henseende, man afholder sig fra at dømme hinanden) XI, 1 A 201.

Christ-Elsker (vi kommer til at bestemme os som C.-E., fordi det at være Christen er bleven for stor en Opgave) X, 2 A 640; X, 3 A 576.

Christen (hele Christi Liv i alle dets Momenter maatte afgive Normen for den følgende C.) I A 28.

(Det gaar ... med det at blive C. som

med enhver Radical-Cour, man udsætter den) I A 89.

([Om Udspringet for de C.s høiere Liv, der adskiller dem fra Andre, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 102). (dersom jeg engang bliver en alvorlig C., vil [jeg] skamme mig meest over, at jeg ikke er bleven det for) II A 202.

(den C. kan vel ogsaa finde sig ulykkelig i Verden) II A 530.

(Derpaa kjender man, at man er bleven C., han tager imod Een ligesom Rebekka) II A 759.

(de C. [troer, at Gud forbeholder sig selv Hevnen], fordi han er barmhjertig) III A 102.

([Om det, at man antager, at vi Alle ere C., i foreløbig Udarbeidelse til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 27,2.

(Jo længere Verden staaer desto vanskeligere bliver det at blive C.) VI B 43.

([Om det at være C. i Forhold til det at blive C., i Tryk-Manuscript til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 98,63.

([Cit. af Luther], naar man vil være C. maa man ogsaa bære Hofdragten (Korset)) VII, 1 A 209.

([den C.s] Liv maa udtrykke, at han virkelig var den Elendigste af Alle, dersom der ingen Udødelighed var) VII, 1 A 244 p. 157–158.

([for] at være og blive C. gjelder det om at faae hele det Efter-Historiskes Sandsebedrag bort) VII, 2 B 235 p. 76.

([Om Mag. Adlers Situation: om han vil blive C.]) VII, 2 B 235 p. 184.

(Det at være C. fordi man er født af christelige Forældre er Grund-Sandsebedraget) VII, 2 B 235 p. 222; X, 2 A 80. (hvorledes man i den geographiske Christenhed kan være C. ... uden at have det mindste Indtryk af Chrstd. i Retning af: at blive C.) VII, 2 B 235 p. 230.

(det at være C. [er nu] ligesom en Fortryllelse, hvori man ... bestyrkes, at der kan behøves en ... Opvækelse, der kan rive En ud af Sandsebedrag) VII, 2 B 266,30.

(I ethvert christent Land, hvor ... En-

hver saadan uden videre ... er C. gjelder det om at stille Problemet: at blive C.) VII, 2 B 266,34.

([Cit. af Sebastian Franck om det at blive en Philosoph og det at blive en C., idet man begynder at blive sig selv en Fjende; cf. Carrieres „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit“]) VIII, 1 A 70.

(nu maa man bruge Enkelthedens Kategorie for at blive C.) VIII, 1 A 126.

(hvorledes en C., der vedkjendte sig sin Tro, vilde tage sig ud i disse Tider) VIII, 1 A 365.

(„C.“ vil Ingen være)

VIII, 1 A 368 p. 163.

(Man slaaer sig nogle Stykker sammen, og bilder hinanden ind, at de ere de eneste sande C.) VIII, 1 A 528.

(Absolut tør ... ingen C. i Forhold til C. mene at have Sandheden)

VIII, 2 B 133,18 p. 236.

(Det at hade Fader og Moder o:s:v: for Christi Skyld, er ogsaa Udtrykket for den rene Aandsbestemmelse af det at være C.) IX A 5.

(den C. sættes i en Verden, der ... vil tvinge ham til at gjøre det Modsatte af hvad Gud ... byder ham at gjøre) IX A 6.

(Det at være C. er hverken mere eller mindre ... end det at være Martyr)

IX A 51 p. 29.

(det at være C. er og skal være en foragtet Sag i Verden) IX A 54.

(en sand C. er sjeldnere end Romeo og Julie) IX A 95.

(Saasnaert et Mske afgjort er i Character af at være C. tør han ikke spænde det Dialektiske saa høit, at han sætter Forargelsens Mulighed) IX A 260.

(man forveksler ... det at være C. og det at være Mske)

IX A 264; X, 2 A 462;

XI, 1 A 168 p. 131.

(En væsentlig C. har jeg ikke seet)

IX A 283 p. 159.

(En sand C.s Sjældenhed)

IX A 297 p. 166–167.

(det er en daarlig C., der paa Grund af

Gjenvordighederne klager over det at være C.) IX A 317.

(det var ved Chrstd.s Hjælp han [en Synder] omvendtes – og nu kommer han som en C. til at lide meget værre) IX A 330 p. 187.

(den C. forenes alle (baade Hoerkarle – og de Agtværdige) om at forfølge) IX A 330 p. 188; X, 2 A 184 p. 147; 233 p. 173–174.

(Den sande C.s Liv er altid dobbelt) IX A 349.

([SK om sin Opfattelse af det at være C.]) IX A 413 p. 240–242.

(det der skal holde igjen er ikke Chrstd. men det at være C.) IX A 413 p. 241.

(Det at være C. er Dobbelt-Faren. Først hele Inderlighedens Lidelse med at blive C. ... Saa Faren af at den C. skal leve i Verdslighedens Verden) IX A 414.

(en C. maa forstaae denne Distinction [skulde kunne see, hvad der er det Kloge, og at man saa ikke gør det]) X, 1 A 27.

(at være hvad jeg kan kalde en C.: det næsten segner jeg under) X, 1 A 155.

(Det at blive C. er af alle den rædsomste Operation) X, 1 A 190 p. 137.

(Præsterne taler om, at man jo lige saa godt kan være C., fordi man er i Besiddelse af alle jordiske Goder) X, 1 A 191.

(Chrstd. lærer selv, at det at være sand C. er, mskelig talt, at være den elendigste af Alle) X, 1 A 279 p. 187.

(Jeg bliver den ulykkelige Elsker i Forhold til selv at være Idealet af en C.) X, 1 A 281 p. 193.

(En af de vanskeligste Opgaver er ... fra „Digter“ at blive C.)

X, 1 A 346 p. 225.

(At det er umuligt for en sand C. at blive noget Stort i Verden)

X, 1 A 375 p. 240–241.

(at være C. er et Martyrium, er at være ofret) X, 1 A 382; 444.

(Den C. staaer i Syndsbevidsthedens Inderlighed ... endnu længere borte – og dog er han ved Alterets Fod Gud det nærmeste) X, 1 A 428.

(ikke til at holde ud [at være den sande

C.], hvis man ikke bestandigt ventede Christi Gjenkomst som forestaaende nu) X, 1 A 447 p. 284.

(Anticlimacus er den modsatte Yderlighed [af Joh. Climacus]: at være en C. i overordentlig Grad)

X, 1 A 510 p. 329; 517; 530; 536; 636. (Er det en Vildfarelse, at ville gøre Alle til C.?) X, 1 A 644.

(tvivlsomt, om der lever een eneste sand C. i strengeste Forstand)

X, 1 A 660 p. 414.

(Det Frygtelige er, at man vil bevare Navn af C., at Alle ere C.) X, 2 A 32 p. 26.

(Jeg har aldrig udgivet mig selv for at være den overordentlige C.)

X, 2 A 45 p. 33; 61 p. 46.

(Anstrængelsen i Forhold til det at blive og være C., er i Forhold til Samtidighed med en i strengeste Forstand: C.)

X, 2 A 86 p. 67.

(gysende, hvilke Fordringer der i N.T. gøres til et Mske for at være C.)

X, 2 A 120.

(jeg skruer det at være C. op)

X, 2 A 124 p. 95.

(den sande C., han er altid villig til at give Alt) X, 2 A 141 p. 105; 175.

(disse orthodoxe C. ... [ere langt fra] at være indviede i det Christelige: at det at tjene Sandheden er at lide) X, 2 A 335.

(Dialektisk i Retning af at blive C.)

X, 2 A 406 p. 287–289.

(„strange C.“ ... naar de have „frelst deres Samvittighed“ ... [saa] ballotere de med, og tilbede – christeligt! – Majoritet!) X, 2 A 413 p. 293–294.

(det at være C. skulde være den modneste og meest selvbevidste Afgjørelse)

X, 2 A 453.

(Forskjellen mellem en Hedning og en C.) X, 2 A 456.

(Det at være C. er en saadan Fordring til Selvfornægtelse, at det ikke kan være synderlig indbydende for Verden)

X, 2 A 460 p. 328–329.

(de C.s Samfund: maa passe paa, at Ingen kommer ind i dette Samfund, uden ... at han er polemisk mod Samfundet) X, 2 A 478.

([Cit. af] Augustin angaaende om den C. tør være Soldat, hvilket han mener der Intet er til Hinder for) X, 2 A 565 p. 405. (Ambrosius [argumenterer misligt] for at bevise, at den C. har Lov til at tjene Staten) X, 2 A 566.

(Har en C. Lov til at bruge Klogskab, undtagen i omvendt Forstand) X, 2 A 603 p. 431-432.

(vi kommer til at bestemme os som Christ-Elskere, fordi det at være C. er bleven for stor en Opgave) X, 2 A 640; X, 3 A 576.

(„Standning“ som fornøden for at blive ... C.) X, 3 A 47 p. 44-46.

(den eneste samtidige C. med Christus var Røveren paa Korset) X, 3 A 47 p. 45.

(den sandeste og alvorligste C. ... først i hans Død blev det absolut sandt at han er C.) X, 3 A 47 p. 45.

(at elske og frygte Gud indtil at hade sig selv : [at] være blevet en sand C.) X, 3 A 119 p. 92.

(Potensationen i det at være C.)

X, 3 A 204.

(Den strenge C. bør være human nok ... til at gjøre de Nærmeste ... en Undskyldning at han er som han er) X, 3 A 263.

(Ved sande C. forstaaes saadanne, der troe ... at dette Liv er indviet til Lidelser for Sandhed)

X, 3 A 279 p. 207; 526 p. 348;

X, 4 A 542 p. 362; 553 p. 371.

(det farligste Sted for en sand C. at leve i er - Christenheden) X, 3 A 376.

(Hvad er det at være en sand C.?)

X, 3 A 387.

(Jeg har aldrig sagt, at jeg var den sande C. og dømte de Andre til ikke at være det) X, 3 A 388.

(at være C. ... er under den himmelske ... Faders Øine, at gaac ved sin Frelser's Haand, styrket ved Aandens Vidnesbyrd) X, 3 A 394.

(„Hvorledes skal man da overhovedet udtrykke det at være C.?)“ X, 3 A 401.

(Hvorledes bliver et Mske C.?)

X, 3 A 470 p. 314-316.

(at blive C. er en Kamp paa Liv og Død) X, 3 A 472.

(min naturlige Udvikling blev standset ved det Spørgsmaal ... : er Du en C.) X, 3 A 494.

(Vanskeligheden ved at blive C. - i Christenhed) X, 3 A 505.

(Forældre ville ikke forstaae, at det at blive C. er en Afgjørelse, der bestemmer den Enkelte qua Aand) X, 3 A 506.

(Fordringen at være C. er saa uhyre, at det Mskelige bliver at nøies med et Forhold dertil, en Stræben derefter) X, 3 A 576.

(Overordentlige C. - Overordentlige C.) X, 3 A 649.

(Af dem, som dog havde Interesse for Chrstd., var der Ingen, der turde sige, at han var i strengeste Forstand C.) X, 3 A 656 p. 423.

(en i strengeste Forstand sand C. ... vilde sprengte Tilværelsen) X, 3 A 657.

(Grund-Usandheden ligger i den usalige Letsindighed, med hvilken man har sørgt for, at alle blive C.) X, 3 A 663.

(At „forsvare“ Chrstd. ligeoverfor - C. er bundløst Nonsens) X, 3 A 663.

(Jo mere Begunstigelse jo vanskeligere bliver det at blive C., thi Reflexionen kan saa let tage en forkeert Retning) X, 3 A 714 p. 459.

(Døds-Øieblikket er den letteste Situation for det at blive C.)

X, 3 A 784 p. 493.

(Den sande C. bryder sig ikke stort om Formerne) X, 4 A 13.

(jeg maa hver Dag begynde med den Bekymring: er Du nu ogsaa en C.) X, 4 A 20.

(Jeg lærte, at det at være C. er noget saa uendeligt høit, at jeg neppe tør kalde mig det) X, 4 A 33 p. 21.

(et Sandheds-Vidne ... noterer os alle Prisen paa det at være C. saa høit som „Aand“ er) X, 4 A 33 p. 24.

(skaf dog først een C. - og lad saa ham reformere Kirken) X, 4 A 117.

(jo høiere vi kommer op i Bestemmelsen af det at være C. ... lyder det bestemtere: det er idel Lidelser) X, 4 A 158.

(Idealiteten [af det at være C.] er reent tabt) X, 4 A 282.

(det i streng Forstand at være en C. er: at døe (afdøe) – og saa at offres ... og saa at hades, forbandes af Msker, at forlades af Gud (: at offres)) X, 4 A 293. (en C. i streng Forstand ... der findes neppe een i hver Generation) X, 4 A 296 p. 163.

(C. i forflygtiget Forstand ... er En, der ... hviler i Naaden, men ikke i strengere Forstand gaaer ind paa „Efterfølgelsen“) X, 4 A 296 p. 163.

(vi maa tilstaae, at vi egentlig kun ere en Approximation til det at være C.) X, 4 A 358 p. 210.

(den C. skal ikke være Gud-Msket, men forkynde Gud-Msket) X, 4 A 395.

(En sand C. kan kun indlade sig i det Verdslige for at bedrage) X, 4 A 397. (naar En er blevet saaledes ulykkelig og elendig for dette Liv, at der kan være tale om for Alvor at blive C., saa vil Eet af To skee: ...) X, 4 A 508.

(Og hvilken Egoitet i den sande C., at elske sig selv saa høit, at han for at frelse sig selv ... hader Verden, sig selv, Slægt, Venner) X, 4 A 508.

(een eneste sand C., der ved at udtrykke hvad Aand er, sprænger hele Verdsligheden) X, 4 A 508.

(Det, maieutisk at sige sig selv ikke at være en C.) X, 4 A 553 p. 370–372.

(Der brast Meningen i Chrstd. ...: da Middelalderen gjorde dem, hvis Liv udtrykte „Efterfølgelsen“ i Forsagelse og Askese til: overordentlige C.) X, 4 A 556 p. 375–376.

(De „overordentlige C.“ ... kan kaldes C. slet og ret ... vi andre maae degraderes til „Approximationer til det at være C.“) X, 4 A 556 p. 376.

(I N.T. fremstilles det at blive C. (som Matth. 10) som den rædsomme Collision med ethvert det inderligste Forhold) X, 4 A 607.

(Man nænner ikke at sige: det at være C. er at lide ... hvor mildt, dog maaskee er det, for at spare sig selv) X, 4 A 643. (i Evigheden er det umuligt at blive C.,

der er Afgjørelsen ...: om man har været det) X, 4 A 648.

(i et lille lykkelig Land, der har man ... [faaet] det at være C. til i en hedensk Optimisme at være commensurabelt for Endelighed) X, 4 A 665 p. 476.

(i disse forstandige Tider, hvor næsten Ingen tør vove Noget, dette vove vi Alle, alle vi C. ... at kalde os C.) X, 4 A 668.

(Chrstd. – Ingen C.) X, 5 A 10 p. 11–12. (til at blive C. fordres at afdøe, og at afdøe er en Akt af Frihed)

X, 5 A 19 p. 24.

(det at blive og være C. fører i den Grad Lidelse med sig, at der derfor ... forjættes dem en „Aand“) X, 5 A 36.

(vi have ingen Anelse om den Angest ... der maa have været i de C. da det gjaldt for dem: ... enten til Helvede eller til Himmel) X, 5 A 46 p. 50.

(man har reduceret [Chrstd.] til stille Timer, hvorved man da indirecte tilstaaer, at man ikke er C.) X, 5 A 51 p. 56. (Den officielle Chrstd.s Forkyndelse har faaet disse Millioner C. ved Hjælp af den Lære: at elske Gud er at elske sig selv) X, 5 A 58 p. 61.

(Spørgsmaalet er, anerkjender N.T. en anden Art C. end „Discipelen“) X, 5 A 72 p. 80.

(det at blive C. er gaaet reent ud) X, 5 A 76.

(Det at blive C. i Christenhed, Bagvendtheden) X, 5 A 77.

(N.T. forudsiger, at enhver sand C. paa een eller anden Maade vil blive offret) X, 5 A 81 p. 92; XI, 1 A 7 p. 11–12.

(Progres i det at blive eller være C.) X, 5 A 82 p. 94–96.

(denne [christelige] Dannelse og Cultur har ført med sig ... at ville identificere det at være C. med Dannelse)

X, 5 A 89 p. 103.

(De første C. ... gik naivt løs paa Efterfølgelsen) X, 5 A 96 p. 112.

(Til Grund for de første C.s Stræben laae en naiv Forestilling om virkelig at kunne naae Forbilledet)

X, 5 A 96 p. 113.

(ved at gjøre Mskene ... som spæde Børn til C. ... [har man] etableret, at Kirken er det udvalgte Folk) X, 5 A 97; XI, 1 A 39.

(C. kan man ikke fødes, nei den Enkelte bliver det) X, 5 A 97.

(de første C. ... kom virkelig til at lide, og de kunde bære Chrstd. igjennem) X, 5 A 114 p. 127.

(Alt anvendes for at bestyrke os i den Indbildning, at vi ere C. og troe det) X, 5 A 143 p. 148.

([Om den sande C. i Tryk-Manuscript til „Indov. i Chrstd.“]) X, 5 B 31,7.

(at bringe dette ideale Billede [af en C.] frem, er et Arbeide, hvor Eftertrykket kommer til at ligge paa Differents-Forudsætningerne til at kunne gjøre det) X, 5 B 107 p. 288.

(Christenhed er et Bestaaende; dette er forvirrende, thi under den Form at være C. er egentlig umulig) X, 5 A 107 p. 289.

(stridende Former ... er Chrstd. eller det at være C.) X, 5 B 107 p. 289.

(Enhver afgjørende Bestemmelse i det at være C. er ... paa den anden Side af et Dialektisk) X, 5 B 107 p. 289.

(Man har forlagt Mediet for det at være C. fra det Ethiske og Existents til det Intellectuelle, Metaphysiske, Phantastiske) X, 5 B 107 p. 289.

(Det ideale Billede af en C. ... maa frem igjen, at det kan ... knuse al den Formastelighed med at ville gaae videre end det at være C.)

X, 5 B 107 p. 290.

(Ved det ideale Billede af en C. forstaaer jeg da deels en mskelig Interpretation i Forhold til Christus som Forbilledet ... deels Modificationerne i Forhold til de tilbagelagte og en given Tids Forvirring) X, 5 B 107 p. 291.

(Den, der fremstiller [det ideale Billede af en C.] maa for Alt ikke forvexle sig selv med det, for saa at antage nogle Tilhængere) X, 5 B 107 p. 292.

([SK om sig selv som C.]

X, 5 B 107 p. 294–299.

(det kan saa let være en Tilfredsstillelse af mskelig Lidenskab ... at slaes ihjel,

fordi man, efter eget Udsagn, er C.) X, 5 B 107 p. 296.

(Idealiteten i Forhold til det at være C. er bestandigt Inderliggjørelsen)

X, 5 B 107 p. 297.

(Det at være C. undergaar en Forandring, som jeg vil oplyse ved en verdslig Analogie) X, 5 B 107 p. 297.

(jeg veed med ualmindelig Klarhed og Bestemthed ... hvad det vil sige at være C.) X, 5 B 107 p. 297.

(For at kunne [fremstille Idealet af en C.] maa jeg atter have denne Neutralitet [i Forhold til det at være C. i anden Potens]) X, 5 B 107 p. 299.

(det at sige om sig selv, at man er C. er at tale med Gud, og at derfor maa et Mske tale med Frygt og Bæven) X, 5 B 107 p. 300.

(maaskee er det muligt ... at drive det til med Bestemthed at vide, hvad det er at være C., om man selv er det lader sig ikke ... vide, det maa troes) X, 5 B 107 p. 301.

(En C. har og skal udtrykke ... en Anskuelse, der næsten ikke spørger om Talent) X, 6 B 173 p. 273; 175 p. 280.

(med hvad Ret vi kalde os C., naar Virkeligheden, Mandagen er et Misforhold til Søndagens Høitidelighed) X, 6 B 215 p. 342.

(hvad der fordres for at burde kalde sig en C., om det er Søndagen, der afgjør det, eller om det ikke just er Mandagen)

X, 6 B 225 p. 359.

(naar det er Syndsbevidsthedens Qvaler, der drive et Mske hen til Christum: er han ifærd med at blive C.)

X, 6 B 240 p. 402.

(stræbende efter Lighed med Forbilledet at døe for Chrstd., naar han blot troer, at Chrstus er død for ham ... : saa er han C.) X, 6 B 240 p. 403.

(uden at blive Offer for Andre, bliver den C. ... offret ved det ubetingede Forhold til det Ubetingede)

XI, 1 A 7 p. 12.

([Matth. 11,6] betyder ... at det at være C. er at blive, mskelig talt, ulykkelig for dette Liv) XI, 1 A 27.

(I N.T. fremstilles det at være C. saaledes, at man ... maae være Individ) XI, 1 A 42 p. 31.

(jeg er ingen C. — ... en Sum af saadanne C. giver en christen Menighed) XI, 1 A 64.

(det at kalde sig C. er Betingelsen for, at komme frem i Verden [siger Staten]) XI, 1 A 74.

(i Chrstd.s første Tid, var ... det at kalde sig C. Noget, som kjøbtes med Forsagelse af Alt) XI, 1 A 79 p. 59.

([Nu kan] man paa ingen Maade blive fri for at kalde sig C.) XI, 1 A 79 p. 59.

(det i al ... Stilhed at være sand C. ... umuligt) XI, 1 A 106.

(De Flestes Chrstd. ... [først], at man bliver C. som spæd Barn ...; for det Andet Røveren paa Korset) XI, 1 A 124.

(det at være C. er at være Præst)

XI, 1 A 128 p. 88.

(først Asket, ... og saa Sandhedsvidne det er simplement en C.) XI, 1 A 134.

([at Evighedens Salighed engang for alle er os Alle vis] har gjort ... de C. haardere mod Lidende) XI, 1 A 143.

(Gud vil ... den C. skal være Individualitet, og saaledes udholde den uhyre Anstrengelse ikke at kunne faae Beskeed hos andre Mske) XI, 1 A 155 p. 118.

(at være C. er i N.T. et polemisk Begreb) XI, 1 A 156 p. 121.

(Den sande C. er Den, som bliver Offer for at gjøre opmærksom paa, at Christus er det eneste Offer) XI, 1 A 159.

(det Christelige, hvilket Joh. Climacus udtrykker i den Sætning: det at være C. er at lide) XI, 1 A 181 p. 139.

(En C. er en Troende) XI, 1 A 192.

(Det at være C. i N.T. — Uro — Martyriet — Luther) XI, 1 A 193 p. 151–153.

(den sande C. ... forskellig fra det almindelige Mske som Vildgaasen fra de tamme Gjæs) XI, 1 A 195 p. 155.

(Det at være C. er jo ikke det Oprindelige i Betydning af det Geniale, men er det man er blevet til) XI, 1 A 196.

(naar man er født i Christenhed, ..., saa er det uhyre vanskeligt at blive C.) XI, 1 A 199; 295.

(den C. har kun Trøst ...: enten ved selv at trøste andre Lidende, eller hvis der skulde leve en i samme ... Lidelse Anstrenget) XI, 1 A 208.

(naar en Konge blev C. ..., man glædede sig over Kongens Magt til at skaffe Chrstd. Indgang) XI, 1 A 264.

(naar et fattigt Mske bliver C., ... kan intet Sandsebedrag afstedkommes) XI, 1 A 264.

(eenlig Stand ... er det karakteristiske Udtryk for at den C. forholder sig standsende til denne Verden)

XI, 1 A 295.

(At blive ved Forholdet til Gud ... Lidende i denne Verden ... [og saa] at kunne fastholde: Gud er uendelig Kjerlighed: det er at være C.) XI, 1 A 314.

(Ubetingede Betingelse for at blive C.) XI, 1 A 316.

(Gud vil ingen ligefrem Overgang for noget Mske til det at være C.) XI, 1 A 324.

(vil Du være C. : vil Du være Salt : vil du offres) XI, 1 A 325 p. 256.

(En sand C. i Christenhed) XI, 1 A 331.

(man har reent glemt at det at være C. væsentlig er at være Missionair)

XI, 1 A 345.

(at være C. vil betyde at Du ... skal martres) XI, 1 A 357 p. 275.

(At være C. paa anden Haand er: ikke at være C.) XI, 1 A 380 p. 292.

(Apostelen siger, at Troen kommer ved Hørelsen [cf. Rom. 10,17], men saadan at være C. von Hörensagen!)

XI, 1 A 421.

(Det at være C.: et Løb) XI, 1 A 444.

(Verden har opfundet noget Nyt: det at være C. er at leve som disse Millioner i de christne Lande) XI, 1 A 444.

([Methoden i Aarhundredernes Løb] er den: man har nedsat Maalestocken paa det at være C., og saa fanget saa mange desto flere) XI, 1 A 454 p. 349.

(man har taget alle Forjættelserne, som N.T. tilsiger den C. — og saa ... forfalsket Bestemmelsen af det at være C.) XI, 1 A 471.

(jeg har med N.T. i min Haand sagt:

paa den Maade som man nu er C., nei det hænger ikke rigtigt sammen)

XI, 1 A 474.

(naar Evigheden har sat det saaledes at til at være C. ... hører at lide – saa bliver det det Klogeste at komme til at lide) XI, 1 A 494.

(Begyndelsen var: der var ingen C. Saa bleve Alle C. – og af den Grund er der atter ingen C.) XI, 1 A 505.

(lige saa stor Forskjel som der er mellem at være Mske og at være Dyr, er der mellem at være C. og at være Mske) XI, 1 A 515.

(det at være C. er en saadan Rædsel og Qval at man efterhaanden saae ... at blive fri for den Art Væren-C.)

XI, 1 A 515.

(nu, naar blot et Mandfolk og Fruentimmer render sammen – strax resulterer en uddødelig Skabning, og med en Sjat Vand over Hovedet – en C.)

XI, 1 A 547.

(enhver C. formaaer at træde ud af Christenhedens Løgnagtighed, ... og gjør han det ikke, ... tæller han med i Fordærvsens Masse) XI, 1 A 552 p. 419. (Fremskridtet i det at være C.)

XI, 1 A 564.

(det er Nonsens med de Millioner C. og Tusinder af Præster) XI, 2 A 11 p. 14. (Der gives ikke en eneste af den hellige Skrifts Betegnelser for at være C., uden at den anvendt paa os ... bliver grinagtig) XI, 2 A 27 p. 29.

(Hvor En skal blive C., der maa være Uro; og hvor En er blevet C., der bliver Uro) XI, 2 A 29.

(At være C. ... er en saadan Idealitet at det bestandigt er: enten Gud eller Satan) XI, 2 A 31 p. 32.

(En C. er et Mske, i hvem der er gaaet Ild) XI, 2 A 41 p. 45.

(en C.s Existeren griber saa dybt at den ... faaer den uendelige Idealitet at sætte baade Himmel og Jord i Bevægelse)

XI, 2 A 46 p. 51.

(En C. ... overtager primitivt Chrstd.s Fordring til det at være C.)

XI, 2 A 46 p. 51.

(At være C. er en Idealitet ja den højeste) XI, 2 A 49 p. 55–56.

(Galskab, at man har hittet paa at alle Msker i millionviis skulle være C.)

XI, 2 A 49 p. 55.

(Christenhedens Falsknerie er ...: man har forfalsket Begrebet: C.)

XI, 2 A 50 p. 56.

(I N.T. forstaaes ved en C.: en Svømmer, der ... springer ud paa Dybet o: træder lige ind midt i Virkeligheden)

XI, 2 A 50 p. 56.

([nu] har det at være C. vundet den Letthed ... som er forbeholdt al Ubetydelighed) XI, 2 A 63 p. 74.

(hvis et Mske i Christenheden skal blive C., maa han tage ..., at det seer ud en Tid ... som var Gud den afskyeligste Bedrager) XI, 2 A 86 p. 92.

(kan man være C. uden at være Discipel. Det er dette Problem jeg ønsker frem)

XI, 2 A 87 p. 93.

(det Chrstd. fordrer ... er saa stort, og fuldkommen saa sjældent, at der for Snese Talenter ikke findes een C.)

XI, 2 A 91 p. 100.

(Det der gjør Udslaget for det at være C. er: i hvilket Medium er Du det)

XI, 2 A 103.

(At være [C.] i ... denne virkelige Verden: det er at være C. i N.T.s Forstand)

XI, 2 A 103.

(Mediet for det at være C. Situationen)

XI, 2 A 106 p. 112–113.

(er det muligt for et Mske ... at udholde den Udsondrings-Akt, som er Bettingelsen for det at blive C. i N.T.s Forstand) XI, 2 A 110.

(Det at være C. ... forholder sig som en Qualitets Forskjel fra det at være Mske) XI, 2 A 125 p. 131.

(er den C. ... optaget af Gud – og bruges mod Mskene og det Mskelige. Gud gjør det af Kjerlighed)

XI, 2 A 125 p. 132.

(en C. med sin Idealitet, der ... er Had til alt Det, hvori Mskene have deres Liv: hvor skulde de kunne taale ham!)

XI, 2 A 125 p. 132–133.

(Overgangen til det at være C. er at

slippe det Mskelige) XI, 2 A 125 p. 135.
(Præsten har jo ... slaaet saa rædsomt af paa hvad der skal forstaaes ved at være C., at det kan ... være sandt at de [Mængden] ere det)

XI, 2 A 127 p. 137.

(Dersom ... Gud vil have C., fordi han ... har brug for C. ...: saa vil strax Idealiteten af det at være C. være truet)

XI, 2 A 133 p. 145.

(som Enkelt at forholde sig til ... Gud personligt er Formelen for det at være C.) XI, 2 A 135 p. 148.

(ved det at være C. forstaaes i Christen-

hed saa omtrent Ingenting) XI, 2 A 145.
(En C. er Salt – det vil sige: det følger naturligviis af sig selv, at ingen C. gifter sig)

XI, 2 A 151 p. 163; XI, 3 B 150 p. 239.
(Chrstd. er just det Guddommeliges kvalitative Brud med det Mskelige i det Gjennembrud som er at blive C.)

XI, 2 A 151 p. 164.

(den C. skal ud i Verden for at blive offret) XI, 2 A 161.

(dette behøves endnu uforandret, at den C. – hvis der findes Nogen i denne rare Christenhed!!! – blev Offer)

XI, 2 A 163 p. 176.

(Om da En blev C., selv døde ugift, han er jo dog en Forbryder, thi hans Tilværelse ved Forplantning var en Forbrydelse) XI, 2 A 163 p. 177.

(da det at blive C. er et Brud, gjælder det om at man da ikke tager det saa tidligt, at det er Nonsens at tale om at bryde med Verden) XI, 2 A 163 p. 177.

(en Fremmed og Udlænding skal den C. være i denne Verden)

XI, 2 A 163 p. 178.

(Den C. er: den ubetingede Majestæts Pager) XI, 2 A 204 p. 221.

(Guds Forholdet idel Glæde, Apostelen, de C. af 1ste Lectie)

XI, 2 A 208 p. 228–229.

(De der saa frivilligt melde sig for at lide deres Straf – det er de C.)

XI, 2 A 223.

(det at blive C. er: at underkaste sig den af Gud forordnede Tilværelses Examen) XI, 2 A 235 p. 247.

(saa blev det gjort til sentimental Troes-sætning: Barnet er den sande C.)

XI, 2 A 241 p. 252.

(At være C. er at troe paa en providentia specialissima ... in concreto)

XI, 2 A 259.

(det virkelig at være C. i Christenhed vil blive en Potensation i Forhold til det oprindelige at være C.) XI, 2 A 268.

(ved Millioner eftergjorte C. har Christenheden sikkert sig ikke at have een sand C.) XI, 2 A 269.

(Hver Enkelt er maaskee ikke uvillig til at tilstaae, at han just ikke er C. – men „Mængden gjør det“)

XI, 2 A 281 p. 284.

(nu ere vi saaledes C., at det Eneste vi høre Noget om er om Naaden, men om hvad der fordres ... høre vi ikke)

XI, 2 A 285.

(nu arbeides der ... mon ikke i Retning af at bestyrke dem [Mskene] i den Indbildning, at de ere [C.]

XI, 2 A 290 p. 291.

(Følgen af dette Videnskabelige bliver, at den menige C. faaer et Nys om det Lærde, og nu ikke mere er nøiet med Sit) XI, 2 A 295 p. 296.

(Chrstd.s Tanke er: ... Timeligheden ... er Crisen, i hvilken det skal afgjøres om Du er C.) XI, 2 A 318.

(Evighedens Afgjørelse, Regnskabet, Dommen; ... just det at det beskjef-tigede dem saaledes just det var det at være C.!) XI, 2 A 321 p. 343.

(Hvilken Afstand mellem det i hiin Forstand at være C. og det nu tildags at være C.) XI, 2 A 321 p. 344.

(I en Frygt og Bæven ... forholdt de første C. sig til den Tanke: Evighedens Regnskab og Dom) XI, 2 A 331 p. 350.

(I N.T. fremstilles det saaledes: man kan kun være C. i en Modsætning)

XI, 2 A 341.

(det maa vel gaae med den Idealitet (at være C.) ligesom med enhver Idealitet, ... at der ogsaa maa slaes af)

XI, 2 A 344.

(jeg mener at turde troe – at han [Gud] tillader os at gjælde for C., men saa ...

skal Status gøres op) XI, 2 A 346 p. 358.
(Ifølge N.T. er det at være C. det naturlige Mske aldeles imod)

XI, 2 A 347 p. 358.

(Saasnart der er Millioner C. er eo ipso Maalestokken for det at være C. forandret) XI, 2 A 351 p. 361.

(det at være C. er noget saa Idealt, at Ingen af os er det, men at vi stræbe ... efter at blive det)

XI, 2 A 359 p. 365–366.

(Give Gud, at der ikke var eet eneste Mske, som pecuniairt er interesseret i, at vi ere o: kalde os C.) XI, 2 A 363.

(Det at blive C. er, ifølge N.T., at blive „Aand“) XI, 2 A 378.

(Som Sætningen: Alt er sandt betyder Intet er sandt, saaledes: Alle ere C. o: Ingen er det) XI, 2 A 382.

(„Mskets“ gavtyveagtige Interesse ligger nu i at skaffe Millioner C.) XI, 2 A 390.

(Kjendteegnene paa det at være C. hvilke i N.T. ere omvendte, polemiske ... ere blevne ligefremme)

XI, 2 A 392 p. 386.

(Saa strømmer efterhaanden Mskenes Mængde til ... og ved denne Tilstrømmen forandres bestandigt Bestemmelsen „C.“) XI, 2 A 403.

(For Alt, siger [Gud], maa jeg have taget Livs-Lysten fra et Mske, hvis der skal være Tale om for Alvor at være C.)

XI, 2 A 421.

(At være C. er ... at have sit Helvede her paa Jorden)

XI, 2 A 422 p. 413; 434 p. 428;

XI, 3 B 144 p. 231.

(At „Christenhed“ Chrstd. aldeles hæver Begrebet C.) XI, 2 A 430.

(Ifølge Chrstd. er Forholdet dette ... Naar da En overtagende Forpligtelsen deelagtiggøres i Gaven: han er en C.) XI, 2 A 430.

(At være C. er ... at maatte være en Jesu Chrsti Efterfølger her i Livet og derved af Naade være evig frelst)

XI, 2 A 434 p. 428.

(I N.T. er Formelen for det at være C.: at frygte Gud mere end Msker)

XI, 2 A 435 p. 431.

(det at blive C. forholder sig aldeles ikke til Forandring af det Intellectuelle – men af Villien) XI, 2 A 436 p. 433.

(den „christelige“ Stat har nu indrettet det saaledes, at Ingen kan komme med i Legen uden at have Attest fra Præsten for at være en C.) XI, 2 A 437 p. 434.
(den stakkels C., som er fiint nok bygget til at kunne mærke ... at det med at Alle ere C. ... er Øienforblindelse ... han maa lide ved at leve imellem Msker) XI, 2 A 438 p. 437–438.

(„jeg er kun en Diger“, hvori ligger ... den uhyre Afstand fra at være hvad N.T. forstaaer ved at være C.)

XI, 3 B 30 p. 61.

(Der gives i Danmark vistnok ikke en eneste Præst, der er i Charakter af at være C.) XI, 3 B 31 p. 61.

(men det Sande er just, hvad Blottelsen vil vise, at vi ikke ere C.)

XI, 3 B 32 p. 69.

(at blive C. er at blive, mskelig talt, ulykkelig for dette Liv, dog saligt forventende en evig Salighed)

XI, 3 B 32 p. 70; 86 p. 132; 87 p. 134.

(thi mere end ... det meest fordærvede Sind er til Hinder for at blive C., endnu mere den Indbildning, at man er det) XI, 3 B 38 p. 80.

(jeg agter at tale ... om Chrstd., om det at være C.) XI, 3 B 43 p. 86.

(jeg er ... vel ikke [en C.], men jeg stræber, og det er jo dog ... det Høieste der kan blive Spørgsmaal om)

XI, 3 B 47 p. 91.

(vi maae nøies med at være en Tilnærmelse til det at være C. Dette tilsigter jeg idetmindste indtil videre) XI, 3 B 56.
(ved ikke at være C. i Charakter undgaae vi alle Præsten med ... ganske rigtigt Forfølgelse) XI, 3 B 58.

(det vi kalder C. ligner ikke mere hvad N.T. kalder C. ... end de Rekrutter, Falstaff har hvervet, ligne vaabenføre ... Soldater)

XI, 3 B 60 p. 110.

([jeg blev] mere og mere opmærksom paa Chrstd. og paa Bestemmelsen: at blive C.) XI, 3 B 87 p. 134.

(Ifølge N.T. er det at være C. i dette Liv idel Jammer) XI, 3 B 144 p. 231. (den C. skal mindst af Alt . . . avle Børn) XI, 3 B 150 p. 240.

(Dette Mske-Tal af „C.“ bliver en Slags Magt lige over for Apostelen)

XI, 3 B 175 p. 288.

(der vil produceres C. i Millionvis, Forbruget af Præster være uhyre, vi vil have christne Riger, . . . en christen Verden) XI, 3 B 175 p. 290.

(Kun naar et Mske urokkeligt fastholder, at Alvoren er: at han bliver C. . . : kun da kan et Mske forholde sig til det Ubetingede) XI, 3 B 175 p. 292.

(disse Tusinder! Har Du ladet dem kalde sig C. . . : Du skal see, det bliver Chrstd.s Ruin) XI, 3 B 175 p. 292.

(at være C. ved at løbe med i den Flok eller Drift, som „Præsten“ begrænder: han bedrager kun sig selv)

XI, 3 B 197 p. 325.

„Hvad man saadan kalder en Christen“ se „Øieblikket“. Nr. 7.

„Ere vi virkelig Christne, hvad er saa Gud?“ se „Øieblikket“. Nr. 2.

„Dersom vi virkelige ere Christne, er eo ipso det nye Testamente ikke mere Veiledning for den Christne, kan ikke være det“ se „Øieblikket“. Nr. 2.

„Vi ere Alle Christne“ se „Øieblikket“. Nr. 2.

„Vi ere Alle Christne – uden engang at have Anelse om, hvad Christendommen er“ se „Øieblikket“. Nr. 5.

„Naar Alle ere Christne, er eo ipso Christendommen ikke til“ se „Øieblikket“. Nr. 5.

„For Christne. Et Opbyggelsesskrift“ se Thisted, Jørgen O.

„Sande Christne: Mange Christne“ se „Øieblikket“. Nr. 4.

Christendom ([C.s Universalisme – Jødedommens Particularisme]) I A 4.

(hvo indstaaer for, at . . . C. [ikke er Gjennemgangspunct ligesom Jødedommen]) I A 49.

(Det gaar med C. . . som med enhver Radical-Cour, man udsætter den saa længe som muligt)

I A 89; 99 p. 70; X, 2 A 461.

(Philosophie og C. lade sig dog aldrig forene) I A 94 p. 65; 99 p. 69.

(C. statuerer Mskets Erkjendelse som mangelfuld formedelst Synd)

I A 94 p. 66.

(C. var [engang] en imposant Person . . . [nu] ligner den en Olding) I A 97.

(C. har gjenneksyret hele Livet)

I A 108 p. 75.

(C. er egl. Bevidstheden om det Midd:[elbarheds] Forhold, Msket altid maa træde i til det Gudd:[ommelige]) I A 172.

(det Ironiske i C. ligger deri, at den gjorde et Forsøg paa at omfatte hele Verden) I A 207.

(Forsaavidt C. blev staaende ved Læren om Gud-Msket *θεανθρωπος*, forsaavidt er den ikke romantisk) I A 215.

(Det at C. ikke er kommen udover Modsigelsens Grundsætning viser netop dens romantiske Character) I A 324.

([Om at C. støtter sin Auctoritet paa Grunde, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 54).

([Om det at C. i den hellige Skrift ikke er meddelt os som et System, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 54–55).

(C. har en beroligende Kraft . . . ved at gøre den høieste Grad af Relativitæt gjeldende) II A 30.

(C. er den anden Skabelse) II A 31 p. 31.

(C.s Dom er en apodictisk, da den indeholder det Gudd.[ommeliges] og Mske-liges Disjunction i concret Eenhed [Excerpt af „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“ v. K. Rosenkranz]) II A 92 p. 58.

(C., selv humoristisk, traadte og træder i Modsætning til den ironisk udviklede Verden . . . , idet den (C.) blev til Forargelse) II A 142.

(C. alene er direct Tale (Jeg er Sandheden)) II A 184.

(Forholdet mellem C. og Gnosticisme) II A 237.

(Om Forholdet mellem C. og Philosophie) II A 239; 517.

(I vore christelige Tider er C. nærved at blive Paganisme) II A 245.

(C.s universelle Charakter indsees deraf, at med den ophøre alle National-Forskjelligheder) II A 249.

(C. henter Msket op til Himlen) II A 283.

([C. har Kamp – Fred – Glæde]) II A 365.

(C. indeholder en ... større Kløftelse mod Verden [end Jødedommen]) II A 376; X, 4 A 572 p. 390–392.

(al C. er Levnetsløb) II A 377 p. 150.

(I C. er Alt blevet et Trin lavere, idet der er kommen et højere Moment ind) II A 379.

(i vore Tider kan vi saa let komme til at stille os i et forkeert Forhold til C.) II A 410.

(C.s Standpunkt i Forhold til et almdl. humant Standpunkt er som Kirkens til Statens) II A 450.

(C. er en objektiv Akt, der realiserer sig i Verden) II A 452.

(C. er den egentlige Selveier ... Jødedommen er Kudsk; Muhamedanismen er en Tjener) II A 499.

(at C. ikke kun er et Moment i Verden, men at C. forklarer Verden ... – det seer man ikke) II A 517.

(C. vil være os Alt)

II A 577 p. 211–212; III C 10.

([Om den store Forskjel mellem Verden og C.]) II A 581 p. 216.

(Naar man først kommer til at reflectere over C., saa maa den, inden man kommer ind i den, først have været Een til Fald til Forargelse) II A 596.

(en Maade at forene Livet og C. paa ... at udsætte Daaben ... til Dødsleiet)

II A 628; X, 2 A 452.

(C. er det Cerebrale) II A 789.

(C. vil ikke underhandle med Philosophien) II A 790.

(C. accentuerer ikke den jordiske Skønheds Idee) II A 791 p. 265.

([Om at C. er positiv historisk, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 13 p. 323.

([Om at C. er Troes og Hjertets Sag, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 13 p. 323.

([Om Humes Forstaelse af C. som det allersandsynligste, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 284).

([Om C. som Personlighedens virkelige System, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 15).

([Om at C. i Bestemmelsen af Guds Forhold til Verden paa den ene Side negerer Akosmismen og paa den anden Side negerer den abstrakte Dualisme, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 27).

(C.s [Idee er] Paradoxet)

III A 108; 211 p. 88*; VI B 35,36.

(de to Tankebestemmelser ere lige nødv.; at C. er det der ikke opgik i noget Mskes Tanke, og dog i det det gives Msket er ham naturligt, at ogsaa Gud her er skabende) III A 211 p. 87–88.

(C. vil ikke tilintetgjøre Kjødet ... den vil Ydmyghed) III B 41,21.

(mediere C. og Philosophie [i endelig Udarbeidelse til „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“]) III B 42,2.

(som C. er det nærmeste er den og det Sværeste) III C 16 p. 260.

([Om Forholdet mellem C. og de før christelige Religioner, i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 234).

(Epigram paa Forholdet mell. Heden-skab og C.) IV A 27.

(man har ikke seet [Kjærlighedens Dialektik] i C.) IV A 33.

(det er egl. C. der har bragt denne Tvivl ind i Verden [i spredte Udkast til „De omn. dub. est“]) IV B 13,18 p. 178.

(C. ... forudsætter at Msket elsker sig selv) IV B 148.

(dersom C. kunde blive til Natur i Ver-

den, saa behøvede ethvert Barn ikke at døbes) V A 10.

(Syndsbevidstheden er og bliver *conditio sine qua non* for al C.) V A 10.

(C. er den absolute Religion, fordi den har opfattet Msket som Synder) V A 16. (Opgaven er ... at retfærdiggjøre sig selv for C.) V A 23.

(C. er det Eneste, der ikke lader sig indføre) V A 26.

(C. er den høieste Forbindelse mell. Gud og Msker) V A 42.

(Hovedproblemet m:H:t: Forholdet mell. C. og Philosophie) V B 1,2.

([Om C. som historisk Phænomen i Udkast til „Phil. Smuler“])

V B 3,2 p. 55–56; 40,7 p. 91–92.

(I C. har det Religieuse igjen suspenderet det Erotiske) V B 53,32.

(falder saa vanskeligt at forstaae C., fordi det skete kun eengang for alle) V B 56,9.

(Das Christenthum ist wesentlich anthropomorphistisch [Cit. fra „F. H. Jacobi's Werke“]) V C 13,5.

(Alvoren ligger i ... at ville lade C. vederfares Ret – inden man medierer) VI A 84.

(Dobbelt-Forholdet ved C. viser netop dens absolute Sandhed, at den hidser lige saa stærkt som den tiltrækker) VI A 109.

(C. har nu forkyndt sig at være den væsentlige evige Sandhed, og tillige ... som Paradoxet) VI B 40,26 p. 129.

(C. er, at den evige Sandhed som Paradox forholder sig til en Existerende)

VI B 40,26 p. 129–130.

(C.s Lære, at Gud har været Mske ... er vel det forfærdeligste Paradox, der kan bydes en eksisterende Mske)

VI B 40,27.

(C. er kommet ind i Verden ikke for at den skal forstaaes, men for at der skal findes i den) VI B 43; IX A 105.

(C. har Humoren forud for sig)

VI B 53,13.

(man synes midt i Christenheden at have glemte hvad C. er)

VI B 54,31 p. 152; VIII, 1 A 242;

X, 1 A 460 p. 293–295.

(Problemet selv [om C. har Ret] skal jeg nu her paa en anden Maade søge at tydeliggjøre [i Udarbejdelse til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 54,32.

(saa er C. ikke Paradoxet, saa er C. Mskehedens egen Idee, thi dette er Humor) VI B 74,6.

(Det Begreb, i hvilket C. maaskee bestemtest differentierer sig fra Oldtiden er Begrebet det Gode) VII, 1 A 73.

(Det der havde seiret var ikke C., men en Parodie over C.) VII, 2 B 235 p. 51.

(C. maatte blive Græker en Daarskab) VII, 2 B 235 p. 66.

(C. er den paradoxe Sandhed, den er det Paradox: at det Evige eengang er bleven til i Tiden) VII, 2 B 235 p. 75.

(Saasnart man forvexler C. og det Christelige ... : saa begynder man at ville forandre det Usandsynlige til det Sandsynlige) VII, 2 B 235 p. 79; X, 4 A 633. (en vildfarende Videnskab har forvirret C.) VII, 2 B 235 p. 137.

([C.s] Begrebs-Sprog er gaaet over i en forflygtigende, traditionel Brug)

VII, 2 B 235 p. 201; 266,21.

([Om C. og den hegelske Philosophie]) VII, 2 B 235 p. 207–210.

(C. er Aands Bestemmelse)

VII, 2 B 235 p. 222;

VIII, 1 A 663 p. 316.

(Enkelthedens Katagorie ... er C.s Princip)

VIII, 1 A 9 p. 7; 125; 482 p. 213–215; X, 2 A 240 p. 180.

(naar C. først er bleven En den eneste Brønd, saa begynder ogsaa først Anfægtelserne) VIII, 1 A 47.

(C. ... begynder der hvor Hedenskabet ender) VIII, 1 A 85.

(Trøst for jordiske Lidelser o:s:v: har C. ikke) VIII, 1 A 85.

(C. er et Præsens i Futuro)

VIII, 1 A 147; 305; X, 5 A 98 p. 114.

(C. har i disse Tider tabt Evighedens Basis) VIII, 1 A 157.

(C.s Lære er, at Verden væsentligen er ond)

VIII, 1 A 194 p. 96; X, 4 A 391;

X, 5 A 29.

(C. kan og bør her i Timeligheden ikke tænkes i Ro) VIII, 1 A 325.

(C. forholder sig ikke til Tænkning ikke til Tvivl, men til Villien og til Lydighed) VIII, 1 A 331.

(C. er ... det glade Budskab – for Tung-sindige) VIII, 1 A 341; X, 5 A 28 p. 33. (Mynster er Opfinder af denne Forvexling af C. og Dannelsen)

VIII, 1 A 415 p. 181.

(C.s Forfald [i Danmark] har ... sin Grund i ... almindelig Demoralisation) VIII, 1 A 419 p. 183.

(C. er ... det Eneste, som kan kaste den sande Glands over dette Liv) VIII, 1 A 434 p. 190; IX A 358.

(At forkynde C. behøves ikke ... men dette „Du skal“ det er det, som Missionairen i Christenhed har at forkynde) VIII, 1 A 434 p. 191.

(C. ... er Læren om og Veiledning til al ligne Christus) VIII, 1 A 449.

(C. er bleven en Slags Trøst, forsaavidt man ikke har Penge-Hjælp nok) VIII, 1 A 536.

(Begynder man strax med C., saa siger [Mskene]: det er ikke Noget for os – saa ere de strax paa deres Post) VIII, 1 A 548.

(C. mskeligt talt er Galskab) VIII, 1 A 566.

(Det der forkyndes i Kirkerne er ikke C.) VIII, 1 A 629 p. 285.

(Konflikten mellem Poesie og C.) VIII, 1 A 643.

(C. er egentlig os Msker for salig) VIII, 1 A 648.

(dengang C. kom ind i Verden, da forkyndte den sig at være en Aabenbaring) VIII, 2 B 7,7 p. 26.

(C. mener, at naar blot Virkeligheden er funden, saa skal det ikke mangle paa Gjenstand) VIII, 2 B 36,7.

(I C. var det Geistligheden, der vaagede [over Sædernes Reenhed]) VIII, 2 B 73 p. 136.

([3 Grunde for at C. er et stort Gode]) IX A 2.

(C. er lige stik imod [Ballotationen]) IX A 4.

(C. er Tvedragt med Verden) IX A 56. (C.s Sandhed skal ikke bevises)

IX A 59 p. 34.

(Det gjælder om ... en Revision af C., ... om at skaffe de 1800 Aar bort) IX A 72.

(Den, som aldrig fra Barn havde haft Indtryk af C. ...: han maatte sprænges) IX A 73.

(Vee, saa man har taget C. forfængelig) IX A 95.

(det at offres er den høieste Seier, og Dette er C.) IX A 125.

(hvorfor er C. kommet ind i Verden? ... Fordi den er det Absolute) IX A 127; 253.

(C. ... er upopulair i Retning af det for alle Msker Fælles) IX A 146 p. 69–70.

(C. er ingen Lære ... men en Existents-Meddelelse) IX A 207; X, 1 A 120; 184 p. 147;

X, 2 A 603 p. 432; 604; 606;

X, 3 A 96 p. 77; 150; 454 p. 307;

X, 5 A 84; X, 5 B 107 p. 288–290;

X, 6 B 97 p. 107.

(Det gjælder om at C. igjen stilles frem i hele sin Hensynsløshed) IX A 213 p. 111; X, 5 A 62.

(Man kan ... for dog at faae Mskene med slaee af paa C.s Fordringer) IX A 226 p. 122.

(Det er en reen ideel Opgave: at løfte C. heel og holden ind i Reflexionen) IX A 226 p. 123.

(Det er Sandhed, at det er som var C. mskefjendsk)

IX A 226 p. 123; X, 1 A 155.

(Opgaven er ikke at begribe C. men at begribe at man ikke kan begribe den) IX A 248 p. 139.

(C. lærer, at Verden gaaer tilbage) IX A 273.

(Konflikten mellem C. og Msket) IX A 284; X, 4 A 460; 471 p. 291–292.

(Den eneste C. man har i Christenheden er Jødedom) IX A 301.

(C. i Bevægelse er C.) IX A 301.

(det bliver dog Syndsbevidstheden der binder Msket til C.)

IX A 310; X, 2 A 455 p. 323–324.
(C. støder fra for at drage til) IX A 310.
(C. vil ordentligviis forfærde istedetfor
trøste) IX A 312 p. 174.

(C. negter al Timelighedens Hjælp – for
at opdrage til Evigheden)

IX A 312 p. 174.

(C. lærer, at Msket først af Gud ... skal
faae at vide hvor dybt han er sjunken)
IX A 322.

(C. er naar man føler sig kold, og langt
borte fra Gud, da for Alt at komme til
at tænke paa ham) IX A 322.

(C. ... fordrer Martyriet)

IX A 325 p. 184.

(den ydmyge Indvending mod C.: at det
er En, som var C. dog for høi)

IX A 350 p. 201.

(egentlig er C. altfor glædelig, og derfor
maae et Mske i Lidelse være bragt til
Afsindighed for at holde sig til C.)

IX A 360.

(C. forholder sig ene til Syndens Be-
vidsthed) IX A 414.

(C. er at Idealet og Idealiteten skal be-
vares i det praktiske Liv) IX A 418.

(C. sætter Splid [mellem det Guddom-
melige og dette Liv]) IX A 424.

(Havde jeg levet i et stort Land, var jeg
aldrig blevet istand til saaledes at belyse
C.) IX A 469.

([Om at C. opfordrer til borgerlig Ret-
skaffenhed, men naar det fordres at være
Noget, saa styrter den det til at være
Intet]) IX A 482 p. 274.

(væsentligen seet er ... Spørgsmaalet
om C. og om C.) IX B 10 p. 308.

(det var ikke Nationaliteterne, der skulle
frem, men C.) IX B 64 p. 378.

(paa den høie Tid, at C. tages fra Mskene
igjen for at lære dem at paaskønne den)
X, 1 A 6.

(det gjaldt om, at reflectere C. ud af en
uhyre ... Dannelse, af Videnskabelig-
hedens Forvirring o:s:v)

X, 1 A 39 p. 25.

(C. skal fremstilles saaledes ... at hvis
det ikke er Syndens Bevidsthed, der
driver et Mske, saa maa et Mske være
gal, at indlade sig med C.) X, 1 A 133.

(C. kan kun prædikes i Virkeligheden)
X, 1 A 136.

(hvorledes skulde det være muligt,
mskeligt talt, at trøste ... ved Hjælp
af C.) X, 1 A 155.

(C. siger selv: at den er Had til Verden)
X, 1 A 155.

(C. er Omvendthed. Øverst i Rangen er
det at blive korsfæstet) X, 1 A 170.

(Det er egentlig C.s Opdagelse, at ...
Synd er Dobbelt-Løgn) X, 1 A 178.

(C. skal antages, det er Sagen)

X, 1 A 188.

(Dersom Du da ønsker ... at see glade
og gode Dage: saa indlad Dig aldrig for
Alvor med C.) X, 1 A 190 p. 136.

([Om at C. er: at elske Evigheden, og
hade dette Liv, at elske Gud, og hade
denne Verden, at elske Christus, og
hades af alle Msker])

X, 1 A 190 p. 137; X, 4 A 508.

(kun een consequent Opfattelse af C.
... at blive Martyr) X, 1 A 217.

(At det er klogere at leve skjult veed jeg
nok – men hvad er saa C.) X, 1 A 228.

(C. lærer selv, at det at være sand Chri-
sten er ... at være den elendigste af
Alle) X, 1 A 279 p. 187.

(C. gjør hele denne jordiske Tilværelse
til Lidelse, Korsfæstelse) X, 1 A 301.

(C. selv er væsentligen ikke mere til)
X, 1 A 373 p. 240; X, 2 A 16; 32 p. 25;

X, 3 A 386.

(C. er en stridende Lære, ... den sætter
evigt Fjendskab mellem Gud og Verden)

X, 1 A 399 p. 253; X, 3 A 334 p. 243.

(I C. er Forholdet ...: af Bekymring
for de Andre at ville udholde den Li-
delse og Pinsel at meddele dem Sand-
heden) X, 1 A 410.

(C. var sandest i første Slægt, i Sam-
tidigheden) X, 1 A 415 p. 264.

([Christi] Opstandelse (tredie Dagen)
var jo C.s Begyndelse) X, 1 A 416.

(C. lærer, at det at lide i Timeligheden
er Kjendet paa Guds Naade)

X, 1 A 426 p. 273.

(det Vanskelige for [Mskene] er at for-
staae, hvilken Grad af Selvoervindelse
og Fornegtelse C. fordrer) X, 1 A 427.

(C. bringer blot en ny Anledning til Nød og Elendighed) X, 1 A 438.

(fra det Øieblik at C. verdsligt har seiret ..., er det polemiske Sigte at tage paa den Indbildning at vi Alle ere Christne) X, 1 A 451.

(Vee over disse Mske, der have taget C. forfængelig ved at gjøre den til idel Mildhed) X, 1 A 454 p. 289.

([Om at der skal gjøres en Inderlighedens Bevægelse for at føre Christenheden tilbage til C.])

X, 1 A 460 p. 294.

(at tvinge sig selv til Selvfornægtelse ... og saa hades, forbandes, behandles som et Umske ... Dette er C.)

X, 1 A 460 p. 295.

(At Gud tøver med Straffen forklarer C. af Guds Langmodighed og Barmhertighed) X, 1 A 461.

(Om C. er Sandhed ... kan kun afgjøres i Samtidighedens Situation)

X, 1 A 465 p. 298.

(Anonymt kan i det Høieste C. forsvares) X, 1 A 466.

([Om det at forsvare C. i Christenheden])

X, 1 A 528 p. 337-338; X, 3 A 490.

(der er ingen C. i Landet - og saa sammenkalder man en Synode) X, 1 A 538.

(der er et C.s Høieste i ethisk Strenghed, det skal idetmindste høres)

X, 1 A 546 p. 348.

(C. tenderer overalt til Virkelighed)

X, 1 A 558.

(C. paa anden Haand er Vrøvl)

X, 1 A 595.

(C. er og skal være i sit Første saa forfærdelig, at kun et absolut skal kan drive et Mske ind deri) X, 1 A 625.

(Skal C. i Sandhed forkyndes for de Lykkelige ... : saa bliver C. som en Art Grusomhed) X, 1 A 644.

(Slægten er voxet fra C.)

X, 1 A 646 p. 401.

(Da Christus levede paa Jorden, da var C. dog vel sandest - og da forlode de ham Alle) X, 2 A 9.

(i 1849 har C. ... fuldkommen seiret - jo, jeg takker) X, 2 A 9.

(det der declameres i Kirkerne af Levebrøds-Folkene er ikke C.)

X, 2 A 13 p. 15.

(Forholder C. sig særligen til Nogen, ... da er det de Lidende, Syge, Spedalske, Sindssvage og Deslige)

X, 2 A 27; X, 3 A 714 p. 459;

X, 4 A 578 p. 395.

([Om „Affaldet“ fra C.])

X, 2 A 37 p. 29-30; X, 4 A 70; 232; 515 p. 336; X, 6 B 232 p. 378;

XI, 1 A 70 p. 54; 87; 418 p. 320;

552 p. 418; XI, 2 A 96 p. 102;

100 p. 107; 434 p. 428.

(C.s dybeste Forvirring er den usalige Maade, paa hvilken man har identificeret C. og Verden) X, 2 A 37 p. 29. (Elskov og Venskab ... anpriser C. ikke) X, 2 A 63 p. 49.

(Er det virkelig C. at give en lille Deel af - Renten - af sin Formue? ... at gaae af Veien for enhver Fare) X, 2 A 82.

(C. kom ind i Verden og bød: elsk Gud og Din Næste) X, 2 A 100 p. 75.

(Underligt ... at man i Spørgsmaalet om hvorvidt C. kunne meddeles Hædninger ... ikke kom til at tænke paa [Matth. 15,22-28]) X, 2 A 108.

(C. og Speculation)

X, 2 A 119 p. 91-92; X, 3 A 392.

(er C. til, er den til som Lære, ikke som Existens-Meddelelse)

X, 2 A 120; 184 p. 147;

X, 4 A 349 p. 202-203;

X, 5 B 107 p. 288-289.

(C. kan kun meddeles noget nær i Ene-rum) X, 2 A 121 p. 94; X, 3 A 425 p. 292.

(C. har fordret den virkelige Opgivelse af det Verdslige, fordret det Frivillige) X, 2 A 132.

(at indføre C. i Christenheden)

X, 2 A 135 p. 101; 345.

(C.s Forhold i Mulighed - og i Virkelighed) X, 2 A 141 p. 105-106.

(man har afskaffet C. [derved], at man overalt har trukket Personligheden tilbage) X, 2 A 145; X, 4 A 379 p. 226; 667. (hvor desperat det er, at lade C. ene repræsentere ved „Talere“)

X, 2 A 146 p. 109.

(C. ... vil have sig forkyndt ved Vidner) X, 2 A 157 p. 121; X, 3 A 5; 59.

(C.s Position i dette Øieblik)

X, 2 A 163 p. 128–131;

X, 3 A 260 p. 192–193.

(Det C. behøver er ganske rigtigt Forrædere) X, 2 A 163 p. 129.

(C. har anbefalet Armod ugift Stand o:s:v:) X, 2 A 181.

(det er C., at man afgjørende skal indlade sig med Gud) X, 2 A 182.

(Man har gjort C. for meget om til en Trøst, glemt, at den er en Fordring) X, 2 A 187; X, 3 A 359 p. 255; 671; X, 4 A 124; 238.

(C. er for høibaaren til at protegeres af Staten) X, 2 A 240 p. 181.

(Et Forslag til at gøre Ende paa alt det Vrøvl, om hvorledes man kommer ind i C.) X, 2 A 284 p. 208–209.

(C.s paradoxe Heterogenitet fra al Lære i videnskabelig Forstand, at den sætter: Myndighed) X, 2 A 312.

(hele C. [er] Subjektivitet)

X, 2 A 336 p. 244.

(Jeg vilde i Forhold til C. drage ...: den ethisk-religieuse [Side af det Begreb Mysterium frem]) X, 2 A 341 p. 247.

(C. kom ind som et Mysterium ... hvor profan har man ikke nu gjort C.)

X, 2 A 341 p. 247.

(Intet har ... afskaffet C., som just den uchristelige Maade paa hvilken den forkyndes) X, 2 A 341 p. 247.

(C. er ... paa een Gang: uhyre Lidelse – og dog let) X, 2 A 349.

(med den ligefremme Kjendelighed er C. Hedenskab) X, 2 A 389 p. 275.

(Ved C. er Alt ført ind paa Aandens Gebeet) X, 2 A 394 p. 279.

(C. er nu egentlig forvandlet til en universaliseret Tradition) X, 2 A 394 p. 279.

(C. skulde ikke accomoderes efter mig, men ubetinget hensynsløst skulde det sees, hvad C. er) X, 2 A 399 p. 283.

(C. gjør Synden til det Frygtelige, – og vil saa have den bort) X, 2 A 403.

(En Indvending mod C. Digterisk)

X, 2 A 420 p. 299–300.

(Hvorfor, o Gud, vilde Du gøre saa

meget for Mskene, at Du gav dem C., der egentlig gjør dem ulykkelige)

X, 2 A 420 p. 299.

(at forvandle C. til „Videnskab“ er den størst mulige Vildfarelse)

X, 2 A 439 p. 314.

(C. er ... kommet omvendt ind i Verden, saaledes, at Personen er højere end Læren) X, 2 A 448.

(man kommer forkeert ind i C. Istedetfor at komme ind som Enkelt, kommer man ind ved de Andre) X, 2 A 453.

(Videnskaben vil gøre C. til Mythologie) X, 2 A 455 p. 324.

(da C. kom ind i Verden, var Modsætningen iøinefaldende ... derfor var det lettere, afgjort at vælge enten – eller) X, 2 A 460 p. 327.

(Saaledes kom C. ind i Verden: den forudsatte, Nøden, Vaanden) X, 2 A 461.

([Om det at have en Forudsætning for dybere at fatte C.]) X, 2 A 476.

(for hele Mængden af Mske er C.s evige Liv meget for aandelig)

X, 2 A 489 p. 348.

(Fra at være Punktet udenfor blev C. ... det Bestaaende)

X, 2 A 529 p. 383.

(I sin oprindelige Skikkelse er C. i sit rette Medium, dens Form Reduplicationen af dens Indhold)

X, 2 A 529 p. 383; X, 4 A 346.

(der er hugget igjennem ... alle Sandsebedragene et vüe for C.) X, 2 A 538.

(C. vil ubetinget Lydighed som Sindelag) X, 2 A 582.

(C. er i ethvert Fald blevet belyst efter en virkelig Maalestok) X, 2 A 589 p. 421.

(Ulykken for C. i Christenheden)

X, 2 A 593 p. 423–424.

(C. vil gøre Evigheden let men gøre dette Liv tungt) X, 2 A 617.

(Saa længe Dag-Pressen bestaaer er C. en Umulighed) X, 2 A 634 p. 454.

(C. er den lidende Sandhed)

X, 2 A 635 p. 457; X, 3 A 81;

X, 6 B 103 p. 130.

(C. ligger egentlig i Det, at det ingenlunde følger ... at man udenviðere gjør hvad man lærer) X, 3 A 32 p. 32.

(C. ... en Lære, hvis Første er at gøre Mskene mskelig talt ulykkelige)

X, 3 A 42 p. 40.

(skulde jeg forkynde C. i Sandhed, saa skulle jeg forstyrre hele denne lykkelige Tilværelse) X, 3 A 42 p. 41.

(Med det Frivilliges Forsvinden forsvinder „Anfægtelse“, og med Anfægtelses Forsvinden forsvinder C.)

X, 3 A 43 p. 43.

(„Standning“ som fornøden for at blive opmærksom paa C.) X, 3 A 47 p. 44–46.

(C. ... (dens Forudsætning er en saadan Lidelse og Elendighed samt Anger, at dette Liv er tabt)) X, 3 A 48 p. 46.

(Den sande C. vilde ... i at forkynde Trøst mod disse rædsomme Lidelser [: at dette Liv er tabt] genere Samfundet)

X, 3 A 48 p. 47.

(Ulykken er ... at vi skulle discutere, om vi ville have C. saa streng eller ikke) X, 3 A 67.

(naar C. skulde sættes ind efter sin hele Sandhed ... : saa sætter den Fjendskab paa Liv og Død) X, 3 A 77 p. 63.

(saaledes som C. fremstiller det, har jeg aldrig fremstillet at Kjerlighed til Gud er Had til Verden og omvendt)

X, 3 A 77 p. 63.

(skal man faae Mskene til at gaee ind paa C., maa det være ved at fremstille den i dens Strenghed) X, 3 A 85.

(Min vanskelige Stilling i at fremstille C., hvilken da Enhver er bestædt i, naar C. skal stilles sand) X, 3 A 119 p. 91–93.

(C. maa fremstilles ... : i Guds Interesse; det er dens Sandhed ... Mskets Interesse ligger just i at faae C. franarret Gud)

X, 3 A 119 p. 92;

X, 4 A 137 p. 79–80; 499.

(C.s forskellige Grade-Maal)

X, 3 A 130 p. 102–103.

(C. – det Mskelige) X, 3 A 134.

(just C. er at blive Barndommens Indtryk tro Livet igjennem)

X, 3 A 136 p. 109.

(Det, der ængster mig meest ved C.: dens Mildhed) X, 3 A 149.

(C. er ... : at fornægte sig selv)

X, 3 A 150.

(Kjendetegnet er, at jeg er Lidende ... fordi jeg holder mig til Gud og bekjender Christum – (Dette er C.))

X, 3 A 157; 276 p. 205.

(C. er Mildhed i Strenghed)

X, 3 A 165; 187 p. 146.

(C.s Trøst – at afdøe fra Verden)

X, 3 A 166.

(det [gaaer] i al Evighed ikke ... an, at forandre C., for at gøre Folk desto villigere til at lønne Læreren) X, 3 A 173.

([SK om sin Kamp for C.s Hvorledes]) X, 3 A 174; X, 6 B 97 p. 107.

(C. maa, mskelig talt, gøre et Mske ulykkeligt, dersom dette Mske gjør Alvor af det med C.) X, 3 A 175.

(Det vanskelige ved C. er egentlig at blive saa elendig, at man ret trænger til den) X, 3 A 179.

(C.s Vanskelighed [at ville vove at opdage sin Elendighed]) X, 3 A 184.

(C.s Lære, Striden i ethvert Mske mellem det naturlige Mske og det nye Mske) X, 3 A 186 p. 144.

(C.s Absolutthed) X, 3 A 193 p. 154–155.

(man kan vide hele C. men den bevæger

En ikke) X, 3 A 202.

(naar det er C. selv, der gjør Dig ulykkelig ... og den saa alligevel skal være Trøsten: saa er Forholdet paa sit Høieste) X, 3 A 206.

(Lad C. komme, saa kommer ogsaa Forfølgelse) X, 3 A 245; 273.

(C. er det just at Døden er Ens væsentlige Trøst) X, 3 A 250.

([Om C.s Collision, naar den igjen skal sættes ind i sin Sandhed i Virkelighed]) X, 3 A 262; 288.

(C. er, naar man maa opleve, at det just er C., der ... gjør En ulykkelig ... : da at ydmyge sig uendeligt for Gud i sin Synd, og forstaae, at det er af Naade man frelses) X, 3 A 269.

(Sammenblanding af Jødedom og C.) X, 3 A 276 p. 204–206.

(C. – Barnedaab) X, 3 A 281.

(man fortier ... , at det er i Evighedens Forstand at C. er det høieste Gode)

X, 3 A 282.

(At stride med Mskene om hvad C. er

er en Misforstaaelse) X, 3 A 285; 497.
 (C. er ogsaa „Oprøret“) X, 3 A 288; 428.
 (C. kjender kun een Lidelse: Syndens)
 X, 3 A 305; X, 4 A 525 p. 345.
 (Hvor meget vilde det ikke allerede
 hjælpe . . . , om der var En, som sagde
 . . . jeg vil indrette hele mit Liv som var
 C. Sandhed) X, 3 A 315.
 (Svinget i C.s Opfattelse foranlediget
 ogsaa ved Aaret 48) X, 3 A 346.
 (jeg behøver C. – men . . . jeg kan ikke
 forstaae, hvad alle disse Millioner . . .
 vil med C.) X, 3 A 350.
 (C. der forkyndes som en Trøst for-
 vandler sig til en uhyre Byrde, der læg-
 ges paa den Troende) X, 3 A 359 p. 255.
 (At C. ikke passer ind i Verden beviser
 aldeles fyldestgørende Christi eget Liv)
 X, 3 A 362 p. 257.
 (Til sand C. hører ogsaa dette: at man
 skal bringe Offre for Læren, lide for den)
 X, 3 A 386.
 (C. er i Forhold til hvo, der forkyn-
 der den – altsaa saa langt som muligt fra en
 „Lære“)
 X, 3 A 407 p. 281–282; 409 p. 283.
 (C.s anden og egentlig afgjørende Side
 [Omvendelsen, Gjenfødselen, Efterføl-
 gelsen, Afdøen, Forsagelsen, Fornegtel-
 sen] er det man har afskaffet i Christen-
 heden) X, 3 A 420.
 ([C. og Stats-Kirke])
 X, 3 A 436; 574; 746 p. 472–473;
 X, 5 A 123 p. 135.
 (Mskene ville Intet vove, derfor have de
 gjort C. til Lære, som man . . . sidder
 og beviser) X, 3 A 455.
 (Svar paa en Indvending mod min Tak-
 tik i at belyse C.) X, 3 A 466.
 (Du behøver C. for at holde ud i disse
 [det Christeliges] Collisioner)
 X, 3 A 470 p. 315.
 (det eneste Beviis der er muligt for C.s
 Sandhed: om Nogen vil gjøre efter hvad
 jeg [Christus] siger, han skal erfare om
 jeg taler af mig selv)
 X, 3 A 470 p. 315.
 (Vanskeligheden ved at blive Christen
 – i Christenhed . . . er, at man ved fra
 Barn af at være opdragen i denne Reli-

gion [C.], har faaet idel Indtryk af dens
 Mildhed) X, 3 A 505.
 (At oplyse, at C. egentlig ikke er til og
 en Mærkelighed derved)
 X, 3 A 507 p. 337–338; 656 p. 423–425.
 (Tryde forklarede mig, at det var dog
 for stærkt at sige, at man havde afskaffet
 C. ved „Betragtning“) X, 3 A 530 p. 351.
 (Den milde C. og hvorledes Overgangen
 dannes til C. i strengere Forstand)
 X, 3 A 522 p. 362–363.
 (At „forsvare“ C. ligeoverfor – Christne
 er bundløst Nonsens) X, 3 A 663.
 ([Om C.s Udbredelse])
 X, 3 A 676; X, 4 A 399; 495 p. 317;
 XI, 1 A 72; 237 p. 180–182; 489.
 (man slog saa længe af [paa C.], til man
 tilsidst naaede en fuldkommen Confor-
 mitet med en jævn verdslig Digten og
 Tragten) X, 3 A 698 p. 446.
 (C. kom ind . . . for at tage Selvskheden
 bort, og sætte Kjerligheden)
 X, 3 A 714 p. 459.
 (den uendelige Ydmygelse og Naaden
 og saa en Taknemmelighedens Stræben
 det er C.) X, 3 A 734.
 (C. er politisk Indifferentisme, beskjefti-
 get med det Høiere lærer den at være
 al Øvrighed underdanig)
 X, 3 A 746 p. 472.
 (C. er Fornuften en Daarskab, det Ab-
 surde) X, 3 A 760 p. 480.
 (C. begynder egentlig der, hvor den
 meest begeistrede . . . Iver staaer rede
 til at ville offere Alt) X, 3 A 784 p. 494.
 (C. kom ind i Verden ved sin Trang til
 at lide for Troen indtil Døden; . . .
 Denne Trang til Martyriet var dens
 „lidende“ Intolerance) X, 4 A 10.
 (naar Kirken først er fri . . . i det Øie-
 blik har C. egentlig tabt sin Sag – op-
 givet sin Souverainitet) X, 4 A 22 p. 15.
 (C. vil, at dens Tilhængere lidende
 skulle tvinge Verden til at blive Chri-
 sten) X, 4 A 22 p. 16.
 (Qualitets Forandring i Henseende til
 Retningen ud efter eller ind efter i C.)
 X, 4 A 26 p. 17–18.
 (Naar En ved meget haarde Lidelser og
 Anfægtelser er bragt til C., saa følger

ikke deraf ubetinget, at han skal gøre det lige saa strengt for Andre) X, 4 A 28. (At C. ikke er til kan bevises deraf, at det Existentielle viser, at Ingen troer paa „den Enkelte“) X, 4 A 29.

(C. er ingen Magt i Virkeligheden, vore Existentser kun lidet berørte af Læren) X, 4 A 33 p. 21; 204 p. 110; 525 p. 345. (i Idealitetens Herlighed kan jeg fremstille C., og har jeg gjort det) X, 4 A 33 p. 22.

(Vi Msker have ... i vor Magt at balancere ogsaa om C.) X, 4 A 33 p. 23.

(Der er ved ... (Anti-Climacus) hørt det Ord: C. er slet ikke til) X, 4 A 53 p. 34; 57.

(Saaledes sagtnes C.)

X, 4 A 108 p. 63–64; 180; 635 p. 450.

(det glemmes, at C. er det Existentielle) X, 4 A 110.

([Om C. og det Existentielle])

X, 4 A 112.

(Nu kunde man indrykke i „Adresse-avisen“ een eneste Thesis: C. er slet ikke til) X, 4 A 115.

(Mit Sigte er ... C. er egentlig ikke til, nemlig eksistentielt) X, 4 A 118 p. 67.

(Forrykkelsen af C.) X, 4 A 124.

(Engang var det Indvendingen mod C. ... at den er mskeffjendisk – og nu er C. blevet: Humanitet) X, 4 A 126.

([Om C. som den lidende Kamp])

X, 4 A 135 p. 77–78.

(efterat C. nu længst ... har seiret, og afsat en Cultur-Formation ... maa [Sagen] føres hen til dette: er C. Guds, eller er den Mskets) X, 4 A 137 p. 80. ([Om Forskjellen mellem den eksistentielle C. og den stillesiddende C.])

X, 4 A 180.

(C. er: at det skal i Virkelighed gøres) X, 4 A 204 p. 110.

(C. i sin rene Idealitet sprenger hele Tilværelsen) X, 4 A 208.

(det Vanskelige for os Msker i C., er just dette: at den er i Guds Interesse i stor Stiil) X, 4 A 212 p. 115.

(C. fremstilles slet ikke mere, i den Grad den blevet en Vane, og en Ubetydelighed) X, 4 A 212 p. 116.

(idealt forholder C. sig til den Enkelte) X, 4 A 232.

(det „Humane“ ... er en forflygtiget C., en Cultur-Bevidsthed, som C. har afsat) X, 4 A 235 p. 129.

(„Sandheden“ eksistentielt sat ind i denne Verden er den visse Undergang, ... og det er ogsaa C.) X, 4 A 247.

(C. behøves først og fremmest for ... at lære, hvorledes jeg behøver den) X, 4 A 251 p. 135.

(C. er Guds-Forestillingen om Synd og Retfærdighed o:s:v) X, 4 A 251 p. 135.

(„Det Humane og det Christelige er Eet og det Samme“ ... Udtrykket for, at C. er afskaffet) X, 4 A 258.

(Det er som vilde C. dræbe ... ethvert umiddelbart Mod og Lyst og Haab – det kaldes at afdøe) X, 4 A 291 p. 157.

(alle Msker, de maatte hade mig (ak, og dette er det ogsaa C. forudsiger)) X, 4 A 291 p. 159.

(C. er i Frygt og Bæven at holde ud saa længe som muligt) X, 4 A 294.

(C. ... tillader det at gifte sig som en Indulgents) X, 4 A 326 p. 186.

(C. har aabenbart Forkjerlighed for ... det frivilligt at opgive det Jordiske) X, 4 A 326 p. 186.

(C. i sit Første – og nu)

X, 4 A 328 p. 187–188.

(C. er ikke det Objektive er lige det Modsatte er just det Subjektive)

X, 4 A 346; 349 p. 202–203; 360; 379 p. 225–226; 383 p. 230–231.

(C. er som Aand den rene Gjennem-sigtighed) X, 4 A 346.

(Gud og C. er nøieregnende: hvert enkelt Mske skal forholde sig til Idealet) X, 4 A 354 p. 207.

(den absolute Souverain, C., kan kun betjenes saaledes, at man i Farens Øieblik lægger paa) X, 4 A 365 p. 215.

(Mskene ere bange for C.) X, 4 A 368.

(C. er det Existentielle, en Character-Opgave) X, 4 A 383 p. 230.

(Det Simple er at sige, at C. er det Ubetingede, at jeg skal antage den, at saa den forfatter mig, at det engang bliver idel Glæde) X, 4 A 384 p. 231–232.

(man kan ikke sandt tale om C. uden idel Selvanklage) X, 4 A 387 p. 234.

(C. i den guddommelige Opfattelse og i den blot mskelige Opfattelse)

X, 4 A 392 p. 237–238.

(i vittig Romanform at sætte den Tanke ind: C. er slet ikke til ... Ingen gjør Anskrig) X, 4 A 404.

(denne Sætning at „Publikum, Mængde er Usandhed“ er C.s Sætning)

X, 4 A 405 p. 244–245.

(C. siger ... kjend Dig selv – og see Dig saa i Ordets Speil for ret at kjende Dig selv) X, 4 A 412 p. 253.

(i Forhold til den oprindelige C. er intet Fremskridt muligt) X, 4 A 414.

(Den Formel for Tilværelse, der er C.s Mønster, er blevet hele Slægten latterlig) X, 4 A 415.

(C. er ... et glad Budskab – den forudsætter blot Eet, for i Sandhed at kunne være det for os Mske, at Du og jeg ere Heroer, Aand) X, 4 A 417.

(Vanskelighederne ved C. ... ere af Gud anbragte ... for at sikre, at han kun kan blive Gjenstand for Tro. Derfor er C. Paradoxet)

X, 4 A 422 p. 260–261.

(Det Farlige ved Hegel var, at han forandrede C. – og ... fik Enigheden med sin Philosophie) X, 4 A 429.

(for ubetinget at være Trøst for alle Lidende, maa [C. tage] ... saadan Elenighed med, der bringer os Forfærdelse blot den bringes til Bevidsthed)

X, 4 A 432.

(C. maa tage ... Fordringen saa høit, at den kan knæsatte Dæmoner)

X, 4 A 432.

(jo mere et Mske ... vil som Gud vil: desto ... mere Lidelse i denne Verden ... det er C.) X, 4 A 446 p. 274.

([Om C. og Hedenskab]) X, 4 A 448.

(Her ligger C. Gud besluttede, at blive Mske for ret at kunne forbarne sig over Mskene) X, 4 A 452.

(Det har gjort Sagen vanskelig ..., at man skal have C. til at være et glad Budskab – for Lykkelige, Rige og Mægtige) X, 4 A 453.

(C. ... negter Msket det Jordiske – men skjenker ham det Evige) X, 4 A 457.

(har jeg Lov til, hvis jeg er blandt de Lykkelige, frivilligt at gjøre mig selv saaledes uheldig, at jeg ret kan faae Smag paa C.?)

X, 4 A 459; X, 5 A 19 p. 24–25.

(C. forvandler Død til Liv (Opvækkelse – Udødelighed), men først forvandler den ogsaa Liv til Død (Afdøen))

X, 4 A 460.

(Først naar ... det i strengeste Forstand er Sandhed i [et Mske] ... at døe, først der begynder C.) X, 4 A 470.

(C. er det Ubetingede, det i-og-for-sig-Værende) X, 4 A 474 p. 296.

(kun een Gang har C. ubetinget været til i Sandhed, da Christus levede, leed og døde) X, 4 A 474 p. 297.

(C. mener, at Lidelse er Guds-Forholdets Kjende, at det er Guds Kjerlighed, at han lader et Mske lide)

X, 4 A 481; 498 p. 318; 570 p. 388; 611; X, 5 A 28 p. 33; 39 p. 41–42; 72 p. 77; XI, 1 A 313 p. 250.

(C.s Mening er, at det er den størst mulige Majestæts-Forbrydelse, at ville ... holde af denne Verden og tillige elske Gud) X, 4 A 482 p. 301.

(C. mener ... at det saaledes at hade Verden og sig selv for at elske Gud, at det just er Salighed)

X, 4 A 482 p. 302; 488 p. 307;

X, 5 A 58 p. 61–62.

(hvis [C.] bliver Nydelse, saa er den afskaffet, som nu i „Christenheden“)

X, 4 A 488 p. 307; 578 p. 396.

([Om C. ifølge Mynster og ifølge N.T.]) X, 4 A 493 p. 313–315.

(C. er ... hvad der ikke opkom i noget Mskes Hjerter) X, 4 A 493 p. 313.

(C. kan aldrig faae den Fart som den havde i første Generation)

X, 4 A 498 p. 319.

(C. er: den Uskyldige maa lide)

X, 4 A 498 p. 320.

(Generations-C.; det Historiske)

X, 4 A 505.

(„Klogskab“ har afskaffet C.)

X, 4 A 509 p. 327–328; X, 5 A 16 p. 18.

([Om Forskjellen mellem Mynsters og SKs Opfattelse af C.]

X, 4 A 511 p. 330–332.

(jeg kan ikke indlade mig med, at man ... har lavet C. om til Noget som con-venerer os ligefrem, og saa kalder det C.) X, 4 A 515 p. 335; 639 p. 457.

(C. er Evigheds Examen)

X, 4 A 518 p. 340; 572 p. 391;

X, 5 A 114 p. 126.

(C. har Intet med hele dette historiske Vrøvl at gøre, men, som den er indeholdt i N.T., begynder forfra med hver Slægt)

X, 4 A 518 p. 341; XI, 1 A 22 p. 21.

(da Mske-Slægten var naaet til det Punkt, at fra nu af kunde „Aand“ gøres til Maalestok: saa kom C.) X, 4 A 522. (gaae blot ind paa det om Perfectibiliteten, saa vil vi let naae at afskaffe C.) X, 4 A 522.

(Forandringen foregaaer fra det Øieblik, at Synspunktet for C. blev at den er Lære) X, 4 A 528.

(Kjendetegnet paa at C. blev reduceret er just: at Pladsen: overordentlige Christne opkom) X, 4 A 531 p. 349.

(C. afskaffer Spidsborgerlighed: Maalestokken er ... alle Msker) X, 4 A 535. (ved det vi ere opdragne i C. ...: gjør den slet ikke Indtrykket paa os af det Ubetingede, af „Guds Villie til os“) X, 4 A 538 p. 356.

(Barnet tilegner sig C. som et jordisk Evangelium – og nu kommer Forfærdelsen for det Mske i en senere Alder)

X, 4 A 539; X, 5 A 142 p. 147.

(der er foregaaet ... en Verdens-Forandring med C. fra den Tid, da man bortledte Opmærksomheden fra Inderliggjørelsen i Retning af Charakter-Omdannelse)

X, 4 A 541 p. 360; XI, 2 A 81.

(Hvis C. bestandigt var blevet holdt paa det Intensive ... saa var C. vedblevet at være Verdens Salt) X, 4 A 541 p. 361.

(C. er kommet ind i Verden ... just for at forbedre Verden) X, 4 A 542 p. 362.

(Der brast Meningen i C. ...: da Mid-delalderen gjorde dem, hvis Liv ud-

trykte „Efterfølgelsen“ i Forsagelse og Askese til: overordentlige Christne)

X, 4 A 556 p. 375–376; 652.

(C. har man faaet sat over i den mskelige Egoisme) X, 4 A 570 p. 388.

(jeg foreslaaer, at vi ... ydmyge os saaledes at vi ... tilstaae, at vi kun kunne udvise en Tilnærmelse til C.)

X, 4 A 581 p. 398–399.

([SK om sig selv som Den ved hvem C. faaes igjen]) X, 4 A 586; 664 p. 475–476.

(Trættet i denne indre Qval tabte jeg Lysten til at ville nyde Livet ... – men jeg blev i dybeste Forstand opmærksom paa C.) X, 4 A 587 p. 406.

(C.s tvende Sætninger. ... Fordi Du er Lidende, derfor elsker Gud Dig. ... Fordi Gud elsker Dig, derfor maa Du lide) X, 4 A 593 p. 410–412.

(C. har intet Esoterisk) X, 4 A 595.

(C. er Lidelse til det Sidste – der er Evigheds Bevidsthed)

X, 4 A 600 p. 417.

(C. i N.T. – Christenhed) X, 4 A 607.

([Om dette Forræderie, der gjør Lykke ved at lege C. i Guds Huus for Guds Aasyn]) X, 4 A 609 p. 426.

(C. forkynnder ikke Loven, den forkynnder tvertimod, hvad Gud i uendelig Kjerlighed har gjort for Msket)

X, 4 A 624 p. 440.

(i C. har Gud ligesom ... friet til os Msker, for at vinde vor Kjerlighed)

X, 4 A 624 p. 441.

(Uden „Efterfølgelsen“ er C. Mythologie, Poesie) X, 4 A 626.

(C. – Talekunsten) X, 4 A 633.

(C. kommer og bringer Begrebet Tro op, i en ganske anden Forstand ... som forholdende sig til det Paradoxe)

X, 4 A 635 p. 449.

(C.s Mening med dette Liv ... at lade Gud hjælpe os ud i saadanne Afgjørelser, at det kan blive En selv aabenbart, om man har Troen) X, 4 A 636 p. 451.

(C. ... er et glad Budskab ... det Sand-selige underskyder Det det forstaaer ved Glæde og faaer nu ud: C. er Glæde)

X, 4 A 638.

(Er det Guds Mening ved C. ... blot

at ydmyge Msket, og ved „Naaden“
trøste ham ...?) X, 4 A 639 p. 454.

(Msket ... siger: Gud er Kjerlighed det
er C. – men forstaaer noget Andet der-
ved end C. forstaaer) X, 4 A 639 p. 456.
(nu vil det just være C. denne Kjerlig-
hed, der kjerligt begraver den Afdøde)
X, 4 A 642.

(C. [er] blevet i den officielle Forkyn-
delse Mythologie, Poesie)
X, 4 A 642; 667.

(hvor skulde et Mske kunne holde ud
Dag efter Dag, at avertere Gud om: jeg
slaaer af paa C., tilgiv mig det)
X, 4 A 661.

([Om at Forstanden har forrykket Syns-
punktet for C.]) X, 4 A 665 p. 476.

(Saa længe vi kun upersonligt ville for-
holde os til [C.], gjøre vi den til Mytho-
logie, Poesie) X, 4 A 667.

(C. er selve denne Handling, at Gud i
Christo gjør sig lige med den Ringe)
X, 4 A 671.

(man har afskaffet hele C. ... som –
Formastelse) X, 5 A 5.

(I C. er Alt med det Gode ... men det
er ikke med Svaghed) X, 5 A 6 p. 6.

(C. gjør bestandigt aabenbar ... ved at
forkynde „Naaden“) X, 5 A 7 p. 7–8.

(C.s Mening er, at dette skulle give et
Mske Mod ... til at anstrenge sig ...
at han ikke forliste sin evige Salighed
– dertil er jo Naaden) X, 5 A 8 p. 10.
(nu er der Ingen Christne – ergo er C.
ikke til) X, 5 A 10 p. 12.

(til C. fordres, at det Høiere, for hvilket
man lider, er C.) X, 5 A 11 p. 12.

(At være blevet ulykkelig og nu finde
Trøst i C., er maaskee dog kun et illus-
sorisk Forhold til C.) X, 5 A 19 p. 25.

(At afdøe er frivilligt at opgive det Jor-
diske. Dette er C.) X, 5 A 19 p. 25.

(C.s Proportioner) X, 5 A 28 p. 33–34.
(Der er Intet saa consequent som C.)
X, 5 A 29.

(Enhver er forpligtet til, indtil det
Yderste at ... fremstille hvad C. er
efter N.T.) X, 5 A 33.

(C. som Trøst i triviell Forstand)
X, 5 A 36.

([Om C. forstaaet som Livs-Nydelse og
som Lidelse]) X, 5 A 38 p. 40.

(Den der kun tilbeder Gud i stille Timer
... – han bringer C. paa Distance)
X, 5 A 51 p. 56.

(C. er just Religion lige midt i Virke-
lighed og om Søgnedagene)
X, 5 A 51 p. 56.

(Gjennemsnittet af Msker faaer man
aldrig til at gaee ind paa C., naar C.
skal være at hade sig selv)
X, 5 A 58 p. 62.

(det er, officielt, C. at elske sig selv, at
nyde Livet) X, 5 A 58 p. 62.

([det] falder mere og mere mig paa
Sinde, om ikke C. nu vil begynde om-
vendt: at ryste de indbildte Christne af
sig) X, 5 A 60 p. 67.

(udenfor den stille Time lever man i
ganske andre Kategorier – altsaa er C.
dog Mythologie og Poesie)
X, 5 A 62 p. 69.

(N.T.s C. – den officielle C.s Forkyn-
delse) X, 5 A 66.

(Natur-Videnskabernes Indvendinger
mod C. og Videnskaben, (Theologien))
X, 5 A 73 p. 80–84.

(Kun i Forhold til C. forbeholder man
sig ikke at ville gjøre Erfaring) X, 5 A 76.

(C. er ... en Incomensurabilitet et Irra-
tionale for Verden og det ligefrem at
være Mske er det Afgjørende)
X, 5 A 89 p. 103; X, 6 B 235 p. 388;
XI, 1 A 68.

(Uden et Asketisk er ... C. en Umulig-
hed) X, 5 A 89 p. 103.

(C. forholder sig til den Enkelte, i Be-
tydning af Aand) X, 5 A 97.

(C.s Perfectibilitet. Det er denne *πρωτον*
ψευδος der ... har affødt alle Confu-
sioner i „Christenhed“)
X, 5 A 98 p. 113; 100.

(C. er perfectibel ... Det vil sige: C.
er ... et superlativt Superlativ af det
Mskelige, men dog det Mskelige)
X, 5 A 98 p. 114.

(det gjælder om ... at afværge, at man
ikke sætter C. fra præsens over i præ-
teritum) X, 5 A 98 p. 114.

(en lærd, grundig Fremstilling af C.s

Historie ... betragter [Forfatteren] som Fremskridt hvad der er Tilbageskridt) X, 5 A 100.

(C.s Mening var ved at anbringe „Naaden“ i Livet at omdanne hele Livet) X, 5 A 109.

([fra Luther] bliver C. mere og mere Politik) X, 5 A 115.

(den mskelige Opfindelse som vi kalder C. er: hvorledes vi lader Gud tjene os) X, 5 A 116.

(Dette har forvirret hele C. ... [at] man har behandlet den som andet Endeligt) X, 5 A 118.

(C. er det Ubetingede)

X, 5 A 121 p. 132; XI, 1 A 7 p. 11–12.

(I N.T. er C. bestandigt Mission, enhver Christen Missionair) X, 5 A 122 p. 133.

(C.s Forvirring) X, 5 A 134.

(C. er Praxis, Charakter-Opgave)

X, 5 A 134.

(At C. er paradox, kan sees alene af ... at den til Svar paa det Spørgsmaal: hvad er Livets Bestemmelse ... svarer: at afdøe) X, 5 A 142 p. 146.

(man ... raaber Vee over Den, som vilde vove at gøre C. til Virkelighed) X, 5 A 143 p. 148.

(naar man holder C. hen i Mulighed gjør man den til Mythologie, Poesie) X, 5 A 143 p. 149.

(En tidligere C., den nuværende, at Omvendtheden er naaet)

X, 5 A 144 p. 149–150.

(C. er ikke en Sum af Læresætninger, men er – Charakter-Betjening)

X, 5 A 146 p. 154.

(min Opgave er at bringe Sandhed ind i vor Eksistens derved at vi ... tilstaae, at vor C. er Formildelse)

X, 5 A 146 p. 154.

(Kunde blive en pseudonym lille Artikel. Hvo skal forkynde C.?)

X, 5 A 158 p. 183–184.

(Hvo skal forkynde C.? Enten Gud selv, en Apostel – ell. en væsentlig Synder)

X, 5 A 158 p. 183.

(C. kom ind i Verden ved eksistentielt at besvare det Spørgsmaal: har et Mske

Lov at lade sig slaae ihjel for Sandheden) X, 5 B 11 p. 216.

(der er den størst mulige Differens ... mell. det at sætte C. i Forhold til det at blive slaaet ihjel og ... i Forhold til Levebrød) X, 5 B 14 p. 217.

(Ydmyg for Gud siger jeg om mig selv, at jeg i overordentlig Grad veed, hvad C. er, og veed at fremstille det) X, 5 B 42 p. 262.

(stridende Frøhed ... er C. eller det at være Christen) X, 5 B 107 p. 289.

(Gaaer C.s Sag end i fjerneste Maade ind til Ballotation, er C. eo ipso afskaffet) X, 5 B 111 p. 304.

(det hører just med til sand C., ikke at have travlt med de ydre Former)

X, 5 B 124 p. 320.

(Intet er jeg saa betænkelig ved, som ... denne usalige Forvexling af C. og Politik) X, 5 B 128 p. 325; 175 p. 279.

(jeg har kæmpet for, at gøre det kjendeligt, at C. ikke er det Objektive, et Hvad, en Doctrin, men en Eksistens ... et Hvorledes) X, 6 B 97 p. 107.

(Livs-Tanken ... i Mit og min hele Virken er: C. kan ikke doceres, C. er Karakterbetjeningen)

X, 6 B 101 p. 121.

(Tiden ønsker at praktisere C. udenfor, men dog bevare et ... Muligheds-Forhold til den) X, 6 B 105 p. 132.

(C. er ingen Ven af Tragten [efter Anseelse, høi Embedsstilling] ... men C. er Mildheden selv, og giver lidt efter) X, 6 B 114 p. 144–145.

(den Fripostighed: uden videre at afskaffe C., formodl. for at indsætte Næringsveien og Ridderkorset ...: det bør ikke taales) X, 6 B 136.

(C., dette himmelske Budskab om Guds Forbarmelse over os Mske, mere og mere ... taber sin guddommelige Reising) X, 6 B 145 p. 215.

(C. er Eenhed af Mildhed og Strenghed, i een Forstand uendelig streng)

X, 6 B 171 p. 257; X, 6 B 182 p. 295.

(Fordringen er, ved Tilbagekaldelse ... indfriet, og saa næsten mirakuløs Glem-somhed: det er C.)

X, 6 B 173 p. 271–272; X, 6 B 175 p. 282. ([Om SKs Belysning af C. contra den Mynsterske]) X, 6 B 220 p. 350–351. (C. er at forholde sig til det I-ogfor-sigværende) X, 6 B 231 p. 369. (det vækker en Formodning om, at C. slet ikke er til, naar endog det at forkynde C. er jordisk og timelig Fordeel) X, 6 B 231 p. 369. (Min christelige Paastand er: C. er ... slet ikke til) X, 6 B 232 p. 377. (fremfor Alt vil C. ikke, at eet Mske understaaer sig at behandle andre som Børn) X, 6 B 232 p. 381. (min Tro er, at der lever en Deel, der ... ville gaae ind paa C., naar den fremstilles ... som det Ideale, den er) X, 6 B 247 p. 409. (C. er umulig i ligefrem Continuitet med Flokken) XI, 1 A 16. (C. bruger de samme Udtryk og Ord ... som vi Mske – men forstaaer ... lige det Modsatte) XI, 1 A 19 p. 18. (C. er Tilværelsens Examination) XI, 1 A 22 p. 20. (Enten er dette C.: At være Christen er at være i Slægt med Gud. ... Eller C. udtrykker: ... at Msket er i Slægt med Gud er meget for høit) XI, 1 A 27. (C. skal forkyndes for „Alle“) XI, 1 A 42 p. 31. (da C. er blevet Vane ... – saa valfarter der Millioner ... for at see de Steder, hvor [Gud-Msket] levede) XI, 1 A 59 p. 42. (C. ... vilde gjøre ethvert Mske til Individ) XI, 1 A 60 p. 43. (hele C.s Nervesystem samles i dette om Martyriets Realitet) XI, 1 A 61 p. 45. (man kan alene faae at vide, hvad C. er ved ubetinget at tage Guds Ord bogstaveligt) XI, 1 A 67. (C. har udbredt sig ... derved, at Aanden er veget bort) XI, 1 A 72. (Naar C. skal forkyndes som den væsentligen er i Evangelierne ...: saa er det en frygtelig Lidelse) XI, 1 A 76. (C. er den frygtelige Alvor: i dette Liv afgjøres Din Evighed) XI, 1 A 91. (C. ... adskiller [Mskene], – for at for-

ene hver Enkelt med Gud) XI, 1 A 96. (C. er Forsagelse af denne Verden) XI, 1 A 102. (kun paa een Maade er C. tilintetgjørlig: ved Penge-Hjælp) XI, 1 A 102. (Vor Afstand fra N.T.s C.) XI, 1 A 110. (C. er for den nuværende Retroenhed ... Mythologie, Poesie) XI, 1 A 110; 126 p. 86–87; 130 p. 90. (I C. gjælder det om at gaae i Lidelsen) XI, 1 A 122. (De Flestes C. ...: først at man bliver Christen som spæd Barn; ... for det Andet Røveren paa Korset) XI, 1 A 124. (C. er i N.T. blot mskelig talt den største af alle Rædsler) XI, 1 A 128 p. 87. (C. er den Religion hvor det ... at være Præsten tillige er at være selv Offer) XI, 1 A 128 p. 88. (fordi C. er Forsagelse, just derfor er Jødedommen dens Forudsætning) XI, 1 A 139; 151 p. 115; 181 p. 139. (C. ... er nu blevet den guddommelige Velsignelse over hele Endelighedens Bagatellerie) XI, 1 A 141 p. 78. (vi have faaet C. vendt saaledes, at den ... er Livs-Nydelse) XI, 1 A 143. (er det ikke som vilde C. gjøre [Msket] til en uhyre Egoist, naar den ... commanderer ham længere ud) XI, 1 A 148 p. 113. (det man nu kalder C. er netop Det, som Christus kom for at fortrænge) XI, 1 A 149 p. 113. (C. kommer og anbringer: Virginiteten : Aandens Religion) XI, 1 A 150. ([Om at Jødedommen for C. er Forargelsens Frasted]) XI, 1 A 151 p. 115. (C. vil blive krævet tilbage fra Staten, fra Generationen) XI, 1 A 156 p. 121. (C. er i N.T. ... beregnet paa ... at saare det naturlige Mske) XI, 1 A 157 p. 122. (Grunden hvorfor C. endnu har Fjender, er vel ... den historiske Betydning) XI, 1 A 161. (Fjenderne hade de Christne ... dette Had hjælper dem til at see, hvad C. er i N.T.) XI, 1 A 162. (C. maa ansee denne eudaimonistiske

protestantiske, især den danske Epicuræisme for Gift) XI, 1 A 165.

(At gjøre C. let for at faae Mskene til at gaee ind paa den, ... er Mangel paa Mske-Kundskab) XI, 1 A 172.

(i den saakaldte Christenhed ... [er C.] blevet til Gavtyvestreger)

XI, 1 A 185 p. 143.

(C. er en i N.T. nøiagtigt angivet, Intensivitet i at existere) XI, 1 A 186 p. 145.

(den Gavtyvestreg, der under Navn af Perfectibilitet afskaffer C.)

XI, 1 A 186 p. 146; 246.

(C. i N.T. er just i Retning af ... det dumdristigt Vovede: vov at troe)

XI, 1 A 188 p. 148.

(C. har gjort det at være Mske saa betydeligt som muligt: at være i Slægt med Gud) XI, 1 A 194 p. 154.

(Her [i C.] er altsaa Haab at en tam Gaas kan blive en Vildgaas)

XI, 1 A 195 p. 155.

(C. ... kjender kun en Art Straf: for evig at fortabes) XI, 1 A 200.

(I den Grad er C. nede, [at Tusinde er af den Mening] ..., at C. er Noget man kan bestille hos Præsten) XI, 1 A 207.

(Dette er C.s Mening. Msket er en falden Aand) XI, 1 A 209 p. 165; 363.

(under Navn af C. er al Respekt tabt for C.) XI, 1 A 209 p. 165.

(C. sagde til mig: det var af Kjerlighed, at det var blevet gjort Dig umuligt at nyde Livet) XI, 1 A 210.

(C. ... gjør Msket ansvarligt ... for, om han har anlagt det Christeliges Maa-lestok for sit Liv) XI, 1 A 211.

(den hykkelske Brug af C. er, at man giver det Udseende af, at christne Forældre ... avle christne Børn)

XI, 1 A 219 p. 174.

(det at jeg oprindelig var ulykkelig, det betydede, at C. vil have med mig at gjøre) XI, 1 A 223 p. 176.

(C. ... have et ondt Øie paa Forholdet til det andet Kjøen) XI, 1 A 226 p. 179.

(C. mener at Frelsen er at blive Aand) XI, 1 A 227 p. 180.

(allerede paa Augustins Tid havde C. meget for meget Ro - og saa faaer vi

hedensk Philosophie) XI, 1 A 237 p. 192. (I C. har Gud indladt sig med Mskene efter den størst mulige Maalestok) XI, 1 A 248 p. 201.

(C. som regulerende Tyngde)

XI, 1 A 252 p. 203-204.

(C.s Betydning blev i trivial Forstand: at gjøre Livet lettere ... Derved er det lykkedes at afskaffe C.)

XI, 1 A 252 p. 203.

(C. er en Indvorteshed, som forandres med Prædikaterne) XI, 1 A 252 p. 203.

(ved Hjælp af „det spæde Barn“ har man vippet C.) XI, 1 A 253.

(saaledes er længst C. forkyndt, i Sandsebedrag) XI, 1 A 264.

(afskaffer C., hvor Udbredelse bliver eenstydigt med Forkyndelse)

XI, 1 A 265.

(C. [fordrer], at Du skal udtrykke det Ubetingede) XI, 1 A 266.

(man har gjort denne Prædikaternes Væren til - C.) XI, 1 A 284 p. 228.

(Maal ... Afstanden fra hvad vi kalder C.: hvor Slægtens Forplantelse skal agere Livets Alvor) XI, 1 A 287.

([C. er beregnet paa] at opirre og forbitte Msket - hvis han ikke kan ydmyge sig) XI, 1 A 293.

(C. er Standsningen ... af denne Verdens Vedbliven) XI, 1 A 295.

(C. var ikke Luther det ubetingede Souveraine) XI, 1 A 297 p. 238.

(I C. er Gud Aand - og derfor saa uhyre haard - af Kjerlighed)

XI, 1 A 299 p. 239.

(Forskjellen mellem Jødedom og C. ligger i det forskellige Forhold til Evighed) XI, 1 A 299 p. 239.

(Et Billede paa vor Tids C., især i Protestantismen, især i Danmark)

XI, 1 A 300 p. 240-241.

(Forholdet mellem Ordsprog og C.: ... Du gjør ved at følge Ordsproget lige det Modsatte af hvad C. er)

XI, 1 A 301 p. 241.

(det er i Kraft af sin Politie-Viden at C. veed, hvorledes det hænger sammen med Verden) XI, 1 A 301 p. 242.

(C.s Corruption) XI, 1 A 308.

(lod sig forklare, at der i Løbet af disse 1800 Aar, Ingen findes, der egl. repræsenterer C. i Guds Interesse)

XI, 1 A 309 p. 246.

(C. ligger saa høit oppe, at det vilde være Lindring at turde forstaae alle Lidelserne som Straf over sine Synder)

XI, 1 A 311.

(C. vil standse . . . , men saa vil den ikke, at der derpaa skal begyndes paa en Frisk)

XI, 1 A 313 p. 248.

(Man vendte Forholdet om . . . : Msket afgjør hvad C. er : C. er afskaffet)

XI, 1 A 316.

(Spørgsmaalet om C. især i Protestantismen, især i Danmark, maatte, christeligt, blive criminelt anlagt)

XI, 1 A 317 p. 251–252.

(C. er blandt Andet ogsaa en Mellem-Regning mellem Gud og Msket betræffende Kjød og Blod)

XI, 1 A 317 p. 252.

(C. har Ret: Synd er Skyld)

XI, 1 A 318.

(ved at behandle Alt criminelt er det at C. har magtet Verden, og magtet at holde Justits)

XI, 1 A 318.

(Tag C. heel – og Du skal erfare at selv det godmodigste Mske bliver forbitret paa den Art „C.“)

XI, 1 A 324.

(C. henvender sig til hver Enkelt med Spørgsmaalet vil Du være Christen : vil Du være Salt)

XI, 1 A 325 p. 256.

(C. erklærer sig jo selv at være mod Forstand, være paradox)

XI, 1 A 329 p. 260.

(den christelige Indvending . . . vil have Præsterne bort – for at faae C.)

XI, 1 A 333.

(Det C. bestandigt stiler paa er: at lide for Læren)

XI, 1 A 340.

(C. i Ro er eo ipso ikke C.)

XI, 1 A 345.

(C. en Fæstning)

XI, 1 A 349.

(C. aander i dette, at der er Had mellem Gud og Mskene)

XI, 1 A 350; 357 p. 274–275.

(hvilke rædsomme Collisioner [C.] udviser: at blive salig i Modsætning til Andre)

XI, 1 A 351.

(Kjendte paa sand C. er, at den paa ethvert Punkt udviser Forargelsens Mulighed)

XI, 1 A 360.

(Den C., i hvilken et Barn opdrages er – Jødedom er Optimisme)

XI, 1 A 360.

(C. behøves for at forklare Msket . . . hvor uendelig dybt han er sjunken ved at være blevet Dyre-Skabning)

XI, 1 A 363.

(C. er det glade Budskab, som gjør et Mske denne jordiske Tilværelse til den største Jammer)

XI, 1 A 363.

(Mske-Slægten – C.)

XI, 1 A 364 p. 281–282.

(C. passer ikke ind i Verden)

XI, 1 A 364 p. 282.

(C. – Staten)

XI, 1 A 366.

(C. – Mskeheden)

XI, 1 A 367 p. 283–284.

(C. forholder sig til Kategorien den Enkelte)

XI, 1 A 370.

(Forkyndt ubetinget i Guds-Frygt er C. kun een Gang – af Gud-Msket)

XI, 1 A 372 p. 286.

(saa høit oppe ligger C., at selv det meest velmenende Mskelige er . . . „Satans“)

XI, 1 A 375.

(fra at være i den guddommelige Egoitet sættes C. behændigt over i den mskelige Egoisme)

XI, 1 A 376 p. 290.

(Efterat Gud har ladet C. sætte ind i Verden, kan han . . . indlade sig med Mske-Slægten)

XI, 1 A 381.

(Loven for Tilværelsen ifølge C.)

XI, 1 A 384 p. 295–296.

(C. forholder sig til dette: at følge sin Primitivitet)

XI, 1 A 385.

(Søger først Guds Rige – dette er C.)

XI, 1 A 389.

([Slægten] bringer C. paa det Kunstneriskes, paa Phantasiens Afstand fra Virkeligheden)

XI, 1 A 391 p. 300.

(da C. just er: det Personlige . . . sees let, at officiel C.s Forkyndelse er at afskaffe C.)

XI, 1 A 393.

(C. er Evighedens Uro . . . Christenheden er: Beroligelse)

XI, 1 A 396.

(Mskene . . . har faaet C. gjort om til: elskværdig Middelmaadighed istedetfor Anstrengelse i Retning af Idealitet)

XI, 1 A 402 p. 309.

(C. er den ubetingede Individualitets Udsondring)

XI, 1 A 421.

(C. er: hvad Gud maa lide med os Msker) XI, 1 A 422 p. 321.

(Saaledes kom C. ind i Verden: man begrundede den paa Autoriteten)

XI, 1 A 436 p. 333.

(Det man nu kalder C. er ikke Andet end at gjøre Nar af Gud)

XI, 1 A 436 p. 334.

(C. vil purre op) XI, 1 A 458 p. 354.

(Kun i Forhold til ... C. har man fundet det Rigtigst at forandre Alt i Forhold til som Patienten gider have det)

XI, 1 A 458 p. 354.

([Om C. og Martyriet])

XI, 1 A 462 p. 358–359.

(C. er ... lagt an efter det Høiere i Mske-Naturen, saaledes at det Lavere vil skee en Ulykke) XI, 1 A 475 p. 366.

(der foregik den Forandring med C., at den blev afskaffet ... saaledes, at den bestod) XI, 1 A 475 p. 367.

(For at faae Mskene til ... at gaee ind paa C., tog man det dialektiske Kjende bort og forkyndte C. som et Gode)

XI, 1 A 475 p. 367.

(C. hviler i, at der er Modsætning mellem Gud og Mske) XI, 1 A 495 p. 379.

(C. er Forjættelse for Evigheden – men Lidelse i dette Liv) XI, 1 A 495 p. 380.

(C. er indtil det Sidste i Lidelse – saa Evigheden) XI, 1 A 496.

(C. er: hvor der ikke voves længere ud end til det Sandsynlige, er Gud ubetinget ikke med) XI, 1 A 502.

(Ifølge C. er just Opgaven: ret at opdage, at denne Verden er en Jammerdal)

XI, 1 A 519.

(et Høiere (C.) paatager sig at forkynde Msket at han er dybt fordærvet)

XI, 1 A 522.

(C. er et Ubetinget – det har man faaet Millioner til at gaee ind paa ... saadan til en vis Grad) XI, 1 A 526.

(C. er blevet saaledes vendt, at dens Bestemmelse synes at være at give Mskene Lyst til at avle Børn)

XI, 1 A 546.

(C. kom ind i Verden, C. var Sandheden) XI, 1 A 551 p. 416.

(hvad Mskene selv have forvandlet til

en Forbandelse over dem: C., den gjør dem til Løgnere) XI, 1 A 551 p. 417.

(den uforskammede Sludder, der – efter først at have degraderet C. til et historisk Phænomen, saa har hittet paa, at C. er perfectibel) XI, 1 A 552 p. 417.

(at behandle C. som Videnskab er at forvandle den til et Forbigangent)

XI, 1 A 557 p. 423.

(C. er Pessimisme; men paa Dødsleiet ... at vælge C., det bliver noget nær en Art Optimisme) XI, 1 A 558.

(Den saakaldte Kirke forfalsker C. ved at formilde den – Fritænkeren ved at forbitte den) XI, 1 A 559.

(vi bilde os ind (dette er C. i Christenhed) at vi veed, hvad der er vor Jammer og Møie) XI, 1 A 561.

(C. er: dette Liv idel Lidelse – Evighed) XI, 1 A 572 p. 434.

(C. florerer trindt i Landet – men det er rigtignok lige det Modsatte af hvad C. er) XI, 1 A 585 p. 442.

(hvad der har anbragt lidt C. har altid fulgt den Lov: see Dig for)

XI, 2 A 2 p. 6.

(At C. forholder sig ubetinget til Isolation sees ogsaa deraf, at C.s Forudsætning er: Synds-Bevidstheden)

XI, 2 A 14 p. 15.

(C. har faaet en ganske anden Side af Livet at kæmpe mod end tidligere)

XI, 2 A 20.

(ved at den [C.] kommer igjen vil man lære at afskye Klogskab aldeles som man har indøvet Mskeheden at afskye Vold)

XI, 2 A 20.

(det maa tilgavns gjøres kjendeligt, at C. ikke er til) XI, 2 A 21 p. 23.

(ikke om 10 Rotschild'er gik fallit var saadan Omveltning som hvis C. gik ud af Handelen) XI, 2 A 22 p. 25.

(C. i Christenhed det er: Søndags-Tjeneste) XI, 2 A 27 p. 29.

(C. er den intensivest stærkeste Uro) XI, 2 A 29; 42.

(En Opfattelse af C. som aldrig har været fremme er: C. er Satans Opfindelse) XI, 2 A 31 p. 31.

(Consequent som C. er, vedgaaer den

ogsaa at have et Sprog for sig: at tale i Tunger) XI, 2 A 37 p. 40.

(Det skjulte Angreb paa C.)

XI, 2 A 39 p. 43-44.

(Aand er Ild, C. Ildspaaesættelse)

XI, 2 A 41 p. 45; XI, 3 B 104 p. 168.

(C. er just ikke et Rige af denne Verden, fordi den aldrig vil respektere dette: man maa tage Verden som den er)

XI, 2 A 46 p. 51.

(ikke som Genialitet forholder C. sig til Enkelte, men det er muligt for ethvert Mske at blive Christen) XI, 2 A 46 p. 53.

(Kun naar C. . . . ikke lystre dette: man maa tage Verden, som den er, . . . kun da er C. anbragt - i Virkelighed)

XI, 2 A 46 p. 54.

(C. er en guddommelig Sag, som forholder sig til Intensitet) XI, 2 A 47.

(hvorledes betjenes C. i Christenhed? . . . ganske simpelt som Politik)

XI, 2 A 55 p. 66.

(den sande Religieuse . . . maa først selv lære, at C. er Lidelse, Døds-Kamp)

XI, 2 A 67.

(Forandringen, som er foregaaet med C. i Christenhed; det at nyde - det at lide) XI, 2 A 72 p. 79-80.

(C. er et Rige ikke af denne Verden. Dog vil det have Plads i denne Verden - just deri ligger Paradoxet og Collisionen) XI, 2 A 80 p. 85.

(C. som den er i N.T. er i Retning af: Villien i Msket) XI, 2 A 86 p. 90.

(C. anbragte Begrebet Aand, og nu sattes Collisionen: den Enkelte mod Numerus) XI, 2 A 89 p. 96.

(paa ingen Maade forholder C. sig i Retning af Differentsen: Begavethed)

XI, 2 A 91 p. 99.

(at den Christne skal blive i Statssamfundet - [C.] forudsiger, at det betyder at han kommer til at lide)

XI, 2 A 108 p. 116.

(Pointen i C. er, at Msket er Aand, og Aand er Forskjellighed i sig)

XI, 2 A 112 p. 119.

(C. løfter Gud i uendelig Majestætiskhed over Alt Objektivt, over enhver Bestemmelse af at have Sag)

XI, 2 A 116 p. 122.

(I N.T. er C.: Mske-Fjendskab)

XI, 2 A 125 p. 132.

(C. spærrer af for Forplantelse af Slægt)

XI, 2 A 151 p. 163-164.

(C. er det Guddommeliges kvalitative Brud med det Mskelige i det Gjennembrud som er at blive Christen)

XI, 2 A 151 p. 164.

(At C. spærrer af for Forplantelsen betyder: stop nu, jeg har længe nok taalt denne verdenshistoriske Proces)

XI, 2 A 163 p. 176.

(ikke lever et Mske, som aner . . . , at C. er lagt an af Gud og har hele Tilværelsens Dimensioner eller Proportioner) XI, 2 A 167 p. 183.

(C. er en Begivenhed der interesserer Himmel og Jord som ogsaa Christus altid fremstiller det, cfr. f. E. Luk. 21)

XI, 2 A 167 p. 183.

(fordi C. er ubetinget det Betydelige forholder den sig til, at eet Mske er nok)

XI, 2 A 169.

(C. som Doctrin)

XI, 2 A 172 p. 187-188.

(C. er slet ikke til. Naar C. nemlig er til i Sandhed, betyder det, at det Evige i den Grad er et Mske vigtigt, at dette Liv er ham en Bagatelle)

XI, 2 A 181 p. 196.

(vi Mske have det i vor Magt at forvandle C. til en bidende Ironie)

XI, 2 A 183 p. 198.

(jammerligt: for de Fleste er C. egl. Mythologie . . . - og saa er den tillige deres Religion) XI, 2 A 186.

(C. er Alvoren. Selvfølgelig er derfor Maalestokken lagt an paa: Manden)

XI, 2 A 187 p. 202.

(C. er en Idealitet, en Opgave, som den største Idealitet af det at være Mand skal fast segne under)

XI, 2 A 187 p. 203.

(C. er blevet idel Præsent - den var idel Opgave) XI, 2 A 187 p. 203.

(C. er ikke i Forlegenhed for Penge, saa . . . man derfor gjør Velgjørenhed i og for sig til en Dyd) XI, 2 A 190.

(paa denne Tale om christelig Kundskab

seer man atter, at Mskene dog egl. behandle C. som en Erkjendelses Sag) XI, 2 A 191.

(C. gjør vistnok Mand og Qvinde lige, men forandrer dog vel ikke Natur-Bestemmelsen) XI, 2 A 193.

(C. forholder sig til Existents)

XI, 2 A 196.

(C. er Guds Tanker) XI, 2 A 201 p. 216.

(Mskene have totalt glemt, ... at C. blev anbragt som det guddommelige Claudatur) XI, 2 A 201 p. 217.

(C. er nu Beroligelse Evigheden betræffende, for at vi desto bedre kunne glæde os ved og nyde dette Liv)

XI, 2 A 206 p. 226.

(Mskene have faaet C. saadan convolutteret i Sandsebedrag, at de ... have faaet den praktiseret bort)

XI, 2 A 207 p. 227.

(forkynd, at C. er Lidelse, og glem ikke, at af Apostle fandtes der kun 12)

XI, 2 A 208.

(C. gjør Begrebet fast, saa fast at man bliver – Martyr derfor) XI, 2 A 214.

(C. forholder sig til Individ) XI, 2 A 229.

(C. er Bonitets-Forandring) XI, 2 A 232.

(C. – Christenhed) XI, 2 A 234.

(C. er Berøringen mellem det Guddommelige og det Mskelige) XI, 2 A 234.

(hver følgende Generation ... er blevet Historien om at den foregaaende var Historien om o:s:v: baglænds – dette er C.s Perfectibilitet) XI, 2 A 234.

(svarende til Individernes Ubetydelighed har man ogsaa faaet C. lavet om til noget erbarmeligt Sirups-Slik)

XI, 2 A 267.

(C. vil løfte Mskene til et Høiere. Til den Ende lønner Staten 1000 Præster)

XI, 2 A 289 p. 291.

(allersikkrest er man sikkert mod C., naar man frembringer og opretholder et Skin af, at man jo har C.)

XI, 2 A 290 p. 291.

(C. er Guds Sag. Den er ikke i Forlegenhed, den skal ikke seire, thi den har i ethvert Øieblik uendeligt seiret)

XI, 2 A 306 p. 330.

(Er C. Guds Sag, saa er ... hvis den

ganske betjenes af verdslig Klogskab ... C. slet ikke til) XI, 2 A 306 p. 330.

(At C. i N.T. er Intet mindre end en Næringsvei ... [tværtimod er] det lige stik Modsatte, Forsagelse af denne Verden) XI, 2 A 307 p. 331.

(C. er myrdet saaledes at den – bliver ved at bestaae, det vil sige Skinnet)

XI, 2 A 307 p. 331.

(C. er Tilværelsens dybeste Uro ... i Christenhed er C. Beroligelse)

XI, 2 A 317.

(Den tilforladelige Dom om hvad C. er, er og bliver det med C.s Indkomst samtidige Hedenskab og Jødedom)

XI, 2 A 327.

(Augustinus: fordi C. er Sandhed i Autoritetens Form just derfor er den den gudd. Sandhed) XI, 2 A 328.

(Forandringen, der er C.s Afskaffelse, hænger sammen med den meningsløse Udbredelse af C.: at Alle ere Chrstne)

XI, 2 A 331 p. 351.

(da C. er den polemiske Sandhed, saa maa Kjendet paa dens Sandhed og Beviset svare dertil altsaa være omvendt, polemisk) XI, 2 A 338.

(C. behøver blot eet Mske, naar han blot ret vil være villig til at finde sig i Alt)

XI, 2 A 360.

(Man vil gavtyveagtigt ikke vide det Sande: at C. jo ligger bagved)

XI, 2 A 371.

(I N.T. er C. en Udførelse af „Pligten mod Gud“)

XI, 2 A 374.

(C. i N.T. er paa den ene Side: Pligten mod Gud ... Fra den anden Side: Aandens Kamp mod Kjød og Blod)

XI, 2 A 375.

(C. i N.T. er just at dette [at blive evig salig] afgjøres i Timeligheden)

XI, 2 A 382.

(Der er jo en heel Literatur, hvilken C. har afsat, ergo er dog vel C. til)

XI, 2 A 384.

(Det er med C. som med Alt hvad der ligger under Bestemmelsen: Enten – Eller, det Halve virker lige modsat af det Hele) XI, 2 A 385 p. 380.

(Officiel C. (Christenheds C.); N.T.s C.) XI, 2 A 387 p. 381-382.
 (N.T.s C. er antisocial)
 XI, 2 A 387 p. 382.
 ([C. og Christenhed])
 XI, 2 A 389 p. 382-384.
 (N.T.s C. er Evigheds Hensynets Overvægt over alt Timeligt)
 XI, 2 A 399 p. 391.
 (C. er: i Himlen sidder en almægtig Kjerlighed, som elskende vil elskes, og som til den Ende vil at Du skal døe)
 XI, 2 A 420 p. 411.
 (I en den mindste Trævl af N.T.s C. er der en Pointe, der er et Dialektisk)
 XI, 2 A 429.
 (C. hviler paa følgende Betragtning: denne Verden er blevet til ved et Affald fra Gud ..., han vil have den tilbage)
 XI, 2 A 434 p. 428.
 (C. er just at frygte Gud i Modsætning til ... hvad Msket qua Dyre-Skabning frygter meest af Alt: Mske-Tallet)
 XI, 2 A 434 p. 429.
 (at det fremtidigen bliver muligt, at der christeligt kan arbejdes for C. [tilsigter jeg]) XI, 3 B 32 p. 65.
 (C. er Sandheden som gjør aabenbar)
 XI, 3 B 32 p. 68.
 (Øienforblindelse ... [er C.] i inderste Hjerter imod) XI, 3 B 32 p. 68; 42 p. 86.
 (den Formening, at naar vi blot kalde det C., saa kan vi nok bilde Gud ind, at det er C.) XI, 3 B 37 p. 77.
 (C. er uendeligt for fornem til at kunne eller ville betjenes diplomatisk)
 XI, 3 B 42 p. 86.
 (C.s Fordring er at afdøe)
 XI, 3 B 47 p. 93.
 (- nu er der kun een Thesis: N.T.s C. er slet ikke til)
 XI, 3 B 53 p. 101; 105 p. 169.
 (C. maa anbringes under Bestemmelsen: Enten - Eller) XI, 3 B 57 p. 105.
 (Lader dette sig gjøre, at man vender C., der i N.T. er idel Forpligtelse ... saaledes at den er idel Gave)
 XI, 3 B 57 p. 106.
 (gaaer det an reent at tage Forargelsens Mulighed bort, saa C. bliver ganske

ligefrem understøttende i Retning af at nyde dette Liv) XI, 3 B 57 p. 107.
 (paa høie Tid, at det offentligen siges: at den C., som forkyndes her i Landet, ikke er N.T.s C.) XI, 3 B 60 p. 109.
 (C.s Mening: det at offres har ubetinget Værd i og for sig selv) XI, 3 B 62 p. 112.
 (faae det Bestaaende ind paa det Spørgsmaal: hvorledes forholde vi os med vor C. til N.T.s C.) XI, 3 B 67 p. 118.
 (Ifølge C. er Verden og C. to uensartede Størrelser) XI, 3 B 82 p. 127.
 (C. veed meget godt, at det at blive Christen er at blive mskelig talt uheldig for dette Liv) XI, 3 B 87 p. 134.
 (Al C., som da allerede al Religion, er og skal være personlig Sag)
 XI, 3 B 89 p. 138.
 (et Sandsebedrag, ... at sand C. kun kan forkyndes af kongelige Embedsmænd og Rangspersoner)
 XI, 3 B 89 p. 140.
 (der er to Arter af C. - maaskee flere? Denne Opfattelse ... er at præke C. ned i Ubetydelighed) XI, 3 B 102 p. 165.
 (man kan ikke tjene C. ved Penge-Bidrag, det er at forvekle C. med et almindeligt mskeligt Foretagende)
 XI, 3 B 115 p. 188.
 (det at Staten lønner Lærerne ... har afskaffet C.s Autoritet og istedetfor den anbragt Statens Autoritet)
 XI, 3 B 115 p. 188.
 (C.s Forfængeliggjørelse eller Forfængeligtagelse er skeet under Navn af dens Fuldkommengjørelse)
 XI, 3 B 124 p. 201.
 (C., „Resignationen“ ... skulde afgive Modvægten mod Endeligheden, Staten)
 XI, 3 B 126 p. 203.
 (C. betjent i Eensartethed med alt andet Endeligt er - ogsaa Politik)
 XI, 3 B 126 p. 203.
 (Foreningen [af Stat og C.] blev Statens Ødelæggelse, og da ogsaa C.s Ødelæggelse) XI, 3 B 126 p. 204.
 (Saaledes bliver altsaa just sand C. af disse Tusinder bona fide stemplet som Galskab) XI, 3 B 144 p. 231.
 (Den Sag, jeg har den Ære at tjene, er

den største Danmark har haft, det er C.s Fremtid) XI, 3 B 155 p. 247.

(N.T.s C. er just idel Scandale)

XI, 3 B 155 p. 249.

(et Land, til Ødelæggelse for al sand C., holder en heel, tærende, Besætning af Præster) XI, 3 B 171.

(At C. ikke er kommet ind i Verden – hvad „Christenhed“ i sit Tyvesprog udtrykker saaledes: C. er perfectibel, det gaar fremad) XI, 3 B 175 p. 287–292.

([Luther har vendt] Sagen saaledes ... Paulus ikke Christus afgjør hvad C. er) XI, 3 B 175 p. 287.

(det svimlende Mske-Tal afgjør, hvad C. er) XI, 3 B 175 p. 291.

(Opmærksomheden næsten bortleddes [lige ved C.s Indkomst] fra, at C. i og for sig er Lidelsens Religion)

XI, 3 B 175 p. 292.

(disse Tusinde [du har fanget for C.]. Har Du ladet dem kalde sig Christne ... det bliver C.s Ruin)

XI, 3 B 175 p. 292.

(N.T.s C., hvis Charakteristiske er: dens Verdensløshed (Akosmisme) og Aands-Mskets Slægtsløshed)

XI, 3 B 182 p. 302.

(det er ved Sandsebedragenes stigende Væxt ... naaet, at det vi kalde C. er lige stik det Modsatte af hvad N.T. forstaaer ved C.) XI, 3 B 240,6.

(Skal kun det være C., saa det at forkynde den, bliver at offres: det gaar aldrig) XI, 3 B 302,4.

Christendom, barnlig (om den Sentimentalitet med den saa kaldte barnlige C.)

IX A 460 p. 263; 472 p. 267–268*.

(denne Art C. [at alle Lidelser, Anfægtelser etc. kommer fra Djævelen] som især gjør Lykke som „den barnlige C.“) XI, 2 A 131.

Christendom, officiel (Saasnart Forkynderen gaar i lange Klæder, saa er eo ipso ... C. ifærd med at blive officiel C.)

XI, 1 A 68; 109.

(Intet, der er C. mere imod end ... „officiel C.“) XI, 1 A 68.

(Officiel C. (Christenheds C.); N.T.s C.) XI, 2 A 387 p. 381–382.

(om Søndagen en Christus i Kamrene, om Mandagen officiel C.)

XI, 3 B 89 p. 140; 90,34 p. 143.

(i al den Tid, da jeg har kæmpet mod officiel C. har jeg bogstaveligt ikke talt med Prof. Nielsen indtil i Begyndelsen af Juli 1855) XI, 3 B 157 p. 254.

(Fra den Tid jeg afgjort begyndte Kampen mod officiel C. ... har man, fra de forskjelligste Sider, henvendt sig til mig) XI, 3 B 157 p. 257.

(Skal den [officielle C.] falde, maa det være ... for: en Enkelt)

XI, 3 B 157 p. 259.

([Grundtvigianerne] er allerede virksomme i den Retning: SK bibringer den officielle C. et ulægeligt Saar)

XI, 3 B 189.

(Den officielle C. er i Retning af at holde Gud for Nar) XI, 3 B 226 p. 370.

(yderligere og yderligere oplyses, at officiel C. ikke er N.T.s C., medens „Præsten“ roligt fortsætter sin Købmands-Forretning) XI, 3 B 233 p. 380.

(officiel C. er en Gift) XI, 3 B 244,18.

(officiel C. er denne Legen med Millioner Christne, og gjensidig Anerkjendelse i mskelig Middelmadighed)

XI, 3 B 330,1.

Christendom, orthodox (den Sætning, som nu er orthodox C. ... at C. er Livsnydelse) X, 2 A 326.

Christendom, filosofisk (En saakaldt filosofisk C. finder, at Autoriteten er det Ufuldkomne) XI, 1 A 436 p. 333.

Christendom, sand (At forkynde sand C., ... dertil fordres en guddommelig Forfærdighed i det Ubetingede)

XI, 2 A 45 p. 49.

(Dette i Ligevægt giver sand C.: lige saa megen Forjættelse som Forpligtelse) XI, 2 A 99.

(Forholdet til det andet Køn er blevet gjort til Livets Betydning og Alvor og til – sand C.)

XI, 2 A 198 p. 214.

(Staten var vel ikke tjent med at sand C. blev forkyndt: men ... C. kan ikke være tjent med, at Sligt [den officielle C.] kaldes C.) XI, 2 A 356.

(hvad af sand C. der findes i Aarhundredernes Løb maa findes i Secterne)

XI, 2 A 435 p. 431.

Christendommens Afskaffelse se *afskaffe*.

Christendommens Historie (det gjælder om at, der befæstes en kvalitativ Forskjel mellem det Historiske ved C. og C.s H.) VII, 2 B 235 p. 76.

(Indbegrebet af de Undskyldninger og Udflugter og Overenskomster, som den Portion af Mskeheden, der ikke aabenbart har villet bryde med C.) X, 1 A 396. (C.s H. er alt Det, som vi Mske have hittet paa for dog ogsaa at kunne forene det med N.T.) XI, 2 A 364 p. 368.

Christendommens Sag (Det er den foragtede og forsmaaede C.s S. jeg har den Ære at tjene) IX A 180 p. 89.

(C.s S. er det jeg har indviet mig til og tilhørt fra først af) IX A 212 p. 108.

(Det var C.s S. jeg vilde have frem) IX A 489 p. 279.

Christendommens Sandhed (der argumenteres paralogistisk fra de 18 Aarhundreder til C.s S. [hvorfra C.s S. undermineres]) VII, 2 B 235 p. 74.

(Der gives kun eet Beviis for C.s S. ... det patologiske) X, 1 A 467.

(der er kun eet Beviis [for C.s S.]: Troens) X, 1 A 481 p. 307.

(Christus og Apostlene bevise den [C.s S.] deraf: at man bliver slaget ihjel for den) XI, 2 A 338.

Christendoms Forkyndelse se *Forkyndelse*.

Christendoms Forkynder se *Forkynder*.

Christendoms Kundskab (omtrent hele Befolkningen vil ikke have anden C.s K. end den fra Biskop Mynsters Prædiken) XI, 3 B 51 p. 98; 104 p. 167.

Christendoms Lærer (to C.s L., den ene tjener mange Penge, ... den Anden bliver til Ingenting ...: saa er den Første sand C.s L., den anden ikke)

XI, 1 A 431 p. 330.

(Kun i eet Tilfælde kan en C.s L. ... forsvare at lade sig underholde af „Staten“ – nemlig som Arrestant for C.s Skyld) XI, 2 A 352.

(Hvorfra faaer Staten de Penge, med hvilken den lønner C.s L.?)

XI, 3 B 115 p. 187–190.

docere Christendom se *docere*.

forkynde Christendom se *forkynde*.

lege Christendom (den rettroende Kirke er et Samfund af Mske ... der: lege C.)

XI, 1 A 70 p. 53.

(væmmeligt med disse Millioner, der lege C.) XI, 1 A 72.

(i Protestantismen især i Danmark ... vendte Slægten Sagen saaledes: lad os lege C.) XI, 1 A 437.

(At lege C.)

XI, 2 A 101 p. 108–109; 102 p. 109–110; 103 p. 110–111; 289 p. 290–291.

(hvad der leger C. er kjendeligt paa, at man i det praktiske Liv lader det gaae som det der gaaer – og saa er man Christen) XI, 2 A 102 p. 109.

(At være Christen i Phantasie-Mediet er: at lege C.) XI, 2 A 103 p. 110.

(det at lege C., det er at eftergjøre den christelige Forkyndelse saaledes at Alt er taget med ... kun Eet udeladt – Farerne)

XI, 2 A 289 p. 290.

opdrage i Christendom (vi der ere opdragne i C., vi ane ikke de store christelige Collisioner, at hade Fader og Moder os: v.) X, 5 A 142 p. 147.

(det er Samvittighedsløshed at opdrage et Barn i C.) XI, 2 A 187 p. 202.

„*Christendom med kongelig Bestalling og Christendom uden kongelig Bestalling*“ ([Kladde til Feuilleton-Artikel i „Fædrelandet“ 1855, Nr. 83 (11. April)])

XI, 3 B 230.

„*Skulde Christendommen ikke være til?*“ se „Kortere Bemærkninger“.

„*Der er to Arter Christendom (Pastor Fog i den Berlingske Tidende) – maaskee er der flere?*“ ([Udarbejdelse til en aldrig publiceret Artikel i Anledning af Fogs Artikel „Til Hr. Professor R. Nielsen“ i „Berlingske Tidende“ 1855, Nr. 14 (17. Jan.)]) XI, 3 B 102 p. 164–166.

([Kladde]) XI, 3 A 103 p. 166–167.

„*Telegrapheringer fra en mousvoyant til en clairvoyant om Forholdet mellem Christendom og Philosophie*“ se „*Telegrapheringer fra en mousvoyant til en clair-*

voyant om Forholdet mellem Christendom og Philosophie".

„Indøvelse i Christendom" se „Indøvelse i Christendom".

„Forsøg til en kort systematisk Fremstilling af Christendommen i dens Logik" se Adler, Adolph P.

„I Christendommens Navn!" se „Dette skal siges; saa være det da sagt".

„Fire Bøger om den sande Christendom" se Arndt, Johann.

„Det nye Testamentes Christendom – „Christenheds" Christendom" se „Øieblikket". Nr. 5.

Christen-Forfølgelse se Forfølgelse.

Christenhed (saaledes vaklende [at troe man veed Noget man ikke veed] er C. i vor Tid) VI B 54,35.

(at C. istedenfor at blive sig sin Stridbarhed bevidst, gjør sig beqvem)

VII, 1 A 162.

(C. er bleven en Titulatur)

VII, 2 B 235 p. 39–40; p. 71.

(den geographiske C.)

VII, 2 B 235 p. 218; VIII, 2 B 7,7 p. 26.

(Den Categoric ... at bekjende Christum passer ikke i C.) VIII, 1 A 42 p. 25.

(man har i C. aldeles glemt hvad Kjerlighed er) VIII, 1 A 196 p. 97.

(Man har i C. egentlig afskaffet Chrstd.) VIII, 1 A 242 p. 115.

(Den nuværende C. lever saaledes som var Forholdet: Christus ... har engang for alle betrygget os Saligheden)

VIII, 1 A 303.

(C. bliver mere verdslig end selv Hedenskabet) VIII, 1 A 333 p. 153.

(I C. vil den [Kategorie: den Enkelte] lige omvendt anden Gang blive at bruge – for at gjøre Mskene til Christne)

VIII, 1 A 482 p. 215.

(Ulykken er, i C. opdrages et Mske fra Barn af i en Tryghed ... der tilsidst bliver identisk med Ligegyldighed)

VIII, 1 A 537.

([Om C. i „Bogen om Adler"])

VIII, 2 B 7,7 p. 26.

(Der har i C. aldrig levet noget Mske ... uden at han er Gud lige saa nær [som jeg]) VIII, 2 B 119 p. 220.

([Om C. i Udarbeidelse til Forord til „Taler ved Altergangen om Fredagen" i „Christ. Taler"]) VIII, 2 B 122.

(Mynster ... har vildet gjøre C. til en Samling af Christne)

IX A 41; X, 4 A 136 p. 78–79.

(det er Chrstd., der beskæftiger mig, og det er i C. jeg lever, og vi ere alle Christne, og der lønnes 1000 Præster: og ikke eet Mske næsten interesserer sig derfor) IX A 47 p. 27; X, 3 A 385.

([Om C. og den mythiske Christus]) IX A 160.

(C. ... behøver En, der ubetinget hensynsløs udtaler det Christelige)

IX A 165.

(C. er endnu slettere end ... Jødedom) IX A 165.

(i C. er ... det at være Præst Levebrød, det er eet Sandsebedrag) IX A 188 p. 94.

(Det Usalige ved Tilstanden i C. er egentlig ... at Præsten slet ikke eksisterer i det, han taler om) IX A 198 p. 99.

([i C.] er Prædikeforedraget nutildags væsentlig lutter Løgn) IX A 198 p. 99.

(Feilen i C.s Liv ... ligger i, at de forskellige Vilkaar i Livet leve for fjernt fra hinanden) IX A 199.

(C. er løbet fast i Klogskaben)

IX A 215 p. 112.

(C. kunde ... have godt af at opleve, at den selv slog En ihjel for Christi Skyld) IX A 225 p. 121.

(I C. er der en ganske anden Ro til den indadvendte Striden [end da Chrstd. streed med Hedenskab])

IX A 226 p. 122.

(Den eneste Chrstd. man har i C. er egentlig Jødedom) IX A 301.

(den verdslige Sorgløshed, hvori C. nu lever) IX A 393.

(Som Børnene lege Krig, saaledes leger hele C. ... Chrstd.) IX A 405.

([Luk. 10,23] har den leflende C. altid misbrugt) IX A 440.

([Om C. i Kladder med endelig Udarbeidelse til „Indøv. i Chrstd."]) IX B 50,6.

(en frygtelig Satire over C., om En udgav et Værk, som f. E. Blossius „Conso-latio pusillanimum") X, 1 A 7.

(der ymtes i C. aldrig et Ord om Anfegtelser) X, 1 A 22 p. 15.

(Dommen over C. vil jeg selv, som enhver Anden, være underlagt)

X, 1 A 56 p. 43.

(Ulykken i C. ... er at Forestillingen om Guds Ophøiethed ... er blevet saa uendelig at den egentlig er blevet phantastisk) X, 1 A 64 p. 48.

(I C. er det ... for galt med den Letfærdighed, hvormed man nævner Christi Navn) X, 1 A 73.

(Forsøg til at indføre Chrstd. i C., dette dog digterisk uden Myndighed ..., saa langt burde jeg gaae) X, 1 A 138 p. 104.

(C.s Ulykke er ..., at Luthers Lære om Troen har man taget det dialektiske Moment fra) X, 1 A 213.

(i C. er det [at Paulus urgerer, at han kun formaaer Alt ved Naaden] længst blevet en Talemaade) X, 1 A 214.

(Naar En ... vover det ublodige Martyrium – og lider det: hvorledes ... kan det Land, hvori Sligt hænder kalde sig C.) X, 1 A 249 p. 164.

(at et saadant Samfund [hvor Tidens Fordærvethed opfattes som et vittigt Theaterstykke] skal have Lov til at kalde sig C. ... det er en Løgn)

X, 1 A 320 p. 212.

(i C. ... tør man ikke forkynde det [Evangeliet] paa Gaden) X, 1 A 359.

(det i Henseende til hvilket C. har afskaffet Chrstd. er: Selvfornægtelse, Forsagelse af Verden o:s:v:)

X, 1 A 460 p. 293.

(Bevægelsen, der skal gjøres for at føre C. tilbage til Chrstd., skal være en Inderlighedens) X, 1 A 460 p. 294.

(C. har repeteret Parabelen om Arbejderne i Viingaarden, der sloge Herrens Udsendinge ihjel) X, 1 A 460 p. 294.

(en [utrykt] Anmærkning til det Sted [i „Sygd. til Døden“]: at det at forsvare Chrstd. i C. er en Judas No 2)

X, 1 A 528.

(Angrebet paa „C.“ i „Sygd. til Døden“)

X, 1 A 533 p. 340–341.

(„C.“ er et langt farligere Begreb end „Publikum“) X, 1 A 533 p. 341.

(Det der i vor Tid skal reformeres er ... Begrebet: C.)

X, 1 A 537; 598 p. 373;

X, 2 A 135 p. 101.

(Den nuværende C. gjør Christus til et Phantom existentielt) X, 1 A 646 p. 401.

(C. vil blive rasende [naar jeg foredrager hvad det Christelige er]) X, 2 A 13 p. 15.

(det Hele er Confusion [i C.]) X, 2 A 21.

([C. og de Syge og Fattige]) X, 2 A 27.

(Det der i C. ventes paa er en comisk Digter a la Cervantes) X, 2 A 32 p. 25.

(C. substituerer lumselig jødisk Fromhed istedetfor christelig Fromhed)

X, 2 A 58; 80.

(Grund-Feilen i C. ... den latterlige Paastand at alle Msker ere Christne, fordi de ere døbte som Børn) X, 2 A 80.

(C. har ved en uhyre Falsation sat sig i ulovlig Besiddelse af Chrstd.)

X, 2 A 163 p. 129.

(C. vil ... være betænkt paa, at forfølge den sande Christne) X, 2 A 233 p. 174.

(C. har gjort Chrstd. aldeles til Vrøvl) X, 2 A 389.

(C. mangler: pathetisk Situation for at udtrykke, at man vil være Christen)

X, 2 A 399 p. 284.

(„C.“ er det uhyre Sandsebedrag, der egentlig har afskaffet Chrstd.)

X, 2 A 453; X, 4 A 21.

(C.s Ulykke ... ved det Verdenhistoriske, Sandsebedragene o:s:v: ... er det Christelige kommet i Baglaas)

X, 2 A 523.

(Nu har man taget Reduplicationen bort – og saa er just C. Mythe)

X, 2 A 529 p. 383.

(i samme Øieblik det ret sees, at C. er Løgn, Bedrag – ... sees, at den oprindelige Chrstd. er intet mindre end Mythe) X, 2 A 529 p. 383.

(Ulykken for Chrstd. i C.) X, 2 A 593.

(De i C., der ville være Christne, de ere forkjelede) X, 2 A 593.

(C. ... en Følge af Grund-Confusionen: at Chrstd. ikke forkyndes af Vidner men af Lærere) X, 3 A 5.

(Forvirringen i „C.“)

X, 3 A 32 p. 31–32.

(Lærerne i C. forpligte sig til at ville lære overensstemmende med N.T.)

X, 3 A 32 p. 31.

(overalt omklæder man Talen om det Uendelige med en personlig Existeren, der er aldeles commensurabel for de endelige Formaal) X, 3 A 55 p. 49.

([i C.] forstaaer man hinanden i, at dette med den uendelige Stræben det er bare Noget vi sige) X, 3 A 55 p. 49.

(„C.“ har vendt op og ned paa alle christelige Begreber) X, 3 A 96 p. 75.

([Ordnationen i C.]) X, 3 A 120 p. 93–94. (Dommen over C.) X, 3 A 150.

(C. ... [vil unddrage sig den Ydmygelse] at tilstaae, at man har sit Liv i hvad man ikke kan forstaae)

X, 3 A 186 p. 145.

(Misforholdet mellem Chrstd. og Chrstd. i C.) X, 3 A 286.

(charakteristisk for C.: saadan uden videre at ordinere Sacramentet for ulykkelig Elskov) X, 3 A 305.

(En Overenskomst mellem C. og Verden paa gjensidig bedste Beskub)

X, 3 A 334 p. 242–244.

(indirecte Beviis mod C., at man bilder sig ind at være Christen, og dog ikke kan kjende den christelige Handling)

X, 3 A 334 p. 244.

(det farligste Sted for en sand Christen at leve er i – C.) X, 3 A 376.

(C. har opfundet følgende Vrøvl: der er et aabenbaret Guds Ord – men saa existerer der ... en Tradition, ifølge hvilken ... vi ikke skulle tage det saa nøie ...) X, 3 A 434.

(„C.“ er Nonsens) X, 3 A 443.

(C.s Skyld) X, 3 A 485.

(C.s Ulykke er at have gjort Chrstd. til blot en Lære) X, 3 A 496 p. 329–330.

(Vanskeligheden ved at blive Christen – i C.) X, 3 A 505.

(i C. ...: bekymrer man sig meest for Børnene) X, 3 A 506.

(Hvorledes det gaar tilbage med Chrstd. i C.) X, 3 A 682.

(„C.“ – Christus) X, 3 A 776.

(hele C.s Kunst gaar bestandigt ud paa at afskaffe „Efterfølgelsen“) X, 3 A 776.

(dette Ord [Synd] høres nu ikke mere i Verden – og den Verden, hvorom det gjælder er – C.) X, 4 A 136 p. 78.

(Basilius udtrykker allerede den Situation, der er C.s [i Cit. fra Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen“]) X, 4 A 147.

(C. tiltager abnormt numerisk – og sætter til af Intensitet) X, 4 A 148 p. 85.

(Apostelen, Disciplen – C.)

X, 4 A 340 p. 196–197.

(C.s Grund-Skyld er, at drive Aflad)

X, 4 A 340 p. 197.

(Efterfølgelsen skal bringes op, for om muligt at holde lidt Justits i C.)

X, 4 A 349 p. 202; 410 p. 251.

(Status i „C.“ er: man har ... sat Chrstd. over i det Objektive, ... [gjort] Genie og Talent til det Afgjørende)

X, 4 A 383 p. 230.

(Historisk Fremskridt eller Fremskridt i C.) X, 4 A 414.

([Fremskridt i C.] skeer saaledes, at der ... kommer et sandere Hvad, men ikke et sandere Hvorledes) X, 4 A 414.

(C. er: raffineret Livs-Nydelse)

X, 4 A 470.

(C. og bestaaende Chrstd.: det er at have Chrstd. i en Indbildning) X, 4 A 478.

(i „C.“ er man fra Barn af opdraget i al dette Kjælenskab om Gud som en kjerlig Bedstefader og Onkel) X, 4 A 481.

(C. har opfundet at Gud og Verden løber ud i Eet og ud paa Eet)

X, 4 A 482 p. 302.

(hvilken Confusion hele C. er – Alt holdes blot hen paa Forestillingen)

X, 4 A 485 p. 304.

(Joseph af Arimattaia ... er et Sindbillede paa C.) X, 4 A 507.

(C. ærer Christus ved at begrave ham) X, 4 A 507.

(C. Status) X, 4 A 515 p. 334–337.

(Saaledes med C. Hvad Heroerne forstod ved Salighed (Lidelsens Mellembestemmelse) har vi oversat i: Hurra) X, 4 A 515 p. 337.

(i C. have vi saa travlt med Barne-Troen – thi saa faaer vi en sentimental Mythologie til Chrstd.) X, 4 A 519.

(det er Leiesvendene der have opfundet den Art Tryghed som „C.“ er)

X, 4 A 526 p. 346.

(det Onde i „C.“ var jo netop at de alle vare Christne) X, 4 A 553 p. 371.

(C. kom til at bestaae af disse to Arter: enten Christne, der aldeles fritages for „Efterfølgelsen“ ... eller Christne, der stræbte i Retning af Efterfølgelsen men fik Titel af overordentlige Christne)

X, 4 A 556 p. 376.

(Det var Verdsligheden, der havde seiret [i C.]) X, 4 A 556 p. 376.

(Antaget, at det Sandsebedrag „C.“ er Sandhed, at det maa blive staaende: saa er Ukjendelighed Maximum)

X, 4 A 558 p. 377.

(i „C.“ er det egentlig de Begunstigede der have bemægtiget sig Chrstd.)

X, 4 A 570 p. 388.

(C.s Grundforvirring er ... at Chrstd. forholder sig til dette: saa vil det nok gaae Dig godt i denne Verden)

X, 4 A 597 p. 415.

([C. og providentia specialissima])

X, 4 A 602.

(Chrstd. i N.T. – C.) X, 4 A 607.

(i „C.“ anbringes omvendt Chrstd. til at knytte alle naturligt inderlige Forhold inderligere) X, 4 A 607.

(i „C.“, denne General-Forvirrethed, der avler Forældre ... Christne – og derved bliver det) X, 4 A 617.

([i C.] mener man endog at Forholdet til det Iogforsigværende skal ... hjælpe En til at komme godt igjennem Verden)

X, 4 A 636 p. 451.

(i C., sætter Chrstd. ingen Splid mere, nei, den copulerer) X, 4 A 642.

(Forunderlige Indblik man faaer i Chrstd. i C.) X, 4 A 654.

(Alle Bedrag i C. ... ligge i, at man substituerer det verdslige Begreb af Fornemhed istedetfor det gudelige)

X, 4 A 672.

([„C.“ forskyder Christus], den skyder ham saaledes forkeert, at Christus kommer til at betyde noget Andet end han betyder) X, 5 A 20.

(„C.“ ... er kun blevet muligt derved,

at man har gjort Chrstd. til noget ganske Andet end den er ifølge N.T.)

X, 5 A 33.

(Noget saa Afsløvet som det man i C. kalder Chrstd. kan ikke frembringe Collisioner) X, 5 A 33.

(Grund-Forvirringen i C., eller at Chrstd. har faaet Tyngdepunktet paa det forkeerte Sted ...)

X, 5 A 40 p. 43–45.

(i C.s senere [Tider] ... faaer man det Indtryk som om Gud havde trukket sig Millioner Mile bort fra Virkeligheden)

X, 5 A 40 p. 43.

(Skal Chrstd. igjen indføres i C., maa den blive forkyndt ubetinget som Efterfølgelse) X, 5 A 42; 46.

(her stikker Vanskeligheden for os Alle i C. ... Vi kunne ikke negte, at en saadan Aand er til ... men vi tør ikke [give os hen til den]) X, 5 A 43.

(i C. ... destillere vi hele Mildheden ud af N.T., og lade Strengheden blive tilbage) X, 5 A 48 p. 51.

(Gud maa betragte hele denne Situation, C. ... som en stor Criminal-Historie)

X, 5 A 60 p. 66.

(det frygtelige Bedrag, som gaaer gjen-nem hele C., at den mskelige Instants har bemægtiget sig „Naaden“)

X, 5 A 64 p. 71.

(„C.“ har opfundet Raffinement: Chrstd. er at nyde dette Liv, potenseret ved at der er en Evighed) X, 5 A 65 p. 71.

(Hoved-Misligheden ved „C.“, at man ... altfor let ... antage det Anstren-gende i N.T. at være sagt særligen til Apostlene) X, 5 A 72 p. 80.

(Hvorledes „C.“ læser N.T. især Evan-geljerne) X, 5 A 78 p. 87–88.

(„C.“ tillyver sig saaledes Trøsts-Ord – og til sidst bruge de dem dog ikke)

X, 5 A 78 p. 87.

(„C.“ lever i Indbildning og Drømme ... men Evighedens Trøst kan man ikke snyde sig til) X, 5 A 78 p. 88.

(Indbildningen at være Christen, den vil C. have) X, 5 A 78 p. 88.

(Man lever hen [i C.], som var saadan en borgerlig Retfærdighed det Fordrede

[og ikke Efterfølgelsen]) X, 5 A 81 p. 93.
(i C. er dette det Frygtelige, at det er den samme Gud [som Barnets] ... at det ikke er en ny Gud og en ny Lære man skal ind i) X, 5 A 82 p. 94.

(„C.“ og den første Chrstd.) X, 5 A 83.
(i „C.“ er Respekts Forestillingen i Forhold til Guds Majestæt som udslettet) X, 5 A 86.

(Det er denne *πρωτον ψευδος*, der ... har affødt alle Confusioner i „C.“) X, 5 A 98 p. 113.

(i „C.“ fødes et Barn ikke blot i Synd, men i Vrøvl) X, 5 A 107.

(Situationen er „C.“; Læren noksom forkyndt; Inderliggjørelse er Opgaven; ved Hjælp af „den Enkelte“, den Offrede) X, 5 A 121 p. 132.

(i C. ved høilys Dag at være Christen ... er 100,000 Gange værre end som Nicodemus at komme om Natten) X, 5 A 127 p. 138.

(Naar man lever i C., maatte man for at undgaae at ligne Nicodemus, ligefrem træde ud af „C.“) X, 5 A 127 p. 138.

(Forholdet i „C.“. Man holder Chrstd. hen som en Mulighed ... og erklærer det for Formastelse ... at gøre Chrstd. til Virkelighed) X, 5 A 143 p. 148.

(„C.“ vil forhindre Enhver i [at prøve, om man har Troen eller ikke, for da at faae den]) X, 5 A 143 p. 149.

(den første C. betragtede Daaben hovedsageligt som Forpligtelse, Ansvar ... den nuværende betragter Daaben ene som Gevinst) X, 5 A 144 p. 149–150.

(C. er et Bestaaende; dette er forvirrende, thi under den Form at være Christen er egentlig umulig) X, 5 B 107 p. 289.

(hvad der kan fordres af den Christne ... er som glemt i C.) X, 5 B 107 p. 297.
(den Dom jeg mener der skal gaee over C., ... at det ideale Billede af det at være en Christen skal dømme mig og hver Den, der vil lade sig dømme) X, 5 B 107 p. 299–300.

(„den Enkelte“ er Gjennemgangen, gennem hvilken „C.“ skal) X, 5 B 244.

(et Sandsebedrag med de mange Christne i den geographiske C.)

X, 6 B 55 p. 59.

(C. behøver ... sand Opvækkelse)

X, 6 B 56 p. 60.

(paa denne Side af Graven bestaaer hele C. ... med de store Levebrød og høie Embedsstillinger) X, 6 B 105 p. 131.

([Om C. i SKs Polemik med L. Gude]) X, 6 B 145 p. 202–219.

(Chrstd.s Forkyndelse i „C.“: Det der siges er meget sandt; men det bliver Vrøvl ved Hjælp af den Talende, og ved Hjælp af de Millioner Sandsebedrag)

X, 6 B 145 p. 207.

(i „C.“ ... det seer ud næsten som fødtes man Christen) X, 6 B 145 p. 209.

(Tilstanden i „C.“ er ... at det Almindelige er, at man veed det [det Christelige], men saa indbilde sig, at det er at være Christen) X, 6 B 145 p. 210.

(Bestemmelsen: i „C.“ : fra Barn saadan at være Christen, er et Sandsebedrag) X, 6 B 145 p. 211.

(det er en Socrates „C.“ behøver, men jeg har ikke udgivet mig for at være en Saadan) X, 6 B 151,8 p. 229.

([C.s] Forkyndelse, har ikke saa meget tjent til at bringe Chrstd. ind som til ... at praktisere Chrstd. ud)

X, 6 B 247 p. 407.

(Vistnok var hele denne Tilstand (Alle Christne – hele Verden C.) en Frugt af Leiesvendenes Stræben)

X, 6 B 258 p. 430.

(Dette Ord [Matth. 9,37] har man vendt om og ... betegnet Tilstanden i „C.“: Arbejderne ere mange, Høsten lille)

X, 6 B 258 p. 431.

(hvad „C.“ ... behøver er just: et Mske ... ene med Guds Ord, dette sikkert ved socratisk Uvidenhed) XI, 1 A 15 p. 16.
(Ved Hjælp af Millioner „Præster“ bliver Sagen vrøvlet ... tilbage i den almindelig mskelige Jargon – dette er „C.“) XI, 1 A 19 p. 19.

(Der begyndes forfra med hver Generation. Heri ligger Muligheden af, at de christelige Collisioner kan fremkomme i „C.“) XI, 1 A 22 p. 21.

(den sande majestætiske Straf over „C.“ ...: Gud ignorerer os) XI, 1 A 37.
 (i C. have vi ... betjent Chrstd. med Surrogater og derved ... næret Forvirringen) XI, 1 A 72 p. 54.
 (Naar man betragter „C.“ ... og da læser i N.T. ... synes det som om N.T. havde faaet Uret) XI, 1 A 107 p. 75.
 (C.s Historie er Historien om ... at afkaste Chrstd. ... hykkelsk at alterere den) XI, 1 A 128 p. 88.
 ([gjennem C. er] hele denne Religion [Chrstd.] vendt om, ... blevet: raffineret Livs-Nydelse) XI, 1 A 128 p. 88.
 (Min Opgave er saaledes nye, at der i C.s 1800 Aar Ingen er, af hvem jeg kan lære) XI, 1 A 136.
 (der er i hele C.s Historie en bestandig Tenderen til at faae Jødedommen frem igen) XI, 1 A 139.
 (overalt i C. er en saadan Demoralisation, at Hedenskabet er guddommelig Ophøiethed i Sammenligning hermed) XI, 1 A 144 p. 104.
 ([i C. hænger næsten] alle gudeligere Vildfarelser sammen med at man faaar G.T. frem paa Linie med N.T.) XI, 1 A 151 p. 116.
 (I „C.“ ... har man taget enkelte Sætninger (uden at tage deres Contra-Sætninger)) XI, 1 A 154.
 (Uret mod Jesus Christus, at C. kalder sig efter ham) XI, 1 A 154.
 (C.s Historie ... en Gavtyvestreeg ... at man forveksle Discipel, Apostel med: Genie, Talent) XI, 1 A 155 p. 119.
 („C.“ er dette Mesterstykke i Retning af at plumre Vandet for ... - at slippe fra N.T.) XI, 1 A 155 p. 120.
 XI, 1 A 156 p. 120-122.
 (der lever i hele C. ikke een eneste Officiant ... uden at han benytter sig af den usande Udbredelse) XI, 1 A 156 p. 120-121.
 („C.“ - Verdens Frelser) XI, 1 A 168 p. 130-132.
 (i den saakaldte C. er Chrstd. blevet til Gavtyvestreger) XI, 1 A 185 p. 143.
 (det er gaaet C., som det ... kunde gaae

en saadan Top, som Børnene spille med) XI, 1 A 186 p. 146.
 (At man i C. underfundigt har afskaffet Chrstd.) XI, 1 A 188 p. 147-149.
 (C. er et Samfund af Msker, som troe ... at der have levet Msker, som troede) XI, 1 A 192.
 (snart sagtnedes Uroen i „C.“) XI, 1 A 193 p. 152.
 (naar man er født i C. ...: ja, saa er det unegteligt uhyre vanskeligt at blive Christen) XI, 1 A 199.
 (man kunde ... cassere C.s 1800 Aar som Arbeiden i Retning af Sandsebedrag) XI, 1 A 227 p. 181.
 (hele C. er en Forklædning - men Chrstd. er slet ikke til) XI, 1 A 245.
 (Begravelse sat i Scene som Ballet: saaledes forholder C. sig til Chrstd.) XI, 1 A 247.
 (i C. fandt Mskene fuldkommen Hvile ... i Løgnen og Gavtyvestreger) XI, 1 A 262 p. 212.
 (C. er forvænt ved dette Nonsens, at de Christnes Gud er ... en Ven af Fruentimmer-Jav og Børne-Avling) XI, 1 A 293.
 (hvad C. har behøvet for idetmindste 1500 Aar siden er mskelig Frimodighed [og istedenfor fik man Bibelfortolkningen]) XI, 1 A 297-298 p. 238-239.
 ([C.s 1800 Aar og Styrelsen]) XI, 1 A 309 p. 245-246.
 (i C. vies jo Ægtefolkene, og Vielsen den helliger dette Forhold) XI, 1 A 313 p. 248.
 (C. har under Titelen: at elske Mskene, faaet Chrstd. aldeles vendt om) XI, 1 A 313 p. 250.
 (en criminel Dialektiker er just hvad C. behøver) XI, 1 A 335.
 (dette sentimentale Sludder i C., at man som Ældre længes efter at være saaledes Christen som man var det som Barn) XI, 1 A 360.
 (vi i C. ere ikke kommet af Stedet, men existentielt ere Hedenskab eller Jødedom) XI, 1 A 361 p. 280.
 (At arbejde for Chrstd. i Retning af

Mængde ... dette er al C.s Stræben)
XI, 1 A 370.

(den Art Chrstd. florerer i C.: Chrstd. forkyndt i Mske-Frygt – og Chrstd. er just Guds-Frygt) XI, 1 A 372 p. 287.
(C.: Satans Opfindelse) XI, 1 A 375.

(C. er den Uredelighed, som har vendt Sagen saaledes: vi ere for ydmyge til at ville være Apostle)

XI, 1 A 381 p. 292; 388; 391 p. 300–301; 400 p. 306.

([Gudforladt vil C.] blive, indtil den atter sætter Redelighed mellem sig og Gud betræffende Chrstd.) XI, 1 A 381 p. 293.

(Der er i hele C. ikke een Tilforladelighed, som er højere end dette: ligesom de Andre) XI, 1 A 387;

391 p. 300–301.

(C. er en Art Emanation, en fortsat Fortyndelse (hvad man har kaldt Chrstd.s Udbredelse)) XI, 1 A 391 p. 300.

(C. er en Forskyden ... og Loven for denne Skævhed er: at tilbede istedetfor at efterfølge) XI, 1 A 391 p. 300.

(Feil-Svinget i C.) XI, 1 A 392.

(dette har frembragt „C.“ ... at den enkelte Slægt istedetfor at begynde med N.T., er begyndt med „Fædrenes Tro“) XI, 1 A 392.

(Scene-Forandringen (Chrstd. – C.))

XI, 1 A 394.

(et uhyre Jernbane-Tog – men Locomotivet er længst løbet fra det. Saaledes er C.) XI, 1 A 396.

(Chrstd. er Evighedsens Uro. ... C. er: Beroligelse) XI, 1 A 396.

(Feil-Synet, hvilket er C.s Tilblivelse) XI, 1 A 418 p. 319–320.

(C. er et Affald fra Chrstd.; thi C. er: Gud forandret efter Mskehedens Villie) XI, 1 A 418 p. 320; 552 p. 418;

XI, 2 A 100 p. 107.

(i C. er da Alt paa hedensk og jødisk Viis, man er Christen ved at være i Familie ... med En, som er Christen) XI, 1 A 421.

(medvirket til den Demoralisation som er C., at man har ... Chrstd.s Interesser repræsenterede – men eensartet med Endelighed) XI, 1 A 431 p. 329.

(C. ... er blevet eensartet med Verden) XI, 1 A 443.

(C. har længst fritaget Gud for den Art Bekymring [ved Examination i Kjerlighed]) XI, 1 A 459 p. 355.

(Revisionen er det der forestaaer ... vel at mærke ... af C.) XI, 1 A 461.

(C.s Historie er den successive Forandring af Opfattelsen af Chrstd. i Forhold til Martyriet) XI, 1 A 462 p. 358.

(Uredeligheden, hvilken er „C.“)

XI, 1 A 471.

(C. har i dens Fremgang ret været et goldt Træ) XI, 1 A 471.

(C. er det Paradox: Chrstd. er afskaffet og dog bestaaer den) XI, 1 A 475 p. 367.

(Ved Hjælp af Middelmaadighedens Uredelighed har man i C. naaet, at Forbillederne ere aldeles tabte)

XI, 1 A 476 p. 371.

(man har i C. løgnagtigt tilvendt sig Chrstd.s Trøst uden at tage dens Forpligtelse med) XI, 1 A 478.

(„C.“ er et Samfund af Millioner – alle i 3die Person) XI, 1 A 487.

(Naar i „C.“ Chrstd. er blevet Mskehedens Sag, saa er den eo ipso ikke Guds Sag) XI, 1 A 489.

(„C.“ er Vrøvl ... Anstødet, Frastødet maa i eetvæk anbringes) XI, 1 A 493.

(Et Mskes hele Liv er Verdslighed ... – tillige er han naturligviis Christen han lever jo i „C.“) XI, 1 A 503.

(Chrstd. – C.; Gud – Mske)

XI, 1 A 518 p. 393–394.

(Saa forener en taløs Mængde sig – og man er fuldkommen sikkert mod Chrstd. Og dette er „C.“)

XI, 1 A 518 p. 393.

(i „C.“: Enhver ... mener at Opgaven er, at see at gjøre sit Liv saa nydelsesrigt som muligt – og det skal være Chrstd.) XI, 1 A 519.

(i C. er den offentlige Gudsdyrkelse ... Gudsbespottelse) XI, 1 A 519.

(C. er den Gavtyv, der ... mener, at da det er en stor Glæde [Gud har ladet Mskene forkynde], saa er Opgaven ret at nyde Livet) XI, 1 A 520 p. 396.

(Forjættelser uden Forpligtelser er Slik-

kerie. Og Slikkeriet er det man i „C.“ har gjort Chrstd. til) XI, 1 A 523 p. 397. (C. er en Forklædning) XI, 1 A 529 p. 401. (Er det Hele med C. ikke afstedkommet ved en Forvexling?) XI, 1 A 534. (I C. er Chrstd. forvandlet til en Brutaltet en Bestialitet) XI, 1 A 547. (dette er C. ... istedetfor dyriske Udsvævelser er traadt en endnu nederdrægtigere Løgnagtighed) XI, 1 A 550 p. 415. (Det Specifikke ved C.s Demoralisation) XI, 1 A 551 p. 416–417. (en hedensk Ethiker vilde gyse ved denne Løgnens Storartethed, som er C.) XI, 1 A 551 p. 416. (forsaauidt Chrstd. slet ikke er til, udtrykker C. rigtignok, at Christi Rige ikke er af denne Verden) XI, 1 A 555 p. 422. (i „C.“ er det at bekjende Christum blevet: at snakke alle de Andre efter Munden) XI, 1 A 563. (i C. har man faaet vendt Chrstd. saaledes, at just Chrstd. tjener til at animere Livs-Lysten) XI, 1 A 565. (man kan opfatte den [C.]: som Mangel paa Opdragelse) XI, 1 A 568 p. 431. (Chrstd. – Jødedom – C.) XI, 1 A 585 p. 441–442. (at C. har faaet ud at Chrstd. er Optimisme ... er en Gavtyvestreg) XI, 1 A 585 p. 442. (C. kunde man betragte som en reen Misforstaaelse, der har anbragt det Historiske istedetfor det Primitive) XI, 1 A 587. ([Om C.s Forstaaelse af at Gud er Kjerlighed]) XI, 2 A 8 p. 9–11. (C. ... en velhavende Spidsborger – naar han betaler godt til Præsten: det er saa den alvorlige Christen) XI, 2 A 31 p. 32. (hvilken Misforstaaelse ... maa være Christus den modbydeligste Jødernes, som ihjelsloge ham, eller C.s, som gjorde ham i Profit?) XI, 2 A 32 p. 33. (C. har ved sin Falsknen bragt sig paa en saadan Afstand fra Gud, at der ikke kan være Tale om den tillidsfulde Hen-

vendelse til Mskene) XI, 2 A 36 p. 39–40. (det Kunststykke C. har gjort er at transponere det christelige Sprog tilbage i den gamle Jammerlighed) XI, 2 A 37 p. 41. (At der skulde være Epocher i C.) XI, 2 A 38 p. 41–43. (C. er at betragte in corpore som at være reject) XI, 2 A 38 p. 42. (i C. bruges Chrstd. – beroligende) XI, 2 A 42 p. 47. (i C. ... glemmer man, at den guddommelige Majestæt har en Straf, ... den forfærdeligste: majestætisk at ignorere) XI, 2 A 43 p. 48. (C.s Falsknerie er ...: man har forfalsket Begrebet: Christen) XI, 2 A 50 p. 56. (C.s Skyld er ret egl.: at gøre Nar af Gud) XI, 2 A 50 p. 57. (C. er den successivt naaede vel saa om trent størst mulige Fjernhed fra Gud) XI, 2 A 51 p. 59. (C. ... synes at antage, at Gud forholder sig ligefrem til Tilsyneladelsen) XI, 2 A 51 p. 61. (C.s Skyld er Majestæts-Forbrydelse) XI, 2 A 54 p. 62; 55 p. 66. (Chrstd. betjenes i C. ... ganske simpelt som Politik) XI, 2 A 55 p. 66. ([C. og Bjergprædiken]) XI, 2 A 55 p. 66–67. (Forandringen, som er foregaaet med Chrstd. i C.; det at nyde – det at lide) XI, 2 A 72 p. 79–80. (Dersom det forholdt sig rigtigt med, at vi Alle ere Christne ...: saa er N.T. den latterligste af alle Bøger) XI, 2 A 79. (C. har enten gjort [Chrstd.] til et Rige af denne Verden ... eller forlagt Chrstd. ind i skjult Inderlighed) XI, 2 A 80 p. 85. (I C. har man sat hele Chrstd. over i Intellectualitet) XI, 2 A 86 p. 91. ([C. er lutter Corruption]) XI, 2 A 86 p. 91. (C. er ... aldeles fremmed for den christelige Grund-Tanke, at kun Dem han [Gud] elsker straffer han) XI, 2 A 96 p. 102–103.

(C. har villet lege den Leeg at tage Gud ved Næsen: Gud er Kjerlighed i Betydning af at han elsker mig) XI, 2 A 99. (C.s Skyld er egl. denne: at den ... har hittet paa - at lege Chrstd.)

XI, 2 A 102 p. 109.

(det er just denne Situationsløshed som negativt karakteriserer hele C. og gjør dens christelige Bekjenden til Indbildning) XI, 2 A 106 p. 112.

(„C.“ er langt alvorligere Kamp mod Gud end nogensinde i Hedenskab Mskets Kamp mod Gud)

XI, 2 A 116 p. 121.

(C. bærer, pessimistisk, Prisen i Retning af Opfindelse [af Forestillinger om Gud]) XI, 2 A 118 p. 125.

(C. gjør det at være Christen til Arts-Bestemmelse, saa falder alle Collisioner bort) XI, 2 A 125 p. 131.

(Havde man taget N.T. bogstaveligt, saa er denne Forvirring [med C.] umulig) XI, 2 A 128 p. 139.

(C. er denne [fortsatte] Licitation, ... hvor der slaas af paa det at kalde sig Christen) XI, 2 A 128 p. 139.

(Gud er, fra at være den uendelige Majestæt som ikke har mskelig talt Sag, blevet en Majestæt, der skal bruge Msker) XI, 2 A 130 p. 140.

(man maa ikke som C. ... for at opretholde Forestillingen om Gud som Kjerlighed slaas af paa Majestætiskheden) XI, 2 A 133 p. 148.

([Et Billede paa C.]) XI, 2 A 134.

(C. bestaaer ... af Msker, der sige ...: hvor herligt, at Enhver af os ... kan personligt henvende os til Himelens Majestæt ... Men slet Ingen gjør det) XI, 2 A 135 p. 149.

(hvorfor har C. ikke længst ... gjort Tilstaaelsen: vi due ikke til at være Christne) XI, 2 A 135 p. 150.

(C.s Skyld og Brøde: den har sat Uredelighed mellem Gud og sig)

XI, 2 A 135 p. 151.

(Modbydelighed med C.)

XI, 2 A 137 p. 151.

(C.s Uredelighed) XI, 2 A 138.

(ved det at være Christen forstaaes i C.

saa omtrent Ingenting) XI, 2 A 145. (Det har ødelagt Mskheden i C., at der mangler en Myndighed, som vover, at forvandle hjertelig Vrøvl ... til - Skyld) XI, 2 A 151 p. 164.

([Om C. frembragt ved Numerus og Præstestandens Egoisme])

XI, 2 A 155 p. 169-170.

([C. og eenlig Stand])

XI, 2 A 163 p. 176-179; 165 p. 180-181.

(C. har ligesom sagt til Gud: lad Du os blot raade, Du vil faae Fornøielse af os)

XI, 2 A 163 p. 177.

(C.s storartede Præstation med at skaffe christne Børn) XI, 2 A 163 p. 178.

(Sandsebedrag og Løgn og Uredelighed ... skjuler sig i dette Ord: C.)

XI, 2 A 163 p. 178-179.

(i „C.“ er Livets Alvor: Forholdet til det andet Kjøen) XI, 2 A 172 p. 188.

(Hedenskabet har eet Fortrin for C. ikke at have consumeret saa frygtelig megen Løgn) XI, 2 A 173.

(„C.“ er en S sammensværgelse mod N.T.s Chrstd.) XI, 2 A 174 p. 188-190.

(C. er selv ... langt farligere end alle Fritænkere og Sekter)

XI, 2 A 174 p. 189.

(I C. ... benytter den Christne Evighedens Salighed som Raffinement ind i Nydelse af dette Liv)

XI, 2 A 181 p. 197.

(C.s Udvei er at forvandle alt Christeligt til ligefrem Vrøvl - hvorved Forargelse undgaaes) XI, 2 A 182 p. 198.

(C.s Udvei ... er Majestæts-Forbrydelse) XI, 2 A 183 p. 199.

(„C.“ dyrker og tilbeder - et Vrøvlhoved) XI, 2 A 183 p. 199.

(den meest passende Sigelse [mod „C.“] er: det Hele er en Uanstændighed)

XI, 2 A 183 p. 199.

(C.s senere Historie er denne Gavtyvestreeg ... der har faaet Chrstd. gjort til Noget for Børn og Fruentimmer)

XI, 2 A 187 p. 203.

(forbeholdt den romantisk protestantiske C. at gjøre Børn og Fruentimmer til „Msket“ og Manden til et Nummer Nul) XI, 2 A 187 p. 203.

(Ironien i Forhold til C. har eet Moment mere i sig end den Socratiske)

XI, 2 A 189 p. 205.

(Chrstd. er slet ikke til. Saaledes er egl. Forholdet i C., især i Protestantismen)

XI, 2 A 192 p. 207.

(C. har faaet Alt sat over i det Lige-fremme – og „Barnet“ er blevet Maale-stokken for det at være Christen)

XI, 2 A 192 p. 209.

(i C. er dette med de Millioner Christne idel ... Distance) XI, 2 A 196.

(det Hele med C. er Gavtyvestreg)

XI, 2 A 197.

(Begrebet af det Ubetingede ... er længst forsvundet af C. Man har degraderet Gud ...)

XI, 2 A 204 p. 222.

(C. (Protestantisme). uden Gud)

XI, 2 A 205 p. 223–224.

(En, som besluttede sig til at blive Martyr ... han er i sidste Grund en Politiker [for Gjennemsnittet af C.]

XI, 2 A 205 p. 224.

(Saa fjernt er C.s Afstand fra N.T.s Chrstd., at ... jeg kalder mig ikke en Christen)

XI, 2 A 206 p. 225.

(C. har qvalt hiin engang antændte Ild)

XI, 2 A 206 p. 225.

(„C.“ er den største Uforsømmethed ... mod Gud) XI, 2 A 209.

(C.s Fortjeneste af Chrstd. ... er at afspænde det Paradoxe i det Ligeffremmes hiatiske superlativeste Superlativ)

XI, 2 A 212.

(Tallet har forandret Bestemmelsen af at være Christen [i „C.“]) XI, 2 A 214.

(C. er et Mytteri mod Chrstd.)

XI, 2 A 215.

(det man i C. kalder Chrstd. er ...: at takke Gud for de gode Dage)

XI, 2 A 224.

(Chrstd. – C.)

XI, 2 A 231 p. 243–245; 389 p. 382–384.

(C. gjør Alt for at henlede Opmærksomheden paa Mønsteret – Chrstd. samler Alt paa: Boniteten)

XI, 2 A 232 p. 245.

(C. betragtes bedst som et uhyre Fabrik-Etablissement) XI, 2 A 232 p. 245.

(Chrstd. var en Gave af Gud; men

istedetfor at modtage Gaven, har C. paataget sig at convolutere den)

XI, 2 A 234.

(C. er et Samfund af Mske ... der vide Beskeed om, at Andre have underkastet sig denne [Tilværelses] Examen ... aandeløst glemmende, at de jo selv ere til Examen)

XI, 2 A 235 p. 247–248.

(Hvor fik C. „Barnet“ fra – thi ... Christus er af den Anskuelse at det at være Christen er eenlig Stand)

XI, 2 A 241 p. 251.

([C.] lader Bestemmelsen „Aand“ reent gaee ud (det var for at anbringe den, at Christus kom til Verden))

XI, 2 A 246 p. 256.

(C. har altid manglet: en Diagnostiker i Retning af Sygdommen, og en Dialektiker) XI, 2 A 266.

(Chrstd. – Mske-Had. Chrstd. i C.)

XI, 2 A 268.

(I „C.“ maa den Christne selv ... vogte sig for Sammenholds-Forholdet)

XI, 2 A 268.

(ved Millioner eftergjorte Christne har C. sikkert sig ikke at have een sand Christen)

XI, 2 A 269.

(I „C.“ er den Guds-Mand Den, om hvem det hedder: han skal have det bedste Stykke af Stegen)

XI, 2 A 282.

([C.] er den størst mulige Afstand fra Chrstd.) XI, 2 A 282.

(„Standsningen“ er det Første der vil forestaae C.) XI, 2 A 294 p. 294.

(I C. gaee vi Alle ad een og samme Vei som dog skal være den rette Vei)

XI, 2 A 316.

(I „C.“ vendes Sagen saaledes: saa tidligt som muligt ... siger man: vær Du rolig, Du er Christen)

XI, 2 A 318.

(i C. er Situationen totalt forandret i Forhold til N.T.) XI, 2 A 319 p. 342.

(C. er et Samfund af Mske, der hverken have Tro til i Sandhed at blive Christne, eller Mod til at bryde med Chrstd.)

XI, 2 A 327.

(C. ... er just Det, som Christus ... kom til Verden for at tilintetgjøre)

XI, 2 A 327.

(i „C.“ er Kjendet [paa Chrstd.s Sand-

hed] blevet det Ligefremme (Udbredelse) XI, 2 A 338.

(I „C.“ ere vi alle Christne, her kan man altsaa ikke være Christen i Modsætning) XI, 2 A 341.

(At være Christen i C. i ligefrem Overensstemmelse er umuligt) XI, 2 A 349. (Man har [i C.] faaet det at være Christen gjort eenstydigt med det at være Mske) XI, 2 A 382.

(I „C.“ er det Christelige lukket i Baglaas) XI, 2 A 383.

(Officiel Chrstd. (C.s Chrstd.); N.T.s Chrstd.) XI, 2 A 387 p. 381–382.

(Gud trækker sig derpaa ligesom tilbage, og overlod Chrstd. til Mskenes Redelighed; ... Resultatet blev „C.“) XI, 2 A 389 p. 383.

(„C.“ er dette feige, hykkelske Forsøg i Retning af paa en fiin Maade at holde Gud for Nar) XI, 2 A 390.

(C.s Indbegreb) XI, 2 A 394.

(At „C.s“ Chrstd. ... gjør [Chrstd.] til den, christeligt, allerfarligste Gift, saa Chrstd. ... er det Dræbende) XI, 2 A 395 p. 387–388.

(I C.s Chrstd. anbringes Chrstd.: bero- ligende) XI, 2 A 395 p. 388.

(I „C.“ ... gaar Modsætnings-Forholdet ved det at være Christen og elske Gud ud) XI, 2 A 395 p. 388.

(I C. lege vi, at dette Liv er blot et Første, hele Evigheden en Stræben) XI, 2 A 395 p. 388.

(C. er: en Sygdom ... fremkommet ved, at man standsede: Missionen) XI, 2 A 397.

(Bevægelsen i Tilbagegangen i C.) XI, 2 A 403.

([Et Billede hentet fra Bikuben] passer fortræffeligt paa hele C.) XI, 2 A 416.

(C.s Chrstd.) XI, 2 A 420.

(„C.s“ Kunst ... bestaaer i under Navn af at Chrstd. er perfectibel at faae alle disse NB. bort) XI, 2 A 426 p. 418.

(I „C.“ ... der er Intet, man omhyggelig- er undflyer ... [end] Døden) XI, 2 A 426 p. 419.

(i C.s 1800 Aar forekommer ikke een eneste Forkyndelse af Chrstd., uden at

den omvendt er mærket: i Kjerlighed til sig selv at elske Gud)

XI, 2 A 427 p. 421.

(Ulykken stikker i den usande Udbredt- hed Chrstd. har faaet, i „C.“)

XI, 2 A 428 p. 422.

(der hørte Mod til første Gang ... at see, at „C.“ ... var Chrstd.s Ruin, og saa at søge Martyriet der)

XI, 2 A 428 p. 423.

(„C.s“ Chrstd. er i Forhold til N.T.s Chrstd. som med Jøden, der fortalte Historien og udelod Pointen) XI, 2 A 429.

(At „C.s“ Chrstd. aldeles hæver Begre- bet Christen) XI, 2 A 430.

(„C.“ tager Chrstd. blot som Gave; ... qua Mske er Du frelst ved Christus)

XI, 2 A 430.

(At „C.“ er Mske-Slægtens ... Stræben for at – værge sig mod Chrstd.)

XI, 2 A 433 p. 426–430.

(i C. er længst det at blive Christen ... forandret til en Omdannelse af det In- tellectuelle) XI, 2 A 436 p. 433.

(at de [fleste Mske] i „C.“ ere „Christ- ne“ betyder dem blot at have en Passer- seddel til at kunne komme ind i dette

Livs Virkelighed) XI, 2 A 437 p. 434.

(i C. ... ere Idealerne bortkomne og Middelmaadigheden rykket op til at ind- tage Høisædet) XI, 3 B 9 p. 21.

(At Chrstd. ikke er kommet ind i Verden – hvad „C.“ ... udtrykker saaledes: Chrstd. er perfectibel, det gaar fremad)

XI, 3 B 175 p. 287–292.

(C.s Gavyvestreger hænger ogsaa sam- men med en fortsat Stræben i Retning af at blive Mesteren quit og holde sig til Discipelen) XI, 3 B 175 p. 291.

(i C. „Præsten“ ansees for at afgive et Høieste af det at være Christen)

XI, 3 B 197 p. 325.

(„C.s“ Stræben efter Idealet)

XI, 3 B 197 p. 326–327.

(paa Bagsiden af Titelbladet [til „Min Thesis – kun een eneste“] kommer til at staae: Mod „C.“) XI, 3 B 226,1.

(det er „C.“ der er sat Ild paa [Kladde til „Var det rigtigt nu at „standse“ med Klemningen“]) XI, 3 B 229,2.

(Opgaven: at gøre det kjendeligt, hvilket Nonsens det, christeligt, er med „C.“) XI, 3 B 243,10.
(At „C.s“ Forbrydelse er at sammenligne med det, uberettiget at ville tilvende sig en Arv) XI, 3 B 327,14.
Christenhed, bestaaende („den bestaaende C. er et Epigram over sig selv ...“) VIII, 2 B 171,15.
(den ... bestaaende C. ... maa erklære Christi Existens for Phantasterie) IX A 60.
([Mynster og den bestaaende C.]) IX A 84 p. 45–46.
(Mynsters Anskuelse er egentlig, at der er en bestaaende C.) IX A 138.
(i den saakaldte bestaaende C. er Mskene faste i den Indbildning at de ere Christne) IX A 171.
(Den bestaaende C. ... er egentlig Jødedom) IX A 245 p. 137.
(Hvilket Galimathias med denne bestaaende C.!) IX A 297.
(det polemiske Sigte [mod det at Alle ere Christne] maa tages strengere for hvert Aarhundrede „den bestaaende C.“ bestaaer) X, 1 A 451.
(Lovtalen af F: F: over Biskop Mynster er holdt indenfor den Forudsætning, at „Statskirke“ „den bestaaende C.“ ere Begreber, som have Gyldighed) X, 1 A 535; X, 6 B 60.
(„Den bestaaende C.“ har fusket det Hele ind i mskelig Medlidenshed) X, 1 A 547.
(Begrebet ... „den bestaaende C.“ er det der skal reformeres (den Enkelte)) X, 1 A 598 p. 373.
(den bestaaende C. er demoraliseret, man har tabt al Respekt ... for Chrstd.s eksistentielle Forpligtelser) X, 2 A 163 p. 128.
(den bestaaende C.s Orthodoxie har forvandlet Chrstd. til Hedenskab) X, 2 A 389.
(Dette alle Begrebers Skudder-Mudder er den bestaaende C.) X, 3 A 120 p. 94.
(i den bestaaende C. ... har man bi-bragt [de Christne] en Forestilling om Guds Kjerlighed – men ikke gjort dem

indadvendte, til at kjende deres egen Elendighed) X, 3 A 543.
(Fra det Øieblik Julefesten blev erklæret for den høieste Fest er egentlig „den bestaaende C.“) X, 3 A 776.
(skal „bestaaende C.“ være sand Chrstd., saa er Chrstd. lukket i Baglaas) X, 4 A 554.
(Hvor er det Skriftsted, hvoraf man beviser Rigtigheden ... [af den] bestaaende C.?) X, 5 A 122.
(Den bestaaende „C.“ eller Mulighed – Virkelighed) X, 5 A 143 p. 148–149.
(„den bestaaende C.“ ... er som fortryllet i Sandsebedrag ... den mangler Inderlighed) X, 5 B 40 p. 258.
(„En harmfrie Satire over den bestaaende C.“) X, 6 B 55 p. 58–59; 56 p. 59–60.
(„Natten og Dagen eller Nicodemus og Stephanus eller den bestaaende C. og den stridende Kirke“) X, 6 B 259.
(„Nicodemus eller den bestaaende C.“) X, 6 B 261 p. 432–435.
(Dette Evangelium [Luk. 14,16–24] er et af de allermeest foruroligende for den bestaaende C.) X, 6 B 262.
„I „Christenhed“ ere Alle Christne; naar Alle ere Christne, er eo ipso det nye Testamentes Christendom ikke til, ja, den er umulig“ se „Øieblikket“. Nr. 4.
„At vi, at „Christenhed“ slet ikke kan til egne sig Christi Forjættelser; thi vi, „Christenhed“ er ikke der, hvor Christus og det nye Testamente fordrer, at man skal være for at være Christen“ se „Øieblikket“. Nr. 6.
„At „Christenhed“ er fra Slægt til Slægt et Samfund af Ikke-Christne; og Formelen, hvorefter dette foregaar“ se „Øieblikket“. Nr. 7.
„At „Christenheds“ Forbrydelse er at sammenligne med det, uberettiget at ville tilvende sig en Arv“ se „Øieblikket“. Nr. 10.
„Christenheds Stræben efter Idealet“ se „Kortere Bemærkninger“.
Christensen, Anders Westergaard ([SKs Tjenestekar]) VII, 1 A 191.
(Naar jeg saa engang ligger paa mit Yderste, da vil jeg trøste mig ved at sige: jeg har ... ikke forstaaet det

Mindste af [Naturforskningens Iagttagelser af Aand] ... mere end min A.) VII, 1 A 191.

(man tager nu [Mai 1848] endog min A. fra mig) VIII, 1 A 648.

(Krigen [1848] havde taget A. fra mig) X, 2 A 10 p. 13.

(en Dag da jeg kom hjem, maa der Nogen have været i min Pult ... Det var mig yderst ubehageligt for A.s Skyld, - A., som jeg især har glædet mig ved) X, 3 A 144 p. 117.

Christensen, Peter W. (Jeg vedder paa, at det er ham [min lille Secretair Hr. C.], der ... ligger og smører i Bladene og i smaa Pjecer [sandsynligvis tænkt paa den anonyme „Med hvad Ret kaldes Theologien Løgn? Nogle Bemærkninger mod det Brochnerske Skrift"]) IV A 141. ([SK om sit Forhold til sin Secretair P. W. C.]) IV A 141.

(Den er dog vist af ham den lille Artikel [„Litterært Qvægsølv eller Forsøg i den høiere Vanvid, samt Lucida Intervalla"] i „Ny Portefeuille" [1843, 12. Febr.]) IV A 141.

(„En ulykkelig Elsker i dansk Kirke-tidende" [Udarbeidelse til en polemisk Artikel i Anledning af P. W. C.s Artikler, i „Dansk Kirketidende" 1846, Nr. 29 og 52: „Troen og Dialektiken. Imod S. Kierkegaard" og „Troens Dialektik"]) VII, 1 A 87 p. 284-286.

(I „Dansk Kirketidende" bliver jeg stadig efterstræbt af en theol. Cand. Hr. C. ... „der ikke kan lade være at elske mig") VII, 1 A 88 p. 287.

([Om Hr. N. N., muligvis tænkt paa P. W. C.s Artikel „Troens Dialektik", i Udarbeidelse til „Den bevæbnede Neutralitet"]) X, 6 B 64.

„Das Christenthum in Frankreich" se Reuchlin, Hermann.

„Denkwürdigkeiten aus der Geschichte des Christenthums und des christlichen Lebens" se Neander, August.

„Das Wesen des Christenthums" se Feuerbach, Ludwig.

„Vier Bücher vom wahren Christenthum" se Arndt, Johann.

„Sechs Bücher vom wahren Christenthume und dessen Paradisgärtlein" se Arndt, Johann.

Christian VIII (Opdragelse er det Verden behøver, ... det var det, jeg sagde C. VIII) VIII, 1 A 616; X, 1 A 42 p. 30. ([SK om sin første Samtale med C. VIII])

X, 1 A 41 p. 27; X, 2 A 534 p. 385-386; X, 4 A 52; X, 4 A 363 p. 212.

([SK om sit første Besøg hos C. VIII]) X, 1 A 41 p. 28.

([SK om sit andet Besøg hos C. VIII paa Sorgenfrie]) X, 1 A 42 p. 28-31.

(det var animerende at tale med [C. VIII] ... Han var en Art Vellystning i Forhold til Intellectualitet og Aand ... dette kunde blive farligt for mig)

X, 1 A 42 p. 28.

(C. d. VIII var brilliant begavet, men egentlig løbet vild i sin megen Klogskab) X, 1 A 42 p. 28; 43 p. 36.

(en listig Religieuse, C. VIII havde været hans sikke Bytte ... en Jesuit ... kunde have vendt og dreiet C. VIII) X, 1 A 42 p. 29.

(Den Dag [under det andet Besøg] førte han [C. VIII] Samtalen hen paa Communismen ... Jeg talte dernæst om, hvorledes man streed med „Mængden") X, 1 A 42 p. 29.

([C. VIII] spurgte, om jeg ikke kunde have Lyst til en Ansættelse [i Sorø]) X, 1 A 42 p. 30.

([SK om sit tredje og sidste Besøg hos C. VIII paa Sorgenfrie, hvor han medbragte et Exemplar af „Kjerl. Gjern."]) X, 1 A 42 p. 31-35.

(Saa viste jeg ham [C. VIII], at han havde skadet sig selv ved sine Audientser) X, 1 A 42 p. 32.

([Om at C. VIII huskede Studentergeneralforsamlingen den 3. Decbr. 1839, lige efter hans Thronbestigelse, hvor SK var Præsident])

X, 1 A 42 p. 33; X, 3 A 112 p. 86-87.

(Saa spurgte han [C. VIII] mig om Schelling ... Saa talte jeg lidt om den Hegelske Philosophie) X, 1 A 42 p. 34.

(Det var ... først i det Øieblik, at jeg

begyndte at tænke paa, at gaae ind i en Embedsstilling, at jeg gik til [C. VIII]) X, 1 A 42 p. 35.
 (jeg skylder ... C. VIII ... et behageligt og velgjørende Indtryk af Livet som han har bibragt mig) X, 1 A 43 p. 35.
 (C. VIII kunde faae for megen Smag paa mig; derfor blev der brugt den yderste Forsigtighed) X, 1 A 43 p. 35.
 (C. VIII ... manglede ethisk Holdning, det Religieuse berørte ham næsten kun æsthetisk ... I Grunden var han meget herskesyg) X, 1 A 43 p. 36.
 (en urokkelig Charakter skjult i Klogskabens og Phantasiens Smidighed, det var [C. VIII's] Grændse) X, 1 A 43 p. 36.
 (C. VIII har beriget mig med mangel psychologisk lagttagelse) X, 1 A 43 p. 36.
 („Corsaren“ var liberal, tærskede paa C. VIII, Embedsmænd o:s:v:) X, 1 A 98 p. 75.
 ([Om Goldschmidts Henvendelse til C. VIII i 1848]) X, 1 A 98 p. 75.
 (C. VIII ... i saa høi Grad prætenderede at være Aand og Elegance) X, 2 A 534 p. 385.
 (C. VIII var ... i Forhold til det Pecuniaire demoraliseret baade ved egen Forlegenhed og fremmed Prellerie) X, 2 A 543 p. 386.
 (Jeg har spenderet mit Forhold til C. VIII paa Mynster) X, 5 A 16 p. 18.
 „*Le Génie du Christianisme*“ se Chateaubriand, François A.
Christiansfelder (Den som i sit 20d Aar ... ikke følger det [kategoriske Imperativ: nyd] er en C.) V B 183,7.
Christianshavn ([Om C. i „En Mulighed“ i „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 131 p. 222–223; V B 135,6.
 ([C. i Dateringen af Hilarius Bogbinders Forord til „Stadier“) VI B 7,4.
Christologie ([Om C. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 66–68).
 (Kritik der Straussischen C. [i Referat med Excerpter af Schallers „Der histo-

rische Christus und die Philosophie“]) II C 54 (i Bd. XIII p. 167–169).
 (C. [i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“) III C 26 (i Bd. XIII p. 219–242).
 „*Christosophia, oder Weg zu Christo*“ se Böhme, Jacob.
Christus (C. lærte ikke, at der var en Forløsning for Msk[et], men han forløste Msk[et]) I A 27.
 (Msket skabes det synder, dette factum kræver sit Supplement, nemlig C.) I A 140 p. 85.
 ([Om hvorvidt det kan være sandt, at C. er født af en Jomfrue]) I A 232.
 ([Om Jødernes falske Forestilling om C. som en politisk Fyrste i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 98).
 ([Om Troen paa C. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 107–109).
 ([Om Christi vedvarende Forbindelse med Kirken i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 124).
 ([Om at være Brødre i Christo]) II A 24; 86; 102 p. 63.
 (da C. kom til Verden da heed det: beed og arbeid) II A 69.
 (gjorde ikke C. Forskjel, elskede han ikke Johannes mere end de Andre) II A 102 p. 63.
 (Paulus siger om Chrstd.s Forhold til Jødedom „Alt er nyt i Christo“ [cf. 2. Cor. 5,17]) II A 102 p. 64; 608.
 ([Om hvorvidt der i Rom. 5 er Noget corresponderende til den Lære, at Alle syndede i Adam og Nogle bleve frelst i C.]) II A 117 p. 68.
 (Et af de Udbryd, hvor det mskelige i C. stærkest træder frem er dog i hans Ord til Judas [Johs. 13,27]) II A 258.
 (det er fuldblæst: nu er Loven fuldblædet, men ... [C.] bad ogsaa for sine Fjender og det er af Evangeliet) II A 388 p. 154.
 (C. er den sande magister matheseos ... Hebr. 5,8) II A 397.
 (Du Herre Jesus C. ... opsøg Du mig

paa mine Vildfarelsers Afveie) II A 538.
(C. er i ethvert Moment ligesaa meget Gud som Mand) II A 595.

(C. gav sig ikke af med at skrive – han skrev kun i Sandet) II A 675.

(Dersom C. skal komme til at boe i mig, maae det gaae til efter Overskriften . . . : C. kommer ind af lukkede Døre)

II A 730.

(C. kommer ikke til nogen bestemt Configuration i os) II A 756.

(Et Spørgsmaal er, hvorvidt C. bør fremstilles som et Ideal af mskelig Skjønhed)

II A 791 p. 265.

([Om C. som Objektet for den theologiske Phænomenologie i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“])

II C 13–14 p. 323–325.

([Om Kants Forstaaelse af C. som et Mske med en conseqvent, autonomisk Virksomhed i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 293).

([Om C. som en moralsk Idee hos Kant og en religious og historisk Person hos Schleiermacher, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie . . .])

II C 25 (i Bd. XII p. 312–313).

([Om Schellings Forstaaelse af C. som Mythologiens Ophævelse, den første lidende Gud, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie . . .])

II C 25 (i Bd. XII p. 317).

([Om Hegels Opfattelse af C. som det sande enkelte Mske i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie . . .])

II C 25 (i Bd. XII p. 326).

([Om Erkjendelsen af den personlige C., Gud-Msket, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie . . .])

II C 25 (i Bd. XII p. 331).

([Om Jødernes Fastholden ved Christi Kreaturlighed i Referat af Martensens

Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 26–30).

([Om C. i Forhold til den christelige Cultus i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 32–33).

([Om Forholdet mellem C. og Gud og mellem Msket og Gud i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 34–35).

([Om C. som Prophet i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 49–61; p. 88–89).

(C. fører til Sandhed, Socrates til at søge den [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 52).

([Om at C. maa realisere den absolute Retfærdighed, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 57).

([Om C. som Konge i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 62–67).

([Om C. som den sande Kirkes Hoved i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 87).

([Om det Guddommeliges og Mskeliges absolute Realisation i C., i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 87–88).

(Alt er Nyt i Christo. dette vil blive mit Standpunkt for en speculativ chr: Erkjendelseslære) III A 211 p. 87.

(Naar jeg siger, at Alt er nyt i Christo, saa gjælder dette isærdeleshed om alle de anthropologiske Standpunkter)

III A 211 p. 88.

([Om Betydningen] af de Ord det at leve er mig C. og at døe er Vinding)

III C 1 p. 242.

(C. sidder jo ikke altid ved Faderens høire Haand, men naar Farer true, da reiser han sig) III C 20.

(Vort Samfund med C. en Homilie. over Rom. [8,38 f.]) III C 23.

([Om C. som Verdenshistoriens Middel-punkt i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 227; p. 238).

([Om C. som Mskeheden in dér Einzelheit i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 228; p. 238).

(den sentimentale Længsel efter at have været samtidig med Christo ... har ikke stort at betyde) IV A 47.

(At Guds Søn blev Mske er vistnok det højeste metaphysiske og religiøse Paradox, men det er endnu ikke det dybeste etiske Paradox)

IV A 47; 62 p. 23; 103; IV C 84.

(Forestillingen om C. [udvikler sig] gennem Syndsbevidsthed) IV A 189.

(Og C. blev usynlig for dem [Optegnelse til „Opb. Taler“]) V B 236.

([C.] er selv Maalet, hvortil den Troende stræber medens han lærer at gaae alene) V B 237.

(Det forfærdeligste Udtryk for hvorledes C. blev misforstaaet: er ... at blive Gjenstand for den tankeløse Mængdes Nysgjerrighed)

VII, 1 A 79; 144 p. 87–88.

(i Livet bar [C.] Misforstaaelsens tunge Kors) VII, 1 A 144 p. 87.

(Havde C. vidst det om Mikroskopet havde han først undersøgt Apostlene) VII, 1 A 197.

(dersom C. ikke havde seiret ved at blive korsfæstet, men i moderne Stil ved Geskæftighed og et forskrækkeligt Snakketøj ... havde en Parodie over Chrstd. [seiret]) VII, 2 B 235 p. 51.

(C. er selve det Paradoxes Sphære)

VII, 2 B 235 p. 66.

(dersom C. nu traadte frem – i Christenheden ...: saa vilde han igjen blive korsfæstet) VII, 2 B 235 p. 88.

(C. er som Gud-Msket i Besiddelse af den specifikke Myndigheds Qualitet) VII, 2 B 235 p. 147.

(Den hellige Skrift er Veiviseren, C. er Veien) VIII, 1 A 50.

(hvorledes det gik til at C. ... endte med at blive korsfæstet [i Udkast til „Har et Mske Lov til at lade sig slaae ihjel for Sandheden?“])

VIII, 1 A 145; 271 p. 129–131; 307; 469; 562 p. 262.

(Den samtidige Slægt hader og forfølger og korsfæster C. – og saa faaer Slægten selv Gavn af Christi Død) VIII, 1 A 330.

(Dersom C. havde været blot et Mske, saa havde Peder ikke fornegtet ham) VIII, 1 A 370.

(C. er det fra Evigheden og til Evigheden Dragende) VIII, 1 A 371.

(C. er ikke Kjerlighed ... i mskelig Forstand, han var Sandheden ... [derfor] maatte han ... lade Mskene blive skyldige i hans Død) VIII, 1 A 469.

(Motsætninger belyse hinanden: C. og Barrabas) VIII, 1 A 477.

(I Forhold til Socrates gjælder det, at Vanskeligheden ikke er at forstaae hans Lære, men at forstaae ham: hvor meget mere da i Forhold til C.) VIII, 1 A 490.

(C. uddrev en Djævel, og han var stum [Luk. 11,14]) VIII, 1 A 514.

(at gøre C. comisk ... er den eneste Consequents, det Eneste, der vil tilfredsstille Tidens Fordring)

VIII, 1 A 519.

([Om at troe at C. var og er Gud])

VIII, 1 A 565 p. 263–264.

(i Forhold til C. er den historiske Details ikke nær saa vigtig som i Forhold til Socrates ... fordi C. er C., en evig Nærværende) VIII, 1 A 565 p. 264.

(„Min Gud, min Gud, hvi haver Du forladt mig“ er saa Frihedens yderste Anfægtelse) VIII, 1 A 580.

(Udtryk for mskelig Forladthed ... i at C. siger til Peder tre Gange: elsker Du mig [Johs. 21,15–17]) VIII, 1 A 583.

(jeg troer nu paa, at C. vil hjælpe mig til at seire over mit Tungsind, og saa bliver jeg Præst) VIII, 1 A 641.

(Derfor blev C. korsfæstet, fordi han ikke vilde have med Mængden at gøre ... men være, hvad han var, Sand-

heden, der forholder sig til den Enkelte) VIII, 1 A 656 p. 307.

(C. elskede det Mske [Peder], han saae, det Mske, der havde forandret sig saaledes at han fornegtede C.)

VIII, 2 B 36,11.

(fordi C. som enkelt Mske ... forholdt sig til hele Slægten: derfor maatte det ... vise sig, at Mskene ere onde)

VIII, 2 B 133,11.

(C. er den som siger det [Matth. 11,28] ... en forfulgt, forhaanet og høielig skyet Mand) IX A 16.

(C. har ikke oprettet Docenter – men Efterfølgere ... Det er ikke cogito ergo sum – men omvendt sum ergo cogito) IX A 49; 207.

(C. siger selv, han er kommet ikke for at bringe Fred men Tvedragt [Matth. 10,34; Luk. 12,51]) IX A 56.

([Om Modsætningsforholdet mellem C. og Columbus]) IX A 59 p. 33–34.

(det at Han [C.] kom for at frelse den, derved bliver Verden dømt)

IX A 59 p. 34.

(C. skal fremstilles, som ..., hvad han selv vilde være: Frelseren, aber Forargelsens Tegn) IX A 59 p. 34.

(Alt, hvad C. udtrykker hører ... med i en Christens Liv) IX A 82.

(C. beder for sine Fjender [Matth. 5,44; Luk. 23,34]) IX A 112 p. 58.

(Det at C. leed for vore Synder er egentlig at opfatte som Forsoningen)

IX A 141 p. 67.

(Mskene mærke ikke, at det netop er at ære C. at troe, at han formaaede ... [at være] det foragtede Mske i et Incognito)

IX A 151 p. 71–72.

(naar mit Hovede er træt ... saa forunder [Gud] mig at kunne hvile i dette ... C. er død ogsaa for mig – og saa begynder jeg igjen paa mit Arbeide) IX A 226 p. 123.

(Folket [han tilhørte] gik under: dette er Udtrykket for at C. var den Enkelte der er mere end hele Generationen)

IX A 249.

(Hvorledes C. satte sig i vort Sted [Hebr.

4,15. Udkast til en Fredags-Prædiken]) IX A 266–269 p. 151–152.

([Om at C. ikke har sagt, at Sandheden skal seire i denne Verden])

IX A 325 p. 184–185.

(C. seer ud som alle andre Msker ... og dog er han ikke blot uden Synd, men den Frelsende) IX A 377.

(Kom C. nu til Verden, vilde han blive ... udleet. Dette er Martyriet i Forstandens Tid)

IX A 435; X, 1 A 187 p. 133.

(ikke utænkeligt at C. ... har viist [Discipline], at Han ... kunde gjøre det Hele til et jordisk Rige og sig selv til en jordisk Messias) IX A 474.

([C.] holdt ud at leve i 34 Aar i Ringhed, Armod, forfulgt ... tilsidst korsfæstet – for at frelse ogsaa Dig) X, 1 A 12.

(C. forholder sig egentlig som Tangenten til Jorden) X, 1 A 49; 435.

(Skriften gjentager jo atter og atter, at vi skulle lide i Lighed med C. eller i Samfund med C.) X, 1 A 64 p. 48.

([Apostlene] havde omgaaedes personligt med C., levet med ham som med et Mske) X, 1 A 64 p. 50.

(C. er det Absolute, og denne Grusomhed [lad de Døde begrave deres Døde] er uadskilleligt fra det Absolute)

X, 1 A 72 p. 55.

([Om hvorfor man kan kalde C. en Martyr]) X, 1 A 119.

(I alle de Svar C. giver Fristeren er en mærkelig Dobbeltthed) X, 1 A 127.

(at [Samtidigheden med C.] er Maalestokken ... har ogsaa sin Gyldighed med Hensyn til C. som historisk virkelig Person. Men C. er tillige det Dogmatiske) X, 1 A 132 p. 98.

(naar Idealet er C. den uendelig qualitative Forskjel er mellem Ham og den der kom Ham nærmest) X, 1 A 135 p. 101. (C. var selv Gud, Han kunde ikke fremsætte Andet end den guddommelige Sandhed) X, 1 A 156.

(Det Ord af Pilatus: „hvad er Sandhed“ [Johs. 18,38] ... betyder: her (paa C. ...) kan I see, hvad Sandhed er, nemlig i Verden) X, 1 A 159.

(Elsk C., saa hades Du af alle Mske: det er Chrstd.) X, 1 A 190 p. 137.

(Hvad der, mskeligt talt, bidrog til at C. blev ihjelslagen er ..., at han ... uafbrudt holdt Folket i Spænding)

X, 1 A 201.

(Det Ord [Matth. 11,28] ... maa enten være sagt af C. i Begyndelsen af hans Liv ... Eller det maa forstaaes ... som den guddommelige Ophøiethed)

X, 1 A 209.

(Socrates er ... i eminent Forstand „Martyren“ ... medens C. er Sandheden) X, 1 A 220 p. 150.

(Peders Forræderie gjør hverken fra eller til med Hensyn til hvad der var C. Hoved-Hensigten for hans Liv: at døe) X, 1 A 237.

(hvis man kunde tale om C. ganske mskeligt, saa ... [er] det Ord: „min Gud, min Gud, hvi haver Du forladt mig“ en Utaalmodighed og en Usandhed) X, 1 A 245.

(Luk. 9,21 ... Her seer man, hvorledes C. holdt over sit Incognito) X, 1 A 255.

(Luk. 11,38.39. – cfr. v. 45. Det er dog virkelig som en Ufølighed af C., der maatte vække Anstød) X, 1 A 257.

(Kom C. til Verden nu: ... han tog ikke Sigte paa Ypperstepræster ... – men paa Journalisterne)

X, 1 A 258 p. 170.

(Allerede som Barn blev det mig fortalt ...: at „Mængden“ spyttede paa C. ... Dette har jeg gjemt dybt i mit Hjerter)

X, 1 A 272 p. 180; X, 5 B 153 p. 352. (C. taug; der gives ogsaa to Grunde til at tie: ...)

X, 1 A 285.

(Salomo: ... jeg har aldrig seet den Retfærdige forladt af Gud [Ps. 37,25] ... og saa er det C., der siger: min Gud, min Gud ... [Matth. 27,46])

X, 1 A 301.

(I den Prædiken af Luther over Evangeliet: C. gaaer i Skibet, findes ypperlige Ting) X, 1 A 314.

(der er i denne lille Afhandling [den første af „Tvende ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“] ført et indirecte Beviis for at C. er Gud) X, 1 A 328 p. 217.

(C. siger til Paulus: jeg vil vise Dig hvad Du skal komme til at lide for min Skyld [Act. 9,16]. Saaledes er det overalt i Umiddelbarheden) X, 1 A 330.

(C. forbyder Dem, han havde helbredet, at tale derom [cf. Mark. 7,36])

X, 1 A 347.

(C. gjør dem [han havde helbredet] ganske frie) X, 1 A 348.

(C. afviste ikke Nicodemus) X, 1 A 355. (det Kjendetegn har C. aldrig opstillet: Orthodox – eller Heterodox – men paa deres Gjæringer skulle I kjende dem)

X, 1 A 379.

(Saa længe C. var hos dem [Apostlene], kunde de ikke ret opgive de jordiske Forventninger) X, 1 A 417 p. 265.

(Det gaar med Synderens Forhold til C. som i Elskov med Qvindens til Manden. Det første er en Smerte)

X, 1 A 433.

(tager man det Ethiske bort og gjør f. E. C. til Idealet, og vil ... efterligne ham: det er at tage ham forfængeligt)

X, 1 A 455.

(Det var „den onde Aand“, der førte C. ud i Eensomheden for at friste ham ... det er tillige Veien til det sande Guds-Forhold) X, 1 A 463.

(der er en Syndens-Angest, der flyer ... C. og dog forholder sig til ham)

X, 1 A 477 p. 303.

(den Tro har han [der i Syndens Angst flyer enhver Fristelse] ikke, at C. i Fristelsen vilde hjælpe ham til at seire over Fristelsen) X, 1 A 477 p. 304.

(Det er som sagde C. til Sjelen: hvor kan Du nu være angst for mig ... jeg er jo just Din Frelser) X, 1 A 503.

(Jeg skal vove at troe, at jeg ved C. kan frelses fra det Tungsinds Vold, hvori jeg har levet)

X, 1 A 510 p. 330.

(C. er kommet saaledes til at vise sig for mig, at der ved en Frelser forstaaes En, som hjælper En ud af sin Elendighed) X, 1 A 519 p. 333.

(C. var Skrifternes Levendegjørelse)

X, 1 A 587.

(Før C. er Gud vel anbragt med i Skab-

ningen, men som et usynligt Mærke, ligesom Vand-Mærket i Papir)

X, 1 A 605.

(det er i et mismodigt Øieblik faldet mig ind: C. var ikke forsøgt i Sygdoms Lidelse) X, 1 A 645 p. 399.

(den nuværende Christenhed gjør ubetinget C. til et Phantom existentielt) X, 1 A 646 p. 401.

(C. kunde naturligviis, som Gud-Msket, holdt ud saa længe det skulde have været ... dog typisk at han ikke blev mere end 34 Aar)

X, 1 A 649 p. 403-404; X, 3 A 675.

(Tilværelsens Mønster i vor Tid udtrykker at C. er en Chimaire ... men C. var sandeligen intet Collectiv)

X, 2 A 7 p. 11.

(ganske rigtigt hvad Luther siger i Fortællingen til „En christelig Postille“ om Forskjellen mellem C. som Exempel og som Gave) X, 2 A 30.

(C. selv siger: mon Mskenes Søn, naar han kommer igjen, skal finde Troen paa Jorden [Luk. 18,8]) X, 2 A 37.

(C. fødes i en Stald ... saa ubetydeligt er dette Barn tilsyneladende ... strax efter saa kostbart, at det koster Børnene i Bethlehem Livet) X, 2 A 38.

(Just det at C. bliver usynlig for mig er Tegnet paa at jeg kjender ham: han er jo Troens Gjenstand) X, 2 A 40.

(Glemmes maa det aldrig, at C. dog ogsaa hjalp timelig og jordisk Nød)

X, 2 A 86 p. 67.

(I Begrebet af Asket ligger slet ikke det Extravagerende. C. var ogsaa en Asket) X, 2 A 146 p. 110.

(C. og Apostlene vidnede ... for det Første paa Gaden ... dernæst i Synagogerne) X, 2 A 151.

(C. og Apostlene udtrykte med deres Existerens nøiagtigt deres Lære)

X, 2 A 151.

(At C. døde for mine Synder, udtrykker vistnok, hvor stor Naaden er)

X, 2 A 189.

(C. er den lidende Mskehed) X, 2 A 247.

(C. vil svare paa Dommens Dag, have I da ikke været samtidige med Syge, Fat-

tige ... o:s:v; og mod Dem have I Intet gjort) X, 2 A 247.

(Al den Tale om at ønske, at have været samtidig med C., er ... formastelig) X, 2 A 253.

(At iføre Christum er deals ... at tilægge sig hans Fortjeneste ... deals at eftertragte at ligne ham) X, 2 A 255.

(Christi Indtog i Jerusalem christeligt betragtet) X, 2 A 257.

([Matth. 10,42] et af de Ord, hvori Christi Bevidsthed om sin Guddommelighed træder saa stærkt frem) X, 2 A 262.

(Naar C. sammenlignes med Brudgommen, den Troende med Bruden, saa maa erindres, at dette Billedes Første da ikke passer) X, 2 A 319.

(kun i Forhold til Martyrskaren er C. selv tilstede) X, 2 A 333.

(C. væmmedes ikke ved nogen mskelig Lidelse, ikke ved Nogens Indskrænketthed – men Selskabet af gode Hoveder ... vilde have væmmet Ham)

X, 2 A 348 p. 251.

(C. vedblev da indirecte Meddelelse indtil det Sidste)

X, 2 A 367; X, 6 B 145 p. 205.

(da [C.] sagde: kommer hid – da bleve Alle borte, de flyede ham)

X, 2 A 445 p. 317; X, 3 A 377 p. 265.

([C.] henviste ikke til Følgerne i Historien af hans Liv; han vilde være Troens Gjenstand) X, 2 A 446.

(At være samtidig med C. er den strenge Examination) X, 2 A 451 p. 321.

(det er det glade Budskab, at Gud i Christo antager sig Syndere; C. er Synderes Ven) X, 2 A 455 p. 323.

(to Arter Incognito: i en Tjeners Skikkelse var C. Gud – i Gud-Mskets Skikkelse er Christenheden Hedenskab)

X, 2 A 529 p. 383.

(C. var dog vel den Mand, der kunde fuldkomme sin egen Lære) X, 2 A 545.

(Dersom C. pludselig havde vendt sit Angreb mod Apostlene ... ja saa maatte C. egentlig have undladt at komme til Verden) X, 3 A 9 p. 16.

(C. som Barn „var sine Forældre underdanig“ ... Forargelsen ligger strax i, at

det at han er det Guddommelige ikke finder et eget Sandse-Udtryk) X, 3 A 19.
(Du [C.] der ikke slog af og dog var Kjerlighed) X, 3 A 71 p. 58.

([C.] vil ikke være Gud, han vil være Mske. Ergo trænger han til et Mske, ... til En, han kan bruge til Apostel) X, 3 A 118.

(C. vil ikke være Gud ... han har tvunget sig selv ind i det at være et enkelt Mske) X, 3 A 118.

(Samtidigheden med C. – det at afdøe) X, 3 A 171.

(jeg antager, at Forholdet til Gud ... er betinget ved C.) X, 3 A 171.

([C.] er selv eksistentielt at afdøe fra Verden) X, 3 A 171.

(kun C. havde den absolute Sag)

X, 3 A 193 p. 154.

([Christi] Sag var det just at passe paa, at han ikke kom til at seire ... Christi Sag var: at have Alt i Orden at han kunde blive slaget ihjel)

X, 3 A 193 p. 154.

(C. bestiller ikke Andet end at ville drage hvert Mske til sig)

X, 3 A 194 p. 156.

(Den Kategorie: C. en Ven, vi har i Himlene, er sentimental)

X, 3 A 200 p. 159-160.

(dersom C. kom igjen ... ville han blive dømt fra Livet og ihjelslaget – fordi Det, han forkyndte var ikke Chrstd.)

X, 3 A 257.

(naar En ... vilde elske C. – saa skriger hele Christenheden: det er Formastelse)

X, 3 A 294.

(det at elske C. er i sit Første just hvad Kjød og Blod gyser allermeest for)

X, 3 A 295.

(Gives der et privat Forhold til C.?)

X, 3 A 324 p. 234-235.

(C. aabner sin Favn og siger: kommer hid ... og gav Du Dig ganske hen, saa var Du ogsaa død, afdød; thi han ... er Livet gennem Døden)

X, 3 A 351; X, 4 A 468 p. 290.

(den blot mskelige Opfattelse af C.: er han gjør os alle ulykkelige)

X, 3 A 366 p. 259.

(maa erindres, at C. tillige er Naaden, og selv Den, der vil hjælpe En til at stræbe) X, 3 A 378.

(C. er absolut Aand og Afdøethed fra Verden) X, 3 A 393 p. 274.

([C.] bruger kun et Beviis: „dersom Nogen vil gjøre min Faders Villie, han skal erfare, om min Lære er af ham eller jeg taler af mig selv“ [Johs. 7,17]) X, 3 A 455.

(C.! Den uendelige Afdøethed fra Verden, Ideen selv, der derfor fordrer ubetinget at bryde med Alt for at følge ham) X, 3 A 458.

(Da C. uddrev dem, der købslog i Forgaarden ... svang han [en] Svøbe med Myndighed [Matth. 21,12])

X, 3 A 540.

(Samtidighed med C. er det Allervanskeligste) X, 3 A 592.

(Da C. udsender sine Apostle, siger han: [Matth. 28,19 f.] ... Her tilføier han altsaa ikke: Den, som efterfølger mig; her er Naaden overveiende accentueret)

X, 3 A 615.

(Naar en given Tid har faaet sat C. over i æsthetiske Bestemmelser ... naar En ... skal anbringe Fornedrelsen: saa raabes der, at han virkelig fornedrer ... C.) X, 3 A 622.

(At C. selv i at forkynde Chrstd. støder fra ... kan let sees) X, 3 A 691.

(I Samtidigheden kan C. end ikke slaae det mindste af paa Fordringen)

X, 3 A 712 p. 457.

([C. fordrer] Først og fremmest Tro. Dernæst Taknemmelighed)

X, 3 A 767 p. 483; X, 5 A 89 p. 105.

(I C. er Gud bragt til sit Yderste: den uendelige, uendelige Kjerlighed og Forbarmelse) X, 3 A 784 p. 496.

(Da C. forklares ... kunde Disciplene ikke blot taale denne Klarhed men fandt den endog velgjørende) X, 4 A 12.

(Stormen reiser sig – C. sover [Matth. 8,24]) X, 4 A 50 p. 31-32.

([C.] vedbliver at være det ringe, fattige Mske. See, det er et Incognito)

X, 4 A 86 p. 53.

(Først staaer C. Det er selve det Eviges

existentielle impetus der kom – for at lide og døe) X, 4 A 108 p. 63.

(C. i Herligheden) X, 4 A 131.

(C. leed ikke, for at jeg skulde ogsaa lide, men for jeg skulde frelses og takke ham) X, 4 A 144 p. 84.

(Jo mere Beundringen tiltager, desto lettere bliver C.) X, 4 A 148 p. 86.

(spørg kun det 19de Aarhundrede, om Chrstd. ikke gaar fremad! Saa bliver C. en Mythe, et sindrigt Digt –) X, 4 A 148 p. 86.

(Pilatus frygtede ikke mere, da C. stod hudflettet – og saa blev han farlig ikke blot for Keiseren men for Keiserens Guder) X, 4 A 209.

(C. er ikke kommet for at afskaffe Loven – Efterfølgelsen – Vi Msker) X, 4 A 366.

(C. var incognito ... thi Gud-Msket, denne Synthese er kun mulig i et Incognito) X, 4 A 395 p. 240.

([C.] som den Eneste, der kun har tjent een Herre ... henviser til andre Læremestere (der som han ingen egen Villie have – og just deri stikker det, hvis man kun skal tjene een Herre): Lilien og Fuglen) X, 4 A 410 p. 250

(det at [C.] havde sagt det Høieste om sig selv ... – just det kommer omvendt igjen i Forbittrelsens Pathos mod ham) X, 4 A 506.

(C. er „Midleren“) X, 4 A 577.

(C. selv gav ... ikke efter i mskelig Medlidenhed ... han satte Chrstd. heel ind – og Mske-Slægten sprængtes ogsaa) X, 4 A 595.

([Om det at C. skjeldte ikke igjen og det at han bad for sine Fjender]) X, 4 A 597 p. 414–415.

(De Fleste ... lade C. ligesom sørge for deres evige Salighed i Betydningen af, at de selv slet Intet dermed have at gjøre) X, 4 A 648.

(Jøderne forskøde C. ... Christenheden „den forskyder C.“) X, 5 A 20.

(for at [C.] kunde blive Offret ... behøvedes nogen Tid for at tilveiebringe Situationen, at Slægten slog ham ihjel) X, 5 A 45.

(Det at elske C.) X, 5 A 50 p. 53–55.

(naar „Efterfølgelsen“ at ville lide bliver Takken – saa bliver ... C. Den, der gjør Dig ulykkelig) X, 5 A 50 p. 54.

(ethvert Ord i Retning af Lidelsen ... derom siger man: dette ... er sagt særligen til Disciplene. Ethvert tager man sig til Indtægt) X, 5 A 78 p. 87.

(C. var tillige Sandheden, og derfor kunde han ikke give efter, men maatte lade det komme til det Yderste) X, 5 A 87 p. 99.

(C. kan jeg kalde min Frelser, min Herre, min Forsoner ... men min Broder passer sig ikke for mig) X, 5 A 88 p. 102.

(Hvis det ... lykkes Dig i Christi Navn at trænge igjennem ... maa saa han ikke til Tak forde af Dig, at Du i strengeste Forstand følger ham efter ...) X, 5 A 89 p. 104–105.

(det at statuere [Chrstd.s] Perfectibilitet er Majestæts-Forbrydelse mod C. og Apostlene) X, 5 A 98 p. 114.

(At C. byder Havet at tie og være stille, skjønnest ikke at have nogen saadan endelig Teleologic: ergo) X, 5 A 130.

(Miraklet ... hører med, især modsætningsviis, for at gjøre C. til Troens Gjenstand) X, 5 A 130.

(guddommeligt at sige dette paa Korset, som C. siger det til Røveren [Luk. 23,43]) X, 5 A 131.

(C. ... er Troens Gjenstand. Som saadan er han fremstillet i den hellige Skrift, og deraf lader det sig forklare, at han ... egentlig kun er fremstillet i Væren) X, 5 B 107 p. 290.

(C. er Veien ... i en dobbelt Forstand: Veien her paa Jorden og saa i Himmelfarten) X, 6 B 3 p. 12.

([Christi Sag] var, mskelig talt, som tabt, og saaledes mskelig talt som forladt af Gud) X, 6 B 240 p. 401.

(for den blot mskelige Betragtning er C. det Forfærdende, Barrabas det Opmuntrende) X, 6 B 240 p. 402.

(C. var jo ikke Incognito i den Grad, at det aldrig mærkedes at han var Gud-Mske) X, 6 B 263 p. 436.

(Her [Matth. 26,40] er C. det lidende Mske, der for sin egen Skyld ønsker en Andens Deeltagelse. Men i samme Øieblik (v. 41.) er han atter Læreren)
X, 6 C 1,24 p. 442.

([C. vidste], at han vilde blive Offeret ...: følgelig kan han med største Rolighed danne Skole) XI, 1 A 18 p. 17.

([C.] siger: Veien er trang [Matth. 7,14] ... her er indeholdt et Hensyn til det Frivillige [i Forhold til Efterfølgelse]) XI, 1 A 23 p. 21.

(C. – og Pilatus el. Gud – og Mske el. Idealet – og den praktiske Mand)
XI, 1 A 43.

(Eet, som C. ubetinget maatte frabede sig: Pengehjælp) XI, 1 A 102.

(mellem C. og den Enkelte anbringes [nu] først et uhyre Abstraktum Staten, eller Slægten) XI, 1 A 110.

(C. forudsiger [i Luk. 14 Slutningen], hvad Følgen vil blive, hvis han ikke forsager Alt og dog vil være Christi Discipel) XI, 1 A 116.

(det er ikke C., der henvender sig til de smaae Børn [i Luk. 18,15–17])
XI, 1 A 123.

(C. negter ikke ..., at Chrstd. virkelig ikke er for spæde Børn) XI, 1 A 123.

(det Gode havde dog C., at Judas simplement og bekjendt for Alle var Forræderen og derfor kan C. ... vise Op-høiethed imod ham) XI, 1 A 132.

(C. valgte Mænd af Folket ... til Apostle og Disciple – for at udtrykke: ethvert Mske kan være det)

XI, 1 A 155 p. 119.

(at standse denne løgnagtige Udbredelse ... lader sig ikke tilgavns gjøre uden at C. selv kommer igjen)

XI, 1 A 156 p. 121.

(Subordinations Forholdet i Forhold til C.) XI, 1 A 159.

(I N.T. ... siger [C.] til hver Enkelt: vil Du frelses. Nu har man faaet lavet et nonsentialsk Dogma om, at C. frelser Slægten) XI, 1 A 168 p. 131.

(C. har kun begjæret een Art af Taknemlighed: af den Enkelte, ... i Charakter af Efterfølgelse) XI, 1 A 176.

(At C. fødes af en Jomfrue ... Jødommen maatte det ret være til Forargelse) XI, 1 A 184.

([C.] er af Davids Slægt og dog ikke, thi han er jo født af en Jomfrue)

XI, 1 A 184.

(I C. er Chrstd. ... den rene Intensitet)
XI, 1 A 189 p. 149.

(At leve af at C. blev korsfæstet)
XI, 1 A 202 p. 161–162; XI, 2 A 276.

(Almindeligen nævner [C.] ikke: Den, som elsker sine Børn mere end mig – han tænker sig ikke den Christne gift)

XI, 1 A 253.

(Med C. kom Sandheden til Verden – hvad om det ogsaa var sandt: med C. forlod Sandheden igjen Verden)

XI, 1 A 262 p. 211.

(Kun een Gang har Ideen været ubetinget, i C.) XI, 1 A 280.

([C.] skulde mene, at med at være Discipel lod det sig godt forene at gifte sig, ... det bevises deraf, at han var tilstede ved et Bryllup)

XI, 1 A 313 p. 248.

(Vi Msker indbilde os: det med at C. blev ihjelslagen ... er nu 1800 Aar siden ...: for Gud skete det idag)

XI, 1 A 362.

(Den Lov, ... som C. ved at have været til har sat ind for det at være Mske er: indlad Dig som Enkelt med Gud)

XI, 1 A 384 p. 295.

(Midt i Virkeligheden træder C. frem ... og siger: følger mig efter)

XI, 1 A 391 p. 300.

(Allerede Apostlene forandrer C. Noget)
XI, 1 A 391 p. 300.

(det der beskæftiger C. er det Ubetingedes Souverænitæt, at der ikke maa være nogen Betingelse, et Første)

XI, 1 A 427; XI, 2 A 130 p. 141.

(C. skulde egl. være Optimisten og Apostlene de „nødtvungne-frivillige“ Opfindere af Pessimismen. Men Intet kan være mere forfeilet)

XI, 1 A 482 p. 374.

(Forskjellen mellem C. og Apostlene er den: at C. ubetinget udtrykker den ubetingede Pessimisme ... Apostlene an-

tyder ... Spiren til en ny Optimisme) XI, 1 A 482 p. 374.

(just for at Frastødet maa blive desto stærkere, ... derfor gjør [C.] en Bevægelse i Retning som vil han det [Jordiske]) XI, 1 A 511 p. 387.

([Msket] digter C. om i Lighed med hvad vikalde Chrstd.) XI, 1 A 511 p. 388.

(naar C. taler til Jøderne om Gud og sig selv ... saa raabe Jøderne: han haver Satan ... Og C. siger om Jøderne at de ere Djævelens Børn) XI, 1 A 516 p. 391.

(At staae som [C.] – og saa at sige: jeg er dog en Konge [Johs. 18,37] ... jeg forstaaer det som sagt fordi ... Ideen kræver det) XI, 1 A 541.

(da Tilsyneladelsen udtrykte, at Mskene benegtede [C.] at være et Mske [Johs. 19,5]: da var Gud Virkeligheden det nærmeste) XI, 2 A 51 p. 59.

(Hovedsmanden ... har aabenbart hørt feil ligesom alle de Omstaaende og troet, at C. kaldte paa Elias [Mark. 15,39]) XI, 2 A 95.

(ikke skal jeg som Luther ..., hvis det synes, at Paulus ikke stemmer med C., ... da sige: C. maa til Siden, Paulus er Manden) XI, 2 A 163 p. 178.

(det staaer i N.T.: Slægten er fortabt C. vil frelse, ikke: C. vil blive Udgangspunktet for en ny Slægt)

XI, 2 A 164 p. 180.

(C. er jo Aand, hans Religion Aandens) XI, 2 A 279.

(I ethvert Ord, som C. ... siger maa bestandigt Situationen tages med, at C. er den Forfulgte, ..., Fornedrede o:s.v:) XI, 2 A 343 p. 355.

(C. vil netop ikke have det Objektive. Derfor hans idelige Støden an mod Sabbathen) XI, 2 A 366.

(i denne Tanke: C. har frelst hele Mskeheden ... [har man forvandlet]: Chrstd. til at være en Religion, som er ingen Religion) XI, 2 A 430.

([Om at C. kom for at tage den objektive Beroligelse bort]) XI, 3 B 106.

(Staten har ... anbragt sig som Mellembestemmelse mellem C. og den Enkelte) XI, 3 B 115 p. 189.

(Da Apostelen Peder ... velmenende, vil holde C. tilbage fra at ville offres ... svarer C.: viig bag mig Satan [Matth. 16,23]) XI, 3 B 148 p. 237.

(C. og Chrstd. er af en anden Mening: just Middelmadighed er det Forargelige)

XI, 3 B 148 p. 237.

(C. siger selv: I fuldkomne Eders Fædres Gjerninger, thi de sloge dem ihjel og I bygge deres Grave [Luk. 11,48]) XI, 3 B 311,10.

Christus, historisk (den nyere Philosophie gjør den historiske C. til en Slags naturlig Søn) II A 765.

(Først kommer den historiske C. Derpaa langt om længe den mythiske – en Opfindelse af Forstanden) IX A 160.

Christus, mythisk ([Om at Læren om den mythiske C. har sin dybere Grund i Akosmismen, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 28–30).

(Først kommer den historiske C. Derpaa langt om længe den mythiske – en Opfindelse af Forstanden) IX A 160.

Christi Begravelse ([Om C. B. i Forhold til Fornedrelsen og Opstandelsen])

X, 1 A 354.

Christi Billede (at Dit B. maatte overtale mig saaledes, at jeg ringe, foragtet, udleet forkyndte Din Lære) X, 3 A 11.

Christi Blod ([Om det Spørgsmaal: bør Lægfolket formenes C. B. i Nadveren]) XI, 2 A 368 p. 371–372.

Christi Bortgang ([Om C. B. som en Forherligelse af det Guddommelige i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 88).

([Om C. B.s Betydning for Disciplene]) X, 1 A 624.

Christi Død (man maatte apriorisk kunne føre et Beviis for C. virkelige D.)

I A 210.

([Om C. D. i Bemærkninger til Matth. 16,21]) I C 7 p. 191.

([Om C. D. som det der giver Mskene Forvisning om og Fortrøstning til Guds

Naade i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 100–101).

([Om Forholdet mellem C. D. som Forsoning og Mskets egen Soning for sine Synder]) II A 63.

([Om Betydningen af at C. er død for Alle og ogsaa „for mig“]) II A 223.

([Om C. D. som en Forsonings-D.])

II A 223*; IV A 271 p. 129–130;

X, 1 A 132 p. 99; X, 2 A 361; 451 p. 321;

X, 5 A 87 p. 100; X, 6 B 240 p. 402–403.

([Om C. D. som et Offer vicarierende for Alle i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 53).

([Om C. D. som Virkelighed af Faderens evige Raadslutning i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 58–59).

([Om det opbyggelige og trøstende Moment i C. D., i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 59).

([Om at Mskene paa eengang har faaet Syndserkjendelsen og Syndsforladelsen i C. D., i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 60).

([Om den metaphysiske Betydning af C. D. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 60–61).

([Om C. D. og Restitutionen af hans guddommelige Personlighed i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 62–63).

([Om C. D.s tredobbelte Relation i Excerpter af Rosenkranz' „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“]) II C 61 (i Bd. XIII p. 187).

(C. D. er ... (som Forbillede betragtet) lidet opbyggeligt) VIII, 1 A 83.

([Om at C. D. er Produktet af to Faktorer: Verdens Ondskab samt C. selv og Guds Styrelse]) VIII, 1 A 145 p. 71–72.

(Forunderligt! Den samtidige Slægt ... korsfæster C. – og saa faaer Slægten selv

Gavn af C. D.) VIII, 1 A 330 p. 151.

(C. D. er ikke Opgaven til Efterligning men er Forsoningen) X, 1 A 132 p. 99.

([C.] D. paa Korset var Jødedommens Undergang) X, 1 A 416.

(Det var aabenbart et Moment med i C. D., at han negtede Nationaliteten) X, 2 A 356.

(C. D. er Forsoningen, og heraf daterer sig egentlig Naaden i een Forstand) X, 2 A 361.

(C. døer for at frelse Dig – dog paa den Betingelse, at Du afdøer) X, 3 A 352.

([Om Pauli Fremhævelse af C. D. som Forsoning, hvorved Forbilledet fjernes]) X, 3 A 409 p. 282.

(Saa døer [C.], og D. er Naadens Tilblivelse) X, 3 A 712 p. 457.

(Det at C. ... bliver slaet ihjel er jo just Kjerlighed, thi hans D. er jo Forsoningen) X, 5 A 87 p. 100.

([Om C. D. som Forbilledets D. og som Forsoningens D.]) X, 6 B 240 p. 402–403.

(om hans D. som Offer taler [C.] kun en enkelt Gang ...; men det han egl. lærer er: Efterfølgelsen) XI, 2 A 86 p. 93.

Christi Efterfølgelse se *Efterfølgelse*.

Christi Forherligelse ([Om C. F., med Henvisninger til N.T., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 88–89).

Christi Forkyndelse ([Om C. F. om Gud og Msket som sammenfaldende med hans Selvforkyndelse, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 49).

(C. F. hviler i, at det er en ond Verden) XI, 2 A 434 p. 428.

([C.] ubetingede F. ... indrømmer ikke i fjerneste Maade Mske-Naturens Umiddelbarhed en raadgivende Stemme) XI, 3 B 175 p. 290.

Christi Fornedrelse ([Om C. i sin F.s Tilstand havde det guddommelige Liv *κατα κενωσιν* eller *κατα κενωσιν*]) II A 146.

([Om C. Fornedrelsesstand i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 66–67).

([Om C. F. i Referat af Marheinekes

Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie . . .“)

III C 26 (i Bd. XIII p. 231-232).

(det var Alvor med [C.] F.)

VIII, 1 A 345.

([Om C. F.]. Modsætninger belyse hinanden: C. og Barrabas . . . : korsfæst — han level) VIII, 1 A 471; 477.

(Mskene kan i Almindelighed slet ikke holde Indtrykket af C. i F. fast)

IX A 151 p. 71.

(C. uendelige kvalitative Forskjel fra ethvert Mske: at han ved enhver F. . . selv maa give Samtykket) X, 2 A 296.

([Bemærkninger til et Cit. fra Pascals „Pensées“ om C. F.]

X, 3 A 542 p. 357-358.

(I ethvert Ord som C. . . siger maa bestandigt Situationen tages med, at C. er . . . den Fornedrede)

XI, 2 A 343 p. 355.

Christi Forsoning se *Forsoning*.

Christi Forsonings-Død ([Om C. Død som en F.s-D.])

II A 223*; IV A 271 p. 129-130;

X, 1 A 132 p. 99; X, 2 A 361; 451 p. 321;

X, 5 A 87 p. 100; X, 6 B 240 p. 402-403.

([Om Forstaaelsen af C. F.s-D. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 58-61).

(den dogmatiske Tale om C. F.s-D., har reent faaet Begivenheden selv i Glemsel)

VIII, 1 A 271 p. 129.

([Om C. som Forbillede og om C. F.s-D.]) X, 3 A 409 p. 282-283.

Christi Fremtrædelse (dersom C. F. ikke havde nogen objektiv Betydning for Gud . . . da havde Montanisterne Ret)

II A 399 p. 158.

([Om C. F. i Referat med Excerpter af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“])

II C 58 (i Bd. XIII p. 175-176).

Christi Fremtræden ([Om C. F. som kun en Declaration af Guds Uforanderlighed i de rationalistiske Dogmatikker])

I A 29 p. 13-14.

([Om at Chrstd. og hele C. F. for Rationalisterne er en Accomodation]) I A 98.

(C. F. i Aandens Verden er hvad Skabelsen er i den physiske) II A 419.

(C. F. er og bliver dog et Paradox)

IV A 47; 62 p. 23; 103; IV C 84.

(C. F. beholdt en Polemik mod Tilværelsen) IV A 62 p. 23.

Christi Fristelse ([Om C. F. som Indvending mod C. non potuit peccare i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 88). (Det var „den onde Aand“, der førte C. ud i Eensomheden for at friste ham)

X, 1 A 463.

(C. F. i Eensomhed var hans Udvikling)

X, 1 A 463.

([Om C. F. i Modsætning til en almindelig mskelig F.]) X, 4 A 181.

Christi Fødsel ([Om C. F. som den oprindelige Forbindelse af det Guddommelige og Mskelige i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 87).

(C. F. er ikke blot en Begivenhed paa Jorden men ogsaa i Himlen) II A 594.

Christi Gjenkomst (betydningsfuldt, at, ligesom Messiae Ankomst forkyndes i G.T., saaledes C. selv forkynnder en G. (1. Cor. 11,26)) I A 47.

([Om at behandle C. G. romantisk])

I A 140 p. 86.

([Om Apostlenes Forstaaelse af C. G. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 75).

([Forklaring paa den Vanskelighed, at C. G. forudsiges som nærførestaaende og dog endnu ikke er indtraadt])

X, 1 A 447 p. 283-285.

([Om at enhver sand Christen maa forstaae Forudsigelsen af C. nærførestaaende G. som en subjektiv sand Replik])

X, 1 A 447 p. 283-284.

(at være den sande Christen . . . var ikke til at holde ud, hvis man ikke bestandigt ventede C. G. som forestaaende nu)

X, 1 A 447 p. 284.

Christi Hellighed ([Om Indvendinger mod C. H. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 88).

Christi Heterogenitet (det Punkt [historisk betragtet] hvor C. H. fra ethvert Mske viser sig stærkest [er]: det at Folket han tilhørte gik under) IX A 249.

Christi Himmelfart ([Om Incarnationen som Forudsætning for H.]) II A 87*.
([Om C. H. i Forhold til C. Opstandelse i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 64–67).

([Om C. H. forkludret i Præsternes Præk]) V A 18.

(C. kom ved sin H. skjult foran ... han er selv Maalet, hvortil den Troende stræber) V B 237.

([Om at C. er Veien i en dobbelt Forstand: Veien her paa Jorden og saa i H., i Udarbeidelse til „Til Selvprøvelse. Samtiden anbefaler“]) X, 6 B 3 p. 12–14.

Christi Historie (Die Geschichte C. [i Referat med Excerpter af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“]) II C 58 (i Bd. XIII p. 175–176).

Christi Høiheid ([Om Forskjellen mellem C. sande og falske H. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 88).

(comisk, om C. var kommet i jordisk H. ..., fordi den H. han skulde udtrykke just var Modsætningen dertil) X, 3 A 542 p. 357.

Christi Incarnation se *Incarnation*.

Christi Incarnationspunkt ([Om C. I. i Naderen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 105).

Christi Komme ([C. K. behandlet romantisk]) I A 140 p. 86.

([Om Øiemedet af C. K. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 98–99).

([Om at C. K. er medieret ved Mske-slægtens historiske Udvikling i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 30–31).

([Om Vigtigheden af C. K. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 57).

([Om C. K. som Gjenfødslen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 80).

([C.] er kommet til Verden for at om-danne Msket saaledes, at alle disse mskelige Lidelser ... bliver for Intet at regne) IX A 147.

((C. kom [til Verden] fordi Han var det Absolute; og Han kom af Kjerlighed for at frelse Verden) [dette] er Differentsen mellem om Chrstd. forkyndes i „Loven“ eller i „Naaden“)

X, 2 A 184 p. 147.

([C.] K. for at lide er frivillig)

X, 3 A 43 p. 43.

(C. var just kommen til Verden for at skifte og dele ... mellem Timelighed og Evighed: enten – eller) XI, 1 A 3.

(C. er netop kommet til Verden for at frelse ud af – Numerus, ud af Generation, ud af det Abstrakte) XI, 1 A 176.

([Om at Betydningen af C. K. for Christenheden er at stifte Ægteskaber]) XI, 2 A 241 p. 252.

Christi Legeme ([Om C. L. efter Opstandelsen i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 89).

Christi Levnet (C. L. er den høieste Tragødie, misforstaaet som han er) I A 33.

Christi Lidelse ([Om C. L. begrundet i frivillig Beslutning af Kjerlighed til Mske-ne i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 88).

([Om C. L. opfattet forskjelligt til forskjellige Tider]) III C 6 p. 251–252.

(Han lærte af hvad han leed. Dette siges om C. selv) III C 25.

(C. kom til Verden for at lide)

VIII, 1 A 273; VIII, 2 B 133,8.

(C. L. er egentlig Sjels-L.)

VIII, 1 A 275; X, 2 A 257.

(C. L. var Valg) VIII, 1 A 344.

(Du er stillet mellem hans L. og hans Høiheid ... han drager Dig, fra Høiheden, medens L. skyder til)

VIII, 1 A 373.

(„Han“ gik ikke sin L. imøde som et Mske gjør det, der ... har en Mulighed, at den kan undgaes) VIII, 1 A 391; 579.

(C. L. kan naturligviis ikke begribes, da det Guddommelige og Mskelige maa troes sammen) VIII, 1 A 579.

(vistnok skal hovedsagelig C. L. omtales saaledes, at jeg skjælver ... Men hans L. ... er [dog ogsaa] til Opbyggelse for Lidende) VIII, 1 A 581.

(det har hørt med til C. L., at Han fra Begyndelsen ikke turde sige Apostlene sin sande Mening) X, 1 A 405 p. 257. (det Dialektiske, [C.] L. er ikke først for at berolige, men først for at forfærde) X, 2 A 400.

(C. L. er den strengeste Dom over Verden og Slægten) X, 2 A 451 p. 321.

(C. alene derfor maatte lide: fordi det at være i Slægtskab med Gud er at lide) X, 4 A 471 p. 292.

(man kan bevise, at C. var Gud alene deraf, at han ubetinget udtrykker, at Guds Forholds Inderligheds Maximum er L.s Maximum) X, 4 A 498 p. 319. (Forskiellen mellem C. og et blot Mskes L. [i Udarbeidelse til „Lidelses-Historien!“]) X, 6 B 242; 243.

(Fromheden har haft en Gru for ... at fremstille C. L.; ... nok fordi den mangler psykologiske Forudsætninger) X, 6 B 243.

(Mskelig talt ... havde C. een Lettelse, at han, der frivilligt paatog sig at lide ... vidste, at det var det han skulde) X, 6 B 244.

Christi Lidelse og Død ([Om C. L. og D. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 87–88).

(oftest overseer man vistnok Friheds-Momentet i [C.] L. og D. ... derved nedsættes C. Værdighed) VIII, 2 B 133,8.

(en Art Grusomhed: at jeg (den Troende) skal glæde sig ved C. L. og D.) X, 1 A 232.

(det der egentlig vedkommer [et Mske] er ..., at C. L. og D. er Forsoning ogsaa for ham) X, 3 A 118.

(Man kan ... for meget opfatte C. saaledes som Forbillede ... Istedetfor at ... hans L. og D. ... væsentligen er Forløsningen og Forsoningen) X, 4 A 131.

(Det at [C.] uskyldige L. og D. ... end ikke kunde røre – det er den største Nederdrægtighed) X, 4 A 321 p. 181. (C. ønsker jeg skal udtrykke min Tak [fordi han leed og døde for mig], nemlig ved Efterfølgelse) X, 4 A 589 p. 408.

(for den blot mskelige Betragtning er ... [C.] L. og D. i den Grad Rædsel og Forfærdelse) X, 6 B 240 p. 400–402. (C. L. og D. ... er væsentligen Forsoningens, og først saa Forbilledets) X, 6 B 240 p. 403.

(Staten har gjort C. L. og D. i Penge) XI, 3 B 115 p. 189.

(Dette at C. ved sin L. og D. har frelst Mskene ... har man gjort til ene og alene at være en Gave)

XI, 3 B 115 p. 189.

Christi Lidelses-Historie (I C. L.s-H. fremtræder et Moment, der viser at Loven ikke blot blev opfyldt ... [men] nu er Loven fuldbyrdet) II A 388 p. 153–154. (Det kunde dog være rørende og opbyggeligt for mig selv, engang at gjen-nemgaae [C.] L.s-H.)

VIII, 1 A 581; X, 1 A 323*.

(At fremstille C. L.s-H., var en Opgave jeg havde tænkt mig) X, 3 A 389 p. 271.

(Om [C. L.s-H.] kan siges den er det meest Rørende (ved C.) og det meest Oprørende (fra Omgivelsens Side)) X, 4 A 208.

(Miraklet kommer igjen i L.s H., her bliver det just det Spændende)

X, 5 A 130.

se ogsaa „Lidelse-Historien!“.

Christi Liv (hele [C.] L. i alle dets Momenter maatte afgive Normen for den følgende Christens og ... for hele Kirkens L.) I A 28.

([Om den Forening af det Guddommelige og Mskelige, der fremlyser af C. L., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 89–91).

([Om at C. ved sit L. har givet Msket Forvisning om og Fortrøstning til Guds Naade, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 99–101).

(med H:t: den humoristiske Opfattelse af Chrstd., [bliver] det ... dogmatiske Spørgsmaal m:H:t: C. L. af Vigtighed) II A 146.

([Om de 3 adskilte Afsnit i C. L. i Excerpter af Rosenkranz' „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften"]) II C 61 (i Bd. XIII p. 187).

(om hvorledes C. L. er lagt an efter en høiere Maalestok end det Ethiske) IV A 103.

([C.] L. ... kunde umuligt collidere med Nogen, da det intet jordisk Formaal havde) VIII, 1 A 145 p. 71.

(Mon da C. L. var eet eneste Forsøg paa at friste Gud?) VIII, 1 A 145 p. 71.

(C. L. har intet med Historien at gjøre ... ligger udenfor Historien som det evige Tegn) IX A 59 p. 34.

(Var det det Sande, dette med den mskelige Medlidenhed, saa er jo C. L. ... en Misforstaaelse) X, 1 A 65.

(C. L. kan Intet oplyse [om et Mske har Lov til at tage Partie med Gud mod Mskene]) X, 1 A 122.

(Idet jeg betænker [C.] L. og Død ... har jeg at betænke at jeg er Synderen) X, 1 A 132 p. 99.

(Hoved-Hensigten for [C.] L.: at døe) X, 1 A 237.

(Det var maaskee rigtigt engang at skrive en Bog betitlet: „Christi Liv fremstillet af Joh: de cruce“) X, 1 A 323.

(Det Docerende i Forhold til C. L. ... er Nonsens) X, 1 A 328 p. 216.

(Det gjælder for Alt om, at gjøre dog Noget for at gjøre C. L. nærværende) X, 1 A 328 p. 217.

(det er som et Motto paa hele C. L.: først Lidelse – saa Forherligelse) X, 2 A 85.

(C. eget L. ... udtrykker, elsk Du for Alvor Gud og Din Næste ... i samme Grad vil Du mere synes Mskene [ere] en afskyelig Egoist) X, 2 A 100 p. 75.

(C. eget L. udviser ogsaa denne Forskjel mellem Mulighed og Virkelighed, at man i „Mulighed“ kan forstaae, hvad man i „Virkelighed“ ikke kan gienkjende) X, 2 A 114 p. 87–88.

(C. L. har ogsaa en anden Betydning [end Forbilledet], det er Forsoningen) X, 2 A 253 p. 188.

(C. hele L. er frivillig Lidelse) X, 3 A 43 p. 43.

(Alene denne ene Collision i C. L., hvilken Lidelse!) X, 3 A 118.

(At C. L. udtrykker Ideen følger jo af sig selv) X, 3 A 312.

(C. L. paa Jorden er Chrstd., som intet Mske kan udholde den) X, 3 A 409 p. 283.

(Forskjellen mellem den profane og den troende Opfattelse af C. L.) X, 3 A 522 p. 345–346.

(C. eget L. som Forbilledet var jo just Lovens Opfyldelse) X, 3 A 615.

(Man kan ... for meget opfatte C. som Forbillede ... Istedetfor at hans L., ... dog væsentligen er Forløsningen og Forsoningen) X, 4 A 131.

(C. L. er Chrstd. i Guds Interesse) X, 4 A 499 p. 320.

(det at C. L., ... for den blot mskelige Betragtning er Rædselen selv, betyder christeligt, at kun Syndensbevidsthed ... tvinger Msket til C.) X, 6 B 240 p. 402.

(C. udtrykker ved sit L.: det at elske Gud er at hade Mskene) XI, 1 A 313 p. 249.

(C. er Forbilledet, hans L. er Evighedens Examen) XI, 1 A 588.

Christi Livshistorie ([Udsagn i N.T., hvori C. L. er indeholdt]) II A 97.

Christi Lære ([Om at C. ved sin L. har givet Msket Forvisning om og Fortrøstning til Guds Naade, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 99–101).

(hvad C. L. angaaer ... den ubetydeligste udvortes Omstændighed giver ham Anledning til de dybeste Udviklinger) II A 284.

([Om C. L. som den absolute Aaben-

baring af, hvad Gud og Msket er, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 49).

(objektivt forkynde C. L. ... atter en uhyre Distance fra at Individet forholdes sig til C.) XI, 1 A 110.

Christi Menneskevordelse se *Incarnation*.

Christi Natur ([Om Skriftens Ytringer om C. N. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 89-91).

Christi tvende Nature ([Om de forskellige dogmatiske Forestillingsmaader af Læren om C. Guddommelighed og Mskelighed i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 93-95).

Christi Navn (i den virkelige Livsfares meest afgjørende Øieblik er [der] kun eet N. et Mske kunde ønske at nævne: C. N.) VII, 1 A 138 p. 79.

(jeg har havt lange Tider, hvor jeg ikke til nogen Anden kunde nævne C. N., fordi ... det er for høitideligt)

X, 1 A 73.

Christi Nedstigen til Dødsriget ([Forskjellige Forklaringer paa C. N. til D. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 106-107).

Christi Ophøielsestand ([Om Betydningen af C. O. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 66-67).

Christi Opoffrelse ([Om C. O. som Aabenbarelse af Guds Naade i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 101-102).

Christi Opstandelse ([Om C. Forudsigelse af sin O. og om hans O.s Betydning, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 88-89).

([Om C. indre universelle og ydre factiske O. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 62-65).

([Om C. O. i Forhold til hans kongelige

Embede i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 62-65).

([Om C. O. i Menigheden som Helliggjørelsen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 80).

([Om det Stødende for den Svage i Miraklet: C. Begravelse og O.]

X, 1 A 354.

Christi Person ([Om C. P. i Referat med Excerpter af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“])

II C 54 (i Bd. XIII p. 160).

Christi Personlighed (Om C. P. [i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 85-95).

([Om Skriftens Ytringer om C. Natur og P. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 89-91).

([Om C. P. som et Under i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26-27 (i Bd. XIII p. 30-32).

(Die Persönlichkeit C. [i Referat med Excerpter af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“])

II C 58 (i Bd. XIII p. 173-175).

Christi Præexistens ([Om C. P. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 91-92).

Christi Retfærdighed ([Om C. R. i Forhold til Forsoningen og Forløsningen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 57-61).

Christi Ringhed ([Om Betydningen af C. R., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 88).

(det at [C.] vilde være den Ringe ...: det er ikke noget Tilfældigt, som nu skal være tilbagelagt og glemt) IX A 59 p. 33.

Christi Røst (kun Den, der hører C. R. ... kun Den, der oplader Døren ... Til ham vil jeg [C.] gaae ind)

X, 2 A 50 p. 38.

Christi Sendelse ([Om Aarsagen til C. S. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])
I C 19 (i Bd. XII p. 80–81; p. 102; p. 117).

Christi Syndfrihed ([Om C. ἀναμάρτησια, med Henvisninger til N.T., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])
I C 19 (i Bd. XII p. 87–88).

Christi to Stænder ([Om C. to S. i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])
III C 26 (i Bd. XIII p. 229–232).

Christi Villighed (C. V. at ville offre sit Liv indeholder blot en Opfattelse af Verden: at den var saa ond, at den Hellige maatte døe) VIII, 1 A 145 p. 72.

Christi Virke (jeg mener at C. V. dog var Hovedsagen) I A 28.

Christi Virksomhed (Christelig Dogmatik maa ... blive en Udvikling af C. V. ... Alt det øvrige vilde kun blive at betragte som Indledning) I A 27.

([Om C. V. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])
I C 19 (i Bd. XII p. 95–107; p. 121; p. 124).

([Om C. Liv og Gjerninger som et Under uadskilleligt fra Ideen om den historiske C., i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])
II C 26–27 (i Bd. XIII p. 30–32).

([Om C. V. som den absolute Retfærdighed i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])
II C 28 (i Bd. XIII p. 57–58).

Christi Væsen ([C.] V. er kun for Troen og Tilbedelsen) VIII, 1 A 580.

Christus som Dommer (det Dybe i Chrstd., at C. baade er vor Forsoner og vor D.)
II A 261.

Christus som Forbillede se *Forbillede*.

Christus som Forløser se *Forløser*.

Christus som Forsoner se *Forsoner*.

Christus som Frelser se *Frelser*.

Christus som Gjenføder se *Gjenføder*.

bekjende Christum se *bekjende*.

følge Christum efter se *efterfølge*.

„Christus som Forbillede eller Ingen kan

tjene to Herrer“ se *„Dømmer selv! Til Selvprøvelse Samtiden anbefalet“*.

„Christus er Veien“ se *„Til Selvprøvelse Samtiden anbefalet“*.

„Hvad Christus dømmer om officiel Christendom“ ([Kladde])
XI, 3 B 263 p. 417–418.

„Der historiske Christus und die Philosophie“ se *Schaller, Julius*.

„Om Christi Efterfølgelse“ se *Thomas à Kempis*.

„Die Kirche Christi und ihre Zeugen oder die Kirchengeschichte in Biographien“ se *Böhringer, Friedrich*.

se ogsaa *Gud-Menneske; Jesus og Jesus Christus*.

Christus-Barnet (C. B. ... forholder sig ikke til Ægteskabet ... men til hver enkelt Mske qua Aand) IX A 472 p. 268.

Christus-Billede (Som et Mske er, saa er hans C.-B.) X, 3 A 427.

Christ-Elsker (vi maae indrømme, at Op-gaven i Sandhed at være en Christen, nu er saa stor, og vi saa ufuldkomne, at vi maae nøies med den Bestemmelse: C.-E.) X, 2 A 640; X, 3 A 576.

Chronos ([Om C. og den græske Mythologie i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])
III C 27 (i Bd. XIII p. 321; p. 325–327).

Chrysippos (C. har ogsaa brugt [den dovne Fornuft, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV A 12.

(allerede C. søgte at hæve Eudaimonien, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV A 246.

([Om Epicurs Strid med C. om Modsigelsens Grundsætning, cf. Leibnitz’ „Theodicee“, og om Diodors Strid med C., cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 34.

(C. bruger den Sætning, at „enhver Sætning er enten sand ell. falsk“ til at vise, at Alt skeer efter Fatum [cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 55.

([Om Stoikeren C. i Udarbejdelse til „Phil. Smuler“, „Mellemspil“])

V B 15,4.

Chrysostomus, Johannes (K[irke]fædrene behandlede Accomodationen vilkaarligt fx ... C. [i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 56).

([Allerede C. har] været af den Mening at *τεσσα αληθς* [Matth. 11,19] ere at forstaae om Jøderne) II C 4.

([C. om at skade den Christne i Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. und die Kirche, besonders des Orients, in dessen Zeitalter“]) X, 3 A 745.

(C. ivrer mod, at man vænte sig til at betragte Præsterne som blot Rhetorer [med Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 3 A 751 p. 475–476.

([C. om de Troendes indbyrdes Kævleryer og unødige Speculationer i Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 3 A 751 p. 476.

([C. om Mangelen paa Alvor som det Altødelæggende i Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 3 A 752.

([C. om Lægfolks Bibellæsning i Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 3 A 755.

([C. om Betydningen af et Mskes Liv, fuldt af christelig Viisdom, for en Hednings Omvendelse og for at faae Andre til at prise Gud, i Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 3 A 758; 759.

([C. om Chrstd. og mskelig Viisdom i Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 3 A 760 p. 479–480.

(C. taler om, at Apostlene maae have havt guddommelig Understøttelse for at faae Chrstd. sat igjennem [med Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 3 A 762.

([Om en Bemærkning af C. om Peters Fornegtelse, cf. Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 3 A 765.

([Om at ogsaa C. slaarer af, viist ved Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 3 A 774.

(C. er sandeligen ogsaa [som Mynster] veltalende – men han gesticulerer med hele sin Existents) X, 3 A 780.

(En ... monachus monachorum ...

traf den landsforviste C. i Nicæa [cf. Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 4 A 4.

([C. om Matth. 7,26–27 i Cit. fra Neanders „Der heilige J. C. ...“]) X, 4 A 49.
([Om C.s Homilie til Matth. 21,19 i Scrivers „Seelen-Schatz“]) X, 4 A 193.
([C. om Apostlenes Liv som det, der har omvendt Verden, i Cit. fra Rudelbachs „Hieronymus Savonarola und seine Zeit“]) X, 4 A 267.

„Der heilige Johannes Chrysostomus und die Kirche, besonders des Orients, in dessen Zeitalter“ se Chrysostomus, Johannes og Neander, August.

Cicero, Marcus T. (*κατηγορία* (C. prædicamentum)) IV C 65.

([Cit. fra „Laelius“]) VI A 120 p. 48*.
([Udtalelse af Anaxagoras] Det staaer nok hos C. i „Quæstiones academicae“) VII, 1 A 44.

(Man siger: medens C. var Consul skete det og det ...) VII, 1 A 96 p. 38.

([Om Mskets Oprindelse, cf. „De natura deorum“]) VII, 1 A 171*.

([Cit. om Udødelighed fra „De natura deorum“]) X, 4 A 440.

([Cit. fra „De natura deorum“, hvor C. udtaler det egentlige Hedenskab]) X, 4 A 442.

(Hedenskabet (f. E. C. i „De natura deorum“) ... [vilde] af det, at det gik de Onde vel i Verden, modbeviser, at der er en Gud til) X, 4 A 444 p. 273.

(C. siger (i „De natura deorum“) at det er Eet: at ingen er viis, eller, at Ingen kan være det) X, 4 A 445.

(Hedenskabet (cf. „De natura deorum“ ...) sagde: for Lykken skal man takke Gud, Viisdom skylder man sig selv) X, 4 A 448.

(C. siger (i „Tusculanae disputationes“): han (Socrates) drikker Giften – som drak han for Tørst) X, 4 A 467 p. 288.

([C. om Aristoteles Bemærkning om Sardanapals Gravskrift i „De finibus“ II, cap. 106])

X, 4 A 488 p. 308; XI, 1 A 449*.

(Den store, verdensberømte Rhetor C.

- har ogsaa skrevet Paradoxa [cf. „Paradoxa“] X, 4 A 494.
- Circulation* ([Om de to Sider af C. i Staten]) II A 668.
- Citadellet* ([SK om sin Prædiken „Guds Uforanderlighed“ holdt den 18. Mai 1851 i C.])
X, 4 A 323 p. 183–184.
(Talen holden i C.s Kirke [i Tryk-Manuscript til „Guds Uforanderlighed“]) XI, 3 B 291,1.
- Citarspiller* ([Om at det, der krænkede Nero, var, at Vindex ansaa ham for en slet C.]) IV A 13.
- Citat* ([Om Prof. Heibergs Benyttelse af Goethe-C. i Artiklen „Det astronomiske Aar“ i „Urania“ 1844])
IV B 111 p. 265; 117 p. 295; 118,14.
([Om Prof. Heibergs Behandling af C. fra „Gjentagelsen“ i „Det astronomiske Aar“])
IV B 111 p. 271–274; 117 p. 297–299.
- Citation* (hvor Noget citeres vil jeg ikke bruge Colon og C., men blot C.)
VIII, 1 A 38.
([SKs Anmodning om ikke at gøre C. fra Pseudonymerne til hans Ord])
X, 6 B 127*; 145 p. 202; 245.
- citere* (naar man vil leilighedsviis citere en Bog, gjør man ikke ilde i at læse den)
IV B 115 p. 277–278.
(Læseren maa undskylde at jeg citere saaledes ... men da jeg aldrig har brugt nogen anden Excerpteren end min Hukommelse, saa kan jeg ikke finde det igjen) V B 56,7.
- Citeren* (Jeg frygter bestandigt for at komme ind i en evindelig lærd C.)
VI B 98,65.
- Civilisation* (C.s Stigen ... har givet Tilværelsen en aldeles forkeert Retning. Den personlige Existeren hørte op)
X, 2 A 7 p. 10.
- „*Telegrapheringer fra en mousvoyant til en clairvoyant om Forholdet mellem Christendom og Philosophie*“ se „*Telegrapheringer fra en mousvoyant til en clairvoyant om Forholdet mellem Christendom og Philosophie*“.
- Clara* ([Om det Tragiske i Goethes „Egmont“, fordi C. bliver aldeles misforstaaet]) I A 33.
- Classe* (den lykkeligste C. Msker, Bønder og Bønderpiger) II A 640 p. 233.
(den aldeles udannede C. ... have naturligviis ingen Forudsætninger ... Ironien lader sig ikke anbringe)
VII, 1 A 107 p. 55.
(den [laveste] C. af Msker ... [har] ikke den fjerneste Anelse af en Forestilling om at vurdere eller forstaae)
VII, 1 A 147 p. 93.
(Sympathie med den tjenende C., jeg veed jeg har det af min yderste Evne)
VII, 1 B 37 p. 209; X, 1 A 135 p. 101; X, 2 A 48 p. 34–35.
(Ingen ... har den Sympathie med den ringere C. som jeg – og dog hidser man netop den paa mig)
VIII, 1 A 254 p. 123–124.
(den simplere C., den menige Mand ... har neppe haft ... Mange, der, christeligt, har elsket ham oprigtigere end jeg)
IX B 63,6 p. 359.
(paa den dannede og velhavende C. ... : der skal der sigtes, der skal Prisen skrues op i Salonen) X, 1 A 135 p. 102.
(jeg bliver forfulgt for min Stolthed af den simple C.) X, 1 A 258 p. 169.
(er det naaet, at man for den laveste C. existerer under et Øgenavn ... saa er det et dagligt Martyrium) X, 2 A 101.
([Om tre forskellige C. af Christne])
X, 6 B 235 p. 393.
(De finere C. ... deres finere Synder ere kun desto mere ondartede)
XI, 1 A 230.
- Classicitet* (Det som vil ... blive vor Tids C., vil være Stemningens Continuerlighed istedetfor Begrebets) II A 661 p. 237.
- Classiske, det* (det C. har egentlig ingen Allegorie) I A 306.
(En Forening af det C. og det Romantiske) II A 699.
([Om Schellings Opfattelse af det C.s Culmination i den græske Mythologie, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])
II C 25 (i Bd. XII p. 317).

Claudine ([Om C. i „To Tidsalder“ i Optegnelser til „En lit. Anmeldelse“]) VII, 1 B 101,3,4; 110 p. 317; 112,6; 135,11.

Claudius, Matthias (vidste at gøre hiin tantalske Stræben [efter „at følge med“] til en frugtbringende Læsning) I A 146. (de 4 gale Brødre hos C. [i „Der Besuch im St. Hiob***“ fra „Asmus omnia sua secum portans, oder Sämtliche Werke des Wandsbecker Bothen“], hvilket fatale Sort Stilleben gives der?) II A 279. ([Henvisning til „Werke“]) II A 785. ([„Striden mellem den gamle og den nye Sæbekjelder“] Tilegnet de fire gale Brødre i C.) II B 5.

(Jacobi [bruger] noget Lignende [som Spring] i Anledning af C. Wandsbecker Bothe cfr. „Friedrich Heinrich Jacobi's Werke“) V C 7.

([„Fenelon's Werke religiösen Inhalts“. Aus dem Französischen übrs. v. M. C.]) X, 1 A 291*; 448*; 494 p. 316; 523.

([Henvisning til „Asmus omnia sua secum portans“]) X, 4 A 53 p. 35.

Claudius Pulcher, Appius ([Sammenligning med A. C. P.s Behandling af de hellige Høns]) II A 529.

Clausen, Henrik N. (Dogmatiske Forelæsninger af H. N. C. [SKs Referat af H. N. C.s Forelæsninger over Dogmatik])

I A 29*; I C 19; (i Bd. XII p. 53–125); II C 34 p. 343–344; (i Bd. XIII p. 128–140); 35.

([Ved C.s Fremstilling af] Forsoningslæren forsvinder ... Kjærlighed til Gud) I A 30.

([„Tidsskrift for udenlandsk theologisk Litteratur“. Udg. af Dr. H. N. C. og Dr. M. H. Hohlenberg])

I A 37; 38; 93; II A 186; 204*; IV A 92*. ([Om at H. N. C. har forfeilet Striden angaaende Grundtvigs Kirke-Theorie, cf. hans Artikel „Om Djævel læren og Djævelsforsagelsen ved Daaben“ i „Maanedsskrift for Litteratur“]) I A 60 p. 30.

([„Quatuor evangeliorum tabulæ synopticae“])

I C 7 p. 190*; II C 1; (i Bd. XII p. 262–263)*; 2*.

([Sandsynligvis Referat af H. N. C.s Forelæsninger over „ratione synoptica“]) I C 7 p. 190–193*; II C 1*; (i Bd. XII p. 262–263)*; 2*.

([Om H. N. C.s Opfattelse af Mirakelbegrebet]) II C 5.

(Grundtvig nedlagde sit Embede, fordi der førtes falsk Lære af C.) X, 2 A 59.

(Som [Grundtvig] stillede Sagen [angaaende Embedsnedlæggelse] fik det Udseende af, at naar C. blev fjernet fra Embedet ... saa var vi Alle Christne) X, 2 A 337 p. 245.

([Cit. fra „Det nye Testamentes Hermeneutik“ af Dr. H. N. C.])

X, 2 A 533; 548*.

(det var ved en Forurettelse mod en ældre Collega [o: H. N. C.], at Martensen blev Biskop) XI, 3 B 89 p. 135*.

([Om Grundtvigianernes Modstand mod H. N. C.]) XI, 3 B 188 p. 313.

„Sendebrev til Hr. Dr. og Prof. H. N. Clausen i Anledning af hans Afhandling: Om Djævel læren og Forsagelsen af Djævelen ved Daaben“ se Engelbreth, Wolf F. Clausenske, det (det C. var langt at foretrække [for Grundtvigianismen])

XI, 3 B 188 p. 313.

„Clavigo. Ein Trauerspiel“ se Goethe, Johann W.

Clemens Alexandrinus (K[irke]fædrene behandlede Accomodationen vilkaarligt fx ... C. A. [i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 56).

([C. A. omtalt som Præexistentialer i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 69).

(det er humoristisk naar C. A. anpriser at skrive med Allegorier for at Hedningerne ikke skal forstaae det)

III B 5; IV B 117 p. 280;

X, 3 A 329 p. 240.

(C. A. lærte, at den hellige Skrift brugte Allegorier – ... for at den kunde være for Troen) X, 3 A 329 p. 240.

(fordi C. A. skal have Plads for Viden-

skab, kommer han indirecte ... til at digte „Apostelen“ om ... i Retning af Genie) X, 4 A 110.

([Om at C. A. antyder, at Forfølgelse følger det at blive Christen i N.T.s Forstand, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

XI, 2 A 125 p. 135.

Clemens Brentano („Doctor Faust. Fliegendes Blatt aus Kölln“. cfr. [L. A. v. Arnim und C. B. „Des Knaben Wunderhorn. Alte deutsche Lieder“])

I C 101*; 102 p. 274*.

([Cit. fra „Die schwarzbraune Hexe – Fliegendes Blatt“ fra „Des Knaben Wunderhorn“])

II A 51 p. 41–42.

([Cit. fra „Des Knaben Wunderhorn“]) II A 259*.

([Cit. fra „Kinderlieder“ fra „Des Knaben Wunderhorn“, i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 97,5*.

([Henvisning til „Der Rattenfänger von Hameln“ fra „Des Knaben Wunderhorn“, i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 131 p. 223*.

([Om Venusbjerget, cf. Digtet „Der Tannhäuser“ fra „Des Knaben Wunderhorn“]) VIII, 1 A 17*.

([I Reuchlins „Das Christenthum in Frankreich“ citeres et Skrift, som tilskrives C. B.]) X, 6 C 6,11.

Clemmensen (Jeg hørte ... en theologisk Candidat C. [holde en tarvelig Prædiken] til Aftensang i Frelsers Kirke (det var min Geburtsdag)) X, 3 A 30.

Cleobulus (En græsk Viis (C.)) V B 190,19.

Climacus, Johannes ([J. C., en græsk Encboer og Theolog, Sinaiklostrets Abbed; Tilnavnet skyldes Titlen paa hans Skrift „Κλίμαξ τοῦ παραδείσου“])

II A 335; IV B 1 p. 105*; X, 1 A 151.

(Hegel er en J. C., der ... entrer [Himlene] ved sine Syllogismer) II A 335.

(Den virkelige J. C. (Forfatter af „Scala paradisi“) siger: der gives kun faae Helige ... cfr. „Vollständiges Betrachtungs- und Gebet-Buch“ v. heiligen Alphons v. Liguori) X, 1 A 151.

Climacus, Johannes ([Om Student J. C.s Liv

i „Joh. Clim. ell. De omn. dub. est“]) IV B 1 p. 104–112; 2,1–2; 3a–3c p. 156–158; 16–17.

([J. C. om sin Fader i „Joh. Clim. ell. De omn. dub. est“])

IV B 1 p. 106–111; 3a,9; 3c p. 157–158; 4.

([J. C.s] hele Liv var Tænkning ... han var og blev fremmed for Verden)

IV B 1 p. 109.

(J. C. begynder at philosophere ved Hjælp af traditionelle Forestillinger. [Pars prima i „Joh. Clim. ell. De omn. dub. est“])

IV B 1 p. 112–141; 2 p. 153–155;

7 p. 161–165; 8,1–11 p. 165–167.

([Om J. C.s Læsning, i „Joh. Clim. ell. De omn. dub. est“])

IV B 1 p. 112–114; 4–6 p. 158–161.

([De omnibus dubitandum est] kom til at spille en afgjørende Rolle i [J. C.s] Liv ... blev Opgaven for hans Tænkning) IV B 1 p. 114; 5,4.

(J. [C.] søger at tænke propriis auspiciis. De omnibus dubitandum est [Pars secunda i „Joh. Clim. ell. De omn. dub. est“])

IV B 1 p. 141–150; 8,12–15,3 p. 167–181.

(jeg vil leilighedsviis minde om, hvorledes de Problemer, [J. C.] berører tidligere have været gjort gjeldende i Philosophien) IV B 1 p. 142.

([J. C.] læser Cartesius, forstaaer ham, især ..., at Gud maa være sanddru [cf. Descartes „Principia philosophiae“]) IV B 2,9.

([J. C.] tog den anden Sætning til Hjælp cogito ergo sum [fra Descartes „Principia philosophiae“]) IV B 2,10.

(Allerede det var [J. C.] paafaldende [hvad Hegel i „Vorlesungen über die Geschichte der Philosophie“ og Spinoza i „Principia philosophiae Cartesianae“ siger om Cartesius]) IV B 2,16; 13,17.

([J. C.] vilde nu nærmere see at bestemme hvad det er at tvivle [i spredte Udkast til „Joh. Clim. ell. De omn. dub. est“]) IV B 10 (i Bd. XIII p. 364).

(At lade som var Chrstd. en Invention af J. C. er en bidende Satire over Phi-

losophiens Uforskammenhed mod den) VI A 84.

(logiske Problemer af J. C. [Udkast til Titelblad til „Afsl. Efterskr.“])

VI A 146 p. 59; VI B 89-90.

(jeg J. C. barnefødt i Kiøbenhavn, middel af Væxt sorte Haar og brune Øine nu 30 Aar gl. [i Udarbeidelse til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 40,26 p. 128.

(Tilbagekaldelsen. J. C. og hans Læser [Udarbeidelse til „Forstaaelsen med Læseren“ i „Afsl. Efterskr.“])

VI B 83 p. 170-172; 86-88 p. 172-174.

([Om J. C. og Fortalen til „Afsl. Efterskr.“]) VII, 1 A 26.

([Om J. C. og J. F. Hagens Anmeldelse af „Phil. Smuler“ i „Theologisk Tidsskrift“])

VII, 1 A 158 p. 103-104;

VII, 2 B 235 p. 81-84.

([Om hvorledes J. C. trængte ud af Mediationens Forhexelse])

VII, 1 A 158 p. 103;

VII, 2 B 235 p. 81-84.

([Udarbeidelse til „Skrivelse til Aftenbladet“ af J. C.]) VII, 1 B 86 p. 278-284.

([Udarbeidelse til „Nødværge mod ubeføjet Anerkjendelse“ af J. C.])

VII, 1 B 88-90 p. 287-300.

([Om J. C.s Omtale af Timelighedens Trøst i „Afsl. Efterskr.“])

VII, 1 B 157,2.

([Henvisninger til J. C.s tvende Skrifter „Phil. Smuler“ og „Afsl. Efterskr.“])

VII, 2 B 235 p. 76; p. 200; p. 216;

266,34.

(Hvad ... J. C. har gjort for at opspore ethvert Sandsebedrag, attrapere enhver Paralogisme, anholde enhver svigefuld Vending) VII, 2 B 235 p. 81-84.

([„Enten – Eller“] er udsolgt ... J. C. har i „Afsl. Efterskr.“ ... forklaret sig desangaaende) VIII, 1 A 84 p. 41.

(en uhyre og væmmelig Raahed. En lille Replik af en Pseudonym [J. C.] ... rives ud, trykkes i et Pøbelblad [„Corsaren“]) VIII, 1 A 505.

([Om J. C. som Pseudonym til „Bogen om Adler“]) VIII, 2 B 21; 22; 24.

(J. C. har Ret i Alt hvad han siger om

den Sentimentalitet med den saa kaldte barnlige Chrstd.) IX A 460 p. 263.

([Om J. C. i Optegnelser til „Synspunktet“])

IX B 63,7 p. 364; 63,14 p. 375.

([Om J. C. og Anti-C. samt Modsætnings-Forholdet mellem dem])

X, 1 A 510 p. 329; 517; 530; 536; 636;

X, 2 A 195 p. 154; X, 3 A 555;

X, 5 B 20; 21 p. 228; 102 p. 286;

X, 6 B 48 p. 53-54; 50 p. 55-56.

(J. C. er da syv Gange strengere i Begrebsbestemmelser [end Martensen i „Den christelige Dogmatik“])

X, 1 A 556 p. 354.

([Om R. Nielsens Opfattelse af Coincidents-Punktet mellem C. og Anti-C.])

X, 1 A 636.

(J. C. bemærker, at de fleste Msker egentlig der, hvor det højere Liv skulde gaae op for dem, svinger af og bliver practiske) X, 1 A 679 p. 430.

(man er i denne Tid ifærd med at trække min Pseudonym (C.) frem) X, 2 A 148.

(Pseudonym følger paa Pseudonym bestandigt mod Systemet til J. C.)

X, 2 A 155 p. 118.

(J. C. er jo just et dialektisk saa yderligt taget Forsvar for Chrstd., at det maa synes Mange et Angreb)

X, 2 A 163 p. 129.

(I al den almindelige Talen om at J. C. blot er Subjektiviteten, har man ... overseet dette, at han ... viser ... „Troens“ Hvorledes) X, 2 A 299.

([at vælge er] som J. C. har sagt, ligesom med det at sauge: ... at gjøre sig objektivt let, ... at gjøre sig subjektiv tung: og saa vil man gjøre begge Dele paa een Gang) X, 2 A 428 p. 305.

(det at begribe det er at opløse: Virkelighed i Mulighed (cfr. J. C.))

X, 2 A 436 p. 311; 439 p. 312.

(J. C. siger: at forvandle Chrstd. til „Videnskab“ er den størst mulige Vildfarelse) X, 2 A 439 p. 314.

(J. C. har udviklet i „Afsl. Efterskr.“, at i Forhold til Virkelighed er ethvert Individ egentlig ene anviist sig selv)

X, 2 A 482.

(Julius Müller – J. C. [om Arvesynd]) X, 2 A 501 p. 357–358.

([J. C.s] Problem: at en evig Salighed eller Usalighed afgøres i Tiden ved et Forhold til noget Historisk)

X, 2 A 501 p. 357.

(alt Det, J. C. siger, kan jo Intet bevise, da han selv siger, han ikke har Troen, ikke er Christen) X, 2 A 601.

(J. C. viser rigtigt at i Forhold til det at være eller blive og være Christen falder Acenten absolut paa Selv-Bekymring)

X, 3 A 506.

(J. C. holdt Sagen dialektisk paa den Spidse, at Ingen umiddelbart kunde see, om det var et Angreb paa Chrstd. eller et Forsvar) X, 3 A 555.

(den Dialektik som J. C. gjør gjældende: en Aabenbaring, at det er en Aabenbaring kjendes paa sit Modsatte, at det er Mysteriet) X, 3 A 626.

(J. C. er en Humorist) X, 4 A 511 p. 331.

(„den bevæbnede Neutralitet“, mit Standpunkt som Udgiver af nogle pseudonyme Skrifter ... (saa det gjaldt baade om „Sygd. til Døden“ og om „J. C.“)) X, 5 B 110.

(at jeg efterhaanden som jeg har udført Noget, forstaaer mig selv bedre i min Stræben ...; denne Stilling indtog J. C. (cfr. „Afsl. Efterskr.“))

X, 5 B 168 p. 362; 211 p. 394.

(J. C.s Anmeldelse af Pseudonymerne (cfr. „Afsl. Efterskr.“) er af mig som Trediemand ved en Trediemand)

X, 5 B 168 p. 363; 211 p. 396.

(saaledes med mig [J. C.] som Forfatter, nu jeg er kjed af det, saa kommer Grundtvig yderst beleiligt og slaaer mig ihjel) X, 6 B 67.

([J. C. i „Svar til Hr. Theophilus Nicolaus, Forfatter af en saaledes betitlet Bog“ [α: „Er Troen et Paradox og „i Kraft af det Absurde“? ...“ af Magnús Eiríksson]) X, 6 B 68–82 p. 72–88.

(Jeg, J. C. siger, at jeg „ingenlunde udgiver mig for at være en Christen“ men lader Chrstd. staae)

X, 6 B 68 p. 72.

(De [Th. Nicolaus] slutter med den Op-

fordring til Hr. C. ... paa ny at tage den Sag om Paradoxet under Overveielse) X, 6 B 68 p. 75.

(De [Th. Nicolaus] udenvidere identificerer Joh. de silentio med J. C.)

X, 6 B 71.

([af Vigtighed] de nærmere Bestemmelser, som J. C. giver for at sikkre, at det Absurde ikke saadan er i vulgair Forstand det Absurde) X, 6 B 80.

(at troe det Absurde. Det Udtryk bruger ... J. C.) X, 6 B 80.

(Indvendingen at der er Strid mell. det Absurde i Joh. de silentio og J. C. er Misforstaaelse) X, 6 B 81.

(Polemika R. Nielsen af J. C. Stiiløvelser i Charakter, som ikke skulle bruges) X, 6 B 83–92 p. 91–101; 117.

(J. C. havde rigtigt seet, at Opgaven var en Digter-Tænker Opgave)

X, 6 B 84 p. 91.

(J. C. kalder sin Bog [„Afsl. Efterskr.“]: et Indlæg) X, 6 B 84 p. 91.

(Offentlig Retssag. J. C. ... contra R. Nielsen Professor i Philosophie R a D.) X, 6 B 88 p. 94–97.

(Jeg har ikke kunnet styre J. C. før han fik dette sagt [mod R. Nielsens „Evangelietroen og den moderne Bevidsthed“]) X, 6 B 88 p. 97.

(Et Ord angaaende Prof. Nielsens Forhold til min Pseudonym J. C.)

X, 6 B 94,3.

(J. C. har viist, at den hele moderne Speculations Grundforvirring er at have rykket det Christelige ... ned i det Æsthetiske)

X, 6 B 105 p. 131–132.

(Adskilligt foranlediget ved Prof. Nielsens „undersøgende Anmeldelse“ af „J. C.“) X, 6 B 110–113 p. 137–143.

(J. C. har ved Form-Reduplicationen af Indholdet ... overvundet den Vanskelighed: ... at der „Troen“ betræffende ikke skal doceres)

X, 6 B 111 p. 137; 121 p. 154.

(en Yttring af Hr. Prof. Martensen i Forordet til hans „Den christelige Dogmatik“ ... er myntet paa J. C.)

X, 6 B 113 p. 143; 143 p. 193.

([J. C.] forberedte sig paa at udholde det Martyrium, saadan i nogle Aar, at blive ignoreret) X, 6 B 114 p. 146*.

(Om Prof. Martensen; Prof. Nielsen; J. C.) X, 6 B 116-118 p. 149-153.

(Det burde ogsaa være indskærpet, at J. C. ikke er Mag. SK) X, 6 B 118.

(Om Prof. Niensens Forhold til min Pseudonym: J. C.)

X, 6 B 121-123 p. 154-164.

(Hos Pseudonymen [J. C.] fortættedes Chrstd.s Indhold i det mindst mulige Minimum, ... at ikke det „Parenthetiske“ kommer frem) X, 6 B 121 p. 154*.

(Pseudonymen selv [J. C.] er ietvæk Svinget) X, 6 B 121 p. 155*.

(Pseudonymen [J. C.] forvandet [af Prof. Nielsen] til en Slags Docent, der bringes i en lærd Strid med Prof. Martensen) X, 6 B 121 p. 156.

(„Afsl. Efterskr.“ er ikke af mig, men af en Pseudonym, J. C.)

X, 6 B 128 p. 170.

(græsk Videnskab, hvilken egl. er den, Pseudonymen [J. C.] bruger ... skylder tillige en tidligere tysk Videnskabelighed ogsaa Hegel selv saare meget)

X, 6 B 128 p. 171.

(J. C. har længst oplyst denne Confusion [at man i ligefrem Meddelelse forklarer Paradoxet]) X, 6 B 143 p. 193.

(I „Et Følgeblad“ [i „Om min Forf.-Virksomhed“] siges ... at jeg ved Pseudonymer har repræsenteret: en gudelig Satire [her maa man ogsaa tænke paa J. C.] X, 6 B 150 p. 225.

(J. C. vilde sige: saa kommer der en Professor [R. Nielsen] og vil forvandle Sagen til et ... 5/8 videnskabeligt Professor-Mellemværende)

X, 6 B 150 p. 226.

(J. C. udtrykker det Christelige i den Sætning: det at være Christen er at lide) XI, 1 A 181 p. 139.

([Om at J. C. bruger Kategorien: Fugle-Kongel]) XI, 1 A 240 p. 195.

(Digteren ... kommer i samme Situation, som den J. C. omtaler i Forhold til en Taler, der i en Climax tager feil af Directionen) XI, 1 A 430 p. 328.

(Biskop Martensen ... holdt sig taus ligeoverfor Pseudonymen J. C.)

XI, 3 B 107 p. 173.

(Martensen holdt sig taus ligeoverfor Prof. Niensens Benyttelse af Pseudonymen [J. C.] mod ham)

XI, 3 B 107 p. 174.

(jeg har (ligesom min Pseudonym J. C. ...) sagt til mig selv: Du maa see, at Du ogsaa kan hitte paa at gjøre Noget)

XI, 3 B 278,8.

se ogsaa „Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift“.

„Climacus og Anti-Climacus. En dialektisk Opfindelse“ se „Climacus og Anti-Climacus. En dialektisk Opfindelse“.

„Johannes Climacus eller De omnibus dubitandum est“ se „Johannes Climacus eller De omnibus dubitandum est“.

„Mag. Søren Kierkegaards „Johannes Climacus“ og Dr. H. Martensens „Christelige Dogmatik“. En undersøgende Anmeldelse“ se Nielsen, Rasmus.

Climax ([En Præst, der prædikede om Himmelfarten, hans C. var dannet bagvendt]) V A 18.

(en af de misforstaaede C. man har dannet med H. t. Chrstd. [er, at et Christus-Billede som Idee maa bevæge ethvert Mske]) V A 35.

(Noget om gudelig Veltalenhed. En besynderlig C. [i en Prædiken over et Mirakel]) VI A 156.

Clique (Der er i et lille Folk en Fare, som kun ligger altfor nær ...: det er Sammenhold i Smaa-Partier (Cotterie, C.)) VIII, 2 B 73 p. 134.

se ogsaa Cotterie.

Clärchen (Goethe fremstiller altid sine qvindelige Figurer blot i Belysning af mandlig Egoisme. Tag C.! [i hans „Egmont“]) X, 2 A 465.

([C.s] Ubetydelighed er just Storhed) X, 2 A 465.

Coelibat (Chrstd. anbefalede C.) II A 244. (Geistligheden viste i C. Yderspidsen af Ligegyldighed mod Qvinden) II A 429.

(Hermed [o: med Kjønssforskjellens Betydning for den classiske Verdens-An-

skuelse] staaer Betydningen af C. i Berørelse) II A 798.

(Præsterne ivre mod C. – og paa samme Tid adopterer Verdsligheden det: Journalister o: D:) X, 3 A 419.

(Vi leve nu saaledes [i Protestantismen]: Alt Dette med C. er ... ufornuftig Gudsdyrkelse) XI, 1 A 129.

(Da Paven befalede, at den Geistlige skulde være ugift, da var Synspunktet for Chrstd. allerede længst tabt)

XI, 1 A 313 p. 247.

(jeg seer i [I. H. Fichtes „System der Ethik“] sidste Deel, at man af reent communistiske Grunde kommer til at anbefale C.) XI, 2 A 372.

(Feilen ved Middelalderens Chrstd. var ... kun at fordre [C.] af Præsterne)

XI, 3 B 150 p. 372.

se ogsaa *eenlig* Stand.

„*Cogitata Metaphysica*“ se *Spinoza*, *Baruch*.

„*cogito ergo sum*“ (cogito ergo sum ... er Conjunktivets Livsprincip) II A 159.

(cogito ergo sum og de omnibus disputandum est – Ord [af Descartes] ... ingen speculativ Sjælesorger kan uden dem ... røgte sit vanskelige Kald)

II B 18 p. 298–299.

(man vil ansee ... cogito ergo sum og de omnibus disp: est ... for Ord, der ... vil erindre os om vort intellectuelle Livs Skabelse) II B 18 p. 299.

(det var Cartesius, der sagde cogito ergo sum og de omnibus dubitandum [cf. „Principia philosophiae“]) II B 19 p. 299.

(den nyere Philosophie ... begyndte med Cartesius ...: cogito ergo sum og de omnibus dubitandum est)

II B 19 p. 300.

([Om Descartes med Hensyn til hans to Sætninger: cogito ergo sum og de omnibus dubitandum est, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 18 p. 328–329.

([Om Betydningen af cogito ergo sum med Hensyn til Forholdet mellem Tænkning og Væren, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolego-

mena til den speculative Dogmatik“]) II C 22 p. 334.

([Om Descartes og hans Principper: 1) de omnibus dubitandum est og 2) cogito ergo sum med Hensyn til Forholdet mellem Tænkning og Væren, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 282; p. 288; p. 294; p. 329).

([Om Forskjellen mellem Descartes, Kant og J. G. Fichte med Hensyn til Forstaaelsen af cogito ergo sum, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...])

II C 25 (i Bd. XII p. 288; p. 294; p. 329).

([Om Forskjellen mellem J. G. Fichte og Spinoza med Hensyn til Forstaaelsen af de to Bestemmelser: Tanken og Substanten i cogito ergo sum, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...])

II C 25 (i Bd. XII p. 295–296; p. 329).

([Johannes Climacus] tog den anden Sætning til Hjælp cogito ergo sum [i Udarbejdelse til „Joh. Clim. ell. De omn. dub. est“]) IV B 2,10.

(ikke cogito ergo sum, men jeg handler ergo sum, thi dette cogito er noget Deriveret eller ogsaa er det identisk med jeg handler) IV C 11.

(Cartesius Sætning: jeg tænker – altsaa er jeg, er, logisk seet, et Ordspil [Cit. fra „F. H. Jacobi's Werke“]) V A 30.

Coincidents-Punkt ([Om R. Nielsens Opfattelse af C.-P. mellem Johannes Climacus og Anti-Climacus]) X, 1 A 636.

([SK om sit C.-P. med Mynster])

X, 1 A 660 p. 414.

„*omne animal post coitum triste*“ (deraf følger at der maa have været noget Comisk i Bevægelse iforveien)

V B 174,18; 175,12*.

Cold, Ole J. (rende omkring saa geskæftige for at paavise de romantiske Situationer (f. Ex. K [sandsynligvis Gæstgiver C. paa Store Kro] ... paa Fredensborg)) I A 64 p. 37*.

(staaer skrevet paa en Kakkellovn hos C.

[paa Store Kro] i Fredensborg: allicit atque terret. → II A 442.
 (Saa gik jeg op til C.s igien, sad og spiste) IX A 262 p. 149.
Collaterale, det (Betydningen af det Sibbern kalder det C.) II A 519.
 (Det C.) IV C 78.
Collective, det (det C. Dyre-Bestemmelsen, der gjør Livet lettere, giver comparativ Maalestok ... skjuler En i Mængden) X, 4 A 441 p. 271.
 (vi have opfundet, at det C. ... er „Alvoren“, at det at ville være den Enkelte er Phantasterie) X, 4 A 441 p. 271.
collidere (saasnart et Individ primitivt forholder sig til Gud per N.T., ... vil han ... collidere) XI, 1 A 155 p. 118.
 (det at elske Gud maa komme til at betyde, at Du derved collidere med Mskene) XI, 2 A 396 p. 389.
Collideren (christeligt er denne C. [at Dyre-Mskene styrte ind paa Aands-Msket] Aands-Mskets Opdragelse, hans Examen, ogsaa hans Mission) XI, 1 A 225.
Collision ([Om Forholdet mellem dramatisk og episk C. i Excerpter af Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“]) III C 34 p. 270.
 (jeg kunde have Lyst til at tegne en qvindelig Figur ... Hun skulde opleve at Søsteren var gift med den hun selv elskede. Det er C. for Resignation) VI A 12.
 (Vor Tid ... maa opleve C. mellem det Almene og den Enkelte) VII, 2 B 235 p. 33.
 (jeg har bemærket etsteds tidligere ..., at det sidste Løb altid er kjendeligt paa at alle C. ere i Retning af Sympathie) VIII, 1 A 271 p. 129–131*;
 X, 2 A 279 p. 206; X, 5 A 85 p. 98.
 (Den rædsomste C. vilde være at tænke sig f. E. en Fugl ... forelsket i en Pige) VIII, 1 A 462 p. 205.
 (nu det Christelige. Her er C. mellem Inderlighed og Yttring) VIII, 1 A 511 p. 232.
 (Ethvert Sandhedsvidne, der er blevet miskjendt af sin Samtid ... har oplevet

denne C.: ...) VIII, 2 B 88 p. 178.
 (En dialektisk mærkelig C. [om at en Individualitet, der beskæftiger sig med Tanken om at offre sit Liv for en Idee, oplever den Anfægtelse: at have anmasset sig for meget]) IX A 21.
 (det maa vel antages, at [Gud] bestemmer C. for hver især) IX A 310.
 (Hvilke frygtelige C. ere dog de christelige!) X, 1 A 155.
 (Styrelsen veed at danne C. for ethvert Mske just i Forhold til hans Kræfter) X, 1 A 260 p. 171.
 (det er C. mellem det Guddommelige og det Mskeliges Qualiteter, at Christus forstaaer Alt i guddommelig Forstand) X, 1 A 279 p. 187.
 (Den C. der er opstillet i ... („Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“) er den intellectuel-ethiske) X, 1 A 305.
 (i [„Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“] er opdaget og belyst: den sympathetiske C.) X, 1 A 328 p. 217; 551 p. 352.
 (En af de allervanskeligste C. er det, naar der bliver noget Tvetydigt ..., om hvorvidt det er Pælen i Kjødets eller det er Synd) X, 1 A 643.
 (kommer i Forhold til [Syndsbekjendelse] meget mærkelige C. af det Frivillige) X, 2 A 43.
 (C. er paa en Maade lagt an i eet af de tidligere Forsøg ... under Titlen: de occultis non judicat ecclesia) X, 2 A 156.
 ([Exempel paa religious C.]) X, 2 A 168 p. 133–135.
 (Frygtelige C.: at De, der sloge Apostlene ihjel meente at gjøre Gud en Dyrkelse dermed) X, 2 A 521.
 (En satirisk C.) X, 2 A 550.
 (de høieste C., hvor det Forventede er aldeles stridende mod Naturens Orden) X, 2 A 594 p. 424.
 (Alene denne ene C. i Christi Liv, hvilken Lidelse! [af fri Beslutning at forblive Mske]) X, 3 A 118.
 (sæt en af det Christeliges Qualitet mærket Handling ind i Livet, og Du skal vel see C.) X, 3 A 283 p. 210.

(Tag hvilken som helst christelig Regel for Handling ... [Du vil] opdage det Christelige og det Christeliges C. ... [og] at Du behøver Chrstd. for at holde ud i disse C.) X, 3 A 470 p. 314-315. ([Om C. for det enkelte Individ med Hensyn til at meddele, hvad der gaar over Ens Kræfter]) X, 3 A 704.

([Om hvorledes denne C. at hade Fader og Moder fremkommer i „Christenhed“]) X, 5 A 33; XI, 1 A 22 p. 21.

(At være det Overordentlige, Sympathiens C.) X, 5 A 85 p. 97-98.

(at elske Gud ... her vil C. vise sig ... fordi det at elske Gud er som at hade Fader, Moder, det at være Mske) X, 5 A 85 p. 98.

(først naar denne Respekts Forestilling [om Guds Majestæt] kommer tillive igjen ... kan et Mske ... glemme alle Sympathiens C.) X, 5 A 86.

(vi der ere fra Børn opdragne i Chrstd., vi ane ikke de store christelige C.) X, 5 A 142 p. 147.

(I Idealitetens Verden, i en Ynglings Phantasie er der ingen C.) X, 5 A 159 p. 187-188.

(I denne Verden er C. ... at det Overordentlige collidere med den Egoisme, som er den uvidende Mængdes, og med den Egoisme, som er de noget mere Videndes Misundelse) X, 5 A 159 p. 188.

(det væsentlige Christeliges C. ... fremkommer strax naar det Christelige sættes ind i Virkelighed) X, 6 B 247 p. 408.

(Mske-Tilværelses C.) XI, 1 A 225.

(hvilke rædsomme C. [Chrstd.] udviser: at blive salig i Modsætning til Andre) XI, 1 A 351.

(Ved Forening gaar ... de egentlige christelige C. ud) XI, 1 A 369.

(Den C. Chrstd. bestandigt stiler paa er: at frygte Gud mere end Msker) XI, 1 A 372 p. 286.

(Med det at være den Første følger ... de C. ..., som N.T. forudsiger ... - men saa følger ogsaa Saligheden) XI, 1 A 455.

(Tag Barne-Daabens Indbildning bort,

og vi har strax de ægte christelige C.) XI, 1 A 546; XI, 2 A 241 p. 251.

(Den sande christelige C. fremkommer saaledes: Verden vil paa ingen Maade have Chrstd. bort) XI, 2 A 67.

(Chrstd. er et Rige ikke af denne Verden. Dog vil det have Plads i denne Verden - just deri ligger Paradoxet og C.) XI, 2 A 80 p. 85.

(De farlige C. i Verden ere fremkomne ... der, hvor de egentlige Vedkommende godt selv vidste, at de forfægtede noget Usandt) XI, 2 A 85 p. 89.

(der er Ingen uden, at han ... har gysset ... ved den C. med det Numeriske i Begrebs Kamp) XI, 2 A 89 p. 97.

(Qualitativt forskellig fra Arten man tilhører ..., at skulle vedblive at være i Arten: dette er ... den pinligste baade autopatiske og sympathetiske C.) XI, 2 A 125 p. 129-130.

(Geniernes C. i Katastrophe [at mangle Præmisser for at forstaa Afstanden til de Samtidige]) XI, 2 A 263 p. 265.

(alle C., som stikker i N.T. [ere] en Umulighed dersom der ikke er Pligter mod Gud) XI, 2 A 374.

(den C. ... at maatte lide fordi man ved at elske Gud bliver ikke som de Andre, ... just den er det Chrstd. stiler paa) XI, 2 A 396 p. 389.

(det er just denne C. som Christus især stiler paa: at lide af Msker)

XI, 2 A 434 p. 429.

(hvorfra de rædsomme C., i hvilke N.T. aander ...? Kommer ikke [det deraf] at det at blive Christen er at blive mskelig talt ulykkelig ... dog saligt forventende en evig Salighed?) XI, 3 B 32 p. 70.

(en, mskeligt, slet Handling, dog gudd., en god Gjerning; i mine pseudonyme Skrifter er denne C. fremstillet)

XI, 3 B 101 p. 163.

Collision, min (Jeg er af en Olding opdraget uhyre strængt i Chrstd., ..., derfor er jeg blevet bragt ind i C.)

VIII, 1 A 663 p. 315.

(jeg er ikke collideret med det Bestaaende, men med det Almeen-Mskelige) X, 1 A 92; 112 p. 84.

(Jeg er collideret men som Individ med noget Almeen-Mskeligt, at jeg hævdede en Forlovelse) X, 1 A 112 p. 84.

(jeg har gjort Alt for at ... min C. ikke skulde blive til Skade for Nogen) X, 1 A 112 p. 84.

(den egentlig christelige C. ... har jeg ikke oprindeligt havt i mit Omfang ... Min C. er ægte christelig: jeg forfølges – fordi jeg var godmodig)

X, 1 A 258 p. 170; 260 p. 172;

X, 2 A 156.

([SK om sit Livs C.s Potensation])

X, 1 A 260 p. 171–172;

XI, 1 A 277 p. 222.

(der kunde idag maaskee komme en eksistentiel C., der gjorde det aabenbart, at Du [SK] ingen Christen var)

X, 4 A 20.

([SK om sin mulige C. med Mynster])

X, 4 A 511 p. 330–332.

(at det var en religious C. [at jeg maatte forlade Regine] maatte nødvendigviis undgaae hende, som slet ikke var religious) X, 5 A 150,1 p. 172.

(tjente jeg Penge [ved at tjene Sandheden], da vilde mit Liv ikke udvise det Christeliges væsentlige C.)

X, 6 B 247 p. 408.

(Mit offentlige Livs C.)

XI, 1 A 125 p. 84–85.

(mit Livs C. ligger just i, at jeg ikke egoistisk vilde holde sammen med Nogen, men sympathetisk elske det at være Mske) XI, 1 A 209 p. 166.

(alle mit Livs C. ... ere frivilligt frembragte af mig selv) XI, 1 A 277 p. 222. se ogsaa *Abrahams-Collision*.

Colon ([SK om sin fremtidige Brug af C.])

VIII, 1 A 37; 38 p. 23–24.

„*Epistola ad Colossenses*“ ([SKs latinske Oversættelse af Colosserbrevet])

I C 36 (i Bd. XII p. 154–159).

Columbus, Christoffer ([Om Forskjellen mellem C. og Christus med Hensyn til Storhed]) IX A 59 p. 33–34.

(C. forlangte at blive begravet med de Lænker, i hvilke han saa uretfærdigt i levende Live blev lagt) X, 4 A 81 p. 49.

Comedie (Schema over den sig udviklende

C. [Excerpt af J. L. Heibergs Artikel „Svar paa Hr. Prof. Oehlenschlägers Skrift etc.“ i „Kjøbenhavns flyvende Post“ 1828, Nr. 13]) I C 124.

([Om at Homer er den første Opfinder af C.]) IV C 118.

(At Komedien nærmer sig til det Metafysiske, seer man ogsaa deraf, at den ... har det Almindelige til sin Gjenstand) IV C 120.

(Komedien udviklede sig af det ret Personlige) IV C 120.

(Hvorfor behøver Tragedien mere Historien end C.? Fordi Tragedien er mindre sandsynlig. C. retfærdiggjør sig selv metafysisk) IV C 121.

(Naturvidenskabernes Extravagance lod sig ypperligt bruge i en C.)

VII, 1 A 199 p. 133.

(den kosteligste C. ... : at lade hele den moderne Exegese og Dogmatik gienemgaae sit Cursus – i Samtidighedens Situation) VII, 2 B 235 p. 86.

(jeg er ogsaa spilt i C. [cf. Hostrups „Gjenboerne“ og „En Spurv i Tranedans“; Carit Etlars „Tonne gaaer i Krigen“ og Johanne Louise Heibergs „En Søndag paa Amager“])

VII, 1 A 154; VIII, 1 A 458; 654;

IX A 370 p. 213; X, 1 A 177;

X, 5 A 104 p. 119; XI, 2 A 299 p. 306;

XI, 3 B 105 p. 170.

(det Comiske pleier at være det sidste [Stadium] – C. ender ganske rigtig Hegels „Aesthetik“) X, 2 A 605 p. 433.

„*En Comedie i det Grønne*“ se *Andersen, Hans Christian*.

Comerc-Drama ([Om C.-D. af Tieck; den omtalte Person muligviis Bondekarlen Gottlieb, der optræder som Konge i „Prinz Zerbino“]) V B 179,2.

„*Det Comfortable og – Bekymringen for en evig Salighed*“ se „*Øieblikket*“. Nr. 2.

vis comica (Dersom man vilde sige: husk paa Du er ethisk ansvarlig for din Brug af det Comiske ... vilde hans vis comica maaskee ophøre) VI B 70,14.

Comik (Anlægget i den aristophanske C.) V B 150,3.

(Forsøg i den vanvittige C. Apostelen

Paulus examineret i Theologie af en Professor i Theologien) X, 1 A 401.

(der gives selv i det opbyggelige Foredrag en væsentlig medhørende C., der er ... lige saa pædagogisk rigtig som Taarer og Strenghed) X, 1 A 673.

([Om hvor demoraliserende C. af Holbergs Art er]) X, 2 A 304.

(Du den Ædle [= Socrates], Du var dog den Eneste, der ædelt og dybt forstod, hvad C. er) X, 2 A 304.

(C. er i Danmark en yderst vigtig Magt) X, 2 A 570.

(der gives Mske, der skuffende kunne eftergøre alle en Bevægelses Bevægelser; [men] ... de komme ikke af Stedet) X, 3 A 117.

(Vanvittig C. Scene paa Dommens Dag) X, 3 A 398.

(der skal C. til [i det religieuse Foredrag] for at vise Misforholdet mellem denne Søndags-Høitidelighed og det Daglige) X, 3 A 568 p. 373.

(Som en Dragt Prygl er den forkortede Opdragelse ... saaledes ogsaa C.)

X, 6 B 126.

Comik, min (Der lever ikke eet eneste Mske med mig ..., som jeg jo kunde knuse med min C.) X, 3 A 87.

(nu veed man, at jeg ikke ... godt kan komme til at bruge min C.)

X, 3 A 87.

comisk (er det comisk eller tragisk at en ung Pige falder) III B 88.

(Det Forfærdeligste, der kan hænde et Mske, er at han bliver sig selv comisk i det Væsentlige) IV A 166.

(det er comisk naar der til Grund for den comparative Godhed ligger den totale Skyld) VI B 72.

(at En i Kraft af at bære Fremtiden i sig handler mere energisk end nogen Minister er jo i een Forstand comisk) XI, 2 A 255.

Comiske, det (Hvor nær det Tragiske ligger det C. ... synes ogsaa at ligge til Grund for, at et Mske kan lee, saa han kommer til at græde) I A 34.

(vi ønske helst at læse det C. i Selskab, det Tragiske alene) I A 198.

(Hvorfra kommer dog egl. det C., der kan frembringes blot ved at give den samme Idee en anden Indklædning) I A 244.

(en ell. anden udvortes Omstændighed i sin sande prosaiske Nøgenhed netop ved sin Modsætning fremkalder det comiske) I C 86 p. 239.

(hvorvidt det comiske har et Umidd. [i Optegnelser til „Om Begr. Ironi“]) III B 6.

(det comiske har det Polemiske som nødv: Moment [i Optegnelser til „Om Begr. Ironi“]) III B 7.

(nogle ironiske Reflexioner over det C. i A's Situation [i Udarbejdelse til „Enten – Eller“]) III B 47,1.

(Misforholdet selv [mellem Idee og Virkelighed] er aabenbart det Tragiske, der saaledes bliver Eenheden af det Tragiske og det C.) III B 180,11.

(En anden Side af det Dæmoniske er det Kjedsommelige ... hvorved det gaar over i det Komiske) IV A 94.

(Det C. er egl. et metaphysisk Begreb. Det tilveiebringer en metaphysisk Forsoning) IV C 108.

(det Tragiske vil opløfte, det C. vil forbedre) IV C 112.

(Ideen til mine Forelæsninger) IV C 127.

(Det C. ligger bestandigt i Modsigelsen) V A 85; V B 60 p. 137; 174,8.

(Ideen af det comiske som det Erotiske er antydnet i „Begr. Angst“) V A 109; V B 174,8–19 p. 295–297.

(Det C. er en Categorie som tilhører Timeligheden. Det C. ligger i Modsigelsen. Men i Evigheden ... bliver det C. udelukket) V B 60 p. 137.

(Den hele Viisdom om det C.s Superioritet skyldes de 3, 4 sidste §§ i Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“) V B 72,33.

(det C. har indtil Dato en højere Idealitet [end det Tragiske]) V B 148,17.

([Exempel paa et svagt Eenhedspunkt, hvor det C. og det Tragiske er tilstede]) V B 150,9.

(det C. ligger i metaphysiske Bestem-

melser ... Det C. ... efterviser Modsigelsen med Ideen, saa er Tilværelsen forsonet) V B 150,17.

([Exempel paa en Eenhed af det C. og det Tragiske]) V B 150,23.

(Addenda til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“ ... 4) Jeg seer kun Eenheden af det C. og det Tragiske ...) V B 153.

(det C. i den uhyre Consequents Elskoven føder af sig: at faae Børn) V B 174,12.

(det C. i at de Elskende i Elskovens Lyst mere sig selv) V B 174,13.

(det C. i at Elskovens Lyst er en Anstrængelse) V B 174,14.

(besynderligt, hvorledes det C. slynger sig ind netop i de afgørende Stemninger) VI A 75.

(Jeg undgaar hvad det vrælende Genie altid ender med, at blive comisk [ved at sætte det C. imellem]) VI A 95.

(Det C. ligger i, at vi have byttet Roller. Hun klager, jeg lider ... [i Tryk-Manuscript til „Stadier“]) VI B 8,14.

(jeg tiltroer mig ... en vis Oprigtighed, der er væbnet med et skarpt Blik for det C.) VI B 54,12.

(Dersom man vilde sige til [den kun i Kaadhed comisk productive]: husk paa Du er ethisk ansvarlig for din Brug af det C. ... vilde hans vis comica maa-skee ophøre) VI B 70,14.

(Det rene C. er, at en Mand veed det Rette og dog viser at han ikke veed det. Her er den væsentlige Modsigelse) VII, 1 A 19.

(den vanskeligste Opgave ...: at om-gaaes det C. i Frygt og Bæven) VII, 1 B 55 p. 226; 62.

(jeg er ... maa-skee den Eneste, der her-ved fraskriver sig al Anseelse for at have Forstand paa det C.)

VII, 1 B 55 p. 226; 62.

(„Corsaren“ ... forfalsker og inficerer det C., og derfor gør det sande C. taust) VII, 1 B 55 p. 227.

(det er med det C. ligesom med det at ride, at kun nogle Faar forstaae det) VII, 1 B 55 p. 227; 67 p. 250.

(Gjennem det C. gaar Udviklings-

Veien fra Reflexionen til det Religiøse) VII, 1 B 55 p. 228.

(I Kjøbenhavn er det jo saa, at Alle have den rette Forstand paa det C., kun jeg ikke) VII, 1 B 55 p. 236–237; p. 241.

(Dersom det C.s Categorie er Modsigelsen: er dette Forhold [at der maa tales om SKs Buxer for at udbrede det, men ikke for at standse det] comisk) VII, 1 B 55 p. 237; 67 p. 250.

(Digteren overdriver jo lidt, for at ... det C. kan vise sig bedre)

VII, 1 B 55 p. 242.

(Jeg har allerede i nogen Tid været opmærksom paa hiint Blad [„Corsaren“] og paa den sig indsnigende Misbrug af det C.) VII, 1 B 55 p. 243.

(Det C. har Frater Taciturnus viist i at blive udskjeldt paa Bestilling) VII, 1 B 73.

(Nivelleringen er ved Abstraktionen det C.s Seier over alle relative pathetiske Instantier, og derved det Religiøses Mulighed) VII, 1 B 122.

(Det C. i at en levende Mand [Adler] i Forhold til et Faktum i sit eget Liv gjen-nemløber hele den ... nyere Exegeses Ramse)

VII, 2 B 241,5 p. 261; 257,12 p. 289; 261,7.

(I Fremstilling er Talens Colorit [i 1ste Afdeling af „Opb. Taler i forsk. Aand“] stundom lige til Grændsen af det C., dog i ironisk Pathos)

VIII, 1 A 15 p. 11.

(Exempel paa den Modsigelse der er det C.s) VIII, 1 A 478.

(Jeg forstaaer nu bedre ... det oprindelige og dybe Grund-Forhold jeg har til det C., og at dette vil komme mig til Gode i at belyse Chrstd.)

X, 1 A 187 p. 133.

(Hvor nær ligger dog ikke altid just ved det høieste Pathetiske det C.)

X, 1 A 390.

(den litteraire Nederdrægtighed ... absolut farlig fordi den forholdt sig til ... Folkets Eiendommelighed: Sands for det C.) X, 2 A 102 p. 76.

(det C. pleier at være sidste [Stadium i

en Livs Udvikling)) X, 2 A 605 p. 433.
(Jeg selv har som Forfatter aldrig udvist det C., der er blevet benyttet som tjenende af Pseudonymer)

X, 2 A 605 p. 433.

(det C. er en sphærisk Bestemmelse for det Høieste) X, 2 A 605 p. 434.

(det C. i Pseudonymerne er snarere et for høit Stadium, da det er et Dæmonisk) X, 2 A 605 p. 434.

(Æsthetisk rigtigt er Det det C., at En, der f. E. har tynde Been vil skjule det, ved udstoppede Lægge)

X, 2 A 638 p. 461.

([Om Brug af det C. i de i „Indøv. i Chrstd.“ indlagte Replikker])

X, 3 A 568 p. 373.

(man har endnu ikke forstaaet at nyde det C. ind i det Tragiske som det Tragiskes Potensation) X, 3 A 568 p. 373.
(det luttrede C. er altid saaledes, at man da ikke leer af Noget, som i Grunden i anden Forstand er det Ynkkelige)

XI, 1 A 144 p. 107.

„Et Bidrag til Belysning af det Comiskes foragtelige Misbrug“ ([Udkast til en aldrig publiceret polemisk Artikel i Anledning af „Corsarens“ Hentydninger til SKs Buxer])

VIII, 1 A 133*;

VIII, 2 B 102 p. 283–286.

Comitee (en mærkelig Overtroe vor Tid har paa det at faae en C. nedsat [Bemærkning i Anledning af Psalmebogs-Sagen]) VII, 1 B 195 p. 379; VII, 2 B 235 p. 58.
(Naar der i vor Tid blot bliver nedsat en C., saa kan man være sikker paa, at der ikke skeer mere den Sag betræffende) VII, 1 B 195 p. 380.

Comma (jeg sparer stundom meget paa Brugen af C.) VIII, 1 A 33.

Commentar (Læs for Alt N.T. uden C.) X, 2 A 555 p. 399; XI, 2 A 376.

([Chrstd. vil have] en Forkyndelse: i Ord – saaledes at Forkynderens Liv er C.) X, 4 A 555 p. 374.

(Vanskeligheden stikker i at det [der staaer i N.T.] ikke behager os – og derfor maae vi have C.) XI, 2 A 376.

se ogsaa *Exegese* og *Fortolkning*.

„Commentar zu den Briefen des Paulus an die Corinther“ se Billroth, Gustav.

„Biblischer Commentar über sämtliche Schriften des Neuen Testaments“ se Olshausen, Hermann.

„Commentatio theologico-critica de Petri Abaelardi doctrina dogmatica et morali“ se Frerichs, Johann H. F.

Commentator (Det gaar ofte med at følge C.s Vei som med den Reisende i London) I A 55.

(I Forhold til Alt, hvad der kvalitativt gjør Fordring paa at have reen personlig Betydning for mig – er en C. en farlig Indblanding) X, 2 A 555 p. 399.

(Enhver C. trækker fra)

X, 2 A 555 p. 400.

se ogsaa *Exeget* og *Fortolker*.

„Almindelig Commissions-Tidende“ ([Annonce fra „Almindelig C.s-T.“ 1839, Nr. 212 (12. Sept.), der kunde bruges som Idee til en Novelle])

II A 822 p. 277–280.

communicatio idiomatum ([Om Fremkomsten af Læren om communicatio idiomatum i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 108).

Communication (da der kun var eet lærd Sprog i Europa ... var derved sikkert ... at gjensidigt C. var gjort let)

VIII, 2 B 87 p. 172.

Communisme (Overveilsen No VII i 2d Følge [i „Kjerl. Gjern.“] om Barmhjerlighed er tillige rigtig vendt mod C.) VIII, 1 A 299.

(C. fører i Maximum til Mske-Frygtens Tyrannie ... netop der begynder Chrstd.) VIII, 1 A 598 p. 276.

(Det som C. gjør saa store Ophævelser over det antager Chrstd. at være Noget som følger af sig selv, at alle Msker ere lige for Gud) VIII, 1 A 598 p. 276.

(C. vilde sige: saaledes er det verdsligt rigtigt, der maa ingen Forskjel være mellem Mske og Mske ... o:s:v:)

IX B 22 p. 320.

([SK om sin anden Samtale med Christian VIII, denne Gang om C.]

X, 1 A 42 p. 29.

(Styrken i C. er aabenbart den i samme dæmonisk indeholdte Ingredients af ... christelig Religieusitet)

X, 6 B 41 p. 49–50.

„*Communismens Historie, eller historisk Bedømmelse af de socialistiske Lyksaligheds-Lærdomme*“ se Sudre, Alfred.

communistic (Tilsidst blive alle Spørgsmaal comunistiske) VII, 1 A 54 p. 23.

Comoedie se *Comedie*.

Comparison (De ligefremme C.: større størst ... er hvad der gjør Lykke i Verden, er Gjenstand for Beundring)

X, 5 A 159 p. 187.

Comparativ (Der gives Msker, der mangle C., de ere ... de interessanteste)

II A 674.

comparativ (Det comparative Standpunkt fra hvilket man hidtil har sat Chrstd. i Forhold til Fortiden er det: Intet er Nyt under Solen) III A 211 p. 87.

(Loven for det Numeriskes Existeren er: de leve comparativt)

XI, 2 A 88 p. 94.

Compendium (Medens jeg ivrer mod at Andre ikke studerer Kilderne, men C. – lever jeg selv et C.) II A 607.

(Jeg seer mig undertiden omgivet af en phrasenagtig Figur – ... et C. af et Mske) II A 609 p. 225.

Complement ([SK om sig selv som C. til Mynster])

X, 6 B 221 p. 352; 222 p. 354;

XI, 2 A 419 p. 409; XI, 3 B 15 p. 38–43.

(At det i hvorledes Mynster dømmer om min Opfattelse af Chrstd. maa blive aabenbart, hvis der er Misligheder i hans, da min er C. til hans)

X, 6 B 222 p. 354.

(Maaskee har [Mynster] den anden Side, C., i skjult Inderlighed)

X, 6 B 222 p. 354.

(Var Du ingen Bedrager ... Du eiede C. i skjult Inderlighed. Er Du en Bedrager ... vil Du dømme at C. er en Vildfarelse) X, 6 B 226 p. 363.

Compliment (C. er jeg ingen Ven af)

X, 6 B 97 p. 106.

Compressivitet ([Om Expansivitet og C. (Attraktivitet) som Activ-Reaktivitet i

Excerpter af Baaders „Vorlesungen über speculative Dogmatik“])

I C 33 (i Bd. XII p. 138).

con amore (jeg er anderledes tilmode, naar jeg con amore gjør et saadant Skridt i Retning af „Corsarens“ Goldschmidt, og naar ... overfor Dr. Rudelbach)

X, 6 B 217 p. 345.

Concentration ([Sammenligning med] Sjælens C. i Øiet i et Nu paa engang – een Gjenstand – og saa paa den næste i det Uendelige) I C 125 p. 307.

Concession (Forholdet til Qvinden bliver paa en ell. anden Maade en C. [i Optegnelser til „Vrangen og Retten“])

V B 179,7.

(Biskop Mynster ... har forhjulpet Adler til ved nogle C. ... igjen at nødvendiggjøre sin Afskedigelse)

VII, 2 B 235 p. 124.

(Man kan ... for dog at faae Mskene med ... gjøre C. i Retning af Chrstd.) IX A 226 p. 122.

(Verdslighed kan ved en lille C. [Vedkommende just gudeligt har gjort] være aldeles rigtig) X, 4 A 22 p. 15.

Conclusion (mange Mskers Liv gaaer saaledes hen, at de have Præmisser til at leve, men ikke vinde nogen C.)

VII, 2 B 235 p. 5.

(Eet er, at et Liv er forbi, et Andet, at et Liv bliver færdigt ved at faae sin C.) VII, 2 B 235 p. 5.

(For at finde C. er det først og fremmest nødvendigt, at mærke ret levende, at den mangler, og derved ret levende savne den) VII, 2 B 235 p. 6.

(en Livs-Anskuelse er den eneste sande C. paa enhver Frembringelse)

VII, 2 B 235 p. 6.

(At bruge Døden som C. er en Paralogisme) VII, 2 B 235 p. 7.

(jo mere det skorter ... paa C., desto virksommere synes man i at mangfoldiggjøre Præmisserne) VII, 2 B 235 p. 7.

(Udholdenhed ... er altid fornøden, hvor der skal være Tale om at vinde en C.) VII, 2 B 235 p. 7.

(Præmisse-Forfatterne mangel C.)

VII, 2 B 235 p. 8–9; p. 16–17; 244 p. 267.

(Præmisser uden C. have en frappent Lighed med det Phosphoriske)

VII, 2 B 235 p. 8.

(veed man in concreto [hvor man tenderer hen], saa har man ogsaa C.)

VII, 2 B 235 p. 9.

„Biblischer Real-und-Verbal-Hand-Concordanz“ se Büchner, Gottfried.

„Concordieformelen“ se „Formula Concordiae“.

concret (en farlig Yndlings-Idee strax at ville være concret i at besvare et abstrakt Spørgsmaal [som det skeer i den nyeste Videnskab])

V B 14 p. 73; 41 p. 97.

Concrete, det (Det C. er det Mangfoldige og udøver som saadant en fortryllende Magt over Msket) V B 14 p. 73; 41 p. 97. (man begynder ikke strax med at lade Tanken blive concret, men in abstracto tydeliggjøre man sig den Tanke man vil eftervise i det C.) V B 41 p. 97.

Concretion (C. [strax at blive concret] virker ofte forførelserisk til at berøve Tanken den Sindsro, der er tilfreds med Tanken selv) V B 14 p. 73; 41 p. 96.

(Alvoren er kun tilstæde i den allerfineste C. (det empiriske Selv) og som Frihedens Bestemmelse) V B 68.

in concreto (Msket fører ved Siden af sit Liv in concreto et andet Liv in abstracto [cf. Schopenhauers „Die Welt als Wille und Vorstellung“]) XI, 1 A 178.

Concubine (Jeg har naturligviis tænkt mig Muligheden, men ... ikke vidst, at Hamann har realiseret den [at leve med sin Kone som C.]) VIII, 1 A 251.

Concupiscents (den dogmatiske C. ... er yderst fordærlig) II A 563.

Conditor (C. i Frederiksberg-Hauge) V A 111 p. 45; VI A 85; VI B 83,2.

(hos min gamle C. [i Optegnelser til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“])

V B 98,18; 116,1.

se ogsaa Conradi-Päthau, Johan G. og Mini, Jacob.

Confereren (exegetisk Lærdom og C. er ikke den Vei ad hvilken man kommer det Inspirerede nærmere)

VI A 153 p. 65.

se ogsaa Commentar; Exegese og Fortolkning.

„Confessio Augustana“ (Den augsburgske C. blev oversat paa Dansk 1533 af Sadolin) I C 2 (i Bd. XII p. 18).

(Om den augsburgske C. [i Excerpter af Lindbergs „Historiske Oplysninger om den danske Kirkes symbolske Bøger“]) I C 2 (i Bd. XII p. 20).

(H. N. Clausen mener, at [Reformatorerne] ogsaa antage den positive [Accommodation] ... og anfører „C. A.“ 7de Artic:) I C 19 (i Bd. XII p. 56).

([Om hvorledes de onde Aander omtales i „C. A.“ i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 67).

([Om „C. A.s“ korte Betegnelse af Hovedsætningen om det Guddommelige og Mskeliges Forening i Christus, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 94).

([Om „C. A.s“ svage Antydninger om Satisfactionstheorien i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 103–104).

([Om Fremhævelsen af den practiske Side i „C. A.s“ Behandling af justificatio og remissio peccatorum i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 113).

(i vore Tider beraabe enkelte Dogmatikere sig saa stærkt paa den augsburgske C. i Modsætning til „Formula Concordiae“) II A 434.

(mange Ting ere blevne Spørgsmaal for „Formula Concordiae“ som ikke var det for „C. A.“) II A 434.

([Om at Luther oversaae Frihedens subjektive Tilstedeværelse i Msket, med Henviisning til „C. A.“, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 76).

([Cit. fra „C. A.“ om Christi Legeme og Blod i Nadveren, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 107).

([Om „C. A.s“ Lære om den geistlige

og den verdslige Magt i Optegnelser om Nadverlæren, Nøglemagten og Kirke-regimentet] II C 33 (i Bd. XIII p. 127). (Consequent lærer den augsburgske C., at det maa aabenbares et Mske, hvor stor Synder han er [cf. „Den rette uforandrede Augsburgske Troesbekjendelse“ ... ovsr. ... af Dr. A. G. Rudelbach])

VIII, 1 A 675; VIII, 2 B 165,2; X, 2 A 473.

([Om den Definition paa „Kirke“ som findes i „C. A.“]) X, 4 A 246.

([Om Luthers Slaaen af f. Ex. i Artiklerne om Misbrugene No. 2 og 14, cf. „C. A. invariator“ og „Den rette uforandrede Augsburgske Troesbekjendelse“ ... ovsr. ... af Dr. A. G. Rudelbach]) X, 5 A 96 p. 112–113.

„*Confessio Haumiensis*“ se *Wældike, Marcus*.

Confessor (I den ældste christelige Tid kaldte man dem „Bekjendere“ (C.) „som under deres Formues Tab og Livsfare standhaftigen bekjendte Chrstd.“) II A 236.

Confirmation ([Om C. i Forbindelse med Behandlingen af Barne-Daab i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 100–102).

([Et Barn af christne Forældre] skal confirmeres ... den Unge svarer „ja“ ... men han faaer ikke noget afgjørende christeligt Indtryk)

VII, 2 B 235 p. 222–223.

(der var endda lidt Mening i C. naar den henlagdes til det 25de Aar)

IX A 335; 461; XI, 2 A 81.

(C. ... er ikke Andet end en Leeg, hvor Børnene lege Voxne) X, 1 A 38.

(C. forslaer kun lidt [som pathetisk Situation for at udtrykke, at man vil være Christen]) X, 2 A 399 p. 284.

(da man stod C. — ak, og det var slet ikke Chrstd.) X, 5 A 48 p. 52.

(en Dreng [tituleres] ved Præstens Affectation — maaskee for at skjule over Misligheden ... [hoitidsfuldt]: en ung Christen [i Optegnelser til „Indøv. i Chrstd.“]) X, 5 B 29,9; 31,9.

(at vi ere ... confirmerede som Børn

o:s:v: deraf bevise vi, at vi ere Christne) X, 6 B 261 p. 432.

(C. ... det er fast latterligt at høre Præsten paa slige Dage titulere Dreng: smaae Christne) XI, 2 A 81.

„*Confirmationen og Vielsen; christeligt Comedie-Spil eller Det, som værre er*“ se „*Oieblikket*“. Nr. 7.

Confirmationsdag ([En ung Piges C.] Hun modtager blandt de mange ... skønne Presenter ogsaa N.T.) XI, 1 A 347.

Conflikt (i en saadan C. med Omverdenen [uden Inderlighed til at sørge over sig selv] kan man let glemme ... sit inderste Forhold til Gud) IX A 90 p. 48.

(C. mellem den mskelige og den guddommelige Sandhed) IX A 124 p. 62. (deri ligger egentlig C. mellem Chrstd. og Msket, at Chrstd. er det Absolute) IX A 284; X, 5 B 249 p. 422.

(C. mellem [det Interessante — det Eenfoldige] er i Forhold til mit Forfatter-skab) X, 1 A 322.

(Sandhedens egentlige C., den med Mængden ... Abstraktionerne ... er som ganske gaaet af Minde)

X, 1 A 356 p. 231–232.

(Nu kommer C. At ville troe hvad man ikke kan begribe) X, 1 A 367.

Conformitet (den C. at være forhaanet o:s:v: er den sande [modsat Middelalderens at have Christi Vunder paa sit Legeme]) VIII, 1 A 349.

confundere (naar en Mand ugeneret vil omforklare en intenderet apostolisk Existents til at være Genie ... saa confunderer han rædsomt)

VII, 2 B 235 p. 26.

Confusion (uhyre C. i Begreberne i vor Tid! Især ... tydeligst i Præsternes Præk) V A 18.

(Deraf al den ... C. som er i Viden-skaben [at man eksisterer til daglig i andre Categorier end dem hvori man speculerer]) VII, 1 A 80.

(Ved Anonymiteten bliver Forholdet et andet, den Paagjeldende [Udskjelderer] forbliver skjult ... og det Hele bliver C.) VII, 1 B 54.

(Usikkerheden og C. [i Adlers Tilsvær

- af 10d Mai 45] – belyser en Deel af den moderne Philosophie og Dogmatik) VII, 2 B 235 p. 105.
- (I Prædikeforedraget de utallige C., hvorved man ... gjør Apostlene til Genier) VII, 2 B 241,5 p. 261.
- (Den samme aabenbarede Lære bliver behandlet ... af en Slægt som ved mange Aarhundreder er fjernet fra hiint Første. Afstanden begunstiger C.) VIII, 2 B 7,7 p. 26.
- (Ofte nok har jeg paaviist den moderne Philosophies C. betræffende Troen) IX A 11 p. 8.
- (har bragt en uhyre C. ind i Chrstd. at man snart prædiker dialektisk, snart som var Troen det Umiddelbare) IX A 32 p. 19.
- ([Prædikeforedraget viser C. i Christenheden]) X, 2 A 21.
- (en Følge af Grund-C.: at Chrstd. ikke forkyndes af Vidner men af Lærere) X, 3 A 5.
- ([C. i Mynsters „Betragtninger over de christelige Troeslærdomme“]) X, 4 A 136 p. 78–79.
- Confusionsmagerie* (det moderne C. ved en Afstand af 1800 Aar) VII, 2 B 256,5.
- Conjunctiv* (Læren om Indicativ og C.) II A 155; 159.
- (C. tænker Noget som Tænkeligt) II A 156.
- (cogito ergo sum er C.s Livsprincip) II A 159.
- (Man maatte kunne skrive en heel Roman, hvori det præsentiske C. var den usynlige Sjæl) II A 160.
- (om det C. der indtræder som et Glimt af den omtalte Persons Individualitet, ret egl. kan siges at være en dramatisk Replique) II A 161.
- ([Johannes Climacus saa] hvorledes et conjunctivum midt i en indikativisk Sætning kunde kaste en forandrende Belysning over det Hele) IV B 1 p. 109.
- (C.s mangfoldige yndige Smaa-Hemmeligheder [om SKs Interpunktion]) VIII, 1 A 33 p. 21.
- Conradi* („Ueber die Praeexistents Christi oder die Voraussetzung der menschlichen Persönlichkeit“ v. Pfarrer C.) II C 53.
- Conradi-Päthau, Johan G.* ([Værtshuusholder paa à Porta]) VII, 1 A 240*.
- (det Samme [at man vilde skjule „Cor-saren“ for mig] hændte mig hos P.) X, 1 A 40 p. 27.
- Conradi-Päthau, Laura A.* (En saadan Figur ... kunde bruges til det indvævede Mynster i en Liig- eller Brudetale) VII, 1 A 240.
- conscientia* ([Albertus Magnus gjør Forskjel mellem συντηρησις og conscientia, cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 42.
- consequent* (At være consequent, det lønner ikke Umagen; det er altfor kjedsomme- ligt) III B 180,12.
- (Andet kan jeg ikke gjøre end ... at indrette Alt saa consequent som ... muligt, og saa overlade til Styrelsen, om den vil bruge mit Liv) VIII, 1 A 142.
- Consequents* ([Prædestinations-Læren] det første Fald betinger alle de følgende ved en rædsom C.) I A 10.
- (Begrebet „C.“; mange mene, at det bestaaer i bestandig at gjøre det samme) I A 45.
- ([Exempler paa] en besynderlig ironisk C.) II A 280.
- (al C. er en fortsat Inconsequents) II A 763.
- (den C., at fordi jeg elsker en Pige, at deraf fremgaaer et Barn, den gaaer over min Forstand [i Udarbeidelse til „Forførerens Dagbog“]) III B 109.
- (C. var [Johannes Climacus] en scala paradisi) IV B 1 p. 105.
- (min [det unge Mskes i „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] oprindelige Tro paa Tilværelsens C.) V B 119,19.
- (Ingen vil ell. kan udholde det anstrængende Arbeide at tænke een eneste Tanke heelt ud i alle dens fineste C.) VII, 1 A 13 p. 9.
- (C. er Ideen kjærere end verdslig Anerkjendelse) VII, 1 A 106 p. 54.
- (C. er dog Saligheden ... i Døden da fortryder man at man var inconsequent) VII, 1 A 109 p. 57.

([Om hvorledes C. bærer sig ad med de dumme Msker]) VII, 1 A 109 p. 57.

(For en Dialektiker ... er det at finde C. den høieste og den eneste Beroligelse) VII, 1 B 24 p. 196.

(C. [er] det Eneste jeg fordrer af [Adler]) VII, 2 B 235 p. 20.

(en Ironiker kan ved negativ-handlende C. forvandle en Angriber ... til En, der, uden at vide det ... angiver sig selv) VII, 2 B 235 p. 158.

(en Philosoph kan døe for sin C. men han kan ikke være inconsequent)

VIII, 1 A 170.

Consequents, min (Det, hvorved jeg har lagt mig selv Anstødet er min C.)

VII, 1 A 106 p. 53.

(at [Mskene] ikke kan forstaae min C., er et sørgeligt Beviis for i hvilke Kategorier ... de have deres Liv)

VII, 1 A 106 p. 54.

(min C. seirede [i Forholdet til Regine]) VII, 1 A 108.

(Den Idee, som jeg eksisterende udtrykte, ... var den [pseudonyme] Produktivitet i yderste C.)

VII, 1 A 109 p. 57; VII, 1 B 70 p. 256.

(Naar jeg er død, saa vil min C. staae ganske anderledes klar og kunne give ganske anden Fart til min Efterfølgelse) VIII, 1 A 142.

(mine C.: at jeg maa fremstille Chrstd. efter dens strengere Maalestok)

X, 2 A 589 p. 422.

(Det vilde ... være en mit personlige Livs C., om jeg, Forfatteren, blev Landsbypræst) X, 5 B 191 p. 377;

201 p. 382-383; 214 p. 402.

conservativ (min hele Anskuelse har i een Forstand været ... aldeles konservativ)

X, 1 A 74 p. 59; 112 p. 84.

(„Indøv. i Chrstd.“ ... er aldeles konservativ) X, 3 A 586 p. 384.

(jeg er saa konservativ, at hvis jeg maatte raade, skal der ikke forandres saa meget som en Knap i den interimistisk ansatte Undergraverkarls Kjøle)

XI, 3 B 32 p. 65.

Conservatisme ([Om C.]) X, 4 A 563.

„*Consolatio ad Apollonium*“ se *Plutarch*.

„*Consolatio pusillanimum*“ se *Blosius, Ludwig*.

Conspiration (den underfundige C. mod mig her hjemme) X, 3 A 7 p. 13.

(Forræderiet mod mig [er] ... : en Kjøbstads C.) X, 3 A 50 p. 48.

Constantin Constantius ([C. C. i „Gjentagelsen“]. Han er klog, Ironiker, bekjemper det Interessante, men mærker ikke, at han selv bliver hængende i det) IV A 169.

([C. C. anført som Deeltager i Gjestebudet i Udkast til „In vino veritas“]) IV A 170 p. 63.

(C. C. Reise til Berlin) IV A 178.

([Tryk-Manuscript til] „Gjentagelsen“ ... af ... C. C.) IV B 97,1.

([Udarbeidelse og Udkast til „Sendebrev til Hr. Professor Heiberg R af D.“ fra C. C., i Anledning af J. L. Heibergs Artikel „Det astronomiske Aar“ i „Urania for 1844“]) IV B 109-124 p. 258-312.

(C. C. betragter det sjelelige Moment [hos Qvinden] Troløsheden o: Piattethedens [i „In vino veritas“]) V A 110.

([Om det unge Mske hos C. C. i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 148,13.

([C. C. i spredte Udkast til „In vino veritas“, Gjestebudet]) V B 172,1.7.8.12.13.17.19;

173 p. 290-292.

([C. C. i spredte Udkast til „In vino veritas“, det unge Mskes Tale]) V B 174,4.5.

([Spredte Udkast til „In vino veritas“, C. C.s Tale]) V B 176 p. 300-302.

([Foreløbig Udarbeidelse til „In vino veritas“, C. C.s Tale]) V B 177 p. 302-305.

(C. C. har for megen Forstand [i spredte Udkast til „In vino veritas“, Johannes Forførerens Tale]) V B 183,7.

([C. C. i foreløbig Udarbeidelse til „In vino veritas“, Gjestebudet])

V B 187,11.13 p. 326-328; 188;

189 p. 330.

(C. C. (Forstands-Forhærdelse) [i Op-tegnelse om Forholdet mellem „Enten – Eller“ og „Stadier“]) VI A 41.

(C. C. skal have sagt, at han aldrig mere vilde gøre Gjestebud [Udtalelse af William Afham i „Stadier“) VI A 78.

(C. C. og det unge Mske sat sammen i Experimentets quidam (Humor avanceret)) VI B 41,10.

(i „Gjntagelsen“ er Følelse og Ironie holdt ude fra hinanden, hver i sin Repræsentant: det unge Mske og C.)

VII, 1 B 83 p. 277.

Constitutions-Trang (hele C.s-T. vil vistnok være beroliget, naar der bare blev nedsat en Comitee) VII, 1 B 195 p. 379.

construere (god Bemærkning af H. Ritter [i „Geschichte der Philosophie“) angaaende den construerende Opfattelse) VII, 1 A 48 p. 21–22.

Construktion (C.s Idee er phantastisk og kommer derfor i Forlegenhed ved det Concrete) VII, 1 A 48 p. 22.

Consulent (De fleste Mske have gjerne to C.) VIII, 1 A 379.

„*Aliis inserviendo consumor*“ (det [Cit. fra Scrivers „Seelen-Schatz“) passer paa mit Liv, jeg ofres paa Andre) X, 3 A 444.

Contemplatio ([C. anført som Punkt 2 i Udkast til Inddeling af et philosophisk Tidsskrift]) V A 100–101 p. 41.

Contemplation ([Om C. i den christelige Cultus i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“) II C 28 (i Bd. XIII p. 93).

(den egl. anthropologiske C., den er man [i den nye Philosophie] ikke begyndt paa) III A 3.

([Om Meningen med C.s Stilhed og Taushed i Optegnelser til „Om Begr. Ironi“) III B 15.

(en alvorligere C. gjør altid ensom) IV B 59 p. 218.

(Spørgsmaalet om Gjntagelsen er for Prof. Heiberg Spørgsmaalet om dens Betydning for C.) IV B 117 p. 292–293.

([Schopenhauer] er ikke selv den ved Askese naaede C., men en C., som forholder sig contemplerende til hiin Askese) XI, 1 A 144 p. 103.

(Et skjønt Billede, af Schopenhauer [om Forholdet mellem C. og Handling i „Die

Welt als Wille und Vorstellung“) XI, 1 A 178.

contemplativ ([Om Aristoteles Definition af Lyksalighed] den contemplative Tænken har kun i æsthetisk Forstand Entelechie) IV C 26.

contempler (Det gjelder om at den endelige Aand contemplerende hengiver sig i Sympathie med dens sig gjntagende Bevægelse [en Overveielse i J. L. Heibergs Artikel „Det astronomiske Aar“ i „Urania for 1844“) IV B 111 p. 268. (Gjntagelsen er efter Prof. Heiberg [i den individuelle Aands Verden] ... kun for den contemplerende Aand ikke som Opgave for Friheden [cf. „Det astronomiske Aar“) IV B 117 p. 292.

„*Les Contes des Fées*“ se d'Aulnoy, Marie C. 7.

Continuerlige, *det* (Den fri Handling er det Discrete, Dyden det C. [i Aristoteles „Ethica Nicomachea“) IV C 17.

Continuerlighed ([Om mangel paa C. hos Justinus Kerner]) II A 116.

(man burde skrive den mskelige Sjæls Historie ... i Sjælstilstandens C. (ikke i Begrebets) consoliderende sig i enkelte Bjergknuder) II A 163.

(Det som nu vil ... blive vor Tids Classicitet, vil være Stemningens C. istedetfor Begrebets) II A 661 p. 237. (i Aandens Verden er C. ikke blot Glæden, men er Aanden selv)

VII, 2 B 235 p. 175.

(det ikke kvalitativt at respektere C. er at have sit Liv udenfor Aandens Sphære) VII, 2 B 235 p. 175.

(C. er, at enhver Fordring gjøres dialektisk i Forhold til det Foregaaende)

VII, 2 B 235 p. 175.

(Charakter er egentlig C.) X, 1 A 436.

(Som det enkelte Mske, saaledes behøver ogsaa Slægten Repetitioner, eller Repetenter, for at bevare C.)

X, 2 A 207 p. 161.

Continuitet (dette er det Desultoriske i Paradoxet, der mangler C., eller ... kun har bagvendt C. ... ikke oprindeligt viser sig som en C.) IV C 29 p. 386.

(Forholdet mellem det speculerende

Subjekt og den historiske Existents. Hvilken er C., hvilken er Primitivtæten?) IV C 92.

(det Episke ligger i C., det Lyriske i Discretionen) IV C 123.

(en Existerendes Tænken kan ikke faae den evige C.) VI B 56.

(løgnagtigt at ... (den ligefremme C. og Eensartethed med „de Andre“) skulde være høiere end Klosteret)

XI, 1 A 16.

(christeligt, er Dette Vaas ..., dette om den ligefremme C. med forrige Generation) XI, 1 A 22 p. 21.

Continuum (Tingene selv ere Tal, og det tomme Rum er Skyld i, at de ikke danne et C. [i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“])

IV C 3 p. 374.

Contracts-Forhold (Gud vil intet C.s F. have med et Mske, men vil ubetinget Lydighed) IX A 347 p. 199.

Contradictions-Princip (At Identitets-P. ... er det til Grundliggende for C.s-P. er ikke vanskeligt at indsee) V A 68.

(I Opinionen taber Mynster ogsaa Slaget paa C.s-P.) X, 2 A 155 p. 117.

Contra-Sætning (I „Christenheden“ ..., har man taget enkelte Sætninger (uden at tage deres C.-S.)) XI, 1 A 154.

(Sætning og C.-S. ... betyder: at fordre Tro, og at forhindre ligefrem Nærgaaenhed) XI, 1 A 154.

convenere (Convenerer det Udsagte os, gjør det ikke Noget, at det, endog af Christus siges særligen til Disciplene) XI, 1 A 26.

(vi maae bedre sikkres. Dette naaes der- ved, naar Mske opfinde Noget, som convenerer os) XI, 1 A 73 p. 56.

(hvis det skal være Alvor med at bede om den Hellig-Aand, det convenerer ikke os Mske) XI, 1 A 73 p. 56.

(Protestantismen resolverer rask at cas-serer hele den Deel af Chrstd., som ikke convenerer) XI, 1 A 391 p. 301.

Convent ([Om P. C. Kierkegaards Fore- drag paa C., 5: Roskilde Præste-C. 30. Oct. 1849, om Martensen, SK, R. Niel- sen og Pseudonymen H. H., cf. „Dansk

Kirketidende“ 1849. Nr. 219])

X, 2 A 256 p. 189; 263 p. 193*;

273 p. 201–202; 275 p. 204*; 280;

286 p. 210–211; X, 6 B 125 p. 167;

130 p. 172–174.

(nu er det fra C. [5: Roskilde Præste-C. 5. Juli 1855], at det dræbende Slag skal komme ... særligen fra Grundtvigia- nerne, særligen ved [P. C. Kierkegaard])

XI, 3 B 155 p. 244; 164 p. 270–272.

([Om det at samles til C. i „Alvorlige

Mænds Alvor“, Udkast til første Afde- ling i „Lidt Extra“])

XI, 3 B 164 p. 270–272.

(3 Gange bekendtgjøres det, at denne Gang [5: 5. Juli 1855] agter C. at for- handle: Dr. SKs polemiske Optræden)

XI, 3 B 164 p. 271; 168 p. 281.

([Pastor Andersens] Replik paa „C.“ kan man læse i „Dansk Kirketidende“ [1855]) XI, 3 B 173.

„Dr. Kierkegaards Halvtimes-Læsning i sidste Convent“ ([Udarbeidelse til en aldrig anvendt polemisk Artikel i An- ledning af P. C. Kierkegaards Foredrag paa Roskilde Præste-C. 30. Oct. 1849])

X, 6 B 130 p. 172–174.

„En Slump Præster (Convent)“ se „Lidt Extra“.

Convent-Forhandling (C.-F. pleie saa at trykkes – atter for at faae Vigtighed)

XI, 3 B 164 p. 271.

Convent-Præstation (Ifølge hvad man hid- til kjender til C.-P. er der ingen for- nuftig Grund til at vente noget Over- ordentligt) XI, 3 B 155 p. 244.

(Ogsaa [Biskop Mynster] ansaae disse Præstationer for tyndt Øl)

XI, 3 B 155 p. 244.

Convent-Øl (tyndt Ø. hedder C.-Ø.)

XI, 3 B 155 p. 245; 336,8 p. 473.

Conversation (den meest forfriskende C. at Træerne føre ... idet den dysser den udvortes Sands vækker den indvor- tes) II A 505.

„Conversations- og Nyheds-Post“ se „Kjø- benhavns-posten“.

Conversations-Talent (Taushed skjult i det afgjorteste C.s-T., det er Taushed)

XI, 1 A 383.

conversere (Der blev mig forundt ... en Genialitet – denne Gave er at kunne conversere ... ethvert Mske)
XI, 1 A 383.

Copernicus, Nicolaus (i Dogmatiken gjorde [man] samme Opdagelse som i Astronomien C.) I A 21.

(jeg er overbeviist om, at der i alle Daarekister have været Copernicaner for C.) II A 189.

(Catholicismen ... der kom ogsaa i denne Henseende en C. (Luther)) II A 289.

copiere (Adler indlader sig paa at copiere Pseudonymerne) VIII, 2 B 7,10 p. 30.
([Om at P. C. Kierkegaard copierer Grundtvig]) X, 2 A 306 p. 222.

Copist-Exegese (C.-E. ell. Om Forholdet mellem N.T. og G.T.) II C 3.

Copisterie ([Om R. Nielsens C. af Johannes Climacus i „Evangelietroen og den moderne Bevidsthed“])
X, 6 B 84–85 p. 91–92; 89 p. 99.

Copulative, det (Skal Chrstd. igjen indføres i Christenhed, maa den blive forkyndt ... saa Chrstd. ikke bliver det C. men det Disjunktive) X, 5 A 42 p. 46.

„*Coranen*“ (Muhamed protesterer af al Magt mod at ... „C.“ [bliver anseet] for et Digt) X, 1 A 130.

Cordelia ([Om C.s Breve i Udarbeidelse til „Forførerens Dagbog“, Indledningen]) III B 50 p. 139–140; 54,1.
([Udarbeidelse til „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“]) III B 74*; 75; 90; 100; 115.

([Om C.s Favnetag i endelig Udarbeidelse til „Forførerens Dagbog“, C.s Historie]) III B 160,2.

(at Scenen er i C.s Huus, er Raffinementet [i „Forførerens Dagbog No 2. Et Forsøg i det Dæmoniske“]) IV A 181 p. 67.

([Om Skildringen af Johannes og C. i SKs Bemærkninger til Anmeldelsen „Fragmenter af en Brevvexling“ i „Forposten“ 1843, Nr. 13 (26. Marts)]) IV A 231.

([C. i spredte Udkast til „In vino veritas“, Johannes Forførerens Tale])

V B 183,4.

([Cit. fra „Forførerens Dagbog“ som Exempel paa Culminationen af Forførerens Egoisme]) VII, 1 B 83 p. 277.

Cordelias Historie se „Enten – Eller“.

Corinth ([Om Paulus Stridigheder i Menigheden i C. i SKs Demis-Prædiken]) IV C 1 p. 358.

Cornelia se Olsen, *Cornelia*.

Cornelius Nepos ([Optegnelse til Diapsalmen „C. N. fortæller om en Feldt-herre ...“, cf. „Eumenes“]) II A 414.

Corporlige, det (Det C. – det Aandelige) X, 4 A 289 p. 155–156.

Correcteur (jeg giver formelig Penge ud [som Forfatter], saa min C. bogstaveligt har tjent mere end jeg)
VII, 1 B 211 p. 390.

(Honorar til C. (100 rd) [for „Afsl. Efterskr.“]) X, 1 A 584.

Correctiv (Min Productivitet betragtet som „C.“ til det Bestaaende)

X, 1 A 640; X, 3 A 527; 565;

XI, 3 B 51 p. 98; 104 p. 167.

(Bestemmelsen „C.“ er en Reflexions Bestemmelse ligesom: her – der; Høire – Venstre) X, 1 A 640.

(Det at afgive C.)

X, 1 A 658 p. 411; X, 3 A 527.

(Det er ret egentlig en Resignations Op-gave at afgive C.) X, 1 A 658.

(den socratiske Uvidenhed ... er den vor Tids Speculation har behøvet til C.) X, 1 A 679 p. 430.

(Qvinden er og bør være et C. i at forkynde det ethisk-Religieuse)
X, 2 A 193 p. 152.

(Et C. har ikke at forsøge at fortrænge et Bestaaende, men ... at beaande, inderliggjøre) X, 3 A 527.

(C. dømmer jo ligesaa godt mig selv)
X, 3 A 527.

(„De Offrede“, C.) X, 4 A 596 p. 413–414.
(Den usalige Vildfarelse er det, naar Den, der skal bruges til at anbringe C. ... vil gøre C. til Normativet for de Andre) X, 4 A 596 p. 413.

(Til det Sted ... at jeg har afgivet C. [i Udarbeidelse til „Om min Forf.-Virksomhed“]) X, 5 B 280.

([Om C. i Polemikken betræffende Martensens „Den christelige Dogmatik“]) X, 6 B 121 p. 159.

(Det Lutherske er et C. ... gjort til det Normative) XI, 1 A 28 p. 23.

(Det Lutherske C. frembringer ... den meest raffinerede Art Verdslighed og Hedenskab) XI, 1 A 28 p. 24.

(Naar Protestantismen skal være Andet end et i givet Øieblik fornødent C., er den saa ikke egl. det Mskeliges Opstand mod Chrstd.?) XI, 1 A 76.

(Naar Protestantismen skal være Andet end et ... C.: er saa Protestantismen egl. ikke et Affald fra Chrstd.?) XI, 1 A 87.

(er Protestantismen ... egl. ikke et C. og er der ikke afstedkommet en stor Forvirring, at det er blevet i Protst. gjort til Regulativet?) XI, 2 A 305 p. 324.

Correctur (jeg har ikke samtidig med C. [af „Afsl. Efterskr.“] begyndt paa noget Nyt, men kun paa „En lit. Anmeldelse“) VII, 1 A 4.

([Om at SK læste C. af „Afsl. Efterskr.“, da „Corsar“-Striden tog sin Begyndelse])

VII, 1 B 32 p. 202; 37 p. 207.

(i den Tid jeg læser C. har [jeg] ikke for Skik af fremtage noget nyt Arbejde) VII, 1 B 37 p. 207.

(Sætterten vil nu behage at levere anden C. [af „Afsl. Efterskr.“] ... med tilføjet Norm og indskudt hvidt Blad)

VII, 1 B 81,4.

(jeg ... trykkede „Christ. Taler“, sad midt i C., da hele Forvirringen [i 1848] udbrød)

IX A 375 p. 218; X, 1 A 202 p. 142.

(Forøvrigt stødte et Punktum i hiin Opsats om Betragtninger [i „Indøv. i Chrstd.“] ogsaa mig, da jeg læste C.) X, 4 A 604 p. 421; 605.

(jeg har Angst for at forandre i C., fordi jeg, med min Elasticitet, let kan komme til at skrive det Hele om) X, 4 A 605. (da jeg læste C. af „Enten – Eller“ og skrev „To opb. Taler“ havde jeg ... ingen Tid til at gaae paa Gaden)

X, 5 A 153 p. 179.

(Det gjør mig ondt ... at forandre „H“ til „h“ [i C. af „Indøv. i Chrstd.“] ... [da] C. ere ganske fortrinlige)

X, 5 B 33b,13.

Correctur-Læsning (jeg trænger til legemlig Recreation og Hvile. C.-L. af „Christ. Taler“ ... har anstrengt mig lidt)

VIII, 1 A 648.

Correspondence (C. Den indsendte Artikel „Prof. Madvigs latinske Grammatik ... vurderet af en Øltapper“ skal blive optaget [i Reenskrift til „Skrift-Prøver“]) VII, 2 B 274,17.

(C. Den indsendte Artikel „Om Prof. Heiberg som Æsthetiker“ vil det være Redakt: en Glæde at optage [i Reenskrift til „Skrift-Prøver“]) VII, 2 B 274,18.

(C. ... Indbydelse til Subscription paa ... „Geistlig Parleur ell. Haandbog for Præster“ [i Reenskrift til „Skrift-Prøver“]) VII, 2 B 274,19.

Corrigerende, det (det at forholde sig objektivt til sin egen Subjektivitet er et C.) XI, 2 A 97 p. 105.

Corrodi, Heinrich („Kritische Geschichte des Chiliasmus“ [1781-1783]) II A 241.

([Cit. om Messias fra „Kritische Geschichte des Chiliasmus“])

X, 4 A 217 p. 119-120.

([Omtale af Talmudisternes Beskrivelse af det 1000aarige Rige i „Kritische Geschichte des Chiliasmus“]) X, 4 A 219.

Corruption (Chrstd.s C. ... bestaaer deri, at Chrstd. bliver ved at bestaae efter at man har faaet gjort lige det Modsatte til at være Chrstd.) XI, 1 A 308.

([Om C. i Christenheden])

XI, 2 A 86 p. 90-93.

(det Grundtvigske Partie ligner meest den C., Scribe lykkeligt har givet Navnet: et Selskab for den gjensidige Beundring [i „Kammeraterne“])

XI, 3 B 182 p. 303.

„Corsaren“ (sært at „C.“ aldrig er faldet paa, at fremstille Folk ... nøgne med et Figenblad) VI A 74.

(grusomme og blodtørstige „C.“ ... dræb mig [Victor Eremita], men gjør mig ikke udødelig! ... ved „C.s“ Attest) VI B 192; VII, 1 B 28 p. 200; 55 p. 231.

(denne grusomme Naade og Skaansel for evigt at være udpeget som et Umske, fordi „C.“ umskeligt skaanede ham!) VI B 192.

(saa dadler man mig [i Artiklen „Den store Philosoph“ i „C.“ Nr. 285 (6. Marts 1846)], fordi jeg holder paa Mynster) VII, 1 A 26.

(Dersom ... „C.“ ikke ganske manglede Selverkjendelse, da vilde det let see, hvorfor jeg ikke vil anerkjendes af det ... hvorfor jeg endog vil udskjeldes af det) VII, 1 A 26; 99 p. 47.

(jeg har ... i den sidste Tid været paa første Pleie i „C.“) VII, 1 A 85.

(„C.“ vil nok understøtte det hele Foretagende negativt [efter Trykningen af „En lit. Anmeldelse“] netop som jeg ønsker det) VII, 1 A 98 p. 41.

(jeg skylder Ideen og det Ironiske at forhindre enhver Forvexling med det ironiske Finkel som „C.“ beværter med) VII, 1 A 98 p. 42.

(Artiklen mod „C.“ [o: „Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Forretning“ var skrevet i megen Frygt og Bæven]) VII, 1 A 98 p. 42.

(Mit ironiske Spring ind i „C.“ bidrager ... til at gjøre det tydeligt at „C.“ ingen Idee har) VII, 1 A 98 p. 43.

(det vilde have været Epigram over min Existens, om det engang maatte siges, samtidig med ham bestod et fuseragtigt ironisk Blad, af hvilket han blev roest) VII, 1 A 98 p. 43.

(Mit ironiske Spring i „C.“ gjør dernæst Omverdenen aabenbar i sin Selvmodsigelse) VII, 1 A 98 p. 43.

(Alle ... ønske i christelig Misundelse at Bladet maa bestaae) VII, 1 A 98 p. 43.

(Man siger det er mig, som bryder mig om „C.“) VII, 1 A 98 p. 44.

(Hvis jeg havde bekymret mig om „C.“, saa havde jeg forandret Lidt [i Forordet til „Afsn. Efterskr.“], for at undgaae Skinnenet) VII, 1 A 98 p. 44.

(i Alt hvad jeg skriver seer man Hentydninger til „C.“ ... saa maa det jo være „man“ der selv har „C.“ in mente) VII, 1 A 98 p. 44.

(at have et Blad som Alle læser, der ... [siger] de løgnagtigste Fordreielser – og det er Ingenting, men Alle læse det) VII, 1 A 98 p. 45.

(Enhver Slagtersvend troer sig berettiget til næsten at fornærme mig ifølge ...

„C.s“ Ordre) VII, 1 A 98 p. 45.

(Det Mindste jeg foretager mig ... faaer „C.“ det at vide, trykker den det og det læses af hele Befolkningen)

VII, 1 A 98 p. 45.

(En Udgiver er i mine Tanker literair ansvarlig ... Ved „C.“ er Hr. Student Goldschmidt Udgiver) VII, 1 A 99 p. 46.

([SK om sit indirecte Forsøg paa negativt at understøtte Goldschmidt som Udgiver af „C.“])

VII, 1 A 99 p. 47; 63; VIII, 1 A 420.

(„C.“ læser jeg ikke mere)

VII, 1 A 99 p. 48.

(Hør nu lille „C.“! Vær nu dog engang Mand) VII, 1 A 103 p. 49.

(jeg søgte at gjøre lidt for Andre. Jeg skrev de to Artikler mod P. L. Møller og „C.“) VII, 1 A 104 p. 50; X, 1 A 152*.

(Drengen [Adjutant Barths Søn] kjendte mig, han var en Læser af „C.“)

VII, 1 A 107 p. 55.

([Om Raaheden i at „C.“ skrives for den laveste Classe]) VII, 1 A 147 p. 93.

(Victor Eremita har maattet opleve ... at blive uødeliggjort – af „C.“)

VII, 1 B 1 p. 167.

(Hilarius Bogbinder ... er blevet smigret i „C.“) VII, 1 B 6.

(min gode „C.“ dersom Du hver Gang kunde skrive saa moersom en Artikel ... skulde Du udkomme sjældnere ... Du skulde aldrig saare) VII, 1 B 7; 8 p. 169.

(I Bladet formaner En, der selv siger sig at være Jøde, de andre Jøder i Danmark ... at tiltvinge sig Agtelse i Danmark [cf. Goldschmidts Artikel „Jødedom og Kunst“ i „C.“ Nr. 274 (19. Decbr. 1845)])

VII, 1 B 8 p. 170; 13 p. 181; 20 p. 191; 21; 24 p. 197.

(„C.s“ Vei ... fører ikke sin Redakteur [Goldschmidt] til Agtelse)

VII, 1 B 8 p. 170.

(„C.“ er hidtil rigtigheden mødt med det eneste rigtige Svar: taus Foragt)
VII, 1 B 12 p. 177; 13 p. 184; 32 p. 202; 33; 37 p. 210.

(et Blad, hvis Dialektik er: at blive udskjeldt i det er en Ære, at blive roest en Fornærmelse, at være Udgiver det eneste Foragtelige) VII, 1 B 12 p. 178.

(Der skal ikke føres nogen vittig eller æsthetisk Polemik mod „C.“ ... i Literaturen ingen æsthetisk Dom om „C.“) VII, 1 B 12 p. 179; 55 p. 231.

(den noterede Priis paa „C.“, at den er foragtelig) VII, 1 B 12 p. 179.

(„C.“ bliver frakkere og frakkere ... det her maa ende med at gaae ud over aldeles Private)

VII, 1 B 13 p. 180; 20 p. 191–192; 41.
(„C.“ er en Jøde-Opstand mod de Christne) VII, 1 B 13 p. 181.

(Hvilken dansk Forfatter vilde ogsaa være det bekendt, at være Forfatter af en Vittighed, der indlod sig med „C.“) VII, 1 B 14 p. 185.

(indskudt en saa betydelig Sum i „C.s“ Nedrivnings- og Udskjeldelses-Anstalt, at jeg turde haabe at vorde udskjeldt hele mit Liv [Frater Taciturnus]) VII, 1 B 15 p. 186; 55 p. 231.

(et vittigt Hoved har gjort en Bemærkning ... afsted til „C.“ for at faae Opbringerpenge, og „C.“ betaler brillant) VII, 1 B 18 p. 188; 24 p. 196; 32 p. 203.

(„C.“ er en Pøbel-Opstand og ... en Jøde-Opstand) VII, 1 B 18 p. 188.

(P. L. Møller ... i den af ham selv reviderede Artikel i Erslews „Almindelig Forfatter-Lexicon“ udgiver sig som Forfatter i „C.“)

VII, 1 B 18 p. 189; 22 p. 194; 55 p. 239; 69 p. 253; 72 p. 262.

(„C.“ er en Næringsvei, og Penge det eneste den bekymrer sig om)

VII, 1 B 18 p. 189.

(Som Forfatter i dansk Literatur fordrer jeg Tak ... for dette Skridt [mod „C.“]) VII, 1 B 18 p. 189.

(At „C.“ aftvinger Folk Penge, det være nu indrømmet, men Agtelse!)

VII, 1 B 20 p. 192.

(Man kan bestille „C.“ til at udskjelde) VII, 1 B 25 p. 198.

(„C.“ ... et Tilholdssted for afdankede Vittigheder) VII, 1 B 25 p. 198.

(Enhver der er bleven roest ... behøver blot at indsende Begjering om at blive udskjeldt ... : saa er „C.“ ødelagt)

VII, 1 B 26.

(passende at kunne anvende nogle af mine Fritimer til nogle ethiske og æsthetisk-ethiske Betragtninger betræffende „C.“ som et usædeligt litterairt Phænomen) VII, 1 B 32 p. 202; 33; 37 p. 213.
(hvad „C.s“ dilirium furibundum angaaer da er dette netop Sygdommen [at have en fræk Forestilling om, at man er rask]) VII, 1 B 32 p. 203.

(„C.s“ Aand ... omtumles mellem at ville tjene Penge og at ville være frygtet, men bestandigt selv har en Anelse om Selvmodsigelsen) VII, 1 B 32 p. 203; 35.
(I Danmark ... skal man tage sig iagt for at tale frit om „C.“)
VII, 1 B 37 p. 210.

(hvis Nogen skriftligt vilde fremtræde mod „C.“, da skal han iagttage i strængeste Maade Ærens og Ansvarrets og Sømmelighedens Forpligtelser)

VII, 1 B 37 p. 210.

(dette Blad har vendt alle Forhold om) VII, 1 B 37 p. 212.

(Har „C.“ Lov til at tale om mine tynde Been og mit latterlige Ydre)

VII, 1 B 37 p. 212.

(Det maa vel ogsaa have været Enhver paafaldende, hvorfor jeg ikke hidtil er kommen i „C.“) VII, 1 B 38 p. 214.

(som jeg som Forf. stolt frabeder mig den Anerkjendelse at være vittigere end „C.“ ... : saa er Striden hell. ikke selv lystig) VII, 1 B 38 p. 215.

(Lad derfor om muligt hele „C.“ handle om mig: saa er dog alle private saa længe fritagne) VII, 1 B 38 p. 217.

(Ethvert „C.“-Angreb er ... til ubodelig Skade) VII, 1 B 38 p. 218.

(„C.“ har aldrig legitimeret sig, er voxet op fra Skidtet) VII, 1 B 40.

(„C.s“ Standpunkt. Nivelleringen. Man vil have det Store nedrevet – ved Hjælp

af en Foragtelig) VII, 1 B 43.
 („C.s“ Angreb ... Analogier med at fremstilles paa Theatret. med at blive ... udskjeldt i en Forsamling) VII, 1 B 44.
 („C.s“ Vittighed. – Uvæsentlig –) VII, 1 B 45.
 ([Om „C.s“ Tegninger af SK]) VII, 1 B 45–46; VIII, 2 B 182 p. 283.
 (Ingen Regres mod „C.s“ Angreb) VII, 1 B 47.
 („C.“ forfalsker og inficerer det Comiske) VII, 1 B 55 p. 227.
 (saa langt fra at frygte „C.s“ elendige Udskjelden ... at [jeg] udsatte mig for Meget) VII, 1 B 55 p. 230.
 ([At Goldschmidt har udgivet „En Jøde“] gjør, at „C.“ i dette Øieblik maa behandles ... med en afgjort ethisk Sikkerhed) VII, 1 B 55 p. 231.
 (Min Fordring er til Hr. Student Goldschmidt, at han i et andet Blad ... med Navn under udvikler, hvilken Idee der ligger til Grund for „C.“) VII, 1 B 55 p. 232; 58.
 (Læse „C.“ gjør jeg ikke) VII, 1 B 55 p. 232.
 (uagtet Alle læse „C.“, saa hører det dog med til Legen, at Ingen vil være det bekjendt) VII, 1 B 55 p. 232; p. 238.
 (Min Vægter ... har den Mening, at hiint Blad ganske har ødelagt mig) VII, 1 B 55 p. 233; 64; 66.
 (det meest udbredte Blad har end ikke Charakteren af Tryk ... [det er] et Befordrings-Middel, som Bysnakken ... udgiver – som Manuscript for Venner) VII, 1 B 55 p. 239; 60.
 (den ny Bog: „Afsl. Efterskr.“ skal være anbefalet i „C.“ dog paa en modereret Maade) VII, 1 B 59 p. 245.
 („C.“ ... gjør stor Skade ved at forlokke Ubefæstede og friste Halvdannede) VII, 1 B 69 p. 254.
 („C.“ havde netop udødeliggjort mig og smigret mig ... Noget vilde jeg gjøre) VII, 1 B 69 p. 254.
 (en Replik [„Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Forretning“ af Frater Taciturnus] til „C.“: denne Replik var

ironisk, men meget stærkt ethisk understrøgen) VII, 1 B 73 p. 263.
 (Det Ethiske er: at ethvert Angreb i „C.“ paa [Frater Taciturnus] bliver end yderligere Selv-Angivelse: at den foragter sig selv) VII, 1 B 73 p. 263.
 (rigtigt af mig ... pludselig at tage Sigte paa „C.“) VIII, 1 A 419 p. 183; IX A 97 p. 52*; X, 1 A 227 p. 153–154; 254 p. 167.
 (at „C.“ var saa overmaade vittig bevises af, at den havde saa mange Subscribenter) VIII, 1 A 460.
 (Da jeg styrtede mig i „C.“ ... fandt [min Broder], at alt hvad der hændte mig var Guds Straf) VIII, 1 A 545.
 (medens „C.“ flourer ... Subscribenterne ere Medskyldige) VIII, 1 A 553 p. 255.
 (Dersom En i et foragteligt Blad [„C.“] skrev at jeg gik med snevre og altfor korte Beenklæder ... saa lees der) VIII, 2 B 182 p. 283.
 (Naar et Blad af den Art [som „C.“] har en i Forhold til Landet grændseløs Uproportionerthed ... saa er eo ipso enhver Privat ... priisgiven) IX A 97 p. 51*.
 (de Flestes oprigtige Mening, at „C.“ vil hurtig være glemt) IX A 432.
 (Det er Danmarks Opløsnings Historie vi leve – „C.“ er det normale Phænomen i een Retning) IX A 432; X, 6 B 171 p. 266; 175 p. 281; 204 p. 318; XI, 3 B 99 p. 156.
 (Jeg mødte hos Mini [Conditor paa Kongens Nytorv], jeg forlangte „C.“, som man vilde skjule for mig (det Samme hændte mig hos [Conditor] Conradi-Päthau)) X, 1 A 40.
 (var „C.“ dog Andet [end Drengestreg]) X, 1 A 46.
 („C.“ var i den Tid [Goldschmidt] redigerede den aldrig uden Talent) X, 1 A 98 p. 74.
 ([Om hvorvidt „C.“ havde Ideer]) X, 1 A 98 p. 75.
 („C.“ var liberal ... „C.“ var en Plante af Oppositionen) X, 1 A 98 p. 75.
 (der kom lidt Idee i „C.“ [efter at SK

havde ladet et lille Vink falde til Goldschmidt om „C.s“ Idee]) X, 1 A 98 p. 75. ([SK om sit Forsøg paa at rive Goldschmidt ud af den Forvildelse og Fortabelse med „C.“])

X, 1 A 98 p. 76; 123 p. 93;

X, 6 B 171 p. 266; 175 p. 280.

(det Hele med „C.“ ... var Publikums Herskesyge) X, 1 A 129.

(Det at jeg frivilligt udsatte mig for „C.s“ Angreb er i Retning af Genialitet vistnok det Intensiveste jeg har gjort) X, 1 A 187 p. 133.

(Ved Hjælp af Pressen! skrives der om en Mands Paaklædning [i „C.“]) X, 1 A 189*.

(det givne Blads [„C.s“] Udbredelse er saa uproportioneret) X, 1 A 189*.

(det var ... et Uvæsen der drevs ved Hjælp af „C.s“ Sjouere)

X, 1 A 215 p. 147.

(jeg udrettede Noget ... Goldschmidt bliver aabenbar lammet, Pointen i „C.“ var tabt, han reiser - kommer hjem og bliver anstændig)

X, 1 A 254 p. 167; 653 p. 407.

(Tilstanden ... da jeg maatte tage mig af „C.“ Ikke een eneste Geistlig vovede at prædike mod en saadan Demoralisation) X, 1 A 657 p. 410-411.

(jeg har tænkt mit Liv lidende ... ved „Forførerens Dagbog“, det mislykkedes, men det lykkedes med „C.“) X, 2 A 4. (Skylden, forsaavidt Skridtet mislykkedes ... laae ikke i hiint Blads Angreb) X, 2 A 111*.

(jeg blev til Pøbelens Jubel aftegnet og forhaanet i „C.“) X, 2 A 124 p. 95.

(det, at jeg udsatte mig for „C.s“ Angreb, er ikke det Frivillige)

X, 2 A 159 p. 126.

(Opgjørelse med Hensyn til mit Skridt mod „C.“) X, 2 A 251 p. 186-187.

(hvilken tilintetgjørende Dom ... „C.“ er ogsaa saadan Ironie, de Tvende anerkjende hinanden, „C.“ udødeliggjør [SK] som Mesteren)

X, 2 A 252; XI, 3 B 9 p. 20.

(„C.“ - og jeg) X, 2 A 547.

(Endnu er det denne Sludder at „C.“

var Skjemt ... Nei „C.“ var Forbrydelse) X, 2 A 570.

([Goldschmidt] har hittet paa, at „C.“ er første Stadium [i en Livs Udvikling]) X, 2 A 605 p. 433.

(ikke blot „C.s“ Forfattere men dens 1000 af Subscribenter ere interesserede i, at jeg bliver den Skyldige)

X, 3 A 37 p. 37; 73.

(„C.“ var egentlig den offentlige Mening. See heri stikker Ulykken)

X, 3 A 73.

(Var „C.“ den offentlige Mening i Danmark, Udtrykket af det Sande i Samtiden? ... saa bliver jeg vel selv skyldig) X, 3 A 84 p. 67.

(Usandheden fra „C.“, ... at min Skyld og Forbrydelse er at have villet gjøre mig til mere end Mske)

X, 3 A 84 p. 67-68.

(„C.“ tiltog i Subscibent-Antal ... var en Magt og et reent Tyrannie)

X, 3 A 90 p. 71.

(Formodentlig vilde [Goldschmidt], at jeg privat skulde have forhindret „C.s“ Angreb; hvilket jeg naturligviis ikke vilde) X, 3 A 90 p. 72.

([Efter „Afsl. Efterskr.“] var det min Tanke at standse — da skrev jeg den Linie om „C.“) X, 5 A 146 p. 152.

(At sætte „C.s“ Goldschmidt og mig paa Linie sammen som Forf. ... det var, det føler Biskop Mynster selv, en Uret [cf. Mynsters „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“]) X, 5 A 167 p. 197.

(„C.s“ Uanstændighed - har jeg fundet, christeligt, i sin Orden) X, 6 B 117.

(Da [Goldschmidt] fik mig i „C.“: det var en Slags Triumph, ... som han aldrig havde end i fjerneste Maade ønsket) X, 6 B 171 p. 265.

(Foragtelighedens Presse gjorde den størst mulige Anstrengelse for at overøse mig med Forhaanelse. Dette ... gjør mig hverken fra ell. til i en Dom om „C.“) X, 6 B 179,2c p. 287.

(„et Folk, der forsvarer sine Sæder“. Det var formodentlig dertil Goldschmidt ... brugte „C.“)

X, 6 B 198 p. 310.

(det var [i Anledning] af at Spøge-Bladet „C.“ for ramme Alvor lovpriste mig og udødeliggjorde mig ... at jeg ... tog Anledning til at forlange at blive udskjeldt) X, 6 B 217 p. 345.

(Da jeg kastede mig mod „C.“, svigtede [Mynster] mig, efter mine Begreber) X, 6 B 221 p. 352.

(med [N. P. Olsen] som Redakteur, anseer jeg „C.“ for ufarlig ... med Goldschmidt og ... P. L. Møller til Redakteur var den yderst farlig) X, 6 B 249 p. 410.

(beklager mig over ... [at] da jeg endelig handlede [mod „C.“] ... forraadte [Anseelsens Forfattere og Journalister] mig) X, 6 B 249 p. 411.

(de mere Vidende ... siger: „... uværdigt at lade os despotisere af ... Goldschmidts „C.““) XI, 1 A 10.

(Jeg er egl. ikke collideret med Generationen; thi „C.“ var dog vel ikke den offentlige Mening i Landet) XI, 1 A 42 p. 31.

(Goldschmidt oplyste i „Nord og Syd“, at naar ... „C.“ havde et tilstrækkeligt Publikum saa var det dermed forsvaret) XI, 1 A 242 p. 197.

(Da jeg i sin Tid tog mig af „C.“ – var der en Eneste uden at han ... gentaget havde i privat Samtale sagt: det er skammeligt med det Blad, der bør gjøres Noget?) XI, 2 A 85 p. 90.

(jeg takker Gud ... At jeg frivilligt udsatte mig for at blive udskjeldt af „C.“) XI, 2 A 248.

(jeg har frivilligt forlangt at blive udskjeldt eller latterliggjort af ... „C.s“ Goldschmidt)

XI, 2 A 299 p. 306.

([jeg har] paataget Opgaver, [Mynster] skulde have løst („C.“))

XI, 2 A 311 p. 337; XI, 3 B 40 p. 83.

(Mit Skridt mod „C.“ har vistnok gjort Mynster det tydeligt, hvor ueensartede vi var) XI, 2 A 419 p. 409.

(min Ulykke ... At jeg var ædel nok mod de Andre til frivilligt at udsætte mig for „C.“) XI, 2 A 432.

(Hvorledes det gik til med at jeg frivilligt forlangte at blive udskjeldt af „C.“)

XI, 3 B 8 p. 13–14.

(den ham [Goldschmidt] Farligste er mig, SK, som er ... „selvbestilt“ i „C.“) XI, 3 B 9 p. 17.

(hvilken uberegnelig Skade, der er bevirket ved denne Skjøge-Litteratur)

XI, 3 B 9 p. 20.

(Da jeg kastede mig mod „C.“ stod Sagen omtrent saaledes ... „C.“ havde naaet en saa enorm Udbredelse, at Alle vaandede sig under dette Tyrannie)

XI, 3 B 12 p. 27.

(Det var med den nu afdøde Biskops [Mynsters] Prædiken ved min Side, at jeg ... forlangte at blive udskjeldt af „C.“) XI, 3 B 40 p. 83.

„En Bøn til Corsaren“ se „En omreisende Æsthetikers Virksomhed“.

„Corsarens Goldschmidt om sit Forhold mod mig og et Følgeblad ved denne Anledning“ se „Corsarens Goldschmidt om sit Forhold mod mig og et Følgeblad ved denne Anledning“.

„Nogle veiledende Betragtninger betræffende „Corsarens“ kraftige Vildfarelse“ ([Udarbeidelse til en aldrig anvendt Artikel i Corsar-Striden])

VII, 1 B 32 p. 202–205; 37 p. 207–214; 38 p. 214–218.

([Udkast])

VII, 1 B 33–36 p. 205–207; 39.

Corsar-Artikel (den virkelige Vittige maatte afholde sig fra det Comiske, fordi der strax raabes „C.-A.“) X, 2 A 570.

„Corsar-Artikler“ se

„Nogle veiledende Betragtninger betræffende „Corsarens“ kraftige Vildfarelse“;

„Den litteraire Foragtelighed“;

„Foragtelighedens Dialektik“;

„Ab posse ad esse. En Phantasie“;

„Et litterairt Signalskud“;

„En yderligere Stadfæstelse af et Foregaaende“;

„Et Vink i Høflighed“;

„En personlig Ytring i Costume“ og

„En omreisende Æsthetikers Virksomhed“.

Corsar-Contor (til [„Corsaren“] svarer et C., hvor man ved Hjælp af anonyme Billetter er vidende om de privateste Forhold) VII, 1 B 37 p. 209.

Corsar-Redaktion (lader os skræmme C.-R. ud af dens Smuthul, lad os see, hvad det er for Genier der boer) VII, 1 B 18 p. 187.

(C.-R.s Contor ... en Sætte-Kjelder, hvor en Pantejøde ... køber næsten-deels vittige Indfald) VII, 1 B 18 p. 187.

Corsar-Vrøvl (været raadvild, om jeg ikke af H: t: ... (C.-V. og Bysnakken) skulde lade [„En første og sidste Forklaring“] ude) VII, 1 A 3.

Cortesius, Paulus (Scholasticismen naaede ... sin Parodie i P. C.) II A 291 p. 125.
„En personlig Ytring i Costume“ se „En personlig Ytring i Costume“.

Cothurne (den ene Dag gaaer jeg paa C. den anden - paa Støvlerne) II A 684.

Cotterie (det var uegennyttig af mig, at jeg ikke har eftertragtet ... at slutte mig til aristokratisk C.)

VII, 1 B 90 p. 300; 91 p. 303.

(C. selv er en plebeiisk Opfindelse)

VII, 1 B 90 p. 300; 91 p. 303.

(Der er i et lille Land en Fare ...: det er Sammenhold i Smaa-Partier (C., Clique)) VIII, 2 B 73 p. 134.

(Forsvar for mit offentlige Liv i Modsætning til Aristokraternes C. [i Udkast til „Apologie“]) VIII, 2 B 179,6.

(Min Taktik har bestandigt været at sætte Splid i C.) IX A 206 p. 103.

(Det store C.: Mynster, Heiberg, Martensen med Suite ... Dette C. skulde nu have ødelagt mig) IX A 206 p. 103.
(der skulde mellem os [SK og R. Nielsen] bestaae en Forbindelse, dog ... ikke et C.)

IX A 258 p. 145; X, 2 A 266 p. 198.

(C. ... er at der mellem de Vedkommende forud aftales hvad de ville gjøre) IX A 258 p. 145.

(det afgjørende for C. er ikke det, at to ere forenede, men det, at de holde sammen i eet eller andet endeligt Formaal) X, 2 A 266 p. 198.

(C. - og Forening i Ideen) X, 3 A 26.

(man har villet gjøre formelig C. med Christus) X, 3 A 324.

(Et C. holder saaledes sammen, at gjen-sidigen ere de ikke saa nøieregnende med hinanden ... derimod ud efter) X, 3 A 324.

(Den der i timelig, jordisk Forstand har en Sag, han maa gjøre C., og bliver afhængig af de Medforbundne)

X, 3 A 324.

(den egl. Chef for C. den gamle Biskop [Mynster]) XI, 3 B 13 p. 29.

(Rektor Paludan Müller ... vidste ikke hvorledes ... (mit Angreb paa Martensen) hang sammen med C. i Kiøbenhavn) XI, 3 B 157 p. 253.

(der har maaskee aldrig levet et Mske, saa Reen for Alt hvad der hedder C. som just jeg) XI, 3 B 157 p. 255.

(jeg ... er meget godt underrettet om C.) XI, 3 B 157 p. 253.

(betræffende dette, at jeg skulde være i C. [med R. Nielsen og „Fædrelandet“]) XI, 3 B 157 p. 253-257.

Cousin, Victor (C. anseer Pascal for en Fjende af al Philosophie, saa han ... kaster sig i Armene paa Autoritets-Troen) X, 3 A 609 p. 398.

(„Ouvrages inédits d'Abailard, pour servir à l'histoire de la philosophie scolastique en France“, publiés par M. V. C.) X, 6 C 7,1.

(„Petri Abaelardi Opera“, hactenus seorsim edita ... recensuit, notas, argumenta, indices adjecit V. C.) X, 6 C 7,1.

Cramer, Johann A. ([Jacques Bénigne Bossuet „Discours sur l'histoire universelle“, ovrs. af J. A. C. til Tydsk „Einleitung in die allgemeine Geschichte der Welt“]) IV A 31*.

„Cratylus“ se Platon.

„credo quia absurdum“ (Foragt for ethvert Erkjendelsens Moment ... , som udtaler sig hos Tertullian i de Ord: credo quia absurdum [cf. „De carne Christi“]) II A 467.

(Humor kjender man strax blot paa en saadan Replique credo quia absurdum) III B 24.

(at Det man verdsligt og jordiskt kan see

... at det skal man troe. Det er et endnu høiere Tryk end *credo quia absurdum*) XI, 1 A 187 p. 133.

„*credo ut intelligam*“ (det corresponderende Standpunkt i den reen humane Bevidsthed til det christelige *Credo ut intelligam* [cf. Anselms „*Prologium*“], er ... *Nihil est in intellectu quod non antea fuerit in sensu*) II A 194.

([Om at Schleiermacher sætter *credo ut intelligam* som Motto for sin „*Der christliche Glaube*“])

II A 194*; II C 25 (i Bd. XII p. 313).

([Om at den christelige Speculation til alle Tider vedkjender sig: *credo ut intelligam*, i Referat af Martensens Forelæsninger over „*Speculativ Dogmatik*“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 42).

([Om *credo ut intelligam* som en af de 3 Stillinger mellem Tro og Viden]) V A 1. (Den christelige Sætning lyder ikke: ... *credo ut intelligam* ... men: gjør efter Christi Bud og Befalinger) XI, 1 A 339.

crescendo (de tvende Bevægelser: *crescendo* [for Rangspersonen] og *descrescendo* [for Sandhedens Vidne])

VII, 1 B 88 p. 296.

Criminal-Forbrydelse (at dette Hele med „*Chrstd.*“ er en C.-F.; denne Opdagelse er min) XI, 2 A 391 p. 385.

„*Criminalhistorier uddragne af Dansk Justits-Acter*“ se *Benzon, Peter L.*

„*Archiv for danske og norske Criminalhistorier*“ se *Hansen, T. Ph.*

criminalistisk (beskæftiger „*Msket*“ ... at komme bort fra den Guds *criminalistiske* Betragtning, at [Verden] ligger i det Onde) XI, 1 A 163 p. 176.

Criminal-Sag (i det Politie hvor jeg tjener ... kan der være C.-S., hvori Aarhundreder ere skyldige) XI, 2 A 121.

(hvis disse Masser af ... Lærere, Professorer o:s:v: skulle visiteres paa Kropen: det blev nok en vidtløftig C.-S.) XI, 2 A 128 p. 138.

(det er en christelig C.-S. [at Præsterne er gagerede] ..., min Opgave at betjene den i Charakter af Politie)

XI, 2 A 425 p. 416.

criminel (Alt hvad der betræffer Kjød og Blod bliver strax *criminel*)

XI, 1 A 304 p. 244.

(At Spørgsmaalet om *Chrstd.* ... i Danmark, maatte, christeligt, blive *criminel* anlagt) XI, 1 A 317 p. 251–252.

(ved at behandle Alt *criminel* er det at *Chrstd.* har magtet Verden, og magtet at holde *Justits*) XI, 1 A 318.

(Den *criminelle* Dialektiker)

XI, 1 A 335.

Criminelle, det (Naar det er dette [at for- sage Verden], som er afskaffet ... : saa har vi det C.) XI, 1 A 218 p. 172.

(Exempel paa hvad jeg kalder det C. [om Mynsters Sammenstilling af SK og Goldschmidt i „*Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark*“]) XI, 1 A 303.

(jeg har medfødt Genialitet i Retning af det C.) XI, 2 A 86 p. 91.

Crise (naar C. indtræder [hos det unge Mske i „*Gjntagelsen*“], da betyder det at Friheden skal trænge frem)

IV B 117 p. 298.

(Naar man taler om Friheden i Immanentsens Bestemmelser, saa er C. og alt Saadant kun illusorisk) IV B 117 p. 299.

(Blaserethed ... kan være en C. for *Chrstd.*, en Gjennemgang) XI, 1 A 294.

(*Chrstd.*s Tanke er: ... Timeligheden er ... C., i hvilken det skal afgjøres om Du er Christen eller ikke) XI, 2 A 318.

„*Crisen og en Crise i en Skuespillerindes Liv*“ se „*Krisen og en Crise i en Skuespillerindes Liv*“.

Crisis (den C., der fremkommer, naar Friheden skal ind i Ufriheden)

V B 60 p. 133.

(At troe sine Synders Forladelse det er den afgjørende C., hvorved et Mske bliver Aand) VIII, 1 A 673 p. 321.

Criterion se *Kriterium*.

criticere (langt lettere at *criticere* en Konge end en af sine Medborgere i Professionen) VII, 2 B 249,9.

Criticisme (det var Fichte forbeholdt at skue denne Medusa under Øie i C.s ... Nat) II B 19 p. 300.

([Om at Kant kaldte sit System C. i

Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“) II C 20 p. 332.

([Om at Kant kaldte den transcendente Idealisme C. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 286).

Criticus (at behandles af en af vore velmeriterede C. er mig modbydelig) V B 83 p. 159.

Critik (C. er den meest hypochritiske af alle Videnskaber ... ubrugelig undtagen til litterairt Posekiggerie) II A 539. (C. har Fanden skabt) II A 816. (saa længe vi leve i en saadan Tingenes Orden frabeder jeg mig al C.) V B 83 p. 159.

(Alt ... Nærværende hidser C., men Erindringen afvæbner den) VI A 90. (det fordres af den gode Tilhører eller Læser ... at forsage C.)

VI B 133 p. 220; 184 p. 256.

(C. er altid forstyrrende)

VI B 184 p. 256.

(den Myndige veed, hvor betænkeligt det er, at sætte C. i Forhold til det Opbyggelige) VI B 184 p. 257.

(hvad om jeg fremtidigens besluttede ... [at nedlægge] hvad jeg havde at sige i C.) VII, 1 A 9 p. 7-8.

(al C. bør være idealiserende)

VII, 1 A 159.

(som al nedrivende C. er en skadelig Øvelse ... er en beundrende C. ... en sund Beskæftigelse) VII, 1 B 93,5.

(ingen C. tør i Forhold til det Religieuse ... indlade sig æsthetisk med det, der som det Ethiske gjør en Indvending)

VII, 2 B 235 p. 20.

(der er intet Forhold mellem mskelig C. og et Aabenbarings-Faktum)

VII, 2 B 235 p. 21.

(C. og Smag [i Reenskrift til „Skrift-Prøver“ No 4]) VII, 2 B 274,10.

(man har ved Hjælp af C. faaet Bibelen bort)

VIII, 1 A 157 p. 76; X, 4 A 433 p. 267.

(Literair C. eksisterer ikke i Danmark)

VIII, 1 A 495.

(saaledes behandler man Kunstneren, Forfatteren o:s.v., der er C. en Skat, som man maatte betale)

X, 1 A 274 p. 184.

(den opløsende C. ... faaer mere og mere Magt) X, 4 A 433 p. 267.

(C. har naturligviis langt ... flere Læsere end den virkelige Præstation)

X, 6 B 132 p. 176.

(der ere dog altid Nogle, som indsee baade det Meningsløse og det Uforsvarlige i C.s Adfærd) X, 6 B 132 p. 176.

(i C. gjentager man ...: jeg criticerer ikke. Dette er Raffinement)

X, 6 B 132 p. 176.

se ogsaa *Anmeldelse; Blad-Critik og Recension*.

„*Critik der praktischen Vernunft*“ se *Kant, Immanuel*.

„*Critik der reinen Vernunft*“ se *Kant, Immanuel*.

Critiker (Der gives Kritikere, som, idet de mangle Øie for det Individuelle, søge at betragte Alt fra et almindeligt Standpunkt) I A 106.

(det fordres af den gode Taler, at han selv er sig den strængeste C.)

VI B 133 p. 220.

(En C. er bør være en tjenende Aand; han er og bør være, i Idealitetens Forstand, Forfatterens bedste Ven)

VII, 2 B 235 p. 17.

([SK om sig selv som den ringe tjenende C. i Indledningen til „Bogen om Adler“]) VII, 2 B 235 p. 17-18; p. 26.

(Er der dialektisk Tvetydighed i ham [Adler] selv, saa bliver den sande C.s ubrødelige Troskab en Satire)

VII, 2 B 235 p. 18.

(For en væsentlig C. gjælder det ... at huske paa, at Forfatteren [Adler] har et Aabenbarings-Faktum)

VII, 2 B 235 p. 19.

(En C. maa forstaae ... at bruge sine Kræfter, men derfor ogsaa forstaae, hvor disse ikke kan bruges) VII, 2 B 235 p. 21.

(Ligeoverfor et Aabenbarings-Faktum maa den dygtige C. indsee ... at enten maa han forfra lære den ny C. ..., eller ganske tie) VII, 2 B 235 p. 21.

(en C. kan ogsaa være snild ... han har Lov til at spørge ... og friste med fangende Spørgsmaal) VII, 2 B 235 p. 21. ([Dersom Adler] er en Præmisse-Forfatter, saa er han tærende, saa kan C. desto værre faae fat i ham) VII, 2 B 235 p. 22. (om det litteraire Forhold mellem Forfatter, Læser og C., har jeg fundet udtalt bedre end jeg kan sige det af ... gamle Fichte) VII, 2 B 270 p. 309. („En lit. Anmeldelse“ er en Frembringelse af mig qua C. ikke qua Forfatter) X, 5 B 214 p. 401. (C. faaer som Tilgift den Løn, at Rygtet lovprisende gjentager ...: dersom han vilde ... han kunde) X, 6 B 132 p. 176. se ogsaa *Anmelder* og *Recensent*. *critisk* (Den som er tilbøilig til at være ... kritisk, han er udsat ... for at gjøre sig selv sin Kjerlighed modbydelig og ... byrdefuld for den Elskede) VIII, 2 B 36,8. (Dersom et Mske betragtet som Aand virkelig er sund, saa er ogsaa hans Tilstand *critisk*) VIII, 2 B 148,3. *Crito* ([Om at Socrates havde 70 Miner staaende paa Rente hos C., cf. Plutarchs „Vitae parallelae“]) IV A 212. *Crystallisation* (gad vidst, om der overhovedet gives en C. under Cirkelns Form) I A 314. *Cultur* (det Forfærdelige, at [Chrstd. kan] saa let ved Hjælp af C. ... og det at blive objektiv blive reent Vrøvl) VI B 43. (Jo mere C. ... faaer Overhaand ...: desto almindeligere bliver en vis Færdighed i prokuratoragtigt at omgaaes Aandens Bestemmelser) VII, 2 B 235 p. 196. (C. og Dannelse ... arbeide hen til, at gjøre Mskene, religiøst forstaaet, distrait, aandsfraværende) VII, 2 B 235 p. 196. (C. ubetydeliggjør Mskene, perfectionerer dem som Exemplarer, men afskaffer Individualiteter) XI, 1 A 55 p. 39. (med stigende C. voxer Msket i Bevidstheds-Livets Tiltagen ... fra Driftens Umiddelbarhed) XI, 1 A 259 p. 209.

Cultur, christelig ([Om den christelige Dannelse og C.]) X, 5 A 89 p. 103. *Cultur-Verden* (et Spørgsmaal om Gud kan siges at have skabt ... hele denne C.-V., der er Mske-Værk) X, 4 A 482 p. 302. *Cultus* ([Om C. og Bøn hos Kant i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 24 p. 339-340. ([Om C. som tredie Moment i Religionens Idee i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26-27 (i Bd. XIII p. 22-23). *Cultus, catholsk* ([Om den catholske C. i Excerpter af Rosenkranz' „Encyklopædie der theologischen Wissenschaften“]) II C 61 (i Bd. XIII p. 190-191). *Cultus, christelig* (Om den chr: C. [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26-27 (i Bd. XIII p. 32-33); 28 (i Bd. XIII p. 93-94). *Cultus, græsk* ([Om C. i den græske Religion i Excerpter af Rosenkranz' „Encyklopædie der theologischen Wissenschaften“]) II C 61; (i Bd. XIII p. 190). *Cultus, græsk-catholsk* ([Om den græske Kirkes C. i Excerpter af Rosenkranz' „Encyklopædie der theologischen Wissenschaften“]) II C 61; (i Bd. XIII p. 190-191). *Cultus, hedensk* ([Om den religiøse Bevidsthed i den hedenske C. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26-27 (i Bd. XIII p. 22). *Cultus, religiøs* ([Om den religiøse C. i Forhold til den christelige C. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 93). *Cultus-Minister* se *Hall, Carl C.* *cupiditas* ([Om Descartes' Bestemmelse af cupiditas, cf. „De passionibus animae“]) IV C 10. „*cur deus homo*“ ([Om at den abstracte Deduction ikke viser et Standpuncts historiske Virkelighed: *cur deus homo?* i Bemærkninger til Excerpter af Erdmanns

„Vorlesungen über Glauben und Wissen“) II C 44 p. 353.

„Cur Deus homo“ se *Anselm af Canterbury*, *currente calamo* (det meste jeg har skrevet, er skrevet *currente calamo*) XI, 1 A 216.

Cursus (Jeg kunne have Lyst at holde et C. om Meddelelsens Dialektik) VIII, 1 A 82.

Curtius, Michael C. ([Bemærkninger til Referat med Cit. fra „Aristoteles Dichtkunst“, ins Deutsche übrs., Mit Anmerkungen ... versehen, v. M. C. C.]) IV C 103–125 p. 413–420*.

Cybele ([Om C. i Gennemgangen af Epocherne i den mythologiske Proces i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 322).

„*Cyclus dramatischer Charaktere*“ se *Rötscher, Heinrich T.*

„*En Cyclus ethisk-religieuse Afhandlinger*“ („Bogen om Adler“ bliver det bedst at dele i ... Partier. Et Afsnit f. E: om Begrebet „Præmisse-Forfatter“, om den Almene den Enkelte, den særlige Enkelte. Et andet: en Aabenbaring i Samtidighedens Situation. Et tredje: om Forholdet mellem et Genie og en Apostel) VIII, 1 A 264*.

(Jeg har nu [1. Decbr. 1847] ordnet ... igen „Bogen om Adler“ ... Indholdet vil saa blive. 1) „Noget om Præmisse-Forfattere“ ... 2) „En Præmisse-Forfatter paa et Aabenbarings-Faktum“ ... 3) „En Aabenbaring i Samtidighedens Situation“ ... 4) Bilag I. „De dialektiske Forhold: det Almene, den Enkelte, den særlige Enkelte“. 5) Bilag II. „om Forskjellen mellem et Genie og en Apostel“. 6) „Mag. Adler som Satire over den hegelske Philosophie og vor Tids Chrstd.“) VIII, 1 A 440 p. 194–195*.

(Der bliver saa først at udgive et Bind Afhandlinger. Hertil bruges „Bogen om Adler“, som jeg ... har indrettet den [o: Opdelingen af fjerde Skikkelse i smaae Afhandlinger] ... en ny at tilføie: [„Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“])

VIII, 1 A 562 p. 261–262*.

(Skal [„Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“] være pseudonym, maa jeg føie den til som Anhang, [med Udkast til Titell] VIII, 1 A 563*.

(Jeg har ... modarbejdet dette [Forvirringen at jeg skulde være en Apostel] ... dertil Afhandlingen: „Om Forskjellen mellem et Genie og en Apostel“) IX A 189 p. 94–95*.

(jeg er færdig med ... „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“)

IX A 216 p. 112; 227 p. 125.

([Cit. fra Arndts „Vier Bücher vom wahren Christenthum“] erindrer mig om Efterskriftet til 2den Afdeling i „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“) IX A 338.

([Tilrettelæggelse af No I. „Noget om hvad man kunde kalde Præmisse-Forfatter“]) IX B 1.

([Tilrettelæggelse af No II. „De dialektiske Forhold: det Almene, den Enkelte, den særlige Enkelte“])

IX B 2 p. 298–299.

([Tilrettelæggelse af No III. „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“]) IX B 3.

([Tilrettelæggelse af No IV. „En Aabenbaring i Nutidens Situation“]) IX B 4.

([Tilrettelæggelse af No V. „Psychologisk Opfattelse af Mag. Adler som Phænomen og som Satire over den hegelske Philosophie og Nutiden“])

IX B 5 p. 301–305.

([Tilrettelæggelse af No VI. „Om Forskjellen mellem et Genie og en Apostel“]) IX B 6.

([Senere Ændringer i Manuscriptet til Afhandling No II])

IX B 7–8 p. 305–307.

(Det Forord til „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“, som ikke blev brugt)

IX B 9; 10–13 p. 308–315.

([Kladde med endelig Udarbejdelse til Forord])

IX B 14–17 p. 315–316;

20–23 p. 316–321.

([Spredte Optegnelser]) IX B 18–19.

(Bruges ikke. Efterskrift for Den, som har læst Afhandlingen [No II])

IX B 24 p. 321–326.

([Udarbejdelse til Efterskrift til Afhandling No II]) IX B 25–28 p. 326–329.

(ved at udgive ... [„En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ og „Synspunkter“) gjør jeg mig det ingenlunde umuligt at faae et Embede) X, 1 A 74 p. 58.

(jeg har i „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ udhævet ..., at jeg er uden Myndighed) X, 1 A 74 p. 58–59.

(Nu udkommer 2det Oplag af „Enten – Eller“; men til det vil just svare „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“)

X, 1 A 79 p. 67.

(Det om Adler [o: No V af „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“] kunde maaskee udgives særskilt under Titlen: „Literair Anmeldelse“) X, 1 A 90; X, 6 B 52.

(„en saadan Extraordinair“ som han er fremstillet i No 2 [af „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“] er jeg ikke)

X, 1 A 92*; 112 p. 83.

(No 2 af „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ ... kan ikke gaae ud)

X, 1 A 94 p. 73.

(„En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ ... har jeg atter seet igjennem, det er rigtigt holdt ... Spørgsmaalet ... [har jeg] Lov til at holde denne Produktivitet tilbage) X, 1 A 97.

(„En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ har, naar det om Adler [o: No V] udelades ... den Feil, at [den] ... nu vil drage altfor stærkt Opmærksomheden paa sig. No 3 som er et senere Arbeide gjælder det Samme om) X, 1 A 116 p. 86–87. (skal foruden det om Adler [o: No V], No 2 og 3 gaae ud, saa bliver „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ slet ikke at udgive) X, 1 A 116 p. 87.

(Naar jeg slet ikke gjør Noget for directe ... eller indirecte (ved at udgive „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“) for at sikre Total-Opfattelsen af min Forfatter-Virksomhed: ... vil Dommen ... slet ikke blive til) X, 1 A 116 p. 87.

(„En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ ... et usædvanligere Compositum, fordi det er det oprindeligt større Værk [o: „Bogen om Adler“], der er hugget i Stykker, og Motivet til det Hele (Adler) udeladt)

X, 1 A 117 p. 89.

(Jeg kan ikke sætte mig ind i den saaledes, at jeg ret har Lyst til at udgive)

X, 1 A 117 p. 89.

([„En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ er] allerede mere end een Gang før lagt til Side eller henlagt) X, 1 A 117 p. 89.

(nu er kun Talen om at udgive: „et Par ethisk-rel. Afhandl.“ [sandsynligvis No II, III og VI af „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“]) X, 1 A 138 p. 106*.

(Til min Forfatter-Virksomheds Begynden indeholdes indirecte Oplysning i [No II]. Til det senere Sving [i No III]) X, 1 A 140*.

(„et Par ethisk-rel. Afhandl.“ [o: No II, III og VI] udgaae ikke) X, 1 A 149*.

(Alle Afhandlingerne [paa nær No V] i „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ kunne godt udgives. Men ... særskilt ... og af Pseudonymer: HH, FF og PP)

X, 1 A 263.

(Nu udgaaer [„Tvende ethisk-rel. Afhandl.“ o: No III og VI af „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“])

X, 1 A 302 p. 202*.

(Et Forord til „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“, ... som ikke blev til, fordi den deelttes i mindre Dele. Denne Bog er skrevet før 48 ...) X, 1 A 318.

(Det større Forord til „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ ... svækker Virkningen af Afhandlingen No 3) X, 5 A 154.

(ad pag. 70 [o: Slutningen af No II i „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“])

X, 6 B 36–38 p. 45–46*.

(I No 2 ... „i de tre ethisk-rel. Smaa-Afhandl. [o: No I, II og IV fra „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“] af F. F.“ Anm.) X, 6 B 39 p. 47–48.

([Til Forord til „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ No V]) X, 6 B 40–42 p. 48–50.

([Til „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ No V] kunde maaske tilføies en Anmærkning med Datum [i Febr. 49] under) X, 6 B 43 p. 51–52.

(Det Fornødne, hvis „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ eller No 2 deraf skal udgives pseudonymt)

X, 6 B 44–47 p. 52–53.

([„En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ med Udskydelse af No V („Det om Adler“)]) X, 6 B 51.

([Til „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ nyt No VI. Paategninger paa Omslag angaaende mulig Udgivelse af No II og No V enten særskilt eller som „To ethisk-rel. Afhandl.“])

X, 6 B 52.

([Om Muligheden af særskilt at udgive det sidste Afsnit af det om Adler, No V af „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“, samt et Forord dertil])

X, 6 B 53–56 p. 57–59.

Cynisme (jeg har aldrig berørt Grænsen af C.) IX A 64.

Cyprian, Thascius C. ([Om at der hos C. fandtes Spor til Tradition som objektiv Sandhed i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 38).

(Beskrivelse af Rygtet. (der findes upaa-tvivleligt i ... C. [o: „Th. C. Cypriani Opera“ genuina cur D. J. H. Goldhorn] en Passus som kunde citeres))

VI B 223.

(under C. ... blev det at være Christen i strengere Forstand en Repræsentation [cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen“]) X, 4 A 109.

([Cit. fra „De opere et eleemosynis“, cf.

Rösslers „Bibliothek der Kirchengäter“]) X, 4 A 307.

(Det første Exempel paa Aflad er vel Aflads-Brevene under C. [cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen“]) X, 5 A 124; XI, 2 A 287.

(„gode Gjerninger vare Supplement til Sacramenterne“ (C.) [cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen“]) X, 5 A 144.

([Om C.s Løsning paa Vanskeligheden, om Lægfolket skal modtage Blodet i Nadveren, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen“]) XI, 1 A 4. „*Cyprianus*“ (Man forbyder „Cyprianus“ ... ved Hjælp af hvilket [Skrift] Overtroen mener at kunne mane Aander frem) XI, 2 A 386 p. 381.

Cyrellus ([Om hvorvidt Dogmet om Christi Nedfart til Helvede findes hos C. i Excerpter og Referater af Marheinekes „Geschichte der deutschen Reformation“]) I C 2 (i Bd. XII p. 19).

Cæsar, Gajus J. (C. ... om Cato, da denne aflivede sig selv) VI B 106,2.

([C. om en gallisk Skik vedrørende dem der gjorde et nyt Forslag]) VII,2 B 235 p. 42.

([Om C. i Referat af Fr. Schlegels Opsats om C. og Alexander]) X, 4 A 575.

Colibat se *Coelibat*.

D

Daab (Hvorfor rettede Grundtvig ikke sit Angreb mod Nadveren ... men mod D., som Noget der først skulde skee) I A 60 p. 26.

([Om D.s Sacramente i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 98-99).

(Dersom Chrstd. kunde blive til Natur i Verden, saa behøvede ethvert Barn ikke at døbes) V A 10.

(Martensens Selvmodsigelse i [„Den christelige D. betragtet med Hensyn paa det baptistiske Spørgsmaal“]) VI B 24,1.

([Critik af D. i endelig Udarbeidelse til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 73,2.

(Prof. Martensen ... etablerer D. som afgjørende for Saligheden [i „Den christelige D. ...“]) VI B 98,15 p. 179.

([Critik af D. i Tryk-Manuscript til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 98,82*.

(Den, ... hvis Tro er saa fast ..., at han i D. tør vie sig til Forhaanelse og Forfølgelse for sin Troes Skyld - han skal blive salig [cf. Mynsters „Betragtninger over de christelige Troeslærdomme“]) IX A 324.

(Mon Nogen vilde falde paa ..., at [den Udøbte] (hvis man troede paa D.s Realitet) ikke blot var udelukket fra Artium men fra Himlen) IX A 324.

([Martensen om D. i „Den christelige Dogmatik“]) X, 1 A 620.

(Grund-Feilen i Christenhed ... den latterlige Paastand, at alle Msker ere Christne, fordi de ere døbte som Børn) X, 2 A 80*.

(en dyb Betragtning, naar man i den ældste Tid først vilde lade sig døbe paa Dødsleiet) X, 2 A 452*.

(det Hele bestaaer [nu] deri, at vi i ½ Minut som spædt Barn bliver over-

stænkede med lidt Vand) X, 4 A 658*.

(Saaledes slog man af. Først Nedduken i Vandet; saa Overgyden med Vand affusio; saa Stænken aspersio) X, 5 A 83*.

(naar tør jeg sige, nu er jeg værdig til at modtage D., der vil forsikre mig Naaden i Forhold til det Forbigangne) X, 5 A 103 p. 117.

(i den ældste Tid ... antog man, at D. kun gjorde Fyldest for det Forbigangne) X, 5 A 103 p. 117.

(den første Christenhed udsatte D. saa længe som muligt, den nuværende anbringer den saa tidligt som muligt)

X, 5 A 144 p. 149.

(den første Christenhed betragtede D. hovedsagligt som Forpligtelse, Ansvar ... den nuværende betragter D. ene som Gevinst ...) X, 5 A 144 p. 149-150. (vær Du ganske rolig, ved Hjælp af D., Baredaaben og Naaden ... ved Hjælp deraf puffe vi Chrstd. reent udenfor) XI, 1 A 76.

([Grundtvigianerne] har: D., som de be-
raabe dem paa, aldeles som Jøderne paa Omskærelsen) XI, 1 A 149 p. 114.

([Om Augustinus' Antagelse] i Consequents af at antage D.s Nødvendighed til Salighed [cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“]) XI, 1 A 237 p. 192.

(Man kommer heller ikke beskæmmet til Døbefondet med de Spæde, at D. om muligt maatte gøre godt for hvad Forældrene forbrød [at avle Børn]) XI, 1 A 313 p. 249.

(Ved D. er man - objektivt - Guds Folk ... - aldeles som ved Omskærelsen er man Guds Folk) XI, 1 A 556.

(havde det Medhold af Christus at betragte D. som nu ... et Analogon til Omskærelsen ... havde han næppe be-

nyttet det Ord D. billedligt [Mark. 10,38]) XI, 2 A 25.
 (da Barnet ved D. blev evig saligt, saa var det ... den allerforføieligste Maade at være Christen paa, at være det som Barnet) XI, 2 A 241 p. 252.
 (Hvad Omskærelsen var for Jøderne, det bliver efter Grundtvig D. for den Christne) XI, 3 B 182 p. 302.
„Den christelige Daab betragtet med Hensyn paa det baptistiske Spørgsmaal“ se *Martensen, Hans L.*
Daabs-Formular (mærkeligt, at Grundtvig ikke har protesteret mod, at Præsterne læse Daabsformularen op af Alterbogen) I A 60 p. 30.
Daabs-Pagt (ubegribeligt, at det ikke faldt ham [Pastor C. H. Visby] ind ... at lægge hele Talen om som en Bodsprædiken med Thema: Vor Daabspagt) X, 1 A 109.
Daabs-Theorie (Martensens berømmelige D.s-T. [siger til at naturalisere Chrstd.; cfr. „Den christelige Daab ...“]) V A 11.
Daanende, det (er karakteristisk for Præsten: det D. ... det Coquette) XI, 1 A 228 p. 183.
Daare (Frels mig fra at blive en D.) VII, 1 A 133.
 (Skal man leve sammen med D., maa man være forberedt paa at blive forhaanet) VIII, 1 A 423.
 (O, jeg hegelienske D.) X, 3 A 477.
Daarekiste (Nei, jeg vil ikke gaee ud af Verden – jeg vil gaee i en D.) I A 333 p. 149.
 (de faae Analogier til saadanne Msker [hvem det Religieuse har overvældet] nuomstunder henvises til D.) VIII, 1 A 403 p. 175.
 (Pressen er bleven misbrugt ... som et reent Tyrannie ... Paa den Maade er Tilværelsen ikke langt fra at være en D.) VIII, 1 A 555.
 (jeg har været sømmelig ... paaklædt, – jeg er uskyldig i, at et heelt Land er en D.) IX A 64 p. 36–37.
Daarskab ([Paulus] bekjendte, at den Lære, han forkyndte, var ... Hedninger en D.

[1. Cor. 1,23]) IV C 1 p. 357.
 (ogsaa Løgn og D. kan vække Forargelse og Spot. Han [Paulus] veed Læren er Sandhed) IV C 1 p. 358.
 (det Sørkeligste af Alt, om hvad der var ... Græker en D. ..., om det var bleven ham [Paulus] en tom Lyd paa hans Læber) IV C 1 p. 360.
 (Den Herlighed, om hvilken vi tale, var ikke lystelig for det jordiske Øie, da den var ... Græker en D.) IV C 1 p. 361.
 (Troen er ... Græker en D., da de søge Viisdom) IV C 1 p. 363; p. 366.
 (Troen selv er en Hemmelighed og kun en aabenbar D.) IV C 1 p. 363.
 (Ordet [1. Cor. 2,6–9] var ikke et prægtigt Ord ... hvorledes kunde det da blive ... Græker en D.?) IV C 1 p. 364.
 (hiin hemmelighedsfulde Viisdom [af Gud forudbestemt til vor Herlighed; 1. Cor. 2,7] er ... Græker en D.) IV C 1 p. 369.
 (Den Christne skal villigt lide dette, at det, som er ham det Høieste, er Verden D.) X, 1 A 621.
Dadel (hvilke Ytringer af Bifald og D. tales der om [i Fortalen til „Afsl. Efterskr.“]? Om Analogier til Folkehobens Hurra og pereat) VII, 1 A 26 p. 14.
dadelværdig (Peters [SKs Broders] Forhold til Fader f.E. var en retskaffen Søns – mit derimod ofte dadelværdigt) IX A 99 p. 53.
dadle (saa dadler man mig [„Corsaren“ i Artiklen „Den store Philosoph“], fordi jeg holder paa Mynster) VII, 1 A 26 p. 14.
Dag, glad og god (Dersom Du ønsker, mskeligt talt, at see glade og gode D.: saa indlad Dig aldrig for Alvor med Chrstd.) X, 1 A 190 p. 136.
Dag, god (At takke Gud for de gode D.) XI, 2 A 224.
Dagblad (Litteraturen har [længe] været reduceret til den Opmærksomhed, som D. ... „skjenker den“) VIII, 2 B 194 p. 304.
„Med Hensyn til „Dagbladet““ ([Optegnelser til en aldrig publiceret Artikel i Anledning af en Artikel i „Dagbladet“

1855, Nr. 11, den 13. Jan., om SKs
Optræden efter Mynsters Død])
XI, 3 B 97 p. 153-155.
([Kladde]) XI, 3 B 98.
Dagbog (Skulde noget Mske føre en D.,
saa skulde det være mig [A. i „Enten –
Eller“) III B 179,47.
(Af den engelske Læges [Dr. Samuel
Warrens] D. [„Mittheilungen aus dem
Tagebuche eines Arztes“, aus dem
Englischen v. C. Jürgens]) IX A 87.
Dagbog, min (I en af mine allerældste D.
... staaer: Christus er en Tangent)
X, 1 A 435.
Dagdriver (tilfredsstillede min Sjæl og min
ironiske Iagttagelse ... saaledes at være
en D. medens jeg var den Flittigste af
alle Yngre) VII, 1 A 107 p. 54-55.
„*De to Dage eller Flygtningerne*“ se Bouilly,
Jean N.
Daglige, det (Det Anstrengende, det egent-
lig Examinerende er det D.)
IX A 455 p. 260.
(jeg har haft det Forbittrende og Væm-
melige i det D. ... Ved og med det D.
begynder det Religieuse) IX A 471.
Daglonner (det er kun D. i Livet, der ...
fordre Betaling hver Løverdags-Aften)
IV A 179.
Dag-Presse (Bøger læses kun meget lidt i
Landet. D.-P. derimod har hele Ud-
bredtheden) VIII, 1 A 135.
(Regjeringen ... kunde godt forbyde
D.-P.) VIII, 1 A 136 p. 68.
(D.-P. er og bliver det onde Princip i
den moderne Verden) VIII, 1 A 137.
(Forholdet mellem D.-P. og Forfat-
terne) VIII, 1 A 140.
(naar man lider Forfølgelse ... af det
Rak som D.-P. kan muddre op ... : saa
maa man bruge 9/10 af sin Kraft)
VIII, 1 A 544 p. 249.
(D.-P. og Anonymitet gjør det [vor Tids
Elendighed] endnu afsindigere ved
Hjælp af „Publikum“)
VIII, 1 A 656 p. 308.
(D.-P.s ... Tyrannie; der skrives for
„Mængden“ ... af dem, som forstaae
at skrive – for Mængden)
VIII, 2 B 82,5.

(D.-P. slæber saa en Masse Msker med,
som staae i ... et sinkende Forhold til
Litteraturen) VIII, 2 B 87 p. 173.
(dette Onde [at mishandles af Mængden]
har sit Tilhold i D.-P.) IX A 243 p. 137.
(D.-P. er Staternes Ulykke) IX A 282.
(D.-P. er en Form af det Onde)
IX A 320.
(Forandringen i Synspunktet for D.-P.)
IX A 378 p. 220.
((D.-P.) er et uproportioneret Medde-
lelsesmiddel) IX A 378 p. 221.
(det Onde i D.-P. ligger i, at den er ...
beregnet paa at gjøre Øieblikket ti-
tusindgange mere vigtigt end det alle-
rede er) IX A 378 p. 221.
(D.-P. er et Gode, hvor Misbrugen
langt overveier Gavn) X, 1 A 128.
(igjen blev ... D.-P. den Instants, der
under Navn af Satire vogtede paa Sæde-
ligheden!) X, 1 A 341.
(D.-P. er ... upersonlig Meddelelse og
beregnet paa at afgive Garantien: at
Mange ere af samme Mening)
X, 1 A 409.
(jeg er godt fornøiet med, at have ret
opdaget D.-P.s absolut demoraliserende
Tilværelse) X, 2 A 17 p. 17.
(D.-P. ... er egentlig hvad der gjør
Chrstd. umulig) X, 2 A 17 p. 17.
(at tjene Politik ved Hjælp af Dagpresse:
det er for meget for et Mske)
X, 2 A 314 p. 226.
(Saa feig har da overhovedet aldrig
nogen Kamp [mod en Enkelt] været som
Dagpressens) X, 2 A 369 p. 263.
(paa ham [en enkelt Embedsmand] sigte
de [Redakteurerne] nu med det uhyre
uproportionerede Vaaben D.-P.)
X, 2 A 369 p. 263.
(Jeg har bestandigt særligen D.-P.,
denne Staternes Mudder-Maskine, for
Øie) X, 2 A 504.
(man burde ... sætte Straf for den
[D.-P.s] Forbrydelse: ved at trykke Piat
at gjøre ... Samfundet vanvittigt)
X, 2 A 504.
(den siden iforgaars bestaaende Regje-
ring er styrtet ... Dette er ... D.-P.s
Resultat) X, 2 A 506 p. 362.

(Literatur eksisterer egentlig ikke ... Derimod breder D.-P. sig ... og muddrer Alt op) X, 2 A 526 p. 379.

(D.-P. skriver for den Classe af Samfundet, der aldeles ikke falder paa at læse en Bog) X, 2 A 526 p. 379.

(ved Hjælp af Piat er D.-P. den absolute Magt) X, 2 A 571 p. 408.

([Om D.-P.s Forfølgelse og dens ublodige Martyrer])

X, 2 A 599 p. 428-429.

(Væmmeligste af alle Tyrannier: D.-P.s, Udbredelsens Tyrannie)

X, 2 A 600 p. 429.

([Om D.-P.s Forhindring af Chrstd. og af Chrstd.s-Forkyndere])

X, 2 A 634 p. 453-457.

(Chrstd.s Forkyndelse - D.-P.)

X, 3 A 231.

(D.-P., der kæmper for Publikums Souverænitæt baade over Gud og Christus [vil] sætte Alt i Bevægelse for at gjøre Chrstd. umulig) X, 3 A 260 p. 193.

([Om D.-P.s Anonymitet som tyranniserende Magt og Nederdrægtighed])

X, 3 A 275 p. 202-204.

([Om sand Chrstd.s Frelse af Mskeheden fra D.-P.s onde Magt])

X, 3 A 279 p. 207-208.

(D.-P. er det nedrigste Forsøg paa at constituere Samvittighedsløshed som Statens og Mskehedens Princip)

X, 3 A 280.

(D.-P.s Betydning: at forvandle Publikum til en Slags Person - og saa at conversere Publikum) X, 3 A 665.

(ingen Magt har i den Grad vaaget over Hemmelighedsholdelse betræffende dens hele indre Organisation ... som just D.-P.) X, 3 A 690.

(Alt er beregnet paa at gjøre Personligheder umulige, især har D.-P. gjort Alt) X, 4 A 389.

(D.-P. har forvandlet Mske-Slægten til ... Vrøvl) X, 4 A 391.

([Om D.-P.s Demoralisering af Msker]) X, 5 A 138.

(D.-P. er ret egl. beregnet paa at gjøre Personlighed umulig) XI, 1 A 25.

(det jeg sigter paa er: D.-P. er ... et

Onde ene og alene ved Udbredelsens Magt, ... et uproportioneret Meddelelses-Middel) XI, 1 A 232 p. 186.

(Publikum - D.-P.)

XI, 1 A 242 p. 197-198.

(D.-P. arbejder i Retning af at degradere Mskene til Exemplarer)

XI, 2 A 88 p. 95.

(det eneste Svar jeg faaar [paa min Sag: Chrstd.s Fremtid], er at omtrent hele D.-P. udskjelder mig for: Søren)

XI, 3 B 155 p. 248.

(er [D.-P.] ikke blevet brugt saa raat og pøbelagtigt og bestialsk mod mig som vel muligt) XI, 3 B 195 p. 324.

Dags-Nyhed (i Forhold til D.s-N. er Gjen-tagelsen med hver Gang utaaleligere)

XI, 3 B 122 p. 199.

Daguereotype (Ved Hjælp af D. vil det let naaes, at Enhver bliver portraiteret)

XI, 1 A 118; 446.

Dalai Lama (D. L.s Excrementer [i Kladde til Stykke 8 af „Øieblikket“. Nr. 2])

XI, 3 B 260,9.

Dalby ([Skuespildirecteur ved et reisende Selskab. Person i H. C. Andersens „En Comedie i det Grønne“])

III B 1 p. 107.

Dalby-Mølle ([D.-M. forekommer i Grundtvigs „Skov-Hornets Klang mellem Skamlings-Bankerne“])

VI B 29 p. 105.

Dalund ([Person i „To Tidsaldrer“])

VII, 1 B 101,3.

Dame (jeg har [ofte] ... sat mig hen for at tale med en eller anden gammel ugift D.) I A 338.

(de fleste Yngre styrte frem ligesom D. [Sara Nickels] i „Ludlams Hule“ med en landlig Egn bag efter sig [cf. Baggesens Artikel „Kritisk Vurdering af ... Ludlams Hule, Syngespil af Adam Oehlenschläger“ i „Danfana“. Et Maa-nedsskrift af J. I. Baggesen]) III B 2.

(Grundtvig har prostitueret D. ved sin Pølse-Snak og sin ølnordiske Uanstændighed) VI B 8,3.

„Den hvide Dame“ se *Scribe*, *Augustin E.*

Dame-Forfatter (Det er overordentlig latterlig, hvori al Verden jeg kan blive an-

seet for en D.-F. Men det skyldes Martensen) X, 1 A 658 p. 412.

Dame-Publikum (Frederikke [Bremer] har ... skaffet mig et betydeligt D.-P.) X, 1 A 658 p. 412.

Dankier, Jacob R. ([Pastor D. om Psalmebogssagen i Anmeldelse af „Kirke-Psalmer, udgivne til Prøve af Københavns geistlige Convents Psalme-Comitee. Kbh. 1845“ i Tidsskriftet „For Literatur og Kritik“]) VII, 1 B 195 p. 374-375; 196 p. 381; VII, 2 B 235 p. 57-58.

Damocles (det Frygtelige for D. i at et Sværd hang over hans Hoved i et Hestehaar) XI, 2 A 207 p. 227.

Dampskibs-Kahyt ([SKs Rejse til Berlin 25. 10. 1841]) III A 146-147.

Danaider ([Sindbillede paa Stræben]) I C 85 p. 238.

Dands ([A. H. Francke fremfører Grunde mod D.]) X, 4 A 94.

dandse (dertil har jeg [Johannes Climacus] dannet mig og danner mig, altid at kunne dandse let i Tankens Tjeneste og ... til Gudens Ære) V B 29.
(Om saa baade Ungdom og Galskab vilde forenede inclinere for mig: jeg dandser ikke) X, 4 A 53 p. 34.
(Hvad en af mine Pseudonymer [Johannes Climacus] ... siger: jeg dandser til Gudens Ære ... det er dog sandt) XI, 2 A 31 p. 33.

Dandser ([D. A og D. B i „En Slags Fabel eller en simpel Fortælling“]) IX A 12 p. 10; X, 5 A 159 p. 184-187.

Dandserinde (Jeg [Æsthetikeren A i „Enten - Eller“] havde den Lykke engang, at gøre en D. min Opvartning) III B 179,16.

„*Danfana*“ se *Baggesen, Jens I.*

Daniel (Naar i G.T. D. ... ikke vil spise Herre-Retter, søger Gud for at han trives [Dan. 1,8 ff]) XI, 1 A 299 p. 240.

Danmark (D. og Nord-Tydsland [har] Ugelspegel) I C 61.
(D. er det lykkeligste Land i hele Europa. D. er Ligevægten, det er en Hemmelighed) III B 122,2.
(Det Uretfærdige ved D.s Smaa-For-

hold er den Paatrængenhed og Lige-mandskab som derved udvikles) VII, 1 A 124 p. 64.
(det at være Forfatter i D. er et fattigt Levebrød) VII, 1 B 20 p. 192.
(D. gaar sin Opløsning imøde ... ved Misundelse og Smaalighed) VIII, 1 A 131 p. 65.
(D. er bestandigt kun beregnet paa een Person ... jeg) VIII, 1 A 176.
(D. trænger til at see [Usselheden]) VIII, 1 A 235.
(morsomt, for ret at fremstille Spidsborgerligheden i D. at skrive en lille Bog ...: „Eventyret om det Land D.“) VIII, 1 A 290 p. 136-138.
(I D. er der ingen National-Aand, men idel Kjøbstads-Aand) VIII, 1 A 336.
(Levebrødets forjættede Land) VIII, 1 A 417.
([Om, hvori Chrstd.s Forfald i D. har sin Grund, og om, hvad der skal gøres for Chrstd.s Opvækkelse i D.]) VIII, 1 A 419 p. 183.
(Man behandler mig i D. som man i England behandler en Statsminister, man glemmer ganske Forskjellen) VIII, 1 A 457.
(Literair Critik eksisterer ikke i D.) VIII, 1 A 495.
(Der er ... ubeskrivelig lidt Religieusitet i D.) VIII, 1 A 512 p. 234.
(D. er et lille Land, hvor der kun kan være enkelte Læsere for en væsentlig Forfatter ... hvor der er megen Bysnak) VIII, 1 A 513 p. 235.
(det [at jeg i Forsøg paa at rive Samtiden ud af Pøbelagtighedens og Mske-Frygtens Tyrannie blev berøvet almindelige Mske-Rettigheder] bliver D.s Undergang) VIII, 1 A 513 p. 235-236.
(et Folk, uden sand Gudsfrygt ... - et Folk, der enten maa frelses ved en Tyran, eller ved et Par Martyrer) VIII, 1 A 531.
(Hvo i al Verden vilde falde paa at D. er et christeligt Land) VIII, 1 A 618.
(D. er et meget lille og smaaligt Land, ... hvor Mske-Frygten er den høieste Gud) VIII, 1 A 630 p. 286.

(i intet Land i Europa er Bysnak saaledes det Herskende som i D.)

VIII, 2 B 73 p. 135.

(der arbeides paa en ... Demoralisation i D.) VIII, 2 B 73 p. 136.

(D.s indre Ulykke egl. dets eneste [Udkast]) VIII, 2 B 185 p. 289–292.

(de litteraire Forhold [i D.] ere saa smaae, at ... Litteraturen har været reduceret til den Opmærksomhed, som Dagbladene ... „skjenker den“)

VIII, 2 B 194 p. 304.

(der er i D. ikke Spoer af sædelig Charakter i det offentlige Liv)

IX A 47 p. 28.

([saa lille et Land som D.] kunde prise sig lykkelig ved at have en Forfatter som jeg er) IX A 120.

(i Retning af det Udmærkede ... kan D. kun taale Mulighed, ikke Virkelighed) IX A 134 p. 66.

(Middelmaadighed og endelig Klogskab paa jordisk Fordeel forgudes tilsidst [i D.]) IX A 134 p. 65.

(et stort Spørgsmaal, om det [D.] kunde gjøre godt, hvad Uret det har gjort mod mig) IX A 169.

(Den Enkelte er det jeg kæmper for ... det er den utaknemligste Jordbund Kongeriget D.) IX A 206 p. 104.

(jeg forstaaer, at D. skal søge sin Styrke i Aand og Intelligents) IX A 298.

([Demoralisation]) IX A 303.

(Saaledes uden Sværds slag Seierherre maa jeg [her i D.] lide al Smaalighedens og Usselhedens Modstand) IX A 469.

(D. er stadig væk saa lille at det kun er beregnet paa Een ... det er D.s Opløsning ... hele min Produktivitet forholder sig dertil) IX A 479 p. 271.

(Saa ussle ere Forholdene her i D., at dersom jeg ... vilde udgive, hvad ... [jeg har] færdig: saa vilde jeg blive udleert) IX A 481.

(Store Gud, at være ærgjerrig i D.!) IX A 484.

(Faren i D., at blive Gjenstand for Kjøbstad-Aandens Smaalighed og Misundelse) IX B 63,14 p. 376; X, 5 B 135.

(I D. er der ikke Tale om ... nogen

virkelig Maalestok for en Kunstner o:s:v.) X, 1 A 9.

(D. er ... en Kiøbstad, en Kneipe)

X, 1 A 35 p. 23.

(jeg bliver paa Stedet, for at dog den ... Smaalighed, der i mange Aar har været D.s Synd og Skyld ... kan blive aabenbar) X, 1 A 36 p. 23.

(det Frygtelige i at have mine Evner og saa et saa lille Land som D.) X, 1 A 150.

(Medlidenhed er den eneste offentlige Dyd i D.) X, 1 A 226.

(I et saadant lille Hul som D. ...: der at skulle være offentlig Charakter, er et reent Martyrium) X, 1 A 229.

(sandeligen en død Mand er det netop ... D. behøver, hvis der overhovedet skal ... blive en Ende paa Usselhedens ... Nederdrægtighed)

X, 1 A 247 p. 161; X, 2 A 277; 639; X, 3 A 8; 381; X, 4 A 664 p. 476.

(Jeg syntes at forstaae, at ... D. behøvede en Martyr) X, 1 A 281 p. 193.

(at skulle i saa smaae Forhold som D. være det Overordentlige; det bliver en Marter) X, 1 A 309 p. 205.

(i et saa lille Land som D. bør enhver Dygtigere først og fremmest arbejde for at opretholde Maalestokken)

X, 2 A 306 p. 222.

(I Skinhellige ... I have frelst D. fra at være et Land til at være ... Smaalighed og Middelmaadigheds forjættede Land) X, 2 A 413 p. 293.

(D.s Skjebne)

X, 2 A 498 p. 353–354; X, 6 B 124 p. 165.

(D. vakler mellem Selvforgudelse og Selvforagt) X, 2 A 527.

(D. er saa lille ..., at „Corsaren“ egentlig var den offentlige Mening)

X, 3 A 73 p. 60.

(D. er omtrent i meest Afstand fra Idee) X, 3 A 462.

(„D. er et lille Land“. Dette har jeg som Forfatter erfaret) X, 5 B 35 p. 254.

(at der i det lille Land er Penge nok til at honorere ... Nederdrægtighed beviser, at det lille Land ... befinder sig i en Art Opløsnings-Tilstand)

X, 5 B 203 p. 384*.

(Foragtelighedens Organ havde [i D.] faaet en saa uhyre Udbredelse, at det vel for Mange var „den offentlige Mening“) X, 5 B 208 p. 391; 221.
 ([Om de literaire Forhold i det lille Land]) X, 6 B 145 p. 197–200.
 (Kjøbstadsaand og smaalig Snakken om hinanden har altid været i D.) X, 6 B 179,2c p. 287.
 (jeg har seet rigtigt . . . , da jeg signalisere Grinet som den egentlige Opløsning i D.) XI, 1 A 119.
 ([Om de religiøse Forhold i D.]) XI, 1 A 166 p. 129–130; 198 p. 156–158.
 (født i Christenhed, . . . især i D., . . . saa er det uhyre vanskeligt at blive Christen) XI, 1 A 199.
 (i Protestantismen især i D., er det at være Christen at være Masse) XI, 1 A 325 p. 255–256.
 (i Protestantismen især i D. . . vendte Slægten Sagen saaledes: . . . lad os lege Chrstd.) XI, 1 A 437.
 (Den christelige Stat „D.“ og jeg i den) XI, 2 A 399 p. 391–392.
 „Det farligste Angreb i Danmark“ ([Udarbejdelse til en aldrig publiceret Artikel]) XI, 3 B 11 p. 23–27.
 „Glæde over Danmark“ se Møller, Poul M.
Dannemarks-Historie (inddeles nu . . . i disse 2 Perioder: 1) . . . indtil Heiberg blev Astrolog, 2) den Periode derefter) VI B 204.
danne (Er dette at danne til Lærer i Chrstd. eller er det at demoralisere) XI, 2 A 364 p. 368–369.
Dannede, den (fordi den D. . . vil blive opmærksom paa, at . . . Dannelse lader en heel Side af Sjelen tilfredsstillet [vil han vaage over Trangen til det Opbyggelige]) VIII, 2 B 188 p. 295.
 (saaledes [som den menige Mand] opfinder den D. lignende Vanskeligheder, som ligeledes fjerne Gud) XI, 2 A 179 p. 194.
Dannelse ([et Mskes] D. hører ind under Begrebet af guddommelig Opdragelse) II A 489.
 (D. . . i Udvorteshed uendeligt abstraherer fra det egne Jeg) VI A 38.

(som Oplysning og D. tiltager . . . bliver det . . . vanskeligere som Philosoph at tilfredsstille Tidens Fordring) VII, 1 A 50.
 (D. . . arbeide netop hen til, at gjøre Mskene, religiøst forstaaet, distrahit) VII, 2 B 235 p. 196.
 (Den formelle D., Charakterens etiske D. er ikke et saadant Noget, og kræver dog megen Tid og megen Flid) VII, 2 B 235 p. 220.
 ([Chrstd. og D.]) VII, 2 B 235 p. 221.
 (al denne D. [betræffende Maaltidet] er den et Fremskridt i Sammenligning med [det at holde Bøn før Maaltidet]?) VIII, 1 A 41.
 (Mynster er Opfinder af denne Forveksling af Chrstd. og D.) VIII, 1 A 415 p. 181.
 ([Dersom Chrstd.] . . . især tilfredsstiller de Dannede som D.s Høieste: hvor . . . er der saa Plads til denne Bekymring: [Matth. 11,6]) VIII, 1 A 510 p. 230.
 ([D. og Opbyggelse]) VIII, 2 B 188 p. 295–296.
 (at fremsætte træffende det Rigtige, det Gode, skildre Afveiene . . . det er D.) X, 3 A 220.
 (Skulde det Christelige være D. saa maatte det blive Charakter-D.) X, 3 A 588 p. 386.
 (Engang var Chrstd. Jøder en Forargelse . . . og nu er den – D.) X, 4 A 126.
 (Det at have Verden eller Verdens D.) X, 4 A 196.
 ([Om D. i Oldtiden og i Christenheden]) X, 4 A 525 p. 345.
 (Saaledes leve vi . . . vi respektere det som D. . . [ikke at tale] om Evigheden og Salighedens Sag) XI, 1 A 21 p. 19.
Dannelse, christelig ([Om den christelige D. og Cultur]) X, 5 A 89 p. 103.
 (nu er det [christelig?]) D. i Alt at kunne anbringe en fin Hentydning til det Sexuelle) XI, 2 A 172 p. 187.
Dannelse, græsk (en hedensk Philosoph, der var i Besiddelse af hele den græske D. [i Optegnelser til „Afls. Efterskr.“]) VI B 54,34.
Dannelse, historisk (det som den historiske

D. tenderer til er at drukkne Ynglingen i dette Millionernes Hav af Vrøvl)
XI, 1 A 446.

Dannelse, human (dette Begreb D. ... er maaskee endog Chrstd. stik imod, naar det bliver ... human D.)
X, 3 A 588 p. 386.

Dannelse, menneskelig (en Kirke-Styrelse, der ... kunstnerisk elsker Ro ... forvexlende ... mskelig D. og christelig Charakter) X, 6 B 233 p. 384.

(Den mskelige D. er et Demoraliserende, beregnet paa at lære et Mske ... ikke at have en Mine) XI, 2 A 177 p. 193.

Dannelse, praktisk (den praktiske D. lærer En ikke at rødme eller blegne ved nogen Skyld) X, 6 B 258 p. 429.

Dannelse, videnskabelig (Af ... [Præsterne] mener man ikke at kunne forde saa megen videnskabelig D. som af Universitetets Docenter) VI B 133 p. 223.

(Den videnskabelige D. som Studenten faaer ved Universitetet, ... vil være ham til Skade i den Strid ... han som Præst vil blive at føre) X, 6 B 43 p. 51.

Dannen-Skole (vore Tiders Vildfarelse er just denne Stiftens-Partie, D.-S. o:s:v:) XI, 1 A 18 p. 17.

Dannet, en (en saadan [i mskelig Dannelse] D. er en tærende Efterbelse)
XI, 2 A 177 p. 193.

Dansk (en Dialect ... mere er snart det danske Sprog ikke trods sin Rigdom, men paa Grund af sin Fattigdom - af Danske) VIII, 1 A 131 p. 64.

([SKs Hengivenhed for det danske Sprog]) IX B 63,14 p. 376*.

(hørt af min Fader ... vilde man være Forfatter skulde man ... ikke skrive i det Krähwinkel Sprog, D.)

X, 1 A 35 p. 23.

Dansk, en (Dersom jeg ikke vidste, at jeg er en ægte D., saa kunde jeg ... fristes til at antage, at jeg var en Irlænder)
III A 223.

(En dansk Mand er ikke væsentligen Dialektiker, han er godmodig ..., men bliver han harmfuld, da er der ogsaa Fynd i hans Udtryk)

VII, 1 B 14 p. 184-185*.

(De D. ere de feigeste Krystere ... [meest] naar det gjelder om Generethed)
VIII, 1 A 101.

(Jøde-Misundelse mod Jøde er verdensberømt, næst derefter kommer de D.)
VIII, 1 A 131 p. 65.

(Vi D. leve omtrent saaledes, at Holberg er vor Leve-Viisdom) X, 4 A 417 p. 257.
(vi D. har ... en tilsvarende Feil [til Vindbeutel]: Vindsluger)

XI, 1 A 183 p. 141.

(Grundtvig synes stundom at antage, at de D. er det udvalgte Folk)

XI, 3 B 184 p. 304.

„*Dansk Fjanteon*“ („Dansk F.“ istedetfor: Dansk Pantheon ... der skal vi have Grundtvig anbragt) VI B 232.

dansk Folk se Folk, dansk.

„*Dansk Folkeblad*“ se „Dansk Folkeblad“ og Hage, Edvard P. H.

„*Dansk Kirketidende*“ se „Dansk Kirketidende“.

„*Dansk Ordbog*“ se „Dansk Ordbog“.

„*Dansk Ugeskrift*“ se „Dansk Ugeskrift“.

„*Danske Folkesagn. Samlede af J. M. Thiele*“ se Thiele, Just M.

„*Danske Folkeviser og Melodier*“ se Sneedorff-Birch, Frederik.

„*Stakkels danske Literatur*“ se „Stakkels danske Literatur“.

„*De Danske i Paris*“ se Heiberg, Johan Ludvig.

„*Danskeren*“ ([Om Grundtvigs Forhold til Bondevennerne]) X, 4 A 58*.

„*Dansk-Pantheon: Pastor Grundtvig Portrait*“ ([Under denne Titel kan] det om G. som ikke bliver brugt i „Afsl. Efterskr.“ bruges her [i „Skrift-Prøver“])
VI B 231.

Dante („divina comoedia“ skildrer Paradis, Skjærsild og Helvede)

II C 28 (i Bd. XIII p. 112).

(Det Apocalypiske, hvor man, ikke som D., suspenderer Dommen, ethisk tænkt)
V B 60 p. 137.

Danzel, Wilhelm („Ueber die Aesthetik der Hegelschen Philosophie“) VI A 4.

Dapsul von Zabelthau ([„Die Serapions-Brüder“, hrsgeg. von E. T. A. Hoffmann]) IV B 102.

Darius (D. havde en Tjener ... som mindede ham om at krige mod Grækerne)
VIII, 2 B 58,4; X, 4 A 283 p. 152;
X, 6 B 2 p. 10.

„Darstellung und Beurtheilung der Hypothesen in Betreff der Willensfreiheit“ se Daub, Karl.

„Darstellung und Kritik des modernen Pietismus. Ein wissenschaftlicher Versuch“ se Märklin, Christian.

„Aktenmässige Darstellung merkwürdiger Verbrechen“ se Feuerbach, Anselm v.

„Kritische Darstellung und Vergleichung der Aristotelischen und der Hegelschen Dialektik“ se Heyder, Karl L. W.

Darwin, Erasmus („Zoonomie, oder Gesetze des organischen Lebens“, aus dem Englischen mit Anm., v. J. D. Brandis)
IV C 6.

Dasein (D.-Identitet [i Optegnelser fra Werders Forelæsninger over „Logik og Metaphysik ...“]) III C 28.

Daseyn ([Om Overgangen fra „Werden“ til „D.“ i Optegnelser fra Werders Forelæsninger over „Logik og Metaphysik ...“]) III C 30.

Daub, Karl ([Cit. fra Afhandlingene „Die Form der christlichen Dogmen- und Kirchen-Historie“])

II A 72; 74; 96 p. 60-61; 97.

(Bemærkning om, hvorfor de Gl. ikke har haft Humor [i „D. Carl Daub's Vorlesung über die philosophische Anthropologie“, Bd. 1 af „D. Carl Daub's philosophische und theologische Vorlesungen“, herausgeg. von Marheineke und Dittenberger]) II A 79.

(D.s Perioder er sande Labyrinther)

II A 624.

([Rosenkranz' Charakteristik af D.s „Die dogmatische Theologie jetziger Zeit oder die Selbstsucht in der Wissenschaft des Glaubens“ i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 13 p. 324.

([Om „Die dogmatische Theologie jetziger Zeit ...“ i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 14 p. 325.

([Henvisninger til „Die dogmatische Theologie jetziger Zeit ...“ i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 17 p. 327.

([Om „Theologumena“ i Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 317; p. 330).

([Om Betydningen af „Die dogmatische Theologie jetziger Zeit ...“ for Dogmehistorien i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 331).

([Om D.s „Theologumena“ i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26-27 (i Bd. XIII p. 7).

(„Einleitung in das Studium der Dogmatik ...“ og „Die dogmatische Theologie jetziger Zeit ...“ [nævnt som den speculative Dogmatiks Literatur i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26-27 (i Bd. XIII p. 7).

([Om D.s Fortjeneste med Hensyn til at der gives en Erkjendelse af Religion i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26-27 (i Bd. XIII p. 11).

([Om D.s Forstaaelse af Miraklet (antagelig i Afhandlingene „Die Form der christlichen Dogmen- und Kirchen-Historie“) i Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til D.s System“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 231).

([Mundtlig Udtalelse af K. D. til Karl Rosenkranz]) IV A 92.

([Cit. fra „System der theologischen Moral“, Bd. 4 i „C. D.s philosophische und theologische Vorlesungen“])

VII, 1 A 204.

(sandt Ord af D. ... om Pøbelen [Cit. fra „Vorlesungen über die philosophische Anthropologie“])

VIII, 1 A 244.

(D. bliver altfor dybsindig metaphysisk [i sin Opfattelse af Judas: „Judas

Ischarioth oder das Böse im Verhält zum Guten") IX A 470.

(D. ... sætter det Onde i den isolerede Subjektivitet – Objektivitet er det Frelsende) X, 2 A 401 p. 285.

(Julius Müller citerer D., der i „Judas Ischarioth ...“ ogsaa mener, at det Onde, Synden er det Ubegribelige) X, 2 A 436 p. 310.

(senere ... meente [D.] at begribe det Onde som det Negative, f. E. i „Darstellung und Beurtheilung der Hypothesen in Betreff der Willensfreiheit“) X, 2 A 436 p. 310.

„Carl Daubs philosophische und theologische Vorlesungen“ se Daub, Karl.

„Erinnerungen an Karl Daub“ se Rosenkranz, Karl.

„Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System“ se Marheineke, Philipp K.

David (det gaar med [de Msker, der godt kan see Feil hos Andre ei hos dem selv] ligesom med Kong D. [2. Sam. 12,1–7]) II A 57.

(Salomos Ungdomsforhold til D. [som Motiv for det psykologisk at udvikle og motivere Ahnelsen af Skyld]) IV A 114.

(dette Stykke [IV A 114: om Ahnelsen af Skyld] kunde kaldes Salomos Drøm, hvori et ... Ungdoms Indtryk af D.) V B 125.

(D. ... var en Aandens Konge [i Optegnelser til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“], No 3 „Salomos Drøm“) V B 130,2.

([D.s Forhold til Urias og Bathzeba som Exempel paa at Angeren forhindrer, at Skylden bliver konstitueret])

V B 148,36 p. 249.

(D. (Urias) ... har selv noget Skyld ved Bedraget, at han fik det saa Forfærdeligt) V B 149,2 p. 252.

([Exemplar af „Studier og Exempler“ ved A. P. Adler med Udhævelser af SK]) VII, 2 B 237,10.

(D. siger: den Ugudeliges Bøn skal blive Synd (Ps. 109,7)) X, 1 A 212.

(Al mskelig, ogsaa jødisk, Religieusitet kulminerer i de Ord af Salomo (eller D.) [Ps. 37,25]) X, 1 A 301.

(Et Exempel ... paa at ofre sin Villie havde vi i D. 2. Sam. 23,15) X, 2 A 591.

(D. var bedre betjent [end Darius med sin Slave] ... han havde Nathan, der sagde: Du est Manden [2. Sam. 12,7]) X, 4 A 283 p. 152; 284; X, 6 B 2 p. 10.

(I den Psalme, hvor D. ... priser Guds Allestedsnærværelse og siger: ... dette er mig for høit [Ps. 139,6])

X, 4 A 485 p. 303–304.

David's Psalmer (staaer dette [at Aanden tager Bolig i et besmittet Legeme] ikke ... hos D.?) V B 55,4*.

([D.s Ps.] har gjort et dybt Indtryk paa mig ... ak! men han svigter Een i de dialektiske Svingninger)

VI A 46 p. 19.

([Exempler i D.s Ps. paa at det er tve-tydigt, om man er indesluttet ... af erotisk Forelskelse i Gud, ell. af Stolthed mod Msker]) VI A 47.

([Demoralisationen i Kiøbenhavn sammenlignet med Daaren i D.s Ps.])

VIII, 1 A 174 p. 87.

(D.s Ps. ... ere egentlig ikke christelig Fromhed) IX A 416.

David, Christian G. Nathan (Om de preussiske Provindsialstænders Væsen)

I B 2 p. 167.

([Redacteur af „Fædrelandet“])

I B 2 p. 170*.

(Regjeringens ... deprimerende Skridt: Processen mod Prof. D.)

I B 2 p. 170–171.

([„Procurator Haagens Defensions-Indlæg for Professor D.“ I og II i „Fædrelandet“]) I B 2 p. 171.

(„Fædrelandet“ havde udstaaet Stormen med D.s Proces) I B 2 p. 177.

(D. Stats-Gjelden [Henvisning af SK i Artiklen „Svar til Flyvepostens Hr. B“ i „Kjøbenhavnsposten“ 1836, Nr. 96 (31. Marts)]) I B 4.

(Om Prof. D. ... anvende et Ord af Baggelsen: alt faaer en Ende ... [fra „Jeppe. Et siællandsk Eventyr“])

V A 91.

([Etatsraad D. fortalt SK om en Fængselsdirecteur i Nordamerika, der malede Jernstængerne]) X, 4 A 533 p. 351.

Davidsen, Jacob („Veridicus Christianus“ er ligesom en Bibliomantie) IV A 15.

([„Fra det gamle Kongens Kjøbenhavn“) I A 220*; II A 571*; V A 94*; VII, 2 B 235 p. 171*; X, 2 A 333*.

([„Ny Sangbog“) II A 631 p. 231*.

([„Kjøbenhavnsliv i ældre og nyere Tid“) VII, 1 B 13 p. 182*.

([jeg bliver en reen Visk over for Dr. Zeuten] næsten i lige saa høi Grad som ... over for ... D.) XI, 3 B 143,6.

„*De amore Dei*“ se Franciscus von Sales.

„*De anima*“ se Aristoteles.

„*De arte amandi*“ se Ovidius Naso, Publius.

„*De augmentis scientiarum*“ se Bacon, Francis.

„*De autonomia conscientiae sui humanæ*“ se Martensen, Hans L.

„Den altomfattende Debat af Alt imod Alt“ se „Striden mellem den gamle og den nye Sæbekilder“.

Declamateur (Hvor mange ... D. have ikke levet christelig af at Christus blev korsfæstet for Sandheden) X, 3 A 474.

„*Μωρίας εγκωμιον* sine *Declamatio in laudem stultitiae*“ se Erasmus af Rotterdam.

Declamation (Hvad jeg her har sagt [om Declamateurs og deres Behandling af Modstandere], kan en Declamateur snildt benytte til D.) X, 3 A 474.

(Det skammeligste er, at man har gjort den helligste Sag til D.)

X, 4 A 621 p. 438.

Declamator (i mit personlige Liv har [jeg] benyttet den [ethiske Accent] rigtigt baade som Digter og som D.) V A 88. ([Om en D.s Ulighed med en Executor]) X, 1 A 385 p. 248.

declamere (tvetydigt at declamere til Ære ... for en Afdød, med hvem man har levet samtidigt og modarbejdet) X, 3 A 474.

(I stille Timer declamerer man saa rørende ... men i Virkeligheden ... fragaer man det) X, 4 A 466 p. 287.

(1000 Præster declamere om Søndagen – hvis En vilde om Mandagen ... handle derefter, saa bliver han udleet)

X, 4 A 584 p. 403.

(En christelig Biskop [H. Martensen har]

... ikke at declamere om Søndagen, men at vidne om Mandagen)

XI, 3 B 107 p. 175.

Declination (I Aandens Verden er det ikke tilfældigt, hvo der er: D.)

XI, 2 A 92 p. 101.

(skal der holdes Justits, det det kommer an paa, er Øie for ..., hvo der er: D.)

XI, 2 A 92 p. 101.

„*De cohibenda ira*“ se Plutarch.

„*De concordia scientiae cum fide*“ se Bonartes, Thomas.

Decoration (at [en Præst] bærer en D. for at erindre ... om, at han er noget ganske Andet end Præst ... er altfor galt) X, 3 A 242 p. 185.

decorere (neppe har Den Ret mod [Eremiten], Den der ... decoreret bliver i Verden for ... at fryde sig ved Livet) X, 2 A 326 p. 239.

Decorum ([D. i Forbindelse med paa Prent at fremstille Vittigheder om SKs Beenklæder]) VIII, 2 B 182 p. 285.

decrecendo (de tvende Bevægelser: *decrecendo* [for Rangspersonen] og *decrecendo* [for Sandhedens Vidne]) VII, 1 B 88 p. 296.

Dedication ([Udkast til en D. i et Mæcenat-Exemplar af „Om Begr. Ironi“]) II A 749*.

(Victor Eremitas D. ... N. N. helliges dette Værk [„Forførerens Dagbog“]) III B 171.

([Udkast til D. af „Begr. Angest“ til Poul Martin Møller]) V B 46.

([Tryk-Manuscript til „Tre opb. Taler“]) V B 195,2.

(Til den D.: „Hiin Enkelte“ [helliges dette lille Skrift] i „En Leiligheds-Tale“, skulde egentlig have været føiet følgende Skrivelse ...)

VII, 1 A 176 p. 112.

(Den navnløse ... Forfatter af Hverdagshistorien helliges dette lille Skrift [„En lit. Anmeldelse“]) VII, 1 B 133*.

([„Taler ved Altergang om Fredagen“ i „Christelige Taler“ (1848)] kan dog ikke dediceres Mynster)

VIII, 1 A 438*; 560 p. 261*.

(En saadan D. [til Mynster af „Taler

ved Altergang om Fredagen"] kunde ... vikle min Sag forkeert ind i Endelighedens Forhold) VIII, 1 A 438. (Een ell. anden lille Bog skal dog dedicerer afdøde [Sognepræst Peter J.] Spang) VIII, 1 A 658*.

(En uskyldigt Lidende helliges dette lille Skrift [„Stemninger i Lidelsers Strid“ i „Christelige Taler“ (1848)]) VIII, 2 B 99*.

(Bogen [„Taler ved Altergang om Fredagen“] skal dedicerer Mynster) VIII, 2 B 116; 118*.

(blev jeg foranlediget til at udgive ... „Krisen og en Krise“ særskilt ... skulde Tingesten dedicerer til Prof. J. L. Heiberg) IX A 187*.

(Bevægelsen, som hele Forfatterskabet beskriver er: fra Publikum til den Enkelte ... i anden Potens ... i D. til „Opb. Taler i forsk. Aand“) X, 2 A 96. (ene den opbyggelige Tale [„Synderinden“ bliver at udgive], som skal dedicerer til min Fader) X, 5 B 117*.

([D. i „Regnskabet“]) X, 5 B 261–262 p. 429–430; 264.

(D. til Regine Schlegel ... hører væsentligen til Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed ... D. kunde lyde: ...) X, 5 B 263.

(D. til Konger og fyrstelige Personer: har jeg aldrig gjort Brug af men bestandigt henvendt mig til „den Enkelte“) X, 5 B 288.

([Reflexioner over og Udkast til D. til Biskop Mynster]) X, 6 B 162–170 p. 247–252.

„Til Dedicationen „hiin Enkelte““ se „Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed“. *dedicere* (Min Gang gennem Livet er for tvivlsom med Hensyn til om jeg skal nyde Ære ... eller forhaanes og forfølges til at jeg kan dedicere nogen Levende mit Arbejde) VIII, 1 A 438 p. 194.

„De Dignitate et Augmentis scientiarum“ se Bacon, Francis.

„De divisione naturae“ se Erigene, Johannes Scotus.

Deduction ([Om D. paa Grundlag af Johann E. Erdmanns „Vorlesungen über Glau-

ben und Wissen“]) II C 44 p. 353–354.

„De ei in Delphis“ se Plutarch.

Deel, bedre ([Luk. 10,42] den bedre D. ... er: Gud, altsaa Alt ... kaldes den bedre D., fordi den maa vælges) VIII, 1 A 111.

Deeltagelse (forbandet være al den løse Tale, der kommer i D.s Dragt og dog ikke har Sandhedens Kraft) V B 230,3. (Hvad der vedkommer mig ... er at takke for den D. ... der i Almdl. ell. af den Enkelte er blevet mig beviist som Forf.) X, 6 B 249 p. 412.

(Sand D. for det Udmærkede vil være kjendelig paa at forhindre, ... at det svækkes) XI, 1 A 238 p. 194.

(Naar ... det Høieste naaes kun i høieste Lidelse, saa er D. med en saadan Lidende naturligviis en Misforstaaelse) XI, 1 A 433.

(mskelig D. er Veien til at faae Idealitet ødelagt) XI, 1 A 439 p. 336.

(Mskenes D. er Veien til Vrøvlet) XI, 1 A 439 p. 337.

(Mskene vilde blive saa angst ... for Dig [paa Grund af dine Lidelser og Qvaler], at De istedetfor D., grusomt værgede sig for Dig) XI, 2 A 82 p. 87.

(Mskelig D.! Subtraheer fra denne Rubrik ... Alt, hvad der ... er Egoisme ...: og see saa efter, hvor megen D. der er i Verden) XI, 2 A 82 p. 88.

Deeltagen (Grundtvig har lavet en Theorie om, at den sande Christen deeltager i Alt ... Denne „D. i Alt“ er ... en Indbildskhed) X, 2 A 356.

„Tractatus de emendatione intellectus“ se Spinoza, Benedict.

„De fides et operibus“ se Augustinus, Aurelius.

definere (Antisthenes ... ingen Ting kan defineres efter hvad den er [cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 83.

„De finibus“ se Cicero, Gaius J.

„De garrulitate“ se Plutarch.

Degeneration (Slægtens D.) XI, 2 A 267.

„De generatione animalium“ se Aristoteles.

Peer Degn se Holberg, Johan L.

Degneskrig (himmelske D.) II A 738.

(Et tilbedende D., en vrælende Aner-

kjendelse [af Grundtvigs absolute Idee] VI B 22 p. 97; 29 p. 103.

Degradation (Den Idealitet, hvilken tabtes hvorved D. [af Mske-Slægten] til Dyre-Skabning bliver føleligere, er som havde den aldrig været) XI, 2 A 201.

„*de gustibus non est disputandum*“ (Cartesius sagde de omnibus disp. est, hvorved han aldeles tilintetgjorde den Sætning ... de gust. non est disp.)

II B 16 p. 296.

Deichmann, Jacob (En Tjenestepige, en Professor ... Cancelliraad D. [sandsynligvis Boghandler J. D.] ... skal være den Enkelte) X, 4 A 53 p. 36.

Deichmann, Peter C. ([Sammenligning med de lukkede Maskiner i P. C. D.s Fabrications-Handels Damp-Chocolade-Fabrik, Elisabeths-Minde]) II A 823.

„*De impostura religionum breve compendium seu liber de tribus impostoribus*“ (Nach zwei Mss. und mit Historisch-Litterarischer Einleitung hrsgeg. v. Genthe) II C 65.

„*De incertitudine et vanitate omnium scientiarum et artium liber* ...“ se *Agrippe ab Nettesheim, Heinrich C.*

„*Deipnosophistai*“ se *Athenaeus*.

„*De ira*“ se *Seneca, Lucius A.*

Deisme ([Om D. i Exerpter fra Afhandlingene „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“ af Karl Rosenkranz]) II A 92 p. 57–59.

([Om Forholdet mellem D. og Theisme i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 308).

„*Contra fabulam de Iudæo non mortali*“ se *Kildgaard, Casper*.

„*De la prostitution dans la ville de Paris* ...“ se *Parent-Duchâtelet, Alexandre J. B. B.*

Delavigne, Germain („Muurmesteren“ [Syngespil i tre Acter af Augustin E. Scribe og G. D., oversat af Thomas Overskou]) II B 12 p. 292*.

Delbrück, Ferdinand ([Et Stykke af F. D. „Philipp Melanchthon, der Glaubenslehrer“ oversat med Anmærkninger af Grundtvig i „Theologisk Maanedsskrift“]) VI B 21,7.

Delicatesse (Loven for D., med hvilken en Forfatter har Lov til at benytte hvad han selv har oplevet) IV A 161.

Delprat, Guillaume H. M. („Die Brüderschaft des gemeinsamen Lebens“, übers. v. Gottlieb C. F. Mohnike [fra „Verhandlung over de Broederschap van G. Groote ...“]) X, 6 C 7,9.

„*De matrimonio seu conjugio*“ se *Agrippe ab Nettesheim, Heinrich C.*

dementia (Nullum exstitit magnum ingenium sine aliqua dementia [Cit. fra Seneca „Dialogi“ IX] ... det verdslige Udtryk for den religieuse Sætning) IV A 148.

(Nullum unquam exstitit magnum ingenium sine aliqua dementia [Cit. fra Seneca „Dialogi“ IX] ... dementia er Smerten, ved hvilken [Geniet] personligt pines ud i Isolation) X, 3 A 499.

se også *Seneca*.

Demeter (Den græske Mythologie [Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) IV C 27 (i Bd. XIII p. 326–327).

„*De methodo*“ se *Descartes, René*.

Demetrius af Phaleron ([D. om Socrates' økonomiske Forhold (i Plutarchs „Vitae parallelæ“)]) IV A 212.

Demis-Prædiken ([Censurexemplar af SKs D.-P.])

IV C 1 A (i Bd. XIII p. 353–355).

([SKs D.-P. over Texten 1. Cor. 2,6–9 holdt i Trinitatis Kirke den 24. Februar 1844]) IV C 1 p. 355–369.

([SKs Kritik af Grundtvigs D.-P.])

X, 4 A 56–57 p. 37–38.

Demokrat (For at beskrive den Enkelte beskriver Plato Staten, ... en D., og for at gøre det beskriver han Demokratiet) VII, 1 A 70.

Demokratie (Plato beskriver en Demokrat, og for at gøre det beskriver han D.) VII, 1 A 70.

([Aristoteles i „Politica“] har sagt: Tyrannie og D. ... er samme Regjeringsform, kun at i Tyranniet er Een, i D. de Mange Tyrannen) XI, 1 A 51.

Demokritos ([Om D. i Optegnelser fra

Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 3 p. 377.

Demonax ([Lucian om D. og de eleusinske Mysterier i „Dialogi Mortuorum“]) IV A 39.

Demonstration (*αποδείξις* [Sextus Empiricus Lære om Criterierne paa Sandhed]) IV C 51 p. 394.

Demoralisation (i Kiøbenhavn der kan D. sige ... Ingen seer mig) VIII, 1 A 174. (Chrstd.s Forfald ... Grunden ligger dybere i almindelig D.) VIII, 1 A 419 p. 183.

(der arbeides paa en Misundelsens og Feighedens og Blødgthedens og Pøbelagtighedens D. i Danmark) VIII, 2 B 73 p. 136.

(under min Værdighed at have levet samtidig med en saadan D. og saa tiet, for selv at bevare Pynteligheden) IX A 139.

(Det der bragte det ny Ministerium op var ... en Ytring af denne [Danmarks] D.) IX A 303.

(Goldschmidt er og bliver ... D.s karakterløse Redskab) IX A 303.

(Kun saaledes [ved at lade sig træde ned men ikke ved at bruge Klogskab] kan der modarbejdes en saadan D. [i Mængden]) IX A 485.

(da jeg maatte tage mig af „Corsaren“. Ikke een eneste Geistlig vovede at prædike mod en saadan D.)

X, 1 A 657 p. 410–411.

(christeligt, hvilken Dom over mig, at jeg havde været samtidig med en saadan D., og ... [været] feig nok til ikke at handle) X, 2 A 252.

(hører med til D., at man saadan i privat Samtale forraader, at man godt veed, hvor galt Alt er) X, 4 A 128.

(Vor Tids D. ... er denne: Forsagelsen, som Chrstd. fordrer, har man afskaffet – man tager det Jordske)

X, 4 A 517 p. 337.

(frygtelige D. ved Hjælp af „Naaden“) X, 4 A 619 p. 434; X, 5 A 7 p. 8.

(„Præsten“ demoraliserer Mskene – for at gøre sig uundværlig)

X, 4 A 619 p. 434.

(vor Tid, hvis ... særlige D. just er, metaphysisk eller ethisk udsvævende at ville afskaffe ... „den Enkelte“ og sætte Slægt) X, 5 B 244.

(at en af Hovedaarsagerne til D. i Samfundet er Anonymitet, det er vist)

X, 6 B 146 p. 221; 159 p. 241.

(D. i Danmark ... fandt sin Helt i en Jøde [Goldschmidt]) X, 6 B 251 p. 415. (Tilstanden er overalt i Christenheden en saadan ... D., at Hedenskabet er guddommelig Ophøiethed i Sammenligning hermed) XI, 1 A 144 p. 104.

(naar en Tid er demoraliseret ... ved Klogskab ... (o, farligste Art D.)) XI, 1 A 145 p. 108.

(Klogskaben i D. [at passe paa at man ikke kommer til at slaae det Sandere ihjel]) XI, 1 A 145 p. 108.

(medvirket til den D. som er Christenheden, at man har ... Chrstd.s Interesser repræsenterede – men ... eensartet med Endelighed)

XI, 1 A 431 p. 329.

([D. i Jødedom, Hedenskab og Christenhed]) XI, 1 A 550.

(Det Specifikke ved Christenhedens D.) XI, 1 A 551 p. 416–417.

(Efterdemoralisation efter Askese giver ikke: Vellyst, nei giver: unaturlige Lyster) XI, 1 A 551 p. 416.

(der gives i enhver Generation Mænd, som ved deres Stilling ... ere forpligtede til at vidne mod D.) XI, 2 A 85 p. 90.

(den D. ved Hjælp af det Milde, det er den dybeste. ... Saaledes med Christenhedens D.) XI, 2 A 100 p. 108.

(Mskeslægstens D. gaar fremad)

XI, 2 A 237.

demoralisere ([Danmarks] Ulykke er at dette lille Folk er demoraliseret)

VIII, 1 A 531.

(hvor vigtigt det er ... at modarbejde en usædelig Forvirring, der, filosofisk og socialt, vil demoralisere „de Enkelte“ ved Hjælp af Mskenheden) VIII, 2 A 194 p. 305.

(det er Pressen der har demoraliseret Staterne) IX A 468.

(Ogsaa saaledes har Anonymitet demo-

raliseret Tiden, at den har bidraget til at gjøre Tiden karakterløs)

X, 3 A 326 p. 236.

(Candidaterne ... søge Levebrød ... indtil de aldeles demoraliserede ved denne Dressur blive Statens og Kirkens Tjener) X, 3 A 417.

(hvor frygteligt ere vi dog ikke blevne demoraliserede ved Hjælp af den Maade, paa hvilken vi anbringe „Naaden“)

X, 4 A 619 p. 433.

(naar man fra Barn er demoraliseret ved Mildheden ... - hvad skal det saa blive till!) X, 4 A 619 p. 434.

(Det at man aldeles fortier, at „Efterfølgelsen“ er fordret, har aldeles demoraliseret Christenheden) X, 5 A 81 p. 93.

(hvis Dag-Pressen skulde ... have Skilt ude, det burde have Paaskrift: her demoraliseres Msker ...) X, 5 A 138.

(i den ved Klogskab demoraliserede Tid, der veed man ..., at man aldrig maa lade det komme til en saa marqveret Afgjørelse [at man slaar det Sandere ihjel]) XI, 1 A 145 p. 108.

(et ved Klogskab demoraliseret Individ ... [passer altid] paa, at han ... ikke kommer til at marqvere afgjørende)

XI, 1 A 145 p. 109.

(jeg er demoraliseret ved fra Barn af at være opdragen i Chrstd.) XI, 1 A 200.

(Christenheden er demoraliseret ved Hjælp af det Milde, Naaden, Forjættelsen, Gud er Kjerlighed o:s:v)

XI, 2 A 100.

(den Kloge ... benytter sig af Tidens Fordærvethed til for ... Spot Priis at købe Anseelse som den Alvorlige ...

- dette er omtrent det meest demoraliserende) XI, 2 A 288 p. 290.

(vi ere alle sammen ... demoraliserede, og det allerfarligste, demoraliserede ved Hjælp af Chrstd.) XI, 2 A 346 p. 358.

(Lader det sig gjøre, at vende Chrstd., saaledes at den bruges til at demoralisere dem [Mskene]) XI, 3 B 57 p. 106.

(demoraliserende for Landet, at just den Sygdom, som hele Tiden lider af, at Præsterne ... ere befængte af den)

XI, 3 B 164 p. 272.

(Læren om „Naaden“ forkyndes ikke christeligt men ... halvt demoraliserende) XI, 3 B 222,10.

Demoraliserede, den (den Kloge ... benytter sig af Tidens Fordærvethed til for ... Spot Priis at købe Anseelse som den Alvorlige ... [han er] ikke den mindst D.) XI, 2 A 288 p. 290.

Demoraliserede, det (Grundtvigianerne ere af Alle ... i mine Tanker, christeligt, det meest D. vi har)

XI, 3 B 188 p. 308.

Demoraliserende, det (Mængden og Publikum o:s: v: er det Onde, Piat det meest D.) X, 1 A 180 p. 128.

(det D. er, at naturligviis baade Præst og Tilhørere nu føler sig bedre end en saadan Apostel [Peter], der „formaster sig“ [cf. Matth. 19,27]) X, 3 A 368.

(det D. i Dag-Pressen) X, 5 A 138.

(Den mskelige Dannelse derimod er et D., beregnet paa at lære Mskene ... ikke at have en Mine)

XI, 2 A 177 p. 193.

Dencker, Elise (Jomfru D. har jeg ... benyttet til at faae sagt hvad jeg vilde have sagt, Alt i Retning af at consolidere hendes [Regines] Ægteskab)

X, 5 A 149,26 p. 169.

„*Denkmal der Schrift von den göttlichen Dingen sc. des Herrn Friedrich Heinrich Jacobi ...*“ se Schelling, Friedrich W. J. v.

„*Denkwürdigkeiten aus der Geschichte des Christenthums und des christlichen Lebens*“ se Neander, August.

„*Sokratische Denkwürdigkeiten*“ se Hamann, Johann G.

„*De nobilitate et praecellentia foeminae sexus*“ se Agrippa ab Nettesheim, Heinrich C.

„*De nonnullis ad Poema pertinentibus*“ se Baumgarten, Alexander G.

„*De occultis Dei beneficiis*“ se Novarinus, Luigus.

„*De occultis non judicat ecclesia*“ („De occultis ...“ kunde blive Titelen [paa et psykologisk Experiment om en vorde-
dende Geistlig]) VI A 55.

(Her kunde ogsaa benyttes det tyske

Ordsprog: Gott richt't, wenn niemand spricht) VII, 1 A 6; 7*.

(Man kunde deri indslynge en ulykkelig Elskerindes Lidelses-Historie)

VII, 1 A 21.

(Collisionen [mellem den borgerlige Straf og Guds Straf for en aabenbar-gjort Skyld] er paa en Maade anlagt i ... „De occultis ...“)

X, 2 A 156 p. 120.

„de omnibus disputandum est“ (Cartesius sagde de omn. disp. est, hvorved han aldeles tilintetgjorde den Sætning ...: de gustibus non est disp.)

II B 16 p. 296.

(de omn. disp. est ... burde i enhver velordnet speculativ Stat læres ved Confirmations-Underviisningen)

II B 18 p. 298.

(ingen speculativ Sjælesorger kan uden [de Ord: de omn. disp. est] gjøre sig Haab om at røgte sit vanskelige Kald med Held) II B 18 p. 298–299.

(man vil ansee disse Ord ... cogito ergo sum og de omn. disp. est ... for Ord, der ... vil erindre os om vort intellektuelle Livs Skabelse) II B 18 p. 299.

„de omnibus dubitandum est“ (Det var da Cartesius, der udtalte ...: cogito ergo sum og de omn. dub. est) II B 19 p. 299. (Det var nemlig den nyere Philosophie der begyndte med Cartesius ...: cogito ergo sum og de omn. dub. est)

II B 19 p. 300.

(Cartesius ... sagde cogito ergo sum og de omn. dub. est og afgav derved Principet for den nyere protestantiske Subjectivitet) II C 18 p. 328.

(Cartesius ... udtalte først den prot. Philosophies [subjective] Grundsætninger ...: 1) De omn. dub. est, og: 2) Cogito ergo sum)

II C 25 (i Bd. XII p. 282).

(den Sætning [fra René Descartes „Principia philosophiae“] ... kom til at spille en afgørende Rolle i [Johannes Climacus'] Liv ... blev en Opgave for hans Tænkning) IV B 1 p. 114; 5,4; 5,5.

(begeistrede [Johannes Climacus] ... det Forhold, i hvilket ... [de omn. dub.

est] i Almindelighed blev sat til det at blive Philosoph) IV B 1 p. 115*.

(Forholdet mellem ... [de omn. dub. est] og Philosophien søgte ... [Johannes Climacus] nu at blive sig bevidst)

IV B 1 p. 115*.

([Johannes Climacus] sammenstillede ... [1. Philosophien begynder med Tvivl; 2. man maa have tvivlet for at ... philosophere; 3. den nyere Philosophie begynder med Tvivl] ... angaaende [de omn. dub. est]) IV B 1 p. 115–116*.

(Johannes[Climacus] søger at tænke proprii auspicii. De omn. dub. est) IV B 1 p. 141–150; 13 p. 174–182.

(de omn. [dub. est], saa maa jeg [Johannes Climacus] jo vide Alt) IV B 5,15. (de omn. dub. est [i Udkast til et filosofisk Tidsskrift]) V A 100.

„Johannes Climacus eller De omnibus dubitandum est“ („Johannes Climacus eller De omnibus dubitandum est“)

IV B 1 p. 103–150.

([Spredte Udkast]) IV B 2 p. 153–155. ([Foreløbig Udarbeidelse til: Indledningen]) IV B 3–4 p. 156–158.

([Spredte Udkast til: Pars prima og Pars secunda]) IV B 5 p. 158–160.

([Foreløbig Udarbeidelse til: Pars prima Cap. I–II]) IV B 7 p. 161–165.

([Spredte Udkast til: Pars prima Cap. II Slutningen og Cap. III, samt Pars secunda, Indledningen])

IV B 8 p. 165–167.

([Foreløbig Udarbeidelse til: Pars prima Cap. II Slutningen og Cap. III, samt Pars secunda, Indledningen])

IV B 9 p. 167–168.

([Spredte Udkast til: Pars secunda])

IV B 10 p. 168–172.

([Foreløbig Udarbeidelse til: Pars secunda, Indledningen, Slutningen])

IV B 11–12 p. 172–174.

([Spredte Udkast]) IV B 13 p. 174–179.

([Foreløbig Udarbeidelse til: Pars secunda Cap. I. § 1]) IV B 14 p. 179–180.

([Foreløbig Udarbeidelse til: Pars secunda Cap. I § 1])

IV B 15–17 p. 181–182.

(en lille Opsats: „De omn. dub. est“ ...

en lille speculativ Udvikling. Det bevægende Begreb, jeg brugte, var: Vildfarelse) V A 98.

„*De Origine Mali*“ se *King, William*.

„*De Origine Mundi*“ ([Feil for „*De Origine Mali*“]) se *King, William*.

„*De partibus animalium*“ se *Aristoteles*.

„*De passionibus animae*“ se *Descartes, René*.

„*De praedicamentis*“ se *Abailard, Peter*.

Depravation (Chrstd. [har] i den gennem Chrstd.s D. raffinerede Forstandighed faaet en langt farligere Fjende ...)

VIII, 1 A 242 p. 116.

deprimere (Det er ... deprimerende [for SK at han ved at arbeide flittigere og anstrænget bliver] efterstræbt af Aristokraternes ... Misundelse og Pøbelens Forhaanelse) VII, 1 A 222 p. 146–147.

Deprimerethed (Den egl. D. ... findes kun i de høieste Cirkler) II A 721.

„*De re publica*“ se *Platon*.

„*De rerum natura*“ se *Lucretius Carus, Titus*.

„*De rerum varietate*“ se *Hieronymus Cardanus Mediolanensis*.

„*De resurrectione mortuorum*“ se *Athenagoras*.

Derfor ([Pilatus' vidunderlige D. (Luk. 23,15–16)]) XI, 1 A 13.

Derivations-Middel (farlige ere alle disse [mskelige Hjælpemidler] som alle D.-M.; thi det gaar egentlig løs paa Idealiteten) X, 1 A 452 p. 288.

(D.-M. kunne være fornødne. Men ... den hovmodige og den pusilanime blive saa ... [let hængende i], om de aandeligt have Lov dertil) X, 1 A 452 p. 288. (naar jeg [et Mske] blot bliver hjulpen ... saa er det [ikke] ligegyldigt om det er ved Hjælp af Aand eller ved D.-M. bort fra Aand) X, 1 A 452 p. 288.

(Normativet er ... : undtagelsesviis at anprise D.-M., men ordentligviis at forreskrive Aands-Midlerne)

X, 1 A 452 p. 288.

Derivered, det (Christus er selve det Paradoxes Sphære og den Udvalgte det D.) VII, 2 B 235 p. 66.

Derpaa ([Om den poetiske Virkning af derpaa]) VI A 125.

Dersom (om Søndagen prædiker Præsten om: at dersom [det fordredes] – saa var han villig til at udsætte sig for al Forhaanelse) X, 2 A 102 p. 77.

(hvis Du ikke vover paa et Dersom, saa vover Du ikke ... at vove paa et Dersom ... er just det at vove)

XI, 1 A 458 p. 353.

„*Derved bliver Det!*“ (var der mindste Tanke i det Bestaaende om at ville gaar retslig tilværks, da er min sidste Artikel mod Martensen ... afgjørende)

XI, 2 A 265 p. 268*.

([Tryk-Manuscript til Artikel i „Fædrelandet“ den 30. Decbr. 1854, Nr. 304: „Derved bliver det!“ med Undtagelse af Anmærkningen])

XI, 3 B 211 p. 351–354.

([Tryk-Manuscript til Anmærkningen]) XI, 3 B 212.

([Kladde til „Derved bliver det!“ med Undtagelse af Anmærkningen])

XI, 3 B 213 p. 354–355.

([Kladde til Anmærkningen])

XI, 3 B 214.

Derviere ([SKs Bemærkning til D.s Replik i 6. Scene i et Exemplar af „Den første Kjærlighed“. Lystspiel af Scribe]) III B 119,1.

„*De satyrica Graecorum poesi et Romanorum satira*“ se *Casaubonus, Isaak*.

Descartes, René (det er ved et underligt Tilfælde at Philosophien har faaet en saa lang historisk Hale som fra Cartesius til Hegel) I A 328 p. 139.

(hvor nødvendigt det ... er bleven at begynde ethvert filosofisk Værk med den Sætning: „Der var en Gang en Mand, der hed Cartesius“)

I A 328 p. 139.

([Om Philosophernes Form] i deres Efterretninger om den nyere Philosophie siden Cartesius) II A 353.

(den nyere Philosophie ... begyndte med Cartesius, der sagde de omnibus disputandum est, hvorved han ... tilintetgjorde ... : de gustibus non est disputandum)

II B 16 p. 296; 18 p. 297–298;

19 p. 299–300; IV B 1 p. 115–116*.

([Om Cartesius og de to Sætninger: cogito ergo sum og de omnibus disputandum est i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til speculativ Dogmatik]) II C 18 p. 328-329.

(det er netop Betydningen af cogito ergo sum, at Tænkningen er det ene Reale, og Tænkning og Væren ere identiske) II C 22 p. 334*.

(Cartesius ... udtalte først den prot. Philosophies [subjective] Grundsætninger ... : 1) De omnibus dubitandum est, og: 2) Cogito ergo sum) II C 25 (i Bd. XII p. 282).

(Cartesius sagde: cogito ergo (=) sum, men Kant sætter Splid mellem Tænken og Væren og fastholder altsaa kun cogito) II C 25 (i Bd. XII p. 288).

(Cartesius havde sat Eenhed mel. Tænken og Væren: cogito ergo sum) II C 25 (i Bd. XII p. 294).

(I den protestantiske Philosophie bliver det et Spørgsmaal, hvorpaa min Erkjendelse beroer (Cartesius: cogito ergo sum)) II C 25 (i Bd. XII p. 329).

(Cartesius rettede sit Spørgsmaal ikke efter Begrebet men efter Seyn. Jeg er blev[et] hans Udgangspunkt, men det blev subjectivt)

III C 27 (i Bd. XIII p. 287).

([Cit. fra „De methodo“ (latinsk Oversættelse af „Discours de la méthode“)]) IV A 1.

(Cartesius har for en stor Deel nedlagt sit System i de 6 første meditationes [„Meditationes de prima philosophia“]) IV A 2.

(Alle [Skeptikere] lige siden Cartesius [cf. „Principia philosophiae“] have meent, at i den Tid ... de tvivlede, turde de Intet bestemt udsige m:H:t: Viden, men derimod turde ... handle) IV A 72; IV C 56*.

([Sætningen: de omnibus dubitandum est fra D.s „Principia philosophiae“ blev en Opgave for Johannes Climacus' Tænken])

IV B 1 p. 114*; 5,4*; 5,5*.

([Johannes Climacus om Sætningen:] Cartesius begyndte med Tvivl, adskil-

lige andre Philosopher fulgte hans Exempel) IV B 1 p. 122.

(har Cartesius gjort det af for os alle [ved at han har tvivlet] ligesom Christus er korsfæstet) IV B 1 p. 136*; 2,16.

([Johannes Climacus] læser Cartesius, forstaaer ..., især den Bevægelse, at Gud maa være sanddru [cf. „Principia philosophiae“]) IV B 2,9.

([Johannes Climacus] tog den anden Sætning til Hjælp cogito ergo sum [fra D.s „Principia philosophiae“]) IV B 2,10*.

(Den første Opsats af Spinoza [„Principia philosophiae Cartesianae“] ... kan ogsaa bruges) IV B 2,13.

(Cartesius meente, at man i at handle maatte hjælpe sig med det Sandsynlige [cf. „Principia philosophiae“]) IV B 2,14.

(Hegel og Spinoza siger om Cartesius, at han ... [tvivlede] ikke ... for at tvivle, men for at finde Sandheden) IV B 2,16.

([Cartesius i Udkast til Indholdsfortegnelse til „De omn. dub. est“]) IV B 2,18; 13,16.

([Om Cartesius i Forbindelse med Spørgsmaalet: kan Erkjendelsen be- drage, i spredte Udkast til „De omn. dub. est“]) IV B 13,7.

([Hegels omtale af D. i „Vorlesungen über die Geschichte der Philosophie“ var Grunden til, at Johannes Climacus ikke begyndte strax paa D.]) IV B 13,17.

(Cartesius (hans Forklaring af error) [cf. „Principia philosophiae“]) IV B 13,22.

(Cartesius lærer [i „De passionibus animae“], at Forundring (admiratio) er den eneste Sjæls Lidenskab, der ingen Modsætning har) IV B 13,23.

([D.s Lære om admiratio og cupiditas i „De passionibus animae“] er mig af Vigtighed for min Theorie af Angst) IV C 10.

(Efterat ... [D. har fundet] sig selv som et tænkende Væsen ... udfinder han, at med samme Nødvendighed tænker

han Gud [cf. „Principia philosophiae“) IV C 11.

(mærkeligt, at Cartesius, der selv i ... [„Meditationes de prima philosophia“, medit. IV] forklarer Muligheden af errores ... , at Friheden har Overvægt over Tanken, dog har gjort Tanken til det Absolute [cf. ogsaa „Principia philosophiae“) IV C 11.

(Gud kan ikke bedrage, han har nedlagt alle Ideer i mig, ergo ere de sande [cf. „Principia philosophiae“) IV C 11.

([En pathetisk Overgang kan sammenlignes med] systema assistentiae [cf. „Meditationes de prima philosophia“, medit. VI, „Principia philosophiae“ og „De passionibus animae“) IV C 12*. (Cartesius har fattet den Idee, at man bør tvivle om Alt ... [vil] ikke henrive andre Mske i den samme Tvivl [cf. „Dissertatio de methodo“ eller blot „De methodo“) IV C 14.

([D.] mener man bør tro en gudl. Aabenbaring, om den end lærer quod naturali lumini contrarium [Cit. fra „De methodo“) IV C 14.

(Cartesius Sætning: jeg tænker – altsaa er jeg, er, logisk seet, et Ordspil) V A 30. (Sandsningen og Erkjendelsen kan ikke bedrage [vedkjender senere Cartesius sig. Cit. fra „Principia philosophiae“ om error]) V B 15,11.

(Cartesius siger saa sandt ... [i „De methodo“], at der aldrig er udgaaet noget Stort fra en Forening)

VII, 1 B 195 p. 380.

([Spinozas Kritik i „Principia philosophiae Cartesianae“ af D.s pathetiske Mellemsætning (om at Gud ikke kan bedrage cf. „Principia philosophiae“)]) VII, 2 C 3; 4.

(Jeg veed ogsaa ... hvad enhver lærere Dannet veed om ... den moderne [Philosophie] fra Cartesius til Hegel)

VIII, 2 B 89 p. 186.

Desdemone ([Om Othellos Replik til D. førend han vil dræbe hende cf. Shakespeares „Othello“, 5. Act. 2. Sc.]) IX A 40.

De se ipso se Kierkegaard, Søren.

„De speculativa historiae sacrae tractandae methodo“ se Nielsen, Rasmus.

„De statu damnatorum“ se Fecht, Johannes.

„De tranquillitate animi“ se Seneca, Lucius A.

„Dette skal siges; saa være det da sagt“ (Hvad den nu [„Kjøbenhavnsposten“ 1855, Nr. 120 (26. Mai)] siger om mig [angaaende „Dette skal siges; ...“] er ... om ikke Snik-Snak, saa dog Snak) XI, 2 A 411 p. 399*.

([„Dette skal siges; ...“ blev averteret som udkommet i „Adresseavisen“ 1855, Nr. 118 (24. Mai)] XI, 2 A 413 p. 405*.

(i samme Nu, som jeg havde udgivet „Dette skal siges; ...“ gjorde [„Kjøbenhavnsposten“) Anskrig)

XI, 2 A 413 p. 405.

(Senere [30. Mai 1855] har i „Fyns Avis“ en Anonym ... underrettet Folk om, at jeg var blevet „excluderet“ af „Fædrelandet“ [paa Grund af „Dette skal siges; ...“]) XI, 2 A 413 p. 405.

(Skulde der være virket katastrofisk, havde jeg tænkt mig, ganske uventet ... at gjøre „Anskriget“ [om den offentlige Gudsdyrkelse]) XI, 2 A 265 p. 267.

(hiin Artikel „Anskriget“ ... har været ... lagt an saaledes, at der skulde følge nogle Følgeblade med)

XI, 2 A 265 p. 267.

(„Men („da Alle vare sovede ind“) ved Midnat skete der Anskrig“ [Udarbejdelse fra Decbr. 1854])

XI, 3 B 59–63 p. 109–113.

([Kladde til „Men („da Alle vare sovede ind“) ved Midnat skete der Anskrig“]) XI, 3 B 76–81 p. 122–124.

(Da jeg afgjort lagde ud [i „Dette skal siges; ...“] ... tog jeg Sigtet paa Cultus-Ministeren [Carl C. Hall] ... jeg havde dog ogsaa mit Øie rettet andetsteds hen) XI, 3 B 136 p. 217–218*.

([SK om sig selv som en Offret, offret paa en demoraliseret Slægt])

XI, 3 B 136 p. 217; 157 p. 259; 195 p. 324.

([Cit. fra „Dette skal siges; ...“ om at deeltage i den offentlige Gudsdyrkelse])

XI, 3 B 138 p. 221; 159 p. 264–265.

([Cit. fra Begyndelsen af andet Følgeblad til „Dette skal siges; ...“])

XI, 3 B 157 p. 258.

(Hvor sandt det end er, hvad jeg har sagt i „Dette skal siges; ...“ om mine Qvaler ... og om min Aands-Anstrengelse: saa sandt er det ogsaa, at ... det herligt slaar til for mig)

XI, 3 B 159 p. 262.

(det var mig, der (i „Dette skal siges; ...“) begyndte med at henvende mig til Cultus-Ministeren [Carl C. Hall] ... om Sags-Anlæggelse mod mig)

XI, 3 B 168 p. 279.

(„I Qvaler ..., i Aands-Anstrengelser ..., er jeg Magt“ (cf. „Dette skal siges; ...“) – og „Præsten“ er i min Magt) XI, 3 B 168 p. 281.

([Kladde til første Stykke])

XI, 3 B 238 p. 385–386.

([Kladde til andet Stykke]) XI, 3 B 239.

([Kladde til første Følgeblad])

XI, 3 B 240 p. 386–389.

([Kladde til andet Følgeblad])

XI, 3 B 241 p. 389–390.

„Til „dette skal siges“; eller hvorledes anbringes et Afgjørende“ se „Øieblikket“. Nr. 1.

Deus ex machina ([Om den mekaniske Anskuelse af Christi Fremtræden som D. ex machina i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 228).

cur deus homo se cur deus homo.

„Cur Deus homo“ se *Anselm* af Canterbury.

δευτερεα ([Aristoteles] *οὐσια πρώτη* og *δευτερεα* cf. ... [„Categoriae“]) er noget ganske Andet [end Spørgsmaalet om Væren og Ikke-Væren]) VI A 1.

„De utilitate ex adversis capienda“ se *Hieronymus* Cardanus *Mediolanensis*.

„De virtute morali“ se *Plutarch*.

„De vitis philosophorum“ se *Diogenes Laertius*.

„Diaeta salutis“ se *Bonaventura*.

Diagnostiker (hvad har altid Christenheden manglet: en D. i Retning af Sygdommen) XI, 2 A 266.

Dialektik (D. – Disput) I A 75 p. 55.

(Forskjellige Maader at opfatte Livets D. paa) I A 113; 120.

(Stoicisme – Fatalisme, Pelagianisme – Augustinisme, Humor – Ironie etc. ... Livet er en stadig Pendulbevægelse derimellem) I A 225*.

(Den Hegelske Drøvtygningsproces med 3 Maver) I A 229*.

([I „Aphorismen über die Zukunft der Theologie“] udtaler I. H. Fichte sig ogsaa imod ... at lade det Ene fremgaae af det andet ved en dialectisk Proces) II A 519*.

([Definition af D. i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“]) II C 38–43 (i Bd. XIII p. 158). (fordi der ved det chr:[istelige] opgaaer et heelt nyt Liv i Msket, vil det være umuligt at afgjøre Noget om den Umidledbarhed, der gaaer forud ... for den igjennem Reflexionen givne ... D.)

III A 25.

([Om hvor abstrakt Socrates' D. har været]) III B 27.

(man maa skilne mell. den efterfølgende D. i enten og eller og den her [i „Enten – Eller. Et exstatisk Foredrag“ i „Diapsalmata“] antydede evige)

III B 179,63 p. 208.

([Om D. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 296).

([Om Kjærlighedens D.]) IV A 33; 183. (Eksempel paa D. i Retning af Skyld og Uskyld) IV A 121.

(Da begynder først Livet at blive vanskeligt, ... naar en foregaaende D. maa constituere Opgaven) IV A 149.

(Med en almægtig Phantasie forbandt ... [Johannes Climacus' Fader] en uimodstaaelig D.) IV B 1 p. 108.

(Hvad andre Børn havde i Poesiens Tryllerie og Eventyrets Overraskelse, det havde ... [Johannes Climacus] i Intuitionens Hvile og D.s Change-ments) IV B 1 p. 109.

([Johannes Climacus' Faders] D. var istand til at bringe Een til at glemme, hvad der laae allernærmest)

IV B 1 p. 111; 30 p. 158.

(D.s vidunderlige Forlystelser, dens gaadefulde Overraskelser savnede ... [Johannes Climacus i nyere filosofiske Skrifter]) IV B 1 p. 113.

([Johannes Climacus' Slutning ud fra den paradoxe D.: at Tvivlen kan fremkalde Troen, og Troen kan fremkalde Tvivlen]) IV B 1 p. 144.

(Et Kjendetegn paa Sandheden ... maa naturligtviis være underlagt samme D. som Sandheden selv, altsaa kommer man ikke videre) IV B 10,10.

(De [Prof. Heiberg] udvikler Gjentagelsens D., som De finder i hine gyldne Ord [af Goethe, som Heiberg citerer i Artiklen „Det astronomiske Aar“]) IV B 111 p. 265.

(mærkeligt, at ... [Aristoteles'] egen D. næsten hæver denne Betragtning [at Ethik er en Deel af Politik; cf. „Ethica Nicomachea“]) IV C 27.

(Forholdet mellem Æsthetik og Ethik. – Overgangen – pathetisk ikke dialektisk, der begynder en kvalitativ forskellig D.) IV C 105.

(Begyndelsens D.) V A 70.

(Tanke, Idee, D. der er mit [Frater Taciturnus'] Liv, mit Høieste [foreløbig Udarbeidelse til „Skylidg? – Ikke-Skylidg?“]) V B 100,31.

(Den dialektiske Modsigelse maa holdes saaledes, at det er tvetydigt [hvorfor den Indesluttede er indesluttet]) VI A 47*.

(Den religieuse Lidelses Uendeligheds D. ... maa standses i Tiden)

VI A 48 p. 20.

(Nu begynder D. igjen [i Forhold til det Religieuses Inderlighed]. Skal vi ikke være glade ved at beholde Gud og tabe Alt) VI A 51.

(Beundringens D.) VI A 123.

(Begyndelsens D. Scene i Underverdenen. Personer: Socrates [og] Hegel) VI A 145 p. 58–59.

(Problemet [om Chrstd. har Ret] forudsætter Existents-Inderlighed og D. blot for at forstaaes [Udarbeidelse til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 54,32.

(D. i Retning af at ... sætte [en evig Salighed] sammen med en Afgjørelse i

Tiden, der bliver den evige Saligheds Afgjørelse) VI B 54,32.

(Den Umiddelbares Inderlighed er Ud-vortes, han har sin D. uden for sig) VI B 98,77.

(Rhetoriken bliver et Sideskud af D. og den Deel af Moralen, som man kan kalde Politik [cf. Aristoteles „Rhetorik“]) VI C 2 p. 300.

(Menighedens eller Samfundets D. er følgende: ...) VII, 1 A 17*; 20 p. 11–12. (Alt dreier sig om at gjøre Forskel absolut mellem den quantitative og qualitative D.) VII, 1 A 84.

(Umiddelbarhedens eller Følelsens D. i høieste Potents, – i Forhold til Viden-skaben) VII, 1 A 182 p. 117–121; 183. (vender D. sig bort fra Inderligheden og vil gjengive Ligeligheden ved det Negative: ... saa er dette Nivellement) VII, 1 B 135,15.

(det Overordentlige i Reflexionen har den D. at være den høieste Frelse men ogsaa at kunne være den største Fordærvelse)

VII, 2 B 235 p. 61*; VIII, 2 B 13 p. 62.

(Den Udvalgte [maa blive en Afskyelighed, blive opoffret] ... , thi dette er begrundet i Tilværelsens egen D. mellem det Almene og den særlige Enkelte)

VII, 2 B 235 p. 65.

([Om den særlige Enkeltes D.]

VII, 2 B 235 p. 66–70.

([Om Underrets D.] VII, 2 B 235 p. 67.

([Om Samtidighedens D.]

VII, 2 B 235 p. 76–86.

([Adler] er som Phænomen en Anticipation af den D. der giærer i Tiden)

VII, 2 B 235 p. 92.

(Det er ... vanskeligt at standse den D., der udvikler sig, naar man begynder med at antage om et Mske at han har været i en forvirret Sindstilstand)

VII, 2 B 235 p. 98.

(Forelskelse ... har ingen anden D. end Inderliggjørelsens egen D.)

VII, 2 B 235 p. 204.

(Jeg kunde nu have Lyst til at holde et lille Cursus ... om Meddelelsens D.) VIII, 1 A 82.

([Om Omvendthedens og Umiddelbarhedens D.]) VIII, 1 A 84 p. 40–42.

(Den D. i Bøger er blot Tænkningens, men Reduplicationen af denne Tænkning er Handling i Livet) VIII, 1 A 91. (jeg havde ... begyndt at udarbejde nogle Forelæsninger: om den etiske og den etisk-religieuse Meddelelses D.) VIII, 1 A 120.

(Det om Meddelelsens D. maa blive en Bog) VIII, 1 A 121.

([Bestemmelse og Benyttelse af „den Enkeltes“ D.]) VIII, 2 B 193 p. 302–303. (D. pleier ... at være Digteren Fremmed) IX A 213 p. 110.

([D. og Luthers Syn paa Chrstd.])

IX A 292 p. 163–165.

(jeg maatte have mere legemlig Sundhed og langt mindre Phantasie og D.)

X, 1 A 39 p. 26.

(dog har det Overordentlige været mig forundt. Men det er just ogsaa det Overordentliges D.: ringere – højere)

X, 1 A 267 p. 178.

([Rasmus Nielsen] har dog hverken D. eller Blik og Conduite nok for at kunne commandere paa Strømmen)

X, 1 A 349 p. 226.

(Her [Matth. 11,2–10] er en egen Art D., Qualitets-D.) X, 2 A 271.

(en Mistanke til Subjektiviteten, at der, saasnart den indrømmes det Mindste, strax skulde blive noget Fortjenstligt – derfor skal Objektiviteten sættes)

X, 2 A 301.

(hvilken egen Art Værdigheds D., at vide sig at være Gud, og saa at være saa langt fra at kunne sikkre sine troe Disciple ... Anseelse) X, 2 A 311.

(et Exempel paa D. [Chrstd.s og en mildere Anskuelses Forstaaelse af Synden]) X, 2 A 403.

(D. i Retning af at blive Christen)

X, 2 A 406 p. 287–289.

(En heel pseudonym Literatur beskæftiger sig ... med at belyse det Problem om Troen ... Ved D., ved Tænkning) X, 2 A 596 p. 426.

([„Bevægelsens“ D.]) X, 3 A 524.

(Forargelses D.) X, 3 A 622.

(Jeg udvikler ideelt hele den christelige Bevægelses D. ubetinget ... Denne Meddelelse gjør jeg pseudonym)

X, 4 A 377 p. 223.

(Det Guddommeliges D., hvor uendelig consequent) X, 5 A 141.

Dialektik, abstrakt ([Dobbeltsynets Svimmelhed] fremkaldes ved en abstrakt D., der, idet den abstrakt seer Alt dobbelt, slet Intet seer) VII, 2 B 235 p. 162.

Dialektik, eksistentiel (det jeg egl. beskæftiger mig med: „den eksistentielle D. i Dobbel-Reflexionens Form lader sig ikke meddele ligefrem“) VII, 1 B 22 p. 194.

([„Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] er det første Forsøg der i alle de pseudonyme Skrifter er gjort i den eksistentielle D.s Dobbel-Reflexion) VII, 1 B 83 p. 276. ([Hegels D.] er, langtfra at være eksistentiel D., en Slags Phantasie-Anskuelse) VII, 2 B 235 p. 162.

(at ville meddele eksistentiel D. i Dobbel-Reflexionens Form – naar man ikke kan absolut – er Middelmaadighed)

X, 6 B 88 p. 95.

Dialektik, græsk (saasnart den [speculative Philosophie] vil begynde [paa nærmere at forklare sig] ... maa den indlade sig paa ... [den græske D.]) VI B 54,7.

Dialektik, hegelsk (Større er deres Tal, som i Livet faae at prøve, hvad egentlig denne Hegelske D. vil sige) I A 72 p. 46. (forvirret ved hegelsk D.s Anvendelse i de eksistentielle Sphærer)

VII, 2 B 235 p. 96.

(Den, der ... ikke har andre Forudsætninger til at gjøre det Christelige fast med end noget hegelsk D., han kan let tage fejl) VII, 2 B 235 p. 110.

([Om den Indbildning, hvori en Dialektiker, der er dannet og forvirret i den hegelske D., ypperligt kan leve])

VII, 2 B 235 p. 117.

([Hegels D.] er, langtfra at være eksistentiel D., en Slags Phantasie-Anskuelse) VII, 2 B 235 p. 162.

Dialektik, ligefrem (det Christelige ... ligger altid i omvendt D., medens det Phantastiske er den ligefremme D.s

superlativeste Superlativ) X, 2 A 549.
Dialektik, menneskelig (Videre kan den mskelige D. ikke komme, end til denne Tilstaaelse, at dette [om det er muligt, at en mskelig Reflexion er istand til at kunne overtage en Kaldelse ved en Aabenbaring] kan den ikke tænke) VIII, 2 B 13 p. 64; 15 p. 65.
 (den mskelige D. naar den vil forstaae sig selv ... glemmer aldrig, at Guds Tanker ikke ere Mskets Tanker) VIII, 2 B 15 p. 65-66.

Dialektik, min (Jeg har i Frygt og Bæven arbeidet paa ... [„Om Begr. Ironi“], at ikke min D. skulde sluge for Meget) III B 2.

(Det Sjeldne ... er at jeg har og har havt lige saa megen Phantasie som D. og omvendt)

(Stolende paa mig og min D., at den har strammet nok, flankerer ... [Rasmus Nielsen] temmelig løst og stundom overmodigt) X, 1 A 349 p. 228.

Dialektik, modal (Hele Logiken er quantitativ D., ell. modal D., thi Alt er, og det Hele er Eet og det Samme) VII, 1 A 84.

Dialektik, omvendt ([Om det at tabe det usande Alt og vinde det sande Alt]) VIII, 1 A 492.

(det Christelige ... ligger altid i omvendt D., medens det Phantastiske er den ligefremme D.s superlativeste Superlativ) X, 2 A 549.

Dialektik, platonisk (At Begreberne slaae om (μεταβολη, μεταβαλλειν εις το εναντιον) er allerede den platoniske D. opmærksom paa [cf. Platons „Sophisten“]) VII, 2 B 235 p. 159.

Dialektik, kvalitativ (I Tilværelsen hører den qualitative D. hjemme) VII, 1 A 84.
 (En aandrig Physiolog tilstaaer, at der ingen Analogie er mellem Dyr og Msker, han tilstaaer kort den qualitative D.) VII, 1 A 182 p. 120.

([Ved kvalitativ D. indseer SK det Selvmodsigende i Naturforskningens kvantiterende, approximerende Næsten-deels]) VII, 1 A 191.

(Et Aabenbarings-Faktum er, i kvalitativ

D., væsentligen forskjelligt fra alt Andet) VII, 2 B 235 p. 19.

([Det gjelder overalt om] at den qualitative D. respekteres med ethisk Alvor) VII, 2 B 235 p. 41.

(Eksempel paa hvad Charakterløshed og Mangel paa kvalitativ D. kan føre til: at man angriber det, man forsvarer) VII, 2 B 235 p. 78.

(dersom der er Noget til som hedder kvalitativ D., saa ophæver den ene af disse Bestemmelser [en Apostel, en religiøs Opvakt, en Begeistret] den anden) VII, 2 B 235 p. 104.

(Den qualitative D. ... er egentligen først i Forstaaelse med Springets Categorie) VII, 2 B 235 p. 159; 261,22.

(det Ethiske, som ved kvalitativ D. tugter og begrænder, fæstner Individet og Opgaverne) VII, 2 B 235 p. 162.

(Førstødet [af Msker for at vinde dem for Sandheden] maa have et energisk Udtryk i Handlen (den qualitative D.)) VIII, 2 B 81,29.

([Det 17de Aarhundredes Opfattelse af den hellige Skrift som Doctrin] er Mangel paa Respekt for kvalitativ D.) X, 2 A 549.

Dialektik, quantitativ (Hele Logiken er quantitativ D.) VII, 1 A 84.

Dialektik, scholastisk ([Om den scholastiske D.]) III A 92.

„*Kritische Darstellung und Vergleichung der Aristotelischen und der Hegelschen Dialektik*“ se Heyder, Karl L. W.

„*Foragtelighedens Dialektik*“ se „*Foragtelighedens Dialektik*“.

„*Den ethiske og den ethisk-religieuse Meddelelses Dialektik*“ se „*Den ethiske og den ethisk-religieuse Meddelelses Dialektik*“.

Dobbelt-Dialektik (Det der behøves er en ny theologisk Vaabenlære ... ved Hjælp af D.-D.) VIII, 1 A 480.

Dialektiker (En dansk Mand er ikke væsentligen D.)

VII, 1 B 13 p. 184-185.

(For en D. ... er det at finde Consequentsen den høieste og den eneste Beroligelse) VII, 1 B 24 p. 196.

(som D. var han [Adler] dannet ved Hegel) VII, 2 B 235 p. 162.

(Der maa ... nu [i Christenheden] en D. til [som sand Lærer], thi just den eminente D. maa være den Eenfoldige) VIII, 1 A 547.

(Luther er ingen D., han har snart een Tanke snart en anden) IX A 11 p. 9; X, 3 A 217 p. 169; 267 p. 197.

(Kun en D. kan fremstille det [at det Christelige er det Nærværende] ... En saadan D. vil derfor ogsaa blive ilde lidt) IX A 114.

([Det gjælder om at Chrstd. igjen stilles frem i hele sin Hensynsløshed] saaledes som en D. kan gjøre det) IX A 214.

(væsentlig D. bliver han [Rasmus Nielsen] maaskee aldrig) IX A 231 p. 128.

(Jeg holder mig nøagtigt i Egenskab af at være: en Digter og D.)

X, 1 A 316 p. 210.

(jeg, som er født D., jeg har ikke vovet dette [at tage det op med Tvivlen] – men han [Rasmus Nielsen] mener at kunne vove det ... Sagen er, han er [ikke en D.]) X, 1 A 349 p. 228.

(Hvad ... har hjulpet mig [til ikke at digte Chrstd. og til ikke at blive Sværmer], foruden ... en Styrelse ...? Det er, at jeg er D.) X, 2 A 375 p. 269.

(Er jeg en oprindelig D. ..., saa kan jeg kun finde hvile i det sidste Eller [: Lidelse, Forsagelse, det Religieuse ...], ikke i noget intermediært Eller) X, 4 A 663.

(jeg ... (er Digter nok, D. nok ...) og tillige religiøst bunden nok for at kunne [findaande mere Inderlighed og pirre ved Sandsebedragene]) X, 5 B 40 p. 259.

(jeg [har] ... i megen personlig Svaghed kun ... en Digers og en D.s Mod – til at tænke) X, 5 B 40 p. 260.

(jeg er ... en Digter og Dialektiker, der mener at have Sandhedens Ret i hvad han siger) X, 5 B 40 p. 260.

(jeg ... er af Naturen en født D. og som lutter Reflexion)

X, 5 B 168 p. 364; 211 p. 397.

(en D. er jo netop som en Svømmer) X, 6 B 65 p. 69.

(Til at forkynde Chrstd. fordres egl. en Eenhed af at være Charakter-Mske og lige saa stor en D.) XI, 1 A 477 p. 371. (hvad har altid Christenheden manglet: en Diagnostiker i Retning af Sygdommen, og en D.) XI, 2 A 266.

Dialektiker, criminel (saaledes er den criminelle D. kjendelig paa: hvorledes han lægger den hele Sag an ... stiller Problemet) XI, 1 A 335.

(en criminel D. er just hvad Christenheden behøver) XI, 1 A 335.

Dialektiker, ironisk (noget Andet, der beskjeftiger mig, end hvad der vilde beskjeftige en ironisk D.: ...)

X, 6 B 145 p. 204.

dialektisk (den egl. Lov for den dialektiske Bevægelse er at kun to Ting kan være hinanden modsatte [om Socrates' abstrakte Dialektik]) III B 27.

(Da begynder først Livet at blive vanskeligt, naar Livets Opgave selv bliver dialektisk) IV A 149.

(Denne Overgang [fra cogito ergo sum til jeg handler ergo sum] er ... en pathetisk Overgang, ingen dialektisk; thi dialektisk lader der sig Intet bringe ud deraf) IV C 12.

(Forholdet mellem Æsthetik og Ethik. – Overgangen – pathetisk ikke dialektisk, der begynder en kvalitativ forskellig Dialektik) IV C 105.

(Med Flid har jeg dannet hele hans [Quidams] Livsforhold saaledes, at ... Alt bliver ham dialektisk)

V B 148,30.

(Dialektisk og pathetisk Overgang)

V C 1 p. 372; VIII, 2 B 81,34.

([Subjektiviteten accentuerer: hvorledes det siges] dette ogsaa dialektisk i Henseende til Tiden, den idelige Gjengangelse ...) VI B 18.

(I Forhold til den dialektiske Inderliggjørelse rangerer Sphærerne)

VI B 98,77.

(Ethikeren ... strider med sig selv, men bliver ikke i sidste Instants dialektisk)

VI B 98,77.

(Min Fortjeneste af Literatur bliver altid at have fremsat hele det eksistentielle

Omfangs afgjørende Bestemmelser ... dialektisk skarpt og primitivt)

VII, 1 A 127.

(Det Eenfoldige ligger netop i ... ikke at kunne tænke en dialektisk Dobbelt-hed) VII, 1 A 147 p. 93.

(min litteraire Stræben er dialektisk i Dobbelt-Reflexion)

VII, 1 B 55 p. 235.

(det Svævende fremkommer altid, naar man ikke hviler paa Grunden, men Grunden selv gjøres dialektisk)

VII, 2 B 235 p. 36.

([Ved Meddelelsen af det Overordentlige skal den Udvalgte tage] det forførdelige Stød: at være et Paradox ... Dialektisk er her et Dobbelt: ...)

VII, 2 B 235 p. 64.

(Eet er at være skarpsindig i Bøger, et andet er dialektisk at fordoble det Tænkte i Existenten) VIII, 1 A 91.

(det at alle ere imod hjælper just til at gjøre det iøinefaldende at man staaer ene: det er dialektisk og det er Seiren) VIII, 1 A 124 p. 61.

(Nu ... staae de dialektiske Stemninger saa tydelige: „Enten – Eller“ og „To opb. Taler“; „Afsl. Efterskr.“; 2 Aars opbyggelige Skrifter og saa „Krisen og en Krise“)

VIII, 1 A 228; 241 p. 135; IX A 241.

(af stor Vigtighed for Tilværelsen, at der i hver Generation er Existentser, som ... udtrykke det dialektiske Moment) VIII, 1 A 312.

([Om hvorledes SK bestandig handlede dialektisk i Forhold til Goldschmidt]) VIII, 1 A 420.

([„Sygd. til Døden“] har en Vanskelighed; den er for dialektisk og streng til ret at kunne bruge det Rhetoriske, ...) VIII, 1 A 651.

(at udregne hele Følelsens og Liden-skabens Omraade ... maa gjøres dialektisk ikke lyrisk, men dialektisk og saa lyrisk) VIII, 1 A 679.

(ved dialektisk at omsætte ... [Meddelelsens 3 Bestemmelser: Meddeler – Modtager – Gjenstanden] vil see at finde det Ethiske) VIII, 2 B 81,7.

(Om Forskiellen mellem en dialektisk og pathetisk Overgang (Springet))

VIII, 2 B 85,5; X, 1 A 219.

(at dette dialektisk er saaledes, og hvad deri dialektisk ligger, hvad deraf dialektisk følger [at fremstille Meddelelse uden Gjenstand] er ... Totaltanken i disse Forelæsninger [om Meddelelsens Dialektik]) VIII, 2 B 88 p. 176.

(jeg er, hvis jeg overhovedet er noget, just den meest dialektiske af Dem jeg lever med) IX A 71 p. 40.

(som Alt i mig, saa er ogsaa mit Forhold til Gud et dialektisk) IX A 215 p. 112.

(det dialektiske [Guds-]Forhold begynder i en vis Forstand med Intet, og først i andet Løb kommer Gud) IX A 242.

(Den Modsigelse, paa hvilken Forstanden sigter, forklarer Luther af, at Djævelen spiller op. Det vil sige Sagen bliver ikke dialektisk) IX A 292 p. 163.

(Dialektisk maa man sige: baade Trøsten og Lidelsen kommer med Chrstd.) IX A 292 p. 164.

(Dialektisk maa Sagen stilles saaledes: Chrstd. er det Absolute, deri ligger baade det ene og det Andet)

IX A 292 p. 164.

(Som „Troen“ er en dialektisk Bestemmelse saaledes ogsaa den sande christelige Kjerlighed) IX A 306.

(naar jeg er død og Selvfornægtelsens dialektiske Knude for mit Liv er løst og dets Smerte kan interpretere det) X, 1 A 61 p. 47.

(Tanken ... [at sætte Climacus og Anticlimacus sammen i et Hele] er en ægte dialektisk) X, 1 A 121.

(Dialektisk er det let at see, at Johannes Climacus' Forsvar for Chrstd. er det yderligste der kan tages)

X, 2 A 163 p. 130.

(dialektisk er Forsvar og Angreb paa eet hængende Haar Eet) X, 2 A 163 p. 130.

(Bekjendelsen [af Troen] vil have til Følge, at Individet kommer til at lide... Her bliver det Dialektisk med det at have Gavn af Guds Forholdet)

X, 2 A 318 p. 229.

(Chrstd. er dialektisk) X, 3 A 101.

(Da ... Strengheden [i Chrstd.] er det dialektiske Moment, saa har Mskene reent afskaffet det) X, 3 A 165.

(Det er det uhyre farlige ..., hvor der er et dialektisk Moment, der vistnok skal ... forvandles til sit Modsatte ... at man gjør Sagen altfor let) X, 3 A 165. (En dialektisk Bestemmelse af Luther [angaaende Troen]) X, 4 A 7.

(Det ... at existere (det Enkelte) ligger i det dialektiske Moment) X, 5 B 107 p. 289.

(det sande Overordentlige [er] altid saaledes dialektisk, at det ... er det Lidende) XI, 1 A 409.

(Til Idealitets Redelighed ... fordres at være dialektisk i Retning af Qvalitet) XI, 1 A 476 p. 369.

„De dialektiske Forhold: det Almene, den Enkelte, den særlig Enkelte“ se „Tre ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger“.

„Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Forretning“ se „Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Forretning“.

Dialektisk, et (Pøbelagtighedens Mishandling ... har villet forcere mig til en Umiddelbarhed, istedetfor at jeg altid er et D.) X, 1 A 78 p. 64.

(Enhver afgjørende Bestemmelse i det at være Christen er ... paa den anden Side af et D.) X, 5 B 107 p. 289.

(hvis ... det at være Mske ... er at lide, saa er jo Chrstd. berøvet sit D. ... det, ved Hjælp af hvilket den negativt gjør sig kjendelig) XI, 1 A 181 p. 139.

(den christelige Ydmyghed, som alt Christeligt, har et D. ved sig) XI, 2 A 91 p. 98.

(ingen Qvinde kan udholde en dialektisk Fordoblelse, og alt Christeligt har et D. i sig) XI, 2 A 192 p. 207.

(At skulle bære et D. er den intensiveste Qval der er muligt [kun Manden har Haardførhed til at kunne bære et D.]) XI, 2 A 192 p. 208.

(Alt Christeligt har et D. foran, eller er lagt saaledes an, at Individet maa kunne udholde en Fordoblelse i sig) XI, 2 A 267.

(I en den mindste Trævl af N.T.s

Chrstd. er der en Pointe, der er et D.) XI, 2 A 429.

Nærværende-Dialektisk, et (Rasmus Nielsen synes dog slet ikke at kunne tage Indtrykket af et N.-D., uden ligefrem Meddelelse) IX A 231 p. 128.

Dialektiske, den (Heri ligger den dialektiske Fremstillings svigefulde Galskab, kun den D. opdager den ... den Uerfarne den systematisk Bedaaede mærker Intet) VI A 48 p. 21.

Dialektiske, det (det Romantiske bliver det Hegel kalder det D.) I A 225.

(Naar det D. (Romantiske) er verdenshistorisk gennemlevet ... maa det sociale Liv igjen ... komme til at spille sin Role) I A 307.

(Det D. i den nyere Udvikling er vel fremherskende, men bør derfor ikke enervere det Substantielle) II A 706.

(det Romantiske ligger i det D.)

III A 92.

(det D. begynder med at spørge, hvorledes det nu gaaer til at man hengiver sig til denne Auctoritet [som Troen støtter sig til]) V A 32.

(det Vanskeligere er at standse det D. i Guds-Forholdets Lidelse)

VI A 46 p. 18.

(det Umiddelbare er sig kun bevidst naar det skriger, det D. er sig selv sikkert) VI A 48 p. 21.

(det D. (i Forhold til det Religieuses Inderlighed)) VI A 51.

(Det D. i Forhold til det Religieuse) VI A 60.

([Det D. i en Indesluttets Forhold]) VI A 61.

(Det D. ved Opgaven er egentlig det Mattende) VII, 1 A 172.

(Dette D. [i den Kaldedes dybsindige Opgave] kan gjengives saaledes, at den særlige Enkelte først gjør sig til den Afskyelige) VII, 2 B 235 p. 65.

(med det D. forholder det sig ganske saaledes [at naar eet Lem lider lider det Hele]) VII, 2 B 235 p. 76.

(Distinktionen mellem Religieusiteten A og B, eller den, som har det D. paa første Sted, og den som tillige har det

D. paa andet Sted) VII, 2 B 235 p. 200.
(Forstaaet bliver det D. egentlig ikke af Mskene) VIII, 1 A 84 p. 40.

(førend jeg egentlig kan begynde det Rhetoriske, maa jeg altid have det D. ... mange Gange gjennemgaaet) VIII, 1 A 651.

(antage at der var en Gjenstand ..., der havde den Egenskab at alle vidste det, hvad vilde heraf følge for det D. i Meddelelse?) VIII, 2 B 81,8 p. 147.

(Det D. i at Meddeleren maa modarbejde sig selv) VIII, 2 B 81,31.

(Det D. i at Meddeleren maa have Øine i Nakken, betræffende Meddelelsens virkelige Tilegnelse) VIII, 2 B 81,32.

(I ethvert af de pseudonyme Skrifter ... der skruer det D. Prisen op paa det at være den Enkelte) VIII, 2 B 193 p. 302.

(jeg er en Digter, men af en ganske egen Art; thi det D. er mit Væsens Natur-Bestemmelse, og Dialektik pleier ... at være Digteren Fremmed)

IX A 213 p. 110.

(En Fremstilling, hvor det D. netop er Pointen, kan ikke henvende sig til Almues-Manden) IX A 340.

(jeg har gennem en Række Aar udviklet min Natur-Bestemmelse (det Dialektiske) til Virtuositet i [Retning af Meddelelse]) IX B 50,12.

(min pecuniære Bekymring ... har gavnnet lidt paa det D.s Spænding i min Aand) X, 1 A 94 p. 72.

(Det D. ender altid ... med det Pathetiske) X, 1 A 219.

(Det er dette D., jeg bestandig kommer tilbage til. Christus kommer til Verden, for at frelse Mskene ... og dog ... at være sand Christen er, ... at være den elendigste af Alle) X, 1 A 279 p. 187.

(den hele Forfattervirksomhed ... er tillige mit Forfatter-Væsens (Det D.s) Mulighed, som er blevet til) X, 1 A 283. (Eensomhed er det D.) X, 1 A 463.

(Det D. i mit polemiske Forhold) X, 2 A 369 p. 263-264.

(i Forhold til det at blive Christen [maa] erindres en Forskel i det D. fra Socrates) X, 2 A 406 p. 289.

(det D. Ligeftrem at arbejde ... er at arbejde ... Omvendt er det: i at arbejde tillige at modarbejde sig selv)

X, 2 A 560 p. 403.

([Til at indaande „den bestaaende Christenhed“ mere Inderlighed og til at pirre ved Sandsebedragene] bør bruges ... det Poetiskes Frihed ... og det D.s Uforfærdethed ...) X, 5 B 40 p. 258.

(Intet [er] mit Væsens Naturbestemmelse (det D.) mere fremmed, mere umuligt end Sværmerie og Raserie)

X, 5 B 107 p. 292.

(Dette er ... det D.: i at arbejde tillige at modarbejde sig selv, hvilket er Reduplikationen) X, 5 B 234 p. 415.

(det D. der er den Existerende ham hans Skjorte, det lærde Apparat er Manchetterne) X, 6 B 65 p. 70.

(denne Undersætning [at Glæden i N.T.s Chrstd. er, mskelig talt, den rædsomste Qval] er det D. [i N.T.s Chrstd.]) XI, 2 A 429.

Dialog (Det, at flere af Platons D. ender uden Resultat ... er en Gjengivelse af Socrates' maieutiske Kunst) VII, 1 A 74.

„*Dialogi*“ se *Seneca, Lucius A.*

„*Dialogi mortuorum*“ se *Lucian.*

dialogisere (Den dialogiserede Form, som jeg først vilde have givet det Foreløbige til Fortællingen, lader sig ikke bruge [Optegnelser til „Vrangen og Retten“]) V B 165.

Diana (D. vedblev ... at være Jomfru ... fordi hun frygtede Fødselssmerterne) III A 144.

(Heraklit ... skrev sit berømte Værk, nedlagde det i D.s Tempel som en Skat) IV A 58.

(D. ...: selv ugift hjalp hun [de Fødende]) VI A 36.

„*Diapsalmata*“ se „*Enten – Eller*“.

„*Passages from the Diary of a late Physician*“ se *Warrens, Samuel.*

Diavolo, Fra ([F. D., den italienske Forbryder Michele Pezza, omtalt i Forbindelse med Ideen til en „Mestertyv“]) I A 11 p. 5.

Dichotomie (Var der ikke andet end D. til, saa var der ingen Tvivl til) IV B 1 p. 148.

(Idealiteten og Realit. blot i Forhold til hinanden, uden en Modsigelse giver lutter D.) IV B 10,5.

([Væren] bør begynde med D.) IV C 79.

dichotomisk ([Johannes Climacus] bemærkede . . . , at Reflexionens Bestemmelser altid vare dichotomiske [cf. „Joh. Clim. ell. De omn. dub. est“) IV B 1 p. 147. (Ideerne ere altid dichotomiske)

IV B 10 (i Bd. XIII p. 363).

(I Reflexionen er Alt dichotomisk)

IV B 10,12 (i Bd. XIII p. 363).

(I Idealiteten er Alt dichotomisk)

IV B 10 (i Bd. XIII p. 363).

([Aristoteles] deler ikke som Plato dichotomisk: Substants – Accidents [cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 45 p. 391.

Dichotomiske, det (det D. i hele [Platons] „Sophisten“) III B 27.

„Dichter und ihre Gesellen“ se Eichendorff, Joseph F. v.

„Aristoteles Dichtkunst . . .“ se „Aristoteles Dichtkunst . . .“.

„Geschichte der Hellenischen Dichtkunst“ se Bode, Georg H.

„Aus meinen Leben. Dichtung und Wahrheit“ se Goethe, Johann W. v.

„Die Dichtungen von Justinus Kerner“ se Kerner, Justinus.

„Dichtungen von Ulrich von Hutten, didactisch-biographischen und satyrisch-epigrammatischen Inhalts“ se Hutten, Ulrich v.

Dictatur (Just som jeg vilde nedlægge D. i København, indløb Ordre paa at optræde i en ny Rolle: den Forfulgte) VIII, 1 A 153.

„Dictionnaire historique et critique“ se Bayle, Pierre.

Diderik af Bern ([Om D. af B. i „Nordiske Kæmpe-Historier . . .“ fordanskede ved C. C. Rafn]) I C 84.

(D. af B. . . . reed bort paa en sort Hest [Optegnelser til „Vrangen og Retten“]) V B 163 p. 277.

Diderot, Denis ([D. og d'Alembert „Encyclopédie ou Dictionnaire raisonné des sciences, des art et des métiers“) II A 459*.

Diels, Hermann A. ([Cit. af Heraclit fra D.s „Fragmente der Vorsokratiker“) XI, 1 A 78*.

„Nulla dies sine linea“

II A 208; IV B 111 p. 267; 268.

Dietrich, Johann (Eventyret om J. D. (fra Rügen) [i „Mythologie der Feen und Elfen . . .“ übers. v. O. L. B. Wolff])

II A 113.

Diez, Friedrich (Parodien paa Troubadourernes musicalske Udvikling i Riim etc. Ordspillet cfr. [„Die Poesie der Troubadours nach gedruckten und handschriftlichen Werken derselben dargestellt v. Fr. D.“]) I A 259.

([Referat med Cit. af „Die Poesie der Troubadours“) I C 89 p. 245–256; (i Bd. XII p. 224–228); 90; 91.

(„Leben und Werke der Troubadours, ein Beitrag zur nähern Kenntniss des Mittelalters“) I C 89 p. 246.

Differents (Den hele moderne Bibel-Critik sløifer D.) VII, 2 B 241,4.

(Pseudonymernes Udgangspunkt er bestandigt i D.) VIII, 2 B 192.

(vi har . . . tilladt os at lade som kunne vi narre Gud ind i D.)

XI, 1 A 5 p. 10.

Differents-Genialitet (det Forkeerte i at forvandle Tro til D.-G., for . . . at skruer Prisen op) VI B 77.

Differentspunkt (fordres til et videnskabeligt Slag, at D. blive tydelige mellem det Religiøse og Speculationen)

VI B 136,1.

for Dig (Den Kategorie: „for Dig“ . . . , hvormed „Enten – Eller“ sluttede . . . er just Luthers [cf. „En christelig Postille“) VIII, 1 A 465.

Digt (A. W. Schlegel i „Vorlesungen über dramatische Kunst und Litteratur“ mener at D.s Form gaar langt over den theatraliske Fremstilling) I C 99 p. 272. ([Schubarth] viser, at nogle blot have opfattet D. som en Klage over at Livets høieste Nydelser bleve ham nægtede [cf. „Ueber Goethe's Faust“])

I C 99 p. 272.

(Forlade vi denne spidsborgerlige Verden, for at gaae op i Poesiens og D.s

Verden, da er Qvinden atter til Nar)
V B 178,8 p. 308.

(fordi det [„Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“] er D., kan jeg jo lige saa godt sige det Ene som det Andet) VIII, 2 B 139,5.

(Et D. bilder sig ind at være Alvor; og søger at holde Læseren i det Indtryk; det er just det mindre Alvorlige ved D.) X, 1 A 307.

(det Beskedne er just, at [et Mske] fremstiller Det, han dog maaskee virkelig er, som D.) X, 1 A 328 p. 218.

([Chrstd.] gaar fremad! spørg kun det 19de Aarhundrede ... Saa bliver Christus en Mythe, et sindrigt D.)

X, 4 A 148 p. 86.

(man ønsker at faae Indtrykket af noget Ualmindeligt ... for at kunne bruge det til D., og for at Publikum kunde være modtageligere for D.) XI, 1 A 131 p. 91.

([Socrates] sprænger Tilværelsen ... han hæver Adskillelsen mellem D. og Virkelighed) XI, 1 A 430 p. 328.

(Digteren tager en Virkelighed som dog har manglet noget i Idealitet og spæder saa til og det er D.) XI, 1 A 430 p. 328.

„Digte“ se *Oehlenschläger, Adam.*

„Digte fra Oldtiden“ se *Meisling, Simon Sørensen.*

„Nogle Digte“ se *Adler, Adolph P. se Winther, Christian.*

digte (Den digtede Forfatter har sin bestemte Livs-Anskuelse)

VII, 1 B 75 p. 268; 77.

(Jeg skulde betrygge mig min Fremtid, og saa sidde i Fjernhed og – digte ... paa den Maade vilde jeg glemme: at tragte først efter Guds Rige)

X, 1 A 302 p. 202.

(Det Ubeskedne er, at et Mske digter sig at være mere end han er)

X, 1 A 328 p. 218.

(For at undgaae ... det Docerende, for at faae Personlighed frem, digtes en saadan Personlighed) X, 1 A 338.

(Denne Feil har jeg ogsaa, at jeg bestandt digtende ledsager mig selv, og nu fordrer ..., at jeg skal handle som det vilde være i Charakteren) X, 1 A 513.

(En digtet Figur har ... ingen Identitet, der omfatter flere Muligheder)

X, 1 A 530.

(det blev min Opgave at digte Forfatter-Personligheder og lade dem træde ind midt i Livets Virkelighed) X, 1 A 531.

(Omvendtheden, som Alt mit Liv er: at digte betyder her at bortlyve et Mere) X, 2 A 171 p. 138.

(jeg benytter Pseudonymer, digtede Personer ... til at repræsentere Extasen) X, 2 A 273 p. 202.

(Plato ... digter det, at ville have Digteren bort) X, 2 A 608 p. 435.

(Clemens Alexandrinus ... kommer indirecte og uden at han mærker det, til at digte „Apostelen“ om ... i Retning af Genie) X, 4 A 110.

(er det virkelig saa at det Forbigangne er blevet ganske nærværende – hvor kan det saa falde Dig ind at ville digte – saa maa Du ... handle) X, 4 A 532 p. 350.

(Man „digter“ ædel, uegennyttig Opoffrelse – og man er en Skaberjøde: saa har man endog mere Profit end Skaberjøden [nemlig den Glands at være den Uegennyttige]) X, 4 A 582 p. 402.

(vilde afstedkomme en latterlig Forvirring, om man vilde gjøre alle disse digtede Personligheder [Pseudonymernes] Replikker til mine Ord) X, 6 B 145 p. 202.

(jeg har digterisk frembragt digtede Personligheder med ... en Idealitet som er mere end mskelig)

X, 6 B 151,8 p. 229.

(Forfattere vente formodentlig ... paa, at jeg skulde ... styrte, gaar fra Forstanden o: D: – for saa strax at digte) XI, 1 A 177.

(At digte ... det vil sige: at spæde Idealitet til) XI, 1 A 430 p. 328.

(En stor Charakter, men som ikke havde den tilsvarende Intellectualitet ham kan Digteren digte ved at digte hiin tilsvarende Intellectualitet til)

XI, 1 A 430 p. 329.

(en senere Tid vil phantastisk omdanne min Tilværelse, digte den om for at kunne forklare Virkningen)

XI, 1 A 497 p. 381.

(Msket vender ... Sagen, consequent, saaledes at de saa digter Christum om i Lighed med hvad vi kalde Chrstd.)

XI, 1 A 511 p. 388.

Digtede, det (ualmindelig ethisk for en Digter med Hensyn til at udtrykke, at ville være det D.) X, 1 A 94 p. 72.

(paa samme Tid som jeg behøvede „Digterens“ Ro ..., paa samme Tid vilde jeg midt i Virkeligheden være det D.) X, 1 A 281 p. 192; 513.

Digter (enhver D. troer at have naaet Parnas-Høide) I A 68 p. 43.

(naar Ridderen er en Don Quixote, saa kan vi forud vide, hvorledes D. og Humoristen er) I B 6 p. 181.

([en D.s] Storhed er at søge i Totaliteten af alle hans Værker [i Referater og Excerpter af „Ueber Goethe's Faust“. Vorlesungen von Dr. K. E. Schubarth]) I C 99 p. 272.

(Mangen D. skulde sige med en gl. tysk D.: [Cit. fra Digtet „Vorrede in die klegliche Zukunft“ i „Altteutsche Volks- und Meisterlieder ...“ Hrsg. v. J. Görres]) II A 40.

(det er det Høieste og Bedste paa Jorden: D. ... og dog blev det kun hans Lod: at kjende en Trøst, som aldrig stilles) III A 62.

(Det [jødiske Folk] var det udvalgte i samme Forstand som D. ere det ofte, o: de ere de ulykkeligste) III A 193.

(Hvad er en D.? Det Ulykkelige heri skildres og det ender med, at jeg af Alt mindst ønskede at være D. [Optegnelse til den første Diapsalm])

III B 179,2.

(hvor er vel den D. i Samtiden, der ahner saadanne Collisioner? [som Abrahams]) IV A 76 p. 29.

(D. [tvivler om hvorledes han skal ordne det] førend han griber Stykkets ham saare vel bekendte Kræfter i den poetiske Idee) IV B 13,21.

(En ulykkelig Individualitet er D., en tilsvarende Sympathie) IV C 114.

(i mit personlige Liv har [jeg] benyttet den [etiske Accent] rigtigt baade som D. og som Declamator) V A 88.

(jeg er ikke D. og tør forsaavidt ikke tiltroe mig nogen Mening)

V B 40, 11 p. 92.

(af D. erfare, at deres Heltinder har en Naivitet som end ikke Eva har haft Magen til) V B 53,29 p. 119-120.

(Hvad det er for en Trøst at have en D., der med psykologisk Genialitet veed at sætte Problemet) V B 102,15.

(Min Interesse er det ikke at være D., men at udfinde det Religieuse)

V B 148,5.

(naar [en D.] har kunnet glemme at Poesie og Lidskab ikke kan adskilles, og han dog har villet være D., saa er han comisk) V B 150,3.

(Enhver der kan huske, er ikke D., men enhver, der kan erindre, har noget af en digterisk Sjæl i sig) V B 155 p. 266.

(Hun [den Elskede] begejstrer D. ... men ikke den Elskede, han faaer til Kone) V B 178,8 p. 309.

(Aldrig er nogen Mand bleven D. ved en Kvinde. Det skeer ... enten ved at elske kun een som han ikke faaer, ell. ved at elske Mange) V B 178,8 p. 309.

(Der maa skrives tvende ny Bøger: En D.s Bekjendelser) VI A 43.

(Hans Lidelse er, at han bestandig vil være en religiøs Individualitet, og bestandig griber fejl og bliver D.) VI A 43.

(D. tale omvendt, at en Elskende er en stor Sjeldenhed) VI B 19,5.

(den D. ... der egentlig har sat Hjerter han bliver aldrig populair) VII, 1 A 205.

(Dersom Døden havde denne Magt [at Udviklingen er færdig], saa var Intet lettere end at være D.) VII, 2 B 235 p. 6.

(en D. ... kan godt leve hele Livet igjennem beundret ... Enhver Saadan forholder sig som Differents til det Almene-Mskelige) VIII, 1 A 160 p. 78.

(jeg er saaledes en D., hvis Opgave er at skruer Prisen op, og ... at tilhviske hver Enkelt hvordan Fordringen kunde være) VIII, 1 A 347.

(vogt Dig for at gjøre, hvad D. lovsynge paa Vers (thi i Hverdags-Livets Prosa er D. med at raabe Pereat for Den, der var dum nok)) VIII, 1 A 489.

(fordi jeg saaledes qua D. har D.-Magtfuldkommenheden til at sige lige hvad jeg vil: saa vil jeg i alle Henseender Intet sige, for ikke at gjøre Nar af Læseren) VIII, 2 B 139,5.

(jeg er en D., men af en ganske egen Art; thi det Dialektiske er mit Væsens Natur-Bestemmelse, og Dialektik pleier ... at være D. Fremmed) IX A 213 p. 110.

(Man kan nu bruge D. som Mellem-Revisor. Thi et Mske, der er absolut i Lidenskab ... kan D. bruge) IX A 297 p. 167.

(det at blive Christen, som altsaa begynder der, hvor D. slipper – og D. finder saa godt som Ingen) IX A 297 p. 167. (Det besynderlige er, at Mskene egentlig ikke fornærmes, naar D. nedlægger sin Protest ..., at [Mskene] ikke ere digterisk brugbare) IX A 297 p. 167.

([Om Æsthetikerens Ord i „Enten – Eller“, cf. den første Diapsalm] angaaende det ikke at ville være D.) IX B 63,7 p. 365–366.

(Jeg har haft for meget med det Ethiske at gjøre, til at være en D., men jeg er for meget D. til at være et Sandheds-Vidne) IX B 64 p. 379.

(at en D. skal i sit Værk udfolde en sædelig Livs-Anskuelse, er naturligviis Vrov!) X, 1 A 3.

([de fleste Mske] vil, at D. skal fremstille, hvorledes det „Høitflyvende“ bliver til Usselhed ... for ved D.s Hjælp i deres Spidsborgerlighed at have den Trøst) X, 1 A 3.

(I Danmark er der naturligvis ikke Tale om ... nogen virkelig Maalestok for ... en D.) X, 1 A 9.

(Havde jeg ikke været strengt opdraget i Chrstd., ikke havt alle de indre Lidelser ... og saa dog vidst hvad jeg veed, var jeg blevet ... den interessante D. *κατ' ἐξοχήν*) X, 1 A 11 p. 9.

(jeg vil ikke være D. som A siger [cf. den første Diapsalm] og som B billiger [cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“]) X, 1 A 11 p. 9.

(det at være D. ... er, at forholde sig til Idealet blot i Phantasie)

X, 1 A 11 p. 9.

(„Bedragere“, som allerede Socrates kaldte D.) X, 1 A 11 p. 10.

(D. have indtaget Pladsen som Sandhedens Tjenere, hvormed de ... ere godt tjente – men Sandheden ikke)

X, 1 A 11 p. 10.

(fordi det gjaldt om, at reflectere Chrstd. ud af en uhyre Forfinelse ... maatte jeg selv være ... zart i een Forstand som en D.) X, 1 A 39 p. 25.

(jeg er ikke Apostelen, Intet mindre, jeg er D. og en Poeniterende)

X, 1 A 56 p. 43.

(Dette at jeg ikke kan ganske fremstille mig selv betyder at jeg dog væsentligen er D. – og her skal jeg blive)

X, 1 A 78 p. 63.

(Det jeg forevrigt har skrevet kan meget godt bruges ... men saa maa jeg have en D. paa det ... f. E. af D.: Johannes de silentio) X, 1 A 78 p. 65.

(tre Muligheder. 1) at træde lige frem ... op i Virkeligheden i Charakter af det Overordentlige miskjendende, at jeg dog væsentlig er D.) X, 1 A 94 p. 72. (ualmindelig ethisk for en D. med Hensyn til at udtrykke, at ville være det Digtede) X, 1 A 94 p. 72.

(tre Mulighed. ... 2) At trække Alt tilbage Digterisk i mig som D. og da personligt ganske indrette mig i Livet som D.) X, 1 A 94 p. 72.

(Jeg protesterer af al Magt mod at blive anset for en Prophet, vil kun være en D.) X, 1 A 130.

(Hvor væmodigt, at jeg dog ogsaa blev for meget en D.) X, 1 A 141.

(jeg har saa meget af en D. i mig)

X, 1 A 156.

(„D.“ drømmer om Bedriften, som han dog ikke selv kommer til at udføre, og han bliver veltalende) X, 1 A 198.

(Savn gjør væsentligen „D.“) X, 1 A 198.

(Om min Person og ligefrem skal der ikke tales: 1) fordi jeg dog væsentlig er en D.) X, 1 A 250 p. 164.

(i en D.s Personlighed er altid noget

Gaadefuldt, hvorfor han ... for Alt ikke maa forvexle sig med ... en ethisk Character) X, 1 A 250 p. 164.

(jeg maa fjernes fra Stedet ..., thi det hænger sammen med at jeg dog væsentlig er D.)

X, 1 A 250 p. 165; 267 p. 178; 273.

(at jeg havde [Uafhængighed], skulde maaskee for mig, at jeg dog egentlig var D., nu har jeg forstaaet det) X, 1 A 273.

(Havde jeg strax anlagt mit Liv som en D.s ... : hvilken Ære og Anseelse vilde jeg ikke have sikkert mig) X, 1 A 275.

(Jeg svinger nu af, bliver mig selv tro i mit Oprindelige: at jeg dog væsentligen er D.) X, 1 A 280 p. 189.

(Jeg har i Henseende [til at udtrykke Det, jeg fremstiller, efter den Maalestok jeg fremstiller det] at gjøre en Indrømmelse i Retning af overveiende at være D. og Tænker) X, 1 A 281 p. 192.

(I Almindelighed kommer først ... den ethiske Character, og saa D.: jeg vilde være begge Dele) X, 1 A 281 p. 192.

(Jeg bliver den ulykkelige Elsker i Forhold til selv at være Idealet af en Christen, derfor bliver jeg dets D.)

X, 1 A 281 p. 193.

(Jeg bliver en D. og Tænker, dertil er jeg født) X, 1 A 281 p. 193.

(jeg tilstaaer mig selv ikke at være væsentlig mere end en D., saa jeg altsaa ikke har et Høiere i Baghaanden tilsidst at argumentere med) X, 1 A 284.

(en „D.“ mere er det sandeligen ikke Tiden behøver) X, 1 A 302 p. 202.

(af Frygt for Udkommet klogt tage det Hele tilbage i mig, blive en D. : religiøst forstaaet en Bedrager)

X, 1 A 309 p. 206.

(det saae saa kløgtigt ud, at jeg jo ligesaa godt ... paa Landet i et Embede tillige kunde som D. virke qua Forfatter)

X, 1 A 316 p. 209–210.

(Jeg holder mig nøiagtigt i Egenskab af at være: en D. og Dialektiker)

X, 1 A 316 p. 210.

(jeg unddrager mig ikke Virkelighedens Fare. Det er det Mere, jeg pointerer end en D.) X, 1 A 316 p. 210.

(at jeg saa kunde blive saa tungsindig, at jeg ... af Frygt for at skulde anmasse mig Noget, vilde være – en D.)

X, 1 A 320 p. 212.

(En saadan Frembringelse [en digtet Personlighed] svarer til Eenheden af: „Tænker“ og „D.“) X, 1 A 338.

([En digtet Personlighed er] forsaavidt forskjellig fra en D., at han væsentligen accentuerer Tanke-Indholdet)

X, 1 A 338.

(En af de vanskeligste Opgaver er ... : fra „D.“ at blive Christen; thi D. hænger fast ved denne Verden)

X, 1 A 346 p. 225.

(vogte paa, at jeg ... bliver mig selv tro i ... at være en D. ... med et quantitativt Mere af at være det man digter ... end ellers en D. har)

X, 1 A 351 p. 229.

(Plato og Socrates havde Ret: ud af Staten med D. og ligesaa med Talerne)

X, 1 A 385 p. 247; X, 2 A 229;

608 p. 435.

(Jeg er væsentlig D., Genie. Det er ikke mig der styrer det Hele ... men jeg bruges)

X, 1 A 421 p. 267; X, 2 A 171 p. 137.

(jeg har plaget mig selv med, om at det ikke var tilladt at være en D.)

X, 1 A 431 p. 275.

(jeg er en Betjent og en D.)

X, 1 A 431 p. 276.

(Ulykken er, at „D.“ [lever ikke som Lilien og Fuglen]; det gjør kun Apostelen) X, 1 A 432.

(Jeg er ogsaa Kjød og Blod, et Mske der som jeg har saa meget af en D. i sig)

X, 1 A 454 p. 290.

(Jeg er hidtil en D. ..., og det er en fortvivlet Kamp for at ville gaae ud over min Grændse) X, 1 A 510 p. 328.

(Opvækkelse er det sidste, men det er mig personligt for høit – jeg er dog for meget af en D.) X, 1 A 557.

(Jeg er forsaavidt lidt mere end en D., fordi jeg dog har havt Mod til at vove at udsætte mig for Forhaanelse og holdt det ud) X, 1 A 558 p. 355.

([i „Frygt og Bæven“] gjøres der op-

mærksom paa Forskjellen mellem D. og Helten)

X, 2 A 15 p. 17; XI, 1 A 476 p. 371.

(overalt hvor jeg fremstiller hvad der er høiere end mit Liv skal jeg ligefrem tilføie: jeg er kun en D.) X, 2 A 75 p. 59.

(saasnaart jeg tænker nærmere paa hende [Regine], anvendes der strax en D. paa hende) X, 2 A 83 p. 65.

(jeg forstod [i 1848] mig at være ... det Religieuses D. ... men at jeg er „D.“ er Udtrykket for, at jeg ikke forvexler mig selv med Idealiteten)

X, 2 A 106 p. 82.

(Selv om en D. lider Forfølgelse af en Samtid, han reproducerer og forvandler selv denne sin virkelige Lidelse til et Digterværk) X, 2 A 137.

(D. har ... mere Resignation [end Ethikeren], ... [han] lægger hele Scenen over i Phantasie-Mediet) X, 2 A 137. (D. mangler Mod; hans Phantasie forskrækker ham) X, 2 A 137.

(fremstille en D., der ... selv begynde at forstaae, at han skulde ... gaae over i det Ethiske – men dog ikke kunde overvinde sig selv dertil) X, 2 A 137.

(gjælder i Forhold til ... D.: Mod-sætningen er gerne Betingelsen for eller svarende til Præstationen, den personlige Existents gerne det Modsatte af hvad Præstationen udtrykker)

X, 2 A 146 p. 109.

(En ny Betragtning af Forholdet: Præst, – D. paa det religieuse Gebeet)

X, 2 A 157 p. 121–123.

(Mskene vil hellere have en Sværmer, der siger sig selv at være Idealet ... end en redelig Stræbende, der ydmyg ikke siger sig selv at være mere end en D.) X, 2 A 183.

(en D. i Almindelighed ... falder ikke paa selv at stræbe i Forhold til den Idealitet, han fremstiller)

X, 2 A 184 p. 146.

(Jeg lod anden Gang en D. forsøge sig paa Opgaven og paa hendes [Regines] Forhold) X, 2 A 210 p. 163.

(Havde jeg blot været en D., var jeg vel kommet til ..., ganske simplement at

digte Chrstd., uden at mærke, at det ikke lader sig gjøre) X, 2 A 375 p. 269. (Havde jeg ikke været D., var jeg vel gaaet hen og forvexlet mig selv med Idealet, og var blevet Sværmer) X, 2 A 375 p. 269.

(De Ord: jeg veed intet uden Christum og Ham korsfæstet – sagte af en Apostel kostede de ham Livet ...; af en D. – gjør det Lykke) X, 2 A 466 p. 334.

(For det Overordentlige udgiver jeg mig ikke. Jeg er væsentlig en D. – og saa en Poeniterende) X, 2 A 511 p. 366.

(jeg er dog for meget D., jeg er dog ikke i streng christelig Forstand: Aand) X, 3 A 42 p. 42.

(jeg har et D. Øie [for det at see Andres reent mskelige Glæde ved Livet])

X, 3 A 77 p. 64.

(Chrstd. er egentlig som afskaffet. Men først maa ... en D. komme saaledes paa tvært at han spærrer Veien for alle Sandsebedragene) X, 3 A 152 p. 121.

(Denne D. [der skal spærre Veien for Sandsebedragene] ... er opmærksom paa, at Opgaven ikke er at digte [Idealet], men at ligne det)

X, 3 A 152 p. 122.

(Der er et Overveiede af en D. i mig ... Jeg har aldrig tilladt mig at bruge Myndighed) X, 3 A 188 p. 149.

(jeg er ikke efter stor Maalestok den sande Religieuse, men noget af en D., der har brugt ... mindre sande Midler)

X, 3 A 191.

(Hvilken Lykke for Poesien, at Staten ikke har fundet paa ..., at der paa hver tusind Msker maatte beskikkes en Digter) X, 3 A 436.

(Det, D. bruger og udødeliggjør i sine Sange ... forekommer allerede sjældent i Livets Virkelighed) X, 3 A 463 p. 311. (yderst fortjenstligt, om En ret vilde oplyse Forskjellen mellem en Præst, en D., en Skuespiller) X, 3 A 561.

(Jeg vil i Forhold til det Mynsterske blot anbringe en D. forud, der noterer Idealerne) X, 3 A 571 p. 375.

([Om Forholdet mellem Chrstd.s Forkyndelse og D.]) X, 3 A 571 p. 376.

(Egentligen var Følge-Rækken denne. Først det Almindelig-Mskelige. Saa D. med Idealerne. Saa det Religieuse, der fordrer, at man ... skulde realisere Idealet) X, 3 A 576 p. 379.

(jeg har saa meget af en D., og er derfor heller ikke i strengeste Forstand en Extraordinair) X, 3 A 586 p. 385.

([Sammenligning mellem en D. og Gud som Skaber]) X, 3 A 778.

(begge disse Dele [at jeg var lagt an til en religious Individualitet, længe før jeg blev D. og at jeg blev D. ved en teleologisk Suspension af det Ethiske] bestemmer mig til at ville naae Noget ud over „D.“) X, 3 A 789 p. 498.

(En bliver ved en Forbrydelse D. ... - han mærker det Ethiske, at dette er en Umulighed ... Og dog maaskee er det det Ethiskes ... Uro, der gjør ham til en D.) X, 3 A 791.

(Ved uskyldig Lidelse kan man blive D. uden Indsigelse af det Ethiske, men ikke ved en Forbrydelse) X, 3 A 791.

(vi maae nøies med en D., der siger: det [Exceptionelle] er en Mulighed ... men saa igjen er den strengeste Critiker ... mod Enhver, der vil sige sig at være noget Saadant) X, 4 A 32.

(Jeg er en D. - ak, kun en D.)

X, 4 A 33 p. 22; XI, 3 B 38 p. 79.

(Mildere Tale kunne I ikke faae at høre, og ville I ikke faae at høre, end den af en stakkels D.) X, 4 A 33 p. 23.

(Jeg er kun en Digter jeg ønsker just derfor at være i god Forstaaelse med Eder) X, 4 A 33 p. 24.

(dette med en D., der fortærer de Forvirrede ved at anbringe Idealerne, er ... det Socratiske) X, 4 A 38.

(det Indirecte er: en D., der ved at anbringe Idealerne tvinger Mskene tilbage indenfor deres Grændse) X, 4 A 40 p. 28.

([Om Betydningen af at Mængden skal standses paa Idealet ved Hjælp af en „D.“]) X, 4 A 41.

(idet han siger: jeg er kun D. - siger han: ... jeg er ikke Idealet - men seer paa Idealet) X, 4 A 41.

(Dog maa just den Fremmeligere bruges

til at være „D.“ for at afgive det indirecte Tryk ved Hjælp af Idealet) X, 4 A 41.

(at vi skal: tilbage, det udtrykker jeg bestandig ved, [at sige]: jeg er blot en D.) X, 4 A 64.

(Det Formildende [ved at der skal trykkes ved Idealerne] er, at det Hele skeer ved en „D.“, der siger: jeg er det ikke) X, 4 A 80.

(jeg gjør Tilstaaelsen, at jeg ikke er et saadant ene Mske, jeg er kun en D.) X, 4 A 104.

(Chrstd. er egentlig ikke til, nemlig existentielt, hvorfor jeg jo ogsaa kalder mig selv en D.) X, 4 A 118 p. 67.

(det Historiske ... er ikke den rene Idealitet, derfor kan D. føie en Idealitet til) X, 4 A 208.

(jeg ... kalder mig kun en D. ... og kan maaskee endog seire, hvad umuligt kunde skee, hvis jeg var mere end en D.) X, 4 A 247; 292.

(Inderliggjørelsen er min Opgave, og meget af en D. er jeg) X, 4 A 323 p. 184.

(D.s Øie er saaledes perspectivisk, at han seer det længst Fjernede som et Nær-værende) X, 4 A 532 p. 349.

(jeg var villig til at erklære mig selv for en D., fordi jeg har haft Formue) X, 4 A 545 p. 365.

(„Efterfølgelsen“ skal anbringes, dog hverken jeg ængstes over Evne, eller Andre, derfor er jeg kun „en D.“) X, 4 A 560 p. 382.

(mit Liv har udtrykt mere end det at være D.) X, 4 A 560 p. 382; 673 p. 485.

(hvor ironisk: der er 1000 Præster, Lærere ... og hele Befolkningen er lutter Christne ... : og jeg er kun en D.) X, 4 A 560 p. 382.

(for at der kan være tale om at [Chrstd.] faaes igjen, maa først en D.s Hjerte briste, og denne D. er jeg)

X, 4 A 586 p. 404; 664 p. 475-476.

(Jo nærmere D. ... ligger Den, der i Charaktere lider for Sandhed, desto afskyeligere [at fremstille, skildre, hvorledes Sandheden maa lide])

X, 4 A 609 p. 425.

(Det er mig, som sagde Gud til mig: ... Du er for udviklet ... til at kunne hjælpe Dig med ... at Du har haft Redelighed til at sige, at Du kun er en D.) X, 4 A 673 p. 485.

(Istedetfor at blive Charakter opløses vi i en Dobbeltthed: en Slags D. – og en verdslig Klog) X, 5 A 12 p. 14.

(saasnart ... [Den, som ikke vil virke ved Sandsebedrag] er død, saa bemægtiger strax Bedragerne (Talerne, D. o:s:v:) sig ham) X, 5 A 104 p. 118.

(jeg troer der i dette Øieblik [28. Marts 1853] kunde gjøres rigeligt diverse Professorer og D. ud af mig)

X, 5 A 105 p. 121.

(medens jeg maaskee ikke er en D., saa er dog min Existerens væsentligen en D.-Existerens derved, at jeg har været fritaget fra at arbejde for Udkommet)

X, 5 B 18 p. 224–225.

(jeg er vel noget nær den Eneste, der ... (er D. nok, Dialektiker nok ...) og tillige er religiøst bunden nok for at kunne [indaande Christenheden noget mere Inderlighed]) X, 5 B 40 p. 259.

(jeg har i megen personlig Svaghed kun en D.s og en Dialektikers Mod – til at tænke) X, 5 B 40 p. 260.

(jeg er ... en D. og Dialektiker, der mener at have Sandhedens Ret i hvad han siger, men ... ingenlunde mener at have en Dommers Ret til dømmende at sige det)

X, 5 B 40 p. 260–261; X, 6 B 212 p. 333.

(jeg er ... som Forfatter, skiondt religiøs Forfatter, næsten kun en D.)

X, 5 B 42 p. 263.

(han [som fremstiller det ideale Billede af en Christen] er kun som D. forud i at fremstille Billedet)

X, 5 B 107 p. 293.

(hvad der siges om mig [af Rudelbach i Artiklen „Afnødt Erklæring om et personligt Punkt og tillige om Betydningen af Kirkens frie Institutioner“] er meget for meget. Jeg er dog væsentligen kun en D.) X, 5 B 128 p. 328;

X, 6 B 173 p. 275.

(Jeg er væsentligen kun en D., hvem

man dog forresten ogsaa har gjort Uret mod) X, 5 B 128 p. 329.

(jeg har dog – existentielt – væsentligen været en D., og, hvad jeg har sagt om mig ... : været uden Myndighed)

X, 5 B 144 p. 346.

(min Forskiel fra „D.“ er, at jeg har været opmærksom paa denne Existerens Mislighed) X, 5 B 144 p. 346.

(jeg [Anti-Climacus] er jo ikke et „mig selv“, jeg, D., er jo atter ikke selv noget virkeligt Mske, men en digtet Person)

X, 6 B 36.

(Opgaven [i „Afsl. Efterskr.“] var lige saa meget en Tænkens som en D.s og omvendt, fordi den var det Existentiel-Pathetiske) X, 6 B 88 p. 96.

(jeg tænker, en D., „en egen Art D.“ ... der bringer os dette – ... digterisk – saa nær muligt ... Men han er kun en D., en Lærende ... han kan ikke overtage indirecte Meddelelse i Charakter) X, 6 B 145 p. 205.

(Kategorien for min Forfatter-Virksomhed er at gjøre opmærksom paa det Christelige, og jeg er kun en egen Art D. og Tænkner) X, 6 B 145 p. 216.

(jeg er kun en D. Dette skal jeg dvæle lidt ved; thi Landsbypræsten [L. Gude] har ogsaa fat deri) X, 6 B 145 p. 216.

(jeg siger selv, i Forordet til „To Taler ved Altergangen om Fredagen“ 1851, at jeg ikke er et Sandheds-Vidne, men kun en egen Art D. og Tænkner)

X, 6 B 145 p. 216–217.

(lad det være saa, at jeg ogsaa mskelig talt kun er en D., kan det derfor ikke være sandt, Alt hvad Pseudonymerne ... og jeg har sagt om at være D. paa det religiøse Gebeet) X, 6 B 145 p. 217.

(Jeg har ikke sagt, at jeg, maalt med „Præsten“ ... kun er en D.; men maalt med Idealet er jeg: kun en D.)

X, 6 B 145 p. 217.

(jeg turde ikke ... kalde mig selv Sandheden, ... ikke en Gang Sandheds-Vidne, men kun en D.)

X, 6 B 151,8 p. 229; XI, 3 B 14 p. 31.

(jeg har aldrig udgivet mig for mere end en egen Art D.) X, 6 B 173 p. 275.

(Væsentligen er jeg kun en D., som elsker . . . : Idealerne) X, 6 B 173 p. 275.
(jeg kan, i Retning af det Existentielle, ikke angribe Nogen, jeg er jo uden Myn-
dighed, kun en D., der henflyer til
Naaden) X, 6 B 215 p. 340.

(hvorfor dog Biskop Mynster ikke . . .
vil sige ligefrem: den Chrstd.s-Forkyn-
delse jeg repræsenterer er . . . en for-
mildet Tilnærmelse, jeg er dog kun en
D., som henflyer til Naaden)

X, 6 B 215 p. 340–341; 225 p. 358–359.
(jeg er ikke en Christen, jeg er kun en
D., jeg udtrykker blot en Tilnærmelse
til Chrstd.) X, 6 B 231 p. 369.

(Jeg er kun en D., jeg har ikke saaledes
forsaget Verden) X, 6 B 231 p. 370.

(Forskjellen mellem [D., Taler, Skue-
spiller] og en Chrstd.s-Forkynder er:
Personlighed) X, 6 B 232 p. 379.

(Jeg er en D., som tilføies der, „vil røre
ved Hjælp af Idealerne“)

X, 6 B 234 p. 385; p. 387; 235 p. 394;
XI, 3 B 9 p. 21; 57 p. 107.

([Om en D. der vil forvexles med et
Sandheds-Vidne])

X, 6 B 252 p. 416–417; 253 p. 421.

(et Par D. vilde bemægtige sig mit Livs
Anstrengelse, og deri finde Motiv til
D.-Skildring . . . de vilde have Profit
deraf) XI, 1 A 131 p. 91.

(Fordi D. ikke have turdet forudsætte
denne Tro [paa det Ualmindelige] . . .
have D. vendt Forholdet om og søgt at
virke som Virkelighed)

XI, 1 A 131 p. 91.

(D. styrter over den ældre Chrstd.,
fremstiller . . . Alt æsthetisk – det bedste
Beviis for, at Chrstd. for dem . . . ikke
mere er til som Religion)

XI, 1 A 160 p. 126.

(Jeg mener som Prosaiker at være istand
at naae Virkninger blot ved Sprogform,
som D. ikke kan opnaae skjønnere eller
sandere) XI, 1 A 214 p. 169.

(man skulde synes at . . . [Socrates]
maatte behøve al det Kjælerie al den
Afstand fra Virkeligheden som en D.
. . . behøver) XI, 1 A 430 p. 327.

(Vi leve saaledes, at en D. fremstiller

Idealiteten – men Virkeligheden er
Fanden ikke saaledes) XI, 1 A 430 p. 328.

(„D.“ er i Forhold til Socrates en aldeles
overflødig Person) XI, 1 A 430 p. 328.

(kjere D. kunde Du forstaae det [„at for-
staae det er at være det“], saa vilde Du
aldrig falde paa at digte)

XI, 1 A 430 p. 328–329.

(hvor Intellectualitet og Charakter er
lige eminente, der er Intet for D.)

XI, 1 A 430 p. 329.

([Jeg har] egl. benyttet mit Kjendskab
til Lidelser til at udvise [Apostelen] –
„thi jeg er kun en D.“)

XI, 1 A 476 p. 371.

([Det at alle Mske skulle være Christne
sat i Forhold til det at Alle være D.]])

XI, 2 A 49 p. 55–56.

(det at være D. . . ogsaa dette er at
snakke, er ikke Charakter-Forvandling)

XI, 2 A 76.

(Mine Tanker er: Gud er som en D.)

XI, 2 A 98 p. 106.

(Saaledes forholder en D. sig til sin
D.-Frembringelse . . . han lader det
komme frem) XI, 2 A 98 p. 106.

([Om en Psalme som Frembringelse af
en D.]]) XI, 2 A 280 p. 281.

(Den i hvem denne [Standsnings]
Magt er, den Standsende, maa ikke være
en Magt men en Afmagt . . . en D.)

XI, 2 A 294 p. 293.

(naar saa en saadan D. er, gudeligt for-
staaet, en Svaghed . . . : saa er han
Standsningsen) XI, 2 A 294 p. 293–294.

(Eet af To . . . : enten slippe det Jordiske
– eller tilstaae . . . vi ere kun D. . . ,
ikke Præster) XI, 2 A 320 p. 343.

(nu er det med Evigheden blevet en
Phantasie, D. . . digte apokalyptiske
Comedier) XI, 2 A 321 p. 343.

(vi finde os i, at D. følsomt taler [om
Engle] paa denne Maade [som Barnet
gjør]) XI, 2 A 331 p. 350.

(kun D. – altsaa det har kun poetisk
Realitet – forholder sig i æsthetisk Alvor
til denne Forestilling [om Regnskabet])
XI, 2 A 331 p. 351.

(Lad Staten faae det Indfald . . . at vi
ere : kalde os D. vilde dette ikke betyde:

- fra nu af aldrig mere en D.) XI, 2 A 363.
(jeg er, efter [N.T.s] Maalestok, kun en Jammerlighed – hvad jeg jo ogsaa har udtrykt derved . . . , at jeg kun er en D.) XI, 3 B 22 p. 52; 30 p. 61.
(„jeg er uden Myndighed kun en D.“ – men jeg vil . . . have Klarhed ind i dette) XI, 3 B 31 p. 62.
(skjøndt jeg er . . . „kun en D., der vil, om muligt, røre ved Hjælp af Idealerne“, dog er jeg en Standsning) XI, 3 B 37 p. 77; 38 p. 79.
(„jeg er uden Myndighed, kun en D., tilhørende Gjennemsnittet af Mske“) XI, 3 B 57 p. 104.
(Jeg er uden Myndighed, kun en D. – men snurrigt nok jeg forekommer hersteds . . . under Navnet „Enten – Eller“) XI, 3 B 57 p. 105.
- Digter, christelig* (min begeistrede Tale om Idealet af det at være en Christen, vil gjenlyde af det Suk: ak . . . jeg er kun en christelig D.) X, 1 A 281 p. 194.
- Digter, comisk* (Det der i Christenheden ventes paa er en comisk D. a la Cervantes) X, 2 A 32 p. 25.
(de fleste comiske D. hjælpe sig med at lee – af det Ynkkelige) XI, 1 A 144 p. 107.
- Digter, dansk* (Der er iblandt de nu levende danske D. Ingen, der engang i Phantasie-Fremstilling kan naae saa høit som jeg i Virkelighed exsequerer det) XI, 2 A 31 p. 33.
- Digter, dramatisk* (Vor Tid lærer os at en dramatisk D. paa Thronen er en betænkelig Sag) XI, 1 A 507 p. 385.
- Digter, idyllisk* (qua idyllisk D. at identificere sig ell. det at være Mske med Dyrelivet [cf. H. V. Kaalunds „Fabler for Børn“) . . . : er mig ubegribeligt) VII, 1 A 238.
- Digter, religiøs* (jeg er selv taget saaledes med i „Sygd. til Døden“), at det er til at see f. B. det om den religiøse D.) X, 1 A 525.
(Disse religiøse D. maa netop have den Art Fremstillings Magt der hjælper ud paa Strømmen) X, 2 A 157 p. 121.
- Digter, sand* (han er virkelig rørt (Sligt hænder ogsaa . . . den sande D.)), han rører Alle han siger . . . (som ogsaa den sande D. gjør det . . .) . . . han var villig at offre Alt) X, 3 A 151.
(Enhver sand D. vil have erfaret [at han har fundet sig selv som En, der ligger under for Smerten fra den Lidenskab, han selv vil vække hos Andre]) X, 3 A 479.
(Socrates forholder sig med den Objektivitet som en sand D. vilde forholde sig til sin digteriske Frembringelse . . . til sin egen Subjektivitet) XI, 2 A 97 p. 104.
- Digter, umyndig* (jeg er en umyndig D., der rører ved Hjælp af disse Billeder [af Sandheds-Vidnere]) X, 6 B 2 p. 8.
„Hvorfor elske „Mennesket“ fremfor Alle „Digteren“? og Hvorfor er, gudeligt, just „Digteren“ den Allerfarligste?“ se „Øieblikket.“ Nr. 7.
- Digter-Afstand* (naar christelig Selvfornægtelse forkyndes saaledes, at Den, der forkynder, gjør Lykke, saa forkynder han . . . paa D.-A. fra Virkeligheden) X, 2 A 604 p. 433.
- Digter-Betingelse* (det at det er sandt i mig [at jeg tilstaaer ikke at være et Sandhedsvidne], frembringer i mig en Smerte, der netop er D.-B. i Forhold til Frembringelsen) X, 1 A 281 p. 194.
- Digter-Categorie* („Sygd. til Døden“) hedder „til Opbyggelse“ det er mere end min Categorie, D.-K.: opbyggelig) X, 1 A 510 p. 329; 529*.
- Digter-Conclusion* (al D.-C. er Sandsebe- drag) VII, 2 B 235 p. 7.
- Digter-Dialektiker* (selv udgiver . . . D.-D. sig ikke for at være Idealet, endnu mindre dømmer han noget eneste Mske. Men han holder Idealet frem) X, 5 B 107 p. 293.
- Digter-Existents* (de Ord af Brorson „Naar Hjertet sidder meest beklemt . . .“, . . . et Motto for al D.-E., der nødv: maa være ulykkelig) III A 12.
([Om forgjæves at stride imod at blive en D.-E.; Udarbejdelse til Diapsalmen „Forgjæves strider jeg imod . . .“]) III B 179,56; IV A 217; IX B 63,7 p. 365–366.

- (en Form af Indesluttethed ... en Slags D.-E. i Forhold til det Religieuse [Optegnelser til „Sygd. til Døden“]) VIII, 2 B 158 p. 253-254; 161 p. 255-256.
- (Eet er en D.-E., som aldeles ikke i Stræben forholder sig til Idealet, men blot fremstiller det) X, 1 A 502.
- (Betragter jeg mit eget Liv ... er da denne min personlige Existents ikke en reen D.-E.) X, 1 A 510 p. 328.
- (Det var en D.-E., der paa et hængende Haar havde svinget forkeert ind i Virkeligheden) X, 2 A 171 p. 139.
- Digter-Existeren* (medens jeg maaskee ikke er en D., saa er dog min Existeren ... væsentligen en D.-E.) X, 5 B 18 p. 224.
- Digter-Form* (En D.-F. jeg fremtidig kunde bruge, var at udgive Bøgerne som vare de skrevne for 50 Aar siden) X, 1 A 158.
- Digter-Formation* (Jeg er det sidste Stadium af en D.-F. til Det at være en Slags Reformator i det Smaa) VIII, 1 A 347.
- Digter-Forvexling* (Udgivelsen [af Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed] vilde have været en forvirrende D.-F.) X, 2 A 106 p. 83.
- Digter-Frembringelse* (Forord [til „Phil. Smuler“] er atter en D.-F.) VII, 1 B 76 p. 270.
- (Saaledes forholder en D. sig til sin D.-F. (der ogsaa kaldes hans Skabning) han lader det komme frem) XI, 2 A 98 p. 106.
- Digter-Fremstilling* (det Existentielles Fremstilling ... er væsentlig enten Realisation i Livet eller D.-F. loquere ut videam) X, 2 A 414.
- Digter-Indvending* (hele denne D.-I., der som Mske-Hjertets Suk mod Chrstd., betyder En slet Intet) X, 3 A 42 p. 42.
- Digter-Meddelelse* (At der er en Pseudonym er det qualitative Udtryk for, at det er D.-M.) X, 2 A 184 p. 145.
- (D.-M., det vil sige, Det, jeg siger, er ikke Digterisk, thi Det ... er Sandheden; men det, at jeg siger det, er det Digteriske) X, 2 A 184 p. 146.

- (denne hele Distinction med det om D.-M. forholder sig atter til ..., at Chrstd. er Existents-M.) X, 2 A 184 p. 146-147.
- (der er i Forhold til det Docerende dannet μεταβασις εις αλλο γενοϋς, Ideen redupliceret i Formen: Alt er forvandlet til D.-M. af et stakkels enkelt Mske) X, 6 B 121 p. 154.
- Digter-Pialt* (jeg er dog en D.-P.) X, 5 A 46 p. 50; 85 p. 98.
- Digter-Prædikat* (Jeg bruger blot D.-P.: „opbyggelig“, ikke engang „til Opbyggelse“) X, 1 A 529.
- Digter-Sjel* (Med en D.-S.s hele Fiinhed at skulle gennemgaae et Martyrium er frygteligt nok) X, 1 A 169.
- Digter-Springskød* (al denne Lidelse ... helbreder for D.-S., hvoraf jeg dog altid har havt Noget) X, 3 A 7 p. 14.
- Digter-Stenning* ([der lurede en Angst, at Gud skulde tvinge mig, f. E. ved at lade mig gaae fra Forstanden, indtil jeg lærte at afdøe fra Verden] Heri er der ... Noget af en D.-S.) X, 1 A 500.
- Digter-Tale* (saa jammerligt leve vi nutil-dags, at vi Alle ere forvante med at læse ... og beundre det [at være Magt] som D.-T.) XI, 1 A 538 p. 409.
- Digter-Trang* (En, der virkelig til daglig Brug kæmper for at gennemføre det Religieuse i sit Liv ... i ham er det ikke Modsætningens D.-T.) X, 3 A 433 p. 295-296.
- Digter-Utaalmødighed* (det fristede momentviis min Phantasie [at sprænge det Bestaaende] og forholdt sig til en D.-U.) X, 2 A 193 p. 152.
- ([Alle de forskellige Lidelser] hjælpe mig til at ... afdøe fra D.-U.) X, 3 A 177 p. 140.
- digterisk* (Jeg staaer overhovedet altid i digterisk Forhold til mine Arbejder, derfor er jeg pseudonym) V A 34.
- (Enhver, der kan erindre, har noget af en digterisk Sjel i sig) V B 155 p. 266.
- (Al digterisk Frembringelse vilde eo ipso være gjort umulig eller meningsløs og utaaelig, hvis hvert Ord skulde være Digterens eget Ord) VII, 1 B 78.

(i et Land ... med 100,000 Christne: der er neppe ti digterisk brugbare Msker) IX A 297 p. 167.

(det at være Digter ... er at have sit eget personlige Liv ... i ganske andre Categorier end den digteriske Frembringelses) X, 1 A 11 p. 9.

(gaaende saa langt, som jeg overhovedet kunde gaae til: Forsøg til Chrstd.s Indførelse i Christenheden, men vel at mærke „digterisk, uden Myndighed“) X, 1 A 56 p. 43; 138 p. 104.

(Skrifterne ere, digterisk, som vare de af en Apostel, men jeg er traadt til Side, nei jeg er ikke Apostelen) X, 1 A 56 p. 43. (tre Muligheder. 1) træde ligefrem ... op i Virkeligheden i Charakter af det Overordentlige, miskjendende, ... at jeg væsentlig digterisk ... har forholdt mig til det) X, 1 A 94 p. 72.

(tre Muligheder ... 2) At trække Alt tilbage Digterisk i mig som Digter og da personligt ganske indrette mig i Livet som Digter) X, 1 A 94 p. 72.

(den hele Productivitet, der ligger færdig ... kan maaskee blive at benytte, men ... saaledes, at det bliver digterisk holdt) X, 1 A 95.

(Den øvrige Productivitet har jeg jo lige fra Begyndelsen mærket: digterisk Forsøg – uden Myndighed) X, 1 A 97; 100. (Paa de senere enkelte Skrifter staaer paa Titelbladet: „digterisk“ for at antyde, at jeg ikke udgiver mig selv for at være en overordentlig Christen) X, 1 A 162.

(Digterisk om mig selv)

X, 1 A 272 p. 179–183.

(Styrelsen har skjænket mig dette kostelige Fund af det Dybsindigste ... til en Foræring, hvilken jeg ... kan gjøre megen Gavn ved paa rette Maade o: digterisk at meddele) X, 1 A 280 p. 189.

(min digteriske Sands for Frembringelse) X, 1 A 281 p. 192.

(dersom ... mit eget Liv har nogen Lighed [med „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“], saa er det ... Beskedenhed ..., at fremstille noget Saadant digterisk)

X, 1 A 328 p. 218.

(Pointen i mit Liv er: at jeg er en Poeniterende ... En saadan Fremstilling ... lod sig ikke gjøre digterisk) X, 1 A 331.

(Det er nok, at der staaer paa Titelbladet [til „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“]: digterisk Forsøg – eenligt Mskes Efterladenskab) X, 1 A 337.

([En digtet Personlighed] er forsaavidt forskjellig fra de abstrakte Tænkere, at han har et digterisk Moment til sin Tjeneste) X, 1 A 338.

(Digterisk o: naar man selv har sit Udkomme betrygget) saa er Evangeliets Tale ubeskrivelig opløftende) X, 1 A 353.

(En Pseudonym er just ypperlig til at marquere et Point ... Han er en digterisk Person) X, 1 A 450.

(Eet er en Digter-Existent ...; et Andet er, væsentligen selv at stræbe, men saa dog digterisk at fremstille Idealet) X, 1 A 502.

(En bitter Replik om Mynster i digterisk Charakter (thi jeg vil ikke tale saaledes)) X, 1 A 532 p. 339–340.

(jeg trækker mig tilbage, og vælger en mindre Scene [end Hovedstaden] som passende for en dog saa meget digterisk Natur) X, 1 A 559 p. 355.

(det bliver forresten bedst at holde igjen [efter 7 Aars anstrengede Produktivitet], og ikke meddele digterisk hvad der saa blot bliver Mskene et ørkesløst Mere) X, 1 A 559 p. 356.

(Digterisk af en digterisk Person om Biskop Mynster eller en saadan Erscheining i Almindelighed) X, 1 A 614.

(hvis jeg vilde fremsætte det [at Christenheden er Confusion] som digterisk Replik ... vilde det blive beundret) X, 2 A 15 p. 17.

(Jeg fremstiller hvad Chrstd. er ... Jeg gjør det i en tildeels digterisk Form) X, 2 A 45 p. 32.

(jeg antager altid et digterisk Forhold i min Fremstilling af Chrstd.) X, 2 A 61 p. 48.

(jeg er ... villig til at erklære, at det

[at Christus er ingen Frelser for dette Liv men for det evige Liv], naar jeg siger det, kun er digterisk)

X, 2 A 75 p. 59.

(at see hendes [Regines] Glæde, naar hun fik ret Synet for, at vort Forhold just nu var bragt paa det Høieste; og det skulde digterisk ikke være vanskeligt at naae) X, 2 A 83 p. 65.

(det digteriske Moment jeg har i mig skjøndt religiøs Forfatter, ... religiøs forstaaet, er min Ufuldkommenhed)

X, 2 A 94.

(Min Opgave var at sætte det Christelige ind i Reflexion, og ... digterisk glødende at fremstille hele Idealiteten ... og ende med: jeg er det ikke)

X, 2 A 106 p. 82.

(Replik af en digterisk Individualitet)

X, 2 A 121 p. 93-94.

(Digterisk Motiv ...: at forføre en Mand til at blive Sværmer) X, 2 A 138.

(Digterisk Forsøg for at vise Geniets Almagt) X, 2 A 168 p. 133-135.

(Mag. Ks Forfatter-Virksomhed, opfattet af Forfatteren. Digterisk Forsøg af A-O) X, 2 A 171 p. 136-139;

X, 5 B 147 p. 347-348.

(jeg [A-O] har digterisk aldeles emanciperet mig fra [SK]) X, 2 A 171 p. 137.

(selv om ... [SK] vilde erklære, at min [A-Os] Opfattelse var factisk usand ...: deraf følger ...: Mag. K har ikke ... realiseret hvad der vilde være det digterisk Rigtige) X, 2 A 171 p. 137.

(jeg har ... levet ødselt hvilket dog igen hænger sammen med min Productivitet og dens digteriske Impetus)

X, 2 A 172.

(At ... „Indøv. i Chrstd.“, var digterisk det var da forstaaet fra første Øieblik af) X, 2 A 177 p. 141.

(At Meddelelsen er digterisk kan enten udtrykkes saaledes, at den Talende i egen Person siger: dette er Digter-Meddelelse ...; eller qua Forfatter ... gjøre det ved Hjælp af Pseudonymer)

X, 2 A 184 p. 146.

(hvor [mit Liv ikke udtrykker det Meddelte] ... har jeg at tilføie: det, jeg

siger, er vel sandt, men det er Digterisk) X, 2 A 184 p. 147.

(i en Quart-Bog: „mit Forhold til hende [Regine], den 24. Aug. 1849 noget digterisk“) X, 2 A 212; X, 5 A 148.

(Stemning. (Digterisk)) X, 2 A 323.

(skulde den [Titel: Et Bidrag til Chrstd.s Indførelse i Christenhed] bruges vilde det dog kun være digterisk) X, 2 A 346.

(min Pseudonym [Frater Taciturnus] var en digterisk Person i Charakter)

X, 2 A 359.

(Det at jeg digterisk og pseudonymt meddeler det Sidste, er Concessionen) X, 2 A 375 p. 267.

(just fordi jeg har naaet den [absolute Heterogenitet] ved det Tilbagelagte, har jeg forstaaet, at jeg ... har et digterisk Forhold) X, 2 A 375 p. 268.

(den Art Udsvævelse, som Roman-Forfattere bedrive med digterisk at lefle med Følelser, hvilke deres Liv udtrykke det Modsatte af) X, 2 A 392 p. 277.

(En Indvending mod Chrstd. Digterisk) X, 2 A 420 p. 299-300.

(Digterisk Replik af en Individualitet) X, 2 A 463.

(at jeg dog har havt for megen Phantasie, og derfor været saa digterisk driftig: ... jeg er saare villig til for Gud at vedgaae det) X, 2 A 511 p. 367.

(Digterisk Replik [om Dag-Pressen]) X, 2 A 600 p. 429-430.

(Jeg en i mange Maader digterisk Natur) X, 3 A 70 p. 56.

(Digterisk. En Mand lader indrykke følgende Avertissement i Avisen)

X, 3 A 121.

(Replik (digterisk). [Om den nuværende Chrstd.s-Forkyndelse])

X, 3 A 136 p. 108-111.

(den sande Religiøse ... realiserede ethisk Alt, istedetfor at indrømme sig selv og Andre et noget digterisk Forhold dertil) X, 3 A 191.

(kun paa digterisk Afstand kan Mskene taale det Sande) X, 3 A 473.

(Forskjellen mellem at eksistere religiøst og at eksistere digterisk) X, 3 A 512.

(Eet er at sige: jeg vil lade mig slaae

ihjel – et Andet: anonymt, og saa digterisk at anbringe disse Tanker)

X, 3 A 637 p. 414.

(„Den Enkelte“. Dette Princip kan kun sættes digterisk ind) X, 3 A 660.

(Det hjælper . . . , at jeg heldigviis kun forstaaer det som min Opgave: digterisk at gøre opmærksom) X, 3 A 742.

(Jeg anbringer [det Høieste] digterisk, antydende: dette er os Mske for høit...) X, 3 A 799 p. 504.

(Min Opgave er bestandigt at afgive Existential-Correctivet, ved digterisk at anbringe Idealerne) X, 4 A 15.

(jeg fik Lov til digterisk at benytte Idealerne) X, 4 A 33 p. 21.

([Om Følgen af at SK digterisk satte Uendelighedens Fart i, christeligt, ved Hjælp af Forordet [til „Indøv. i Chrstd.“)] X, 4 A 53 p. 34.

(Digterisk. Humor i Retning af højere Galskab) X, 4 A 55.

(i dets [Sværmeriets og Hovmodets] Sted anbringer jeg Idealerne digterisk) X, 4 A 204 p. 110.

(Idealet kunde holde [Rousseau] i Stræben og forhindre ham i at hensynke i digterisk . . . Uvirksomhed) X, 4 A 224.

(Den protestantiske Bevidsthed . . . gjør Idealet til en Idee . . . hvor langt er der saa tilbage til, at . . . Talen om Chrstd. er digteriske Udgydelser og Stemninger?) X, 4 A 354 p. 207.

(Digterisk bemægtiger [en Egoist] sig den ethiske Idealitet, han udtømmer sig digterisk – men . . . han er da ikke gal at træde i Charakter af det Gode) X, 4 A 582 p. 401.

(Det er dobbelt Profit: først den ligefremme jordiske Profit . . . ; og saa det Skin af Ophøiethed som den digteriske Frembringelse kaster over En) X, 4 A 582 p. 402.

(afskyeligt . . . : at kunne gøre det Høieste og Helligste til digterisk Spil og . . . forstandigt beregne selv at have Fordelen deraf) X, 4 A 582 p. 402.

([Den, der fremstiller det ideale Billede af en Christen] maa tilstaae, at han

egentlig forholder sig digterisk . . . til Fremstillingen af dette Billede)

X, 5 B 107 p. 292.

(der [blev] af digteriske Personer, Pseudonymerne, . . . oprevet Alt for indtil det Yderste at fremstille Idealitet)

X, 6 B 82 p. 87–88.

([Mit Forfatterskabs] Pseudonymer ere digtede Personligheder . . . , saa hvad de sige er Replik i Charakter af deres digteriske Individualitet)

X, 6 B 145 p. 202.

(Naar En begynder med, digterisk . . . at udvise indirecte Meddelelse, og nu lader sig opdrage . . . : saa maa det ende med det Ligefremme)

X, 6 B 145 p. 204.

(er der ingen Forskjel mellem et ungt Mske, der . . . kun digterisk udviser indirecte Meddelelse, og nu lader sig opdrage . . . og „Læreren“ i eminent Forstand . . . ?) X, 6 B 151,8 p. 228–229.

(det er en Socrates „Christenheden“ behøver, men jeg har ikke udgivet mig for at være en Saadan, jeg har digterisk udviist denne Mulighed)

X, 6 B 151,8 p. 229.

(jeg har digterisk frembragt digtede Personligheder med – det har jeg som Digter Lov til – en Idealitet som er mere end mskelig) X, 6 B 151,8 p. 229.

(jeg har kun vovet digterisk at udvise indirecte Meddelelse)

X, 6 B 151,8 p. 231.

(digterisk, har jeg . . . vidst at fremstille Idealerne og udhæve Idealiteten)

X, 6 B 173 p. 275.

(en Pseudonym fjerner det Sagte næsten digterisk fra Virkeligheden)

X, 6 B 232 p. 375.

(man er [nu tildags] existentielt en Pialt, som lefler lærd, rhetorisk, digterisk . . . med det Høiere) XI, 2 A 124 p. 136.

(naar [Idealet] høist digterisk anbringes som et fortryllende Phantasie-Syn: ja, saa tager [Msket]: den Nydelse med)

XI, 2 A 271 p. 272.

digterisk-dialektisk (jeg er et Genie digterisk-dialektisk, religieust og personligt en Poeniterende) X, 1 A 56 p. 43.

digterisk-virkelig (en digterisk-virkelig Forfatters lette Idealitet [i Optegnelser til „En første og sidste Forklaring“])

VII, 1 B 77.

(det er mig der ved at frembringe en digterisk-virkelig Forfatter, der udtaler sig, har foranlediget Ytringens Hørighed i Virkelighedens Verden)

VII, 1 B 78.

(hvad der af de digterisk-virkelige Pseudonymer i yderste Fjernhed er fremsat i en svigefuld Tilbagekaldelses indirecte Form) VII, 1 B 80,4.

Digterisk, et (Der er et Overveiende D. i mig, og dog var Mystificationen den, at „Frygt og Bæven“ egentlig reproducere mit eget Liv) X, 2 A 15 p. 17.

(Der er i dem [Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed] et Noget, som gjør Udgivelsen mislig ... Der er et D. deri) X, 2 A 104 p. 79.

(jeg er saare langt fra at være den overordentlige Christen, at der dog er i mig et D., der christeligt er et Minus)

X, 2 A 106 p. 83.

([Digterens] Phantasie forskrækker ham ..., han destillerer et D. ud [af Virkeligheden], og holder sig tilbage)

X, 2 A 137.

(Stiller jeg Fordringen høiere [end mit Liv existentielt svarer dertil], skal jeg udtrykke, at denne Fremstilling er et D.) X, 2 A 184 p. 146.

(I et D. fremstilles Chrstd. i sin sande overmuskelige Høide – og det maa nu overlades til Enhver, hvor langt han kan komme ud) X, 2 A 310 p. 224.

(At jeg bestandigt har talt om, at jeg er uden Myndighed, har sin Grund i, at jeg selv har følt, at der var for meget D. i mig) X, 2 A 475 p. 339.

(Heller ikke „Regnskabet“ kan udgives nu [1850]. Der er ... i mig for meget et D., til at jeg kan anbringe mig selv med) X, 2 A 511 p. 365.

(dette med Plato har været mig af Betydning. Jeg har bestandigt erkjendt, at der er et D. i mig) X, 2 A 608 p. 435.

(Der er i mig et overveiende D., som jeg ikke er aandelig nok til at kunne

dræbe, ei heller ... kan forstaae, at det skulde være Guds Villie med mig)

X, 3 A 191.

(der maa paa det religieuse Gebeet et D. til, for overhovedet igjen at ... komme i Kast med de existentielle Idealer)

X, 3 A 576 p. 379.

(Vi Msker, som vi nu leve, vi forstaae höchstens Idealet (det er et D.))

X, 3 A 670.

(Hvis jeg ikke brugte [et D.]. Da maatte jeg enten selv være ... Idealet ... eller jeg maatte gjøre mit Existentielle til Maximum) X, 4 A 204 p. 110.

(vist er det, at der ... har siddet et ganske enkelt Mske ... blot ventende det Øieblik, da jeg havde forvexlet mig selv med et D. ... for saa selv at slutte sig til mig som Discipel)

X, 5 B 107 p. 292.

(Er jeg maaskee lidt fremmeligere end Adskillige af Gjennemsnittet, jeg er kun et D. fremmeligere) X, 6 B 2 p. 7.

(Enhver der benytter sig af, at jeg har et D. med, til at citere Skrifterne paa en forvirrende Maade, er ... en literair Commercebroder) X, 6 B 145 p. 203.

(at [En, der begynder med, digterisk, at udvise indirecte Meddelelse] trænger til Opdragelse sees deraf, at hans Begyndelse kun var et D.) X, 6 B 145 p. 204.

(Jeg vovede et D. ud, saa langt at, der kunde gjøres opmærksom)

X, 6 B 151,8 p. 230.

Digteriske, det (til alt Stort hører ... en behersket Vanvid, det D. er Beherskelsen deraf [Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 304).

(det D. [forholder sig til det Almene-Muskelige]) IX A 297 p. 167.

(Digteren paastaaer, at det D. (absolut Lidskab) er saa uhyre sjelden)

IX A 297 p. 167.

(det at være Digter ... er, at forholde sig til Idealet blot i Phantasie, saa Ens egen personlige Tilværelse er ... en Satire over det D. og over En selv)

X, 1 A 11 p. 9.

(Det D. i [„Kommer hid Alle I som

arbejde og ere besværede, jeg vil give Eder Hvile"] ... ligger i det moderne Tilskud det har) X, 1 A 163 p. 118.
 (Der maa og der maatte brydes en ny Vei [i Forhold til det Docerende, det Systematiske]. Dertil har jeg meent at benytte det D.) X, 1 A 328 p. 217.
 (Naar jeg kalder [„Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“] „et digterisk Forsøg“ har jeg ikke Ret til [i Postscriptum] ... at sige, at ... det D. er det Ligegyldige) X, 1 A 337.
 (Det D. er selv paa een eller anden Maade at have sit Udkomme og saa at ... digte om at leve som Lilien og Fuglen) X, 1 A 432.
 (det D. er ..., christelig, Synd) X, 1 A 558 p. 354.
 ([Om det D. i Forholdet til Regine]) X, 2 A 83 p. 65–66.
 (Diger-Meddelelse, det vil sige, Det, jeg siger, er ikke D., thi Det ... er Sandheden; men det, at jeg siger det, er det D.) X, 2 A 184 p. 146.
 (Forskjellen mellem det D. – og det Religieuse) X, 3 A 512.
 (Det D., og mig selv) X, 3 A 789.
 (det D. er, at det er som forvandlede den Døde det selv til sin frie Handling, at han lukker Døren) X, 4 A 245.
 (Samtidigheden med Christus. – Det D. – Efterfølgelsen) X, 4 A 532 p. 349–351.
 (saa meget meente jeg var naaet ved dette D. [Pseudonymerne], at der kunde være Tale om at være blevet opmærksom) X, 6 B 151,8 p. 230.
 (Socrates var beregnet paa at ende det D. og at anbringe det Ethiske, hvor Pointen er: at det er Virkelighed) XI, 1 A 430 p. 329.
 (Det D. sammen med Charakter er farligt ... det Vigtige glemmes let derover) XI, 1 A 538 p. 409.
 (det D. er en farlig Gave ..., at hvad der skulde være Charakter-Forvandling ikke bliver en æsthetisk Opblussen) XI, 2 A 48 p. 55.
 (derfor elsker Timeligheden det D., thi det er det Dvælende som ikke bliver til Handling) XI, 2 A 76.

(det er ... mig betræffende Ulykken, at der i mig er saa meget af ... det D., at jeg ... forholder mig fortryllet og beundrende til dette Fortryllende [som Mynster sætter]) XI, 2 A 283 p. 286.

(Biskop Mynster anbringer ikke det Christelige i Virkelighed men paa Phantasie-Afstand fra Virkeligheden (det D.)) XI, 2 A 283 p. 286.

Digtning (Det humoristiske Slutningssving [i „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“] viser netop ..., at en D. aldrig er Alvor) X, 1 A 307.

Digtning, elegisk ([Om den elegiske D. i Referater af Molbechs „Forelæsninger over den nyere danske Poesie“]) I C 88 p. 242.

Digtning, romantisk ([Om den romantiske D. i Referater af Molbechs „Forelæsninger over den nyere danske Poesie“]) I C 88 p. 244.

δικαιος ([Om Betydningen af *δικαιος*]) X, 1 A 55.

„το δικαίον και το αισχρον ου φνυσει αλλα νομω“ ([Om Betydningen af *νομος* i den gamle sophistiske Sætning: *το δικαίον*]) VII, 1 A 251.

δικαιοσυνη (Om Betydningen af *δικαιοσυνη* og *δικαιοσυνη* [i Referater af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 108).

δικαιοσυνη σωτηριος ([Om Alexandrinernes Lære om *δικαιοσυνη σωτηριος* i „Allgemeines Repertorium für die theologische Literatur und kirchliche Statistik ...“ herausgeg. von Dr. G. F. H. Rheinwald]) II C 11.

Dilemma (Enten – Eller ... den metaphysiske Betydning der ligger til Grund for det Hele, overalt fører Alt hen til D.) III B 177 p. 189–190.

(et D. havde jeg tænkt mig i Forhold til Opfattelsen af det Overordentlige ... at han enten var den Udvalgte eller en dæmonisk-kløgtig Forarget) VII, 2 B 235 p. 90.

(ethvert Mske er tilbøiligt til i Forhold til det Overordentlige at tænke et D.) VII, 2 B 235 p. 90.

Dilettant (Omvendelsens D. ere et betænkeligt Folkefærd) VI B 182 p. 251.

(naar man har Sale af Fanger og et Selskab [Fængselselskabet] af D., saa ... gjør Selskabet mere Skade end Gavn) VI B 182 p. 252.

Dilettant, qvindelig (hvor [Qvinden ikke som Elizabeth Fry offerer et heelt Liv for Ideen, der er det] altsaa en qvindelig D.) VI B 182 p. 252.

Dilettantisme (D. er overhovedet altid skadelig) VI B 182 p. 251.

Ding an sich ([Om Begrebet das D. an sich hos Kant i Referater af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“) II C 19 p. 331.

([Om Kants Forstaaelse af Begrebet das D. an sich i Referater af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 285).

([Om J. G. Fichtes Kritik af Kants Forstaaelse af Begrebet das D. an sich i Referater af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 295–297).

([Om Forskjellen mellem Kants das D. an sich og J. G. Fichtes Ikke-Jeg i Referater af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 297).

([Om Kants, J. G. Fichtes og Jacobis Forstaaelse af Begrebet das D. an sich i Referater af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 301).

(Schelling fik afskaffet das D. an sich ved Hjælp af det Absolute) VIII, 1 A 14.

„Von den göttlichen Dingen und ihrer Offenbarung“ se Jacobi, Friedrich H.

„Denkmal der Schrift von den göttlichen Dingen sc. des Herrn Friedrich Heinrich Jacobi ...“ se Schelling, Friedrich W. J. v.

Dio Cassius (i Noten [til Philostratus „Apollonius af Tyanas Levnet“ 5,10] citeres D. C.) IV A 13.

Diodorus Cronus ([Om Striden mellem D. og Chrysippus; cf. Leibnitz’ „Theodicee“) IV C 34.

(Stoikeren Chrysippus – Megarikeren D. [i Foreløbig Udarbejdelse til „Phil. Smuler“, Mellemspil] V B 15,4.

Diodoros Siculus ([Om Charondas’ Lovgivning]) VII, 2 B 235 p. 42*.

Diogenes Laërtius ([Udtalelse af Socrates:] gift Dig ell. gift Dig ikke, Du vil fortryde begge Dele [cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie, eller: navnkundige Filosofer Levnet, Meninger og sindrige Udsagn, i ti Bøger.“ ... overs. af B. Riisbrigh])

III A 117*; IV A 220; V B 190,15.

([Om Socrates i „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) III B 30 p. 122.

([Udtalelse af en af de 7 Vise om de Kunsterfarne paa Løbebanen og de i Kunsten Uerfarne som Dommere fra „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV A 59*.

(jeg har udpeget ... det Bedste [om Socrates] i mit Exemplar af [„Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV A 202.

([Om Ophavsmanden til et Beviis for Guds Tilværelse i „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV A 218.

(Dette Ordspil [αἰρετην] er αἰρετην finder jeg hos Stoikerne [cf. „De vitis philosophorum“) IV A 235.

([Udtalelser af Thales og Cleobulos angaaende Ægteskab, cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV A 237.

(Anaxarchos ... en Philosoph bør være ligegyldig og umedlidende [cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV B 1 p. 128*.

([Om Epicurs Opfattelse af Frygten for Døden; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV B 1 p. 129*.

([Om Pythagoras’ og Diogenes fra Sinopes Krav til deres Disciple; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV B 1 p. 140*.

([Cit. af Thales om Forholdet mellem Natten og Dagen fra „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV B 1 p. 146.

(de gl. Skeptikere lærte at τέλος εστι εποχη [cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV B 10,17*; 13,21.

([Epicur om Problemet: kan Erkjendel-

sen bedrage; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV B 13,7; 13,22.

([Om Pythagoras' Død i „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV B 93,3*.

([Om Socrates der begynder at philosophere over de ethiske Ting paa Torvet; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV B 116 p. 279–280; V B 95,14. (Skeptikerne nægtede Bevægelsen; cfr. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV C 49.

([Om Periander i „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) V B 136,3. 5. 6. 9.

([Diogenes fra Sinopes Replik til den Kone, han saae, der laae tilbedende i en uanstændig Stilling; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) V B 182,3.

([Om Cleobulus; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) V B 190,19*.

(Socrates Ord til Xantippe [cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) VI B 169*.

([Om Platon og Diogenes fra Sinope; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) VII, 1 B 11 p. 175*.

([Om Pythagoras' Ængstelighed; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) VII, 2 B 261,26*.

([Om Socrates og Benyttelsen af pyntelig Tale; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) VIII, 1 A 225*; X, 4 A 314*.

(Pythagoras opfandt det beskedenere Navn: φιλοσοφος [cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IX A 226 p. 123*.

([Om Stilpo; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) X, 3 A 425 p. 292*.

([Om Pythagoras' Reenhed; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) X, 3 A 784 p. 495.

Diogenes fra Sinope (Grækernes Ironie er tillige plastisk f. E. D.) II A 141.

(D. Laertius tilskriver D. [et Beviis for Guds Tilvær; cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie“) IV A 218.

([Om D.s Krav til] Een, der vilde være hans Discipel) IV B 1 p. 140.

([D.s Replik til den Kone han saae, der laae tilbedende i en noget uanstændig Stilling]) V B 182,3.

(Plato saae Stoltheden netop gennem

D.s lasede Kjole) VII, 1 B 11 p. 175. ([Cit. af D. fra Plutarchs „De virtute morali“) VIII, 1 A 197.

(Jeg har aldrig været nogen D., jeg har aldrig berørt Grænsen af Cynisme) IX A 64 p. 36.

(af det, at det gik de Onde vel i Verden, vilde [D.] modbevise, at der er en Gud til) X, 4 A 444 p. 273.

Dion ([Om D.s Begeistring], da han med faae Ledsagere gik i Krig mod Dionysius) IV A 10 p. 7; IV B 1 p. 115.

Dionysius I (den gl. Verdens største Tyran D. ... hørte endog den mindste Lyd i sit bekendte Fængsel) II A 275.

([D. om Lysias Taler; cf. Afhandlingen „Unächtheit der Rede des Lysias“ i „Rheinische Museum für Philologie“ v. F. G. Wekker und A. F. Näke]) X, 6 C 6,3.

Dionysius II ([Om Dions Begeistring], da han med faae Ledsagere gik i Krig mod D.) IV A 10 p. 7.

Dionysius Alexandrinus (Udtrykket ποιημα om Xst. [ω: Christus] kom ind ved D. A. [i Referater af Möhlers „Athanasius der Grosse und die Kirche seiner Zeit“) II C 29–31 (i Bd. XIII p. 118).

Dionysius Areopagita (D. A. bruger det Udtryk θεογονος θεοτης [Referater af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“) III C 27 (i Bd. XIII p. 311).

Dionysius Romanus (dette Udtryk [ποιημα om Christus] var for stærkt og paadrog [D. Alexandrinus] en Irettesættelse af D. R. [i Referater af Möhlers „Athanasius der Grosse und die Kirche seiner Zeit“) II C 29–31 (i Bd. XIII p. 118).

Dionysos ([Om D. og D.s Idee i Referater af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“) III C 27 (i Bd. XIII p. 326–329).

Diplomat (Du maa ikke spille klog, ikke være D. og gjøre Kunster, sigende: det maae vi skjule for Menigheden) XI, 3 B 44,4.

diplomatisk (Chrstd. er uendeligt ... for fornem til at kunne eller ville betjenes diplomatisk) XI, 3 B 42 p. 86.

Discipel (de to D., der vandrede til Emaus ... først, da de i Sandhed gjenkjendte [Christus], da blev han usynlig)

II A 390; V B 12,5.

(Hvilken Vanskelighed ... for Christi D., at han ikke arbejdede ... ikke realiserede det Ethiske i denne Forstand) V B 1,11.

([Saavel] den samtidige D. ... som den D., der er paa anden Haand ... faaer et historisk Udgangspunkt for sin evige Bevidsthed) V B 6,4.

(Den samtidige D.) V B 6,5-8.

(Den samtidige D. kan heller ei troe sine egne Øine) V B 6,11.

(D. paa anden Haand) V B 6,18-22.

(Den relative Forskjel mell. D. paa anden Haand -) V B 17,1.

(D. paa anden Haand er jo den ikke Samtidige) V B 18,1.

([„Phil. Smuler“] hævdede Forskjellen mell. den samtidige og den sidste D.) VI B 16 p. 93.

(Dengang D. faldt i Søvn i Gethsemane) VI B 63,2.

(Der staaer om D., at de turde for Glæde ikke troe. Luk. 24,41) VIII, 1 A 300. (trods Ordet [Matth. 10,24]: at D. ikke er over Mesteren, ere [de sentimentale Præster] langt over Mesteren) IX A 336. (Christus sagde det [Luk. 10,23] til D. i Særdeleshed) IX A 440.

(D. blev [Nicodemus] rigtignok ikke, skjøndt Johannes kalder ham: en hemmelig D.) X, 1 A 355.

(Man pleier, at finde det i sin Orden at D. følte sig forladte ved Christi Bortgang ... Man glemmer ... D. fører ... en forknyttet Existents saa længe Mesteren lever med ham) X, 1 A 624.

(Hvilken Smertens Selvmodsigelse i Christi Forhold til D.) X, 2 A 311.

(egen Art Værdigheds Dialektik, at vide sig at være Gud, og saa at være saa langt fra at kunne sikre sine troe D. ... Anseelse) X, 2 A 311.

(Et Mske kommer til Christus og vil være D., kun forlanger han, at Christus vil vente de Par Dage medens han begraver sin afdøde Fader)

X, 3 A 193 p. 154.

(jo bedre Ens Sag er, jo strengere er han ogsaa i at vælge D.)

X, 3 A 193 p. 154.

(Grund til at være streng, man kunde jo ellers faae D., der hjalp En til at seire. Og Christi Sag var: ... at han kunde blive slaget ihjel) X, 3 A 193 p. 154.

(de samtidige D. ... saae ingen Nødvendighed mellem Lidelse og Chrstd., tværtimod de haabede lige det Modsatte) X, 3 A 276 p. 205.

(Samtidigheden med Christus - det at være D.) X, 3 A 653 p. 421-422.

(Da Christus forklaredes [Matth. 17,2 ff.] ... kunde D. ikke blot taale denne Klarhed men fandt den endog uendelig velgørende) X, 4 A 12.

(Der var en Tid, da man næsten kunde være bange for at kalde sig en Christi D. ... det betyder nu slet Intet)

X, 4 A 200.

(Apostelen, D. - Christenheden)

X, 4 A 340 p. 196-197.

(Fordringen er, at vi skulde Alle hver især være ... „D.“) X, 4 A 340 p. 196. (det, christeligt, ethisk-Normale: D.)

X, 4 A 340 p. 197.

(„D. er ikke over sin Mester“ [Matth. 10,24] dette siger Christus saaledes: jeg har lidt, ergo skal I ogsaa lide)

X, 4 A 420.

(det er christelig, utaalelig, naar det at D. udmærkes i Verden ... skulde være Alvor, og ikke omvendt en Svaghed)

X, 4 A 420.

(Ifølge N.T. er der kun een Art af Christne: „D.“) X, 5 A 58 p. 60.

(Hvad der fordres til at være en Christi D. ... (at forlade Alt, at hade sig selv, sit eget Liv)) X, 5 A 58 p. 60.

(D. ... vil blive hadet af Alle, forbandet, afskyet) X, 5 A 58 p. 61.

(Spørgsmaalet er, anerkjender N.T. en anden Art Christne end „D.“)

X, 5 A 72 p. 80.

(Læreren (Gud) er Alvoren selv, der derfor vil gjøre Alt for at D. ikke skal adspredes) X, 5 A 73 p. 82.

(Evangelierne forjætter baade Apostlene

og D. og alle dem, som lide for Læren, en højere Salighed) X, 5 A 85 p. 98.

(Apostelen, D. ... har et umiddelbart Forhold til Gud, og deri Styrken til at udholde Lidelser) X, 5 A 89 p. 105.

([I Forhold til at bringe en ny Lære] maa der antages D.) X, 5 A 121 p. 131.

(i Forhold til at inderliggjøre en given Lære, gjælder, at der netop ikke maa antages D.) X, 5 A 121 p. 131.

(hvert et eneste enkelt Mske ... kunde, hvis Gud vilde det – og han selv, blive ... D.) XI, 1 A 110.

(Meningen [af Luk. 14 Slutningen] er: vil Du ikke forsage Alt, kan Du ikke være min D.) XI, 1 A 116.

(Christus forudsiger, hvad Følgen vil blive, hvis han ikke forsager Alt og dog vil være en Christi D.) XI, 1 A 116.

(det at blive D. – for at blive det qvit, forvexlede man gavtyveagtigt D., Apostel med: Genie ... ydmygt nøiedes med ikke at begjære noget saa Høit)

XI, 1 A 155 p. 119.

(Christus valgte Mænd ... af den menige Classe til Apostle og D. – for at udtrykke: ethvert Mske kan være det) XI, 1 A 155 p. 119.

(Hvad er der ikke gjort ... for at skjule over Det: at enhver af os ogsaa kunde være en D. en Apostel ... men det er saa forbandet anstrengende)

XI, 1 A 155 p. 120.

(Gud ... fordrer, at [„D.“] skal udsætte sig [for al Qval] – og saa har han Miraklets Gave) XI, 1 A 187.

([Christus] skulde mene, at med at være D. lod det sig godt forene at gifte sig og avle Børn ... det bevises deraf, at han var tilstede ved et Bryllup)

XI, 1 A 313 p. 248.

(D., som blev Mske-Fisker ... fanger paa een Gang 3000 Sjele – Mesteren fangede hele Livet kun 12 ... D. fanger de Tusinde – ved at slaae af paa hvad Chrstd. er) XI, 1 A 346.

(naar der saa engang lever en D. paa 127de Haand ... et Vråvlehoved: han fanger hele Verden til Chrstd.)

XI, 1 A 346.

(det jeg bestandigt har sigtet paa, er at faae det Problem frem ...: kan man være Christen uden at være D.)

XI, 2 A 87 p. 93.

(kan man være Christen uden at være D. ... være Lærer i Chrstd. ved hellig Eed forpligtet paa N.T. ... uden at være D.?) XI, 3 B 57 p. 106.

(alle Christenhedens Gavtyvestreger hænger ogsaa sammen med en ... fortsat Stræben i Retning af at blive Mesteren qvit og holde sig til D.)

XI, 3 B 175 p. 291.

Discipel, min (I Ideen seet er [R. Nielsen] nu, om man saa vil, D.) X, 2 A 130 p. 98.

([R. Nielsen] tog sig ikke iagt for, at Omgivelsen naturligviis vilde faae travlt med at tvinge ham i Charakter af D.)

X, 2 A 266 p. 197.

Discipel-Forhold (det andet Bedrag [hos R. Nielsen] vilde blive i Retning af at have havt et umiddelbart D.-F. til mig)

X, 6 B 92.

Disciplin (det hører just med til god D. ved Straffens Størrelse at qualificere Skulkeriet og Klynkeriet for at kunne faae Ram paa det) XI, 1 A 167.

„Discours sur l'histoire universelle“ se Bos-suet, Jacques B.

„Discours de la méthode“ se Descartes, René.

Discussion (da vor Tid ... i Stat og Kirke intenderer at bringe Grund-Forudsætningerne under D., saa bliver Følgen deraf let, at en ... Mske-Masse ... faaer Munden paa Gang i D.s-Legen)

VII, 2 B 235 p. 36.

(man sætter [i vor Tid] de største Problemer under D. for at begunstige de ubetydeligste og tankeløseste Msker til at komme med i D.) VII, 2 B 235 p. 37.

(gjorde jeg nogensomhelst Forandring [betræffende min Paaklædning] var det jo igjen underlagt offentlig D.)

X, 2 A 612 p. 439.

(Samvittighedssag kan ikke repræsenteres ved at foranledige en D.)

X, 4 A 19.

(Den, der foranlediger D. føler sig for, om Det ikke vil gaee igjennem)

X, 4 A 19.

Discussion, lærd (min Opgave er det just af al Magt at afværge at det ikke bliver almindelig lærd D.) XI, 2 A 425 p. 416. (Præsterne . . . ville helst have en lærd, theologisk D.; thi saa vil det lykkes dem allerbedst at slippe bort fra Penge-Spørgsmaalet) XI, 2 A 425 p. 416. (lærd D. er visseligen ikke hvad jeg indbyder Nogen til, er meget mere hvad jeg maa see at forhindre) XI, 3 B 142 p. 228–229.

Disput ([Om Johannes Climacus' Faders D.]) IV B 1 p. 108–109.

„*de gustibus non est disputandum*“ se „*de gustibus non est disputandum*“.

„*de omnibus disputandum est*“ se „*de omnibus disputandum est*“.

Disputats (et passende Æmne for en D.: om Begrebet Satire hos de Gl., om de forskellige romerske Satirikeres indbyrdes Forhold) II A 166.

(i D. vikler man sig i den Grad ind i Mellemsætninger, at det ved Enden næsten er umuligt, at besinde sig paa, hvorfra man gik ud) II A 183.

Disputats, min se „Om Begrebet Ironi“.

„*Dissertatio de methodo*“ se *Descartes, René*.

Distance (D. Theologien)

VIII, 1 A 145 p. 72.

([Om de D., der fra Martyren gennemløbes gennem de forskellige Generationer frem til „Professoren“])

X, 4 A 614 p. 429–431.

(Den der kun tilbeder Gud i stille Timer . . . han bringer Chrstd. paa D.)

X, 5 A 51 p. 56.

(Det, at naar man gjør [Guds] Villie, at det da seer ud (paa Uheldet) som mishagede det ham . . . betyder: jeg [Gud] er . . . uendelig D.) XI, 2 A 2 p. 7.

(Gud, som er Kjerlighed, han er dog ogsaa Aand, og derfor denne uendelige D.) XI, 2 A 2 p. 7.

Distance-Christendom (D.-C. [som Følge af „de stille Timer“ i Christenheden] er egentlig Poesie og Mythologie)

X, 5 A 51 p. 56.

Distance-Maal ([Om hvor langt borte man personligt og eksistentielt er fra det Christelige]) X, 2 A 573.

Distance-Religiositet ([Om Forholdet mellem D.-R. og den inderlige R.])

VII, 2 B 235 p. 191.

Distinction (D.s Tid er forbi, Systemet har overvundet den) IV B 128; V B 45.

(Hvo der i vor Tid personligt hænger efter D. han er en Særling)

IV B 128; V B 45.

(1) D.s Oprindelse. 2) D.s senere Historie. 3) D.s evige Gyldighed [i Optegnelser til „Nyttaarsgave“ af Nicolaus Notabene]) IV B 137.

([Angaaende det at meddele] 1ste D. Naar der reflecteres paa „Gjenstanden“ . . . 2den D. . . paa „Meddelelsen“ . . . 3die D. . . paa Meddeler Modtager) VIII, 2 B 83 p. 158–160.

(Denne anden [naar der reflecteres paa „Meddelelsen“] og tredie D. [paa Meddeler-Modtager] er egl. ikke til i Forhold til Videns Meddelelse) VIII, 2 B 84.

(hører Naiviteten til for i enhver Alder af sit Liv at kunne gjøre den socratiske D. mell. hvad man forstaaer og hvad man ikke forstaaer) VIII, 2 B 86 p. 169–170. (enten reflecteres der paa Gjenstanden eller paa Meddelelsen. Denne D. er afgjørende for hele mit Forehavende)

VIII, 2 B 89 p. 188.

Distinction, min (min Lidelse var – min D.) XI, 1 A 312.

distinguere (Hamann siger [i „Sokratiske Denkwürdigkeiten“] om Socrates: „at han var stor derved, at han distinguerede mellem hvad han forstod og hvad ikke forstod“) V B 44 p. 101–102; 45; 55, 14.

Ditlevsen, Niels C. ([Boghandler N. C. D., Bibliothekar for det „Christelige Læsebibliothek“]) II A 796.

„*Dio Dio*“ se „*Lidt Extra*“.

Dittenberger, Wilhelm T. („D. Carl Daub's philosophische und theologische Vorlesungen“, hersgeg. von Marheineke und D.) II A 79*; VIII, 1 A 244*.

Ditters von Dittersdorf, Karl („Doktor und Apotheker“ [Syngespil i to Acter af Stephani den Yngre, Musikken komponeret af K. D. v. D.]) I C 125 p. 306*.

Djævel (Synden kan ikke fremkomme alene af Msk[et] selv . . . derfor er Chrstd.[s])

Lære om Djævelens Fristelse rigtig) I A 3.

(Msk[ets] Synd er specifik forskjellig fra D.s (Arvesynd – Omvendelsens Mulighed)) I A 3.

(disse Indvendinger og Spørgsmaal [Anfægtelse] veed den Christne iforveien ... at de nemlig komme fra D.)

I A 95 p. 67.

(Jeg vil ansee hele den Tale om D. for en stor christelig Udflugt) I A 95 p. 68.

([Oversigt over N.T.s Forstaaelse af D. i Referater af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 65).

([Om Faust's Forhold til D.; cf. „Dr. Johann Faustens Miracel, Kunst und Wunderbuch“]) I C 53; 54.

(Lessing ... siger, at [D.] var saa hurtig som Overgangen fra Ondt til Godt [cf. „Theatralischer Nachlass“: „D. Faust, dritte Scene des zweiten Aufzugs“])

I C 53.

([Om Schubarths Theorie om D.; cf. „Ueber Goethe's Faust“. Vorlesungen von Dr. K. E. Schubart])

I C 96 p. 260; 97; 99 p. 272–273.

([Om Faust's Forhold til D. i Lessings „Theatralischer Nachlass“: „Dr. Johann Faust, dritte Scene des zweiten Aufzugs“]) I C 100 p. 273–274.

([Om Kobersteins Opfattelse af D. i „Ueber das wahrscheinliche Alter und die Bedeutung des Gedicht vom wartburger Krieg“]) I C 113 p. 295–296.

([Om D.s Betydning i Goethes „Faust. Ein Tragödie“]) I C 113 p. 296.

(den nyere Tid ... bliver sig det, som den ældre Tid yderliggjorde sig som ... D., bevidst som Verdens kolde Ironie) I C 113 p. 296.

(Jeg var just ifærd med paa Opfordring af en medlidende D. at slaae en Græshoppe ihjel ... [Replik af Willibald i „Striden mellem den gamle og den nye Sæbekielder“]) II B 10 p. 290.

([Om Uddrivelsen af onde Aander ved D.s Hjælp]) II C 7.

(Shelley bemærker i Indl. til ... „Prometheus“ ..., at Ideen hertil forekom-

mer ham langt skjønnere end Ideen til D.) V A 89.

([Adler antager] at det var ... D., der indskjød Abraham den Idee at offer Isaak) VII, 2 B 235 p. 165–166; 237, 14*.

([Om at] Christus uddrev en D., og han var stum [Luk. 11, 14]) VIII, 1 A 514.

(Anfægtelsen ... henfører Luther til D. Dette er dog mere Barnligt end sandt) X, 1 A 22 p. 16.

(D. har ... sine Forrædere, sine Spioner, der angribe ... de Christne ... [for] at faae Flere og Flere til at falde fra) X, 2 A 163 p. 129.

(Man tænke sig Livet i de store Stæder og Levemaade: hvad Under saa, at man tilskriver D. ... Drømmene)

X, 2 A 258.

(Det, som en ældre Fromhed ... forklarede ved Hjælp af D., at D. ... sendte Lidelserne, forklarer jeg ved Hjælp af Guds Majestæt)

X, 5 A 39 p. 42.

(i den blot mskelige Synsmaade, saa er det Ubetingede D., eller Gud er det Onde) XI, 1 A 516 p. 391.

(fra Guds Synspunkt seet ... [gjælder det at] Middelmaadighedens sandselige Nyden, at det er af D.)

XI, 1 A 516 p. 392.

(dette, at det forsaavidt seer ud, som stod man sig langt bedre ved ikke at indlade sig med Gud – forklarede man i ældre Tid ved Hjælp af D.)

XI, 2 A 1 p. 7.

(Den senere Protestantisme har ganske opgivet det om D. ... som medspillende Magt) XI, 2 A 130 p. 141.

(Det med at den Christne maa lide kommer ikke fra D.) XI, 2 A 130 p. 141.

(man har deelt saaledes: Gud er Kjerlighed – fra ham kommer alt Godt ...; alt det Onde, alle Plager o:s v: er fra D.) XI, 2 A 130 p. 141–142.

(denne Modsigelse, at Kjerlighed gjør den Elskede, mskelig talt, ulykkelig ...: denne Tanke er som dræbende for det Mskelige. Saa hjalp man sig ved det om D.) XI, 2 A 130 p. 142.

(Gud – og D.) XI, 2 A 133 p. 145–148.

(jeg ... har gjort Indvending mod den Opfattelse ... [at anbringe] D. som Den, fra hvem det hidrører at den Christne maa lide: ... ikke min Mening at ville bortforklare denne Magt)

XI, 2 A 133 p. 145.

(Er Sagen, at Gud er en Majestæt, som ligger i Kamp med D. en anden Majestæt, og ... [hertil] vil have Christne: saa er det umuligt at opretholde Idealiteten ... af det at være Christen)

XI, 2 A 133 p. 145.

Djævelbesættelse (det at forvandles til et hjerteligt Vroblehoved maa ansees for en af de allerfarligste Arter D.)

XI, 1 A 549.

dobbelt (I sin Nød forekommer Job ham [det unge Mske i „Gjentagelsen“] at have oplevet Gjentagelsen, da han fik Alt dobbelt) IV B 117 p. 284.

(„er der da ikke en Gjentagelse? ... Fik jeg [det unge Mske] ikke mig selv igjen, netop saaledes, at jeg dobbelt maatte føle Betydningen deraf? ...“ [cf. „Gjentagelsen“]) IV B 117 p. 284.

(Den sande Christnes Liv er altid dobbelt) IX A 349 p. 200.

Dobbelt, et (Til at fatte Problemets Vanskelighed fordres et D. ... [i Udarbejdelse til „Afsl. Efterskr.“, Anden Dels andet Afsnit, Cap. 3 og 4 Sectio II]) VI B 57 p. 155–156.

Dobbelt-Collision (Det Frivillige afgiver D.-C., som er alt Christeligs Kjende: at blive hadet ... at maatte lide for – at man vil lide) XI, 1 A 327 p. 258.

Dobbelt-Dialektik (Det der behøves er en ny theologisk Vaabenlære ... ved Hjælp af D.-D.) VIII, 1 A 480.

Dobbelt-Fare (Først naar det Ethiske og atter det Christelige gjøres til Virkelighed [betræffende Meddelelse] ... saa fremkommer ... D.-F.) VIII, 2 B 85, 18. (Det at være Christen er D.-F.) IX A 414.

(Havde jeg ikke gjort det Skridt [mod „Corsaren“] var reent D.-F. i Forhold til det Christelige undgaaet mig) X, 2 A 251 p. 187.

(At det Christelige altid har D.-F. viser

endog blot mit Livs Smule Aproximeren i Retning af en christelig Existeren) X, 4 A 79.

([Om D.-F. i Calvins Liv]) X, 4 A 316.

Dobbelt-Forhold (D.-F. ved Chrstd. viser netop dens absolute Sandhed, at den hidser lige saa stærkt som den tiltrækker) VI A 109.

Dobbeltthed (man angriber det som en Feil ved min Fremstilling, at den bevarer sig i den D. ... [Den] ligefremme Meddelelse er uendeligt lettere) VI A 83.

([Om D. i Spinozas „Ethica“])

VII, 1 C 1 p. 401.

(I alle de Svar, som Christus giver Fristeren er en mærkelig D.) X, 1 A 127. (Er Mskets Væsen, christelig forstaaet, en Eenhed eller en D.)

X, 3 A 186 p. 144–146.

Dobbeltthed, dialektisk (Det Eenfoldige ligger netop i ... ikke at kunne tænke en dialektisk D.) VII, 1 A 147 p. 93.

Dobbelt-Lidelse (den Lidelse der er D.-L., og hvor egl. det Christelige ligger) XI, 1 A 321 p. 254.

(D.-L. naaes derved, at det Gud tvinger det Mske til ... er saaledes den yderste Anstrengelse, at Mskene ... mene, at ... [det] er Hovmod) XI, 1 A 321 p. 254.

Dobbelt-Liv (Reduplicationen ligger i, at det er et D.-L., der føres) X, 4 A 214 p. 117.

Dobbelt-Løgn (egentlig Chrstd.s Opdagelse, at ... Synd er D.-L.) X, 1 A 178.

Dobbelt-Magt (dog har jeg en M., en D.-M.: Veemod til at røre ... Satire ... Dette ene og samme Dobbelte er ... Standsningens M.) XI, 3 B 38 p. 79.

Dobbelt-Prove (Livs-Anskuelsen en D.-P.) VIII, 1 A 43.

Dobbelt-Reflexion (D.-R. ligger allerede i selve Meddelelsen, at Den i Isolation eksisterende Subjektivitet ... vil meddele sig) VI B 38.

(Johannes de silentio ... søger et Øieblik Lindring i denne Mystifikation under D.-R.s Form) VI B 40, 44.

(hvorfors jeg i Kraft af D.-R.s Idee maa ønske [alt dette Vrovl med „Corsaren“]) VII, 1 A 98 p. 42.

(det jeg egl. beskæftiger mig med: „den eksistentielle Dialektik i D.-R.s Form lader sig ikke meddele ligefrem“)

VII, 1 B 22 p. 194.

(min litteraire Stræben er dialektisk i D.-R.) VII, 1 B 55 p. 235.

(Den, der ... vil anvende nogen Tid for at indøve D.-R. ... vil let forstaae ... min Forfatter-Livs-Anskuelses Consequents) VII, 1 B 70 p. 256.

(„Skyldig? – Ikke-Skyldig?“) er det første Forsøg der ... er gjort i den eksistentielle Dialektik i D.-R.) VII, 1 B 83 p. 276.

([Meddelelse] i D.-R.s Form (... det er alle Pseudonymerne)) VII, 1 B 83 p. 276.

(Om D.-R. [i Optegnelser til „Medd. Dialektik“]) VIII, 2 B 81, 18. 21; 85, 21. (Slutningen af [„Om Forskjellen mellem et Genie og en Apostel“] ... blev staaende, men formildet saaledes, at ... D.-R. [er borttaget]) X, 1 A 334.

Dobbeltssyn ([D.s] Svimmelhed fremkaldes ved en abstrakt Dialektik, der, idet den abstrakt seer Alt dobbelt, slet Intet seer) VII, 2 B 235 p. 162.

(dette rædsomme D., at naar [den strengt Opdragne] vender sig ind ad mod sig selv ... og naar han saa vender Blikket ud af) VIII, 1 A 499.

dobbelttydig ([Om Følgen af at] Alt er dobbelttydigt, hvad der hænder et Mske lige saa godt kan være Prøvelse som Straf) X, 1 A 603.

Dobbelttydigt, et (Alt Christeligt er D., Fordoblelse. Og dette er det Anstregende) XI, 2 A 65.

(at Lidelsen betyder Salighed her er et D.) XI, 2 A 65.

Dobbelttænker (Det er ligesom jeg var en D., og mit andet Jeg bestandigt kom mig i Forkjøbet) I A 333 p. 148.

Dobbelt-Væsen (hele Naturens Liv er det Enkelte ... intet D.-V. ... Kun Msket er et D.-V.) X, 4 A 482 p. 302.

(En besværet Samvittighed! Saa bliver man et D.-V.: privat ... er man Eet, officielt er man noget Andet)

XI, 3 B 32 p. 66.

Dobeneck, Friedrich L. F. v. ([Cit. fra Luthers „Tischreden“ anført i F. L. F. v. D. „Des deutschen Mittelalters Volksglauben und Heroensagen“. Hersgeg. ... von Jean Paul]) II A 64*; 145.

Docen, Bernhard J. ([Jacob Grimms „Ueber den altdeutschen Meistergesang“] er et Stridsskrift mod D.) I C 91.

docendo discimus ([Om Schopenhauers Bemærkning til docendo discimus i „Die beiden Grundprobleme der Ethik“]) XI, 1 A 111.

Docent (de fleste D. ere saa flynderagtige, at man gjerne kunde flaae dem – uden at pine et lidenskabeligt Ord ud af dem) VI B 53, 17.

(Af Kirkens underordnede Tjenere mener man ikke at kunne fordre saa megen videnskabelig Dannelse som af Universitetets D.) VI B 133 p. 223.

(Prof. Martensen ... han er en distingueret D.) VII, 1 B 88 p. 291.

(Mag. SK ... duer ikke til at være D., og allermindst i den Forstand ... Prof. Martensen er en fortrinlig D.) VII, 1 B 88 p. 292.

([Om Forskjellen mellem en D. og en Privat-D.]) VII, 1 B 88 p. 293; 90 p. 299.

(En D., det er En, som har 17 Hensyn ... Hvad jeg har udtalt foredraget af en saadan D. bliver eo ipso noget ganske Andet) VIII, 1 A 554 p. 256.

(D. ville sluge en eksistentiel Tænker, for at faae Blod og Livs-Varme i Paragrapherne) VIII, 1 A 554 p. 256.

(enhver D. vil tænke paa, om det nu skal lykkes ham at tilfredsstille Tilhørerne, sig selv og Gjenstanden i Almindelighed taget) VIII, 2 B 88 p. 176.

(en D. er jeg ikke; det ville ogsaa være altfor satirisk: en D. – i ethisk-religøus Meddelelse) VIII, 2 B 88 p. 184.

(Christus har ikke oprettet D. – men Efterfølgere) IX A 49; 207.

(naar Pointen i Ens Virksomhed er at gjøre det Sande: saa er een D. mere en ny Ulykke) X, 1 A 15 p. 12.

(dette væmmelige Slæng af D., der aldrig have povet end en Døit og saa

recensere [Mænd, der paa en Maade bleve Martyrer] X, 4 A 398 p. 242.

(en saadan ulykkelig halvbefaren er ... uendelig meget mere værd end Millioner af D. ... der gjøre Andres Lidelser til Næringsvei og Lidenskab)

X, 4 A 398 p. 242.

(Samtale mellem en Præst og en D.: Hr. Sladdermund og Hr. Sluddermand) X, 4 A 615.

(jeg vil efterlade mig, intellectuelt, en ikke saa lille Capital; ak, og jeg veed, hvo der skal arve mig ... D.)

X, 4 A 628 p. 443.

(Hvis en D. kunde stjæle mine Tanker fra mig, han vilde gjøre glimrende Lykke) X, 5 A 18 p. 22.

(efter Din Død vil D. ... leve af Dig) X, 5 A 18 p. 23.

(at faae Ram paa D. i næste Generation: det lader sig ikke gjøre) X, 5 A 18 p. 23.

(see Du at tage Din Examen – og saa kommer Dommen baade for Dem, der have elsket Sandheden og for D.)

X, 5 A 18 p. 23.

(det er Indskrænkethed ... ikke at kunne see, at den næste Generation, D., er lige saa væmmelig som Samtidighedens Bestialske) X, 5 A 18 p. 23.

(„D.“ i Forhold til „Videnskab“ bilde sig ind at have „Aand“, dog vilde de blive angst ..., naar de egl. kom i Berøring med Aand) X, 5 A 162.

([Om Professor Martensens Existeren som D.]) X, 6 B 103 p. 129.

([Johannes Climacus er af Professor Nielsen] forvandlet til en Slags D.)

X, 6 B 121 p. 156.

(Indirecte Meddelelse ... Hvis den ikke bruges, saa bliver Du D.)

X, 6 B 151,8 p. 230.

(Er ikke, efter det N.T. lærer ... (D.s [Forkyndelse]...) en tvivlsom, ikke egl., christeligt, „Forkyndelse“)

X, 6 B 227 p. 364.

(ved Hjælp af ... D. ... anbringes det [Christelige] kun i Mulighed (rhetorisk, docerende ...) medens ... D. indretter sit Liv efter verdslig Leve-Klogskabs Regler) X, 6 B 227 p. 364.

(hvis jeg nu drev det til virkelig Selvfornægtelse ... Et Par D. vilde bemægtige sig det intellectuelle Udbytte af mit Liv – docere) XI, 1 A 131 p. 91.

(naar jeg engang dør, her vil blive noget for D. Disse nederdrægtige Slyngrer!) XI, 1 A 136.

(det meest Forbittrende er Tanken om disse forbandede D., der ... leve af, at Andre have lidt) XI, 1 A 203.

(D.s Gavtyvestreger ... ville ogsaa blive anvendt med min Virken, naar jeg engang er død) XI, 1 A 249 p. 201.

(hvis det var muligt, ved at anticipere D.s Gavtyvestreger ... at gjøre dem umulige: ja skulde jeg skrive hele Bøger derom) XI, 1 A 249 p. 201–202.

(naar jeg saa engang er død, saa skal D. ... til at benytte det [jeg har optegnet], docere det og tjene Penge derved) XI, 1 A 278 p. 224.

(Det er denne rolige Henleven i den fuldkomneste Ueensartethed der gjør D. saa afskyelig) XI, 1 A 374 p. 288.

(forgjebes haaber Du at virke paa D. Naar engang jeg er død, saa vil atter alt Mit blive taget til Indtægt – af D.) XI, 1 A 374 p. 288; 412.

(Verden smiler beundrende, hver Gang der nævnes Navnet paa en D., som fiffigt bedrog Sandheden)

XI, 1 A 374 p. 289.

(D. kunne i Retning af Falskneriet blive klogere og klogere, hjælper ikke, det er dog forspildt Existents)

XI, 1 A 384 p. 296.

(D. gaaer stolt af sin store Klogskab, og Ingen leer ... dog er det ... latterligt: at være stolt af den Klogskab, ved hvilken et Mske evigt narrer sig selv)

XI, 1 A 412.

(Den [D.], hvem Christi Taler mod Phariseerne og mod det af docere, ikke kan skrække tilbage, hvor skulde jeg bevæge ham) XI, 1 A 412.

(De Fortrinligere [nutildags] ere ... D. : de ere uden Subjektivitet, afstumpede, sløve Objektiviteter, Exemplarer)

XI, 1 A 450 p. 345.

(i Forhold til alt ..., der har maattet

lide, og som har fordret Efterfølgelse: de forblive objektive og docere det) XI, 1 A 450 p. 346.

(De der skulle repræsentere det Aandelige D. ... leve af Andres Lidelser) XI, 1 A 467 p. 361.

(Den menige Mand – D.) XI, 1 A 473. (D. er mig en Modbydelighed. Just „D.“ ere det der har demoraliseret Slægten) XI, 1 A 473.

(D., hvis Forbrydelse ... er saaledes, at den ikke godt kan straffes i denne Verden) XI, 1 A 473.

(ind i Evigheden lyve ... D. sig dog ikke, saa synes Billighed at fordre, at de have det desto bedre i denne Verden) XI, 1 A 579 p. 439.

(Naar jeg ... harmes over disse D. ... er Grunden, at for mig staaer det ikke slet saa fast, at det er en Evighed der handles om) XI, 1 A 583.

(den sande Religieuse i Samtidighed ... maa først slaes ihjel – og saa indslagtes af D., der derpaa tillave de ... kosteligste Retter) XI, 2 A 216.

(De der slaes et Sandhedsvidne ihjel kan ikke være ham saa modbydelige som D., der gjøre hans Lidelse i Profit) XI, 2 A 216.

(„D.“ er just Contrapunktet i Forhold til hvad N.T. forstaaer ved at være Christen) XI, 2 A 218 p. 236.

(Paa „D.“ gjør ubetinget ingen Lidelse det Indtryk: nu saa vil jeg lide i Lighed hermed) XI, 2 A 218 p. 236.

(D. er ubetinget ... sikkert mod Det, Christus egl. ... har forlangt: Efterfølgelse) XI, 2 A 218 p. 236.

(„D.“ ... er paa færde, yderst virksom for at studere Andres Lidelser ... thi deraf er det jo han lever) XI, 2 A 218 p. 236.

(ikke blot lever „D.“ ... af de Herliges Lidelser, men han frastjæler dem tillige deres Livs Alvor) XI, 2 A 218 p. 236.

(D. trænger sig ind mellem de Herlige og Mskenes Mængde, og demoraliserer disse) XI, 2 A 218 p. 236–237.

(i samme Øieblik som man har anbragt en yderligere Skærpelse af Kjendet paa

det Christelige ... bemægtige D. sig den) XI, 2 A 270 p. 271–272.

(Evigheden kan D. ikke narre, ... man docerer sig ikke ind i Evigheden) XI, 2 A 270.

(De, der ville have travlt med at vise, hvor ... sandt dette [jeg her skriver] er naturligviis – D., disse Dyre-Skabninger) XI, 2 A 434 p. 430.

(„Frygt og Bæven“ [„Gives der en teleologisk Suspension af det Ethiske“] ... , hvor der første Gang blev taget Sigte paa „D.“) XI, 3 B 311,16.

docere (Dette meente jeg at skyldte Læseren og mig selv, at frelse min Sjel fra alvorligt ... at docere) IV B 117 p. 282.

([i „Gjentagelsen“] havde jeg dog ... i Retning af at docere viist mig sømmeligt tvivlsom) IV B 117 p. 300.

(Anmeldelsen af „Phil. Smuler“ i [„Neues Repertorium für die theologische Literatur und kirchliche Statistik“] ... lader Indholdet træde docerende frem) VI A 84.

(Piecen („Phil. Smuler“) var ikke docerende, hvad her [i „Afsl. Efterskr.“] skrives er hell. ikke) VI B 54,31.

(vor Tids Ulykke som ogsaa dens comiske Side er at der doceres meget for meget af Mange for Mange) VII, 1 B 88 p. 293; 90 p. 299.

(at en ... Lærer ved et Universitet, der har en studerende Ungdom at vejlede, docerer ... der er ikke noget comisk deri) VII, 1 B 88 p. 293.

(Jeg kunde ... temmelig let skaffe Een og Anden, der vilde docere mine Ideer ... Sagen er den ... hvad jeg har at sige maa ikke doceres)

VIII, 1 A 554 p. 255.

(naar jeg nu i dette Øieblik døde, saa kan jeg dog ikke forhindre, at det vil blive doceret) VIII, 1 A 554 p. 256.

(ethisk-religions Meddelelse ☉: Det, som hverken kan ell. skal doceres)

VIII, 2 B 88 p. 184.

(Chrstd. skal ikke doceres ... den skal tilegnes, der skal existeres deri)

IX A 105.

(hvilken Forskel der er mellem at do-

cere og den eksistentielle Kunst at være det og det) IX A 151 p. 73.

(fordi der i Skrifterne var ... doceret ... deraf vilde ingenlunde udensvidere Følge, at Forf[atteren] havde forstaaet ... : at det var Opløsningens Tid)

IX B 63,7 p. 362; 64 p. 377.

(At det var Opløsningens Tid ... at det just gjaldt om ikke at docere det Ethiske ... blev indtil videre at skjule)

IX B 63,7 p. 364; 64 p. 378.

(Docere Alt kan Martensen) X, 1 A 616.

(I Forhold til noget Eksistentielt der iler [Martensen] til og advarer – men docerer gør han paa Kraft) X, 3 A 567.

([Om at Intet kan standse Professoren, Alt vil blive doceret]) X, 4 A 629.

(det er just Nerven i mit, at det ikke maa doceres, men skal betjenes i Charakter) X, 6 B 101 p. 122.

(kun at docere det bringer Profitten)

X, 6 B 101 p. 122.

(om jeg [Professor Nielsen] er betænkt paa at bringe Offere, jeg haaber tværtimod at gøre Lykke ved nu at docere det Kierkegaardske) X, 6 B 101 p. 122.

(Johannes Climacus har ved Form-Reduplicationen af Indholdet ... overvundet den Vanskelighed: ... at der „Troen“ betræffende ikke skal doceres) X, 6 B 111 p. 137.

(der sendes en Betjent [fra det eksistentielle Sikkerheds-Politie] ... Han docerer ikke ...; ei heller docerer han, at der ikke skal doceres) X, 6 B 114 p. 145.

(Der doceres ikke, at der ikke skal doceres [i „Afsl. Efterskr.“]) X, 6 B 114 p. 146.

(Tidens Grund-Vildfarelse en Overtro paa det at docere) X, 6 B 114 p. 146.

(den Humor, hvori ... [„Afsl. Efterskr.“] er holdt ..., Form-Reduplicationen af Indholdet [er og var]: at der ikke skal doceres) X, 6 B 117.

(I ... [„Mag. SKs „Johannes Climacus“ og Dr. Martensens „Christelige Dogmatik“. En undersøgende Anmeldelse af R. Nielsen“] faaer vi ... det Indtryk: at det docerende Foredrag ... er „Alvoren“) X, 6 B 118.

(„Der skal ikke doceres“, dette har ved

... [Johannes Climacus] faaet sit adæquate Udtryk derved, at der ikke doceres [i „Afsl. Efterskr.“]) X, 6 B 121 p. 154.

([Johannes Climacus] stod en docerende Samtid saa fremmed, just fordi han var saa consequent) X, 6 B 121 p. 154.

(Lad En docere, at han er Gud, men ligefrem ... Saa hjælper man ham til at blive maiet ud som Gud)

X, 6 B 151,8 p. 230.

(Docenterne ville dog gøre mig i Profit, docere, maaskee med Tilføiende: dettes Eiendommelighed er at det ikke kan doceres) XI, 1 A 136.

(Christi Taler mod Phariseerne og mod det at docere) XI, 1 A 412.

(lige overfor det Guddommelige lidende for Slægtens Synd og raabende: følg mig efter – der forblive [Docenterne] ... objektive, de docere det)

XI, 1 A 450 p. 345–346.

(Mske-Slægtens Klogskab har udfundet om man ikke objektivt kan docere Chrstd. – og tillige undgaar at lide)

XI, 1 A 494.

(At docere er unegteligt hvad der betaler sig bedst i Tiden men man docerer sig ikke ind i Evigheden) XI, 2 A 270 p. 272.

Doceren ([Om at der stadigen tages Sigte paa den megen D.]) VII, 1 B 88 p. 293. (Usandhedens Dyb i al den moderne D.) VIII, 1 A 554 p. 256.

(Tidens Grund-Skade er denne D., der just lader et Mskes Inderste aldeles trygt) VIII, 1 A 554 p. 256.

(Verdens Grund-Ulykke er den usalige D.) X, 1 A 16.

(formaede jeg som jeg vilde at række ned i en Eftertid, det skulde være for

... at forpurre denne løgnagtig D., der ogsaa vil leve af mig) X, 5 A 18 p. 23.

(at pille enkelte ordrette Theses ud [af „Afsl. Efterskr.“], see at give det Skin af D. ... : det er, Halvhed) X, 6 B 117. (Enhver D., er, christeligt, ... forspildt Tilværelse) XI, 1 A 384 p. 296.

(denne Præposition er som Motto paa al D. og docerende Præken: om)

XI, 1 A 581.

(hvilken Nederdrægtighed det er med

denne D. og denne Forfalskning af hvad det er at være Aand) XI, 1 A 583.

Docerende, den (Hvis det var muligt at bestemme det Christelige saaledes at de D.s Falsknen var umuligt, saa var Chrstd. noget Andet end den er) XI, 2 A 270 p. 272.

Docerende, det (Det D. i Forhold til Christi Liv ... er Nonsens) X, 1 A 328 p. 216. (det D. er, christelig, Synd) X, 1 A 558 p. 354.

(det D., denne Nederdrægtighed: der, hvor En lader sit Liv, lider Alt – der kommer saa en Usling og tager Læren ... og gør Lykke) X, 4 A 430.

(Det D. kan ikke standses ved en ny Doctrin, men kun ved Personlighed) X, 4 A 557.

(der er [i „Afsl. Efterskr.“] i Forhold til det D. dannet μεταβασις εις αλλο γενοσ) X, 6 B 121 p. 154.

Docerende, en (jeg anskaffer mig ikke et Par D., for hvem jeg saa selv docerer denne Vanskelighed [at gøre hvad jeg kan forstaae], nei jeg tier og handler) VIII, 1 A 554 p. 256.

doctores cerei ([i Tryk-Manuscript til „Gjentagelsen“]) IV B 97,9.

Doctrin (om jeg paa hver evige Pagina skrev det ind: pas paa at det ikke bliver D., det bliver alligevel D.) X, 4 A 584 p. 404.

(Chrstd. degraderedes til at blive Stats-Religion. Samtidigt dermed blev Chrstd. D.) X, 5 A 99.

(Chrstd. er til endnu og i sin Sandhed men som Lære, som D.) X, 5 B 107 p. 288.

(Den, der paa hiint Spørgsmaal (skal vi gjøre som Du) svarer: ja, han ... har aabenbart en D.) XI, 2 A 19 p. 18.

(jeg har ikke en Trævl af D. – og D. er det man vil have) XI, 2 A 19 p. 19.

(D. er Efterabelsens Magelighed for den Lærende ... er Veien til sandelig Magt for Læreren, thi D. samler Msker) XI, 2 A 19 p. 19.

(I Christenheden har man sat hele Chrstd. over i Intellectualitet; den blev saa D.) XI, 2 A 86 p. 91.

(Theorie – Praxis, D. – Existeren) XI, 2 A 117 p. 122–124.

(D. er – for at skjule over, at det Praktiske mangler) XI, 2 A 117 p. 123.

(D. frembringer en Skuffelse, som havde man et Forhold til det Ethiske – ved at tale derom) XI, 2 A 117 p. 123.

(Professoren forhindrer den Ustuderede [i at gaae ind i Himmeriges Rige], ved at bibringe ham den Tanke, at det kommer an paa D.) XI, 2 A 117 p. 123.

(man søger ved Hjælp af at anbringe D. at gøre det vanskeligt for det Ethiske at trænge dømmende igjennem) XI, 2 A 117 p. 123.

(Affaldet fra det Ethiske gjøres, hver Gang det bliver D.) XI, 2 A 117 p. 123.

(Tilslidst tage ... Journalisterne sig endog af D. – og nu ... gaaes der fremad) XI, 2 A 117 p. 124.

(Chrstd. som D.)

XI, 2 A 172 p. 187–188.

Dogma se *Dogme*.

Dogmatik (i D. gjorde samme Opdagelse som i Astronomien Copernicus, da man opdagede, at Gud ikke ... forandrede sig ... men at Msket forandrede sin Stilling til ham) I A 21.

(Christelig D. maa ... blive en Udvikling af Christi Virksomhed ... Alt det øvrige vilde kun blive at betragte som Indledning) I A 27.

([SKs Referater af H. N. Clausens Forelæsninger over D.]) I C 19 (i Bd. XII p. 53–125).

(Om den christelige D. [i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over D.]) I C 19 (i Bd. XII p. 59–60).

([Bestemmelse af D. som bibelsk, filosofisk og kirkelig i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over D.]) I C 19 (i Bd. XII p. 59).

([Om Nødvendigheden af D. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over D.]) I C 19 (i Bd. XII p. 59).

([Om Forholdet mellem D. og Philosophien i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over D.])

I C 19 (i Bd. XII p. 60).

([Om de historiske Undersøgelser i D.

i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over D.) I C 19 (i Bd. XII p. 60). ([Om D.s Forhold i Catholicismen og i Protestantismen i Referat af Martensens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“) II C 17 p. 327.

([Om Schleiermachers Opfattelse af D. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 311).

(D. er Theologiens Kjerne ... Den er den meest praktiske Deel af Theologien [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 4).

([Definition af den christelige D. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 5).

([Om Forskjellen mellem D.s Historie og Dogmehistorien i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 6).

([Om Forskjellen mellem D. og Religions-Philosophie i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 6–7).

([Om christelige D.s Inddeling i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 8).

(jeg har nu i nogle Aar givet mig af med D.) II C 30 p. 341–342.

([Tilføielser til Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over D.])

II C 34 (i Bd. XIII p. 128–138).

(Den christelige D.s apologetiske Forudsætninger ell. Tanke-Aproximationer til Troen [i Optegnelser til „Phil. Smuler“) V B 7; 8.

(i D. [og dette skeer jo hver Dag lige for vore Øine] kalder [man] Tro det Umiddelbare [i Udarbeidelse til „Begr. Angest“) V B 49,2.

(Arvesynden beviser D. ikke, men den forklarer den, idet den forudsætter den) V B 49,11.

(D. tager sig af [Synden], forklarer den i Arvesynden ved at forudsætte denne) V B 49,11. 12 p. 109.

(Læren om den absolute Aand, hvilken er D.) V B 49,17.

([D.] bør ... begynde med Forsoningen og i at forklare den, forklarer den indirecte Syndigheden) V B 53,17*.

(Den hele D. er en Misforstaaelse især saaledes som den nu er bleven) VI A 17.

([Om en vildfaren D.s Forstaaelse af Begrebet en Aabenbaring i „Bogen om Adler“) VII, 2 B 235 p. 136.

(at man har borttaget Qualitetens svælgende Dyb fra Forskjellen mellem Gud og Mske. Deraf i D. ... en Gudsbespottelsens Dybsind)

VIII, 1 A 414 p. 179.

(D., som vrænger efter Philosophien, var den anden Parenthes [angaaende Forstaaelsen af Paulus])

VIII, 2 B 15 p. 67.

(D. grunder forsaavidt saaledes over Forsoningen, at det Historiske ... antages at være i sin Orden)

VIII, 2 B 133,6.

(D. vil begribe hvad der troes, at Jesus Christus er korsfæstet for vore Synder) VIII, 2 B 133,6.

Dogmatik, bibelsk ([Om den bibelske D. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over D.]) I C 19 (i Bd. XII p. 60).

([Om den bibelske D. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 39).

([Om den bibelske D. i Excerpter af K. Rosenkranz „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 186–187).

Dogmatik, kirkelig ([Om kirkelig D. i Excerpter af K. Rosenkranz „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 193).

Dogmatik, moderne (den kosteligste Comedie ... at lade den moderne ... D. gennemgaae sit Cursus – i Samtidighedens Situation) VII, 2 B 235 p. 86. (Usikkerheden og Confusionen [i Adlers første Tilsvar af 10d Mai 45] – den be-

lyser ypperligt en Deel af den moderne ... D.) VII, 2 B 235 p. 105.

(Man mærker i den moderne ... D. ikke saa stærkt Modsigelsen, da kun ... den ene Part møder, og man aldrig ... hører Paulus protestere)

VII, 2 B 235 p. 122.

Dogmatik, muhamedansk (En muhamedansk D. ... vilde blive en Udvikling af Muhameds Lære) I A 27.

Dogmatik, orthodox (Schleiermacher er i Grunden det første Standpunkt af den egl. orthodoxe D.) II A 199.

Dogmatik, protestantisk ([Om den protestantiske D. i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 40–42).

Dogmatik, rationalistisk (Det hedder i ... de rationalistiske D. som en Hovedsætning, at Gud er uforanderlig ..., og at Chr[ist] Fremtræden egl. kun var en Declaration herom) I A 29 p. 13.

([Adler] exegetiserer over sin egen Aabenbaring paa samme Maade som en rationalistisk ... D. har exegetiseret over Chrstd.s Aabenbaring) VII, 2 B 235 p. 116.

Dogmatik, speculativ (Indvendinger mod speculativ D. gjøres fra disse tre Standpunkter: ... [i Referat af Martenssens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“]) II C 12 p. 322–323. (den speculative D. ... anerkjender fuldkommen Nødvendigheden af de foregaaende Stadier [i Referat af Martenssens Forelæsninger over Indledning til „Speculativ Dogmatik“]) II C 17 p. 327.

(Den speculative D. viser os Troens sidste Grunde [i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 3).

(D. som speculativ : en Metaphysik af Chrstd. [i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 4).

(Den speculative D.s Literatur [i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 7).

([Om den speculative D.s Opfattelse af Ideen om Guds Personlighed i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 12–13).

([Definition af den speculative D. i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 39–40).

([Om Lighed og Forskel mellem den bibelske og den speculative D. i Excerpter af K. Rosenkranz „Encyclopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 186).

([Magnús Eiríksson] slaaer ... gennem hele Bogen [„Er Troen et Paradox og „i Kraft af det Absurde“? ...“] ganske gevaldigt løs paa den speculative D.)

X, 6 B 68 p. 72.

Dogmatik, symbolsk ([Om den symbolske D. i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 40).

„Den christelige Dogmatik“ se Martensen, Hans L.

„Die Grundlehre der christlichen Dogmatik als Wissenschaft“ se Marheineke, Philipp K.

„Dogmatik der evangelisch-lutherischen Kirche nach den symbolischen Büchern und den älteren Dogmatikern“ se Wette, Wilhelm M. L. de.

„Einleitung in das Studium der Dogmatik“ se Daub, Karl.

„Handbuch der Dogmatik der evangelisch-lutherischen Kirche“ se Bretschneider, Carl G.

„Hutterus redivivus oder Dogmatik der evangelisch-lutherischen Kirche. Ein dogmatisches Repertorium für Studierende“ se Hase, Karl.

„Lehrbuch der christlichen Dogmatik in ihrer historischen Entwicklung dargestellt“ se Wette, Wilhelm M. L. de.

„Mag. Søren Kierkegaards „Johannes Climacus“ og Dr. H. Martenssens „Christelige Dogmatik“. En undersøgende Anmeldelse af R. Nielsen“ se Nielsen, Rasmus.

„Prolegomena til den speculative Dogmatik“ se Martensen, Hans L.

„Speculativ Dogmatik“ se Martensen, Hans L.

„Sätze zu einer Vorschule den speculativen Dogmatik“ se Fichte, Immanuel H.

„Vorlesungen über die Dogmatik der evangelisch-lutherischen Kirche“ se Twisten, August D. C.

„Vorlesungen über speculative Dogmatik“ se Baader, Franz.

Dogmatiker (i vore Tider [beraabe] enkelte D. sig saa stærkt ... paa „Confessio Augustana“ i Modsætning til „Formula concordiae“) II A 434.

(hine ... D., som opfandt Perfectibilitets-Theorien, vare ... i Forhold til Den, hvem Aabenbaringen var bleven til Deel ... Trediemand paa Afstand af 16 til 1700 Aar) VII, 2 B 235 p. 116. (latterligt, at see den Tryghed med hvilken en D. sidder og arrangerer et System – og Gud veed, om Troen findes i Verden) X, 1 A 554.

dogmatisere (man maa adskille en dogmatiserende og en dogmatisk Philosophie [i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 p. 274.

*Dogmatisere*n (En saadan D. ... vilde ogsaa høres med Jubel paa en Dandses-bod foredragen af en Dandsende for Meddandsere: fryd dig ved Livet ... naar Du er Død, saa gaar Du i Kloster) X, 6 B 105 p. 131.

dogmatisk (min Anskuelse af disse tre Ideer [Don Juan; Faust og den evige Jøde staaer] i Forhold til mit dogmatiske Standpunct) I A 150.

(Forskillige Methodier i Anordning af det dogmatiske Stof)

I C 19 (i Bd. XII p. 61).

([Om dogmatiske Sætninger i Excerpter af Schleiermachers „Der christliche Glaube“]) I C 22 (i Bd. XII p. 129).

(Det Forhold som den hellige Skrift af en heel dogmatisk Udvikling er bleven sat i til deres System ... have ikke hersket i den ældste Kirke) II A 242. ([Om den dogmatiske Interesse i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38–43 (i Bd. XIII p. 152).

([Om Kirkens dogmatiske Historie i Excerpter af Rosenkranz „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 191–194).

(alle de dogmatiske Problemer [i den Strids-Periode som fulgte efter Reformationen] bleve opfattede i deres dybeste Concretion) III A 2.

([I Werders Forelæsninger over „Logik og Metaphysik, med særligt Hensyn til fremtrædende Systemer i ældre og nyere Philosophie“] to Punkter som ... have Betydning for enhver dogmatisk Undersøgelse) III C 30.

(Læseren ... skal af [„Bogen om Adler“] ... faae en Klarhed over og en Smidighedens Øvelse i enkelte dogmatiske Begreber) VIII, 2 B 27 p. 75.

(medens Enhver ... maa see ... at Chrstd. snarere er forsvunden af Verden: sidder Martensen og arrangerer et dogmatisk System) X, 1 A 553.

(Et dogmatisk System er, christeligt, en Luxus-Artikel)

X, 6 B 108 p. 135.

„*Institutiones theologicae christianae dogmaticae*“ se Wegscheider, Julius A. L.

„Dogmatiske Oplysninger“ se Martensen, Hans L.

„Dr. H. Martensens dogmatiske Oplysninger belyste af R. Nielsen“ se Nielsen, Rasmus.

„Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System“ se Marheineke, Philipp K.

„Die dogmatische Theologie jetziger Zeit oder die Selbstsucht in der Wissenschaft des Glaubens“ se Daub, Karl.

Dogmatiske, det (Christus er tillige det D. Her er Forskiellen [med Hensyn til Christus som historisk virkelig Person]) X, 1 A 132 p. 98.

(det Ethiske er Vendepunktet, og saa svinges der derfra ind i det D.)

X, 1 A 360 p. 234.

Dogmatisme (Man brugte det Udtryk i den kantiske Periode: D. [i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 274).

Dogmatismus, overtroisk ([Om overtroisk D. i Referat af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38–43 (i Bd. XIII p. 143–144).

Dogme (ethvert D. er ikke andet end et konkrete Udtræk af den almdl. mskelige Bevidsthed) II A 440.

(Philosopherne behandle D. ... som Appius Pulcher de hellige Høns)

II A 529.

(Chrstd. er Troes og Hjertets Sag ... Dette Standpunkt forholder sig negativt mod D. [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“])

II C 13 p. 323.

([Om Kants Forstaaelse af et religieust D. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 292).

([Definition af D. og om D.s Opstaaen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 5).

(i N.T. findes [en Synthese] af ethvert D., saaledes, at det kun er fra forskellige Sider at denne Synthese gjøres gjeldende)

II C 34 p. 344; (i Bd. XIII p. 135).

([Om Forskjellen mellem theologiske Sætninger og D. i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38–43 (i Bd. XIII p. 152).

([Om Bestemmelse af D. i Excerpter af Rosenkranz „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 193).

([Om] De kirkelige Dogmers Strid med sig selv [i Excerpter af Rosenkranz „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 193–194).

([Om D.s Begreb i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 199–200).

([Om Kirkens D. i Cit. fra Magnús

Eiríkssons „Er Troen et Paradox og „i Kraft af det Absurde“? ...“])

X, 6 B 68 p. 72.

(De [Theophilus Nicolaus o: Magnús Eiríksson] vil hjælpe Chrstd. paa den Maade, at De kaster alle D. over Bord)

X, 6 B 72 p. 81.

(Nu har man faaet lavet et nonsentialsk D. om, at Christus frelser Slægten)

XI, 1 A 168 p. 131.

Dogmedecret ([Om Følgen af, at christelig Tro forvexledes med blind Underkastelse af de christelige D., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 111).

Dogmehistorie ([Om Forskjellen mellem en theologisk Phænomenologie og D. i Referat af Martensens „Prolegomena til den speculative Dogmatik“])

II C 14 p. 325.

([Om den hegelske Philosophies Betydning for D. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 331).

([Om D.s Opgave og om Forskjellen mellem D. og Dogmatik i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 5–6).

„Die Form der christlichen Dogmen- und Kirchen-Historie“ se Daub, Karl.

doctisk ([Om den ebionitiske og doctiske Anskuelse af Chrstd. i Excerpter af Rosenkranz „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 191).

Doketisme ([Om D. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 29).

„Armuth, Reichthum, Schuld und Busse der Gräfinn Dolores“ se Arnim, Ludwig A. v. „Infandum me jubes Regina renovare dolorem“ se Lidelse, min.

Dom ([Rosenkranz] viser, at naar man vil reducere de forskellige Religions-Skikkelser til det simpleste Udtryk, kan man opstille 3 D. [cf. „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“]) II A 92 p. 56.

(D. nærværende og tilkommende [i Til-

føielser til H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

II C 34 p. 344; (i Bd. XIII p. 135).

(„D.“ er den chr. Concretion af Læren om en fortsat bevidst Tilværelse [i Tilføielser til H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

II C 34 (i Bd. XIII p. 135).

([Johannes Climacus] afholdt sig fra enhver overilet D. ... over Skrifter i Almindelighed) IV B 1 p. 113.

(man prostituerer sig ... ved paa det at have læst en enkelt Artikel at ville begrunde en D. om det Hele)

IV B 24 p. 192.

(Efterat ... [„Enten – Eller“] var udkommet, har jeg ... agtet paa Folks D. Dette kan stundom være besværligt nok)

IV B 46 p. 202.

(Det Apocalypiske, hvor man, ikke som Dante, suspenderer D., ethisk tænkt)

V B 60 p. 137.

(Hvor det Ethiske er tilstæde for at holde D. der tør den ringe Tjener der fungerer ved Forretningen ikke tillade sig at sige Vittigheder) VII, 1 B 14 p. 184.

([Den, der vil det Gode i Sandhed] faaer Mskenes D. imod sig [i Tryk-Manuscript til „En Leiligheds-Tale“])

VII, 1 B 192,21.

(Forfatterne skrive Bøger. Disse ... bedømme Journalisterne ... derpaa indstille de Sagen til et høistæret dannet Publikums D.) VIII, 1 A 399; 657.

(Glæd dig ... Du er udødelig ... thi Du skal for D. Dette er et nyt Argument for Udødeligheden)

VIII, 1 A 486 p. 217.

(Den strengeste D. over Verden)

VIII, 1 A 499.

(denne Reflexions D.: hvad vil han udsætte sig for Sligt – det er og bliver det Farlige) IX A 47 p. 28.

([Christus] vil være den Ringe, for at frelse Mskene, men denne Frelse er tilige D.) IX A 59 p. 34.

([Om den almindelige D. om mig i Kjøbenhavn]) IX A 72.

(Endelighedens D. over det Absolute) IX A 140.

(at arbejde sig ud af Socialiteten ..., men ... sandt, at kunne holde ud længere og længere at have Tanken om Gud nærværende hos sig. Ogsaa D.s Betydning er dette) IX A 316.

(„D.“, ..., der er indeholdt i ... [„Fuldendelsens samtlige Værker“], D. over Chrstd. vil jeg selv ... være underlagt derved at jeg er saaledes situeret [i en Stilling i det Bestaaende])

X, 1 A 56 p. 43.

(Tilslidst vil man vel, at ogsaa D. hisset [som D. i Verden] skal være vittigt!)

X, 1 A 148.

(det eneste Alvorlige er at jeg skal døe og saa til D.) X, 1 A 233 p. 156.

(Udfaldet er D.) X, 2 A 209.

(christeligt, hvilken D. over mig, at jeg havde været samtidig med en saadan Demoralisation, og ... [været] feig nok til ikke at handle) X, 2 A 252.

(Man mærker, at det dog ikke lykkes med denne D., at det er Jadsk [det jeg skriver] ... Saa bliver D.: det er Stoltshed) X, 2 A 528 p. 381.

(vil Du have den mildere D. ... saa flyt Dig blot lidt længere bort, den strenge D. er just Udmærkelsen og stiger med Tilnærmelsen)

X, 3 A 26 p. 29.

(D. over Christenheden)

X, 3 A 150 p. 120–121.

(D. over mig selv)

X, 3 A 177 p. 137–140.

(De Samtidiges D. om mig) X, 3 A 411.

(D. bliver i Evigheden, hvor der alene af i strengeste Forstand Blod-Vidner, vil være Millioner) X, 4 A 535.

(Du er ganske overladt til Dig selv for hele Dit Liv – og saa kommer D. i Evigheden) X, 4 A 572 p. 392.

(i det Christelige er dette det Første: Livet er en Examen ... det Næste, og her viser det Christeliges Consequents sig: D., D. for os Alle, hver især)

X, 5 A 18 p. 22.

(Strengheden er just, at Gud lader som Ingenting – og at dog det at afdøe er det Fordrede og vil blive D.)

X, 5 A 29 p. 34.

(Chrstd.s Mening: det at leve er at examineres, i Evigheden kommer D.)

X, 5 A 114 p. 126.

(I D. maa det blive Spørgsmaalet, har Du benyttet Livet til at prøve om Du har Troen eller ikke, for da at faa den?)

X, 5 A 143 p. 149.

(I [„Indøv. i Chrstd.“] ... er Idealitetens Fordringer stillede saa høit, at deri er indeholdt D. over min egen Existent)

X, 5 B 62 p. 274.

(den D. jeg mener der skal gaee over Christenheden ... at det ideale Billede af det at være Christen skal dømme mig og hver Den, der vil lade sig dømme)

X, 5 B 107 p. 299–300.

(Kjerligheden fordrer kun Eet – hvor mildt, og dog den strengeste D., just fordi Fordringen er den mildeste)

X, 5 B 130,3 p. 333.

(Det Strenge ligger just i, at ... den tilgivende Kjerlighed forvandles til D.)

X, 5 B 130,3 p. 334.

(Udsat for de forskielligste D., de uretfærdigste, de taabeligste, har jeg hidtil taus holdt ud at passe mit Arbejde som Forf.[atter])

X, 6 B 246 p. 406.

(den høieste Alvor og Strenghed (Evighedens D.) kjendelig paa den høieste Frihed)

XI, 1 A 63 p. 47.

(D. over mig blandt hine Herlige)

XI, 1 A 125 p. 85.

(er Chrstd. kun Mythologie, Poesie saa er jo Individet fritaget for den Anstrengeelse med en D. og et Regnskab)

XI, 1 A 217.

(At være Salt – at være Masse – Evighedens D.)

XI, 1 A 325 p. 255–257.

(det christelig Lidelse altid sigter paa er: Mskenes D., at den er ufordeelagtig)

XI, 1 A 357 p. 275.

(Tilværelsens Examination og D.)

XI, 1 A 358 p. 276–278.

(Døds-Frygten tog Chrstd. bort og anbragte saa: Frygten for D.)

XI, 1 A 479.

(det at [Regnskabet, D. engang] beskjef-tigede [den Christne med Lidenskab] just det var det at være Christen!)

XI, 2 A 321 p. 343; 331 p. 350–351.

(Den tilforladelige D. om hvad Chrstd.

er, er og bliver det med Chrstd.s Indkomst samtidige Hedenskab og Jødedom)

XI, 2 A 327.

(naar en Mand ... Dag ud og Dag ind er i Alles Mund saa forandres D. om ham)

XI, 3 B 11 p. 26.

(jeg [værger mig], ikke som almindeligt er, verdsligt ... mod nedsættende D.)

XI, 3 B 14 p. 32.

([Efter Døden] følger saa Regnskabet og D. ... D., „hvor Naade gaaer for Ret“, hvor Dommeren er Forsoneren)

XI, 3 B 38 p. 78.

(christeligt, har [Præsterne] forskyldt, hvad Apostelen taler om ..., ikke at gjøre Forskel paa Herrens Legeme, hvorved man æder sig til D.)

XI, 3 B 164 p. 269.

(Læren om „D.“ forbigaaes eller forfalskes [i Christenheden])

XI, 3 B 222,10.

Dom, analytisk ([Om Kants Distinguieren mellem analytiske og synthetiske Om-dømmer i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“])

II C 19 p. 330*.

Dom, apodiktisk (Chrstd.s D. er en apodiktisk [cf. Rosenkranz „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“])

II A 92 p. 58.

(D. ... efter Modaliteten) IV C 2.

Dom, assertorisk (Ethnicismen ... er en assertorisk D. [cf. Rosenkranz „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“])

II A 92 p. 56–57.

(D. ... efter Modaliteten) IV C 2.

Dom, bekræftende (D. efter Qualiteten)

IV C 2.

Dom, benægtende (D. efter Qualiteten)

IV C 2.

Dom, disjunktiv (D. ... efter Relationen)

IV C 2.

Dom, enkelt ([Om Stoikernes Inddeling af D. i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“])

IV C 51.

Dom, generel (D. ... efter Quantiteten)

IV C 2.

Dom, historisk-religieus (Rosenkranz ... siger [i sin Afhandling „Eine Parallele

- zur Religionsphilosophie“] som en historisk-religieus D.: Gott ist Gott) II A 71.
- Dom, hypothetisk* (D. ... efter Relationen) IV C 2.
([Om hypotetisk D. i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 51.
- Dom, kategorisk* (Monotheismens D. er kategorisk [cf. Rosenkranz „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“) II A 92 p. 58.
(D. ... efter Relationen) IV C 2.
- Dom, min* (min D. om min Handling ... er, at jeg er bevidst ubetinget ... opoffrende at have gjort Velgjerninger mod Mskene) VIII, 1 A 151.
([Min D. om Chrstd.s-Forkyndelsen i Christenheden) X, 6 B 247 p. 407.
(Min D. om Mskene) XI, 1 A 234.
([Min D. om det Bestaaende]) XI, 3 B 53 p. 101.
- Dom, particulier* (D. ... efter Quantiteten) IV C 2.
- Dom, problematisk* (D. ... efter Modaliteten) IV C 2.
- Dom, sammensat* ([Om Stoikernes Inddeling af D. i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 51.
- Dom, singulair* (D. ... efter Quantiteten) IV C 2.
- Dom, syntetisk* ([Om Kants Distinguieren mellem analytiske og syntetiske Om-dømmer i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“) II C 19 p. 330*.
- Dom, uendelig* (Tautologien ... har det spøgende Foredrag det vittige[,] det er de uendelige D. [i Udarbejdelse til Diapsalmen „Tautologien er og bliver ...“) III B 179,60.
(D. ... efter Qualiteten) IV C 2.
- Dom, ufeilbar* ([R. Nielsen] digter Biskop Martensen ... til at være Paven, der skal „til Kirkens Beroligelse afsige en ufeilbar D.“) XI, 3 B 101 p. 163.
(en luthersk Kirke „beroliget“ ved, at der i den afsiges en „ufeilbar D.“ o: ... beroliget ved Hjælp af at vi har faaet Paven igjen) XI, 3 B 101 p. 163.

Dom, æsthetisk (Verdens D. er slet ikke moralsk ... men æsthetisk ... Derfor har Verden ... substitueret som det meest Frygtede: Grinet) X, 2 A 568.

Dommens Dag (rædsomt paa D.s D., naar alle Sjæle træde til Live igjen - da at staae aldeles alene) II A 643.

(paa D.s D. ... bliver Enhver sin egen Angiver, Anklager, Vidnet mod sig selv, saa det er Fare) V B 216,4.

(hvad Christus vil svare paa D.s D., have I ikke været samtidige med Syge, Fattige ... mod Dem have I Intet gjort) X, 2 A 247.

(Situation. En Beundrer af Christus paa D.s D.) X, 3 A 779.

(paa D.s D. ... vil Spørgsmaalet blive: har Du lidt for Læren) X, 5 A 114 p. 127.

Dominicus ([Abraham a St. Clara om D. i „Sämtliche Werke“) VIII, 1 A 212; VIII, 2 C 2,34.

Dommer (paa Løbebanen stred de Kunsterfarne, men de i Kunsten Uerfarne vare D. [cf. „Diogen Laërtes filosofiske Historie“) IV A 59.

(Der vil fra nu af ikke komme Propheter, D. o:s:v: der gaee foran for at lede Slægten, men bestandigt Martyrer) IX A 126.

(her i Verden er jo de Medlevendes Mængde D., og disse ere altfor forturnede til at forstaae Sandheden) X, 1 A 14.
(Det kunde blive Text til en Fredags Prædiken: Min Frelser er min D.) X, 1 A 29.

(jeg er ikke „D.“, jeg underkaster mig selv Dommen) X, 1 A 56 p. 44.

(i tidligere Tid kom D. for at dømme Regjeringen. Jeg har havt lige omvendt Front) X, 1 A 96.

(hvad der forud var en D.s Bodsprædiken (altsaa ethisk i ethisk Charakter) er nu blevet en forfinet Kløgts Opgave) X, 1 A 148.

(I en ældste Tid var det D. og Propheet, der vaagede over Sædeligheden ... Senere var det ... Geistligheden) X, 1 A 341.

(Christenheden behøver høiligen at høre

en saadan D.s Røst [som Anti-Climacus'] – kun vil jeg ikke udgive mig selv for D.) X, 1 A 536.

(som Ud giver [af „Indøv. i Chrstd.“] er jeg ... saa langt som muligt fra at være en D., derimod det Dømmende ... saa nær som muligt) X, 5 B 61 p. 273.

(Hvad mig, Ud giveren [af „Indøv. i Chrstd.“], angaaer ... har jeg en D.s Ret til dømmende at sige det til ... mig selv, hvad jeg derfor ogsaa gjør) X, 5 B 61 p. 273–274.

([Efter Døden] følger saa Regnskabet og Dommen ... Dommen, „hvor Naade gaaer for Ret“, hvor D. er Forsoneren) XI, 3 B 38 p. 78.

„*Dommerens Bog*“ (Hvis man vilde udgive mine Journaler efter min Død, kunde man gjøre det under den Titel: D.s B.) X, 1 A 239.

Donatist (D. vilde allerede her i Livet skille Gode og Onde) I C 7 p. 191.

(D. sagde, mod at der blev brugt verdslig Magt mod dem [Cit. fra Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“]) X, 4 A 171 p. 95.

(Augustin ... argumenterer etsteds mod D. ... i Forhold til Sandhed fra det Numeriske [cf. Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“]) XI, 1 A 371.

Donatus ([Om Keiser D. og Ridder Laurentz i Excerpter af „Erzählungen und Märchen“, hrsgeg. v. F. H. v. der Hagen]) I C 84.

Don Juan (det er vistnok en Synden mod Ideen ... naar Mérimée har ladet D. J. omvende sig [cf. „Les Ames du purgatoire“]) I A 72 p. 47.

(Jeg har gjort opmærksom paa Sammenstillingen af ... D. J. og Leporello) I A 122.

(De tre store Ideer (D. J.; Faust og den evige Jøde) repræsentere saa at sige Livet udenfor Religionen i dets trefoldige Retning) I A 150.

(Faust optager D. J. i sig)

I A 227; I C 58.

([Om Lighed mellem Faust og D. J.]) I A 266.

(Hvorledes forholder Pagen i „Figaros Givtermaal eller Den gale Dag“ sig til D. J.) I A 270.

(Hvorfor oplyser først efter Sammen træffet med D. J. Donna Anna sin Brudgom om Forvexlingen) I A 276.

([Om D. J.s Charakter]) I A 291.

(i Verdens-Udviklingen er der kun ... een D. J.) I A 292.

(D. J. maa opfattes lyrisk) I C 58.

(mærkeligt, at Tydskland har sin Faust, Italien og Spanien sin D. J. ...) I C 61.

(Man hører saa ofte Folk tale om, at Een er en D. J. ... men ikke let, at han er den evige Jøde) I C 66.

(der maatte indtræde en vis Ro, i det Øieblik da Comandanten slipper D. J.s Haand) I C 102 p. 276.

(D. J. har i enkelte Momenter [noget forførelsk ved sig]) I C 102 p. 276.

(Literatur til D. J.) I C 122.

(Begynder ikke i Faust det mere midd: Kjærligheds-Liv, forsaavidt han reproducere D. J.) I C 125 p. 307; II A 598.

(det skal være hele Verdens Modvægten der knuser [Faust], ligesom i D. J.) II A 50.

(D. J. er aldrig bleven saa populair som Faust og hvorfor) II A 55.

([Om D. J. i Cit. fra Arnims „Armuth, Reichthum, Schuld und Busse der Gräfinn Dolores“]) II A 70.

(D. J. ... var ikke saa meget Talent som Genie, ikke saa meget Karacter som Idee) II A 70.

(medens D. J. forfører og nyder – noterer Leporello Tid, Sted og Pigens Signalement) II A 123.

([Om D. J. set i Forbindelse med Folkelitteraturens Styrke til at begjære]) II A 575.

(den indbildte Nydelse mætter endnu mere end den virkelige, og jeg troer at en D. J. ikke bliver nær saa hurtig træt som en Hypochondrist) III A 94.

(Man har i D. J. ... udhævet Natur-Genialiteten, man kunde, naar man vilde give en mere reflekteret D. J. benytte Vilkaarligheden) III A 188; 189.

([Om Forskjellen mellem D. J. og Faust

som Forfører i Udarbeidelse til „Ægteskabets æsthetiske Gyldighed“)

III B 41,26; 188,1 p. 225.

([Om Forfæderen og D. J. i Udkast til „Forfæderens Dagbog“ Nr. 2])

IV A 181 p. 67.

(D. J. gaar med 1003 Elskerinder i Lommen [i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 103,4.

([Sammenligning med Forholdet mellem Elvira og D. J. i Optegnelser til „In vino veritas“])

V B 172,7. 15; 187,13 p. 326.

([Om Forholdet mellem D. J. og Zerlina i Udarbeidelse til Artiklen „En flygtig Bemærkning betræffende en Enkelthed i Don Juan“]) VI B 188 p. 263; 189.

([Om D. J.s Syn paa Elvira i Artiklen „En flygtig Bemærkning betræffende en Enkelthed i Don Juan“])

VI B 190 p. 267.

([Adler sammenlignet med] D. J., der „ogsaa har Philosophie“, og ... beraaber sig, som Forsvar for sit Liv, paa Solen) VII, 2 B 235 p. 167; 261,25*.

(man tænke paa en D. J. ... og al anden aandelig Usædelighed ... det er denne Anskuelse Adler vedkjender sig)

VII, 2 B 256,20 p. 286.

(Professoren er hvad Leporello er i Forhold til en D. J.) X, 1 A 573.

(saa lidet som, i Ideen set, nogen Kvinde kan modstaa Digterens D. J., saa lidet nogen ... i Ideen seet, i Længden denne Tale om Idealet) X, 4 A 33 p. 23.

([Om Leporello og D. J.]) X, 5 A 160.

„Don Juan“ se Hauch, J. Carsten.

„Don Juan“ se Heiberg, Johan Ludvig.

„Don Juan“ se Mozart, Wolfgang A.

„Don Juan. Eine fabelhafte Begebenheit, die sich mit einem reisenden Enthusiasten zugetragen“ se Hoffmann, Ernst T. A.

„Don Juan und Faust. Eine Tragödie“ se Grabbe, Christian D.

„Don Juan, ou le festin de pierre“ se Moliere, Jean B. P.

„En flygtig Bemærkning betræffende en Enkelthed i Don Juan“ ([Udarbeidelse til en Artikel, publiceret i „Fædrelandets Feuilleton“ 1845, Nr. 1890–91 (19.–20.

Mai), om D. J.s Duet med Zerlina i 1ste Act af Mozarts „D. J.“])

VI B 188–190 p. 262–267.

([Fortegnelse over, hvad SK har skrevet i Blade]) IX A 167.

Don Juanske, det (det D. J. det Musicalske Sandelige (cf. Scenen [„Der Tanz“ i „Faust“. Ein Gedicht v. N. Lenau])

I C 105; II A 598.

Donna Anna ([Om D. A.s Forhold til Don Juan og Elvira]) I A 276.

Donner, Johann J. Christian („Sophocles Tragödien“, v. J. J. C. Donner)

III C 35; 36; 38.

Don Quixote (det allerfortrinligste ved D. Q. ... , naar han f. Ex. feilagtigt har antaget Vejrmøller for Kjæmper, dog udfinder, at det maa have været den onde Dæmon, der ... forfølger ham) I A 95 p. 68.

(Jeg har gjort opmærksom paa Sammenstillingen af Sancho Panza og D. Q.; Don Juan og Leporello; ...) I A 122. (naar Ridderen er en D. Q., saa kan vi forud vide hvorledes Digteren og Humoristen er) I B 6 p. 181.

(Den stive Bogstav-Orthodoxie er forlængst hjemfalden til at afgive et Sidestykke til D. Q.) V B 1,6.

(D. Q. er uendelig perfectibel i Galskab, men det eneste han ikke kan blive ... er at blive fornuftig) VIII, 1 A 59.

(jeg kæmper næsten i hele Samtidens Øine som en D. Q.) X, 1 A 646 p. 401.

([Om „Professoren som Analogien til den comiske Figur D. Q.“])

X, 2 A 633 p. 453.

(vor Tid vilde være allertilbøiligst til at opfatte som en Pendent til D. Q. ... : en Asket i gammel Forstand) X, 4 A 150. (Tale af D. Q.: ... alt hvad der hedder det Absurde, Paradox o: D. ... skal udryddes af Spanien, derfor er det at jeg ... virker) X, 6 B 72 p. 82.

„En litterair Don Quixote“ (en ret interessant Idee at udarbejde en comisk Roman: „En litterair D. Q.“) I A 146.

„Den sindrige Herremands Don Quixote af Mancha Levnet og Bedrifter“ se Cervantes Saavedra, Miguel de.

„Der sinnreiche Junker Don Quixote von La Mancha“ se Cervantes Saavedra, Miguel de.

„El ingenioso hidalgo Don Quijote de la Mancha“ se Cervantes Saavedra, Miguel de.

Don Quixotisk, et (I en saadan Stræben [en stundesløs Stræben] maa der bestandig blive noget D. Q.) I B 2 p. 173.

Don Ranudo ([En Forfatter] skulde ikke ... forlyste sig ved som en D. R. at ramse Listen op paa sine Værker [cf. Holbergs „Don Ranudo de Colibrados eller Fattigdom og Hoffærdighed“]) IV B 59 p. 220.

Dorner, Isaak A. ([Om D.s Kritik af Julius Müller, fordi denne urgerer den enkelte Personlighed; cf. Julius Müllers „Die christliche Lehre von der Sünde“]) X, 2 A 500 p. 355.

(det Urigtige hos D. er at betragte Msket ikke oprindeligt lagt an paa at være den Enkelte) X, 2 A 500 p. 355.

([Om D.s Opfattelse af Forsoning og Frelse; cf. Julius Müllers „Die christliche Lehre von der Sünde“]) X, 2 A 500 p. 356.

Dorph, Niels V. ([Henviisning til „De jyd-ske Zigeunere og en rotvelsk Ordbog“]) I A 326.

([„Pigen i Lyon“, Comedie i 5 Acter af Bulwer, ovsr. af N. V. D.]) VI A 118*.

Dovenskab (I Forhold til ... D. behøver Disciplinen ikke videre end at decretere Straffen) XI, 1 A 167.

Drachme (Indbegreb for 1 D. [cf. Platons „Kratylos“]) IV B 117 p. 292; p. 296. (har det ringe Cursus „til een D.“, som jeg [Johannes Climacus] har gennem-gaaet, ... besnæret mig, [hvorledes da] ... „det store til 50 D.“ [cf. Platons „Kratylos“]) V B 24 p. 84–85.

Drama (i D. er [Helten] sin egen Skjebne [i Excerpter af Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“]) III C 34 p. 270.

(Opgave til et D.: En Skuespiller i hans personlige Existents) VI A 117.

(saaledes forstaaer jeg mit Liv: dette den uendelige Comiks D. [jeg ved at eksistere

dersteds, har ladet Kjøbenhavn opføre] er for mig et Martyrium) IX A 471.

Drama, antik (I det antike D. var Kjærlighed ikke Drivhjulet. Nu derimod i den nyere) IV C 122.

Drama, lyrisk (lyrisk D. [opregnet i Schema over den sig udviklende Comoedie]) I C 124.

Drama, speculativ (skal det speculative D. være Tidens Fordring ... , saa vil man faae at see, hvilke uhyre Fremskridt man har gjort siden Shakespeare) V B 150,5.

dramatisk (saavel det Antike, som det Romantiske og det abs. Skønne har sit lyriske – sit episke – sit dramatiske) I C 225.

([Om Forholdet mellem dramatisk og episk Collision i Excerpter af Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“]) III C 34 p. 270.

([Om den dramatiske Helt i Excerpter af Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“]) III C 34 p. 270.

([Om den dramatiske Poesie i Excerpter af Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“]) III C 34 p. 271–272.

(Abailard lod sig ypperlig behandle dramatisk) IV A 31; 177*.

(Dramatisk Motiv. [Om Giordano Bruno]) X, 2 A 516 p. 372–373.

„Ueber dramatische Kunst und Litteratur“ se Schlegel, August W. v.

„Die Kunst der dramatischen Darstellung“ se Röscher, Heinrich T.

„Dramaturgie“ se Lessing, Gotthold E.

Dreng (D.s Tilfredshed i Familie og Skole (Kirke og Stat) ... er det andet Stadium [af Livets fire Stadier]: den græske Mythologie) I C 126 p. 309.

(livagtigt at see mig selv som lille D. i min grønne Trøie og graae Buxer løbe afsted) II A 238 p. 109.

(af D. vil jeg ikke dømmes) III B 2.

(Det Forfærdelige med den Mand, der engang som lille D., da han gik og vogtede Faaer ... paa en Høi stod op og forbandede Gud) VII, 1 A 5.

([Om et Avertissement i „Adresseavisen“ angaaende Bekjendtgjørelse af en lille D.s Død]) VII, 1 A 36.

(„D. skulle dømme Eder“ [cf. Jes. 3,4]
... Det passer paa vor Tid – D. skrive
i Bladene o:s:v)

VII, 1 A 58; IX A 206 p. 103;

X, 6 B 254.

(dette er Straffen over Danmark, ..., et
Folk, hvor Skole-D. ere Dommerne)
VIII, 1 A 531*; X, 2 A 48 p. 35.

(man er næsten ifærd at opdrage ...
Børnene til at forhaane og bespotte Alt
..., som ønskede man at faae den Spaa-
dom opfyldt ...: D. skulle dømme Eder
[cf. Jes. 3,4]) VIII, 2 B 73 p. 137.

(det er for meget forlangt af en For-
fatter, at han skal gjøre sine Skrifter
publici juris – for at blive bedømt af
Daarer og D.) X, 5 B 36.

(Allerede som D. var jeg mig min Klog-
skab bevidst) XI, 1 A 277 p. 221.

Drengkjerlighed (En psykologisk Be-
mærkning om Oldtidens D.)

X, 2 A 536 p. 387.

Drengestreeg (Naar et Land vil tillade en
Dreng at gjøre D. ... skal Landet be-
trygge ... at han ikke bliver gjort til
et Genie paa Grund af hans D.)
IX A 157 p. 75–76.

(hvad skal det blive for en næste Gene-
ration ... [naar] Forældre og Børn ene-
des om ... at deltage i D. Thi hvad
var „Corsaren“ Andet) X, 1 A 46.

Drift (Definition af D. i Excerpter af
Erdmanns „Vorlesungen über Glauben
und Wissen“)

II C 38–43 (i Bd. XIII p. 146).

([Definition af D. i Excerpter af Rosen-
kranz „Encyklopädie der theologischen
Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 185).

(jeg synder [ikke] ved at gifte mig, da
jeg tværtimod stræber ... at forvandle
D. til det Sædelige) V B 53,38.

(kun forsaavidt er det Sexuelle det Syn-
dige, som D. noget Øieblik viser sig blot
som D., aandeligt talt, i sin Nøgenhed)
V B 53,38.

(med stigende Cultur voxer Msket i Be-
vidstheds-Livets Tiltagen ... fra D.s
Umiddelbarhed) XI, 1 A 259 p. 209.

Drift, religiøs ([Om den religiøse D. i

Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen
über Glauben und Wissen“])

II C 38–43 (i Bd. XIII p. 146).

Drikkeviser (Sammenstilling mellem vore
Kjæmpeviser og ... D. ... kunde være
betydningsfuldt for at see den i Natio-
nen grundede musicalske Tone) I A 147.
(Constantin Constantius foreslog, at de
skulle afsynge en D. [i Udkast til „In
vino veritas“]) V B 172,12; 187,13 p. 327.

Drillepind (Eventyret om D.)

VI A 142; 143; 144.

Drillerie (Det er disse smaa D., der saa
meget forbitte Livet) I A 335.

(D. er et ypperligt Explorations Middel)
III B 122,18.

Droskekudsk ([En D.s Replik om en fuld
Kudsk]: „han har faaet Noget af den
Retning som ledsager Een til Rende-
stenen“) VII, 1 A 1.

Droysen, Johann G. ([„Des Aristophanes
Werke“. Uebers. v. J. G. D.])

III B 179,57*; VII, 1 A 12*.

Drukkenskab (Naar man siger, at Msket
ved D. sætter sig under Dyret saa ligger
deri en Anerkjendelse af at der i Msket
slumrer en Syndighed) II A 743.

dræbe (jeg dræber mig selv dagligt [Sen-
tents i et Træsnit i Arndts „Vier Bücher
vom wahren Christenthum“]) II A 16.
(At Tiden ... er ell. dog kan være
Mskets værste Fjende, er ogsaa ... ud-
trykt i ...: at dræbe Tiden ... og om-
vendt at Tiden er En dræbende lang)
VII, 1 A 237 p. 155–156.

Drøm (Som Moses til Josua forholder vort
Livs poetiske Morgendrøm sig til dets
Virkelighed) II A 165*.

(Jeg er i denne Tid [Mai 1839] i den
Grad ulukkelig, at jeg i D. er ubeskrive-
lig lykkelig) II A 415.

(en D. indenfor en drømt Existents ...
[virker] saa uendeligt forflygtigende)
III A 95.

(hvor underligt gaaer dog ikke min Ung-
doms mørke D. i Opfyldelse, og der-
for hvor hjemlig føler jeg mig ikke i
den!) VIII, 1 A 162 p. 81.

(Man maa dog have levet paa en lang
eenfoldigere Maade, den Gang man

troede, at Gud i D. viste En sin Villie) X, 2 A 258.

(vor Tids ringe Forestilling om D. [hænger] ogsaa sammen med den Spiritualisme, der bestandigt trænger paa Bevidsthed) X, 2 A 258.

drømme (der gives især hen mod Foraaret, naar Naturen ... vaagner en Smule, men atter slummer ind igjen ... visse Dage, hvor Naturen synes saa drømmende) II A 404.

(Träume ich denn, oder träumt diese phantastische Nacht vom mir? [Cit. fra] „Dichter und ihre Gesellen“. Novelle v. J. F. v. Eichendorf) II A 405.

(Søvnen bør ikke forstyrres af Drømme. ... Men man bør drømme vaagen [Udarbejdelse til Diapsalmen „Min Tid deler jeg saaledes: ...“]) III B 179,18. (i Grunden var dog Pilatus Hustrue, som drømte om Dagen, mere vaagen end Pilatus, som ikke drømte om Dagen) X, 1 A 243.

Drømmen (den romantiske Tid jagede og fiskede (... Den hele D. om, hvad man muligen kunde fange etc.)) I A 132.

Drømmende, det (Det D. hæver sig i bestandig høiere og høiere Potentser) III A 95.

Drømmerie (Er da Alt D. og Skuffelse) I A 91.

Du (Al personlig Meddelelse og al Personlighed er gaaet ud; Ingen siger „jeg“ eller taler til et „Du“) X, 1 A 566 p. 359.

Du skal se Du skal.

drikke Duus (de udvortes Hjælpemidler, hvorved man vil lappe paa [Venskab] (ved at drikke D. etc. etc.)) II A 22. (drikke D. med Skarpretteren [cf. Holbergs „Mester Gert Westphaler“]) IX A 493 p. 284; X, 6 B 177.

Dualisme (Den Betragtning, der seer Livets Duplicitet (D.) er høiere ... end den, der søger efter Eenheden) IV A 192.

dualistisk ([Om de dualistiske Religioner i Excerpter af Rosenkranz „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“])

II A 92 p. 57.

dubitatio (Tvivl kommer af Tve ligesom

Zweifel og dubitatio [i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 282).

(Loquor de vera dubitatione in mente, ... [Cit. fra Spinozas „Tractatus de emendatione intellectus“])

IV B 1 p. 103.

dubito (dubito (duo). Zweifeln (Zwei) tvivle (tve) [i Udkast til „De omn. dub. est“, Pars II]) IV B 13,2.

Duchâtelet se Parent-Duchâtelet, Alexandre J. B. B.

Dukke ([Barn – D. – Moder]) VIII, 1 A 208.

Dukke, cartesiansk ([Sammenligning med cartesianske D. i Udarbejdelse til „Phil. Smuler“]) V B 5,5.

Dumas, Alexandre (Hertugen af Richelieu [i „Gabrielle de Belle-Isle“. Drama i 5 Acter af A. D., ovrs. af Th. Overskou]) III B 41,5*.

([Om „Kean“. Skuespil i 5 Acter af A. D., ovrs. af C. Borgaard]) VI A 117*.

Dumhed (Forskjellen mellem Mskene er egentligen blot den, hvorledes de sige D.) VIII, 1 A 110.

(Der er ... ingen Magt saa herskesyg som D. ... den er jo ogsaa ... kun meget maadeligt sit Herredømme sikret) VIII, 1 A 430 p. 188.

(bestyrke Mskene i deres elskede D. ... , under Skin af at hjælpe dem til Sandhed og Klarhed: saa bliver Du forgudet) VIII, 1 A 494.

(ved enhver Opoffrelse virkelig at hjælpe [Mskene] lidt til Klarhed ... Det lønnes med Forhaanelser ... (D.s og Misundelsens)) VIII, 1 A 494.

(der maa naturligviis ingen Opposition være ... Fordi Oppositionen er kommen til Regjeringen! Leve den mskelige D.! Det kan man kalde Frihed) VIII, 1 A 614.

(hvo kunde falde paa, at der i det Barn, som var ganske liigt andre, boede et saadant Fond af D., som nu ... udfolde sig) XI, 1 A 113.

(Oplysnings eller kunstig D.)

XI, 2 A 233.

Dumme, den (den farligste Conspiracy ... naar de D. ikke forstaae Dig, og de, der kunne forstaae Dig misundeligt bestyrke de D.) VIII, 1 A 494.

„*Dumriana eller Indfald, Anecdoter og Charactertræk af Claus Dumrians Levnet*“ se Bjørn, Lauriz N.

Dunkers ([Om Franklins Omtale af Sekten D. i „Benjamin Franklin's Leben und Schriften“ ... bearb. v. A. Binzer]) X, 4 A 73.

Duport, Pierre ([Cit. fra „Qvækeren og Dandserinden“]. Lystspil i een Act af Scribe og P. D., ovrs. af Johan Ludvig Heiberg]) I A 23*.

Duplicitet (Har [opposita juxta se posita magis illucescunt] speculativ Gyldighed, saa er Livets D. statueret) IV A 4.

(Den Betragtning, der seer Livets D. er hoiere ... end den, der søger efter Eenheden) IV A 192.

(Tvivlens Mulighed ligger da i Bevidstheden, hvis Væsen er en Modsigelse, der er frembragt ved og selv frembringer en D.) IV B 1 p. 146; 12 p. 173–174*.

(D. er Realiteten og Idealiteten, Bevidstheden er Forholdet)

IV B 1 p. 146; 12 p. 173–174*.

(Denne D. [Idealitet – Realitet] laae og-saa ... i de fleste Sprog, dog ikke i det græske)

IV B 1 p. 148–149*; 12 p. 174; 13,2*.

(Tvivlens Mulighed ligger da i Bevidsthedens D.) IV B 14,6.

„*Eine Dupplik*“ se Lessing, Gotthold E.

Duvaucel, Alfred ([Om den franske Naturforsker D.s Vanskelighed med at skyde Enteller]) I A 133.

Duveyrier, Anne Honoré J. ([Sammenligning med Mélesville [Pseudonym for D.] og Charles D. „Michel Perrin eller Politispionen, uden at vide det“. Vaudeville i to Acter, bearb. af Th. Overskou]) X, 2 A 487*.

Duveyrier, Charles ([Sammenligning med Mélesville og C. D. „Michel Perrin eller Politispionen, uden at vide det.“ Vaudeville i to Acter, bearb. af Th. Overskou]) X, 2 A 487*.

Dvaskhed (at Mskene ved Hjælp af Sand-

sebedrag bilde sig ind at være alvorlige. Dette er D.s Misforstaaelse)

IX A 257 p. 145.

Dverg ([Om en D.s Anseelse i det ottomaniske Rige; cf. Flögels „Geschichte der Hofnarren“]) VII, 1 B 50.

Dyb (Først da er et Mske paa D., naar Evigheden er hans eneste Medhold) VIII, 1 A 73.

([Gud] hverken kan eller vil indlade sig med Nogen, som ikke springer ud paa D.) XI, 2 A 50 p. 57.

Dybsind (D. er den dybe existentielle Gjennemførelse af en Idee, som umiddelbart corresponderer med Gud) VII, 2 B 235 p. 58.

(D. er ikke en Yttring, et Udsagn, men en Existeren) VII, 2 B 235 p. 59.

(D. staaer i et væsentligt Forhold til det at handle) VII, 2 B 257,22.

(D. er den dybe existentielle Gjennemførelse af en Idee, som gennem Samvittigheds-Forholdet corresponderer med Gud) VIII, 2 B 12 p. 54–55.

(den moderne Speculations Grund-Skade, er at man har ... : forvexlet D. og Myndighed, det Intellectuelle og det Ethiske) VIII, 2 B 19 p. 72.

dybsindig (At spørge om Christus er dybsindig er Blasphemie)

VII, 2 B 235 p. 147.

Dybsindige, det ([Om det D. i intellectuel Forstand i et religieust Foredrag])

VII, 2 B 235 p. 147–148.

Dybsindighed (det er Affectation naar der er saa megen Tale om at tilegne sig Chrstd. og tro Christus formedelst Lærens D.) VII, 2 B 235 p. 149.

(Al denne Sludder om D. hvad er det andet end „for denne vanartede Slægt“ ... at skamme sig ved Chrstd.)

VIII, 1 A 436.

Dyd ([de Christne ansaae Hedningernes] D. for glimrende Laster)

I A 99 p. 70.

(Betydningen af det at vælge sig selv, og at deri ligger D., er udtrykt i det græske Sprog: ἀρετήν er αἰρετήν)

IV A 235.

([Om Spinozas Opfattelse, at D. maa

eftertragtes for sin egen Skyld, cf. „Ethica“) IV C 1 p. 401–402.

(D. er et Tal, der taget ligemange Gange bliver lige [i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“])

IV C 3 p. 375.

([Om den Sætning hos Aristoteles, at D. er Middelveien, cf. „Ethica Nicomachea“]) IV C 16; 25 p. 283.

([Om Aristoteles' Distinction mellem D. og den fri Handling i „Ethica Nicomachea“]) IV C 17.

(Identitæten af D. og Skjønhed sees ogsaa af Aristoteles: [Cit. fra „Ethica Nicomachea“]) IV C 22.

([Om Forstands-D. i Aristoteles „Ethica Nicomachea“]) IV C 25 p. 283–284.

(den rene Philosophie ... [løber] ud paa: at Viden ... er D. Denne Sætning opstillede allerede Socrates ... Den christelige Lære er omvendt: at D. er Viden) IV C 86.

(den elendigste [Tilstand]: ... at være riig paa Sandheder og fattig paa D.) V B 216,3.

(D. har sin Løn i Utaknemlighed ... D. har sin Løn, – den lønnes med Døden) VII, 1 A 146.

(Istedenfor al denne Prædiken om høie D. ... om at elske Gud o:s:v: ... burde man hellere engang sige: Indlad Dig aldrig med Gud) VIII, 1 A 77 p. 37. (Medlidenhed er den eneste offentlige D. i Danmark) X, 1 A 226.

(dette Socratiske er af yderste Vigtighed for det Christelige: D. lader sig ikke lære ... den er en Kunnen, en Udøven, en Existeren) X, 2 A 606.

(i Forhold til D. er det med saa særlig Eftertryk bestandig: indenad, indadvendt, „den Enkelte“) X, 2 A 606.

(At fordre D., det vilde være for meget [i vor Tid], lad os ikke være ubillige ...; saa hjælper man sig med: nitid Nederdrægtighed) XI, 1 A 98 p. 69–70.

(det at ansees for at være et Indbegreb af D. er ingenlunde just saa sikkrende mod qvindelig Efterstræbelse)

XI, 1 A 256 p. 207.

(I „Platons Stat“ [ovrs. ... af C. J.

Heise] anføres et Ord af Phokylides: at naar man ... har nok at leve af, bør man udøve D.) XI, 2 A 7 p. 8.

(At det christeligt skulde være saaledes som det af Hegel [i „Geschichte der Philosophie“] blev doceret ... at kun den sande D. kan vise sig i Staten ... er naturligviis Galimathias)

XI, 2 A 108 p. 114.

(langt ... fra, at Plato har Ret i for at blive opmærksom paa D. at studere dem i Staten [cf. „Platons Stat“ ovrs. ... af C. J. Heise]) XI, 2 A 108 p. 114.

Dyd, affecteret (Blandt alle glimrende Synder er de affecterede D. de værste)

VI A 27.

Dyd, christelig (den sande chrst: Tro ... udvikler af Kjærlighed den rene christ: D. [i Referater af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 109).

([Om hvorledes den christelige D. fremstilles i Skriften i Referater af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 110–111).

(alle christelige D. i den u-virkelige Fare ... er ligesom Heltemod i Fredstid)

VIII, 1 A 144.

(Forsigtighed er ogsaa en christelig D.) X, 6 B 116 p. 149.

(i denne syndige Verden ... lader man Iagttagelse af borgerlig Retfærdighed gjælde for christelig D.)

XI, 2 A 264.

Dyd, min (det er ... „ikke for min D.s Skyld“ [Cit. fra „Indøv. i Chrstd.“], at jeg har saa dybt et Indtryk af Chrstd.) X, 2 A 476.

(det kunde ende med at jeg kom til at lee [hvis en Kvinde lagde an paa mig]. Men Grunden er ... [ikke] min store D. ... men – mit Tungsind)

XI, 1 A 256 p. 207.

(jeg er, ak ikke for min D.s Skyld, ubetinget i Styrelsens Magt)

XI, 3 B 68 p. 119.

Dyd, sædelig ([Om Opfattelsen af de sædelige D. i Aristoteles' „Ethica Nicomachea“]) IV C 16; 25 p. 283.

Dydige, den ([Om Zenos Opfattelse af den

D.; cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 54.

Dyds-Mønster (at være et D.s-M. ell. en Hellig er deels en meget generende Ansættelse i Livet, deels ... misligt for D. og Helligheden) V B 115,3.

Dydspligt (D. er Retspligtens Sandhed) II A 465.

Dygtig, en (i et saa lille Land som Danmark bør enhver Dygtigere først og fremmest arbejde for at opretholde Maalestokken) X, 2 A 306 p. 222.

Dygtighed (Hvad D. der er i et Individ kan man maale paa hvor langt han har imellem at forstaae og at ville) VII, 1 A 68.

(de betydeligere D. ... have alle ladet dette staae hen, at Chrstd. er til ... og saa har de meent at hjælpe lidt paa Manglerne i det Enkelte)

XI, 2 A 21 p. 23.

Dyr (Aristoteles siger ogsaa, at D. ... [ere] ufuldstændige Former [cf. „De partibus animalium“ og „De generatione animalium“) V A 15.

(Reent humoristisk har Betragtning af D. stor Nydelse ... det Humoristiske tiltager netop jo dummere D. ere)

VII, 1 A 238.

(Msket kommer mere og mere i Slægtskab med D.) VIII, 1 A 241.

(D.s Forestilling om at være sikker naar det er i Flokken, at Faren ligger i at komme uden for Flokken)

XI, 1 A 227 p. 180.

(Msket er en Synthese. Han er et D., men der er ogsaa en Mulighed af noget Guddommeligt i ham)

XI, 1 A 358 p. 277.

(Msket er ifølge Chrstd. en falden Aand, som til Straf blev degraderet til D.)

XI, 1 A 363.

(Du vil ikke være den Første. Altsaa Du savner Noget foran Dig ..., „Flokken“ : Du vil være D.)

XI, 1 A 453 p. 348.

(D. har det Fortrin for Msket, at det ikke kan tale. Det Eneste, der i denne Tilværelse taler er: dets Liv, dets Handlinger) XI, 2 A 222 p. 237-238.

Dyr-Aand (Ethvert Mske er Synthese er D.-Aa.) XI, 1 A 408.

Dyre-Bestemmelse (betragtet under [D.-B.] ... staaer jeg langt tilbage for [de fleste Medlevende]) VIII, 1 A 577.

(hvad selv Apostelen kalder „D.-B.“: Mængden) IX B 63,13 p. 373.

(saasnaert Mskene ere i Mængde føle [de], at de ere under [D.-B.s] Ugenerthed) X, 2 A 485 p. 345.

(det jeg mangler er D.-B. i Forhold til det at være Mske) X, 3 A 115 p. 88.

(Mængde, Numeres er D.-B. af det at være Mske) XI, 1 A 81; 227 p. 180; 370. (D.-B. gjør Livet mageligt, beqvemt, trygt) XI, 1 A 438.

(denne Tro paa Millioner ... hænger sammen med D.-B.) XI, 1 A 518 p. 394.

(Alt hvad der forkyndes i Retning af at samle Mske forholder sig ... til D.-B.) XI, 2 A 19 p. 19.

(de to Poler i det at være Mske: D.-B. – Aands-Bestemmelsen)

XI, 2 A 149 p. 160.

(Saaledes fæster Chrstd. sit Blik paa Tilværelsen, og seer strax: det Onde stikker i ... D.-B.s Overvægt over Aands-Bestemmelse) XI, 2 A 151 p. 163.

(„Ligesom de Andre“ ... det er D.-B.) XI, 2 A 211 p. 231.

Dyrehaugsbakken (Damer og Herrer [cf. Grundtvigs „Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther ... for Damer og Herrer“) erindrer om Dyrehaugsbakken) V A 94.

(man maatte hellere være Udraaber paa D. – det er mere alvorligt end paa den Maade at være den Alvorlige [som Martensen]) X, 1 A 106.

Dyrehaugs-Liv (Et Par Billeder fra Charlottenlund, fra D.s-L. [i Udarbejdelse til „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“) III B 94.

Dyrehaugstour (Der er noget besynderligt ironisk i Københavnerne D.) I A 73. (har Noget tilfælles med D. og andre cordiale Forlystelser, saadan bataillonsvis at frelses evigt) XI, 2 A 434 p. 429.

Dyreliv (At det kan falde noget Mske ind, qua idyllisk Digter at identificere sig ell.

det at være Mske med D. . . . : er mig ubegribeligt) VII, 1 A 238.

Dyre-Menneske (for [den laveste Classe] eksisterer en Forfatter ligesom ethvert andet Mske kun qua D.-M.)

VII, 1 A 147 p. 93.

(Mellem det at være Aands-Mske og blot D.-M. er der en heel Qualitets Forskjel) XI, 1 A 225.

(Mske-Tilværelses Collisionen . . . ligger nu i, at D.-M. styrte ind paa Aands-Msket eller hidses paa ham) XI, 1 A 225.

(„Massen“ er, christeligt, Fortabelsens Categorie, thi den svarer til „D.-M.“) XI, 1 A 227 p. 180.

(det naturlige Mske, D.-M. gyser nu engang . . . mere end for Døden . . . for det at blive ene) XI, 1 A 227 p. 180.

(jeg blev en Gjenstand for de D.-M.s bestialske Behandling . . . blandt hvilke jeg lever, og hvem jeg altid har elsket og elsker) XI, 1 A 273 p. 219.

(D.-M. forholder sig umidd. til Tallet, det er hvad han troer paa)

XI, 2 A 434 p. 427.

(man tager Livet af D.-M. ved at tage Tallet fra det) XI, 2 A 434 p. 429.

(At berøves Mske-Tallet . . . er hvad D.-M. meest . . . af Alt frygter, thi qua Dyre-Skabning er han i Mske-Frygt)

XI, 2 A 434 p. 429.

Dyre-Natur (man kjender i Forhold til det at være Mske D.-N. paa dette . . . : „jeg vil ikke være den Første . . .“)

XI, 1 A 453 p. 348.

Dyre-Side (skaf bare Batailloner, Legioner . . . : saa er Aand gaaet ud . . . det bliver ved D.-S. af det at være Mske) XI, 2 A 434 p. 427.

(naar Idee skal anbringes bliver Mskene saa forbittrede, at D.-S. kommer ret frem) XI, 3 B 199 p. 332.

Dyre-Skabning (Hvad bryder vel Mskene sig om Aand. De fleste Msker er og bliver dog ubetinget D.-S.)

VII, 1 A 168.

(den Forbrydelse, som Mskene . . . straffe grusomt: den ikke at være som de Andre. Just dette beviser, at Mskene ere D.-S.) IX A 80 p. 43.

(Chrstd. behøves for at forklare Msket . . . : at han oprindeligt har været noget Andet, o: hvor . . . dybt han er sjunken ved at være blevet D.-S.) XI, 1 A 363.

(i Tidernes Løb har dette [lader os forene os] mere og mere taget Overhaand, saa Msket mere og mere er blevet blot D.-S.) XI, 1 A 438.

([Msket] er D.-S. og Aands Mulighed. Men D.-S. behøver ingen højere Vished end Tallet) XI, 1 A 512 p. 389.

([Msket] gebærder sig saa en masse som D.-S.) XI, 1 A 516 p. 393.

(Der er kun to Livs-Anskuelser, svarende til det Dobbelte Msket er: D.-S. og Aand) XI, 1 A 528.

(Msket er dog en D.-S.) XI, 2 A 19 p. 19.

(Saaledes maatte vel Chrstd. tale til et Mske, der vil gifte sig . . . vil Du forplante Slægt . . . qua D.-S. – eller qua Aands-Mske) XI, 2 A 150 p. 161.

(Naturligt centraliserer Msket Tilværelsen: paa Slægts-Forplantelse, her ligger hele hans Egoisme qua D.-S.)

XI, 2 A 150 p. 162.

(Den nulevende Mske-Slægt er i den Grad aandløs, at . . . den eneste Selvfølelse der haves er omtrent i Retning af D.-S.) XI, 2 A 198 p. 213.

(Den Idealitet, hvilken tabtes og hvorved Degradationen til D.-S. blev desto føleligere . . . er, som havde den aldrig været) XI, 2 A 201 p. 216.

(det at være til som D.-S. er for Aand et tvetydigt Gode) XI, 2 A 242 p. 253.

(Chrstd. forstaaer, at for Aand er det at være til som D.-S. Lidelse)

XI, 2 A 242 p. 253.

(at blive saa omtrent blot D.-S. er Veien til at gjøre sig Livet allerbequemst) XI, 2 A 246 p. 256.

(Aand sat sammen med en Tilværelse som D.-S. giver Lidelse)

XI, 2 A 246 p. 256.

(naar jeg er . . . en D.-S., saa er „Aand“ . . . frygteligt som Døden, og det at elske Aand det Frygteligste)

XI, 2 A 426 p. 418.

(For, christeligt, at frelses . . . maa Livet tages af D.-S.) XI, 2 A 434 p. 429.

(Chrstd. er just at frygte Gud ... i Modsætning til hvad Msket qua D.-S. frygter meest af Alt: Mske-Tallet) XI, 2 A 434 p. 429.

(i denne syndige Verden ... har man ... for Skik nærmest at kalde den menige Mand, den Eenfoldige D.-S. Men herimod protesterer jeg)

XI, 2 A 434 p. 430.

(Præster, Professorer, alle disse eed-fæstede D.-S.) XI, 3 B 199 p. 333.

Dyre-Slægt (derved [at Begrebet Mske-S. indeholder Begrebet Individ] adskiller dette Begreb sig fra Begrebet: Dyre-slægt) V B 53,15.

([Den, der er] opdraget som var et Mske i Slægtskab med Guderne, og nu sendt ud i den D.-S. Msket: han vil komme til at lide) VIII, 1 A 499.

dyrisk (Friheden tabt dyrisk [i Udarbejdelse til „Begr. Angst“, Cap. IV]) V B 60 p. 133–134.

Dyriske, det (Det D. er at æde at ville leve af et andet Mske af hans Qvaler og Lidelser) XI, 1 A 358 p. 276.

Dyrtid (D. og Brød-Urolighederne ere i høi Grad understøttende og opvækkende i Forhold til min Forfatter-Existents) VIII, 1 A 172.

Dæmon ([Oversigt over N.T.s Forstaaelse af D. i Referater af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 64–65).

(K[irke]fædrenes Beskrivelse af D. passer i mange Maader paa vor Tids Politikere) II A 436.

(Christus antog ikke, at D. kunde ud-drives ved Djævelens Hjælp [cf. Matth. 12,24–29]) II C 7.

(Derfor var Socrates' D. altid blot fra-raadende, fordi Socrates' Guds-Forhold var et dialektisk) IX A 242.

([Anti-Climacus mener] stundom ogsaa, at Chrstd. egentlig kun er for D., dette Ord dog ikke taget i Retning af Intellectualitet) X, 1 A 517.

([Om Leporello som D.])

X, 5 A 160.

(Saasnart der ... kommer et Mske, som fører en Primitivitet med sig ... springe

D. op ... thi her bliver Noget for os, sige de) XI, 2 A 46 p. 51.

(en saadan Existeren [som forholder sig til Begreberne bliver] en Kamp med D. ..., som ellers slet ikke vise sig at være til) XI, 2 A 63 p. 73–74.

„Vorlesungen über den Ursprung der Lehre von Dämonen und Schutzgeistern in der Religion der alten Griechen“ se Solger, Karl W. F.

Dæmoniæus (vi seer ... i Evangelierne, at D. have en Bevidsthed om Christus ... men de ønske ogsaa, at Christus vil forlade dem) II A 144.

dæmonisk (Som alle dæmoniske Naturer forraader Du [A i „Enten – Eller“] ofte paa en besynderlig ufri Maade Dit Væsens inderste Forhold) III B 181,2.

(den dæmoniske Indesluttethed) V B 57,2; 58.

(En dæmonisk Viden, det Ord forekommer hos Apostelen Jakob) V B 60 p. 134.

(Enhver Bevidsthed der ikke har Evighedens Bevidsthed i sig er eo ipso dæmonisk) V B 60 p. 136.

(den Figur [Quidam] jeg [Frater Taciturnus] har lagt an er en dæmonisk Individualitet i Retning af ... det Religiøse) V B 148,4.

(jeg har ... havt en Tilbøilighed til næsten dæmonisk at ville tvinge mig selv til at være stærkere end jeg er) X, 1 A 513.

(Reduplicationen ... er den dæmoniske Bevidsthed: at kunne være ... saa og saa meget Forbryder om Aaret – og paa samme Tid elskværdig ... o:s:v:) X, 4 A 214 p. 118.

(naar Katastrophen slaar ud og forklaarer sig til religiøs Bevægelse ... saa vil der ... fremkomme dæmonisk inficerede Skikkelser) X, 6 B 41 p. 49–50. (dæmonisk forstaaet, siges [det] af den samme Tid om sig selv: det er Religiøsitet vi behøve ... dæmonisk Religiøsitet) X, 6 B 41 p. 50.

Dæmonisk, en (En D. i N.T. siger [til] Christus ...: *τι μοι και σοι*, dette er Formlen) V B 60 p. 133–134.

Dæmonisk, et (paa hver Generation i Gjen-

nemsnit gaaer [der] saa og saa mange Portioner D.) V B 56,9.

(Saasnart jeg ikke er fri i det Religieuse er der noget D. deri) V B 60 p. 138.

(at udgive det Hele i eet Bind [„Fuldendelsens samtlige Skrifter“], med Det om mit Forfatterskab: havde dog ... ogsaa noget D.) X, 1 A 519 p. 333.

Dæmoniske, den ((μογικς λαλων) (den D. der var stum) [cf. Luk. 7,32]) VII, 1 A 226. (Christus opsøgte de D.)

X, 2 A 236 p. 175.

(Slægten som saadan ... den er i den Grad angst for D. ..., at den ingenlunde engang vil høre at der er Trøst ... for den) X, 2 A 236 p. 175.

(det Farligste er, naar de D. selv blive Apostle ... selv Religionsstiftere)

X, 6 B 41 p. 50.

Dæmoniske, det (i Folkesagnet er det dæmoniske væsentlig musicalsk) II A 180. (Det D. er det Pludselige – En anden Side af det D. er det Kjedsommelige ... hvorved det gaaer over i det Komiske) IV A 94 p. 35–36.

(„Forførerens Dagbog Nr. 2 Et Forsøg i det D.“ af Johannes Mephistopheles) IV A 181.

(Den uskyldigste Form af det D.)

V B 57,1.

(en Udvikling af det D. 1) den dæmoniske Indesluttethed ... 2) det Pludselige ... 3) det Kiedsommelige ...)

V B 58.

(det Mimiske er det bedste Udtryk for det D.) V B 58.

(Naar det D. er Angst for det Onde, da er det den ophævede Frihed der ængstes for at blive Frihed) V B 60 p. 133. (Exemplar paa denne Skikkelse [Friheden tabt dyrisk] af det D. frembyder Livet rigeligt) V B 60 p. 133.

(Dette intellectuelle D. ... er Angst for det Gode) V B 60 p. 135.

(saasnart Inderligheden mangler, har jeg en Bestemmelse af det D.)

V B 60 p. 135.

([Om enten Overtro eller Vantro som Udtryk for det intellectuelle D.])

V B 60 p. 135–136.

([Om] at fremstille de i vor Tid almindeligste Former af det intellectuelle D.) V B 60 p. 136.

(det D. kan vel ved det Pludseliges Overfald ... faae et Mske ufri i sin Magt) VII, 2 B 235 p. 60.

(Det, fra Fødselen ... af at være saaledes udseet til Offer ... at ubetinget Enhver vilde have Medlidenhed med ham ... er det D.s Begyndelse) VIII, 1 A 161.

(Det at holde det tvivlsomt hvad man vil in toto ... det er ogsaa det D.) IX A 234 p. 131.

(mellem Gud og Mske er der en Strid ... om det D. er det Onde, eller det er det Gode) IX B 63,13 p. 374.

(I Forhold til ... det D. som det Religieuse gjælder det om at være en stor Egoist : ... Subjektivitet)

X, 1 A 65 p. 50.

(at forvexle sig selv med Idealiteten (dette er det D. i [Anti-Climacus])) X, 1 A 517.

(hvor Mange forstaae sig paa det D.; og just Reduplicationen er det D.) X, 4 A 214 p. 119.

(det D. indeholder altid det Sande omvendt) X, 6 B 40 p. 49.

(det Sande er tilstede i [det D.s Replik], saasnart den vendes om) XI, 1 A 270.

(det D. veed selv, idetmindste i en Art clairvoyance, hvilket Lægemidlet er) XI, 1 A 270 p. 218.

Dæmonologie ([Om D. i N.T., G.T., Apocrypher, hos Philo og Josephus, i Referater af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 65–66).

døbe (Vanskeligheden med at Skabelsens Mirakel vederfares en Tilværende har man skubbet tilside ved at blive døbt som Barn) VI B 73,2; 98,82.

(skjøndt Alle ere døbte, ere „der Tusinder ... som henleve deres Liv, uden ... personligt Forhold til Christus“ [cf. Martensens „Den christelige Dogmatik“]) X, 1 A 612.

(den latterlige Paastand [i Christenheden], at alle Msker ere Christne, fordi

de ere døbte som Børn) X, 2 A 80.
(at vi ere døbte som Børn ... deraf
bevise vi [i Christenheden], at vi ere
Christne ... lutter Sandsebedrag)

X, 6 B 261 p. 432-433.

(at berolige Mskene blot derved at de
ere døbt, ... denne objektive Beroli-
gelse Christus kom for at tage bort)
XI, 3 B 106.

(Jordemoderen ... har anbefalet just
ham som den eneste Præst, der virkelig
har „Gaver til at døbe Børn“)

XI, 3 B 303,5.

Død ([Om Mskets Tilstand efter D.])

I A 41.

(De, der blev kaldte i D.s Time; Røve-
ren) II A 581 p. 215-216.

(lade en Mand, der var ifærd med at
skulle døe, sige til D. - dersom Du ikke
døer, slaar jeg Dig ihjel) II A 696.

(D. er Personlighedens høieste Skranke
[i Referat af Martensens Forelæsninger
over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 59).

(D. er ... kun et Moment hvorved
Msket mere inderliggjøres [i Referat af
Martensens Forelæsninger over „Spe-
culativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 113).

(D. er den uendelige Humormist, der om-
fatter Alt) III A 51 p. 24-25.

(fordi der i D. er den uhyre Alvor, derfor
er D. selv den Belysning, hvori store
Lidenskaber ... ere transparente)

III A 51 p. 25.

([Udtalelse af Socrates i „Apologia“ om
D.; cf. „Platons Leben und Schriften“,
v. G. A. F. Ast]) III B 4.

(Kom Søvn og D., Du lover Intet, Du
holder desmere [i Udarbeidelse til Dia-
psalmen „Usle Skjebne! ...“])

III B 179,32.

(Jeg døer D. [cf. 1. Mos. 2,17; 3,4; i Ud-
arbeidelse til Diapsalmen „Hvor er dog
Kjedsommelighed rædsom ...“])

III B 179,58 p. 206.

(D. er ... narret, naar den finder mig
død iforveien [i Udarbeidelse til Dia-
psalmen „Enten - Eller et extatisk Fore-
drag“]) III B 179,63 p. 210.

(vor Herre Jesus Christus ... overførte
de Troende fra D. til Livet)

III C 1 p. 242.

(hvad vilde Du kalde denne Tilstand
[i hvilken Du følte, at Gud havde glem-
t Dig] andet end D. ...?)

III C 1 p. 243-244.

(det at døe er Vinding ... fordi vi i D.
vinde en heel og uforstyrret Besiddelse
af det, vi her i Livet kun havde stykke-
viis) III C 1 p. 249.

(En humoristisk Individualitet træffer
sammen med en Pige, der engang har
forsikret ham, at hun vilde tage sin D.,
hvis han forlod hende) IV A 152.

(det eneste Visse [i dette Liv] er det
Eneste man ikke med Vished kan faae
Noget at vide om: D.) IV A 187.

(den tragiske Helt, hvis Livs-Betydning
ligger i Handling ... bliver udødelig
efter sin D.) IV B 93,2.

(Jøderne udtrykte ..., at det at see Gud
var D.) V A 78.

(Tanken om D. er min Dandserinde)
V B 29.

(saa gaaer D. over min Grav) V B 99,10.
(hun tog sin D. af Sorg og ulykkelig
Elskov ... Godt er det for Pigerne at
de ikke skal begraves hver Gang de døe)
V B 176,7.

(kun D. er mere afgjørende [end Ægte-
skabet]) V B 181,2.

(Betragt det, der hvor D. næsten synes
at komme beleiligt og dog er det ikke
saaledes) VI B 112,2 p. 203.

(D.s Alvor forskjelligt fra Livets Alvor,
thi det er ikke D., som er alvorlig, men
Tanken om D.) VI B 119,1; 120,1.

(Spøgen som ligger i, at naar jeg er D.
ikke, og naar D. er er jeg ikke)

VI B 120,1.

(D.s Afgjørelse) VI B 120,1.

([Begrebsbestemmelse af D. i Udkast til
„Ved en Grav“])

VI B 120,2-18 p. 210-213.

(D. har denne Magt [at standse Tiden])
VI B 120,20.

([Om det ganske ugeneret at have en
Mening om D.]) VI B 120,21.

(D.s Uforklarlighed [skal] være det

Sidste, ligesom D. selv er det Sidste) VI B 120,22.

(i D. da fortryder man at man var in-consequent) VII, 1 A 109 p. 57.

(en bekymret Fader gjentager høitideligen Forsikringen om, at det vil blive Pigens [Regines] D.) VII, 1 A 126 p. 67.

(Næsten almdl. vil Du nuomstunder høre det sagt, at en pludselig og en hurtig D. er det Ønskelige ... man vil skubbe Tanken om D. af sig)

VII, 1 A 145.

(Dyden har sin Løn, – den lønnes med D.) VII, 1 A 146.

(Jeg har ofte tænkt mig i D.s sidste Afgjørelse) VII, 1 B 86 p. 284.

([Udkast til] Gravtale: D.s Afgjørelse) VII, 1 B 221.

(D.s Tanke. 3 Taler. 1) D. betragtet som Bedraget. 2) D. som den sikkre Fuldendelse. 3) D. som den sidste Ære. 4) D.s Trøst ... 5) D.s Haab. 6) D.s Seier)

VII, 1 B 228; 229; 230; 231; 232*; 233*; 234.

(Dersom D. havde denne Magt [at Ud-viklingen er færdig], saa var Intet lettere end at være Digter) VII, 2 B 235 p. 6. (At bruge D. som Conclusion er en Paralogisme, en μεταβασις εις αλλο γένος)

VII, 2 B 235 p. 7; 243,3.

(D. borttager in abstracto Livets Betingelse, og forhindrer derved enhver yderligere Forandring [af Livet in concreto]) VII, 2 B 235 p. 7.

(Elskov vier de Tvende til Forening, men D. vier dem til Skilsmisse)

VIII, 1 A 51.

(den Trøst: at D. er den Sygdom, der gjør Ende paa alle de andre)

VIII, 1 A 87.

(naar saa tilsidst D.s Leie er redet for Dig ... naar saa den Sidste har fjernet sig – saa bliver dog endnu Een tilbage ... – Gud) VIII, 1 A 89 p. 43–44.

(Da jeg forlod [Regine], da valgte jeg D. – netop derfor har jeg kunnet arbeide saa enormt) VIII, 1 A 100.

(Egentlig er det ikke Umagen værd at bryde sig om andre Msker end saadanne

der ... have haft ... Energie nok til hver Dag at betænke D.) VIII, 1 A 168. (Paa [Lithografiet af] ... Commandeur Sølling ... staaer underneden paa den ene Side: Armod og voldsom D., paa den anden Side: Velstand og naturlig D. ... dog „D.“ paa begge Sider) VIII, 1 A 207.

(Ellers kan dog den uskyldigt Forfulgte sige: min D. bliver en Straf over Eder – men Christi D. blev en Frelse ogsaa for dem) VIII, 1 A 330 p. 151–152.

(Individualitets-Replik: „... [jeg maa-ler] hver Dag Lænkens Længde ved at gaac til Tanken om D. – for Motions Skyld og for at holde ud at leve“) VIII, 1 A 406.

(Hver Gang et Sandheds Vidne lider den uskyldige D. ..., er det i Samtidens Øieblik altid den Dom: han er selv Skyld i det) IX A 124 p. 61.

(Veedmod: efter selv at have lidt ... en Forbryders D. for Sandheden – saa ... maatte sige [til sine Disciple]: ... lider det Samme) IX A 162.

([Om de Orthodoxes Syn paa D.]) IX A 391 p. 229–230.

(De Samtidige ... benytte Øieblikket, saasnart D. er indtraadt, til at sige det Modsatte, og saaledes forvirres Alt) X, 1 A 28 p. 20.

(Der er, naar Du [for Alvor indlader Dig med Chrstd.] ... kun een Trøst for Dig: D. ... Dog er D. heller ikke Trøsten. Men ... der er een Trøst: Evigheden) X, 1 A 190 p. 137.

(misforstaaet Springen fra det Ethiske til det Æsthetiske i Talen om D., naar det hedder: ikke vor egen D. ... men vore Venners D.) X, 1 A 233 p. 155–156. (da jeg saaledes stod ene ... med en Piges Anklage mod mig, at det blev hendes D. ...) X, 2 A 105 p. 81.

(den letteste Situation for det Christelige er ... D., just fordi saa er der ikke mere Tale om Stræben) X, 2 A 223.

(Det er dog Charakteristisk: Religieuse-teten ... anseer det for Fromhed: at længes efter D.) X, 2 A 313.

(i Grunden troer man ikke paa noget

evigt Liv, og man frygter D., derfor gaar Alt ud paa at holde Livslysten oppe) X, 2 A 313.

(i den ældre Tid ... forstod man, at, mskelig talt, er Chrstd. den Livs-Anskuelse, for hvilken kun een Situation er den gunstige: D.s) X, 2 A 452.

(D.s Tanke fortætter og concentrerer Livet) X, 3 A 14 p. 21.

(Chrstd. gjør ogsaa Livet intensivt ved Tanken om ... den nære D. ... Men saa faaer det Christelige een Vægt endnu paa, at det ... var muligt, at D. længe udeblev) X, 3 A 14 p. 21.

(De fleste Mske leve ... ustandseligt og ustandsede hen ... Saa kommer endelig D. og standser dem – nu blive de opmærksomme paa Chrstd.)

X, 3 A 47 p. 44.

(D. og Standsningsen have ... meget tilfælles) X, 3 A 47 p. 44.

([Om D. som „Situationen“ for det at blive Christen]) X, 3 A 47 p. 45–46.

(Altid Tanken om D. [hos Christus cf. Johs. 12,7.27]) X, 3 A 76.

(Man dømmer det ... som uchristeligt, at et Mske trøster sig ved D. ... Chrstd. er det just at D. er Ens væsentlige Trøst) X, 3 A 250.

(Skriftemaalets Situation har Lighed med D.s: at være ganske ene – for Gud) X, 3 A 710.

(Vi fjerne saa meget som muligt Tanken om D. ... og Chrstd. vil just bringe os den saa nær som muligt) X, 3 A 710.

(Chrstd. ... kom ind i Verden ved sin Trang til at lide for Troen indtil D.) X, 4 A 10.

([Om Scrivers Opfattelse af D. (cf. „Seelen-Schatz“) i Modsætning til Episcurs (cf. „Diogen Laërtes filosofiske Historie“)]) X, 4 A 60.

([Irenæus om D. som Syndens Straf og Guds Naade cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“]) X, 4 A 133.

(naar et Mske er blevet ... ulykkelig – da smager Chrstd. ham. Derfor tye de Fleste til Chrstd. i D.) X, 4 A 459.

(naar det er Gud selv der ikke vil [lade

det Begjerede komme], naar han har et ganske andet Begreb: det er D.)

X, 5 A 79 p. 89.

(Aanden levendegjør – gennem D.)

X, 6 B 4,13.

(vi ønske Alle ... jo før jo hellere at blive Tanken om D. qvit)

XI, 1 A 21 p. 20.

(Liv – D.) XI, 1 A 86.

(i D. regner man paa Røverens Forbilde at trøste sig ved) XI, 1 A 124.

(Forholdet [i Danmark] er saaledes, at hvis En christeligt vilde trøste sig ved Tanken om D., saa kan han ikke faae Lov dertil) XI, 1 A 166 p. 129.

(D. er ... [christeligt] Guds Forbarmelse over disse ulykkelige Skabninger, at den ender denne Tilværelse)

XI, 1 A 289.

(Chrstd. ... forjætter, naar den sidste Lidelse, D.s er udholdt en ... evig salig Tilværelse) XI, 1 A 292 p. 233.

(derfor er D. saa understøttende i Forhold til Evigheds-Afgjørelse, fordi her er saa kort Tid) XI, 1 A 329 p. 261.

(Msket er, naturligt, mere bange for Sandheden end for D. ...; thi Sandheden er et Natur-Mskes Væsen endnu mere imod end D.) XI, 1 A 352 p. 271.

(D. er en Søvn ... hvad vi Alt sige ... for at forvandle Alt til at tjene Forøgelsen af Livs-Lysten ... mellem Fødsels-Skriget og D.s-Skriget)

XI, 2 A 199 p. 214–215.

(I „Christenhed“ ... der er Intet, man omhyggeligere undflyer ... end Alt hvad der minder om D.)

XI, 2 A 426 p. 419.

Død, min (Da ... den store Jordrystelse indtraf ... følte jeg D.s Stilhed tiltage om mig) II A 805 p. 269.

(jeg kunde ønske at være død som et lille Barn, især hvis jeg var bleven født i Nyboder [i Udarbeidelse til Diapsalmen „Hvorfor blev jeg ikke født ...“]) III B 179,64.

(Efter min D. skal Ingen i mine Papirer (det er min Trøst) finde en eneste Oplysning om hvad der egentlig har udfyldt mit Liv) IV A 85.

(Dersom jeg nu dør, saa vil Verden troe, at jeg er død af Ærgrelser over Forfølgelsen) VIII, 1 A 100.

(jeg var saa sikker paa at dø inden den Geburtsdag [den 5. Mai 1847] eller paa den) VIII, 1 A 100.

(Arbeidet er et saadant, at den væsentligen først kan forstaaes efter min D.) VIII, 1 A 116 p. 55.

(dersom jeg ubetinget har staaet ene, med enhver Opoffrelse stødende fra mig, og jeg saaledes dør: da vil Alt være i sin Orden) VIII, 1 A 124 p. 60.

(Naar jeg saa er død, saa kan jo Tilhængerne komme, men Indtrykket af mig er uforandret) VIII, 1 A 124 p. 60.

(Min Afskeds-Replik i D.: „lad mig nu see ...“) VIII, 1 A 139.

(Saa længe jeg lever, handler jeg, ved at ægge mod mig indirecte, og saa tie. Naar jeg saa er død ... vil min Consequents staae ganske anderledes klar)

VIII, 1 A 142.

(Jeg kan først forstaaes efter min D.) VIII, 1 A 549.

(At døe er det Eneste der kan skaffe Luft; i samme Secund staaer jeg i min Idealitet) IX A 159.

(Jeg har levet i den sidste Tid [omkring Juli 1848] ... med den Tanke snart at døe, og derfor bestandigt produceret ... i Haab om, at det først skulde udgives efter min D.) IX A 178 p. 87.

(Det har sat sig fast, at jeg skal døe, og jeg forvæner mig med at skye Uleiligheden ... med at udgive)

IX A 178 p. 87.

(Var jeg død uden [„Krisen og en Krise“], jeg er forvisset om, at man var traadt til og sluddret ... Noget op om, at jeg var en Apostel)

IX A 189 p. 94.

(Tiden gjør Sit for at pine mig ... saa dør jeg – og saa arver Tiden mig)

IX A 203.

(Naar jeg kan forstaae, at den indirecte Meddelelse vil efter min D. give Sandheden ... er det saa ikke min Pligt at holde ud?) IX A 212 p. 109.

([Jeg har nu] rokket lidt ved den Tanke,

at jeg skulde døe snarest muligt, og de afgjørende Skrifter udgives efter min D.) IX A 212 p. 110.

(jeg lever, forvisset om at Gud vil lægge Styrelsens Eftertryk paa min Stræben – saasnart jeg er død, ikke før)

IX A 213 p. 111.

(fordi saaledes Alt i min Existens er saa combineret, kan jeg egentlig først frembringe Virkningen efter min D.)

IX A 215 p. 112.

(Saa maae der gaaes videre ... i Henseende til Udgivelse [af 1) „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ 2) „Sygd. til Døden“ 3) „Kommer hid alle I ...“], hvis da ikke ... jeg døde forinden)

IX A 216 p. 113.

(Den Tanke, at jeg nu skulde døe ... er nu blevet forstyrret ved ... Udgivelsen [af „Krisen og en Krise“]) IX A 219.

(det var kun en tungsindig Indbildning med at jeg nu skulde døe) IX A 219.

(den samme Sag, der, saa længe jeg lever, blot vil volde mig Forhaanelse ... er, saasnart jeg er død, en seierrig Sag)

IX A 227 p. 125.

(Sæt nu Dødens Tanke til ... Udgivelse [af „Krisen og en Krise“])! Dersom jeg var død uden den: ...) IX A 228.

(Var jeg død forinden [Udgivelsen af „Krisen og en Krise“], saa var de to Aars Virksomhed gjort tvetydig, og det Hele Vaklende) IX A 241 p. 135.

(Jeg havde dog altfor tungsindigt ... søgt Trøst i D.s Tanke ... haabende, at den skulde ... lade mine nye Bøger blive efterladte Skrifter)

IX A 261 p. 147.

(Var jeg død forinden [Udgivelsen af mine nye Bøger], var jeg dog egentlig død i en Uklarhed) IX A 261 p. 147.

(om jeg nu [omkring Juli-Aug. 1848] døde, var min D. ingen Udflygt, thi jeg har for Gud forstaaet mig i det Næste, jeg har at gjøre) IX A 261 p. 148.

(Saasnart jeg dør (hvad jeg da stadigt har ventet skulde skee snart) bliver [Regine] naturligviis at indsætte i sine Retligheder) IX A 276 p. 156.

(den Inderlighed ... som jeg troede

skulde være blevet min D., har faaet Luft ... jeg tør tale ligefrem)

IX A 298 p. 168.

(Mit Tungsind bedrager mig formodentlig blot med Tanken om den nære D.) IX A 302.

(naar jeg saa er død, vil det hedde: ja, han var det Overordentlige, det var vi Alle enige om)

IX A 454 p. 259; X, 1 A 28 p. 19–20. (snart har jeg vel udlevet; men jeg frygter ikke D., jeg har lært ..., at der er værre Ting til) IX A 492.

(dersom jeg blot var død – saa skulde R. Nielsen rigtigt spille op – ... ved Mit) X, 1 A 13.

(naar jeg er død og Selvfornægtelsens dialektiske Knude for mit Liv er løst og dets Smerte kan interpretare det)

X, 1 A 61 p. 47.

(med Tanken om D. maa jeg være forsigtig, at jeg ikke gaaer hen og gjør et Skridt i den Tanke at jeg skal døe om et halvt Aar – og saa bliver 82)

X, 1 A 78 p. 64.

(Sligt [„Synspunktet“] kan man gjøre færdig, lægge i sin Pult, forsegle og paaskrevet: at aabne efter min D.)

X, 1 A 78 p. 64.

(jeg producerede og producerede ... men gaad aldrig tænke paa Udgivelse, tildeels ogsaa haabende paa D.)

X, 1 A 78 p. 66.

(min D. maa være Prædikanten)

X, 1 A 180 p. 128.

(Det som ligger færdig til at udgives venter blot paa Eet: min D., da er Alt i sin Orden) X, 1 A 180 p. 128.

(Sligt [optegnede Exempler paa de Samtidiges Nederdrægtighed] kan existere efter min D., at de kunne see, hvor nøiagtigt jeg gennemskuede dem)

X, 1 A 225.

(Hvis man vilde udgive mine Journaler efter min D., kunde man gjøre det under den Titel: Dommerens Bog) X, 1 A 239.

(Jeg føler mig ... svag, mig synes længe kan det ikke vare inden D. gjør en Ende paa Sagen) X, 1 A 247 p. 161.

(Alt Sligt [det om mig selv] skal ligge

færdigt, som det er, til efter min D.) X, 1 A 250 p. 164.

(for Meget, nu pludselig at ville overtage denne enorme Productivitet som een Tanke ... derfor ligger ogsaa nu Alt færdigt – til efter min D.)

X, 1 A 266 p. 176–177.

(jeg meente [ifior: 1848], at jeg skulde døe) X, 1 A 281 p. 193.

(selv om jeg nu virkelig døde, eller ... blev slaet ihjel for min Idee ...: det maa jo dog saa komme i en anden Generation [Vanskeligheden med at faae Tilhængere]) X, 1 A 406 p. 258.

(jeg har i Forhold til Udgivelsen af Bøger, en tidlang haabet paa, at D. skulde hjælpe mig fra det) X, 1 A 500. (en Tidlang haabede [jeg] paa, at D. skulde fritage mig [for at udgive „Synspunktet“]) X, 1 A 501.

(Jeg hænger ikke synderlig fast ved Livet, men vil gjerne døe. Den Dag jeg døer, er [Regines Vilkaar misundelsesværdigt]) X, 2 A 3 p. 8.

(Mit Ønske er at døe før [Regine], og længe vil det vel ikke vare) X, 2 A 4.

(naar man dog venter at døe imorgen, og idag ... qvalfuldt føler, hvor ulykkeligt bundet man er: saa er der intet Spatium for Glæmsel) X, 2 A 61 p. 47.

(Jeg begynder altid med Intet ..., venter at døe imorgen, men bruger saa temmelig intensivt den Dag idag)

X, 2 A 100 p. 75.

(i en lille Pakke ..., hvorpaa staaer „at brændes efter min D.“ ... findes [Noget om mit Forhold til Regine])

X, 2 A 212; 213.

(Pludselig gik det en Dag op for mig ... sæt jeg døde imorgen, saa var der ingen Commentar i Forhold til mit Liv)

X, 2 A 266 p. 196.

(Dersom jeg døde nu, vilde ... Meget af Det, som jeg endog blot løst har henkastet i Journalerne, blive af stor Betydning) X, 2 A 277.

(det Oprindelige: at jeg skulde være ved D. afgaaet, og saa den hele sidste Productivitet være udgivet efter min D.) X, 2 A 515 p. 370.

(Saa længe jeg lever, bliver jeg ikke forstaaet. D. maa formildende til for at hjælpe de Samtidige ud af Vanskeligheden) X, 2 A 515 p. 370.

(Tanken om D. saa præsentisk som jeg havde den [i 1848] ..., hørte vistnok med ... for at naae den Overskuelse jeg naaede) X, 2 A 515 p. 371.

(Jeg tænkte mig at døe, derfor ønskede jeg at gjøre et Forsøg paa at sætte En [Rasmus Nielsen] ind i Sagen)

X, 3 A 2 p. 7; 3 p. 8-9; 9 p. 16.

(Jeg mener ... at kunne forstaae, at hvis jeg nu døde, vilde Virkningen af mit Liv blive overordentlig)

X, 3 A 289 p. 212; 381.

(Det er i en Slags taus Samtalen med mig som sagde de Samtidige til mig: døe - saa skal det blive sagt høit [efter hvilken Maalestok jeg har Ret])

X, 3 A 441 p. 300.

(i samme Øieblik jeg er død, saa vil de Declamerende overbyde hinanden i at declamere) X, 3 A 441 p. 300.

(ogsaa Een og Anden herhjemme [har] ønsket mig død, for saa at arve min Sag)

X, 3 A 604.

(Det var ved ... Tanken om D., at jeg meente at gjøre et Forsøg paa at sætte en Anden [Rasmus Nielsen] ind i Sagen)

X, 3 A 701 p. 449.

(det skete ikke, som jeg bestandigt havde ventet, at jeg døde tidligt)

X, 5 A 89 p. 104.

(jeg meente at skulle døe meget ung)

X, 5 A 146 p. 151.

(Iblandt mine Papirer vil ogsaa findes et Brev, bestemt til at aabnes efter min D., som angaaer [Regine])

X, 5 A 149,25 p. 169.

(i Sommeren 1848 ... Da blev jeg ... mindet af Tanken om D., saa stærkt, at jeg forstod det som min Pligt ... at sætte en Anden [Rasmus Nielsen] ind i Sagen) X, 6 B 93 p. 102; 99 p. 111.

(Antaget ... at jeg f. E. var død i 48, saa vilde jeg have søgt at sikre mig, at Prof. Nielsen havde ... overtaget min Forf. V.[irksomhed]) X, 6 B 102 p. 124. (jeg venter bestandigt at døe næste Aar

[1853]. Og ...: Biskop Mynster var allerede en Olding ... saa døer ... nok en af os forinden [jeg ytrer mig mod Mynster]) X, 6 B 218 p. 347.

(i det Øieblik jeg døer ... vil det Spørgsmaal blive mig forelagt: har Du ... sagt det Bestemte ganske bestemt?)

X, 6 B 232 p. 371.

(der var ... en Tid, hvor jeg just haabede ved D. at blive fritagen for at sige dette Bestemte ganske bestemt)

X, 6 B 232 p. 371.

Christi Død se *Christi Død*.

død (sandeligen en død Mand er det netop

Kiøbenhavn og Danmark behøver, hvis der ... skal være ... en Ende ... paa Nederdrægtighed) X, 1 A 247 p. 161; X, 2 A 639; X, 3 A 8; 381.

(kun en død Mand kan regjere Forholdene i Danmark) X, 2 A 277.

(den Lidelse at være Christen: i Tilstand af død at bevares levende)

XI, 2 A 422 p. 413.

Døde, den (Hvad ligger der i disse Ord [Luk. 16,31]: ... troe de heller ikke om Nogen opstod fra de D.)

I A 298; XI, 1 A 329 p. 261.

(Underets ... Uformuenhed i og for sig ... er udtalt i de Ord [Luk. 16,31] ... troe de hell. ikke om nogen opstod fra de D.) II A 96 p. 60.

(en Forventning, der endnu umuligt kan være skuffet, thi du forventer jo en de D.s Opstandelse, der er en salig Længsel) III A 129.

(alle de D. har dette ene [Udsagn]: stat stille ...: nu er det forbi)

VI B 120,19; 178.

(der siges meget om de Afdøde ... altid godt ... [men] hvis den D. kunde høre det, vilde det ikke beskæmme ham)

VI B 179.

(de D.s Have - et lille Husmandslod ... et compendieust Afbillede af Virkeligheden) VII, 1 A 57.

([Om Martensens Prædiken over] den selvvalgte Text: lad de D. begrave deres D. [Matth. 8,22]) X, 2 A 261.

„Dødningedandsen“ ([Commentar til og Cit. fra et middelalderligt Digt som nok

heed „D.“) I A C 79 p. 233–234.
Dødningehoved (i Tider, hvor ... De, der saaledes gjorde nogenledes Alvor med [Chrstd.] ... som Gjenstand for deres stadige Betragtning brugte: et D.)
 XI, 2 A 426 p. 419.

(Et D. var det meest betegnende Sindbillede [paa Aand] ... I „Christenhed“ ... sees [D.] aldrig mere)
 XI, 2 A 426 p. 419.

Døds-Aar, mit (34 Aar (hvilket Aar jeg bestandigt har ventet skulde blive mit D.s-Aa.))

VIII, 1 A 100*; X, 3 A 177 p. 139.

Døds-Angst (Protestantismens Princip forholder sig til en særlig Forudsætning: et Mske, der sidder i D.s-A. ... og megen Anfægtelse) XI, 2 A 305 p. 328.

Dødsdag (Poul Møller er død [den 13. Marts 1838]) II A 209*.

(Min Fader døde i Onsdags d. 8. [Aug. 1838] Nat Kl: 2) II A 243*.

(Etatsraad Olsen [: Terkel Olsen] var død [Natten mellem den 25. og 26. Juni 1849]) X, 1 A 568*.

(i den Tid, hvor jeg legemligt er svagest, ligger saa min Faders D. [den 9. Aug.]) X, 1 A 569.

(Iaar [1850] træffer det saaledes, at d. 9. Aug. (Faders D.) var en Fredag. Jeg var ogsaa den Dag til Alters) X, 3 A 391.
 (Nu er [Biskop Mynster] død [den 30. Jan. 1854]) XI, 1 A 1 p. 5*.

(saaledes [som nutildags en Fødselsfest eller en Brudevielse] betragtedes ... D. i den ældste Kirke) XI, 1 A 157 p. 124.

Dødsdom (Den Dag jeg bliver saa reen og hellig, at jeg tør kalde Verden ond, saa er ogsaa min D. underskrevet [i Udarbeidelse til „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“])
 VIII, 2 B 133, 11.

Døds-Frygt (D.s-F. tog Chrstd. bort og anbragte saa: Frygten for Dommen)
 XI, 1 A 479.

Døds-Kamp (frygteligt hvad jeg lider, det er virkelig en Dødskamp ... og bestandigt er det Chrstd. jeg saarer mig paa)
 X, 4 A 657 p. 470–471.

(Afskyelighed med disse protestantiske

Præster, som ... læse, hvad der har kostet Andre D.s-K., og saa benytte det ... i deres Prædikener) XI, 1 A 86.

([Den sande Religieuse] maa først selv lære, at Chrstd. er Lidelse ... D.s-K.)
 XI, 2 A 67.

(ene fortabt i Mellemtiden mellem den Fødendes Skrig og Gjntagelsen af dette Skrig, naar den da Fødte udaander i D.s-K.) XI, 2 A 199 p. 215.

(et Mske gyser ... aller meest for Døds-kampen, som man derfor ønsker saa kort som muligt) XI, 2 A 422 p. 413.

(De, der staae om en Døendes Leie, pleie ikke ... at hade, forbande ... ham – fordi han ligger i D.s-K. Men denne Lidelse hører med til at være Christen)
 XI, 2 A 422 p. 413.

Dødsleie (naar saa den Sidste har fjernet sig – saa bliver ... tilbage ved D. han der var den første – Gud)

VIII, 1 A 89 p. 44.

(Chrstd. er Pessimisme; men paa D. ... saa at vælge Chrstd., det bliver ... en Art Optimisme) XI, 1 A 558 p. 424–425.
 (naar et Mske ligger paa D. – saa at gribe Chrstd. er dog næsten som Kjød og Blods sidste Paafund)

XI, 1 A 558 p. 425.

Døds-Skrig (Døden er en Søvn ... hvad vi Alt sige ... for at forvandle Alt til at tjene Forøgelsen af Livs-Lysten ... mellem Fødsels-S. og D.s-S.)

XI, 2 A 199 p. 214–215.

(D.s-S. er jo Skriget over at være født)
 XI, 2 A 200.

Dødsstilhed (christeligt gives der to Arter Uorden: ... Tumulten og Udvortes-heden ... D., Uddøetheden)

X, 6 B 2 p. 7.

Dødsstraf ([Om I. H. Fichtes og Benthams Opfattelse af D.s Anvendelse; cf. Fichtes „System der Ethik“]) X, 4 A 74.

Dødsstund ([Om en ægte Christens D.])
 II A 213.

Dødsstund, min (Det Eneste, der trøster mig er, at jeg kunde ... i min D. tilstaae den Kjærlighed, jeg ikke tør saa længe jeg lever) III A 90 p. 45–46.

(der vil i min D. dog være een god

Gjerning ... jeg vil have Glæde af i Evigheden [at jeg styrtede mig mod „Corsaren“] IX A 97 p. 52.

(I min D. vil jeg ... atter og atter gjen tage ...: jeg har aldrig ... givet An ledning til den Misforstaaelse, at jeg selv forvexlede mig med Idealet)

X, 1 A 646 p. 401.

Dødssynd (Katholikerne ... lære, at En kan have Troen uagtet han er i D., hvorimod Protestanterne benægte det) I A 316.

(Luther siger ..., at der ingen D. [er] uden Vantro [antagelig Referat af Martensens Forelæsninger over „Symbolica christiana“])

II C 33 (i Bd. XIII p. 126).

døe (Min Fader ... er ikke død fra mig, men død for mig, for at der om muligen endnu kan blive Noget af mig) II A 243. (først naar de [Udvalgte] ere døde kan jeg ret elske dem [i Udarbeidelse til „Diapsalmen“ „Det er min Ulykke“]) III B 179,68.

(Vi vil betænke, i hvilken Forstand man maa sige, det at leve er mig Christus, for at kunne tilføje: det at døe er Vinding [cf. Phil. 1,21])

III C 1 p. 242; p. 244–245; p. 249;

X, 2 A 60; X, 4 A 60.

(naar Guds Naades Overflødighed overvældede Dig ... udbød Du da ikke med Jubel: jeg som var død, jeg lever?) III C 1 p. 244.

(den intellectuelle tragiske Helt bliver ... udødelig inden han døer) IV B 93,2.

(et skjønt Ord, som den menige Mand bruger om at døe: at Gud ... klarer op for ham) V A 63.

(Dersom hun døer ... jeg [Quidam] skyder mig en Kugle gennem Hovedet) V B 99,11.

(Den Spas at redde et Mskes Liv i nogle Aar er kun Spas: Alvoren er at døe saligt!) VII, 1 A 186 p. 127.

(hvis der [i Dødens sidste Afgjørelse] var Allarm i Leiren ... jeg [Johannes Climacus] troer ikke, jeg kunde døe, thi til at døe hører ogsaa en Stilhed)

VII, 1 B 86 p. 284.

(hvis jeg [Johannes Climacus] laae af sides, jeg haaber til Gud jeg skulde døe roligt) VII, 1 B 86 p. 284.

(parodierende skreg [Regine]: jeg døer) VIII, 1 A 100.

(i hvilken Forstand Christus blev født – for at det naturlige Mske skal døe) VIII, 1 A 470 p. 209.

(At døe er at fødes) VIII, 1 A 470 p. 210.

(Naar man skal døe ... har man gjerne en Mængde at arrangere ... man skal gjøre Testamente ... [Stephanus] skulde først bede for sine Fjender) VIII, 1 A 546.

([Johs. 12,23. 24. 27] Saaledes identificeres i eet Aandedrag det at herliggjøres og det at det betyder at døe)

VIII, 2 C 3,58.

(Hvor umskeligt saaledes [som Pastor Visby] at identificere det at døe med det at begraves!) X, 1 A 2.

(Af et Sandhedsvidnes Død skal jeg lære som han at ville døe for Sandheden at ville ligne ham. Men dette kan jeg ikke ... i Forhold til Christi Død)

X, 1 A 132 p. 99.

(naar Manden er død, saa faae Mskene travlt med, at tale om det Dyb af Lidelser o:s:v: – medens han levede, vilde de ... spotte ham) X, 1 A 181.

(det eneste Alvorlige er at jeg skal døe og saa til Dommen) X, 1 A 233 p. 156.

(Hoved-Hensigten for [Christi] Liv: at døe) X, 1 A 237.

(Som Motto paa [„Indøv. i Chrstd.“] ...: skal staae: Endnu føler jeg mig ikke stærk nok til at døe for Chrstd. ...)

X, 1 A 251 p. 165–166; 425.

([Seneca om det at lære at døe; cf. „Epistulae ad Lucilium“ Nr. 26])

X, 3 A 35.

(Som Du lever, saa døer Du [Motiv til en Prædiken]) X, 3 A 706 p. 455; 710.

(Som Du døer, saa farer Du heden [Motiv til en Prædiken])

X, 3 A 706 p. 455.

(Først naar et Mske er blevet saaledes elendig ..., at hans ... eneste Trøst er: at døe, først der begynder Chrstd.) X, 4 A 470.

([Chrstd.] vil hjælpe et Mske til at døe saligt) X, 4 A 470.

(et Mske ..., der kun taler om Eet: at døe, at afdøe ... var det ikke en Art Nænsomhed af ham, at skjule sig)

XI, 1 A 85.

(tør man deeltage i Nadveren uden at forpligte sig til at døe for Læren)

XI, 1 A 222.

(Den anden [Livs-]Anskuelse [svarende til at Msket er Aand] er: Livets Betydning er at døe) XI, 1 A 528.

([Om Forskjellen mellem at døe og at afdøe]) XI, 1 A 558.

(Naar et Barn fødes, saa hedder det: hvilken Glæde ... naar en Mand dør hedder det: han har det godt ...: Sludder og Vrøvl) XI, 2 A 219.

([Et Mske gyser vel meest] for at døe ... Men at være Christen det er at være i Tilstanden af at døe ... og saa lev) XI, 2 A 422 p. 413.

(Chrstd. ... lærer at det at elske Gud er: at døe, at afdøe, af alle Qvaler den kvalfuldeste) XI, 2 A 426 p. 418.

se ogsaa *Død, min*.

døe daglig (Herre! ... lær os at beherske Kjød og Blod, og lad det være det blodige Offer, saa vi ... maa sige: jeg dør daglig) II A 334.

([Om det Bibelord „jeg dør daglig“ i Forhold til Mynster og dennes „Betragtninger over de christelige Troeslærdømme“]) XI, 3 B 51 p. 99.

Døen (Plato: „de sande Philosophers Liv er en bestandig D.“ [i Referat af Martenssens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 113).

Døende, en (christeligt er en D. [en Engel]) VIII, 1 A 470 p. 210.

(den D. [har Ret]. Thi Ynglingen ønsker for Livet ..., den D. ønsker ... at han havde levet for Evigheden)

VIII, 1 A 543.

(Jeg arbejder mere og mere anstrengt som en D., næsten segnende under Arbeidet) IX A 47 p. 27.

(en D. som jeg ... og nu pludseligen at lide ... den Qval ikke at kunne døe) IX A 261 p. 147.

(mit sidste Ord som D., at jeg takker [Gud] for det ubeskrivelige Gode, han har gjort imod mig) IX A 371.

([„Synspunktet“] er som en D.s Skriftemaal) X, 1 A 117 p. 89.

(Jeg producerede stærkere end nogensinde [i 1848], men mere end nogensinde som en D.) X, 2 A 66 p. 52.

(Saaledes lever jeg hen, en D.)

X, 4 A 664 p. 475.

(at være Christen det er at være i Tilstand af ... en D. ... og saa lev)

XI, 2 A 422 p. 413.

([Gud er] uendelig Kjerlighed, men han kan kun elske Dig, naar Du er en D.)

XI, 2 A 422 p. 413.

dømme (naar Hegel ... siger, at Aanden er den bedste Epitomator ... beskendent og uden al Fordring lader [jeg] mig dømme, men af Drengene vil jeg ikke dømmes) III B 2.

(„Drengene skulle dømme Eder“ [cf. Jes. 3,4] ... Det passer paa vor Tid)

VII, 1 A 58.

(Det at dømme en Anden er at dømme sig selv) VIII, 1 A 114 p. 53.

(Jeg arbejder proprio Marte, uhyre anstrengt, præsterer det Overordentlige – derfor ... dømmes jeg) IX A 119.

(Egoisten kan paa intet Punkt dømme sandt om mig uden at dømme sig selv) X, 3 A 37 p. 37.

(for ikke dømmende at sige det til nogen Anden, hvad ... det ene Mske ikke har Lov til at gøre mod det andet, har jeg ... dømt mig selv [i „Taler ved Altergang om Fredagen“, No. 1]) X, 3 A 405.

(det er eller kan være ... Underfundighed, naar man roser sig af ... ikke at dømme Andre) X, 3 A 757.

(ved at dømme en Anden forpligter den Dømmende sit eget Liv stærkere)

X, 3 A 757.

(indfrier [en Mand ikke de existentielle Consequentser af sit Udsagn om sig selv] ... saa har han dømt sig selv) X, 4 A 23.

(Jeg dømmes Ingen men dette er: at gøre aabenbar) X, 4 A 23.

(paatager jeg mig at dømme Nogen ... saa gør jeg Chrstd. til Lov, hvilket

hævner sig ved at den dømmende vender sig mod mig) X, 5 A 62 p. 68.

(hvorledes skulde Den kunne dømme Nogen, Den, hvis Blik er nedslaget ... Den, hvis Blik er nedadvendt ...)

X, 5 B 17 p. 223.

(naar jeg dog seer Mskene i en saadan Almindelighed, at jeg i Sandhed ... Ingen [seer]: saa dømmer jeg dog Ingen) X, 5 B 18 p. 224.

([„Sygd. til Døden“] dømmer mig, paa mange Maader) X, 5 B 18 p. 224.

(kommer [Anti-Climacus i „Sygd. til Døden“] til at dømme Nogen, da først og fremmest mig) X, 5 B 19 p. 226.

(jeg ... dømmer Ingen ... jeg vil blot, at Uendelighedens Fordringer skulle høres, betragtede Alt som sagt til mig) X, 5 B 275.

(hvis Nogen ... benytte disse Fremstillinger [af Uendelighedens Fordringer] til, istedetfor at dømme sig selv, at dømme Andre ... agter jeg ... at tage Partie med de Angrebne) X, 5 B 275.

(skal der væsentligen seires, maa det skee ved Præster ... der, om muligt, Hjertekjendere, ikke vare mindre lærte i Afholdenhed fra at dømme)

X, 6 B 40 p. 48.

(jeg kan Ingen dømme, jeg er uden Myndighed) X, 6 B 215 p. 341.

([Om det at dømme Andre seet i Forhold til Matth. 7,1: dømmer ikke, at I ikke skulle dømmes]) XI, 1 A 201.

(ved at dømme gjør et Mske aabenbart, hvad der boer i ham) XI, 1 A 511 p. 387.

(Dog anklager jeg, der jo desuden fra Begyndelsen har sagt ... jeg er uden Myndighed, ... Ingen, dømmer Ingen) XI, 3 B 105 p. 169.

(Skulde jeg dømme Nogen, maatte det være mig selv) XI, 3 B 105 p. 170.

(Kunde det interessere Præsterne at faae mig dømt, jeg er den høieste Grad af Villighed ... til Vederlag for at de ere knuste) XI, 3 B 168 p. 279.

Dømmen (Forvirringen [ved at læse „Indøv. i Chrstd.“] kan kun fremkomme derved, at dette betænkelige Resultat ... [tages

til udvortes D.) X, 5 B 61 p. 271.

([angaaende] det Existentielle [forudsætter] enhver D. med Myndighed ... at den Dømmende selv eksistentielt udtrykker det Christelige sandere)

X, 6 B 215 p. 341.

Dømmende, den (ved at dømme en Anden forpligter den D. sit eget Liv stærkere) X, 3 A 757.

([angaaende] det Existentielle [forudsætter] enhver Dømmen med Myndighed ... at den D. selv eksistentielt udtrykker det Christelige sandere)

X, 6 B 215 p. 341.

(Angrebets Farlighed maa svare til, hvilke der ere de D.) XI, 3 B 11 p. 23.

(de medlevende D. maatte ... være hele Charakter-Msker, for at dette Idelige ikke skulle faae en Indflydelse paa deres Dom) XI, 3 B 11 p. 26.

Dømmende, det (der kunde tales saaledes over ... [Matth. 8,5–13]: det D. og det Glædelige i at det altid skeer et Mske som han troer) VII, 1 A 228.

(naar et Mske, der ... siger sig selv at være kjerlig ... anpriser Kjerlighed ... [er] det D. næsten ikke til at undgaae) X, 5 B 17 p. 223.

(det D., der forbittret, ligger ikke i den ideale Fordring) X, 5 B 17 p. 223.

(som Udgiver [af „Indøv. i Chrstd.“] er jeg ... det D. ... saa nær som muligt, og saaledes saa nær som muligt ved at være den Dømte) X, 5 B 61 p. 273.

„Dømmer selv! Til Selvprøvelse Samtiden anbefalet“ (Concept) X, 6 B 9.

(„At blive ædru“.) Concept) X, 6 B 10.

([Concept til Forord]) X, 6 B 11.

([Concept til No. I „At blive ædru“]) X, 6 B 12–13 p. 25–26.

([Concept til No. II „Christus som Forbillede eller Ingen kan tjene to Herrer“, Begyndelsen]) X, 6 B 14.

([Concept til No. II, Slutningen]) X, 6 B 15.

([Om en Anmærkning i No. II]) X, 6 B 16–17.

([Concept til Moralen]) X, 6 B 18.

([Udkast til Titel]) X, 6 B 19.

([Rettelse til Begyndelsen af sidste Af-

snit i „Det at blive ædru“])

X, 6 B 20–21.

([Rettelser til No. II]) X, 6 B 22.

([Omslag med Paaskrift])

X, 6 B 23 p. 29–30.

([Titel og Indholds-Angivelse])

X, 6 B 24.

([Sætter-Angivelser for Titelblad til „At blive ædru“]) X, 6 B 25.

([Rettelser til „At blive ædru“])

X, 6 B 26.

([Udarbejdelse til Titelblad samt Reenskrift til No. II]) X, 6 B 27.

([Forslag til Hoved-Titel]) X, 6 B 28.

([Reenskrift til No I og No II])

X, 6 B 29 p. 31–34.

([Reenskrift til Moralen]) X, 6 B 30.

([Bemærkning angaaende Forordet,

Marts 1855]) XI, 3 B 7.

Dør (en Midnat ... da Christus kom som fordum til Disciplene gennem lukte D.)

II A 332 p. 138.

(Dersom Christus skal komme til at boe i mig, maae det gaae til [saaledes] ...: Christus kommer ind af lukkede D.)

II A 730.

([Christus] er baade D. og Hyrden [cf. Johs. 10,1–10]) IX A 368.

(Ethvert Mske, der vil lukke sin D., blive sig selv bevidst i hele sin Concretion) X, 1 A 22 p. 16.

Döring, Heinrich ([Excerpter af „J. W. Goethes Leben“, v. Dr. H. D.])

I C 75; 77.

E

Ebeling, Carl ([„Communismens Historie, eller historisk Bedømmelse af de socialistiske Lyksaligheds-Lærdomme, af Alfred Südre.“ Udg. af C. E. og Johannes Beyer]) XI, 1 A 516 p. 392*.

Ebenbild (Vom göttlichen E. [i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 205–208).

Ebert, Johann A. („Einige Werke von Dr. Eduard Young“. Aus dem Englische ins Deutsche übrs. ... v. J. A. E.)

III B 190,2*; V B 72,28 p. 145.

Ebionit (E. sætte Sønnen saa lavt i Forhold til den kirkelige Anskuelse)

II C 28 (i Bd. XIII p. 118); 29.

ebionitisk (Den ebionitiske og doketiske Anskuelse lod egl. det gudd. Væsen kun kaste et Glimt i Mskeslægten)

II C 61 (i Bd. XIII p. 191).

ecce homo (Det er egentlig ingen sand Christen, hvis Liv ikke udtrykker dette: ecce homo) IX A 82.

Eccho ([E.: Willibalds Ven i „Striden mellem den gamle og den nye Sæbekiel-der“])

II B 1 p. 285; 8; 10–13 p. 288–293.

Echo (er E. romantisk. Ja men naar det svarer er det romantiske forbi)

I A 140 p. 86.

(E., Du Ironiens Stormester ... hævn alt det sentimentale Vaas, der skjuler sig ... i Kirke og Theater)

I A 333 p. 148.

(E. ... have Grækerne vidst at passe ind i deres harmoniske Livs Anskuelse) II A 134.

(E. i den gl. nordiske Folketroe hedder: Dvergmål ell. Bergmål ∴ Dværge- ell. Bjergsprog) II A 135.

(E. ... min Plageaand – mit andet jeg ... herfrem Du alle mine Ords sam-

vittighedsfuldeste Bogholder [i en Replik af Willibald]) II B 10 p. 289.

(jeg har kun een Ven og det er E.)

III B 179,50.

(Skoven vil ikke indlade sig med den Eensomme ... dens Gjenlyd er som et Nei ... kun et gjentagent Nei)

VII, 1 A 46*; 192,8*.

(Blot der [om Efteraaret] hører E. den Elskedes Røst – Alt er forelsket i E., venter blot paa at give Gjenlyd)

VII, 1 B 208.

Eckardt, Mester (Mystikerne som Johannes Tauler, Jacob Böhme og M. E. – komme altid tilbage til, at det er Mskets Væsen at være i Eenhed med Gud)

II C 28 (i Bd. XIII p. 67).

„Der getreue Eckart und der Tannenhäuser“ se *Tieck, J. Ludwig*.

Edikt ([Cit. fra] et jødisk E. ved Aar 60 før Christus) II A 790.

Edmund ([SK nævner Gloster, men der tænkes paa E. i William Shakespeare's „Kong Lear“]) VIII, 1 A 161*.

Edvard ([E. rettet til Johannes i Udkast til „Forførerens Dagbog“, Indledningen]) III B 50,1.2.3.4 p. 139.

([E. rettet fra Fritz i endelig Udarbejdelse til „Forførerens Dagbog“, Cordelias Historie]) III B 56,10; 160,3.

Eed (Jeg er selv kun eengang i mit Liv bleven affordret en E. og da loe jeg ... men medens jeg loe sagde jeg ... ved mig selv: Du lovede det dog)

VI B 40,36 p. 134.

(en Præst er ved E. forpligtet paa N. T.) XI, 1 A 157 p. 123; 389 p. 298;

XI, 2 A 401 p. 393; XI, 3 B 31 p. 61.

(E. gjør Præsten ansvarlig for Gud lige overfor N. T.) XI, 1 A 344.

(En saadan E. [Præste-E.] betragtes som en Formalitet ... Er det saa dog ikke

langt bedre, at E. reent falder bort) XI, 1 A 389 p. 299.

(mellem hver især af disse „Læreres“ E. og N. T. indskyder sig 1800 Aars Meninger [om Forstaaelsen af N. T.], item ... den Forestilling: jeg aflægger E. ligesom de andre Præster i min Samtid) XI, 1 A 452.

(det at aflægge en E. ... der under-skydes: ja, jeg sværger ... i samme Forstand som alle de Andre) XI, 2 A 260.

(Skal „Præsten“ være bundet ved E. paa N. T. saa kan han ikke forsvare at lade sig lønne saaledes som nu) XI, 2 A 292.

(Enten maa ... Præsten fritages for E. paa N. T., og der i Statens Navn ... forkynde ... Tilnærmelse til Chrstd. ... eller Præstens Forkyndelse ... maa anderledes være i N. T.s Charakter og Aand) XI, 2 A 293.

(En er ved E. forpligtet paa N. T.; men ... han har forstaaet det saaledes: at han forpligtede sig i samme Forstand som alle de Andre paa den Tid) XI, 2 A 345.

(naar E. paa N. T. kommer imellem bliver det [at tage de 1000 som Staten vil give Præsten], christeligt, Snyderie) XI, 2 A 425 p. 416.

(Naar ... Præsten er ved hellig E. forpligtet paa dette Guds-Ord [N. T.]: saa er det, i at gjøre Nar af Gud, at være saa nærgaaende som muligt) XI, 3 B 31 p. 62.

(Læreren er ved hellig E. forpligtet paa N. T., dertil ordineret ... det antages at betyde, at han er særligen meddelt en Hellig-Aand) XI, 3 B 57 p. 104.

(Ingen, der ved E. er forpligtet paa N. T., har Lov til offentligen ganske ugenert at sige: der er to Arter af Chrstd. [cf. Pastor Brun J. Fogs Artikel „Til Hr. Professor R. Nielsen“]) XI, 3 B 102 p. 165.

(det har gyset i mig: om man kan være saa sorgløs, naar man vel at mærke ved hellig E. har forpligtet sig paa hele N. T.) XI, 3 B 208 p. 349.

„En Eeds Aflæggelse eller Det Officielle: Det Personlige“ se „Øieblikket.“ Nr. 5.

Een (Enhver Bevægelse, der virkelig skal være et Fremskridt, maa udgaae fra E.) VII, 1 A 599.

(det er en Paralogisme at 1000 Msker er mere end 1; thi det er at gjøre Mskene til Dyr) IX A 91.

(Det Christelige er: at der bestandigt behøves kun E.) X, 3 A 116 p. 89.

(Ideen forholder sig bestandigt til E., ... og christeligt, kan Enhver være denne Ene) XI, 1 A 536.

(dette gjælder som ... et Kjende paa den Væren, der har Betydning: som E. at gjælde noget. Det Ubetydelige maa hjælpe sig til at være Noget ved: Tallet) XI, 3 B 169.

Eenfold (Adskillelsen mellem Godt og Ondt er E.) VII, 1 B 192,13.

([Cit. af Thomas a Kempis om E. og Troskab fra „Om Christi Efterfølgelse“]) X, 2 A 42.

(den ædle rene E. (... er Betingelsen for at være den Hellig-Aands Redskab)) XI, 2 A 36 p. 39.

eenfoldig (et Skalkeskjul ... denne Strid: om man prædiker høitrvænde eller eenfoldigt ... Nei det eenfoldigere er: at gjøre hvad man siger) IX A 439.

(det gjælder, „at man ikke reflecterer sig ind i Chrstd., men ud af Andet, og bliver, eenfoldigere og eenfoldigere, Christen“) X, 6 B 145 p. 209.

Eenfoldige, den (en Præst skal ... netop have det Væsentlige tilfælles med de E.) VII, 2 B 235 p. 183.

(den eminente Dialektiker maa være den E.) VIII, 1 A 547.

(For den E. er og bliver det Opbyggelige det Dannende) VIII, 2 B 188 p. 296.

(vor Herre [er] den E., men rigtignok den E., som man ikke kan narre) X, 3 A 34 p. 33.

(Er den E. ikke i Reflexion, saa er det heller ikke Bevægelsen for ham; er han derimod i Reflexion, saa er han ikke den E., og saa gjælder det om at komme til det E.) X, 6 B 145 p. 209.

(i denne syndige Verden ... har man ... for Skik nærmest at kalde den

menige Mand, den E. Dyre-Skabning.
Men herimod protesterer jeg)

XI, 2 A 434 p. 430.

Eenfoldige, det (Det E. ligger netop i ...
ikke at kunne tænke en dialektisk Dob-
belthed) VII, 1 A 147 p. 93.

([Om det E. og det Videnskabelige])
VII, 1 A 185.

(det Gudelige og E. er: at slet Ingen
kan forstaae [Gud], at den Viseste skal
holde sig ydmygt til det Samme som
den E.) VII, 1 A 186 p. 123.

(Verdens-Bevægelsen, om man saa vil,
Konflikten mellem de to Forestillinger
er i Forhold til mit Forfatterskab: Det
Interessante – det E.) X, 1 A 322.

(Tiden var ... løbet vild i det Interes-
sante; Bevægelsen skulde gøres til det
E.) X, 1 A 322.

(For mig staaer saa det E. tilbage: gan-
ske simpelt at tage en Embedsstilling)
X, 2 A 171 p. 138.

(det er saa svært at gøre det E.)
X, 3 A 12.

([Om det christelige E.]) X, 3 A 424.

(At eksistere ... det er det E.; at spe-
culere, at raisonere det er det Modsatte
af det E.) X, 3 A 424.

(speculeer [ikke igjen] over Troen, saa
kommer Du igen bort fra det E., nei
troe – og gør saa derefter, saa bliver
Du i det E.) X, 3 A 424.

(Christeligt begynder man, og bliver saa
eenfoldigere og eenfoldigere, kommer til
det E.) X, 6 B 145 p. 208.

([Hvad Luther siger om sin Inderlighed
er] uendeligt høit, og saaledes ikke det
E.) XI, 2 A 301 p. 317.

(Naar Evangeliet fordrer at forsage
denne Verden ... saa er det det E.:
at gøre det) XI, 2 A 301 p. 318.

(er det ikke ogsaa det E., at vi ... paa
vor Vei til Evigheden standes i eetvæk
af det controllerende Spørgsmaal om
Gjerningerne) XI, 2 A 301 p. 318.

Eenfoldiggjørelse (at handle er E.) IX A 439.

(Hele Forfatterskabets Opgave var: E.)
X, 5 B 191 p. 377; 201 p. 383.

Eenfoldighed (Til E. hedder det blot: det
er blot, at Du skal troe [at Spotten kan

gøre latterligt]) X, 1 A 187 p. 133.
(Enten qualitativ Fordobelse ...; eller
qualitativ E. i Character. Tertium non
datur) X, 3 A 28.

(Tanken og Opgaven [i mit Forfatter-
skab] just har været: at naae, at komme
til E.) X, 5 B 191 p. 376.

([Om E. og den Eenfoldige i Polemik
mod Pastor Ludvig J. M. Gude i An-
ledning af „Om Mag. S. Kierkegaards
Forfattervirksomhed. Iagttagelse af en
Landsbypræst“]) X, 6 B 145 p. 208–210.

Eenhed (Tydeligst bliver dette Forhold af
E. og chr: Frihed antydet i Lignelsen
af Kirken som et Legeme [med Skrift-
henvisninger]) I C 19 (i Bd. XII p. 123).
(E. er karakteristisk for den antike
Konst) I C 88.

([Om Forstand hos Kant i Referat af
Martensens Forelæsninger over „Prole-
gomena til den speculative Dogmatik“])
II C 20 p. 332.

(E. er Thætigheit, Virkeligheden som
den sig frembringende Virkelighed)
III C 28.

(E. gaaer forud for Modsætningen og
med Modsætningen begynder først Til-
værelsen) IV A 57.

([Om E. i Exerpter af Tennemanns
„Geschichte der Philosophie“])
IV C 3 p. 374–377.

(al Tale om en høiere E. ... er kun et
metaphysisk Attentat paa Ethiken)
V A 90.

(for at erindre fordres E. af at huske
og at erindre) V B 159.

(E.s Bestemmelse [i endelig Udarbei-
delse til „Opb. Taler i forsk. Aand“,
Første Afdeling III]) VII, 1 B 173.

(jeg ... vil have Publikum bort, og dog
vil have at om muligt Enhver var den
Enkelte, altsaa dog en E.) X, 3 A 63.

(Er Mskets Væsen, christelig forstaaet,
en E. eller en Dobbeltthed?)
X, 3 A 186 p. 144–146.

(I Tallets Verden tæller: E.; i Aandens
Verden ... tæller: Forskjelligheden,
altsaa der tælles ikke) XI, 2 A 90 p. 97.

Eenheds-Princip (At E.s-P. har ophævet
Modsætnings-Principet, kan man kun

sige i samme Forstand som ..., at Een ikke var et Tal) IV A 57.

eenlig (Eenlig ønsker jeg at staae)

VII, 1 B 38 p. 217.

(Der maa nogle eenlige Msker til igjen ... [især] i disse Tider, fordi det Onde ... stikker i „Mængde“ og i Klogskab og i Mske-Frygt) IX A 243 p. 136.

([Om Forskjellen mellem et eenligt Mske og et Mske med Familie i Forhold til Idee]) XI, 1 A 518 p. 394.

(det hørte med til Ildspaaættelsen, som Christus fuldkommede, at den Christne er – eenlig) XI, 2 A 221.

(man er i Protestantismen tilbøielig til at opfatte et eenligt Mske som ... Noget som forfeiler sin Bestemmelse)

XI, 2 A 238.

eenlig Stand ([Om Chrstd. og eenlig Stand])

XI, 1 A 169; 226 p. 179; 295;

XI, 2 A 154 p. 166–169; 163 p. 178;

165 p. 180–181; 238; 242 p. 254; 243*; 272; 426 p. 419; XI, 3 B 175 p. 288.

Eenlige, den (christeligt hører den Svaghed [for Livet], som er den E.s, ... just med til at være Styrke for Evigheden) XI, 1 A 426.

(den E. er en Fremmed [i denne Verden] (det er jo just det ... Gud vil at den Christne skal være, for at elske ham)) XI, 2 A 154 p. 167.

eensartet (hvad der behager Mskene er altid at gjøre Chrstd. og Verden eensartede) IX A 273.

(Naar Individet er blevet ganske eensartet med Samtidighed ..., saa har Tiden ædt ham, han er som tabt) XI, 1 A 320.

Eensartethed (løgnagtigt ..., at Det vi nu lever i (den ligefremme Continuitet og E. med „de Andre“) skulde være høiere end Klosteret) XI, 1 A 16.

(med officiel Chrstd. ... begynder Chrstd. at blive E. med denne Verden) XI, 1 A 68.

(E. – Ueensartethed) XI, 1 A 319.

(Samvittighed stræber bestandigt ... at forvandle Alt til E., saa Alle blot blive ... Exemplarer) XI, 1 A 319.

(cardo rerum i denne Verden er just:

Slægts-Forplantelsen, først den bliver rigtigt incorporeret i denne Verden ... Enden bliver, at Chrstd. dog bliver E. med denne Verden) XI, 2 A 163 p. 178.

Eensformige, det (Naturen er det det Modsatte med af med Msker ... fordi det man nyder ... i Naturen er det E. ..., i Msker søger man det Foranderlige) III A 10 p. 9–10.

Eenshed (Saa overtog Staten Chrstd., og Pointen i det at være Christen blev: Fabrik-Arbeides størst mulige E.)

XI, 2 A 112 p. 119.

(Staten som ikke er ganske sikker, ønsker den størst mulige E. – for Oversigtens Skyld) XI, 2 A 112 p. 120.

Eensidighed (Saa høit som ... [det guddommelig Sande] er over alle Vildfarelser ... o:s:v:: saa dybt ligger Middelmaadigheden ..., Vrøvlet under enhver E.) XI, 1 A 107 p. 75.

(det sande Guddommelige ... staaer høit over alle E.) XI, 1 A 107 p. 75.

eensom (Religieusitet dreier sig om, at hver Enkelt gaaer eensomt eller ind i Lønkamret for sagte at tale med sig selv) VII, 1 A 205.

(naar En vel har trukket sig tilbage fra Verden ..., men ikke er i Selskab med Gud ...: saa er han ... en Eeneboer men ikke eensom) VIII, 1 A 210.

(Hvorfor har Mskene i Almindelighed en saa phantastisk Forestilling om Gud? Fordi de ikke leve eensomt) IX A 116. (Den der leed i Verden saaledes, at han blev eensom, ham skal det nok falde naturligt, at tænke Guds uendelige Op-høiethed) IX A 116.

Eensomhed ([Christus] fristes i E., da Apostlene sove) II A 294.

([Om den absolute E. og det Roman-tiske]) II A 638.

(Det er fatalt ..., naar man søger E. ... at have fundet sin eensomme Krog og nu pludselig overraskes af en eensom Mand, der søger det Samme) V A 61. (jeg vil hævne mig naar man kommer ubeleiligt for at forstyrre min E. [Replik af Albertus i „Vrangen og Retten“]) V B 162 p. 276; 163 p. 278.

(Guder have fredet om min E., nu er jeg skikket til at meddele mig [Replik af Albertus i „Vrangen og Retten“]) V B 162 p. 277.

(igaar var Du et Fornuftvæsen i Hovedstaden, er Du idag bleven bindegale i E. [Replik af Albertus' Ven i „Vrangen og Retten“]) V B 163 p. 277.

(Albertus ... i E. skjønnes at troe paa det, han næsten persiferende henkaster i Vennens Nærværelse) V B 164.

(Naar man blot nogle Timer har været ... sig sin E. sikkert ... [da er man] ikke strax istand til at holde sig ... Mskene fra Livet [cf. „Forerindring“ af William Afham i „Stadierne“]) V B 167 p. 280.

(det Fataleste af Alt, om jeg [William Afham] var stødt paa en eensom Mand, der netop søgte de samme eensomme Steder – en Omgangsven i E.) V B 168 p. 281.

(Don Juan! Du ... rev mig [Victor Eremita] som en Elvira ud af et stille Klosters Livs E. for evigt at gøre mig ulykkelig) V B 172,7; 187,13 p. 326.

(Om E. [Præd. 4,10]) V B 235.

(den eneste Anvendelse man nu veed at gøre af E. er en Straf ... Hvilken Forskjel siden den Tid ... da man altsaa ærede E. som ... det Eviges Bestemmelse) VIII, 1 A 40; IX A 287.

(Det jeg ... behøvede for at hvile var E.s Situation i Mængden ... Den kan jeg ikke faae mere) VIII, 1 A 163.

(Jeg reiser 5 Miil ned til min kjære Skov-Egn, for at søge den ligefremme E.: ak, overalt Nysgjerrighed) VIII, 1 A 163.

([ud i E.] det er ... Veien til det sande Guds-Forhold, som man jo ogsaa maa sige, at just Christi Fristelse i E. var hans Udvikling) X, 1 A 463.

(E. er det Dialektiske; og derfor bliver det Mske sjældent til Noget ... som aldrig var i E. I E. er det Absolute, men ogsaa den absolute Fare) X, 1 A 463.

([Bevægelsen i Forfatterskabet] ender saaledes consequent i at jeg, selv den

Enkelte, lever i landlig E. paa en Præstegaard) X, 2 A 96.

(Denne E. [ved Indtoget i Jerusalem] hører væsentlig med til Christi Lidelse, som Sjelslidelse) X, 2 A 257.

(et godt Udtryk for E., eller for det at være ganske ene ...: seul à seul [cf. Hermann Reuchlins „Pascals Leben und der Geist seiner Schriften“]) X, 3 A 630. (i E. vil Du blive opmærksom [paa Guds Villie]) X, 5 A 50 p. 55.

(Christeligt er Loven ...: enten ud i E., bort fra Mskene ...; eller bliver Du blandt Mskene, saa maa Du see at lide Forfølgelse – for at bevare Ueensartetheden) XI, 1 A 16.

(jeg maa leve i den fuldkomneste E., thi ... jeg fik Ingen til at forstaae mig i den Brug jeg gjør af [min Klogskab]) XI, 1 A 277 p. 222.

Eensomme, den (... Skoven vil ikke indlade sig med den E., derfor giver den ham Ordet tilbage uden Forandring uden Deeltagelse)

VII, 1 A 46; VII, 1 B 192,8*.

(Den E. mangler ... Selvkjerlighed, hvilket Ægtefolkene udtrykke saaledes: han er selvkjerlig) VIII, 1 A 190.

Efteraar ([Om hvorfor SK holder mere af E. end af Foraaret]) II A 185.

(Lovtale over E.)

VI A 89; VII, 1 B 205–210 p. 385–389.

(Vel minder Alt i E. os om Undergang, – og dog forekommer det mig den skønneste Tid) VI A 91.

(kun E. er „Aarstiden“) VII, 1 B 206.

(E. er Skyernes Tid)

VII, 1 B 207 p. 385–387.

(man bliver træt af alt Andet men ikke af Skyerne – om E., der igjen er Tænkningens Tid) VII, 1 B 207 p. 386.

(E. er Tonernes Tid) VII, 1 B 208.

(Blot der [om E.] hører Eccho den Elskedes Røst ... Thi E. er Oprømt-hed) VII, 1 B 208.

(E. er Farvernes Tid)

VII, 1 B 209 p. 388–389.

(Det „mørkladene“ ... er Naturens Undergang dens Kamp for Livet)

VII, 1 B 209 p. 388.

(E. er Erindringernes Tid) VII, 1 B 210.
efterabe (naar [Mskene] først ere komne i Bevægelse, Intet ere [de] saa tilbøielige til som til at efterabe) VIII, 1 A 103.
Efterabelse (en saadan rædsomt frempiint Efterfølgelse [hvormed et stakkels Mske skal martre sig selv] var snarere en vrængende E.) X, 3 A 767 p. 484.
 (disse løgnagtige Lærere, Præster og Professorer ... bestyrke ... at en fareløs E. og Legen-bag-efter ... er at være Christen) XI, 1 A 59 p. 42.
 (kun Eet er dem [Mskene] af Vigtighed, at de ere ligesom de Andre, o: at det er E. ... Men det Gud vil have er: ... Primitiviteten) XI, 1 A 62 p. 45.
 (baade Lærere og Tilhængere befinde sig bedst i E.: derfor enes de kjerligt derom og kalde det Kjerlighed) XI, 1 A 62 p. 46.
 (denne Masse af E. ... er forspildte Existentser) XI, 1 A 384 p. 295.
 (E.s Masse er Majestæts-Forbrydere. Straffen er: at ignoreres af Gud) XI, 1 A 384 p. 295.
 (Msket er dog Dyre-Skabning og Magelighedens Lyst til E. er som hans anden Natur) XI, 2 A 19 p. 19.
 (Dog har ogsaa Forkynderne kun altfor ofte Skylden for at det Hele bliver E., thi det er deres jordiske ... Profit) XI, 2 A 19 p. 19.
 (Medens enhver Eiendommelighed ... som saa gennemføres i Livet, er ... et Mere ... er en saadan [smagfuldt] Dannet en tærende E.) XI, 2 A 177 p. 193.
Efteraber (Gud vil ikke disse Exemplar-Msker, som plette Livet hen som Exemplarer og E.) XI, 1 A 155 p. 118.
efterfølge (Efterfølgeren kan langes bort fra den forvirrede Dom i Verden til det Sted, hvor der kun er Tale om ... hvad Den oplever som ... følger Christum efter) VII, 1 B 181,2.
 (Opgaven er, som Gerhard etsteds (i „Meditationes sacrae“) siger ikke blot frui Christo, men fremfor Alt imitari Christum) VIII, 1 A 350.
 (Christus har ikke oprettet Docenter – men Efterfølgere: følg mig efter)

IX A 49; 207.

(Naar man tager Evighedens Forfølgelse bort ... saa bliver det i Grunden Phantasterie med at ville følge Jesum efter) X, 1 A 455.
 (Det skal gjælde om Himmel og Helvede – og af den Grund at ville følge ... [Christus] efter, o: for at frelses: det er Alvor) X, 1 A 455.
 (Hvilket Nonsens da, at En istedetfor at følge Christus efter ... bliver Professor ... deri, at Christus blev korsfæstet) X, 3 A 122 p. 95.
 (det er ... Stik-Ordet for Professoren at følge med ... derimod ikke: at følge efter, at efterfølge Christum) X, 3 A 122 p. 96.
 (er dette at følge Christum efter, at lade ham ... gaae sin Gang i Lidelse – der ved erhverver han Naaden – den tager saa jeg, og gaaer saa min Gang) X, 3 A 276 p. 205.
 (Da Jesus Christus levede, var han jo Forbilledet; Troens Opgave ... at troe – og saa at følge Christum efter, blive Discipel) X, 3 A 409 p. 282.
 (en skjødesløs Idee-Association til det Ord „at følge efter“ [i Pastor Just H. V. Paullis Prædiken over Matth. 11,25 ff. i Slotskirken den 24. Novbr. 1850]) X, 3 A 668.
 (hvis jeg ... som den Elendigste henvender mig til Christus – og han hjælper mig ... saa siger han: men saa maa du følge mig efter, afdøe ...) X, 4 A 352.
 (At ville følge Jesum efter ... jeg selv er ikke langt fra i Anfægtelsens Øieblik at ansee det for Hovmod – og dog siger Jesus ... [Matth. 10,38]) X, 4 A 584 p. 403.
 ([Biskop Mynster] fortier eller fortøner: ... at til at være Christen fordres at følge Christum efter og som dette beskrives i N. T.) X, 6 B 232 p. 279.
 (Forgjebes raabe hine Herliges Stemme til os: følger mig efter ... Dette holder Præsten og Professoren nede) XI, 1 A 100.
 (Forgjebes raaber Christus ... til Mskene: følg mig efter; forgjebes raabe

Apostlene det, forgjebes Martyrerne) XI, 1 A 104.

(Christus kommer til Verden som Forbilledet ideligt indskærpende: følger mig efter) XI, 1 A 158.

(Apostelen følger saa Christus efter og indskærper: følg mig efter) XI, 1 A 158. (iblandt os have levet Flere, som meente at det var dem for høit at følge Mynster efter) XI, 1 A 158.

(Hvad ... [Jesus Christus] siger, er væsentligen dette: følg mig efter; had Dig selv ...; tag Korset op ... o:s:v:) XI, 1 A 199.

(Beständig kommer jeg tilbage paa det Punkt, at om jeg nu ogsaa ... kunde følge Christum efter: men disse Tusinder af ... rare Mske, som jeg ... holder meget af, men ... aldrig faaer med mig!) XI, 1 A 200.

(Professoren er Professor i at denne Lidelsesmand [Christus] lærte: følg mig efter) XI, 1 A 202.

(Bekymring for et Regnskab betræffende at have fulgt Jesum efter ... er en Gjenemgangs Skole, inden ... Martyriets Lidenskab [naaes]) XI, 1 A 278 p. 224. (Ved Foden af det Alter, hvor Verdens Frelser hænger paa sit Kors, han som ... lærte: følg mig efter ...: der knæle de Elskende og beslutte ... at fortsætte Arvesynden) XI, 1 A 313 p. 248.

(Midt i Virkeligheden træder Christus frem, lærer, lider – og siger: følger mig efter) XI, 1 A 391 p. 300.

(Christenhed er ... en skæv Retning bort fra [den oprindelige Chrstd.], og Loven for denne Skævhed ... er: at tilbøde istedetfor at efterfølge)

XI, 1 A 391 p. 300.

(hvis der er nogen, lige overfor det Guddommelige lidende for Slægtens Synd og raabende: følg mig efter – der forblive [Docenterne] ... objektive, de docere det) XI, 1 A 450 p. 345–346.

(I Protestantismen er det da naaet, at det at ville efterfølge Forbilledet, ligefrem ansees for Formastelse)

XI, 1 A 550 p. 415.

(At følge efter det er at have det sande

Indtryk af at Sandheden har maattet lide) XI, 2 A 136.

(der fordres, at følge Christum efter ... at afdøe ... hvorimod den officielle Forkyndelse anbringer „Naaden“ paa Basis af høiest: borgerlig Retfærdighed)

XI, 2 A 284.

Efterfølgelse (De, der, givende E. en god Dag ... maa betale Noget til, hvis de ... skulde ville høre en virkelig Prædiken) X, 3 A 121.

(ethisk-religieust, og især christeligt, ... er E. det Væsentlige) X, 3 A 122 p. 95. (vil [et Mske] saaledes have med Christus at gjøre [at han ved sit Forhold til det Evige er bundet til ham] ... vil han bestandig dilemmatisk blive drevet ind i den egentlige E.) X, 3 A 207.

(i ethvert Øieblik jeg forholder mig til Christus forpligter jeg mig til E.)

X, 3 A 276 p. 204–205.

(Saasnaart der er et Forbillede, saa forpligter det til E. ... Det vil sige en Stræben efter mit Livs Conformitet med Forbilledet) X, 3 A 276 p. 205.

(idet jeg beder Christus ... [om gode Dage], siger jeg indirecte, at jeg beder ham til at hjælpe mig til at fritages for E.) X, 3 A 276 p. 205.

(foruden at bekjende Christum ... fordres ogsaa (hvad der især svarer til ... at sand Chrstd. er E.) at handle christeligt) X, 3 A 283 p. 210.

(Den, der vil hjælpes, maa være ifærd med at ville afdøe fra Verden. Saa hjælpes han, men forpligtes saa til E. ganske at afdøe fra denne Verden)

X, 3 A 314 p. 229.

(Christi Navn ved at forpligte mig til E. forpligter mig til langt større ... Afsavn ved virkelig at skulle afdøe fra Verden) X, 3 A 317.

(Brødre-Menigheden accentuerer ikke E. – til Vederlag for Blod-Theoriens Lyrik) X, 3 A 338.

(E. og det Frivillige viser at her er Fordringen høiere end til et Barn)

X, 3 A 378.

(jeg foredrager ... at man dog idetmindste skal tilstaae, at det, at fritages

for den egentlige E. er Indulgents) X, 3 A 389 p. 272.

(Forvirringen i Christenheden stikker dybest i, at man har gjort Chrstd. til Lære, og aldeles afskaffet E.)

X, 3 A 397 p. 276; X, 3 A 500.

(Om E.) X, 3 A 400.

(Medens ... [Paulus] foredrager denne Lære [om Christi Forsonings-Død], udtrykker imidlertid hans Liv E.)

X, 3 A 409 p. 282.

(E. skal være der, men ikke saaledes at man ... vil ved den fortjene Saligheden. Nei Naaden er det afgørende)

X, 3 A 409 p. 283.

(skal Forholdet være det sande, saa skal „Naaden“ ... foredrages af En, hvis Liv endog i strengeste Forstand udtrykker E.) X, 3 A 409 p. 283.

(Nu vil der vel atter blive et Vræl om, at jeg kun forkynder Loven, urgerer E. ... (uagtet jeg dog i Forordet til ... „Indøv. i Chrstd.“ har udviist Naaden)) X, 3 A 411.

(saasnart E. ganske udelades, saa er Naaden taget forfængeligt) X, 3 A 411.

(Chrstd. er blevet en Lære ... E. ... er som blæst bort) X, 3 A 420.

([Om „Forbilledet“, E. og det Blasphemiske i Christenhed]) X, 3 A 447.

(Chrstd. er en Troen og en dertil svarende ganske bestemt Art Existeren, E.) X, 3 A 454 p. 307.

(at til det at troe svarer Situation: dette beviser det reciproke Forhold mellem Tro og E.) X, 3 A 454 p. 308.

(man havde [i Videnskaberne] slaaet en Streeg over E., der vilde have givet Mskene ganske Andet at tænke paa end at hitte paa Tvivl) X, 3 A 496 p. 330.

(Lad E. komme igjen – og Forfølgelse skal snart følge efter) X, 3 A 500.

(Luther frelste „E., Christi E.“ ud af en phantastisk Misforstaaelse – men det nuværende har ... verdsliggjort Luther) X, 3 A 510.

(Selv om E. ikke var fordret, den Christne ... vilde dog collidere)

X, 3 A 552 p. 363.

(Den rette E. fremkommer ... derved,

at der prædikes om, hvad Christus har gjort for mig) X, 3 A 602.

(saa kommer E. igjen ikke som Loven, men efter Naaden og ved Naaden)

X, 3 A 615.

([En Sammenligning mellem Christus og den Christne, hvor det Frivillige og den egentlige E. er udeladt]) X, 3 A 666. (Der skal ikke begyndes med E., men med „Naaden“, saa skal E. følge efter som en Frugt af Taknemlighed) X, 3 A 667.

([Vrøvl hvad pastor Just H. V. Paulli sagde om E. i sin Prædiken over Matth. 11,25 ff. i Slotskirken den 24. Novbr. 1850]) X, 3 A 668.

([Det om Stephanus, Act. 7,54–60] skal ... fremstilles til E. eller til Ydmygelse) X, 3 A 695.

(her [om Christus og Røveren] er dog viist, at E. qua talis ikke er den absolute Betingelse) X, 3 A 712 p. 457.

(I levende Live maatte Forholdet være: Tro – E., om ... [Christus] end selv bedst forstod, at Ingen i Samtiden med ham kunde udtrykke E.)

X, 3 A 712 p. 458.

(i Forhold til de Mange, mod hvem ... [Christus] gjorde vel ... lod han gaa uden at forlange E.) X, 3 A 713.

(med ... [E.] bliver det gjerne saaledes ... den følger efter, saa langt bagefter som var det ikke E.) X, 3 A 721.

(Kort overalt er den mskelige Taktik den, at faae Alt hvad der hedder E. afskaffet) X, 3 A 750.

(„E.“ er ikke en Lovens Fordring ... Nei E. er det stærkeste Udtryk for Taknemlighed i den Stærkere) X, 3 A 767 p. 483.

(en saadan rædsomt frempiint E. [hvormed et stakkels Mske skal martre sig selv] var snarere en vrængende Efterabelse) X, 3 A 767 p. 484.

(hele Christenhedens Kunst ... gaaer ud paa ... at afskaffe E.) X, 3 A 776. (man meente [i 4de Aarh.]: her [at frelses ved et Barn] kan ikke være Tale om E.) X, 3 A 776.

(„E.“ er det der skal hævdes igjen ...

E. i Betydning af at vidne for Sandhed og lide derfor) X, 3 A 776.

([August H. Francke] siger ..., at det at dandse strider mod „Christi E.“ ... det er for høit) X, 4 A 94.

(Man kan nu ... snuppe for gesvindt af, ligesom raabe Hurra ... [for Christus i Herligheden] – og glemme det med E. for os) X, 4 A 131.

(E., den tages det ikke saa noie med [i 4de Aarhundrede]) X, 4 A 148 p. 85.

(Ethisk skal nemlig Beundring øieblikkeligt omsætte sig til Handling i Retning af E.) X, 4 A 148 p. 86.

(Saaledes er det Christelige overmskeligt. Og dog er jo „E.“ forlangt i N. T. af den Christne) X, 4 A 293.

(Jeg kan kun komme saa langt ud, at jeg bruger „Forbilledet“ til Ydmygelse, ikke til E.) X, 4 A 293.

(Christen i forflygtiget Forstand ...: er En, der antager Læren, hviler i Naaden, men ikke i strengere Forstand gaar ind paa „E.“) X, 4 A 296 p. 163.

(i Retning af E., det udrettede han [Christus] ... der vare De, hvem han rørte til at lide i Lighed med sig – men ... hver Saadan blev taget til Indtægt ... til Anseelses-Profit)

X, 4 A 321 p. 181–182.

(Man har sat det Ethiske over i det Æsthetiske, Apostelen bliver det æsthetisk Overordentlige ... man vilde helst være fri for E.) X, 4 A 340 p. 196–197.

(Man afskaffer E. og sælger Chrstd. ud til forskellige Priser. Det er Kirkens Historie) X, 4 A 340 p. 197.

(E. skal bringes op [igjen], for om muligt at holde lidt Justits i Christenheden ... ydmyge ved Hjælp af Idealerne og lære at henflye til Naaden ... stoppe Munden paa Tvivlen)

X, 4 A 349 p. 202; 352; 366; 369; 410 p. 251; X, 5 A 81 p. 93.

(E. har man reent afskaffet, og i Maximum holder man paa det Lumperie: den borgerlige Retfærdighed)

X, 4 A 349 p. 203; 500 p. 321–322;

XI, 2 A 284.

(just „Midleren“ gjør Sagen saa svær.

Thi har jeg ene med Gud Fader at gjøre – saa er der ingen E. fordret) X, 4 A 352.

(E. er dog trods al sin Smerte en Kjerlighedens Sag, og saaledes dog salig) X, 4 A 352.

(E. ... afgiver egentlig Garantien for, at Chrstd. ikke bliver Poesie, Mythologie, Idee i abstrakt Forstand) X, 4 A 354 p. 206.

(„E.“ sætter „den Enkelte“ hver Enkelte i Forhold til Idealet) X, 4 A 354 p. 206.

(Garantien for Forskjellen mellem Theater og Kirke er: „E.“, dens Alvor, den Ædruhed, som ligger i at Mskene gjøres Enkelte) X, 4 A 354 p. 207.

(naar En ved at forkynde Chrstd. gjør ... glimrende Carriere i Verden ... saa er der ... Misligheder ved hans Forkyndelse ... i Forhold til E.) X, 4 A 361.

(Kun paa eet Vilkaar har Msket vilde tage „E.“ med, at det saa blev det Fortjenstlige. Ellers ... E. maa bort, hvis Chrstd. skal behage Msket) X, 4 A 366.

(„E.“ er følgende Forbilledet at ville vidne for Sandhed mod Usandhed men uden at søge ... Bistand hos ... sandelig Magt ... saa er man eo ipso offret) X, 4 A 366.

(det maa frem, at E. er fordret af Enhver – lad saa ham henflye til Naaden) X, 4 A 366.

([Om de to Hovedvendinger, ved hvilke man har faaet E. bort, ja endog Indtrykket af E.]) X, 4 A 369.

(med „den Enkelte“, som gaar ud, gaar ogsaa „E.“ ud, thi E. forholder sig categorisk til den Enkelte) X, 4 A 369.

(Overhovedet er enhver Opfattelse af Chrstd., der ikke idetmindste dialektisk bruger „E.“ ... „Aflad“) X, 4 A 369.

(Det stærkeste Udtryk for at vi frelses aldeles af Naade ... er, at Frelseren er et Barn. Her kan slet ikke være Tale om E.) X, 4 A 439.

(1) E., i Retning af afgjørende Handling, hvorved Situationen for det at vorde Christen bliver til. 2) Christus som Gave – Tro. 3) E. som Troens Frugt) X, 4 A 459.

(at Christus skulde lide og martres – for

at jeg skulde nyde Livet ... Nei, nei, „E.“ hører dog ogsaa med)

X, 4 A 471 p. 292.

(det er Chrstd., der ved at fodre „E.“ af den Christne, vil føre ham saa langt ud [at hans Lidelse vedbliver hele Livet]) X, 4 A 488 p. 308.

(E. – Forsoningen)

X, 4 A 491 p. 311–312; 500 p. 321–322.

(Forsoningen ... er Udtrykket for Ueensartetheden mellem ... [Christus] og ethvert Mske. „E.“ er i Retning af Lighed) X, 4 A 499.

(Saa sættes Chrstd. i Kirken ... mere og mere egoistisk over i Mskets Interesse: Forsoningen gjør E. til Intet) X, 4 A 499; 500 p. 321–322.

(det kan nu være godt nok med den Ydmyghed [„at jeg er Intet“], men det kan ogsaa være Underfundighed, for at blive fri for „E.“) X, 4 A 509 p. 328.

(for at vi ... kunne skulke os fra „E.“, saa skal Forholdet løgnagtigt vendes om, og Eders [I saa kvalfuldt Offredes] Vilkaar bliver det misundelsesværdige)

X, 4 A 518 p. 340.

(Alt dreier sig for os Mske om at blive ... E. qvit) X, 4 A 518 p. 340; 521.

([Om Barne-Troen, det Barnlige i Christenheden og „E.“]) X, 4 A 519.

(værd at bemærke, at til Evangeliet om den gode Hyrde [Johs. 10,11 ff.] svarer Epistelen af Peter ... om Christi E. [1. Pet. 2,21 ff.]) X, 4 A 526 p. 346.

(Samtidigheden med Christus. – Det Digteriske. – E.) X, 4 A 532 p. 349–351.

(Christus er død for mig – ergo skal jeg nyde Livet ... her er Feilsvinget, thi der skulde fra Forsoningen svinges ind i „E.“) X, 4 A 542 p. 362.

(Dette om „E.“, om at afdøe, gjenfødes o:s:v var jeg ikke selv opmærksom paa i 1848) X, 4 A 553 p. 372.

(den Art Forkyndelse [som Biskop Mynsters og Just H. V. Paullis] lukker „E.“ i Baglaas) X, 4 A 554.

([Om Midlet til at] frelses fra den Indbildning at Chrstd. er en objektiv Meddelelse, istedetfor den er en E.)

X, 4 A 555 p. 373.

(Der brast Meningen i Chrstd. ...: da Middelalderen gjorde dem, hvis Liv udtrykte „E.“ i Forsagelse og Askese til: overordentlige Christne)

X, 4 A 556 p. 375.

(Verdsligheden ... vilde ... have „E.“ bort – og dog være Christne ... saa maatte man lade dem, som udtrykte „E.“ avancere til „Overordentlige“ for at blive dem qvit) X, 4 A 556 p. 376. („E.“ skal anbringes. Men „uden Mynighed“ dette er og bliver min Categorie) X, 4 A 560 p. 381.

(„Aanden“ kaldes ogsaa „Trøsteren“ med Hensyn til at „E.“ dog aldrig kan lykkes et Mske saaledes, at han ... turde fortroe sig til den) X, 4 A 588. (Christus ønsker jeg skal udtrykke min Tak ... ved E.) X, 4 A 589 p. 408.

(Forsoner – er dette ikke Trøst nok ...? Jo, hvis ikke just han, Forsoneren, fordrede „E.“) X, 4 A 593 p. 411.

(„E.“ – Mildhed) X, 4 A 618.

(i N. T. ... er E. fordret ... der loves ... en Aand, der hjælper En frem ad den Vei) X, 4 A 619 p. 434.

(Uden „E.“ er Chrstd. Mythologie, Poesie) X, 4 A 626.

(Chrstd.s Mening er, at Gud ... vil have den Tak og Tilbedelse som er i Aand og Sandhed: E.)

X, 4 A 639 p. 454.

(saa lad dette blive det Officielle ..., at vi i det Høieste kun taale „E.“ som Noget vi faae Lov at bryde af, saasnart det piner det mindste)

X, 4 A 639 p. 456.

([Om at blive „E.“ qvit]) X, 4 A 650. (Forsagelse (E.)) X, 4 A 652.

(Naaden – E.) X, 5 A 27.

(Skal ... Chrstd. igjen indføres i Christenhed, maa den igjen blive forkyndt ubetinget som E., som Lov)

X, 5 A 42 p. 46.

(Aanden ... er ikke blot levendegjørende, givende Kraft til at afdøe – men ogsaa Trøsteren i Forhold til „E.“)

X, 5 A 44 p. 48.

(maalt med den Maalestok: „E.“ vil det første Skridt af dette mit Tilkommende

igjen gjøre, at jeg behøver Forsoneren) X, 5 A 44 p. 48.

(naar da „E.“ at ville lide bliver Takken – saa bliver ... Christus Den, der gjør Dig ulykkelig) X, 5 A 50 p. 54.

(at have stille Timer for at tænke paa Gud ... er saa hykkelsk, fordi man ... fritager sit daglige Liv for „E.“)

X, 5 A 51 p. 56.

(Det at man aldeles fortier, at „E.“ er fordret, har aldeles demoraliseret Christenheden) X, 5 A 81 p. 93.

(ikke engang saa meget tør man dvæle ved Tanken om E., at man tør ... gjøre sig det tydeligt, det man ... ifølge „Naaden“ er fritagen for)

X, 5 A 81 p. 93.

(jo idealere ... [Forestillingerne om Gud og Gud-Msket] blive, desto vanskeligere med E.) X, 5 A 88 p. 102.

(jeg vil anbringe den christelige Fordring, E., ... for at trykke i Retning af Naaden) X, 5 A 88 p. 102–103.

(Luther udtrykker en Standsning ... De første Christne, de gamle Kirkefædre ... gik naivt løs paa E.)

X, 5 A 96 p. 112.

(i den ældste Tid var al Opfattelse af det Christelige mærket af E.)

X, 5 A 103 p. 117.

([Om „E.“ i Catholicismen og i Protestantismen]) X, 5 A 139.

(Begynd blot en lille Smule paa E., og Du skal see Visheden for at han [Christus] virkelig er faret til Himmelen kommer nok) X, 6 B 3 p. 13.

([Biskop Mynster] fortier eller fortøner: Christi E.) X, 6 B 232 p. 379.

([Om den Frivillighed, der forholder sig til Christi „E.“ i Forbindelse med Matth. 7,14]) XI, 1 A 23.

(At være Christen er at være i Slægt med Gud; men saa er Forbilledet og E. ogsaa Charakteristisk) XI, 1 A 27.

(Naar Chrstd. skal ... forkyndes som og være: E., idel Lidelse ...: saa er det en frygtelig Lidelse, Angest ...)

XI, 1 A 76.

(Evighedens Regnskab, hvor Spørgsmaalet bliver om E.) XI, 1 A 103.

(mellem Verdens Frelser og Mskene ... trænger sig en Classe Mske ind ... forhindrende E.) XI, 1 A 104.

(den eneste Art Tilbedelse Gud fordrer: E.) XI, 1 A 158.

(Christus har kun begjæret een Art af Taknemlighed: af den Enkelte, ... i Charakter af E.) XI, 1 A 176.

(Chrstd. har gjort det at være Mske saa betydeligt som muligt, nemlig: ... en E.) XI, 1 A 194 p. 154.

(Derfor har Christus ... forkyndt Chrstd. som E., for at forhindre at forholde sig til det Christelige blot gennem Phantasie) XI, 1 A 217.

([Om den Forvirring] at Paven kalder sig Petri Efterfølger (og paa denne nonsentialske Maade parodierer det om Christi E.)) XI, 1 A 306.

(Enten gjør Naaden ubetinget Fyldest ... eller vi kan ikke standse førend ved hvad N. T. bestemmer som Betingelsen ...: Forsagelsen, E.)

XI, 1 A 325 p. 256.

(enten maa man latitudinarisk udvide Naaden in absurdum, eller man kommer til at blive ved ... den Betingelse, som N. T. afgiver: E.)

XI, 1 A 325 p. 257.

(Hvad det angaaer at Gud-Msket er Forsoningens Offer, da maa erindres, at han bestandigt fordrer E.)

XI, 1 A 358 p. 277.

(Midt i Virkeligheden træder Christus frem, lærer, lider – og siger: følger mig efter; E. er Chrstd.) XI, 1 A 391 p. 300.

(det varer ikke længe, saa sætter man ogsaa i Forhold til ... [Paulus] istedetfor E. Tilbedelse) XI, 1 A 391 p. 300.

(i Forhold til alt andet Herligt ... som har fordret E.: [Docenterne] forblive objektive og docere det)

XI, 1 A 450 p. 346.

(Ved Daaben er man – objektivt – Guds Folk, og det ovenikjøbet ved Barnedaab ... Saa har man reent afskaffet Christi E.) XI, 1 A 556.

(sæt nu at Christus ikke havde forlangt E. – hvorledes kunde dog et bedre Mske falde paa, fra det Indtryk [af Forsonin-

gen] ... at ville glæde sig ved dette Liv!) XI, 1 A 573 p. 436.

(det han [Christus] egl. lærer er: E.) XI, 2 A 86 p. 93.

(jeg begriber ikke, hvorledes det er muligt, at Nogen ... med Indtrykket af Christi Fordring om E., er kunnet falde paa - at gifte sig) XI, 2 A 192 p. 210. (Docenten er ubetinget ... sikkert mod Det, Christus egl. sigter efter, Det han har forlangt: E.) XI, 2 A 218.

(det Overordentlige vil ikke have E. ... Men Christus fordrer E. ... Men han er ogsaa Forbilledet i Retning af det Almeen-Mskelige) XI, 2 A 358.

(at være i den Grad dyrisk at man vil ... leve af at Andre have lidt for denne Sandhed ... hine Andre have begjæret, E.: det er bæstisk) XI, 2 A 434 p. 430. (N. T.s Chrstd. ... er: E. af Forbilledet i Provøns Tid Evigheds Regnskab imøde) XI, 3 B 182 p. 302.

(Læren om „Christi E.“ forties ikke ganske men det var vistnok mere christeligt om den ganske fortiedes end som den forkyndes) XI, 3 B 222,10.

Efterfølger (enhver ældre Generation af Forfattere ... maatte ønske en saadan E. som jeg er det, der ... kun ønsker at udhæve de Ældre) VII, 1 A 104 p. 51. (E. kan langes bort fra den forvirrede Dom i Verden til det Sted, hvor der kun er Tale om ... hvad Den oplever ... som følger Christum efter) VII, 1 B 181,2.

(Christus har ikke oprettet Docenter - men E.: følg mig efter) IX A 49; 207. (Enhver sand Christi E. maa tilnærmelsesviis udtrykke existentielt ... at Ringhed ... er uadskilleligt fra det at være Christen) IX A 59 p. 33-34.

(Forskjellen mellem en Beundrer og en E. er, at E. er ethisk hvad Beundrerer er æsthetisk) IX A 372 p. 215.

(at forlange E. det er at gjøre Livet altfor anstrænget for Mskene) IX A 372 p. 216.

([Christus] er Forbilledet, maa derfor blive usynlig, at E. kan ligne ham) X, 2 A 40.

([Dersom] Du ene bekymret for Din Sjels Frelse henvender Dig til Christus. Han siger: vær forvisset om Din Salighed ... Men nu maa Du ogsaa blive for dette Liv ... min E. i at ville lide for Sandhed) X, 2 A 635 p. 457.

(i samme Øieblik en E. sætter en ... væsentlig christelig Handling ind i Verden, saa vil han ogsaa collidere med Verden) X, 3 A 277.

(Christi Mening er aabenbar, at den ... [ved et Mirakel] Hjulpne nu skal ... blive E., forsage denne Verden) X, 3 A 314 p. 228.

([Om hvorledes Opmærksomheden kan bortledes fra den Sandhed, at „E.“ kan komme til at lide i Lighed med Christus]) X, 4 A 221.

(i N. T. især i Evangelierne fremstilles det saaledes, at den sande Christi E. i Evigheden vil blive ueensartet fra alle Andre) X, 5 A 85 p. 97.

(En E. har Andet at tænke paa, derfor tvivler han ikke om Himmelfarten, og han trænger til den, derfor troer han) X, 6 B 3 p. 13.

(Dette Ord [„Min Gud, min Gud hvi haver Du forladt mig“] er trøsteligt for E.) XI, 1 A 285.

(En sand Christi E. vil snart naae at blive hovedkuls kastet ud af denne Verden) XI, 2 A 434 p. 426.

(at være Christen er ... at maatte være en Jesu Christi E. her i Livet og derved af Naade være evig frelst) XI, 2 A 434 p. 428.

(enhver Jesu Christi E. ... hvis han overhovedet ... tilsigte Noget uden ... at forarbeide sin Sjels Frelse, maatte det være at faae denne Verden bort) XI, 2 A 434 p. 428.

(Culminations-Punktet [af forbrydersk Middellaadighed] er ... disse Kirke-Fyrster, der ... istedetfor selv i N. T.s Forstand at blive en lidende Christi E., sælger det at være Christen ud til en billig Priis) XI, 3 B 177 p. 296.

Eftergjorte, det (I Naturens Verden er det E. det Ringeste ... I Aandens Verden er det omvendt ... hele Aandens væ-

sentlige Verden er netop det E.s Verden) VII, 1 A 208.

efterligne (det Ethiske siger: just det at ville efterligne er det Afgjørende, Beundringen ... er Udflugt) X, 1 A 134.

(Det gjælder aldeles ikke om ... at jeg ... fik Hundreder til at efterligne mig) X, 1 A 598 p. 373.

Efterligner ([Om Forholdet mellem Forbilledet og E.] X, 1 A 47.

(Parodien (... af en beundrende E.) er mættende) X, 1 A 358.

Efterligning (E. – Opfindelse) IV C 116.

(Christi Død er ikke Opgaven til E. men er Forsoningen) X, 1 A 132 p. 99.

Efterretning (den samtidiges E. bliver for den Senere Anledning) V B 6,14.

„*Efterretning om de gamle Borge i Danmark og Hertugdømmerne*“ se Becker, Johan G. Bürmann.

„*Efterretninger om Borgerdydskolen i København før og nu*“ ([udg. af J. Christian Bartholin og Jacob M. H. F. Stilling]) VIII, 1 A 257*.

„*Afsluttende eenfoldigt Efterskrift*“ se „*Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift*“.

„*Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift*“ ([Om Meningen af den sidste Passus i Forordet i „*Afsluttende eenfoldigt Efterskrift*“) VI A 140 p. 53–54*.

([Om et Luther-Citat (om det babyloniske Fangenskab) i „*Afsl. Efterskr.*“) VI A 141.

(logiske Problemer af Johannes Climacus. Først et Forord med H: t: „*Phil. Smuler*“) VI A 146 p. 59*.

(Af et andet Manuscript, men blev ikke brugt der („*Afsl. Efterskr.*“)) VI A 150 p. 62–64; 151; 152.

(Logiske Problemer [Optegnelser til „*Afsl. Efterskr.*“) VI B 13.

([Udkast til Indholdsfortegnelse]) VI B 14–18 p. 91–94.

([Spredte Udkast til Anden Deels andet Afsnit]) VI B 19–20 p. 94–96.

([Kladde med foreløbig Udarbeidelse til Første Deel, et Stykke af Indledningen samt Cap. 1 med § 1 og Begyndelsen af § 2]) VI B 21–23 p. 96–99.

([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til

Første Deel, Cap. 1, Slutningen af § 2]) VI B 24.

([Foreløbig Udarbeidelse til Første Deel, Cap. 1 § 3]) VI B 25–26.

([Foreløbig Udarbeidelse til Første Deel, Cap. 2 Begyndelsen]) VI B 27–34 p. 100–116.

([Foreløbig Udarbeidelse til Anden Deels første Afsnit, Cap. 1 og Cap. 2,1–3]) VI B 35–38 p. 116–121.

([Foreløbig Udarbeidelse til Anden Deels første Afsnit, Cap. 2,4]) VI B 39.

([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 1–2 samt Tillæg, Begyndelsen]) VI B 40 p. 122–136.

([Spredte Udkast til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2 Tillæg, Slutningen]) VI B 41 p. 136–139.

([Foreløbig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2, et Stykke]) VI B 42–43 p. 139–140.

([Med Blyant overkradsede Udkast til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2, et Stykke]) VI B 44–45.

([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2, et Stykke]) VI B 46.

([Med Blyant overkradset Udkast til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2, et Stykke]) VI B 47.

([Udkast til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2, et Stykke]) VI B 48–49.

([Foreløbig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2, et Stykke]) VI B 50–52.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2 Tillæg, Slutningen]) VI B 53 p. 143–145.

([Foreløbig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 3 og Cap. 4 Sectio I]) VI B 54–57 p. 145–156.

([Foreløbig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II, Indledningen og Begyndelsen af A § 1]) VI B 58 p. 156–158.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio

II A § 1, Slutningen samt Begyndelsen af § 2) VI B 59 p. 158–159.

([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II A § 2, et Stykke]) VI B 60 p. 159–160.

([Kladde med foreløbig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II A § 2, et Stykke]) VI B 61.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II A § 2, et Stykke]) VI B 62.

([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II A § 2, et Stykke])

VI B 63–68 p. 161–163.

([Foreløbig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II A § 2, Slutningen]) VI B 69.

([Spredte Udkast til Noten i Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II A § 2, Slutningen]) VI B 70 p. 163–166.

([Endelig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II A § 3]) VI B 71–72.

([Endelig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II „Mellemsætning mellem A og B“, samt B med Tillæg]) VI B 73.

([Foreløbig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 5 Slutningen]) VI B 74–82 p. 168–170.

([Foreløbig Udarbeidelse og Udkast til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 5 Tillæg, Begyndelsen])

VI B 83–85 p. 170–172.

([Endelig Udarbeidelse til Anden Deels andet Afsnit, Cap. 5 Tillæg, Begyndelsen]) VI B 86–88 p. 172–174.

(Logiske Problemer ... [Udkast til Titelblad]) VI B 89.

(Afsluttende eenfoldig Efterskrift ... [Udkast til Titelblad]) VI B 90.

([Motto]) VI B 91.

([Optegnelser til Forord]) VI B 92–94. [Udkast til Indholdsfortegnelse])

VI B 95–96.

([Endelig Udarbeidelse til Indholdsfortegnelse for Anden Deels første Afsnit Cap. I med Henvisning til Tryk-Manuscriptet]) VI B 97.

([Tryk-Manuscript])

VI B 98–99 p. 178–193.

([„Afsl. Efterskr.“ var færdigtrykt 20. Febr. 1846 og averteredes som udkommen i „Adresseavisen“ 1846, Nr. 49 (27. Febr.)]) VII, 1 A 2*.

(Det hele Manuscript var indleveret i Bogtrykkeriet [Bianco Luno] ... medio Dec. ell. saa [30. Dec.] 1845)

VII, 1 A 2; 69 p. 252; 71 p. 259;

72 p. 262; 83 p. 276.

([Henvisning til „Afsl. Efterskr.“ om Forholdet mellem Individet og Slægten]) VII, 1 A 20.

(Fortalen til „Afsl. Efterskr.“ ... er af Johannes Climacus, og det gjelder ..., hvad der staaer ... [i „En første og sidste Forklaring“], at Pseudonymerne ikke er mig) VII, 1 A 26.

(Til Uvidenheden kan man naae og da er det ... at Veien svinger af (cf. „Afsl. Efterskr.“ 2d Deel. Cap. II))

VII, 1 A 31.

([Rapport 9. Martz 1846] „Afsl. Efterskr.“ er ude; Pseudonymiteten overtagen) VII, 1 A 98 p. 41.

(„Afsl. Efterskr.“ var heel og holden indleveret til Luno førend jeg skrev mod P. L. Møller [i „En omreisende Æstetikers Virksomhed“])

VII, 1 A 98 p. 44; 99 p. 47*.

(man har forrykket hele det Christelige ved denne orthodoxe Sentimentalitet [cf. „Afsl. Efterskr.“ Cap. 5 Slutningen])

VII, 1 A 161 p. 106.

([Et Exemplar af „Afsl. Efterskr.“ med Blyants-Understregninger og Textudhævelser]) VII, 1 A 249 p. 159–160.

(er ifærd med at læse Correctur af [„Afsl. Efterskr.“], der afsluttende vil knytte sig til den hele Stræben ... gennem pseudonyme Skrifter, om Skriftet selv end nærmest slutter sig til ... „Phil. Smuler“) VII, 1 B 37 p. 207*.

(„Afsl. Efterskr.“ skal være anbefalet i „Coursaren“, dog paa en modereret Maade) VII, 1 B 59.

(Da [„Afsl. Efterskr.“ var færdig og afleveret i Bogtrykkeriet] udkom Hr. P. L. Møllers brillante „Gæa“)

VII, 1 B 69 p. 252; 71 p. 259; 72 p. 262; X, 2 A 586 p. 417.

(En Bekjendtgørelse til Vitterlighed [Udkast til „En første og sidste Forklaring“]) VII, 1 B 74.

(„En første og sidste Forklaring“. Bekjendtgørelse [Udarbeidelse])

VII, 1 B 75–79 p. 267–273.

([Tryk-Manuscript til: „En første og sidste Forklaring“])

VII, 1 B 80 p. 273–275.

([Første Korrektur til „Afsl. Efterskr.“ med „En første og sidste Forklaring“ med Rettelser indførte med Levins Haand]) VII, 1 B 81 p. 275–276.

([Anden Korrektur, Arkene 1, 4–5, 9, 12, 19–20, 24–25 og 29 med Rettelser indførte med Levins Haand])

VII, 1 B 82.

(En Anmærkning som ikke blev trykt med) VII, 1 B 83–84 p. 276–278.

([Rettelser foretagne af SK i et Exemplar af „Afsl. Efterskr.“]) VII, 1 B 85.

(Skrivelse til „Aftenbladet“ [angaaende en Paataalelse af en Anmeldelse af „Afsl. Efterskr.“ i „Kjøbenhavnsposten“ af P. L. Møller]) VII, 1 B 86 p. 278–284.

(En ulykkelig Elsker i „Dansk Kirketidende“ [om Peter W. Christensens Kritik af „Afsl. Efterskr.“ i „Troen og

Dialektiken“ og „Troens Dialektik“]) VII, 1 B 87 p. 284–286.

(„Nødværge mod ubeføiet Anerkjendelse“ [om Magnús Eiríkssons Anerkjendelse af „Afsl. Efterskr.“ i „Dr. H.

Martensens trykte moralske Paragrafer ...“]) VII, 1 B 88–90 p. 287–300.

(„En ulykkelig Misforstaaelse“ [om Magnús Eiríkssons Anerkjendelse af „Afsl. Efterskr.“ i „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer ...“])

VII, 1 B 91 p. 301–303.

(„Hvorfor jeg ikke har protesteret mod M: Eiríkssons taabelige Anerkiendelse“ [af „Afsl. Efterskr.“ i „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer ...“])

VII, 1 B 92 p. 304–306.

([Cit. af Johannes Climacus fra „Afsl. Efterskr.“ om Timelighedens Trøst])

VII, 1 B 157,2.

(Først efter Udgivelsen af ... „Afsl. Efterskr.“, har jeg turdet give mig Tid til at ... bekymre mig om min udv. Existents) VII, 1 B 211 p. 389.

(dette [at Sandheden maa forstaaes ved sig selv, og at alle fingerede Understøttelses-Midler ere Sandsebedrag] har jeg ... paaviist i „Afsl. Efterskr.“)

VII, 1 C p. 401.

(Om alle ... [til det at være samtidig med Chrstd.s Indkomst i Verden] hørende dialektiske Problemer ... maa jeg henvise til ... „Phil. Smuler“ og „Afsl. Efterskr.“) VII, 2 B 235 p. 76.

([Henviisning til „Afsl. Efterskr.“ angaaende Distinktionen mellem Religiøsitet A og B]) VII, 2 B 235 p. 200.

([Henviisning til „Afsl. Efterskr.“ angaaende det at stille Problemet: at blive Christen]) VII, 2 B 266,34.

(Etatsraaden [Christian Molbech] veed ikke, at „Enten – Eller“ er udsolgt ... at Johannes Climacus i „Afsl. Efterskr.“ ... har forklaret sig desangaaende)

VIII, 1 A 84 p. 41.

(Det egentlige Paradox maa ikke oversees: at Christus kom til Verden for at lide (cfr. „Afsl. Efterskr.“))

VIII, 1 A 273.

(Oprindeligen havde jeg tænkt mig, at ende min Forfatter-Virksomhed med „Afsl. Efterskr.“ ... og i stille Tilbageholdenhed sørgе over mine Synder)

IX A 54; X, 1 A 138 p. 105;

X, 2 A 586 p. 417; X, 3 A 318;

X, 5 B 217 p. 405; X, 6 B 249 p. 410.

(Nu ... staae de dialektiske Standsninger saa tydelige: „Enten – Eller“ og „To opb. Taler“; „Afsl. Efterskr.“; 2 Aars opbyggelige Skrifter og saa ... [„Krisen og en Krise“]) IX A 228; 241 p. 135.

(„Afsl. Efterskr.“ ... fremstiller dette [Inderlighedens Lidelse med at blive Christen, det at tabe Forstanden og korsfæstes til Paradoxet] saa idealt som mulig) IX A 414.

([Om „Afsl. Efterskr.“ i hele Forfatter-Virksomhedens Bevægelse])

IX B 63,7 p. 366.

([Johannes Climacus siger i Efterskrift

til „Afsl. Efterskr.“] at han har forsøgt at tænke det Gamle endnu engang igjennem ... inderligere)

IX B 63,14 p. 375.

((hvad jeg da selv før ... [Rasmus Nielsen] i min egen Efterskr. til „Afsl. Efterskr.“ ... har sagt): dersom jeg blot var død – saa skulde R. N. rigtig spille op – ... ved Mit) X, 1 A 13.

(Selv i Volumen er der Ligevægt [mellem den æsthetiske og den religiøse Productivitet]. „Afsl. Efterskr.“ er Midtpunktet) X, 1 A 118.

((... ofte oplyst i „Afsl. Efterskr.“) at det christelig-religiøse er en egen Sphære) X, 1 A 134.

(Efterskriften til „Afsl. Efterskr.“ indeholdt intet [ligefremt Ord om mig selv] ... Oplysningen om Pseudonymernes Structur ... er af en Trediemand) X, 1 A 161.

(Selv gav jeg i hele min Forfatter-Virk-somhed lidt efter, ved at sætte ene lige-frem religiøs Meddelelse fra „Afsl. Efterskr.“ af) X, 1 A 329.

(min Agt i en humoristisk Form ... at give Samtiden et Vink ... at der behøvedes større Tryk ... Her ligger „Afsl. Efterskr.“) X, 1 A 541 p. 345.

(Hvad er der dog ikke præsteret i „Afsl. Efterskr.“ ... [Men] Forfatteren var En, som ikke havde Embede og som ikke syntes at ville have det) X, 1 A 584. ([Om Salg og Udgifter ved Udgivelsen af „Afsl. Efterskr.“]) X, 1 A 584.

([Om Fliden ved Udarbejdelsen, Om-kostningerne ved Udgivelsen, Salg og Omtale af „Afsl. Efterskr.“])

X, 2 A 124 p. 95; X, 6 B 114 p. 146.

(man har ikke forstaaet, hvorfor „Afsl. Efterskr.“ er lagt comisk an, at det just er Alvor ... [man tager] enkelte Theses og sætter over i det Docerende)

X, 2 A 130 p. 97.

(Der er i ... [„Afsl. Efterskr.“] egentlig følt hvorledes just Christenheden har forraadt Chrstd. Sandeligen denne Bog har en overordentlig Fremtid)

X, 2 A 163 p. 129; X, 6 B 114 p. 146.

(„Johannes Climacus“ var virkelig en

Overveielse; thi da jeg skrev den, var der ... i min Sjæl en Mulighed af, at jeg ikke kunde lade mig overvinde af Chrstd.) X, 2 A 163 p. 130.

(har udviklet (f. E. i „Afsl. Efterskr.“) at ikke ethvert Absurd er det Absurde eller Paradoxet) X, 2 A 354 p. 256.

(det var første Gang jeg talte med ... [Mynster], altsaa efter Udgivelsen af „Afsl. Efterskr.“, der nu skal hedde at være en Misvisning) X, 3 A 70 p. 57.

(Angaaende ... [„En første og sidste Forklaring“] i ... „Afsl. Efterskr.“ i Forhold til Udgivelsen af Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed)

X, 3 A 256; 258.

(Joh. Climacus Anmeldelse af Pseudonymerne (cfr. „Afsl. Efterskr.“ [„Henblik til en samtidig Stræben i dansk Litteratur“]) er af mig som Trediemand ved en Trediemand)

X, 5 B 168 p. 363; 211 p. 396.

([Om „Afsl. Efterskr.“ som Midtpunktet i Forfatterskabet i Udarbeidelse til „Regnskabet“]) X, 5 B 191 p. 377.

([da „Afsl. Efterskr.“] var afleveret til Bogtrykkeren ... just i det Øieblik lod jeg ... [Fater Taciturnus i „En Æsthetikers omreisende Virksomhed“] gjøre ... Anstrengelse, for at ryste Publikum af mig) X, 5 B 192.

([Om „Afsl. Efterskr.“ i Forfatterskabets Bevægelse i Udarbeidelse til „Regnskabet“]) X, 5 B 201 p. 382.

([Sammenligning mellem Johannes Climacus Efterskrift: „Forstaaelsen med Læseren“ til „Afsl. Efterskr.“ og Anticlimacus Efterskrift til „Climacus og Anticlimacus“]) X, 6 B 47*.

(en feil Opfattelse af Forholdet, hvis Hr. N. N. antager, at jeg har udgivet ... [„Afsl. Efterskr.“] for at give ham Anledning til ... – at han har misforstaaet den) X, 6 B 64*.

(Jeg, Joh. Climacus, siger, at jeg „ingen-lunde udgiver mig for at være en Christen“ (cfr. „Afsl. Efterskr.“ [„Forstaaelsen med Læseren“]) men lader Chrstd. staa) X, 6 B 68 p. 72; 72 p. 81.

([Om Forskjellen mellem det Absurde i

„Frygt og Bæven“ og Paradoxet i „Afsl. Efterskr.“] X, 6 B 80 p. 86–87.

([Om Rasmus Nielsens Benyttelse af „Afsl. Efterskr.“ til sin Bog „Evangelietroen og den moderne Bevidsthed“]) X, 6 B 84 p. 91–92*; 85*; 88 p. 96–97. ([Om Themaerne i „Afsl. Efterskr.“: Svinget fra Systemet, Paradoxet, Accenten paa det Eksistentielle, om det at begribe Troen og begribe Paradoxet, Troens Sphære]) X, 6 B 88 p. 96.

(Opgaven var lige saa meget en Tænkens som en Digters ... fordi [„Afsl. Efterskr.“] var det Eksistentiel-Pathetiske. Men ... af det Onde var hele det lærde Apparat) X, 6 B 88 p. 96.

([at gjengive] det anmeldte Skrifter Tanke og Tanke-Bestemmelser ... gjør Prof. Rasmus Nielsen i ... [„Evangelietroen og den moderne Bevidsthed“] virkelig i Forhold til „Afsl. Efterskr.“ [men nævner ikke Bogen]) X, 6 B 88 p. 96–97. (Et Ord angaaende Prof. N.s [Rasmus Nielsen] Forhold til min Pseudonym Joh. Cl.) X, 6 B 94,3*.

(Det [at svinge af fra Theorien] havde Pseudonymen [Johannes Climacus i „Afsl. Efterskr.“] Alt gjort rigtigt, netop derfor har han maattet ... staae Tiden saa fremmed)

X, 6 B 96 p. 105*; 121 p. 154*.

([Rasmus Nielsen] tager nogle Sætninger af ... [„Afsl. Efterskr.“] gjør dem til Doctrin og ... angriber Prof. Martensen) X, 6 B 97 p. 108.

(saa tager Prof. N. [Rasmus Nielsen] eet af mine Skrifter [„Afsl. Efterskr.“] og retter Angrebet paa Prof. Martensen) X, 6 B 97 p. 109.

(Adskilligt foranlediget ved ... [„Mag. S. Kierkegaards „Johannes Climacus“ og Dr. H. Martensens „Christelige Dogmatik“. En undersøgende Anmeldelse af R. Nielsen“])

X, 6 B 110–120 p. 137–153*.

([Rasmus Nielsen] udgiver en ny Bog [„Mag. S. Kierkegaards „Johannes Climacus“ og Dr. H. Martensens „Christelige Dogmatik“. En undersøgende Anmeldelse af R. Nielsen“] ... Her

citerer han næsten 40 Pagina af „Afsl. Efterskr.“) X, 6 B 100 p. 113.

([Om Rasmus Nielsens Misforstaaelse af „Afsl. Efterskr.“ og Fortielse af dets Anlægs og Structurs dybere Betydning samt af Forstaaelsen af „Troen“])

X, 6 B 111 p. 137–138; 113 p. 141–142.

([„Afsl. Efterskr.“] er egentligen ikke anmeldt [af Rasmus Nielsen], derimod benyttet til at ... angribe Prof. Martensens [„Christelige Dogmatik“])

X, 6 B 111 p. 138*; 112 p. 142*.

([„Afsl. Efterskr.“] er jo netop det, ... [Rasmus Nielsen] har benyttet som et Laan, har lært af, i Forhold til hvilket han har forandret sit Standpunkt)

X, 6 B 112 p. 140*; 113 p. 142*.

(Jeg savner ... et afgjørende Udtryk for, i hvilken Grad det ikke er ...

[„Afsl. Efterskr.“] der trænger til Hr. Prof. [Rasmus Nielsens] Anmeldelse, men Hr. Prof. der har lært Noget af den) X, 6 B 113 p. 142*; 117.

(Der er i „Afsl. Efterskrift“ indeholdt et Dobbelt [SKs Omtale og Vurdering af „Afsl. Efterskr.“])

X, 6 B 114 p. 143–148; 115;

116 p. 149–151; 117; 118.

(„Afsl. Efterskr.“ gjør Svinget fra Troen ind i Troen, til det Eksistentielle – ikke til det Speculative, som gaar videre)

X, 6 B 114 p. 144; 116 p. 149.

(Betydningen af „Afsl. Efterskr.“. Dens Protest mod Videnskaben er consequent gennemført ... Der doceres ikke ... alt sættes over i det Eksistentielle og Auctor selv er en eksisterende Humorist)

X, 6 B 114 p. 145–146.

(en vis videnskabelig Clique udsprede den Opinion, at det [„Afsl. Efterskr.“] var noget Jadsk) X, 6 B 114 p. 146.

([„Afsl. Efterskr.“] er kun eet Moment i min Forfatter-Virksomheds Totalitet, men et vigtigt Moment, men et Værk, der ... eier en betydningsfuld Fremtid)

X, 6 B 114 p. 146; 118.

(„Afsl. Efterskr.“ ... er selve det Christelige Princip; mindst er det et nyt videnskabeligt Princip)

X, 6 B 116 p. 149.

(naar man vil benytte et Skrift saaledes som Prof. [Rasmus] Nielsen har benyttet [„Afsl. Efterskr.“]: saa maa jeg bede om et vis Respekts-Udtryk) X, 6 B 117*.

(den Humor, hvori ... [„Afsl. Efterskr.“] er holdt [er] den høieste Alvor, Form-Reduplicationen af Indholdet: at der ikke skal doceres) X, 6 B 117*.

(Protesten mod Speculationen [er] just indeholdt i ... [„Afsl. Efterskr.s“] Form lige saa dybt som i dets Indhold)

X, 6 B 118*.

([„Afsl. Efterskr.s“] Fortjeneste at være i sin Form consequent svarende til sin Meddelelse svækkes Indtrykket af [ved Rasmus Nielsens Anmeldelse])

X, 6 B 118*.

(Om Prof: [Rasmus] Nielsens Forhold til min Pseudonym: Johannes Climacus [„Afsl. Efterskr.“])

X, 6 B 121 p. 154-162*;

122 p. 162-163*; 123 p. 163-164*.

(„Der skal ikke doceres“, dette har ... [i „Afsl. Efterskr.“] fundet sit adæquate Udtryk derved, at der ikke doceres ... Alt er forvandlet til Digter-Meddelelse ... Alt sat i Existents)

X, 6 B 121 p. 154*.

([I „Afsl. Efterskr.“ fortættedes Chrstd.s Indhold i det mindst mulige Minimum ... at ikke det „Parenthetiske“ kommer frem]) X, 6 B 121 p. 154*.

([„Afsl. Efterskr.“] er Frastødet [fra Videnskaben] og Svinget ind i eksistentiel Inderlighed) X, 6 B 121 p. 155*.

([„Afsl. Efterskr.s“] ... Betydning er: Inderligheds Meddelelse ... der er intet endeligt Forhold til Virkeligheden)

X, 6 B 121 p. 155*.

([Om det at en Forfatter bruger digteriske Forfattere (Pseudonymer) og beder om at gøre Forskel mellem dem og ham (cf. „Afsl. Efterskr.“, „En første og sidste Forklaring“)])

X, 6 B 127 p. 169.

([Magnús Eiríksson siger i „Speculativ Rettroenhed ...“], at Mag. SK i ... „Afsl. Efterskr.“ har spottet ... den martensenske Theologie)

X, 6 B 128 p. 170.

(„Afsl. Efterskr.“ er ikke af mig, men af en Pseudonym ... og i [„En første og sidste Forklaring“] findes ... Oplysning om mit Forhold som Udgiver)

X, 6 B 128 p. 170.

(jeg har ... forstaaet „Afsl. Efterskr.“ som en Danskhedens Protest mod den moderne Speculation)

X, 6 B 128 p. 171.

(græsk Videnskab ... er egl. den ... [Johannes Climacus i „Afsl. Efterskr.“])

bruger ... skylder tillige en tidligere tysk Videnskabelighed ogsaa Hegel ... meget) X, 6 B 128 p. 171*.

(Joh. Cl. har længst [i „Afsl. Efterskr.“] oplyst denne Confusion [at forklare Paradoxet i ligefrem Meddelelse] ved ...: den uudsigelige Glæde)

X, 6 B 143 p. 193*.

(har indstændigt, bedet det iagttaget, at naar man vil citere ... af Pseudonymerne, man da ikke vil gøre Citatet til mine Ord (cfr. ... [„En første og sidste Forklaring“])) X, 6 B 145 p. 202.

(Jeg slog af allerede efter „Afsl. Efterskr.“ [paa indirecte Meddelelse], jeg brugte ligefrem Meddelelse og uden ved Siden af at bruge Pseudonymer)

X, 6 B 145 p. 205; 151,8 p. 230.

([Om „Afsl. Efterskr.“ forstaaet som Forfatterskabets Midtpunkt og Problemet i Forfatterskabet])

X, 6 B 145 p. 211.

(jeg blev [udgrinet og forhaanet af „Cor-sarens“ Goldschmidt] ... fordi jeg (i ... [„En første og sidste Forklaring“] ...) takkede Firmaet Kts „i dyb Ærefrygt“)

X, 6 B 171 p. 257; 173 p. 268; 182 p. 293.

(„Afsl. Efterskr.“ ... bragte jeg ham [Biskop Mynster]. Det var første Gang jeg efterat være optraadt som Forfatter var hos ham) XI, 2 A 419 p. 409.

(da jeg (i ... [„En første og sidste Forklaring“]) havde ... gjort Plads for Biskop Mynster ... gik jeg til ham)

XI, 3 B 15 p. 38.

(Al den Anseelse jeg kunde have erhvervet som Forfatter samlede jeg i et Eneste, forvandlede det til en Præsent

til Biskop Mynster, det skete i [„En første og sidste Forklaring“])

XI, 3 B 99 p. 157.

Efterstræbelse (det at ansees for at være Indbegreb af Dyd er ingenlunde just saa sikkert mod qvindelig E.)

XI, 1 A 256 p. 207.

Eftersyn (E.s Opgave er at trænge igjennem Falsknerierne, at føre tilbage til Gud) XI, 2 A 36 p. 39.

Eftertanke (E. er ... at betænke de to Spørgsmaal: hvorledes er jeg kommet ind i Det og Det og: hvorledes kommer jeg ud igjen deraf) XI, 2 A 199 p. 215.

Eftertid ([Cit. fra „Johann Gottfried von Herder's sämmtliche Werke“. „Zur schönen Literatur und Kunst“ om det at skrive for E.]) III A 203.

(Et Genie, der bliver misforstaaet af sin Samtid trøster sig til en bedre E.)

VI A 21.

(Der vil komme den Tid, da en Dansk vil være stolt af mig qua Forfatter) IX A 203*.

(jeg er langt fra at trompete om en bedre E.) X, 5 A 18 p. 22.

(der vil komme en E., der vil dømme anderledes om mig end Samtiden, men jeg benægter blot, at den derfor er blevet bedre) X, 5 A 18 p. 22-23.

(formaaede jeg ... at række ned i en E., det skulde være for ... at forpurre denne løgnagtige Doceren, der ogsaa vil leve af mig) X, 5 A 18 p. 23.

(Lad saa den praktiske Samtid ... asenagtigt beskjeftige sig med mine Buxer; lad en trompeterende E. ... asenagtigt beskjeftige sig med mine ... Skrifter – jeg har fundet hvad jeg søgte)

XI, 1 A 424 p. 323-324.

(„En bedre E.“) XI, 2 A 32 p. 33-34.

(kan ophidse mig ... naar jeg kommer til at tænke paa denne slyngelagtige E. Samtidens Misforstaaelse er ikke nær saa bittrende) XI, 2 A 32 p. 34.

Eftertryk (Det christelige E.)

X, 3 A 734.

Efterverden (at leve for en E. og blive misforstaaet af Samtiden. Mellem disse to Extremer bevæger man sig bestandig

[cf. „Hamann's Schriften“, herausg. v. F. Roth]) I A 340 p. 151.

([Cit. fra Herders „Zur schönen Literatur und Kunst“ om det at skrive for de Døde]) III A 203.

(Nogen Fortrolig har jeg aldrig haft ... Men betræffende mit Forhold til Publikum maa jeg igjen gjøre E. til min Fortrolige) VIII, 1 A 394.

(at en E. vil give sig Skin af at forstaae mig, er ... Galimathias, thi i Samtidig-hed vilde denne E. handle ligesom Samtiden) XI, 1 A 125 p. 85.

Egennytte ([Om E. og den Egennyttige]) IX A 386 p. 226.

(Uegennytte vilde man forgyeves fordre, – saa hjælper man sig med vel skjult, hykkelsk E. – ogsaa en Slags Uegennyttighed) XI, 1 A 98.

„Egmont“ se Goethe, Johann W. v.

„Εγκωμιον μωρίας“ se Erasmus af Rotterdam.

Egoisme (naar ... et Mske udlede Alt af E.; man vilde derved bestandig komme i Modsigelse) I A 22.

(At elske En fordi han gjør mig lykkelig – er E.) VIII, 1 A 680 p. 326.

(Der gives en ... dybere E., den, at Mskenes E. ophidse, just fordi de maae indrømme En denne Uegennyttighed [at give Afkald paa al jordisk Fordeel]) IX A 444.

(Saaledes er jeg dog kommet til efter en usædvanlig Maalestok at opdage den mskelige E.) IX A 489 p. 278.

(Havde jeg været Egoist ... saa havde jeg skjult over [de andre Egoisters] E., og deres over min: det kalder man Sammenhold) IX A 489 p. 279.

(al den fornemme Verdslighed ..., der er E. selv, den kunde naturligviis blive vred paa mig ... fordi der intet Godt er i den) X, 1 A 4.

(Den samme Egoitet som er en Despot ... kan være den sande Religieuse – men saa er denne E. knust og ... underlagt Gud) X, 1 A 65 p. 51.

(i hvilken Grad de Samtidiges ... E. belyses [af mig]: det begynder man mere og mere at bemærke) X, 3 A 37 p. 37.

(Jeg veed ikke eet eneste Punkt ... uden jeg er collideret med den mskelige E.) X, 3 A 37 p. 37.

(et heelt Gebeet for psykologisk Iagttagelse: den Underfundighed, med hvilken den mskelige E. under Skin af Medlidenhed søger at værgе sig mod Indtrykket af Livets Elendighed)

X, 3 A 135 p. 106.

(den høieste Form af Gudelighed ... kan være den høieste E.) X, 3 A 264.

(I gamle Dage forstod man nu ved E. ... at ville være ene. Men see Slægten er nu blevet ... for ussel til ... blot saadan E.) X, 4 A 89.

(E. er blevet det Sociale – og det at ville staae ene er netop derfor blevet det Religieuse) X, 4 A 89.

(Man glemmer, at Eet er E., et Andet er Egoitet; og at ... Gud er ... den uendelige Egoitet) X, 4 A 212 p. 115.

(Om den mskelige E. og det at fremstille Idealerne) X, 4 A 344.

(Chrstd. har man da reent faaet sat over i den mskelige E.) X, 4 A 570 p. 388.

(Forsaavidt da et Mske ikke vil lide ... forvisset om, at Lidelse er Kjendet paa Guds-Forholdet: saa er dette en E.) X, 4 A 570 p. 389.

(Den meest potenserede E., er at elske sig selv og ... indbilde sig, at det at Alt lykkes En er Beviset for Guds Kjerlighed) X, 4 A 588.

(Christus leed og døde for mig. Nu saa vil jeg ... ret glæde mig ved Livet, men tillige takke ham ... det er den frygteligste E.) X, 4 A 589 p. 408.

(Om den mskelige E.s Udnyttelse af et kjerligt Mske og af Gud som Kjerlighed) X, 4 A 624 p. 441.

(Om det at Kjerlighed i Almindelighed er Selvkjerlighed, E.)

X, 5 A 34 p. 37–38.

(Auctor-Kjerlighed er den høieste E.)

X, 5 A 34 p. 38.

(Om Qvindens E.)

XI, 1 A 141 p. 99–100; 281.

(Om Qvindens og Mandens E.)

XI, 1 A 226 p. 178.

(Ægteskabet, er egl. hvad man ...

kunne kalde den grundmurede E., E.s rette Firma) XI, 1 A 226 p. 178.

(jeg har ... passet paa, at faae de forskellige E. i Samtiden sat saaledes sammen, at Sandheden nok skal komme for en Dag) XI, 1 A 277 p. 223.

(fra at være i den guddommelige Egoitet sættes Chrstd. behændigt over i den mskelige E.) XI, 1 A 376.

(med Gud i Himlene ... skal dette have Gyldighed ... om at det er E. ... naar den Overlegne ikke forvandles i Lighed med den mindre Fornuftige)

XI, 2 A 8 p. 10.

(Om Staten som den mskelige E. og som E.s Calcule))

XI, 2 A 108 p. 114–116; 111 p. 117–119.

(ved et fornuftigt Overslag af Forholdet mellem E. og E. sees, at den klogeste E. for os Alle er: vi ere Alle Christne) XI, 2 A 111 p. 118.

(vil Du ikke være lige saa egoistisk som de Andre, saa bliver det ... en anden Art E., thi Du kommer til at gribe forstyrrende ind i den mskelige Existeren om Dig) XI, 2 A 125 p. 132.

(Msket centraliserer Tilværelsen: paa Slægts-Forplantelse, her ligger hele hans E. qua Dyre-Skabning)

XI, 2 A 150 p. 162.

(At skabe er forbeholdt Gud ... At give Liv er en svag Analogie hertil ... – og heri culminerer den mskelige E.)

XI, 2 A 154 p. 166.

(den mskelige E. samles i dette om Kjøns-Forholdet, Slægtens Forplantelse, at give Liv) XI, 2 A 154 p. 166. (for at et Mske skal elske Gud, maa han opgive ... den potenserede E.: Slægts Forplantelsen det at give Liv)

XI, 2 A 154 p. 166.

(Det Sexuelle det er den mskelige E.s Culmination) XI, 2 A 154 p. 167.

(Synde-Faldet er Tilfredsstillelsen af denne E. [at give Liv])

XI, 2 A 154 p. 169.

([Exempler paa at Slægtens Forplantelse hænger sammen med den mskelige E.]

XI, 2 A 176.

(At troe, at der er et Helvede ... – og

saa gifte sig, avle Børn ... det er en rædsom E.) XI, 2 A 334.

Egoist (Jeg beskyldes stadigt for at være E.) VIII, 1 A 124 p. 59; IX A 489 p. 279; X, 2 A 100 p. 75.

(I Forhold til det Gode ... det Onde, det Dæmoniske ... det Religiøse gælder det om at være en stor E. o: en stor Egoitet, Subjektivitet) X, 1 A 65 p. 50. (elsker Du virkelig for Alvor Gud og din Næste ... i samme Grad vil Du mere og mere synes Mskene en afskyelig E.) X, 2 A 100 p. 75.

(E. kan paa intet Punkt dømme sandt om mig uden at dømme sig selv) X, 3 A 37 p. 37.

(For nutildags at være E. maa man være nogle Stykker. Egoisme repræsenteres af ... Partie. Imidlertid vedbliver man den gamle Tale om ... Egoisme) X, 4 A 89.

(Man glemmer ... at fordi Gud er uendelig langt fra at være en E., er han dog ... den uendelige E.) X, 4 A 212 p. 115.

(Give Gud, at jeg ... altid maa af Verden blive kaldt en E.!) X, 6 B 125 p. 168.

([Om at den christelige, uendelige Fordring til den Enkelte gør ham til E.]) XI, 1 A 148 p. 113.

(at ethvert Mske er en E. ... dette er ogsaa sandt, nemlig i Forhold til Alt hvad der er under ham) XI, 1 A 533 p. 404.

(E. kan vi ikke taale, E., som ville være mere egoistiske end hvad vi omtrent alle ere - og E., som ville være mindre E. end vi alle ere) XI, 2 A 125 p. 132. (Den der ... siger: for at jeg desto lettere kan gjøre Overgangen til at være Christen, maa jeg have den Elskede med mig - han er egl. en E.) XI, 2 A 125 p. 135.

Egoistisk, et (at ville søge Trøst hos Christum ... tag Dig ... i agt, at her ikke er noget Egoistisk. Du skal jo ligne Christum) VIII, 1 A 432.

Egoistiske, det (det E. i Msket avancerede og blev: Pligten mod sig selv) XI, 1 A 451 p. 346.

Egoitet (I Forhold til det Gode som til det Onde, det Dæmoniske som det Religiøse gælder det om at være en stor Egoist o: en stor E., Subjektivitet) X, 1 A 65 p. 50.

(Den samme E. som er en Despot ... kan være den sande Religiøse - men saa er denne Egoisme ... underlagt Gud) X, 1 A 65 p. 51.

(Man glemmer, at Eet er Egoisme, et Andet E.; og at ... Gud er ... den uendelige E.) X, 4 A 212 p. 115.

(hvilken E. er ikke Guddommens: at ville elskes saaledes som Gud ifølge Chrstd. vil elskes) X, 4 A 508.

(hvilken E. i den sande Christne, at elske sig selv saa høit, at han for at frelse sig selv ... er - egoistisk! - nok til at hade Verden) X, 4 A 508.

(udvikler ... [Chrstd.] ikke ganske abnormt min E., idet den ... bringer ... [et Mske] til at bekymre sig ene og alene om sin Frelse ...?) XI, 1 A 148 p. 113.

(fra at være i den guddommelige E. sættes Chrstd. behændigt over i den mskelige Egoisme) XI, 1 A 376.

Ehrenberg, Christian G. (E.s Beskrivelse [af den nordafricanske Ørken i „De nordafricanske Ørkner“] er meget romantisk) I A 131.

Ehrenpreis, Johan v. (Mette ... siger til J. v. E.: tael i den høie Stiil [i Wessels „Kjærlighed uden Strømper“]) XI, 1 A 142 p. 101.

„*Ueber die Inschrift Ei im Tempel zu Delphi*“ se *Plutarch*.

Eichendorff, Joseph F. v. ([Cit. fra] „Krieg den Philistern“) I A 157.

([Bemærkninger til og Cit. fra „Viel Lärmen um Nichts“]) I C 86 p. 238-240.

([Cit. fra] „Dichter und ihre Gesellen“) II A 405.

([Cit. fra Digtet „Vor der Stadt“ i „Gedichte“]) III B 72.

eie (Mynster prædikede ... over [2. Cor. 6,1-10] ... dog gjorde han ikke den Bevægelse ...: der var maaskee Den som besad Alt og som dog eiede Intet) VI B 157.

(Naar man eier Noget ... vil man gjerne have Nydelsen af dette Jordiske raffinere ved at man henfører det til Gud)

XI, 1 A 267 p. 214.

Eiendommelighed (Har man ... [E.], saa følger man sin E. Men i Forhold til en Andens E. kan man kun ... forholde sig understøttende ... derimod ikke ... ogsaa at ville gjøre det Samme)

X, 6 B 100 p. 118.

(Af Styrelsen er ethvert Mske skjenket E.; Livets Betydning skulde saa være at gennemføre denne E.)

XI, 2 A 177 p. 192-193.

(Medens enhver E. ... som saa gjenføres i Livet, er et virkeligt Berigende ... er en saadan [smagfuldt] Dannet en tærende Efterbelse)

XI, 2 A 177 p. 193.

(Kun Gud kan skabende give E., naar Msket skal gjøre Gud det Kunststykke efter, bestaaer det i: at tage E. bort)

XI, 2 A 177 p. 194.

Eiendomsandel se *Hussalg*.

Eiendoms-Ret (Der hersker aldeles ingen Respekt for E.s-R. i aandelig Forstand)

II A 720.

Eiendoms-Sikkerhed (Hvad Verden anseer som Synd ... er enten ... Alt hvad angaaer E.s-S., eller det er kødelige Synder) XI, 2 A 6 p. 7.

„Ein, Zwei, Drei eller 3 Aphorismer“ se „*Øieblikket*.“ Nr. 6.

το ειναι ([Om Forskjellen mellem το ειναι og το ον]) VI C 1.

„*Einleitung in die allgemeine Geschichte der Welt*“ se *Bossuet, Jacques B.*

„*Einleitung in das Studium der Dogmatik*“ se *Daub, Karl*.

„*Einsam und nicht allein ...*“ se *Campanella, Tommaso*.

„*Drei Tage aus dem Leben des Einsamen*“ se *Feuchtersleben, Ernst F. v.*

Eiriksson, Magnús ([„Om Baptister og Barnedaab, samt flere Momenter af Den kirkelige og speculative Christendom“])

V A 11*; VI B 6 p. 78*;

VII, 1 B 88 p. 294*;

VIII, 2 B 175 p. 275*;

X, 3 A 678 p. 436.

(i disse Tider har man ... antaget: M. E. for et pseudonymt Navn)

VI B 6 p. 78.

(Prof. Martensen [har] i M. E. en ulykkelig Elsker) VII, 1 B 87 p. 285.

(„Nødværge mod ubeføiet Anerkjendelse“ [Polemik mod M. E. i Anledning af hans Anerkjendelse af „Afsl. Efterskr.“ i „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer ...“])

VII, 1 A 88-90 p. 287-300.

([„Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer, eller det saakaldte „Grundrids til Moralphilosophiens System af Dr. Hans Martensen“, i dets forvirrede ... Væsen, belyst og bedømt af M. E., Cand. theol.“]) VII, 1 B 88 p. 287-288*.

([Om M. E.s Anvendelse af „Afsl. Efterskr.“ i sin Strid med Prof. Martensen og om Følgerne heraf])

VII, 1 B 88-92 p. 289-306.

([Om M. E.s store Bog „Om Baptister og Barnedaab“ og dens Forhold til Prof. Martensen]) VII, 1 B 88 p. 294.

(„En ulykkelig Misforstaaelse“ [Polemik mod M. E. i Anledning af hans Anerkjendelse af „Afsl. Efterskr.“ i „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer ...“]) VII, 1 B 91 p. 301-303.

(At M. E. ikke veed mere om Hegel, end at Prof. Martensen har studeret ham, kan jeg ikke gjøre for)

VII, 1 B 91 p. 303.

(„Hvorfor jeg ikke har protesteret mod M: Eiriksons taabelige Anerkiendelse“ [af „Afsl. Efterskr.“ i „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer ...“]) VII, 1 B 92 p. 304-306.

(„En lille Erklæring“ [om ikke at have nogen Forbindelse med „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer ...“, belyst og bedømt af M. E., Cand. theol.“])

VIII, 2 B 175-176 p. 274-278.

(Et ... udbredt Rygte sætter min Person ... i Forbindelse med den af Hr. Cand. Mag. M. E. udgivne [„Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer ...“]) VIII, 2 B 175 p. 274.

(Rygtet siger ... at jeg skal have hjulpet

Hr. M. E. med den til Udgivelsen af ... [„Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrapher ...“] fornødne Pengesum) VIII, 2 B 175 p. 275.

(at jeg har forstrakt Hr. M. E. den til ... [„Om Baptister og Barnedaab“] Udgivelse ikke ubetydelige Pengesum ... [er] ikke begrundet paa Sandhed) VIII, 2 B 175 p. 275.

(Mod M. E. ... hedder det [i H. Martensens „Den christelige Dogmatik“]: det er altfor høit for ham)

X, 1 A 155 p. 118–119.

(Martensen ... kunde ikke ... tage det op med mig. Hvad var Følgen deraf? At M. E. kom op [med „Om Baptister og Barnedaab“ og „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrapher“])

X, 1 A 165.

([Om M. E.s pseudonyme Bog „Er Troen et Paradox og „i Kraft af det Absurde“? et Spørgsmaal foranlediget ved „Frygt og Bæven, af Johannes de silentio“, besvaret ..., af bemeldte Troes-Ridders Broder Theophilus Nicolaus“]) X, 2 A 601*.

(Deres [Theophilus Nicolaus'] videnskabelige Forsøg ... staaer omtrent au niveau med Hr. M. E.s „Tro, Overtro, Vantro, i deres Forhold til Fornuft og Forstand, samt til hinanden indbyrdes“]) X, 6 B 68 p. 74.

(Foranlediget ved en Anmærkning i M. E.s sidste Bog „Speculativ Rettroenhed, fremstillet efter Dr. Martensens „christelige Dogmatik“ ...“)

X, 6 B 128 p. 170–171.

([Om „Flyvepostens“ Polemik mod M. E.s Paastand i „Speculativ Rettroenhed ...“ at Prof. Martensen ikke har Troen]) X, 6 B 129 p. 171–172.

se ogsaa Theophilus Nicolaus.

„Hvorfor jeg ikke har protesteret mod M: Eirikssons taabelige Anerkiendelse“ se „Afsluttede uvidenskabelig Efterskrift“.

Eitri ([E. nævnt i Omtale af Historien om Loke og Brok, cf. „Mythologie der Feen und Elfen vom Ursprunge dieses Glaubens bis auf die neuesten Zeiten“ ... übrs. v. O. L. B. Wolff]) II A 112.

elaborere (det er en gavnlige Ydmygelse for et Mske at tale extempore. Det er saa let blot ... at sidde og elaborere) X, 4 A 314.

Elaborerede, det (Den, i hvem en Anskuelse er ... et Existentielt ... vil tillige have en Mistanke til det E.) X, 4 A 314.

Elberling, Carl G. ([Henvisning til „Publii Terenti Phormio“. Ed. C. G. E.]) V B 100,5*.

Eleater (to ov Eleatikerne (Parmenides)) II C 37.

([Bevægelsen i Retning af Rummet beskæftigede E.]) IV B 117 p. 289.

(E. opdagede Vanskeligheden af at tænke en Vordelse [i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 375.

([Om E.s Benægtelse af Bevægelsen i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 49.

eleatisk ([En eleatisk Sætning af en Heraklit-Discipel, der nægter Bevægelsen]) IV A 20.

Eleezar ([Abraham] falder ingen til Besvær med sin Lidelse ... ikke E. den tro Tjener) III C 4 p. 250.

Elegance (Min „Fatalitet“ er det egentlig at mit Væsen er som lutter aandelig E. og at jeg tildeels forudsætter det Samme hos Andre) X, 2 A 534 p. 385.

Elegante, det (Forsøg i det særdeles Nitide og E., udelukkende til at tjene som Nytaarspræsent Forfærdigede: „Om Fuglenes Træk“) VI B 222 p. 281–282.

„Römische Elegien“ se Goethe, Johann W. v. Element, associerende (det associerende E. viser sig i vor Tid paa en udvortes Maade f. E. ved Pengebidrag) I A 304.

„Elementa Logices Aristotelicae“ se Trendelenburg, Adolf.

elendig (jeg valgte dette Liv [et Liv i Samfund med Gud] ... fordi jeg følte mig elendigere [end andre Msker]) IX A 42 p. 25.

(Chrstd. ... gjør [et Mske] ... mskelig talt elendigere end han nogensinde har været!) X, 1 A 155.

(Elendig, som jeg følte mig ...: ved Gud, det var ingen stor Fortjeneste af

mig, men sandt er det, jeg bød for min Person det lavest mulige Vilkaar)

X, 2 A 623 p. 447.

(Igaar var jeg elendig ...; idag blev jeg een Gang elendigere – det hjalp, nu kan jeg haabe igjen [paa Gud]) X, 2 A 628.

Elendige, den (hvad Mening er der saa i, at ... [et Mske der har sikkret sig her i Livet] vilde være den Elendigste, hvis der ingen Evighed var) IX A 37 p. 22. (den i strengeste Forstand E. ønsker Mskene aldeles at holde udenfor ... og der begynder egentlig Chrstd.)

X, 3 A 129 p. 100–101.

(N. T. kan trøste den Elendigste af Alle) X, 3 A 130.

Elendighed ([Matth. 18,12 ff.] er Billedet paa den E.: at fare vild; ... [Luk. 12,8 ff.] Billedet paa den E. at blive borte i Verden) VIII, 1 A 625.

(Chrstd. ... bringer blot en ny Anledning til Nød og E.: ... at skulle lide for Sandheden) X, 1 A 438.

(Idet E. fremstilles, erindres der om ... at det er Noget ... der kan hændes et Mske ... det naturlige Mske ... vil dog nok helst ... blive uvidende om, at den E. er til) X, 3 A 130.

(det Vanskelige er, at blive saaledes elendig, at ville vove at opdage denne sin E.) X, 3 A 184.

(Pascal siger ... det er farligt at kjende Gud og ikke kjende sin egen E. [cf. „Gedanken über die Religion und einige andere Gegenstände“]) X, 3 A 543.

(Christenheden har ... ikke gjort ... [Mskene] indadvendte, til at kjende deres egen E.) X, 3 A 543.

Elendighed, min ([SK om Følgerne af sin sjelelig-legemlige E.] IX A 43 p. 25–26. (bunden i kvalfuld E., som en Fugl, man har stækket saaledes er jeg)

X, 2 A 61 p. 46.

(Al min Særhed ... er ikke Andet end et snildt opfundet Bedrag, hvorunder jeg skjulte min E.) X, 2 A 61 p. 47.

(jeg skulde med største Glæde have giftet mig med min Forlovede ...: men her kommer atter min E.)

X, 2 A 61 p. 47.

(allerede tidligere, skulde jeg hellere end gjerne have paataget mig et Embede ... Men her kommer atter min E.)

X, 2 A 61 p. 48.

(tungsindig som jeg var, forstod jeg det som min egen potenserede E., at faae al min E. forøget ved at have gjort hende [Regine] ulykkelig) X, 2 A 105 p. 81.

(da jeg stod ene i min E. ... med en Piges Anklage mod mig ... Dersom jeg den Gang ikke kunde have gaet omkring og talt med [Menigmand] ... jeg kunde ikke have udholdt det)

X, 2 A 105 p. 81.

(saa ubeskriveligt dybt føler [jeg] min egen E. som ... en stor Synder)

X, 2 A 623 p. 446.

ελεος ([Om *ελεος* i Forhold] til det som egl. er Løsenet i hele Pauli Lære til Begrebet om Naaden)

III C 9 p. 316.

([Om] *ὅτι ελεου και φοβου περαινουσα την των τοιοντων παθηματων καθαροιν* [cf. „Aristoteles Dichtkunst“, ... v. M. C. Curtius]) IV C 110; V B 149,1.

Elephant (Ordsprog ...: naar en Lærke vil fjerde som en E., maa den revne)

X, 1 A 397.

Elevation (Forargelsens Frastød ... hører med, thi ellers taber Chrstd. sin dialektiske E.) XI, 1 A 151 p. 115.

„*Irische Elfenmärchen*“ ([„*Irische Elfenmärchen*“, übrs. v. den Brüdern Grimm]) I C 105; II A 135; 169; 173; 180; 181. ([Angaaende det Musicalske-Sandselige en Henvisning til „Der kleine Sackpfeifer“]) I C 105.

(I ... „*Irische Elfenmärchen*“ forekommer Exempel paa den Skiftning [cf. „Der kleine Sackpfeifer“] med afgjort musicalsk Genie med sin hele uimodstaelige Kraft) II A 180 p. 90.

Elias ([E. som Exempel paa en pludselig Forsvinden, som følgende paa et ellers udmærket og iøjnefaldende Liv]) I C 85 p. 237.

(Ved Transfigurationen var Moses og E. tilstede ... Loven og Profeterne er med, at det ikke er phantastisk)

X, 2 A 365.

Elihu ([Den unge E. (Job. 32,2) repræsenterer Troens Idealitet]) X, 4 A 146.

Elisa (Gud ... byde mig at gaae derefter [ikke at hilse paa Nogen] som Du for-dum bød Propheten E.) II A 336.

Elisabeth, Dronning ([D. E. Exempel paa, om man tør krænke de almindelige Love, da hun lod Essex henrette (cf. Lessings „Dramaturgie“, Bd. 1)]) III A 199.

(D. E. i den bekjente Situation med Ringen [som Essex sendte hende] har ingen Skyld [cf. Lessings „Dramaturgie“, Bd. 1]) IV A 23.

Ellefolk se *Elverfolk*.

„*Ellekongestykket*“ ([„E.“, cf. „Mythologie der Feen und Elfen ...“ übrs. v. O. L. B. Wolff]) II A 65; 80.

Ellepige se *Elverpige*.

Ellinger, Georg ([„E. T. A. Hoffmann. Sein Leben und seine Werke“]) III B 18*.

„*Die kluge Else*“ se „*Kinder- und Haus-Märchen*“.

elske (... og jeg elskede hende [Regine] meget) III A 133.

(hende blev hendes mange Synder tilgivet, fordi hun elskede Meget) III A 138.

(hvad jeg har tabt, det Eneste, jeg elskede [Regine]) III A 147.

(hun [Regine] elskede kun mig og dog forstod hun mig ikke) III A 151.

(fra det Øieblik, jeg følte, at det maatte gaae galt ... besluttede jeg at indbilde hende [Regine], at jeg ikke elskede hende) III A 159 p. 64.

(anseer det for din Lykke aldrig at have elsket nogen uden hende [Regine] ... sætte din Ære i aldrig at elske nogen Anden) III A 160.

(jeg elskede hende [Regine] ... hendes eneste [og mit høieste] Ønske er at blive hos hende ... jeg maa sige Nei) III A 161 p. 65-66.

(jeg behøvede blot at sige til hende [Regine], at jeg elskede hende, saa var Alt i Gang, for da at ende mit unge Liv) III A 166 p. 67.

(men min Synd har det aldrig været, at jeg ikke elskede hende [Regine]) III A 166 p. 67-68.

(sæt at hun [Regine] da pludselig faaer at vide, at jeg virkelig har elsket hende ... af inderlig Overbeviisning om, at det maatte gaae galt) III A 172.

(atter idag har jeg taget mig i et Forsøg paa at bringe hende [Regine] en Slags Efterretning om ... at jeg dog elsker hende) III A 174.

(Dette Lidet [Du kan gjøre for et andet Mske] vil Du ikke gjøre ... altsaa elsker Du ikke det andet Mske som Dig selv) IV B 147.

(Chrstd. forudsætter dog at Msket elsker sig selv; thi den siger at man skal elske sin Næste som sig selv) IV B 148 p. 334.

(kun den er ulykkelig, der enten er for forfængelig til at kunne elske ..., ell. hvis Tilbøilighed behersker ham, saa han elsker hvad han foragter)

IV B 148 p. 335.

([Quidam] duer ikke til at elske, han kan blive Pigen en mægtig tjenende Aand ... men Elsker er han ikke [cf. „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 148,34.

(dette at elske Mange er i facit og summa summarum ogsaa en ulykkelig Kjerlighed) V B 178,8 p. 309.

([Om det at lære at det Gode skal man elske og saa at gjøre derefter]) VIII, 1 A 62.

(Da Verden nemlig egentlig ikke troer paa Gud, saa maa jo den Gudfrygtige i sidste Grund elske sig selv – den Gudfrygtige elsker jo ikke hvad Verden elsker) VIII, 1 A 283.

(Deraf kommer det, at de fleste Msker ikke kunne i Sandhed elske, fordi deres Individualitets Forskjel er for ubetydelig) VIII, 1 A 462 p. 206.

(Text til en Brudevielse. Eph. 5,20 [5: 5,28]: hvo, som elsker sin Hustru, elsker sig selv) VIII, 1 A 521.

(At jeg elskede hende [Regine] – intet er vissere – og saaledes fik mit Tungsind ... en rædsom Tilgift) VIII, 1 A 641.

(Jeg har i dette Tungsind dog elsket Verden, thi jeg har elsket mit Tungsind) VIII, 1 A 641.

(Noget om det at elske)

VIII, 1 A 680 p. 325-326.

(at Kjerlighed er Pligt, at vi skulle elske) VIII, 2 B 31,6; 71,11.

(det i Sandhed at elske sig selv er at elske Gud, det i Sandhed at elske et andet Mske at være ham behjælpelig til ell. i at elske Gud)

VIII, 2 B 34,6 p. 93; 35,2.

(om den Pligt ... i Virkelighedens Verden at finde [de Mske], vi i særligen Forstand elske, og i at elske disse at elske de Mske vi see)

VIII, 2 B 36,5.7.9.

(„I Elskelige lader os elske hverandre“. Denne Tale er den rette Mellemstemning) VIII, 2 B 58,14.

([Socrates] sagde nemlig at man skulde elske den Stygge. Han negtede ikke, at det at elske er at elske den Skjønne)

VIII, 2 B 63,9.

(christelig forstaaet, Kjerlighed til Mske, det at elske dem er at elske Gud) VIII, 2 B 67.

(At faae Lov til at elske dette ene Mske er Forelskelsens og Forkjerlighedens men i Grunden ogsaa Selvkjerlighedens Tilfredsstillelse) VIII, 2 B 71,6.

(den Forelskede har endnu ikke lært i Evighedens Alvor og Sandhed at elske sig selv) VIII, 2 B 71,6.

(dersom det ikke var Pligt at elske, saa var det Begreb „Næsten“ heller ikke til) VIII, 2 B 71,12.17.

(Thema til Brudevielse. Hvad Du elsker, det er Dit og det bliver Dit) IX A 30.

(Chrstd. siger: Du skal elske Mskene ... Du skal ... stræbe videre, see at elske Mskene stærkere) IX A 325 p. 183. (dersom Du ikke elsker Mskene saaledes som Chrstd. fordrer det, saa bliver Du evig fordømt og farer til Helvede) IX A 325 p. 183.

(Det Mskene elske er den mskelige Medlidenhed der hjælper blot mskeligt) IX A 326 p. 185.

(Chrstd. fordrer blot, at [den Christne] skal elske Mskene af sit ganske Hjerter; den kan ikke [gjøre] for, at dette lønnes med Forfølgelse) IX A 329 p. 186.

(som det at elske betyder at det Andet bliver aabenbart, saa betyder det ...

ogsaa at man selv bliver aabenbar) IX A 438.

(man kan, naar det er for en god Sag man lider, lære at elske den Forhaanelse ... med samme Lidenskab, som den Verdslige elsker Æren) X, 1 A 184.

(det fordres maaskee just af mig, at jeg skal elske mig selv, og forsage ... det tungsindige Had til mig selv) X, 1 A 513.

([Om det at elske et Mske og det at elske Gud]) X, 1 A 675.

(hvor mildt, hvor lindrende, at et Mske kan sige: Den og Den elsker jeg, det udtrykker mit Liv ogsaa) X, 2 A 62.

([Regine] har maaskee egentlig aldrig saa meget elsket mig som ... beundret mig, og jeg har maaskee aldrig saa meget elsket hende i erotisk Forstand)

X, 2 A 68 p. 54-55.

(Har jeg da heller ikke Lov til at bede Gud, at han vil give mig, at jeg i sand christelig Forstand ... maa elske Mskene) X, 2 A 348 p. 252.

(at elske er at forvandles i Lighed med den Elskede; ellers er det blot at ville have Profit af den Elskede) X, 3 A 294.

(I Elskov ... finder jeg nu Gjenstanden at være saaledes ret efter mit Hoved og Hjerter, derfor elsker jeg den Elskede ... det vil sige jeg elsker saa flammende mig selv) X, 3 A 374.

(at elske ... er at gaae ud fra sit Eget og ind i den Elskedes) X, 4 A 589 p. 407.

(hvad vilde Du dømme om den Mand, der blev kold ... mod sin Hustrue, fordi han vidste, at han var elsket, saa han kun vilde anstrenge sig, hvis han ikke var elsket) X, 4 A 593 p. 412.

(tilsidst regne vi vel endogsaa paa ... at [Gud] ikke engang selv kan see, at vort Forhold til ham ... er Natur-Egoisme ..., som bestaaer i at elske sig selv) X, 4 A 624 p. 440.

(Jeg troede dog, at det var Kjerlighed at elske Andre som sig selv - altsaa ... at hjælpe dem ... til at blive opmærksomme paa Sandheden) X, 4 A 637.

([Qvindens] Egoisme, i hvilken hun ... gennem, egoistisk, at elske Sine og Sit, elsker sig) XI, 1 A 141 p. 99.

(Christenheden har under Titlen: at elske Mskene, faaet Chrstd. aldeles vendt om; ... vi elske os selv og – hade Gud) XI, 1 A 313 p. 250.

(Det Mskelige ... er altid paa een eller anden Maade redeligt, om man saa vil, at elske sig selv) XI, 1 A 376.

([Naar den Overordentlige overtager sin Opgave] fordres saa, at han i høi Grad elsker Mskene og er dem vel menende) XI, 1 A 409.

(Enhver veed at det at blive elsket er kun dialektisk i Retning af Intensitet) XI, 1 A 414.

(jeg duer kun til: at elske; saaledes er jeg aldeles til Overflod)

XI, 1 A 424 p. 323.

(For at komme til at elske maatte jeg bringe Gjenstanden paa Afstand!)

XI, 1 A 424 p. 323.

(Mskenes Nederdrægtighed og Jammerlighed piner det [Mske-Had, som Chrstd. tænker paa] ud af Den, der oprindeligen elskede Mskene)

XI, 1 A 445 p. 341.

(Det sees vel stundom, at En, der føler sig meget lykkelig, er tilbøilig til saadan, hvad vi kalde at elske Mskene)

XI, 1 A 445 p. 341.

(det at ville elske En ligesom de Andre ... er en løgnagtig Beskedenhed og Ydmyghed) XI, 1 A 453 p. 349.

(Loven for at elske er ...: at elske er at forvandles i Lighed med det Elskede aber denne Lov gjælder da kun for Scalaen nedenfra op efter, ikke ... oven fra ned efter) XI, 2 A 8 p. 9.

(Det der har behaget ham [Gud] er: eksistentielt med Mskene ... at gjen-nemgaae det at elske) XI, 2 A 98 p. 105.

(Til det at være elsket af Mskene fordres, at Dit Liv udtrykker: til en vis Grad, eller: ligesom de Andre)

XI, 2 A 125 p. 132.

(elskende Mskene, hvad Idee-Msket altid gjør, maa han være stødt saaledes sammen med dem, at han ... er blevet lønnet med det Bestialske)

XI, 3 B 199 p. 330.

elske christeligt (den menige Mand i Folket

har neppe haft og har neppe ... Nogen, der christeligt har elsket ham uegennyt-tigere end jeg) X, 1 A 131 p. 97.

elske Christus (Udtryk for mskelig Forladt-hed ... i at Christus siger til Peder tre Gange: elsker Du mig [Johs. 21,15–17]) VIII, 1 A 583.

(Elsk Christus, saa hades Du af alle Mske: det er Chrstd.)

X, 1 A 90 p. 137.

([Om Formastelse og det at elske C.]) X, 3 A 294; 295.

(Det at elske C.) X, 4 A 589 p. 407–408; X, 5 A 50 p. 53–54.

elske Evigheden (Elsk E., saa hader Du dette Liv: det er Chrstd.)

X, 1 A 90 p. 137.

elske Gud (hvad det er at elske G. ..., hvad er det dog Andet, naar din Anger søger G., end at elske G.) III A 137. (elske Gud af Dit ganske Hjerter ... elske ham med al din Lidenskab ... først denne Kjærlighed er dog sømmelig for et Mske) III A 237.

(naar [Sjælen] vil hensynke i ... Mathed „fordi der Inten mere er for den at gjøre“ ... Jeg veed dog eet endnu ...: elsker jeg endnu G. ligesaa høit som fordum) III A 238.

(det maa være langt vanskeligere for [G.] ..., at gjøre sig saa lille, at et Mske virkelig kan elske ham) III A 240.

(At elske G. er den eneste lykkelige Kjærlighed; men paa den anden Side er det ogsaa forfærdeligt) VIII, 1 A 63.

(Istedenfor al denne Prædiken ... om at elske G. ... burde man hellere engang sige saaledes: Indlad Dig aldrig med G. ... i nogen egentlig Fortrolig-hed) VIII, 1 A 77 p. 37.

([G.] er jo Den der har elsket os først – og saaledes vor første Lærer, der ved at elske os lærte Kjærlighed fra sig at vi kunne elske ham) VIII, 1 A 89 p. 43. (det i Sandhed at elske sig selv er at elske G., det i Sandhed at elske et andet Mske at være ham behjælpelig til ell. i at elske G.)

VIII, 2 B 34,6 p. 93; 35,2 p. 94.

(christelig forstaaet, Kjærlighed til

Mske, det at elske dem er at elske G.) VIII, 2 B 67.

(det faste Punkt kan [den i Indesluttethed Fortvivlede] ikke slippe; han elsker G. over Alt ... og dog elsker han Qvalen, den vil han ikke slippe) VIII, 2 B 158 p. 253.

(En saadan Fortvivlet [en Digter-Existents i Forhold til det Religieuse] ... Han elsker G.) VIII, 2 B 159,4 p. 255. ([Om Chrstd.s Lære, at man skal elske sin Fjende, thi kun saaledes kan man elske G.]) IX A 306.

(Luther vil altid blot fortolke Kjerlighed til G. som Kjerlighed til Næsten, ret lige som det ikke ogsaa var Pligt at elske G.) X, 1 A 85 p. 69.

(Du vil blive ilde lidt af Mskene ... i samme Grad mere, som Dit Liv mere og mere udtrykker, at Du sandere elsker G.) X, 1 A 190 p. 136.

(Elsk G., saa hader Du denne Verden: det er Chrstd.) X, 1 A 190 p. 137.

(Stundom kunde jeg næsten blive angest ..., naar jeg tænker paa, at det befale i Loven ...: at man skal elske G.) X, 1 A 514.

([Om det at elske et Mske og det at elske G.]) X, 1 A 675.

(mig forekommer endog blot denne Tanke næsten for høj, at et Mske turde sige til G.: jeg elsker Dig) X, 2 A 23. ([Pascal om det at elske G. før og efter Christi Mskevordelse og Død; cf. Reuchlins „Pascals Leben und der Geist seiner Schriften“]) X, 3 A 633 p. 411.

(derfor maa Du afdøe, og det er det ... [G.] vil med Lidelsen; thi uden at afdøe kan Du aldrig elske G.)

X, 4 A 620 p. 435.

(hvilken uendelig Kjerlighed, at G. i Kjerlighed vil hjælpe Dig til at elske ham, saa Du ret kan blive salig i denne Kjerlighed) X, 4 A 620 p. 435.

(egentlig er ... [Mskets] Forhold til Gud egoistisk, han elsker G., fordi han sender ham jordiske gode Gaver ... fordi han haaber, at G. vil afværge Lidelser fra ham) X, 4 A 620 p. 435.

(hvad der skal foregaae, uden hvilket ... [et Mske] ikke kan komme til at elske G., er at forvandles fra det naturlige Mske til Aand) X, 4 A 620 p. 436.

(kun en Afdød kan blive lykkelig ved at elske G. Er Du ikke Afdød vil Dit Forhold til G. blive idel Lidelse)

X, 4 A 620 p. 436.

(dem, ... [G.] elsker, dem sender han Lidelse for at hjælpe dem til at kunne blive lykkelige ved at elske ham)

X, 4 A 620 p. 437.

(Dersom et Mske ... oprigtigt siger: G. er Kjerlighed, saa har dette Mske eo ipso kun eet Ønske, at elske G. ... af al Magt) X, 4 A 624 p. 439.

(Vil Du ikke afdøe, saa kan Du heller ikke elske G.) X, 4 A 624 p. 440.

(det Næste vil G. ikke befale, men dog venter han ..., at dette [at G. er uendelig Kjerlighed] nu rører Msket saaledes, at han beslutter at elske G.)

X, 4 A 624 p. 440.

(Dersom da En, rørt ved G.s Kjerlighed, siger oprigtigt: jeg vil elske G. ... hans Liv vil blive Lidelse) X, 4 A 624 p. 441.

(vi [Mske] tage og vi tage Præsenterne – og det kalde vi at elske G., naar vi leve efter vort Hoved og saa takke G.) X, 4 A 624 p. 441.

(dette er Chrstd.s Lære: det at blive elsket af G. og det at elske G. er at lide) X, 5 A 72 p. 77.

(skal det forkyndes: det at afdøe, at det at elskes af G. ... og det at elske G. er at lide, saa maa jeg jo ligesom forstyrre alle de Andre deres Lykke)

X, 5 A 72 p. 78.

(Hvad ... Smerten angaaer ved det, at det at elskes af G. og det at elske Gud er at lide, saa maa det jo erindres, at Gud ... ved Aandens Vidnesbyrd, gør det saligt at lide) X, 5 A 72 p. 79.

(meget Sandt og Træffende i, hvad Pascal siger, at den senere Chrstd. ved Hjælp af nogle Sacramenter fritager sig selv for det at elske G. [cf. „Gedanken über die Religion und einige andere Gegenstände“])

X, 5 A 144 p. 150; XI, 1 A 556.

(dersom Du [G.] ... ikke var den Uendelige, hvorledes skulde et Mske kunne elske Dig af ganske Hjerter, om Du end er Den, der hjælper ham til at elske Dig) XI, 6 B 29,13 p. 33.

([jeg er blevet hjulpet til at elske G.] derved, at jeg er blevet lært, at et Mske skal elske Dig!) XI, 6 B 29,13 p. 33.

(da efter ... [G.s] Mening det at elske G. er at hade Verden, saa udtrykker ogsaa Chrstd. i N. T. dette ... med en guddommelig Nøiagtighed)

XI, 1 A 73 p. 56.

(ifølge Chrstd. er ... det at elske G. at hade sig selv og denne Verden og Alt Det, som det naturlige Mske elsker) XI, 1 A 157 p. 122.

([Om det at elske G. og være elsket af G. og Martyriets Lidenskab])

XI, 1 A 278 p. 223–224.

(Det at elske G.)

XI, 1 A 279 p. 224–225.

(I ligefrem Flugt med det at elske Mskene lader G. sig ikke, christeligt, elske) XI, 1 A 279 p. 224–225.

(Begyndelsen [i Forhold til christeligt at elske G.] er just: dybt sympathetisk ... i sand Kjerlighed at have elsket Mskene) XI, 1 A 279 p. 225.

(Chrstd.s G. er i Modsætning til denne Verden, altsaa kan Den der christeligt elsker G., ikke være lykkelig i denne Verden) XI, 1 A 279 p. 225.

(Christus udtrykker ved sit Liv: det at elske G. er, at hade Mskene)

XI, 1 A 313 p. 249; 324 p. 255.

([Christus] vidste ... at Chrstd. gjør Mskene ulykkelige for dette Liv thi det at elske G. er at ville lide)

XI, 1 A 313 p. 250.

(Vi tale om, at vi, som skabte af G., maae elske G. – og den Eneste, der i Sandhed elsker G., det er Apostelen)

XI, 1 A 400 p. 308.

(At elske G. fordi han har skabt Dig er at elske Dig selv) XI, 1 A 400 p. 308.

(vil Du i Sandhed elske G., da maatte det vise sig i ...: tilbedende at ville lade Dig ganske tilintetgøre af G.)

XI, 1 A 400 p. 308.

(N. T. totalt er den Pligt: at elske G.) XI, 1 A 402 p. 308.

(G. har kun een Pathos: at elske, at være Kjerlighed, og af Kjerlighed at ville være elsket) XI, 1 A 411 p. 315.

([G.] frier saaledes ... til et Mske: Dig elsker jeg ... bliv da Du igjen min Elskede ... Følgen vil blive, at Du bliver ... hadet, forbandet, forfulgt af Mskene) XI, 1 A 411 p. 315.

(At have forstaaet ..., at det at være elsket af G. og at elske G. er idel Lidelse ... og saa at kunne ... sige: det er saligt ... ja det er at tale i Tunger) XI, 1 A 413.

(G. er Kjerlighed, og G. vil være elsket, dette er N. T.s Chrstd.) XI, 1 A 414.

(Kunde [G.] forandres ...: da vil det ... være umuligt for Dig at elske ham – thi ... da var han ikke Gud)

XI, 1 A 418 p. 302.

([G.] veed bedst, hvilken Qval det er for et Mske ... at skulle i Sandhed elske G. ... Vær forvisset, han lider meget mere end Du – men forandre ham ... kan Du ikke) XI, 1 A 418 p. 319.

(Mskenes Jammerlighed og Usselhed ... gjorde det umuligt for mig, at holde ud, uden ...: at elske G. i Modsætning til Mskene) XI, 1 A 445 p. 341.

(At elske G. er at hade det Mskelige) XI, 1 A 445 p. 341–342.

(som G. for at elske maa elske hver Enkelt ... saa fordrer han ogsaa for at være elsket, at Du, hver især, bliver den Første) XI, 1 A 453 p. 349.

(Kan et Mske holde ud at elske Den, som gjør ham ulykkelig, og vedblive at troe ... at han gjør det af Kjerlighed: ja saa er der Kjerlighed i Dig. Dette er just Guds Forhold til os Msker)

XI, 1 A 459 p. 355.

(at G. er Kjerlighed betyder naturligviis, at han vil gjøre Alt for at hjælpe Dig til at elske ham : til at forvandles i Lighed med ham) XI, 2 A 8 p. 10.

(Syndernes Forladelse forkyndes ... derfra er det saa at der skal dannes Overgangen til det at elske G.)

XI, 2 A 8 p. 11.

(G. maa gjøre Dig ulykkelig, mskelig talt, hvis han skal elske Dig og Du elske ham) XI, 2 A 8 p. 11.

(Snart vil [G.] være som en Fader af sit Barn, snart som Ven af Ven, snart ... som Den, der blot giver En gode Gaver, snart ... som Den, der frister og prøver den Elskede) XI, 2 A 98 p. 105.

(G. er Kjerlighed ... Der ligger saa et Dobbelt i den [Chrstd.s Sætning]: G. elsker – og G. vil være elsket) XI, 2 A 99 p. 106; 105.

(Gud veed, at det er den høieste Salighed for et Mske ret at komme til at elske G.) XI, 2 A 105.

(saaledes maa Gud, der examinerer i Tro og i om et Mske elsker ham ... lade det komme til det Yderste) XI, 2 A 130 p. 142.

(for at et Mske skal elske G., maa han opgive ... den potenserede Egoisme: Slægts Forplantelsen det at give Liv) XI, 2 A 154 p. 166.

(N. T. hviler aabenbart i den Betragtning: at elske G. er at hade sig selv) XI, 2 A 268 p. 270.

(til det at elske G. hører et Modsætnings-Forhold Strammen) XI, 2 A 268 p. 271.

(At elske G. er at være Christen ... At elske G. er kun muligt ved at komme i Modsætnings-Forhold til hele Mske-Tilværelsen) XI, 2 A 390.

(At elske G. eller at elske den Stygge) XI, 2 A 426 p. 418–419.

(hvad er ifølge N. T. det at elske Gud? det er at ville blive, mskelig talt, ulykkelig for dette Liv, dog saligt forventende en evig Salighed)

XI, 3 B 32 p. 71; 87 p. 134.

elsket af Gud se Guds Kjerlighed.

elske Næsten (Chrstd. forudsætter dog at Msket elsker sig selv; thi den siger at man skal elske sin N. som sig selv) IV B 148 p. 334.

(Det Socrates taler om at elske den Stygge er egentlig den christelige Lære om at elske N.)

VIII, 1 A 189 p. 93.

(Budet om at skulle elske N. viser sig

at være eenstydigt med det at skulle elske sig selv) VIII, 2 B 30,4.

(at Kjerlighed er Pligt, at vi skulle elske N.) VIII, 2 B 30,4.

(„Du skal elske N.“)

VIII, 2 B 31,12; 71,14,18.

(den første Du faaer at see, det er N., som Du skal elske) VIII, 2 B 31,14.

(tag Forskjelligheden bort, at Du kan elske N.) VIII, 2 B 31,16.

(at elske N. er netop at ville være væsentligen lige til for alle Msker)

VIII, 2 B 31,24.

(at elske alle Msker ... dette er at elske N.) VIII, 2 B 36,5.

(N. er ethvert Mske, og det er saa langt fra at være en Naturbestemmelse ... at elske N., at man tværtimod skal elske ham) VIII, 2 B 71,7.

(at elske N. er Ligeligheden)

VIII, 2 B 71,9.

(Mange Msker mene i Grunden, at de christelige Bud (f. E. at elske N. som sig selv) med Flid ere lidt for strenge) IX A 28.

(Lighed er det jo Verden vil, det at elske N. – og saa forfølges jeg, fordi jeg levede ... og lever paa Gaden) X, 2 A 56 p. 43. (elsker Du virkelig for Alvor Gud og Din N. og i samme Grad som Du gjør det ... vil Du mere og mere synes Mskene en afskyelig Egoist)

X, 2 A 100 p. 75.

(lykkes det mig blot nogenledes i sand christelig Forstand at elske N., saa er Lidelse uundgaelig) X, 2 A 348 p. 252.

Elskede, den (Tungere end selv at misforstaae det Sande er det at blive misforstaaet af den E.) VIII, 1 A 86.

(naturligt, at ... den E. og de E. blive vrede, naar de mærke, at der dog er Een ... der elskes saaledes høit, at al hans Kjerlighed til Msker er igjennem denne Kjerlighed til Gud)

VIII, 2 B 32,11; 34,6 p. 92.

(hvor Mangen er dog ikke bleven for-dærvet netop ved at behage den E. ... saaledes, at de Alle sagde om ham: han er det kjerligste Mske) VIII, 2 B 34,3. (det er jo Afsindighed, ... [Christus])

offerer sig selv for at gøre de E. lige saa ulykkelige som han selv) VIII, 2 B 35,1. ([Om den E., den mskelige Kjerlighed og den christelige Kjerlighed]) VIII, 2 B 35,2 p. 94-95.

(om den Pligt i at elske den E., at elske de Mske, vi see) VIII, 2 B 36,5.

(en Mangel en Ufuldkommenhed ved Kjerligheden at forvandle den E. til noget Andet ... end han er)

VIII, 2 B 36,8.

(I Forkjerlighedens glødende Forstand er den E. „det andet Mske“, eller Ven- nen) VIII, 2 B 71,10.

(Det ene Mske kan holde noget længere ud end det andet i Henseende til hvad Kjerlighed kan gøre mod den E. og dog være Kjerlighed) X, 3 A 374.

(dersom den Elskende ikke kan tale den E.s Sprog, saa maa hun eller han lære det ...; thi ellers kan der ikke blive noget lykkeligt Forhold)

X, 4 A 624 p. 440.

(den Kjerlighed, som virkelig elsker, udtrykker det jo derved, at den gør efter den E.s Villie) X, 4 A 624 p. 440-441.

(denne Tilsyneladelse [at den E. er den ulykkeligste og elendigste af Alle] skjuler over, at iust han er den E., saaledes tilslører Gud Forstaaelsen med den E.) XI, 1 A 406.

(det kunde aldrig falde noget Mske ind, at skjule, hvo den E. var ... derunder, at han blev den af Alle Ulykkeligste) XI, 1 A 406.

(den bedste Maalestok for hvad Personlighed, der er i et Mske, vilde være, om man kunde faae at vide, i hvilke Udtryk han har friet til den E.)

XI, 1 A 411 p. 315.

(hvor maa [Gud] da ikke lide i Kjerlighed ved at ... det maa blive den E. (Msket) saa smerteligt at elske og at være den E.!) XI, 1 A 411 p. 316.

([Gud] er til den Ende [at Msket skulle blive Aand] villig nok til ... at lide med den E. ... men forandre ham, nei det kan Du ikke) XI, 1 A 418 p. 319.

(Det hvormod Alt dreier sig er, at En kan være Kjerligheden selv, uden at dette

betyder, at han forandres efter den E.s Villie) XI, 1 A 418 p. 319.

(En Elsket forstaaer naturligviis det at være elsket saaledes, at den Elskende forandres efter ham) XI, 1 A 422 p. 321.

([Gud] maa i een Forstand gøre den E. ulykkelig - og dog er han Kjerlighed) XI, 1 A 422 p. 322.

(Loven er, at ville gøre Alt for at drage den E. op til sig, og hvis saa den E. vil, saa er Loven for hans Elsker: at forvandles i Lighed med den E.)

XI, 2 A 8 p. 10; 9.

(naar Gud er Aand. Der maa examinando gaaes lige til den Yderlighed, at den E. seer ud som den af Gud Forladte) XI, 2 A 130 p. 142-43.

(Saaledes er denne uendelige Majestæt, som dog er Kjerlighed ... lidende i Kjerlighed med den E., men uden dog at forandre sin Majestætiskhed)

XI, 2 A 133 p. 147-148.

Elskede, min ([Regine] blev ingen Tigger-ske i mit Huus, men den E., den eneste E. Saa tilhører hun Historien)

X, 2 A 3 p. 7.

(mit Liv udtrykker, at ... [Regine] var den eneste E., min hele Forfatter Tilværelse skal accentuere hende)

X, 2 A 3 p. 8.

(mit Liv udtrykker Grusomhed mod den E.) X, 2 A 62.

(min E. - hendes Navn [Regine] vil gaae til Historien med mit - blev til en vis Grad ødslet paa mig, at jeg ved nye Smerter ... maatte blive den jeg blev) X, 3 A 168 p. 131.

Elskelige, det (det Comiske i, at hvad det E. er slet ikke lader sig bestemme)

V B 174,9.

(I Elskov bliver jeg i min Forestilling om hvad det E. er) X, 3 A 374.

Elskende, den (man kan strax see paa de E., hvad Idealitet der boer i dem ... paa, om de i et Adskillelsens Øieblik tye til Hukommelsen eller til Forindringen) V B 155 p. 267-268.

(Naar ... de E. udtrykke sig correct vilde Alt ved Hjælp af dem forvirres) V B 174,4 p. 293.

(De E. antage, at det at elske hører et Mske til . . . nu tænke de höchstens over hvem de skal vælge at bræge sammen med, men dette er ikke at tænke over Elskoven) V B 174,7 p. 295; 175,2.

(Børn finde altid, at E. ere latterlige, og kunne ikke forklare sig deres Gebærder) V B 174,10.

(det Comiske i at de E. i Elskovens Lyst more sig selv, da de blot tjene Tilværelsen og Slægten ved Propagationen) V B 174,13.

(Den der lytter til de E.s Tale for at høre hvad det da egl. er de tale om, han maatte tabe sin Forstand) V B 175,6 p. 298.

(dette at den Ene [E.] leer af den Anden, naar de dog begge ere elskende er mig modbydeligt og er en Stolthed) V B 175,9.

(at ville ligesom vi vivisecere [Kjerlighed] . . . taales i erotiske Forhold (at den E. spørger den Elskede, hvor høit hun elsker ham)) VIII, 1 A 58.

(Ulykkelig Elskov er den høieste Form af Elskov. Og dog siger den E.: jeg vilde dog 10 Gange hellere blive ulykkelig med ham . . ., end lykkelig med en Anden) IX A 88.

(Et Par E. er ulykkeligt blevet skilt saaledes ad, at Collisionen er religieus, og vel at mærke kun til for og forstaaet af Elskeren . . . som Guds Straf over sig) X, 2 A 168 p. 133.

(dersom den E. ikke kan tale den Elskedes Sprog, saa maa hun eller han lære det . . .; thi ellers kan der ikke blive noget lykkeligt Forhold)

X, 4 A 624 p. 440.

(mskelig er det det skønneste Syn et Par lykkeligt E. Men christeligt . . . er det en Sørge-Fest) XI, 1 A 157 p. 123.

(Præsten maatte først kalde de E. for sig, formanende dem, at det eensomme Liv behager Gud mere)

XI, 1 A 157 p. 124.

(Ved Foden af det Alter, hvor Verdens Frelser hænger paa sit Kors . . .: der beslutte de E. at fortsætte Arvesynden) XI, 1 A 313 p. 248.

(en E. forstaaer det at elske at forandres i Lighed med den Elskede)

XI, 1 A 422 p. 321.

Elsker (En „E.“ er jo blind, hans Dom altsaa ikke objektiv . . . Men en Forfører er Kjender) X, 5 A 149,9 p. 166.

(Hvad er saa alle disse Digteres Sange, der have ligefrem besjunget og forgudet den Elskede – og selv været „E.“)

X, 5 A 149,9 p. 166.

(Der er ingen E., der veed saaledes at skjule, hvo den Elskede er . . . som: Gud i Himlene!) XI, 1 A 406.

(Loven er, at ville gjøre Alt for at drage den Elskede op til sig, og hvis saa den Elskede vil, saa er Loven for hans E.: at forvandles i Lighed med den Elskede)

XI, 2 A 8 p. 10.

„Den gamle Elsker“ se Møller, Poul M.

Elsker, ulykkelig (I Tiden vil jeg [Quidam i „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] være en ulykkelig E., mere forlanger jeg ikke) V B 122,1.

(ogsaa den er en ulykkelig E., der har sat sig en qvindelig Idealitet i Hovedet som ikke findes) V B 183,4.

(Om en ulykkelig E. har kjøbt et Kys for dyrt, det beviser mig [Forføreren] kun, at han hverken veed at tage for sig ell. fra sig) V B 183,7.

(En ulykkelig E. vil convertere sit Deficit og trække en uhyre Vexel paa Evigheden) V B 183,7.

(Jeg bliver den ulykkelige E. i Forhold til selv at være Idealet af en Christen, derfor bliver jeg dets Digter)

X, 1 A 281 p. 193.

(Et Par Elskende er ulykkeligt blevet skilt saaledes ad, at Collisionen er religieus, og vel at mærke kun til for og forstaaet af E. . . som Guds Straf over sig) X, 2 A 168 p. 133.

„En ulykkelig Elsker i dansk Kirketidende“ se „Afsluttende uvidenskabelig Efter-skrift“.

Elskerinde (mit Tungsind . . . det er den trofasteste E. jeg har kjendt)

III A 114.

Elskerinde, min ([Regine] maa gjerne blive Madame og Frue, men hun maa være

bevaret i Charakteren af at være min E. ikke mere) X, 2 A 3 p. 6.

Elskov (en Forlovelse forholder sig til E. som Kunster i Dyrehaugen til Kunst) III B 63,4.

(medens Naturen kun føder stykkeviis, saa føder E. parviis, Heelheder) III B 64,2.

(„et ungt Mske“ ... holder et Foredrag [ved Gjestebudet i „In vino veritas“], hvori han beviser, at E. og den sandseelige Lyst er det Latterligste af Alt) IV A 170 p. 63–64.

(Der er intet Øieblik, hvor en Pige er mere tilbøielig til at gribe en ny E., end naar hun slipper en, der vilde koste hende Livet) IV B 97,13.

([De to Elskende i „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] holdes paa eengang sammen i E. og adskilles i Misforstaaelse) V B 150,11.

(det kan stundom være rigtigt at bruge en ny E., netop for at faae Leilighed til at erindre den gl.) V B 155 p. 269.

(hvorledes E. er for de Indviede veed jeg [det unge Mske] ikke mig forekommer den derimod at indvikle ethvert Mske i de taabeligste Modsigelser) V B 174,3; 175,1.

(Maaskee er E. ogsaa det Eneste, hvorom det gjelder, at man ikke skal tænke forud over, men først bag efter) V B 174,7 p. 294.

(Dersom ... Nogen forud vil tænke over E., da vorder han netop uduelig, hvad beviser dette, andet end at E. er en Modsigelse) V B 174,7 p. 294.

(E. gjør blind, men er det ikke latterligt om en i Blinde vilde gjøre et Kjøbmandskab) V B 174,9.

(det Comiske i den uhyre Consequents E. føder af sig: at faae Børn) V B 174,12.

(det Comiske i at de Elskende i E.s Lyst more sig selv, da de blot tjene Tilværelsen og Slægten ved Propagationen) V B 174,13.

(det Comiske i at E.s Lyst er en Anstrængelse, altsaa skal vel det Efterfølgende være den egl. Lyst : at faae Børn) V B 174,14.

(Comisk er det, at E. i sin høieste Flugt ender ligesom Saft i Spisekamret ell. paa et endnu tvivlsommere Sted) V B 175,11.

(ulykkelig E. gjør netop den tappreste Kriger og gjør [Qvinden] det engang, da er netop en Besiddelse Ridderens Undergang) V B 178,8 p. 308.

(E. er det bedste Beviis for Sjælens Udødelighed – men NB. den ulykkelige E.) V B 178,9.

(Saaledes i den jordiske E., hver især er Noget for sig, men Trangen til Forholdet er den samme for begge) VII, 1 A 20 p. 11.

([Bestemmelse af E. i Forhold til Forelskelse og den Forelskede]) VII, 2 B 235 p. 204–205.

(E. vier de Tvende til Forening, men Døden vier dem til Skilsmisse) VIII, 1 A 51.

(Jeg kunde nu have Lyst at holde ... Tolv Forelæsninger: om E., Venskab og Kjerlighed) VIII, 1 A 82.

(E. og Ægteskab er egentlig blot en dybere Coroboration af Selvkjerlighed, ved at blive To om at være selvkjerlige) VIII, 1 A 190.

(E. og Venskab ærer og roser [man i Christenhed] ... som en Dyd. Nonsens. E. og Venskab er jordisk Lykke, er Timelighedens Gode) VIII, 1 A 196.

(Hverken E. ell. Venskab ... svarer til det Begreb: Næsten) VIII, 2 B 30,4.

(at E. og Venskab kan forskønne Livet ... negter jeg ikke ...: men Eet kan jeg ikke fatte, hvorfor man vil kalde alt dette Kjerlighed – og ... christelig Kjerlighed er det sandeligen ikke) VIII, 2 B 55,4.

(Til Grund for E. ligger en Drift, til Grund for Venskabet Tilbøielighed, men Drift og Tilbøielighed er Naturbestemmelse ... derfor er der i E. og Venskab endnu en skjult Selvkjerlighed) VIII, 2 B 71,6.

(just fordi dette [at E. viser sig at være Selvkjerlighed] undgaaer E., derfor kan det falde den ind at forkynde ... at

elske et andet Mske høiere end sig selv) VIII, 2 B 71,6.

(som En der blev ulykkelig i E., derved blev Digter og priser ... E.s Lykke: saaledes bliver han [der blev ulykkelig i Religieusitet] Religieusitetens Digter) VIII, 2 B 158 p. 254.

(Ulykkelig E. er den høieste Form af E.) IX A 88.

(denne usalige Forvexling, at E. er Kjerlighed, istedetfor at den er Selvkjerlighed) IX A 30.

(Det gaar med Synderens Forhold til Christus som i E. med Qvindens til Manden. Det første er en Smerte, en Lidelse) X, 1 A 433.

(det Verdslige, hvis Indtryk den Christne svækker, han som udtrykker, at E. er Selvkjerlighed) X, 2 A 57 p. 44.

(Om Qvinden i Forholdet til Manden (E. - Ægteskab) gjælder det ... at hun „kun sandser hvad Mskens er“ Matth. 16,23: at spare den Elskede ...) X, 2 A 58.

(E. og Venskab ... det egentlig anpriser Chrstd. ikke; Du skal heller ikke forhaste Dig ... men mærker Du at Gud overanstrenger Dig, saa tag dette Mskelige til Hjælp) X, 2 A 63 p. 49.

(man skal ikke [som i Christenheden] have Lov til at gjøre E. og Venskab til den sandeste Kjerlighed) X, 2 A 63 p. 49.

(Man taler om, at Stands Forskelj skal gjøre lykkelig Forstaaelse i E. umulig mellem Mand og Qvinde. Maaskee, eller nei!) X, 3 A 21 p. 25.

(E. er Selvkjerlighed. I E. bliver jeg i min Forestilling om hvad det Elskelige er, og nu Gjenstanden at være saaledes ret efter mit Hoved ... Saaledes ogsaa med Guds Forholdet) X, 3 A 374.

(er det ikke ret E., ret at føle, at man er en Pialt) X, 3 A 525.

(qvindelig E. forholder sig ingenlunde med Forkjerlighed til den Tanke, at den elskede Mand skulde være Indbegreb af Dyd og Fuldkommenhed) XI, 1 A 281. (egoistisk er den Tanke, at ønske at den Elskede havde faret vild for ved sin E.

at frelse ham) XI, 1 A 281.

(Frelsen [af en Yngling der er faret vild i Lidenskaber] ved ... [en Qvindes E.], saa bliver han dog endeliggjort) XI, 1 A 281.

(E. gjør [Fordring] paa Personlighed, E., der dog har en Angst for det Officielle ..., fordi dette ... gjør det tve-tydigt, om man er personligt elsket eller kun officielt) XI, 3 B 89 p. 138.

(En Qvinde vil finde sig i den Elskedes mange Feil ... Men Eet tilgiver hun aldrig ... at hans E. er officiel) XI, 3 B 278 p. 427-428.

Elskovssanger se *Trobadour*.

Elskøværdige, *det* (piattet og pianket aldeles som de Andre - just deri ligger det E.) IX A 402.

Elskøværdighed (det hvad Mskene i Almdl. kalde E. ... denne Egenskab turde det dog nok være muligt, at Evigheden engang vil ansee for noget Strafværdigt) VIII, 2 B 59,23 p. 117.

Elverfolk (E. ... behøve ofte Mske Hjælp men fornemlig deres Gjordemoder [cf. „Irische Elfenmärchen“, übrs. v. den Brüdern Grimm]) II A 181. (Hvor dybsindigt Folkesagnet dog er, det antager at E. leger med Msker) II A 646.

Elverkarl ([B sammenligner A med] en E. skjønn men huul, forførerisk, men for-dærvelig [i foreløbig Udarbeidelse til „Enten - Eller“, „Ægteskabets æstheti-ske Gyldighed“]) III B 41,16.

Elverpige (Musik og Dands er Nisser, E., Dværge etc.s Beskjæftigelse) II A 180 p. 90.

([Om E.s fortryllende Sang i Cit. fra „Irische Elfenmärchen“, übrs. v. den Brüdern Grimm]) II A 180 p. 91.

(en Udvikling af det Dæmoniske ... 3) Det Kiedsommelige. Indholdsløst (E.)) V B 58.

(de fortvivlet Bornerede ... ere tilsyne-ladende Msker, som E., der ere hule bag til) VIII, 2 B 150,7.

(Præste-Præk ... er det med ... som med E.s Deilighed: beregnet paa at be-drage) XI, 3 B 152 p. 242.

elverskudt (Som man taler om at være elverskudt, saaledes vilde jeg sige: at være ideesaaret) X, 4 A 39.

(Et svagt Billede paa en sand Christens Ueensartethed fra de Andre er vel det at være at betragtes som elverskudt)

XI, 1 A 331.

Elvira (E. (i „Don Juan“) er egl. ikke en Charakter ... hun er en transparent, gjennemsigtig Figur, igjennem hvilken man seer ... Styrelsen) II A 240.

(I visse Maader kan jeg sige om „Don Juan“, hvad E. siger til ham: „Du min Lykkes Moder“) II A 491.

([E. omtalt i spredte Udkast til „In vino veritas“, Gjestebudet])

V B 172,7.15; 187,13 p. 326.

(Don Juan anseer E. for stor til at afficeres ved at han forfører en lille Bondedige ... først hvis han forførte en Nonne ... var E. i Retten med at blive opbragt) VI B 190 p. 267.

(I Laurids Kruses Bearbejdelse af „Don Juan“, siger Don Juan om E.: „i hendes Øie luer der en Ild, som var den fra en anden Verden“) XI, 2 A 41 p. 45.

([Chrstd. sammenlignet med E.s Tjeners Beskrivelse af E.]) XI, 2 A 154 p. 168.

Elysium (Enhver [maatte] ved sin Ankomst til E. ... drikke af Lethe [cf. Platons „De re publica“ og „Lucians Skriftene ...“]) III A 214.

Emancipation (den moderne E.)

II A 246.

(Qvindens E. er Qvindernes Fordring, idetmindste ere de Mænd for at sige det) V B 178,1.

(Qvindens E., der just tenderer denne Opdragelse [at vide Beskeed om: hvorledes det gaaer til i Virkeligheden], er Djævelens Opfindelse) X, 1 A 459.

([Om Clara Raphaels Idee: Qvindernes E. i SKs Anmeldelse af Clara Raphaels (o: M. L. Fibigers) „Tolv Breve“]) X, 3 A 678 p. 435-437.

(Kirkens E. ... maa skee ved Martyrier) X, 4 A 22 p. 14.

(Kun i Norden maa ... [Qvinden] til-lige gjøre Gavn, og derfor er det ogsaa i Norden at dette Spørgsmaal maa op-

komme om hendes E.) XI, 1 A 469.

Emanuel Leistritt (Skulde de tre ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger ... have en egentlig Pseudonym, vilde jeg kalde Forfatteren E. L.) X, 5 B 93.

Emaus (hvis den Seende var uvidende om, hvad der var at see, som Disciplene jo ikke saa ... [Troens Gjenstand], da de gik til E.) IV C 1 p. 361.

Embede (De fleste Msker troe, at det er Alvor at faa et E.) VII, 1 A 178.

(ved at indtræde i et bestemt E. i Staten som Religionslærer forpligter jeg mig egentlig til at være noget Andet end jeg er) VII, 1 A 221 p. 144.

(De fleste Msker leve altfor trygt i Livet, og lære derfor Gud saa lidt at kjende. De have fast E. ... min Opgave at und-være alt Dette) VII, 1 A 222 p. 147.

(Jeg arbejder saa trælssomt ... for mit Udkomme: og saa bebrejder man mig at jeg ikke tager et E.) VIII, 1 A 282.

(naar man først har faaet et E., saa er Ens Udretten fanget i det Sandsebedrag: han lærer os Chrstd., fordi det er hans Levebrød) VIII, 1 A 282.

(Vilde En nedlægge sit E., for nu gratis at forkynde Chrstd., saa blev man vred) VIII, 1 A 310.

(Tragt først efter Guds Rige ... Skal jeg søge et E. for at virke? Nei, Du skal først søge Guds Rige) IX A 14.

(Oprindeligen havde jeg tænkt mig, at ende min Forfatter-Virksomhed med „Afsl. Efterskr.“, at trække mig ud paa Landet) IX A 54*.

(Det var min Plan, strax „Enten - Eller“ var udgivet at søge et Landsby Kald og sørge over mine Synder)

IX A 213 p. 110*; X, 5 B 217 p. 404*.

(at jeg hidtil ikke har ... [søgt et E.], at jeg har givet Afkald paa alle saadanne Fordele, kan man ikke forstaae)

X, 1 A 57.

(jeg havde ikke Kraft til at afholde mig hverken fra Ægteskab eller fra at søge E.: men jeg er tvungen) X, 1 A 61 p. 48.

(Hvad E. angaaer, da er atter her Luxerie. Det Hele er dog kun mig en Mulighed ... Men naar det blev Alvor

med den ... kommer igjen Misligheder: ergo er det Udflugter)

X, 1 A 74 p. 57-58.

(Det er et stort Spørgsmaal, om jeg duer til et E.) X, 1 A 74 p. 58.

(maa erindres, at jeg ved at udgive ... „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ og „Synspunkter“) ingenlunde gjør mig det umuligt at faae et E., tværtimod)

X, 1 A 74 p. 58.

(jeg skylder just det Bestaaende, at gjøre ordentlig Rede for mig selv, inden jeg tager noget E.) X, 1 A 74 p. 59.

(Dette med E. er en dvask Mulighed, som blot vil forhindre mig i det Andet [at handle]) X, 1 A 77.

(et dannet Avis-Publikum har fundet det sært: at En vil arbeide saa anstrengt ... i det Bestaaendes Tjeneste, naar det ikke er hans E.) X, 1 A 99.

(det har bestandigt været min oprindelige Tanke at søge et lille E. paa Landet ... egentlig i Modsætning til som Forfatter ... at have gjort Lykke i Verden) X, 1 A 138 p. 104; 145*.

(idet jeg søger en geistlig Ansættelse, falder Accenten jo ogsaa herpaa [at jeg er religious Forfatter])

X, 1 A 147 p. 110*.

(denne hele Bekymring for E. og Udkomme, er dog baade tungsindig og overdreven) X, 1 A 147 p. 110.

(Jeg var [en Poeniterende] derfor har jeg ikke søgt noget E.)

X, 1 A 267 p. 177.

(Bundet i ulykkelig Tungsind, har jeg ikke meent, at kunne paatage mig et E.) X, 1 A 280 p. 190.

(det saae saa kløgtigt ud, at jeg jo ligesaa godt ... paa Landet i et E. tillige kunde som Digter virke qua Forfatter)

X, 1 A 316 p. 209-210.

(Det der ængster mig er ...; det Jordiske at jeg muligt forhindrer mig selv i at faae en E.s Ansættelse) X, 1 A 404.

(Nu stiller alt mit Oprindelige sig imod mig: det blot at være Forfatter i nogle Aar, det saa at søge E., det at ... kunne bryde af) X, 1 A 424 p. 271.

(at jeg ikke gaaer forvidt og at jeg gaaer

langt nok. Dette er nu ... naaet: naar jeg selv søger E. og gjør den færdig liggende Productivitet pseudonym)

X, 1 A 431 p. 276.

(nu er jeg lykkelig vel inde i ... den Ideekamp, det Princip-Spørgsmaal, hvorvidt det christeligt er i sin Orden med saakaldte christelige E.) X, 1 A 476. (det der gjør mig upopulair er ..., det at jeg ved al min Stræben ikke bliver til Noget ... ikke faaer et E.)

X, 1 A 476.

(Det Hele med Bekymringen for at man skulde ville negte mig et E., er vistnok Hypochondrie) X, 1 A 494 p. 316.

(Det Definitive [Forfatter-Virksomheden] er saa aldeles tabt, Samtidigheden ... for at skaffe mig et E.)

X, 1 A 499 p. 321.

(det er at besvige Sandheden, at beskubbe Gud (... at besvige Staten, hvis jeg fortier Noget ... for at faae et E.))

X, 1 A 499 p. 321.

(At lade sin Existents udtrykke det Modsatte, og saa lade Munden rende med veltalende Sladder om det Modsatte: er ... i Timeligheden Veien til de store E.) X, 1 A 650 p. 405.

(jeg har aldrig paastaet, at det at jeg ikke søger noget E., skulde christelig være en Fuldkommenhed)

X, 2 A 61 p. 47-48.

(jeg kan ikke [paatage mig et E.] ... fordi jeg er tungsindig indtil Grænsen af Sindssvaghed) X, 2 A 61 p. 48.

(kan jeg paatage mig et E. See her i dybere Forstand min Vanskelighed)

X, 2 A 66 p. 52.

(Det var min Tanke, da jeg leiede Leiligheden i Tornebuskegaden at leve der et Halvaarstid ... og saa søge E.)

X, 2 A 66 p. 52.

(Vil jeg alligevel have det fornemme E.: vel - men saa een Indrømmelse, at det er for min egen Skyld) X, 2 A 98 p. 74.

(Saa besluttede jeg ..., at lægge den hele Productivitet hen - at søge E. ... Jeg gik saa til Madvig og Mynster traf Ingen af dem) X, 2 A 177 p. 141.

(Saa var det min Trøst tidligere, at jeg

... kunde trække mig ud paa Landet ... Ogsaa dette er mig negtet) X, 2 A 315*.
(hvilken uendelig Forskjel: dækket af det Sandsebedrag, at det er Ens E. ... at declamere nogle christelige Sandheder ...: og saa at skulle sætte de christelige Forestillinger ind midt i Virkeligheden, gjennembrydende Sandsebedragene) X, 2 A 418 p. 297.

(Saasnaart jeg nemlig ikke har Formue [til uegennyttigt at tjene Sandheden] ... vil jeg, beskedent indtage en Virksomhed, hvor jeg arbejder for Udkommet) X, 2 A 425 p. 301*.

(Der er gjort opmærksom – og saa træder jeg af og gaaer ind under almindeligere Bestemmelser) X, 2 A 544 p. 392*.
(jeg beder ... ikke at misforstaae [min personlige Leven], som var det paa nogen Maade i fjendtlig Hensigt, at jeg er ugift, uden E. o:s:v:)

XI, 3 A 32 p. 67.

(jeg burde først søge et E., inden jeg gav Noget ud – men her var ... egne Vanskeligheder, som hænger sammen med mit Livs indre Qval)

X, 3 A 177 p. 139.

(skeer det ..., han kommer i Conflict med det Bestaaende ... o:s:v:, kommer aldrig til at faae noget E. ...: see det er Følgen af at søge først Guds Rige) X, 3 A 238.

([I Christenheden forlanger man] et anseeligt E. o:s:v: – og saa sætter han sig hen og stoderer Chrstd.)

X, 3 A 397 p. 276.

([Om at blive demoraliseret ved Løben efter E.]) X, 3 A 417*; 467*; 468.

(At en vordende Præst skulde være vidende om end den mindste Ubetydelighed betræffende E., forudsættes ikke udenvidere; men at han er en sand Christen) X, 3 A 469.

([hæves] den Vanskelighed ved min Personlighed, der har gjort mig det umuligt at paatage mig noget E. ... maatte der ligge et glæderigere Liv for mig)

X, 4 A 299 p. 166.

(Saa begyndte Betænkkelighederne ... om jeg ikke vilde fortryde at have mar-

qveret saa stærkt, at jeg ganske havde sluppet den Mulighed ... at faae et E. i Kirken) X, 4 A 560 p. 379.

(ret kunde jeg dog aldrig beslutte mig til at gjøre Skridt i Retning af at faae E. ... det var mig som var det en Utroskab mod Gud) X, 4 A 560 p. 380.

(jeg kan ikke overtage et geistligt E. Ordinationen staaer mig imod)

X, 4 A 560 p. 381.

(Det, som gjør at jeg ikke kan indlade mig med [de gammel Orthodoxe], er ... at de blive siddende og vræle i E. ... og saa vræle paa det Apostoliske)

X, 4 A 662.

(det er mit E. at prædike og man skal holde sig til Sagen. Det slaar Folk [Replik af Præsten i „Præsten“ og Skoleholderen. En slags Idyl“])

X, 5 A 163 p. 193.

(Kun sjældent forstaaet, desto oftere misforstaaet, kun lidet erkjendt, desto mere miskjendt ... næsten altid strengt dømt ... fordi jeg intet E. har)

X, 5 B 111 p. 305.

(en Candidat ... maa vente en 5 a 6 Aar ... endelig faaer han et E. og Levebrød – dette er: først Guds Rige)

XI, 1 A 389.

(Hvis nogen Præst vil, at jeg skal indlade mig med ham, maa han nedlægge sit E.)

XI, 2 A 425 p. 415.

se ogsaa *Ansættelse, min; Embedsmand; Embedsstilling; Landsbypræst; Levebrød; Præstekald og Stilling.*

Embeds-Eed ([Om en theologisk Candidat der er kommen til den Anskuelse, at E.s-E. er uforvarslig])

VII, 2 B 235 p. 34–35.

Embedsexamen (I Sommeren 40 tog jeg theologisk E.) X, 5 A 149,5 p. 160.

Embeds-Indtægt (Hvis En for egen Regning gav Afkald paa E.s-indtægter arbejdede Nat og Dag for en Idee: saa er det Phantasterie) X, 2 A 357.

Embedsmand (Det som egentlig ansees for Alvor er en vis Dressur, den dresserede Færdighed i at være Mand, E. o:s:v:)

VII, 1 A 165.

(i vor Tid forvirres Alt. En misfornøiet

E. vil endogsaa være noget Overordentligt, fordi han er E. – og tillige misfornoiet) VII, 2 B 235 p. 41–42.

(Tidens Charakterløshed ... gjør det tilsidst til en Slags vanærende Bornert-hed, at være Noget tilgavns: enten en tro E. ... eller en Reformator) VII, 2 B 235 p. 42.

(Var Paulus E.? Nei. Havde han et Levebrød? Nei ... Men saa var jo Paulus ingen alvorlig Mand!)

VIII, 1 A 206; X, 6 B 253 p. 419.

(i det næste Øieblik er Staten christelig, og en Præst eller Biskop har slet ikke andet at gjøre end liig en E.)

VIII, 1 A 388.

(de gamle E., ... er sædelig opdragne Msker, der har en Forestilling om at lyde) VIII, 1 A 615.

(Havde jeg nu ikke denne Indesluttethed at trækkes med, saa kunde jeg blive E.) VIII, 1 A 645 p. 292.

(Adlers Collision ...: den særlige Enkeltes med det Almene, forøget derved, at han endog som E. er i det Almenes Tjeneste) VIII, 2 B 13 p. 60.

(en saadan Præst vilde dog kunde gjøre Gavn ... der høit forkyndte: ... min Charakter af E. er i Grunden et Falsum) IX A 386 p. 227.

(det er i mine Tanker den største Misforstaaelse af det Bestaaende, om det ikke vilde modtage mig som E.)

X, 1 A 74 p. 59.

(Jeg er ... kun deri forskjellig fra en E. i det Bestaaendes Tjeneste, at jeg ikke har oppebaaret Gage ... men givet Penge til og incasseret Forhaanelse) X, 1 A 99.

(skal jeg være E., saa skal jeg væsentligen høre op at være Forfatter)

X, 1 A 316 p. 210.

(jeg agter ... at notere Prisen paa det at være Christen saaledes at hele Begrebet: Stats-Kirke, E., Levebrød – springer) X, 1 A 541 p. 345.

(Ulykken er, at ... i den bestaaende Christenhed ... lønnes disse Tusinder af E., der demoralisere sig selv og Menigheden) X, 1 A 564.

([Om Forskjellen mellem geistlige og verdslige E.]) X, 1 A 589.

(det er qua E. og Næringsdrivende at man forkynder Chrstd. og bekjender Christum) X, 2 A 95.

(saa blev jeg utaalmelig ved at tænke paa hvor vanskeligt det dog er for mig at blive E.) X, 2 A 147 p. 111.

(betrygget ved at tilhøre det store Hele af E., der holde sammen efter den Lov, naar Een lider, lider Alle) X, 2 A 440. (En E. ... har sin bestemte Virkekreds: men en Forfatter f. E. ... forholder sig til Folket) X, 2 A 474.

(Tag nu alle disse ... E., hvor i al Verden skulde det falde dem ind at ymte om Sligt! [til sand Chrstd. hører: at man skal lide for Læren]) X, 3 A 386.

(En E. ... hexet ind i Endeligheden og Objektiviteten – om han end gjør Talen nok saa subjektiv, det forslaaer ikke) X, 3 A 530 p. 351.

(Chrstd. kan ikke blive Gjenstand for Betragtning af E., hvis hele Existentielle er ueensartet med det Christelige) X, 3 A 545.

(en Extraordinair er noget Andet og Forskjelligt fra en E.) X, 3 A 586 p. 385.

(en E. identificerer det at tjene det Bestaaende, og det at avancere o: D:) X, 3 A 586 p. 385.

(at E. ... [forsvare det Bestaaende], forklare de deraf, at det er disses Levebrød og Carriere) X, 4 A 358 p. 210.

(Naar E. forsvare det Bestaaende, saa er her let en Tvetydighed, at det er fordi det er deres Næringsvei og Carriere) X, 4 A 363 p. 212.

(glemt ... at jeg maatte finde mig i, at disse E., der ... dyrt lade sig betale for at forqvakle Chrstd., bleve vrede [paa Grund af „Indøv. i Chrstd.“])

X, 4 A 365 p. 215.

(farligt ..., naar Chrstd. kun skal repræsenteres af E.) X, 4 A 379 p. 226.

(paa Embedsvegne ... hvilket altid, hvor ilde lidt end en E. blev ved at tage Partes mod det Numeriske, vilde blive regnet i hans Faveur) X, 4 A 551 p. 369. („E.“ ... kunne jo benytte sig af, at jeg

ikke er E., og under Haanden holde sammen med det Numeriske mod mig) X, 4 A 551 p. 369.

(Noget af det Latterligste man kan tænke sig er det dog at være E. ... og – tillige „Reformator“!) X, 4 A 571 p. 389.

(jeg har dog nok for at bevare et Bestaaende gjort hvad neppe nogen E. i det Bestaaende har gjort)

X, 5 B 111 p. 305.

(Jeg, en stakkels Privatiserende, har ... taget ... de Opgaver, som det egl. tilkom Regjerings- og E. at paatage sig) X, 5 B 277,1.

(oppebaaret Misbilligelse af Regjerings- og E., der have haft Embede samt Profitten deraf, men ikke Begreb eller Charakter til at regjere) X, 5 B 277,1.

(glemt ... at det at regjere er at være Gud lydig, og ikke saadan ganske udenvidere at identificere med det at være E.) X, 5 B 277,2 p. 437.

(hvis der skaffes „Regjering“ igjen tilveje [i 48], hvortil ikke behøves een eneste ny E. ... er det blot fornødent, at der foregaaer en indre Forvandling med ham) X, 5 B 277,2 p. 438.

(Jeg tilhører ikke det Bestaaende qua E.) XI, 1 A 30.

(Den Art Straf kunde jeg ønske over den officielle Geistlighed, at de, da de nu engang ere E. ... maae finde sig i alt hvad en Konge kunde hitte paa) XI, 1 A 240 p. 196.

(naar Chrstd. ... overalt i et Land forkyndes af E. ... naar saa deres Ansættelse er, at Chrstd. er til ... er det saa ikke Nonsens at Chrstd. slet ikke er til) XI, 1 A 300.

(naar Candidaten er bleven E., maaskee bliver saa hans senere Liv en Stræben i Retning af dette: først Guds Rige) XI, 1 A 390.

(man bringer Chrstd. ... paa Phantasies Afstand fra Virkeligheden, og i dette Medium lege saa dertil leiede E. ... i Costume Chrstd.)

XI, 1 A 391 p. 300.

(Naar saaledes Forkynderen er ... kongelig E., saa har vi ... dette Tvetydige,

om det nu er i ... Kraft af at være E. han foredrager ... eller det er hans personlige Overbeviisning)

XI, 1 A 393 p. 302.

(Saa faae vi [i Protestantismen] en aldeles verdsliggjort Geistlighed: E. ... Og dette skal være Mediet igjennem hvilket Guds Ord skal lyde!) XI, 1 A 532 p. 403. (hele Ulykken [i Christenheden] ... hænger sammen med hele dette Stillads af ... Præster og E.) XI, 1 A 561.

(Lad Staten gagere 1000 E., hvis Næringsvei ... at forkynde, at [Mskene ere Christne] ...: troe det blot, saa er Du det ... saaledes forkyndes jo Chrstd.) XI, 2 A 49 p. 56.

(at lege Chrstd. ... Forkynderen er da – E.! ... han forkynder ... paa Embedsvegne) XI, 2 A 289 p. 290.

(Mynster var i den Grad løbet fast i et Sandsebedrag, at han var af den Mening at sand Chrstd. kun kan forkyndes af kgl. E.) XI, 2 A 310.

(dette med E. og Rangspersoner er kun muligt ved Indulgents) XI, 2 A 310.

(En E. kan ikke forkynde Chrstd.: thi at være E. er at skyde en Objektivitæt ... mellem sig og den Lærende)

XI, 2 A 354.

(jeg maa især sigte paa: at [Præsten] er kongelig E. Hvilket Nonsens saa at forkynde: et Rige som ikke er af denne Verden) XI, 2 A 400.

(Det gives ikke een eneste Præst, der er saa dum, at han ikke indseer ... , at hele hans Tilværelse som kongelig E. er Nefas) XI, 2 A 425 p. 415–416.

(Præsten er objektivt E., Alt, Alt er objektivt, og dette skal tillige være det allermeest Tilforladelige)

XI, 3 B 32 p. 66.

(naar nu en Religion forkyndes af E.: fremkommer saa ikke ... det Farligste for al sand Religieusitet: at Forkynderen personligt kan holde sig udenfor)

XI, 3 B 89 p. 138.

([Mynster var] løbet fast i et Sandsebedrag ... , at sand Chrstd. kun kan forkyndes af kongelige E. ... , hvis Carriere Forkyndelsen er) XI, 3 B 89 p. 140.

se ogsaa *Landsbypræst; Leie-Tjener; Præst og Stilling.*

Embedsstilling (det at være Forfatter burde være den extraordinaire Ansættelse i Livet ... der unddrager sig det Almenes Dialektik (E. ...)) VII, 1 A 104 p. 49. (Maaskee ... havde det dog lykkedes mig nu at afbryde min Productivitet og ... gaae ind i en E. ... Nu [5. Novbr. 1846] lader det sig ikke gjøre)

VII, 1 A 169 p. 104.

(Man yttre blot lidt revolutionaire Grundsætninger: saa bliver man ved en Afsked i Naade fritaget for kjedsomme-lige Forretninger [E.]

VII, 2 B 259 p. 292.

(Det var ... først i det Øieblik, at jeg begyndte at tænke paa, at gaae ind i en E., at jeg gik til [Christian VIII])

X, 1 A 42 p. 35.

(Der er for mig tre Muligheder: ... 3) At søge en E., mit oprindelige Forsæt)

X, 1 A 94 p. 72.

(Det bedste Incognito jeg saa nu kan vælge er ... at gaae over i en E.)

X, 1 A 116 p. 88.

(Min oprindelige Tanke har det altid været, at bryde min Forfatter Virksomhed af, og saa søge en lille E.)

X, 1 A 117 p. 90.

(nei naar jeg ikke har Formue, maa jeg sikkre mig ved en E. ..., hvad jeg altid har tænkt mig)

X, 1 A 421 p. 267. (viste der sig Modstand [hos Mynster] mod ... min Idee om en E., saa kunde et saadant Forhold let virke skadeligt paa mig)

X, 1 A 497 p. 319. (Gud give man havde tilbudt mig en E.)

X, 1 A 498.

(Den eenfoldige Overgang er ganske simpelt: at tie, og saa see at faae en E.)

X, 1 A 510 p. 328. (det at jeg gik feil baade af Madvig og Mynster blev af mig forstaaet ... at den Vei [at søge E.] var forkeert)

X, 1 A 512*.

(Mon Staten, mon nogen Privat paa-nøder Folk E. ... Altsaa „de Andre“ søge hver Sit ... Kun han staaer tilbage der først søger Guds Rige)

X, 1 A 599.

(faaet god Leilighed til at tænke over, hvad der vel egentlig kan være Chrstd.s Mening med at have Noget mod E.)

X, 2 A 41 p. 48.

(Saa besluttede jeg, at henlægge hele Productiviteten ... og saa ikke producere mere og saa gjøre Skridt i Retning af E.)

X, 2 A 147 p. 111. (For mig staaer saa det Eenfoldige tilbage: ganske simpelt at tage en E.)

X, 2 A 171 p. 138.

(Her seer man ..., hvor bedragersk det er med en E. ..., naar Chrstd.s Forkyndelse indskrænkes til Saadanne ...)

X, 2 A 175.

(Religieust at naae „Virkelighed“ er: ... ikke dækket ved en E.s Objektivitet udenvidere at sætte sit personlige Guds-Forhold lige lukt ind i Virkeligheden)

X, 2 A 197.

(høi E. ... det er Noget, som „Mængden“ alligevel respekterer ... Jeg har Intet ... alene det var nok til at blive anseet for Halvgal)

X, 2 A 308. (Grundtvigianerne ...: paastode, at de Andre ikke vare Christne, og vilde nu have dem ud af deres E.)

X, 2 A 337 p. 244.

(det hele Begreb en Statskirke og dertil svarende betryggende E., er baseret paa det Sandsebedrag, at vi Alle ere Christne)

X, 2 A 337 p. 244. (En E. skulde jeg med Glæde paatage mig – men her kommer mit Tungsind og gjør Vanskeligheder)

X, 2 A 619 p. 444. (jeg burde først sikkre mig en E., for at udtrykke, at jeg ikke gjør mig bedre end Andre)

X, 3 A 190.

(Tag ... en hæderlig E. for at forkynde Chrstd., og Du vil maaskee gjøre Lykke)

X, 3 A 277. (E. skjuler over Bekjendelsens Charakteristiske)

X, 3 A 334 p. 243. (hvis jeg ikke havde haft denne Pæl i Kjødets, havde jeg hellere end gjerne betrygget min Fremtid med en E.)

X, 3 A 345 p. 250. (fordi jeg uden ... E. ∴ uden nogen jordisk Løn ... arbejder ... mere end

nogen Embedsmand . . . : derfor er mit Liv uden Alvor) X, 3 A 403.

(hele min Ulykke er, at jeg . . . ingen E. har, derfor er det man arbejder mig imod) X, 3 A 441 p. 299.

(En, der er nok saa subjektiv, men hvis Liv er snøret ind i alle mulige verdslige Hensyn ved E. . . , hans Prædiken bliver dog væsentlig kun Betragtning) X, 3 A 530 p. 351.

(Min Hovedtanke . . . : at forsvare et Bestaaende (det vil da sige ideelt, ikke ved Hjælp af høie E. . .) mod det Numeriske) X, 4 A 363 p. 213.

(man gjør E. o: D: til det Objektive og sikkrer sig igjen derved, at Ens Personlighed er bragt udenfor) X, 4 A 379 p. 225.

(Har jeg først taget en E., saa kan Mynster lettere sætte sin Interpretation igjen) X, 4 A 511 p. 331.

(„Har et Mske Lov til at lade sig slaae ihjel for Sandheden“. Den, der forholder sig til Chrstd. i Retning af . . . at faae en E. . . ham kan det synes det fjerneste af alle Spørgsmaal)

X, 5 B 11 p. 216.

(Tiden . . . ønsker at practisere Chrstd. udenfor, men dog . . . at conservere de mange gode . . . E.) X, 6 B 105 p. 132. se ogsaa *Ansættelse, min; Embede; Landsbypræst; Leie-Tjener; Levebrød; Præstekald og Stilling.*

Embedssoen (væsentligen bliver der saa at gjøre Noget i Retning af E. og saa Reisen) X, 1 A 422 p. 268.

Emerentius Omphalopsychita ([Optegnelser til „Begr. Angest“) V B 70.

„*Emil eller om Opdragelse*“ se *Rousseau, Jean-Jacques.*

„*Emile ou de l'Education*“ se *Rousseau, Jean-Jacques.*

„*Emil og Sophie eller de Eensomme*“ se *Rousseau, Jean-Jacques.*

„*Emilia Galotti*“ se *Lessing, Gotthold E.*

Eminent ([Saa kom Misundelsen oven paa]

Ved Hjælp af den Magt som det Numeriske er vilde man nu . . . have Alt E. bort . . . tiltvinge sig at være mere)

XI, 1 A 93 p. 68.

Eminente, det ([jeg har] kjendt det E. paa Pælens [min Pæl i Kjødets] Nagen, og Pælens Nagen paa det E.)

VIII, 1 A 185 p. 92.

Hans Eminentse ([Om H. E. (o: Mynster) der under Forkyndelsen lægger Haanden paa Ordensstjernen]) X, 2 A 291. ([Om Hans E., der prædiker om hvorledes Sandheden forhaanes i Verden]) X, 6 B 252 p. 417-418.

Emmeline ([E. fra Scribes „Den første Kjærlighed“ i Optegnelser til „Enten - Eller“) III B 120 p. 167-168.

([Forholdet mellem Tiden og Gud sammenlignet med Forholdet mellem E. og Faderen]) IV A 165 p. 62.

(en lille E., der vil dø af Kjerlighed [i Optegnelser til „Skyldig? - Ikke-Skyldig?“]) V B 99,9.

([Om Taksigelse, hvor Guds-Forholdet sammenlignes med Forholdet mellem E. og Faderen, Dervière]) VI A 46 p. 19.

Empedokles (E. har sagt etsteds: „Vær fastende i Laster“ [cf. Plutarchs „De cohibenda ira“]) II A 331.

(E. lærte, at enhver Ting kun drages til sig af det Lige [cf. „Die Ethik des Aristoteles“]) IV A 5.

([E. i Exerpter fra Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 376.

(E. antog der var to Arter af Afsindighed: . . . [cf. Ritters „Geschichte der Philosophie alter Zeit“]) VII, 1 A 47.

Emphasis (E. staaer formeentligen heller ikke i noget Forhold til det Intet at være Christen) XI, 1 A 515.

Empirie (Troen er . . . den aprioriske Sikkerhed for hvilken al Gjerningens E. forsvinder) I A 316.

(E. er den idelig sig gjentagende falske Sorites) II A 247.

([E. i den nyere engelske Philosophie: Francis Bacon, Locke, Hume]) II C 18 p. 329.

(I England gik man især ud paa Naturvidenskaberne el. overhovedet E., som ogsaa var en Frugt af Protestantismens Princip) II C 25 (i Bd. XII p. 283).

empirisk (der gives en apriorisk Sikkerhed i Sammenligning med hvilken ethvert empirisk Factum er et forsvindende)
I A 316.

(J. G. Fichte kastede ... den empiriske Baglast over Bord og kuldsejlede)

I A 302.

Empiriske, det (Erfaringen har ogsaa det Aprioriske i sig. Der gaaer derfor ogsaa en Vei fra det E. til det Logiske)

III C 27 (i Bd. XIII p. 277).

Empirisme (Hume udvidede E. til den Grad, at alle Begreber bleve blotte Erfarings-Resultater)

III C 27 (i Bd. XIII p. 279).

(E. i Forhold til den positive Philosophie [i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 279–281).

encliticon ornans ([Nicolaus Notabene om det at blive kun et encliticon ornans, i foreløbig Udarbeidelse til „Forord“, Forordet]) V B 78 p. 156.

Encyclopedie (paa Omslaget af [„R. Nielsen. Den speculative Logik i dens Grundtræk“, 1. Hæfte], „der var første Hefte af ... en altomfattende E.“)

X, 6 B 89 p. 98.

„*Encyclopédie ou Dictionnaire raisonné des sciences, des arts et des métiers*“ se Diderot, Denis og d’Alembert, Jean le Rond.

„*Encyklopädie der philosophischen Wissenschaften im Grundrisse*“ se Hegel, Georg W. F.

„*Encyklopaedie der theologischen Wissenschaften*“ se Rosenkranz, Karl.

Encyclopedist (Privatdocenten er ... en let-bevæbnet E.) VII, 1 B 88 p. 293.

Ende („hvad der er im E., det er ogsaa im Anfang“ [om Hegel (med Sigte til „Encyklopädie“) i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 271).

([Om Begyndelsen og E. i „Post-Scriptum til „Enten – Eller““])

IV B 59 p. 210–211.

([Om de tre Udtryk: Alt faaer en E.; Alt skal have en E.; Intet faaer en E.])

IV B 59 p. 211–212.

(alt faaer en E. ... [Cit. fra J. I. Baggesens „Jeppe. Et siællandsk Eventyr“]) V A 91.

(am E. kommer alle Msker lige vidt, og det Hele er ikke Stort værd)

VI A 98 p. 39.

(Begyndelsen – E. – Begyndelsen [om Chrstd. og Christenhed])

X, 1 A 505; X, 2 A 388.

Ende-Aarsag ([Om E.-Aa. hos Hegel i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 271).

Endelige, det (Den græske Udvikling ... det Uendeliges Opgaaen i det E. gjen tager sig ogsaa i den orientalske Chrstd.) II A 250.

(Pythagoræerne ansaae det E. for høiere og fuldkomnere end det Uendelige [cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV A 56.

(Den der fornægter sig selv, opofferer sig selv for Pligten han opgiver jo det E. for at gribe det Uendelige) IV B 67.

(det E. (περας) det Uendelige (απειρον) [i Exerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 374.

(Alt E. er commensurabelt for Ballotation) X, 4 A 43.

(det E. selv er ikke det Ubetingede, men det Relative) X, 5 A 118 p. 130.

(Saa tænkte jeg ..., naar Du ikke kan overtage det Overordentlige i Charakter, ... see saa at gøre Noget for det E.) X, 5 A 146 p. 153.

(selv det dummeste Mske veed at tale om det Uendelige og – hykkelsk – at faae det E.) XI, 1 A 20.

(man vil at Religion skal være ... en gudelig Bestyrkelse i at eftertrage det E.) XI, 1 A 37.

(Den, der umiddelbart forholder sig til Idee, gaaer gjerne Glip af det E.)

XI, 1 A 42.

(medvirket til den Demoralisation som er Christenheden ... hvad der skulde være med for at løfte Samfundet ... bestyrker nu det E. og endelig Stræben i sin Endelighed) XI, 1 A 431 p. 329.

(I Forhold til ... det E. gives der ...

ingen evig Vished, altsaa er Tallets Tilforladelighed den fuldkommen tilstrækkelige) XI, 1 A 514.

(Det der forener er ... det E., men den Hensigt at offres er dræbende for al Endelighed) XI, 2 A 10.

(det Uendelige gjør dem [Mskene] Enkelte. Men det E. ... forener dem) XI, 2 A 361.

(Det E. ..., at leve for de endelige Formaals bevirker let en for hastig Svingning) XI, 3 B 126 p. 203.

([Om det at Mskene i Almindelighed kun leve i det E. og for det E. hvad angaaer deres Forhold til Religion]) XI, 3 B 148 p. 235-237.

(I Forhold til alt E. gjælder ..., at kan man ikke have det Allerfortræffeligste, kan man ogsaa hjælpe sig med det Ringere) XI, 3 B 148 p. 236.

endelligjøre (Saa tænkte jeg atter at blive Landsbypræst ... Her er jeg standset ... paa dette: tør jeg christeligt endelligjøre min Stræben) X, 5 A 146 p. 153.

Endelighed (Msket ... er kun endelig ... Uendeligheden er E.s Grændse, og jeg maa altsaa vide noget om Uendelighed) II C 13 p. 324.

(Jeg bliver mig paa eengang bevidst ... i min saa at sige guddommelige Nødvendighed, og i min tilfældige E.)

III A 1 p. 6.

(Individets sande Liv er dens Apotheose, der ... bestaaer i ... at det Guddommelige iboer og finder sig ind i E.)

III A 1 p. 6.

(Chrstd. har først gjort Synergismens Begreb gjældende og først deri faaer E. sin Gyldighed) III A 118.

(Synden er ikke blot E., men i Synden er der et Moment med af Frihed og af den fri E.) III A 118.

([Om E. og Uendelighed i Forbindelse med K. Werders Forelæsninger over „Logik og Metaphysik ...“])

III C 30 p. 269.

(det, at kunne blive Historie, faae Historie, er E. og Timelighedens Betydning) IV A 213.

(Den Sætning: Intet faaer en Ende, er

Udtrykket for E.s Seihed og for Individets Fortabthed i Tilværelsen)

IV B 59 p. 211.

(Det er saa sjældent at jeg [Quidam] vil Noget i E.s Verden ... [i foreløbig Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 103,22.

(Qvinden ... er E., og E.s Gjennemgangspunkt) V B 183,15.

(man mangler Mod [til Uendelighedens uhyre Bevægelse] og haaber og takker i E.s Kategorier) VI A 46 p. 19.

(Man staaer som paa Forklarelsens Bjerg ... men saa faaer E.s Smaafordringer ... fat paa En, og ...: man bliver ved Jorden) VI A 101.

(en Pegasus og et Udgangssøg for een Vogn ... saaledes er det at existere for den af E. og Uendelighed sammensatte!) VI A 102.

(Saaledes er Msket sammensat, E. er ligesom Barnet ... Uendeligheden er som den Voxne ...) VI B 49 p. 142.

(Lidelsens Grund og Betydning: ... Af døen fra Umiddelbarheden og dog forblive i E.) VI B 59,2.

(E.s Moment) VII, 1 A 251.

(i Aandens Afgjørelser kan man frit beslutte sig ud, men i Forhold til E. ... skal man egentlig nødsages)

VIII, 1 A 178 p. 90; 185 p. 91.

(At „Nødsages“ er den eneste Hjælp i E. – Frihedens Valg det ene Frelsende i Uendeligheden) VIII, 1 A 178 p. 90.

(Fortvivlelse i ... Forhold til hiin Sammensætning af E. og Uendelighed ... det Guddommelige og det Mskelige i et Forhold, der er for sig)

VIII, 2 B 168,6 p. 261.

(Dette E.s virkelige Tryk [at de virkelige Mske ansee den Overlegne for gal] kan Phantasien ikke gjengive)

IX A 382 p. 225.

(at sige ligefrem jeg har ikke mere Raad til at være Forfatter og tage nu dette E.s Tryk) X, 1 A 138 p. 105.

(Klogskab er just E.s Kløgt, men E.s Kløgt er, evig forstaaet, et Bedrag) X, 1 A 349 p. 227.

(Saa kommer da i Historiens Fremgang,

... i Ægteskabets, med Qvinden hele E.s Vrovl) XI, 1 A 141 p. 99.

(Qvinden har ... den farlige Rapport til E., hun er ... en Mystification ... Og som Hustrue er hun ganske udenvidere: E.) XI, 1 A 141 p. 100.

(medvirket til den Demoralisation som er Christenheden ... hvad der skulde være med for at løfte Samfundet ... bestyrker nu det Endelige og endelig Stræben i sin E.) XI, 1 A 431 p. 329. (E. – Uendelighed, omvendt)

XI, 1 A 431 p. 329–330.

(Alt Dette med disse Præster og Professorer – giver sig Udseende af at være Arbeiden for Uendelighed men det er E.) XI, 1 A 529 p. 401.

(naar et Mskes Liv lægges an for Evigheden ..., hvorledes maa han ikke fremmedgjøres for Det, som binder Msket i E.s Forhold) XI, 1 A 577.

(Det der forener er ... det Endelige, men den Hensigt at offres er dræbende for al E.) XI, 2 A 10.

(i samme Secund det er opdaget [at Gud maaskee skal bruge Christne] har E. egl. taget Magten fra den uendelige Majestæt) XI, 2 A 133 p. 145–146.

(E. vil saa gjerne paadutte Gud, at han, mskelig talt, har en Sag ... thi saa maa Gud ... slaae af paa Fordringen til det at være Christen) XI, 2 A 133 p. 146.

(hvis Forening skulde være til Gavn: Chrstd., det fra E. Ueensartede, „Resignationen“ ... skulde afgive Modvægten mod E., Staten) XI, 3 B 126 p. 202–203.

([E.s] Svingninger bleve for stærke ..., hvilket er Betydningen af Katastrophen i 48, og forklarligt af at Evigheden var gaaet ud) XI, 3 B 126 p. 203.

ene ([Exempler paa] visse Leiligheder, ved hvilke man føler, hvor haardt det er at staae ganske ene i Verden) II A 400.

(Jeg sidder her ganske ene (jeg har ofte været ligesaa ene, men jeg er ikke bleven mig det bevidst) og tæller Timerne til jeg skal see Sæding)

III A 73 p. 35–36.

(dersom jeg ubetinget har staaet ene ...

og jeg saaledes dør: da vil Alt være i sin Orden) VIII, 1 A 124 p. 60.

(det at alle ere imod hjælper just til at gjøre det iøinefaldende at man staaer ene: det er dialektisk og det er Sciren) VIII, 1 A 124 p. 61.

([Om de to Formler] At staae – ene ved en Andens Hjælp og At staae ene – ved en Andens Hjælp)

VIII, 2 B 82,15 p. 157–158.

(Mit Liv har ... udtrykt det Ethiske...: at være den Enkelte; jeg har haft Omgang med Utallige, men altid ... staaet ubetinget ene) IX B 64 p. 378.

(Da jeg stod ene ..., da benyttede man sig fræk deraf ..., gjorde det til den populære Indvending: ... det er blot en Enkelt) X, 2 A 293.

(Enhver skulde lære at staae som ene med sin Mening) X, 4 A 225.

(See kun ... paa dem i Historien, der virkelig have staaet ene) X, 4 A 441 p. 272.

(det naturlige Mske, Dyre-Msket gyser nu engang ... mere end for Døden ... for det at blive ene) XI, 1 A 227 p. 180.

(Maalestokken for et Mske er: hvor længe og hvor langt ude han kan udholde at være ene uden Forstaaelse med Andre) XI, 1 A 415.

(til at ville i Sandhed det Gode hører den Anstrengelse at være ene)

XI, 2 A 184.

(man vil spare sig selv for den Anstrengelse at blive Ene, og det vil man atter skjule ved at give det at forene sig Udseende af at det er for at styrke sig) XI, 2 A 275.

(I alle mulige Forhold gjælder dette som ... et Kjende paa den Væren, der har Betydning: som Ene at gjælde ... noget) XI, 3 B 169.

se ogsaa *alene*.

„At jeg staaer bogstaveligt ene; og at man ikke forstaaer Betydningen heraf“ ([Udarbejdelse til en Artikel beregnet for „Øieblikket“. Nr. 9, men udeladt til Fordel for „En Dosis Livslede“])

XI, 3 B 157 p. 251–259; 319.

([Kladde]) XI, 3 B 158 p. 259–262.

Ene, den (Aand er ..., at een er mere end Millioner, kun at hver kan være den E.) XI, 1 A 518 p. 394.

(Ideen forholder sig bestandigt til Een, eet Mske er nok, og christeligt, kan Enhver være denne E.)

XI, 1 A 536 p. 405.

(man forener sig, fordi man ikke kan udholde at være den E.)

XI, 1 A 536 p. 406.

Ene, det (det E. (εν) – det Mange (πληθος) [i Exerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie"]) IV C 3 p. 374.

Eneboer (naar En har trukket sig tilbage fra Verden ..., men ikke er i Selskab med Gud ...: saa er han ... en E. men ikke eensom [cf. Abraham a St. Clara's „Sämmtliche Werke"]) VIII, 1 A 210. ([Abraham a St. Clara om en gammel E.; cf. „Sämmtliche Werke"]) VIII, 1 A 211.

se ogsaa *Eremit*.

Ene-Kamp (O, at holde denne E.-K. ud ..., at have det i sin Magt blot ved at slaae af ... at vinde Alt: det er Askese) X, 4 A 405 p. 245.

(en E.-K. hvor der tillige kæmpes for at staae ene. Dette finder Omverdenen at være den latterligste Galskab) X, 4 A 405 p. 245.

Ene-Kæmper (Og naar man saa ... ikke længere kan værges sig mod denne E.-K. ved at finde det latterligt, saa begynder man at raabe paa, at det er Hovmod) X, 4 A 405 p. 245–246.

Ene-Menneske (I ethvert Øieblik er eet Mske nok. Men Sagen er, der kan gaae Aarhundreder inden et saadant E.-M. kommer) XI, 2 A 275.

Engel ([Oversigt over Skriftsteder fra N.T., hvor E. og deres forskellige Charakter omtales, i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 62).

([Om Jødernes Forstaaelse af E., med Henvisninger til G.T., i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 63).

(I den protestantiske K[irke]lære findes aldeles ingen Artikel om E.; men alene

Opposition mod den græske og romerske K. Praxis) I C 19 (i Bd. XII p. 64).

(Msker skal dømme E., αποκαρδοκία της κτισσεως og hvad der til hører findes ogsaa anskueliggjort i Sagnene)

II A 181.

([Om E. og de hierarchia coelesti i Tilføjelser til Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

II C 34 (i Bd. XIII p. 133).

(Hvad skal ikke et andet Mske behøve, naar Paulus behøvede en Satans E. for ikke at hovmode sig) V B 212,6.

(De saae Dit [Stephanus'] Ansigt som en E.s Ansigt [cf. Act. 6,15] – saaledes i Døden) X, 4 A 434 p. 269.

(Sc. Stephans Dag. At Julefesten begynder og ender med E.: ...) X, 4 A 438.

(siger Nogen „E. har man aldrig seet..." ... see Du blot til, at Du bliver som Stephanus [Act. 6,15] ... saa faae vi Andre jo en E. at see) X, 4 A 438.

(Exemplar-Mskene give dem [Dæmonerne] Intet at bestille, dem lige saa lidt som E.) XI, 2 A 46 p. 51.

([Om Betydningen af de faldne E. for den ældste Kirkes Chrstd.s-Forstaaelse]) XI, 2 A 331 p. 349–350.

([Om den danske Protestantismes Latterliggjørelse af det at stræbe efter at blive en E.]) XI, 2 A 331 p. 350.

(Gud vil have Sjele, der kunne ... tilbede love og takke ham – E.s Forretning. Derfor er Gud omgivet af E.)

XI, 2 A 439 p. 440.

(et Mske, der i det sidste Løb af dette Liv, naar Gud forvandler sig som til idel Grusomhed ... dog vedbliver at troe, at Gud er Kjerlighed ... bliver saa en E.) XI, 2 A 439 p. 440.

Engel, Johann J. („Ideen zu einer Mimik") VI A 77.

Engelbreth, Wolf F. (E. [har] ... feilet ved at svare [cf. „Sendebrev til Hr. Dr. og Prof. H. N. Clausen, i Anledning af hans Afhandling: Om Djævelslæren og Forsagelsen af Djævelen ved Daaben"]) I A 60 p. 30.

Engelsk (da jeg ikke selv kan E.) V B 72,28.

Engelstoft, Christian T. ([Optegnelser der

formentlig knytter sig til Lektor E.s exegetiske Forelæsninger over Johannes-Evangeliet, Vintersemestret 1833-1834)) I C 15*.

([SKs Beskæftigelse med Kirkehistorien kan formentlig tildels knytte sig til Professor E.s private Examinatorier og Forelæsninger, 1838-1839]) II A 236*.

(den afgørende Fare for [R. Nielsen ved Udgivelsen af „Evangelietroen og den moderne Bevidsthed“] ... var ingenlunde at angribe Scharling, E., Martensen o:s v:) X, 3 A 198 p. 158.

([Om Prof. E.s Tale ved Biskop Mynsters Jubilæum i Anledning af 50-Aaret for hans Ordination 1801])

X, 6 B 207 p. 321-322.

([Hentydning til Biskop Mynsters Telegrafering med E. ved Jubilæet])

X, 6 B 212 p. 335.

(Chrstd. er og bliver det ..., Biskopper som E., faae Tvillinger [E. var siden 16. Novbr. 1851 Biskop over Fyens Stift]) XI, 1 A 462 p. 359.

([C. T. E. var sammen med C. E. Scharling Redakteur af „Theologisk Tidsskrift“, 1837-1849]) se „Theologisk Tidsskrift“.

([C. T. E. var sammen med C. E. Scharling Redakteur af „Nyt Theologisk Tidsskrift“, 1850-1855]) se „Nyt Theologisk Tidsskrift“.

Englelære (E. maa enten tænkes udgaaet fra en overvunden Polytheisme, ell. fra et Forsøg af Monotheismen paa at befolke Mellemverdenen)

II C 34 (i Bd. XIII p. 133).

Englænder ([den blindt larmende Begejstrings Tomhed] findes især blandt E. [cf. „Vexel-Driften“]) III B 122,4.

(Engelskmanden gjør vel Ret i, at lade Qvinderne gaae bort, naar de have spist, men ikke Ret i at begynde med dem [cf. „In vino veritas“, Gjestebudet])

V B 187,9.

(en E. (og E. ere jo praktiske Folk) skal have sagt, at han ansaae det at have Samvittighed for en luxuriøs Leve-maade) XI, 3 B 134 p. 210-211.

Enhver (I Samvittigheden og Ansaret for

Gud o: ved sin evige Bevidsthed er E. en Enkelt) VII, 2 B 235 p. 40.

([Styrelsen] har lagt E. an til at blive en Enkelt) VIII, 1 A 551 p. 253.

(naar E. for sig skal troe, at han ogsaa hører Christus til, samt at Christus bærer hjertelig Kjerlighed til ham - da gaaer Alting istaae [cf. Luthers „En christelig Postille“]) X, 2 A 231 p. 173. (jeg ... vil have Publikum bort, og dog vil have at om muligt E. var den Enkelte, altsaa dog en Eenhed) X, 3 A 63.

(at Mængden skal standses paa Idealet ved Hjælp af en „Digter“ ... betyder, at E. skal ... som Enkelt forholde sig til Idealet) X, 4 A 41.

(E. skal være den Enkelte, der under evigt Ansvar styrer sit Skib)

X, 4 A 53 p. 36.

Enke ([Om den fattige E.s Skjærv])

IV B 174; VI A 69; X, 2 A 348 p. 251.

Enkens Søn (Det Evangelium om E.s S. i Nain ... den Døde reiste sig op, og en Prophet blev derved opreist i Folket [Luk. 7,11-16]) VII, 1 A 239.

([Evangeliet om E.s S. fra Nain som Prædiken-Thema: Det uerstattelige Tab]) X, 2 A 53.

(E.s S. af Nains Opvækkelse er altid fremstillet som et Sindbillede paa aandelig Opvækkelse) X, 2 A 230.

enkelt (den Videnskab der skal forklare det enkelte Mske, er Ethiken)

V B 41 p. 96.

(al Religieusitets første Betingelse ... at være et enkelt Mske)

VIII, 2 B 194 p. 305.

(modarbejde det Ondes Tilhold: ... den ugudelige Foragt for det at være et enkelt Mske) IX A 63.

(Hvert enkelt Mske har en uendelig Realitet, og det er Stolthed ... ikke i ethvert enkelt Mske at ære sin Næste) IX A 91.

([„To opb. Taler“ 1843] indeholdt et lille Vink til [Regine], og det var indtil videre især uhyre personligt i mig, at jeg kun søgte en enkelt Læser)

X, 1 A 266 p. 177.

(For ... et enkelt Mske er Existens ...

noget meget Afgjørende; et enkelt Mske har jo ... ikke Begrebs-Existents)
X, 2 A 328 p. 240.

(Myntfoden paa det at være et enkelt Mske er rædsomt nedsat. Derfor søger alle at dække sig med et ... Abstraktum)
X, 2 A 546.

(det er ikke Gud, der har en Sag; men hver enkelt Mske har en Sag; og det er Gud der ... skuer til)

X, 4 A 640 p. 458.

(baade mit Liv og mine Skrifter bærer umiskjendeligt Præg af ... Hengivenhed for ... hvert enkelt Mske)

X, 5 B 288.

(Gud-Msket, et enkelt Mske forholder sig ... uden nogen fjernende Mellembestemmelse til hvert et eneste enkelt Mske) XI, 1 A 110.

(hvad er dog et enkelt Mske lige overfor Tallet, og dog bruges ... kun et enkelt Mske lige overfor Tallet)

XI, 1 A 268 p. 217.

(Saligheds-Vilkaaret er ... for hvert enkelt Mske, det Forskjellige)

XI, 1 A 296 p. 236.

(o, guddommelige Naade, at ville have med et enkelt Mske at gjøre, med hver E.) XI, 1 A 384 p. 295.

(Et enkelt ... eenfoldigt Mske, som i Tillid til Gud vil vove ubetinget: der er Gud tilstede)

XI, 2 A 51 p. 61; 52.

(Min Opgave er: at skaffe Plads at Gud kan komme til ... Deraf sees let, hvorfor jeg maa være ... et enkelt Mske)

XI, 2 A 250.

Enkelt, en (hvorledes en E. existerer i Kraft af [Syndsforladelsen]) V B 148,36 p. 250.

(overalt hvor Mængde er er Usandheden, saa hvis end alle E., hver for sig ... havde Sandheden, saa vilde, hvis de kom sammen i Mængde ... Usandheden strax være tilstæde)

VII, 1 A 176 p. 114;

VIII, 1 A 656 p. 305.

(Mængden dannes jo af E.; men det maa staae i Enhvers Magt at blive hvad han er: en E.) VII, 1 A 176 p. 114.

(fra at være en E. er Ingen ... udeluk-

ket, uden den som udelukker sig selv – ved at blive Mange) VII, 1 A 176 p. 114.

(Enhver i Staten og Statskirken skal og bør ... være en E., men ikke den extraordinaire E.) VII, 2 B 235 p. 40.

(I Samvittigheden og Ansaret for Gud o: ved sin evige Bevidsthed er Enhver en E.) VII, 2 B 235 p. 40.

(enhver E. bør være bunden i Pietet ligeoverfor det Almene)

VII, 2 B 235 p. 46.

(Mag. Adlers Collision som E. med det Almene) VII, 2 B 249,1.

(dette er just den absolute Humanitet nemlig at Enhver er en E.)

VIII, 1 A 9 p. 8.

(Folket er ... den store Beholdning ... hvoraf der saa bliver det, der skal blive o: nogle E., eller E. – men der spildes uhyre Meget) VIII, 1 A 551 p. 253.

([Styrelsen] har lagt Enhver an til at blive en E.) VIII, 1 A 551 p. 253.

(I gamle Dage ... Der stod en E. som havde forstaaet noget Sandt. Just fordi han stod saa eensom ... Nu sætter man strax Mængden til) VIII, 1 A 620.

(Usandheden er først den, at det er „Mængden“ der gjør hvad enten kun een E. ... gjør ell. i ethvert Tilfælde hver E. gjør) VIII, 1 A 656 p. 305.

(hver E., der flygter ind i Mængden, og altsaa feigt flyr det at være den E. ... han bidrager sin Deel af Feighed til „Feigheden“, som er Mængden)

VIII, 1 A 656 p. 306.

(som E., i eensom Omgivelse med [Christus] ... at træde hen til ham – og spytte paa ham: det Mske er aldrig født og bliver det aldrig, som havde Mod ell. Frækhed dertil) VIII, 1 A 656 p. 306.

(Alvor er at jeg som E. forholder mig til Gud og saaledes med ethvert Mske) VIII, 2 B 81,23.

(vigtigt ... at modarbeide en usædelig Forvirring, der ... vil demoralisere „de E.“ ved Hjælp af Mskeheden)

VIII, 2 B 194 p. 305.

(selv om jeg fik Alle til Læsere, jeg maa bestandigt i opbyggelige Taler ... henvende mig til den E. ... i den Forstand,

i hvilken ethvert Mske ... er og skal være ...: en E.) VIII, 2 B 194 p. 305. (Enkelthedens Guds-Forhold (at hver E. forholder sig til Gud) er dog det Sande og Sunde) IX A 316 p. 177.

(der kan intet usundt Berusende blive i Tanken om som E. at forholde sig til Gud, naar man bliver ædru ved Hjælp af, at det jo er Enhver ... befalet) IX A 316 p. 178.

(Et Mske kan bestandigt kun som E. sandest forholde sig til Gud) IX A 318. (det Modsatte af et Kammeraderie er selv at ville være en E. og vedkjende sig denne Anskuelse af den E., og handlende at gennemføre den) IX A 422.

(Der vil for at faae Evigheden igjen atter kræves Blod ... de E.s – Martyrernes ..., der formaaer ...: at tvinge en rasende Mængde i Lydighed) IX B 20 p. 317.

(at skaffe et nyt Udgangspunkt i Forhold til et Bestaaende ... Udgangspunktet er fra oven, fra Gud, og Formelen denne paradox, at der bruges en E.) IX B 24 p. 323.

(Mskene maae blive E., for at faae det christelig-pathetiske Indtryk af Chrstd.) IX B 63,9 p. 369; X, 5 B 190.

(i Christenheden ... siger hver E.: skulde jeg blandt denne utallige Mængde Msker være en saadan E. – og summa summarum bliver saa ... at Gud ikke faaer en Eneste) X, 1 A 64 p. 50.

(enhver E. skulde egentlig være en saadan E., det er Guds-Fordringen) X, 1 A 64 p. 50.

(Jeg var som E. alene allerede meget for stærk, jeg var uheldigvis den Seierrige) X, 1 A 168.

(Den der bliver Martyr for Angrebet paa en E. ... han har Mængdens Forestilling som det Understøttende) X, 1 A 220 p. 149.

(i hvilken Grad skulde Mskene ikke blive – Msker, og Elskelige, hvis man kunde faae dem E. for Gud)

X, 1 A 286 p. 196; X, 5 B 194.

(det gjælder om, at Mskene foranlediges til at blive opmærksomme paa, at hver

E. skal søge det primitive Gudsforhold) X, 1 A 598 p. 373–374.

([mit Forfatterskab] er en Sag, som en E. har staaet ene med, lidt for ... Men som man ikke har forstaaet)

X, 2 A 130 p. 97.

([Om den Udvikling Forholdet mellem en E. og Mængden har gennemløbet]) X, 2 A 265 p. 194.

([Om den Udvikling Forholdet mellem Læreren som en E. og det at have Disciple har gennemløbet])

X, 2 A 265 p. 194.

(jeg angriber qua E. Mængden, og har aldrig fundet det forsvarligt eller Umaagen værd at angribe en E.)

X, 2 A 369 p. 263.

(Man seer ... ved dette om Forargelsens Mulighed, at Chrstd. kun har med E. at gjøre ... som det Dialektiske)

X, 2 A 389 p. 276.

(I „Publikum“ og Deslige ..., der er ingen E., det Numeriske er det Constituerende) X, 2 A 390.

(Det Sammenbindende for Menighed er, at hver er en E., og saa Ideen)

X, 2 A 390.

(Hvilken Sjældenhed ...: En der bogstaveligen kunde tale til en Forsamling aldeles som man taler til en E.)

X, 2 A 485 p. 344.

(det er Guds Glæde med Verden, at Enhver skulde være en E., der primitivt sagde, hvad der nu meest forundrede ham) X, 3 A 52.

(Det, ethisk, Overordentlige forholder sig udenvidere til enhver E. ..., at han egentligen skal være det) X, 3 A 464.

(Aands-Overlegenheden seer blot E. ... Gud, den uendelige Aand, ... seer kun E.) X, 3 A 476.

(Paavirket som jeg var ... [paaviste jeg] det som en Ufuldkommenhed hos Socrates, at han ... blot numerisk saae paa de E.) X, 3 A 477.

(Den, der saaledes [uden Vrøvl mellem Mske og Mske] holder sig til Gud, ... bliver en virkelig E.) X, 3 A 497 p. 331.

(Idealets Bevægelse ... gjør [Mskene] E., og hver E. indadvendt) X, 3 A 524.

(Enten maa det være en E. der fremstiller Idealerne – eller disse kunne slet ikke fremstilles) X, 3 A 607.

(Det Numeriske ... bringer [Mskene] i en exalteret Tilstand ... som vare de ved at være Mange, noget ganske Andet end hvad hver E. er) X, 3 A 656 p. 425.

(at jeg som E. vil stemme mig imod Mængden ... det kan maaskee hjælpe til at frelse ... [Min] Sjæl) X, 3 A 687.

(Situationen i Skriftestolen: for Gud som E.) X, 3 A 708.

(de sande intensive Handlinger hidrøre fra en E. og fra Taushed) X, 4 A 16.

(Styrelsens Hensigt med at bruge E. til at virke paa Andre, paa det Hele)

X, 4 A 28.

(Enhver skal være en E., og som E. forholde sig til Idealet) X, 4 A 41.

(En E. skal ikke være den Herskende i Kjendelighed som saadan) X, 4 A 41.

(empirisk befatter ... [jeg mig ikke] med hver E.) X, 4 A 64.

(Verden er blevet saa verdslig at ingen E. ... kan qua Egoist trænge igennem) X, 4 A 89.

(„Efterfølgelsen“ sætter „den E.“ hver E. i Forhold til Idealet) X, 4 A 354 p. 206.

(Naar Christus er Forbilledet, naar hver E. skal stræbe – det er Lidelse at skulle stræbe her) X, 4 A 354 p. 206.

(Oppositionen [i 48] burde i Sandhed betjenes gudeligt: af en E., der ikke stræbte at blive sandselig Magt)

X, 4 A 551 p. 368.

(det Gud nu vil see med hver E., er, vil Du være en Hykler, eller ... forholde Dig til Sandhed) X, 4 A 638.

(at en E. i den næste Generation kan af Dit Liv begeistres til ogsaa at ville tage sit Livs Examen) X, 5 A 18 p. 24.

(i Forhold til at inderliggjøre en given Lære gjælder ... som E. at arbejde, at staae som E., at offres som E.)

X, 5 A 121 p. 131–132.

(Saasnaert en saadan E. ... arbejder i Retning af at stifte Partie ... han kommer ikke til ubetinget at udtrykke Forholdet til det Ubetingede)

X, 5 A 121 p. 132.

(Det om jeg er Christen (og saaledes med hver E. ...) er nemlig et reent Guds-Forhold) X, 5 B 107 p. 295.

(det eneste Frelsende er: at skaffe Indadvendthed, hvilken ... kan tilveiebringes ... ene ved at gjøre Mskene E.) X, 5 B 111 p. 306.

(„Forargelses-Mulighed“ ... gjør ubetinget Mskene først, kvalitativt, „E.“) X, 5 B 208 p. 392; 216.

(Sandheden i en E. det er renest Aandsmagt, men tillige ... at forsage alt Jordisk og Timeligt ... som var man reen Aand)

X, 5 B 255 p. 426; 256 p. 427.

(Det der behøves er: „Præster“. Der skal Slaget staae; ... Præster der kunne adsplitte „Mængde“ og gjøre den til E.) X, 6 B 40 p. 48.

(i vore Tider ... kan en E. ... bruge dette uhyre Vaaben [Dag-Presse] mod den E.) XI, 1 A 25.

((her kommer Alvoren!): Du E., hver eneste E., Du gaaer et Evigheds Regnskab imøde) XI, 1 A 63 p. 47.

(naar [Gud] vil udtrykke sin Souverainitet vil han ydmyge den mskelige Souverainitet – derfor vil han kun bruge en E.) XI, 1 A 82.

(Chrstd. adskiller [Mskene] – for at forene hver E. med Gud) XI, 1 A 96.

(Der vil gennem Tidernes Løb ... have levet ... nogle E. ... de bleve hadede af Alle ... disse E. det var de Christne – cfr. N.T.) XI, 1 A 107 p. 75.

(i N.T. er Maalestocken for det at være Mske: at være en E.) XI, 1 A 130 p. 90.

(Den egl. Plebs ... hvem det aldrig falder ind i høiere Forstand selv som E. at ville være den Agerende)

XI, 1 A 137.

(en nivellerende Tid vil for ingen Priis taale det Overordentlige, hvilket er, at en E. er det Overordentlige)

XI, 1 A 147 p. 112.

(disse E., der primitivt forholdt sig til Gud per N.T., derpaa kom til at lide for deres Chrstd.: de var ... de Christne) XI, 1 A 155 p. 118.

(I N.T. fremtræder Christen ..., ind-

byder Alle siger til hver E.: vil Du frelses) XI, 1 A 168 p. 131.

(Numerus mener ... at 100,000 Millioner det er Noget – en E. Ingenting) XI, 1 A 175.

(Frelsens første Betingelse er at blive E.) XI, 1 A 227 p. 180.

(Det falder Evigheden meget tungt at cassere en E.; ved at være E. ... er han Gjenstand for Evighedens Bekymring) XI, 1 A 227 p. 182.

(naar man kan faae Mskene E. er der saa meget elskeligt ved dem)

XI, 1 A 234.

(N.T. ligger i den Opfattelse: vov som E. at indlade Dig med Gud)

XI, 1 A 248 p. 200.

(Med den E. vil [Gud] indlade sig, med hver E. Dette er det uhyre mere end alt Hedenskab og end Jødedom)

XI, 1 A 248 p. 201.

(skal man som E. indlade sig med Gud, saa maa man ubetinget finde sig i Alt)

XI, 1 A 257.

(som E. at blive salig, i Modsætning til en heel Verden, der evigt er fortabt ... : er en saa uhyre Anstrenghed)

XI, 1 A 260 p. 209–210.

(Naar En kan udholde denne Udsondring at være ... en E. ... ene lige over for Gud: da vil det at elske Gud og at være elsket af Gud vise sig for ham saaledes saligt ...)

XI, 1 A 278 p. 223–224.

(Saligheds-Vilkaaret betræffende maa hver E. som E. forholde sig til Gud)

XI, 1 A 296 p. 236.

(en Straf, men tillige ... et Fremskridt: Mskeheden er indsat i sin Ret, hver E. er maalbar for det Høieste)

XI, 1 A 296 p. 237.

(Gud, der i Kjerlighed uendelig bekymrer sig over en E. og hver E., ødsler jo i en anden Forstand majestætisk med Millioner) XI, 1 A 309 p. 245.

(Chrstd. henvender sig til hver E. med det Spørgsmaal vil Du være Christen : ... vil Du offres) XI, 1 A 325 p. 256.

(Naar ... en E. ... vil vove sig ud til Sandheden ... : saa forbarmer Styrelsen

sig over ham og hjælper ham til – at komme til virkelig at lide)

XI, 1 A 353 p. 273.

(Den Lov, som Christus ved at have været til har sat ind for det at være Mske er: indlad Dig som E. med Gud)

XI, 1 A 384 p. 295.

(At blive E., at bevares som E. er Veien til Sandheden) XI, 1 A 438.

(Gud vil, at hver E. skal vove)

XI, 1 A 453 p. 348.

(Pest adsplitter i E., lærer [Mskene] – corporligt – at de ere E.) XI, 1 A 506.

(al Forkyndelse er ellers i Retning af at samle Mskene, min i Retning af at sprede dem, gjøre dem E.)

XI, 2 A 19 p. 18.

(Det christelige Mod er ... i Retning af ene, som E. at udholde det Numeriskes Modstand) XI, 2 A 89 p. 96.

(Socrates gjør en Undtagelse, den Ene- ste, der forstod, at Opgaven var: som E. mod Numerus) XI, 2 A 89 p. 96.

(comisk, at Det [Chrstd.], hvis Pointe er: de E., det paatager Det [Staten], hvis Pointe er Tallet, sig at varetage)

XI, 2 A 111 p. 117.

(bogstaveligt som E. at forholde sig til henvende sig til Gud personligt er Formelen for det at være Christen)

XI, 2 A 135 p. 148.

(bogstaveligt qua E. at henvende sig til Gud giver Tilværelsens intensiveste Katastrophe) XI, 2 A 135 p. 149.

(Hvilket Vovestykke det er ganske bogstaveligt som E. at ... [skulle henvende sig til Gud], viser Gud-Mskets Liv)

XI, 2 A 135 p. 150.

([Om Misforholdet mellem Numerus og de faae E.]) XI, 2 A 149.

(De fleste Mske have ikke Selvfølelse nok til at leve som E.) XI, 2 A 176.

(en Ildspaaættelse beregnet paa at rive „Slægt“ fra hinanden for at faae „E.“)

XI, 2 A 206 p. 225.

(det sande Christelige er: at skulle maatte træde ... personligt frem ... som E.) XI, 2 A 299 p. 302.

(man lader som var det ... beskedent at ville være forenede – hvorved An-

strengelsen bliver saare lille for hver E.) XI, 2 A 360.

(at [„Fædrelandet“] optog Artikler mod mig, det vilde just bidrage til at bevare ... min Særskilthed som E.) XI, 2 A 413 p. 404.

(Først den Ydmygelse ..., at udholde at være kun en E. ..., at forsvinde – og saa maaskee bliver han frelst)

XI, 2 A 434 p. 429.

(Mig er det anvist at tale med de E., samtale, og saa bruge Pennen)

XI, 3 B 120 p. 195.

(det Eneste, der i Sandhed er farligt for Tallet ... er en E., der i Pagt med Gud just vil staae ene) XI, 3 B 157 p. 259.

(Skal den [officielle Chrstd.] falde, maa det være ... for: en E., medens han rigtignok bliver Offeret)

XI, 3 B 159 p. 259.

(Der gives bestandigt E. ... som af Naturen ... ere saaledes bestedte at de kunne arbeide for et Høiere)

XI, 3 B 177 p. 295.

([Gud] vil have Mskene E.)

XI, 3 B 199 p. 331.

Enkelt, en kvalitativ (den christne Menighed er et Samfund, som bestaaer af kvalitativ E.) X, 2 A 478 p. 341.

Enkelte, den (Hvorledes den E. forholder sig til hiin Sætning [Philosophien begynder med Tvivl]?)

IV B 1 p. 129–139.

(Hvorledes den E., der fremsætter hiin Sætning [Philosophien begynder med Tvivl], forholder sig til den?)

IV B 1 p. 133–135.

(Hvorledes den E., der modtager hiin Sætning [Philosophien begynder med Tvivl] forholder sig til den, der fremsætter den?) IV B 1 p. 135–139.

(Maaskee vilde Du gjerne gjøre Meget for et andet Mske ..., men Du vil, ... at Du skal blive ... beundret om ikke af Andre, saa dog af den E.)

IV B 147.

(den E. holder en høitbetroet Tanke ved Guds Throne for strax at erfare, naar Tjenerens Tid er udløben) V B 195,7.

(Slutningen ... maa ikke gjøres: hver-

ken fra denne E.s Fortrinlighed til Partiets, eller fra Partiets Genialitet en masse til denne E.s Ubetydelighed) VI B 29 p. 103.

(den E. forholder sig først til Gud og saa til Menigheden) VII, 1 A 20 p. 12.

([Om at bringe den E. til Sandheden og til Bedraget]) VII, 1 A 23.

([Socrates beed sig fast i den E., bestandigt tvingende ... ham med dette Almindelige]) VII, 1 A 69.

(Det Fortræffelige ved Platos Stat er netop, at han ikke gjør Staten høiere end den E.) VII, 1 A 70.

(For at beskrive den E. beskriver han [Platon] Staten ... han construerer en Stat for den E.) VII, 1 A 70.

(det er ogsaa Livets Forskjellighed, der herskende overseer den E. som den Svage og Afmægtige)

VII, 1 A 176 p. 114.

(Deri ligger det paa eengang saa Ydmygende for den E. og dog saa uendeligt Opløftende, at Gud bekymrer sig ... lige saa meget om den Mindste som om den Største) VII, 1 A 180.

(Spørgsmaalet er ... om Ansaret for den E., og at hvert et eneste Mske der skal og [bør] være en E. ..., som med sig selv skal være enig for Gud om sin Overbeviisning) VII, 1 B 158,3 p. 351.

(Dette har jeg hørt var Livets Betydning, at den E. vænnede sig af fra Forskjellighedens Begunstigelse ... hærdede sig mod dens Krænkelse ... for at finde Ligeligheden i det Almene) VII, 1 B 199 p. 382.

(hørt om Livets Betydning, at den E. ... skal bekymre sig om sig selv, ... som angik Alt ham, naar dette Alt er den almene Regel) VII, 1 B 199 p. 382.

(Dette troede jeg var Livets Betydning, at den E. vænnede sig fra Forskjellighedernes Begunstigelse ... hærdede sig mod deres Ydmygelse ... for at finde det Almene) VII, 1 B 200 p. 383.

(det var Livets Betydning ... at bekymre sig om sig selv, som var den E. den Eneste) VII, 1 B 200 p. 383.

(Er det Almene Regelen, saa være den

E. Paradigmet, er det Almene Fordringen saa være den E. Opfyldelsen)

VII, 1 B 200 p. 383.

(vor Tid som Bevægelsens Tid ... maa ofte opleve Collisionen mellem det Almene og den E.)

VII, 2 B 235 p. 33; VIII, 2 B 9, 14a.

(dersom den E. ikke elsker det Almene ... dersom han maaskee ... kun fuser i at ville være Extraordinair saa vil han ... gøre det Bestaaende Alt saa vanskeligt som muligt)

VII, 2 B 235 p. 33.

(de dialektiske Forhold mellem det a) Almene og b) den E. og c) den særlige E. o: den Extraordinaire)

VII, 2 B 235 p. 40; VIII, 2 B 9, 13-15;

IX B 2 p. 298-299.

(Naar den E. blot reproducerer det Bestaaende i sit Liv ..., saa forholder han sig som den normale E. ... til det Bestaaende) VII, 2 B 235 p. 40.

(at være en saadan ordentlig E. er ... i Regelen den høieste, men ogsaa den kvalitative betydningsfulde, Opgave der er sat noget Mske) VII, 2 B 235 p. 40. (naar den E. ... ikke som den ordentlig E. reproduktivt fornyer det Bestaaendes Liv i sig ... men vil fornye det Bestaaendes Liv ...: saa er han den Extraordinaire) VII, 2 B 235 p. 41.

(Det der ... gør Forskjellen mellem den ordentlige E. og den særlige E. er Udgangspunktet) VII, 2 B 235 p. 43.

(Naar da den E. virkelig er den sande Extraordinaire, og virkelig har et nyt Udgangspunkt ...: maa han være ubetinget kjendelig paa, at han er villig til at bringe Offer) VII, 2 B 235 p. 45.

(Bevægelses-Manden har intet Evtigt og derfor intet Fast .. som Følge deraf heller ikke Mod til at blive den kjendelige E., der vil ... vove Noget) VII, 2 B 235 p. 52.

(det gør endnu Indtryk paa Folk som en stolt ... Anmasselse naar man taler om den E., istedenfor at dette just er den absolute Humanitet at Enhver er en E.) VIII, 1 A 9 p. 8.

(Chrstd. er vistnok tilgængelig for Alle

men ... ene derved at hver især bliver en E., den E.) VIII, 1 A 9 p. 8.

(Den E. kan betyde faktisk ethvert Mske, og eminent Enhver der sædeligt idealt vil være det Høieste) VIII, 1 A 15 p. 10. (ikke saaledes, at Nogen ved Differents er udelukket fra eminent at være den E. og dog er det ... faktisk saa, at den E. slet ikke lever) VIII, 1 A 15 p. 10.

(I de opbyggelige Taler har ... Kategorien: den E. været brugt i sædelig og Ligelighedens Forstand absolut)

VIII, 1 A 15 p. 10.

(Kategorien den E. er ligesaa ironisk som den er sædelig og absolut begge Dele, og da igjen absolut opbyggelig)

VIII, 1 A 15 p. 11.

(Naar ... (den E.) forholder sig til Gud, da maa han let fatte, at Gud absolut ... har Ret til at forde Alt af ham; men ... ogsaa at Guds-Forholdet selv absolut ... er et Saligheds Dyd)

VIII, 1 A 24 p. 17.

(Nu skal vi til at begynde ... ved Statens intensive Udvikling i sig selv. Saa kommer Kategorien „den E.“)

VIII, 1 A 108 p. 51.

(Saa bliver et Afsnit [af „Bogen om Adler“] f. E: om Begrebet „Præmisses-Forfatter“, om den Almene den E., den særlige E.) VIII, 1 A 264; 440 p. 195. (om Collisionen mellem det og den E. [o: Bilag I til „Bogen om Adler“ i tredje Skikkelse]) VIII, 1 A 562.

(„Den E.“ er den Kategorie, gennem hvilken, i religiøs Henseende, Tiden, Historien, Slægten skal)

VIII, 1 A 482 p. 213;

VIII, 2 B 195 p. 306;

IX B 63,6 p. 360.

(min Opgave er ..., som ringe Tjener om muligt at være Skarerne behjælpelig i at trænge gennem denne Snævring „den E.“) VIII, 1 A 482 p. 213;

VIII, 2 B 195 p. 306; IX B 63,6 p. 360.

(denne Snævring „den E.“, gennem hvilken ... i al Evighed Ingen trænger uden ved at blive „den E.“)

VIII, 1 A 482 p. 213; IX B 63,6 p. 360.

(Med den Kategorie „den E.“ tog jeg

... polemisk Sigte paa Systemet: nu nævnes Systemet aldrig mere)
 VIII, 1 A 482 p. 213;
 VIII, 2 B 195 p. 306;
 IX B 63,6 p. 360; X, 5 B 182.
 (var denne Kategorie „den E.“) rigtig
 ...: saa staaer jeg, og mine Skrifter med
 mig) VIII, 1 A 482 p. 213–214;
 VIII, 2 B 195 p. 306–307;
 IX B 63,6 p. 361.
 („Den E.“; med denne Kategorie staaer
 og falder Chrstd.s Sag ... Uden denne
 Kategorie har Pantheismen ubetinget
 seiret) VIII, 1 A 482 p. 214;
 VIII, 2 B 195 p. 307; IX B 63,6 p. 361.
 (I Forhold til ethvert Mske, som jeg kan
 faae ind under denne Kategorie „den
 E.“ ... indestaaer jeg ham for, at han
 skal blive [Christen])
 VIII, 1 A 482 p. 214;
 VIII, 2 B 195 p. 307; IX B 63,6 p. 361.
 (doceres kan denne Kategorie „den E.“)
 ikke; ... at bruge den er en ethisk Op-
 gave og en Kunst, hvis Udøvelse ...
 kunde kræve Operateurens Liv)
 VIII, 1 A 482 p. 214;
 VIII, 2 B 195 p. 307; IX B 63,6 p. 361.
 (Den E.; denne Kategorie er kun een
 Gang før ... brugt afgjørende dialek-
 tisk, af Socrates for at opløse Heden-
 skabet) VIII, 1 A 482 p. 214–215;
 VIII, 2 B 195 p. 307; IX B 63,6 p. 362.
 ([„den E.“] er Missionairens Kategorie
 i selve Christenheden, for at inderlig-
 gjøre det at være og at blive Christen)
 VIII, 1 A 482 p. 215; IX B 63,6 p. 362.
 (man kan ikke forstaae min Lære om
 den E. Sagen er, man tør det ikke)
 VIII, 1 A 538; 540 p. 247.
 („Folket“ er nu det som skal sløifes ...
 her kommer Categorien: den E.)
 VIII, 1 A 551 p. 253.
 (den E.s Tanke ... lader sig vistnok
 ikke tænke en masse, da den just er
 beregnet paa at adsprede Massen)
 VIII, 1 A 551 p. 254.
 (Dog vil Verdenshistorien have lang Tid
 for sig, inden den ret kommer til den E.)
 VIII, 1 A 552.
 (Derfor blev Christus korsfæstet, fordi

han ... vilde være, hvad han var, Sand-
 heden, der forholder sig til den E.)
 VIII, 1 A 656 p. 307.
 (Sandheden kan ... kun meddeles af
 og modtages af „den E.“, der ... kunde
 være hvert eneste Mske)
 VIII, 1 A 656 p. 308.
 (De dialektiske Forhold: det Almene,
 den E., den særlige E. [i Udarbejdelse til
 Bilag I, i tredje Skikkelse, til „Bogen
 om Adler“]) VIII, 2 B 9,13–15 p. 50–51;
 10–12 p. 52–59.
 (det er just Primitivitet der behøves,
 altsaa den E.) VIII, 2 B 87 p. 175.
 (lad os ikke glemme hvor vigtigt det er,
 at der siges til den E.: tag Dig iagt for
 Dig selv) VIII, 2 B 180.
 (erfarer, at mine opbyggelige Skrifter,
 der henvender sig til den E., stadig
 læses af mange E.) VIII, 2 B 188 p. 295.
 (I ethvert Skrift af Pseudonymerne fore-
 kommer dette om den E., men der er
 det skruende Prisen op paa det at være
 ... en E. i eminent Forstand)
 VIII, 2 B 192; 193 p. 302;
 X, 1 A 139; X, 5 B 182.
 (I ethvert af mine opbyggelige Skrifter
 forekommer dette om den E., men der
 er den E. hvad ethvert Mske er)
 VIII, 2 B 192; 193 p. 302; X, 5 B 182.
 (Dette er netop „den E.s“ Dialektik.
 Den E. kan betyde den eneste af Alle,
 og kan betyde Enhver) VIII, 2 B 192.
 (for mig ... er dette om „den E.“ det
 meest Afgjørende, som jeg ubetinget
 maa og skal holde fast)
 VIII, 2 B 193 p. 301.
 ([Bestemmelse og Benyttelse af „den
 E.s“ Dialektik])
 VIII, 2 B 193 p. 302–303.
 (selv om jeg fik Alle til Læsere, jeg maa
 bestandigt i opbyggelige Taler ... hen-
 vende mig til den E. ... i den Forstand,
 i hvilken ethvert Mske ... er og skal
 være ...: en E.) VIII, 2 B 194 p. 305;
 IX B 63,6 p. 359.
 (Den E. er det jeg kæmper for, og sandt
 er det, det ... er den utaknemligste
 Jordbund Kongeriget Danmark)
 IX A 206 p. 104.

(udtrykkes dog ikke det Samme [hvor er Chrstd. faldet paa ikke at henvende sig til Alle] paa en anden Maade ved Det om „den E.“, thi det kan jo være Enhver) IX A 286.

([Betydningen af den religieuse og den mskelige Socialitet i Forhold til den E.]) IX A 315 p. 176.

(naar Enkelthedens Guds-Forhold i den E. bliver sygeligt, saa sætter man midlertidig Socialitetens ... Mellembestemmelse) IX A 316 p. 177.

(der er kun eet Ideal til, dette er beregnet paa den E., ikke paa Selskab og Compagnie) IX A 356 p. 205.

(i Virkeligheden lee vi Alle af den E., der ... ikke vil paa nogen Maade være i et Kammeraderie) IX A 420; 496.

(det Modsatte af et Kammeraderie er selv at ville være en E. og vedkende sig denne Anskuelse af den E., og handlende at giennemføre den) IX A 422.

(Menighed er i Værens Medium ... Den E. er i Vordens Medium) IX A 450.

(ingen E. kan sandseligt seire over Mængden. Men er den E. den sande Berettigede, saa er han dog uendeligt den Stærkere) IX A 485 p. 276-277.

([Udarbejdelse til „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ No. II. De dialektiske Forhold: det Almene, den E., den særlige E.]) IX B 2 p. 298-299.

([„En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“] handler jo om Gud og om Guds-Forholdet i den E.)

IX B 24 p. 326; 27 p. 328.

(At det var Opløsningens Tid; at det ikke var Nationaliteterne der skulde frem, men Chrstd., forholdende sig til „den E.“) IX B 63,7 p. 363; 64 p. 378.

(hvad der behøvedes [i 48] var ...: Evigheden og „den E.“)

IX B 63,7 p. 364; 65.

(Dette, som Alt ligger i „den E.“ samt Brugen der blev gjort af denne Kategorie, sætter Productiviteten hen i en anden Sphære)

IX B 63,7 p. 364; 64 p. 378.

(I Tider, hvor ... Tilværelsen er som

fortryllet i Dvaskhed, er „den E.“ Opvækkelsens Kategorie)

IX B 63,8 p. 367; 66.

(I bevægede Tider ... er „den E.“ Beroligelsens Kategorie)

IX B 63,8 p. 367; 66.

(Kategorien den E. forholder sig altid til Inderliggjørelse) IX B 63,8 p. 368.

(„Den E.“, det er den christelig afgjørende Kategorie) IX B 63,9 p. 368.

(til Gud som Mellembestemmelse svarer „den E.“) IX B 63,9 p. 369.

(Man „opdrager“ „den E.“, eller „den E.“ „opdrages“ i Chrstd. Opdragelse er det ene Fornødne) IX B 63,10 p. 369.

(At „opdrage – Slægt“ er just at omsætte „Slægt“ i „de E.“, for saa at begynde „Opdragelsen“; thi man „opdrager“ „de E.“, eller „de E.“ „opdrages“ i Chrstd.) IX B 63,11 p. 371.

(Kun ... denne „Fremtidens Martyr“ („Missionairen“, der opdragende bruger Kategorien „den E.“) vil ... behøve en uendelig Reflexions Arbeiden ... for at blive Martyr)

IX B 63,13 p. 372; X, 5 B 180 p. 369.

([Om Tyrannen som den egoistiske E. og Martyren som den lidende E.])

IX B 63,13 p. 373; X, 5 B 181.

(egentligen er der kun to Partier at vælge mellem og her ligger Kategorien „den E.“: enten at holde med Gud mod Mskene ...; eller: at holde med Mskene mod Gud) IX B 63,13 p. 374.

(Mit Liv har nu vistnok nøagtigt udtrykt det Ethiske, der ethisk blev markeret: at være den E.) IX B 64 p. 378.

(udsat mig for een og anden Fare ... den Art Fare, der categorisk svarer til „den E.“, udsat mig for „Mængde“, „Publikum“) IX B 64 p. 379.

(Gud og Christus er blevet de Christne altfor fjernet ... Ophøiet, til at den E. sætter sit Livs Enkeltheder sammen med Tanken om dem, saa han i Sandhed bliver den E.) X, 1 A 64 p. 49.

(„Frygt og Bæven“ – „Gjentagelsen“; [„Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]: alt Commentarer til den Categorie: den E.)

X, 1 A 139.

(desuden gjør Pseudonymerne ogsaa selv som Bøger i Forhold til en Læse-Verden Kategorien den E. gjeldende)

X, 1 A 139.

(Til min Forfatter-Virksomheds Begyndelse indeholdes indirecte Oplysninger i ...: den Afhandling de dialektiske Forhold det Almene, den E., den særlige E.) X, 1 A 140.

(i en idealere Forstand fører det Hele tilbage paa „den E.“, der ikke i empirisk Forstand er mig men er Forfatteren)

X, 1 A 146.

(Nu forstaaer jeg mig selv og min Sprødigkeit med „den E.“. Det var Udtrykket for, at jeg har levet i Fredstid og for min Overlegenhed) X, 1 A 168.

(den E. Denne Kategorie er det Punkt, ved hvilket og gennem hvilket Gud kan komme til at berøre Slægten) X, 1 A 218.

(man har forhjulpel den hele Sværm af Mske til at dømme om min Tale om Publikum og den E.) X, 1 A 253.

(Begrebet ... „den bestaaende Christenhed“ er det der skal reformeres (den E.)) X, 1 A 598 p. 373.

(Saasnart Kategorien „den E.“ gaaer ud ... bliver Forholdet dette, at den E. gennem Slægten ... forholder sig til Gud – og saa er Chrstd. eo ipso afskaffet) X, 1 A 646 p. 400–401.

(Opmærksomheden er det tilintetgjørende Princip, der vil dræbe „den E.“ Og ... kun „den E.“ kan virke i Sandhed for Sandhed) X, 2 A 7 p. 11.

(Bevægelsen, som hele Forfatterskabet beskriver er: fra Publikum til den E.) X, 2 A 96; X, 5 B 193.

(min personlige Existeren ... ender saaledes consequent i at jeg, selv den E., lever i landlig Eensomhed paa en Præstegaard) X, 2 A 96.

(Dersom jeg, istedetfor ... at protestere Publikum og sætte: den E., havde doceret ... om „den E.“ til Publikum: saa var det gaaet i Folk) X, 2 A 201.

(det Christeliges Vanskelighed fremkommer egentlig først, naar det skal sættes sammen med den E.)

X, 2 A 231 p. 172.

(man undgaaer den Vanskelighed med den E., ved bestandigt at underskyde et Objektivt) X, 2 A 231 p. 172.

(Naar jeg foredrager det om den E., da skal det være subjektivt Liebhaverie) X, 2 A 231 p. 172.

(Stat forholder sig til Kategorien: Slægt; Chrstd. til Kategorien: den E.)

X, 2 A 240 p. 180.

(Hele Slægter, Tider, Millioner ... Hvor bliver saa jeg, den E., med min Smule Handlen) X, 2 A 261.

(Raadfør Du, den E., Dig med ham [vor Herre]: se det er Theorien)

X, 2 A 263 p. 194.

(Fordum spares paa Læreren, og ruttedes med Mængden, nu ruttes der med Læreren, fordi der skal opdrages i Kategorien: den E.) X, 2 A 265 p. 195.

(Existents svarer til det E., den E. ... ligger udenfor eller dog ikke gaaer op i Begrebet)

X, 2 A 328 p. 240.

(den nyere Philosophie ... troer ikke paa den E.s Udødelighed)

X, 2 A 328 p. 240.

(de egentlige Vanskeligheder begynder først, naar denne hele Objektivitet skal eksistentielt omsættes i den E.s Liv)

X, 2 A 336 p. 244.

(Andre angribe i Spidsen for Mængde den E.; jeg angriber qua E. Mængden)

X, 2 A 369 p. 263.

(Forargelses Mulighed – den E.)

X, 2 A 389 p. 275–276.

(løserevet fra „Publikum“ er den E. Intet og i Publikum er han, dybere forstaaet, egentlig heller Intet) X, 2 A 390.

(den E. er dialektisk afgjørende som Prius for at danne Menighed, og i Menighed er den E. kvalitativ et Væsentligt) X, 2 A 390.

(Den E. er i Menigheden Mikrokosmen ... her gjælder i god Forstand unum noris omnes) X, 2 A 390.

(for at faae en Ende paa Subjektiviteten i dens Usandhed, maa vi heelt igjennem til „den E.“ – lige overfor Gud)

X, 2 A 401 p. 286.

(At „den E.“ er Sandheden er egentlig

ogsaa udtrykt i det Ord: en Folkefører) X, 2 A 409.

(I Skinhellige ... Eders Feighed vilde snart jage Eder ind igjen i Flokken ... bort fra det Sted, hvor Alvoren boer: at være den E.) X, 2 A 413 p. 293.

([Hegel] kommer ikke til Gud ... til Sandheden: at virkelig ... er den E. høiere end det Almene, nemlig den E. i sit Guds-Forhold) X, 2 A 426.

(Mske-Slægten har den Mærkelighed ... at „den E.“ er høiere end „Slægt“) X, 2 A 426.

(Jeg skulde have levet Professor-skjult i „Kredsen“ ... (i dets Sted har jeg levet som den E., i hvis Skjæbne ikke en Eneste participerer)) X, 2 A 440.

(de vigtigste Tankebestemmelser i [„Tre Noter betr. min Forfatter-Virksomhed“] kan benyttes ... som Theses ... og den Thesis om „den E.“) X, 2 A 450; 530.

(Istedetfor at komme ind [i Chrstd.] som E., kommer man ind ved de Andre) X, 2 A 453.

(dette usalige Hyklerie ..., at det Alvorlige skal være at skjule sig bag „de Andre“ ..., istedetfor at være „den E.“) X, 2 A 457.

(da der ingen Chrstd. var ... og et Verdens Tryk faldt ... paa den „den E.“ Afgjørelse: om han vilde være Christen – og nu ... Noget man bliver, man veed ikke ret hvorledes) X, 2 A 460 p. 326.

(„Den E.“ ... udtalt af et Sandhedsvidne ...: det er Døden ... af mig, det er dog et afgjørende Brud med Verden ...; af en declamerende Taler: han gjør Lykke) X, 2 A 466 p. 334.

(det er, i enhver dannet Geistligs Øine ... anstødeligt at tale om „den E.“) X, 2 A 478 p. 341.

(de E., af hvis Navnkundighed den bestialske Samtid bestialsk lever ... danne maaskee et Samfund ... [dette] ligger paa den anden Side af „Samfundet“) X, 2 A 479 p. 341–342.

(Den, der ret er sig bevidst som den E.

[siger ikke: bravo, eller hys paa Forsamling]) X, 2 A 485 p. 345.

(„Den E.“ – „Slægt“)

X, 2 A 489 p. 347–348.

(Mske-Slægten's Charakteristiske i Forhold til en Dyre-Slægt, er, at den E. er høiere end Slægten)

X, 2 A 489 p. 347.

([Gud] kan kun være i Slægtskab med „den E.“, og kun „den E.“ kan være i Slægtskab med Gud)

X, 2 A 489 p. 347.

(Valg-Forholdet ligeoverfor Christus er den qualitativt beregnende Situation paa at gjøre et Mske til den E.)

X, 2 A 500 p. 355.

(Msket var anlagt til at være den E.; ved Skyld blev han Masse. Nu kommer Frelsen; men Frelsen ... skærper tillige Forholdet) X, 2 A 500 p. 357.

(Hvilken Modarbeiden af mig selv, at jeg, Publikums Yndling, anbringer det om den E.) X, 2 A 560 p. 403.

(Den Troende er ikke dialektisk consolideret som „den E.“, kan ikke taale dette Dobbelt-Syn [betræffende Troens Indhold]) X, 2 A 592.

([Om Kategorien „den E.“ for Martyren]) X, 2 A 599.

(i Forhold til Dyden er det ... bestandig: indenad, indadvendt, „den E.“)

X, 2 A 606.

(Den E. ... overvældes sandseligt af Indtrykket af „Mængde“: og denne Spænding tilskriver saa enhver E. i Forsamlingen sig) X, 2 A 629.

(jeg ... vil have Publikum bort, og dog vil have at om muligt Enhver var den E., altsaa dog en Eenhed) X, 3 A 63.

(Chrstd. hviler i den Tanke, at Sandheden er den E.) X, 3 A 231.

(den Gang jeg først anbragte [Kategorien „den E.“], i Forordet til „To opb. Taler“ 1843 ..., havde den for mig ogsaa en reen personlig Betydning) X, 3 A 308.

([Om Kategorien „den E.“ i Forordet til „To opb. Taler“ 1843 og i Dedicationen til „Opb. Taler i forsk. Aand“]) X, 3 A 308; X, 5 B 208 p. 391.

(Den Kategorie, der skulde frem, var „den E.“ ... Dette er lykkedes)

X, 3 A 310.

(Bibelen – for „den E.“) X, 3 A 348.

(har forundret mig meest ... hvorledes jeg er kommet til at begynde ... med at ville den E.) X, 3 A 349.

(kommer hid Alle ... et Mske, Socrates, forandrer ... Indbydelsen og taler om „den E.“ ... men Gud forandrer Intet) X, 3 A 377 p. 266.

(Den E. – Mængde – for Gud)

X, 3 A 476.

(i Forhold til det at ... blive og være Christen falder Accenten paa ..., at den E. absolut er bekymret for sig selv)

X, 3 A 506 p. 336.

(det at blive Christen er en Afgjørelse, der bestemmer den E. qua Aand)

X, 3 A 506 p. 337.

(Den E. – Forening) X, 3 A 529.

(Ingen af os vil være den E.; thi skal Gud gribe ind maa det være per den E.)

X, 3 A 659.

([Om hvorledes En bliver den E.]

X, 3 A 659.

(intet blot Mske kan holde ud ubetinget at være den E.) X, 3 A 659.

(det vilde være Formastelse om En udgav sig for at være i eminent Forstand den E. Det er altsaa Stræben)

X, 3 A 660.

(Chrstd.s Forkyndelse blev Talekunst, der ... udelod det afgjørende Christelige: Applicationen, den E.) X, 3 A 697.

(at faae den E. ... existentielt ind under Idealet. Dette er min Operation)

X, 3 A 702 p. 451.

(Guds Kald udgaaer altid til den E.) X, 4 A 11.

(det Existentielle viser, at Ingen troer paa „den E.“) X, 4 A 29.

(At Chrstd. ikke er til kan bevises deraf, ... at Ingen troer paa „den E.“ og paa de intensive Handlinger) X, 4 A 29.

(Enhver skal være den E., der under evigt Ansvar styrer sit Skib)

X, 4 A 53 p. 36.

([A. Vinet] foredrager Det om ... den E. – men han er uendelig fjernt fra den

sidste Reduplication, at sige: jeg Vinet) X, 4 A 190.

(Skrev Forfatterne for den E., vil han ikke falde paa at smigre) X, 4 A 225.

(idealt forholder Chrstd. sig til den E.) X, 4 A 232.

(„Efterfølgelsen“ sætter „den E.“ hver E. i Forhold til Idealet)

X, 4 A 354 p. 206.

(Man fæster hele Opmærksomheden ... paa et Collectiv, saa gaaer Categorien „den E.“ ud ... og med „den E.“ ... gaaer ogsaa „Efterfølgelsen“ ud)

X, 4 A 369.

(Den E. – Samvittighed) X, 4 A 370.

(Min Kategorie er den E.)

X, 4 A 377 p. 222.

(Den E. – Publikum)

X, 4 A 405 p. 244–246.

(Den intensive Existeren forholde sig til det at være den E. ... og derved igjen til Idealet) X, 4 A 421 p. 259.

([Om den E. og det at sætte Theorie og forpligte alle Andre])

X, 4 A 427 p. 263–264.

(„Den E.“ er Aands-Bestemmelsen; det Collective Dyre-Bestemmelsen)

X, 4 A 441 p. 271.

(vi have opfundet, at det at ville være den E. er ... afskyelig og hjerteløs Selvkjerlighed ... er Phantasterie ... altsaa ikke sand Alvor) X, 4 A 441 p. 271–272.

(Chrstd. forholder sig til den E.)

X, 4 A 505.

(der er det omtrent vi er ..., istedetfor den E. – nogle Stykker o:s:v:)

X, 4 A 581 p. 398.

(Deri ligger det Mskelige, at det at være den E., Undtagelsen er Frækhed)

X, 4 A 590 p. 408.

(det er en Undseelse der afholder En fra ... at blottes som den E.)

X, 4 A 591.

(„Den E.“ [om at SK ikke vil stifte Partie]) X, 4 A 637.

(Objektivt foredrages Chrstd., objektivt høres den: ... men den synker ikke ned i den E. ...: ergo er Chrstd. Mythologie) X, 4 A 667.

(den nærmere Forstaaelse ... [af Guds])

Ord, kan først omsættes i Handling af den E. ved en nærmere Forstaaelse betræffende hans hele Concretion)

X, 5 A 13 p. 15.

(„der er Naade“ har kun Gud Lov til at sige den E.) X, 5 A 64 p. 70.

(enhver christelig Forkyndelse har at henvise den E. til [Gud] „thi der er ... uendelig Naade“) X, 5 A 64 p. 71.

(hver E. maa saa at sige omsætte Guds Befaling in concreto) X, 5 A 95 p. 108.

(Christen kan man ikke fødes, nei den E. bliver det, Chrstd. forholder sig til den E., i Betydning af Aand) X, 5 A 97.

(„Den E.“ Consequentsen, uden at jeg dog paastaaer at have realiseret den) X, 5 A 121 p. 131–133.

(Betydningen af „den E.“ Det er det Offer, eller de Offrede, der ... behøves for at inderliggjøre den givne Lære)

X, 5 A 121 p. 132.

(Dette om den E. er Vendepunktet i Opfattelsen af Chrstd.) X, 5 A 121 p. 132.

(ved Hjælp af „den E.“ ... saasnart det bliver Partie gaar det udenad paa Ramse igjen om en føie Tid)

X, 5 A 121 p. 132.

(Situationen er „Christenhed“ ...; Inderliggjørelsen er Opgaven; ved Hjælp af „den E.“) X, 5 A 121 p. 132.

(Latterens Martyrium venter det i en Forstands Tid at ville være „den E.“) X, 5 A 121 p. 133.

(Socrates ... Du arbejder – for at splitte „Mængde“ ad og søge „den E.“) X, 5 A 133.

(Ved ... i den E.s Existents at lade det dialektiske Moment ... være ophævet, har man afskaffet ... alle Sømærker i Forhold til det at være Christen)

X, 5 B 107 p. 289.

(der er kun Eet, som kan standse ... naar den E. ... forholder sig til Idealet)

X, 5 B 107 p. 293.

(hellige ... „Opb. Taler i forsk. Aand“ 1847 til „den E.“) X, 5 B 117.

(mig, den opbyggelige Forfatter, hvis Tanke-Virksomhed væsentligen er indeholdt i denne ene Tanke: den E.)

X, 5 B 117; 247.

(„Den E.“ ... religiøst forstaaet ... at ubetinget Enhver ... kan være denne E., ogsaa skulde være det ..., ak, hvis blot Nogen naaede det) X, 5 B 117.

(„Den E.“ ... hvad Verdensomveltningen i 1848 frygteligt lærte mig at sande og yderligere at forstaae)

X, 5 B 118; 247; 289,13.

(Mig som religiøs Forf. var og er det en Glæde ... at de E. bleve og blive flere og flere)

X, 5 B 195 p. 380; 198; 214 p. 401.

([Om Forholdet mellem „den E.“ og „Menighed“]) X, 5 B 208 p. 392; 215 p. 403–404; 245; 289,14 p. 443–444.

(ubetinget ethvert Mske kan være den E.) X, 5 B 208 p. 392; 289,14 p. 444.

(Grundvolden for al Sædelighed, Opbyggelse, Religiositet [er] „den E.“)

X, 5 B 244; 289,13.

(„den E.“ er Fremtidens point de vue i Retning af Frelse)

X, 5 B 244; 247; 289,13.

(„den E.“ er Gjennemgangen, gennem hvilken „Christenheden“ skal)

X, 5 B 244; 289,13.

(jeg er kommet til den Afgjørelse, at denne Tanke [„den E.“] er den evige Sandheds Tanke)

X, 5 B 255 p. 426; 256 p. 427.

(som religiøs Forfatter har jeg bestandigt henvendt mig til „den E.“ ... religiøst forstaaet) X, 5 B 288.

(Dag-Presse ... virker som et uhyre Abstraktum ..., der er uendelig overmægtigt over den E.) XI, 1 A 25.

(Den E. – Numerus) XI, 1 A 36.

(det gjælder Alt om at faae „den E.“) XI, 1 A 38.

(ifølge N.T., kan Enhver være den E.; derfor skal Chrstd. forkyndes for Alle) XI, 1 A 42 p. 31.

(jeg er egl. blevet behandlet som havde jeg gjort mig selv til mere end Mske ved at være „den E.“ i Modsætning til Generation) XI, 1 A 42 p. 31.

(Den E. – Mængde, Numerus)

XI, 1 A 81; 370; 486 p. 376–377.

(„Den E.“ er Aands-Bestemmelsen af det at være Mske) XI, 1 A 81.

(Gud-Mskets Distinction er ubetinget ... i Modsætning til hele Slægtens tal-løse Millioner at være aldeles uforandret ... den E.) XI, 1 A 81.

(Den E. Numerus. Guds Souverainitet) XI, 1 A 82.

(mellem Christus og den E. anbringes først et uhyre Abstraktum Staten, eller Slægten) XI, 1 A 110.

(En ganske anden Indvending ... mod den christelige uendelige Fordring til den E., vil jeg ... fremstille)

XI, 1 A 148 p. 113.

(Oprindelige var det saaledes: den E. forstod, at hans Frelse havde kostet Jesus Liv og Død) XI, 1 A 168 p. 131.

(Christus har kun begjæret een Art af Taknemlighed: af den E., ... i Charakter af Efterfølgelse) XI, 1 A 176.

(I Christus er Chrstd. den E., her den eneste E. I Apostelen er den strax: Menighed) XI, 1 A 189 p. 150.

(saa snart det er Masse bliver Gud usynlig ..., thi Gud er kun til for den E.) XI, 1 A 227 p. 182.

(Guds Selvhævdelse: jeg vil kun indlade mig med den E.) XI, 1 A 248 p. 201.

(det er noget uhyre Aristokratisk i den Grad at være den E.) XI, 1 A 260 p. 210.

(Chrstd. er Aand, forholder sig altsaa til Kategorien den E.) XI, 1 A 370.

(Chrstd. hviler just i dette om den E. [polemisk mod Augustin]) XI, 1 A 371.

(Loven for Masse er at den E. er ligesom de Andre) XI, 1 A 388.

(Altid dette gavtyveagtige Historiske og Slægts-Kategorien istedetfor - det Christelige - Idealitet og den E.) XI, 1 A 392 p. 302.

(Gudeligt stikker Frelsen i „den E.“, Slægten mener ... at den stikker i - „Slægten“) XI, 1 A 446.

(aldrig er den E. blevet marqueret saa stærkt som just af mig) XI, 1 A 486 p. 376.

(Ifølge Chrstd. er Frelsen den at blive Aand ... men at blive Aand er at blive den E.) XI, 1 A 518 p. 393.

(Jo større Antal, jo fjernere fra Gud - den E. er ham den Nærmeste)

XI, 1 A 590.

(Chrstd.s Betingelse sine qua non: Isolation, den E.) XI, 2 A 14 p. 16.

(Den E. skjuler sig ved at flygte ind i de Samtidiges Mængde)

XI, 2 A 38 p. 42.

([Om det at forholde sig til Begreberne, den virkelige Existeren og den E.]

XI, 2 A 63 p. 73-74.

(Chrstd. anbragte Begrebet Aand, og nu sattes Collisionen: den E. mod Numerus) XI, 2 A 89 p. 96.

(Den E. (det at være Christen) - Slægt) XI, 2 A 125 p. 129-135.

(mod denne [Christenhedens] Sammen-sværgelse [mod N.T.s Chrstd.] ... bruges der: den E., en E.)

XI, 2 A 174 p. 189.

(Staten har ... anbragt sig som Mellem-bestemmelse mellem Christus og den E., hvilket er ... at forvirre Chrstd.)

XI, 3 B 115 p. 189.

(dette er min Opgave ... : at simplificere Mske-Slægten paa „den E.“)

XI, 3 B 157 p. 253.

(det christelige Ideal forholder sig til: den E.; kun som E. kan der være Tale om at stræbe efter det)

XI, 3 B 197 p. 326.

Enkelte, den extraordinaire (Enhver i Staten og Statskirken skal og bør ... være en E., men ikke den extraordinaire E.)

VII, 2 B 235 p. 40.

Enkelte, den fremragende (Skjebnen var misundelig paa ... især den fremragende E.; den ubetydelige E. levede uefterstræbt af Skjebnen)

X, 2 A 394 p. 279.

(Den ubetydelige E. lever lykkeligt i Publikum, medens dette Abstraktum nivellerer den fremragende E.)

X, 2 A 394 p. 279.

Enkelte, den religiøse (medens den religiøse E. maa lide ... under Vægten af sit Ansvar og sin dobbelt-reflekterede Eensomhed ... : saa gaaer det langt lettere for den politiske Helt)

IX B 24 p. 325.

(Dette er Fremtidens Kamp ... den religiøse E., hvis Intention netop er at frigjøre de E.)

X, 2 A 394 p. 279.

Enkelte, den særlige (lader den E. sin Reflexion gribe saa dybt, at han vil reflektere over det Bestaaendes Grundsætning: saa er han ifærd med at intendere at ville være den særlige E.)

VII, 2 B 235 p. 41.

(Dersom den særlig E. elsker det Almene, tænker ringe om sig selv som E. ligeoverfor det Almene ...: saa vil han gjøre Alt saa let og godt som muligt for det Almene) VII, 2 B 235 p. 33.

(Det der ... gjør Forskjellen mellem den ordentlige E. og den særlige E. er Udgangspunktet) VII, 2 B 235 p. 43.

(han er ikke den E. der i ligefrem Forstand skal være den Overlegne, men den særlige E., hvis Overlegenhed er i Selvopoffrelsens Lidelse) VII, 2 B 235 p. 45.

([Om den særlige E.s Dialektik])

VII, 2 B 235 p. 64-70.

(Saa bliver et Afsnit [af „Bogen om Adler“] f. E: om Begrebet „Præmisse-Forfatter“, om den Almene den E., den særlige E.) VIII, 1 A 264; 440 p. 195. (De dialektiske Forhold: det Almene, den E., den særlige E. [i Udarbeidelse til Bilag I, i tredie Skikkelse, til „Bogen om Adler“]) VIII, 2 B 9,13-15 p. 50-51; 10-12 p. 52-59.

([Udarbeidelse til „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ No. II. De dialektiske Forhold: det Almene, den E., den særlige E.]) IX B 2 p. 298-299.

(derom er det jo at Pseudonymerne dreier sig ... at udfinde den særlige E. i hans Liden og i hans Overordentlighed) X, 1 A 139.

(Til min Forfatter-Virksomheds Begynden indeholdes indirecte Oplysning i ...: den Afhandling de dialektiske Forhold det Almene, den E., den særlige E.) X, 1 A 140.

Enkelte, den ubetydelige (Den ubetydelige E. lever lykkeligt i Publikum, medens dette Abstraktum nivellerer den fremragende E.) X, 2 A 394 p. 279.

„...Den Enkelte“. *Et Vink*“ se „Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed“.

„...Den Enkelte“ *Tvende „Noter“* *betræffende min Forfatter-Virksomhed*“ se „Syns-

punktet for min Forfatter-Virksomhed“. „*Et Ord om min Forfatter-Virksomheds Forhold til „den Enkelte“*“ se „Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed“.

Enkelte, det (at gaee i det E. er just Tvivlen) X, 1 A 349 p. 227.

(Min Ulykke ... [er at], hvad jeg foretager mig ikke har med det E. at gjøre, men altid tillige med et Princip og Idee) X, 1 A 476.

(De fleste Msker have deres Liv bestandigt blot i det E.) X, 1 A 580.

(Det ... at existere (det E.) ligger i det dialektiske Moment ..., naaes først i Evigheden) X, 5 B 107 p. 289.

(Jeg er som Forf. forvænt med ... den næsten overdrevne Udarbeidelse af det E.) X, 6 B 2 p. 5.

(Tvivl og Reflexion forholder sig væsentligen til dette Adspredende, det E.) X, 6 B 121 p. 155.

Enkelte, hiin (Efter en og anden lille Misforstaaelse ... traf den [„To opb. Taler“ 1843] endelig hiin E., hvem jeg kalder min Læser) IV B 143 p. 332.

(Vidnesbyrdet er dog Guds Gave, om Msket end næsten kan afnøde Gud det, ligesom hiin E.) IV B 151,3.

(og Talen [„Fire opb. Taler“] søger hiin E., hvem jeg med Glæde kalder min Læser, hvem ... den blot vil besøge) V B 233,6; 233,7 p. 362; 233,8.

([„Tre Taler ved tænkte Leiligheder“] søger hiin E., hvem jeg med Glæde og Taknemlighed kalder min Læser) VI B 101 p. 197.

(det havde for mig noget Tilfredsstilende ... at turde tro, at [den anonyme Anmelder af „Tre Taler ved tænkte Leiligh.“ og „Stadier“] dog var til „hiin E., hvem jeg ... kalder min Læser“) VI B 184 p. 256.

(Det havde for mig noget Kjært, at tænke ..., at hiin E. fattede, hvorledes man læser en opbyggelig Tale) VI B 184 p. 256.

(Til den Dedication: „Hiin E.“ i „En Leiligheds-Tale“, skulde egentlig have været føiet følgende Skrivelse)

VII, 1 A 176 p. 112.

(„Hiin E.“ helliges dette lille Skrift [„En Leiligheds-Tale“) VII, 1 B 151.

(Den meest ironiske Kategorie som vel at mærke tillige er den absolut sædelige er: Enkeltheden, hiin E.)

VIII, 1 A 15 p. 10.

(jeg har for majeutisk at understøtte, bestandigt i Pseudonymerne brugt: hiin E. i Differentsens Forstand)

VIII, 1 A 15 p. 10.

(„den E.“, denne Kategorie der er saa knyttet til mit Navn at jeg vilde ønske min vilde sætte paa min Grav „hiin E.“) VIII, 1 A 108 p. 51.

(Hiin E., som jeg med Glæde og Taknemlighed kalder min Læser, ..., vil jeg bede ikke at tabe ... Taalmodigheden, fordi der arbeides saa stærkt) VIII, 1 A 430 p. 187–188.

(om jeg skulde forlange en Indskrift paa min Grav, jeg forlanger ingen anden end „hiin E.“) VIII, 1 A 482 p. 213.

(Hiin E. vil jeg ligefrem bede ikke at tabe Taalmodigheden ... [Forord til „Christelige Taler“ som aldrig blev brugt]) VIII, 2 B 104.

(„Hiin E.“ helliges dette lille Skrift [Dedication til „Christelige Taler“ som aldrig blev brugt]) VIII, 2 B 123,3.

(i hvilken Forstand jeg har talt om hiin E., ikke i Hovmodets, men i Ydmyghedens Forstand [Udkast til „Apologie“) VIII, 2 B 179,5.

(erfarer, at mine opbyggelige Skrifter, der henvender sig til „hiin E.“, stadig læses af mange E.) VIII, 2 B 189.

(hvad ... der volder Unighed mellem ... de Medlevende og mig betræffende min Forfatter-Virksomhed, for en Deel er dette „hiin E.“)

VIII, 2 B 193 p. 300–301.

(Dersom nu dette med „hiin E.“ var for mig en Ubetydelighed, saa kunde jeg lade det falde bort ... Men dette er ingenlunde Tilfældet)

VIII, 2 B 193 p. 301.

(Indskærpet er det da blevet, næsten til et Ordsprog, dette om hiin E. – og jeg Stakkel, som har maattet døje Latteren) VIII, 2 B 193 p. 303.

(Indskrift paa en Grav ... [af] „Hiin E.“) IX A 282.

(„hiin E.“ vil blive et historisk Point de vue) IX B 63,7 p. 364; 64 p. 378.

(hiin E. ... da jeg skrev det første Gang (i „To opb. Taler“ 1843) tænkte jeg især paa det: min Læser, thi denne Bog indeholdt et lille Vink til [Regine]) X, 1 A 266 p. 177.

(Om „hiin E.“ min Forfatter-Virksomhed, min Existeren) X, 2 A 96.

(jeg har bespændt Terainnet, overalt æggende og speidende, om hiin E. ikke skulde opstaae – og saa ... øieblikkeligt indtaget Stillingen som hans Cerimonimester) X, 2 A 130 p. 97.

(har forundret mig meest ... hvorledes jeg er kommet til at begynde med „hiin E.“) X, 3 A 349.

(Hvad der blev sagt først ... i Forordet til „To opb. Taler“ 1843 „den søger hiin E.“ ... blev ordret gentaget i Forordet til hver ny Samling af opbyggelige Taler) X, 5 B 117.

(hiin E., til hvem ... [„En Leiligheds-Tale“ i „Oppb. Taler i forsk. Aand“) var helliget) X, 5 B 192; 214 p. 401.

(Jeg har blot ... villet give Læseren, hiin E., dette Syn for min Forfatter-Virksomhed)

X, 5 B 208 p. 393; 214 p. 402.

„Til Dedicationen „hiin Enkelte““ se „Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed“.

„Et Ord om min Forfatter-Virksomheds Forhold til „hiin Enkelte““ se „Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed“.

Enkeltheden ([Om Jeget – Almdeligheden – „E.“ i Referat paa Dansk af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“) II C 38–43 (i Bd. XIII p. 149). (Menighedens eller Samfundets Dialektik) VII, 1 A 20 p. 11–12.

(hvorledes skulde det være muligt at faae alle disse Objektivitetens Blendværker bort ..., uden ved at faae E.s Kategorie frem) VIII, 1 A 8.

(Hele Verdens Udviklingen tenderer til den absolute Betydning af E.s Kategorie, der just er Chrstd.s Princip) VIII, 1 A 9 p. 7.

(Den meest ironiske Kategorie som vel at mærke tillige er den absolut sædelige er: E. hiin Enkelte) VIII, 1 A 15 p. 10. (E.s Kategorie er Evighedens Kategorie og derfor i Timeligheden ubetinget den meest anstrengende og meest opofrende) VIII, 1 A 124 p. 60.

(jeg vil haabe ... at dette skal blive det Synlige: at det var E.s Idee, i hvis Tjeneste jeg just derfor stod ubetinget ene, og dog bemærket næsten af Alle) VIII, 1 A 124 p. 61.

(gjennem [E.s Kategorie] og ved den staaer Chrstd.s Sag) VIII, 1 A 125.

(hvis blot hvert Mske bliver stillet under E.s evige Ansvar: saa bliver han Christen) VIII, 1 A 125.

(skal Gud og Evigheden magte [Tvivlen], saa maa hvert Mske ind under E.s Luftpumpe) VIII, 1 A 125.

(I gamle Dage udtrykte man det at være Christen ved at gaae i Kloster (E.s Kategorie); nu maa man ... bruge E.s Kategorie for at blive Christen)

VIII, 1 A 126.

(E.s Kategorie er just i Reflexionen ... hvad Klosteret var i Umiddelbarheden) VIII, 1 A 126.

(Ikke han ... ved Passet Termopylæ, har haft en rigtigere Position end jeg ved det Pas ... : E.s Kategorie – igjennem hvilken Tiden skal) VIII, 1 A 286. (tænk Christus og hele Mskeslægten ... Situationen er E.s: som Enkelt ... at træde hen til ham – og spytte paa ham) VIII, 1 A 656 p. 305–306.

(overalt hvor der skal prædikes til Opvækkelse ... skal E. gjøres gældende) IX A 315 p. 176.

(E.s Guds-Forhold (at hver Enkelt forholder sig til Gud) er dog det Sande og Sunde) IX A 316 p. 177.

(naar E.s Guds-Forhold i den Enkelte bliver sygeligt, saa sætter man midlertidig Socialitetens ... Mellembestemmelse) IX A 316 p. 177.

(Sandheden er, at i Flok er man fri for E.s og Ideals Maalestok XI, 1 A 16. (Ueensartetheden ... sikkrer E. og Ideals Maalestok. Men i ligefrem Con-

tinuitet med Flokken er Chrstd. umulig) XI, 1 A 16.

(det Christelige er beregnet paa ... at spærre af i E.s Forhold til Gud) XI, 1 A 65.

(Pointen i den [Opdagelses-Reise at komme til at forholde sig til Gud] er netop at bevare sig selv i E.)

XI, 2 A 171.

Enkeltmand (Chrstd.s Mening er ..., at [Evighedens Salighed] skal varetages af E.) XI, 2 A 111 p. 118.

Enkeltsyn (E.s Svimmelhed)

VII, 2 B 235 p. 162.

Enkeltydighed (I E.s Forstand at være lykkelig eller lidende ..., hvor let er Forstaaelsen med de Andre) XI, 2 A 65.

Ensomhed se *Eensomhed*.

enten – eller (kommer mig [især] an paa ved det hele: Enten – Eller ... at det ret bliver indlysende den metaphysiske Betydning der ligger til Grund for det Hele) III B 177.

(Enten – Eller det er en Talisman, hvormed man kan tilintetgjøre hele Verden) III B 179,27.

(Disse Ord Enten – Eller er en dobbeltslebet lille Dolk ... hvormed jeg kan snigmyrde hele Virkeligheden) III B 179,62.

(Ethvert Mske oplever i sit Liv et „Enten – Eller“ (som Charles i „Den første Kjærlighed“)) IV B 59 p. 217.

(egentligen er der kun to Partier at vælge imellem ... : enten ... at holde med Gud mod Mskene ... ; eller at holde med Mskene mod Gud)

IX B 63,13 p. 374.

(Evangeliets anbringer et Enten – Eller, og gjør det med Flid for at stramme behørigt til Valget) X, 3 A 107 p. 84.

(Et Enten – eller i Forhold til et Bestaaende) X, 3 A 647.

(Overalt er og skal der existentielt være et Enten – Eller) X, 4 A 63.

(kun naar der hviles i det sidste Eller [: Lidelse, Forsagelse ..., hvor jeg kan finde Hvile] er det udtømt: Enten – Eller) X, 4 A 663.

(Enten – Eller. Saaledes kom jeg i sin

Tid til at hedde) X, 4 A 663.

(Hvad andet end Disjunktion, Enten – Eller [behøves der], for at sprengte dette hele Filterie [opstaaet ved Forstandens Forrykkelse af Synspunktet for Chrstd.]) X, 4 A 665 p. 476.

(dette var vel min Opgave [at stige ned i hele Mediationens, Middelmaadighedens, Aandløshedens Virkelighed, for ... nede fra sprengende at anbringe: Enten – Eller]) X, 4 A 665 p. 476.

(Enhver Sag der ikke betjenes: enten – eller (men baade – og, tillige o:s:v:) er eo ipso ikke Guds Sag) X, 5 A 119.

(Enten – Eller, o: at Sagen betjenes Enten – Eller, er en Paategning ligesom „kongelig Tjeneste“) X, 5 A 119.

(Enten maa der fordres, at man standser denne Tale om ..., at det, christeligt, gaaer fremad ... Eller der maa fordres, at ... Deres Liv udtrykke det)

X, 6 B 235 p. 388.

(Ja „Enten – Eller“ der skal Kampen staae, og derfor er det mit første Ord: Enten – Eller) X, 6 B 236 p. 395.

(sige om mig selv som der staaer i „Enten – Eller“: jeg er et Gaadefuldt Væsen paa hvis Pande staaer Enten – Eller [cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“]) X, 6 B 236 p. 395.

(hvor Fordringen er enten – eller der er ... Generations-Stræben Nonsens ... der er det Numeriske Galimathias) XI, 1 A 22 p. 20.

(Idealitets-Redelighed eller Enten – Eller) XI, 1 A 476 p. 369–371.

(Det var Forbillederne som igjen skulle anbringes, gjøres kjendelige, hvad kun lader sig gjøre ved: enten – eller)

XI, 1 A 476 p. 371.

(Stram derimod i Retning af Enten – Eller [hvad Chrstd. i Christenheden angaaer]: det bliver aldrig populairt)

XI, 2 A 146.

(der er ingen større Afstand fra at lystre Enten – Eller [angaaende Chrstd.], end det jævne, hjertelige Familie-Vrøv)

XI, 2 A 152.

(det Guddommelige er ikke til at spøge

med, det er det rædsomste Enten – Eller) XI, 2 A 427 p. 421.

(Enten – Eller! Vi maae have seet efter, hvorledes det forholder sig med den christelige Fordring) XI, 3 B 56.

(enten maae vort Liv udtrykke den [christelige] Fordring ...; eller, hvis [ikke] ... maae vi give Afkald paa at kaldes Christne) XI, 3 B 56.

(Jeg er uden Myndighed ... men snur- rigt nok jeg forekommer hersteds endog paa Gaden under Navnet „Enten – Eller“) XI, 3 B 57 p. 105.

(under denne Belysning [„Enten – Eller“], maa ... eftersees: Læren om Christi Efterfølgelse ... om Naaden ... om Kirken ... om Bestaaende Christenhed er – Jødedom)

XI, 3 B 57 p. 105–106.

(enten – eller, enten maa Chrstd.s For- kynderen give den Art Existents [som kongelig Embedsmand etc.] eller han maa give Afkald paa Titelen: Sandheds- Vidne) XI, 3 B 82 p. 127.

(Der er to Arter af Chrstd. [ifølge Pastor Brun J. Fog]! N.T. er af en noget anden Mening, det aander i Enten – Eller) XI, 3 B 102 p. 165.

(Al Politik er saadan „til en vis Grad“. Gudelig Sag er: Enten – Eller)

XI, 3 B 105 p. 171.

(I Forhold til Religion gjælder: ... enten af Dit ganske Hjerter ... , eller ogsaa for Alvor: slet ingen)

XI, 3 B 148 p. 236.

(Religionen fordrer at være et Enten – Eller for et Mske) XI, 3 B 148 p. 236.

„Enten – Eller“ ([Udarbejdelse til Begyn- delsen af B's første Brev til A i „Lige- vægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“]) III B 31.

([Udkast til Johannes' Brev til Cordelia, d. 24. Sept. i „Forførerens Dagbog“]) III B 32.

(Forføreren og den Forførte [i Udkast til „Forførerens Dagbog“]) III B 34–39 p. 126–128.

([Endelig Udarbejdelse til: „Den første Kjærlighed“, Begyndelsen]) III B 40.

([Foreløbig Udarbeidelse til: „Ægteskabets æsthetiske Gyldighed“])

III B 41 p. 122–134.

([Endelig Udarbeidelse til: „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“]) III B 42.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, Indledningen])

III B 45–46 p. 136–138.

([Foreløbig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, Indledningen])

III B 47–49 p. 132–139.

([Udkast til: „Forførerens Dagbog“, Indledningen]) III B 50–52 p. 139–140.

([Polemiske Optegnelser i Anledning af J. L. Heibergs Omtale af „Enten – Eller“ i Artiklen „Lyrisk Poesie“])

III B 51–57 p. 206–207.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, Indledningen]) III B 53–54.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, Cordelias Historie])

III B 55–56 p. 141–143.

([Udkast til: „Forførerens Dagbog“, Cordelias Historie]) III B 57.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, Cordelias Historie])

III B 58 p. 143–145.

([Foreløbig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, Cordelias Historie])

III B 59.

([Spredte Udkast til: „Forførerens Dagbog“, Cordelias Historie])

III B 60–62 p. 145–146.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, Cordelias Historie])

III B 63–67 p. 146–149.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“]) III B 68.

([Foreløbig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“])

III B 69.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“])

III B 70–75 p. 150–153.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, indskudt Stykke])

III B 76–78.

([Udkast til: „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“]) III B 79.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“])

III B 80–96 p. 154–158.

([Foreløbig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“])

III B 97–106 p. 159–162.

([Foreløbig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, indskudt Stykke])

III B 107–116 p. 162–164.

([Foreløbig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, Cordelias Historie])

III B 117–118.

([Exemplar af „Den første Kjærlighed“. Lystspil i een Act af A. E. Scribe; ovrs. af J. L. Heiberg; med SKs Udhævelser, Henvisninger og Bemærkninger])

III B 119 p. 165–166.

([Spredte Udkast til: „Den første Kjærlighed“]) III B 120 p. 166–168.

([Endelig Udarbeidelse til: „Den første Kjærlighed“]) III B 121.

([Foreløbig Udarbeidelse til: „Vexeldriften“]) III B 122 p. 168–173.

([Cit. fra Horats „Breve“ anvendt i „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“]) III B 122,6 p. 169; 131.

([Udarbeidelse til Diapsalmen „Jeg er ligervisi som det Lüneburger-Sviin“]) III B 123.

([Udkast til „Det antike Tragiskes Reflex i det moderne Tragiske“])

III B 124–127; 129.

([Udkast til Diapsalmen: „Jeg synes bestemt til at skulle gjennemlide ...“])

III B 128.

(at betegne de isolerede Momenter i den isolerede Subjektivitet ... er det jeg vil i „Enten – Eller“) III B 130.

([Endelig Udarbeidelse til: „Det antike Tragiskes Reflex i det moderne Tragiske“]) III B 132 p. 175–176.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“])

III B 133–135.

([Endelig Udarbeidelse til: „Forførerens Dagbog“, indskudte Stykker])

III B 136–138.

([Udkast til: „Forførerens Dagbog“, „actio in distans“]) III B 139.

([Foreløbig Udarbejdelse til: „Forfø-
rerens Dagbog“, „actio in distans“])
III B 140.

([Udkast til: „Forførerens Dagbog“,
„actio in distans“]) III B 141.

([Endelig Udarbejdelse til: „Forførerens
Dagbog“, indskudte Stykker])
III B 142–146 p. 178–179.

([Endelig Udarbejdelse til: „Forførerens
Dagbog“, Cordelias Historie])
III B 147–168 p. 179–186.

([Tilføielse til Victor Eremitas Fortale
til „Forførerens Dagbog“])
III B 169–170.

([Victor Eremitas Dedication til N.N.])
III B 171.

([Endelig Udarbejdelse til: „De umid-
delbare erotiske Stadier eller det Mus-
sicalske-Erotiske“]) III B 172.

([Endelig Udarbejdelse til: „Skygge-
rids“]) III B 173.

([Endelig Udarbejdelse til: „Den Ulyk-
keligste“]) III B 174.

([Udkast til „Diapsalmata“ med Titel-
Forslag: „Omqvæd“ og Motto: ad se
ipsum]) III B 175.

([Udkast til Forord af Victor Eremita])
III B 176.

([Om Vigtigheden af den metaphysiske
Betydning som det, der ligger til Grund
for det Hele og for Tautologien som det
høieste Tænke Princip]) III B 177.

([Om hvor Diapsalmerne findes])
III B 178.

([Udarbejdelse til: „Diapsalmata“, og
andre Optegnelser til A's Papirer, deri-
blandt enkelte ubenyttede])

III B 179 p. 190–212.

([Udarbejdelse til „Enten – Eller. Et
extatisk Foredrag“])

III B 179,63 p. 207–210.

([Ubenyttede Optegnelser til A's Papi-
rer]) III B 180 p. 212–216.

([Optegnelser til B's Papirer])

III B 181 p. 216–219.

([Udkast til Fortalen angaaende Be-
mærkninger om Opsatsen „Ægteskabets
æsthetiske Gyldighed“]) III B 182.

([Udkast til Fortalen til: „Ultimatum“])
III B 183 p. 219–220.

([Endelig Udarbejdelse til: „Det Opbyg-
gelige, der ligger i den Tanke, at mod
Gud have vi altid Uret“]) III B 184.

([Udkast til Udgiverens Forord])

III B 185–188 p. 220–226.

([Om „Forførerens Dagbog“ i Udkast
til Udgiverens Forord])

III B 188 p. 225–226.

([Endelig Udarbejdelse til Udgiverens
Forord]) III B 189.

([Udkast til Titelblad]) III B 190.

([Tryk-Manuscript til Første og Anden
Deel]) III B 191.

([Et imellem den tredje og fjerde Dia-
psalm i Tryk-Manuscriptet tæt over-
kradset Stykke]) III B 192 p. 229–231.

([„Enten – Eller“ var færdig fra Tryk-
keriet 15. Febr. 1843 og averteret som
udkommet i „Adresseavisen“ 1843, Nr.
43–45 (20.–22. Febr.)]) IV A 42*.

([Om Anskuelsen i den Sætning: at kun
Sandhed, der opbygger, er Sandhed for
En [som „Enten – Eller“ ender med])
IV A 42.

(Min Dom om „Enten – Eller“) IV A 43.
(jeg har dog beviist [ved at skrive „Enten
– Eller“, at man i dansk Litteratur kan
skrive . . . uden at behøve Sympathiens
varme Omslag]) IV A 45.

([„Enten – Ellers“) Tilblivelse er dog
det fyndigste Epigram, jeg har skrevet
over en vrovlevoren filosofisk Sam-
tid]) IV A 45.

(derved [at jeg var reus voti] blev jeg i
11 Maaneder fix og færdig med „Enten –
Eller“) IV A 70.

(den egl. Bevæggrund [til „Enten –
Eller“) . . . betræffer . . . aldeles mit
private Liv]) IV A 70.

(at jeg antog det [at skrive „Enten –
Eller“) for en god Gjerning, at det er
det der tiltaler mig meest ved den hele
Sag . . .]) IV A 70.

(Paa dette Punkt ligger mit Livs Para-
dox, mod Gud har jeg altid Uret [cf.
„Det Opbyggelige, der ligger i den
Tanke, at mod Gud have vi altid Uret“])
IV A 73*.

(Jeg kunde have Lyst til at skrive et
Modbillede til „Forførerens Dagbog“

...: „Hetærens Dagbog“) IV A 128.
 (Fortsættelsen af „Forførerens Dagbog“ maatte være ... [Johannes Forførerens] Forhold til en ung Kone) IV A 129.
 ([Om J. L. Heibergs Tvivl om det Dybsindige i „Enten – Ellers“ Bemærkninger, cf. hans Anskrig i „Litterær Vintersæd“ i „Intelligensblade“ Nr. 24 (1. Marts 1843))] IV A 162.
 ([Om Forholdet mellem Indholdet af første og anden Deel i „Enten – Eller“) IV A 213*.
 ([Optegnelser og Text-Udhævelser i et Exemplar af „Enten – Eller“) IV A 213–256 p. 85–97.
 (i „Enten – Eller“ findes et Anlæg, der strækker sig ligeså det første Ord til det Sidste ... Fortalen gjør en Spøgdermed [det Speculative]) IV A 214.
 (Nogle troe, at „Enten – Eller“ er en Samling af løse Papirer, som jeg har havt liggende ... Det er ... det Modsatte) IV A 215.
 ([„Enten – Eller“] mangler ... en Fortælling, som jeg begyndte paa ...: „ulykkelig Kjærlighed“. Den skulde danne Modbilledet til Forfæderen) IV A 215.
 (Den første διαψαλμ er egl. hele ... [„Enten – Ellers“) Opgave, der først finder sin Løsning i Prædikenens sidste Ord) IV A 216*.
 ([Blyants-Understregninger i Diapsalmen „Forgjeves strider jeg imod ...“) IV A 217.
 ([Bemærkning til Diapsalmen „Der er dog endnu eet Beviis for Guds Tilværelse“) IV A 218.
 ([Bemærkning til Diapsalmen „Tautologien er og bliver dog det høieste Princip ...“) IV A 219.
 ([Bemærkning til Diapsalmen „Enten – Eller. Et extatisk Foredrag“) IV A 220.
 (Dersom jeg ikke ved Udgivelsen af „Enten – Eller“ havde besluttet intet Gammelt at bruge, saa vilde jeg have fundet ... [ypperligt brugelige] Aphorismer) IV A 221.
 ([Bemærkning til Titlen „De umiddelbare erotiske Stadier eller det Musicalske-Erotiske“) IV A 222.

([Bemærkning til „De umiddelbare erotiske Stadier eller det Musicalske-Erotiske“) IV A 223.
 ([Bemærkning til et understreget Stykke i „De umiddelbare erotiske Stadier eller det Musicalske-Erotiske“) IV A 224.
 ([Bemærkning til det understregede ΣΥΜΠΑΡΑΓΕΧΘΗΜΕΝΟΙ i Titlen til „Det antike Tragiskes Reflex i det moderne Tragiske“) IV A 225.
 ([Indbøjet Bladhjørne af en Side i „Det antike Tragiskes Reflex i det moderne Tragiske“) IV A 226.
 ([Bemærkning til et understreget Stykke i „Den Ulykkeligste“) IV A 227 p. 89–90.
 ([Indbøjede Bladhjørner af to Sider i „Den første Kjærlighed“) IV A 228; 229.
 ([Bemærkning til „Vexel-Driften“) IV A 230.
 ([Bemærkning til Understregning i Titlen til „Forførerens Dagbog“) IV A 231.
 ([Om en anonym Anmeldelse „Fragmenter af en Brevvexling“ i „Forposten“ 1843 Nr. 13 (26. Marts))] IV A 231.
 ([Bemærkning til „actiones in distans“ i Indledningen til „Forførerens Dagbog“) IV A 232.
 ([Marginal-Understregning til et Stykke i „Forførerens Dagbog“) IV A 233.
 ([Om „Anden Deel“ i Forhold til „Første Deel“, om A's og B's Papirer, om Prædiken og om Indledningen til „Anden Deel“) IV A 234 p. 91–92.
 ([Bemærkning til „Anden Deel“ angaaende Betydningen af det at vælge sig selv]) IV A 235.
 ([Bemærkning til „Ægteskabets æstetiske Gyldighed“) IV A 237.
 ([Indbøjede Bladhjørner af nogle Sider i „Ægteskabets æstetiske Gyldighed“) IV A 238; 241; 242; 243; 244.
 ([Udklip i Bladranden paa nogle Sider i „Ægteskabets æstetiske Gyldighed“) IV A 239.
 ([Bemærkning til de understregede Ord: „man gifter sig – for at faae Børn“ i

„Ægteskabets æsthetiske Gyldighed“) IV A 240.

([Bemærkning til „Ligevægten mellem det Æsthetiske og det Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“) IV A 245.

([Om det „at vælge sig selv“, Bemærkning til „Ligevægten mellem det Æsthetiske og det Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“) IV A 246.

([Indbøjede Bladhjørner af nogle Sider i „Ligevægten mellem det Æsthetiske og det Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“) IV A 247; 248; 250; 251; 253; 254.

([Bemærkning til nogle understregede Ord om det at finde en Mening i Verden i „Ligevægten mellem det Æsthetiske og det Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“) IV A 249.

([Bemærkning til de understregede Ord „Pligtens Mangfoldighed“ i „Ligevægten mellem det Æsthetiske og det Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“) IV A 252.

([Bemærkning til Ordene „den samme og dog ikke den samme“ i „Ultimatum“) IV A 255.

([Bemærkning til „Det Opbyggelige, der ligger i den Tanke, at mod Gud have vi altid Uret“) IV A 256.

([Et Exemplar af „Enten – Eller“ med to Rettelser til „Første Deel“) IV B 18.

(„Opfordring“ [En aldrig trykt Artikel, der var bestemt for „Berlingske Tidende“ for at opfordre Victor Eremita til at vedkjende sig nogle Bladartikler og „Enten – Eller“])

IV B 19 p. 185–187*.

(„Sendebrev til Hr. Magister Kierkegaard“ [En aldrig trykt Artikel, der var bestemt for „Fædrelandet“ som Victor Eremitas Svar paa Artiklen „Opfordring“) IV B 20 p. 188–190*.

([Et Exemplar af „Den Frisindede“ 1843, Nr. 23 (23. Febr.) med Understregning i Artiklen „Episode af „Forførerens Dagbog““) IV B 21*.

(Advarsel til „Den Frisindede“ [mod Artiklen „Episode af „Forførerens Dagbog““) IV B 22–24 p. 190–195*.

([Et Exemplar af „Intelligensblade, udgivne af Johan Ludvig Heiberg. Nr. 24. (1. Marts 1843.)“ med Understregning i Artiklen „Litterær Vintersød“) IV B 25*.

([Bemærkninger til J. L. Heibergs Omtale af „Enten – Eller“ i „Litterær Vintersød“])

IV B 26–33 p. 195–198*;

36–44 p. 199–201*; 49*.

([Om Grosserer M. L. Nathansons Omtale af „Enten – Eller“ i „Berlingske Tidende“ 1843 Nr. 56 (1. Marts)]) IV B 29*.

([Spredte Udkast til „Enten – Eller“]) IV B 31–33 p. 125–126.

([Bemærkning til Fordringen om, at SK skal erklære, at „Enten – Eller“ ikke er af ham]) IV B 34*.

([Spredte Udkast til „Enten – Eller“] Forføreren og den Forførte) IV B 34–37 p. 126–127.

(„En piinlig Situation“. (Nødskud).

[Udkast til en aldrig trykt Artikel, hvor SK erklærer ikke at være Forfatter til „Enten – Eller“]) IV B 35 p. 198–199*.

(„Prof. Heiberg er en kunstig Mand, vitte-vit-vit-bom-bom.“ [sandsynligvis Udkast til Victor Eremitas Artikel „Taksigelse til Hr. Professor Heiberg“ i „Fædrelandet“ 1843 Nr. 1168 (5. Marts)]) IV B 36–37 p. 199–200.

([Spredte Udkast til „Enten – Eller“] Brev fra den Forførte) IV B 38–39 p. 127–128.

([Sandsynligvis Udkast til „Taksigelse til Hr. Professor Heiberg“]) IV B 45*.

(„Hvorledes behandler „man“ Enten – Eller?“ [sandsynligvis Udkast til „Taksigelse til Hr. Professor Heiberg“])

IV B 46–47 p. 202–204.

([Om H. P. Holst som Anmelder og om Muligheden for, at han vil slutte sig til J. L. Heiberg i en Anmeldelse af „Enten – Eller“ i „Ny Portefeuille“]) IV B 48*.

([Et Exemplar af „Intelligensblade, udgivne af Johan Ludvig Heiberg. Nr. 26–27 (15. April 1843.)“ med Understregninger i Artiklen „Lyrisk Poesie“])

IV B 50 p. 205–206*.

(„Post-Scriptum til „Enten – Eller.““ [en aldrig trykt Piece af Victor Eremita fra Marts 1844])

IV B 59 p. 210–255.

([Victor Eremita om Udgivelsen af det i 5 Aar gjemte Manuscript til „Enten – Eller“ og af „Post-Scriptum til „Enten – Eller.““]) IV B 59 p. 212.

([Victor Eremita om Forbavelsen over] at et Værk som „Enten – Eller“ vakte en vis almindeligere, deeltagende Sensation) IV B 59 p. 213–214.

([Victor Eremita takker den anonyme Recensent i „Forposten“ : Forfatteren af den anonyme Anmeldelse „Fragmenter af en Brevvexling“ i „Forposten“ 1843 Nr. 13 (26. Marts)]) IV B 59 p. 214.

([Victor Eremita takker J. F. Hagen, forfatter af Anmeldelsen „Victor Eremita, Enten – Eller“ i „Fædrelandet“ 1843 Nr. 1227–28 (7. Maj), 1234 (14. Maj), 1241 (21. Maj)]) IV B 59 p. 214.

([Victor Eremita takker den Ubekjendte i det fynske Tidsskrift : H. P. Kofoed-Hansen, der var Forfatter til Anmeldelsen „Enten – Eller, af Victor Eremita“ i „For Literatur og Kritik“, Bd. 1, Hefte 4, 1844]) IV B 59 p. 214.

([Victor Eremita takker J. L. Heiberg for hans blandede Bekjendtgørelse af „Enten – Eller“ i „Litterær Vintersæd“ i „Intelligensblade“ Nr. 24 (1. Marts 1843)]) IV B 59 p. 215.

([Victor Eremita hentyder til J. L. Heibergs Artikel „At orientere sig“ i „Intelligensblade“ Nr. 32 (1. Juli 1843)]) IV B 59 p. 215.

(jeg [Victor Eremita] ... ilede med at give mit rørte Hjerter Luft i [„Taksigelse til Hr. Professor Heiberg“ i „Fædrelandet“ 1843 Nr. 1168 (5. Marts)]) IV B 59 p. 215.

(Værket kaldte jeg [Victor Eremita] „Enten – Eller“ og søgte i Forordet at forklare min Mening med denne Titel) IV B 59 p. 216.

(Bogen havde ingen Forfatter ... den skulde da heller ingen Titel have. Den Titel skuer derfor ... indefter i Værket selv) IV B 59 p. 217.

(Anlægget [i „Enten – Eller“] var Selv-virksomhedens Opgave) IV B 59 p. 217.

(Den der siger: Bogen hedder Enten – Eller, han siger ... slet Intet; den der derimod siger Værket er et Enten – Eller, han producerer selv Titlen)

IV B 59 p. 217.

(Bogen havde ingen Forfatter, ingen Titel, den skulde heller ingen Udgiver have, men afrunde sig i sin egen Svæven) IV B 59 p. 218.

([Udgiveren af „Enten – Eller“] kaldte sig „Victor Eremita“ ... skulde ikke være et proprium for Udgiveren, men et apellativum for Læseren)

IV B 59 p. 218.

(Bogen gik ikke ubemærket sin Gang, tvertimod den vakte en vis Opsigt)

IV B 59 p. 219.

([Om J. F. Hagens Paataelse af Mangel paa Oplysninger betræffende A's personlige Existents i Samfundet; cf. hans Anmeldelse „Victor Eremita, Enten – Eller“]) IV B 59 p. 223.

([Kritik af J. F. Hagens Oplysning om, at A skulde bo i Kjøbenhavn ved Siden af en Apotheke; cf. hans Anmeldelse „Victor Eremita, Enten – Eller“])

IV B 59 p. 223–225.

(eksempelviis siger [De : J. L. Heiberg] mig for at have skrevet „Enten – Eller“, hvis anden Deel netop udviklede [at Tiden er tungsindig, den er fødende]) IV B 111 p. 263.

([Om „Forførerens Dagbog“ i foreløbig Udarbeidelse til „Begr. Angst“, Caput I-II]) V B 53,26; 53,29 p. 118.

(I „Enten – Eller“ var det æsthetiske Moment et Nærværende kæmpende med det Ethiske, og det Ethiske Valget ud deraf) VI A 41 p. 16.

(Forholdet mellem „Enten – Eller“ og „Stadierne“) VI A 41 p. 16–17.

(„Stadierne“ faae ikke saa mange Læsere som „Enten – Eller“, vække saa godt som ingen Opsigt) VI A 79.

([Henvisning til „Vexel-Driften“, om det at Alt er gratis]) VI A 87.

([Af G. T. Thomsens Magister-Afhandling „Om Lord Byron“ fremgaar det,

at han har læst „Frygt og Bæven“, „Begr. Angest“, „Enten – Eller“, men citerer dem ikke]) VI A 128.

([En Ulykkelig] raaber: hvad er Klokken, ... Svaret: Evighed ... benyttet etsteds [i „Ægteskabets æstetiske Gyl-dighed“]) VI A 135.

([„Enten – Eller“ omtalt i Forbindelse med „Stadierne“ i spredte Udkast til „Afsl. Efterskr.“, „Henblik til en sam-tidig Stræben i dansk Litteratur“]) VI B 41,10.

([Quidam] har ... i en høieste Form opnaaet, hvad Æsthetikeren i „Enten – Eller“ ... bad Guderne om [cf. den sidste Diapsalm]) VI B 98,53.

(Maaskee kunde her [Slutningen af „En Bøn til Corsaren“] tilføies de Ord, hvormed ... [„Post-Scriptum til „Enten – Eller“] ender) VI B 192 p. 269.

(Noget af det, der bidrog til at „Enten – Eller“ gjorde Lykke, var at den var det Første) VII, 1 A 92.

([„Enten – Eller“] er skreven, Rub og Stub, i 11 Maaneder ... Det meste af „Enten – Eller“ er kun skreven 2 Gange) VII, 1 A 92.

(at hver Afhandling i „Enten – Eller“ kun er Deel i et Hele, og saa „Enten – Eller“ heel en Deel i et Hele [fatter den samtidige Spidsborgerlighed ikke]) VII, 1 A 118.

(En Artikel [„Hvo er Forfatteren af Enten – Eller“] i „Fædrelandet“ [1843 Nr. 1162 (27. Febr.)] underskrevet A. F. ... (om „Enten – Eller“)) VII, 1 B 74.

(jeg er i „Enten – Eller“ lige saa lidt Assessoren som Skriftets Udgiver Victor Eremita) VII, 1 B 76 p. 270.

(Kategorisk seet forholder ... [„Skyldig? – Ikke Skyldig?“] sig saaledes til „Forførerens Dagbog“, at det netop begynder der, hvor Forføreren ender ... „at digte sig ud af en Pige“) VII, 1 B 83 p. 277.

(Forførerens Egoisme culminerer i den Replik til sig selv: „hun er min ...“ [Cit. fra „Enten – Eller“, „Første Deel“]) VII, 1 B 83 p. 277.

(Experimentet [„Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] er ... netop Det, der manglede i „Enten – Eller“) VII, 1 B 84 p. 277.

(Allerede medens jeg skrev „Enten – Eller“ havde jeg ... [„Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] i mente og der blev oftere henkastet et lyrisk Vink)

VII, 1 B 84 p. 277–278.

(At „Enten – Eller“ er udsolgt skriver Molbeck [o: Christian Molbeck] mig til (i en Billet af 29de April 47))

VIII, 1 A 84 p. 41.

([Christian Molbeck] veed ikke, at ... [„Enten – Eller“] er udsolgt for længere siden [end den 29. April 47])

VIII, 1 A 84 p. 41.

(Reitzel [har] allerede for to Aar siden [o: 1845] ... talt om et nyt Oplag [af „Enten – Eller“] ... det er mig, der forhindrer det) VIII, 1 A 84 p. 41.

([J. L. Heiberg] er selv en Skillings-Forfatter, og derfor maa holde over, at en stor Præstation overhovedet er Jadsk [cf. hans Artikel „Litterær Vintersæd“]) VIII, 1 A 164*.

(Da jeg begyndte at skrive „Enten – Eller“ ... havde jeg faaet ved et ulykkeligt Forhold til et andet Mske mit Livs Grund-Skade ... potenseret)

VIII, 1 A 422.

(Den Kategorie: „for Dig“ ..., hvormed „Enten – Eller“ slutter (,,kun den Sandhed, der opbygger, er Sandhed for Dig“) er just Luthers) VIII, 1 A 465.

(Man maa begynde med Hedenskabet. Saaledes begyndte jeg med „Enten – Eller“. Derved har jeg faaet Tiden med mig) VIII, 1 A 548.

(opmærksomme paa Problemerne ere Mskene blevne. De kan ikke blive mig qvit, just fordi de gik saa gladelig ... med til „Enten – Eller“) VIII, 1 A 548.

(En Forfatter-Virksomhed, som begyndte med „Enten – Eller“, søger her sit afgørende Hvilepunkt ... ved Alterets Fod) VIII, 2 B 115; 119 p. 220; 120; 121; IX B 63,14 p. 375.

(naar der lees meest af mig. Da siger jeg til mig selv, som hiin Æsthetiker i „Enten – Eller“ ... „dersom I vidste,

hvad I lee afl“) VIII, 2 B 193 p. 302. (jeg var den Gang [da Artiklen „Aabenbart Skriftemaal“ kom i „Fædrelandet“ 1842 Nr. 904 (12. Juni)] færdig med Manuscriptet til „Enten – Eller“) IX A 166 p. 79–80.

(saa kom J. L. Heiberg selv med sin fløsede og lapsede Anmeldelse af „Enten – Eller“ [cf. „Litterær Vintersæd“]) IX A 166.

(Nerven i min hele Forfatter-Virksomhed ligger egentlig her, at jeg var væsentlig Religieus, da jeg skrev „Enten – Eller“) IX A 175 p. 84.

(„Den bevæbn. Neutralitet“ ... skulde udkomme samtidig med 2det Oplag af „Enten – Eller“) IX A 212 p. 108.

(Det var min Plan, strax „Enten – Eller“ var udgivet at søge et Landsby Kald) IX A 213 p. 110; X, 5 B 217 p. 404.

(Jeg er ikke blevet religieus Forfatter, jeg var det: samtidig med „Enten – Eller“ fulgte „To opb. Taler“)

IX A 216 p. 112.

(Jeg begyndte med „Enten – Eller“ – og „To opb. Taler“; nu ender det med ... en lille æsthetisk Opsats [de fire Feuilleton-Artikler „Krisen og en Krise“ i „Fædrelandet“ 1848 Nr. 188–191 (24.–27. Juli)]) IX A 227 p. 124.

(i afgjørende Forstand havde jeg faaet de Tryk, der havde vendt mig fra Verden, førend jeg begyndte paa „Enten – Eller“) IX A 227 p. 124.

(Nu ... staae de dialektiske Standsninger saa tydelige: „Enten – Eller“ og „To opb. Taler“; „Afsl. Efterskr.“; 2 Aars opbyggelige Skrifter og saa ... [„Krisen og en Krise“]) IX A 228; 241 p. 135.

([Rasmus Nielsen] havde neppe forstaaet Betydningen af „Enten – Eller“ og „To opb. Taler“. Først længe efter ... forstod han det) IX A 229 p. 126.

(„To opb. Taler“ kom ganske rigtigt ... ikke samtidigt med „Enten – Eller“ [udkom 20. Febr. 1843], men nogle Maaneder efter [d: 16. Maj 1843])

IX A 241 p. 136; IX B 63,6 p. 361.

(Danmark er ... kun beregnet paa Een. Den Ene har jeg ... været fra det Øie-

blik jeg begyndte som Forfatter med „Enten – Eller“; og det er Danmarks Opløsning) IX A 479 p. 271.

(Siden jeg begyndte med „Enten – Eller“ er der ingen Literatur væsentlig udkommet) IX A 479 p. 271.

(„Enten – Eller“ maatte gaae forud [for det Religieus] at der maieutisk maatte begyndes med æsthetisk Productivitet ... for om muligt at faae Mskene fat) IX B 63,7 p. 362; 64 p. 377.

([Henvisning til] „Enten – Eller“ angaaende det ikke at ville være Digter [cf. Diapsalmerne: „Hvad er en Digter? ...“ og „Forgjeves strider jeg ...“]) IX B 63,7 p. 366.

([Henvisning til] „Enten – Eller“ ... om det Eftertryk som Ethikeren [lægger paa, at det er rigtigt ikke at ville være Digter; cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og det Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“])

IX B 63,7 p. 366.

([Om „Enten – Eller“ i hele Forfatter-Virksomhedens Bevægelse])

IX B 63,7 p. 366.

(her er det jeg svinger, og Stillingen hiin gamle fra „Enten – Eller“: jeg vil ikke være Digter som A siger i en Forstand [cf. 1ste Diapsalm] og som B billiger i en langt dybere Forstand [cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“]) X, 1 A 11 p. 9.

(Det er som der staaer i en Diapsalm [„Aldrig har jeg været Glad; ...“] i „Enten – Eller“ ... dersom nemlig disse Msker kunde tvinge mig til at gjøre Uret, ja da havde de faaet Magt over mig“) X, 1 A 36 p. 24.

(Dronningen [Caroline Amalie] sagde ... at hun havde læst en Deel i „Deres [SKs] Enten og Eller“, men hun kunde ikke forstaae det ... Christian VIII hørte strax Feilen) X, 1 A 42 p. 34.

(Den samme Indvending, i hvilken Assessoren i „Enten – Eller“ [cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“] ... gjør Tilværelsen selv mod En, naar

man vil gaae ud i de afgjørende religiøse Bestemmelser) X, 1 A 72 p. 55. (Jeg havde nu næsten besluttet Intet at udgive uden 2d Oplag af „Enten – Eller“) X, 1 A 74 p. 57.

(Endeligen kommer her et yderst Afgjørende. 2det Oplag af „Enten – Eller“ vil udkomme) X, 1 A 74 p. 59.

(Jeg havde jo tænkt mig at holde op allerede med „Enten – Eller“)

X, 1 A 79 p. 67; 138 p. 105.

([2det Oplag af „Enten – Eller“ blev averteret 1ste Gang i „Adresseavisen“ 1849 Nr. 111 (14. Maj)])

X, 1 A 79 p. 67*.

(Nu udkommer 2det Oplag af „Enten – Eller“; men til det vil just „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ svare)

X, 1 A 79 p. 67.

(„Forfærers Dagbog“ maatte gaae forud for at belyse „psychologisk Experiment“ [o: „Skyldig? – Ikke-Skyldig?"]) X, 1 A 88 p. 69.

(No 2 af „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“ [o: „De dialektiske Forhold: det Almene, den Enkelte, den særlig Enkelte“] ... indeholder jo ogsaa Forklaringen af „Forfærers Dagbog“)

X, 1 A 94 p. 73.

(der bør accentueres lidt i Retning af andet Oplag af „Enten – Eller“ ... vel at mærke en correct Modsætning til „Enten – Eller“. Dertil er „Tre Noter betr. min Forfatter-Virksomhed“ som beregnede) X, 1 A 116 p. 87.

(Bedre troer jeg ikke det kan naaes [at bringe Mildhed og Venlighed ind i mit hele Forhold] end ved andet Oplag af „Enten – Eller“ og „Tre Noter betr. min Forfatter-Virksomhed“)

X, 1 A 116 p. 88.

(2det Oplag af „Enten – Eller“ og de „Tre Noter betr. min Forfatter-Virksomhed“: saaledes tiltaler det mig)

X, 1 A 117 p. 89.

(Saaledes [at udregne: det Almene, den Enkelte, den særlig Enkelte] stillede allerede Assessoren i „Enten – Eller“ det med Hensyn til Exceptionen fra at gifte sig) X, 1 A 139.

(At lade andet Oplag af „Enten – Eller“ gaae ud ganske uden noget Ledsagende, gaar dog egentlig ikke an)

X, 1 A 147 p. 109.

(anden Udgave af „Enten – Eller“ er et afgjørende Point, (som jeg jo og oprindeligt har forstaaet det, og skrevet „Synspunctet“ til at udkomme samtidig dermed ...), det kommer aldrig igjen)

X, 1 A 147 p. 110–111.

([Om Udgivelsen af „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“ (No 1 i „Tvende ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“) i Følgeskab med 2det Oplag af „Enten – Eller“]) X, 1 A 149.

(Hvor mange Læsere har ikke „Enten – Eller“ havt – og ... hvor lidet er det ikke blevet „læst“!) X, 1 A 150.

(Hvad om jeg bag i andet Oplag af „Enten – Eller“ skrev: Efterskrift. Hermed tilbagekalder jeg dette Skrift ...) X, 1 A 192.

(Mskeligt talt var just nu Øieblikket [til at sige et Ord om mig selv og hele mit Forfatterskab], nu da anden Udgave af „Enten – Eller“ kommer)

X, 1 A 266 p. 176.

(det er sandt, at jeg „religiøs beslutet“ begyndte som Forfatter; men ... „Enten – Eller“, især „Forfærers Dagbog“ har jeg skrevet for ... at klare hende [Regine] ud af Forholdet)

X, 1 A 266 p. 177.

(Lader jeg dette Øieblik gaae forbi, saa er hele Productivitets Point og Stilling tabt, saa overvælder anden Udgave af „Enten – Eller“ det Hele)

X, 1 A 302 p. 203.

(hele Productiviteten efter „Enten – Eller“ er jo ikke hvad jeg oprindeligen har tænkt mig)

X, 1 A 309 p. 206.

(En Gang havde jeg tænkt at lade Skriftet „Kommer hid alle I som arbeide og ere besværede“ ledsage andet Oplag af „Enten – Eller“) X, 1 A 317.

([„Lilien paa Marken og Fuglen under Himlen“] ere bestemte til at ledsage andet Oplag af „Enten – Eller“ for at markere Forskjellen mellem hvad der by-

des med Venstre og ... med Høire) X, 1 A 351 p. 229; 549.

(Æsthetikeren deler Mskene i to Classer ... og viser, at det vilde være en Selvmodsigelse: at det skulde være Livets Bestemmelse at arbeide for at leve [cf. „Vexel-Driften“]) X, 1 A 377 p. 243.

(At afrunde Livet paa Ægteskabet, gjorde Ethikeren i „Enten – Eller“, men det hele Værk er ogsaa kun Moment i Stræben) X, 1 A 377 p. 243.

(Digterne her hjemme fik hver et Exemplar af [anden Udgave af] „Enten – Eller“ ... nu kunde jeg gjøre det ... thi Bogen er jo gammel og dens Crisis forbi) X, 1 A 402.

([Angaaende Overbeviisning og Grunde] har Æsthetikeren i „Enten – Eller“ paa sin Viis Ret [cf. Diapsalmen „Skulde noget Mske føre en Dagbog ...“]) X, 1 A 481 p. 307.

(Da jeg begyndte som Forfatter af „Enten – Eller“, havde jeg vistnok et langt dybere Indtryk af Chrstd.s Forfærdelse end nogen Geistlig) X, 1 A 541 p. 344.

(for at gjøre Lykke i Verden blev jeg ikke Forfatter – o, jeg hadede mig selv, da jeg begyndte med „Enten – Eller“) X, 2 A 104 p. 80.

(et godt Thema til en Prædiken, de Ord ... i „Enten – Eller“ [om det at handle ilde og det at lide Straf; cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“]) X, 2 A 115.

([At Martensen paa Prent ansaae min Taushed for ideal Sindssvaghed kan blive ham farligt] ligesom hine lapsede Ord af J. L. Heiberg om „Enten – Eller“ [i „Litterær Vintersæd“]) X, 2 A 118 p. 90.

(Da jeg havde udgivet „Enten – Eller“: da havde jeg ... gjort den meest glimrende Lykke, jeg havde det i min Magt at continuere) X, 2 A 560 p. 403.

(Hvilken forkeert Sving af mig, hvis min Stræben var ligefrem, efter „Enten – Eller“ at anbringe „To opb. Taler“, som blot kunde virke forstyrrende) X, 2 A 560 p. 403.

(naaet et Hvilepunkt; Positionen afgjort seirrig taget ved „Enten – Eller“, og bevaret uforandret)

X, 2 A 589 p. 420.

(Da jeg forlod ... [Regine] begjærede jeg af Gud Eet, at det maatte lykkes mig at skrive og blive færdig med „Enten – Eller“) X, 5 A 146 p. 151.

(„Forfærders Dagbog“ var jo for at støde fra [i Forhold til Regine]) X, 5 A 146 p. 151; 149,18; 149,19 p. 165.

(I den Tid, da jeg læste Correctur af „Enten – Eller“ og skrev de opbyggelige Taler havde jeg saa godt som ingen Tid til at gaee paa Gaden)

X, 5 A 153 p. 179.

([Exemplar af „Enten – Eller“ fra 1843 med Levins Haand forsynet med Rettelser; paa Titelbladet til „Første Deel“ Rettelser med SKs Haand])

X, 5 B 1.

(Jeg ønskede 6 Exemplarer paa tyndt Velin) X, 5 B 2.

([Tre Første-Correcturer til „Enten – Eller“, anden Udgave, „Første Deel“ med Rettelser]) X, 5 B 3.

(hvad jeg gjennemgik for Agonier i Anledning af Udgivelsen [af „Forfærders Dagbog“], fordi min Tanke var ..., at hidse alle Mskers Forbittrelse mod mig) X, 5 B 149,19 p. 165.

(Dette [ligefrem Meddelelse betræffende og om min Forfatter-Virksomhed] har jeg ønsket ... sige Dig [min Læser] og just nu, da jeg ... vil træffe sammen med mit Første: anden Udgave af „Enten – Eller“)

X, 5 B 168 p. 360–361; 211 p. 393.

(Det ligefremme Religieuse var fra Først af tilstede; thi „To opb. Taler“ 1843, ere jo samtidige med „Enten – Eller“) X, 5 B 191 p. 377.

(Jeg har ... ved anden Udgave af „Enten – Eller“ ... villet give Læseren ... dette Syn for min Forfatter-Virksomheds Tanke)

X, 5 B 191 p. 377–378; 214 p. 402.

([Om „Enten – Eller“ i den Bevægelse, Forfatterskabet beskriver])

X, 5 B 201 p. 382.

(Da jeg begyndte paa „Enten – Eller“ forstod jeg dybt, at jeg væsentligen tilhørte det Religieuse)

X, 5 B 208 p. 390; 214 p. 399.

(Dette er een Tanke, dette Sammenhæng fra „Enten – Eller“ til Anti-Climacus, Religieusitetens Tanke i Reflexion)

X, 6 B 4,3 p. 15.

(Forordet [til Rasmus Nielsens „Evangelietroen og den moderne Bevidsthed“] erindrer lidt for stærkt om Victor Eremitas Forord til sit „Enten – Eller“)

X, 6 B 84 p. 91.

(Denne hele Literatur er da heller ikke, med Undtagelse af „Enten – Eller“, blevet anmeldt) X, 6 B 145 p. 198.

(i hele „Enten – Eller“ er der ... ikke een eneste Stavelse, der kan fornærme ham ... : dog Prof. Heiberg ... [maatte i „Litterær Vintersæd“ gøre] det latterligt, at det var saa stor en Bog)

X, 6 B 171 p. 261.

(kan sige om mig selv som der staaer i „Enten – Eller“: jeg er et Gaadefuldt Væsen paa hvis Pande staaer Enten – Eller [cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“]) X, 6 B 236 p. 395.

([for „Enten – Eller“ maatte jeg opdrages] derfor ... siger Assessoren til det unge Mske: naar jeg seer Dig ... tænker jeg paa en utilkjort Hest, men jeg seer ogsaa den Haand der holder Tømmen [cf. „Ægteskabets æsthetiske Gyldighed“]) X, 6 B 236 p. 396.

([Om det Assessoren i „Ligevægten mellem det Æsthetiske og Ethiske i Personlighedens Udarbeidelse“ siger om Qvinden]) XI, 1 A 164.

(mit Liv ... [er] som en Nat (saa hiint Ord i „Diapsalmata“ [cf. Diapsalmen: „Mit Liv er som en evig Nat ...“] ... ganske passer))

XI, 2 A 21 p. 22.

(et Slags stolt Ord om mig selv, at Guderne vilde sagt: „det Mske forstaaer dog at haandtere det Latterlige ... fordi vi have holdt ham hvad vi ... lovede“ (cfr. ... sidste Diapsalm))

XI, 2 A 299 p. 303.

(Mynster sendte Reitzel „Enten – Eller“ tilbage, men forlangte den dog nogen Tid efter) XI, 2 A 419 p. 409.

([Om Frater Taciturnus' Begrænsning af det Ord i den sidste Diapsalm om altid at have Latteren paa sin Side (cf. Artiklen „Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Forretning“])

XI, 3 B 9 p. 21.

(tænk Dig Biskop Mynster sige om Mandagen „jeg døer daglig“: og forlanger ikke mere for at naae ... „at have Latteren paa sin Side“ [cf. sidste Diapsalm]) XI, 3 B 51 p. 99.

(At det er Latteren der skal bruges [mod Christenhedens Sandsebedrag] – derfor det Ord [„at have Latteren paa sin Side“] i ... den sidste Diapsalm)

XI, 3 B 55.

(opfyldes mig betræffende et Ord [om det at angribe og at forsvare], som Assessoren i ... [„Ægteskabets æsthetiske Gyldighed“] siger til det unge Mske)

XI, 3 B 111 p. 184.

„Enten – Eller, af Victor Eremita“ se Ko-

foed-Hansen, Hans P.

„Hvorledes behandler „man“ Enten– Eller?“

se „Enten – Eller“.

„Post-Scriptum til „Enten – Eller““ se

„Enten – Eller“.

„Mit Program: Enten – Eller“ ([Udkast til Program-Erklæring i Øieblikssriden])

XI, 3 B 54–58 p. 102–108.

Enthusiasme (min Opgave ... : i reen intellectuel E. ganske at tilhøre den Opgave, at gøre det tydeligt, hvad Chrstd. er)

X, 4 A 560 p. 379.

Enthymema (Slutning – E. – Beslutning.

En Trilogie) VI A 33; VI B 13.

(E. er en rhetorisk Syllogisme)

VI C 2 p. 299.

Entstehen ([Om E. (Nichts i Seyn) og Vergehen (Seyn i Nichts) i Optegnelser fra Werders Forelæsninger over „Logik og Metaphysik“]) III C 30 p. 269.

„Entwicklung des Paulinischen Lehrbegriffs in seinem Verhältnisse zur biblischen Dogmatik des Neuen Testaments“ se Usteri, Leonhard.

Epaminondas ([Sammenligning med E. i en

Optegnelse til „Det antike Tragiske Reflex i det moderne Tragiske“) III B 179,40.

(en Pii i E. Hjerte [i foreløbig Udarbejdelse til „Adskilligt om Ægteskabet mod Indsigelser“) V B 190,20.

Ephemært (visseligen ikke noget E. jeg vil [eller har villet] ... det var og er noget Evigt: ved Idealerne – mod Sandsebedragene) XI, 3 B 246,3.

„Der Brief Pauli an die Epheser erläutert und vertheidigt“ se Rückert, Leopold I. *Epicurismus* ([E. omtalt i Optegnelser paa Grundlag af „Aristoteles Dichtkunst“, ... übrs., ... v. M. C. Curtius]) IV C 120.

„*Epicoene; or, the Silent Woman*“ se Jonson, Ben.

Epictet se *Epiktet*.

Epicur ([E. om Frygten for Døden, cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie, ...“ Af det Græske ovrs. ... ved Børge Riisbrigh]) IV B 1 p. 129.

([E. om at det at tvivle er en Erkjendelses Akt, cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie, ...“) IV B 13,7; 13,22.

(E. har hævet Modsigelsens Grundsætning; hans Strid med Crysippus. cfr. „Herrn G. W. Freyherrn von Leibnitz Theodicee, ...“ von J. C. Gottscheden]) IV C 34.

([At en ligegyldig Villie er en Chimaire tilstaaer ogsaa Bayle mod E. [cf. „Herrn G. W. Freyherrn von Leibnitz, Theodicee ...“) IV C 39.

([Cit. af E. fra Senecas Breve])

X, 3 A 29; 35.

([E. om Døden, cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie, ...“) X, 4 A 60. (Distinction betræffende Stoicisme og E.: ogsaa E. anpriser men han angiver et hvorfor? ∴ Dyden er ham ikke det i og for sig værende) X, 4 A 474 p. 296. (nil beatum nisi quietum, E. [cf. Ciceros „De natura deorum“])

X, 4 A 563*; XI, 1 A 76*; XI, 2 A 353.

Epicuræer (som E. [siger A]) ... Al Nydelse ligger i Fremstillingen, fremkald den og Du eier Nydelsen) III B 180,13.

([Om Forskjellen mellem hvorledes en

E. og en Stoiker foredrager den Leve-regel: at faste]) X, 5 A 57 p. 59–60.

(E. bestemmer Dyden endelig teleologisk ∴ i Retning af at nyde Livet, for at nyde Livet) X, 5 A 62 p. 69.

(E. vil ikke bryde med Lysten men forædle den) X, 5 A 62 p. 69.

([Cit. af en E. fra Thomas Moores „Epicuræeren. En Fortælling“ ... ved I. C. Magnus]) X, 5 A 65 p. 72.

(en verdslig klog, nydelsessyg, kunstnerisk begavet E. [Mynster] ... behøvedes til Kirkestyrer) XI, 1 A 198 p. 157.

(Mynster var ... E.) XI, 3 B 82 p. 128.

„*Epicuræeren. En Fortælling*“ se Moore, Thomas.

Epicuræiske, det (Det E. forholder sig altid til den gamle epicuræiske Sætning: nil beatum nisi quietum) X, 4 A 563.

Epicuræisme (Theisme er kun Modsætning til Atheisme, naar man derved forstaaer et System, der aldeles nægter f. E. E.) III C 27 (i Bd. XIII p. 308).

(Der er en Art christelig Sentimentalitet som blot er raffineret E.) VIII, 1 A 392. (Luthers Lære om Troen ... er blevet et Skalkeskjul for lutter Hedenskab og E.) X, 1 A 213.

(Forskjellen mellem E. og Stoicisme: at ville forædle ... Nydelsen, Lysten – og ubetinget at bryde med den) X, 5 A 53. (den officielle Forkyndelse er E.)

X, 5 A 62 p. 69.

(Falsknerie ..., at lade som var det Chrstd. man lærte og havde, medens det er ... blødagtiggjort Sentimentalitet og raffineret E.) XI, 1 A 14.

(den farligste Art af E., hvor Nydelse af dette Liv bliver – Gudsdyrkelse)

XI, 1 A 149 p. 114.

(Chrstd. maa ansee denne eudaimonistiske protestantiske, især den danske E. for Gift) XI, 1 A 165.

(den nydelsessyge verdslige E. ... vilde erklære Chrstd. ... for den rædsomste Blaserethed) XI, 1 A 294.

(den gavtyveagtige List, ved hvilken Slægten har søgt at ... vende [Chrstd.] i E.) XI, 1 A 546.

([Verden vil have Chrstd.] forkyndt som

E., i Retning af raffineret E.) XI, 2 A 67.
(Den orthodoxe Kirke ... tillader sig at fuske [Chrstd.] ind i E.) XI, 2 A 119.
(At kunne fremstille [at Sandheden har maattet lide], eller at høre at læse det fremstillet ... er: E.) XI, 2 A 136.
(Naaden er ikke, at dette Liv skal være en E.) XI, 2 A 223.

Epigram ([„Enten – Ellers“] Tilblivelse er dog det fyndigste E., jeg har skrevet over en vrøvlevoren filosofisk Samtid) IV A 45.

(jeg realiserer et E. over Mskene)
VII, 1 A 106 p. 54.

(et E. ... for, at man nuomstunder ikke mere skriver Bøger for Evigheden)
VII, 1 A 218.

([Adler er] et E. over Tiden)

VII, 2 B 235 p. 22.

(Mag: Adler som E. over Nutidens Christenhed)

VII, 2 B 235 p. 218–30; 265,11.

(et E. over den nyere Tids Timelighed, at den eneste Anvendelse man nu veed at gøre af Eensomheden er en Straf)
VIII, 1 A 40.

(Min hele Existens er Opvækkelsens E. Derfor maa jeg netop af yderste Evne arbeide for at staae ene) VIII, 1 A 549.

([Om Friheden i vor Tid]) X, 4 A 99.

([Om det at fødes som Christen i Christenheden]) X, 5 A 107.

([Om det at fælde Taarer over noget som er Løgn Altsammen]) X, 5 A 110.

(Chrstd. er perfectibel! – Det gaar fremad! – Nu er det naaet, det Fuldkomne!) X, 5 A 111.

(Vi ere Alle Præster) X, 5 A 111.

(Overveelse) X, 5 A 112 p. 123–124.

(„Fører denne Vei til London?“ „Ja, naar De vender Dem om, thi De gaar fra London“) X, 5 A 113 p. 124–125.

Epigrammatiske, det (det E.: da han [Adler] er kommen det at blive Christen noget nærmere, bliver [han] afskediget)

VII, 2 B 235 p. 219; 241,8.

Epiktet (Det jeg nærmest vil indvende mod [E.] er: man mærker paa ham at han er en Slave ... derved opdager han Stoicismens Stolthed) X, 3 A 643.

([Cit. fra „Epiktets Haandbog“. Af det Græske ovrs. ... af E. Boyel])
X, 3 A 643.

([Bemærkninger til og Cit. fra „Arians Unterredungen Epiktets mit seinen Schülern“, übrs. v. J. M. Schulz])
X, 4 A 409.

([Om E.s Betydelighed i Forhold til Antonin]) X, 4 A 576.

(E. ... forstod at anprise Stoicisme ... Dog advarer han tillige mod ... ikke at indlade sig derpaa, hvis man ikke heelt vil det) XI, 2 A 16.

„*Epiktets Haandbog*“ se Boye, Engelbert og Epiktet.

„*Arians Unterredungen Epiktets mit seinen Schülern*“ se Epiktet og Schulz, J. M.
Epikur se *Epicur*.

„*Epimenides auf Kreta*“ se Heinrich, Karl F.

Epimetheus ([E. spørger Zeus, om han skal uddele Evnen til at skelne mellem Godt og Ondt, cf. Platons „Protagoras“])
V B 56,7.

episk (naar Heiberg ... meente at finde Treheden: lyrisk – episk – lyrisk-episk (dramatisk), har han Ret) I A 225.
(den evige Jøde [maa opfattes] episk)
I C 58.

Episke, det (Digtekunstens Historie synes at tyde paa en Begyndelse med det episke) I A 225.

(det E. ligger i Continuiteten)

IV C 123.

Episode ([Om den E. Poul Møller har lagt ind i sin Afhandling „Tanker over Muligheden af Beviser for Mskets Udødelighed, ...“]) II A 17.

„*Episode af „Forførerens Dagbog*““ se „*Enten – Eller*“.

Επιστημη ([Om πίστις og επιστημη])
X, 4 A 635 p. 449–450.

„*Epistola ad Ephesios*“ se Ignatius.

„*Epistolae ad Lucilium*“ se Seneca, Lucius A.

„*Epistolae catholicae Graece perpetuum annotatione illustrate*“ se Pott, D. I.

Epoche (At der skulde være E. i Christenheden) XI, 2 A 38 p. 41–43.

ἐποχή ([Om ἐποχή og ἀφασία hos de gamle

Skeptikere, cf. „Diogen Laërtses filosofiske Historie, . . .“ ved B. Riisbrigh) IV B 10,17; 13,21.

Epos (Afarter af E.: Idyll, Læredigt, Roman [Exerpt fra Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“) III C 34 p. 271. ([Om „det uendelige E.“, cf. Schellings „System des transcendentalen Idealismus“) IV A 185.

Erasmus Montanus ([E. M.] har Ret og ligger under for Massen) I A 333 p. 149. (Naar E. beviser at Nille er en Steen, saa seer man comisk hvor afmægtig Syllogismen er) VI A 118.

„*Erasmus Montanus*“ se *Holberg, Ludvig*.

Erasmus af Rotterdam ([Om E.s Forhold til Luther i Exerpter og Referater af P. Marheineckes „Geschichte der teutschen Reformation“) I C 1 (i Bd. XII p. 11).

([Cit. fra „Desiderii Erasmi Roterodami *Μωρίας ἐγκώμιον* sive Declamatio in laudem stultitiae“) IV A 32; X, 4 A 332.

([Cit. fra et Brev af E. til Zwingli; cf. „Hamann's Schriften“) X, 3 A 69.

([Om E.s Syn paa Forholdet mellem Forstands-Beregning og Troes-Handling]) X, 3 A 538 p. 356.

„*Leben des Erasmus von Rotterdam*“ se *Müller, Adolf*.

„*Die Erdkunde im Verhältniss zur Natur und zur Geschichte des Menschen*“ se *Ritter, Carl*.

Erdmann, Johan E. ([Om E.s Brug af Gen. 3,22 i Afhandlingene „Ueber den Begriff des Sündenfalls und des Bösen“) II A 90.

([Om E.s Udvikling om og Opfattelse af religiøs Ironie i „Vorlesungen über Glauben und Wissen als Einleitung in die Dogmatik und Religionsphilosophie . . .“) II A 193.

([Om Bibel-Fortolkning og Fortolknings-Princip i „Vorlesungen über Glauben und Wissen . . .“) II C 16.

([Excerpter paa Dansk af og Commentarer til „Vorlesungen über Glauben und Wissen . . .“) II C 38–49 p. 349–359; (i Bd. XIII p. 141–158).

([„God. Guil. Leibnitii Opera philoso-

phica quae extant Latina Gallica Germanica omnia“. Ed. . . . J. E. E.])

IV A 12; 22*; 26; 30*; 44; 76*;

X, 2 A 328 p. 240*.

(„Versuch einer wissenschaftlichen Darstellung der Geschichte der neuern Philosophie“) IV C 8.

erectioris ingenii (disse [med Sands for det Majestætiske] udstyrede Individualiteter . . .: dele sig i to Classer. Den ene er higende . . . Den anden er lidende . . .) XI, 2 A 124.

Eremit (E. i Livet . . . styre i det høieste en Casus f. E. O! me miserum)

II A 168.

(vistnok har Den Ret mod E.s Flygten af Verden, Den, der bliver i Verden for at lide for Sandheden)

X, 2 A 326 p. 239.

Victor Eremita se *Victor Eremita*.

Erfarings (det gjælder om at finde en Sandhed, som er Sandhed for mig . . . Da først faaer Msket en indre E.)

I A 75 p. 53.

([Om Kants Forstaaelse af E. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“) II C 20 p. 332.

([Om Lockes Forstaaelse af den ydre, sandselige E. som Kilden til al Erkjendelse i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 284).

([Om Kants Udvikling af det at have en Anskuelse forud for al E. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 285).

([Commentar til Erdmanns Forstaaelse af E. i hans „Vorlesungen über Glauben und Wissen . . .“) II C 46 p. 355–356.

(at gøre E. i Modsætning til en apriorisk Erkjendelse) III A 9.

([Om E. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“) III C 27 (i Bd. XIII p. 277).

(Hvad det er at ville gøre E. over Ev: om Nicodemus [Johs. 3,1 ff.]

III C 13 p. 256–258; 21.

(Var der ikke noget Høiere til end E.,
saa vilde den gjøre [et Mske] gal)
IV A 46.

(Hvad lærer jeg af E.? Intet, ell. en blot
numerisk Viden) IV C 75.

(vor Tid som ellers er ivrig for E. ...
gjør en Undtagelse i Forhold til Chrstd.)
X, 5 A 76.

Erfarne, den ([Om Forskjellen mellem den
E.s og den Uerfarnes Tale])
X, 6 B 35,2.

Ergismus ([Referater og Excerpter af K. H.
Sacks „Christliche Polemik“])
II C 60 (i Bd. XIII p. 179).

erhverve ([Om det at erhverve i Ubenyttede
Optegnelser til A's Papirer])
III B 180,9.

Erhvervelse (Aands-Loven for al Besid-
delse: Kun i E. er Besiddelsen)
X, 4 A 486.

Erigena, Johannes Scotus ([Cit. fra „De di-
visione naturae“]) II A 797.

([Om J. S. E. i Referat af „Die christ-
liche Lehre von der Versöhnung in ihrer
geschichtlichen Entwicklung ...“ v.
F. C. Baur]) II C 32.

erindre ([Regine] vidste godt, at naar jeg
først kom til at erindre saa er Fanden
i Papirerne) III A 178.

(Jo mere et Mske formaaer at erindre
... desto guddommeligere bliver hans
Liv) IV A 82.

(Grækerne – hvorledes de humanit erin-
drede [hvad det er at være Mske])
VIII, 2 B 81,3.

„Hvad der evigt lader sig erindre?“ se
„Øieblikket“, Nr. 8.

Erindren ([Om E. hos Grækerne i Mod-
sætning til Gjentagelsen i Optegnelser
til „Gjentagelsen“])
IV B 111 p. 272–273.

Erindring (E. om noget Urigtigt [kan plud-
selig springe frem i Bevidstheden])
1 A 254.

(al Viden er E. [cf. Platons „Phaidon“
og „Menon“]) III A 5 p. 7.

(E. om hende myrder mig [A; cf. „Det
antike Tragiskes Reflex i det moderne
Tragiske“]) III B 179,41.

([Optegnelser til Diapsalmen „For mig

er der intet farligere end at erindre“])
III B 179,46.

(Det gudd. Ebenbilds Gegenwart ist
Erinnerung [i Referat af Marheinekkes
Forelæsninger over „Dogmatisk Theo-
logie med særligt Hensyn til Daubs
System“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 207).
(Idee: E. af mit Liv af Nebucadnezar,
forhen Keiser, siden en Oxe. Udgivet
af Nicolaus Notabene) IV A 119.

(E. er en besværlig Trøster) IV A 188.
(en Gjentagelse i Bevidstheden ... E.)
IV B 1 p. 150.

(det at jeg har det [jeg har seet] i E. er
en Idealitetens Bestemmelse, det er ikke
mere til) IV B 12 p. 174.

(Den, der gik ud i Verden, og Intet
eiede uden en dyrebar E. ... en saadan
E. skal blive for ham det Evige) V A 55.
(i den socratiske Tænkning blev E. Be-
viset for Sjælens Udødelighed)
V B 3,13.

(med Hensyn til alle Immanentsens Pro-
blemer gjelder E., det er altsammen til
i ethvert Mske kun veed han ikke af det)
V B 40,11 p. 93.

(E.s Green er ... et Dommens Sværd)
V B 116,2.

([Om Forskjellen mellem E. og Hukom-
melse i Udarbeidelse til „In vino veri-
tas“, Forerindring])
V B 155–160 p. 265–275.

(E.s ulykkelige Elsker [en af Deeltagerne
i Gjestebudet i „In vino veritas“])
V B 172,1.

(Alt ... Nærværende hidser Critiken,
men E. afvæbner den) VI A 90.

(Idag gik der en E. mig anklagende
forbi) VII, 1 A 6.

(Efteraaret er: ... E.s Tid)
VII, 1 B 205; 210.

(hvad E. har tilberedet, hvad den serve-
rer, er delicios) 210.

(Den Dødes E. er i Velsignelse)
VII, 1 B 225.

(Nydelse tager sig slet ikke ud for E.)
VIII, 1 A 236.

(jeg bærer i en bekymret Bevidsthed ...
tunge, tunge E.) VIII, 1 A 554.

(Det vil tage sig bedst ud for E. ...

Det, som de Medlevende i Nu'et ansee for Tab) VIII, 1 A 594.
 (Thema til en Fredags-Tale ...: 1) Glemsel (for Dine Synder ...) 2) E. (af Christi Kjerlighed ...) X, 2 A 597.
„Erindringer af Pseudonymernes Liv. Et Indlæg i Øieblikkets theol. Strid“ ([Optegnelser til en aldrig publiceret Artikel polemisk vendt mod Martensens „Dogmatiske Oplysninger“]) X, 6 B 137 p. 184–189.
„Erindringer fra min Barndom og Ungdom“ se Hostrup, Jens C.
Erindringstale ([Om Martensens E. over Biskop Mynster]) XI, 3 B 89 p. 136–138; 91 p. 144–146.
„Was ich erlebte. Aus der Erinnerung niedergeschrieben“ se Steffens, Heinrich.
„Erinnerungen an Karl Daub“ se Rosenkranz, Karl.
Erinnys (et mærkeligt Prædikat til E: *μνημονες Επισμντες*) X, 1 A 261.
erkjende (Bibelen bruger at troe og at erkjende iflæng, og forstaaer derved den aandelige Besiddelse af Sandhed) II C 38–43 (i Bd. XIII p. 154).
 (den chr: Sætning, at jeg erkjender i samme Grad som jeg selv er kjendt) IV C 50.
 (man kan kun kjende Gud ... i Forhold til som man erkjender, at man er kjendt) VIII, 1 A 30.
 (jeg agter at foredrage: at det at erkjende ethisk og ethisk religiøs Sandhed er eksistentielt at reduplicere det Erkjendte) VIII, 2 B 88 p. 177.
 (i vor Tid ... vræles der blot paa at erkjende og erkjende, men den ethiske Forvandling ... ansees for overflødig) X, 3 A 609 p. 398.
Erkendelige, det (den Fundamentalsandhed, at Alt E. kun ved sig selv gjør sig erkjendelig [i Excerpter af Baaders „Vorlesungen über speculative Dogmatik“]) I C 33 (i Bd. XII p. 139).
 (det videnskabeligt E. er det Nødvendige, det Evige [cf. Aristoteles „Ethica Nicomachea“]) IV C 23.
Erkendelse (igjennem [E.s Imperativ] lader der sig virke paa Mskene, men da maa

den levende optages i mig) I A 75 p. 54.
 (Saavel paa Forlystelsernes bundløse Hav har jeg forgyeves søgt en Ankerplads som i E.s Dybder) I A 75 p. 56.
 (den feilagtige Anskuelse ... af E. og dens Resultater, idet man taler om de objective Resultater) I A 77.
 (Chrstd. statuerer Mskets E. som mangelfuld formedelst Synd) I A 94 p. 66.
 ([Om Grunden til E.s Mangelfuldhed]) I A 102.
 (Nødvendigheden at holde paa Nationaleiendommeligheden i E.) I A 112.
 ([Om den egentlige E.s Mangelfuldhed og det Abstractes Fuldendthed]) I A 160.
 ([Om E.s Imperativ i Excerpter af Baaders „Vorlesungen über speculative Dogmatik“]) I C 33 (i Bd. XII p. 138).
 (Det E.s Moment som den tilkommende Salighed ... maa indeholde, træder ... frem Eph. 1,21) II A 149.
 (al E. er ligesom Aandedraget en respiratio) II A 302; 524.
 (den pietistiske Udvikling gjorde gjeldende, at der gives en Mængde E.s Adiaphora) II A 306 p. 129.
 (Det Phantasiebillede som Sjælen ... fordrer for at fastholde sin Gjenstand ... forsvinder, naar den sande E. træder til) II A 390.
 ([Om Tertullians] Foragt for ethvert E.s Moment, forsaavidt det er reent mskeligt) II A 467.
 (Philosopherne mene, al E. ... er Noget, Mskheden selv producerer) II A 523.
 (E. af dette Høiere er naturligviis stykkeviis, cfr. Johs. 16,16) II A 525.
 (den mskelige E. har dog objektiv Realitet) II A 526.
 ([Den mskelige E. er] beskrænket ... saa længe vi leve i den jordiske Existents status constructus) II A 527.
 (Beskrivelsen af den mskelige E., som den var før Chrstd., findes Mark. 7,31–37) II A 550.
 ([Om E.s Theorie hos Jacobi, Fries og Eschenmayer]) II A 592.
 (selve E.s Act er [for Schelling] det høieste Punkt af det Absolute [i Referat

af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 315).
 ([Om E. hos Hegel i Excerpt af C. H. Weisses Afhandling „Die drei Grundfragen der gegenwärtigen Philosophie“) II C 50 p. 360.
 (Hegel afslutter ... den Udvikling, der tog sin Begyndelse med Kant og var rettet mod E.) III A 3.
 (det Opbyggelige ... er en Side af E. der ikke bør oversees) III A 6.
 (Troens aprioriske Karakter kan dels opfattes fra E.s Side ..., dels fra Gjerningens Side) III A 36.
 (den E., der fører til Salighed, og den Salighed, der fører til Sandheds-Erkjendelse, har hidtil været mig en Hemmelighed) III A 44.
 (For at E.s Ret skal have sin Gyldighed maa man vove sig ud i Livet ... først da faaer E. sin sande Tinglæsning) III A 145.
 (Sandheds E. er jeg vel kommen til men ikke til Salighed [Optegnelse til Diapsalmen „Til Sandheds E. er jeg maaskee kommen ...“) III B 179,53.
 (Den egentlige E. kommer fra Tanken og fra Guds Tanken [i Referat af Marheinekkes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 222).
 ([Om Forholdet mellem Begreb og E. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 255).
 (I Selv-Reflexionen er E. viledt, den kan ikke standses ved sig selv) IV B 2,12.
 (Tvivlen beseires slet ikke ved E.) IV B 5,13.
 (Om E. kan bedrage?) IV B 10,6; 13,5.
 (om [Tvivlens Mulighed] er en E.s Akt ell. en Villiens Akt) IV B 10,11; 10,16; 13,5.
 ([Johannes Climacus begynder at tvivle] om sig selv. a) Sandsning. b) mathematisk E. c) filosofisk E. d) religiøs E.) IV B 13,14.
 (Tvivlen fremkommer ... ved at bringe

Realiteten i Forhold til Idealiteten, dette er E.s Virks[omhed]) IV B 13,18 p. 177-178.
 (Plato og Aristoteles vedkjender sig, at ... E. kan ikke bedrage) IV B 13,22; 15,11; 40,14.
 (Spørgsmaalet er, om E. accentueres først ell. sidst [i Chrstd.]) IV C 86.
 (Plato [cf. „Theaetetus“] og Aristoteles [cf. „Hermeneutica“ og „De anima“] vedkjender sig, at Sandsningen og E. kan ikke bedrage) V B 15,11; 40,14.
 (al E.s Slutning er en enchainement (Leibnitz)) V B 15,12.
 ([Pascal om Forholdet mellem E. af det Guddommelige og af det Mskelige; cf. Neanders „Ueber die geschichtliche Bedeutung der pensees Pascals ...“]) X, 3 A 609 p. 398.
 (Hvor Mange vare der, som kunne holde ud at ville trænge dybere ind i en E. ... som maatte gøre dem ulykkelige) XI, 1 A 475 p. 366.
 (hvor E. er givet, der bliver det Sande criminelt) XI, 2 A 85 p. 87.
 (Villie - E. (Christenhed)) XI, 2 A 86 p. 90-93.

Erkjendelse, analytisk (Den analytiske E.s Periode [i Excerpter af K. Rosenkranz „Encyclopädie der theologischen Wissenschaften“, Kirkens dogmatiske Historie]) II C 61 (i Bd. XIII p. 191-192).

Erkjendelse, apriorisk ([Om apriorisk E. hos Kant i Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 19 p. 330.

(at gøre Erfaring i Modsætning til en apriorisk E.) III A 9.

Erkjendelse, christelig ([Om Grundtvigs Syn paa den christelige E.s Udvikling]) I A 62.

Erkjendelse, objektiv ([Om den objektive E. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 329).

Erkjendelse, filosofisk (Den filosofiske E. er først færdig i Systemet ... [derfor] bliver det kun ved Formen) I A 253.

Erkendelse, subjektiv ([Om den subjektive E. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 329).

Erkendelse, syntetisk (Den syntetiske E.s Periode [i Excerpter af K. Rosenkranz „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“, Kirkens dogmatiske Historie]) II C 61 (i Bd. XIII p. 192–193).

Erkendelse, systematisk (Den systematiske E.s Periode [i Excerpter af K. Rosenkranz „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“, Kirkens dogmatiske Historie])

II C 61 (i Bd. XIII p. 193–194).

Erkendelses-Eenhed ([Om E.s-E. af to Momenter]) II A 461.

Erkendelseslære (Alt er Nyt i Christo. dette vil blive mit Standpunkt for en speculativ chr: E.) III A 211 p. 87.

Erkendelsesprincip ([Om E.s Udvikling i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 329–330).

([Om det christelige E. i Catholicismen og Protestantismen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 36–39).

Erkjenden (hiin Livs-Ironie ... byder den sande E. at begynde med en Ikke-E. (Socrates)) I A 75 p. 57.

(al E. er ligesom Aandedraget en respiratio) II A 302.

(Den interesseløse E., med Tvivlen begynder ... Spørgsmaal om min Interesse) IV B 10,15.

(Al E. beroer paa Identiteten af det Erkjendende og det Erkjendte [i Excerpt af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 376.

(Den interesserede E. og dens Former) IV C 99.

(al E. beskæftiger sig enten med Læren ell. med en historisk Viden om Læreren) V B 12,4.

(Philosophien faaer en Begyndelse i Erkennen als selbst-Erkennen [cf. J. H.

Fichtes „Grundzüge zum Systeme der Philosophie“) V C 2.

([Om den mskelige E.])

VIII, 1 A 11.

Erkjenden, christelig (Al christelig ... E. er ikke hvad den er, naar den er udenfor sin Situation) X, 1 A 610.

Erkjenden, ethisk (al ethisk E. er ikke hvad den er, naar den er udenfor sin Situation) X, 1 A 610.

(Man tragter efter E. ... man erhverver den – og see man har fanget sig selv ... dette gjælder da kun om ethisk og ethisk-religieus E.) X, 2 A 93.

Erkjenden, eksistentiel (I Forhold til al eksistentiel E. gjælder det ... om, at faae Situationen tilveiebragt) X, 2 A 284.

Erkjenden, systematisk (Tvivlen ligger i Interessen, og enhver systematisk E. er interesseløs) IV B 1 p. 149.

Erkjendte, det (det at erkjende ethisk og ethisk religieus Sandhed er eksistentiel at reduplicere det E.)

VIII, 2 B 88 p. 177.

„En Erklæring“ se „En Erklæring og Lidt til“.

„En Erklæring og Lidt til“ (Ønske foranlediget ved en literair Ubehændighed i Berlingske Tidende No [108]; [Udarbejdelse til Artiklen „En Erklæring og Lidt til“, trykt i „Fædrelandet“ 1845, Nr. 1883 (9. Mai)]) VI B 184 p. 254–258.

(En literair Ubehændighed i Berlingske Tidende No [108]; [Udarbejdelse til „En Erklæring og Lidt til“])

VI B 185 p. 258–260.

(En Erklæring [Udarbejdelse til „En Erklæring og Lidt til“])

VI B 186 p. 260–261.

([Spredte Udkast til „En Erklæring“]) VI B 187 p. 261–262.

„En lille Erklæring“ ([En aldrig publiceret Erklæring fra SK om ikke at have nogen Forbindelse med „Dr. H. Martensens trykte moralske Paragrafer ... , belyst og bedømt af Magnús Eiríksson, Cand. theol.“]) VIII, 2 B 175–176 p. 274–278.

„Erläuterungen zu den Elementen der aristotelischen Logik“ se Trendelenburg, Friedrich A.

Ernesti, Johann C. T. („Lexicon Technologiae Graecorum Rhetoricae“)

X, 6 C 6,16.

Eros (en herlig Fremstilling af ... Mskets Igienfødsel ved E., som findes i „Symposion“) III A 61.

(Foredrag over E. [i Udkast til „In vino veritas“, Gjestebudet]) IV A 170 p. 63. (Constantin Constantius bekendtgjorde ..., at der skulde tales om E. ell. mod E.) V B 172,10.

(Grækerne meente, at E. var Moder til Alt) V B 177,4 p. 305.

([Constantin Constantius] foreslog ..., at Enhver holdt en Tale mod E.) V B 187,13 p. 327.

Erotik (hvad E. angaaer [Cit. fra Diez's „Die Poesie der Troubadours“]) I C 89 (i Bd. XII p. 228).

(Det Plato her [det Sted om Elskov i „Phaidros“] udhæver er især Betydningen af Berøringen) III B 162,1.

([Til] Enhver, der med E. omfatter Tænkningens Problemer ... vilde jeg sige, at ... [„Begr. Angest“] er udarbejdet temmelig hurtigt)

V B 48 p. 105–106.

Erotiker (E.s Dagbog [i Overskrift i endelig Udarbejdelse til „Forførelers Dagbog“, indskudt Stykke]) III B 143,1.

(E. spise kun Løkkemaden – men fanges aldrig) V B 183,10.

erotisk (erotiske Stemninger ... lod jeg knytte sig til Mozarts Don Juan. De tilhøre væsentlig Phantasien) IV A 223.

(Det erotiske Forhold [i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“, „Skrivelse til Læseren“]) V B 149,2 p. 252.

(jeg har maaskee aldrig saa meget elsket hende [Regine] i erotisk Forstand) X, 2 A 68 p. 55.

Erotiske, det (Ideen af det comiske som det E. er antydet i „Begr. Angest“) V A 109.

(Socrates har meent at det E. er sat i Indifferent ... , derfor kan man elske det Stygge) V B 53,31.

(I Chrstd. har det Religieuse igjen suspenderet det E. ... som det Indiferente) V B 53,32.

([Om Forholdet mellem det E. og Angesten]) V B 53,33.

(det E. interesserer mig [Fater Taciturnus] mindre. Det Religieuse er Hovedsagen) V B 148,34 p. 248.

(Sæt det E. i det afgjørende Øieblink viste sig for mig [det unge Mske] som det Comiske) V B 174,19.

(Argument mod det E. [1. Tim. 5,11]) X, 1 A 445.

(Forstaaer hun [Regine at det søsterlige Forhold var det Poetiske], saa vil enhver Fare i Retning af det E. være undgaaet) X, 2 A 83 p. 65.

(Det der beskæftiger [Stilling] er egentlig noget E.)

X, 2 A 525 p. 377.

(hvor meget hun [Regine] har rørt mig, hvilket dog egentlig ikke forholder sig til det E.) X, 5 A 149,5 p. 162.

(Saa frygteligt bliver Forholdet [til Regine], at tilsidst det E. er som var det der ikke) X, 5 A 150 p. 175.

„De umiddelbare erotiske Stadier eller det Musicalske-Erotiske“ se „Enten – Eller“.

error (Cartesius [hans Forklaring af error] [cf. „Principia philosophiae“])

IV B 13,22; V B 15,11.

(Cartesius ... forklarer selv i „Meditationes de prima philosophia“ Muligheden af errores) IV C 11.

„Eine Erscheinung aus dem Nachtgebiete der Natur“ se Kerner, Andreas J.

Erslew, Thomas Hansen („Almindeligt Forfatter-Lexicon for Kongeriget Danmark med tilhørende Bilande, fra 1814 til 1840 ...“ Ved T. H. E.)

VI B 8,1; VII, 1 B 18 p. 189.

„Den i den gandske Verden bekiendte Ertz-Sortkunstner og Trold-Karl Doctor Johan Faust ...“ se „Den i den gandske Verden bekiendte Ertz-Sort-Kunstner og Trold-Karl Doctor Johan Faust ...“.

„Erzählungen und Märchen“ se Hagen, Friederich H. v. der.

Esaias Strandsand (Indbydelse til Subscription paa ... „Geistlig Parleur eller Haandbog for Præster ...“ af E. S., forhen Graver)

VII, 2 B 274,19; VIII, 1 A 384.

Esau (Røsten er vel Jacobs men Hænderne E.s) I A 97.

(Gud vil dog ogsaa høre os, naar vi ... sige som E.: Fader har du da kun een Velsignelse, velsign ogsaa mig) II A 402. (der bliver altid den Forskjel, at medens E. fik en ringere Velsignelse ... saa har Gud derimod gjemt det Bedste) II A 403; IX A 35.

([Sammenligning med E.s Hungrighed i Optegnelser til Diapsalmen „Ingen Barselkone kan have ...“]) III B 179,14.

Eschenbach, Wolfram v. ([W. v. E. omtalt i Cit. fra „Ueber das wahrscheinliche Alter und die Bedeutung des Gedichtes vom Wartburger Kriege“ ... v. A. Koberstein]) I C 113 p. 294.

Eschenmayer, Karl A. v. (J. H. Fichte anviser ... E. Plads mell. de reflecterende Philosopher) II A 592.

([E. nævnt blandt Mænd af den Schellingske Skole i Udarbeidelse til „Begr. Angest“, Cap. I-II]) V B 53,18.

Eschricht, Daniel F. ([Cit. af E.s „Populært Foredrag over Aber“, holdt i den naturhistoriske Forening af Professor E., trykt i „Dansk Ugeskrift“]) I A 133.

Esrom ([SK om sin Excursion den 8. Juli 1835 til E. Sø og Grib Skov])

I A 65 p. 37-39.

(Ved E.) V A 24.

Esrom-Søe (E.-S. fordrer en Seilbaad, men med Damer i) VIII, 1 A 621 p. 284.

„Essai de Théodicée sur la bonté de Dieu, la liberté de l'homme et l'origine du mal“ se *Leibnitz, Gottfried W. F. v.*

Esse ([Om a se esse i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 294).

(Om Begreberne E. og Inter-esse)

IV C 100.

„Ab posse ad esse. En Phantasie“ ([Udarbeidelse til en aldrig anvendt Corsar-Artikkel]) VII, 1 B 49-51 p. 221-223.

essentia (cujus essentia involvit existentiam [Cit. fra Spinoza's „Ethica“])

V B 5,4; X, 2 A 328 p. 239.

(Overalt i Idealitetens Forhold gjælder

det at essentia er existentia [cf. „Immanuel Kant's vermischte Schriften“])

X, 2 A 328 p. 240.

Essex, Jarlen af ([Om Dronning Elisabeths Henrettelse af E.; cf. Lessings „Hamburgische Dramaturgie“]) III A 199.

εστιν (ἄδύνατον γὰρ εἶδέναι τί ἐστιν ἀγνοούντας εἰ ἔστιν [Cit. fra Trendelenburgs „Elementa Logices Aristotelicae“]) V C 11,29.

Eteocles ([Om Cæsars Anvendelse af et Cit. af E. hos Euripides; cf. „Fr. Schlegel's sämtliche Werke“]) X, 4 A 575.

„Ethica“ se *Spinoza, Baruch.*

„Ἠθικά μεγάλα“ se *Aristoteles.*

„Ethica Nicomachea“ se *Aristoteles.*

Ethik ([Om E. i Forhold til det at opstille Begrebet Kirke i Excerpter af Schleiermachers „Der christliche Glaube ...“]) I C 20 p. 201.

([Om Aristoteles Forstaaelse af E.s Forhold til Politiken, cf. „Ethica Nicomachea“ og „Ἠθικά μεγάλα“]) IV C 27. (Forholdet mellem Æsthetik og E. -

Overgangen - pathetisk ikke dialektisk) IV C 105.

(en høiere Eenhed, der skal forene absolute Modsætninger er kun et metaphysisk Attentat paa E.) V A 90 p. 33.

(der bliver slet Intet til med Nødvendighed ... (Dette har Betydning for ... Angeren i E.)) V B 15,1 p. 78.

(den Videnskab, der skal forklare det enkelte Mske, er E.) V B 41 p. 96.

([Hegels System har ingen E.])

V B 41 p. 96; VII, 2 B 235 p. 162; p. 214-216; VIII, 2 B 86 p. 170-171.

(Om Syndens Plads i E.) V B 49,7.

(E. maa ignorere [Synden]) V B 49,12.

(E. er Læren om den objektive Aand og har i empirisk ... Forstand Virkeligheden for sig) V B 49,17.

(Overgang fra Æsthetik til E. ... fra E. til Religion) V C 1 p. 372.

(E. kommer saa tidligt som muligt og byder et Mske at følge den sædelige Umiddelbarhed i Samvittigheden - saa begynder det Religieuse)

VII, 1 A 143 p. 84.

(E.s Anskuelse: at stræbe, og Metaphy-

sikens at opfatte ... stride ... med hinanden)

VII, 1 A 153; VII, 2 B 266,28.

(Physiologien vil tilsidst gribe saaledes om sig, at den tager E. med)

VII, 1 A 182 p. 119.

(Der er allerede Sporer nok til en ny Stræben: at behandle E. som Physik)

VII, 1 A 182 p. 119.

(E. har Opgaver nok for mig)

VII, 1 A 182 p. 119.

([Kritik af Spinozas E.])

VII, 1 C 1; 2; 3; 4.

(E. afskyer Tvetydighed)

VII, 2 B 235 p. 161.

(E. vil kun vide af de almene mskelige Opgaver at sige ... derfor har den Magt over Øieblikkets Lykke)

VII, 2 B 235 p. 165.

(Naturen er ligegyldig mod den Distinction som er E. Alt: den mellem Godt og Ondt) VII, 2 B 235 p. 167.

(det Tilkommende ... er væsentligen E.s Element eller Medium)

VII, 2 B 235 p. 215.

(Kun E. kan stille et levende Mske rigtigt; den siger: Hovedsagen er at stræbe, at arbejde, at handle)

VII, 2 B 235 p. 218; 266,28.

(Man har forvandlet al E. til Æsthetik) VIII, 1 A 398.

([Om den moderne Tids Grundforvirkings Følge for E.]) VIII, 1 A 414 p. 179.

(E. er overhovedet bleven negligeret i den moderne Videnskab)

VIII, 2 B 81,5 p. 145.

(I Forhold til en Tænkningens Forvirring ved Selvreflexion er E. det eneste Frelsende) VIII, 2 B 86 p. 170.

(Den strengeste E. i Hedenskabet var ... Stoicismen ... Mod denne E. protesterer saa omtrent hele det øvrige Hedenskab) X, 4 A 493 p. 314.

(Spørgsmaalet bliver bestandig: hvilken E. skal anlægges for det at turde kalde sig Christen) X, 4 A 500 p. 321.

([Indvendinger mod Schopenhauers E.]) XI, 1 A 144 p. 102-103.

(man kunde anbefale de theologiske Studenter ... at indtage hver Dag en liden

Dosis af Schopenhauers E.) XI, 1 A 165.

(Mit Forslag er, at da nu engang Pligten mod Gud er gaaet ud, at man saa ... afhandler hele E. under Rubrikken: Pligten mod sig selv) XI, 1 A 451 p. 347. se ogsaa *Sædelære*.

Ethik, christelig (skal han [en Christen] i sin borgerlige Stilling udtrykke den christelige E.: saa er han ... reduceret til Armod og Forfølgelse) X, 4 A 394. (En, der ... var enig med sig selv, at han var Christen, ogsaa eksistentielt overholdende en christelig E. - og som nu begyndte med indirecte Meddelelse) X, 5 A 60 p. 67.

(selv naar man ... indrømmer Natur-Videnskaberne at have Ret ..., bliver aldeles uforandret ... den christelige E.) X, 5 A 73 p. 83.

„Die Ethik des Aristoteles“ se „Die Ethik des Aristoteles“.

„Allgemeine kritische Geschichte der ältern und neuen Ethik oder Lebenswissenschaft“ se Meiners, Christoph.

„Die beiden Grundprobleme der Ethik“ se Schopenhauer, Arthur.

„System der Ethik“ se Fichte, Immanuel H. v.

„Theologische Ethik“ se Rothe, Richard.

Ethiker (E. er indadvendt, men Inderliggjørelsen er Selvhævdelsen mod sig selv, han strider med sig selv, men bliver ikke i sidste Instants dialektisk) VI B 98,77. (E. siger: tro, Du skal tro. Kun E. tør tale begejstret) VII, 1 A 186 p. 127.

(Den dialektiske E. seer let at Attentatet bliver et Selvskud) VII, 1 B 24 p. 196.

(En dialektisk E. seer let, at den høieste Satire allerede har fortæret Lazaronen, saa han ikke behøver at ihjelslaaes)

VII, 1 B 24 p. 196-197.

(en E. maa væsentligen blive forfulgt ... En E. forholder sig til det Almene-

Mskelige ... og han forholder sig til den mskelige Existents som en Fordring) VIII, 1 A 160.

(en eksisterende E., der bliver sig bevidst og i Reflexion vender tilbage i sig selv at være Det, han lærer)

VIII, 2 B 81,5 p. 145.

(En E. ... gør det til Virkelighed ... han forlægger ikke Scenen, holder ikke Sagen digterisk paa Afstand)

X, 2 A 137.

(den sande E. er man bange for og vil helst sikkre sig mod ham ved at gøre ham til den særlig Begavede)

X, 3 A 104 p. 82.

(Samtidens Interesse ... at gøre [en existentiel E.] æsthetisk til det Overordentlige ... for saa at blive ham ethisk qvit) X, 4 A 148 p. 85.

(naar der da kom en virkelig existentiel E. hvilken sær Eiendommelighed maatte det ikke blive!) X, 4 A 184.

(Først beskjeftiger [Socrates] sig med Naturen ... saa gaaer han over til at have med Mske at gøre som E.)

X, 4 A 319.

(En E. som Socrates ... udvise ingen egentlig Productivitet ... er bestandigt trængende paa det Existentielle)

X, 4 A 320.

(E. kalder ogsaa et Æble en Pære; thi det der uendelig beskjeftiger ham, kan han lige godt faae sagt, det Ethiske)

X, 5 A 73 p. 81.

(Den, der ikke var E. ... var forfængelig af sin Viden o: han var ikke E., formaade ikke at tale ethisk om det Ethiske) X, 5 A 73 p. 81-82.

(en hedensk E. vilde gyse for den Løgnens Storartethed, som er Christenheden) XI, 1 A 551 p. 416.

ethisk ([En ethisk Betragtning betræffende en betydningsfuld Individualitets Forhold til Virkelighed og til Mulighed]) IV A 35.

(det er en af de vanskeligste ethiske Tvivl, naar jeg ved at fortie Noget kan frelse et andet Mske for en Smerte)

IV A 73.

(Man skal være saa æsthetisk udviklet, at man kan gribe de ethiske Problemer æsthetisk) IV A 92.

(Det høieste Udtryk som den ethiske Betragtning af Livet har, er, at angre, og jeg skal altid angre) IV A 112.

([Om at det ethiske Udtryk er at forvandle sit Talent til sit Kald]) IV A 160.

([SK om sin rigtige Benyttelse af den ethiske Accent i sit personlige Liv]) V A 88.

(hvorledes [Friheden] end er tabt og tabes, er den bestandig ethisk tabt og tabes ethisk) V B 60 p. 133.

(Alle anerkjender Springet, og bruge det i psykologiske og ethiske Fremstillinger) V C 8.

(I „Stadierne“ er der 3 Momenter ... 2) det ethiske Moment er kæmpende) VI A 41 p. 17.

(Den ethiske Besindelse i Livet er ... Autorisationen og den mskelige Existents Maal) VI A 113; VI B 54,3.

(en ethisk Individualitet skal jo ikke længere være et Barn) VI B 40,38.

(Den ethiske Besindelses-Akt i sidste Instants er det afgjørende) VI B 54,3.

(saaledes gjør den ethiske Besindelse ... først enhver Mske-Existents til i Sandhed en velgjørende Existents) VI B 54,3.

([SK om sine ethiske Forudsætninger for at blive den Extraordinaire]) VII, 1 A 221 p. 144.

(Der skal ... lægges Alvorens ethiske Accent paa, hvad der enten maa give [Adler] guddommelig Myndighed ..., eller angrende maa tilbagekaldes)

VII, 2 B 235 p. 25.

(Ethisk Ædruelighed ... ligger væsentligen i, at Ens Stræben nøiagtigt reduplicerer sig i Midlets Dialektik)

VII, 2 B 235 p. 167-168; 256,20.

(Anlægget i [„Hvad vi Lære af Lilierne paa Marken og af Himmelens Fugle“] ... er saaledes, at ... den anden [Taler] ethisk) VIII, 1 A 1.

(man har hidtil kæmpet i Luften med Indvendingerne [mod Chrstd.] ..., istedenfor at der skal kæmpes ethisk med Oprøret) VIII, 1 A 7.

(paa eengang det lige saa sædelige og ethiske som ironiske Forhold mellem Facticitet og Idealitet)

VIII, 1 A 15 p. 10.

(De 3 Taler [i „Opb. Taler i forsk. Aand“] forholder sig igjen æsthetisk, ethisk, religiøst til hinanden)

VIII, 1 A 15 p. 12.

(Den ethiske Accent . . . til Dette bruger jeg Colon og Tankestreeg) VIII, 1 A 37. (aldrig har Nogen, der var ethisk stor været æret og anset saa længe han levede) VIII, 1 A 671 p. 320.

(ethisk, er Gud Læremesteren, og ethvert Mske en Lærling) VIII, 2 B 81,16; 81,17.

(ethisk er Opgaven just den, at ethvert Mske kommer til at staa alene ved Guds Forholdet) VIII, 2 B 81,20.

(Da ethisk intet ligefremt Forhold er, saa maa al Meddelelse gaae igjennem en dobbelt Reflexion) VIII, 2 B 81,21.

([Om ethisk Kunnens Meddelelse]) VIII, 2 B 83 p. 158-160; 85,5; 85,8-10; 85,14; 89 p. 189-190.

([Om ethisk Meddelelse]) VIII, 2 B 85,8-32 p. 162-168; 89 p. 189-190.

(til at erkjende især ethisk og ethisk-religieus Sandhed hører en Situation) VIII, 2 B 88 p. 177.

([Om ethisk Sandheds-Meddelelse]) VIII, 2 B 88 p. 184.

(min Opgave . . . har ikke været som den ellers er for en reen ethisk Figur. Et saadant har ikke Arbeidet med at producere) X, 1 A 141.

(Troen betragter ethisk det, som sin Opgave: for ingen Priis at indlade sig . . . paa at begribe) X, 1 A 349 p. 227.

(Umiddelbarheden naaes kun igjen - ethisk) X, 1 A 360 p. 233.

(det er ethisk Maalestokken for Individualitet: Kraft til at fordre Virkelighed) X, 1 A 393.

(En væsentlig ethisk Individualitet gjør strax det Store til Samtidighed) X, 1 A 393.

(Overhovedet mener jeg, at det er ethisk Respekt der skal indføres) X, 2 A 75 p. 59.

(Det ethiske Udtryk for den Distinction som en Kunstner, en Tænker, en Sædelærer fordrer, er: at han selv opgiver det Pecuniaire) X, 2 A 142.

(Selve Prædikeforedragets Situation . . . som det nu tages, er som beregnet paa,

ethisk seet, at bedrage Taler og Tilhører) X, 2 A 149 p. 112.

(hvor bliver nu i . . . [Prædikeforedragets Situation] Plads for den fattige ethiske Existeren og Handlen) X, 2 A 149 p. 113.

(Ethisk gjælder det ikke om al denne Forstaaen, det gjælder om at gjøre Det, som man forstaaer) X, 2 A 169 p. 132. (Den ethiske Reduplication forvandler til Handlen; kræver derfor et Offer) X, 2 A 201.

(at fremskynde Mskene til den ethiske Realisation i Virkeligheden) X, 2 A 229.

(ethisk! Hvor let forledes ikke Msket til at komme til at tænke paa Msket . . . istedetfor paa sig selv) X, 2 A 235.

(Eenfold . . . efter Reflexion: . . . vil være kjendeligt paa at en Reflexions Viden bestandigt er med, men som holdes ethisk nede) X, 2 A 279 p. 205-206.

(den ethiske Indvielse, Personlighedens uhyre Respekt for at blive optaget i de Christnes Samfund . . . existentielt [udtrykt] i Handling) X, 2 A 341 p. 247.

(Saasnart Spørgsmaalet [om denne Tilstands Vordelse] bliver ethisk . . . saa er Tegningen af Religieusitet forandret) X, 2 A 417.

(De ethiske Begrebers Kraft er Samvitighedens-Forholdet; men Ballotationen vender Alt ud efter) X, 2 A 419.

(jeg udviser som det høiere den reen ethiske Existents) X, 2 A 608 p. 436.

(jeg udgiver mig ikke for en ethisk Figur i stor Forstand, har aldrig brugt Myndighed) X, 2 A 613.

(i høieste ethisk Forstand: har et Mske intet Ansvar for hvad der hænder ham, naar han kæmper mod det Onde) X, 2 A 624 p. 448.

(Svigen er at forvandle ethisk Opgave til Differents-Opgave) X, 3 A 104 p. 81.

(Den ethiske Fordring til en Mand at vidne for Sandheden er . . . i Retning af Villie) X, 3 A 104 p. 81.

(Denne Digter [SK] . . . er ethisk opmærksom paa, at Opgaven ikke er at digte det, men at ligne det) X, 3 A 152.

(Den ethiske Idealitet) X, 3 A 248.

(Det, ethisk, Overordentlige, og Præsteforedragets Sviig) X, 3 A 464.

(Det jeg vil er at anspore i Retning af at blive ethiske Charakterer) X, 3 A 556. (den ethiske Side af det Christelige vil endnu give En Collisioner nok med Omverdenen) X, 4 A 26 p. 18.

(Ethisk Ironie ..., der i den Grad har en Sag, at det skjules for at forhindre Misforstaaelsen i at komme En til Hjælp) X, 4 A 76 p. 48; 101.

(i Henseende til den ethiske Fordring: Lydighed fordres af [baade Lov og Evangelium], men er større i Evangeliet) X, 4 A 134 p. 77.

(Ethisk skal nemlig Beundring øieblikkeligt omsætte sig til Handling i Retning af Efterfølgelse) X, 4 A 148 p. 86.

([Augustin] gjør den ethiske Side af Auctoritet gjældende ... som det i og for sig Gavnlig) X, 4 A 172.

(Den ethiske Reduplication gjør, at det ved første Øiekast seer ud som gik Individet Glip af den uhyre vidtgribende Virkning) X, 4 A 176.

((at det Abnorme er det Høieste ...) er, ethisk, hvad Miraklet er i Naturen) X, 4 A 182.

(Jeg udtrykker saa smaat saadan lidt ethisk Uegennyttighed i Forhold til en Idee) X, 4 A 184.

(en ethisk Handling blev – en latterlig Overdrivelse) X, 4 A 192 p. 106.

(Jeg føler mig ... (ethisk for svag) til at gaee saa langt ud, som jeg erkjender) X, 4 A 247.

(Socrates er ... en Skeptiker ethisk i Charakter) X, 4 A 333 p. 190.

(ethisk er der intet Overordentlige, det Overordentlige er ethisk det Normale, det vi alle skal, Fordringen) X, 4 A 340 p. 196.

([Om dialektisk at bruge Efterfølgelsen for ethisk at holde Justits]) X, 4 A 369.

(„Apostelen“ er, ethisk, det Overordentlige, ... hvad ethvert Mske skulde være) X, 4 A 387 p. 234.

(Philosophen var i den tidligere Oldtid ... en ethisk Magt) X, 4 A 450.

(Paa det ethiske ... Gebeet gjælder:

Enhver, der ikke selv existentielt udtrykker, hvad han lærer ... : er Sophist) X, 4 A 484.

(Den ethiske Fordring kan man ikke blive det Overordentlige ved at opfylde) X, 4 A 556 p. 375.

(Dog bliver ogsaa den ethiske Sandhed, at Msket skal have Undseelse for at være forskjellig fra det Almene) X, 4 A 590. (ethisk gives der slet intet Overordentligt, thi det Høieste er ganske simplement det Fordrede) X, 4 A 652.

(Livs-Nydelse med ethisk Tilsætning ... her er ikke mit Eller) X, 4 A 663.

([Om det at tale ethisk om det Ethiske]) X, 5 A 73 p. 81–82.

(Gjælder det i ethisk Henseende, at der gives relative Opgaver ... saa er jeg glad nøiet med Mit – og svinger af. Men gjælder dette ikke ethisk ... : saa tør jeg ikke svinge af) X, 5 A 104 p. 120.

(hvad der ... ethisk, svarer til det Overordentlige: Ophøiethedens og Selvfornegtelsens Hensynsløshed) X, 5 A 159 p. 187.

(En ethisk Dom over Stud. Goldschmidts Senere ell. om hans Overgang til det Senere) X, 6 B 251 p. 413–416.

(Da ingen Anden vilde besluttede jeg mig i sin Tid til at accentuere ethisk) X, 6 B 251 p. 414.

(skal Overgangen [til et anstændigere Liv] ethisk gjøres. Maa der fordres ... Afbigt) X, 6 B 251 p. 414.

(Dersom ..., de 1000 Geistlige dog idet mindste gjorde et Forsøg paa at virke ethisk: det var dog altid Noget)

XI, 1 A 54.

(Forholdet er [ethisk], at det Mskelige er at udtale Lidelserne, det Guddommelige at tie) XI, 1 A 75 p. 58.

(en Ægtemand, der ethisk begejstret forfægter Ægteskabet [cf. „Ligevægten mellem det Æsthetiske og det Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“])

XI, 1 A 164.

(ethisk er Opgaven at afdøe for at see Gud) XI, 2 A 113.

(Jeg skal nu ikke opholde mig ved ..., om ikke, ethisk, Tilstanden i Christen-

heden er eens med den i Hedenskab, Jødedom) XI, 2 A 163 p. 176.

(Tro i N.T. ... er en ethisk Bestemmelse) XI, 2 A 380.

Ethiske, den (den E. beundrer ... det Store, der kan blive Forbillede for hvad han selv skal være) VI A 123.

Ethiske, det (Det Skeptikerne egl. skal fanges paa, er det E.) IV A 72.

(Man skal være saa æsthetisk udviklet, at man kan gribe de ethiske Problemer æsthetisk, ellers er det Skidt med det E.) IV A 92.

(dette [at angre, og jeg skal altid angre] er det E.s Selvmodsigelse, hvorved det Religieuses Paradox bryder frem)

IV A 112.

(Tvivlen fremkommer ... ved at bringe Idealit[eten] i Forhold til Realiteten dette er det E.) IV B 13,18 p. 178.

(Man ... seer næsten aldrig Exempler af det E. i det Logiske [i Trendelenburgs „Elementa Logices Aristotelicae“) V C 12.

(I „Enten – Eller“ var det æsthetiske Moment et Nærværende kæmpende med det E., og det E. Valget ud deraf) VI A 41 p. 16.

(Den lærde Videnskab vil ikke see det E. i det Historiske) VI B 40,5 p. 124.

(Lidt om hvorfor de pseudonyme Forfattere især bruge Ægteskabet til at belyse det E.) VI B 41,1.

(Forsaavidt det religiøse Foredrag forveksler sig med Leve-Viisdom ... er det at betragte som et æsthetiserende Foredrag over det E.) VI B 60,2 p. 159.

(hvorledes det E. ... maa træde regulerende til og tage Commandoen ... er ikke min Opgaves Interesse [i Optegnelser til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 64.

(maatte antage ... at et Mske ved en abstrakt Tænkning var istand til at blive saa abstrakt ... at det E. reent var for-dampet) VII, 1 A 143 p. 83.

(at behandle Ethiken som Physik, hvorved da hele det E. bliver Illusion)

VII, 1 A 182 p. 119.

(det E. er en Fjende af en Viden, som efter at have taget en Mands hele Liv

... ender med – at han dog ikke kan forklare det Vigtigste)

VII, 1 A 182 p. 121.

([Om videnskabelig Beundring af Mske-livets Physiologie i Forhold til det E.]) VII, 1 A 183.

(at behandle Mskeaaanden [ved Hjælp af Mikroskop] ... er Blasphemie, som kun svækker det E.s ... Lidenskab)

VII, 1 A 186 p. 124.

(den eenfoldige dybe lidenskabelige Beundring og Forundring, der giver Fart til det E.) VII, 1 A 186 p. 126.

(Msket burde ... forsage den Art Sindsro som er fornøden til mikroskopiske Iagttagelser ... og kun gjennem det E. forholde sig til [Gud]) VII, 1 A 191.

(at det E. er Skik og Brug ... er udtrykt i den gl. sophistiske Sætning: το δικαίον και το αίσχρον ου φνισει αλλα νομω) VII, 1 A 251.

(han [SK] har ... netop Fynd til at accentuere det E. i at være Forfatter) VII, 1 B 13 p. 183.

(Det E. er ingen Fjende af Spøg ..., naar det er i god Forstaaelse med den Vedkommende ... Men ikke saaledes naar det holder Dom) VII, 1 B 14 p. 184.

(Hvor det E. er tilstæde for at holde Dom der tør den ringe Tjener der fungerer ved Forretningen ikke ... sige Vittigheder) VII, 1 B 14 p. 184.

(naar, aandelig forstaaet, det E. udelades, da er det Øieblikkelige det Sophistiske, saaledes ogsaa den idelige og idelige Begynden) VII, 2 B 235 p. 7.

(Den religiøse Sphære har det E. i sig eller skal have det) VII, 2 B 235 p. 20.

(Den sidste Maalestok, efter hvilken Mskene rangere, er det E.)

VII, 2 B 235 p. 43.

(den væsentlige mskelige Maalestok: det E. have [den sande Ordinaire og den sande Extraordinaire] tilfælles)

VII, 2 B 235 p. 45.

([Det E.] kan standse denne Svimmelhed, som ... fremkommer ved at et Mske phantastisk staaer stille)

VII, 2 B 235 p. 164-165.

(Det E. og det Religiøse ..., holder

af al Magt igjen for ikke at bringe Henskabs Trøsteløshed over os)
VII, 2 B 235 p. 165.

(Det E. ... vil Intet vide om Lykken og Fortvivlelsen og Differentserne)
VII, 2 B 235 p. 165.

(Det E. lader sig ikke narre ..., det veed godt med kvalitativ Dialektik at gjøre Øieblikket gjeldende som Afgjørelse)
VII, 2 B 235 p. 165.

(Naturen er en saare maadelig Analogie til det E. ... det at ville leve a la Naturen er at ville leve u-ethisk)
VII, 2 B 235 p. 167.

(Det E. er og lever og røres i Distinktionen mell. godt og Ondt)
VII, 2 B 256,19.

(Naturen lader lige godt regne over Gode og Onde, men det E. gjør den qualitative Forskjel)
VII, 2 B 256,20.

(En Ethiker skal Mskene ikke beundre, men ved ham skal de fremskyndes til det E.)
VIII, 1 A 160 p. 78.

(det E. er og skal være det Almene-Mskelige)
VIII, 1 A 160 p. 78.

(den moderne Speculations Grund-Skade, er at man har ...: forvexlet Dybsind og Myndighed, det Intellectuelle og det E.)
VIII, 2 B 19 p. 72.

(Det E. forholder sig ligegyldigt til Viden, det er det antager, at ethvert Mske veed det)
VIII, 2 B 81,5 p. 144.

(Forvirringen i den nyere Tid, at man meddeler det E. som Videnskab)
VIII, 2 B 81,5 p. 144.

([Om Meddelelsen af det E.]
VIII, 2 B 81,5 p. 145.

(Den hele moderne Videnskab om det E., er ethisk forstaaet en Udflugt)
VIII, 2 B 81,5 p. 145.

(Videnskab kan man maaskee banke ind i et Mske, men det E. maa man banke ud af dem)
VIII, 2 B 81,6; 85,11.

(Det E. begynder ikke med Uvidenhed, som skal forvandles til Viden, men ... med en Viden, og fordrer en Realiseren)
VIII, 2 B 81,10 p. 147.

(det E. griber, ethisk consequent Tvivleren, og siger ..., Du skal gjøre det E. ..., og er ethisk ansvarligt for ethvert

Øieblik Du spilder)
VIII, 2 B 81,10 p. 148.
(Det E. veed ethvert Mske. Hvorledes forandres nu Meddelelsens Dialektik)
VIII, 2 B 81,11.

(Det E. skal meddeles som Kunst, just fordi Enhver veed det)
VIII, 2 B 81,13.
(I Henseende til det E. kan det ene Mske ikke have Myndighed i Forhold til det andet)
VIII, 2 B 81,16.

(I Henseende til det E. kan Færdighed ikke constituere Læremesteren)
VIII, 2 B 81,17.

(Naar der nu ... skal være ... tale om en Underviisning deri [i det E.] som i en Kunst, saa maa Meddelelsens Dialektik faae eet Udtræk mere)
VIII, 2 B 81,18.

(i det E. er Gud den eneste Lærer)
VIII, 2 B 81,21.

(Det, ligefrem at ville meddele det E. var at bedrage)
VIII, 2 B 81,22.

(Meddelelse i det E. kan kun gives i Virkeligheden)
VIII, 2 B 81,28.

(Den egentlige Meddelelse og Underviisning i Forhold til det E. ... er Opdragelse)
VIII, 2 B 82,12.

([Om] Forskjellen mell. Opdragelse i Forhold til det E. og det Ethisk-Religieuse)
VIII, 2 B 82,13.

(Forvirringen som fremkommer ved at meddele det E. i Phantasie-Mediet. (Det Rhetoriske))
VIII, 2 B 85,15.

(At det E. ikke kan doceres, thi at docere det er at meddele det uethisk)
VIII, 2 B 85,16; 85,32; 88 p. 182.

(Først naar det E. og atter det Christelige ... gjøres til Virkelighed ... saa fremkommer hvad jeg bestandigt taler om: Dobbelt-Faren)
VIII, 2 B 85,18.
(Forsaa vidt det E. skulde kunne siges at have en Viden i sig, er det „Selverkjendelse“)
VIII, 2 B 85,30.

(Det E. ... skal meddeles existentielt og i Retning af det Existentielle)
VIII, 2 B 88 p. 182.

(Det E. var det, der begeistrede - ak jeg der kvalfuldt var forhindret i at realisere det fuldkomment, fordi jeg var ulykkeligt sat udenfor det Almene-Mskelige)
IX A 213 p. 110.

(det gjaldt om [i Opløsningens Tid] ikke at docere det E., men om at marquere det E. ethisk) IX B 63,7 p. 364.

(Mit Liv har nu vistnok nøiagtigt udtrykt det E. ...: at være en Enkelt) IX B 63,7 p. 365.

(det E. siger: just det at ville efterligne er det Afgjørende, Beundring ... er Udflugt) X, 1 A 134.

(Det er misforstaaet Springen fra det E. til det Æsthetiske i Talen om Døden) X, 1 A 233.

(det E. er Vendepunktet, og saa svinges der derfra ind i det Dogmatiske) X, 1 A 360 p. 234.

(Æsthetisk excentrisk er det at forvente Phantasterie og at spille Livet, saaledes dømmes det E. og har Ret)

X, 1 A 377 p. 244.

(Paa det E.s Gebeet [gjælder det]: at skulle. Derfor forholder det E. sig til det Almeen-Mskelige) X, 1 A 430.

(I Forhold til det E. er der ingen Betingelser, det er den ubetingede Skullen) X, 1 A 430.

(tager man det E. bort og gjør f. E. Christus til Idealet, og vil Nogen paa den Maade efterligne ham: det er at tage ham forfængeligt) X, 1 A 455.

(Ingen vover dristigt ... at springe eksistentielt i det E.) X, 2 A 16.

(fremstille en Digter, der var i den Grad udviklet ..., at han egentlig selv begyndte at forstaae, at han skulde ... gaae over i det E.) X, 2 A 137.

(en ganske Eenfoldig kan bruges til det Høieste Eksistentielle, dertil fordres det E.) X, 2 A 157 p. 122.

(Gud er saaledes uendelig ophøiet, at det Eneste han seer paa, er det E.) X, 2 A 178.

(for Gud er det E. og E.-Religieuse det Eneste, der har Cours) X, 2 A 348 p. 251. (Enhver christelig Bestemmelse er mærket af det E. i Retning af Stræben) X, 2 A 416.

(kan let fremkomme paa det religieuse Gebeet en Differents ... naar det Religieuse ikke stærkt nok har det E. i sig) X, 2 A 578.

(Abraham kan [Johannes de silentio] ikke forstaae, da ... Collisionen her er saa høit oppe, at det E. er Anfægtelsen) X, 2 A 594 p. 424.

(den hele ypperlige Fremstilling af det E. i de første Bøger af Platos „Stat“) X, 2 A 609.

(N.T. forholder sig til det E., og vil derfor, at Du skal begynde med at tage et Enkelt) X, 3 A 169 p. 132.

([Gud] seer ene og alene paa det E., og alt dette om Præstation ... betyder ham slet Intet)

X, 3 A 189 p. 151; X, 4 A 474 p. 297.

(det er som skulde jeg omkomme, naar jeg alene skulde aande i denne det E.s rene Æther) X, 3 A 189 p. 151.

(Jeg kan i stille Tanke fastholde denne det E.s uendelige Ædruhed)

X, 3 A 189 p. 151.

(det E. er just det Almeen-Menneskelige) X, 3 A 464.

(Til aandelig forstaaet at være ædru fordres ... det rene Indtryk af det E. og af hvad der ethisk er det Vigtige)

X, 3 A 763.

(det Faktum, hvorved jeg blev Digter, det var ... en teleologisk Suspension af det E.) X, 3 A 789 p. 498.

(En bliver ved en Forbrydelse Digter, Virtuøs ... han mærker det E., at dette er en Umulighed) X, 3 A 791.

(Det E. maatte aflevere ham [Digteren] Angrende til det Religieuse)

X, 3 A 791.

(de religieuse Paradigmer ere saaledes kjendelige paa, at de have et Anstød mod det E.) X, 3 A 799 p. 503.

(exceptionelle Handlinger ... ere kjendelige paa det Absolute Brud af noget E.) X, 4 A 25.

(det Abnorme, som er det Høieste, er det med det uhyre Tryk af det mellem-liggende E.) X, 4 A 31.

(det E. ... urgerer Person) X, 4 A 68.

(det Abnorme med teleologisk Suspension af det E.) X, 4 A 182.

(Det E. er altid Fordringen) X, 4 A 184.

(Man har sat det E. over i det Æsthetiske, Apostelen bliver det æsthetisk Over-

ordentlige ... man vilde helst være fri for Efterfølgelsen)

X, 4 A 340 p. 196-197.

(Det E.s Rangforordning)

X, 4 A 362.

(i vor Tid vil man afskaffe det E. Man siger: Ingen af os er det – ergo kan Ingen af os være det) X, 4 A 445.

([Om det E. i Forhold til: kan jeg forstaae? – vil jeg forstaae?])

X, 4 A 461 p. 283-284.

(Hvilket Dyb af Underfundighed at opføre Videnskab paa det E.)

X, 4 A 461 p. 284.

(Socrates saae klart det sande E.)

X, 4 A 466 p. 286.

(Dette er Chrstd.s Mening ... Alle Lige, kun det E. bestemmer Forskjellen)

X, 4 A 549.

(Det Medium, det eneste, hvor igjennem Gud kommuniserer med „Msket“ ... er: det E.) X, 5 A 73 p. 81.

(til at tale ethisk om det E. ... hører at sætte alt Andet ubetinget ned til det uendeligt Ligegyldige)

X, 5 A 73 p. 81.

(Saasnart ... i Talen om det E. noget Andet end det E. accentueres, saa tales der ikke ethisk om det E.)

X, 5 A 73 p. 82.

(i Henseende til det E. har dog Natur-Videnskaberne ingen Opdagelser gjort)

X, 5 A 73 p. 82.

(Man har forlagt Mediet for det at være Christen fra det E. og Existents til det Intellectuelle, Metaphysiske, Phantastiske) X, 5 B 107 p. 289.

(„Problemerne“, der ere ... [„Frygt og Bævens“] Tankebestemmelser, lyde „gives der en teleologisk Suspension af det E.“) X, 6 B 68 p. 76.

(det E. er ikke Pligten men Anfægtelsen)

X, 6 B 72 p. 82.

(tænk mig, at virke i Retning af dette E. – men saa kunde jeg ikke faae Lov dertil – for Præsterne) XI, 1 A 54.

(vi have faaet det E. bragt paa lige Linie m. Differentser som Genie og Talent)

XI, 1 A 130 p. 90.

(Socrates var beregnet paa at ende det

Digteriske og at anbringe det E., hvor Pointen er: at det er Virkelighed)

XI, 1 A 430 p. 329.

(Subjektiviteten ... Det Jeg, der er den Søvnløshed som betinger det E.)

XI, 1 A 450 p. 345.

(Affaldet fra det E. gøres, hver Gang det bliver Doctrin) XI, 2 A 117 p. 123.

(Betydningen af den socratiske Uvidenhed var jo just at forhindre at det E. ikke blev lærd Viden – men Praxis)

XI, 2 A 362.

se ogsaa *Sædelige, det.*

„Ligevægten mellem det Æsthetiske og det Ethiske i Personlighedens Udarbejdelse“ se „Enten – Eller“.

ethisk-ironisk (Anlægget [i „En Leiligheds-Tale“] er væsentlig ethisk-ironisk, og derfor opbyggelig, socratisk)

VIII, 1 A 15 p. 10.

ethisk-Normale, det (At faae det ethisk-N. og Bestemmelsen af Forholdet hertil gjort om til det æsthetisk Overordentlige og Forholdet hertil)

X, 4 A 333 p. 196.

ethisk-religieus ([Om ethisk-religieus Meddelelse]) VIII, 2 B 85,27-32 p. 167-168.

(til at erkjende især ethisk og ethisk-religieus Sandhed hører en Situation)

VIII, 2 B 88 p. 177.

(Gud er Instanten ... i Forhold til ethisk-religieus Meddelelse)

VIII, 2 B 88 p. 179.

(den ethisk-religieuse Sandhed forholder sig væsentlig til Personlighed, kan kun meddeles af et Jeg til et Jeg)

VIII, 2 B 88 p. 183.

([Om ethisk-religieus Sandheds-Meddelelse]) VIII, 2 B 88 p. 184.

(Naar den ethiske Meddelelse tillige har et Videns Moment i sig som sit Første, har vi ethisk-religieus [Meddelelse])

VIII, 2 B 89 p. 189.

(I Forhold til ethisk-religieus Meddelelse ... har jeg ikke Lov til at meddele ... mere end saa langt som mit Liv eksistentielt ... svarer dertil)

X, 2 A 184 p. 146.

(i eet Øieblik tages Tilløb til at ville handle ethisk-religieus, og næsten i

samme Nu plumpes der ned i Brugen af ... lurvede Midler) X, 2 A 339.

(Jeg vilde i Forhold til Chrstd. drage [den ethisk-religieuse] Side af det Begreb Mysterium frem) X, 2 A 341 p. 247. (stille en Generations Horoscop i ethisk-religius Henseende)

X, 2 A 439 p. 313-314.

(ethisk-religius er Forskiellen: hvad der siges og hvorledes) X, 2 A 466 p. 334. (Paa det ... ethisk-religieuse Gebeet gjælder: Enhver, der ikke selv existentielt udtrykker, hvad han lærer ...: er Sophist) X, 4 A 484.

(Det Overordentlige er: det Offrede. Saaledes gjælder det paa det ... ethisk-religieuse Gebeet) X, 4 A 518 p. 338. (Livs-Nydelse med ethisk-religius Til sætning ... Dette er endnu ikke mit Eller) X, 4 A 663.

(naar Idealet anbringes som Fordringen, ethisk-religieust, er dette for Msket den rædsomste Qval) XI, 2 A 271 p. 272.

Ethisk-Religieuse, det (Det eneste Visse er det E.-R. Det siger: tro – Du skal tro) VII, 1 A 186 p. 126.

(Den egentlige Meddelelse og Underviisning i Forhold til ... det E.-R. er Opdragelse) VIII, 2 B 82,12.

([Om] Forskjellen mell. Opdragelse i Forhold til det Ethiske og det E.-R.) VIII, 2 B 82,13.

(i det Moderne er det Feilen, at man har doceret ... det E.-R., givet Folk en Viden derom) VIII, 2 B 85,32.

(det E.-R. skal meddeles existentielt og i Retning af det Existentielle) VIII, 2 B 88 p. 182.

(Qvinden er og bør være et Correctiv i at forkynde det ethisk-R.)

X, 2 A 193 p. 152.

(for Gud er det Ethiske og E.-R. det Eneste, der har Cours)

X, 2 A 348 p. 251.

(det E.-R. kommer og erklærer hiint Æsthetiske for Fortvivlelse og anpriser ... det Modsatte) X, 3 A 463 p. 312. ([Om det E.-R. i Forhold til: kan jeg forstaae? – vil jeg forstaae?])

X, 4 A 461 p. 283-284.

(Hvilket Dyb af Underfundighed at opføre Videnskab paa det E.-R.)

X, 4 A 461 p. 284.

Ethnicisme ([Om E. i Excerpter af K. Rosenkranz's Afhandling „Eine Parallele zur Religionsphilosophie“])

II A 92 p. 56-57.

ethnisk (I Grunden løber enhver ethnisk Lære, altsaa den rene Philosophie ... ud paa: at Viden ... er Dyd) IV C 86.

Etlar, Carit (C. E. [Pseudonym for J. C. C. Brosbøll] har nu ogsaa faaet en saadan Person [der hedder Søren, cf. Comedien „Tonne gaaer i Krigen“, hvor en af „Bønderne“ hedder Søren]) X, 1 A 177.

Etwas ([Om Forholdet mellem E. og Anderes i Bemærkninger til Werders Forelæsninger over „Logik og Metaphysik“]) III C 30.

Euclid ([E. i foreløbig Udarbeidelse til „De omn. dub. est“, Pars prima Cap. I-II]) IV B 7,23.

Eudaimonisme (Det „at vælge sig selv“ er ingen E.) IV A 246.

(Overgangen fra E. til Pligtbegreb et Spring) V C 7.

(at det at takke Gud for det Gode ... skulde være nok til at være Chrstd. Paa den Maade bliver Chrstd. let ... (E.)) VIII, 1 A 333 p. 153.

(den naturlige E. maa ansee Chrstd. for at være Gift) XI, 1 A 165.

(Naar det at være til er at lide ... maa [E.] søges i Retning af: ikke at være til) XI, 1 A 182.

Eudoxus ([E. nævnt i Excerpter af Tenne-manns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 374.

„*Eumenes*“ se *Cornelius Nepos*.

Euripides ([Cit. fra „Medeia“]) III A 144.

(et Ord af Eteocles hos E. [cf. „Friedrich Schlegel's sämmtliche Werke“])

X, 4 A 575.

Eusebius ([„Kirkens Historie gennem de tre første Aarhundreder“, fordansket ved C. H. Muus]) II A 266*.

([Om E. i Referat af Möhlens „Athanasius der Grosse und die Kirche seiner Zeit“])

II C 29-31 (i Bd. XIII p. 121-122).

(„Praeparatio evangelica“) V B 139.
Eva (Adams Ideen krævede sit Supplement i E. . . . E. kommer og det romantiske er forbi) I A 140.

(det sande Kjendetegn . . . paa den sande E.: dette er Kjød af mit Kjød og Been af mine Been) II A 197.

(Naar Gud ved E. gav Adam Selskab, synes den . . . ægteskabelige Selskabelighed derved ingenlunde at bevises) III B 41,25.

(Historien om E. har været lige stik mod al senere Analogie) V B 53,26.

(det var Slangen der fristede Adam og E.; thi just Slangens Magt er Angest) X, 2 A 22.

([Richard d. St. Victore om E.s Forhold til Adam; cf. Helfferichs „Die christliche Mystik“]) X, 2 A 368.

(Forunderligt nok, det var E., der forførte Manden) X, 3 A 718; XI, 1 A 281.

(E. blev skabt Manden til Selskab) X, 3 A 787.

„*Evangelietroen og den moderne Bevidsthed*“ se *Nielsen, Rasmus*.

„*Evangelietroen og Theologien. Tolv Forelæsninger*“ se *Nielsen, Rasmus*.

„*Evangelisches aus Joh. Mich. Sailer's religiösen Schriften*“ se *Sailer, Johann M.*

„*Evangelisk Ugeskrift*“ se „*Ugeskrift for den evangeliske Kirke i Danmark*“.

„*Evangelisk-christelig Psalmebog til Brug ved Kirke- og Huus-Andagt*“ se „*Evangelisk-christelig Psalmebog til Brug ved Kirke- og Huus-Andagt*“.

Evangelium (hvorledes de [Christne] paa ingen Maade knyttede deres E.s Prædikelse til Msket som saadant) I A 99 p. 70.

(hvorledes de [Christne] selv erklærede, at deres E. var Hedningerne en Daarskab og Jøderne en Forargelse) I A 99 p. 70.

([Fortolkning til enkelte Steder i de synoptiske E.]) I C 7 (i Bd. XII p. 23–26).

([Om Paulus Fremstilling af E.s Virkning paa de Enkelte i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 117).

(Den, der i sin Barndom aldrig har været under E. men kun under Loven, bliver aldrig fri) II A 12 p. 13.

([Christus] bad ogsaa for sine Fjender og det er af E.) II A 388 p. 154.

(E. prædikes for de Fattige)

X, 1 A 264; X, 4 A 453; 578 p. 394–396; 649; 671.

(E.s Tale forekommer dem [der lide under Næringsssorger] for haard en Tale) X, 1 A 353.

(Digterisk . . . saa er E.s Tale ubeskrivelig opløftende) X, 1 A 353.

(Luther . . . : E. lærer os ikke hvad vi skal gjøre, men hvorfra vi skulle tage Kraften til at gjøre, hvad vi skal gjøre [cf. „En christelig Postille“])

X, 2 A 219 p. 166.

(af E. lærer jeg at troe, at Gud og Christus hjælper mig til Selvfornægtelsen) X, 2 A 219 p. 166.

(E. selv er og skal være i sit Første Forfærdende) X, 2 A 445 p. 317.

(det at „leve af E.“ blev den største Yppighed og Overdaadighed)

X, 2 A 543.

(E. anbringer et Enten – Eller, og gjør det med Flid for at stramme behørigt til Valget) X, 3 A 107 p. 84.

(egl. siger vel E., at de Fattige, Ulykkelige o:s:v: ere . . . mere disponerede for E. end de Lykkelige o:s:v:) X, 3 A 123.

(Luther klager [cf. „En christelig Postille“] . . . over, at der ere mange Flere, der ville høre Lovens Forkyndelse end E. I vor Tid er det lige omvendt)

X, 3 A 336 p. 244.

([Om Luthers Udsagn i „En christelig Postille“]: til ethvert ret E. hører at det forkynnder først Tro og saa Gjerninger) X, 3 A 516.

(Lovens Klarhed – E.s Klarhed) X, 4 A 12.

(Loven – E.) X, 4 A 230; XI, 1 A 138.

(E. er . . . blevet en himmelraabende Uret mod de Lidende)

X, 4 A 578 p. 396.

(i „Brevene“ er Christus især fremhævet som Forsoneren . . . ; i E. . . . mere som Forbilledet) X, 5 A 45.

(Hvorledes „Christenhed“ læser N.T. især E.) X, 5 A 78 p. 87–88.

([E.] lærer: jo mere Du hengiver Dig til Gud, jo vissere er det at Du kommer til at lide i denne Verden)

X, 5 A 81 p. 91.

(E. forjætter baade Apostlene og Disciplene og overhovedet alle dem som lide for Læren, en høiere Salighed)

X, 5 A 85 p. 98.

(Der var en Tid da E. var blevet gjort om igjen til Lov ... Alt var Gjerning)

X, 6 B 2 p. 6.

(I Modsætning til Catholicismen drager Luther E. frem) XI, 1 A 77.

(Apostlene ... havde et E. at forkynde, et E., ikke Loven) XI, 1 A 299 p. 240.

(naar [Luther] ikke finder Apostelens Lære i E. slutter han: ergo er dette intet E.) XI, 1 A 572 p. 435.

(Chrstd. ... i E. er idel Forpligtelse) XI, 3 B 57 p. 106.

(Chrstd. ... i E. er: hvorledes Gud vil være elsket) XI, 3 B 57 p. 106.

„Lidelsernes Evangelium“ se *Lidelsernes Evangelium*.

Eventyr (Mythologie og gode E. er hvad Barnet behøver) II A 12 p. 14.

(Hvorfor udhviler Sjælen sig saa styrkende ved at læse E.?) II A 207.

(hine Fortryllelser, som næsten ethvert E. indeholder Træk til) II A 456.

(jeg kan fortælle E. om Skoen som trykker) VIII, 1 A 44.

(E. om det Land Danmark [Udkast til en lille Bog om Spidsborgerligheden i Danmark]) VIII, 1 A 290 p. 136–138.

(Husk ... paa hiint E. i 1001 Nat [om det Par fattige Folk, der anraabte Himmelen om Hjælp; cf. „Tausend und eine Nacht. Arabische Erzählungen“]) IX A 329 p. 187.

„Eventyr, fortalt for Børn“ se *Andersen, Hans Christian*.

evig (Evig seet er der intet Paradox, naar den evige Sandhed forholder sig til den Evide er der intet Paradox)

VI B 40,26 p. 127.

Evide, det (at blive sig det E. bevidst i den hele historiske Concretion ... det troede

[Johannes Climacus] var forbeholdt Guddommen) IV B 1 p. 124.

(Det E. er ligesaa meget det Tilkom-mende) V B 55,7.

(saasnart det E. berører det Timelige, da er det Tilkommende der) V B 55,9.

(det Tilkommende er det E.s Mulighed, og i Individualiteten som Angest)

V B 55,9.

(Naar jeg her [i „Begr. Angest“] taler i Tidens Bestemmelse om det E. ... ,

er jeg i en ganske anden Forstand i min Ret end naar Logiken gjør det)

V B 55,9.

(Sandheden er som Friheden det E., hvis det E. ikke er, er der hverken Sandhed eller Frihed) V B 60 p. 136.

(Inderligheden er det E., og Ønsket det Timelige, men det Timelige kan ikke holde ud med det E.) V B 227,5.

(Det høieste Udtryk for ... (Timelighedens) Gehalt er ... Forventningen af det E., ell. dettes Nærværelse) VI A 48.

(Knuden er at det E. unddrager sig Afgjørelse i Tiden, fordi det forudsætter sig selv) VI A 62 p. 26.

(naar det E. skinner tilbage i Existenten, da forklarer Moder og Faderkjerligheden sig i Religieusitet) VI B 98,85.

(Troen er den det E.s Anticipation, der holder Momenterne sammen, Existentens Adskillelser) VII, 1 A 139.

(Den, der har de gode Ting ... bliver vanskeligere opmærksom paa det E.)

VII, 1 A 144 p. 85.

(man vil bevise det E.s Sandhed ... ved Hjælp af ... Aarene og Mske-Mængden) VII, 2 B 235 p. 75.

(Chrstd. ... er det Paradox: at det E. eengang er blevet til i Tiden)

VII, 2 B 235 p. 75.

(Det at det E. eengang er blevet til i Tiden er ... ikke Noget der skal prøves af Mskene, men er Paradoxet, paa hvilket Mskene skal prøves)

VII, 2 B 235 p. 75–76.

(Det sande E. kan hverken males eller tegnes ...; thi det er Aand)

VIII, 1 A 88.

(Hvor abstrakt det E. er, kan sees deraf,

at man ... undgaar at nævne den Tiltalte eller Omtalte med Navn)

VIII, 1 A 221.

(Det at eksistere christeligt er sammensat af det E. og det Timelige)

VIII, 1 A 312 p. 145.

(nu tildags maa det E. aldrig faae noget afgjørende Udtryk i det Udvortes)

VIII, 1 A 312 p. 145.

([Om det at hjælpes af det E.]

VIII, 1 A 649 p. 295.

(det at fortvivle ... betyder at tabe det E.) VIII, 2 B 154,3.

([Om] Fortvivelse om det E. ell. over sig selv [i foreløbig Udarbejdelse til „Sygd. til Døden“, Første Afsnit C. B 6])

VIII, 2 B 155–156 p. 250–251;

158 p. 253.

(fortvivlet at ville have nok i det E. og dermed at kunne trodse ... det Timelige)

VIII, 2 B 159,4.

(hiint evige Anlæg med Msket, at han er sammensat af det Timelige og det E.)

VIII, 2 B 168,2.

(Fortvivelse i Msket er Misforholdet mellem det Timelige og det E.)

VIII, 2 B 168,5.

(I Sammensætningen af det E. og det Timelige er Msket et Forhold, i dette Forhold Sig Selv, og forholdende sig til Sig Selv)

VIII, 2 B 168,5.

(det E.s Magt i dette ene Ord af Luther over ... Phil. 2: Christus fornædrede sig selv [cf. „En christelig Postille“])

X, 2 A 296.

(bestandigt tænker [Chrstd.] paa det E. ... [Christenheden] tænker paa dette jordiske Liv)

X, 3 A 286.

(Christus. Det er selve det E.s eksistentielle impetus der kom – for at lide og døe)

X, 4 A 108.

(naar Msket reent har opgivet det E., saa er ... Gud det Onde)

X, 4 A 426 p. 263.

(for at kunne hjælpes af det E. maa man have baaret Tabet af det Jordiske, først i denne Smerte bliver det E. til)

X, 4 A 572 p. 391.

(kun lidende kan det E. støde sammen med det Timelige i Timelighed)

XI, 1 A 377.

(At vinde det E. uden at vove er nu engang umuligt)

XI, 1 A 458 p. 352. (den mindst mulige mskelige Vished just i den er Muligheden af det E.)

XI, 1 A 458 p. 354.

(det E. er det Intensive, som haster til Døden)

XI, 1 A 468.

(Du kan ikke sandt have med det E. at gjøre, uden at det bestandigt ... forbittrer Dig det Timelige)

XI, 1 A 472 p. 364.

(ved [Tallets Tilforladelighed] narres man – for det E.)

XI, 1 A 514 p. 390. (At bedrage i Forhold til det Timelige ... i Forhold til det E.)

XI, 1 A 554 p. 419–421.

(Naar Chrstd. er til i Sandhed, saa betyder det dette, at det E. i den Grad er et Msket vigtigt, at dette Liv er ham en Bagatelle)

XI, 2 A 181 p. 196.

(Naar ... Alt er til en vis Grad, saa har denne Verden naaet at frigjøre sig ganske fra al Forbindelse med det E.)

XI, 2 A 205 p. 223.

Evighed (Jo mere intensivt Jordlivet er, desto mindre bliver ogsaa E.)

I A 151. (Tilstanden efter Døden kaldes E. [med forskellige Betegnelser fra N.T. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 75).

(En Synder vaagner op i Helvede og udbryder: hvad er Klokken; Djævelen svarer „Evighed“)

I C 80; VI A 135. ([Om Middelalderens Opfattelse af E.]

II A 100.

(E. er Tidens Fylde)

II A 437. ([Om Forholdet mellem Tid og E.]

II A 570.

(om Helvedsstraffenes E.)

II A 630; VIII, 2 B 163,1.

([Willibald] havde kun villet antyde den poetiske, filosofiske, kosmopolitiske E.)

II B 21 p. 304.

(Mange Msker frygter for E. – naar vi blot kan holde Tiden ud, saa kan vi nok blive færdig med E.)

III A 124. (hiin stolte Tid ... da E. fødte Tiden)

III B 55,3.

(ved de to rædsommeste Modsætninger faaer man en Forestilling om E.)

III B 179,44.

(den sande E. ligger ikke bag ved enten ell., men foran) III B 179,63 p. 208.

(E. hører med til de Guds Egenskaber, som Dogmatikere kalde negative [i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 292).

(den [Betragtning], der seer E. som *τελος*) ... er højere end al Immanents IV A 192.

([Johannes Climacus troede] at E. kun abstrakt var tilstæde i Tiden)

IV B 1 p. 125.

(Det Philosophien vilde ... var at dræbe det Præsensiske med E.s Tanke og dog bevare dets friske Liv) IV B 1 p. 125.

(For den græske Betragtning viser E. sig ... igjennem det Forbigangne, den moderne Anskuelse maa øine E. ... gennem det Tilkommende) IV B 117 p. 298.

(Den moderne Anskuelse maa søge Friheden fremad, saaledes at E. her aabner sig for ham som den sande Gjentakelse fremad) IV B 117 p. 298.

(at den sande Gjentakelse er E.)

IV B 120 p. 309.

(medens Socrates havde E. bag ved sig, har man ... [naar Glemslen er Begyndelsen til Sjælens evige Salighed] E. for sig) V B 3,13.

(E. er altid *εν ατομω*) V B 55,6.

(Enhver Bevidsthed der ikke har E.s Bevidsthed i sig ... har en Angst for E., o: for det Gode) V B 60 p. 136.

(Saasnart [E.] er sat, saa er det Nærværende et ganske Andet end hvad det er uden den) V B 60 p. 136.

(Inderligheden er E.)

V B 60 p. 136; 65; 66 p. 139.

(Man bøier E. ind i Timeligheden. Man lader Phantasien tage den)

V B 60 p. 137.

([Om Martensens Lære, at E. er comisk; cf. hans Anmeldelse af „J. L. Heibergs Indledningsforedrag til det i November 1834 begyndte logiske Coursus ...“])

V B 60 p. 137.

(Man lærer ... at man [i E.] vil bevare en comisk Bevidsthed om Endeligheden) V B 60 p. 137.

(i E. vil al Modsigelse være ophævet og derfor bliver det Comiske udelukket) V B 60 p. 137.

(E. er netop den sande Gjentakelse, hvor Historien faaer Ende, hvor Alt forklarer sig) V B 60 p. 137.

(hvad er Inderlighed. 1) Alvor. 2) E. i vor Tid de forskjellige Opfattelser af E.) V B 66 p. 139.

(Ingen Tvangsskole dimitterer til E.) VII, 1 A 71.

(E. er hverken hurtig eller pludselig) VII, 1 A 145.

(i Forhold til Begyndelsen paa ... E., der er ... Springets Klogskab ... det forfærdeligste Selvbedrag)

VII, 1 A 145.

(i E. er der hverken Avancement eller Befordring) VII, 1 A 178.

(E.s Regnskab)

VII, 1 B 158,3 p. 351–352.

(E. afskaffer al jordisk Myndighed)

VII, 2 B 235 p. 146.

(vigtigere at betænke, hvilke Msker man vil komme til at leve med i E.)

VIII, 1 A 10.

(Først da er et Mske paa Dybet, naar E. er hans eneste Medhold) VIII, 1 A 73.

(i Almindelighed husker man ikke paa, at der er ... en E. til) VIII, 1 A 104.

([Cit. af Jacob Böhme fra Carriers „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit ...“])

VIII, 1 A 105.

(Kun Gud og E. er stærk nok til at magte Tvivlen) VIII, 1 A 125.

(om jeg ikke havde det med Troen paa E. anderledes paa rede Haand: ja saa var jeg forlængst segnet) VIII, 1 A 549.

(et sikkert Kjende at et Mske gjør Fremskridt i det Evige og modnes for E., hvis han, jo mere han lider ... bliver desto mere formildet)

VIII, 1 A 660 p. 312–313.

(Den, der synder og hver Gang han synder, bryder han med E. og det bliver en ny Gang) VIII, 2 B 100,1.

(Trængselen er den forfærdelige Hærskare, med hvilken E. i et Mske bekriger Timeligheden, for at erobre det Evige) VIII, 2 B 100,2 p. 206.

(Modgang fører til Maalet ... Maalet er E.s Maal, ethvert andet Maal et usandt Maal) VIII, 2 B 100,7.

(i E. vil der ... være Tid til at tænke) IX A 42.

(begynd saa at ængstes for Dommen, saa er der christeligt lagt Vægt paa E.) IX A 299.

(Chrstd. ... opdrager ved Hjælp af E. og til E.) IX A 312 p. 174.

(vi Ældre forholde os (som et Barn til den Ældre) til E.) IX A 312 p. 175.

([Sandheden] skal lide, thi hele denne Tilværelse skal være Examination. Saaledes er det E.s Mening)

IX A 326 p. 184.

(Antaget ... at E. er for alvorlig til at man der vil lee ... maa der være en Mellemtilstand, hvor man faaer Lov til at lee ud) IX A 398.

(E.s Grændse spotter al mskelig Anstrengelse) IX B 10 p. 309.

(skaf hver Enkelt E. igjen: saa behøves der ingen Blodsudgydelse)

IX B 10 p. 309.

(for at faae E. igjen kunde det vel være, at der behøvedes Blodsudgydelse)

IX B 10 p. 309; 19.

(i E. er man ikke under Tidens Succes-sion, og den Væren eterno modo er det intensive Punktueller) X, 1 A 48.

([ydmygt] ikke at vove for meget ... paa den Maade ankommer man uforandret i E.) X, 1 A 75.

(Der er, naar Du [for Alvor indlader Dig med Chrstd.] ... een Trøst: E.) X, 1 A 190 p. 137.

(der er een Trøst: E. Elsk E., saa hader Du dette Liv: det er Chrstd.)

X, 1 A 90 p. 137.

(Naar man tager E.s Forfærdelse bort saa bliver det Phantasterie med at ville følge Jesum efter) X, 1 A 455.

(i E. er Lidelser Maalestokken)

X, 1 A 581.

(naar E. og Idealitetens Fordring ...

styrter ind paa et Mske og kræver sig af ham: saa maa han fortvivle)

X, 2 A 219 p. 167.

(I E. kan der egentlig ikke være Tale om Naade) X, 2 A 219 p. 167.

(Chrstd. vil gjøre E. let men gjør dette Liv tungt) X, 2 A 617.

(i Forholdet mellem Mske og Gud er der aldrig nogen Grændse, mindst i E.)

X, 3 A 23 p. 27.

(i E. blive alle væsentligen lige salige)

X, 3 A 267 p. 197.

(Chrstd. siger, at ved Naaden skjenkes os Alt ... den tænker bestandigt paa E.)

X, 3 A 286.

([Om det blot Mskeliges og det Christeliges Forstaaelse af E.s Salighed])

X, 3 A 320.

(i E. gjælder det, at det at ville tjene to Herrer er Veien til Fortabelse)

X, 3 A 390.

(i E. er der intet Tidens Løb)

X, 3 A 706.

(E.s Dom vil blive: som Du har levet saa har Du troet) X, 3 A 709.

(E. er ikke Skyggernes Land - men Klarhedens) X, 3 A 711.

(at skulle indgive Rapporten ... paa E.s Ansvar: det er idel Frygt og Bæven)

X, 4 A 53 p. 36.

([Om E.s Trøst])

X, 4 A 572 p. 390-392.

([Om Lidelse som Ueensartethed og E.s Bevidsthed]) X, 4 A 600 p. 416-419.

(vi gaee E. imøde, hvor Afgjørelsen er: forholdt Dit Liv sig til et Iogforsig-værende ...?)

X, 4 A 636 p. 451-452.

(i E. er det just umuligt at blive Christen, der er Afgjørelsen) X, 4 A 648.

(E. - det at vove) X, 5 A 41.

(E. - den officielle Chrstd.s Forkyndelse - Epicuræisme) X, 5 A 65 p. 71-72.

(i E. kommer Dommen, og ... Spørgs-maalet vil blive: har Du lidt for Læren) X, 5 A 114 p. 126.

([Om hvorledes man philosophisk og christeligt kommer ind i E.])

X, 5 B 153 p. 354.

(Slægten mener ... at det er et nyt

Ministerium der skal hjælpe. Men sandeligen det er E. der behøves)

X, 6 B 40 p. 49.

(Idealerne og E. ere evig uadskillelige)

X, 6 B 173 p. 276.

(E. vil ... strengt behandle Eder som Msker, der selv ere ansvarlige)

X, 6 B 231 p. 370.

(Christus skiftede og delte mellem Timelighed og E.: enten – eller) XI, 1 A 3.

(vi respektere det som Dannelse ... at den Ene ikke ... paa personlig Maade tale til den Anden om E.)

XI, 1 A 21 p. 19.

(E.s Alvor er aldeles gaaet ud, og saa har man ... hjulpet sig med Politie-Arrangements) XI, 1 A 63 p. 47.

((E.s Dom) kjendelig paa den høieste Frihed) XI, 1 A 63 p. 47.

(Chrstd. er den frygtelige Alvor: i dette Liv afgjøres Din E.) XI, 1 A 91.

(Maalestokken for det at være Mske i N.T. er: E.) XI, 1 A 130 p. 90.

(hvor ville alle disse Kloge blive underlige tilmode, naar deres Klogskab strandar paa E.) XI, 1 A 212.

(Det Eneste Individet ikke vil kunne fritage sig selv for, er hvad Straf E. maatte ville sætte derpaa) XI, 1 A 217.

(blot E. er sig selv er den eo ipso afspærrende mod alt hvad der hedder Masse) XI, 1 A 227 p. 181.

(Tallet er Det, som slet ikke er til for E. Det forholder sig omvendt med E.) XI, 1 A 227 p. 181.

(Det falder E. meget tungt at cassere en Enkelt) XI, 1 A 227 p. 182.

(Forskjellen mellem Jødedom og Chrstd. ligger i det forskjellige Forhold til E.) XI, 1 A 299 p. 239.

(jo kvalfuldere Timelighed, jo saligere E.) XI, 1 A 299 p. 240.

(ethvert Mske er bange for E., for ... at indlade sig ret for Alvor med den) XI, 1 A 326.

(E. dømmer, om man virkelig har lidt for Sandheden, og vrager alle Sophisterne) XI, 1 A 353 p. 273.

(Chrstd. er det glade Budskab om E.) XI, 1 A 363.

(Der ligger en E. for Dig – Dit Lod afgjøres i dette Liv, hvorledes Du benytter det) XI, 1 A 399.

(Til Farten paa E. bruges kun nogle ganske smaae Baade, til een Person) XI, 1 A 420.

(At tilfredsstille E. det var Opgaven, ... senere blev Ordren ubetinget indskærpet i Chrstd.) XI, 1 A 435.

(det der er mig saa gyseligt: om virkelig E. vil cassere som evig Fortabte disse Slægter og Millioner)

XI, 1 A 436 p. 334.

(Det Taabelige er ... at ville besvige en Usynlig – der forbeholder sig E.s Regnskab) XI, 1 A 471.

(naar E. har sat det saaledes at til at være Christen ... hører at lide – saa bliver det det Klogeste at lide)

XI, 1 A 494.

(E. tæller ikke, er Qualitet)

XI, 1 A 536 p. 405.

(ved Hjælp af det Objektive [Sacramentet] ... er det Hele med E. engang for alle afgjort) XI, 1 A 556.

(naar et Mskes Liv lægges an for E., hvorledes maa han ikke fremmedgjøres for Det, som binder Msket i Endelighedens Forhold) XI, 1 A 577.

(E. – Timelighed)

XI, 1 A 583; XI, 2 A 76; 123.

(Christus er Forbilledet, hans Liv E.s Examen) XI, 1 A 588.

(naar en Slægt er gaaet i Graven, saa seer E. efter, hvor mange der vare i den, som toge den guddommeligt forordnede Examen) XI, 2 A 38 p. 42.

([I E.] der er det ikke saaledes, at hvad Du gjorde af Kjerlighed seer ud som Grusomhed) XI, 2 A 48 p. 55.

(E. ... er det Intensive, forholder sig væsentlig til Handling, Charakter-Forvandling) XI, 2 A 76.

(E.s Salighed ... (Chrstd.s Mening at Alvoren just er, at den skal varetages af en Enkeltnand))

XI, 2 A 111 p. 118.

(een Forskjel mellem Mske og Mske kan E. ikke borttage: E.s Forskjel)

XI, 2 A 122.

(Timelighed og E.s Sammenstød i Timelighed maa give Lidelse)

XI, 2 A 130 p. 142.

(N.T.s Synspunkt er ene og alene: E.) XI, 2 A 181 p. 196.

(vi [Msker] lade egl. helst det om E. staae hen) XI, 2 A 181 p. 196.

(Hav Guds Forestilling om E. ...; og Chrstd. er idel Naade)

XI, 2 A 182 p. 198.

(nu er Chrstd. Beroligelse E. betræffende, for at vi desto bedre kunne glæde os ved og nyde dette Liv)

XI, 2 A 206 p. 226.

(E. ... spørger kun om Boniteten)

XI, 2 A 232 p. 245.

(E. splitter ad, og fordrer derfor hvad ... umuligt Alle kunne blive)

XI, 2 A 262.

(E. forpligter paa Idealerne) XI, 2 A 264.

(E. kan Docenterne ikke narre, ... man docerer sig ikke ind i E.) XI, 2 A 270.

(„i E. er idel Fryd og Glæde“ ... „enhver Lidelse og Smerte glemt“ ... Jeg troer det ikke) XI, 2 A 297.

(efter Chrstd.s Mening er der i ethvert Øieblik et Msk. lever ... Fare for at forspilde en E.) XI, 2 A 315.

(just det at [E.s Afgjørelse] beskjeftigede saaledes just det var det at være Christen) XI, 2 A 321.

(nu er det med E. blevet en Phantasie) XI, 2 A 321.

(Dersom E. ikke var, maatte man sige at der ikke er noget saa usandt Ord sagt som [Gal. 6,7] ... Gud lader sig ikke spotte) XI, 2 A 390.

(i Christenhed er endog E. brugt til at berolige) XI, 2 A 395 p. 388.

(Saa anbringer Chrstd. E. just som den intensiveste Uro, for at frelse Mske ud af Ro) XI, 2 A 395 p. 388.

([Guds] Tanke var den at ville regjere ved Hjælp af E.s Baggrund: en evig Salighed – eller en evig Fortabelse)

XI, 2 A 410 p. 397.

(alle Msker elske Tiden, som er deres Element, frygte E.) XI, 2 A 437 p. 435.

(Ved Idealerne – med Sandsebedragene: for E.!) XI, 3 B 78 p. 123.

(E. ... trænger ikke til Mskene ... Det er Mskene der trænger til E.)

XI, 3 B 124 p. 201.

(E. er i Eet Fiskeren og Garnet – altsaa den forandrer sig ikke)

XI, 3 B 124 p. 201.

(Det er ikke E.s Tanke med Chrstd.: i egoistisk Forstand ... at ville fange Mskene, den vilde: frelse Mskene)

XI, 3 B 125,8.

(E. forandrer ikke [Saligheds] Vilkaaret)

XI, 3 B 125,8.

(E.s Ueensartethed maa anbringes for at forhindre Statens Selvantændelse)

XI, 3 B 127,6.

([Om Præsternes Forhold til E.s Regnskab]) XI, 3 B 144 p. 232.

(endnu mindre kan det være Veien til at komme vel an i E.: at berolige sig her i Livet ved ... christelig Gudsdyrkelse) XI, 3 B 226,7.

([Om det at beskjeftige sig med Chrstd. for E.s Skyld]) XI, 3 B 228,6.

(en E. til at fortryde) XI, 3 B 314.

Evighed, min (i Øieblikket og – for E. ... jeg tænker derved [ogsaa] reent personligt paa min egen E., mit E.s Ansvar) XI, 3 B 247.

„En *Evighed* til at fortryde“ se „Øieblikket.“ Nr. 8.

Evigheds-Afgjørelse (istedetfor denne frygtelige Anstrengelse: at skulle benytte dette Liv til en E.s-A., antages Alt afgjort) XI, 1 A 325 p. 257.

(at Ingen kan vide om han lever i næste Time – just denne Uro mener Chrstd. hører med til at bevirke en E.s-A.)

XI, 1 A 329 p. 261.

(en E.s-A. i Tid er den intensiveste Intensitet, det intensiveste Spring)

XI, 1 A 329 p. 261.

(at dette Liv ret benyttet var maaltbart for denne E.s-A.: det var den Christnes dybeste Alvor) XI, 2 A 331 p. 349.

(E.s-A. forholder sig omvendt til Tid) XI, 2 A 395 p. 388.

Evigheds-Forjættelse (E.s-F. som man faaer som Slikkerie dem er man eo ipso narret for) XI, 1 A 523 p. 398.

Evigheds-Formaal ([Om at leve for et

E.s-F.) XI, 3 B 126 p. 204-205.

Evigheds-Hensyn (hine Asketer ... bestemmes af E.s-H. ..., men det stiller sig for Dem som religious Pligt)

XI, 1 A 144 p. 103.

([N.T.s] Chrstd. er E.s-H.s Overvægt over alt Timeligt) XI, 2 A 399 p. 391.

Evigheds-Liv (at E.s-L. rører sig i En, kjendes ... negativt, paradox, paa det at være afdød) X, 5 A 142 p. 147.

Evigt, et (Philosophien kan negte at et E. kan afgjøres i Tid) XI, 1 A 329 p. 260.

(visseligen ikke noget Ephemært jeg vil ... det var og er noget E.: ved Idealerne - mod Sandsebedragene) XI, 3 B 246,3.

Evne (Ethvert Mske ønsker ... at uddanne sine E. i den Retning ... som er meest passende for hans Individualitet)

I A 72 p. 48.

Evne, min (man har beundret mine E.)

VIII, 1 A 185 p. 92.

(Havde jeg blot 1/10 af mine E., var saa mere stolt og mindre i Frygt og Bæven for Gud: saa vilde jeg staae mig godt i Verden) IX A 25.

(Det er det Frygtelige i at have mine E. og saa et saa lille Land som Danmark) X, 1 A 150.

(jeg anseer det for min Pligt at sige: hvad E. jeg har, jeg har den paa særligt Vilkaar) X, 6 B 100 p. 118.

Evne, ualmindelig (Forskjellen er: at have ualmndl. E. paa almdl. Vilkaar, og at have dem paa særligt Vilkaar)

X, 6 B 100 p. 116.

Evolution ([Om de to store verdenshistoriske E., den hedenske og den jødiske]) II A 560.

(den almdl. humane E. har Kongedømmet som det høieste i sig) II A 573.

Ewald, Johannes ([Om J. E. i Referater og Excerpter af C. Molbechs „Forelæsninger over den nyere danske Poesie“])

I C 87 p. 240-241.

([Om Syngestykket „Fiskerne“ i Referater og Excerpter af C. Molbechs „Forelæsninger over den nyere danske Poesie“]) I C 87 p. 241.

([Om Romancen „Liden Gunver vandrør som helst ved Kvæld“ i Referater

og Excerpter af C. Molbechs „Forelæsninger over den nyere danske Poesie“]) I C 87 p. 241.

([Cit. fra „Fiskerne“]) II A 736*.

([Cit. fra Digtet „Advarsel mod Selvmord“]) IV A 48; VIII, 2 B 145,3.

([Bemærkninger til et Cit., om en Pige: hendes unge Sjæl var prøvet Guld, fra „Fiskerne“]) VI B 108,10.

Examen ([Døden] holder tilsidst E.)

VI B 124,4.

(En Forfatter er ... en Mand der er i Pengeforlegenhed; han skriver da, og dette er at være oppe til en E.)

VII, 1 A 51.

(En Skuespiller er en Mand, der er i Pengeforlegenhed, og naar han spiller, er han til E.) VII, 1 A 51.

(enhver Forfatter betragter sig selv som En der er oppe til en E.) VII, 1 A 123.

(Det at blive Christen er den af Gud indførte E.) IX A 51 p. 29.

(Du er til E. og jeg med hele mit Liv igjennem) IX A 358.

(jeg har taget en E. mere end de Fleste ...: jeg har ladet min Følelses Inderlighed examinere af en Qvinde) IX A 408 p. 237.

(Det at forholde sig til Aand er at være til E.) X, 2 A 406 p. 289; 534 p. 386.

(enhver Levende er ved at leve til E.) X, 3 A 461.

([Gud] tager ikke feil og bliver glad over denne Hjælp - nei, det bliver Din E.) X, 4 A 132.

(Gud trænger til Intet og til Ingen, at holde sig til Gud er bestandigt at være til E.) X, 4 A 443.

([Gud] siger: her ligger et heelt Liv for Dig, E. er først i Evigheden)

X, 4 A 572 p. 391.

(Istedet for dette ... at ville vove sit Liv for at gavne Verden ... træder dette Simple: ... tag Dit Livs E. i ubetinget Lydighed, der fører Dig til at blive offret) X, 5 A 18 p. 22.

(i det Christelige er dette det Første: Livet er en E.) X, 5 A 18 p. 22.

(see Du at tage Din E. - og saa kommer Dommen baade for Dem, der have el-

sket Sandheden og for Docenterne)

X, 5 A 18 p. 23.

(Hvis Du tager den [Din E.], dette er evigt uendeligt afgjørende)

X, 5 A 18 p. 23.

(Enhver har at betragte sit Liv som at tage ... den ubetingede Lydigheds E.)

X, 5 A 104 p. 120.

([Chrstd.] er hver Generations E.)

XI, 1 A 186 p. 145.

(christeligt er denne Collideren [at Dyre-Msket styrter ind paa Aands-Msket] Aands-Mskets ... E.)

XI, 1 A 225.

(egl. er Tilværelsens E. med Msket: er der Kjerlighed i Dig) XI, 1 A 459 p. 354.

(Christus er Forbilledet, hans Liv Evighedens E.) XI, 1 A 588.

(vi ere Christne paa den Maade, at vi ganske bogstaveligen ikke engang have Forestilling om E.) XI, 1 A 588.

(Chrstd. er: Livets E.) XI, 2 A 38 p. 42.

(Hver Slægt begynder forfra, E. er den samme) XI, 2 A 38 p. 42.

(skal det være Alvor med E., saa maa Examinator lade det komme til det Yderste) XI, 2 A 130 p. 142.

(det at blive Christen er: at underkaste sig den af Gud forordnede Tilværelses E.) XI, 2 A 235.

Examen, min (Jeg kan ikke antage Andet end at det er Guds Villie, at jeg skal læse til min E.) II A 422.

(*γενερωμενος* faaer jeg E. *παρα καιρον ηλικιας*) II A 490.

(Blot jeg snart havde min E., at jeg atter kunde blive en quodlibetarius) II A 534.

(det synes mig, at jeg er anviist in perpetuum at læse til E.) II A 807.

(selv om jeg aldrig havde faaet E.: ubetinget Eet vilde være skeet, jeg var vedblevet at læse til theologisk E.)

X, 2 A 399 p. 283.

(min Fader ... døde. Jeg læste til E. I al den Tid lod jeg ... [Regines] Tilværelse slynge sig ind i min)

X, 5 A 149,3.

Examenslæsning, min (Min E. er den længste Parenthes, jeg har oplevet) III A 35.

Examinand ([Gud] er uendelig bekymret

ved ... [at examinere et Mske i Kjerlighed], langt mere ... end E.)

XI, 1 A 459 p. 355.

Examinatio ([E. i Udkast til et philosophisk Tidsskrift]) V A 100; 101 p. 41.

Examination ([Sandheden] skal lide, thi hele denne Tilværelse skal være E.)

IX A 326 p. 184.

(Denne jordiske Tilværelse er en Prøvens Tid, er E.) IX A 358.

(daglig E. er Troens Spænding)

X, 2 A 406 p. 289.

(„Aand“ er E.: vil Du slippe Sandsynligheden, vil du fornægte Dig selv o:s:v:)

X, 2 A 408 p. 290.

(her er igjen E.: jeg gjør frygtelige Indblik i de Andres Selvskhed og Jordiskhed) X, 2 A 534 p. 386.

(just der ligger ... E., at den Kaldede skal staae ... ene med Gud) X, 4 A 11.

(Skriften foreskriver, hvilke Midler Du skal benytte for at stramme Dit Liv saaledes ud, at dette Liv kan blive E., om Du har Troen) X, 4 A 636 p. 451.

(frembringe den Situation, der kan for mig være E. betræffende, hvorvidt jeg forholder mig til Sandheden)

X, 4 A 637 p. 452.

(hvis en Docent kunde stjæle mine Tanker fra mig ... ogsaa dette hører med til E.s Skærpelse) X, 5 A 18 p. 22.

(Chrstd. er Tilværelsens E.: vil Du være en Discipel eller dog idetmindste sandt forholde Dig dertil) XI, 1 A 22 p. 20.

(Tilværelsens E. og Dommen)

XI, 1 A 358 p. 276-278.

(fordi Tilværelsen skal være E., derfor er denne Verden ... saa fortryllende og deilig) XI, 1 A 359.

(Tilværelsens E.)

XI, 1 A 459 p. 354-356.

(at just den Elskede seer ud som den af Gud Forladte. Dette er E.)

XI, 2 A 130 p. 143.

(at i ethvert Øieblik alle mulige Gradationer og Nüancer ere ... numerisk repræsenterede ... hører med for at Verden kan være E.s Medium) XI, 2 A 184.

(Intet saa godt sikkrer mod den E., der vil see efter Boniteten, som at faae Op-

mærksomheden henledet paa Mønster-Forskjelligheden) XI, 2 A 232 p. 245.

Examinator (tænker mig Gud som E., der siger: Det og Det ønskede jeg af Dig) X, 4 A 640 p. 457.

(Lidelsen hænger sammen med, at Gud er E.) XI, 2 A 130 p. 142.

(Gud er E. – En E. har ikke det Mindste tilfælles med En, der mskelig talt har en Sag) XI, 2 A 130 p. 143.

(saa betyder vel ogsaa en E. En, der trænger til Dem, som underkaste sig Examen) XI, 2 A 130 p. 143.

examinere (Dersom Christus vilde examinere os, da maatte vi forgaae, det var at examinere os) VIII, 1 A 378.

(En kommer, mskelig, ... og vil hjælpe [Guds Sag]. Og Gud ... svarer: naa, saa Du vil altsaa examineres)

X, 4 A 132.

(Denne Tilværelses Betydning er: ... at examineres for Evigheden)

XI, 1 A 353 p. 272.

(Gud forstaaer sig ganske godt paa det at examinere) XI, 1 A 359.

(Gud i uendelig Kjerlighed er mere bekymret end det stakkels Mske, som han examinerer i Kjerlighed)

XI, 1 A 459 p. 355.

(Hvad der beskjeftiger sig med Idee, lader sig paa een Gang examinere af Tilværelsen, men er tillige examine-rende) XI, 2 A 125 p. 134.

(Gud, der examinerer i Tro og i om et Mske elsker ham, han maa ... lade det komme til det Yderste)

XI, 2 A 130 p. 142.

Examinerende, den (den E. maa være En, der siger sig selv ikke at være Christen) X, 2 A 135 p. 102.

Examinerende, det (det egentlig E. er det Daglige) IX A 455 p. 260.

executiv (Geistligheden skal være en executiv Magt i Samfundet, i Charakter) X, 3 A 754; 773.

Exceptionelle, det (jeg har saa tidligt og saa dybt forstaaet, at jeg var det E.)

X, 3 A 128.

(har jeg fra Begyndelsen havt en Følelse af, at jeg var det E., saa har jeg rigtignok

faaet det bekræftet) X, 3 A 133 p. 104. (for at det at være det E. skal have Alvor, maa han selv være ufrit, tvungen ind deri) X, 3 A 499.

(Det Almindeligere ... vil slet ikke vide af at det E. (det Høieste som det Abnorme) er til) X, 4 A 32.

(man veed ... ikke min Methode til at kontrollere det [E.] ved det Existentielle) X, 4 A 32.

excerpere (jeg har aldrig brugt at excerpere) V B 72,22.

Excerpteren (jeg har aldrig brugt nogen anden E. end min Hukommelse) V B 56,7.

Exegese ([Om E. i Excerpter af K. Rosenkranz' „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 186).

(E. var den første Parenthes)

VIII, 2 B 15 p. 67.

(Jo vigtigere et Skrift, siger man, jo mere maa det gøres til Gjenstand for granskende E.) X, 4 A 403 p. 243.

(Protestantismen sikrede sig ved Hjælp af – den lærde E.) X, 4 A 428.

Exegese, moderne (den kosteligste Comedie ...: at lade den moderne E. ... gennemgaae sit Cursus – i Samtidighedens Situation) VII, 2 B 235 p. 86. ([Om hvorledes den moderne E. har behandlet den hellige Skrift])

VII, 2 B 235 p. 122.

(den moderne ell. nyere E.s Ramse har villet forklare ... det Miraculeuse)

VII, 2 B 241,5 p. 261.

Exegese, rationalistisk (Adler exegetiserer over sin egen Aabenbaring paa samme Maade som en rationalistisk E. ... over Chrstd.s Aabenbaring)

VII, 2 B 235 p. 116.

Exegese, vildfaren (den vildfarne E. ... har forvirret det Christelige [derved] ...: den har rykket det Paradoxes Sphære tilbage i det Æsthetiske)

VII, 2 B 235 p. 136.

se ogsaa *Commentar* og *Fortolkning*.

Exeget (E. har dog altid det til sin Undskyldning, at han ikke selv har haft en Aabenbaring) VII, 2 B 235 p. 97.

([Om hine E. som opfandt Perfectibilitets-Theorien]) VII, 2 B 235 p. 116.

Exeget, moderne (een eller anden moderne E.s Væven om hvad der skal forstaaes ved en Aabenbaring) VII, 2 B 235 p. 97. se ogsaa *Commentator* og *Fortolker*.

exegetisk (exegetisk Lærdom og Confereren er ikke den Vei ad hvilken man kommer det Inspirerende nærmere)

VI A 153 p. 65.

Exegetiseringen (der gives en E. ..., der er, i god Forstand, som besat af [Skriften], og derfor kan overalt finde Typer og Deslige) X, 1 A 655.

Exempel (Christus kommer for at frelse os og fremstiller E. Just dette E. ... lære os hvor langt vi ere fra at ligne Idealer) X, 1 A 279 p. 187.

([Om Luthers Forstaaelse af Forskjellen mellem Christus som E. og som Gave; cf. „En christelig Postille“) X, 2 A 30. (Om E. [i Salvianus Massiliensis „Adversus avaritiam“) X, 4 A 61 p. 39–40.

Exemplar ([Hos Dyre-Skabningerne] er Arten høiere end E. ... I Forhold til Msket derimod er Bestemmelsen [modsat]) IX A 80 p. 44; X, 2 A 489 p. 347*. (vi Msker har ... hittet paa at under-skyde Slægten ... og saa ... tumle os ad libitum som E.)

X, 4 A 515 p. 334–335.

(Mske-Slægten har vi overladt Gud – os kan han ikke faae fat paa, vi ere E.)

X, 4 A 515 p. 335.

(Idee – Individ – E.)

XI, 1 A 42 p. 30–31.

(E. er den letteste Art Tilværelse, dækket mod umiddelbart at forholde sig til Idee) XI, 1 A 42 p. 31.

(I N.T. fremstilles det at være Christen saaledes, at man ikke kan være E. ... „Christenheden“ har kun E.)

XI, 1 A 42 p. 31.

(Saaledes lever og dør Millioner ... det Numeriske er deres Synskreds ... det vil sige, de ere E.) XI, 1 A 60 p. 43.

(det er saa nemt at rende med som E. i Flokken ... der lade et andet Mske i ... Qvaler erkjende noget Sandt – og derpaa lege det efter) XI, 1 A 155 p. 119.

(man har overalt anbragt Slægtens Kategorier, derved degraderet Individiderne til E.) XI, 1 A 155 p. 131.

([Om Forskjellen mellem Mske-Slægten og Dyre-Slægten med Hensyn til Bestemmelsen af E.]) XI, 1 A 272.

(Jo mere et Mske har Opgave tilfælleds med alle, jo mere er han kun E.)

XI, 1 A 416.

(Mskeheden: til Vederlag for at de ere ideeløse E. – faaer man desto flere af dem) XI, 1 A 432.

(De Fortrinligere [nu tildags] ere – Do-centerne o: de ere uden Subjektivitet, afstumpede ... Objektiviteter, E.)

XI, 1 A 450 p. 345.

(alt Mskeligt tenderer til at faae dette Forhold [at Individet er høiere end Slægten] omordnet saa ... Individ bliver E.) XI, 1 A 485.

(Den, der paa hiint Spørgsmaal (skal vi gjøre som Du) svarer: ja ... hans For-kyndelse gjør egl. Mskene ... til E.)

XI, 2 A 19 p. 18.

(naar man regner ikke med Individualiteter men med E., saa kan man snart faae Tusinder) XI, 2 A 19 p. 19.

(disse Tusinder – hver Enkelt kunde gribe det Høieste ...: men Alt gaar til Spilde ... for at forvandle dem til E.)

XI, 2 A 19 p. 20.

(Msket ... er den eneste Dyre-Art, hvor E. er ... mere end Slægten, er Individualitet) XI, 2 A 88 p. 95.

(Dersom Msket blot var E., vilde han ikke have Misundelse) XI, 2 A 88 p. 95.

(især Dag-Pressen arbejder i Retning af at degradere Mskene til E.)

XI, 2 A 88 p. 95.

(Slægten har ... naaet, at der ikke mere ere Individider til men kun E.!)

XI, 3 B 157 p. 252.

Exemplar-Martyr (E.-M. o: Martyrer som paa et andet Mskes Ord og Kjole vove Liv og Blod) XI, 1 A 155 p. 118–119.

Exemplar-Menneske (Gud vil ikke disse E.-M., som paa Livet hen som ... Efterabere ... thi ethvert Mske er lagt an paa at blive Individ)

XI, 1 A 155 p. 118.

(man maa tage Verden som den er, er Gehalten af disse Millioner, E.-M.s Liv og Levnet) XI, 2 A 46 p. 50.

(et E.-M. og 1 Million berøre lige lidt Tilværelsen) XI, 2 A 46 p. 50.

(E.-M. give dem [Dæmonerne] Intet at bestille, dem lige saa lidt som Englene) XI, 2 A 46 p. 51.

(man maa tage Verden, som den er, o: af E.-M., i hvilke der intet Evtig er) XI, 2 A 46 p. 53.

([Om Forskjellen mellem Idee-M. og E.-M.]) XI, 3 B 199 p. 328-333.

([Om Grads-Forskjellen mellem de aldeles ubetydelige og de noget betydeligere E.-M.]) XI, 3 B 199 p. 329.

(Ved Mske-Tallet beroliger E.-M. sig) XI, 3 B 199 p. 329.

(naar En vil fremstille Idealerne for E.-M., ere disse sidste strax til at kjende paa den Indvending: dette er Over-spændthed) XI, 3 B 199 p. 329.

(E.-M. bilder sig ind ... at Udødelighed forholder sig til at være Flok o: han har sit Liv i Tallet) XI, 3 B 199 p. 329.

(E.-M. kan ikke lide) XI, 3 B 199 p. 330.

existentia (cujus essentia involvit existentiam [Cit. fra Spinoza's „Ethica“]) V B 5,4; X, 2 A 328 p. 239.

(Overalt i Idealitetens Forhold gjælder det at essentia er existentia [cf. „Immanuel Kant's vermischte Schriften“]) X, 2 A 328 p. 240.

existential (existential Bestemmelserne ... : Afdøen, Forsagelse, Gjenfødelse, at lide for Læren o:s:v:) X, 5 A 11 p. 13.

existentiel (Man forvexler selve det eksistentielle Problem med dets Reflex i alle Generationers Lærdes Bevidsthed) VII, 1 A 33.

(Hovedsagen er i Forhold til ethvert eksistentielt Problem, dets Betydning for mig, dernæst kan jeg ... afhandle det lærd) VII, 1 A 33.

(Min Fortjeneste af Literatur bliver altid at have fremsat hele det eksistentielle Omfangs afgjørende Bestemmelser ... dialektisk skarpt og primitivt) VII, 1 A 127.

(i Forhold til enhver eksistentiel Sætning

har ethvert Beviis ogsaa et Noget, som er et Modbeviis) VII, 1 A 215 p. 142. („Skyldig? – Ikke-Skyldig?“ er det første Forsøg der ... er gjort i den eksistentielle Dialektik i Dobbelt-Reflexionen) VII, 1 B 83 p. 276.

(den dybe eksistentielle Gjennemførelse af en Idee)

VII, 2 B 235 p. 58; VIII, 2 B 12 p. 54. (at faae et dybsindigt Indfald ... som man eksistentielt hver anden Stund fragaar) VII, 2 B 235 p. 59.

(ordentligviis, eksistentielt, er der ingen Mening i det moderne Prædikeforedrag, det er en Umulighed at eksistere der efter) VIII, 1 A 448 p. 200.

(Docenterne ville sluge en eksistentiel Tænker, for at faae ... Livs-Varme i Paragrapherne) VIII, 1 A 554 p. 256.

(„Virkelighed“ er den eksistentielle Reduplication af det Sagte) VIII, 2 B 85,17.

(al Underviisning ender i en Art Tausshed; thi naar jeg eksistentielt udtrykker det, saa behøves min Tale ikke hørligen) VIII, 2 B 85,17.

(det i Sandhed at erkjende ethisk og ethisk religiøs Sandhed er eksistentielt at reduplicere det Erkjendte)

VIII, 2 B 88 p. 177.

(Saasart jeg exsequerer det, eksistentielt reduplicer, saa støder jeg fra)

VIII, 2 B 88 p. 178.

(Det Ethiske og det Ethisk-Religieuse skal meddeles eksistentielt og i Retning af det Eksistentielle) VIII, 2 B 88 p. 182.

(Foredraget selv er ikke eksistentielt Udtrykket for, at Læreren eksisterer deri, ei heller. foranlediget Foredraget Tilhørerne til at eksisterer deri)

VIII, 2 B 88 p. 182.

([Om Forskjellen mellem det] at docere og den eksistentielle Kunst at være det og det) IX A 151 p. 73.

(jeg er ... grundig og ethisk den sande eksistentielle Modsætning dertil [til Kammeraderie]) IX A 422.

(Saasart det Religieuse kommer udenfor det eksistentielle Præsens ... saa bliver det strax mildere) X, 1 A 383.

(Christeligt har jeg ikke Lov til existentielt at ignorere eet eneste Mske)

X, 1 A 632.

(da jeg har været ifærd med at mindske min eksistentielle Fart qua Forfatter)

X, 1 A 648 p. 403.

(man ifører sig det [det Christelige] ikke eksistentielt. Ingen vover dristigt ... at springe eksistentielt i det Ethiske)

X, 2 A 16.

(mit Liv vil indeholde den nøiagtigste eksistentielle Politie-Forretning i christelig Aand) X, 2 A 56 p. 43.

(mit Liv vil være et fuldstændigt eksistentielt Studium i Retning af den mskelige Selvkerlighed ..., der drives med Chrstd.) X, 2 A 56 p. 44.

([SK om sig selv som] det Christeliges digteriske Reflecteur, der formaaer at sætte alle christelige eksistentielle Bestemmelser frem i deres hele Idealitet) X, 2 A 106 p. 82.

(Chrstd. skal eksistentielt holdes i Fart) X, 2 A 119 p. 91.

(Saasart jeg eksistentielt vil udtrykke det jeg siger ...: saa sprænger jeg ligesom Tilværelsen) X, 2 A 141 p. 105.

(jeg skulde gøre et saadant eksistentielt Spring) X, 2 A 147 p. 110.

(at prædike er ... at holde sin Mund men eksistentielt at udtrykke, i Gjærning ... Det, som ellers bruges Ord til) X, 2 A 149 p. 114.

([Chrstd.] vil have sig forkyndt ved Vidner o: ved Mske, der forkynde Læren og tillige eksistentielt udtrykke den) X, 2 A 157 p. 121.

(det pathetiske Indtryk af eksistentielt at udtrykke Idealiteten) X, 2 A 157 p. 121.

(Den eksistentielle Myndighed til at lære svarer til det Frivillige) X, 2 A 159 p. 124.

(man har tabt al Respekt ... for Chrstd.s eksistentielle Forpligtelser) X, 2 A 163 p. 128.

(mit Liv er paa adskillige Punkter eksistentielt saa langt ude, at blot jeg sætter Forklaringen til ... gør [Samtiden] mig til en Slags Apostel) X, 2 A 176.

(I Forhold til ethisk-religieus Meddelelse ... har jeg ikke Lov til at meddele

mere ... end saa langt som mit Liv eksistentielt ... svarer dertil)

X, 2 A 184 p. 146.

(I Forhold til Idealitetens Fordring kan det være rigtigt at fremstille den høiere end man selv eksistentielt er ...)

X, 2 A 188.

(I Forhold til al eksistential Erkjenden gjælder det egentlig ... om, at faae Situationen tilveiebragt)

X, 2 A 284 p. 208.

(Selv gjorde jeg mig eksistentielt til den Kløgtige og Letsindige, og brugte saa ... Pseudonymer) X, 2 A 286 p. 210.

(den uheldige Parallel mellem en eksistentiel Forfatter af min Spændkraft ... min ethiske Hensynsløshed og det Almindelige [Martensen])

X, 2 A 286 p. 210.

(jeg [har et skarpt Blik] for den eksistentielle Muligheds ædle Kostbarhed)

X, 2 A 290 p. 213.

(de egentlige Vanskeligheder begynder først, naar denne hele Objektivitet skal eksistentielt omsættes i den Enkeltes Liv) X, 2 A 336 p. 244.

(Chrstd. ... er en Lære eksistentielt omsat i eet eneste Mske, i Gud-Msket)

X, 2 A 336 p. 244.

([Mskene] ville ikke gjerne til de eksistentielle Opgaver ... til at handle christeligt) X, 2 A 336 p. 244.

(Personlighedens uhyre Respekt for at blive optaget i de Christnes Samfund, og denne Respekt udtrykt ... eksistentielt, i Handling) X, 2 A 341 p. 247.

(min Forskjellighed er ... den, at jeg dog stræbende har omdannet min Individualitet til eksistentielt at tjene disse mine Tanker) X, 2 A 341 p. 247-248.

(Hvor Mange have der vel ... eksistentielt i deres eget Liv ... forstaaet, at den mindste Selvfornægtelse ... er mere værd end en verdenshistorisk Begivenhed) X, 2 A 348 p. 250.

(at digte Chrstd. ... lader sig ikke gøre, man maa ... enten selv eksistentielt udtrykke Idealet ... eller bestemme sig selv som Stræbende) X, 2 A 375 p. 269. (det Sandsebedrag, at det er Ens Em-

bede ... at declamere nogle christelige Sandheder – og selv ... existentielt levende til daglig Brug i reent verdslige Kategorier) X, 2 A 418 p. 297.

(Om de Afdøde virkelig have realiseret existentielt de Opgaver, der vare dem satte i Virkeligheden eller ikke: er nu afgjort) X, 2 A 439 p. 313.

(Denne mageløse Rigdom, der er nedlagt i mine Skrifter, og betjent ... existentielt i tungsindig Sympathie for hver enkelt Mske) X, 2 A 492 p. 349.

(Hvilken existentiell Anstrengelse ... : næsten ganske bogstavelig kun i den Tid man er ene at være privat Person) X, 2 A 507.

(Geistligheden skulde være med for at opdrage dette store Publikum, og derfor existentielt udtrykke Selvfornegtelse) X, 2 A 509 p. 364.

(En existentiell Tænkner frembringer det han siger) X, 2 A 541.

([Christus] kunde fuldkomme sin egen Lære, han var jo selv Lærens existentielle Udtryk) X, 2 A 545.

(„Vidnet“ var ... det existentielle Synlige af Det, han forkyndte) X, 2 A 557.

(existentielt at leve i ganske andre Kategorier, men saa at have sikkert sig sin evige Salighed ved en Slags Assurance) X, 2 A 569 p. 407.

([Om] hvor langt borte man personligt og existentielt er fra det Christelige) X, 2 A 573.

(„Præsten“ raader i Form af Talemaader over hine Mænds Tanker og Udtryk, hvis Liv existentielt udtrykte det Tilsvarende) X, 2 A 581 p. 415.

(existentielt tvinges jeg til at blive opmærksom ... paa den strengere religiøse Existents, derved at jeg ... er sat udenfor det Almene) X, 2 A 587 p. 419.

(naar christelig Selvfornegtelse forkyndes saaledes, at Den, der forkynder den, gør Lykke, saa ... udtrykker han den ikke existentielt) X, 2 A 604 p. 433.

(Dyden lader sig ikke lære ... den er ingen Lære, den er ... en existentiell Omdannelse) X, 2 A 606.

([Christus] er selv existentielt det at af-døe fra Verden) X, 3 A 171.

(jeg frygter bestandig for, at en saadan Meddelelse skulde for mig indeholde nogen Forpligtelse til strax existentielt at udtrykke det) X, 3 A 190.

(jeg kom til existentielt at opdage de christelige Collisioner) X, 3 A 318 p. 232.

(Geniet afgiver egentlig bestandig existentiell Revision) X, 3 A 395.

(det Eenfoldige er, at just Paradoxet er for at bevirke at Svinget gjøres ... hen til ... existentielt at udtrykke det Christelige) X, 3 A 424.

(Det existentielt Høieste – og det existentielt Laveste) X, 3 A 463 p. 311–312.

(I Overflod at besynge Gud ... er dog ikke for Gud en saa sand Tilbedelse som ... i Armod at prise Gud existentielt) X, 3 A 475 p. 320.

(Den officielle Chrstd.s-Forkyndelse ... vender alle existentielle Forhold forkeert) X, 3 A 491.

(man opererer reent galt med Mulighed og Virkelighed og disse existentielle Forhold) X, 3 A 519 p. 344.

(jeg har ... existentielt et Par Points frem for Dem, der hersteds forkynde Chrstd.) X, 3 A 535 p. 354.

(naar [den Mediterende] er En, der existentielt udtrykker Chrstd.s Ueensartethed med Verden) X, 3 A 545.

(under den Forudsætning, at da Ingen i fjerneste Maade vil existentielt gøre Forsøg – saa statuerer Martensen det Ubetingede) X, 3 A 567.

(var [Inderligheden i Henseende til Overbeviisning] existentiell, maatte det blive „Vidner“) X, 3 A 570 p. 375.

(der maa paa det religiøse Gebeet et Digterisk til, for overhovedet igjen ... at faae fat paa ... de existentielle Idealer) X, 3 A 576 p. 379.

(Selv Luther sætter ikke de existentielle Tanker rigtigt sammen, saa han overalt kun har een Tanke) X, 3 A 605 p. 394.

([Gud] betroer kun [det Religiøse] til et Mske alt i Forhold til som han forvandles existentielt) X, 3 A 609 p. 399.

(behag at sætte det [Christelige] existentielt ind i Virkeligheden ... [saa] bliver Ophøietheden Fornedrelse)

X, 3 A 616 p. 402.

(for ... at faae den existentielle Fart maatte der en saadan Strenghed udenfor til en saadan Strenghed ... som en Apostels) X, 3 A 670.

(al denne Videnskabelighed ... er trængt ned i Folket ... og den existentielle Respekt [er gaaet] tabt)

X, 3 A 702 p. 451.

(Der er intet Andet at gjøre, end ... at faae den Enkelte ... existentielt ind under Idealet) X, 3 A 702 p. 451.

(Enhver, der vil være Lærer ... raader over en langt høiere Opfattelse af den existentielle Sandhed, end hans virkelige Liv ... kommer til at udtrykke)

X, 3 A 704 p. 452.

(meddele hvad der existentielt gaar over Ens Kræfter) X, 3 A 704 p. 453.

(En Apostel i vor Tid ... vilde vel afholde sig fra at prædike, for ... at faae henledt Opmærksomheden paa ... at prædike ved existentielt at udtrykke Selvfornægtelse ...) X, 3 A 725.

(For ... existentielt at skulle have Gavn af Andres Udsagn, er det saa vigtigt, at faae at vide, i hvilken Tilstand de vare, da de sagde det) X, 3 A 753.

(der kunde jo idag maaskee komme en existentiell Collision, der gjorde det aabenbart, at Du ingen Christen er)

X, 4 A 20.

(jeg tager saa Udsagnet, og gennemtænker saa alle et saadant Udsagns existentielle Consequenter. Disse paanøder jeg ham saa) X, 4 A 23; 101.

(Existentielle Proportioner) X, 4 A 28.

(De existentielle Springfjedere ere afmattede ... Derfor er al Bevægelse fingeret Bevægelse) X, 4 A 62.

(Overalt er og skal der existentielt være et Enten – Eller) X, 4 A 63.

(jeg er en Slags existentiell Cerimoniemester) X, 4 A 64.

(Først staaer Christus. Det er selve det Eviges existentielle impetus, der kom – for at lide og døe) X, 4 A 108.

(den Anden [der ved sin Forkyndelse lever i Armod] gjør det existentielt tydeligt, hvad Chrstd. er) X, 4 A 112.

(til at faae Troen ... maa der Situation. Og denne Situation maa tilveiebringes ved et existentielt Skridt af Individet)

X, 4 A 114.

(I Forhold til [en existentiell Ethiker] er det altid Samtidens Interesse ... at faae ham puffet udenfor som en Gjenstand for – Beundring) X, 4 A 148 p. 85.

(den Gang [Christus] existentielt trykkede stærkest, da var der slet ingen Tid til Beundring) X, 4 A 148 p. 86.

(hvis En gjorde Alvor af, existentielt at udtrykke det Christelige, saa ... vilde Manden blive anset for gal) X, 4 A 150.

(Prædikanten [med Hensyn til den Mynsterske Prædiken] fører existentielt det verdsligste ... Liv) X, 4 A 152.

(i Oldtiden eller Middelalderen ... var meget mere Sands for og ethisk Respekt for den existentielle Gjennemsigthed)

X, 4 A 176 p. 98.

(Tegn paa, hvorledes den existentielle Fart er mindsket, at Prædestinations Læren kommer op) X, 4 A 180.

(naar der da kom en virkelig existentiell Ethiker hvilken sær Eiendommelighed maatte det ikke blive!) X, 4 A 184 p. 101.

(existentielt at gjøre Enden fast)

X, 4 A 190 p. 104.

(den sidste existentielle Reduplication: at i ethvert Fald han selv er en Enkelt)

X, 4 A 190 p. 105.

(Hver Gang saa En existentielt bringer Sagen 1 Tomme videre – saa kommer en heel Generation af Docenter ... der omsætter dette Fremskridt i Doctrin)

X, 4 A 236.

(Ethvert Mske erkjender altid det Sande et godt Stykke længere ud, end han existentielt udtrykker det) X, 4 A 247.

(At „Sandheden“ existentielt sat ind i Verden er den visse Undergang, er evigt vist) X, 4 A 247.

(existentielt vil man saa nødig ud, og under Arbeidet med at forstaae ... bliver Existenten aldeles uforandret)

X, 4 A 289 p. 156.

(ved at bekjende Overbeviisning . . . forstaaes; existentielt at træde i Charakter deraf) X, 4 A 295.

(Alt hvad Du meddeler som er existentielt høiere end Din egen Existent's tør Du kun meddele saaledes, at Du bruger det til Ydmygelse) X, 4 A 295.

(at prædike ex tempore opgav jeg vel ikke, og saa at marquere det Christelige existentielt saa langt ud som muligt) X, 4 A 323 p. 183.

(Man gjør Chrstd. til en objektiv Lære . . . : derved unddrager man sig enhver existentiell Anstrengelse)

X, 4 A 379 p. 225.

(Enten bliver alle existentielle Sætninger i [N.T.] et Historisk . . . ; eller det er evige Sætninger, saa det existentielt gjælder det Samme som ved Chrstd.s Indkomst) X, 4 A 407 p. 248.

(Denne Forstandighedens Forhindren af Afgjørelse har foranlediget ligesom en existentiell Obstruction)

X, 4 A 416 p. 256.

(Jeg gjør existentielt ingen større Fordring end hvad det Almindelige er)

X, 4 A 421 p. 260.

(jeg kan, paa samme existentielle Vilkaar byde en sandere Opfattelse af Chrstd.) X, 4 A 421 p. 260.

(Den Myndige maatte . . . fordre den existentielle Forandring)

X, 4 A 421 p. 260.

(Enhver, der ikke selv existentielt udtrykker, hvad han lærer . . . : enhver Saadan er Sophist) X, 4 A 484.

(Den der selv udtrykker existentielt det han lærer, han er „Lærer“) X, 4 A 484.

(Askese existentielt fremstillet simplement som . . . det af Enhver Fordrede: saa bliver Mskene forbittede)

X, 4 A 531 p. 349.

(ved at have Formue og være uafhængig havde [jeg] lettere ved existentielt at udtrykke det Forstaaede)

X, 4 A 545 p. 365.

(Professoren, som docerer, og forresten existentielt kun veed Beskeed om Levebrød) X, 4 A 603.

(„om nu end Nogen virkelig existentielt

udtrykker at han har forsaaget og forsager denne Verden, hvad saa? . . .“)

X, 4 A 645.

([Om existentielt at overholde en christelig Ethik og saa begynde med indirecte Meddelelse]) X, 5 A 60 p. 67.

(Er Christus i den Forstand . . . Offeret, at jeg nu har Lov til at svinge ind i Syslen med de endelige Formaal . . . : saa har Apostelen existentielt baaret sig forkeert ad) X, 5 A 81 p. 92.

(Chrstd. er just en Lære i denne Forstand, at den, hvis den ikke existentielt udtrykkes af Læreren, bliver noget Andet) X, 5 A 84.

(Chrstd. kom ind i Verden ved existentielt at besvare det Spørgsmaal: har et Mske Lov til at lade sig slaae ihjel for Sandheden) X, 5 B 11 p. 216.

(jeg har – existentielt – væsentligen været en Digter) X, 5 B 144 p. 346.

(man har i Christenheden . . . , existentielt, taget Luther forfængeligt)

X, 5 B 293,17.

(udtrykkende i sit Liv Chrstd.s strengeste existentielle Fordringer (i Retning af Forsagelse, Selvfornægtelse, Askese o:s:v:)) X, 6 B 63.

([Johannes Climacus beskæftiger sig] „existentielt“ med det Problem „at blive Christen“) X, 6 B 68 p. 73.

(det Absurde i „Frygt og Bæven“ . . . er den blot personlige Bestemmelse af den existentielle Tro) X, 6 B 80 p. 86.

(Martyriet, det efter den Maalestok existentielt at virke for det Christelige, at udlees . . . , ihjelslaaes) X, 6 B 114 p. 144.

(existentielt, i Retning af Opvækkelse, er der ingen Videnskab)

X, 6 B 114 p. 148.

([„Afsl. Efterskr.“] er Frastødet og Svinget ind i existentiell Inderlighed)

X, 6 B 121 p. 155.

(een eneste christelig Sætning i existentiell Inderlighed [er] uendelig meget mere sand Chrstd. end den kompletteste Ramse . . . ex cathedra)

X, 6 B 145 p. 214.

(den existentielle Commentar [af Myster]: det er sandt, hvad jeg siger . . .

den bedre Stræben forhaanes – jeg har jo Goldschmidt ved Haanden)

X, 6 B 202 p. 316.

(det Sagte ... tager sig lige omvendt ud i Forhold til hvorvidt det sættes existentielt ind i Virkelighed ... eller af en Taler, hvis personlige Existeren ... udtrykker det Modsatte af [det Sagte])

X, 6 B 247 p. 408.

(En Maaler for existentiell Vægtfylde)

XI, 1 A 361 p. 279–280.

(jeg er ... en af disse dybe oprindelige religiøse Naturer; og en Apostel ligger existentielt en heel Qvalitet høiere)

XI, 1 A 460.

(en Apostel ... ligger existentielt høiere end Socrates) XI, 1 A 460.

(Det der har behaget [Gud] er: existentielt med Mskene ... at gennemgaae det at elske) XI, 2 A 98 p. 105.

(Slægtens dybe Fald er ... man er existentielt en Pialt, som leffer lærd, rhetorisk ... o:s:v: med det Høiere)

XI, 2 A 127 p. 136.

(det Christelige ... er mærket af det Ubetingede. Hold ved siden heraf ... den existentielle Forkyndelse ... og Du skal see Alt er „til en vis Grad“)

XI, 2 A 205 p. 224.

Existentielle, det (man kan være stor som Logiker ... og dog prostituere sig ved at antage, at det Logiske er det E.)

VI B 98,45 p. 184–185.

([Om den æsthetiske Kunnens Realisation i det Dagliges E.]) VIII, 2 B 85,15.

(det E. repræsenteres [hvad angaaer det moderne Begreb af en Præst] i det Høieste ved en Forsikkring, „at dersom det fordredes – saa ...“)

VIII, 2 B 85,18.

(Om „Reduplicationen“, at være det man lærer. Det E.) VIII, 2 B 85,19.

(det Modernes Grundforvirring er ... at have forvandlet Kunnen og Skullen-Kunnes Meddelelse til Videns Meddelelse. Det E. er gaaet ud)

VIII, 2 B 85,31.

(Det Ethiske og det Ethisk-Religiøse skal meddeles existentielt og i Retning af det E.) VIII, 2 B 88 p. 182.

(Ironie, Humor ligger langt nærmere [end „Veltalenhed“] i Forhold til det E. i Chrstd.) X, 1 A 523.

(Præste-Foredragets idealistiske Sladder – man gjør det ikke concret, det E. forbliver uberørt af det Christelige)

X, 2 A 12.

(Min daglige Existeren ... er, ved at være hiin μεταβασις εις άλλο γενοσ til det E., meget mere værd end ... en heel Journal, der declamerer ...)

X, 2 A 56 p. 43.

(Forskjellen mellem en Præst og en Skuespiller er just det E., at Præsten er fattig – naar han prædiker om Fattigdom) X, 2 A 149 p. 113.

(Det der først og fremmest maa gøres er ... at garantere Pathos for det E. ... Her ligger min Opgave)

X, 2 A 157 p. 121–122.

(til det Høieste E. ... fordres det Ethiske ene og alene) X, 2 A 157 p. 122.

(naar „Forstanden“ ... har gjort næsten det sande E. latterligt ... maa der først en Maieutiker til) X, 2 A 157 p. 122.

(Kun Socrates formaaede ... at udtrykke i eet væk det E.) X, 2 A 229.

(Efterhaanden tabtes saa det E. mere og mere af Sigte og saa blev Læren dogmatisk bredere) X, 2 A 229.

(det E. er ... et langt Concretere end det „Videnskabelige“) X, 2 A 414.

(„Videnskab“. – Det E.)

X, 2 A 439 p. 312–314.

(Tænk Dig samtidig [med Gud-Msket]: her er „Videnskab“ en Umulighed, fordi Gud-Msket er selve det E.)

X, 2 A 439 p. 313.

(1800 [Aar] efter, saa er Forholdet vendt om, saa er „Videnskab“ høiere end det E.) X, 2 A 439 p. 313.

([Julius Müller] skulde have svinget rigtigt af ind ... til det E. ... Alvoren er, at jeg bliver mig bevidst at være en Synder) X, 2 A 482.

(jeg vil, at der skal være Sandhed i vor Tale og ... i vor Prædiken, og ikke ... lutter Usandhed i Retning af det E.)

X, 3 A 519 p. 343.

(Chrstd. kan ikke blive Gjenstand for

Betragtning ... af Embedsmænd, hvis hele E. er ueensartet med det Christelige) X, 3 A 545.

(paa mange Punkter af det E. er der Modsigelse i Luther) X, 3 A 605.

(det hele Begreb af christelig „Veltalenhed“ er ... et indirecte Beviis paa, at der sættes af i det E.) X, 3 A 648.

(den egentlige Mandomskraft ... er det E.) X, 3 A 725.

(Misligheden med Mynster betræffer just en vis Side af det E.) X, 3 A 742.

(Veltalenheds-Mesterværker fører Mskene ... bort fra det E.) X, 4 A 5.

(det E. er egentlig det Talende)

X, 4 A 24.

(det E. viser, at Ingen troer paa „den Enkelte“ og paa de intensive Handlinger) X, 4 A 29.

(det E. udtrykker altid i Sandhed hvad et Mske troer) X, 4 A 29.

(vi komme nok alle til at gjøre Chrstd. en frygtelig Indrømmelse ... dette E. krympe vi os alle ved) X, 4 A 30.

(man veed ikke min Methode til at kontrollere det [Exceptionelle] ved det E.) X, 4 A 32.

(det glemmes, at Chrstd. er det E.)

X, 4 A 110.

(Vi udelade alt det E. [af N.T.], lade ... som stod det der slet ikke)

X, 4 A 122 p. 69.

(Chrstd. sagtnes hurtigt i Henseende til det E.) X, 4 A 148 p. 85.

(Min Paastand ... er i Retning af det E.: at man paa Existentserne kan see, at der egentlig ingen Chrstd. er)

X, 4 A 204 p. 110.

(Det E. – Betragtning) X, 4 A 207.

(de Helliges Samfund, hvori ligger Bestemmelsen i Retning af det E.)

X, 4 A 246.

(Alt fjerner sig fra det E. I gamle Dage skrev man Apologier ... Nu har man ... Apologetik) X, 4 A 280.

(de i strengere Forstand religieust Betroede ... [ere] bestandigt trængende paa det E.) X, 4 A 320.

(Chrstd. er det E., en Charakter-Opgave) X, 4 A 383.

(Naar jeg indskærper det E. ved det Christelige ... raaber man: det er Overdrivelse) X, 4 A 472.

(saasart jeg begynder [paa at tale om den Hellig-Aand], maa jeg stille det E. endnu strengere) X, 4 A 472.

(I Protestantismen ... er den borgerlige Retfærdighed omtrent det E. der fordres af den Christne) X, 4 A 500 p. 321.

(Spørgsmaalet er: hvilket E. er det, som Chrstd. vil tillade et Mske at leve hen i ... til daglig Brug) X, 4 A 500 p. 322.

(man naaer ved Hjælp af [den Charakterløse] Aflad fra det E.) X, 4 A 502.

(Opmærksomheden maa fæstes paa det E., saa Læreren ... selv gjør opmærksom paa, at han ikke eksistentielt udtrykker den) X, 5 A 84.

(Accenten [i „Afls. Efterskr.“] skulde falde paa: det E.) X, 6 B 88 p. 96.

(jeg har sat en Forfatter-Existent ind ..., der har været frigjort fra ethvert endeligt Hensyn til jordisk Fordeel ... Dette E. er det Christelige ved mig)

X, 6 B 97 p. 107.

(„Troen“ svinger ind i det E. til Forfyndelse i at existere i Troen)

X, 6 B 111 p. 138.

(„Afls. Efterskr.“ gjør Svinget fra Troen ind i Troen, til det E. – ikke til det Speculative, der gaar videre)

X, 6 B 114 p. 144; 116 p. 149.

(Det Christelige i strengeste Forstand er selve det E.s Utaalmodighed)

X, 6 B 114 p. 144.

([„Afls. Efterskr.“] Der skal ikke doceres ... alt sættes over i det E. og Auctor selv er en eksisterende Humorist)

X, 6 B 114 p. 146.

(Troen er selve det E.s Impetus bort fra Det, hvorfra man skal bort)

X, 6 B 121 p. 155.

(Min Tanke er: der skal styres i Retning af det E., det er derhen vi skal)

X, 6 B 150 p. 226.

(jeg kan, i Retning af det E., ikke angribe Nogen, jeg er jo uden Myndighed, kun en Digter) X, 6 B 215 p. 340.

(det E. hvor enhver Dømmen med Myndighed ... forudsætter, at den Døm-

mende da selv eksistentielt udtrykker det Christelige sandere) X, 6 B 215 p. 341. (det E. er det Characteristikon som skiller mellem Poesie, Mythologie – og Chrstd.) XI, 1 A 217.

([Om Mynsters og Martensens Gavtyvestreger for at faae Opmærksomheden bort fra det E.]) XI, 1 A 218 p. 173. (Christeligt hører Tro hjemme i det E.)

XI, 1 A 237 p. 191.

(i Protestantismen ... det er som var Saligheden knyttet til ... et Vilkaar i Retning af det E.) XI, 1 A 325 p. 256. (saasnat der skal være et Vilkaar ... i Retning af det E. afgjørende for Ens evige Salighed, saa har den borgerlige Retfærdighed Intet at betyde)

XI, 1 A 325 p. 257.

(hidrører disse Indvendinger [mod Chrstd.] fra Nogen, som har fuldkommet Christi ... Bud til det E. – hvis ikke, er alle hans Indvendinger Non-sens) XI, 1 A 338.

(efter det E. rangeres der evigt)

XI, 1 A 460.

(saa meget af det E. er der dog i mig ... at jeg dog kan siges at have lidt for Idee) XI, 1 A 460.

(jo kunstnerisk fuldendtere Prædikenen bliver ... desto mere vil den virke æsthetisk, bort fra det E.)

XI, 1 A 570.

(Du [maae] bringes i den Nærhed til det Sande, at dette Sande selv er selve Dit E.) XI, 2 A 196.

(Naar vi lade som Ingenting og benytte de pathetiske Udtryk af N.T. i Retning af ... det polemisk E.: saa bliver det ... Hyklerie) XI, 2 A 319 p. 342.

Existentielle, mit (Kategorien: at gøre opmærksom ... betrygget ved mit E.)

X, 2 A 375 p. 268.

(Hvis jeg ikke brugte det [Digteriske]. Da maatte jeg enten selv være det Absolute ... eller gøre mit E. til Maximum) X, 4 A 204 p. 110.

Existentielt, et (Den, i hvem en Anskuelse er ... et E. ... han vil til ethvert Øieblik ... have nok og velbetænkt at sige) X, 4 A 314.

Existentiel-Correctiv (Min Opgave er bestandigt at afgive E.-C., ved digterisk at anbringe Idealerne) X, 4 A 15.

Existentiel-Pathetiske, det (Opgaven [i „Afsl. Efterskr.“] ... var det E.-P.) X, 6 B 88 p. 96.

Existentiel-Videnskab ([E.-V. i Optegnelsen:] Om Begreberne Esse og Inter-esse) IV C 100.

Existents (at Kirken maa blive sig sin E. umiddelbart bevidst; det er ... ligesaa rigtigt, som at ethvert Mske bliver sig sin E. umiddelbar bevidst) I A 58.

(Kun naar Msket saaledes har forstaaet sig selv, er han istand til at hævde sig en selvstændig E.) I A 75 p. 58.

(den sande chr. Anskuelse, at ikke den almdl. mskelige E. forklarer Chrstd.)

II A 517 p. 194.

(hvor beskrænket ... [den mskelige Erkjendelse] saa end maa være, saa længe vi leve i den jordiske E.s status constructus) II A 527.

(Idet Individet ... efter at finde sig selv udenfor sig selv i E. ... vender sig mod det Høieste da opgaar ... det Absolute ... ogsaa for ham i det Ansvar han føler han har) III A 26.

(det Poetiske er jo det guddommelige Islæt i den reen mskelige E., de Fibre igjennem hvilke Guddommen fastholder E.) III A 62.

(Til det egl. Nydelses-Moment hører ogsaa det, at E. mere og mere er tilintetgjort omkring Een) III A 94.

(for det enkelte Individ [bliver] hans E. før Troen ... med dyb Sorg forsonet) III A 211 p. 87.

(naar jeg ved at fortie Noget kan frelse et andet Mske for en Smerte, har jeg Lov dertil, eller gør jeg ikke et Indgreb i hans mskelige E.) IV A 73.

(Hvorledes E. maa være beskaffen for at det at tvivle kan blive muligt?) IV B 1 p. 144–150.

(Tvivlens Mulighed er ... den mskelige E.s Hemmelighed) IV B 10,11.

(Hvilken er den lykkeligste E.? ... Hvilken er den ulykkeligste E.?)

IV B 140; V B 97,30; 102,9.

(altid en Vanskelighed for Chrstd., at etablere en E. i Kraft af Aand der er indifferent i Forhold til Viden) IV C 86. (Das Wesen als Grund der E. [cf. Hegels „Encyclopädie“]) IV C 101.

(Hele denne min [Quidams] E. er blot molimina) V B 98,9.

(Min [Quidams] E.s Idee var stolt, nu er jeg knust ... jeg har tabt hvad der var den egentlige Fynd i min E., min Ironies sikkre Befæstning) V B 116,4.

(Naar man tænker en E. under Evighedens Form, saa følger eo ipso Isolationen) VI A 65.

(Saasart Individet ... eksisterer, saa er det Indifferent til og begrundet i selve E.s Alternation) VI A 92.

(Den ethiske Besindelse ... er Autorisationen og den mskelige E.s Maal) VI A 113.

(I Forhold til at eksistere er der for alle Existerende een Læremester: E. selv) VI A 140 p. 54.

(Hvad er E. [i Udkast til Indholdsfortegnelse til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 13.

(Den evige Afgjorelse, der søges forvandles ved Tidens syntetiske Moment i den mskelige E. til en fortsat Stræben) VI B 19,10.

([den evige væsentlige Sandhed kan] for eksisterende Væsener, saa længe de eksistere ... være Veiledningen i deres E.) VI B 40,26 p. 129.

(Dersom E. er det væsentlige og Sandheden Inderlighed ... saa er det altid godt at det siges, men ... ogsaa godt at det siges paa den rette Maade)

VI B 40,45 p. 135-136.

(Synden som E. Bestemmelse)

VI B 41,4.

(i Syndens Bestemmelse er E. anden Gang noteret og accentueret) VI B 45. (saaledes gør den ethiske Besindelse ... først enhver Mske-E. til i Sandhed en velgjørende E.) VI B 54,3.

(naar en Existerende lægger Afgjørelsen i E. fra sig: saa er den eo ipso tabt)

VI B 66.

(Dersom der iblandt vore Philosopher findes ... Læremesteren i at tænke over

E. og i at eksistere: saa ... skal der nok komme noget ud af det) VI B 94.

(E. er netop den Adskillelse der forhindrer den blot logiske Strømning)

VI B 98,45 p. 185.

(Forfatterens E. bør correspondere med Ideen) VII, 1 A 104 p. 49.

(Det var mig om at gjøre at fremstille E.s forskellige Stadier om muligt i eet Værk) VII, 1 A 106 p. 53.

(Troen er den det Eviges Anticipation, der holder Momenterne sammen, E.s Adskillelser) VII, 1 A 139.

(Hvor uendeligt fjernt ligger dog ikke i Almdl. de fleste Mskers saa kaldte Tænkning fra deres E.) VII, 1 A 140.

([Adler] forklarer slet Intet i E. ved sin E. Hans Kaldelse, er ... ikke et Kald der paa samme Tid forklarer den almene mskelige E.) VII, 2 B 241,7.

(Eet er at være skarpsindig i Bøger, et andet er dialektisk at fordoble det Tænkte i E.) VIII, 1 A 91.

(En Kunstner, en Digter, en Videnskabsmand ... hans Frembringelse berører ikke væsentligen E.)

VIII, 1 A 160 p. 78.

(En Ethiker forholder sig ... til den mskelige E. som en Fordring)

VIII, 1 A 160 p. 78.

(Det jeg behøver er et Mske, der gestikulerer ... med en heel personlig E.)

VIII, 1 A 554 p. 255.

(enhver primitiv E. indeholder tillige en Revision af det Almeen-Mskelige. Og noget af dette Reviderende skulde enhver E. have) VIII, 2 B 82,6.

(Til en sund og redelig Mske-E. hører bestandigt ... et vist Moment af Naivitet) VIII, 2 B 86 p. 169.

(ethisk religiøs Meddelelse ... skal forholde sig til E.) VIII, 2 B 88 p. 184.

(Enhver mskelig E. skal have Primitivitet. Men den primitive E. indeholder altid en Revision af det Fundamentelle) VIII, 2 B 89 p. 188.

(E. forandre de [der i det Høieste kan declamere] ikke, deres Liv udtrykker det Modsatte af hvad de siger) IX A 120.

(Det i personlig E. at forholde sig til

Idealet, sees aldrig. En saadan E. er Sandheds-Vidnets) X, 1 A 11 p. 10.

(at Opgaven er beregnet paa E. det undgaaer [de fleste Msker]) X, 1 A 393.

(Ens E. er den væsentlige Prædiken) X, 1 A 650 p. 405.

(jeg synes at kunne virke stærkere, om der ... fremtraadte En, som talte i eget Navn og gesticulerede med sin E.) X, 2 A 89 p. 69.

(en Martyr, der gesticulerer med sin daglige E. ... al hans Gesticuleringen er væsentlig: at omsætte i Handlen) X, 2 A 143 p. 107.

(det gjælder æsthetisk i Forhold til „Talere“: ... den personlige E. [er] gerne det Modsatte af hvad Præstationen udtrykker) X, 2 A 146 p. 109.

(Begrebet E. er en Idealitet, og Vanskeligheden er just om E. gaaer op i Begreb) X, 2 A 328 p. 239.

(Kant har ... Ret i, at ved „E. kommer der ingen ny Indholdsbestemmelse til et Begreb“ [cf. „Immanuel Kant's vermischte Schriften“]) X, 2 A 328 p. 240.

(E. svarer til det Enkelte, den Enkelte, hvad ... ligger udenfor eller dog ikke gaaer op i Begrebet) X, 2 A 328 p. 240.

(For ... et enkelt Mske er E. (at være – eller ikke være) noget meget Afgjørende; et enkelt Mske har jo ... ikke Begrebs-E.) X, 2 A 328 p. 240.

(det Christeliges Fordring er ..., at hvad der siges i Kirken, det skal udtrykkes i „Virkeligheden“, gennemtrænge E.) X, 2 A 418 p. 298.

(Forskiellen er ... om man bruger Stemmen, Minen ... til at trykke med for at give Eftertryk, eller man bruger ... sin E.) X, 2 A 466 p. 335.

(der er kun een Udvei tilbage, en μεταβασις εις αλλο γενοσ ... viis mig Din E., det er Garantien) X, 2 A 537 p. 388.

(Det, paa hvilket Bedraget skulde standses er just E., Spørgsmaalet om E.) X, 2 A 537 p. 389.

(Chrstd. er ikke en Lære, men en E.) X, 3 A 96 p. 77; 150.

(Simplification i Henseende til at gjøre

Regnskab op, er af yderste Vigtighed, saa falder Accenten ... paa E.)

X, 3 A 96 p. 77.

(„Vidner“ ere Saadanne, hvis E. (den personlige) er Lærens Gjennemsigthed) X, 3 A 105 p. 82–83.

(Skal der være Sandhed i „Præsten“ saa ligger hans Opgave der: at staa med sin personlige E. og med Ordets Forkyndelse vidnende i Livet)

X, 3 A 136 p. 109.

(Befal Præsterne at holde Mund om Søndagen ... saa bliver det Væsentlige tilbage: ... den daglige E. med hvilken Præsten prædiker) X, 3 A 237.

(Chrstd. veed at indskærpe, at der skal prædikes med E.) X, 3 A 307.

(det kommer [ikke saa meget] an paa, hvad der siges, som paa den tjenende E. i Forhold til hvad der siges)

X, 3 A 313 p. 226.

(til hvilken E. vender den Hjulpne tilbage efterat være hjulpet)

X, 3 A 314 p. 228.

(Efterfølgelsen ... angaaer den ikke E.?) X, 3 A 400.

(Da Chrstd. blev blot Lære da blev Prøven for det at blive Lærer: lærde Examina – E. spurgtes der ikke om)

X, 3 A 496 p. 329.

(Overalt hvor En ... formaaer at anstrenge E.: der vil man ... hitte paa en Videnskab, for at værge sig)

X, 3 A 496 p. 330.

(Hovedsagen er E., fra hvilken man gaaer til at prædike, og til hvilken man vender tilbage fra at prædike)

X, 3 A 515.

(i at bestemme Begrebet at prædike ... tager man aldeles ikke Hensyn til E.) X, 3 A 530 p. 351.

(Det Nubrugelige er at udelade de E. anstrengende Steder af N.T.)

X, 3 A 541.

(jeg gjør [Reduplicationen] videre gjældende i Retning af E.) X, 3 A 544.

(Bet er Betragtning af En, hvis Liv udtrykker, at han omsætter Betragtningen i E., et Andet ... af En, der lader sin E. udenfor) X, 3 A 545.

(Virkelig at give Afkald paa hele dette Liv ...: dette er den meest anstren- gende E.) X, 3 A 560.

(Chrysostomus er ... ogsaa veltalende [som Mynster] – men han gesticulerer med hele sin E.) X, 3 A 780.

(overalt viser E.: lad os være nogle Stykker ... dette er Chrstd. stik imod) X, 4 A 29.

(det er E. der skulle revideres)

X, 4 A 30.

(Læren i det Bestaaende, Indretningerne ere meget gode ... men vore E. ... ere maadelige) X, 4 A 33 p. 21.

(vore E. ere kun lidet berørte af Læren. Dog dette kan tilgives, naar det blot erkjendes) X, 4 A 33 p. 21.

([den Lærer der gjør Carriere] prædiker ved sin E. Chrstd. ind i Sandsebedrag) X, 4 A 112.

(For at faae Troen maa der en E. først, en existentiel Bestemmelse) X, 4 A 114.

(Ens E. skal være mærket af den E.- Qvalitet som er det Christelige, og saa er Troen der, at det alligevel er af Naade jeg frelses) X, 4 A 123.

(Min Paastand ... er ...: at man paa E. kan see, at der egentlig ingen Chrstd. er) X, 4 A 204 p. 110.

([Til Chrstd.s Forkyndelse] hører begge Dele: Ordet – E.) X, 4 A 227.

(Man har [i den augsburgske Confession] gjort Kirken til et Samfund af ligegyldige E.) X, 4 A 246.

(Nu er Alt [angaende Opdragelse] Formaning ... o:s:v: – men E. berøres egentlig ikke) X, 4 A 289 p. 155.

(det Anstrengende [i Forhold til Religiøsitet] er egentlig E.s Forandring) X, 4 A 289 p. 156.

(en Handling i Retning af at vidne for Sandhed ... rører E. ganske anderledes end 10 Aars ... Studering)

X, 4 A 289 p. 156.

(Alt hvad du meddeler som er existen- tielt høiere end Din egen E. tør Du kun meddele saaledes, at Du bruger det til Ydmygelse) X, 4 A 295.

(Saa hedder det ... E. maa gjøres gjæl- dende – og det bliver saa antaget, og

Opfinderen gjør Lykke derpaa. Aha! E. blive de samme) X, 4 A 414.

(for at fæste Ende fordres ... en E.) X, 4 A 557.

(de E., som N.T. fremstiller er en heel Qvalitet forskjellig fra det saadan at være et almindeligt Mske) X, 5 A 96 p. 111. (Ved ... i den Enkeltes E. at lade det dialektiske Moment være ophævet, har man ophævet ... alle Sømærker i For- hold til det at være Christen)

X, 5 B 107 p. 289.

(Man har forlagt Mediet for det at være Christen fra det Ethiske og E. til det Intellectuelle, Metaphysiske, Phantasti- ske) X, 5 B 107 p. 289.

(Alt er forvandlet til Digter-Meddelelse af et stakkels enkelt Mske ..., en ex- perimenterende Humorist, Alt sat i E.) X, 6 B 121 p. 154.

([Biskop Mynster] slaar ikke, uden at gjøre større Fordring til E., paa det Apostoliske)

X, 6 B 221 p. 352; 225 p. 359.

(ønskeligt at have et Redskab til at gra- dere E.) XI, 1 A 361.

(Chrstd. forholder sig til E.) XI, 2 A 196.

(Præstens Forkyndelse (Ordet) og hans Forkyndelse (E.) maa ganske anderledes være i N.T. Charakter og Aand)

XI, 2 A 293.

Existents, aandelig (Gives der ikke en aan- delig E., hvilken er Individernes?)

IV B 111 p. 262.

Existents, apostolisk (naar en Mand ugene- ret vil omforklare en intenderet aposto- lisk E. til at være Genie ...: saa con- funderer han) VII, 2 B 235 p. 26.

Existents, asketisk (Havde jeg kunde tvinge mig selv til en reen asketisk E.: saa var vel det Fortjenstlige kommet frem og havde fordærvet det) X, 2 A 544 p. 392.

Existents, christelig (Jeg ... har ikke seet een i strengere Forstand christelig E., saa lidet som min egen er det) X, 2 A 16.

(Det der i Christenheden ventes paa er en comisk Digter ... han tager en hvilkensomhelst ... sand christelig E. ...: det er nok) X, 2 A 32 p. 25.

(Professorer i Theologie ... ikke een

Eneste af disse Leietjeneres Liv lignede ... en sand christelig E.)

X, 2 A 633 p. 451-452.

Existents, empirisk (Kant tænker ... rede-
lig paa E. som ikke gaaende op i Be-
grebet, empirisk E.) X, 2 A 328 p. 240.

Existents, ethisk-religieus (hvor sjelden maa
ikke en sand ethisk-religieus E. være!)
X, 3 A 463 p. 312.

Existents, forspildt (Enhver E. hvis Første
er: først som de Andre, er ... en for-
spildt E.) XI, 1 A 384 p. 295.

(Docenterne kunne i Retning af Falsk-
neriet blive klogere, hjælper ikke, det er
dog forspildt E.) XI, 1 A 384 p. 296.

Existents, gudelig (saare vigtigt, for at der
dog kan holdes lidt Control med den
saakaldte gudelige E.)
VIII, 1 A 312 p. 145.

Existents, historisk (Hvilket er Forholdet
mellem det speculerende Subjekt og den
historiske E.) IV C 92.

Existents, min (maaskee en Ulykke ved min
E., at jeg interesserer mig for altfor
Meget og ikke afgjort for Noget)
I A 72 p. 48.

(basere mine Tanke-Udviklinger paa ...
Noget, som hænger sammen med min
E.s dybeste Rod, hvorigjennem jeg ...
er indvoxet i det Guddommelige)
I A 75 p. 55.

(min isolerede E.) III B 1 p. 106.

(en saadan Seddel [en gal Penge-Seddel
fra 1813] synes min E. bedst at kunne
sammenlignes med) V A 3.

(Anstrængende er denne [min] E.)

VII, 1 A 98 p. 42.

(Epigram over min E. ... samtidig med
ham bestod et fuseragtigt ironisk Blad
[„Corsaren“], af hvilket han blev roest)
VII, 1 A 98 p. 43.

(min E. har været understøttende ved
at være Anstødsstenen)

VII, 1 A 105 p. 52.

([Om] Kunsten ved min hele understøt-
tende E.) VII, 1 A 121.

(Den hele pseudonyme Frembringelse
og min E. i Forhold dertil, var i græsk
Toneart) VII, 1 A 156.

(at tale med Biskop Mynster: det fører

til Intet, ... da jeg ikke kan og ikke tør
tale om hvad der totalt ... konstituerer
min E.) VII, 1 A 169 p. 110.

(Først efter Udgivelsen af ... „Afsl.
Efterskr.“, har jeg turdet give mig Tid
til at ... bekymre mig om min udv. E.)
VII, 1 B 211 p. 389.

(ikke vanskeligt for mig at gjøre mit Liv
langt lettere ..., ved blot at gjøre min
E. dialektisk meget mindre anstrengt)
VIII, 1 A 124.

(Naar jeg saa er død, saa ... kunne
[min Consequents] give ganske anden
Fart til min Efterfølgelse - hvis det be-
hager Styrelsen at bruge min E.)
VIII, 1 A 142.

(Kun min E. er Nonsens - i Kjøbstaden
Kiøbenhavn) VIII, 1 A 162.

(min uhyre anstrengede E. blev endnu
engang forøget ved Udsigt til Bekym-
ring for mit Udkomme)
VIII, 1 A 170.

(Min E. som Forfatter er den lumpneste
og nedrigste, man kan tænke sig)
VIII, 1 A 175 p. 87.

(min E. er den interessanteste som er
ført af nogen Forfatter i Danmark)
VIII, 1 A 175 p. 87.

(ved den uhyre Anstrengelse med saa-
ledes at holde min E. paa Pompen, har
jeg udviklet en eminent Aands-E.)
VIII, 1 A 185 p. 92

(faaet ved et ulykkeligt Forhold til et
andet Mske mit Livs Grund-Skade ...
potenseret, og derved forstaaet, at min
E. mskelig talt var sat paa Grund for
hele Livet) VIII, 1 A 422.

(Min hele E. er Opvækkelsens Epigram)
VIII, 1 A 549.

([Gud gjør] hele min E. til et reent Ud-
tryk for Ideer) VIII, 1 A 650 p. 297.

(Pøbelagtighedens Angreb havde jeg ved
min hele E. sikkert mig mod)
IX A 47 p. 28.

(kun ... Gud kan bevæge et Mske, saa-
snart jeg blot tænker paa Dig: da er min
E. til Tjeneste) IX A 120.

(Mottoet paa min E.: man sætter ikke
en ny Klud paa et gammelt Klædebond)
IX A 129.

(just fordi saaledes Alt i min E. er saa combineret, kan jeg egentlig først frembringe Virkningen efter min Død)

IX A 215 p. 112.

(forgjeves vidner jeg og anstrenger min E. indtil det Yderste. De Faæ, der nogenledes forstaae mig, de tør ikke forstaae mig) X, 1 A 7 p. 11.

(mit Liv maatte enten blive en fortvivlet Nydelse – eller en saa ubetinget som muligt gennemført E.)

X, 1 A 494 p. 317.

(Jeg ... har ikke seet een eneste i strengere Forstand christelig E., saa lidet som min egen er det) X, 2 A 16.

(jeg vil ikke fremsætte det [sande Begreb af Asket], thi saa langt gaar min E. ikke ud) X, 2 A 146 p. 110.

(Dersom man havde Forestilling om hvad jeg har lidt ... hvilke Lidelser der ere forbundne med en saadan E.: vilde man meget mere give sig hen)

X, 2 A 433.

(Min E.s Facta ere tydelige nok)

X, 2 A 534 p. 387.

(under den uhyre intellectuelle Opgave at rydde Terrainet, udviser jeg ... den reen ethiske E.) X, 2 A 608 p. 436.

(Egentlig har jeg ved min offentlige E. kjøbt mig en Pante-Fordring i det offentlige Liv ..., som kan benyttes til Fremstilling af det Christelige)

X, 2 A 618.

(en saa intensiv E. som min)

X, 3 A 3 p. 9.

(den Afgjørelse at blive Christen var for mig saa vigtig, at jeg satte min personlige E. ind derpaa) X, 3 A 162 p. 127.

(min hele E. er en kunstig E.)

X, 3 A 343 p. 249.

(Jeg kastede behændigt ... en E. ind, der ved at være en ... Approximation til Aands-E., havde Conformitet med det Christelige) X, 3 A 397 p. 277.

(Jeg er, mskelig talt, den fremmeligste E. vi har) X, 4 A 33 p. 21.

(jeg tilstaaer, at min E. ingenlunde er en i strengeste Forstand christelig E. [i Udarbejdelse til Forord til „Indøv. i Chrstd.“]) X, 5 B 61 p. 272–273.

(I [„Indøv. i Chrstd.“] ... er Idealitets Fordringer stillede saa høit, at deri er indeholdt Dommen over min egen E.) X, 5 B 62 p. 274.

(min E. beviser, at jeg i Idealitets Forstand ingen sand Christen er)

X, 5 B 111 p. 304; 113.

Existents, overordentlig (det at være Forfatter [var og er] at betragte som en Art overordentlig E.)

X, 5 B 191 p. 375; 208 p. 390; 214 p. 398.

Existents, phantastisk (de [phantastiske E.] forskrive sig til Fanden)

VIII, 2 B 150,7.

Existents, poetisk (Den poetiske E. i Personligheden er det ubevidste Offer, det Guddommeliges molimina) III A 62.

Existents, privat („Alvoren“, „Sandheden“ ... o:s:v: frister en skjult privat E. – thi næsten de Fleste veed dog adskilligt Bedre) X, 2 A 571 p. 409.

Existents, religiøs (aldrig glemmer [Chrstd.] Pladsen for de mere afgjørende religiøse E.) IX A 237.

(en afgjørende religiøs E., som jeg føler Trang til ... lader sig ikke forene med et Ægteskab) X, 1 A 494 p. 317.

(existentielt tvinges jeg til at blive opmærksom ... paa den strengere religiøse E., derved at jeg ... er sat udenfor det Almene) X, 2 A 587 p. 419.

(den sande religiøse E. er at være som sprængt for dette Liv) X, 3 A 57.

(der gives blot mskelige E. ..., hvem det at nyde Livet er negtet, og som derfor enten maatte blive reent Dæmoniske ... eller væsentlige religiøse E.) X, 4 A 335 p. 192.

Existents, tilkommende (det negative polemiske Forhold, hvori Hedninge-Verdenen satte en tilkommende E. til den nærværende) III A 214.

Existents, verdslig (baade til at lee og til at græde over, naar ... disse reent verdslige E. tale om at indgaæ til de Christnes Samfund) XI, 1 A 325 p. 257.

Existents, verdsliggjort (med de [verdsliggjorte] E., som vi føre dem ...: vi ere bange for at bede en Hellig-Aand om Bistand) X, 4 A 329.

(I med Eders verdsliggjorte E. ... Bede til Gud ... at I ikke faae Apostle igjen, thi saa var 101 ude) X, 4 A 330.

Existents-Anlæg, mit (der vil nok komme den Tid, da Pigerne skulle rødme af Begeistring, naar en Digter vil fortælle hele mit E.-A.) VII, 1 A 117.

Existents-Art (det personlige Liv fuldbyrder sig ... i en Totalitet af E.-A. og Udtryks-Maader [cf. Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“]) III C 33.

Existents-Categorie ([Om Röschers Brug af E.-C. som f. E. Springet; cf. „Die Kunst der dramatischen Darstellung“]) V B 150,21.

Existents-Concretion (et religiøst Foredrag ... nævner vel ikke Folk ved Navn ... men det kjenner de mangfoldige E.-C.) VI A 155.

Existents-Forhold ([Pseudonymernes Betydning ligger] i den energiske Mod-sætning i solo at læse E.-F.s Urskrift) VII, 1 B 80,5.

Existents-Form (Nu maa jeg udfinde den karakteristiske christelige E.-F.) VII, 1 A 156.

(hvilken Afsindighed ... , at det, der ved sin E.-F. gjør Fordring paa at tjene det Uendelige ... f. E. ved Journalistiken ... er i Hænderne paa Næringsdri-vende) X, 2 A 474.

([Om E.-F.: den Enkelte - Forening]) X, 3 A 529.

(G.T.s E.-F. i Religiositet har været udviist i mit Liv - men jeg skulde videre) X, 4 A 600 p. 419.

(Enhver ... hvis Existeren ikke er mærket af den E.-F., hvilken N.T. bestemmer ... for ham er Chrstd. Mythologie) XI, 1 A 217.

Existents-Idee, min (at jeg intellectuelt i græsk Forstand bliver min E.-I. tro) VII, 1 A 98 p. 44.

Existents-Inderlighed (E.-I. forudsætter Problemet i Retning af: en evig Salig-hed) VI B 54,32.

(Vor Tids Ulykke er at den har for-smaaet E.-I. i Forhold til Tanke) VI B 55 p. 154.

Existents-Lære (En E.-L. er ... maaskee ligegyldig ved alt Andet kun ikke lige-gyldig ved Existenterne) X, 4 A 407 p. 248.

Existents-Meddelelse ([Om Chrstd. som E.-M. i Modsætning til Chrstd. som Lære]) IX A 207; X, 2 A 119 p. 91; 120; 146; 184 p. 147; 603 p. 432; 604 p. 433; 606; X, 6 B 97 p. 107; 111 p. 137.

Existents-Medium (det er ethisk Maale-stokken for Individualitet: ... Kraft til at forsmaa Phantasie-Mediet, og kun ville have E.-M.) X, 1 A 393.

Existents-Modsigelse (E.-M., og Vanskelig-heden er af dramatisk Virkning) VI A 117.

Existents-Proportion X, 3 A 793.

Existents-Qualitet (Ens E. skal være mærket af den E.-Q. som er det Christeliges, og saa er Troen der, at det alligevel er af Naade jeg frelses) X, 4 A 123.

existere (Jeg bliver mig bevidst jeg existerer. (K[irken]) ei om jeg har existeret ell. hvorledes) I A 57.

(en Pegasus og et Udgangssøg ... for samme Vogn ... saaledes er det at exis-tere for den af Endelighed og Uende-lighed sammensattel) VI A 102.

(I Forhold til at existerer er der for alle Existerende een Læremester: Existentsen selv) VI A 140 p. 54.

(Det hvorved den religiøse Taler skal udmærke sig er at han existerende har forvisset sig om, hvad det simpleste Mske ogsaa veed) VI B 11 p. 87.

(Den subjektive existerende Tænker er ... lige saa negativ som positiv) VI B 35,19 p. 118; 95 p. 176.

(Subjektet er existerende er altsaa i Modsigelsen ... i Vorden ... i Stræ-ben) VI B 35,24.

(at Den i Isolation existerende Subjek-tivitet ... vil meddele sig ... kan han umuligt ville ligefrem, da det er en Modsigelse) VI B 38.

(den existerende Individualitets Nød-værge) VI B 40,23.

([Chrstd.] har ... villet have væsentlig Betydning for den Existerende, derved

at han eksisterende tilegnede sig den, og eksisterede i den) VI B 40,26 p. 129.

(den evige væsentlige Sandhed er kommen ind i Verden, fordi Mskene trængte til den ... for at eksistere i den) VI B 40,26 p. 129.

(en eksisterende Mske, der som eksisterende selv er i Vorden og altsaa ikke evigt kan forstaae, fordi han ikke selv er evig, men kun eksisterende) VI B 40,27.

(den velbaarne speculerende Professor ... er ikke eksisterende) VI B 40,31.

(det at eksistere maatte gjøres tydeligt ... i Inderlighed i Existents) VI B 40,39.

(Johannes de silentio ... eksisterer selv i denne Forfærdelses teleskopiske Fjernhed fra det Almene) VI B 40,44.

(selv om [et Mske] underholdt sig med [at læse Systemet] i længere Tid, dog gør den eksisterende Individualitet ham hans individuelle Existents betydningsløs) VI B 40,45 p. 135-136.

(Chrstd. er kommet ind i Verden ikke for at den skal forstaaes, men for at der skal eksisteres i den) VI B 43.

(Paradoxet fremkommer altid ved at det at eksistere bringes sammen med den evige Sandhed) VI B 45.

(Det at eksistere. Virkelighed) VI B 54,2.

(Dersom jeg ikke eksisterede, vilde min Tænkning aldrig føie Existents til, da den omvendt tager det fra) VI B 54,10.

(Ideen, og dog eksisterende, og saaledes eksisterende spurgte den tænkende om Forholdet mell. Tænken og Væren) VI B 54,17.

(være saa uendeligt lidt som et enkelt eksisterende Mske er) VI B 54,26.

(Præsten tænker blot momentviis over et ell. andet bestemt Thema, men ikke selv eksisterer i sin Tænkning) VI B 55 p. 155.

(det at eksistere er Protesten mod den rene Tænken) VI B 56.

(Dersom der iblandt vore Philosopher findes ... Læremesteren i at tænke over Existents og i at eksistere: saa ... skal der nok komme noget ud af det) VI B 94.

(den eksisterende subjektive Tænger er opmærksom paa Meddelelsens Dialektik) VI B 95 p. 176.

(Det vor Tid behøver er ... en subjektiv tænger, der forholder sig til det at eksistere qua Christen) VI B 98,62.

(Philosopherne ... de fleste Msker ... eksistere til daglig Brug i ganske andre Categorier end dem hvori de speculere) VII, 1 A 80.

(Den Idee, som jeg eksisterende udtrykte, for at understøtte den pseudonyme Produktivitet, var denne Produktivitet i yderste Consequents) VII, 1 A 109 p. 57.

(Det var et græsk Princip jeg eksisterende udtrykte, det er nu forstyrret [ved Presen]) VII, 1 A 112.

(Engang imellem tænker man Noget i phantastisk Fjernhed ... og til daglig Brug eksisterer man i de animalske Categorier) VII, 1 A 140.

(Ved en abstrakt Tænkning vil et Mske omskabe sig selv ... men paa samme Tid vedbliver han dog at eksistere: saa kan det jo aldrig lykkes)

VII, 1 A 143 p. 83.

(Enhver der skal eksistere med et andet Perspektiv end Øieblikket, maa ... passe paa at holde sig uden for nærmere Forhold til det Øieblikket) VII, 1 A 170.

(Dybsind er det billedlige overførte Udtryk, der betegner, hvor mange Fod et Mske eksisterende stikker)

VII, 2 B 235 p. 59.

(Det at eksistere christeligt er sammensat af det Evige og det Timelige)

VIII, 1 A 312 p. 145.

(en Umulighed at eksistere efter [det moderne Prædikeforedrag])

VIII, 1 A 448 p. 200.

(det at prædike skal staae i det nærmeste Forhold til det at eksistere)

VIII, 1 A 448 p. 200.

(vogt Dig for ... eksisterende at udtrykke det som Præsten siger om Søndagen: thi saa er Satan løs)

VIII, 1 A 489 p. 219.

(det Chrstd. behøver er igjen en Socrates, der med samme dialektiske ...

Eenfoldighed kan eksisterende udtrykke Uvidenhed) VIII, 1 A 547.

(en eksisterende Ethiker, der bliver sig bevidst og i Reflexion vender tilbage i sig selv at være Det, han lærer)

VIII, 2 B 81,5 p. 145.

(Foredraget selv er ikke eksistentielt Udtrykket for, at Læreren eksisterer deri, ei hell. foranlediger Foredraget Tilhørerne til at eksisterer deri)

VIII, 2 B 88 p. 182.

(Chrstd. skal ikke doceres ... den skal tilegnes, der skal eksisteres deri)

IX A 105.

(Chrstd. ... kan kun fremstilles ved at eksistere) IX A 207.

(det, at eksistere deri [i Chrstd.], eksisterende at udtrykke det o:s:v: det er at reduplicere) IX A 207.

(man mener, at de christelige Fordringer til at eksistere høre hjemme - paa Prædikestolen, men i - det praktiske Liv der er det Galskab) IX A 418.

(det egentlig Afgjørende ligger i den anden Gang, i Maaden hvorpaa det Sande siges, i Reduplicationen i at eksistere og handle) IX A 474 p. 269.

(Anfægtelsen ... kan aldrig udeblive, naar der skal eksisteres religiøst)

X, 1 A 22 p. 15.

(Hvorledes der slet ikke eksisteres religiøst, sees ofte bedst indirecte)

X, 2 A 508 p. 362.

(det at eksistere baglænds er egentlig den strengeste Religiøsitet)

X, 2 A 642 p. 463.

(Det at eksistere det er det Eenfoldige) X, 3 A 424.

(Forskjellen mellem at eksistere religiøst og at eksistere digterisk) X, 3 A 512.

(En Apostel i vor Tid ... vilde vel afholde sig fra at prædike, for ... at faae henledt Opmærksomheden paa det at eksistere) X, 3 A 725.

(Jo mindre derimod et Mske selv eksisterer, desto større Trang til Veltalenheds Udgydelser) X, 4 A 5.

(Det Christelige er jo dog ikke at producere men at eksistere)

X, 5 A 105 p. 121.

(hvor opfindsom jeg har været for eksisterende at narre Folk)

X, 5 A 153 p. 179.

(Det ... at eksistere (det Enkelte) ligger i det dialektiske Moment ... naaes først i Evigheden, i Timeligheden kun momentviis) X, 5 B 107 p. 289.

([Johannes Climacus] selv er en eksisterende Humorist)

X, 6 B 111 p. 137; 114 p. 146.

(„Troen“ svinger ind i det Eksistentielle til Fordybelse i at eksistere i Troen)

X, 6 B 111 p. 138.

(Chrstd. er en bestemt ... Intensivitet i at eksistere) XI, 1 A 186 p. 145.

Existeren (Dybsind er ikke en Yttring ..., men en E.) VII, 2 B 235 p. 59.

(baade Christus og Apostlene udtrykte med deres E. nøiagtigt deres Lære)

X, 2 A 151 p. 115.

(Virkelig Selvfordoblelse uden et Tredie, der staaer udenfor og tvinger, er en Umulighed, og gjør al saadan E. til ... en Experimenteren) X, 2 A 396 p. 280. (Dyden ... er ingen Lære, den er ... en E., en eksistentiel Omdannelse)

X, 2 A 606.

(Chrstd. er en Troen og en dertil svarende ganske bestemt Art E., Efterfølgelse)

X, 3 A 454 p. 307; 496 p. 329; 500.

(Den sande christelige Forkyndelse har ... som Understøttende en dialektisk bestemt E.) X, 3 A 484 p. 323-324.

(Samtidigheden med Christus eller en Apostel ... en saadan E. skruer Prisen op i Idealet) X, 3 A 670.

(Exemplar paa det Moderne betræffende Forholdet mellem Lære og E.)

X, 3 A 720 p. 462-463.

(I Almindelighed fremstiller man det saaledes, at først maa man have Troen, og saa maa en E. følge efter) X, 4 A 114. (der er igjen en anden E., der følger efter Troen. Men dette Første maa aldrig glemmes) X, 4 A 114.

(Troen er ikke et Surrogat for E.)

X, 4 A 123.

(Til Chrstd.s Forkyndelse hører: Ordet, Talen - og saa en denne Talen under-

støttende E., det Vidnende) X, 4 A 227.
(at prædike er hverken at snakke med Munden eller med R-, men er ... Ens E.) X, 4 A 407 p. 248.

(hvad min E. udtrykker er min Prædiken. Men min E. er mit Subjektive) X, 4 A 407 p. 248.

(min Opgave er at bringe Sandhed ind i vor E. derved at vi ... tilstaae, at vor Chrstd. er en Formildelse)

X, 5 A 146 p. 154.

(E. er en sand ethisk E. endsige da en i strengere Forstand sand christelig E.) X, 5 B 18 p. 224.

(jeg har kæmpet for, at gøre kjendeligt, at Chrstd. ikke er ... et Hvad, men en E., et Hvorledes) X, 6 B 97 p. 107.
(Enhver ... hvis E. ikke er mærket af den Existent-Form, hvilken N.T. bestemmer ... for ham er Chrstd. Mythologie, Poesie) XI, 1 A 217.

(I dette reent personlige Forhold mellem Gud som Personlighed og den Troende som Personlighed i E. ligger Begrebet Tro) XI, 1 A 237 p. 192.

(al den E., som ikke blev Aand er en Forsvinden, et Sporløst) XI, 1 A 500.
(i vor Tid er al E. Middelmaadighed) XI, 1 A 524.

(denne hele E. [disse Millioner af Exemplar-Msker] er for ubetydelig til at berøre Tilværelsen, der er lagt an paa en anden Art E.) XI, 2 A 46 p. 50.

(kun den mskelige E., som forholder sig til Begreberne ... kun den E. interesserer Tilværelsen. Al anden mskelig E. er blot Exemplar-Existent)

XI, 2 A 63 p. 73.

(en E. [der forholder sig til Begreberne, bliver] en Kamp med Dæmoner og Magter, som ellers slet ikke vise sig at være til) XI, 2 A 63 p. 74.

(u-ethisk at beskæftige sig med Slægtens Historie, istedetfor med sin egen E.) XI, 2 A 98 p. 105.

(Theorie - Praxis, Doctrin - E.)

XI, 2 A 117 p. 122-124.

Existeren, anstrengt (Et Billede paa anstrengt E.) XI, 1 A 258.

(det at være Christen er og skal være

en anstrengt E.) XI, 2 A 165 p. 181.

Existeren, christelig (At det Christelige altid har Dobbelt-Fare viser endog mit Livs Smule Aproximeren i Retning af en christelig E.) X, 4 A 79.

(Troen er for at betrygge, at den qualitative christelige E. ... ikke i Individet bliver opfattet som noget Fortjenstligt) X, 4 A 123.

(Med den Art Prædike-Foredrag som Mynster, Pauli o:s:v: kan der vedblive at prædikes ... og [man] ville ikke være kommet eet Skridt videre i christelig E.) X, 4 A 554.

(en Christens E. griber saa dybt at den berører Tilværelsen) XI, 2 A 46 p. 51.
(Alt, hvad der kun er en Udfoldelse af hvad Msket oprindeligt er: er ikke christelig E.) XI, 2 A 81 p. 86.

Existeren, daglig (christeligt er det saa, at det ikke blot i Skrift men ogsaa i daglig E. skarpt at udtrykke det Christelige vil paadrage En Verdens Unaade)

X, 3 A 252.

(den [Forskjel] jeg strider om: hvorledes Dens daglige E. er, der forkynnder Læren, om han har Tab ... eller Profit)

X, 3 A 635.

(Jo mere et Mske selv stræber i daglig E., desto utilbøiligere bliver han til at holde Tale) X, 4 A 5.

(Hvilken daglig E. svarer endog blot nogenlunde til den christelige Fordring)

X, 5 A 27 p. 33.

Existeren, ethisk (hvor bliver nu i ... [Prædikeforedragets Situation] Plads for den fattige ethiske E. og Handlen)

X, 2 A 149 p. 113.

(med Veemod i Sjelen ved at være Verdens Modstand mod Ideen, at holde ud at leve for Ideen: det er en reen ethisk E.) X, 5 B 18 p. 224.

(den rene ethiske E. er ... ved en Qualitet forskjellig fra en i strengere Forstand sand christelig E.)

X, 5 B 18 p. 225.

Existeren, intensiv (Den intensive E. forholder sig til det at være den Enkelte, og ... derved igjen til Idealet)

X, 4 A 421 p. 259.

Existeren, min (at jeg vovede en personlig E. i Forhold til en Forfatter-Virksomhed ... det blev anseet for Forfængelighed) X, 1 A 142.

(Min daglige E. ... er, ved at være hiin μεταβασις εις αλλο γένος til det Existentielle, meget mere værd end ... en heel Journal, der declamerer ...)

X, 2 A 56 p. 43.

(Saa langt som min egen E. udtrykker, hvad jeg foredrager: der bruger og skal jeg bruge en vis Art Myndighed)

X, 2 A 75 p. 59.

(Jeg er som æsthetisk Forfatter ligesom gaaet ud for at faae fat i Publikum – det Samme udtrykte min personlige E. med at leve paa Gader) X, 2 A 96.

(det Charakteristiske for mig var den E., med hvilken jeg havde betjent disse Ideer ...) X, 3 A 681 p. 439.

(Betæneligheder ..., om det lod sig gjøre, at der foregik en saadan Forandring med min personlige E. [at jeg kunde paatage mig et Embede])

X, 4 A 299 p. 167.

(min mere tilbagetrukne E. er i en anden Forstand [end min megen Gaaen paa Gaden] en Charakter-Opgave)

X, 4 A 390.

(min Fremstilling af hvad der er uendelig høiere end min E. kan gjerne være sand [naar jeg gjør Indrømmelse])

X, 5 B 18 p. 224.

(min E. ... er væsentligen en Digter E.)

X, 5 B 18 p. 224.

(idet jeg sammenholder ... min personlige E. med Idealets Fordring ...: tilstaaer jeg ... hvor uligt mit eget Liv er)

X, 5 B 42 p. 262.

(selv at fuldkomme Idealitetens Fordring, ... formaaer jeg ikke ... betragte blot min egen personlige E.)

X, 5 B 49; 69 p. 277.

(Mit Liv, den daglige E. udtrykker nogenlunde det Christeliges væsentlige Collision) X, 6 B 247 p. 407.

(smaa Novellister benytte min E. til at give deres Frembringelser Interesse)

XI, 1 A 177.

(min personlige E. er meget mere værd

og noget ganske anderledes Anstrende end mine Skrifter)

XI, 1 A 430 p. 327.

(min E. er en af de dybeste Satirer over Slægten) XI, 1 A 497 p. 380.

(Formelen for min E.: jeg har aldrig i Forhold til Nogen forholdt mig ligefrem i Forholdet, men i Grunden til mig selv)

XI, 3 B 4 p. 8.

Existeren, personlig (ved et „Sandheds-Vidne“ maa ses paa den personlige E. i Forhold til det Sagte) IX B 64 p. 378.

(enten ... gesticulerer man med hele sin personlige E. i Henseende til at gjøre Opoffrelse ... eller man gesticulerer ved ... at slaae af paa Sandheden)

X, 1 A 208.

(Chrstd. bliver saa en Lære, og Forkyn-deren er ikke stærk nok ... til at udtrykke ved sin personlige E. at Christi Rige er ikke af denne Verden)

XI, 1 A 555 p. 422.

(Den personlige E. hørte op [da Pressen blev Meddelelses-Middel])

X, 2 A 7 p. 10.

(at skulle sætte de christelige Forestillinger ind midt i Virkeligheden ... accentuerende den personlige E.)

X, 2 A 418 p. 297.

(overalt omklæder man Talen om det Uendelige med en personlig E., der er commensurabel for de endelige Formaal)

X, 3 A 55 p. 49.

(Garantien for, at det Forkyndte er Talerens Tro og Overbevisning, er: hans personlige E.) X, 4 A 227.

(saaledes [baade – og, tillige] har Mynster forkyndt Chrstd., nemlig naar man agter paa hans egen personlige E.)

X, 5 A 119.

(Chrstd. ... fastholder, at ogsaa ... [Forkynnderens] personlige Liv og E. er i Livets Virkelighed Forkyndelsen)

X, 6 B 232 p. 380.

(det Sagte ... tager sig lige omvendt ud i Forhold til hvorvidt det sættes eksistentielt ind i Virkelighed ... eller af en Taler, hvis personlige E. ... udtrykker det Modsatte af [det Sagte])

X, 6 B 247 p. 408.

Existerende, den (Den evige Sandhed er for den E. Paradoxet, og hans eneste sande Forhold dertil er i Lidenskab) VI B 40,26 p. 127.

([Den evige Sandhed maa] være den evige Sandhed i Tiden ... for den E., som ikke er et phantastisk Jeg-Jeg men et ganske simpelt Mske) VI B 40,26 p. 128.

(Som den evige væsentlige Sandhed selv er et Paradox i Forhold til en eksisterende, saa er en E.s væsentlige Forhold til den igjen et Paradox) VI B 40,26 p. 128.

([Chrstd.] har ... villet have væsentlig Betydning for den E., derved at han eksisterende tilegner sig den, og eksisterede i den) VI B 40,26 p. 129.

(saaledes fremkommer det christelig Paradox derved, at den evige Sandhed selv er bleven eksisterende, og ... forholder sig til en E. i paradox Lidenskab) VI B 40,26 p. 130.

(Syndsforladelse er vel Paradox forsaa-vidt den evige Sandhed forholder sig til en E.) VI B 45.

(den spekulative Philosophie ... gjør den E. til et Phantom ... hvilket ingen E. kan tillade) VI B 54,7.

(det gjelder for den E. at Lidenskab netop er det resterende Maximum for at holde igjen) VI B 54,8.

(en E.s Tænken kan ikke faae den evige Continuitet) VI B 56.

(naar en E. lægger Afgjørelsen i Existents fra sig: saa er den eo ipso tabt, og han forandret) VI B 66.

(kun for en E. er Gud til o: kan han være til i Troen) VII, 1 A 139.

(Et Forsyn, en Forsoning o:s:v: er kun til for en E.) VII, 1 A 139.

(den E. eksisterer selv i [Dobbelt-Reflexionens Form], saa han ... bevarer [Umiddelbarheden] og dog opgiver) VII, 1 B 83 p. 276.

(det oversees ganske naturligt [i Bibel-Fortolkningen], at Apostelen er en E.) X, 2 A 548 p. 396.

(det Dialektiske er den E. ham hans Skjorte) X, 6 B 65 p. 70.

Existerende, det (det natura nødv: E. – det actu E. [i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 297–299).

Exorcisme ([Om E. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 102).

ἐξουσία ([Om ἐξουσία i Matth. 7,29 i Forhold til Luther]) VI A 108 p. 43.

Expansivitet ([Om E. i Excerpter paa Dansk og Latin af Baaders „Vorlesungen über speculative Dogmatik“]) I C 33 (i Bd. XII p. 138).

„Foreløbig Expectoration“ se „Frygt og Bæven“.

Experiment ([Om E. i Excerpter paa Dansk af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“]) II C 38–43 (i Bd. XIII p. 151).

(Hypothesen skal finde sin Bestyrkelse ved E.) II C 45.

(hvad E. er som Meddelelses-Form)

VI B 40,45 p. 135.

(Du maa ved E.s Form naae, at det er en Eksisterende, der spørger om den, og Sagen bliver lagt Existentsen saa nær som mulig) VI B 41,8 p. 138.

(Dersom man vilde fremstille et Mske, der meente at have haft en Aabenbaring, men senere var løben vild i det ... som et E., og der var en Experimentator med ...: saa var Alt i sin Orden) VII, 2 B 235 p. 15–16.

(jeg bruger E. istedetfor virkelige Historier) IX A 95.

(jeg har foretrukket „E.“ for det Historisk-Virkelige) X, 1 A 363.

([Judas] vover E., for at gjøre den formentlige Ærgjerrighed [hos Christus] aabenbar) IX A 474 p. 269.

([Styrelsen] er i en vis Forstand som en Naturforsker, der forholder sig til sit E.) XI, 2 A 170 p. 185.

Experiment, psykologisk (Guds Dom. [En Ægtemand]. En Lidelseshistorie. psykologisk E. ... af de profundis) VI A 31; 32*; 47*.

(maaskee rigtigt, at lægge et psykologisk E. hen paa ...: en vordende Geistlig) VI A 55.

(jeg skjulte over, hvad der ... var Virkeligt, ved altid at kalde det: psykologisk E.) XI, 1 A 131 p. 92.

se ogsaa „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“.

Experimentets quidam se *Quidam*.

Experimentator (En E. siger: jeg vil fremsætte et sidste confinium til Afsindighed ... for i den at studere det Normale) VII, 1 B 1 p. 165.

([i „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] er det for Almeen-Sikkerheden Betyggende, at der er en E. med ... der theoretisk uddrager en Livs-Anskuelse) VII, 2 B 235 p. 15.

(Dersom man vilde fremstille et Mske, der meente at have haft en Aabenbaring, men senere var løben vild i det, ... som et Experiment, og der var en E. med ... : saa var Alt i sin Orden) VII, 2 B 235 p. 15–16.

(en E. og en Maieutiker rangerer efter, hvor længe han kan holde ud og efter hvor stor Maalestok han kan anlægge Experimentet) XI, 2 A 170 p. 186.

(det er som var ... E. Ingen, da han ikke griber ind ... Og dog er E. idel Opmærksomhed og i eet væk med, hvad kun er et svagt Billede paa Guds Værenmed) XI, 2 A 170 p. 186.

experimentere (det bestandigt at ville experimentere fører til Intet) III B 181,7. ([„Phil. Smuler“] er ved Formens Modsætning eksperimenterende, hvori netop Ironiens Elasticitet ligger) VI A 84.

(fandt Du [Lessing] det Fornødent, eksperimenterende at reise Tvivlene, saa synes det mig nu fornødent eksperimenterende at bringe det Religieuse frem [cf. „Afsl. Efterskr.“]) VI B 98,21.

Experimenterede, den (Den E. er, aandelig forstaaet, hvad man borgerligt kalder en høist farlig Person, og Saadanne har man for Skik ikke at lade gaae alene) VII, 2 B 235 p. 15.

(Dersom et virkeligt Mske i den E.s fortunele Tilstand styrter løs paa det Almene ved at blive Forfatter: saa er han i høi Grad tærende)

VII, 2 B 235 p. 16.

Experimenteren (Virkelig Selvfordoblelse

uden et Tredie, der staaer udenfor og tvinger ... gjør al saadan Existeren til ... en E.) X, 2 A 396 p. 280.

Extirpator (at anbringe E. ... er farligt) III B 111.

Extase (i vor Tid er det just det Vanskelige at repræsentere E.) X, 2 A 273 p. 201. ([P. C. Kierkegaard] gjør mig ... til E. umiddelbart og ... i Modsætning til en Martensensk Besindighed! Det er en Misforstaaelse)

X, 2 A 286 p. 210; XI, 1 A 47;

XI, 2 A 307 p. 334; XI, 3 B 155 p. 246. („Ved at stirre paa Kirkens-Historie“ har Hr. Dr. K. opdaget at der er tvende Veie: E.s og Besindighedens [Udtalelse af P. C. Kierkegaard]) X, 6 B 130 p. 173.

Extase, min (det Eiendommelige ved min E., at den er baaret af en lige saa stor Besindighed) X, 2 A 273 p. 202.

extatisk (der indtræder i aandelig Henseende extatiske Momenter, hvori Tilværelsen synes saa poetisk, saa udspilet og gennemsigtig for Contemplationen) II A 487.

Extatiske, det (Det der behøvedes [i Tiden] var just det E. Men det umiddelbar E. vilde umuligt kunde have trængt igjennem) X, 2 A 286 p. 210.

(I den store Verden er det E. blot et andet Udtryk for det Phantastiske ... Derfor al min List ved, at jeg ... underfundigt anbragte det E.)

X, 2 A 286 p. 211.

ex tempore ([Socrates] vilde tale ex tempore) X, 4 A 314.

(Der burde religiøst væsentligen tales extempore) X, 4 A 314.

(det er en gavnlig Ydmygelse for et Mske at tale extempore) X, 4 A 314. (Dersom det havde ladet sig gjøre med at prædike især ex tempore, havde jeg tænkt paa at gjøre det et Par Gange) X, 4 A 322.

(Saa faldt det mig paa Sinde: Du kan jo prædike ex tempore. Det slog mig. Jeg vilde da have vovet det Yderste) X, 4 A 323 p. 183.

Extensitet (en ret karakteristisk Inddeling af Msker i dem, der have Sands for E.

og dem, som have Sands for Intensitet) X, 4 A 219.

(E. – Intensitet) X, 4 A 421 p. 259–260.

(E. bredte sig gjerne i den Grad, at Intensiteten slet ikke fik Lov til at slippe ind med) XI, 1 A 497 p. 381.

(E. er i hvert Virkelighedens Øieblik et uhyre Maskinerie – den mærker ikke ..., at der sees en lille Prik)

XI, 1 A 497 p. 381.

extensiv (det er det Hykkelske, naar man sminker denne extensive Virken op til at være noget Høiere ... medens det Intensive skal være Egoisme)

X, 4 A 421 p. 259.

(Den extensive Bevægelse er det Sophistiske) X, 5 A 26.

(I Generationernes Løb er Slægten ... bestandigt mere og mere trøstende sig med intensivt numerisk at erstatte, hvad der intensivt tabes) XI, 2 A 205 p. 223.

Extensive, det (Det E. – det Intensive) X, 4 A 219.

(Det E. det Intensive i Chrstd.s Forkyndelse) X, 4 A 541 p. 360–361.

(Det Intensive – det E.) X, 5 A 26.

(jeg var engang paa Nippet til at ville have svinget af fra Retning ind i det Intensive for at gribe det E.) X, 5 A 26.

(Det Intensive forholder sig altid ironisk til det E.) XI, 1 A 497 p. 381.

(Det Ironiske ligger i Uensartetheden mellem det E. og det Intensive)

XI, 1 A 497 p. 381.

(Punktet – Massen, det Intensive – det E.) XI, 1 A 500.

(Det E. er en usand Væren, dens Væren bestaaer blot i at fortære det Intensive) XI, 1 A 500.

(Hvad der skal blive populairt maa forholde sig i Retning af det E.)

XI, 2 A 146.

(sees, hvor fortvivlet det er, her [i Mske-Slægt] at ville bøde paa det Intensive ved det E.) XI, 2 A 205 p. 223.

„*Lidt Extra*“ ([Sætterangivelse og Indholdsfortegnelse til en Samling af fire, aldrig publicerede, Artikler i Øieblikstriden]) XI, 3 B 163.

extraordinair (Den der er extraordinairt

stillet, maa ogsaa udtrykke det derved, at han ikke staaer i Geleed med det Almene) VII, 2 B 241,2.

(Blandt de Forskjellige, der af Styrelsen have været extraordinairt udkommanderede, have ... Ingen haft en vanskeligere Opgave [end jeg]) XI, 1 A 133. (siden Martyrernes Tid, har Gud ikke haft en eneste ikke engang blandt de extraordinaire Officianter ... uden at han ... slog lidt af paa hvad Chrstd. egl. er) XI, 1 A 157 p. 123.

Extraordinaire, den (Spørgsmaalet er nu, forsaavidt ... de litteraire og sociale og politiske Forhold behøve en E., om der da er nogen ... der er skikket dertil uden jeg) VII, 1 A 221 p. 144.

(dersom jeg ikke aldeles vil afskaffe Kategorien den E. ... saa kan jeg ikke selv vrage hvad der saa tydeligt er lagt mig til Opgave) VII, 1 A 221 p. 145.

(det skal ... [ikke] være let at blive en E.) VII, 2 B 235 p. 33; VIII, 2 B 9,3.

(Den E. har at træde ud af Geledet. Det fordrer saavel hans Betydningsfuldhed som det Almenes Alvor)

VII, 2 B 235 p. 33; 257,22 p. 291;

VIII, 2 B 13 p. 61.

(det Almenes Alvor fordrer ... at see at han er den E. I denne discrimen skal netop den E. erhverve sin Competence)

VII, 2 B 235 p. 33; VIII, 2 B 13 p. 61.

(Den E. skal ... bringe det ny Udgangspunkt, han er i Forhold til det Bestaaende som Den, [der] ... skal bære det Gamle bort) VII, 2 B 235 p. 38.

(de dialektiske Forhold mellem det a) Almene og b) den Enkelte og c) den særlige Enkelte : den E.)

VII, 2 B 235 p. 40.

(naar den Enkelte ... vil fornye det Bestaaendes Liv ved at bringe ... et nyt Udgangspunkt i Forhold til det Bestaaendes Grund-Sætning ...: er han den E.) VII, 2 B 235 p. 41.

(Enten skal et Mske ville tjene det Almene ... indordne sig i det ...; eller han skal for Alvor være en E., og saa skal han ... ud af Geledet)

VII, 2 B 235 p. 41.

(*Εἰς κοίτης ἐστὼ*, og saaledes ogsaa Een være den E.) VII, 2 B 235 p. 42.

(Dersom Styrelsen havde tiltænkt Slægten en E.: saa vil Følgen blive ..., at der maaskee først maa sendes en Forløber) VII, 2 B 235 p. 42.

(ubetinget skylder enhver E. det Bestaaende ... først at forvandle sin Extraordinaritet til Modbydelighed ..., at hans Exempel ikke skal ... blive en Snare) VII, 2 B 235 p. 55.

(den E. maa være villig til at bringe Offer) VII, 2 B 241, 2.

(Den E. (Geniet) kan vel have noget Nyt at bringe, ogsaa fra Gud, men ... mindst af Alt har han ... guddommelig Myndighed) VIII, 2 B 12 p. 55.

(Den E. er bleven til for sig selv i sin Overordentlighed) VIII, 2 B 12 p. 58.

(i den E. maa just det høre med til hans rædsomme Ansvar, at han i strengere Forstand kommer til at begynde med en Usandhed) IX B 2, 36 p. 299.

(„en saadan E.“ [som er beskrevet i „De dialektiske Forhold: det Almene, den Enkelte, den særlige Enkelte“] er jeg rigtignok ikke) X, 1 A 92; 112; 115 p. 85.

(Det er en egen Sag med at udgive end det Mindste, der fjernt forklarer det om den E.) X, 1 A 115 p. 85.

(hører det med til en E. at skiule det, saa bør jeg heller ikke telegraphere i den Retning) X, 1 A 115 p. 85.

(hvorledes bleve [de E.] til? Ja, det er egentlig en grusom Operation ... de have lidende følt deres Forskjellighed fra Andre) X, 2 A 180.

([Den E.] har først at tage Position saaledes ved Hjælp af en dialektisk Krydsning [med Hensyn til det Bestaaende]) X, 3 A 586 p. 385.

(jeg der dog har saa meget af en Digter, og derfor heller ikke i strengere Forstand er en E.) X, 3 A 586 p. 385.

(fordi jeg saaledes qua E. har forpligtet et Bestaaende, deraf følger ikke, at jeg ... skulde være enig med det Bestaaende) X, 4 A 363 p. 213.

(dette hører med til [den E.s] Lidelse, at han ... forvexles med slet og ret

Frækhed, der sætter sig ud over det Almene) X, 4 A 590 p. 409.

(det den E. har at bringe ... er implicite tilstede og sees ret først naar han er død) X, 4 A 590 p. 409.

(Det er en Lidelse at blive den E. ... Lidelsen er, at de Andre maae ansee det for Mangel paa Undseelse, og han selv [ligeledes] i Anfægtelsens Øieblik) X, 4 A 591.

([Om den Enkelte som den E.]

X, 5 A 121 p. 132-133.

(„Du, Anticlimachus, er Du selv en saadan E. som Den, Du her har fremstillet?“: da maa jeg svare „naturligviis...“) X, 6 B 36.

(Spørgsmaalet er, hvorvidt vor Tid behøver en E., der har noget Nyt at bringe) X, 6 B 56 p. 61.

(hidtil ... have [de E.] virket i Retning af at udbrede Chrstd.; og min Opgave er i Retning af at standse en løgnagtig Udbredelse) XI, 1 A 136 p. 95.

(„Hvorledes kom han [et ungt Mske] til at begynde“ det er dette Spørgsmaal, som mine Pseudonymer oplyste i Forhold til de E. for at lære Noget af dem) XI, 1 A 439 p. 337.

(jeg har fra tidligste Tid været udsondret i særlig Qval bestemt til E.)

XI, 2 A 118 p. 125.

(Alle de E., der sparsomt spredte have levet ..., have vel hver afgivet sin Dom om „Msket“) XI, 2 A 139 p. 153.

Extraordinaire, den sande (den sande E. skal ikke trøstes eller ... finde Lindring hos det Almene, men ene hos Gud) VII, 2 B 235 p. 38.

(ud af Geledet, „Strikken om Halsen“ og lad ham saa tale, saa er Situationen som en sand E. behøver den og maa fordre den) VII, 2 B 235 p. 42.

(Det ny Udgangspunkt var Differentsen mellem den sande Ordinaire og den sande E.) VII, 2 B 235 p. 45.

(Naar den E. virkelig er den sande E. ... maa han være ubetinget kjendelig paa, at han er villig til at bringe Offer) VII, 2 B 235 p. 45; p. 47.

(den [sande] E. ... har slet Intet med

den Bekymring at gjøre: om han nu bare seirer ...; men derimod den særlige Enkeltheds Ansvar for hver Skridt han gjør) VII, 2 B 235 p. 45; p. 48; p. 52. (den sande E. ønsker det Bestaaendes Kraft til at danne behørig Modstand) VII, 2 B 235 p. 46.

(Den sande E. ... har i dette Ueensartethedens spatium [Ueensartethed med det Timelige] den Plads, paa hvilken han kan ... for sin Sag, vove Liv og Blod) VII, 2 B 235 p. 48.

(den sande E. ... har Evighedens Visshed, hvad enten han falder eller ikke) VII, 2 B 235 p. 50.

(den sande E. er Punktet udenfor ... han har i sit absolute Guds-Forhold et fast Punkt extra ordinem – et terram movebit) VII, 2 B 235 p. 52.

(En sand E., der stod ene, forladt ..., der blev kjendt paa, at han blev henrettet: ... han kan ikke forvexles [som Bevægelses-Mændene kan]) VII, 2 B 235 p. 53.

([Den sande E. har ogsaa] den Bekymring, at hans Exempel ... kan forlede Andre ... til ogsaa at ville forsøge sig i noget Lignende)

VII, 2 B 235 p. 54; VIII, 2 B 12 p. 54.

(En sand E. maa bestandigt have sin Tids Forudsætninger som Tjenende) VII, 2 B 235 p. 55.

(den sande E. tjener ydmygt det Religiøse og gjør derfor sig selv afskyelig) VII, 2 B 235 p. 68; VIII, 2 B 12 p. 58.

(jeg holder mig overbeviist om, at den sande E. af sig selv vilde nedlægge sit Embede) VII, 2 B 257,22 p. 291.

(Hvad den sande E. finder fornødent at gjøre i Redelighed mod det Bestaaende, vil blive dybsindigt at gennemføre)

VIII, 2 B 12 p. 54.

(de sande E. vilde have at tage Sigte mod Mængde for Regjeringen)

X, 3 A 586 p. 385.

([Om] De sande E. dem af første Classe) XI, 2 A 247.

Extraordinaire, den uægte (Bevægelses-Mændene i vor Tid (de uægte E.))

VII, 2 B 235 p. 48.

Extraordinaire, den virkelige ([Om Kjendtegn paa at den særlige Enkelte er en virkelig E.]) VII, 2 B 235 p. 33.

(det kan godt være, at en ordentlig Enkelt er, mskeligt talt, større end en virkelig E.) VII, 2 B 235 p. 43.

Extraordinaire, det (det Normales og Almenes Forhold til det E.)

VII, 2 B 241,1.

(det E. ved mig er saa langt som muligt fra at bringe noget Nyt, at jeg omvendt er beregnet paa at bevare det Bestaaende) X, 1 A 92.

Extraordinaritet (Naar E. stilles fristende frem som en glimrende Differents, saa kan et saadant Exempel have skadelig Indflydelse paa det Bestaaendes maaskee ellers troe Tilhængere)

VII, 2 B 235 p. 69.

(enten at gjøre sin E. til en glimrende Differents og forvirre rædsomt – ell. først at bringe Offeret) VIII, 2 B 10,1.

([Det ved en Aabenbaring kaldede Mskes] Ansvar i Reflexionen vilde være ... at han ... vaagede over, at Ingen ... tog Skade ved et ligefremt Forhold til hans E.) VIII, 2 B 13 p. 62.

Extraordinaritet, min (Min E.s ene Side er at jeg er en Poeniterende)

X, 1 A 115 p. 85.

Extraordinarius (under Aandens umiddelbare Indskydelse maatte Mag. Adler let blive sig bevidst at være stillet ... som E.) VII, 2 B 235 p. 32.

Extraskriver ([Johannes de silentio] ... ønsker helst at være E. i Litteraturen) IV B 38.

Exædificatio ([Udkast til Inddeling af et paatænkt philosophisk Tidsskrift])

V A 100; 101 p. 42.

F

Faae (de F., som see lidt dybere, have ... ikke Noget mod, at dette [at jeg dømmes som en halvgal Særling] bliver den almindelige Dom om mig) IX A 72.
(de F., som ... vide at vurdere det [SKs Forfatterskab] de tie og glæde dem i Stilhed; thi de ere misundelige)
IX A 481 p. 273.

(Nogle ganske F. ere der, som dog begynde at forstaae mig) X, 2 A 17 p. 18.
(Enten skulde der prædikes for nogle F. ad Gangen ...; eller skal der prædikes for „Mængden“, saa paa Gaden)
X, 2 A 151.

(Fik Forholdet Lov til at være ...: de F., som ere i Sandhed ... i Guds Tjeneste – og saa Folket: da vil Alt være bedre) XI, 1 A 473.

Faar, fortabt ([Om Luthers forkeerte Fortolkning af Evangeliet om det fortabte F.; cf. „En christelig Postille“])
IX A 389.

„*Det fortabte Faar*“ ([Udkast til en christelig Tale]) X, 3 A 213 p. 166.

Faar, vildfarendt (Det vildfarende F. – er Billedet paa den Elendighed: at fare vild)
VIII, 1 A 625.

Fabel (nu troer Enhver at han kan fortælle en F. der angaaer hele Mskeheden kun ham ikke) VI A 20.

(En Slags F. eller en simpel Fortælling [om et Liniedandser-Selskab])
X, 5 A 159 p. 184–188.

([Om det at de fleste Msker ansee Chrstd. for at være F. – og saa tillige have den som deres Religion])
XI, 2 A 186.

([Mskene] ere aandeligt Hanereier ... svarende dertil: at have en Religion, man selv anseer for F., men ... ikke har Mod hverken til det Ene eller til det Andet) XI, 2 A 198 p. 214.

„*Fabeln und Erzählungen*“ se *Lessing, Gott-hold E.*

Faber ([F. omtalt i Referat af „Viel Lärmen um Nichts“ v. J. F. v. Eichendorff])
I C 86 p. 239.

Faber, Frederik („Ueber das Leben der hochnordischen Vögel“. Mit vier Tabellen) VI B 210; 222 p. 282.

Faber, Nicolai ([Biskop F., en af de] fire Mænd, imod hvem jeg er fjendtligt sin-det) VIII, 2 B 175 p. 275.

„*Fables*“ se *La Motte, Antoine H. de.*

fabula ([Om Forklaringen om Adam og hans Syndefald som en fabula, quae de me narratur]) V B 53,13 p. 114.

de te fabula (I gl. Dage troede man at hvad der hortes angik Een selv: de te fabula)
VI A 20.

„*Fabulae*“ se *Aesopus.*

„*Contra fabulam de Judæo non mortali*“ se *Kildgaard, Casper.*

Facultets-Studium (Goethe i sin „Faust“ lader Mephisto lede den ny Schüler vild netop over F.s-S. ... ogsaa [Hamann er] i denne Henseende προνπιος, „Gedanken über meinen Lebenslauf“)
I A 233.

Fader ([Om hvorfor Thales ikke vilde være F.; cf. „Diogenis Laertii De vitis philosophorum“]) IV A 237.

([Om Johannes Climacus F. i „De omn. dub. est“]) IV B 1 p. 106–109; p. 110; p. 111–112; 3a, 9–12; 3 c p. 157–158; 4.
([Om Forholdet mellem en tungsindig F. og en tungsindig Søn i „Den stille Fortvivlelse“. En Fortælling])
V A 33 p. 15–16.

(Et Forhold mellem F. og Søn, hvor ... [F.] kun en enkelt Gang, i beruset Tilstand ... lader det Forfærdeligste ahne)
V A 108.

([Quidam] beraaber sig paa sin F. der

har været gift 2 Gange og dog blev mager [i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] V B 97,49.

(en meget høi og mager Mand [paa Christianshavn] ... troede han var F. – et Ungdoms Feiltrin [i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“], „En Mulighed“) V B 131 p. 223.

([Om det at være F. i spredte Udkast til „In vino veritas“, det unge Mskes Tale]) V B 174,15–17; 175,13.

(det er ... vist, at en F. let kan fordærves netop [ved at lære af Børn]) VI A 24.

(Naar F. bliver svag ...: saa forveksler det uartige Barn sig meget let med en Slags Reformator) VII, 2 B 235 p. 39.

([Om Gud som F.])

X, 1 A 629 p. 391–392;

X, 2 A 325 p. 236; X, 3 A 581;

X, 4 A 649; X, 5 A 23 p. 28–30.

(Som karakteristisk for en demoraliseret Tid er ... det Udtryk om en Konge „F.“) XI, 1 A 80.

(til at være F. maa fordres, at Du virkelig eiede en Livs-Anskuelse ... Du turde overgive ... til Dit Barn)

XI, 2 A 150 p. 161.

(af en F. har Barnet Ret at fordre: en Livs-Anskuelse) XI, 2 A 150 p. 162.

(F. – Søn – N.T.)

XI, 2 A 157 p. 171–172.

Fader, himmelsk se Gud.

Fader, jordisk ([Om Forskjellen mellem din jordiske F. og din himmelske F.])

III C 12 p. 255–256.

Fader, kjærlig (saa Du ham aldrig den kjærlige F. [Gud])

III A 30; III C 7 p. 252.

Fader, min (jeg er ifærd med at læse til theologisk Attestats ... jeg veed at jeg dermed kan gjøre F. en stor Glæde)

I A 72 p. 51.

([min F.] mener ..., at det egentlige Canaan ligger paa den anden Side af theologisk Attestats ... og beretter, at jeg aldrig kommer derind) I A 72 p. 51.

(F. [sagde] med megen Alvor: „der gives Forbrydelser, som man kun kan bekjæmpe under Guds stadige Bistand“) II A 20.

(F. yttrede ofte, at det var dog godt, om man havde „en saadan gammel ærværdig Skriftefader, hvem man ret kunde aabne sig for“) II A 20.

(for en Tid som den nærværende [9. Juli 1838], hvor jeg saa hellig kan behøve det, en jordisk F., der saa haaber jeg, skal ... have større Glæde af anden Gang at være min F.) II A 231.

(F. døde i Onsdags d. 8. [Aug. 1838] Nat KI: 2 ... jeg anseer hans Død for det sidste Offer, han bragte sin Kjærlighed til mig) II A 243.

(det [Cit. fra Gregorius Magnus „Moralia ... in librum Iob“] er det min F. kaldte: en stille Fortvivlelse) II A 485.

(Da ... den store Jordrystelse indtraf ... anede jeg, at min F.s høie Alder ... var ... en Forbandelse) II A 805 p. 269.

(jeg [saa] i min Fader ... en Ulykkelig, der skulde overleve os alle)

II A 805 p. 269.

(I Holstebro, Hosekræmmernes Jerusalem, var F. naturligviis erindret)

III A 71 p. 35.

(Jeg kan aldrig erindre nogen Forandring med min F., og nu skal jeg see ..., hvor han som fattig Dreng vogtede Faar) III A 73 p. 36.

(Opgaven var dog ikke saa ringe i Forhold til hvad jeg skyldte [min F.]. Jeg lærte af ham, hvad Faderkjærlighed er) III A 73 p. 36.

(Hvis jeg nu ... blev begravet paa Sæding Kirkegaard! ... [Min F.s] sidste Ønske til mig er opfyldt) III A 73 p. 36.

(Degnen [Jens J. Kierkebye] ... indsaae af min F.s Gave [Legatet „Niels Sedings Minde“], at han maatte være en Ven af Oplysning) III A 81.

(skulde jeg forklaret mig, da maatte jeg indvie [Regine] i forfærdelige Ting, mit Forhold til F., hans Tungsind, den evige Nat, der ruger inderst inde)

IV A 107 p. 43.

(det var dog Angst, der bragte mig til at fare vild ... da jeg ... ahnede, at den eneste Mand [min F.], jeg havde beundret for sin Styrke og Kraft, vaklede) IV A 107 p. 43.

(Idag [den 10. Juni 1845] vilde jeg gaae ud til F.s Grav, ualmndl. trængte jeg dertil) VI A 75.

(den Mand, der engang som lille Dreng, da han gik og vogtede Faar ... paa en Hoi stod op og forbandede Gud ... var ikke istand til at glemme det, da han var 82 Aar gl.) VII, 1 A 5*.

(En gammel Mand, der selv var uhyre tungsindig ... faar en Alderdommens Søn, paa hvem hele dette Tungsind gaaer i Arv) VII, 1 A 126 p. 66*.

(jeg skal aldrig glemme [Mynster] ... altid tænke paa min F., naar jeg tænker paa ham) VII, 1 A 221 p. 146.

(min F. [har] i sit Tungsind gjort rædsomt Uret mod mig ... læsser hele sit Tungsind af paa et Stakkels Barn ... dog ... den bedste F.)

VIII, 1 A 177; IX A 71 p. 40.

([Om at] anlægge den Maalestok, som min F. fulgte med Hensyn til at bekjende Christum) VIII, 1 A 352.

(Jeg er opdragen ved Mynsters Prædikener – af min F. ... [min F. tager] disse Prædikener bogstavelig)

VIII, 1 A 397; X, 3 A 128;

X, 6 B 171 p. 258; 173 p. 272; 175 p. 281; p. 283; 182 p. 295; XI, 3 B 82 p. 129; 83 p. 131.

([„Taler ved Altergangen om Fredagen“] kan dog ikke dediceres Mynster. Jeg vilde det saa gjerne, mindende min F.) VIII, 1 A 438 p. 193.

(med Længsel efter en afdød F., værre end ved Døden skilt fra det eneste levende Mske, jeg i afgjort Forstand har elsket) VIII, 1 A 604.

(sandt ... hvad min F. sagde „der bliver aldrig Noget af Dig, saa længe Du har Penge“. Han har talt prophetisk)

VIII, 1 A 640 p. 289.

(Mit Liv er begyndt med ... et rædsomt Tungsind ... der styrtede mig en Tid i ... Udsvævelser ... Saa standse min F.s Død mig væsentligen)

VIII, 1 A 650 p. 297.

(Jeg er frelst, mskelig talt, ved en Afdød, han min F.) IX A 65 p. 37.

(Min F. skylder jeg dog fra først af Alt.

Det var hans Bøn til mig ...: see, at Du ret kan elske Jesus Christus)

IX A 68; 71 p. 40.

(min F.s Død var da ogsaa en frygtelig rystende Begivenhed for mig) IX A 70. (sandt hvad min F. sagde mig. „Der gives Synder, som et Mske kun ved en overordentlig guddommelig Bistand kan frelses fra“) IX A 71 p. 40.

([Min F.] har gjort mig paa enhver Maade saa ulykkelig som muligt) IX A 71 p. 40.

([Min F. har gjort] at jeg i mit stille Sind ikke var langt fra at forarges paa Chrstd.) IX A 71 p. 40.

(af Kjerlighed til min F. [beslattede jeg] at fremstille Chrstd. saa sand som mulig) IX A 71 p. 40.

(min Længsel var og er inderlig efter [min F.], hvem jeg ingen Dag har undladt at mindes) IX A 71 p. 40.

(der har levet mangel enfoldig Borgermand (exempli gratia min F.) der ved eenfoldig at holde sig bogstavelig til [Mynsters] Søndags-Talen, blev Christen) IX A 84 p. 46.

(hver Gang jeg kan gjøre Noget til [Biskop Mynsters] Fordeel, saa tænker jeg paa min F., hvem jeg troer, det glæder) IX A 85.

([Om SKs og P. C. Kierkegaards Forhold til deres F.]) IX A 99 p. 53–54.

(Min F. døde – saa fik jeg en anden F. i hans Sted: Gud) IX A 106.

(Jeg gjorde [min F.] megen Sorg – saa døde han, og jeg arvede ham) IX A 203.

(ikke blot ... Mindet om min F. knytter mig til [Biskop Mynster])

IX A 240 p. 135.

(i Forhold til Christenheden har jeg Det forud, at jeg veed hvorom Talen er ... Jeg har egentlig ingen Fortjeneste heraf, thi det er ... min F.s Opdragelse)

IX A 243 p. 136.

(Den Angst med hvilken min F. fyldte min Sjel, hans eget frygtelige Tungsind, det Meget, som jeg i den Henseende end ikke kan optegne) IX A 411.

(saa ulykkelig som min F. gjorde mig, saa er det mig som oplevede jeg nu i

Forhold til Gud det at være Barn) X, 1 A 8.

(hørt de tusinde Gange af min F. ... at vilde man være Forfatter skulde man [ikke] skrive ... det Krähwinkel Sprog, som kaldes Dansk) X, 1 A 35 p. 23.

(da jeg var Barn, lovede [min F.] mig 1 rd for at læse en af Mynsters Prædikener høit for ham ... jeg foreholdt ham det urigtige [deri] ... Men Feilen laae dog egentlig ... hos mig) X, 1 A 137.

(Min F. var en Olding, anderledes har jeg aldrig kjendt ham) X, 1 A 234 p. 156. (det gik med Alt, at jeg væsentligen forblev ved hvad der havde været Skik i min F.s Huus) X, 1 A 234 p. 157.

(det er egentlig min afdøde F. man angriber, naar man angriber min Paaklædning) X, 1 A 234 p. 157.

(dog holder jeg saa fast ved [Biskop Mynster]; Pietet mod min F. er vel det Afgjørende) X, 1 A 454 p. 290.

(Fra d. 9 Aug. til 10 Sept. er bestandigt min sværeste Tid ... min F.s Dødsdag; og ... Forlovelses Dagen) X, 1 A 569. (jeg kan ikke komme bort fra den Tanke, at hvad der minder mig om min F., det skal jeg ikke komme i Strid med) X, 1 A 660 p. 414.

(at tage theologisk Attestats ... besluttede jeg af Pietet for min afdøde F.) X, 2 A 399 p. 283.

(Et Træk af F., som fortjener at opbevares) X, 3 A 78.

(min F. en eenfoldig og simpel og alvorlig og streng Mand, hvem det aldrig ... faldt ind, at man ikke skulde gjøre efter det Læste [o: Mynsters Prædiken]) X, 3 A 128.

(Iaar [1850] træffer det saaledes, at d. 9 Aug (F.s Dødsdag) var en Fredag. Jeg var ogsaa den Dag til Alters) X, 3 A 391. (min F.s Ord, hvormed han afbrød alle Indvendinger ... betræffende hans Levemaade: ...) X, 4 A 277.

(Mynsters Prædikens Betydning for mig, hvad der er arvet efter min F.) X, 4 A 322.

([Samtale med Mynster 9. Aug. 1851]

jeg sagde det havde glædet mig at tale med ham idag, fordi det ... var min F.s Dødsdag) X, 4 A 373 p. 221.

(Blot to Ord om mit Pietets-Forhold til [Mynster] (ogsaa per en Afdød, min F.)) X, 4 A 493 p. 314.

(Det kjædede mig ... at copiere F.s Breve, saa sagde han blot ...: ja, saa skal jeg selv gjøre det. Saa blev jeg strax villig) X, 5 A 54 p. 58.

(Allerede før min F. døde, var jeg besluttet paa hende. Han døde. Jeg læste til Examen) X, 5 A 149,3.

(Nogle enkelte Replikker [i „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“] ere faktiske, f. E. ... at jeg har kjendt En (her nævnte jeg min F. ...) som var gift to Gange og ikke blev feed) X, 5 A 149,9.

(Forordet til „To opb. Taler“ [1843] er beregnet paa [Regine] ..., Dedicationen til F.) X, 5 A 149,18.

([Regine] og min afdøde F. skal Bøgerne samtligen helliges: ...) X, 5 A 149,25 p. 169.

(min Pligt [at sige hvad Chrstd. er] mod hvad der ... blev mig betroet af en F., hvis Opdragelse ... er min Virkekraft) X, 5 B 107 p. 297.

(i mit testimonium [skrev Prof. M. Nielsen] saa godt som Intet ... om mig men en Lovtale over min F.) X, 5 B 107 p. 298.

(ene [bliver at udgive] den opbyggelige Tale [„Synderinden“], som skal dediceret til min F.) X, 5 B 117 p. 312.

(Hvad ... jeg ganske særligen [har modtaget overleveret] fra en afdød F., Ærbødighed og Hengivenhed for ... Dem [Mynster] ...: har jeg ... bevaret redegjort) X, 6 B 156 p. 236–237; 163 p. 247; 169 p. 251.

(jeg har følt mig i Gjæld ... til en Afdød [min F.]) X, 6 B 169 p. 252*.

(en simpel borgerlig Mand, min afdøde F., „forhen Hosekræmmer her i Byen“ ... lærte mig at forstaae [Mynsters] Prædiken saaledes, at man skulde gjøre efter hvad der stod i den)

X, 6 B 171 p. 258; 173 p. 272; 175 p. 281; 182 p. 295; XI, 3 B 83 p. 131.

(min afdøde F.s Fordring til mig: Du skal fremstille Chrstd. indtil dens yderste Strengthed; men Du skal holde det digterisk) X, 6 B 171 p. 265.

(jeg holder hardt ved Mynsters Prædiken ... igjen En, der holder hardt ved mig ... og siger: vil Du ... gjøre derefter ... det er min afdøde F.)

X, 6 B 175 p. 282.

(Ikke tør jeg sige, at jeg har den Ære at kjende Biskop Mynster fra min F.s Huus) X, 6 B 175 p. 282; 179,5.

(jeg ønsker: at hver Gang jeg ... læser [Mynsters Prædiken] ... , at jeg stærkere og stærkere maa fornemme den Afdødes [min F.s] Nærværelse) X, 6 B 175 p. 283. (Biskop Mynster siger rigtigt, hvad jeg skal gjøre, og den Afdøde [min F.] siger: vil Du nu strax gjøre det)

X, 6 B 175 p. 283.

(jeg har haft i Forhold til Mynsters Prædiken: en afdød F.) X, 6 B 179,6.

(næsten som paa den Afdødes [min F.s] Vegne, havde [jeg] sat „dyb Ærefrygt“ ind [over for Mynster])

X, 6 B 182 p. 295; 183 p. 296.

(paaskjønne, hvad jeg skylder disse [Mynsters] Prædikener (hvilke jeg arvede efter min F. ...))

X, 6 B 190 p. 305–306; 196 p. 309.

(jeg bukker som altid i dyb Ærefrygt for [Biskop Mynster] ... det lærte min F. mig, og jeg har hverken glemt min F. eller Lærdommen)

X, 6 B 198 p. 311; 207 p. 323.

([Mynster] til hvem jeg, ogsaa i Mindet om en afdød F., føler mig dragen med en ... næsten tungsindig Kjerlighed)

X, 6 B 232 p. 372–373.

(om min afdøde F. stod op af sin Grav for at vidne mig imod, jeg vilde svare: Du, en Afdød, veed bedst, hvorledes jeg har Ret) X, 6 B 232 p. 382.

(Kun een Prædiken [den sidste, paa 2. Juledag 1853] har jeg ikke hørt af [Biskop Mynster] ... Dette betydede mig ... Du maa nu bryde Traditionen fra F.) XI, 1 A 1 p. 6.

(Hvad jeg havde at bære paa: ... Sjælesorg i Retning af min afdøde F.)

XI, 1 A 484 p. 375.

(en Historie F. fortalte ... hvor Amtmanden examinerede – og det Hele gik løs paa „Bestikkelse“) XI, 2 A 7 p. 8.

(At hele Chrstd.s Forkyndelsen ... især i Danmark, er som min afdøde F. vilde sige, pinegal, det seer jeg godt)

XI, 2 A 87 p. 93.

(Saa vigtig er Biskop Mynster mig paa egne Vegne, saa dyrebar paa en afdød F.s Vegne) XI, 2 A 306 p. 329.

(Hvorledes Sagen stod mellem min F. og mig betræffende Mynster, da F. døde) XI, 2 A 419 p. 409.

(Saa døde F. Jeg var selv Den, der bragte Mynster Efterretning)

XI, 2 A 419 p. 409.

(Fra min Side blev sagt [til Mynster]: ... det der beskjæftigede mig var Mindet om min F.)

XI, 2 A 419 p. 409; XI, 3 B 28 p. 59.

(personligt havde [Mynster] hele min Hengivenhed „ogsaa af Pietæt for en afdød F.“) XI, 2 A 437 p. 434.

(min Hengivenhed for den gamle Mand, min afdøde F.s Præst [Mynster])

XI, 3 B 15 p. 38.

(jeg, der ogsaa paa en afdød F.s Vegne følte mig bunden til [Mynster])

XI, 3 B 27.

(en afdød Borger her af Staden, hvem Du [Mynster] ogsaa længe efter hans Død mindedes paa Prent ... Din taknemlige Læser, min F.!)

XI, 3 B 28 p. 59.

(kunne ikke komme til at takke de tvende Msker ... hvem jeg skylder hvad jeg kan være blevet som Forfatter ... : en Olding [o: min F.] ... en ung Pige [o: Regine])

XI, 3 B 32 p. 70*; 87 p. 133*.

(Du fortræffelige Mand, Du gjorde mig ... saa ulykkelig, som jeg kunde blive det; men Du gjorde det af Kjerlighed – og Du blev den Elskede)

XI, 3 B 32 p. 70; 87 p. 133–134.

(Martensen siger ... jeg er kommet til [min Betragtning af Mynster] „efter at have frigjort mig fra Pietæts Forholdet til min F.“ ... uforskammet Usandhed)

XI, 3 B 82 p. 128.

(mit Livs Ulykke, at jeg ogsaa af Pietæt for en afdød F. ... har honoreret Skinnet at Mynster var et Charakter-Mske istedetfor at protestere det)

XI, 3 B 82 p. 128–129; 211,9.

(Det er just af Pietæt mod den afdøde F. at jeg holdt ud, hvad jeg har udholdt i Forholdet med Biskop Mynster)

XI, 3 B 82 p. 129.

(Jeg har ... ogsaa øvet den Kjerligheds Gjærning] at erindre en Afdød – ham min afdøde F.) XI, 3 B 82 p. 129.

(Mit Liv er næsten gaaet op i at være hans [min F.s] Søn, at erindre ham)

XI, 3 B 82 p. 129.

(Biskop Mynster ... benyttede sig af, at jeg paa Grund af dette Forhold til min F. var villig til at finde mig omtrent i Alt) XI, 3 B 82 p. 129.

(dermed blev jeg af min F. sendt ud i Verden „det er Det [o: Mynsters Prædiken] Du har at rette Dig efter“)

XI, 3 B 83 p. 131.

(Du fortræffelige Mand [min F.], Du vidste dog egl. ikke, hvad Chrstd. er) XI, 3 B 88 p. 135*.

(hvad jeg har udholdt, fordi jeg „ogsaa af Pietæt for en afdød F.“, tungsindigt havde hexet mig ind i, ... [Mynster] skal og maa ikke svækkes)

XI, 3 B 89 p. 140.

(Søn som jeg er af ... afdøde M. P. Kierkegaard ... har jeg følt, og vil ikke lade sidde hvad der ... kunde forhindre mig i at føle min Fornemhed ... over for [Martensens Insinuationer])

XI, 3 B 91 p. 146*.

(„han skal ... begraves med fuld Musik“ Thi 1) Biskop Mynster er min afdøde F.s Præst ...)

XI, 3 B 91 p. 157; 211,9.

(Heldigviis er jeg ... ikke ved Pietæt mod en afdød F. ... paa mindste Maade bunden [i Forholdet til Grundtvig])

XI, 3 B 182 p. 299.

([„Guds Uforanderlighed“] Kunde dediceres til F.) XI, 3 B 291,2.

Fader, min se ogsaa *Olding*.

„Faderen“ se „Den forlorne Søn“ – „Faderen“ – „Broderen“.

Fader i Himlene se *Bøn*.

Fader-Bekymring ([Om F.-B. hos en høj og mager Mand paa Christianshavn, der troede han var F. [i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“], „En Mulighed“])

IV A 65*; 147*; V B 131 p. 222–224.

Faderkjerlighed (Jeg lærte af [min Fader], hvad F. er, og derved fik jeg et Begreb om den guddommelige F.)

III A 73 p. 36.

(Faderkjerligheden hænger ikke løst om [den forlorne Søns Fader] som en Titel)

X, 2 A 325 p. 237.

(et Exempel paa Forskel mellem: F.-Kjerlighed og Broderkjerlighed)

X, 2 A 325 p. 238.

Faderkjerlighed, guddommelig (den guddommelige F., det eneste Urokkelige i Livet, det sande archimediske Punkt)

III A 73 p. 36.

Faderkjerlighed, jordisk ([Om Forholdet mellem Guds F. og den jordiske F.])

III C 12 p. 255–256.

Faderkjerlighed se ogsaa *Guds Faderkjerlighed*.

Faderlighed (Skriften [o: Eph. 3,15] siger, at det er efter ham din himmelske Fader, at al F. har Navn i Himlen og paa Jorden)

III C 12 p. 255.

(jeg forstod mig selv i – at jeg var forlovet ... med en F., „i Sammenligning med hvilken selv den kjerligste Fader kun er en Stedfader“)

X, 1 A 272 p. 182; X, 5 B 153 p. 354.

Fadernavn (Skriften [o: Eph. 3,15] siger ... at F. ikke stræber op fra Jorden til Himlen, men fra Himlen stiger ned til Jorden)

III C 12 p. 255.

„*Fadervor*“ ([Om Betydningen af F.s enkelte Led i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 95).

([Om det at et Barn falder i Søvn ved at fremsige F. – og at en uskyldig Forfulgt sover hen efter at have sagt „Fader tilgiv dem“])

VIII, 1 A 476.

([Om Benyttelsen af de forskellige Led af F. i „Lilien paa Marken og Fuglen under Himlen“. Tre gudelige Taler])

X, 1 A 252.

„Faidros“ se „Phaedrus“.

Faktum ([om det at tvivle er en Erkjendelses Akt] gennemført med H: t: et enkelt F., – et Mske ...) III B 13,6. (i Forhold til det F. [at Guden blev til] er enhver Discipel kun Vidne [i Udkast til „Phil. Smuler“, Cap. V]) V B 6,14. (derved viser hiint F. [at Guden blev til] sig netop som absolut, at det, skjøndt historisk, dog ikke er afhængig af Tiden [i Udkast til „Phil. Smuler“, Cap. V]) V B 6,16.

(hiint F. [at Guden blev til] er efterhaanden bleven naturaliseret [i spredte Udkast til „Phil. Smuler“, Cap. V]) V B 17,2; 19,1.

(de Consequentser, ved hvilke hiint F. [at Guden blev til] efterhaanden har omspændt Alt [i Udarbejdelse til „Phil. Smuler“, Cap. V]) V B 19,1.

([Om Følgen af at SK] stricte taget ikke har noget F. [angaaende Misligheden hos Christenhedens Forkyndere] at holde sig til) XI, 3 B 89 p. 136.

(Det var Erindringstalen over Biskop Mynster: jeg fik F.) XI, 3 B 89 p. 137.

Falaris se **Phalaris**.

Fald (det første F. betinger alle de følgende ved en rædsom Consequents [Om Prædestinations-Læren]) I A 10.

(mesterligt sagt af Vinet: Chrstd.s Lære er: Slægtens F. og Individets Gjenopreisning [cf. Cit. fra „Der Sozialismus in seinem Princip betrachtet“]) X, 4 A 188.

(Mske-Slægtens dybeste F. er dog forbeholdt de senere Tider)

XI, 2 A 127 p. 136–137.

(Slægtens dybe F. er, at der ikke mere er Individualiteter) XI, 2 A 127 p. 136.

falde ([Om sandseligt at kunne falde for en Andens Haand og aandeligt kun for sin egen Haand]) VII, 1 A 206.

Falk (Situation [En gammel F. der fortæller sig selv om sine tidligere Bedrifter]) VI A 130.

Falk, Johannes ([Bemærkninger om „Goethe aus näherm persönlichen Umgange dargestellt“. Ein nachgelassenes Werk v. J. F.]) I C 51 p. 218.

([Referat med Cit. af „Goethe aus näherm persönlichen Umgange dargestellt“])

I C 74 p. 227–230;

(i Bd. XII p. 214–217);

76 p. 231–232; (i Bd. XII p. 218–219).

Falkeblib (Gylden-Aaret ... som Seeren [Grundtvig] skimter med F.)

VI B 11 p. 87.

(F. paa Verdenshistorien erstatter her [hos den religiøse Taler] ikke et besindigt Indblik i sig selv) VI B 11 p. 87.

(der var Noget, som Pastor Grundtvig med sit „F.“ skal have forudsagt angaaende Danmarks og Nordens ... Fremtid) VII, 1 B 195 p. 375.

Fallir (Man ... glemmer den ... uundgaaelige F. i aandelig Henseende, som staaer for Døren [for hele Europa] – en Sprogforvirring) I A 328 p. 138.

Falsation (Charakter-Betjening – F.)

X, 4 A 609 p. 424–426.

(Det [en christelig] Revisor behøver er ... et uhyre Kjendskab til alle mulige Gavyvestreger og F.) XI, 2 A 36 p. 38.

Falske, det ([Om Fremkomsten af det F. i Forbindelse med Forestillinger; cf. „Efterladte Skrifter“ af P. M. Møller og Aristoteles „Hermeneutica“ og „De anima“]) V B 40,14.

Falskner (Nu tildags har man ikke engang ... et Kjetterie ... nu er det F. man har) XI, 1 A 14.

(æsthetisk var han [Mynster] stor som: F.) XI, 2 A 437 p. 434.

(En, der forsikrer „at han, hvis fordres, er villig“ [men som forhindrer den Situations Tilbliven] ... er en F.)

XI, 3 B 47 p. 90–91.

Falsknerie (Alt beroer paa hvorledes det siges. F. i Chrstd.s Forkyndelse)

X, 5 A 57 p. 59–60.

(nu er F. [det at lege Chrstd.] det eneste Chrstd. man har) XI, 1 A 14.

(Deri stikker F.: fra Slægt til Slægt har man ... forandret Maalestokken for det at være Mske, slaet af paa den)

XI, 1 A 130 p. 89.

(er dette ikke det uhyre F., at man, for at blive den qvit, har forvexlet Primiti-

vitetens Anstrengelse ... med Differentsen: Genie, Talent?)

XI, 1 A 155 p. 119.

([Om Mynsters F.]) XI, 1 A 206.

([Om F. i Christenheden betræffende det at forkynde Chrstd. i ubetinget Guds-Frygt og det at forkynde Chrstd. ganske i Mske-Frygt])

XI, 1 A 372 p. 286–287.

([Om den christelige Revisors Opgave i Forhold til Christenhedens F.])

XI, 2 A 36 p. 38–40.

(Christenhedens F. ... stikker langt dybere [end al tidligere Forfalsken af Læren]: man har forfalsket Begrebet: Christen) XI, 2 A 50 p. 56.

(dette F. [at lege Chrstd. i dertil byggede Guds-Huse] er ... langt farligere end al Forfalsken af Læren) XI, 2 A 50 p. 57. ([Christenhedens] F. stikker i det Subjektive) XI, 2 A 50 p. 57.

([Om F. af Chrstd. i en ældre Tid og nu i Christenheden])

XI, 2 A 77 p. 83–84.

(Kirken. F.) XI, 2 A 229 p. 242–243.

Falstaff ([Replik af F., cf. Shakespeares „Kong Henrik den Fierde“])

V B 98,15; 183,1 p. 316;

IX B 68 p. 391; X, 1 A 104.

(et digterisk Forsøg à la F.s Bedrifter i Slaget [cf. Shakespeares „Kong Henrik den Fierde“]) X, 4 A 69 p. 44.

Familie (F. og Individuer, der i og for sig ere altfor bløde maa man bringe lidt Purring i) III B 122,18.

(Jeg kunde maaskee reproducere min Barndoms Tragedie ... i en Novelle kaldet: den gaadefulde F.) IV A 144.

(Statens Vel afhænger af F.s, F.s Vel af Ægteskabets ergo) V B 73.

(Jødedom, hvor omvendt [Chrstd., der er den ubetingede Individualitets Udsondring.] F., saa Byen ... (participerer) i Individet) XI, 1 A 421.

(i Christenheden er man Christen ved at være i F. ... med En, som er Christen) XI, 1 A 421.

(en Mand siger med Selvfølelse, jeg er en Mand med F. ...: og aandelig er et eenligt Mske mere) XI, 1 A 498.

(Den i hvem Dyre-Bestemmelsen er overmægtig, har bestandigt denne Tro paa at være mere naar han er med F.) XI, 1 A 518 p. 394.

(et eenligt Mske er i Forhold til Idee mere end en Mand med F.)

XI, 1 A 518 p. 394.

(Med F. at leve af at Christus blev korsfæstet) XI, 2 A 276.

Familie, min (En Skyld maatte hvile paa hele F., en Guds Straf maatte være over den; den skulde ... udslettes som et mislykket Forsøg) II A 805 p. 270.

(Min Broders Smaalighed og Misundelse har været det eneste min F. har gjort for mig) VIII, 1 A 545.

„*Familien Polonius*“ se Gyllenbourg, *Thomasine C.*

Familiefløb (Først er Qvinden stolt, bag efter er hun svag, saa græder hun, saa græder han og saa er det hele F. i fuld Gang) III B 122,17.

Familieforhold (i F., da viser Arvesyndens fortærende Kraft sig)

II A 584 p. 219.

Familie-Liv (i F.-L. gives der en Klasse af Msker, der ... føre Snak mell: Familier) II A 52.

([Om det Latterlige i F.-L. i Udarbejdelse til „Enten – Eller“, Vexel-Driften]) III B 122,16.

(F.-L.s Hjertelighed ... Dette er det for Chrstd. Allerfarligste ... denne kvalme Dunst, denne Nærhed paa hinanden) XI, 2 A 152.

(Den egl. Rasen mod Idealet udgaaer fra F.-L.) XI, 2 A 271.

(N.T.s Chrstd. har ... Forkjerlighed for eenlig Stand – og dog er just F.-L. blevet Culminationen [i Christenheden]) XI, 2 A 426 p. 419.

Familie-Vrøvl (der er ingen større Afstand fra at lystre Enten – Eller, end det jævne F.-V.) XI, 2 A 152.

Fanatisme ([Om F. som det skjulte Angreb paa Chrstd.]) XI, 2 A 39 p. 43–44.

(F. for noget Ideelt, forekommer vel sjældnere i vor Tid, men desto almindeligere F. for noget Jordisk)

XI, 3 B 136 p. 215–216.

([SK om Sigtelsen mod ham for F.])
XI, 3 B 232,8.

Fanatisme, asketisk (man skal vogte sig for den asketiske F., der hader og tilintetgør [denne Verden, som Gud har skabt og opholder]) X, 2 A 241 p. 181.

Fanatisme, kjødelig (Gud vil, at Msket ... skal bryde med dette Jordiske ... at for Alvor Aanden bliver til ... Men ingen kjødelig F.) X, 2 A 241 p. 181.

Fanden (paa Corsar-Contoret ... hvor Redakteuren [Goldschmidt] den slemme lille F. sidder med Herskermine betjent af Sjouere) VII, 1 B 13 p. 180.

([Goldschmidt] det er skinbarlig F. i Laxegaden) VII, 1 B 13 p. 182.

(„Corsaren“ ... denne Magt som alle frygte næsten som var det: lille F. i Laxegaden) VII, 1 B 19.

(Hvor Gud bygger en Kirke, bygger F. et Capel ... det er ikke sandt; nei, hvor Sandheden har lidt, bygger F. Kirker og Capeller) XI, 3 B 197 p. 326.

Fanden i Vold ([idet Ironien bekjemper Spidsborgerligheden] løber den her Fare for at ende med et „egoistisk F. i V.“) II A 102 p. 63.

([Ironien kan ... frembringe en vis Rolighed] og derfor saa uhyre Forskjellig fra den nyere idealistiske-philosophiske F. i V.) II A 104.

([Om den dæmoniske Humor og det humoristiske F. i V. i Optegnelser til „Om Begr. Ironi“]) III B 16.

fange (Apostlene kaldtes fra at fiske til at fange Msker [Luk. 5,10]: en Mand beskikkes som Præst til at fange Msker og ender med at fiske)

VII, 2 B 235 p. 182.

(naar Noget skal virke fangende, saa er det ... urigtigt, at forklare hvori det stikker) X, 1 A 116 p. 88.

(Fanges skulde jeg. Og jeg maatte fanges derved, at jeg i dybeste Forstand kom til at stride med mig selv) X, 2 A 3 p. 8.

(det var som Styrelsen sagde: ... Du er fangen. [Regine] kan hverken løse eller binde Dig ... Du er fanget i Ansaret, og fanget til mig) X, 2 A 3 p. 8.

(Saaledes har det været mig som havde

Styrelsen fanget mig op, og sagt ... „Du har at gøre opmærksom paa Chrstd. ...“) X, 3 A 140 p. 113.

(Hvorledes N.T. kun vil læses fangende) X, 3 A 169 p. 132-133.

(„I skulde fange Msker“ [Luk. 5,10]. I 1800 Aar er der nu fanget: ... en Verdens-Deel er blevet Christen ...: uhyre Fangst ...!) XI, 1 A 454 p. 349.

(Metoden ... i Aarhundredernes Løb ... er den: man har nedsat Maalestokken paa det at være Christen, og saa fanget saa mange desto flere)

XI, 1 A 454 p. 349.

(evig Løgn, at Apostlene bleve udsendte for at fange Sild, de bleve udsendte for at fange Hvaler) XI, 1 A 455.

(Det er Mskene der trænge til Evigheden, at fanges er at frelses)

XI, 3 B 124 p. 201; 125 p. 202.

Fantasi se *Phantasie*.

Fare (dette at opdage F. kan friste Stoltheden, der voxer med F. Forfærdelse ... indtil man stolt af sin Opdagelse bliver bange for F.) V B 216,3.

(denne F. [at Msket paa Dommens Dag er Vidnet mod sig selv] er ikke i et afgjørende Øieblik, men den er daglig) V B 216,4.

(sørgelige Tilstand at maatte tilstaae sig selv at Døden ikke er den største F.) VI B 112,2 p. 203.

(den videnskabelige F. seer man, men der hvor den ... mindre Begavede skal sætte det Lærte ud paa Rente ... der er ingen F.) VI B 133 p. 224-225.

(jeg gaaer ved Consequentsens Haand i F., fordi jeg i Ideen veed F. overvunden) VII, 1 B 55 p. 236.

([i Guds Huus] er der ... stundom en Tryghed ... som var her al F. ... langt borte, her hvor der skal tales om den største F.: Syndens) VIII, 1 A 367.

([En psykologisk Bemærkning om F.s uhyre Magt]) VIII, 1 A 588.

(af Frygt for personlig F. skulde jeg nu tage [„Chrst. Taler“] tilbage? Nei, det tør jeg ikke) VIII, 1 A 602 p. 277.

(I det Øieblik jeg ... [feigt har] flygtet nogen F., hvori [Gud] har villet føre

mig; har jeg ... undgaaet den F. – men til min Fordærvelse)

VIII, 1 A 602 p. 278.

(jeg kjender kun een F.: Religieusite-tens) VIII, 1 A 602 p. 278.

(Der er i et lille Folk en F. ...: det er Sammenhold i Smaa-Partier)

VIII, 2 B 73 p. 134.

([Om de F. der ligger altfor nær netop i et lille Folk]) VIII, 2 B 73 p. 134–135.

([SK om den F. han udsætter sig for ved at paatale Misundelsens, Feighedens og Pøbelagtighedens Demoralisation i Danmark]) VIII, 2 B 73 p. 136–137.

(Der er egl. kun een F. for et Folk i Christenheden ... at de Enkelte ikke ere Christne, denne F. kan blive Folkets Undergang) VIII, 2 B 122.

(Der er for hvert Mske kun een Fare, den ikke at blive Christen ... Denne F. kan blive hans Undergang)

VIII, 2 B 122.

([Om den eene F. Umiddelbarheden kjender og den lumske F. Umiddelbarheden ikke kjender]) IX A 452.

(hvad der efter mit Begreb var F. i Danmark, at blive Gjenstand for Kjøbstad-Aandens Smaalighed og Misundelse ...: har jeg ... selv frivilligt udsat mig for) IX B 63,14 p. 376–377.

(som man mere vover at gjøre, hvad man siger ... i samme Grad er F. vissere) X, 1 A 55 p. 42.

(næsten enhver F. er mulig, og det er jo næsten som styrtede man sig i den) X, 1 A 74 p. 57.

([F.s] Størrelse gjør kun det desto mere til Pligt ikke at styrte sig i den, men vel i Tillid til Gud at vove sig i den) X, 1 A 74 p. 57.

(dette er Grændsen for at vove: at man i Tillid til Gud vover sig i den F., som man har Forestilling om Muligheden af at man kan udholde) X, 1 A 117 p. 90. (vil jeg kunne udholde det Liv, hvis jeg maa tilstaae mig selv ... at have undgaaet F., som dog Sandheden kunde for-dre af mig) X, 1 A 147 p. 110.

(F. det er just mit Element)

X, 1 A 183 p. 130.

(Nødvendighed i [min] Individualitet ... [er]: at være der hvor F. er)

X, 1 A 262 p. 173.

(der er ingen F. saaledes frygtet i Verden som just Latterens ... Det er den eneste F. i Danmark, jeg har fundet stor nok for mine Kræfter) X, 1 A 262 p. 174.

(At et Mske frivilligt skulde udsætte sig for en F. med den Tanke at ... lide, kan Mskene da ikke begribe) X, 1 A 416.

(Sandt er det, jeg har været villig til ... at udsætte mig for F.) X, 2 A 104 p. 79.

([Om det at Frygt for større F. giver Mod til at vove sig i den mindrel])

X, 2 A 250 p. 185–186.

(F. er, naar en ikke marqueret Person handler klogt – thi saa tager Klogskaben in toto ham til Indtægt) X, 2 A 441.

(Angesten vedbliver at være ham [i hvis Sjæl, der er en medfødt Angest] for overmægtig, og forhindrer ham i at see F. ... fra den rette Side)

X, 2 A 493 p. 351.

([Om den største F. ikke at vove og den største F. at vove for meget]) X, 2 A 531.

(Har en Christen Lov til at bruge Klogskab, undtagen i omvendt Forstand ... ikke for at undgaae F., men for at komme ud i den?)

X, 2 A 603 p. 431–432.

(hvor den virkelige F. er, der hedder det altid „det er Ingenting“. Det er Grundløggen) X, 2 A 615.

(F., det er dog i aandelig Forhold, hvad legemlig Straf er i lavere Forhold) X, 2 A 628.

([Reformatoren] skal ikke være bange for F. [ved at tale Sandhedens Sprog]; thi just F. danner ham) X, 3 A 326 p. 236.

(F. for Ideen var jeg redebon nok til at udsætte mig for) X, 3 A 345 p. 249.

(Den, som har Samvittighedsnag ... han søger F., skaber sig selv Vanskeligheder) X, 4 A 34.

(Chrstd. lærer, at der er forbunden F. ... med det at vedkjende sig at være den sande Christen) X, 4 A 553 p. 371.

(naar det trækker sammen til [Mskenes Modstand, fordi Fordringen skrues op]

... er det min Opgave at møde og at blive staaende i F.) X, 5 B 107 p. 298. (ved at handle afgjørende og vove mig ene i F. ... vandt jeg at blive opmærksom paa Chrstd.) X, 6 B 249 p. 411-412. (christeligt er det dog vel Ordren at vende sig derhen, hvor Faren er) XI, 2 A 68 p. 77. (efter Chrstd.s Mening er der i ethvert Øieblik et Mske lever ... F. for at forspilde en Evighed) XI, 2 A 315. ([et Sandhedsvidne] skyer ingen F., nei F. er hans Element, F. være en hvilken-somhelst) XI, 3 B 166 p. 275. *Farve* ([Om hvad F. er, hvad F. betyder]) VII, 1 B 209 p. 388-389. (Efteraaet er F.s Tid) VII, 1 B 209 p. 388-389. *faste* (at faste er at sørge over sine Synder) VIII, 1 A 570. (en ypperlig Historie ... hos Skriver om en Munk, der i sin Celle ... kunde faste 2 a 3 Dage - men [ikke] i Ørkenen) X, 3 A 408. (Engang da var Alt indvortes Kamp ... og i den Retning vare alle Forberedelserne: man ... fastede, bad o: D.) X, 4 A 151. (det er det Forskjellige, naar En (f. E. Luther) efter at have fastet og speget sit Kjød ... siger: nei derpaa kommer det ikke an - og naar vi sige det Samme) X, 4 A 451. (Alt beroer paa hvorledes det siges [om Forskjellen paa, hvorledes en Epicuræer og en Stoiker foredrager den Leveregel: at faste]) X, 5 A 57 p. 59-60. (Den, som vælger den Side, der bæres oppe af Samtidens Forestilling, elsker egentlig sig selv, selv om ... [det] var: at faste) X, 5 A 106. (Vi leve nu saaledes [i Protestantismen]: Alt Dette med at faste, Coelibat o: s: v: er ... ufornuftig Gudsdyrkelse) XI, 1 A 129. (vi vil have Ro til ... ligefrem i Kjenlighed at faste ... saa man i al Tryghed sidder - fastende - ... og bliver beundret) XI, 1 A 186 p. 146. (Naar det at faste o: s: v: er det Almin-

delige ... saa er det slet ikke det Christelige i strengere Forstand at faste o: s: v:) XI, 1 A 340.

(dersom Du af Mske-Frygt faster, saa er dette netop ikke Chrstd.)

XI, 1 A 372 p. 286.

(dersom Mskene ville cujonere Dig til at lade være at faste, saa kan det være Chrstd. at faste) XI, 1 A 372 p. 286.

(Alt dette om at faste o: d: som noget i og for sig selv har intetstedshjemme) XI, 2 A 396 p. 389.

(naar man for det at faste tager Mskenes Beundring ... saa er det netop ikke Chrstd.) XI, 2 A 396 p. 389.

Faste ([Om at F. kan være en alvorligere Øvelse end, med uforandret Levemaade, at høre eller læse Prædiken]) X, 4 A 207. (En Dags F. ... rører Existenten ganske anderledes end 10 Aars og 100 Aars Studering) X, 4 A 289 p. 156.

Faste-Prædiken (Text til en F.-P. ... det Ord af Lidelses-Historien: ogsaa Forræderen kjendte Stedet [Johs. 18,2]) X, 2 A 514.

([Om Fasteprædiken af Mynster])

X, 4 A 221; X, 6 A 202 p. 316.

(al F.-P.s Gjenstand er: hvorledes det gik Sandheden ... og hvorledes det ... gaaer Den, der dog noget er af Sandhed) X, 6 B 202 p. 316.

Fastelavns-Mandag (Ifior [o: 1848 den 6. Marts, F.s-M.] ... besluttede jeg at udgive „Chrst. Taler“) X, 1 A 116 p. 88.

Faster, min se *Kierkegaard*, *Else P.*

Fatalisme (det andet Standpunkt [hos Hegel] hvor: Stoicisme - F. ... høre hjemme) I A 225.

([den kolde „Eenhed“ udvikler F.]

II A 89.

Fatalitet, min (Min „F.“ er det egentlig at mit Væsen er som lutter aandelig Elegance og at jeg tildeels forudsætter det Samme hos Andre) X, 2 A 534 p. 385.

Fattigdom (per mare pauperiem fugiens per saxa per ignes [i Udarbeidelse til „Vexel-Driften“])

III B 122,6 p. 169; 131.

Fattige, den ([Om Forskjellen mellem hvad

den rige Mand med Lygter seer og hvad den F., der kører i Mørke, seer]) VII, 1 A 234.
 ([Om SKs Forhold til den F.]) IX A 298 p. 168.
 ([Om Evangeliet for de F.]) X, 1 A 264; X, 3 A 123;
 X, 4 A 453; 578 p. 394–396; 649; 671.
Fattigfolk (F. som gaar ud paa Kirkegaarden og tage Mad med [i Udkast til „Tre Taler ved tænkte Leiligh.“, „Ved en Grav“]) VI B 144.
Fatum ([Om Chrysippos' Beviis for, at Altskeer efter F.; cf. „Herrn G. W., F. v. Leibnitz, Theodicee ...“ von J. C. Gottscheden]) IV C 55.
Faugères, Prosper (først i den allerseneste Tid [1844] er Pascals Pensees blevne udgivet af P. F. [cf. „Pascal's Gedanken, Fragmente und Briefe“]) X, 3 A 609 p. 397.
Faun (flinkt i kaade F., spiller og leger med de unge Piger [i Udarbeidelse til „Forførerens Dagbog“]) III B 89.
Faust (man burde indrømme Ideen til F. en Verdens-Betydning) I A 72 p. 47.
 ([Om F. som den personificerede Tvivl]) I A 72 p. 47.
 (det er vistnok en Synden mod Ideen, naar Goethe lader F. omvende sig) I A 72 p. 47; 104 p. 73–74.
 ([Om Brugen af Critiken over de forskjellige Bearbejdelser af F. til at see hvorledes enhver Tidsalder maatte betragte denne Idee]) I A 88 p. 63–64.
 ([Goethes F.] fortvivle over sin Tvivl; men det var netop det der gjorde F. til det store, han er) I A 104 p. 73.
 (F. og Wagner) I A 122.
 (De tre store Ideer (Don Juan; F. og den evige Jøde) representere Livet udenfor Religionen) I A 150.
 (min Anskuelse af disse tre Ideer [Don Juan, F. og den evige Jøde] staaer i Forhold til mit dogmatiske Standpunct) I A 150.
 (F. forstaaer ikke Verden og dog igjen smiler over Verden, som ikke forstaaer ham) I A 154.
 ([Om humoristisk Opfattelse af Mephi-

stopheles Optræden med Hensyn til F.]) I A 274.
 ([Om det at hver Tidsalder har sin F.]) I A 292.
 (Jeg meddeelte ... en Idee til en F., nu føler jeg først, at det var mig selv, jeg beskrev) I A 333 p. 147–148.
 ([Om F. som Opfinder af Bogtrykkerkunsten og hans Forhold til Satan i Referat og Cit. af Klingers „Faust's Leben, Thaten und Höllenfahrt“]) I C 46 p. 213–214.
 ([Om F.s Livsforløb i Referat med Cit. af Schreibers „Szenen aus Fausts Leben“]) I C 48; (i Bd. XII p. 206–207).
 ([Om F. i Excerpter og Referater af C. L. Stieglitz des Aelteres Afhandling „Die Sage vom Doctor Faust“ i „Historisches Taschenbuch“ hrsg. v. F. Raumer]) I C 51 p. 217; (i Bd. XII p. 210–211); 53; 54 p. 219–220; 113 p. 294–297; 114 p. 297–298.
 ([Referater og Cit. af Litteratur til F. fra C. L. Stieglitz des Aelteres Afhandling „Die Sage vom Doctor Faust“]) I C 51 p. 217–219; 57; 106; (i Bd. XII p. 229–241).
 ([Om F.s „Krage“; cf. H. Harrings „Faust im Gewande der Zeit“ og „Mantelkragen des verlorren Faust“ samt Schreibers „Szenen aus Fausts Leben“]) I C 57.
 (F. (som jeg dog maaskee rigtigere gjør til det tredie Standpunct som det mere middelb:)) I C 58.
 (Interessant ..., at F. ... optager i sig baade D: Juan og den evige Jøde (Fortvivlelse)) I C 58.
 (D. Juan maa opfattes lyrisk ...; den evige Jøde episk og F. dramatisk) I C 58.
 (mærkeligt, at Tydskland har sin F., Italien og Spanien sin D. Juan ...) I C 61.
 (Dette Sagn [om den evige Jøde] ... bliver at udskille af dette asketisk-religieuse Moment; ligesom det er skeet med F.) I C 62 p. 222.
 (Man hører ofte Folk tale om, at Een

er en Don Juan, ell. F.; men ikke let ... den evige Jøde) I C 66.

(Hvorvidt er det rigtigt at lade F: opfatte Mephisto ved hans første Fremtræden humoristisk (Lessing [„Doctor Faust“], Klinger [„Faust's Leben, Thaten und Höllenfahrt“ og „Der Faust der Morgenländer“], ... „Doctor Faust fliegendes Blatt aus Kölln“ ... i Analogie med Goethe [„Faust“])) I C 102 p. 274–275.

(F. hører hjemme i Ironiens Ebbe og Flod [om Forholdet mellem F. og Wagner i 1ste Scene af Goethes „Faust“]) I C 102 p. 275.

(Ironien er humoristisk opfattet af F. selv [cf. Forholdet mellem Wagner og F. i 1ste Scene af Goethes „Faust“]) I C 102 p. 275.

([Om F.s Forhold til Djævelen og hans deraffølgende Misforstaaelse af Evangeliet; cf. Goethes „Faust“]) I C 102 p. 276.

(Lord Byrons „Manfred“ er nok F. uden en goethisk opdragende Mephisto?) I C 102 p. 277.

([Om videnskabelige Bestræbelser man har tillagt F.; cf. „Den i den gandske Verden bekendte ... Doctor Johann Faust ...“ og C. L. Stieglitz des Aelteres „Die Sage vom Doctor Faust“]) I C 108.

([Om Sammenstilling af Troldkarlen Virgilius med F. for at belyse den nationale individuelle Forskellighed i Opfattelsen af Sagnet om ham]) I C 112.

([Om F. Ideens Udvikling fra Middelalderen frem til Goethe i Referat med Cit. fra C. L. Stieglitz des Aelteres „Die Sage vom Doctor Faust“ og Bemærkninger hertil]) I C 113 p. 294–297; 114 p. 297–298.

(F. har ogsaa verdenshistorisk opfattet i en Henseende sin Modvægt i den ene saliggjørende Kirke) I C 113 p. 297.

(den F. der nu skulde repræsentere Tidsalderen, er væsentlig forskellig fra den tidligere) II A 29 p. 27.

([Om F.s Fortvivlelse, der er mere praktisk end vor Tids Mskers Fortvivlelse

over Alts Relativitet]) II A 29 p. 28–29. (F.s Udbytte af Viden var et Intet, fordi ... det Spørgsmaal, han søgte besvaret, [var] ... om hvad han selv skulde gjøre) II A 29 p. 28.

([Om Forskjellen mellem den første F., der ved sin handlende Retning sank ned i Sandselighed, og vor Tids F., der vil trække sig ud af alt]) II A 29 p. 29.

([Om det at F. ikke kan begaae Selvmord]) II A 50; 56.

(F. betegner det efter Kirkens Ophævelse fra dens Veiledning løsrevne til sig selv overladte Individ) II A 53.

(D. Juan er aldrig bleven saa populair som F. og hvorfor) II A 55.

(F. vilde ikke lære det Onde at kjende ... vil tvertimod føle alle Syndens Sluser aabne i sin egen Barm ... Han vil skuffes i sine Forventninger) II A 605. ([Om F. og Don Juan som Forførere i Udarbejdelse til „Ægteskabets æstetiske Gyldighed“]) III B 41,26.

(I F. er der en Verden gaet under, men det ustadige Lys der falder paa denne Ruin, det ængster og frister) III B 41,26.

([Om Fremstillingen af F. i Retzsch's „Umrisse zu Goethe's Faust“]) III B 107,2.

„Faust“ se Lenau, Nicolaus.

„Faust. Eine Tragödie“ se Goethe, Johann W.

„Faust und Don Juan“ se Grabbe, Christian D.

„Faust im Gewande der Zeit“ se Harring, Harro.

„Der Faust der Morgenländer oder Wanderungen Ben Hafis“ se Klinger, Friedrich M. v.

„Ueber Goethe's Faust“ se Schubarth, K. E.

„Umrisse zu Goethe's Faust“ se Retzsch, F. A. Moritz.

„Ueber Lenau's Faust“ se Martensen, Hans L.

„Doctor Faust“ se Lessing, Gotthold E.

„Doctor Faust. Fliegendes Blatt aus Kölln“ ([Digtet findes i L. A. v. Arnims og C. Brentanos „Des Knaben Wunderhorn“ og i Stieglitz des Aelteres „Die Sage vom Doctor Faust“]) I C 101.

(Hvorvidt er det rigtigt at lade F: opfatte Mephisto ved hans første Fremtræden humoristisk (... Folkesangen [„Doctor Faust ...“]) ... i Analogie med Goethe [„Faust“])

I C 102 p. 274–275.

([Sammenligning af dette Digt med Goethes „Faust“])

I C 102 p. 276.

(Det Romantiske er ogsaa ... derved udtrykt i Middelalderen at alt var omvandrende ... „fliegendes Blatt“)

I A 262; 268.

„Die Sage vom Doctor Faust“ se Stieglitz, Christian L.

„Dr. Johann Faustens Miracel, Kunst und Wunderbuch“ ([Om F. og Djævelen Aziel i Excerpt af C. L. Stieglitz des Aelteres Omtale af Bogen i „Die Sage vom Doctor Faust“]) I C 53.

„Den i den gandske Verden beikendte Ertz-Sort-Kunstner og Trolld-Karl Doctor Johan Faust og Hans med Dievelen oprettede Forbund, Forundringsfulde Levnet og skrækkelige Endeligt“ ([En Folkebog (uden Aar); et indstregt Exemplar med SKs Bemærkninger])

I C 107 p. 278–292;

(i Bd. XII p. 242–260).

([Om Opfattelsen af F. og af F.s Forhold til Mephistopheles i dette Sagn])

I C 108; 109; 110; 111.

(rørende, naar man ... seer om den Ærke Trolldkarl Faust etc. seer det Dybeste at faldbydes den simpleste Classe) II A 54.

„Faust's Leben, Thaten und Höllenfahrt“ se Klingner, Friedrich M. v.

„Faust's Lehrling“ se Gerle, Wolfgang A.
„Mantelkragen des verlornen Faust“ se Harring, Harro.

Faustiske, det ([Om det F. Element i enhver intellectuelt Udvikling])

I A 72 p. 47.

(den yngre Generation har vel noget F. i sig) I C 102.

([Om det F. i Tiecks „Der getreue Eckart und der Tannenhäuser“])

I C 104.

([Om hvorfor det F. ikke træder frem

hos en Mængde Msker i Tidsalderen]) II A 29 p. 27.

([Om det F.s Indtræden som Fortvivelse hos de Msker, der ved Anskuelse søge at opfatte det Mangfoldige i Anskuelsens Totalitet]) II A 29 p. 27–28.

(Det er det F. ..., som den nyere Philosophie ... i høi Grad har lidt af)

II B 18 p. 297.

Fechner, Gustav T. ([Om F.s Bemærkning angaaende Analogien: Puppen lever af Bladet – Sommerfuglen af Blomsten i „Nanna oder über das Seelenleben der Pflanzen“]) X, 1 A 34.

Fecht, Johannes ([Om J. F.s Skrift „De statu damnatorum“; cf. Leibnitz „Theodicee“]) IV C 38.

feig (Mskene ere feige, og ogsaa de Orthodoxe) VIII, 1 A 566.

(foruden at være klog er Msket tillige feig ... [derfor] forfalskede han det at være Apostel og Discipel til det at være Genie) XI, 1 A 155 p. 119.

Feighed (den fordærveligste F. er den som kommer i Stolthedens Dragt) V B 216,3.
(F. hjælper ham [der gjør Overslag for sit Liv] til at drikke den gode Viin først og da væmmes ved Bærmen) V B 218,3.
(F. har netop forstyrret Livets Continuitet, som Beslutningen vilde) V B 218,6.

(Hvor dog F. og Foragtelighed passe for hinanden i Usselhedens Forbindelse) VII, 1 A 98 p. 44.

(Det er ... ikke sjældent at F. og det usseleste Cujonerie forvexler sig selv med Mod) VII, 1 B 55 p. 239.

(For F. har netop en saadan Leeg [at lege Røver] noget meget Fristende, det er altid F.s Lyst at forvexles med sin Modsætning: Mod) VII, 1 B 55 p. 240.
(hvor demoraliseret i F. ... og Misundelse det lille danske Folk er, skal engang gjøres aabenbar) VIII, 1 A 235.
(al den umskelige F. [hos Mængden i 1848]) VIII, 1 A 606.

(ligger dog mskelig F. saa nær den Betragtning: hvor langt tryggere det er at være som de Andre) IX A 94 p. 49.

(det skal være af F., at En flygter bort

fra Verden ind i Klosteret) XI, 1 A 85.
(det er F. der afholder en stor Mængde
Mske fra Selvmord; dette udtrykkes
saa i Tyvesproget: det er feigt at aflive
sig selv) XI, 1 A 269.
([Om Anonymitet som den usseleste F.])
XI, 3 B 166 p. 275.
(en nederdrægtig F., der ... vil benytte
Medsætningen til de Andre for at gjælde
som ... sandt Mod)
XI, 3 B 335,25 p. 471.
„Imod Feighed“ se „Fire opbyggelige Ta-
ler“ [1844].
Feil ([Om Blindhed for egne F.]) II A 57.
Feilberg, Henning F. ([Udtrykket baade i
Ruse og Pose, cf. Udarbejdelse til „Afsl.
Efterskr.“, anføres af F. i „Bidrag til en
Ordbog over Jyske Almuesmaal“ som
vestjysk]) VI B 21,5*.
Feilgreb ([M. Biriksson] ville rive mig ind
med i Striden – mod Prof: Martensen.
Men dette er aabenbart F.)
VII, 1 B 88 p. 290.
(Min tungsindige Phantasie aner strax
Muligheden af, at dette lille F. [naar jeg
gjør noget galt] kan fordærve Alt)
X, 2 A 112.
Feil-Sving (F.-S. i Christenheden)
XI, 1 A 392 p. 301–302.
Feil-Syn ([Om Feilsynet angaaende chris-
telig Frimodighed]) XI, 1 A 66 p. 49–50.
(F.-S. [hos Mskeheden angaaende Guds
Kjerlighed], hvilket er Christenhedens
Tilblivelse) XI, 1 A 418 p. 319–320.
Feiltagelse (der er gaet lange Tider. Og
... F. er forvandlet, bona fide, til dette
Høitidelige: at holde fast ved Fædrenes
Tro) XI, 1 A 392 p. 301.
Feld, Poul Pedersen (I Holstebro ... Jeg
traf den gamle [Hosekræmmer] F., der
har været i Compagnie med Troels T.
Lund) III A 71 p. 35.
Feldtherre ([Sammenligning med den inde-
spærrede F. Eumenes, som Cornelius
Nepos fortæller om i „Eumenes“; Op-
tegnelse til Diapsalmen „Cornelius Ne-
pos fortæller ...“]) II A 414.
Felix ([Om Stadfæstelse af Tidspunktet
for F.s Afgang som et vigtigt Moment i
Paulus-Chronologien i Optegnelser efter

Neanders „Geschichte der Pflanzung
und Leitung der christlichen Kirche
durch die Apostel“])
I C 18 (i Bd. XII p. 48).
([F. forekommer i Referat med Cit. af
Goethes „Wilhelm Meisters Wander-
jahre“]) I C 72 p. 226.
Felix de St. Vincent ([Under Pseudonymet
F. de St. V. tænkte SK sig at udgive
fire literaire Artikler under Titlen „Ung-
doms-Arbejder“]) VIII, 1 A 339.
„Felt- og Garnisonstjenesten affattet i
Spørgsmaal og Svar til Brug for Rekrut-
ten af Infanteriet“ ([Om Corporalens
Brug af den lille Bog om Felttjenesten
i Undervisningen af Soldater])
VIII, 2 B 81,6; 85,11.
Fénelon, Francois de S. de La Mothe ([No-
get Interessant og Poetisk i] „Herrn von
Fénelons kurze Lebens-Beschreibung
und Lehr-Sätze der alten Welt-Weisen“
... i Afsnittet om Periander)
V A 45; V B 124; 133*; 136,2*.
(F., citeret efter „Friedrich Heinrich
Jacobi's Werke“) V B 207,1.
(et smukt Ord [om Bøn] af den hellige
Therese, som F. ofte anfører [Cit. fra
„Werke religiösen Inhalts“, aus dem
Französischen v. M. Claudius])
X, 1 A 291.
(Hiob. 9,4 citeret efter F. [„Werke reli-
giösen Inhalts“]) X, 1 A 298.
([Om den omvendte Syllogisme angaa-
ende de christelige og hedenske Reli-
gioners Undere hos F. [cf. „Fénelons
Werke religiösen Inhalts“ ... übrs. v.
M. Claudius]) X, 1 A 448.
([Cit. („frygteligt for et Mske, om Gud
havde ventet noget mere af ham“) fra
og Henviisning til „Fénelons Werke reli-
giösen Inhalts“])
X, 1 A 494 p. 316; X, 4 A 299 p. 167.
([Et Exempel hos F. paa hvor svingefuld
det er med Veltalenhed i Forhold til
Chrstd.; cf. de to Opsatser „In der
Fast-Buss- und Bet-Zeit“ og „Am aller-
heiligen-Tage“ i „Fénelons Werke reli-
giösen Inhalts“]) X, 1 A 523.
(Prædr. 3,27 [feilanført for Sirach 3,25;
cf. „Fénelons Werke religiösen In-

- halts", hvor samme Feil forekommer]) X, 1 A 527*.
- ([Sirach 34,9 og Tobias 12,13 cit. efter „Fénelons Werke religiösen Inhalts"]) X, 1 A 656.
- ([Bemærkning til Cit. om Sorgen som en Piil i Brystet fra „Fénelons Werke religiösen Inhalts"]) X, 1 A 662.
- Fenger, Johannes F.* (F., som nu render over til Skaane [cf. hans Artikel „En Udflygt til Skaane" i „Dansk Kirke-tidende" 1847, Nr. 108] ... vilde i Drikkevisens Periode have sjunget „mit fulde Glas") VIII, 1 A 382.
- ([Cit. fra „Tertullianus om Taalmodig-hed", fordansket af J. F. F. i „Nyt theo-logisk Bibliothek"]) X, 1 A 502.
- (Formanden, (Grundtvigianeren F. [blev først valgt til Formand den 8. Juli 1852]) ... anmoder Dr. P. C. Kierke-gaard at udfylde Tiden med et lille Fo-redrag [paa Roskilde Præsteconvent den 30. Octbr. 1849]) X, 6 B 130 p. 173.
- (et Foredrag af Lic. F. [paa Roskilde Præsteconvent den 5. Juli 1855, cf. „Dansk Kirketidende" 1855, Nr. 36], hvori han siger ... det er blot som For-mand han anbringer [Sagen angaaende SKs polemiske Optræden]) XI, 3 B 164 p. 272.
- (En Bedemand: Hr. F. [i ubenyttede Udkast til en Artikel „En Præst: Hr. Andersen"]) XI, 3 B 173.
- Fenger, Peter A.* ([„Psalmer og aandelige Sange af Thomas Kingo", samlede og udg. af P. A. F.]) I A 121 p. 79*; II A 530*; VIII, 2 B 108 p. 213*.
- ([Om F.s Artikel „Til Læserne af evan-gelisk Ugeskrift" i „Dansk Kirke-tidende" 1853, Nr. 417, om Helveds-straffenes Evighed]) XI, 2 A 334.
- Fenger, R. Theodor* ([SKs] Prædiken hol-den i Pastoral-Seminarieret [recenseret af R. T. F. og I. H. Linnemann]) III C 1 p. 237*.
- ([„Dansk Kirketidende", udg. af R. Th. F. og C. J. Brandt, Aargangene 1845–1853]) VII, 1 A 150 p. 98*; VII, 1 B 87 p. 284*;
- VIII, 1 A 245*; 382*; 665*;
- IX A 99 p. 53*; 137*;
- X, 1 A 71; 551 p. 351*;
- X, 2 A 256 p. 189*; 273* p. 201*;
- 275 p. 204*; 295 p. 215*;
- X, 3 A 637 p. 414*; 696 p. 445*;
- X, 5 B 11 p. 215*; 111 p. 303*;
- X, 6 B 66*; 130 p. 172*; 131.
- ([Bemærkning angaaende F.s Udtalelse:] at Ingen uden gennem Nationaliteten kan være en sand Christen [cf. F.s Artikel „Religionsunderviisningen og Folkeskolen" i „Dansk Kirketidende" 1847, Nr. 95]) VIII, 1 A 245.
- Fenris-Ulven* ([Sammenligning med den Lænke, F.-U. blev bunden med, i Ud-kast til Diapsalmen „Hvad er det, der binder mig? ..."]) III B 179,52.
- Ferdinand, Frederik* ([Om Prinds F. i SKs Gjennemgang af „Kjøbenhavnsposten" for 1829, 30. og 31. Jan. til 12. Febr.]) I B 2 p. 166.
- ([Om at Kunstnydelsen af „Bagtalesens Skole" forhøiedes, fordi Prinds F. bi-vaanede Forestillingen, i „Skrift-Pro-ver" No 1]) VII, 2 B 274,6 p. 323.
- „Fermenta Cognitionis"* se Baader, Franz v.
- Fernow, Carl L.* ([Ukendt fransk Cit. cit. i „Francesco Petrarca", dargestelt v. C. L. F. ... hrsg. v. L. Hain]) X, 3 A 683.
- Fest, jødisk* ([Navnene paa de jødiske Fest-maaneder og F. med Henvisninger til Matth. og Luk.]) II C 2 p. 311.
- Festdag* ([Om hvorledes de christelige F. bør celebreres og hvorledes de bliver celebreret i Christenheden]) X, 4 A 654.
- Fest-Forestilling* (I Oldtiden opførtes hvert Stykke kun een Gang, nu giver man en F.-F. paa Abonnement) IX A 447.
- Festmaaned, jødisk* ([Navnene paa de jødi-ske F. og Fester med Henvisninger til Matth. og Luk.]) II C 2 p. 311.
- Festus* ([Om Stadfæstelse af Tidspunktet for F.s Tiltræden som et vigtigt Mo-ment i Paulus-Chronologien i Optegnel-ser efter Neanders „Geschichte der Pflanzung und Leitung der christlichen Kirche durch die Apostel"]) I C 18 (i Bd. XII p. 48).

Fetischisme (en Svæven imellem den største Overtroee ... og den største ... Ubundethed (F.) [i Excerpt af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“) II C 39.

([Om den egentlige F. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 323).

(Hvad mskelig Auctoritet angaaer, da bekjender jeg [Vigilius Haufniensis] mig til F.) V B 72,5.

Feuchtersleben, Ernst F. v. ([Referat med Cit. fra „Drei Tage aus dem Leben des Einsamen“, cf. „Beiträge zur Literatur, Kunst- und Lebenstheorie“]) X, 5 B 80 p. 90–91.

Feuerbach, Anselm v. ([Sammenligning af Mestertyven Peer Mikkelsen med „J. P. Forster, der zweifache Raubmörder“ cf. F.s „Aktenmæssige Darstellung merkwürdiger Verbrechen“]) I A 11 p. 6.

Feuerbach, Ludwig ([Om F.s Forstaaelse af Kjønssforskjellighed, cf. „Das Wesen des Christenthums“]) V A 14.

([Om F. og det at angribe og forsvare Bibelen; cf. „Anekdotas zur neuesten deutschen Philosophie und Publicistik“ von B. Bauer, L. F., F. Köppen, K. Nauwerck, A. Ruge und einigen Ungeannten. Hrsgeg. v. A. Ruge]) V B 1,10.

(F.s indirecte Fortjeneste af Chrstd. som forarget Individualitet [cf. „Anekdotas ...“) V B 9.

([Om F.s Brud med Chrstd., cf. „Anekdotas ...“) V B 74,5.

(F. i „Wesen des Christenthums“ forarges over Pascals Levnet)

V B 148,37.

([Om hvad der vilde skee, saafremt F. istedenfor at angribe Chrstd. ved Paaberaabelse af en Aabenbaring havde holdt Orthodoksiens svage Sider for Lyset]) VII, 2 B 235 p. 87.

([F. omtalt i Optegnelser til „Bogen om Adler“]) VIII, 2 B 19 p. 22; 27 p. 77.

([Om F. som den sidste Formation af Fritærkere, der egentlig ikke angriber Chrstd. men de Christne ved at vise,

at deres Liv ikke svarer til Chrstd.s Lære]) X, 2 A 163 p. 128–129.

Feuilleton-Artikel se „Skrift-Prøver“.

Feuilleton-Stil se „Skrift-Prøver“.

F: F: (Om F: F: [paatænkt Forfatter-Pseudonym sammen med HH og PP for de tre ethisk-rel. Afhandlinger]) X, 1 A 534.

(Lovtalen af F: F: over Biskop Mynster) X, 1 A 535 p. 341–342.

Fibelbræt ([Illustration til de to Bogstaver J. H. i Optegnelser til „Skrift-Prøver“]) VI B 207 p. 277–278.

Fibiger, Mathilde (Clara Raphael „Tolv Breve“, udg. af J. L. Heiberg) X, 3 A 348.

Fichte, Immanuel H. ([Henvisning til „Die Idee der Persönlichkeit und der individuellen Fortdauer“ under Behandlingen af Udødelighed i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 74).

(jeg havde blot flygtigt læst „Die Idee der Persönlichkeit und der individuellen Fortdauer“ [før Febr. 1837])

II A 31 p. 29–30.

([Om den Afhandling, „Speculation und Offenbarung“, hvormed F. begynder sit „Zeitschrift für Philosophie und speculative Theologie“ 1837; cf. den noget forkortede Oversættelse „Speculation og Aabenbaring“ i „Tidsskrift for udenlandsk theologisk Litteratur“ 1837]) II A 204.

(Chiliasmen ... begynder til en vis Grad at komme til Orde igjen f. E. i den yngre F.) II A 240.

(Om F. som Repræsentant for Philosophiens nyeste Bestræbelser med H: t: Chrstd. [cf. F.s Afhandling „Aphorismen über die Zukunft der Theologie“ i „Zeitschrift für Philosophie ...“) II A 517–519 p. 194–195.

([Om F.s Pladsering af Jacobi, Fries og Eschenmayer mellem de reflecterende Philosopher, cf. „Ueber Gegensatz, Wendepunkt und Ziel heutiger Philosophie“]) II A 592.

(„Beiträge zur Charakteristik der neueren Philosophie“ og „Ueber Gegensatz,

Wendepunkt und Ziel heutiger Philosophie" [angivet som Hjælpemidler i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 281).

(„Johann Gottlieb Fichte's Leben und literarischer Briefwechsel“, hrsg. v. I.H.F.) II C 25 (i Bd. XII p. 301).

(F. er den, der nu polemiserer imod Hegel [i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 328).

(„Sätze zu einer Vorschule der speculativen Dogmatik“ [nævnt under speculativ dogmatisk Literatur i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 7).

(„Zeitschrift für Philosophie und speculative Theologie ...“ hrsg. v. I. H. F.) II C 50; VII, 1 A 20 p. 12; 23.

(F. ... Philosophien faaer en Begyndelse i Erkennen als selbst-Erkennen [cf. „Grundzüge zum Systeme der Philosophie“. 1. Abth.]) V C 2.

([Om F.s Forklaring af hele Chrstd., cf. „Grundzüge zum Systeme der Philosophie“. 3. Abth.])

VII, 1 A 187; X, 1 A 554.

(„J. G. Fichte's sämtliche Werke“, hrsg. v. I. H. F.) VII, 2 B 270 p. 311*.

(„Schiller's und Fichte's Briefwechsel, aus dem Nachlasse des Erstern mit einem einleitenden Vorworte hrsg. v. I. H. F.“) VIII, 1 A 34*.

(Jeg veed ogsaa hvad enhver lærere Dannet veed om ... den nyere tyske [Philosophie] fra Kant til F. junior) VIII, 2 B 89 p. 186.

(Martensen ... citerer aldrig den yngre F. [i „Den christelige Dogmatik“]) X, 1 A 588.

([F. om at tænke det Bud: „Du skal ikke danne Dig noget Billede af Din Gud“ ind i vor Tid, cf. „Sätze zur Vorschule der Theologie“]) X, 2 A 443.

(Dette [at Synden som enhver Friheds Yttring maa erfares] har allerede yngre

F. indskærpet [cf. „Sätze zur Vorschule der Theologie“]) X, 2 A 482.

([Referat med Cit., om Afskaffelse af Dødsstraf for politiske Forbrydelser, af „System der Ethik“]) X, 4 A 74.

([Bemærkninger til Referat med Cit., angaaende det franske Symbol: Frihed, Lighed, Broderskab, af „System der Ethik“]) X, 4 A 83 p. 50–52.

([Om Anbefaling af Coelibat af reent communistiske Grunde i „System der Ethik“]) XI, 2 A 372.

Fichte, Johann G. (F.s Identitets Lære [„Grundlage der gesammten Wissenschaftslehre“]) I A 22.

([„Johann Gottlieb Fichte's sämtliche Werke“, hrsg. v. I. H. Fichte])

I A 22; 68 p. 43; I C 50;

II C 25 (i Bd. XII p. 294; p. 295;

p. 296; p. 298; p. 299; p. 300);

38–43 (i Bd. XIII p. 142); 49 p. 359;

V B 148,39; VII, 2 B 270 p. 311.

(den Fichteske Bemærkning (i hans „Die Bestimmung des Menschen“) om et Sandskorn som constituerende Verden) I A 68 p. 43–44.

([F. anført som Exempel paa den egentlige Philosoph, der er subobjectiv]) I A 77.

([Om Slutnings Formens hele Sikkerhed hos F.]) I A 231.

([F. sammenlignet med Simon Stylita]) I A 252.

(Den hele idealistiske Udvikling i F. f. E. fandt vel ... en Udødelig, men uden Fylde) I A 302.

(F. kastede ... den empiriske Baglast over Bord og kuldseglede) I A 302.

([Om F.s Forsøg paa at konstruere Systemer som Exempel paa vor Tidsalders formelle Stræben]) I B 2 p. 172.

([Om Ligheden mellem „Die Bestimmung des Menschen“ og Klingets „Der Faust der Morgenländer“]) I C 50.

([F. anført i Forbindelse med Omtalen af cogito ergo sum i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“])

II C 18 p. 329.

([Om at forklare, at Phænomenet svarer

til Kategorien ved som F. at nægte al Objektivitet, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“) II C 20 p. 333.

([Om F.s Gjennemførelse af Kantianismen, cf. „Versuch einer Kritik aller Offenbarung“, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 294–295).

([Om F.s Forklaring af hvorledes Jeget danner sin Omverden, cf. „Ueber den Begriff der Wissenschaftslehre oder der sogenannte Philosophie“ og „Grundlage der gesammten Wissenschaftslehre“, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 295–296).

([Om Grundsætningerne i F.s Theorie om Jeget, cf. „Grundlage der gesammten Wissenschaftslehre“, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 296–297).

([Om F.s praktiske Philosophie i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 298–300).

([Om Tankegangen i F.s Theorie om den Thatkraft, der er i Jeget, cf. „Das System der Sittenlehre nach den Prinzipien der Wissenschaftslehre“ og „Die Bestimmung des Menschen“]) II C 25 (i Bd. XII p. 298).

([Om F.s Forklaring af det Ondes Oprindelse, cf. „Das System der Sittenlehre ...“]) II C 25 (i Bd. XII p. 298–299).

([Om F.s Begreber: ordo ordinatus, en moralsk Verdensorden, og ordo ordinans, Gud, cf. „Aus einem Privatschreiben“]) II C 25 (i Bd. XII p. 299).

([Om F.s Overgang fra at opfatte Jeget, cf. „Die Bestimmung des Menschen“, til at opfatte Gud som Det, hvormed han maatte begynde, cf. „Die Anweisung zum seligen Leben, oder auch die Religionslehre“]) II C 25 (i Bd. XII p. 299–300).

([Om Fichtes Christologie, cf. „Die Anweisung zum seligen Leben, ...“]) II C 25 (i Bd. XII p. 300).

([Om F.s Fortjeneste ved Fremhævelsen af Selvbevidstheden og Charakteristik af ham som Akosmist i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 300).

([Om „Johann Gottlieb Fichte's Leben und literarischer Briefwechsel“, hrsg. v. I. H. Fichte, i Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 300–301).

([Om det subjektive Erkendelsesprincip hos F. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 329).

([Om F.s Jeganskuelse i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie ...]) II C 25 (i Bd. XII p. 329).

([Om det at F. maa postulere en moralsk Verdensorden, hvori Forsoningen er fuldbragt, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 48).

(F. bragte det Moralske ret til Bevidsthed [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 58).

([Om Betydningen af Postulatet i den nyere Philosophie, cf. F.s „Grundlage der gesammten Wissenschaftslehre“, i Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“]) II C 38–43 (i Bd. XIII p. 142).

([Om Forholdet mellem Kant og F. i Bemærkninger til og Excerpter af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“]) II C 49 p. 357–359.

([Om den metaphysiske Ophævelse af Kløften mellem Ideal og Virkelighed hos F. i Referat af Marheinekens Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 221).

([Om Identitets-Philosophien hos F. i

Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“) III C 27 (i Bd. XIII p. 261).

([Om den intellectuelle Anskuelses Indhold: Ich bin hos F. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 266).

([Om Sætningen: jeg handler ergo sum hos F. i Modsætning til cogito ergo sum]) IV C 11.

([Om F.s Forstaaelse af Mskets Handeln i det Indvortes, cf. „Die Bestimmung des Menschen“, i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig“]) V B 148,39.

([Om det literaire Forhold mellem Forfatter, Læser og Critiker i F.s „Nicolai's Leben und sonderbare Meinung“ i Udarbejdelse til Forord til „Bogen om Adler“]) VII, 2 B 270 p. 309–311.

(„Schiller's und Fichte's Briefwechsel, aus dem Nachlasse des Erstern mit einem einleitenden Vorworte hrsg. v. I. H. Fichte“) VIII, 1 A 34.

„Johann Gottlieb Fichte's Leben und literarischer Briefwechsel“ se Fichte, Johann G.

„Schiller's und Fichte's Briefwechsel“ se Fichte, Johann G. og Schiller, Friedrich v.

Fichteske Skole, den (de Faæ der søge at stige [op paa J. G. Fichtes høie Spidse] parodiære ham (den Fichteske S.)) I A 252.

fides ([Om Protestanternes Forstaaelse af fides som en fiducia i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 81). (adskillige Geistlige udmærker sig ved at sige Alt bona fide [skjønt de ikke har Troen (*fides*)]) VI B 98,51 p. 186.

fides caritate formata (Cathol[ikerne] skjelne mellem *fides informis* og *fides caritate formata* [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 82).

fides divina ([Om Distinctionen mellem *fides humana* og *fides divina*]) X, 2 A 640.

fides humana ([Om Distinctionen mellem *fides humana* og *fides divina*]) X, 2 A 640.

fides informis (Cathol[ikerne] skjelne mel-

lem *fides informis* og *fides caritate formata* [i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 82).

4de Stand se 4de Stand.

Figaro (Sammenstillingen af Sancho Panza og Don Quixote ... saaledes er ogsaa F. Modsætning til en staaende Character) I A 122.

(F. er dum, da han ikke kan indsee, at Grevens Forhold til Susanne kan skaffe ham en uberegnelig Fordeel)

IV B 117 p. 297; 120 p. 307–308.

([F. vil] istedenfor at drage sig Grevens Forhold til Susanne til Nytte, ... forstyrre det) IV B 118,18.

(F. siger til Grevinden: [Cit. fra „Figaros Givtermaal eller Den gale Dag“ ... ovrs. til Musik af Mozart ... ved N. T. Bruun]) XI, 3 B 11 p. 23.

„Figaro“ se Carstensen, Georg J. B.

„Figaros Givtermaal eller Den gale Dag“ se Bruun, Niels T. og Mozart, Wolfgang A.

Figenblad (hvad Msket gjør paa egen Haand, det bliver dog aldrig mere end F.) II A 453.

(sært, at „Corsaren“ aldrig er faldet paa, at fremstille Folk ... nøgne med et F. [f. E. Grundtvig som Herkules]) VI A 74.

(det Lutherske med Troen er ... blevet som et F. for den meest uchristelige Skulken) X, 1 A 154 p. 114.

Figentræ (Den evige Jøde synes at have sit Forbillede i det F. ... [cf. Matth. 21,17 f.]) I C 65.

(Christus forbander F. [om Chrysostomus' Homilie til Matth. 21,19; cf. Scrivers „Seelen-Schatz“]) X, 4 A 193.

Figur ([Om den eneste brugbare F., en ung Knøs, paa Dampskibet „Geiser“ paa Reisen til Berlin 1845]) VI A 42. (En F. En Olding i Kongens-Have) VI A 45.

Figur, qvindelig (Under Titlen Privatissimer ... kunde jeg have Lyst til at tegne en qvindelig F. ... (f. E. en noget idealiseret Cornelia Olsen ...)) VI A 12. se ogsaa *Quaedam*.

Fiirkant (F. (τετραγωνον) [-] den uligesidede F. (εξερπητες) [Excerpter fra Tennemanns „Geschichte der Philosophie“) IV C 3 p. 375.

filiogue ([Om filioque som Stridspunkt mellem Kirkerne i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“) II C 28 (i Bd. XIII p. 71–72). ([Om Striden angaaende Tillæget „filiogue“ mellem den græske og latinske Kirke i Excerpter af Rosenkranz „Encyklopædie der theologischen Wissenschaften“) II C 61 (i Bd. XIII p. 192).

Filosof se *Philosoph*.

„*Les fils prostitutes*“ se *Parent-Duchâtelet, Alexandre J. B. B.*

Finantser, mine (Mine F. tillader mig ikke mere [efter Udgivelsen af „Afsl. Efterskr.“] at være Forfatter)

VII, 1 B 211 p. 389.

(Peter [C. Kierkegaard] veed at mine F. ere i en betænkelig Tilstand)

IX A 99; X, 2 A 275 p. 203.

(den Bekymring for mine F. ... har dog smertet mig) X, 2 A 511 p. 365.

se ogsaa *Formue, min; Oeconomie, min; Pecuniaire, det; Penge, mine og Udkomme, mit*.

finantsiel (Alt Andet ... vilde jeg have kunnet holde ... langt lettere ud, alle Mskenes Angreb ... hvis ikke min finantsielle Fremtid havde piint paa mig) IX A 211.

se ogsaa *oeconomisk og pecuniar*.

Finantsminister se *Sponneck, Wilhelm C. E.*

finde (jeg har fundet hvad jeg søgte ... jeg indrømmer det, Du o Gud har hjulpet mig baade til at søge og til at finde) XI, 1 A 424 p. 324.

„*Fire opbyggelige Taler*“ se „*Fire opbyggelige Taler*“.

34 Aar (at jeg er fyldt 34 Aar. Det er mig ubegribeligt; jeg var saa sikker paa at dø inden den Geburtsdag [5. Mai 1847]) VIII, 1 A 100 p. 49.

(typisk at [Christus] ikke blev mere end 34 Aar) X, 1 A 649 p. 403–404.

(Skal det at være Christen i strengeste Forstand holdes ud fra Barndommen af

... og fortsættes ... : saa bliver en Saa-dan neppe mere end 34 Aar gammel)

X, 1 A 649 p. 404.

Firma (Selv om jeg [Victor Eremita] var Forfatter af ... [„Enten – Eller“], jeg vilde dog ... hæve F. „Victor Eremita“) IV B 59 p. 221.

(det falder mig [Victor Eremita] let at ophæve et F. [„Victor Eremita“], som egentlig aldrig har existeret)

IV B 59 p. 222.

(et F. som: den jyske Frue Heiberg) IV B 97,9.

(een af Interessenterne [Fratres Taciturnus] i Pseudonymernes forenede F. tog ikke i Betænkning ... at foranledige den literaire Foragtelighed til at vende Forhaanelserne mod ham) VII, 1 B 90 p. 299.

(saa taknemligt som jeg bøier mig under det udmærkede F.s [o: J. L. Heibergs] Auctoritet, for at lære Noget, saa lidet flygter jeg ind der under)

VII, 1 B 129 p. 332.

(Lad os især glæde os ved, at F. [J. L. Heiberg] har bestaaet i 20 Aar [Heibergs første Vaudeville „Kong Salomon og Jørgen Hattemager“ udkom i 1825]) VII, 1 B 131.

(Det var jo muligt, at [„En lit. Anmeldelse“] fandt en større Afsætning ... fordi den anmelder et berømt F.s [o: J. L. Heibergs] Arbejde) VII, 1 B 135,4. (Jeg var det stolteste yngre F. i Literaturen) X, 1 A 254 p. 167.

(„den store Pseudonym“, ubetinget det meest ansete F.) X, 1 A 653 p. 407.

(Da jeg begyndte ... nærede jeg den meest afgjorte Hengivenhed for de ansetere ældre F. i Literaturen [o: Prof. Heiberg, Prof. Madvig, Biskop Mynster]) X, 6 B 171 p. 261.

(Alle de ældre, vederhæftige F. ... ere garanterede af Mynsters ethisk-aristokratiske Anseelse, ligesom de igjen støtte denne) X, 6 B 182 p. 292–293.

(Alle de ældre F. vare vante til ... ubetinget at honorere enhver Lap, hvor paa stod: talentfuld Forfatter undertegnet Mynster) X, 6 B 184,5.

Firmaet Kts se Mynster, Jacob P.

Fischart, Johann (Naar jeg endnu engang vil skrive om Ægteskabet skal der tages et Hensyn til F. ... citeret i Flögels „Geschichte der komischen Literatur“) VII, 1 A 241.

Fischer, C. Gabriel („Vernünftige Gedanken von der Natur“ [omtalt i „Herrn Gottfried Wilhelms, Freyherrn von Leibnitz, Theodicee ...“ v. J. C. Gottscheden]) IV C 9 p. 378.

Fischer, Karl P. („Die Wissenschaft der Metaphysik im Grundrisse“ [omtalt i speculativ dogmatisk Literatur i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26–27 (i Bd. XIII p. 7).

fiske (Apostlene kaldtes fra at fiske til at fange Mske [Luk. 5,10]: en Mand beskikkes til at fange Mske og ender med at fiske) VII, 2 B 235 p. 182.

Fiske-Dræt (Det store F.-D.)

XI, 1 A 454 p. 349–350.

Fiske ([Philosophien og Dogmatiken sige:] „Ingenlunde skal jeg ... lade mig forstyrre af, hvo Forfatteren af Skriften er, om han kun er F.) VIII, 2 B 15 p. 67. (At være Professor ... i Det, som et Par F. har sat ind i Verden: o, ypperlige Epigram) X, 2 A 633 p. 452. (At Chrstd. skulde formaae at seire over Verden ... det troede „F.“) X, 2 A 633 p. 452.

(Apostlene vare som Mske-F. betragtede, kun Stympere i Sammenligning med de F., som nu begyndte Fiskeriet. Saaledes ... blev [Chrstd.] complet Vrovl) XI, 1 A 475 p. 368.

(da Chrstd. skulde ind i Verden ... et Par F. bleve beordrede til at gjøre den Sag af. Lad os aldrig glemme dette, det er saa afgjørende) XI, 2 A 306 p. 330. (Evigheden er ikke saaledes subjektiv som F. ... [den] er i at være subjektiv objektiv som Garnet ... eller Evigheden er i Eet F. og Garnet – den forandrer sig ikke) XI, 3 B 124 p. 201.

„Fiskerne“ se *Ewald, Johann*.

Fiskerpige (Min lille F. [i endelig Udarbejdelse til „Forførerens Dagbog“. Cordelias Historie]) III B 157,1.

„Dansk Fjanteon“ se „Skrift-Prøver“.

Fjende ([Cit. af Sebastian Franck om det at blive en Philosoph og det at blive en Christen, idet man begynder at blive sig selv en F., cf. Carrieres „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit ...“]) VIII, 1 A 70.

([Om Chrstd.s Lære at man skal elske sin F., thi kun saaledes kan man elske Gud]) IX A 306.

([Om Chrstd.s F.]) XI, 1 A 161; 162.

Fjernsyn, *poetisk* (Oldingen ... har det poetiske F.) V B 155 p. 266.

Fleerhed ([Om Eenhed og F. i Excerpter af Tennemanns „Geschichte der Philosophie“]) IV C 3 p. 377.

Flid (dette var den Viser [Perianders] Ord: F. gjør Alt [cf. „Diogen Laërtes filosofiske Historie ...“ ovrs. ved B. Riisbrigh]) V B 136,3.

(jeg [Frater Taciturnus] har derfor med F. strøget et Indfald ... i hvad jeg her skriver [„Det alvorlige Resultat af en litterair Politie-Forretning“]) VII, 1 B 12 p. 179; 16.

(Den, der med Tab fra Aar til Aar, og F. forøget fra Dag til Dag ... og at turde nedlægge sine Skrifter i dansk Literatur: han har ... Fynd til at accentuere det Ethiske i at være Forfatter) VII, 1 B 13 p. 183; 38 p. 215.

(en Forfatter ... maa anvende Tid, F., han maa anstrænge sig for at sætte Problemet paa Spidsen)

VII, 2 B 235 p. 82.

(det passer paa mit Liv, hvad engang en Lærer i sin Bedømmelse skrev om en Discipel ...: „han gaar tilbage ikke uden F.“)

X, 1 A 272 p. 181; X, 5 B 153 p. 353. (Guddommeligt forstaaet er dette dog endnu større: med lige saa store Evner, lige saa stor F. – dog at være som til Overflod) X, 3 A 738.

(maaskee er det muligt ved stadig F. gennem en Række Aar at drive det til med Bestemthed at vide, hvad det er at være Christen) X, 5 B 107 p. 301.

Flid, min (Trods al min F. og Stræben har jeg ikke kunnet udgrunde hvad

Tiden fordrede ... det var mine Buxer [i den aldrig trykte Artikel „En personlig Yttring i Costume”])

VII, 1 B 55 p. 235.

([„Et Vink i al Høflighed“ udgaar til] de Faæ, som kunde og vilde interessere sig for en med F. og Dygtighed ... consequent gennemført Anskuelse])

VII, 1 B 70 p. 256.

(hvad jeg gennem 4¼ Aar har anseet for mit Arbeide, der havde Krav paa min hele Tid og F.)

VII, 1 B 71 p. 259.

(At kunne arbeide efter den Maalestok [som SKs] og at gjøre det med den F. forstaaer [hine Kjøbstadsfolk ikke])

VIII, 1 A 84 p. 42.

(Nogle misunde mig mine Penge ... Andre min F. og Arbeidsomhed)

VIII, 1 A 162 p. 80.

(Denne [min] Reenhed, Uegennyttighed, F. [som Forfatter] er det som i Verdens Øine tager sig ud som Galskab)

VIII, 1 A 250 p. 120.

(jeg [gaaer] i Sandhed med megen F. ... mere og mere tilbage. Paa den Maade

haaber jeg at komme ind i Evigheden)

X, 1 A 272 p. 181; X, 5 B 153 p. 353. (Betragter mit Liv som Forfatter, min F. ... og saa skal Dommen være, at jeg er en Slags Særling, en Overdrivelse)

X, 2 A 124 p. 94.

([„Afsl. Efterskr.“] er Frugten af 1 eller 1½ Aars F. og F. som jeg kalder F.)

X, 2 A 124 p. 95.

(det var min redeligste Beslutning, med hele mit Liv og hver Dags F. at tilhøre

Chrstd. ... at faae den fremstillet)

X, 2 A 163 p. 131.

(der maatte af yderste F. passes paa, at jeg ikke kom til at forveksle mig med en Analogie til en Apostel)

X, 2 A 177 p. 141.

(Grundtvig har vel nærmest kun en Forestilling om min Charakter, min F. og Opoffrelse) X, 2 A 286 p. 211.

(Hvad der koster mig mine Dages F. ...: at holde Traadene rigtigt i dette fine Anlæg [med Pseudonymer])

X, 2 A 601.

(Jeg anvender min Dags Tid, min F., jeg er Forfatter for egen Regning)

X, 5 B 35 p. 255.

([SK om Rudelbachs Slutbemærkning „at jeg har offret ... min Tid, min F., mit Liv“ i „Fædrelandet“ 1851, Nr. 38 (14. Febr.)])

X, 5 B 128 p. 328–329;

X, 6 B 173 p. 275.

(jeg Stakkel er næsten blevet latterlig, jeg som har anvendt saa megen F. paa Udarbeidelsen af hver eneste Pagina i disse mange Bøger) X, 6 B 145 p. 197. (Der er Intet sparet [i de Aar jeg har været Forfatter], hverken Tid eller F. eller Penge) X, 6 B 145 p. 211.

([SK om at han ingen jordisk Løn har for sin F. og sin Stræben])

X, 6 B 246 p. 406–407.

(Denne [min gennem 14 Aar fortsat, sammenhængende] F. og Anstrengelse er anvendt for at underminere „Sandsebedraget“) XI, 3 B 142 p. 226.

(denne Sag [Chrstd.s Fremtid] er ... fra min Side berjent i Henseende til Iver, Anstrengelse, F. ...)

XI, 3 B 155 p. 247.

Flids-Arbeide ([Om det egentlige F.s-A. ved Reenskrivningen af „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden“]) VIII, 2 B 135.

flittig ([Min Vægters] Dom om mig er at jeg er en stille og flittig Studerende)

VII, 1 B 55 p. 233.

(dersom man ... er flittig saa er man tillige gjerne travl; thi ... „det er det Verden venter paa“)

VIII, 1 A 104.

(Er Nogen flittig, da jeg mere)

VIII, 2 B 58,11; 73 p. 132.

(det Middel jeg bruger er ganske rigtigt det, at arbeide bestandigt flittigere, bestandigt uegennyttigere)

X, 1 A 36 p. 23–24.

(Jeg faaer fat i Pennen, befaler mig Gud i Vold, er flittig ... Nu gaaer det da lystigt med Pennen hen af Papiret)

X, 2 A 163 p. 130.

(det har været mig som havde Styrelsen ... sagt: „Du har at gjøre opmærksom paa Chrstd. ... Du skal have Lov til

... at feriere visse Timer ... men Du skal være flittig hver Dag")

X, 3 A 140 p. 113.

Flod ([Om Heraklits Sætning: man kan ikke gaae to Gange igjennem den samme F.; cf. Tennemanns „Geschichte der Philosophie"])

IV A 20; 255; IV B 95,4,5.

„Meister Floh, ein Märchen in sieben Abenteuern zweier Freunde" se Hoffmann, Ernst T. A.

Flok (Chrstd.s evige Liv ... hvor der ingen Generalforsamlinger er, ingen Renden i Flok ...) X, 2 A 489 p. 348. (Derfor løber man sammen i F., for at Natur- og Dyre-Raseriet skal gribe En, at man kan føle sig ... ausser sich) X, 2 A 490.

(Det Mskelige er: at vi ere disse Utalige, Slægten, og jeg een med i F. – deri er Aflad, Adspredelse) X, 3 A 116 p. 89.

(Al mskelig Stræben er i Retning af at løbe sammen i F.) XI, 1 A 16.

(i F. er man fri for Enkelthedens og Idealets Maalestok ... i ligefrem Continuitet med F. er Chrstd. umulig)

XI, 1 A 16.

(dette om Massen ... hænger sammen med Dyre-Bestemmelsen ved det at være Mske ... Faren ligger i at komme uden for F.) XI, 1 A 227 p. 180.

(Timelighedens Natur-Lov: ... at det at være i F. det er det Gode)

XI, 1 A 227 p. 181.

(naar [et Mske] vil være Enkelt ... vil lade sig hjælpe af hvad den mskelige Grusomhed ... er i færd med at hjælpe ham til at forstaae, at han ikke hører med i F.) XI, 1 A 227 p. 183.

(Til at blive opmærksom paa Sandhed hører: Afsideshed ... fra F. ... den Afsideshed at udgrines, forhaanes ... af F.) XI, 1 A 352 p. 272.

(Msket er et selskabeligt Dyr – kun i F. er han lykkelig) XI, 1 A 352 p. 272.

(Msket laver Begrebet „Sandhed" om. Sandhed er at løbe med i F.)

XI, 1 A 352 p. 272.

(Du vil ikke være den Første. Altsaa Du savner Noget foran Dig ... „F." o: Du

vil være Dyr) XI, 1 A 453 p. 348. (Vil Du derfor være Gud modbydelig, saa rend blot ind i F.)

XI, 1 A 453 p. 349.

(Gud vil have Individier; men Individet vil ... altid have F. med sig)

XI, 1 A 489.

(Msket er dog Dyre-Skabning. Derfor er det saa let at samle dem i F.)

XI, 2 A 19 p. 19.

(Exemplar-Msket bilder sig ind ... at Udødelighed forholder sig til at være F.)

XI, 3 B 199 p. 329.

(Alene den Lidelse ...: at være ... sat aldeles udenfor F. ... kjender Exemplar-Msket naturligviis ikke)

XI, 3 B 199 p. 330.

Floris ([Om at være tro i Kjærlighed som F. og Blancaflor i Referat med Cit. af „Die Poesie der Troubadours ..." dargestellt v. F. Diez]) I C 89 p. 252.

Flue (en F. sætter sig paa [Brocks] Næse tre Gange [i Historien om Væddemaalet mellem Loke og Dværgen Brock, cf. „Mythologie der Feen und Elfen vom Ursprunge dieses Glaubens ..." übrs. v. Dr. O. L. B. Wolff]) II A 112.

(en F. flyver surrende forbi [Willibald] og foredrager nogle hegelske Sætninger [i 3die Akt af „Striden mellem den gamle og den nye Sæbekjelder"]) II B 21 p. 304. (en F. i det afgjørende Øieblik sætte sig paa en [travl] Forretningsmands Næse [i Udarbeidelse til Diapsalmen „Af alle latterlige Ting ..."]) III B 179,4.

Fluesmække (en Lyd som [af] ... en F. – det er de Elskendes Kys [i Udarbeidelse til „Forførerens Dagbog", „actio in distans"]) III B 100 p. 159.

flygte bort ([Om de tre Classer af Christne med Hensyn til denne Middelalderens Tanke „at flygte bort"])

X, 6 B 235 p. 393–394.

flygte ud af Verden ([Om det „feigt at flygte ud af V."]) X, 6 B 235 p. 393–394.

(disse Faæ [som bevare en sandere Forestilling om hvad det er at være Christen] flygte ud af V.) XI, 2 A 403 p. 395.

flyve (Paa mig er Alt „flyvende": flyvende Tanker – flyvende Gigt) II A 222.

Flyveblad (selv om man har læst en stor Bog, tør man næppe være det bekendt ...; men ... F. føler man sig forpligtet til at have læst) VIII, 2 B 7,18 p. 42. (Saa valgte jeg [istedetfor „Fædrelandet“] ... selv at begynde nogle F. [„Øieblikket“], og saaledes have et Organ alene for mig) XI, 2 A 413 p. 404. „*Kjøbenhavns flyvende Post*“ se „*Kjøbenhavns flyvende Post*“.

„*Flyve-Posten*“ ([„F.-P.“ stiftedes 1845 af Eduard Meyer, som 1. Oktbr. 1852 overdrog den til J. Gottlieb Siesbye og Jacob Davidsen]) VIII, 1 A 458. (jeg seer idag af „F.-P.“ [1847, Nr. 283 (6. Decbr.)] ... at man i „Norsk-Rigstidende“ ... kalder den Person [o: Søren Kirk i Hostrups „Gjenboerne“], som skal være mig: SK) VIII, 1 A 458. ([Om Betydningen af at „F.-P.“ nu flo- rerer med en lige saa stor Subscription som nogen sinde „Corsaren“]) VIII, 1 A 460. ([„Literaturbladet“, Følgeblad til „F.-P.“]) IX A 497 p. 288*.

(i „F.-P.“ skrev man om mine Beenklæder [da „Afsl. Efterskr.“ var udkommet] ... for at hidse Pøbelens Grinen paa mig) X, 2 A 124 p. 95; 612 p. 439. ([Om „F.-P.s“ Function som Cerimonimester for Prof. Martensen, cf. „F.-P.“ 1849, Nr. 174 (28. Juli) og Nr. 249 (24. Oktbr.)]) X, 2 A 155 p. 119; X, 3 A 105 p. 83; X, 6 B 129 p. 171–172; 135 p. 182. („Videnskaben“ forsvares af „F.-P.“ [cf. 1849, Nr. 303 (28. Decbr.)]) X, 2 A 303.

(„F.-P.“ ... holder sig ved at svare til denne Alternation [Vaklen mellem Misundelse og Medlidenhed]. I Retning af Misundelse taaler den Alt) X, 2 A 498 p. 353–354. ([Om Anmeldelsen af „Om min Forf.-Virksomhed“ og „To Taler ved Altergangen om Fredagen“ i „F.-P.“ 1851, Nr. 181 (7. Aug.)]) X, 4 A 380 p. 227. ([Om Advarslen af mine Læsere mod „Om min Forf.-Virksomhed“ i en Artikel underskrevet 4651 i „F.-P.“ 1851,

Nr. 215 (16. Septbr.)]) X, 4 A 408. (Gjødvad har saa smaat pirret ved mig, for ... at faae mig til at gjøre et lignende Skridt mod „F.-P.“ [som tidligere mod Pøbel-Literaturen]) X, 4 A 543 p. 363. (en anonym Artikel i „F.-P.“ oplyste, at [den anonyme Bog „Et Levnedsløb i Underverdenen“ af R. Nielsen] ... det var en ny Retning i Chrstd.) X, 6 B 100 p. 120.

([En norsk Artikel [fra „Christiania-Posten“ 1855, Nr. 2335] (hvilken „F.-P.“ strax optog [cf. 1855, Nr. 63 (15. Marts)] ...) om SKs Reaktion paa Paludan-Müllers Forslag i Striden med Martensen]) XI, 2 A 425 p. 416–417. (de Ord som ere brugt i „F.-P.“ [om Grundtvig, cf. en Artikel af „en Lægmand“ i „F.-P.“ 1855, Nr. 87 (16. April), hvori Grundtvig tillægges „apostolisk Myndighed“]) XI, 3 B 180; 182 p. 299. (en Alvorsmand fra „Nørrebro“ ... oplyser Folk om, at jeg mangler Alvor [cf. en Artikel i „F.-P.“ 1854, Nr. 301 (27. Decbr.), underskrevet J. L., vistnok Israel Levin]) XI, 3 B 211,14. („Folkets Nisse“, „Kjøbenhavnsposten“ „F.-P.“ paatage ... sig – til Bedste for ... Sandhedsvidnerne! ... at vidne mod mig) XI, 3 B 320,10.

„Om *Flyvepostens Polemik*“ se „*Fædrelandet*“.

„Svar til *Flyvepostens Hr. B*“ se *Lehmann, Orla*.

Flögel, Carl F. ([Cit. af Hartley om det Tvetydige, der ligger til Grund for Lat- teren, cf. „Geschichte der komischen Literatur“ von C. F. F.]) II A 373. ([Aelianus fortæller i „Varia Historia“ om Socrates i „Skyerne“, cit. efter „Geschichte der komischen Literatur“. Von C. F. F., i Optegnelser i „Om Begr. Ironi“]) IV A 204. (vigtige Steder findes i „Geschichte der Hofnarren“. Von C. F. F. [i Optegnelser i „Om Begr. Ironi“]) IV A 208. ([vi ere dog paa Comedie i] Kirkerne (cf. „Geschichte der komischen Lite- ratur“. Von C. F. F.) [Tryk-Manuscript til „Afsl. Efterskr.“]) VI B 98,68.

(Jeg finder Noget af [Fischart om Ægteskabet] citeret i „Geschichte der komischen Literatur“. Von C. F. F.)

VII, 1 A 241.

([Om en Dvergs Anseelse i det ottomanske Rige, cf. „Geschichte der komischen Literatur“. Von C. F. F.]

VII, 1 B 50.

Fløiel ([Gud har] aldeles ingen Brug for det Slæng af Politikere i F. og Silke, der godhedsfuldt have villet betjene Chrstd. ... ved at tjene sig selv)

XI, 2 A 55 p. 67.

(Christeligt er En, som ved at forkynde Chrstd. naaer ... at gaae i F., ... en Tyveknekt) XI, 2 A 264.

(latterligt, naar En for at forkynde Chrstd., o: for at forkynde Selvfornægtelse ... ifører sig F. og Stjerner og Baand) XI, 2 A 348.

(Det er disse to Punkter Alt dreier sig om: F. – og at vi Alle ere Chrstne)

XI, 2 A 351 p. 362.

(denne fiint dannede, i F. klædte ... Fornemhed er ... et Dyr, som, bæstisk, putte Sandheden i Munden ... [og] endog lever af Andres Lidelser)

XI, 2 A 434 p. 430.

Fløiels Biskop (føle hele min Fornemhed over for en F.s B.s [Martensens] lave Insinuationer) XI, 3 B 91 p. 146.

Fløiels-Mave (en ... med F.s-M. i et fedt Levebrød, der forkynder, at Christus ... sagde I skulle Intet eie ...: det er Nonsens!) X, 1 A 650 p. 404.

Fløitespil (Socrates siger, at det er umuligt at der kan være et F., naar der ingen Fløitespiller er [cf. Platons „Apologia“]) X, 5 A 10 p. 12.

Fløitespiller (En omvandrende Musicant ... blæste Menuetten af „Don Juan“ ... [cf. Diapsalmen „Hvor Solens Straaler ikke naae hen ...“]) I A 169.

(naar der ingen F. er, er der heller intet Fløitespil [cf. Socrates' Slutning i Platons „Apologia“]) X, 5 A 10 p. 12.

„Fodreise fra Holmens Canal til Østpynten af Amager i Aarene 1828 og 1829“ se Andersen, Hans Chr.

Foersom, Christen M. (Den Skuespiller

[F.] der fremstiller Geert [i Holbergs „Mester Geert Westphaler“] burde være opmærksomme i de enkelte Declamations-Numere) X, 5 A 161*.

Foersom, Peter T. ([„William Shakespeares tragiske Værker“, ovrs. af P. F.]

II A 454*; IV A 50*; V B 98,15*;

VII, 1 A 105 p. 52*; 113*;

X, 4 A 69 p. 44*.

„Fæøiske Qvæder om Sigurd Tofnersbane og hans Æt“ se Lyngbye, Hans Chr.

Fog, Brun Juul ([Om F. som Repræsentant for Præste-Vrøvlet i en aldrig publiceret Artikel af SK: „Der er to Arter Chrstd. (Pastor F. i den Berlingske Tidende) – maaskee er der flere?“], skrevet i Anledning af F.s Artikel „Til Hr. Professor R. Nielsen“ i „Berlingske Tidende“ 1855, Nr. 14 (17. Jan.))

XI, 3 B 102 p. 164–165; 103 p. 166.

„Der er to Arter Christendom (Pastor Fog i den Berlingske Tidende) – maaskee er der flere?“ se „Der er to Arter Christendom (Pastor Fog i den Berlingske Tidende) – maaskee er der flere?“.

Folk ([SK om hvor lidt F. forstaae ham]) I A 123.

(man har Aarhundreder igjennem ... anseet F. og Mængden for at være det Hellige) VIII, 1 A 123 p. 57–58.

(Mon ... ogsaa F.s Røst dengang var Guds Røst, da Jøderne raabte korsfæst! [Johs. 19,6,15]) VIII, 1 A 199; IX A 29. ([Om Begrebet F. og Kategorien den Enkelte]) VIII, 1 A 551 p. 253–254.

(F. har hidtil været det dialektiske Moment i Mske-Slægstens Udvikling) VIII, 1 A 551 p. 253.

(Dette Abstractum, man kalde det nu [1848] ... meningsløst F., ... bruges, politisk, til Bevægelsen) IX B 24 p. 324. (Hvad der, mskelig talt, bidrog til at Christus blev ihjelslagen er ..., at han saaledes uafbrudt holdt F. i Spænding) X, 1 A 201 p. 140.

(Hvorledes „F.“ har forholdt sig til Christus [med Henviisning til Johs. 5; 6; 7; 8 og Fortolkning af Johs. 7,12–13]) X, 1 A 560.

(F. i Almdl. forstaae sig ikke slet saa

godt paa Chrstd. som jeg)

X, 6 B 246 p. 406.

(Naar saa F. ... er blevet Souverainen de facto, medens man dog har en Konge de nomine: saa dukker det Udtryk [„Fader“ om en Konge] op igjen)

XI, 1 A 80.

(Christus valgte Mænd af F. ... til Apostle og Disciple) XI, 1 A 155 p. 119.

(Fik Forholdet Lov til at være ... de Faar, som ere i Sandhed ... i Guds Tjeneste – og saa F.: da vil Alt være bedre) XI, 1 A 473.

(I Jødedom forholder Gud sig til „F.“) XI, 1 A 490.

(En træder frem og siger [til Gud] vi ere ikke nogle enkelte Mske vi ere et F. – aandeligt er et Individ mere for Gud) XI, 1 A 498.

(Guds Ord skal forkyndes for F. Mediet (Geistligheden)) XI, 1 A 532 p. 403–404.

(„F.“ er bestandigt den Sundhed, som kan føde noget Godt af sig)

XI, 1 A 532 p. 403.

(Nonsens: med F. og Stater og Lande og Abstraktioner som ere Christne)

XI, 2 A 14.

(Hedningen meente ... et enkelt Mske beskjeftiger ikke Gud, men f. E. et F.) XI, 2 A 54 p. 63.

(et heelt F. ... det beskjeftiger Gud aldeles ikke mere i og for sig end det meest forladte ... Mske)

XI, 2 A 54 p. 64.

(lad istedetfor Efterfølgere komme F., som ... vrøvle om, at Andre have vovet Liv og Blod. Nu begynder det at brede sig) XI, 2 A 434 p. 427.

(saadanne korte Sætninger som den, at den offentlige Gudsdyrkelse ... er at gjøre Nar af Gud. Det kan beskjeftige F. ..., hvad derimod theologisk Lærdom ikke gjør) XI, 3 B 142 p. 227.

(alle vi saakaldte Dannede ... vare, christeligt, demoraliserede ved Mynsters Chrstd.s Forkyndelse, hvad F. dog maaskee ikke er) XI, 3 B 142 p. 227.

(har man [o: Dags-Pressen] naaet Noget, har man kun naaet at gjøre F. latterligt som F.) XI, 3 B 155 p. 248; 156,26.

Folk, christeligt (Alt hvad der stræber i Retning af at arbeide Mskene sammen til en compact Masse [christeligt F.] lige overfor Gud, er Chrstd. imod) XI, 2 A 291.

(naar man ikke faaer ... christeligt F. o: s: v: saa faar vi ikke de store Levebrød ... heller ikke det hele Læs af ... Sandsebedrag) XI, 2 A 291.

Folk, christent (overalt er det nu christne F. ... men Chrstd. forstaaer ved „Byrderne“ det at være Millionair ... hvilket Dyb af Nonsens) XI, 1 A 19 p. 19.

(en afskyelig Løgn med ... et christent F. o: en Samling af Christne, som ikke have en Anelse om hvad det er at være Christen) XI, 1 A 168 p. 131.

(Det har for det sandelige Mske noget saa forførerisk ved sig ... at tilhøre et christent F., hvor vi alle ere Christne) XI, 1 A 168 p. 132.

(Et christent F. [hermed hænger det ogsaa sammen, at hele Børne-Avlingen er trukket frem som noget værdifuldt]) XI, 1 A 169 p. 132.

(I Løgnens Tjenere, I som gaaer i lange Klæder, glade ved, at have arrangeret ... den profitable Løgn om et christent F.) XI, 1 A 227 p. 183.

(Mon den meest fortvivlede Opstand mod Chrstd. er saa farlig for den som [dette at opretholde Skinnnet, at vi er et christent F.]) XI, 2 A 307 p. 331.

(Enhver Stræben i Retning af at tilveiebringe ... et christent F. er eo ipso ... anti-christelig) XI, 2 A 373.

(Intet er Chrstd. saaledes imod som: et christent F.) XI, 2 A 396 p. 389.

(jeg taler om ... at dette med ... christne F. ... er en Indbildning, vel ogsaa en Gavtyvestreeg af Præsterne for Næringsveien og Magtens Skyld) XI, 2 A 412 p. 400.

(der samles om Søndagen et lille Antal af Mske i Kirkerne ... Der foredrages Noget, som ikke er N.T.s Chrstd. ... dette skal betyde: et christent F.) XI, 2 A 412 p. 400.

(et christent F. ... dette er det Præsterne saa magtpaaliggende at opret-

holde Skinnet af) XI, 2 A 412 p. 401.
 ([Præsterne] kæmpe paa Liv og Blod for
 – Sandsebedraget med et christent F.
 eller for: Levebrødene)

XI, 2 A 412 p. 401.

Folk, dansk (det danske F. paaskjønner ...
 at Forfatterne blive F. og Sproget troe
 i Nøisomhed) VII, 1 B 20 p. 192.

(Det F., jeg har den Ære at tilhøre ...
 troer jeg egl. ikke kan siges at have Skam
 af mig)

VII, 1 B 70 p. 257*;

VIII, 2 B 119 p. 220–221*.

(hvor demoraliseret i Feighed og Frygt-
 agtighed og Misundelse det lille danske
 F. er, det skal engang gøres aabenbar)
 VIII, 1 A 235.

(jeg ønsker ligesom at overrække ...
 [„Christelige Taler“] til det lille F., hvis
 Sprog jeg har den Ære at skrive ...
 villigt glemmende, hvad Nogen i dette
 F. kan have gjort mod mig)

VIII, 2 B 119 p. 220–221*.

(Det forfængelige lille danske F. ...
 skulde dog have saa megen Forstand at
 indsee at ... Bladskrivere, Pralere paa
 Conventer og Rigsdage ... ville ikke
 bidrage til at forherlige Nationen)
 X, 2 A 316 p. 227–228.

(Det danske F. har ... kun een Liden-
 skab: Misundelse – Medlidenhed, man
 feiler naar man troer, at det er To)

XI, 1 A 238 p. 194.

(det danske F. er dog ikke samvittig-
 hedsløst, vil ogsaa villigt besinde sig paa,
 hvilket afskyeligt ... Tyrannie der ...
 blev øvet af ... Goldschmidt)

XI, 3 B 9 p. 20.

(Grundtvig synes stundom at antage, at
 de Danske er det udvalgte F.)

XI, 3 B 184*.

Folk, heelt (umuligt at elske Gud i dette
 hjertelige Sammenholds Vrøvl med et
 heelt F.) XI, 2 A 268.

Folk, jødisk ([Om i hvilken Forstand man
 kalder det jødiske F. det udvalgte F.])
 III A 193.

Guds Folk se *Guds Folk*.

Folkeaaand ([Om F.s Betydning for Opfat-
 telsen af Guddommen i Hedenskabet i

Referat af Martensens Forelæsninger
 over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26–27 (i Bd. XIII p. 16–19).

„*Folke-Bladet*“ se „*Dansk Folkeblad*“.

„*Dansk Folkeblad*“ (Moralen bliver, at man
 hverken skal frie i „Adresseavisen“ ell.
 i „Almindelig Commissions-Tidende“
 men i „*Folke-Bladet*“ [3: „*Dansk F.*“])
 II A 222 p. 278–279.

(Privat har ... Hage (den Gang Redak-
 teur af „*Folkebladet*“ [Hage var Redak-
 teur fra 1. Jan. 1847–Mai 1848]) ...
 takket mig [for mit Angreb paa „Cor-
 saren“]) X, 2 A 638 p. 461–462.

Folketorforer (en F. ... er altid En, der
 opererer ved Hjælp af Mængde)

X, 2 A 409.

Folketorformerelse (Jeg mener [modsat „Præ-
 sten i Wakefield“] ... ved at forblive
 ugift og ved endog at tale mod F. at
 gøre Staten ... en større Tjeneste end
 om jeg ... avlede 170.000 Børn)

XI, 1 A 259 p. 209.

Folke-Forsamling (Et Exempel paa mang-
 lende Reduplikation i Situation. En Ta-
 ler paa en F.-F.) IX A 415.

(Den hele moderne Forlystelse med F.-
 F. ... er egentlig slet ikke Andet end
 en Fornyse af Dyr-Fægtningernes
 Lyst) X, 2 A 572.

se ogsaa *Forsamling*.

Folke-Kirke (Neppe Nogen her er ... som
 jeg indviet i alle de Indsigelser, der,
 christeligt, ere at gøre mod ... en
 F.-K.) X, 4 A 296 p. 161.

(naar vi ikke vil ... vove længere ud
 end til F.-K. og Deslige, saa maae vi
 ... vedgaae, at vi ikke i strengere For-
 stand ere Christne) X, 4 A 296 p. 162.
 (i [Martensens] sidste Bog ([„Dogmati-
 ske Oplysninger“]) ... forsvarer han
 F.-K.) X, 6 B 145 p. 213.

(jeg sigter ... til den Maade, paa hvil-
 ken [Biskop Mynster] nu, næsten demo-
 cratisk, søger at insinuere „F.-K.“)

X, 6 B 212 p. 335.

(Ordren er: væk med Abstraktionerne:
 Statskirke, F.-K. ... dette er ... For-
 ræderie mod den Ild [Chrstd.]

XI, 2 A 206 p. 226.

(Alt hvad der stræber i Retning af at arbejde Mskene sammen til en compact Masse [F.-K.] lige overfor Gud, er Chrstd. imod) XI, 2 A 291.

(naar man ikke faaer Statskirke, F.-K. ... saa faae vi ikke de store Levebrød) XI, 2 A 291.

(Statskirken - F.-K.) XI, 2 A 373.

Folkelige, det (den Plads, som Politik indtog i Grækenland, har Religionen indtaget i Chrstd. (det egl. F.)) VI A 1.

Folkelitteratur ([Om F.s store poetiske Kraft, der blandt Andet ytrer sig i sin Styrke til at begjære]) II A 575.

Folkeliv (der findes ikke noget mærkeligt med Hensyn til mit Forehavende i [„Erzählungen und Märchen“, hrsgeg. v. F. H. v. der Hagen] ... ikke noget af det mere Storartede, der udtaler F. i en bestemt Retning) I C 83 p. 236.

([Om Poesiens Forhold til F. i Referat med Cit. af Molbechs „Forelæsninger over den nyere danske Poesie“])

I C 87 p. 240-241.

Folkepoesie ([Om F. i Referat med Cit. af „Die Poesie der Troubadours ...“ dargest. v. F. Diez]) I C 89 p. 246.

Folke-Regjering (Af alle Tyrannier er en F.-R. den kvalfuldeste)

VIII, 1 A 667 p. 317.

(i en F.-R. hvo er Herskeren? ... det evindelige Piat: hvad der i ethvert Øieblik er ell. har Majoriteten)

VIII, 1 A 667 p. 317.

(hvor skal jeg i en F.-R. undflye Tyrannen. Ethvert Mske er jo ... Tyrannen)

VIII, 1 A 667 p. 318.

(i en F.-R. er „Ligemanden“ den Herskende. Ham beskæftiger ... om jeg er ganske som han og de Andre)

VIII, 1 A 667 p. 318.

(En F.-R. er det sande Billede paa Helvede ... det Qvalfulde er netop, at „de Andre“ tyrannisere En)

VIII, 1 A 667 p. 318.

Folke-Religion ([Om de ethniske Religioner eller Folkereligioner i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 26-27 (i Bd. XIII p. 17).

(Som Stutmestere ... forstaae de [Præsterne] Sagen ganske rigtigt. Skal det blive til Noget med en R., skal der være ... F.-R.) XI, 2 A 420 p. 411.

(jo mere man kan faae Det, som Msket ... har lyst til ... gjort til - R., jo snarere naaer man at faae denne R. gjort til F.-R.) XI, 2 A 420 p. 412.

Folkesagn ([Om Livets Dialektik opfattet i Middelalderens F. og Eventyr])

I A 113.

([Fortælling om en Ulykkelig, der vaagner i Helvede, i et italiensk F.])

I C 80*; VI A 135.

([Om F.s Opfattelse af Elverfolket])

II A 646.

se ogsaa *Sagn*.

„*Danske Folkesagn*“ se *Thiele, Just M.*

Folkesang (sindrige - ikke fornuftige - saaledes med alle Naturens umidd.[elbare] Frembringelser hvortil ogsaa hører ... F.) II A 631.

Folkeskole (da i nogle senere Aar før 48 der begyndte lidt Røre i Folkelivet ogsaa ... om en F. ... da vidnede Grundtvig, at han ... ikke havde ventet, at han skulde opleve dette) X, 4 A 69 p. 45.

Folkesnak (Ulykken er, at alt dette sidste Vrøvl har faaet fat i mine Forhold i F. Hvad jeg havde glædet mig til ...: det selv at bryde af [som Forfatter] ... det er nu ... forvansket) VII, 1 A 164.

Folkeviser (Jeg sad forleden i en underlig ... [Stemning] ... og læste en gl. F.

[„Det var en Løverdags Aften“, cf. „Danske Folkeviser og Melodier“, samlede af F. Sneedorff-Birch]) II A 679.

(nynnende Slutningen af en bekendt F.: Hurra for Dig og mig ... [cf. „Manden og Konen satte dem ned ...“ fra A. Caens „Folke-Visebog“])

IV B 120 p. 307.

„*Danske Folkeviser og Melodier*“ se *Sneedorff-Birch, Frederik*.

Folquet de Marseille ([Den sydfranske Troubadour F. omtales i Referat af „Die Poesie der Troubadours ...“ dargest. v. F. Diez]) I C 89 p. 247.

Foraar ([Om hvorfor SK holder mere af Efteraaret end af F.]) II A 185.

(Der gives især hen mod F. ... visse Dage, hvor Naturen synes saa drømmende saa takkefuld ... underlig skjuler Himlen sig i en gennemsigtig surt-out) II A 404.

Foragt (vil Goldschmidt ikke bort [fra „Corsaren“], saa skal F. ogsaa ramme ham [i den aldrig trykte Artikel „En personlig Yttring i Costume“]) VII, 1 B 55 p. 230.

(al denne udtømmelige ... F., der ikke kan finde nogen Mishandling for grusom mod en Saadan [der leve herude paa de 70.000 Favne] ... Fordi han ikke vilde være som de Andre) IX A 94 p. 50. (Spørgsmaalet er: i det Øieblik En lider F. er han da istand til ret at finde en Glæde i det at lide F.) X, 3 A 677.

foragte (Himmel – Helvede – den Christne maa have foragtet Alt) II A 102 p. 63. (jeg foragter Mskene og jeg hævner mig [Udarbejdelse til Diapsalmen „Aldrig har jeg været glad; ...“]) III B 179,65; 179,66.

(Jeg har hidtil i mit Liv egentligen aldrig foragtet noget Mske [i den aldrig trykte Artikel „En personlig Yttring i Costume“]) VII, 1 B 55 p. 230.

(det at være Christen er og skal være en foragtet Sag i Verden) IX A 54.

Foragtede, det (Det F., hvad Slægten forskyder ...: det er, christeligt, hvad Gud vælger) XI, 1 A 330 p. 262.

Foragtelig, en (at udskjeldes af en F. er ... egentlig ikke skammeligt) VII, 1 B 9 p. 172.

(det gjælder om, at der passes ... ethisk paa, naar en saadan F. [som Goldschmidt] forsøger paa at danne Overgangen til ... et anstændigere Liv) X, 6 B 251 p. 414.

Foragtelighed (Hvor dog Feighed og F. passe for hinanden i Usselhedens Forbindelse) VII, 1 A 98 p. 44.

([væmmeligt] at være samtidig med et Mske, der engang for alle har solgt sig til F.) VII, 1 A 111 p. 59.

(stundom kunde en F. ex professo ligefrem udsee sig et Mske til Bytte)

VII, 1 B 9 p. 171.

([Om at F. ikke kan fornærme ved at udskjelde – men ved at rose, at anprise]) VII, 1 B 9 p. 172; 12 p. 178.

([Om hvorvidt F. er i Besiddelse af Talent, og hvis den er, hvilken Betydning det vil faae for F.s Dialektik]) VII, 1 B 11 p. 174.

([Om Betydningen for F.s Dialektik, hvis F. var i Besiddelse af Penge]) VII, 1 B 11 p. 175.

([Om Betydningen for F.s Dialektik, hvis F. var frygtet og i Besiddelse af Magten]) VII, 1 B 11 p. 175.

(Tacitus ... [saa] hos den jødiske Konge Agrippa ... Trællesindets F. fordi han øvede Hersker-Magt [cf. „Cajus Cornelius Tacitus“ ... Ved J. Baden]) VII, 1 B 11 p. 175.

(Ethvert Angreb i et Blad [„Corsaren“], der kun har F.s Privilegium paa at sige hvad det vil og F.s Forstand paa Penge ... er hidtil ... mødt med det eneste rigtige Svar: taus Foragt)

VII, 1 B 12 p. 177.

(ikke uden Bedrøvelse see ... Goldschmidt ... [staa] sikkert mod litterair Polemik ved Bladets [„Corsarens“] F.) VII, 1 B 12 p. 178.

(F. fordrer Hævn over Andre!)

VII, 1 B 13 p. 181.

([En Corsar-Forfatter] længes efter Ægyptens Kjødgryder i F.)

VII, 1 B 12 p. 204.

(ved ... den frække F.s Skjul under Jagen efter Vittighed forlækker [Goldschmidt] de Ubefæstede, de Letsindige ...) VII, 1 B 55 p. 227.

(en høist forførelig Tvetydighed, naar F. ... bliver noget Andet, men beholder det samme Navn, saa den ethiske Dom aldrig bliver afgjørende)

VII, 1 B 55 p. 232.

(F. begynder snart at trodse paa Penge-Herredømmet [i Danmark])

VII, 1 B 132 p. 332.

(er det ikke en himmelraabende Uretfærdighed mod alle ubemidlede Forfattere ... at kun F. honoreres)

VII, 1 B 132 p. 333.

(Det ene Øieblik skal man udtrykke, at

man er den Anseete, i det næste ... skal man være ... gale Meyer ... Sligt kan kun fremkomme i et Land [som Danmark], hvor F. dominerer den offentlige Mening) IX A 158.

(F. er i disse Tider den eneste Force) IX A 158.

(„F.“ har Fritegn til Passagen, F. misundes ikke og kan heller ikke sætte Inertien i Bevægelse, derfor gaaer det den saa godt) IX A 158.

(F. er nu i Danmark blevet Veien „til Held og Magt“) IX A 158.

([Goldschmidt er] et Mske, hvis offentlige Liv i en Række Aar har sorteret under Bestemmelsen: F.)

X, 6 B 175 p. 280; 251 p. 413.

(jeg beklager mig over ...: at jeg ... kun har samlet Rigdom i Retning af Forhaanelse, medens samtidigt „F.“ var i dansk Literatur ... den glimrende Vei til Anseelse) X, 6 B 249 p. 411.

(Naar i smaa Forhold Alt viser sig gunstigt for F. ... gjælder det desto mere om ... at Dommen: Foragtelig, F. faaer ... et behørigt tyngende Eftertryk)

X, 6 B 251 p. 413.

(Fra F. til Anstændighed kan ikke dannes Overgang udenvidere)

X, 6 B 251 p. 414.

Foragtelighed, litterair ([Bestemmelse af den litteraire F.s Begreb ved Prædikater]) VII, 1 A 12.

(Den litteraire F. hører det væsentligen til at være anonym ...; den repræsenteres ved Sjouere) VII, 1 A 49.

(det Pøbelagtige ved den litteraire F. ... ligger i for hvem der skrives) VII, 1 A 147 p. 93.

(hvad jeg misbilliger ... [ved] den litteraire F. ... er deres Lumperie)

VII, 1 A 214.

(ønskeligere, om denne Litteraturens F. slet ikke var til ...; men er den til, da er det dog ønskeligst at være ... i Orden med hvad man agter)

VII, 1 B 1 p. 167*.

([Anlæg til den litteraire F. opfattet dramatisk og comisk]) VII, 1 B 53.

(selv om den meest levende Phantasie

vilde udtænke de forskjelligste Arter af litterair F. ...: der findes Exempler i Overflod paa den i „Corsaren“)

VII, 1 B 55 p. 231.

([Den litteraire F. sammenlignet med Tigger-Pak]) VII, 1 B 69 p. 255.

([Frater Taciturnus] tog ikke i Betænkning ... at foranledige den litteraire F. til at vende Forhaanelser mod ham [cf. „En omvandrende Æsthetikers Virksomhed“]) VII, 1 B 90 p. 299.

(Saasart ... [„En lit. Anmeldelse“] er udkommen, saa bliver der Allarm paa den litteraire F.s Dandsebod)

VII, 1 B 132 p. 333.

(jeg gider ... ikke i Forhold til den litteraire F. søge efter det Fine og Pæne, naar jeg blot finder det Træffende)

VIII, 2 B 182 p. 284.

(det Publikum, der ... stødtes til ... svarede til den litteraire F.s Presse [Anmærkning til „Regnskabet“])

X, 5 B 221.

(Samtidig [med „Om Begr. Ironi“] florerede ... den litteraire F. ... , der ikke uklogt styrede ud under Flaget: Ironie)

X, 6 B 125 p. 166.

(jeg har raadført mig [med Biskop Mynsters Prædiken] – ogsaa i Anledning af det Skridt: at modsætte mig den litteraire F.) X, 6 B 173 p. 275.

(Biskop Mynster sank ... saa dybt, at han blev ... paa Prent Ven og Beskytter af den litteraire F.s udtjente Redskab „Corsarens“ Goldschmidt)

XI, 3 B 23 p. 53–54.

„Den litteraire Foragtelighed“ ([Udarbejdelse til en aldrig publiceret „Corsar-Artikel“]) VII, 1 B 54.

Foragtelighedens Blad se „Corsaren“.

„Foragtelighedens Dialektik“ ([Udarbejdelse til en aldrig publiceret „Corsar-Artikel“]) VII, 1 B 9–11 p. 170–177.

(godt, at jeg itide betænker dette [F.s D.] ... , førend F.s Opstand gjør det aldeles nødv[endigt])

VII, 1 B 11 p. 175–176.

Foragteligheds-Galskab (F.s-G. er dobbelt: den troer [at dens Angreb virkelig var Fornærmelse] tillige at alle Andre ere i

Overensstemmelse med dens Illusion)
VII, 1 B 11 p. 174.

Foragten (al F. den virker intensivt naar det kommer igjen, hvilken Uret man gjorde [den foragtede Martyr]) IX A 98.

Foranderlige, det (i Msker søger man det F. ... o: det evig unge Liv og da det ikke findes kjeder Msker jo længere man har med dem at gjøre) III A 10.

(det Trøstelige, at til syvende og sidst ... er der da ... een Hoved-Forandring ved det F.: at det faaer Ende! [i Concept til „Guds Uforanderlighed“])

X, 6 B 35,1 p. 41–42.

Foranderlighed, menneskelig (Af ... [Jak. 1,17–21] kunde man ogsaa tage Anledning til at tale om den mskelige F. ... [i Concept til „Guds Uforanderlighed“]) X, 6 B 35,1 p. 41.

forandre (Kan et Mske holde ud i taus Inderlighed ... at være totalt forandret uden at forandre det Mindste i det Ydre, kan han sagtens gjøre det ecclatante Skridt) VII, 2 B 235 p. 187.

Forandring (Overgangen fra Mulighed til Virkelighed er en F., saaledes oversætter Tennemann *κινησις* [cf. hans „Geschichte der Philosophie“]) IV C 47; 80.

([Om det Forbigangnes F. som ikke er en F. til Nødvendighed i Udarbeidelse til „Phil. Smuler“, „Mellemspil“])

V B 15,1 p. 76.

([Om Tilblivelsens F. i Udarbeidelse til „Phil. Smuler“, „Mellemspil“])

V B 15,1 p. 76–78.

(F. a) den Bedende er bleven den rette Bedende ... b) Gud er bleven forandret; thi nu har det viist sig, at han er uforanderlig [i Udkast til „Den rette Bedende strider i Bønnen og seirer – derved, at Gud seirer“]) V B 229,1–2.8.

(De forskellige Arter af F. og Overgang (*κινησις, μεταβολη*) cfr. Aristoteles. Tennemann [„Geschichte der Philosophie“]) V C 6 p. 374.

([Om Forholdet mellem Guds Uforanderlighed og Forandringen hos Msket i Synden]) VII, 1 A 143 p. 82–83.

(F. [ved Frelsen] var ikke for Andre i

det Ydre, men for Gud i det Indre)
VII, 2 B 235 p. 188.

(jeg har Intet med F. i det Udvortes, eller den Art Reform at gjøre)

X, 1 A 162; 598 p. 373; X, 4 A 53 p. 33; X, 5 B 144 p. 346; XI, 3 B 32 p. 65.

(Qualitets F. i Henseende til Retningen ud efter eller ind efter i Chrstd.)

X, 4 A 26 p. 17–18.

(det er Chrstd. at være ligegyldig mod at projectere F. i de ydre Former for Kirken) X, 4 A 26 p. 18.

(synes det Eder, at det nu er Øieblikket til at tænke paa F. i det Udvortes, og ikke snarere til at betænke hvor saligt dette Christelige er) X, 4 A 53 p. 36–37.

(Den uendelige F. i Guds-Begrebet svarende til det at afdøe) X, 5 A 79 p. 88–90.

(det Sørgelige i, at det ofte er til det Værre at F. er, det Glædelige at det stundom ogsaa er til det Bedre [i Concept til „Guds Uforanderlighed“])

X, 6 B 35,1.

forarge (Chrstd. ... forargede Paulus)

II A 143.

(var Dit Forhold [m: T:] ikke Dens, der saae [den hemmelighedsfulde Viisdom], om han end forargedes)

IV C 1 p. 360; p. 364.

(dersom han æsker Tegnet, men det Vidunderlige ... [er Tegnet] i guddommelig Nedladelse, da forarges han, som Petrus) IV C 1 p. 361.

([Om den Illusion der i vor Tid hører til for at blive forarget, i Udkast til „Phil. Smuler“]) V B 9.

(næsten Alle [forargedes] paa Christus da han levede, ... fordi det Overordentlige skete lige for deres Øine)

VII, 2 B 235 p. 88.

([Om de forskellige Leiligheder, ved hvilke Christus selv siger: salig Den, som ikke forarges paa mig, Matth. 11,6]) VIII, 1 A 381 p. 167–168.

(salig Den, som ikke forarges paa mig [Matth. 11,6]. Hvor i al Verden skulde

noget Mske kunde forarges paa det moderne Christelige) VIII, 1 A 510 p. 230.

(et eenfoldigt Mske forargedes over, at Sandheden og Chrstd. skulde være util-

gængelig for ham ... i den Forstand kunde man ogsaa forarges paa Kunst) VIII, 1 A 510 p. 231.

([Christus siger] til Disciplene: I ville Alle forarges paa mig i denne Nat [Matth. 26,31]. Hvor ligger da Forargelsens Mulighed) VIII, 1 A 579 p. 269. (Sagen er ganske simpel: ... vil Du bøie Dig troende under hans guddommelige Myndighed, eller vil Du forarges) VIII, 2 B 15 p. 66.

(Chrstd. kan ikke mere tilfredsstille Mskene – ak, den kan jo ikke engang mere forarge dem) VIII, 2 B 40,1.

(Dersom jeg ikke personligt var mig selv en Poeniterende maatte der have været Øieblikke hvor jeg forargedes paa Chrstd.) IX A 310 p. 172.

(det vilde forarge os at tænke Christus lee ... udtrykt i Psalmens Ord: hvi græder han, som aldrig lee) X, 1 A 673.

(det der forarger [Mskene] er ikke at dette [at der er Noget i og for sig] siges, men at det eksistentielt udtrykkes) X, 3 A 55 p. 49.

(Christus gjentager ofte nok „salig Den, som ikke forarges paa mig“) X, 3 A 333 p. 241.

([Om N.T.s, den ældste Kirkes og Protestantismens Opfattelse af Matth. 11,6: „salig Den som ikke forarges“) XI, 1 A 27.

(om dette Vrovle-Christelige maatte [man] sige: det kan umuligt være det Guddommelige, her er jo ikke Noget at forarges over) XI, 2 A 182 p. 198.

„Salig Den, som ikke forarges paa mig“ se „Indøvelse i Christendom“.

Forargede, den (den Fordring, at blive samtidig med Chrstd.s Indkomst i Verden i samme Forstand som de Samtidige vare det ... [kan gøres af] de F., for at skade) VII, 2 B 235 p. 77.

(„Affalder“ [fra Chrstd.] kan udgaae fra Verden, fra F.) X, 2 A 37 p. 29.

(vi vare allerede [før 48] langt inde i de lidenskabelige, de F.s [Angreb paa Chrstd.]. Men disse er ikke det Farligste) X, 6 B 41 p. 50.

Forargelige, det (det F. [ved mit Liv] er, at det dog nogenlunde udtrykker, at der er Idee til) X, 1 A 596.

(Middelmaadighed, det til en vis Grad, det blot Mskelige ... just det er, christeligt, det F.) XI, 2 A 427 p. 420–421. (det at ville fraraade sin Lærer og Ven frivilligt at udsætte sig for Døden er: det F.) XI, 2 A 427 p. 421.

(alle disse Middelmaadighedens Chrstd.s Lærere det er: det F.)

XI, 2 A 427 p. 421.

(hele Chrstheden er det F. ..., opfundet ved at man kun har sandset hvad Mskens er) XI, 2 A 427 p. 421.

(I Middelmaadighedens Verden, hvori vi leve, antages ... at kun vild Dristen o: D: er ... det F. ... Chrstd. er af en anden Mening: just Middelmaadighed er det F.) XI, 3 B 148 p. 237.

Forargelse (Ogsaa i denne Henseende [at frembringe en angstende Ahnelse hos et Mske] gjælder det: Vee den fra hvem F. udgaar) II A 18.

(Heyne er unægtelig Humorist (udviklet som al Humor af Chrstd. selv, idet den ... ved sin Lærdom afløkkede Ironien humoristiske Funker, i det den (Chrstd.) blev til F. ...)) II A 142.

([Chrstd.] maa vistnok, inden man kommer ind i den, først have været Een til ... F.) II A 596.

([Paulus] bekendte, at den Lære, han forkyndte, var Jøder en F. [1. Cor. 1,23]) IV C 1 p. 357; p. 360; p. 361.

([Paulus] attraaer ikke selvplagerisk denne skadefro Sikkerhed for Lærens Sandhed, at den bestandig forarger Nogen ... ogsaa Løgn og Daarskab kan vække F.) IV C 1 p. 358.

(Skulde dette være det rette Forhold, at det Vidunderlige [den hemmelighedsfulde Viisdom] var blevet saa naturligt, at ... F. [intet Øieblik] listede sig om Din Sjel) IV C 1 p. 360.

([Paulus] var ikke langtfra at forarges, men desto nidkjærere Apostel blev han, fordi F. maatte tjene ham til Gode) IV C 1 p. 360–361.

(Troen selv er ligesom Troens Gjen-

stand, Jøder en F., fordi de begjere den beviist ved Tegnet)

IV C 1 p. 363; p. 366.

(hvis Du Intet fornam til F. ... da var det jo tvivlsomt ... om Du var i noget Forhold til [hiint Ord om den hemmelighedsfulde Viisdom, 1. Cor. 2,6-9])

IV C 1 p. 364; p. 367.

(Troen er ligesom [den hemmelighedsfulde Viisdom] Jøder en F., fordi den ikke vil sætte Splid i Dit Væsen, men forlige Dig med Dig selv)

IV C 1 p. 369.

(Christus siger: salig Den, som ikke forarges paa mig [Matth. 11,6]. Hvor uhyre bekymret – men altsaa ogsaa, hvor nær maa F. ligge det Christelige)

VIII, 1 A 510 p. 230.

(At Den, der mskelig talt ... vover meest ... just derfor forfølges og forhaanes – medens han dog for Gud ikke kommer ... videre end Den, der feigt flyer al Fare: det er just til F.)

VIII, 1 A 511 p. 233.

(F.s Spændkraft: at et Mske var Gud) VIII, 1 A 585.

(Man taler nu aldrig om F. – ak og selv til Disciplene sagde Christus: I ville forarges paa mig [Matth. 26,31])

VIII, 1 A 585.

(hvor Mange opleve ... reent personligt af forstaae om sig selv, at man er bragt til den Yderlighed [at man kun formaaer at skade sig selv] (Her ligger ... F. ...)) VIII, 1 A 673 p. 321.

(vil Du maaskee intet Partie tage [med Hensyn til den guddommelige Myndighed] ... ogsaa Dette er F.)

VIII, 2 B 15 p. 67.

(Da Chrstd. kom ind i Verden behøvede man ikke at gøre opmærksom paa F.) VIII, 2 B 40,1.

(F. er den ulykkelige Selvhævdelse ligeoverfor det Overordentlige, som er det Christelige) VIII, 2 B 164,5.

(en fuldkommen Begrebsbestemmelse af „F.“ vil blive udviklet [i en mindre Bog, „Salig Den, som ikke forarges paa mig“]) IX A 176.

(jeg haaber paa [at udgive „Krisen og

en Krise ...“]) som paa et Vink af Styrelsen ... det har saa min tungsindige Reflexion forvandlet ... at det er, som maatte jeg vække F.) IX A 178 p. 87. (hvad nu F. [med Hensyn til Udgivelsen af „Krisen og en Krise ...“]) angaaer, lad mig da for Alt ikke udgive mig for mere religiøs end jeg er)

IX A 178 p. 88.

(Nu vil jeg ved Gud rolig arbejde videre i det Skrift [„Salig den som ikke forarges“] om F. jeg arbejder paa)

IX A 212 p. 110.

(Jeg har nu lidt saare meget i Anfægtelse betræffende ..., hvorvidt man tør negte ligefrem Meddelelse ... saa er det netop Noget jeg skal bruge for at fremstille F. i Forhold til Gud-Msket) IX A 217.

([Om F. og Syndsbevidsthed])

IX A 310 p. 172-173; X, 1 A 133.

(kun „den ængstede Samvittigheds Kamp og Nød“ kan hjælpe En til ... at ville have med Chrstd. at gøre, ellers ... skal den være til F.) X, 1 A 133.

(Forbilledet kaldes et „Lam“, allerede dette er det naturlige Mske til F.)

X, 1 A 204.

(først gyser [Synderen] ved Tanken om ... at være for [den Hellige] hvert Øieblik. Endnu er der altsaa Selvished i Synderen; og her ligger væsentligen F.) X, 1 A 433.

(mit Liv er ogsaa lidt til F.; det Forargelige er, at det ... udtrykker, at der er Idee til) X, 1 A 596.

(Naar det kniber [for Martenssens Opposition mod den moderne Videnskab], værger han sig med „F.“) X, 1 A 604.

(I en tidligere Billet mente R. Nielsen, at Coincidents-Punktet [mellem Climacus og Anti-Climacus] var F.)

X, 1 A 636.

(Dette er Scalaen: hvad metaphysisk Tvivl er, er, ethisk, Fortvivlelse, og, christeligt, F.) X, 1 A 636.

(Verdens største F. paa Chrstd. var jo, da Christus levede) X, 2 A 37 p. 29.

(Begrebet F. eller som det hedder: Skandale er Sandheden nok saa ofte udsat for som Usandheden) X, 2 A 117.

(I ... („Salig Den, som ikke forarges“) er den kvalitative Strenghed: den Nødvendighed, hvori F. bliver sat sammen med alt det Christelige)

X, 2 A 184 p. 147.

([Mynster] fandt ikke [Leilighed til at lide] ... end ikke da det gjaldt om at holde F. borte fra Kirken, ved at negte at vie Biskop Monrad)

X, 2 A 237 p. 177.

(F. ligger strax i, at det at [Christus] er det Guddommelige ikke finder et eget Sandse-Udtryk) X, 3 A 19.

(at jeg spilder mine bedste Aar paa saaledes at beskæftige mig med det Religiøse, det er til F.) X, 3 A 24 p. 28. (det er det naturlige Mske til F. ved Chrstd., at den slæber disse Elendige ind med paa Scenen ... for at trøste dem) X, 3 A 129 p. 101.

(At give F. – at tage F.)

X, 3 A 333 p. 241–242.

(F.s Dialektik) X, 3 A 622.

(det Høieste er ogsaa det at sætte F.) X, 3 A 799 p. 503.

(Engang var Chrstd. Jøder en F. og Græker en Daarskab og nu er den – Dannelse) X, 4 A 126.

(F. er det negative Criterium, der befæster Qualiteten mell. Gud og Msker; men den Troende er dog ikke forarget, – lige modsat han udtaler F.)

X, 6 B 78 p. 84.

([Biskop Mynster] fortier ... eller han fortøner, at Chrstd. er Msker til F.)

X, 6 B 232 p. 379.

(At Christus fødes af en Jomfru ... [maatte ret være] Jødedommen ... til F.) XI, 1 A 184.

([Om Middelmaadigheden og F.]

XI, 2 A 1.

(hvor ofte har ikke ... En, der i Sandhed vilde det Sande, været foranlediget til at sige til ... Middelmaadighed[en] ... : Du er mig til F. [cf. Matth. 16,23]) XI, 2 A 1.

(„Fritænkeren“ ... opretholder den Side af det Christelige, hvorved det er til F.) XI, 2 A 267.

(Christus siger – hør det I Middelmaa-

dighedens Batailloner ... Du er mig en F.; thi Du sandser ikke hvad Guds er men hvad Mskens er [Luk. 22,32])

XI, 2 A 427 p. 420–421.

(den Art Jævning som er Chrsted er hverken mere eller mindre end til F.) XI, 2 A 427 p. 421.

(Da Apostelen Peder ... vilde holde Christus tilbage fra at ville offres ... svare Christus: viig bag mig Satan, Du er mig til F. [Matth. 16,23])

XI, 3 B 148 p. 237.

„At Definitionen paa Synd har Forargelsens Mulighed i sig; en almindelig Bemærkning om Forargelse“ se „Sygdommen til Døden“.

Forargelse, min (Jeg kunde maaskee reproducere min Barndoms Tragedie ... min F. paa det Religiøse i en Novelle kaldet: den gaadefulde Familie) IV A 144.

Forargelsens Anfægtelse ([det var] Troens Øre, der gennem F.s og Spottens A. hørte efter til at høre Troens Ord) IV C 1 p. 365.

Forargelsens Anstød (at Christus var og er Gud (her er F.s Hoved-A.))

VIII, 1 A 565 p. 263.

(At kunne see skarpt, at det Christelige er F.s A.: og saa dog at gaee ind paa Chrstd.: dette betvivler jeg nu mere forekommer) XI, 2 A 267.

Forargelsens Frastød (F.s F. hører med, thi ellers taber Chrstd. sin dialektiske Elevation) XI, 1 A 151 p. 115.

(F.s F. er N.T.s dialektiske Kjende)

XI, 1 A 151 p. 116.

Forargelsens Mellembestemmelse (Al denne Tale om Chrstd., der istedetfor ... at stille F.s M., passer Chrstd. ligefrem ... ind paa det naturlige Mske ... er dog Forræderie) IX A 322 p. 180.

Forargelsens Mulighed (F.s og Spottens M. beviser ikke [den hemmelighedsfulde] Viisdom, men Umuligheden, at den i dybere Forstand er opkommet i Dit Hjerte) IV C 1 p. 367.

(hvis Du frelst hviler i hiin [den hemmelighedsfulde] Viisdom, da havde jo F.s ... M. netop udtømt den mskelige Høimodighed) IV C 1 p. 367.

(hvorledes Christus selv paa de forskellige Punkter sætter F.s M. til ved Siden) VIII, 1 A 381 p. 168.

(En Præst er hvad han er ved Ordinationen. Her er F.s M.)

VIII, 1 A 434 p. 192.

([Matth. 26,31] Hvor ligger da F.s M.? Ganske simpelt: [Disciplene] maa enten mistvivle om at Christus er Den, han har sagt at være ... eller Han er det) VIII, 1 A 579 p. 269.

(F.s Mulighed i Forhold til Christo er maaskee bleven større i Christenheden ... end nogensinde) VIII, 1 A 585.

(Den guddommelige Myndighed er Categori, og her er ganske rigtigt ogsaa Mærket: F.s M.) VIII, 2 B 15 p. 66.

(nu er det at gaee glip af Chrstd. skeet just derved at man gaer glip af F.s M.) VIII, 2 B 40,1.

(Vee, Den, som anbefalede Chrstd. – ved at udelade F.s M.) VIII, 2 B 41,6.

(Christus [vidste] selv bedst ..., hvor F.s M. stak) IX A 176.

(Alt det med F.s M. er Noget ... som er mit Væsen ganske fremmed, stridende med ... Pointen i min tjenende Stilling i Forhold til Chrstd.) IX A 179.

(Dette om F.s M. ... kommer igjen paa et andet Sted i Læren om Synden, det bliver et Respekt-Udtryk for den ængstede Samvittigheds Kamp) IX A 244.

(Syndsbevidstheden stopper Munden paa mig, at jeg tiltrods for F.s M. vælger at troe) IX A 310 p. 173.

(Her [naar man føler sig kold, og langt borte fra Gud, da for Alt at komme til at tænke paa ham] ligger dog vel ... F.s M. saa bestemt som muligt)

IX A 322 p. 181.

(det der skal holde igjen er ikke Chrstd. men det at være Christen ... og saa F.s M.) IX A 413 p. 241.

([Om F.s M. og Syndens Bevidsthed med Hensyn til Fremstillingen af Chrstd.]) X, 1 A 133.

(F.s M. ligger i ..., at det Heitidelige skal være det Daglige) X, 1 A 547.

(F.s M. ... var Christus da ikke Kjer-

lighed – og hvorledes gik det Ham) X, 1 A 565.

(I Troen er F.s M. et ophævet Moment; men videre heller ikke) X, 1 A 604.

([Om F.s M. i „Indøv. i Chrstd.“]) X, 1 A 615.

(F.s M. – den Enkelte)

X, 2 A 389 p. 275–276.

(alt Christeligt ... er mærket af F.s M. som det Dialektiske) X, 2 A 389 p. 275.

(F.s M. er det dialektisk Afgjørende, er „Grændsen“ mellem Hedenskab, Jødedom – Chrstd.) X, 2 A 389 p. 275.

(F.s M. udsondrer og isolerer Enhver som Gjennemgang til det at blive Christen) X, 2 A 389 p. 276.

(F.s M. er uadskillelig fra enhver Bestemmelse af det Christelige)

X, 3 A 333 p. 241.

(naar F.s M. udvises for at befæste i Troen saa er det ægte christelig Forkyndelse af Chrstd.)

X, 3 A 333 p. 241–242.

(den F.s M. som [Gud-Mskets] Existents i Tjener Skikkelse er)

X, 3 A 413 p. 285.

(en hellig Skrift fordrer „Tro“, og derfor maa der være Uoverensstemmelser, at ... Troen [kan] blive et Valg, og F.s M. spænde Troen)

X, 3 A 702 p. 451.

(der maa ikke være den ligefremme Kjendelighed [hos Gud-Msket], men F.s M.) X, 3 A 702 p. 452.

([Om hvor i Chrstd. F.s M. ligger])

X, 4 A 212 p. 116.

(det Christelige er altid det Positive, der er kjendeligt paa det Negative ... Heri ligger F.s M.) X, 4 A 456.

(Det vil gjælde om [i Henseende til den christelige Dannelse og Cultur] at gjøre Chrstd.s Ueensartethed gjældende, at holde F.s M. aaben)

X, 5 A 89 p. 103–104.

([den Troende] udtaler F., men har bestandig F.s M. som negativ Bestemmelse) X, 6 B 78.

(Med Styrelsens guddommelige Skarpsynethed er Alt lagt til Rette for at udvise F.s M.) XI, 1 A 184.

(Kjendet paa sand Chrstd. er ... at den paa ethvert Punkt udviser F.s M.)

XI, 1 A 360 p. 278.

(Jødedommen er Optimisme – og nu kommer Chrstd., som er Pessimisme og udgiver sig for at være Opfyldelsen af Forjættelserne ... Her er F.s M. oplagt) XI, 1 A 360 p. 279.

(fordi alt Christeligt er i det Paradoxes Sphære, just derfor ligger F.s M. saa uendelig nær) XI, 2 A 182 p. 198.

(man maatte i en dybere Forstand siges at savne Kjendet „F.s M.“ [i Christenheden]) XI, 2 A 182 p. 198.

(F.s M.: at [det at være Christen er at være i Tilstand af at døe ... og saa lev i den Tilstand] skal være Guds Kjerlighed) XI, 2 A 422 p. 413.

(Chrstd. er sig bevidst, at den for at gøre Msket evigt saligt maa gøre ham timeligt ulykkelig (... deri stikker F.s M.)) XI, 3 B 57 p. 107.

„At Definitionen paa Synd har Forargelsens Mulighed i sig; en almindelig Bemærkning om Forargelse“ se „Sygdommen til Døden“.

Forargelsens Mærke (Disse to Bestemmelser [først den Tro, som troer, fordi den seer Mirakler, dernæst den, som troer uagtet der intet Mirakel skeer] ere Troens, og ... F.s M. ere der) VIII, 1 A 672.

(F.s M., at elske Gud ... [ogsaa] naar Modstanden just kommer fra Guds-Forholdet) X, 3 A 302.

Forargelsens Tegn (Jesus Christus er F.s T. og Troens Gjenstand)

IX A 57 p. 33; 59 p. 33.

„Forargelsen paa Paradoxet“ se „Philosophiske Smuler“.

Forargelses-Mulighed („F.s-M.“, der christeligt er Mellembestemmelsen i Forhold til det at blive Christen, gør ubetinget Mskene først ... „Enkelte“) X, 5 B 208 p. 392.

Forargende, det (det F. er: at et Mske har guddommelig Myndighed)

VIII, 2 B 15 p. 66.

Forargethed (Enhver sand Christi Efterfølger maa tilnærmelsesviis udtrykke

existentielt ..., at ... F. er uadskilleligt fra det at være Christen)

IX A 59 p. 33–34.

forbande (Det Forfærdelige med den Mand, der engang som lille Dreng, da han gik og vogtede Faaer ... paa en Høj stod op og forbandede Gud) VII, 1 A 5.

(Mskelig talt utaknemligt er Arbeidet: først at tvinge sig til Selvfornegtelse ... og saa hades, forbandes ... Dette er Chrstd.) X, 1 A 460 p. 294–295.

(Den, som forbander ønsker, at Ondt maa komme, Den, som straffer, vil, at Ondt skal forsvinde [cf. Luthers „En christelig Postille“]) X, 1 A 545.

Forbandelse (den F., der hviler over mig, aldrig at turde lade noget Mske ... knytte sig til mig) III A 161 p. 65.

forbarne sig (Forbilledet er paa een Gang Den, der uendelig dømmer Dig strengt – og tillige Den, der forbarmer sig over Dig) IX A 153.

(Denne hele Mske-Tilværelse er Gud imod, er et Affald fra ham ... og han vil nu paa een Gang ... forbarne sig over den, men han vil den ogsaa tillivs) XI, 2 A 163 p. 176.

(een Synsmaade ... finder det Guddommelige i just at forbarne sig over Alle ... en anden ... finder det Gudd. i, at cassere millionviis som Ingenting) XI, 2 A 350.

Forbarmelse (naar Reflexion ... for Gud uendelig trænger til Naade og F.: hvor bliver saa det Fortjenstlige?)

IX A 223 p. 120.

(dette Exempel [som Christus fremstillede] skal ydmyge os ... Naar vi da ydmyge os, saa er Christus idel F.) X, 1 A 279 p. 187.

([„Forbilledet“ som Fordringen] knuser Dig. Da forvandler „Forbilledet“ [sig] ... til Naaden og F.) X, 2 A 170.

(F. ... bestaaer nu i, at man ved at blive Christen udholder sit Helvede her paa Jorden og saa er evig frelst)

XI, 2 A 434 p. 428.

se ogsaa Guds Forbarmelse.

Forbarmende, den (Forbilledet skal fremstilles saa idealt, at Du ydmyget lærer

at flye til Forbilledet ... som til den F.) X, 2 A 157 p. 123.

Forbarmer (Forbilledet er Det, der ... ligesom knuser eller nedstyrtter Efterligner ... og saa er dog igjen Forbilledet selv F.) X, 2 A 47.

Forbedring (til al F. hører først og fremmest en ydmyg Erindren af sin Svaghed) VI A 35.

(Den sande Sorg over sin Synd er: F.) XI, 1 A 574.

Forbedringshus (Pastor Lind ... har fra tidligere Tid haft en Tilbejelighed ... til at betragte den ham omgivende Verden under Categoryen „F.“) VIII, 1 A 46.

Forbehold ([Om P. Hjorts Valg af Mynsters Ord: „uden F. og ganske“ til Motto paa sine „Numererte Blade om Danmarks politiske Tilstande“. Udg. af Severus]) XI, 1 A 531; XI, 2 A 309 p. 336. (Pointen i Mynsters Liv var: altid med F., altid til en vis Grad) XI, 1 A 531; XI, 2 A 309 p. 336.

(det Ord af Mynster „uden F. og ganske“ ... et complet Epigram over Misforholdet mellem Mynsters Søndag og Mandag) XI, 2 A 309 p. 336.

„En Forbemærkning“ se „Til Selvprøvelse Samtiden anbefalet“.

forbigangen ([Johannes Climacus] kunde ikke fatte, i hvilket Tidsmoment man blev sig selv saaledes forklaret, at man, skjøndt sig selv nærværende blev sig selv forbigangen) IV B 1 p. 124–125.

Forbigangenhed (den hegelske Philosophie lærer et Mske det Kunststykke: at anticipere sin egen F.) VII, 2 B 235 p. 216.

Forbigangent, et ([Om det at ville, at det, der er et Nærværende, i samme Moment skal vise sig ... som et F.]) IV B 1 p. 125. (i Forhold til et F. ... gjælder det dog: der er Naade, det er Dig i Troen paa Forsoningen tilgivet) X, 5 A 27 p. 32. (At behandle Chrstd. som Videnskab er at forvandle den til et F.) XI, 1 A 557 p. 423.

Forbigangne, det ([Om Forskjellen mellem den hedenske og den christelige Forstaaelse af det F.]) III A 214.

(hvad hjælper det Dig [at Du formoder, at Din Lidelse vil tage en Ende], naar Du blot vil stirre paa det F. og suge ny Sorg ud deraf) IV A 146.

([Om den indre Nødvendighed i det F. og i det Nærværende]) IV B 1 p. 125. ([Om en Nødvendighed i det F. og i det Tilkommende]) IV B 1 p. 125–126. ([Om Besvarelsen af Spørgsmaalet: Er det F. mere nødvendigt end det Tilkommende? m. H. t. det Spørgsmaal om det Mulige]) IV C 62 p. 397–398.

([Om det F.s Forandring som ikke er en Forandring til Nødvendighed, i Udarbeidelse til „Phil. Smuler“, „Mellemspil“]) V B 15,1 p. 76.

([Om Angest for det F. i Udarbeidelse til „Begr. Angest“, Caput IV, Indledningen]) V B 55,10.

([Om den Kunst at kunne trylle det F. til sig, i Udarbeidelse til „In vino veritas“, „Forerindring“]) V B 157 p. 271. (Hedenskab var det Nærværendes eller det F.s [Religion]) VIII, 1 A 305.

(I dybere Forstand kan ... Ingen lære af det F. ..., fordi det er det F. og altsaa kun at opfatte ved Phantasie) IX A 382 p. 224.

(Et Mske vil ... ikke blot behøve Naaden i Forhold til det F. ... behøver igjen „Naade“ i Forhold til den daarlige Brug [det] gjør af Naaden) X, 2 A 451 p. 321.

(saa let at sige om det F.: hvad der skal leve udødeligt i Sangen maa dø – men i levende Live ønsker man ... selv at være fri) X, 3 A 115 p. 89.

(man skulde [fra oven hvor der egentlig ikke blev regjeret] gjøre Gud en Indrømmelse for det F. – for saa ret at tage Tømmerne) X, 4 A 9.

(al historisk Viden, naar man ikke forstaaer ethisk at gjøre det F. nærværende saa det F. bliver lige saa dømmende for Nutiden som for Fremtiden, er demoraliserende) X, 4 A 381.

(i samme Øieblik [Christus] ... er Forsoneren for det F. ... er han „Forbilledet“ for det Tilkommende)

X, 5 A 44 p. 48.

(der er bestandigt ved Naaden Tilgivelse for det F., men ikke Fritagelse fra det Tilkommende) X, 5 A 68.

(rigtigt er det: Naaden paa første Sted, Naaden betræffende det Tilkommende, ikke blot betræffende det F.)

X, 5 A 96 p. 112.

([Om Naaden i Forhold til det F.])

X, 5 A 103 p. 116–117.

(Lad mig fortælle det F. korteligt, men i historisk Stil, altsaa som et Nærværende) X, 6 B 232 p. 373.

(Gud forandrer ikke sin Anskuelse af denne hele Tilværelse ... [thi] det længst F. er ham bestandigt nærværende) XI, 2 A 163 p. 176.

(under denne Belysning [Enten – Eller] maa ... eftersees ... Læren om Naaden, om den kan ... slaae af paa Fordringen for det Tilkommende eller kun tilgive det F.) XI, 3 B 57 p. 105–106.

„Er det Forbigangne mere vist end det Tilkommende“ se „Philosophiske Smuler“.

Forbilledde (Naar jeg betragter Christi Død, da er dette Syn (som F. betragtet) lidet opbyggeligt) VIII, 1 A 83.

(Christus er væsentligen F., altsaa skulle vi ligne ham, ikke blot have Gavn af ham) VIII, 1 A 303.

(Christus er i Sandhed F., men derfor ogsaa det evig Anstrengende i Det at være Mske) IX A 101.

(Ved at blive samtidig med Christus (F.) opdager Du just, at Du aldeles ikke ligner det) IX A 153.

(F. er paa een Gang Den, der uendelig dømmer Dig strengt – og tillige Den, der forbarmer sig over Dig) IX A 153.

(F. lærer, at ogsaa dette hører med til christelig Lidelse at Gud slipper Dig, just i den tungeste Lidelse)

IX A 283 p. 159.

(F. skaanede ikke sig selv ... han henstillede Alt til Gud) IX A 323 p. 182.

(Chrstd. siger: Du skal elske Mskene ... stræb at ligne Dit F. Saa vil det, i Forhold til som det lykkes Dig at ligne dette F., gaee Dig som det gik ham)

IX A 325 p. 183.

(at det er nødvendigt og uundgaeligt

[indtil det Sidste at lide Mishandling], viser ... F.) IX A 325 p. 183.

(jeg siger ikke at et Mske skal bilde sig ind at være Christus, men Enhver skal have ham til sit F.) IX A 455 p. 260. ([Om hvad F. lærer med Hensyn til „den mskelige Medlidenheds“ Anfægtelse])

X, 1 A 72 p. 55.

([Om Christus som F. i Forhold til Christus som Forsoner])

X, 1 A 132 p. 99; 134; X, 4 A 491 p. 311; 499 p. 320; 521 p. 342; X, 5 A 23 p. 29; 44 p. 48; 45; X, 6 B 240 p. 402–403; 241.

(mens [Christus] levede, havde Han selv den Opgave at udtrykke F. ... Men efter sin Død kan han tillige hjælpe den Christne) X, 1 A 132 p. 99.

([Om Middelalderens Opfattelse af Christus som F.])

X, 1 A 132 p. 99; X, 2 A 47; 207 p. 160.

(Luther bekæmpede egentlig det med altfor ivrigt og glødende at ville gøre Christus blot til F.) X, 1 A 132 p. 99.

(F. er tillige noget Andet: er Forsoneren, hvem vi ikke kunne ligne, som blot kan hjælpe os) X, 1 A 132 p. 99.

([Om et blot mskeligt F. i Forhold til Christus som F.]) X, 1 A 134.

(Da Middelalderen var løbet mere og mere vild i at accentuere ... at [Christus] er F.: som kom Luther og accentuerede ... at han er en Gave)

X, 1 A 154 p. 113; X, 2 A 30*.

(Det der skal frem [i vor Tid] er den Side af Christus, at han er F.)

X, 1 A 154 p. 114.

(Verdens Freiser ... blev bespottet, bespyttet o: s: v: ... er det ikke gaaet [alle sande Christne] lige saa beviser det blot, at de ikke vare Christne, thi F. afgjør Alt) X, 1 A 190 p. 136.

(at F. kaldes et „Lam“, allerede dette er det naturlige Mske til Forargelse)

X, 1 A 204.

(Gud vil vel passe paa mig, at jeg ikke forvildes ved altfor ensidigt at stirre paa Christus som F.) X, 1 A 246.

(Christus som F. ... er det dialektiske Moment i Forhold til det næste Christus som Gave) X, 1 A 246.

(hver Gang vi skulde stræbe: saa er [Christus] F., snuble vi ... saa er han Kjerligheden der hjælper os ..., og saa er han igjen F.)

X, 1 A 279 p. 187; X, 2 A 47.

(fordi [Christus er „F.“] absolut, er han tillige det F., som kun kan naaes ved F.s egen Hjælp) X, 1 A 279 p. 187.

(I Christus som F. er hvad vi Mske maatte kalde det Intellectuelle aldeles ikke fremtrædende) X, 1 A 673.

(Christus som Exempel skal skruer Prisen saa frygteligt op, at just F. lærer Mskene at henfiye til Naaden) X, 2 A 30.

(F. ere anonyme ...: „Tolderen“, „Synderinden“ ... Det anonyme F. nædsager En ... til at tænke paa sig selv) X, 2 A 36.

([Christus] er F., maa derfor blive usynlig, at Efterfølgeren kan ligne ham) X, 2 A 40.

(Hvad jeg pleier at sige om at bruge F. til at prædike Mskene synder og sammen, at de tye til Naaden) X, 2 A 47.

(Læren om F. omfatter rigtigt forstaaet Alt) X, 2 A 47.

(F. skal fremstilles saa idealt, at Du derved ydmyget lærer at flye til F. ... som til den Forbarmende)

X, 2 A 157 p. 123.

(Hvad der staaer i Gal. 2 ... svarer ganske til den Fremstilling, jeg pleier at give af „F.s“ Forhold) X, 2 A 170. („F.“ skal fremstilles som Fordringen, og saa knuser det Dig. Da forvandler „F.“ [sig] ... til Naaden og Forbarmelsen) X, 2 A 170.

(Du er ved F. død fra F.) X, 2 A 170.

([Om Forholdet mellem F., Troen og Christus som Gave]) X, 2 A 207 p. 160.

(Evangeliet lærer os ... hvorfra vi skulle tage Kraften til at gjøre, hvad vi skal gjøre. Imidlertid kommer saa dog Læren om F. igjen) X, 2 A 219 p. 166.

(Christus som F. udtrykker det ...: absolut at holde sig til Gud i Alt) X, 2 A 317 p. 228.

([Luk. 24,28] er som en billedlig Betegnelse af Christi Forhold qua F. til den Troende) X, 2 A 347.

(det er Christus som F. der nu dialektisk skal drages frem, fordi det Dialektiske (Christus som Gave) ... er blevet taget forfængeligt) X, 2 A 361.

(Christus som F. er endnu ... den potenserede Lov) X, 2 A 451 p. 321.

([den Hellig-Aand er] Trøsteren ogsaa i denne Henseende at Christus som F. er en Fordring, til hvilket dog intet Mske svarer) X, 2 A 451 p. 321.

([Christi] Liv har ... den dobbelte Side: han er F. – saa døer han, og nu forvandler han sig, han bliver for evigt „Naaden“) X, 2 A 451 p. 321–322.

(Gud har aldrig fremstillet sig selv som F.) X, 3 A 276 p. 204.

([Om F.s Betydning for den Frommes Forhold]) X, 3 A 276 p. 204–205.

(man anbringer Christus som ... Naaden. Men Christus er tillige F. Idet jeg da forholder mig til Christus ... forpligter jeg mig til Efterfølgelse) X, 3 A 276 p. 204–205.

([Efterfølgelse] vil sige en Stræben efter mit Livs Conformitet med F. ... Og Lidelsen vil ogsaa nok komme)

X, 3 A 276 p. 205; 277.

(Samtidigheden med [Christus] var jo den Tid, i hvilken F. udfoldede sig, som altsaa først endes med hans Død)

X, 3 A 276 p. 205.

(„Naaden“ ... erhvervedes ved F.s Lidelse og Død) X, 3 A 276 p. 205.

([Hvis Chrstd. ikke medfører Lidelse], saa er F. ... en Usandhed. Enten saaledes, at F. kun har udtrykt noget Tilfældigt ... eller, at der burde være flere F.) X, 3 A 283 p. 209.

(i saa Fald [der er flere F.] er jo „F.“ usandt, thi der er kun eet)

X, 3 A 283 p. 209.

(der fordres ogsaa (hvad der især svarer til, at der er et „F.“ ...) at handle christeligt) X, 3 A 283 p. 210.

(Man forvandler Forholdet som var Gud en mægtig Fyrste, Christus den mægtige ... Hofmand ... Men denne Hofmand giver sig jo ikke ud for F. – jeg benytter blot hans Indflydelse) X, 3 A 317.

(vistnok Formastelse, naar man i ældre

Tid turde forsøge sig i at ville ligne F.) X, 3 A 331.

(Saa længe ... F. gik og stod herpaa Jorden: var Tilværelsen som sprenget ... Nu indtræder Forandringen: F. vendes saaledes, at ... dets Forsonings-Død ... fremhæves) X, 3 A 409 p. 282.

([Paulus] bortdrager Opmærksomheden fra Efterfølgelsen og fæster den afgjørende paa F.s Forsonings Død) X, 3 A 409 p. 282.

([Om Christenhedens Opfattelse af Christus som F.]) X, 3 A 447.

(Christus som F. hører endnu med til Lovens Forkyndelse) X, 3 A 615.

(Christi eget Liv som F. var ... Lovens Opfyldelse ... ved at opfylde Loven løskjøbte han os fra Loven til Naaden) X, 3 A 615.

(Først var Christus F. Saa afskaffede man denne Side ... Saa kom de deriverede F. ... [saa] forvandlede man dem til Forbedere) X, 3 A 750.

(Tænk et Mske ... overordentlig begavet ... bliver en verdenshistorisk Figur har Alt hvad der mskelig talt kan imponere – og tænk naar han [paa Dommens Dag] skal sammenholdes med F.!) X, 3 A 779.

(Man kan ogsaa for meget opfatte Christus saaledes som F., at han nu [efter sin Død] ... ikke tænker paa de Andre) X, 4 A 131

(Christus som F.) X, 4 A 148 p. 85–86.

(Tag „F.“! Tænk nu ... at han, den Retfærdige, maa lide alt Dette; men Eet vil Du mene staaer ... fast, at Gud ikke forlader ham. Men ogsaa det skeer) X, 4 A 273.

(tilsidst forlader Gud ogsaa den Christne; det viser F.) X, 4 A 293.

(Jeg kan kun komme saa langt ud, at jeg bruger „F.“ til Ydmygelse, ikke til Efterfølgelse) X, 4 A 293.

([For en Christen i forflygtiget Forstand] er Christus ... ikke i strengere Forstand „F.“, uden i Retning af Ydmygelse til Inderliggjørelse) X, 4 A 296 p. 163.

(er der saa En, hvem F. ikke røre saa stærkt ... [men] idetmindste ikke vil

gjøre F.s Lidelser i Penge ... det er nok, ogsaa han kommer til at lide dog Noget) X, 4 A 321 p. 182.

(Først afskaffer man Gud-Msket som „F.“ ... Saa afskaffede man Apostelen ... Saa afskaffede man [Sandheds-Vidnet] ... tilsidst er F. en Næringsdri-vende) X, 4 A 340 p. 197.

(Ved Hjælp af [en afgjørende Handling] vil Dit Liv komme i Collision ... og Du vil ... behøve Chrstd. baade som F. og som Naaden) X, 4 A 349 p. 202.

(i Protestantismen er (ved at afskaffe Efterfølgelsen ...) omtrent naaet, at Christus ikke er Idealet, F. ... men Idee) X, 4 A 354 p. 206.

(Naar Christus er F., naar hver Enkelt skal stræbe – det er Lidelse at skulle stræbe her) X, 4 A 354 p. 206.

(at der er et F., som er Lovens Opfyldelse og som vi skulle efterfølge: dette er en heel kvalitativ Skærpelse) X, 4 A 366.

(„Efterfølgelsen“ er følgende F. at ville vidne for Sandhed mod Usandhed men uden at søge ... Bistand hos nogen-somhelst sandselig Magt) X, 4 A 366. (Ingen kan tjene to Herrer ... [The-maet skal være: Christus som F.]) X, 4 A 410 p. 250.

(det ... om Christus som F., og om „Efterfølgelsen“ ... maa drages frem, for at bringe Mening og lidt Disciplin ind i „Christenheden“) X, 4 A 410 p. 251.

(Luther ordnede det rigtigt saaledes: Christus er Gave – dertil svarer Tro. Dernæst er han F. – dertil svarer Efterfølgelse) X, 4 A 459.

(uagtet ... det er „Efterfølgelsen“, der skal drages frem ... Saa skal ... ikke Sagen vendes saaledes, som blev Christus blot F., ikke Forsoner) X, 4 A 491 p. 311.

(I samme Øieblik [Christus] døer, sættes Chrstd. over i Mskets Interesse. „Apostelen“ forandrer F. væsentligen til Forsoneren) X, 4 A 499 p. 320.

(Man tager Christus blot som „For-

soner" og udelader aldeles Bestemmelsen: F.) X, 4 A 521 p. 342.

(Er det Guds Mening med Chrstd., ved F. ... blot at ydmyge Msket, og ved „Naaden“ at trøste ham ...?)

X, 4 A 639 p. 454.

([at Gud] kun ikke [ville] taale Eet, den frygtelige Formastelse af Msket at ville ligne F. Er dette Meningen med Chrstd.?) X, 4 A 639 p. 454.

(det Gud i uendelig Kjerlighed vil med Msket, er ... at det først bliver Lidelse ... derfor opfandt vi, at den sande Tilbedelse var ikke at formaste sig til at ville ligne F.) X, 4 A 639 p. 455.

(F. – Naaden. Det er en Fordoblelse, paa een Gang blev det af Gud sat ind) X, 5 A 9.

(En tidlang valgte [Msket] F. – og kastede saa Naaden bort ... Saa forandrede Msket sig – og nu udelod han F., men stjal „Naaden“) X, 5 A 9.

(Saa kommer Midleren [Guds Søn]. Den Midler er tillige F.)

X, 5 A 23 p. 28.

([Om Forholdet mellem den elskelige Ungdommelighed og F.s Ophøiethed]) X, 5 A 23 p. 28–30.

([Om Forholdet mellem det Mske, der er naaet til et vist Punkt af Modenhed, og F.s Ophøiethed]) X, 5 A 23 p. 29. (F. viser igjen fra sig ... til „Aanden“) X, 5 A 23 p. 29.

(i samme Øieblik [Christus] ... er Forsoneren for det Forbigangne ... er han „F.“ for det Tilkommende)

X, 5 A 44 p. 48.

(Christus som F. – Apostelen som F. – Naaden – At dog den christelige Fordring skal forkyndes)

X, 5 A 88 p. 100–103.

(Der er ... i Luther ... et Fremskridt betræffende den Naivitet, at et almindeligt Mske ... udenvidere kan have Gud-Msket til F.) X, 5 A 96 p. 112.

(Til Grund for de første Christnes Stræben laae en naiv Forestilling om virkelig at kunne naae F.) X, 5 A 96 p. 113.

(i den ældre Tid [var] al Opfattelse af det Christelige ... hvilende i den Naivi-

tet, at et almindeligt Mske kan udenvidere have Gud-Msket til F.)

X, 5 A 103 p. 117.

([Om Forstaaelsen af F. i Catholicismen og i Protestantismen]) X, 5 A 139.

(Vistnok er nemlig Jesus Christus selv F. ... Men Christus er tillige meget mere end F., han er Troens Gjenstand) X, 5 B 107 p. 290.

(Ved det ideale Billede af en Christen forstaaer jeg deels en Slags mskelig Interpretation i Forhold til Christus som F.) X, 5 B 107 p. 291.

(Chrstus er F.; men som F. skruer han Fordringen endnu høiere op end Loven) X, 6 B 241.

([Om Christus som F., Frelseren og Forsoneren]) X, 6 B 241.

(Gud-Msket er F., der naturligviis ikke lever mere end een Gang)

XI, 1 A 22 p. 20.

(Gud-Msket er F. Chrstd. er saa Tilværelsens Examination)

XI, 1 A 22 p. 20.

(er dette Chrstd.: At være Christen er at være i Slægt med Gud ... saa er F. og Efterfølgelsen ogsaa Charakteristisk) XI, 1 A 27.

(I N.T. er Maalestokken for det at være Mske denne: N.T. indeholder Fordringen, Gud-Msket F.) XI, 1 A 130 p. 90. („F.“, det eneste, Verdens Frelser ... begynder med at de ville gjøre ham til Konge; men det vil han ikke, han vil – korsfæstes) XI, 1 A 144 p. 106.

(Christus kommer til Verden som F. ideligt indskærpende: følger mig efter) XI, 1 A 158.

(Snart vendte man Forholdet om man foretrak at tilbede F.) XI, 1 A 158.

(man fik det ... i Protestantismen gjort til Formastelse at ville ligne F. – F. er kun F.) XI, 1 A 158.

(Dette Ord [Matth. 27,46] er betegnende, at F. ikke ligger i: Stoicisme) XI, 1 A 285.

(Apostelen ... bortvender deelviis Opmærksomheden fra [Christus] som F. og dets Ubetingethed) XI, 1 A 391 p. 300.

(Tænk et uhyre Jernbane-Tog – men

Locomotivet er længst løbet fra det. Saaledes er Christenheden. Idealet, F., var Locomotivet) XI, 1 A 396.

(Chrstd. i N.T. hviler i den Forestilling at Martyriet har Værd i og for sig ubetinget Værd, saaledes udviser F. det ogsaa) XI, 1 A 462 p. 358.

(I Jødedom forholder Gud sig til „Folk“. Fremskridtet er at forholde sig til Individ; Christus er jo F.) XI, 1 A 490.

([Om F. og om Protestantismens Forstaaelse af F.]) XI, 1 A 550 p. 415–416.

([Om at F. maa baade ligge foran og bag ved]) XI, 1 A 586.

(Christus er F., hans Liv Evighedens Examen) XI, 1 A 588.

(F.s Liv viser efter den frygteligste Maalestok, hvad det har at betyde at indlade sig med Gud, at blive ham tro) XI, 2 A 156.

([Om den officielle Chrstd.s Forkyndelses Formastelse set i Forhold til dens Forstaaelse af F.]) XI, 2 A 197.

(Chrstd. fordrer Efterfølgelse. Men han er ogsaa F. i Retning af det Almeensmskelige) XI, 2 A 358.

(Det blev forkyndt, at Gud er Kjerlighed; det blev viist, hvad det er at elske Gud (F.)) XI, 2 A 389 p. 382.

(Hvad det er at være Christen, viser F., at det er Lidelse fra først til sidst endog den, at være forladt af Gud)

XI, 2 A 434 p. 428.

(„F.“ lærer og udtrykker eenlig Stand) XI, 3 B 175 p. 288.

(for Apostelen i Forhold til dette Msketal „Christne“ [er] Guds Villie, hans Ord, F. ikke mere ubetinget afgjørende for hvad Chrstd. er) XI, 3 B 175 p. 288.

(N.T.s Christendom ... er: Efterfølgelse af F. i Prøvens Tid Evighedens Regnskab imøde) XI, 3 B 182 p. 302.

(Sandheden med det christelige Ideal er: det har været til, Christus har jo levet, F. er viist) XI, 3 B 197 p. 326.

„Christus som Forbillede eller Ingen kan tjene to Herre“ se „Dømmer selv! Til Selvprøvelse Samtiden anbefalet“.

Forbillede, christeligt (det Himmelraabende skete ... da man vovede fra Prædike-

stolen, Menigheden til Efterlevelse, at fremstille Biskop Mynster som christeligt F.) XI, 3 B 99 p. 159.

Forbillede, deriveret (ogsaa dette [de deriverede F.] var for anstrengende ... man forvandle dem til Forbedere [cf. Neanders „Der heilige Johannes Chrysostomus und die Kirche ...“]) X, 3 A 750. (i de deriverede F. see vi ..., at saa i det meest piinte Afsnit af deres Liv, saa kommer der et Øieblik hvor de føle sig forladte af Gud) X, 4 A 273.

Forbillede, menneskeligt ([Om et blot mskeligt F. i Forhold til Christus som F.]) X, 1 A 134.

Forbillede, religiøst (idet jeg [Quidam] vil gribe efter de religiøse F. kommer min uhyre filosofiske Tvivl) V B 97,16. (beslattede ... at frede om Job som et religiøst F. ogsaa for Den, der ikke er forsøgt i Lidenskabernes Yderste [i Tryk-Manuscript til „Henblik til en samtidig Stræben i dansk Litteratur“]) VI B 98,52.

(De religiøse F. ere ofte saa abstrakte; man seer dem ikke forsøgte i de almindelige mskelige Lidelser) VIII, 1 A 335. ([Om Vanskeligheden naar en Mand der skal være Guds udvalgte Redskab fremstilles som F.]) X, 2 A 578*.

(Jeg er ... fordybet i de religiøse F., hvis Kjende er at lide)

X, 2 A 621 p. 445.

(Afstanden fra F. i Christenheden)

X, 3 A 102*.

(Abraham er et evigt F. paa den Religiøse) X, 3 A 114*.

(Alle F. vise, at jo mere et Mske indlader sig med Gud, jo, mskelig talt, ulykkeligere ... bliver han)

X, 4 A 273*.

([„F.“ udtrykke] At Undergangen er at seire) X, 4 A 291 p. 157*.

(Den, der blot nogenledes drev det til „først at søge Guds Rige“ han naaer ikke at faae et Levebrød ... hvad ogsaa alle F. udtrykke) X, 4 A 291 p. 158*.

(Først afskaffer man Gud-Msket som „F.“ ... Saa afskaffede man Apostelen ... Saa afskaffede man [Sandheds-Vid-

net] ... tilsidst er F. en Næringsdri-
vende) X, 4 A 340 p. 197*.

(vi beskubbe F., at vi da ikke idetmind-
ste taknemligen mindes deres Lidelser)
X, 4 A 520 p. 341*.

(der ligger noget Mskeligt deri ... naar
jeg vil have mit Liv i Nydelse ... og
jeg dog vil forholde mig til F. ..., at
jeg saa vil forvandle F. til en Slags For-
sonere) X, 4 A 521 p. 342*.

(jeg er blevet mere og mere opmærksom
paa, at alle De, hvilke Gud virkelig har
elsket, F. ... maatte lide i denne Ver-
den) X, 5 A 72 p. 76-78*.

(Christus som F. - Apostelen som F. -
Naaden - At dog den christelige For-
dring skal forkyndes)

X, 5 A 88 p. 100-103*.

(just det hører med til det Paradoxe, at
F. ere det Irregulære - og dog synes i
det at være F. at ligge det, at Andre
skulde bøie deres Liv derefter)

X, 5 A 88 p. 101*.

(at en Kvinde fremstilles som F., skal
ikke forstyrre [i Udarbejdelse til „En
opb. Tale“, Indledning]) X, 5 B 115,3*.
(Om alle F. vil det gjælde at de ... af
de Samtidige blive ynkede som de ulyk-
saligste af Alle. Saa seirer de - efter
deres Død) XI, 1 A 41*.

(Præsten kommer ... let i Forlegenhed
med det, at der i Samtidighed slet Ingen
saadanne Christne ere, som man kunne
vise paa som F.) XI, 1 A 106*.

(Da opfandt de protestantiske Præster
dette: ... i skjult Inderlighed ere vi alle
sande Christne, alle F.) XI, 1 A 106*.
(Msket er kun villig til Eet: at tilbøde F.)
XI, 1 A 158*.

(Idealerne, F. ... med Evighedens Uro,
med Martyriets Lidenskab ... haste de
ud af denne skide Verden --- og Chri-
stenheden!) XI, 1 A 397*.

(Det var F. som igjen skulle anbringes,
gjøres kjendelige, hvad kun lader sig
gøre ved: enten - eller)

XI, 1 A 476 p. 371*.

Forbilledligt (at Christus blev ihjelslagen
er ikke ligefrem F. for et Mske) X, 5 A 87.

Forbittrelse (Jeg føler slet ingen F. ved

Tanken om al den Forhaanelse jeg har
lidt) IX A 64 p. 36.

([Om Forskjellen mellem F. mod Chri-
stus og mod Socrates]) X, 4 A 506.

(aldrig er mskelig F. saa stor som i For-
hold til Besiddelsen af Det, hvilket man
ligesaa godt selv kunne have) X, 5 A 74.

Forbittrende, det (Barnet har aldeles ikke
Forstand paa eller Anelse om det F.,
som Jordlivets Bekymringer kunne have)
VIII, 1 A 660 p. 313.

(Sees [der] - forsaavidt man lider af
Msker - paa dem, som volde En Lidelsen,
saa faaer Lidelsen sit F. til Smerten)

XI, 1 A 203.

(for mig er bestandigt det meest F. Tan-
ken om disse forbandede Docenter)

XI, 1 A 203.

forbryde (min Opgave ... var mig et i al
Ydmyghed fromt Forsøg paa at gjøre
noget Godt til Vederlag for hvad jeg har
forbrudt) VII, 1 A 126 p. 68.

(min Forfatter-Arbeiden, min Redebon-
hed til at lystre [Guds] Vink, til at offre
ethvert jordisk ... Hensyn, vil formilde
mig selv Indtrykket af hvad jeg person-
ligt har forbrudt) VIII, 1 A 250 p. 120.
(O, at jeg dog over al denne Vigtighed
med at lide for en god Sag, at udlees
... ikke glemmer det langt Vigtigere:
hvad jeg personligt forbrød)

VIII, 1 A 451.

(Hvad jeg personligt har forbrudt ...
er noget Andet; men qua Tænker og i
min Virksomhed har jeg mskelig ...
ubetinget, evigt Ret) VIII, 1 A 501.

(Mit eneste Ønske var allerede ... den
Gang [først] jeg begyndte paa „Enten -
Eller“]: om muligt ... at gjøre dog no-
get Godt til Vederlag for hvad jeg per-
sonligt havde forbrudt) IX A 227 p. 124.

(Tanken om, hvad jeg personligt for-
brød, og Haabet om muligt at gjøre
noget Godt til Vederlag, har været hos
mig) X, 2 A 104 p. 79.

(personligt har jeg forbrudt ... saa me-
get, at jeg har været tilbøilig til at ønske
at turde betragte min Forfatter-Exi-
stents ... som et Smule Vederlag)

X, 5 B 18 p. 224.

(for om muligt at gjøre lidt Godt til Vederlag for hvad jeg personligt forbrød ... forstaaer [jeg] mig i, at gjøre Poenitentse ved i Sandhedens Tjeneste at bringe Offere) X, 6 B 115.

Forbrydelse (Fader [sagde] med megen Alvor ... „der gives F., som man kun kan bekjæmpe under Guds Bistand“) II A 20.

(Paa dette Punkt ligger mit Livs Paradox, mod Gud har jeg altid Uret, men er det en F. mod Msker?) IV A 73.

(Det er saa rørende om Søndagen at prædike over, at Christus omgikkes Syndere og Toldere – men om Mandagen er det en F. blot at tale med den simple Mand) VIII, 1 A 314.

(min Forfatter-Virksomheds Realitet er naturligviis nu Nul ... bliver snart en F.) VIII, 1 A 669.

(Rædsomme Tvetydighed, at hvad der er en Velgjerning [at udtrykke Foragt for offentlig Mening], at det paa Grund af Forholdenes Charakterløshed, kan blive anset for en F.)

VIII, 2 B 185 p. 289.

(jeg vil til mine øvrige F. mod Danmark føie denne fortsatte: med enhver Opoffrelse at ville aabne de Danskes Øine, for hvad der maa blive Landets Undergang) VIII, 2 B 185 p. 291.

(den F., som Mskene ansee for den største og straffe grusomst: den ikke at være som de Andre) IX A 80 p. 43.

(enhver F. tilgives af Mskene, kun ikke den efter deres Begreb umskelige – at være Mske) IX A 80 p. 44.

(Der gives F., som Politiet ikke har med at gjøre. Saadanne ere Bagvaskelse, Bagtalelse, Piatten o: s: v:) X, 1 A 231.

(elsker Du virkelig for Alvor Gud og Din Næste ... Du bliver i [Mskenes] Øine en F., farligere end nogen anden, fordi Du ... forstyrrer Tilværelsen) X, 2 A 100 p. 75–76.

(er det blevet en F., at jeg er Forfatter?) X, 2 A 124 p. 95.

(Det Interessante – og F., en Reduplication i det at være Forbryder)

X, 4 A 214 p. 117–119; 215; 216.

(det er nok den F. som vi i Millionviis forskyldte mod Gud, at vi ere feige og usle nok til ikke at turde tage ham paa Ordet) XI, 1 A 65 p. 49.

(de store F. gjøre Forholdet [til Mskene] muligere end Middelmaadighed, thi store F. isolerer) XI, 1 A 516 p. 392. (Om da En blev Christen, selv døde ugift, han er jo dog en Forbryder, thi hans Tilværelse ved Forplantning var en F.) XI, 2 A 163 p. 177.

(Præsternes F. mod Mskene)

XI, 2 A 391 p. 384–385.

(hidtil har Ingen anet, at dette Hele med „Chrsthed“ er en Criminal-F.; denne Opdagelse er min) XI, 2 A 391 p. 385.

(For Gud er dette den ... utilgiveligste F.: løgnagtigt at udgive sig for at være Christen, skjøndt man er Intet mindre) XI, 2 A 391 p. 385.

(denne F. [løgnagtigt at udgive sig for at være Christen] har Chrstd. ingen Tilgivelse for. Det er: Majestæts-F.)

XI, 2 A 391 p. 385.

(F. ligger i at man har givet Chrstd. en løgnagtig Udbredthed, skaffet Alle til at være Christne) XI, 2 A 392 p. 385.

(at skaffe usle Tilhængere, Navne Tilhængere er just i Forhold til „Aand“ F.) XI, 2 A 392 p. 386.

(Hiin Bedrift [at sætte Børn i Verden] er, christeligt, en F. ... og det Lumpne ved denne F. igjen, at de Paagældende ikke selv kommer til at lide for den)

XI, 2 A 420 p. 411.

(der eksisterer, i Retning af Omfang og Størrelse, aldeles ingen Analogie til de F., som praktiseres paa det religiøse Gebeet) XI, 2 A 437 p. 435–436.

(Ved en F. er jeg blevet til, jeg er blevet til mod Guds Villie) XI, 2 A 439 p. 439.

(at deeltage [i den officielle Gudsdyrkelse] er F., og just den Art F. som sidst tilgives i Evigheden: Majestæts-F. mod Chrstd.) XI, 3 B 226,7 p. 369.

Forbryder (Lad os tænke ... at Physiologien ... kunde forklare [den største] F.: at det Hele var Naturnødvendighed ... hvilken Rædsel ved denne Frikjendelse ... i Sammenligning med Chrstd.s

Dom over ham) VII, 1 A 182 p. 121. (der raabes ... leve Barrabas ... : Christus er ikke blot en F., men han er i den Grad F. at Barrabas er Helgenen [i Udarbejdelse til „Salig Den, som ikke forarges paa mig“]) IX B 50,10. (maaskee [er] ingen Forandring for en F. saa opmuntrende til at blive redelig, som just den fra: F. – til Politie)

X, 3 A 728.

(Det er for mange F. ogsaa en Slags Trang til det eventyrlige, der ... holder dem paa Forbryderbanen) X, 3 A 728.

(Det er langt vanskeligere for en F. at bevares, naar han ... skal gaee til en simpel borgerlig Beskæftigelse ... end naar han kan ... blive Politie)

X, 3 A 728.

(En F., der, naar det bydes ham at kunne blive Politie – ikke bliver redelig – han bliver det neppe) X, 3 A 728.

(Det Interessante – og Forbrydelse, en Reduplication i det at være F.)

X, 4 A 214 p. 117–119; 215; 216.

(Ingen [er] let bevægeligere til Graad end en F., det er Stemning, som Ingen-ting betyder) X, 4 A 215.

(En F. betragter sit Forhold lige overfor Inquisitor som objektivt, enhver Løgn er tilladt ... det er paa en Maade paa Embedsvegne) X, 4 A 379 p. 226.

(F. gjør ... Forskel mellem det Personlige og det Upersonlige, det Objektive, det ... paa Embedsvegne)

X, 4 A 379 p. 226.

(Om da En blev Christen, selv døde ugift, han er jo dog en F., thi hans Tilværelse ved Forplantning var en Forbrydelse) XI, 2 A 163 p. 177.

(Det der beskæftiger „Msket“ er ... at komme bort fra den Guds criminalistiske Betragtning, at [Verden] ... for ham er en F. Tilværelse) XI, 2 A 163 p. 176.

Forbryder-Etablisement (hele dette F.-E. som er denne Mske-Tilværelse)

XI, 2 A 420 p. 411.

Forbryder-Verden (Enhver, der vil forstaae Mske-Livet i det Hele [gør] bedst i at studere F.-V. – der er Analogien)

XI, 1 A 243.

Forchhammer, Peter W. ([„Die Athener und Sokrates, die Gesetzlichen und der Revolutionär“]) III B 30 p. 121.

Fordeel (da man jo veed, at man kan faae Gud gratis i Tale, saa maa man ellers see at have lidt Fordeel deraf)

V B 115,9.

(jeg har især vaaget over ..., at jeg fremfor Alt ikke tjente Ideen og Sandheden saaledes, at jeg fik jordisk og timelig F. deraf) VII, 1 A 126 p. 68.

(Dersom ... Beviset for at man har tjent Sandheden er hvad F. man har haft af den ... da har jeg aldrig tjent Sandheden!) VII, 1 B 88 p. 295.

(Hvad er det Forfatter-Stolthed, ene fæstet i Sandhedens Tjeneste, formaaer? Jordisk og timelig Fordeel)

VII, 1 B 92 p. 304.

(At nu M. Eiríksson kun kan skade mig ved sin taabelige Anerkendelse, og at jeg ved at protestere maatte have Fordeel, skal jeg nu oplyse ...)

VII, 1 B 92 p. 305–306.

(Man kan nu engang ikke have verdslig F. af Christus) VIII, 1 A 428.

(den Tanke at skulle tabe mere og mere ... at skulle forsage F. som bydes ...: det faaer man Ingen til at gaee ind paa) VIII, 1 A 507.

(ingen jordisk F. kan vindes og indcasseres, uden at bedærve Foretagendet selv) VIII, 1 A 507.

(Middelmaadighed og endelig Klogskab paa jordisk F. forgudes, og det ansees som noget usædeligt, ikke at have jordisk F. af en Stræben [i Danmark])

IX A 134 p. 65.

(Verden vil altid have to F.: først at skulke sig fra Uleiligheden og saa tillige at beundres derfor) IX A 139.

(Den Viisdom bestandigt at gjøre som „de Andre“ ... bringer altid jordisk F. og Anseelse) IX A 143.

(naar Andre vitterligt blot søge jordiske F. ... saa siger jeg: nei, det gjør jeg dog ikke, jeg er dog saaledes bedre)

IX A 476.

(at jeg har givet Afkald paa alle saadanne F. [at reise paa Recreation, at søge Em-

bede etc.], kan man ikke forstaae) X, 1 A 57.

([Om Dobbelt-Løgnen] at gjøre sig jordisk F. ved Sandheds-Meddelelse ... og at dette at gjøre sig saaledes F. skal være Alvoren) X, 1 A 178.

([jeg] er blevet anseet for en Særling ... fordi jeg ingen jordisk F. har havt [som Forfatter]) X, 1 A 280 p. 190.

([Om Chrstd.s Forkyndelse og jordisk F.])

X, 2 A 154; XI, 2 A 298 p. 299-300; 299 p. 309.

(jeg vil ikke have det blandet, om det er for min egen F., eller for Sandheden jeg arbejder) X, 2 A 425 p. 302.

(Det er en forhærdet Blødagtighed: selv vil man forkynde det Christelige saaledes, at det skaffer En alle jordiske F.) X, 2 A 444.

(Alt, hvad der ... gjør Fordring paa at være Idee-Tjeneste ... skal som saadan holdes ... uberørt af Forbindelse med endelig F.) X, 2 A 474.

(jeg fordybede mig i min Opgave ... derved blev jeg meget for aandelig for denne Verden ... Paa den Maade maa jeg gaae Glip af alle F.)

X, 2 A 534 p. 385.

(Verden ... finder det ganske rigtigt Galskab, at En gjør Noget uden at have F. — — — aber det var jo det den selv forlangte) X, 2 A 550.

([Om at have jordiske F. af at virke for Sandheden]) X, 2 A 553.

(Verden vil altid have to F.) X, 3 A 17. (om [de Ueensartede] gjælder det oftest: de have ikke F. af at leve ... men Verden har F. af, at de have levet) X, 3 A 27.

(Gjennemsnittet af Msker ... Om dem kan man sige: de have F. af at leve, medens Verden ingen F. har af, at de har levet) X, 3 A 27.

([de officielle Chrstd.s Forkyndere] være alvorlige Mænd, der forkyndte Chrstd. og vandt alle jordiske F.) X, 3 A 70 p. 56. (Bedragerne ... (leve skjult, tage jordiske F., give en endelig Forklaring o: s: v:)) X 5 A 104 p. 118.

(det der beskjeftiger mig er ...: tør jeg endeliggjøre min Stræben, have timelig F. af at forkynde) X, 5 A 146 p. 155. (jordisk F. skal jeg vistnok ikke vinde [ved at fremstille det ideale Billede af det at være Christen])

X, 5 B 107 p. 300.

(jeg har sat en Forfatter-Existent ind ..., der har været frigjort fra ethvert endeligt Hensyn til jordisk F.)

X, 6 B 97 p. 107.

(Livs-Tanken ... i Mit og min hele Virken er: ... at man i at sige og forkynde det Christelige er ... villig til at give Afkald paa F. og Profit)

X, 6 B 101 p. 121.

(Jeg havde oprindeligt tænkt, at mit Liv maaskee skulde røre visse Samtidige, naar de saae, hvorledes jeg gav Afkald paa alle jordiske F.) X, 6 B 103 p. 130.

(det lader sig altfor godt gjøre: at se nøie paa sin jordiske F. ... og saa med et himmelsk Blik sige: den bedste Løn er den som ikke ses) X, 6 B 150 p. 224.

(maaskee snarere dette jeg skulde lære [af Landsbypræsten Gude] ... at jeg qua Forfatter havde seet lidt mere paa min jordiske F.) X, 6 B 151,15 p. 234.

(at der siges om En, at man ... benytter sin Stilling til at gjøre sig F. o: s: v: — dette betyder aldeles Intet [i vor Tid]) XI, 1 A 119.

(Den verdslige Middelmaadighed ... giver alt Høiere en god Dag, naar det ikke bringer jordisk F., eller ... dog saaledes, at man tillige vinder den jordiske F.) XI, 3 B 22 p. 52.

(Et er at lide for Læren, det er [Sandhedsvidnets] Kjende, et Andet er at have al mulig jordisk Fordeel ... af at forkynde Læren) XI, 3 B 82 p. 127.

Fordeel, min (Jeg kan ikke i Forhold til det Endelige gjøre mig F. eller see paa min F.) X, 1 A 89 p. 69-70.

fordoble (enhver der har i betydelig Grad Inderlighed, har ogsaa en Tilbøielighed til og en Færdighed i ... at fordoble sig selv) VII, 2 B 235 p. 205-206.

(Eet er at være skarpsindig i Bøger, et andet er dialektisk at fordoble det

Tænkte i Existentsen) VIII, 1 A 91.
Fordoblelse ([Den der ikke har Myndigheden] Hans Liv som Beviis for Lærens Rigtighed er ikke det Andet (το ετερον) men er en simpel F.) VII, 2 B 235 p. 143.
 (Den umiddelbart Troende er som umiddelbar ikke sammensat, kan ikke have en F. i sig) X, 2 A 592.
 (Msket er en saadan F. i sig selv, at han forsaavidt er sin egen Skjebne, saasnart han bliver usand) X, 3 A 740.
 (en F., der er overalt, hvor Begeistring skal være paa den anden Side eller efter Illusion) X, 4 A 640 p. 458.
 (F.! At den meest anstrengede mskelige Stræben ... dog er en Narrestreeg ..., hvis det skulde være et Forsøg paa at fortjene Saligheden – og saa dog ... at strenge sig an) X, 4 A 640 p. 460.
 (Forbilledet – Naaden. Det er en F., paa een Gang blev det af Gud sat ind; ... de udfylde hinanden) X, 5 A 9.
 („Msket“ er klog, han indlader sig ikke paa F. En tidlang valgte han Forbilledet – og kastede saa Naaden bort) X, 5 A 9.
 (F. ligger i, at Det er Lidelse, der kommer fra [Gud], og at det saa dog skal være Udtrykket for Kjerlighed) X, 5 A 39 p. 42.
 (et Exempel paa F. Luk. 21,17.18) XI, 1 A 33.
 (Det som gjør det saa vanskeligt for os Msker at faae det rette Indtryk af N.T. er, at den F. som er det Guddommelig-Majestætiske er os saa fremmed) XI, 1 A 154.
 (Alt Christeligt er Dobbelttydigt, F. Og dette er det Anstrengende) XI, 2 A 65.
 ([Gud] forholder sig objektivt til sin egen Subjektivitet, dog er atter dette kun en F. af hans Subjektivitet) XI, 2 A 97 p. 104.
 (denne F. [at Lidelsen kommer fra Gud, som er idel Kjerlighed] har Msket ikke kunnet bære) XI, 2 A 130 p. 141.
 (Alt Christeligt ... er lagt saaledes an, at Individet maa kunne udholde en F. i sig) XI, 2 A 267.

Fordoblelse, dialektisk ([jeg har] oprindeli-

gen været tilbøieligere til at indfri min Opgave i dialektisk F.) XI, 1 A 171.
 ([Om den dialektiske F. i Forhold til Qvinden]) XI, 2 A 192 p. 207–208.
Fordoblelse, ironisk ([Forfatteren af „Bogen om Adler“] har gjort det muligt for den hele Monographie ... at vinde en ironisk F.) VIII, 2 B 19 p. 71; 27 p. 77.
Fordoblelse, kvalitativ (Enten kvalitativ F., der i at arbeide tillige modarbejder sig selv; eller kvalitativ Eenfoldighed i Character) X, 3 A 28.
Fordoblelse, uendelig (Gud er uendelig F., det kan naturligviis intet Mske være) XI, 2 A 97 p. 105.
Fordobling (Naar Idealiteten og Realiteten berøre hinanden ... Her er en F. her er Spørgsmaal om en Gjentakelse) IV B 1 p. 150.
 (Reflexionen er det som udviser F., og Phantasie træder da phantastisk over paa det apparente Selvs Side og understøtter dramatisk) VII, 2 B 235 p. 206.
fordre (Den afgjørende religieuse Categorie lader sig ikke fordre af Tiden) VII, 1 B 93,8.
 (Naar et Mske (den Enkelte) forholder sig til Gud, da maa han let fatte, at Gud absolut ... har Ret til at fordre Alt af ham) VIII, 1 A 24.
 (Det er som den vilde Fugls Flugt over de tammes Hoveder naar der mindes om ... Bestemmelser af det christelige Liv som fordre det Yderste) VIII, 1 A 347.
 (Gud siger ligesom: det er mig kjært om Du vilde forlade Alt for Christi Skyld; men absolut fordres det ikke af Dig) VIII, 1 A 572.
 (Chrstd. har jo altid lært, at om det fordres, skal Du ... kunde hade Fader og Moder Søster og Broder) VIII, 2 B 32,13.
 (Det hele moderne Begreb af en Præst som prædiker i en Kirke ... det Existentielle repræsenteres i det Høieste ved en Forsikkring, „at dersom det fordres – saa ...“) VIII, 2 B 85,18.
 (deri ligger egentlig Conflikten mellem Chrstd. og Msket, at Chrstd. ... fordrer

af den Christne, at hans Liv skal udtrykke at der er noget Absolut til)
IX A 284.

(Først fordres [for at være en sand Christen]: et Mske, der ... er absolut i Lidskab eller i absolut Lidskab)
IX A 297 p. 167.

(dersom Du ikke elsker Mskene saaledes som Chrstd. fordrer det, saa bliver Du evig fordømt) IX A 325 p. 183.

(det Vanskelige [for Mskene] er at forstaae, hvilken Grad af Selvovervindelse og Fornegtelse Chrstd. fordrer)
X, 1 A 427.

(Har jeg Lov til at sige til et andet Mske ...: det fordrer Gud ikke af Dig ... [end sige] paatage mig at være Lærer ... og saa ... forkynde: det fordrer Gud ikke ... Gud er naadig. Nei ...)
X, 3 A 72 p. 59-60.

(foruden at bekjende Christum ... fordres jo ogsaa ... at handle christeligt)
X, 3 A 283 p. 210.

(Chrstd. fordrer Alt, og naar Du saa har gjort det, fordrer den, at Du skal forstaae, at Du alligevel frelses ene og alene af Naade) X, 3 A 353.

(Paa det „Frivillige“ ... kan et Mske fornuftigviis ikke indlade sig, med mindre han har en umiddelbar Vished om, at det af ham særligen er fordret)
X, 3 A 617.

(Hvad Christus fordrer? Først og fremmest Tro. Dernæst: Taknemlighed)
X, 3 A 767 p. 483.

(har jeg ene med Gud Fader at gjøre - saa er der ingen „Efterfølgelse“ fordret) X, 4 A 352 p. 204.

(Christus vil ikke ... fremstille sig selv ... som den Eneste, der kun har tjent een Herre, og nu ..., med Lovens Strenghed, fordre det Samme af os)
X, 4 A 410 p. 250.

(just dette, at der Intet, i Strenghedens Forstand fordres ... gjør det umuligt, at end Din ... største Stræben kunde blive fortjenstlig) X, 4 A 491 p. 312.

(hvor der fordres Noget strengt - der kan være Tale om det Fortjenstlige)
X, 4 A 491 p. 312.

(Den borgerlige Retfærdighed det er omtrent det Existentielle der fordres af den Christne - og saa Tro paa Forsoningen) X, 4 A 500 p. 321.

(Der er en Forsoner - er dette ikke Trøst nok ...? Jo, hvis ikke just han, Forsoneren, fordrede „Efterfølgelsen“)
X, 4 A 593 p. 411.

(Hvad der fordres til at være en Christi Discipel, derom kan man efterlæse N.T. (at forlade Alt, at hade sig selv ... o:s:v:)) X, 5 A 58 p. 60.

(Chrstd. lærer at man kun kan elske Gud, naar man hader sig selv - og Chrstd. fordrer, at man skal elske Gud)
X, 5 A 58 p. 61.

(Gjennemsnittet af Msker faaer man aldrig til at gaee ind paa Chrstd., naar det ... fordres dog at erkjende og anerkjende, at dette er Fordringen [at hade sig selv]) X, 5 A 58 p. 62.

(Det at man aldeles fortier, at „Efterfølgelsen“ er fordret, har aldeles demoraliseret Christenheden) X, 5 A 81 p. 93.

(Den, der fordrer strax sin Ret, han er streng; men Den, der tilgiver og tilgiver ...: det er ingen Dom, og dog er det den strengeste Dom)
X, 5 B 130,3 p. 333.

(Det Mere her [i Matth. 5,20] fordres forstaaer jeg om: det at lide for Læren)
XI, 1 A 350.

(det Chrstd. fordrer ... er saa stort, og fuldkommen saa sjældent, at der for Snese Talenter ikke findes een Christen)
XI, 2 A 91 p. 100.

(nu ere vi saaledes Christne, at det Eneste vi høre Noget om er om Naaden, men om hvad der fordres ... høre vi ikke) XI, 2 A 285.

(Naar Evangeliet fordrer at forsage denne Verden ... saa er det det Eenfoldige: at gjøre det) XI, 2 A 301 p. 318.

„Jeg er, naar det fordres af mig, villig til at offere Alt for Christendommen“ ([Udarbejdelse til] „At bakke snagvendt eller „Jeg er, naar det fordres ...““)

XI, 3 B 45 p. 89-91.

([Kladde]) XI, 3 B 46.

(„Jeg er, naar det fordres ...“ paatænkt

som Stykke 9 i „Øieblikket“ Nr. 8))
XI, 3 B 310.

„Hvad der fordres for til sand Velsignelse
at betragte sig i Ordets Spiel?“ se „Til
Selvprøvelse Samtiden anbefalet“.

Fordrede, det (Det Frivillige ... er just
det særligen F.) X, 3 A 617.

(Fra det Øieblik det Overordentlige
[blev] i den Forstand (at man blev det
Overordentlige ved at gjøre det F.) ...
kom det Fortjenstlige op)

X, 4 A 556 p. 375.

(„Apostelen“ er ikke det Overordentlige
ved sin frivillige Armod o: D.; nei, det
er det F., derved er han Christen)

X, 4 A 556 p. 376.

(man kan prutte paa to Maader: enten
ved at fritages fra at gjøre det F., eller
ved at blive erklæret for det Overordent-
lige – naar man gjør det F.)

X, 4 A 556 p. 376.

(at Sligt [at udtrykke „Efterfølgelsen“]
kaldes det Overordentlige betyder jo, at
„Efterfølgelsen“ ikke er det Overordent-
lige, det F.) X, 4 A 556 p. 376.

([Om hvorvidt det F. er at udtrykke sin
Taknemlighed over for Gud i Gjærnin-
ger eller ikke]) X, 4 A 639 p. 454.

(det Høieste er ganske simplement det
F. Det er derfor nefas ... at ville pro-
fitere det Overordentliges Anseelse ved
at gjøre det F.) X, 4 A 652.

(At Forsagelse skulde være det F., gaaer
Verden aldrig ind paa) X, 4 A 652.

(Man lever hen [i Christenheden], som
var ... saadan en borgerlig Retfærdig-
hed ... saadant det F.) X, 5 A 81 p. 93.

(da jeg var Barn ... Eet har jeg aldrig
kunnet, jeg kunde ikke ... lade som
gjorde jeg det F.) X, 6 B 234 p. 386.

(Middelalderens Askese med den lige-
fremme Kjendelighed er ikke det chris-
teligt F.) XI, 1 A 350.

(Det Mskelige ... unddrager sig [altid]
fra det F. ... at bære Chrstd. igjennem
Verden) XI, 1 A 376 p. 289.

Fordring (er det Almene F. saa være den
Enkelte Opfyldelsen) VII, 1 B 200.

([Om den F. at blive samtidig med
Chrstd.s Indkomst i Verden i samme

Forstand som de Samtidige vare det])
VII, 2 B 235 p. 77–78.

(Jordlivet er saaledes ... bleven, saa
langt fra det Ideale, at den ideale F.
maa lyde som et Eventyr)

VIII, 1 A 16 p. 12.

(En Ethiker forholder sig ... til den
mskelige Existents som en F.)

VIII, 1 A 160 p. 78.

(dette rædsomme Dobbeltsyn [naar et
Mske] ... prøver sit Liv i Sammen-
ligning med Idealets F.) VIII, 1 A 499.

(det [at forlade Alt] er F. til Alle; men
kun af nogle Enkelte fordres det sær-
ligen) VIII, 1 A 572.

(Guds F. er, at Kjerligheden skal være
opoffrende) VIII, 2 B 34,7.

(Kjerlighed er Lovens Fylde, dette er
den evige F.) VIII, 2 B 34,7.

(Selvfornægtelse er F. til det Almene-
Mskelige) VIII, 2 B 59,20.

([Om det at prutte med det Eviges F.
i Udarbejdelse til „Kjerl. Gjærn.“,
Anden Følge X])

VIII, 2 B 62 p. 117–118.

(i et lille Folk kan Sammensværgelsen
temmelig ubehindret komme istand ...
mod Gud, mod Evighedens F. til hvert
enkelt Mske) VIII, 2 B 73 p. 135.

(man er forvænt med, at skal der slaaes
af, da maa det være i Retning af Guds F.)
VIII, 2 B 88 p. 179.

(Man kan ... for dog at faae Mskene
med slaae af paa Chrstd.s F. ... Dette
er til ubodelig Skade) IX A 226 p. 122.

(Den christelige F. til Opoffrelse stand-
ser paa intet Punkt)

IX A 283 p. 159.

([Om mskelig og guddommelig Med-
lidenhed i Forhold til F.]

IX A 413 p. 240.

(man mener ... de christelige F. til at
existere høre hjemme – paa Prædike-
stolen, men i – det praktiske Liv er det
Galskab) IX A 418.

([Om den mskeligt talt næsten afsindige
Selvmodsigelse i Chrstd.s F.]

X, 1 A 190 p. 136.

(det Høieste ... skal fremstilles i hele
sin F., og saa skal man sige til Mskene:

kan Du nu ikke, saa fortroe Dig til Gud) X, 2 A 75 p. 59–60.

(det er for Kiød og Blod gysende at læse, hvilke F. der i N.T. gjøres til et Mske for at være Christen) X, 2 A 120. ([Om Forskjellen mellem Idealitetens F. og Naaden]) X, 2 A 184 p. 146.

(Stiller jeg F. høiere [end mit Liv existentielt svarer til], skal jeg udtrykke, at denne Fremstilling er et Digterisk) X, 2 A 184 p. 146.

(Man har gjort Chrstd. for meget om til en Trøst, glemt, at den er en F.) X, 2 A 187.

(I Forhold til Idealitetens F. kan det være rigtigt at fremstille den høiere end man selv existentielt er, naar man ... gjør Tilstaaelsen) X, 2 A 188.

([I „Indøv. i Chrstd.“] er F. til det at være Christen tvunget saa høit, at den dømmer mit Liv) X, 2 A 200; X, 5 B 66. (der bør, christeligt, ikke slaas af paa F., istedetfor at gjøre Indrømmelse ... sig selv betreffende) X, 2 A 200.

(man bruger Naaden til at slaas af paa Lovens F.) X, 2 A 239 p. 178.

(under Loven er min Salighed ... betinget af Opfyldelsen af Lovens F. Under Naaden er jeg fritagen for denne Bekymring ... men F. er den samme) X, 2 A 239 p. 178.

(Lovens F. er det Strammende)

X, 2 A 239 p. 178.

(Ikke Lovens F. er dog det Sprængende, nei, men det Tilføiede: Din Salighed afhænger af, at Du opfylder F.)

X, 2 A 239 p. 178.

(Denne Bekymring [Opfyldelsen af Loven] borttager „Naaden“ ... [Men] saa ikke det mindste Afslag i Henseende til Lovens F.) X, 2 A 239 p. 179.

(der er bestandig i „Udgiverens Forord“ anbragt Kategorien: jeg stræber, samt at jeg erkjender det for den idealere christelige F.) X, 2 A 375 p. 268.

([Productiviteten] ender med en Pseudonymitet, der stiller det Christeliges F. idealt) X, 2 A 375 p. 269.

([den Overordentliges] Liv er en F.)

X, 3 A 15 p. 22.

(At undgaas det Fortjenstlige paa følgende Maade: man indlader sig slet ikke med Chrstd.s egentlige F., lever hen ... i jordiske Interesser, og anbringer saa „Naaden“ ... det er at afskaffe Chrstd.) X, 3 A 66.

([Om Forholdet mellem F. og Indulgents]) X, 3 A 72 p. 59–60.

(F. er det Almene ... den Maalestok, med hvilken Enhver skal maales. F. er derfor Det, der skal forkyndes) X, 3 A 72 p. 59.

(Uagtet Præsterne have ... aldeles udeladt [Chrstd.s] F. ... eller gjort dem til Ingenting: desuagtet kan de ikke faas Msken til at gaas ind paa Chrstd.) X, 3 A 85.

(Den ethiske F. ... at vidne for Sandheden, er ikke i Retning af Intellectualitet men i Retning af Villie) X, 3 A 104 p. 81.

([Om den sande Ethikers Liv som en F.]) X, 3 A 104 p. 82.

(en F. gjør dog Chrstd., at et Mske skal afdøe fra Verden) X, 3 A 166.

(Hvad er lettere at forstaae end alle F. i Retning af Selvfornægtelse og Forsagelse) X, 3 A 169 p. 132.

(Mellembestemmelsen mellem Idealitetens F. og der hvor vi ere) X, 3 A 268.

(Efterfølgelsen og det Frivillige viser at [naar Christus kommer med i Guds-Forholdet] er F. høiere end til et Barn) X, 3 A 378.

([Om at Forkyndelsens Undersætning er En, der har efterkommet de strengeste F.]) X, 3 A 484 p. 324.

(Jeg vil tage F. med [i Forkyndelsen], og saa gjøre Tilstaaelse) X, 3 A 550.

(Fra den almene F.s Synspunkt er det Frivillige det Formastelige)

X, 3 A 617 p. 402.

(Vi kunne ... idetmindste være sande for Gud og tilstaae vor Svaghed istedetfor at slaas af paa F.) X, 3 A 666 p. 430.

(I Samtidigheden kan Christus end ikke slaas det mindste af paa F.; ... han skulde jo opfylde Loven indtil det Yderste) X, 3 A 712 p. 457.

(Ved i levende Live at slaas af paa F.

vilde jo Christus ikke have været Verdens Frelser) X, 3 A 712 p. 458.

([Christus] maa udtrykke Lovens F. indtil det Yderste, maa sprænge Tilværelsen) X, 3 A 712 p. 458.

([Om det christelige Eftertryk i Forhold til F.]) X, 3 A 734.

(At slaa af paa F., for saa desto bedre at kunne opfylde den ...: er Chrstd.s inderste Væsen imod) X, 3 A 734.

(Efterfølgelsen er ikke en Lovens F.) X, 3 A 767 p. 483.

(Naaden skærpende Lovens F.)

X, 3 A 784 p. 493-96.

(Allerede i 3die Aarhundrede begynder man ... at slaa af paa F. i Henseende til det at være Christen) X, 4 A 148 p. 85. (Det Ethiske er altid F.) X, 4 A 184.

(Maaskee siger Du „... saa kommer Chrstd. og forvandler Alt til Synd og gjør F. til det at afdøe“) X, 4 A 260. (i streng christelig Forstand er F.: Adskillelse, det er Idealitetens F. i Maximum) X, 4 A 296 p. 161.

(F. er, at vi skulde Alle hver især være Apostelen eller „Discipelen“ ... det er efter den Maalestok vi skal dømmes) X, 4 A 340 p. 196.

(ethisk er der intet Overordentlige, det Overordentlige er ethisk det Normale, det vi alle skal, F.) X, 4 A 340 p. 196. (Derfor kan Mskene ikke blive saaledes ydmygede, at de ret føle Trang til „Naade“; thi F. er jo ikke mere end „borgerlig Retfærdighed“) X, 4 A 349 p. 203.

(jeg henflyer til Naaden, og vel at mærke saaledes, at jeg udviste den større F., som jeg lod dømme mig) X, 4 A 361. (Jeg gjør ... existentielt ingen større F. end hvad det Almindelige er) X, 4 A 421 p. 260.

(Tidens F. var just at blive fri for det Ethiskes F.) X, 4 A 461 p. 284.

(kun ligeoverfor hvad der stiller sig paa lige Linie med Dig, kan der være Tale om det Fortjenstlige, saaledes ligeoverfor „F.“) X, 4 A 492.

(Paa „Naadens“ Afstand er Du i een Forstand Gud uendelig fjernere ... end

paa Lovens og F.s Afstand) X, 4 A 492. (har da Chrstd. afskaffet denne F. [at forsage Alt], eller kan det være Aflad for mig, at Andre have forsaget Alt?) X, 4 A 518 p. 340.

(Vi forholde os til [Chrstd.] og dens F. som til ethvert andet Foretagende i Livet) X, 4 A 536 p. 356.

(det at forsage Verden og hvad Verdens er (hvilket er Chrstd.s F.))

X, 4 A 538 p. 355.

(Den ethiske F. kan man ikke blive det Overordentlige ved at opfylde)

X, 4 A 556 p. 375.

(Der var Tider, hvor Msket ... meente for ramme Alvor at kunne indfri F. og erhverve en evig Salighed)

X, 4 A 640 p. 459.

(Hvilken daglig Existerens svarer endog blot nogenlunde til den christelige F.?) X, 5 A 27 p. 33.

(At hade sig selv ... maa ikke forstaaes som en Lovens F. ... det er Udtrykket for Kjerlighed) X, 5 A 58 p. 61.

(F. er altid uendelig ... foranderlig, saa hvis En frækt vilde lige over for Gud paastaae, at have opfyldt F., saa kan det kun føre til Galskab)

X, 5 A 58 p. 61.

(at hade sig selv er F., for saa ret at lære at henflye til Naaden)

X, 5 A 58 p. 61.

(Har et Mske Lov til at angribe et andet Mske, fordi hans Liv ikke opfylder F. til det at være Christen? Nei, nei, aldrig) X, 5 A 58 p. 62.

(vi ere dog nok alle i det Tilfælde ikke at opfylde F. [til det at være Christen]) X, 5 A 58 p. 62.

(Naar „Forkyndelsen“ enten slaaer af paa F. eller fortier den, saa er Angrebet paa rette Sted) X, 5 A 58 p. 62.

(Misligheden ved Forkyndelsen: den fortier F. ...) X, 5 A 58 p. 62.

(F. er, at hade sig selv, hvilket dog maa forstaaes saaledes, at det aldrig ganske kan lykkes noget Mske, og saaledes, at jeg jo i denne Henseende kan henflye til Naaden) X, 5 A 58 p. 62.

(den jordiske Higen og Stræben vilde

slet ikke tilfredsstillende En, hvis man høitideligt skulde vedgaae, hvilken F. egentlig er ... , men ikke kan overvinde sig til at stræbe efter at indfri den)

X, 5 A 58 p. 62-63.

(det ret at ville fremstille F. [at hade sig selv] ... det er allerede at hade sig selv)

X, 5 A 58 p. 63.

(Den, der virkelig gjør Alvor af at efterkomme N.T.s F. til det at være Christen, at det vil gaa ham som det forudsiges i N.T., det er evig vist)

X, 5 A 58 p. 63.

(har man ogsaa - i Tillid til Naaden - Lov til ... at slaa af paa ... Chrstd.s F., at man egentlig fortier den - og at det dog skal være Chrstd.)

X, 5 A 58 p. 63.

([Om Forkyndelsen af den christelige F.]) X, 5 A 62 p. 68-69; 64 p. 70-71; 88 p. 100-103.

(jeg vil anbringe den christelige F., Efterfølgelsen, i hele sin Uendelighed for at trykke i Retning af Naaden)

X, 5 A 88 p. 102-103.

([Om F. i det umiddelbare og i det middelbare Forhold til Gud])

X, 5 A 96 p. 111.

(vi almindelige Mske ... behøve bestandigt Naaden ... fordi selv den redeligste Begyndelse er altid Ufuldkommenhed sammenlignet med Idealets F.)

X, 5 A 101.

([Om Fremstillingen af Idealitetens F. i Udkast til „Udgiverens Anmærkning“ i „Sygd. til Døden“])

X, 5 B 16-21 p. 221-229.

([Om Fremstillingen af Idealitetens F. i Udkast til Forord til „Indøv. i Chrstd.“])

X, 5 B 62; 66; 67.

(Kjerligheden fordrer kun Eet - hvor mildt, og dog den strengeste Dom, just fordi F. er den mildeste)

X, 5 B 130,3 p. 333.

(F.! Sandt, den knuser mig i eetvæk, eller den rejser mig ... : o, men jeg har dog med Dig at gjøre, o, Gud!)

X, 6 B 29,12.

(det var mig, som var det min afdøde Faders F. til mig: Du skal fremstille

Chrstd. indtil dens yderste Strenghed; men Du skal holde det digterisk)

X, 6 B 171 p. 264-265.

(jeg maa først vise den christelige F.s uendelige Størrelse, thi ellers kan Du ... ikke see hvor langt Du er tilbage ... men saa heller ikke Naadens uendelige Størrelse)

(Christus er Forbilledet; men som Forbilledet skruer han F. endnu høiere op end Loven)

(Mark. 9,42-50. Her fremstilles den ubetingede F. i Retning af ubetinget at undgaae Forargelse)

(hvor F. er enten-eller der er en Brøksdeel af en Generations-Stræben Nonsens ... der er det Numeriske Galimatias)

(naar F. er at leve som en Afdød, ja, da er det at leve i dette Liv den rædsomste Qval)

(N.T. indeholder F., Gud-Msket Forbilledet ... og ubetinget ethvert Mske ... sorterer ganske simplement under denne F. uden ... Mellembestemmelse)

(oprørende og afskyelig den hykkelske Maade, paa hvilken man idelig ... ved Hjælp af at anlægge den ideale F. - fritager sig for enhver Stræben)

XI, 1 A 148 p. 112.

(Indvending ... mod den christelige uendelige F. til den Enkelte)

XI, 1 A 148 p. 113.

(Naar F. til det at være Christen stilles saa høit, som ... af Christus ... : saa ligger den Fare kun altfor nær, at dømme Andre)

(Redelighed i Forhold til det at forsage Verden ... enten at gjøre derefter, eller redeligt at tilstaae, at man ikke gjør derefter, men at det er F.)

XI, 1 A 218 p. 172.

([Om den christelige F. at lide for Læren, at lide af Msken])

([en Christen] overtager primitivt Chrstd.s F. til det at være Christen)

XI, 2 A 46 p. 51.

(I en ældre Tid, da Chrstd. var en horreur for Mskene ... frembragte man det Skin, at man indfriede den christelige F.) XI, 2 A 77 p. 83.

(nu er Falsknerierne ... man omgaaes den christelige F. ..., kluddrer den ned til omtrent at være en Spidsborgers Existents) XI, 2 A 77 p. 84.

(F. til det at være Christen blev i den Grad nedsat at den blev Nul omtrent, thi Gud skal bruge Msker)

XI, 2 A 130 p. 140.

(om saa Gud ikke fik een eneste Christen, der skal ikke tages en Tøddel fra F. See det er Idealitet)

XI, 2 A 133 p. 145.

([derfor vil] Endeligheden saa gjerne paadutte Gud, at han ... har en Sag ... thi saa maa Gud ... slaae af paa F. til det at være Christen) XI, 2 A 133 p. 146.

(Tænk den ubetingede F., og tænk saa at det dog tillodes et Mske at opkaste det Spørgsmaal: hvorfor skal jeg ubetinget opgive Alt ...)

XI, 2 A 133 p. 147.

(Den christelige F. er Guds F., den lægger Sagen saa høit som Gud vil det ..., den conuenerer ikke ganske Kjød og Blod) XI, 2 A 165 p. 180.

(det skete, at der mellem den guddommelige F. og Mskenes Mængde ... trængte sig en Mellem-Instants, nogle Gaudiebe ... der paatage sig ... at slaae lidt af paa F.) XI, 2 A 165 p. 180.

(Den christelige F. driver det til den yderste Yderlighed, saa reagerer det blot Mskelige: vi kan ikke) XI, 2 A 194.

(er ikke ... hele Mske-Slægten eet Vilkaar undergivet, ligeligt forpligtet i Lydighed lige overfor den guddommelige F.?) XI, 2 A 209.

(Hvilken grændseløs Uforskammethed ...: at man sætter sig ned og bliver Professor i hvad Andre have lidt for at efterkomme Guds F.) XI, 2 A 209.

(naar Idealet anbringes som F., ethisk-religieust, er dette for Msket den rædsomste Qval) XI, 2 A 271.

(mon der dog ikke er Eet [Gud] ... maa fordre: at Den, hvem Naade bliver

til Deel dog har ... en nogenlunde sand Forestilling om, hvor stor F. var?)

XI, 2 A 284.

(den officielle Forkyndelse af Chrstd. fortier for en Deel hvor uendelig stor F. til det at være Christen er)

XI, 2 A 284.

(den officielle Forkyndelse anbringer „Naaden“ paa Basis af høist: borgerlig Retfærdighed, som var denne omtrent F.) XI, 2 A 284.

(naar En ikke har den sande Forestilling om F.s Størrelse, saa kan han heller ikke have den sande Forestilling om Naadens) XI, 2 A 284.

([Om hvor hurtigt den uendelige F. til det at være Christen, som den findes i N.T., blev nedsat] XI, 2 A 285.

(Til langt billigere Priis kan den kjøbe, hvis Opgave det bliver at bringe den christelige F. i Erindring)

XI, 2 A 301 p. 319.

(hvis F. [som den er i N.T.] i dette Øieblik blev gjort gjældende ... der er ikke een af os ... uden at han er knust, tilintetgjort) XI, 2 A 346 p. 358.

(der vil fordres nogen Omdannelse for blot at blive opmærksom paa den christelige F.) XI, 2 A 347 p. 358.

(utallige Paafund som mskelig Middelmaadighed have opfundet for at unddrage sig den christelige F.)

XI, 2 A 364 p. 368.

(Det skyldes Gud at det bliver klart, hvor stor Skylden er – men saa maa det jo først gjøres klart, hvor stor F. er)

XI, 2 A 367 p. 371.

(Chrstd.s F. er at afdøe)

XI, 3 B 47 p. 93.

(Enten – Eller! Vi maa have seet efter, hvorledes det forholder sig med den christelige F. ..., som nu forties)

XI, 3 B 56; 57 p. 105–106.

(Det bliver snart aabenbart, at disse 30 a 40.000 Christne ikke just ere beregnede paa at ville efterkomme Chrstd.s ubetingede F.) XI, 3 B 175 p. 288.

([SK om sin Fordring til Geistligheden]) XI, 3 B 232,8.

Fordring, tungsindig (Meget af det jeg har

plaget mig selv med, om at det ikke var tilladt at være en Digter, turde ... være ... som en tungsindig F. til mig selv at være mere end Mske)

X, 1 A 431 p. 275-276.

Fordring se ogsaa *Tidens Fordring*.

fordærve (Intet fordærver et Mske mere end at forlove sig) III B 122,17.

(det er ... vist, at en Fader let kan fordærves netop [ved at lære af Børn]) VI A 24.

(der er intet Sted ... hvor et Mske saa let fordærves - som i Mængden) VIII, 1 A 296.

([Lidelsen] formaaer ... at fordærve Legemet, men ikke at fordærve Sjelen - derfor er dens ene Gang dog ingen Gang) VIII, 2 B 100,1.

(man kan ikke være dybt fordærvet naar man paa samme Tid ved sig selv ... kan see at man er dybt fordærvet) XI, 1 A 522.

((Chrstd.) paatager sig at forkynde Msket at han er dybt fordærvet, og anlægger nu Maalestokken for ham) XI, 1 A 552.

Fordærvede, den (Det Væsentlige i det Ophøiede og det Væsentlige i den F. [i Udarbeidelse til „Adskilligt om Ægteskabet mod Indsigelse"]) VI B 3 p. 75; 4,4.

Fordærvede, det (En Fremstillerinde der ikke har det Ophøiede i sin Magt vil fremstille det F.) VI B 3 p. 76.

Fordærvelige, det (Det F. ... ligger kun i at forene sig for eller til at seire verdsligt) X, 1 A 168.

Fordærvelse (Der gives Msker, hvis F. ikke er kommen ved udvortes Skade, men hvor den udvikler sig ... i Hjertet) II A 297.

([Om Verdens F.]) III C 8.

([Om F. i Referat af Marheinekens Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System"]) III C 26 (i Bd. XIII p. 235-236).

(man tænker sig [Qvinden] bedre end hun viser sig, fordi man ikke seer F. ligger i det væsentlig-Qvindlige) VI B 3 p. 75.

(Al F. vil tilsidst komme fra Naturvidenskaberne) VII, 1 A 186 p. 123.

(Der er i [„Stemninger i Lidelers Strid"]) ... skjult et andet Thema: Synden er Mskets F.) VIII, 1 A 504 p. 228; VIII, 2 B 100,1; 100,3.

([træder en Christen ikke ud af Christenhedens Løgnagtighed] er det i sin Orden at han tæller med i F.s Masse) XI, 1 A 552 p. 419.

Fordærvedeth ([Om den lærde F.s Hævdelse af Forskjelligheden mellem den Vidende og Uvidende i Udarbeidelse til „Kjerl. Gjern.", Første Følge II. A.-C.]) VIII, 2 B 31,22 p. 87-88.

(hvilke Offere den sande Tale om Kjerlighed ... maatte bringe Verdens ... F. [i Udarbeidelse til „Kjerl. Gjern.", Anden Følge X, Slutningen]) VIII, 2 B 63,1.

([Om Tidens F. i Forbindelse med Scribes Lystspil „Puf eller Verden vil bedrages"]) X, 1 A 320 p. 211-212.

(man lader [i vor Tid] den totale F. staa ved Magt og anbringer høist et lille Amendement) X, 2 A 415 p. 295.

([Om vor Tids F.]) XI, 1 A 119.

fordømme (om vi end advare mod enhver Tungsindighedens Overdrivelse i at fordømme sig selv, saa lader os dog hell. ikke ville forringe Guds Storhed) VIII, 2 B 113,5.

(dersom Du ikke elsker Mskene saaledes som Chrstd. fordrer, saa bliver Du fordømt og farer til Helvede) IX A 325 p. 183.

(O, ... denne kummerlige Forestilling, som maatte Gud dog ikke være altfor streng, thi saa ... maatte [han] fordømme os Alle) X, 4 A 535.

(skal der væsentligen seires, maa det skee ved Præster ..., der, om muligt, Hjertekjendere, ikke vare mindre lærte i Afholdenhed fra at dømme og fordømme) X, 6 B 40 p. 48-49.

Fordømmelse ([Om Hedningernes F. med Hensyn til Chrstd.]) I A 40.

([Om den evige F. og Helvedsstraffene i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 78-79).

Foredrag („Vor Journal-Litteratur. Stu-

dium efter Naturen i Middagsbelysning." F., holdt af SK i Studenterforeningen d. 28. Novb. 1835)

I B 2 p. 157-178.

(Et saadant F. [som det grundtvigske ud fra det levende Ord] ... er ingen Prædiken ... det er en historisk Forelæsning) VI B 11 p. 87.

([Om hvorvidt et F. ex cathedra indeholder en Reduplication])

VIII, 2 B 88 p. 177.

(dersom et Auditorium var tilbøiligt dertil, skulde jeg ikke have Noget mod stundom at forvandle F. [om Meddelelsens Dialektik] til Samtale)

VIII, 2 B 88 p. 184.

Foredrag, christeligt-religieust (det christelig-religieuse F. ... er affecteret)

VII, 2 B 235 p. 149.

Foredrag, docerende (Det docerende F. handler om en Gjenstand - og ethisk gælder det just, at der ingen Gjenstand er) VIII, 2 B 88 p. 182.

Foredrag, geistligt (Det geistlige F. indeholder en Mangfoldighed af Modsigelser uden at Præsten mærker det)

VI B 128 p. 218.

Foredrag, gudeligt ([Det gudelige F. som Exempel paa hvorledes Mskenes egne Ord vidne, at de Intet tænke])

VI A 150 p. 62-64.

(Noget om det gudelige F.) VI A 154.

([Det gudelige F.] skal kunne tale strengt, det skal kunne holde Opgavens Fordring i Hævd, og Pligten i Ære, men ... ogsaa kunne aflokke Smilet)

VIII, 1 A 660 p. 312.

Foredrag, hedensk (mange Partier af Aristoteles, hvor der tales om Gudernes Salighed [cf. „Ethica Nicomachea“ og „Metaphysica“] ... lod sig ypperligt bruge i et hedensk F.) VI B 10 p. 84.

Foredrag, opbyggeligt (Lidt om Modsigelserne i det Opbyggelige F.) VI A 147.

([Et Experiment: at bede en jævn dygtig theologisk Professor holde et opbyggeligt F.]) VI B 133 p. 225; 137 p. 227-228. (det opbyggelige F. beiler ikke til noget Bifald) VIII, 1 A 660 p. 312;

VIII, 2 B 97 p. 203.

(det opbyggelige F. tilbyder sig at blive hos den Lidende, at tale med ham ... saaledes, at det ... bevæger ham til at smile) VIII, 1 A 660 p. 312;

VIII, 2 B 97 p. 203.

(der gives selv i det opbyggelige F. en væsentlig medhørende Comik, der er lige saa sand, lige saa pædagogisk rigtig som Taarer og Strenghed) X, 1 A 673.

Foredrag, oratorisk (Misligheder i det oratoriske F.) VI B 129; 130*.

Foredrag, fysisk ([Forelæsninger om Meddelelsens Dialektik] vil stundom meest ligne et fysisk F., hvor der til-lige vises Experiment) VIII, 2 B 88 p. 180.

Foredrag, religieust (til daglig Brug skulde det religieuse F. [lærer Mskene Alts Uvished]) VI A 136.

(i Videnskaben saa meget Resultat som mulig, i det religieuse F. saa lidet Resultat som mulig) VI A 147.

(et religieust F. maa aldrig være abstrakt Sandhed) VI A 155.

([Om det religieuse F. som et æsthetiserende F. over det Ethiske i Udarbejdelse til „Afsl. Efterskr.“, Anden Deels andet Afsnit, Cap. 4 Sectio II A § 2]) VI B 60,2 p. 159-160.

([Om hvorfor en Professor i Theologien ikke kan holde et religieust F.])

VI B 137 p. 228.

(fra Videnskaben har Forvirringen sneget sig ind i det religieuse F.)

VII, 2 B 235 p. 137.

([Et Exempel paa at det religieuse F. nuomstunder sjældent er ganske correct])

VII, 2 B 235 p. 147-148.

Foredrag, rhetorisk (Exempel paa Modsigelse i det rhetoriske F.) VI A 148.

Foredrag, speculativ (det speculative F. har maaskee den Feil, at det blot begynder) VI B 11 p. 86.

se ogsaa *Prædike-Foredrag*.

„*Populaire Foredrag over Hegels objective Logik*“ se Adler, Adolph P.

Foregaaende, det (Tvivlen er netop Polemiken mod det F.) IV B 1 p. 127.

(hver Generation har at begynde forfra, og forsaavidt, hvis den har Noget med

et F. at skaffe, med Revision af det nærmest F.) XI, 1 A 22 p. 21.

„En yderligere Stadfæstelse af et Foregaaende“ se „En yderligere Stadfæstelse af et Foregaaende“.

Forehavende, mit (med Hensyn til mit F. [o: et Studium af den middelalderlige Folkeand, specielt Idee-Repræsentanterne: Don Juan, Faust og den evige Jøde, samt af Begreberne: Det Antike, det Romantiske, det Comiske, det Tragiske, Ironie, Humor etc.])

I C 83 p. 236.

forelske sig (Intet fordærver et Mske mere end at forelske sig) III B 122,17.

(lad [et ungt fyrigt Mske] forelske sig og han er tabt) III B 122,17.

(jeg er forliebet ... [men] Min Kjerlighed er en verdenshistorisk Lidenskab, der kræver Offre [i Udarbeidelse til „Diapsalmata“]) III B 179,11.

(jeg [det unge Mske] frygter for at gjøre mig selv comisk ved at gaae hen og forelske mig [i Udkast til „In vino veritas“, det unge Mskes Tale]) V B 174,11.

(En Mand elsker kun eengang ..., en anden gifter sig syv Gange uden dog at faae Tid til at forelske sig ... hvo har meest at erindre?) V B 184,4.

(Hvor skulde det være muligt, at Den, der har troet sine Synders Forladelse nu skulde blive ung nok til erotisk at forelske sig) VIII, 1 A 663 p. 315.

Forelskede, den (Elskov er ikke til som noget Objektivt ... den er ikke blot: kun til for den F., men den er kun til i den F.) VII, 2 B 235 p. 204.

(den F. har endnu ikke lært i Evighedens Alvor og Sandhed at elske sig selv)

VIII, 2 B 71,6.

Forelskelse ([Om den interessanteste Tid Forliebelsens Periode])

II A 273 p. 119–120.

(En egl. F. lod sig ikke bruge i første Deel [af „Enten – Eller“]; thi den griber altid et Mske saa dybt, at han kommer ind i det Ethiske) IV A 223.

(Det der skrives om Morgenens Reproduktion af F., altsaa hvad der skete for et Aar siden [i Udarbeidelse til „Skyl-

dig? – Ikke-Skyldig?“], Morgen- og Midnats-Stykkerne]) V B 99,2.

(F. giver absolut Betydning, og Troskab i sin F. det er Idealiteten)

V B 103,5 p. 198.

(paa Omtale (hendes F., vor Adskillelse, om hun har Agtelse ..., men ikke føler Kjerlighed ...) [i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“], Morgen-Stykke]) V B 108,2.

(Det vilde være mig en forfærdelig Tanke, at skilles ... fra en ung Pige, der ... da havde mit Livs Indhold at jadske med under F.s Favnetag [i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“], Morgen-Stykke]) V B 113.

(Det er en skøn F., hvor man seer efter, om det betaler sig [i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“], Midnats-Stykker]) V B 115,8.

(ved sin reen etiske Beslutning bleven for endelig til at være ebenbürtig med F.s Umiddelbarhed) V B 190,18.

(vil være en religiøs Individualitet, og griber bestandig fejl og bliver Digter: altsaa en ulykkelig F. i Gud)

VI A 43 p. 17–18.

(F. er en Eenhed og naar den forholder sig til Een er ganske rigtigt han eller hun den eneste) VII, 1 B 135,16.

(F.s lyriske Udbrud ere blot indenfor den rene Mskeligheds Bestemmelser) VII, 2 B p. 201.

(har F. haft Realitet, da hjælper det kun lidet at brænde alle de Breve „han skrev hende til“, der maa arbeides methodice og langsomt) VII, 2 B 235 p. 203.

([Om Bestemmelsen af F. og Elskov]) VII, 2 B 235 p. 205.

(At faae Lov til at elske dette ene Mske er F.s og Forkjerlighedens ... Tilfredsstillelse) VIII, 2 B 71,6.

(vi Msker komme sjældent længere end til F. i Forhold til Gud ... Men F. er Selvkjerlighed) X, 3 A 374.

(Noget der ofte forekommer i Individualitets Verdenen: en Mand ..., der engang forelsket, 10 Aar efter er Professor ... i sin F.) X, 4 A 614 p. 431.

(Msker, der ... saa levende interessere

sig for F., have faaet Chrstd. til ogsaa at interessere sig for den)

X, 5 A 158 p. 184.

(enhver Ægtemand ... føler han har været til Nar, naar Alt dette Høitrvædende fra F.s Dage ... opløser sig i – blind Allarm) XI, 1 A 141 p. 99.

(det Hele [Piat, Grinets Mishandling, Publikums Forfølgelse] ... bliver mig den kjerkomne Anledning til F.s Forstaaelse med Gud)

XI, 2 A 23 p. 27.

forelsket (Cordelia ... finder Afsmag i disse de Forlovedes forelskede Haandgribeligheder) III B 115.

(jeg interesserer mig kun for min Antigone ... hun er dødeligt forelsket) III B 132,4.

(det eneste jeg med Vished veed om den Pige, er at jeg er forelsket [i Udarbejdelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“], Morgen- og Midnats-Stykkerne)) V B 100,18.

(Idag taler man med et Mske og kan nogenlunde forstaae ham, imorgen begynder han at gjøre nogle besynderlige Miner – han er forelsket)

V B 175,6 p. 298–299.

(det at være virkelig forelsket, er dog vel ingen specifik Bestemmelse af det Christelige) VII, 2 B 235 p. 224.

(i den Tid [en virkelig Forelsket] er virkelig forelsket, det falder ham aldrig ind, at han skulde kunne begribe det)

X, 4 A 614 p. 431.

(Hedningene prisede det som den største Lykke at blive ... lykkelig forelsket ... Christeligt er det en Sørge-Fest)

XI, 1 A 157 p. 123.

Forelæsning (Ideen til mine F. 1. om Begrebet Poesie; 2. Bevægelsen gennem Æsthetiken; 3. Det Comiske ...) IV C 127.

(Jeg kunde nu have Lyst at holde ... 12 F.: om Meddelelsens Dialektik. Dernæst Tolv F.: om Elskov, Venskab og Kjerlighed) VIII, 1 A 82; 120.

(jeg har forvisset mig om, at jeg ikke duer til at holde F. ... Skulde jeg holde F. maatte jeg ... udarbejde dem som

alt Andet, og altsaa læse dem op ...: det gider jeg ikke) VIII, 1 A 120.

(Saa har jeg da igjen henlagt F. ... Det om Meddelelsens Dialektik maa blive en Bog) VIII, 1 A 121.

([„Medd. Dialektik“] 1ste F.)

VIII, 2 B 88 p. 175–185.

(jeg betragter [disse F. om Meddelelsens Dialektik] som en fornøden Given-efter, for hvilken jeg mener at bære et Ansvar)

VIII, 2 B 88 p. 183.

([„Medd. Dialektik“] 2den F. Videns Meddelelse og Kunnens Meddelelse)

VIII, 2 B 89 p. 185–190.

(Indbydelse ... [til] et lille Cursus af F. over: den organiske Tendents i min hele Forfatter-Virksomhed ...)

VIII, 2 B 186.

Forelæsning, klinisk (Hvad jeg skriver [om „Corsaren“] kan ... betragtes som en klinisk F., ell. F. ved Sygesengen)

VII, 1 B 33.

Forelæsning, historisk (Et saadant Foredrag [som det grundtvigske ud fra det levende Ord] ... er ingen Prædiken ... det er en historisk F.) VI B 11 p. 87.

„*Forelæsninger over den nyere danske Poesie*“ se *Molbech, Christian*.

„*Indledning til filosofiske Forelæsninger*“ se *Steffens, Heinrich*.

„*Evangelietroen og Theologien. Tolv Forelæsninger*“ se *Nielsen, Rasmus*.

Foreløbige, det (Det F. [i Udarbejdelse til „In vino veritas“, Forerindring])

V B 161; 165.

forene (Det Fordærlige og Usande ligger kun i at forene sig for eller til at seire verdsligt) X, 1 A 168.

(Al mskelig Stræben er ... i Retning af at løbe sammen i Flok „lader os forene os o:s:v:“) XI, 1 A 16.

(overalt er man til Tjeneste med det løgnagtige Surrogat: ... lad os forene os, være nogle Stykker)

XI, 1 A 36.

(Chrstd. forener ikke Mskene, nei, den adskiller dem, – for at forene hver Enkelt med Gud) XI, 1 A 96.

(N.T. ligger i den Opfattelse: vov som Enkelt at indlade Dig med Gud. Vi

Mske sig: lad os holde sammen for forenede at dyrke Gud)

XI, 1 A 248 p. 200.

(Naar da Mskene sig: lader os holde sammen for forenede at dyrke Gud, saa er her ... indeholdt: lad os gjøre Oprør mod Gud) XI, 1 A 248 p. 201.

([Mskene] ville saa gjerne: forenede dyrke Gud; de regne nemlig saa paa, at Anstrengelsen bliver mindre)

XI, 1 A 257.

(dette er den mskelige Tanke: lader os alle forene os ... alle Jordens Kongeriger og Lande, og denne pyramideformigt dannede Forening ... bærer først en Over-Konge -- han antages at være Gud nærmest)

XI, 1 A 330.

(Altid hedder det: lad os forene os ... det vil man saa skal gjælde for sand christelig Iver) XI, 1 A 368; 369.

(den Løgnagtighed, at man lader som var det christelig Iver ... jo Flere man kan faae til at forene sig for ... Chrstd.) XI, 1 A 370.

(altid raabes der paa: lader os forene os for at stræbe efter Sandheden)

XI, 1 A 438.

(Neppe er saa dette Ord hørt om en Frelser ... for Mskene, førend Slægten ... svarer: „herligt, lader os nu forene os“ ...) XI, 1 A 518 p. 393.

(Saa forener en tallos Mængde sig -- og saa er man fuldkommen sikkert mod Chrstd. Og dette er „Christenhed“)

XI, 1 A 518 p. 393.

(Naar To forholder sig forenede til Idee, saa begynder Tallet, thi To tæller)

XI, 1 A 536 p. 405.

(den maa standses ... denne gavtyveagtige Sprogbrug: at forene sig ... for desto bedre at kunne være Aand)

XI, 1 A 536 p. 406.

(man forener sig, fordi man ikke kan udholde at være den Ene)

XI, 1 A 536 p. 406.

(den Anstrengelse at blive Ene ... vil man skjule ved at give det at forene sig Udseende af at det er for at styrke sig)

XI, 2 A 275.

Forening (Uagtet vi selv saa lidet stræbe hen ... til at arbeide i F. ... men tvertimod ere ... separerende, saa interesserer vi os dog for det saaledes knyttede Liv) I A 304.

(Der kan nivelleres derved, at F. af det i sig Svagere bliver stærkere end det enkelte Fremragende)

VII, 1 B 123 p. 326.

(Cartesius siger saa sandt [i „De methodo“], at der aldrig er udgaaet noget Stort fra en F.) VII, 1 B 195 p. 380.

(Det var ikke vanskeligt for mig at gjøre mit Liv langt lettere ... ved ikke at staa ubetinget ene, men saadan ... blive en lille F. af nogle Enkelte)

VIII, 1 A 124 p. 59.

(Dersom ... man maa ligge under, blive slaaet ihjel, saa er F. tilladelig, men ... ikke F. for at undgaae dette, men just F. til hver især at ville lide Dette)

X, 1 A 168.

(F. er ... ogsaa den fælleds Bevidsthed om, hvorledes hver af de Enkelte er ... berøvet de almindelige Mske-Rettigheder) X, 2 A 479 p. 342.

(Coterie -- og F. i Ideen) X, 3 A 26.

(Den Enkelte -- F.) X, 3 A 493; 529.

(Tilslidst vil man vel, at der skal en F. ... til for at fremstille Idealerne)

X, 3 A 607.

(Msket er den Væren, hvor det Numeriske er Veien til at blive Magt. See ... derfor har [Gud] altid Mistanke til F.) XI, 1 A 248 p. 201.

(Msket er „et selskabeligt Dyr“, og det han troer paa er: F.s Magt) XI, 1 A 330. (F. er, christeligt, Gavtyvestregen)

XI, 1 A 368.

(ved F. ... fremmes ikke Chrstd. men svækkes) XI, 1 A 368.

(Ved F. gaaer jo naturligviis ogsaa ... de egentlige christelige Collisioner ud)

XI, 1 A 369.

(Bestandigt stiller det sig naturligt saaledes for et Mske: om det dog ikke er bedst ... i F. at stræbe efter Sandheden)

XI, 1 A 438.

(F. er just Usandheden) XI, 1 A 438. (just ved F. værges man sig mod Gud,

Idee, det Ubetingede Idealet – og saaledes ogsaa mod „Frelse“)

XI, 1 A 518 p. 393.

(aandeligt styrker man sig ikke ved Sammenhold og F. men svækker sig) XI, 1 A 519.

(det er den underfundige ... Maade, paa hvilken man har anbragt F. i Forhold til Aand, der har gjort Chrstd. aandløs) XI, 1 A 536 p. 406.

(ved at tilstaae at F. er af Svaghed forholder man sig dog til Aand)

XI, 1 A 536 p. 406.

([Om Uforeneligheden af F. og den Hensigt at offres]) XI, 2 A 10.

(I F. med Andre at hade sig selv er ikke at hade sig selv – thi F. er et Udtryk for at elske sig selv)

XI, 2 A 387 p. 382.

„Christelig“: „Stat“ eller Forening til gjensidig Odelæggelse“ se „Christelig“: „Stat“ eller Forening til gjensidig Ødelæggelse“.

Forening se ogsaa Sammenhold.

„Forerindring“ se „Stadier paa Livets Vei“.

Forestilling (Stoikerne sige, at al Smerte ligger i F. ...; som Epicuræer gjør jeg dem det efter. Al Nydelse ligger i F. ... [ubenyttet Optegnelse til A's Papirer]) III B 180,13.

(F. er det Aandedrag, igjennem hvilket man tilegner sig det Ene som det Andet) III B 180,13.

(Tro ... er en Kraft, som Faae maaskee endog have F. om) IV B 76 p. 234.

(F. ere Resultater af de Indtryk lignende Ting have gjort paa Mskene)

V B 40,14.

(Hvor mange Msker have blot F. om deres evige Salighed) VI B 19,9.

(en virkelig F. om hvad en evig Salighed har at betyde) VI B 57 p. 155–156.

(Man troer det er comisk at En har en falsk F.) VII, 1 A 19.

(Dersom det at have en usand F. om et Noget er comisk: saa ere vi alle mere ell. mindre comiske) VII, 1 A 19.

(De fleste Msker have vel Religieusitet, de have den i F.s Form)

VII, 2 B 235 p. 194.

(det bedste er dog en oprindelig og ... uopslidelig salig F. om: at Gud er Kjerlighed) VIII, 1 A 219.

(Hvorfor har Mskene i Almindelighed en saa phantastisk F. om Gud? Fordi de ikke leve eensomt) IX A 116.

(Kast F. bort, siger Stoikerne, saa er Smerten der heller ikke [cf. „Marc. Aurel. Antonin's Unterhaltungen mit sich selbst“]) IX A 380.

(religieust seet er det at kaste F. bort egentlig at kaste Gud bort; thi i og med F. begynder just Guds-Forholdet)

IX A 380.

(Gud voxer fra de Fleste, efterhaanden som deres F. om det Uendelige udvikles) X, 1 A 48.

(Alt beroer paa F.) X, 4 A 386.

forfalden ([Om den Tilbøilighed, der ytrer sig hos Folk, der ere forfaldne, til netop da at styrte sig ind i Verden])

I A 165 p. 93.

forfalske (Mskeheden udfoldede en stigende Perfectibilitet i – at forfalske Chrstd.) XI, 2 A 36 p. 39.

(Staten faaer selv disse Penge [med hvilke den lønner Chrstd.s Lærerne] ved ... at forfalske Chrstd.)

XI, 3 B 115 p. 188.

(Catholicismen ... har ikke forfalsket Chrstd.s Princip, hvilket Protestantismen gjør) XI, 3 B 227,5.

Forfalskning (F. af Chrstd.)

XI, 2 A 249 p. 257–258.

(F. af hvad Chrstd. er tilveiebringer Penge, og for disse Penge kjøbes atter F. af hvad Chrstd. er)

XI, 3 B 115 p. 188–189.

Forfatter (Jeg seer ligesom F.s hele Individualitet som det Hav, hvori alt Enkelt reflecterer sig) I A 8 p. 4.

(F.s Aand er mig beslægtet) I A 8 p. 4. (man ... seer ikke [Vittigheden] som den af hele F.s Individualitet og Omgivelser nødvendig fremspringende Minerva) I A 77.

(Der gives F., der ... stræbe efter ved at afsløre deres Hjertes sønderrevne Tilstand at vække Opsigt) I A 105.

(Det har ofte paatrængt sig mig, naar

jeg læste et ... genialt Arbejde, at det var godt, at jeg ikke var F. dertil; thi nu har jeg Lov til ret at give min Glæde Luft) I A 118.

([Om det at den ene F. plyndrer den anden]) I A 234 p. 111–112.

([Om F. hvis Individualitet stempler og mynter hvert Ord med deres Brystbillede]) I A 234 p. 111.

(mærkeligt, at Ingen ... er falden paa, at mane F. op af Graven og lade dem overvære en Auction over deres egne udødelige Værker) I A 245.

([Om hvorledes en F.s Individualitet skal afprøve sig i hans Værk]) II A 270.

(en Fordeel jeg har fremfor Fleertallet af F., at mine Indfald altid lyde paa Navn ikke paa Ihændehaveren)

II A 389.

(De fleste F. skrive saa lidet eiendommeligt, at næsten enhver Mand ... kunde være F. til det, der skrives)

II A 412 p. 161.

(de F., der have en Individualitet behøve slet ikke at sætte deres Navn under)

II A 412 p. 162.

(En F. bør altid give Noget af sin Personlighed) II A 739.

(Det at være F. er da efterhaanden bleven det usleste af Alt) IV A 88.

(den, der skriver, skal forstaae det hvorom han skriver bedre end den, der læser, ellers skal han ikke skrive) IV A 88.

(Loven for Delicatessen, med hvilken en F. har Lov til at benytte hvad han selv har oplevet ...) IV A 161.

(at Censor ingen Ro har ..., saasnart det behager en F. ved sin Aands-Virkosomhed at sætte ham i Bevægelse – det finder jeg i sin Orden) IV B 19 p. 185.

([jeg] „bad enhver Læser, aldrig at ansee mig for F. af Noget, hvorpaa mit Navn ikke stod“ [cf. „Aabenbart Skriftemaal“]) IV B 19 p. 186; 35 p. 199.

(at de mig ubekjendte F. [til „Enten – Eller“] skulde mælde sig, havde jeg [Victor Eremita] ... allerede besejret, førend jeg udgav „Enten – Eller“)

IV B 20 p. 188.

(langt simplere at affordre mig [Victor

Eremita] den Erklæring, at De [SK] ikke er F. [til „Enten – Eller“])

IV B 20 p. 189.

(Man kunde fristes til at opfordre Trykkefrihedsselskabets moralske Tilsynsmænd til at lyse F. [til „Enten – Eller“] i Ban) IV B 21.

(En F. [Johannes de silentio], der ... ønsker at være Extraskriver i Litteraturen, ingenlunde attraaer nogen Ansættelse i Prof. H.[eibergs] Bureau)

IV B 38.

([Om Forskjellen mellem en F. og en Udgiver med Hensyn til Valget af et litterairt Navn]) IV B 59 p. 216.

(Læseverdenen, der endog i Forhold til F. end sige til Udgiveren vel var bedst tjent med, at enhver F. var pseudonym)

IV B 59 p. 220.

(dette Culminationens Vendepunkt [hvor det samme Talent er degenereret] burde en F. opdage lidt før det bliver vitterligt for Læseren) IV B 59 p. 220.

(Hvor ønskeligt var det ikke, om en F. virkelig elskede de erotiske Berøringer med Læseverdenen ...?)

IV B 59 p. 220.

([F.] skulde da ikke ganske betragte sin Existens som et Levebrød ... men modnes og forædles i det Smertelige og Glædelige ved saaledes at existere for det Uvisse) IV B 59 p. 220.

(Hvor ønskeligt var det ikke, om enhver F. havde i sig selv den strængeste Critiker ...?) IV B 59 p. 220–221.

(Nærværende F. [Johannes de silentio] ... er en Stakkels Extra-Skriver i den danske Litteratur [i Udarbejdelse til „Frygt og Bæven“, Forord])

IV B 80,3 p. 235.

([Om det Ydmygende i at være F. i vor Tid]) IV B 89,1.

(Det mskelige Hjerte er forfængeligt og svagt, især en F.s Hjerte)

IV B 117 p. 296.

(At see sit Navn indtegnet ... i den forgyldte Nytaarsgave, at blive her citeret ... – hvad vil en F. mere?)

IV B 117 p. 297.

(Den Eneste der ikke kan [forstaae

„Gjentagelsen“) er mig, F. [Constantin Constantius] IV B 120 p. 306.

(En Berigtigelse er en ærlig Sag ... , som især en yngre F. uden gene kan modtage af en Ældre) IV B 121 p. 310. (i Litteraturen træde de forskellige F. ... frem for at bevise deres yderligere Færdighed i at skrive Udarbeidelser i Modersmaalet) IV B 121 p. 312. (det gives ikke Enhver at vorde F. i Livet, dertil høre forskellige Gaver. Ak men ... [ved Gravene] er stundom et Mske bleven F. som allermindst tænkte derpaa) V A 56 p. 23.

(Selv betydningsfulde Skrifter skjuler ... ofte en Usandhed, fordi F. ikke har forstaaet sig selv, men vel en vis Viden-skab) V A 72.

([Om hvornaar SK fik det Indfald at ville være F.])

V A 111 p. 44-45; VI B 40,34.

(vel vidende, at jeg er som F. betragtet, en Konge uden Land, har [jeg] bestræbt mig for at ... være en F. uden Fordringer [et overkradset Stykke i Tryk-Manuscript til „Begr. Angest“) VB 72,5. (tilstaae, at min Formodning er sand, Du er ifærd med at blive F. [i Udarbeidelse til „Forord“) V B 76 p. 154.

(jeg var dog altfor opsat paa at blive F., til at ville lade mig fange saa let [i Udarbeidelse til „Forord“) V B 76 p. 154. (hun holdt fast ved, at det var en Art Utroskab mod hende, at jeg vilde være F. [i Udarbeidelse til „Forord“) V B 78 p. 155.

(at jeg havde Lyst til at være F., havde jeg aldrig ladet mig forstaae med [i Udarbeidelse til „Forord“) V B 78 p. 156. (Hun vidste at udmale alle de forfærdelige Følger for en Hustrue af, at hendes Mand blev F. [i Udarbeidelse til „Forord“) V B 78 p. 156.

(jeg troer ikke Du duer til at være F., men derimod kunde Du blive et Vidunder af en Ægtemand [i Udarbeidelse til „Forord“) V B 78 p. 157.

([Om en ganske enkelt F. i Udarbeidelse til „Phil. Smuler“, Forord])

V B 85,2 p. 160.

([Om en F. som Drillepind i Udkast til „Eventyret om Drillepinden“])

VI A 143 p. 57-58.

(maaskee kunde [„Henblik til en samtidig Stræben i dansk Litteratur“) bedst benyttes ... under den Titel Forsøg af en forulykket F. paa at være Læser)

VI B 40,34 p. 132.

(jeg [Johannes Climacus] er som en forulykket F., hvem en Skjebne forfølger)

VI B 40,43.

(denne rette Maade [at meddele paa] er netop Kunststykket, der gjør det til en vanskelig Sag at være F. saaledes)

VI B 40,45 p. 136.

([Om de tvende begivenheder, der bestemte Johannes Climacus til at være F. i Udarbeidelse til „Forstaaelse med Læseren“]) VI B 83,2.

(vil en F. ikke være navngiven, saa lad ham være pseudonym) VI B 184 p. 255. (dersom jeg som Rygtet siger er F. af adskillige pseudonyme Skrifter ... saa har jeg en Ønskeqvist) VI B 184 p. 255.

(det vilde ... være ubehageligt, om det kom saavidt, at jeg end ikke blev anseet for virkelig F. af de Bøger, mit Navn staaer paa) VI B 184 p. 255.

(Pseudonymitet ... har jeg altid betragtet som et Skilsmissebrev mellem F. og hans Frembringelse)

VI B 184 p. 255; 185 p. 259.

(Og nu Ønsket ... at Journalisterne ... vil indsee, det urigtige i ... at ville navngive en F., ell. En som F.)

VI B 184 p. 257.

(man antager at enhver anerkjendende ell. nedrivende Boghandler-Lærling er istand til at anvisne en F. Plads i Litteratur) VI B 184 p. 258.

(et Rygte siger ... , at jeg er F. [til adskillige pseudonyme Frembringelser]) VI B 185 p. 259.

(Min Idee er det nu at uddanne mig til at blive Præst ... thi for mig har det nu længere staaet tydeligt, at jeg ikke bør være F. mere) VII, 1 A 4.

(Hidtil har jeg været tjenende ved at hjælpe Pseudonymerne til at blive F.)

VII, 1 A 9 p. 7.

(hvad om jeg nu [o: i Febr. 1846] fremtidig besluttede mig til for den Smule Produktivitet jeg kan indulgere, at gøre det i Form af Kritik ... Saa undgik jeg dog at blive F.) VII, 1 A 9 p. 7-8.

(Honoraret, selv for de navnkundige F., er i dansk Literatur nuomstunder meget lille) VII, 1 A 18.

(Forholdenes Omvendthed ... En F. underordner sig Publikum ... det smigrer og tilsidst bliver en F. kun en Leietjener) VII, 1 A 30.

(Tilsidst vendes Alt paa Hovedet ... Det er ikke Læseren der trænger til F. ... nei det er F. der trænger til Læseren) VII, 1 A 51.

(En F. er derfor kort og godt en Mand der er i Pengeforlegenhed) VII, 1 A 51.

(enhver større F. har een ell. anden Bønhas, der betjener ham med Udskjeldning) VII, 1 A 55.

(En Pidskebaands-Jøde vil Publikum allerhelst have til F., thi ham kan man schoffe ret) VII, 1 A 67.

(Forsaavidt i et Aands-Forhold (som det at være F.) det Pecuniaire træder til ... : bør Den der constituerer Aands-Forholdet ... selv overtage det Pecuniaire) VII, 1 A 77 p. 30.

(Publikum faaer ... ved Penge Magten over Forlæggeren, Forlæggeren ved Penge-Forholdet Magten over F.) VII, 1 A 77 p. 30.

(hvor skal F.s mulige Undseelse komme Læseren til Gode, naar den skal igjennem dette Medium af Frækhed: Penge, Penge ...) VII, 1 A 77 p. 31.

(Jeg er i dette Øieblik [o: 9. Marts 1846] ... saa correct situeret i Literaturen som muligt, og tillige saaledes at det bliver en Gjærning at være F.) VII, 1 A 98 p. 41.

(Saaledes som Verdens-Forholdene nu ere, burde det at være F. være den extraordinaire Ansættelse i Livet) VII, 1 A 104 p. 49.

(F.s Existens bør correspondere med Ideen. Ak ... Det at være F. er et Laug, og Forholdet lige saa belæmret med Endelighed som ethvert andet)

VII, 1 A 104 p. 49.

(enhver ældre Generation af F., forsaa vidt disse have det ... Ønske at nyde Anerkjendelse, maatte altid ønske en saadan Efterfølger som jeg er det) VII, 1 A 104 p. 51.

(smerter mig, at det kan falde Nogen ind at sætte min Ophøren af at være F. i Forbindelse med dette sidste Vråvlerie [o: Corsar-Striden]) VII, 1 A 114.

(At det at være F. er en Handling, synes aldeles glemt) VII, 1 A 123.

(Ingen tør gaae langsomt frem, fordi enhver F. betragter sig selv som En der er oppe til en Examen) VII, 1 A 123.

(Naar jeg nu hører op med at være F., saa vil Alle ... forklare, at det er fordi jeg er bleven bange og kjed af alle disse Vråvlerier [o: Corsar-Striden]) VII, 1 A 128.

(jeg vilde have den Satisfaction: at være en F., der kunde arbeide efter en uhyre Maalestok, og saa igjen holde op, uden ... at have vexlet ti Ord med noget Mske om hvad jeg vilde) VII, 1 A 128.

([Om hvad der fordres, for at det er Ironie at spørge med en F.s Figur]) VII, 1 A 147 p. 93.

(for [den laveste Classe] eksisterer en F. ligesom ethvert andet Mske kun qua Dyre-Mske) VII, 1 A 147 p. 93.

(Det Ironiske laae ... i, at jeg, der qua F. tilhørte en ganske anden Sphære, opholdt mig paa Gader og Torve) VII, 1 A 147 p. 94.

(En F., der væsentligen dannet ved Socrates og Grækerne, har fattet det Ironiske begynder en enorm F.-Virksomhed) VII, 1 A 147 p. 95.

(Saalænge jeg var pseudonym ... var det mig absolut vigtigt at gøre Alt for at understøtte Illusionen med at jeg ikke var F.) VII, 1 A 156.

([Om Forholdet mellem F., hans Bog, Anmelderen og hans Anmeldelse]) VII, 1 A 158 p. 103-104;

VII, 2 B 235 p. 82-84.

(det Begreb: F. er i vor Tid paa en høist usædelig Maade bleven forvansket) VII, 1 A 158 p. 104.

(det havde jeg ønsket ... at jeg, idet jeg opgav at være F., maatte bibringe Andre Indtrykket af en F.-Existents, der ganske fulgte sine egne Love)

VII, 1 A 164.

(mit Ideal var netop at blive Ægtemand ... Og see, idet jeg fortvivler om at naae det, bliver jeg F.)

VII, 1 A 169 p. 109.

(At jeg som F. ved stræng sædelig Selvtugt i ... vor [Tid] vil kunne gjøre stor Gavn, derom er ingen Tvivl)

VII, 1 A 221 p. 144.

(at vedblive ad denne Vei [som F.], er ikke noget Selvgjort, thi det var mit Kald min hele Habitus beregnet paa Sligt) VII, 1 A 221 p. 144; 222 p. 147.

(fra nu af [v: 20. Jan. 1847] maa jeg betragte det at være F. for identisk med at priisgives til Haan og Spot)

VII, 1 A 221 p. 144.

(Jeg stod da i den Formening, at jeg som F. var ifærd med at gjøre Lykke, og derfor meente jeg, at det var rigtigt at ende [som Præst])

VII, 1 A 221 p. 144.

(saaledes ... med F. i Forhold til Lærerne, de første der falde over dem ere nogle Recensenter) VII, 1 A 242.

(Den der med Pengetab ... med forøget Flid ... kun har forlangt at skjøtte sig selv ...: han har dog vel netop Fynd til at accentuere det Ethiske i at være F.)

VII, 1 B 13 p. 183; 38 p. 215.

(det er ikke ... en krænkelse F.s Sygelighed, men en smigret F.s Uvillie ... der her for en Ordens Skyld udtaler ... at der ikke skal svares „Corsaren“)

VII, 1 B 13 p. 183-184.

(Som F. i dansk Literatur fordrer jeg ... ingen Tak, og hell. ikke for, at jeg sætter Penge til derpaa, men for dette Skridt [mod „Corsaren“] fordrer jeg Tak) VII, 1 B 18 p. 189.

(Ældre F. blive trætte af at trædes ihjel af Gjæs) VII, 1 B 20 p. 192.

([Om en Corsar-F. og en samtidig F., der i den sædelige Tingenes Orden paa-taler „Corsarens“ Overmagt])

VII, 1 B 36.

(som jeg som F. stolt frabeder mig den Anerkendelse at være vittigere end „Corsaren“, idet jeg hell. ønsker slet ikke at være vittig: saa er Striden hell. ikke selv lystelig) VII, 1 B 38 p. 215.

(det er ... for enhver dygtigere F. et utilgiveligt Misgreb at blive vittig paa urette Sted) VII, 1 B 39.

([jeg havde ikke] den Gang, da jeg var i fuldt Arbeide med min egen Idee som F., ... Tid og Leilighed [til at angribe „Corsaren“]) VII, 1 B 69 p. 254.

(en F., der har havt en uafbrudt Anstrængelse med eet sammenhængende Værk ... maa holde den strængeste Diæt i Forhold til alt Andet)

VII, 1 B 72 p. 262.

(jeg er, som man siger, F. af de pseudonyme Skrifter [i Udarbeidelse til „En første og sidste Forklaring“])

VII, 1 B 74.

(det er ironisk nok, at jeg som den skjulte Grund, dialektisk-redupliseret ... maa kaldes F.s F.)

VII, 1 B 75 p. 268; 76 p. 271; 77; 80,3.

(jeg nedlægger den Pen som i mine F.s Haand var mig mit Pligt-Arbeide men ogsaa min Trangs Tilfredsstillelse)

VII, 1 B 75 p. 269; 76 p. 271.

(de gjentagne Multer jeg [istedenfor Honorar] har maattet udrede for at de Pseudonyme kunde være F.)

VII, 1 B 75 p. 269.

(jeg staaer paa „Phil. Smulers“ Titelblad som Udgiver, men er lige saa lidet F. af Forordet som af Bogen)

VII, 1 B 76 p. 270.

(efterhaanden forvirrer [man] det Begreb at være F., det kommer tilsidst mindre til at dreie sig om at læse en Bog, end om at bedømme og censurere) VII, 1 B 86 p. 280-281.

(dersom ellers nogen F. kan siges at have arbeidet for at forhindre Sensation, Larm i Øieblikket ... da er det mig) VII, 1 B 88 p. 292; 91 p. 302.

(Som F. hører Privatdocenten væsentligen hjemme i Subscriptionsplanernes og Omslags Litteraturen)

VII, 1 B 88 p. 294.

(arbejde sig i Gjæld ved at være F.) VII, 1 B 88 p. 294.

(det er Bysnak, og Rygte og Vævlen mell. hinanden der er Surrogatet for Ideen, da har man ... i Literaturen ikke F., men Janhagel) VII, 1 B 105. (Jo mere almdl. det bliver at hver andet Mske er Publikum, desto mere maa ogsaa F. være øvede i at calculere omvendt) VII, 1 B 125,3.

(Jeg udræder gjerne en lille Penge-Muldt for at kunne blive F. af en Anmeldelse [af „To Tidsaldrer“]) VII, 1 B 132 p. 333.

(er det ikke en himmelraabende Uretfærdighed mod alle ubemidlede F. ... forsaavidt dog en Arbejder er sin Løn værd ... at kun Foragtelighed honoreres) VII, 1 B 132 p. 333.

(Om da end en F. ... elsker Modersmaalet høiere end Alt: sømmer det sig for et Folk, at Slight [den litteraire Foragtelighed] bestaaer saaledes) VII, 1 B 132 p. 334.

(Mine Finantzer tillader mig ikke mere [efter Udgivelsen af „Afsl. Efterskr.“] at være F.) VII, 1 B 211 p. 389.

(Jeg kunde maaskee ved at accommodere mig blive yndet af Publikum, men ... : saa vil jeg slet ikke være F.) VII, 1 B 211 p. 389-390.

(min Stræben som F. maa være i Overensstemmelse med Statens Interesser) VII, 1 B 211 p. 390.

(saa meget mere haaber jeg at komme i Betragtning [ved Understøttelse fra Staten] som andre F. dog tjene lidt Honorar ved deres Bøger) VII, 1 B 211 p. 390.

(I Forhold til, som et saadant Mske [som ikke har vundet nogen Conclusion] er begavet, kan han ... blive F., som han mener det. Dog er denne Mening et Sandsebedrag) VII, 2 B 235 p. 5. (det at være F. er rigtignok Noget man skriver sig til, men derfor ogsaa Noget, som man ... ved at skrive kan fraskrive sig) VII, 2 B 235 p. 6.

(Tidens Mangel paa Conclusion skjuler over at F. mangle den) VII, 2 B 235 p. 8.

(Man tager en saadan F., paa hvis Hoved

der ... har sat sig noget Phosphorisk: et Forslag til et Projekt ... og stryger ham af i en Avis saa giver det 3 a 4 Spalter) VII, 2 B 235 p. 8.

(Den er netop ikke F. der trænger til Publikum eller Discussion for at finde Forstaaelse) VII, 2 B 235 p. 12-13; 246. (Skal der i de sande Forhold mellem F. og Læser være Tale om Trang, saa er det Læseren der skal trænge til F.) VII, 2 B 235 p. 13.

(En F. ... maa ethisk tugte sig selv op til at kunne undvære Publikums Penge og Æresbeviisninger) VII, 2 B 235 p. 13. (trænger [en F.] til Publikum for at faae Klarhed og Mening i Sagen ... saa er det en sørgelig Confusion at kalde ham F.) VII, 2 B 235 p. 13.

(Dersom et virkeligt Mske i den Experimenterendes forfulede Tilstand styrter løs paa det Almene ved at blive F.: saa er han i høj Grad lærende) VII, 2 B 235 p. 16.

(En Critiker ... bør være, i Idealitetens Forstand, F.s bedste Ven, thi han elsker F. i hans Idee) VII, 2 B 235 p. 17.

(jeg er en tjenende Critiker, et ringe Mske, der kun har ethisk Berettigelse, som ethvert Mske har det ligeoverfor en F.) VII, 2 B 235 p. 26.

(Jeg har hverken da jeg begyndte som F. haft, eller senere erhvervet nogen Myndighed, som jeg da heller ikke har nogen synderlig Betydning for min alvorlige Samtid) VII, 2 B 235 p. 27.

(skjøndt enhver F. har et Ansvar, saa synes det dog, at en F. i en stor Literatur ... har et mindre Ansvar, fordi han afstedkommer mindre Skade ved hurtigere at forsvinde i Mængden)

VII, 2 B 235 p. 28.

([SK om sin sørgelige Stilling som F.]) VII, 2 B 235 p. 79.

([Om Begrebet en F. i Forhold til det at anerkendes med Roes])

VII, 2 B 235 p. 82-84.

(det Begreb at være F. er i vor Tid paa en høist usædelig Maade blevet forvansket) VII, 2 B 235 p. 83.

(Da saa Mange, der ... ingen væsentlig

Qualification have til at være F. ... alligevel blive F., saa bliver det at være F. en Slags Udmærkelse blandt Mand-folk) VII, 2 B 235 p. 83.

(Eksempel paa en F., der i Forordet til hver en lille Bog han udgav stadigen skrev, at han haabede for Fremtiden at samle sig paa en stor Bog)

VII, 2 B 235 p. 101-102.

(en F. kan aldrig bedre indynde sig i Publikums Gunst end ved at vedligeholde [et Fremtids-Haab om at samle sig paa en stor Bog]) VII, 2 B 235 p. 102.

([Om den interessant-gemütlige Privat-Fortrolighed mellem Publikum og F.]) VII, 2 B 235 p. 102.

([Om det at træde frem som F. af 4 Bøger paa eengang])

VII, 2 B 235 p. 128-129.

([Om Mag. Adler som Eksempel paa en F., der udgiver 4 Bøger paa eengang]) VII, 2 B 235 p. 128-129;

VIII, 2 B 3 p. 7; 6 p. 11-13;

7,18 p. 34-35; p. 42.

(jeg har altid brugt det Udtryk om mig qua F., at jeg er uden Myndighed ... det er som en Formular gjentaget i ethvert Forord [cf. Forordene til „Atten opb. Taler“ og „Tre Taler ved tænkte Leiligh.“]) VII, 2 B 235 p. 144.

(Selv om jeg da ingen Gavn har stiftet som F.: jeg har idetmindste gjort alt Muligt for ... ikke at forvirre det Høieste og det Helligste)

VII, 2 B 235 p. 144.

(Saasart en F. tilintetgjør ethvert theologisk Forhold til en Omverden, saa bestemmer han sig humoristisk, og kan da f. E. blive lyrisk F.)

VII, 2 B 235 p. 152.

(i Forholdet mellem en F. og Christus bliver [det at gjøre Bibelens Ord til sine egne uden at citere dem] Blasphemie) VII, 2 B 235 p. 155.

(F. bliver man [ved som Mag. Adler at udgive nogle Lapper Papir med korte Sætninger] kun i en meget uegentlig Forstand) VII, 2 B 235 p. 170-171.

(en F. ... maa ønske og fordre af Læsere, at han holder sit Sind i Ro for at

eftertænke den Tanke, der meddeles) VII, 2 B 235 p. 171.

(en F. skal ikke ... foranledige Læsere til selv at hjælpe sig, han skal tværtimod ... være Læsere der veed Beskeed) VII, 2 B 235 p. 197.

(om det litteraire Forhold mellem F., Læser og Critiker [i Udarbeidelse til „Bogen om Adler“, Forord])

VII, 2 B 270 p. 309.

(min [A. B. C. D. E. F. Rosenblads] brændende og trængende Attraae er at blive F.) VII, 2 B 274,5 p. 318.

(det er ikke en F. der skaber Læsere, men det er Publikum, der skaber F. - og jeg [A. B. C. D. E. F. Rosenblad] er heldigviis Ingenting) VII, 2 B 274,5 p. 318.

(det er Publikum ganske umuligt at skabe en F. [af en eminent Dygtighed]) VII, 2 B 274,5 p. 318.

(blot ... lidt Forudbetaling [fra Publikum]; og jeg [A. B. C. D. E. F. Rosenblad] er F.) VII, 2 B 274,5 p. 319.

([En F.] er En, der lader Noget trykke, hvorved han tjener Penge)

VII, 2 B 274,5 p. 319.

(man gjør nu rigtigst i at ... henlede Publikums Opmærksomhed paa sig, førend man vælger denne Næringsvei og sætter sig ned som F.)

VII, 2 B 274,5 p. 319.

(jeg [A. B. C. D. E. F. Rosenblad] finder det i sin Orden, at et høistæret Publikum afviser enhver eenlig Person, der vil være F., som uværdig Trængende)

VII, 2 B 274,5 p. 320; 277,4 p. 336.

(Gaer ... [mit Prøveskrift] rivende af: da er min Lykke gjort - jeg [A. B. C. D. E. F. Rosenblad] er F.!)

VII, 2 B 274,5 p. 321.

(for mig [A. B. C. D. E. F. Rosenblad] er ... det at blive F. ... et høist alvorligt Foretagende: det bliver min Næringsvei ell. jeg bliver aldrig F.)

VII, 2 B 277,4 p. 336.

(Den utaknemligste Existent er og bliver at være en F., der skriver for F.) VIII, 1 A 53.

([Om Forholdet mellem egentlige F., ::

F. der skrive for F., og F. af 2den Grad)) VIII, 1 A 53.

(At have kun een Læser eller meget faae, forstaaes let ind i Umiddelbarhedens Dialektik: at det er en Ulykke for F.) VIII, 1 A 84 p. 41.

(i Omvendtheden Dialektik er F. selv frit virkende for at frembringe ... kun een eller faae Læsere) VIII, 1 A 84 p. 41.

(Et Par smigrende Ord ... [blot] 1/10 Deel af det som ellers en F. gjør for at faae sine Bøger solgte: saa havde [mine Bøger] været udsolgte)

VIII, 1 A 84 p. 41.

(At kunne arbeide efter den Maalestok og at gjøre det med den Flid [som SK] forstaaer man ikke: ergo jadsker den F.) VIII, 1 A 84 p. 42.

(jeg gad nok see Den [F.], der mere skarpsindigt end jeg har i den anden Potens af Dialektik redupliceret selve sin Tænking) VIII, 1 A 91.

(Medlevende gaar i Reglen altid Glip af Indtrykket, de kan ikke glemme F. ... seer ud som de og som andre Mske) VIII, 1 A 120.

(ingen F. af de nulevende er [i betydelig Rapport til Mskene] i den Grad som jeg) VIII, 1 A 124 p. 60.

(jeg gider ikke tænke derpaa, hvad der er Følgen af, at jeg maa ... være F. i en Dialect [o: det danske Sprog])

VIII, 1 A 131 p. 64.

(Et Lands meest begavede Hoveder blive ... [efter] fortsat Flid endeligen ... F. af Bøger. Men Bøger læses kun lidt i Landet ... [men Journalisternes] Raisonements læses af Alle)

VIII, 1 A 135.

([Om Forholdet mellem Dag-Pressen og F.]) VIII, 1 A 140.

(paa 6te Aar har jeg nu arbeidet som F. Der er litterairt saa godt som ikke sagt eet eneste Ord om mig)

VIII, 1 A 162 p. 80.

(At være Pøbellitteraturens F. det er Alvor ... Kun min Existent er Non-sens) VIII, 1 A 162 p. 81.

(Min Existent som F. er den lumpneste og nedrigste man kan tænke sig ...

[tillige] den interessanteste som er ført af nogen F. i Danmark)

VIII, 1 A 175 p. 87.

(Mod Mskene har jeg qua F. ikke blot Ret men uendeligt meget Mere)

VIII, 1 A 175 p. 87.

(Der er ikke let noget latterligere end naar en F. vilkaarligt bruger Nemesis)

VIII, 1 A 196.

(der er ikke eet Mske ... uden at han jo vilde være glad ved at have levet saaledes som jeg qua F.) VIII, 1 A 237.

(Misundelsen vil tilsidst ligefrem forbyde mig at være F.) VIII, 1 A 336.

(I enhver stor Nation har dog en F. Lov til at arbeide ... men her [i Danmark] vil man ligefrem have det formeent)

VIII, 1 A 336.

(Ved at være F. har jeg paa en Maade benyttet Publikum som min Fortrolige)

VIII, 1 A 394.

(Lykkelige Nutid, en Tid, da de faae F. ere de Eneste, som Intet forstaae [modsat Journalisterne og Publikum])

VIII, 1 A 399; 657.

(faaet ved et ulykkeligt Forhold til et andet Mske mit Livs Grund-Skade ... potenseret ... at min Existent mskelig talt var sat paa Grund ... Saaledes blev jeg F.) VIII, 1 A 422.

(bedende Gud, at jeg for alt ikke maatte ... forvexle hvad Ret jeg kan have imod Mskene qua F. o:s:v., med hvad Uret jeg har mod ham) VIII, 1 A 451.

(jeg er en Mag. artium, der for mine egne Penge gjør Nationen den Tjeneste at forskaffe den en F.)

VIII, 1 A 457 p. 204.

(naar en F. har et eiendommeligt Begreb om hvad Meddelelse er ...: ja saa har det lange Udsigter)

VIII, 1 A 466 p. 207.

(der er ... i det Høieste kun en to a tre F., som lide derved ... at et Værk er en Ubetydelighed, en Piece noget meget Vigtigt) VIII, 1 A 495.

(jeg har [i Danmark] sat Penge til, for at leve som F.) VIII, 1 A 513 p. 235.

(naar en F. der har laant Adskilligt hos mig, faaer udgivet det i en Piece, saa

bliver denne ... berømmet – men jeg er til Overflod) VIII, 1 A 542.

(Af alle de nulevende F. er jeg den Eneste, som ingen Betydning har ... fra hvem der ikke udgaar en ny Retning) VIII, 1 A 542.

(At jeg blev F. skyldes væsentligen hende, mit Tungvind og mine Penge) VIII, 1 A 641.

(Jeg haaber nu til Gud, at han ... [vil] hjælpe paa mit Udkomme, og saa lade mig vedblive at være F.)

VIII, 1 A 645 p. 293.

([Philosophien sagde]: „... det er mig [ligegyldigt], hvo F. er“ – ogsaa ligegyldigt, at han er „Apostelen“. Jo, paa den Maade kan man sagtens speculere) VIII, 2 B 15 p. 67.

(I syv Aar have vi nu været F. i det danske Sprog ... Med al denne Arbeiden have vi ikke tjent en Hviid) VIII, 2 B 73 p. 132.

([Om Sammenholdet af de mægtigere F., det litteraire Aristokratie]) VIII, 2 B 73 p. 132.

(man bliver nu F. ene og alene ved at være Læser – istedenfor ved Primitivitet) VIII, 2 B 81,4; 82,4.

(Det er ... noget gyseligt at tænke den hele Mængde af Bogtrykkere ... Journalister, F. – og alle disse arbeide Dag og Nat i Forvirringens Tjeneste)

VIII, 2 B 81,5 p. 145.

([Om F. i Forhold til Journalisterne og Prostitutionen i Litteraturen])

VIII, 2 B 87 p. 174.

(Saaledes har jeg nu levet som F. i 5 a 6 Aar – og tiet [i Udkast til „Apologie“]) VIII, 2 B 179,1.

([Om Subscriptionens Indflydelse paa Forholdet mellem F. og Læser])

VIII, 2 B 187 p. 294; 188 p. 295.

(som F. har jeg arbeidet usædvanlig anstrængt og ... hurtigt for at naae mit Maal) VIII, 2 B 194 p. 304.

(Hvilke uhyre Kæmpeskridt vilde Slægten gjøre ..., hvis enhver F. ... ganske ligefrem sagde hvad han meente)

IX A 44.

(Jeg blev ulykkelig i Kjerlighed ... Jeg

er frelst ... [ved] min Fader ... Saa blev jeg F., saaledes som det laae i mit Væsens Mulighed) IX A 65 p. 37.

(ethvert Land kunde prise sig lykkelig ved at have en F. som jeg er, især da ... Danmark) IX A 120.

(jeg er som F. en Poeniterende)

IX A 150.

(At jeg er en F. som Danmark ubetinget vil have Ære af, er udisputeerligt)

IX A 169 p. 81.

([udisputeerligt] at jeg for egen Regning saa godt som har existeret qua F., uden al Understøttelse af Regjering eller Folk) IX A 169 p. 81.

([Danmarks F., SK, er] ved Pøbelagtigheden udpeget til at kjendes af enhver Skomagerdreng) IX A 169 p. 81.

(Havde jeg ... blot været det jeg er som F., saa havde det næsten været for haardt, at jeg skulde opleve den Aandeløshedens Qval jeg har maattet døie)

IX A 170.

([Om hvorledes SK fremstiller sig selv som F.]) IX A 171.

([Om Samtidens feilagtige Forestilling om SK som F.]) IX A 172.

([Om at udgive alle de trykte Smaa-Artikler for] at sikre mig mod at blive antaget for F. af hvad jeg ikke er og existere ganske in toto) IX A 186.

(Som F. er jeg et Genie af en noget egen Art ... ubetinget uden Myndighed) IX A 189 p. 95.

(Gid man dog engang i Begyndelsen havde ladet mig vederfare Ret som F., en vederhæftig Mand udtalt en ... Anerkjendelse) IX A 197.

(saaledes forraadt som jeg har levet qua F., kunde der ingen Anledning blive til at ytre mig saaledes [at man havde seet, hvor langt fra jeg var at være stolt])

IX A 197.

(Der vil komme den Tid, da en Dansk vil være stolt af mig qua F.) IX A 203.

(Kun det kan der være Tale om ...: engang bestemt at forklare mig som F. ...) IX A 222 p. 118.

(Stolende paa hvad jeg ... har gjort for eksisterende at understøtte min Produc-

tivitet har jeg i denne sidste Tid blot været F.) IX A 293.

([Nu vil] de revolutionaire Regjeringer selv forbyde Pressen. See, saa faaer man Lyst til at være F.) IX A 320.

(det Pecuniaire i disse forvirrede Tider har taget Adskilligt paa mig ... min Stilling som F. bliver sandelig alvorlig nok) IX A 375 p. 219.

(i samme Øieblik [jeg tjener Penge ved mit Arbejde] er min Virksomhed som F. ... svækket) IX A 386 p. 226.

(Jeg har ikke havt en saadan F. [som har efterladt sig en nøiagtig Tegning af det Christelige] til Hjælp) IX A 448 p. 258.

(meget faae F. ville være saa lykkelig situerede historisk som jeg. Det lille Land er min Ulykke, men det kommer igjen) IX A 479 p. 271.

(Danmark er ... kun beregnet paa Een. Den Ene har jeg ... været fra det Øieblik jeg begyndte som F. med „Enten – Eller“) IX A 479 p. 271.

(Lykken: at man ikke bliver en enkelt F. paa Listen af et Lands samtidige Literatur, men En, der tager et lille Land med sig) IX A 479 p. 271.

(uhyre vittigt sagt af Prof. Heiberg ... : at F. kunde lade sine Bøger see for Penge [cf. Artiklen „Litterær Vintersæd“ i „Intelligensblade“, Nr. 24]) IX A 481 p. 273.

(Man vise mig i noget andet Land en F., der har lidt i disse Proportioner! [som jeg har]) IX A 481 p. 273.

([Om P. C. Kierkegaards Opfattelse af SKs Stræben som F.]) IX A 483 p. 275.

([Jeg havde egentlig], som F., allerede ved mit første Værk [p: „Enten – Eller“] ... indtaget en Æresplads) IX A 484.

(Det var ... Sandhed i mig, da jeg gik ud som F., at jeg Intet attraaede, hverken Ære eller Anseelse eller Penge)

IX A 489 p. 278.

(mit Program som F. ... [kommer] rigtignok ikke som ellers ... først men sidst) IX B 10 p. 308; 11 p. 312; 13,4.

(Jeg beder Enhver, hvem Chrstd.s Sag ligger paa Hjerte ... at agte paa hele

min Stræben som F.) IX B 57 p. 348. (ikke usandt kunde det siges om ham [SK], at han qua F. „i Hjertets Reenhed kun har villet Eet“) IX B 63,7 p. 364. (Jeg er qua F. ... et Confinium [imellem det at være en Diger og at være et Sandheds-Vidne]) IX B 63,7 p. 366.

(Jeg er mig ikke bevidst at have staaet nogen F. ... i Veien for, hvad Jordisk eller Timeligt han har kunnet ønske at opnaae) IX B 63,14 p. 376.

(selv har jeg intet ... [Jordisk] vundet ved at være F.) IX B 63,14 p. 376.

(tør Du troe at være kaldet til at vorde F., saa bliv ... ikke F. i Danmark ... men begynd strax i det fremmede Sprog) X, 1 A 35 p. 22.

(Danmark er et lille Land, hvor Du ... maa give næsten Penge til for at være F.) X, 1 A 35 p. 22.

(Ved at blive F. [i Danmark] og af Betydning vil Du ... blive udpeget som en See og Mærkværdighed i Spidsborgernes Øine) X, 1 A 35 p. 23.

(det har jeg hørt de tusinde Gange af min Fader ... at vilde man være F. skulde man skrive i et af de europæiske Sprog) X, 1 A 35 p. 23.

(Som en Minister træder af og bliver privat Mand, saaledes ophører jeg at være F. og nedlægger Pennen) X, 1 A 45.

([SK om det at søge Embede i Forhold til sit Liv som F.]) X, 1 A 76 p. 61.

(den Udvei som Gud fandt med at lade mig blive F. har været mig riig)

X, 1 A 78 p. 63.

(Det at holde op med at være F., er ... en Tanke, der har foresvævet mig fra min tidligste Tid) X, 1 A 79 p. 66.

(jeg har oftere sagt, at den Plads var endnu ledig: en F., der vidste at holde op) X, 1 A 79 p. 67; 138 p. 104.

(Dommen vil blive at jeg [som F.] saadan har forandret mig lidt i Aarene) X, 1 A 116 p. 87.

(lad mig ogsaa holde ud som F. at synes en Underlighed, uagtet jeg dog nok ikke just er det) X, 1 A 117 p. 89.

(qua F. havde [jeg] sat Penge til og ingen

Fordeel høstet) X, 1 A 117 p. 90.
(Det har smertet mig, at min Ophøren som F. skulde blive forklaret som Svaghed) X, 1 A 117 p. 90.

([SK om Vanskeligheden ved at sige Noget om sig selv qua F. in toto])

X, 1 A 126 p. 95-96.

([Oprindeligt] tænkte jeg mig det [at søge et lille Embede] egentlig i Mod-sætning til som F. ... at have gjort Lykke i Verden) X, 1 A 138 p. 104; 145.
(den Slægt, jeg lever med, er dog elendig, naar en F. med min Dygtighed og mine Opofterelser skal behandles saaledes [som jeg bliver]) X, 1 A 138 p. 104.

(er mig noget vanskeligt: om det er mere ydmygende at sige ligefrem jeg har ikke mere Raad til at være F. ..., eller at udsætte mig for Alt hvad kan følge, naar jeg udgiver Noget) X, 1 A 138 p. 105.
(det ... kan godt være i sin Orden, at jeg kommer til at gaee videre qua F. end jeg oprindeligt havde tænkt mig)
X, 1 A 138 p. 105.

(oprindelig tænkte jeg mig det at være F. dog som ... et Midlertidigt i Forhold til det at gaee paa Landet som Præst) X, 1 A 138 p. 105.

(min Stilling [er] væsentlig forandret, at jeg qua F. er kommet til at virke for det Religieuse) X, 1 A 138 p. 105.

([Ved] at have Formue, kunde jeg, med Guds Bistand have holdt ud at holde mig som en ethisk Figur qua F.)
X, 1 A 141.

(tænkt mig det som Øieblikket til at holde op at være F.: naar jeg ikke mere kunde være uden Bekymring for mit Udkomme) X, 1 A 145.

(Til at forstaae min F.-Virksomheds Totalitet ... hører ogsaa at forstaae ... hvad jeg qua F. ved personlig Existeren har gjort for at understøtte den ... o:s:v:) X, 1 A 146.

(„den Enkelte“, der ikke i empirisk Forstand er mig men er F.) X, 1 A 146.

(F. er ikke et Haar bedre end hvad han fremstiller som det Slette. Frygteligt!)
X, 1 A 148 p. 111.

(skal jeg sige hvad jeg qua F. anseer

mig selv for at være, saa maa jeg ogsaa sige, hvad jeg ... forstaaer med deri, min Skyld og Brøde som Mske)
X, 1 A 160.

([Om at begaae National-Forræderie mod en F.]) X, 1 A 174 p. 124.

(Jeg har ikke mere Raad til at være F., det er Ulykken) X, 1 A 175.

([Om Lidelserne ved at være F. paa det Vilkaar, SK er det]) X, 1 A 180 p. 128.

(mit personlige Livs Elendighed indtil jeg blev F. ... har bidraget til at udvikle en saadan skiult Inderlighed i mig)
X, 1 A 183 p. 130.

(hvis det overhovedet var min Hensigt, at opgive at være F., vilde det ikke hjælpe mig stort at reise, lige tværtimod)
X, 1 A 202 p. 142.

(mærkeligt at hver Gang jeg vil gjøre Alvor af at svinge af fra at være F., hænder der Noget, som gjør at jeg maa blive i det) X, 1 A 202 p. 142.

(I dybere Forstand Sympathie for mig er der ... Ingen af F. o:s:v: der kan have. De føle ... min uhyre Overlegenhed) X, 1 A 224 p. 151.

(mine Bøger ... de blive blot plyndrede af andre F.) X, 1 A 225.

(aldrig havde dette Onde [Misundelse og Middelmaadighed] ... grebet saaledes om sig ... som i de Aar jeg har været F.) X, 1 A 226.

(en Ubesindighed, nu at ville tale om mig selv, som skulde jeg enten døde imorgen eller det var afgjort at jeg vilde ophøre at være F.) X, 1 A 250 p. 165.

([Om hvorledes det skal forstaaes, at SK „religieust besluttet“ begyndte som F.])
X, 1 A 266 p. 177.

([Om hvorledes man behandler Kunstnere, F. o:s:v:]) X, 1 A 274 p. 184.

(væsentligen skal [jeg] høre op at være F., saasnart jeg ikke har Formue mere)
X, 1 A 280 p. 189; 431 p. 276.

(I 7 Aar har jeg nu holdt ud at være F., efter den størst mulige Maalestok, med alle Opofterelser: og jeg har høstet idel Utak) X, 1 A 280 p. 190.

(Kun een Ydmygelse skal jeg qua F. tage af Guds Haand ...: at jeg ikke

maa fordriste mig med selv i Virkeligheden at udtrykke Det, jeg fremstiller) X, 1 A 281 p. 192.

(Naar jeg ophører at være F., vil der maaskee blive stor Ophævelse i den Anledning, om det Tab, Landet lider) X, 1 A 283.

(enten F. i Charakter – eller Landsbypræst og saa aldrig et Ord mere fra mig, men ... ikke tillige F.)

X, 1 A 309 p. 206; 316 p. 210.

(Det Afsindigste er at blive ved som F. thi Mskene ere Børn og blive kjede af En, naar man ikke behandler dem som Børn) X, 1 A 313 p. 207.

(det saae saa kløgtigt ud, at jeg ligesaa godt i stille Betrygghed ... i et Embed kunde som Digter virke qua F.) X, 1 A 316 p. 209–210.

(Der er vanskeligt nogen F. ... [der] kan gjøre mig den Rang stridig ... at være qua F. den Interessante) X, 1 A 322.

(Alt er blevet upersonligt ... F., der skjult for Alles Øine, sende nogle Tanker ud i Verden [gjennem Pressen]) X, 1 A 356 p. 231.

([Om hvorledes SK blev opdraget til den F., han blev]) X, 1 A 374.

(Den Tanke ... at naae mit Høieste qua F. og saa absolut bryde af ... er ingeniunde en religious Tanke, men en verdslig-stolt Tanke) X, 1 A 413.

(Min Ulykke i Danmark qua F. var, at jeg er altfor uhyre uproportioneret) X, 1 A 414.

(det har gysset og atter gysset i mig ... at træde saaledes i Charakter af F. at jeg ... forpligtede mig for længere Tid ... efter en bestemt Maalestok) X, 1 A 421 p. 268.

(iflor [c: 1848], da jeg havde solgt Huset og tjent lidt derpaa, var min Agt, nu at gjøre Alvor af at bryde af [som F.] ... og reise) X, 1 A 424 p. 271.

(er jeg ikke ved Styrelsens Indgriben blevet F. i en ganske anden Forstand end jeg oprindeligt havde tænkt)

X, 1 A 494 p. 316.

(ogsaa den Gang [da jeg forlod Regine]

tænkte jeg mig at være F. uden oeconomiske Bekymringer) X, 1 A 495.

(At jeg nu vilde høre op at være F. er ganske vist; men jeg vilde dog have det med ... selv at have sat Punctum og officielt i Charakter) X, 1 A 510 p. 328. (For mig har ... det været den eneste Mulighed, at operere reent som Aand, heri ligger det, at jeg blot kunde være F.) X, 1 A 519 p. 333.

(Dersom jeg nu skulde vedblive at være F., maatte det være „Synden“ der blev min Gjenstand og „Forsoningen“) X, 1 A 546 p. 349.

(Det er med mig qua F. som med den Flod Guadalquivir ... der er en Strækning som er min: det Opbyggelige) X, 1 A 593.

(just da jeg har været ifærd med at mindske min eksistentielle Fart qua F. ... [er] Tanken om at give [Regine] en ligefrem Forstaaelse blevet lagt mig saa nær) X, 1 A 648 p. 403.

(Man bliver nu omstunder F. ikke ved sin Primitivitet, men ved – at læse) X, 1 A 666.

(nu at sætte Penge til qua F. og maaskee ved [„Sygd. til Døden“] at forspilde min Fremtid) X, 2 A 10 p. 13.

(Den der ansaaes for F. [af „Frygt og Bæven“], gik om i en Flaneurs Incognito saae ud som Kaadheden og Vittigheden og Letsindet selv) X, 2 A 15.

(Jeg, F., skal ikke have Lov til selv værende Ingenting (det Høieste) at udgive dette [der er skrevet i 1848] i eget Navn) X, 2 A 66 p. 51.

(At være F. har i Grunden været min eneste Mulighed) X, 2 A 104 p. 80.

(for at gjøre Lykke i Verden blev jeg ikke F. – o, jeg hadede mig selv, da jeg begyndte med „Enten – Eller“)

X, 2 A 104 p. 80.

(Om mig selv qua F.)

X, 2 A 106 p. 81–84.

(Om min Stilling qua F.) X, 2 A 113.

(Betragter mit Liv som F. ... min Uegennyttighed – og saa skal Dommen være, at jeg er en Slags Særling, en Overdrivelse) X, 2 A 124 p. 94.

(er det blevet en Forbrydelse, at jeg er F.? Blot eet Exempel ...)

X, 2 A 124 p. 95.

(Heterogeniteten maa endelig fastholdes, at der her er en F., at det ikke er objektivt en Sag) X, 2 A 130 p. 97.

(de lærde Commentarer ... lægger sig [ofte] forstyrrende mellem en F. og de Læsere, han helst ønskede)

X, 2 A 145 p. 109.

(den Uret og Mishandling jeg har lidt qua F., Noget, der paa min polemiske Natur maatte virke desto stærkere)

X, 2 A 158.

(jeg, F., er som altid ... til Nar. Jeg kommer til at gjøre Ting, hvis hele Betydning, jeg først bag efter forstaaer)

X, 2 A 163 p. 129.

(qua F. kan [den Talende udtrykke at Meddelelsen er digterisk] ved Hjælp af Pseudonymer, som jeg nu første Gang har gjort det) X, 2 A 184 p. 146.

(Frugten af en dum Samtids Mishandling mod Den, der i Egenskab af F., i Sandhed var en Velgjører) X, 2 A 185.

(den hele Sag [angaaende Regine] kan let komme op igjen, naar engang jeg qua F. skal til at repetere) X, 2 A 210 p. 163.

([Om Udtrykket „F.s F.“, cf. „En første og sidste Forklaring“]) X, 2 A 242.

(Jeg er egentlig F. for F.; jeg forholder mig ikke ligefrem til et Publikum ... jeg gjør qua F. andre produktive)

X, 2 A 242.

(Jeg har som F. faaet ligefrem en ny Stræng til paa mit Instrument [som Følge af mit Skridt mod „Corsaren“]) X, 2 A 251 p. 187.

(sæt jeg døde imorgen, saa var der ingen Commentar i Forhold til mit Liv. Dette blev mig klart ... just, da jeg havde naaet at forstaae mig selv qua F.)

X, 2 A 266 p. 196.

(I saa lang tid eksisterer jeg qua F., og Peter [C. Kierkegaard] fandt ingen Anledning til at udtale sig)

X, 2 A 275 p. 203.

([P. C. Kierkegaard] profiterer det Sandsebedrag; jeg som F.s ældre Broder maa sagtens vide Besked) X, 2 A 275 p. 204.

(Havde jeg været en lykkelig Natur – og saa oplevet Det, jeg har oplevet som F.: jeg troer et Mske maatte være blevet gal) X, 2 A 411 p. 291.

(En Embedsmand og Deslige har sin bestemte Virkekreds: men en F. f. E. ... forholder sig til Folket) X, 2 A 474.

(jeg maa standse i dette Øieblik som F. ... [fordi] jeg ikke har Raad til at være F. længere) X, 2 A 511 p. 365.

(Jeg har fra Begyndelsen ikke meent at skulle være F. hele mit Liv ... det Øieblik maatte komme, da det blev min Opgave at arbejde for Udkommet)

X, 2 A 511 p. 366.

(Dersom jeg ikke levede som Gjenstand for en Pøbel-Følgelse kunde jeg ... ligefrem sige Samtiden, at jeg ikke mere har Raad til at være F.)

X, 2 A 511 p. 366.

([Kant om den private og den offentlige Brug af Fornuften i Forhold til det at være F., Embedsmand og Præst; cf. „Vermischte Schriften“])

X, 2 A 517 p. 373–374.

([Om Dags-Pressens Benyttelse, i Danmark, af, at en Mand bliver F.]

X, 2 A 526 p. 379–380.

(det at være F. [i Danmark] bliver en Form for at lede Nysgjerrighedens Opmærksomhed paa sig)

X, 2 A 526 p. 379.

(man maa i Danmark advare En mod at blive F.) X, 2 A 526 p. 380.

(ingen Nation er saa aarvaagen [som Danmark] over, at en F. f. E. ikke skriver i fremmede Sprog) X, 2 A 527.

([Om SKs Samtale med Christian VIII angaaende sin Situation som F.]

X, 2 A 534 p. 385–386.

(Havde jeg havt saaledes Formue, at jeg kunde vedblevet at være F. ... var jeg vist blevet for spydig ... og havde gjort Uret) X, 2 A 544 p. 392.

([Ved „Corsarens“ Angreb paa SK] var det en F. der stod paa sit Høieste, og nydende en stor Anseelse) X, 2 A 547.

(Forudsætninger [til at angribe „Corsaren“ med Eftertryk]: ... 2) i Retning af at være vittig F. ... 6) i Retning af

... at have sat Penge til for at være F.)
X, 2 A 586 p. 417-418.

(just dette Skridt [at træde op mod „Corsaren“] blev bestemmende for mig til at vedblive som F.!)

X, 2 A 586 p. 418.

(der findes neppe nogen F., der efter en saadan Maalestok har beskæftiget sig med at tænke over Troen [som jeg har])
X, 2 A 596 p. 426.

(Prof. Martensen er Prof., har et stort Embede ... medens jeg ... har sat Penge til for at være F.)

X, 2 A 596 p. 427.

(Jeg selv har som F. aldrig udvist det Comiske, det er blevet benyttet som tjene-
nende af Pseudonymer)

X, 2 A 605 p. 433.

(det Forbittrende i, at det er paa den Maade [at jeg gjordes til en Caricatur] man lønnes for at have arbeidet som ingen F., uegennyttigt som ingen)

X, 2 A 612 p. 439.

(for høit kan [min Fremstilling af det Christelige] da ikke være, thi det svarer ganske til den Behandling, jeg qua F. har lidt) X, 2 A 618 p. 443.

(jeg ... er i det Tilfælde at høre op som F.) X, 2 A 618 p. 443.

(paa Basis af denne Smerte [o: Pælen i Kjødet] udfoldede sig saa en eminent Aands-Existens qua F.)

X, 2 A 619 p. 444.

(Misforstaaelsen i min Situation som F.)
X, 2 A 621 p. 445-446.

(Hvilken Betydning jeg har som F., føler jeg Historien vil vidne for mig, at det er et Verdens Sving)

X, 2 A 623 p. 446.

(Havde man strax ... indladt sig paa Sagen, skjønksom for de store Offere jeg bragte som F.: saa var Sagen blevet lettere) X, 2 A 623 p. 447.

([SK om sit Incognito da han begyndte som F.]) X, 2 A 638 p. 460-461.

(Frater Taciturnus Replik i [„En omreisende Æsthetikers Virksomhed ...“] ... har det Veemodige i Udtrykket af indre Tilfredsstillelse „jeg nøies med at

være F.“) X, 3 A 25 p. 29.

(Aldrig har jeg qua F. lidt som jeg har lidt med [R. Nielsen])

X, 3 A 133 p. 103.

(Jeg seer ... klart, hvorledes Hver især af Dem, jeg qua F. forholder mig til, egentlig bedrager mig)

X, 3 A 145 p. 117.

(Da jeg havde udgivet „Afsl. Efterskr.“ var det min Tanke, at trække mig tilbage) X, 3 A 318*.

(i et stort Land var jeg hjulpen, der var nok at fortjene som F.)

X, 3 A 343 p. 249.

(jeg [har] i at være F. tillige ... udviklet mig selv, og altsaa den hele Bevægelse er baglænds, hvorfor jeg ikke fra Først af kunde sige min Plan ligefrem)

X, 3 A 413 p. 286.

(Jeg kan ... sige om mig selv, at jeg har været F. af al min Magt og af - yderste Formue; thi rig er jeg ikke blevet derved) X, 3 A 539.

(Det Hele [o: Situationen da SK sendte et Brev til Schlegel efter Regines Faders Død] har berørt mig smerteligt, forsaa-
vidt det coinciderede med min egen Tanke om at opgive at være F.)

X, 3 A 769 p. 486.

(Skrev F. for den Enkelte, vil han ikke falde paa at smigre) X, 4 A 225.

(til at være F. duede jeg, og Penge havde jeg dog endnu [i Sommeren 1849])

X, 4 A 299 p. 167.

(Jeg har paa ingen Maade sagt, at jeg vilde høre op som F. [i Polemik mod Anmeldelsen af „Om min Forf.-Virksomhed“ og „To Taler ved Altergangen om Fredagen“ i „Flyve-Posten“, 1851, Nr. 181 (7. Aug.)]) X, 4 A 380 p. 227.

(medens i en ældre Tid, F. ... præstere-
rede det Betydeligere i en ældre Alder: saa er det for vor Tid karakteristisk at begynde med at culminere) X, 4 A 430.

(I frygtelige indre Lidelser blev jeg F. Saa var jeg Aar efter Aar F., leed ogsaa for Ideen) X, 4 A 545; 560 p. 379.

([Om hvorfor SK er noget Andet end F. i Almindelig Forstand]) X, 4 A 545.

(Jeg havde i længere Tid forstaaet, at jeg ... ved at ophøre at være F. ...

let kunde sikre mig en yderst behagelig Existens. Men ... Noget i mig, holdt mig tilbage) X, 4 A 587 p. 405. (Fra det Øieblik ... jeg blev F. har jeg bestandigt mere og mere faaet Leilighed til at erkjende, hvor uendelig meget der var mig forundt) X, 5 A 89 p. 104. (Med hvert ny Skrift tænkte jeg bestandigt, nu maa Du bryde af [som F.]) X, 5 A 146 p. 152. ([efter den Linie mod „Corsaren“] var det at være F. ... mig saaledes forbittret, at det snarere var Askese end at gaae ud paa Landet) X, 5 A 146 p. 152. (At sætte „Corsarens“ Goldschmidt og mig paa Linie sammen som F. ... det var en Uret [cf. Mynsters „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“]) X, 5 A 167 p. 197. („Danmark er et lille Land“. Dette har jeg som F. erfaret efter en meget stor Maalestok) X, 5 B 35 p. 254. (en F. [gjør] sine Skrifter publici juris ... i den Tanke, at han derved vil komme i Forhold til Andre) X, 5 B 35 p. 254. (Jeg har nu været F. i 7 Aar ... men med Undtagelse af „Enten – Eller“ er intet Skrift ... bleven gjort til Gjenstand for Bedømmelse og Vurdering) X, 5 B 35 p. 254–255. (jeg er F. for egen Regning) X, 5 B 35 p. 255. (Jeg kunde nu enten aldeles ophøre at være F. Eller jeg kunde vedblive i al Stilhed ... henlægge Manuscripterne [o: „Indøv. i Chrstd.“] til at udgives efter min Død) X, 5 B 35 p. 255. (Fra min første Begyndelse som F. ... har jeg bemærket, at jeg har nogle Enkelte Kjøbere ... jeg vil ... vedblive at være F., men kun for dem) X, 5 B 35 p. 255; 37; 39 p. 257. (det er for meget forlangt af en F., at han skal gjøre sine Skrifter publici juris – for at blive bedømt af Daarer og Dreng) X, 5 B 36. ([jeg, F., er] en Digter og Dialektiker,

der mener at have Sandhedens Ret i hvad han siger, men ... [ingenlunde] en Dommers Ret til dømmende at sige det) X, 5 B 40 p. 260–261. ([Om Udgiverens (SKs) Forhold til F. (Anti-Climacus) i Udarbejdelse til Udgiverens Forord til „Indøv. i Chrstd.“]) X, 5 B 61 p. 273. (Jeg har i de faae Aar, jeg har været F., vistnok udfoldet en sjelden produktiv Rigdom ...: men jeg har aldrig havt ... eet eneste Komma at tilbyde en Generalforsamling) X, 5 B 107 p. 293. (Jeg er mig ikke bevidst at have staaet nogen anden F. i Veien for hvad Jordisk, han har kunnet ønske at opnaae; selv har jeg intet opnaaet) X, 5 B 135. (I Forhold til en Samtid kalder jeg, F., mig ikke en Lærer ... men en Lærende, er selv ... blevet opdraget) X, 5 B 144 p. 346; 148 p. 350; 207 p. 389. ([jeg har] i omtrent 7 Aar ... været F. og rigtignok som i eet Aandedrag) X, 5 B 148 p. 349; 207 p. 388. (de fleste F.: dem falder det lettest at tale i første Person om deres Stræben, mig er det saare let at tale om den i tredje Person) X, 5 B 168 p. 363; 211 p. 396. (om jeg skal vedblive ... at være F. ... eller om jeg skal begynde at være F. paa en anden Maade, eller ... høre op at være F.: derom vides ubetinget Intet) X, 5 B 168 p. 364. (under Vægten af den Stemning [et Tungsind som ikke gjør uproduktiv] ... er jeg begyndt som F.) X, 5 B 168 p. 365; 211 p. 397; 229 p. 413–414. (Da jeg, religiøst besluttet, begyndte som F., var det min Tanke ... [kun at være det] i faae Aar ... „kun villende Eet“, og ... forsagende alt Andet) X, 5 B 191 p. 375; 201 p. 381; 208 p. 390; 214 p. 398; 224 p. 411. (Efter mit Begreb ... er, det at være F. at betragte som en Art overordentlig Existens) X, 5 B 191 p. 375; 201 p. 381–382; 208 p. 390; 214 p. 398.

(som Ophavsmand [er jeg] en F., der qua F. „i Hjertets Reenhed kun har villet Bøt“)

X, 5 B 191 p. 376; 208 p. 390; 214 p. 400; 266 p. 431.

(Det vilde ... være en mit personlige Livs Consequents, om jeg, F. blev Landsbypræst)

X, 5 B 191 p. 377; 201 p. 382; 214 p. 402.

(jeg [vil] som F. finde min Plads i Historien) X, 5 B 201 p. 381.

([Om det at udholde at være F., som begaer den Forbrydelse at sige Sandheden betræffende de litteraire Forhold i Danmark]) X, 5 B 203,1 p. 384.

(en F., der i Aaret 46 paatager sig at tegne Fremtiden [cf. „En lit. Anmeldelse“] ... kan umuligt forlange mere end 48) X, 5 B 247.

(min hele Tanke-Virksomhed qua F. er concentreret i denne ene Tanke „den Enkelte“) X, 5 B 247.

(Det F. [SK] kunde var: det Interessante – han havde saaledes havt det i sin Magt, at blive „Øieblikkets“ Helt og Afgud) X, 5 B 249 p. 422; 250 p. 423.

([F., SK,] har ingenlunde været ganske fri: han har fra Begyndelsen af havt en Torn i Kjødet ... der har lært ham Lydighed) X, 5 B 249 p. 422; 250 p. 424.

(jeg betragter mig selv helst som en Læser af Bøgerne ikke som F.) X, 5 B 258.

(Jeg er som F. forvænt med den kunstige, den næsten overdrevne Udarbejdelse af det Enkelte) X, 6 B 2 p. 5.

(Jeg kunde beraabe mig paa, at jeg som F. netop har sagt, at jeg ikke har Troen, dog det vil jeg ikke) X, 6 B 2 p. 7.

(egentlig er det et lille Forræderie, der af Samtiden blev begaet mod mig som F. ... der tvang til at ... maatte fremdrage dybere Indtryk af Chrstd.)

X, 6 B 21; 23,6; 26; 29,6.

(nu jeg [Johannes Climacus] er kjed af det [som F.], saa kommer Grundtvig yderst beleiligt og slaar mig ihjel)

X, 6 B 67.

(min Ulykke som F. ... ligger i, at jeg har ... arbeidet meget for anstrengt, meget for hurtigt) X, 6 B 100 p. 112.

([jeg har bragt Offere og lidt ved at have forkyndt Chrstd.] i den Række Aar jeg har været F.) X, 6 B 101 p. 121.

(Som F. finder jeg mig rolig i enhver Forhaanelse ... jeg har til mit Forsvar ikke eet Ord at sige) X, 6 B 113 p. 141.

(Jeg vilde som F. ingen jordisk Løn have, og derfor vilde jeg, at naar [jeg ophørte som F.] ... [skulde] Magten og Værdigheden [være] i Hænderne paa Heiberg, Mynster, Madvig)

X, 6 B 114 p. 147; 116 p. 151;

X, 6 B 171 p. 261*.

(Med mine Evner har jeg i 7 Aar udholdt at være F. i næsten søvnløs Anstrengelse) X, 6 B 121 p. 161.

(at være F., det har ... kostet mig Penge ... et Arbejde ... at blive et Offer for Pøbelagtighedens Forhaanelse ... en vis literair Fornemheds Misundelse)

X, 6 B 121 p. 161–162.

(fortættet i Løbet af 7 Aar at faae gjort opmærksom paa Chrstd.: ... at have naaet dette, er mig et Liv; ... det bliver hos mig naar jeg ikke længere er F.)

X, 6 B 122,6.

(I Midten af Aaret 1848 ... meente jeg at skulle høre op at være F.)

X, 6 B 124 p. 164.

(Som det hedder skal jeg qua F. være en Hader af Tilhængere ...; deri er ogsaa adskilligt Sandt)

X, 6 B 125 p. 166.

(Scenen er nu paa det religieuse Gebeet, hvor jeg er F.) X, 6 B 125 p. 166.

(Naar en F. ... for at udvise de discrete Momenter og dialektiske Eensidigheder, benytter ... (Pseudonymer) ...: saa har denne F. gjort Alt for at forhindre Misforstaaelse) X, 6 B 127 p. 169.

([i „Aabenbart Skriftemaal“ bad jeg] Læseverdenen for Fremtiden aldrig at ansee mig for F. af Noget, mit Navn ikke stod paa) X, 6 B 137 p. 187.

(I næsten lige saa lang Tid som De [Prof. Martensen] har arbeidet i Embedsstilling, har jeg arbeidet som F. ... men jeg er blevet til Ingenting)

X, 6 B 138 p. 189.

(der er næppe samtidigt [i Danmark] to

F. ..., der arbeide efter en saadan Maalestok. Altsaa en saadan F. [som SK] staaer forladt, ene)

X, 6 B 145 p. 197.

(en Literatur-Tidende ... har selv at anskaffe de Bøger der udkomme, men har ikke at skrive F. til Skat)

X, 6 B 145 p. 198.

(efter at have takket Styrelsen, saa [seer jeg] med en vis Tilfredsstillelse ... tilbage paa de Aar, i hvilke jeg har været F.) X, 6 B 145 p. 211.

([Gude] siger: „at denne mærkværdige F. [SK] gjør en Undtagelse fra det Almindelige ...“ [cf. „Om Magister S. Kierkegaards Forfattervirksomhed. Iagttagelser af en Landsbypræst“])

X, 6 B 145 p. 219.

(maaskee snarere dette jeg skulde lære [af Landsbypræsten Gude] ... at jeg qua F. havde seet lidt mere paa min jordiske Fordeel) X, 6 B 151,15 p. 234.

(Jeg var Ingenting ... men hengav mig til den, ogsaa pecuniært, for mig dyre Fornøielse at være F. i Danmark; saa blev jeg endog ... forhaanet)

X, 6 B 171 p. 262.

(da jeg begyndte som F. ... [havde jeg] kun eet Ønske ... at naar jeg nedlagde min Pen, at da Mynsters Anseelse maatte straae) X, 6 B 171 p. 263-264.

(Jeg er nu vel væsentlig færdig som F., hvad man ogsaa kan see paa Svinget, jeg gjør i Fortalen til den sidste Pseudonym [Anti-Climacus])

X, 6 B 173 p. 274; 182 p. 295; 196 p. 308.

(da jeg som F., fra Først af ... i Forholdet til Biskop Mynster altid har ... bukket dybt nok ...: anseer jeg det for min Pligt ikke at tie [angaende Anerkjendelsen i „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“]) X, 6 B 175 p. 278.

(Fra Begyndelsen og uforandret har jeg, som F., i Forhold til Biskop Mynster ... bukket saa dybt som muligt)

X, 6 B 191; 205 p. 319.

(efter mine Begreber kan ingen Ærens F. ville accreditere Goldschmidts Talent, førend man har ladet ham give en

Tilbagekaldelse) X, 6 B 209 p. 303. (ved den levende Gud jeg har qua F. bestandigt stræbt at handle efter Biskop Mynsters „Prædiken“)

X, 6 B 212 p. 334.

(jeg har som F. virkelig tjent Idee ... jeg har Intet begjæret ... for at gjøre det Christelige kjendeligt, [har jeg] udsat mig for en Pøbel-Forfølgelse)

X, 6 B 212 p. 336.

(jeg ønskede engang ret bestemt at udtale hvor uundværlig ... [Biskop Mynster] har været for mig som F.)

X, 6 B 221 p. 352.

([Mynster], hvem jeg qua F. strax udhævede, nogle Aar efter saa stærkt det er muligt som den eneste og i dyb Ærefrygt) X, 6 B 225 p. 358.

(jeg er som F. i Sandhed mig bevidst, ikke at have eftertragtet noget Endeligt) X, 6 B 232 p. 371.

(jeg har i strengeste Forstand som F. Noget paa min Samvittighed ... [saaledes at jeg] ikke tør døe, uden at have faaet det sagt) X, 6 B 232 p. 371.

(I [„Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“]) fandt Biskop Mynster ... Leilighed til at anbringe mig som F. paa Line med „Corsarens“ Goldschmidt) X, 6 B 232 p. 375.

(Jeg tjener ikke Penge som F., stundom giver jeg Penge til) X, 6 B 246 p. 406. (er dette en Brøde, at jeg for egen Regning skaffer det lille Land en F., hvis Skrifter vil existere, naar Øieblikkets Frembringelser ere glemte)

X, 6 B 246 p. 406.

(Mit Vilkaar som F. i Danmark er saaledes ... at det maa forekomme de Fleste sært ... , at jeg overhovedet gider vedblive) X, 6 B 247 p. 407.

(det yderst anstrengende og meget utaknemlige Liv ... jeg har ført som F. [har jeg] villet holde ud ... saa lang [Tid svarende] til den Kategorie: at gjøre opmærksom)

X, 6 B 247 p. 408-409.

(Det var fra Begyndelsen aldrig min Tanke i mange Aar at skulle være F.,

hvad jeg heller ikke har Raad til)
X, 6 B 249 p. 410.

(det har ... været mig 7 dyre Aar, i hvilke jeg har været F. i det Sprog ... jeg har haft den Ære at skrive)

X, 6 B 249 p. 410.

(Ved Slutningen af 47 og Begyndelsen af 48 var jeg atter betænkt paa at ende som F. for at blive Landsbypræst)

X, 6 B 249 p. 412.

(Aaret 1848 ... det rigeste og frugtbareste Aar jeg har oplevet som F.)

X, 6 B 249 p. 412.

(Dømmer nu selv, hvorledes jeg er blevet behandlet som F., jeg vil ikke dømme) X, 6 B 249 p. 412.

(det vedkommer mig ... at takke for den Deeltagelse og Velvillie og Imødekommen, der ... af den Enkelte er blevet mig beviist som F.)

X, 6 B 249 p. 412.

(en Bogs Afsætning afgjør ikke, om F. har Ret eller Uret, men kun om han har Profit eller ikke) X, 6 B 255 p. 424.

(Sigtelse for Uærlighed [er] ikke just hvad jeg har været Gjenstand for qua F.) XI, 1 A 125 p. 85.

(Naar en F. avancerer i det borgerlige Liv, saa avancerer han ogsaa i Grosserer Nathansons kritiske Institut [o: „Berlingske Tidende“]) XI, 1 A 142 p. 100.

(Novellister og Roman-F. og Smaa-F. æde endog de Medlevende)

XI, 1 A 177.

([SK om sig selv som F. med Blikket ene rettet paa den guddommelige Majestæts Blik]) XI, 2 A 423 p. 414-415.

(Min Optræden som F. [i Forholdet til Biskop Mynster])

XI, 2 A 419 p. 409-410.

([jeg blev] et Offer for den fornemmere Smaalighed, der misundelig paa en F., som stod uden Plet, ... benyttede sig af, at det var lidt for høit)

XI, 3 B 8 p. 14.

(De tvende Msker ... hvem jeg skylder hvad jeg kan være blevet som F. ere tvende Afdøde: en Olding [min Fader] ... og en ung Pige [Regine])

XI, 3 B 32 p. 70; 87 p. 133.

([Om hvorledes Mynster søgte] at afværge ..., at en F., som har den Udbredelse jeg har, driver „vanhellig Leeg med det Hellige“)

XI, 3 B 97 p. 154.

(Al den Anseelse jeg kunde have erhvervet som F. ... forvandler [jeg] til en Præsent til Biskop Mynster, det skete i [„En første og sidste Forklaring“])

XI, 3 B 99 p. 157.

(jeg er jo ... F. af de pseud. Skrifter: saa kan det kun altfor let hænde, at man digterisk kan komme til at see paa Sagen)

XI, 3 B 101 p. 163.

(I en Række Aar har jeg levet som F. i Danmark ... bestandigt blot bringende Offer, og lønnet med Utak)

XI, 3 B 155 p. 246.

(hver en Vanskelighed, jeg har haft som F. er en, jeg selv har frivilligt skabt mig)

XI, 3 B 157 p. 253.

Forfatter, aandrig (en aandrig F. er da ikke noget Uhørt i Danmark)

VII, 2 B 235 p. 19.

([Om Mag. Adler som aandrig F.]])

VII, 2 B 235 p. 19-26.

([Gude] kalder mig en udmærket, en aandrig, den ædle F. [cf. „Om Magister S. Kierkegaards Forfattervirksomhed. Iagttagelser af en Landsbypræst“])

X, 6 B 145 p. 219; 153.

Forfatter, begavet (den begavede F. i „Fædrelandet“, hvis Ord citeres [af Mynster i „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de de kirkelige Forhold i Danmark“], er mig, SK)

X, 6 B 171 p. 256; 175 p. 277; 182 p. 294; 184,7; 190 p. 305; 200; 204,2; 210; 213 p. 337.

Forfatter, beundret (En F., der har levet beundret, kan ikke siges at tage sin Samtid med sig) VIII, 1 A 176.

Forfatter, christelig (Begynder En, som ellers ikke er bekendt som F., strax som christelig F.: saa faaer han ikke Tiden med sig) IX A 171 p. 82.

(„Den bevæbnede Neutralitet“ eller min Position som christelig F. i Christenheden)

X, 5 B 106; 107 p. 288-301; 108; 109.

Forfatter, dansk ([Om de Egenskaber en dansk F. maa have, og om Vilkaarene for det at være F. i dansk Litteratur]) V B 85,2 p. 161–162; 88,1.

(i almindelig Funktion af dansk F., har jeg villet udtrykke en dansk Mands Uvillie over alt dette Uvæsen [den litteraire Foragtelighed])

VII, 1 B 14 p. 184.

(Hvilken dansk F. vilde ogsaa være det bekjendt, at være F. af en Vittighed, der indlod sig med „Corsaren“)

VII, 1 B 14 p. 185.

(det veed enhver dansk F. ... at det er ... en utilgivelig Feil for en F. at blive vittig paa urette Sted ... at Indignation er Rolighed i Lidenskab)

VII, 1 B 14 p. 185.

(mangen Privat ... har maaskee i Stilhed anseet det for en Utroskab, at ingen dansk F. har gjort Noget [mod „Corsaren“]) VII, 1 B 20 p. 191.

([Goldschmidt] forestiller som Udgiver af en Bog [„En Jøde“] i Række med F. i dansk Literatur ... Men at være F. i dansk Literatur er en Æressag, ethisk forstaaet) VII, 1 B 20 p. 192.

(Det danske Folk veed, at det at være F. i dansk Literatur er et fattigt Levebrød, det paaskjønner derfor ... at F. blive Folket og Sproget troe i Nøisomhed) VII, 1 B 20 p. 192.

(af [danske Digtere og F. har] Ingen ... tjent Penge ... [Ingen] haft sit Udkomme) VII, 1 B 20 p. 192.

(jeg troer at svigte mig selv og min Stilling som dansk F. ved ikke at benytte denne Frihed [medens jeg læser Correctur] til at paatale [„Corsarens“ Vildfarelser]) VII, 1 B 37 p. 207.

(jeg er jo ogsaa en F. i dansk Literatur, og forsaavidt interesseret i disse Forhold [o: den litteraire Prostitution]) VII, 1 B 72 p. 261.

(I et lille Land [Danmark] ... hvor en F. ell. en Kunstner først efter betydeligere Præstationer ... opnaar en lille kneben offentlig Understøttelse)

VII, 2 B 259 p. 292.

(vistnok [er] enhver nogenlunde dansk

F. i Henseende [til Bogstavering] ... omhyggeligere end jeg)

VIII, 1 A 33 p. 20.

(jeg tvivler ... paa, at der er nogen dansk F., der i Henseende [til Interpunktion] kan tage det op med mig)

VIII, 1 A 33 p. 20–21.

(de [danske F.] følge blot det grammatiske Normativ) VIII, 1 A 33 p. 21.

(ingen dansk F. kan i den Grad gjøre Fordring paa Prædikaten: den Interessante, der tilkommer [SK] qua æsthetisk F.) X, 5 B 249 p. 422; 250 p. 423.

Forfatter, digterisk-virkelig (det er mig der ved at frembringe den digterisk-virkelige F., der udtaler sig, har foranlediget Yttringens Hørlighed i Virkelighedens Verden) VII, 1 B 78.

Forfatter, egentlig ([Om de egentlige F., o: F. der skrive for F., og deres Forhold til F. af 2den Grad]) VIII, 1 A 53.

Forfatter, eksistentiel (den uheldige Parallel mellem en eksistentiel F. af min Spændkraft ... og det Almindelige: en Professor [H. Martensen i P. C. Kierkegaards Foredrag om SKs Forfatter-skab]) X, 2 A 286 p. 210.

Forfatter, forfulgt (den forfulgte [F.], han tager [sin Samtid] med sig, og nu maa de tjene ham) VIII, 1 A 176.

Forfatter, handlende (Den handlende F. bekymrer sig især om at virke paa Mskene, han har hverken Tid eller Lyst til den lyriske Selvfortællelse i at producere) VII, 2 B 235 p. 152.

Forfatter, legitim (saaledes omtrent er Forholdet i dansk Literatur: kun sjældent høres det betydningsfulde Ord af en legitim F.) VII, 1 B 132 p. 334.

Forfatter, lyrisk ([Om Mag. Adler som lyrisk F.]) VII, 2 B 235 p. 152.

(Den lyriske F. bryder sig kun om Frembringelsen ... han har Intet med Andre at gjøre) VII, 2 B 235 p. 152.

Forfatter, middelmaadig (det Elendigste af Alt at blive en middelmaadig F.)

IV B 121 p. 311.

Forfatter, navnkundig (selv vore navnkundige F. finde kun en liden Afsætning for deres Skrifter) VII, 1 B 37 p. 208.

Forfatter, opbyggelig ([SK om sin Indflydelse som opbyggelig F.])

VIII, 2 B 194 p. 305.

(Ved udelukkende at være opbyggelig F. i to Aar og saa produktiv er der ... udviklet en Vane, at nu er jeg bleven alvorlig) IX A 181.

(Jeg havde nu ... sikkert mig et Indtryk hos Mange af mig selv som opbyggelig F. – og saa maaskee at forstyrre sig selv det) IX A 229 p. 127.

(Jeg selv var fra første Øieblik af opbyggelig F.) X, 2 A 605 p. 434.

(mig, den opbyggelige F., hvis Tanke-Virksomhed væsentligen er indeholdt i denne ene Tanke: den Enkelte) X, 5 B 117 p. 313.

([Om at SK har tilintetgjort sig selv som opbyggelig F. ved de to Artikler „Var Biskop Mynster et „Sandhedsvidne“ ...?“ og „Derved bliver det!“])

XI, 3 B 216,8 p. 357–358.

Forfatter, polemisk (Næst Herskeren [i dansk Litteratur, J. L. Heiberg] er jeg vel Den, der nærmest ... staaer for Tour som tjenstgjørende polemisk F. i Prosa) VII, 1 B 13 p. 182; 17.

(en væsentlig polemisk F. [i Udkast til „En lit. Anmeldelse“) VII, 1 B 103,1.

Forfatter, politisk ([Om Sibbern som politisk F.]) IX A 493 p. 283–285.

Forfatter, prosaisk (hvilkens anden prosaisk F. ..., naar Herskeren Prof. Heiberg ikke vil, skulde være nærmest til [at angribe „Corsaren“) VII, 1 B 18 p. 190

Forfatter, pseudonym (de pseudonyme F. have overvundet Vanskeligheder [angaaende Meddelelse], som jeg har næsten fortvivlet over) VI B 40,45 p. 136.

(Lidt om hvorfor de pseudonyme F. især bruge Ægteskabet til at belyse det Ethiske) VI B 41,1.

(Lidt om hvorfor de [pseudonyme F.] bruger en Forlovelse i Forhold til det Erotiske) VI B 41,2.

(En Undskyldning til de pseudonyme F., at jeg [Johannes Climacus] paa en Maade har anmeldt dem [i „Henblik til en samtidig Stræben i dansk Litteratur“) VI B 41,9.

(de [pseudonyme F.] lade sig ikke referere, fordi Formen her er saa vigtig)

VI B 41,9.

(de pseudonyme F. forholde sig til [Subjektiviteten, Inderligheden])

VI B 53,3.

(de pseudonyme F. ere subjektive)

VI B 53,4.

(lad de pseudonyme F. dele den [Anerkjendelse fra Anmeldelsen „Mag. Kierkegaard: tre Taler; Livets Stadier“ i „Berlingske Tidende“ 1845, Nr. 108 (6. Mai)]) VI B 184 p. 258; 186 p. 260. (Ei heller kunde det falde mig ind, at opfordre de pseudonyme F. til at navngive sig for at frelse mig)

VI B 185 p. 259.

([jeg er Mag. Adler] Tak skyldig for en Tjeneste han har viist de pseudonyme F., hvis naturlige Værge jeg er, at han ... intet Hensyn har taget til dem)

VII, 2 B 244 p. 267.

se ogsaa *Pseudonym*.

Forfatter, religiøs (Jeg kjender egentlig ikke een eneste religiøs F. ... der egentlig reduplicerer sin Tanke)

IX A 121. (Jeg er ikke blevet religiøs F., jeg var det: samtidig med „Enten – Eller“ fulgte „To opb. Taler“)

IX A 216 p. 112; 222 p. 118.

([Om hvad SK har at sige om det Æsthetiske og sig selv som religiøs F., der har brugt det Æsthetiske])

IX A 229 p. 127–128.

(Det Sandsebedrag, at jeg ... var blevet ældre og derfor afgjørende religiøs F. er gjort umuligt [ved Udgivelsen af „Krisen og en Krise“) IX A 241.

(Med den Kategorie „den Enkelte“ mærkede jeg, mig strax ... bevidst som religiøs F., ... „To opb. Taler“ 1843)

IX B 63,6 p. 360–361.

(ved at udgive de betænkte to „Synspunkter“ og „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“) ... kommer jeg til at staa renere som religiøs F.) X, 1 A 74 p. 58. (siden [Udgivelsen af „Enten – Eller“) er jeg traadt i Charakter af religiøs F.) X, 1 A 74 p. 59.

(Der maa dog falde en Accent paa, at jeg er enig med mig selv om, at være religiøs F.) X, 1 A 147 p. 109–110.

(Falder jeg, falder jeg correct i Egenskab af religiøs F. og offentlig Charakter) X, 1 A 226.

(det vilde blive usandt, hvis jeg i det Øieblik jeg gik afgjørende videre qua religiøs F. vilde sikkre mig hele det Foregaendes Fart) X, 1 A 273.

(det digteriske Moment jeg har i mig skjøndt religiøs F. ... [er], religiøst forstaaet, min Ufuldkommenhed)

X, 2 A 94.

(Vilde Nogen sige, at jeg som religiøs F. er saa streng mod de Samtidige saa vilde jeg ... svare: men hvorfor ere I saa strenge mod mig) X, 2 A 124 p. 94.

(det er mig af Vigtighed at indskærpe, at jeg strax er begyndt som religiøs F.) X, 2 A 148 p. 112.

(Jeg erhvervede mig først et berømt Navn som F. ..., saa brød jeg med hele Verdsligheden, og begyndte for Alvor som religiøs F.) X, 3 A 126 p. 99.

(Jeg kunde gjerne strax have sagt: jeg er religiøs F. Men hvor turde jeg det [af Hensyn til Regine])

X, 3 A 413 p. 286.

(jeg blev F., men svingede ind i Retning af at blive religiøs F. [efter „Enten – Eller“]) X, 5 A 146 p. 152.

([jeg er] som F., skjøndt religiøs F., næsten kun en Digter)

X, 5 B 42 p. 263; 43 p. 265; 44.

(Mig som religiøs F. ... er det en Glæde, at ... de Enkelte bleve og blive flere og flere) X, 5 B 195 p. 380.

([Om hvorledes Modsætningen mellem, at SK begyndte som æsthetisk F. skjøndt tilhørende det Religiøse, blev udtrykt derved, at SK blev religiøs F.])

X, 5 B 209; 217 p. 404; 218; 225.

(det [var] fra Først af ingenlunde ... min Tanke, at blive religiøs F. i den Forstand jeg blev det; derimod ... at blive Landsbypræst [naar] ... jeg nedlagde Pennen) X, 5 B 217 p. 404.

(det Religiøse fandt sit Udtryk i, at jeg blev religiøs F., men altsaa en religiøs

F., der er begyndt med en æsthetisk Produktivitet som Bedrag)

X, 5 B 217 p. 405.

([jeg har] som religiøs F. bestandigt henvendt mig til „den Enkelte“ naturligvis religiøst forstaaet) X, 5 B 288.

(for dem, der agte paa mig, den religiøse F., har det ... haft Betydning, dette „i dyb Ærefrygt“ [for Mynster])

X, 6 B 171 p. 261.

(Saa blev det tydeligere og tydeligere, at jeg egentligen er religiøs F. Her staaer ... Prof. Martensen)

X, 6 B 171 p. 261.

(hvor Goldschmidt fremhæves stærkere ... der fremhæves ... ogsaa den religiøse F. [SK] som ogsaa ... en „begavet F.“ [af Mynster i „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“])

X, 6 B 182 p. 294.

(den F. [SK], der blandt de Yngre meest har gjort det Ethiske og Religiøse gjeldende) X, 6 B 183 p. 297*.

(Denne „Anerkjendelse“ [af Mynster] sætter mig, den religiøse F. ... uden videre au niveau med Goldschmidt ...: det er for meget) X, 6 B 189 p. 304.

(Da jeg kastede mig mod „Corsaren“, svigtede [Mynster] mig ... Jeg blev saa ved ene som religiøs F.)

X, 6 B 221 p. 352.

(„min Position som religiøs F. i Christenhed“ eller hvad jeg har villet og vil)

X, 6 B 234 p. 384.

(mod [de Samtidige, hos hvem jeg finder Gehør] har jeg vel som religiøs F. ... den Uret, at jeg har elsket Biskop Mynster altfor høit) X, 6 B 234 p. 388.

„Min Position som religiøs Forfatter i „Christenhed“ og min Taktik“ se „Om min Forfatter-Virksomhed“.

Forfatter, talentfuld (Alle de ældre Firmaer vare vant til ... ubetinget at honorere enhver Lap, hvor paa stod: talentfuld F. undertegnet Mynster)

X, 6 B 184,5.

(kan Biskop Mynster godt forsvare at have sagt [i „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i

Danmark"], at Goldschmidt er en talentfuld F. i samme Forstand som SK?)

X, 6 B 188 p. 303.

Forfatter, uegennyttig (en uegennyttigere F. end jeg har Danmark neppe havt – og saa denne Behandling)

X, 2 A 544 p. 392.

Forfatter, virkelig (det at være virkelig F. er bleven en opoffrende Existents)

VII, 1 A 158 p. 104.

(det Usømmelige, at en virkelig F. har en Anden bag ved sig, der egentligen er F.s F.) VII, 1 B 75 p. 268; 76 p. 270; 77; 80, 3.

(en virkelig F. anvender 1 eller 2 eller 10 Aar af sit Liv til at skrive en Bog, men Adler skriver – imedens)

VII, 2 B 235 p. 132.

(Den, der ikke har mine Anskuelser, maatte faae Ret i ... at anbefale de virkelige F. Brugen af den strengeste Anonymitet) X, 2 A 526 p. 379.

Forfatter, vittig (jeg nyder Anerkjendelse som vittig F.) VII, 1 B 18 p. 189.

(Jeg var den eneste der havde Forudsætninger [for at angribe „Corsaren“] med Eftertryk ... i Retning af at være vittig F.) X, 2 A 586 p. 417.

Forfatter, væsentlig (Det lod sig tænke, at en væsentlig F., netop for at gjøre den Mislighed aabenbar, at saa mange Mske leve uden Conclusion, frembragte et Fragment) VII, 2 B 235 p. 6. (Een væsentlig F. vilde [naar Tidens Bevægelse forvandler sig til en usund Giæring] ... anbefale Diæt, men Præmisse-F. ere paa alle Maader til Tjeneste) VII, 2 B 235 p. 7.

(Præmisse-F. ... tjene baade Penge ... og Anseelse ved at tilfredsstille Tidens Fordring. En væsentlig F. maatte under saadanne Omstændigheder komme til kort) VII, 2 B 235 p. 8.

(Den væsentlige F. ... har en bestemt Livs- og Verdens-Anskuelse som han følger, og i den er han forud for den enkelte Frembringelse)

VII, 2 B 235 p. 11.

(Forsaavidt den væsentlige F. kan siges at have en Trang til at meddele sig, da

er denne Trang en reen immanent) VII, 2 B 235 p. 12.

(Publikums Forfængelighed ... kan vanskeligt taale en væsentlig F., som veed med sig selv og ethisk ved sit Ansvar for Gud, at han er en F.)

VII, 2 B 235 p. 13.

(Den væsentlige F. er væsentligen Lærer, og Den som ... ikke væsentligen kunde være virkelig F., han er væsentligen Lærende) VII, 2 B 235 p. 14.

(Istedenfor at enhver F. skal være (hvad en væsentlig F. er ...) nærende, er enhver Præmisse-F. tærende)

VII, 2 B 235 p. 14.

([Om den afgjørende kvalitative Forskel mellem at være Præmisse-F. og væsentlig F.]

VII, 2 B 235 p. 16; IX B 1, 3.

(At Danmark er et lille Land, hvor der Intet er at tjene for en væsentlig F.: det vidste jeg, førend jeg begyndte)

VIII, 1 A 513 p. 235.

(At Danmark er et lille Land, hvor der ... kun kan være ganske enkelte Læsere for en væsentlig F.: det vidste jeg førend jeg begyndte) VIII, 1 A 513 p. 235.

(en samtidig væsentlig F. sætter stundom Penge til og i ethvert Tilfælde har kun et uselt Honorar som F.)

X, 1 A 174 p. 123.

Forfatter, æsthetisk ([„Krisen og en Krise“ blev udgivet] for at vise, at det ikke var en æsthetisk F., der i Aarenes Løb var ... blevet religiøs)

IX A 227 p. 124.

(Jeg er som æsthetisk F. ligesom gaaet ud for at faae fat i Publikum) X, 2 A 96.

(Da jeg opgav det at være æsthetisk F. ... : saa blev den [indirecte Meddelelse] igjen sikkert ... ved at danne mig denne Modstand [fra „Corsaren“])

X, 2 A 251 p. 186.

([Om hvorledes Modsætningen mellem, at SK begyndte som æsthetisk F. skjøndt tilhørende det Religiøse, blev udtrykt derved, at SK blev religiøs F.]) X, 5 B 209; 217 p. 404; 218; 225.

(det, at jeg havde været æsthetisk F., var jeg mig bevidst som ... et fromt

Bedrag) X, 5 B 209; 217 p. 404; 218; 225.
(Prædikaten: den Interessante ... tilkommer [SK] qua æsthetisk F. som Charakteristik) X, 5 B 249 p. 422.

Forfatter-Arbeide, mit (hele mit frygtelige F.-A. det er een stor Tanke og det er: at saare bagfra) VIII, 1 A 548.

Forfatter-Arbeiden, min (Jeg veed ..., at min F.-A. ... vil formilde mig selv Indtrykket af hvad jeg personligt har forbrudt) VIII, 1 A 250 p. 120.

(havde bestandigt været min Hensigt at ende min anstrængende F.-A. ... i en Præstegaard paa Landet)
VIII, 2 B 179, 10.

Forfatter-Beskedenhed ([Om F.-B. hos Mag. Adler]) VII, 2 B 235 p. 113-115.

Forfatter-Carriere, min (nu [o: 20. Jan. 1847] og fra nu af er min F.-C. sandeligen ikke glimrende ... jeg bliver Offeret) VII, 1 A 221 p. 145.

Forfatter-Charakteer (et besynderligt Abacadabra: denne Ligelighed ligeoverfor ... Biskop [Mynster]: at der ... uden Hentydning til F.-C. ... er to talentfulde F., „Corsarens“ Goldschmidt og SK)

X, 6 B 171 p. 257; 173 p. 272; 182 p. 294; 186 p. 300*.

([Mynster] gjør Forskjellen i F.-C. ... som, christeligt, er det Væsentlige, enten til det Ligegyldige, eller til det Eensartede) X, 6 B 173 p. 268; 188 p. 303. (christeligt, er [F.-C.] det eneste Væsentlige, Talentet det langt Underordnede) X, 6 B 188 p. 303.

(Nu paastaar jeg ... at der, i Henseende til F.-C. (... det siger jeg som Christen ...) er væsentlig Forskjel)
X, 6 B 188 p. 303.

(Naar Biskop Mynster siger vor talentfulde Goldschmidt ... saa siger han noget mere, at Goldschmidt da er en reen F.-C. ... derfor er denne lille Yttring saa betydningsfuld)
X, 6 B 216 p. 343.

Forfatter-Charakteer, min ([min F.-C.] med hvilken jeg kun mener at gjøre mine Medborgere en Tjeneste, hvad jeg veed jeg gjør) VII, 1 B 18 p. 187.

Forfatter-Existeren, min (at jeg har havt Formue ... trækker en heel Qualitet fra, saa end ikke min F.-E. er en sand ethisk Existeren endsig ... sand christelig Existeren) X, 5 B 18 p. 224.

Forfatter-Existents, min (Min F.-E. conveener det at blive udskjeldt [af „Corsaren“], derfor har jeg ønsket det, og forlangt det ...) VII, 1 A 99 p. 47.

([SK om sin F.-E. i Forhold til andre danske Forfattere])
VII, 1 A 99 p. 47-48.

(min F.-E. er ... fjern fra al jordisk Begjerlighed, i en Idees Tjeneste)
VII, 1 A 104 p. 51.

(det havde jeg ønsket ... [at jeg] maatte bibringe Andre Indtrykket af en F.-E., der fulgte sine egne Love) VII, 1 A 164. (Jeg gad egentlig see, om man i noget Land opviser en saadan F.-E. [som min]) VIII, 1 A 131 p. 65.

(Dyrtiden og Brød-Urolighederne ere ... understøttende og opvækkende i Forhold til hele min F.-E.)
VIII, 1 A 172.

(min F.-E. er idel Opooffrelse, og en stille Sorg over Mskene. Giv Gud at det ... maatte bøde lidt paa hvad jeg kan have forbrudt) VIII, 1 A 282.

(en Mislighed bliver der dog [ved min F.-E.], den, at jeg har ... kunnet leve uafhængig) IX A 43 p. 25.

(jeg anseer de to Artikler [„En omreisende Æsthetikers Virksomhed“ og „Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Forretning“] for ubetinget henhørende til hele min F.-E.)

IX A 432 p. 251.

([Om en eventuel Hentydning til SKs F.-E. i „Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“])

X, 1 A 328 p. 218.

(Forstaelsen af min F.-E. og mig selv var ... en Styrelsens Foræring til mig ... Misforstaelsen var, at jeg vilde udgive [„Synspunktet“]) X, 2 A 106 p. 82. (Det kan tilfredsstille mig ... at lade min F.-E. blive en Glands over hendes [Regines] Navn) X, 2 A 210 p. 163.

(Jeg skulde istedetfor at spendere diverse

Tusinde for at soutenere en saadan F.-E. ... have sikkert mig en Professor Stilling) X, 2 A 440.

(En saadan F.-E. som min vilde i ethvert andet Land have været Veien til Rigdom – i Danmark kostede det mig Penge)

X, 2 A 619 p. 444.

(denne F.-E. ... min Mulighed, den var mig en Tilfredsstillelse ... thi jo mere Modstand jo rigere blev blot Productiviteten) X, 2 A 619 p. 444.

(jeg haaber, til den Tid, da jeg ikke mere har Raad til for egen Regning at oprettholde en F.-E. [at min Ueensartethed med det Almene-Mskelige da er ophævet]) X, 3 A 789 p. 498.

(personligt har jeg forbrudt ... saa meget, at jeg har været tilbøilig til at ønske at turde betragte min F.-E. ... som et Smule Vederlag) X, 5 B 18 p. 224.

(min F.-E., den har ... een Grundskade, at jeg har havt Formue)

X, 5 B 18 p. 224.
(for at gøre [det kjendeligt at Chrstd. er: hvorledes det Christelige betjenes] har jeg sat en F.-E. ind ... der har været frigjort fra ethvert endeligt Hensyn til jordisk Fordeel) X, 6 B 97 p. 107.

(min F.-E. er for alvorligt ... for uegenlystigt et Liv, til at det kan blive Andet end Galimathias, naar en anonym Landsbypræst ... skal formane [den bedste Løn er den man ikke seer])

X, 6 B 150 p. 225.

Forfatter-Frembringelse (F.-F. bør ikke blot bære Ideens Vidnesbyrd, men Forfatterens Existents bør correspondere med Ideen) VII, 1 A 104 p. 49.

„Almindelig Forfatter-Lexicon for Kongeriget Danmark med tilhørende Bilande“ se Erslew, Thomas H.

Forfatter-Lidelse, min (Min F.-L. er at Landet ingen Maalestok har for mig)

X, 2 A 528 p. 380.

Forfatter-Litteratur (Mængden forstaaer ingen Ting og Journalisterne forstaae at skrive for Mængden. Det giver Mismod i den egl. F.-L.) VIII, 2 B 87 p. 174.

Forfatter-Liv, mit (jeg tør roligt føie mit F.-L.s Erfaring som et lille Exempel til

at oplyse den Sandhed ... , som Chrstd. ... foredrager) VIII, 1 A 489 p. 219.

(Give Gud, at mit personlige Liv var saa reent, som mit Forfatterliv er dybsindigt og uegenlystigt) VIII, 1 A 630.

(hele mit F.-L. har været en systematisk gennemført ... Operation i modsat Retning [af Ære og Anseelse])

IX A 455 p. 261.

(Med Hensyn til mit Forfatterlivs Tanke) X, 2 A 98 p. 73-74.

Forfatter-Livs-Anskuelse, min (det var min F.-L.s-A.s Consequents der har bragt mig til at gøre Alt for negativ ... at understøtte Skrifterne)

VII, 1 B 70 p. 256.

Forfatter-Lærling („Skriftprøver“. Svendestykke af A. W. A. H. Rosenblad F.-L.) VI A 146 p. 60; VI B 194.

Forfatter-Mulighed (Mit Væsen har været en F.-M. Styrelsen er det, der bestandigt har lagt Forholdene ... tilrette for mig)

X, 2 A 104 p. 79.
Forfatter-Mærke ([Om hvorvidt „Tre ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“ skal have F.-M.: M. M. eller en egentlig Pseudonym]) X, 5 A 93.

Forfatter-Navn (naar jeg engang er død – „Frygt og Bæven“ vil være nok til et udødeligt F.-N.) X, 2 A 15.

Forfatter-Opgave, min (jeg forstaaer min F.-O. anderledes, den er nu [efter den 18. Mai 1851] ganske anderledes indviet til ligefrem at udbrede Religieusitet)

X, 4 A 323 p. 184.

Forfatter-Person, min (Alt det om min F.-P. lader sig nu slet ikke bruge, thi ... jeg fordybes blot derved i det Interessante) X, 1 A 510 p. 328.

Forfatter-Personlighed (det blev min Opgave at digte F.-P. og lade den træde ind i Livets Virkelighed) X, 1 A 531.
(Det der søges [hos SK] er: en F.-P., en Inderlighedens Eenhed svarende til den opgivne F.-Virksomhed)

X, 2 A 171 p. 137.
Forfatter-Personlighed, min (min F.-P.s Existeren ... er vidtløftigere end og lige saa interessant som hele F.-Virksomheden) X, 1 A 146.

(Omsætningen af Umiddelbarhed i Reflexion, der har reflekteret sig i en F.-Virksomhed og en samme understøttende F.-P.s Eksisteren)

X, 5 B 168 p. 362; 211 p. 395.

Forfatter-Realitet, min (Min F.-R. ligger just for saa stor en Deel i at have næsten opdaget: Sympathiens Lidenskab)

X, 1 A 61 p. 47.

Forfatter-Renomee (hvilken Proportion: et fuldendt og erhvervet F.-R., som saa pludselig næsten begynder forfra! [efter at have besluttet Skridtet mod „Corsaren“]) X, 2 A 586 p. 418.

Forfatterskab ([Om at Andre tillægger SK F. af Ting, som Ingen vil være Forfatter af]) IV B 19 p. 185–186.

Forfatterskab, mit (Jeg har ... været raad-vild, om jeg ikke af H: t: ... (Corsar-Vrøvlet og Bysnakken) skulde lade Ved-gaaelsen af mit F. [o: „En første og sidste Forklaring“] ude) VII, 1 A 3.

(Det var ... den lykkeligste Idee, netop i det Øieblik jeg var færdig med mit F. og ved at overtage alle Pseudonymerne løb den Risico at blive ... Auctoritet, at jeg da brød med „Corsaren“)

VII, 1 A 98 p. 41.

(først naar jeg engang er død og borte vil mine Skrifers Tid egl. være kommen) VIII, 2 B 104*.

(der [skal] engang bestemt og ligefrem ... meddeles en Oplysning om hvorledes jeg forstaaer mig i mit F.)

IX A 223 p. 120.

(saaledes bliver det: saa en ligefrem Forklaring af mit F. og hvad jeg vil in toto)

IX A 234 p. 131.

(saa anstrengt som jeg var, kan man ... glemme den dialektiske Oversigt over et saa uhyre Anlæg som mit F. er)

IX A 241.

(Nu [i Slutningen af Aug. 1848] seer jeg mig istand til at skrive en [Fremstilling] ... af mit foregaaende F.)

IX A 265.

(Det haabede jeg ved mine Skrifter at naae: at efterlade mig en nøiagtig Tegning af det Christelige og dets Forhold i Verden) IX A 448 p. 257*.

(hele F., totalt betragtet, er som een Tanke, det Religiøses Tanke)

IX B 63,7 p. 364.

(den indre Sandhed af hele mit F., som jeg lod staae hen i Tvetydighed, for at Fuldendelsen ikke skulde forhindre mig i at faae et Embede) X, 1 A 74 p. 58.

(Det at jeg frivilligt udsatte mig for „Corsarens“ Angreb ... vil komme igen i hele mit F.s Proces)

X, 1 A 187 p. 133.

(Endnu et sidste Forsøg har jeg gjort for dog at sige et Ord om mig selv og hele mit F. Jeg har skrevet [„Regnskabet“]) X, 1 A 266 p. 175.

(jeg indseer med overordentlig Klarhed den uendelig sindrige Tanke der er i F.s Totalitet) X, 1 A 266 p. 175.

(Jeg lider ubeskriveligt, hver Gang jeg har begyndt paa at ville udgive noget Saadant om mig selv og F.)

X, 1 A 266 p. 176.

(Konflikten mellem de to Forestillinger er i Forhold til mit F.: Det Interessante – det Eenfoldige)

X, 1 A 322; X, 5 B 249 p. 422.

(Opfattelsen af hele F. ... sigter definitivt paa Taler ved Altergangen om Fredagen) X, 1 A 351 p. 229.

([Om „Tvende ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“ i Forhold til F.]

X, 1 A 351 p. 229.

(ikke eet Ord om mig selv i Forhold til hele F., et saadant Ord forandrer Alt og forfalsker mig) X, 1 A 546 p. 349.

(det om F. skal slet ikke udkomme)

X, 1 A 567.

(Det angaaende F. bliver efter Bestemmelsen at henlægge) X, 1 A 615.

(Den Mulighed ..., naar jeg trak mig tilbage fra F. at leve behageligt paa Landet ... er tabt) X, 1 A 653 p. 408.

([Om Vanskeligheden ved at udgive det om F.]) X, 2 A 89 p. 69.

(Bevægelsen, som hele F. beskriver er: fra Publikum til den Enkelte) X, 2 A 96.

(I den Fart som min Productivitet havde ifjor [o: 1848], naaede jeg da ogsaa at opfatte hele F. og mig selv)

X, 2 A 106 p. 82.

(hele Structuren af F. ... blev nedlagt i Skriftet [„Synspunkter“])

X, 2 A 106 p. 82.

(Om mit F.) X, 2 A 130 p. 97–98.

(Svinget i F., hvor den nye Pseudonym (Anti-Climacus) udvistes)

X, 2 A 147 p. 110–112.

(„Sygd. til Døden“ blev pseudonym. Derved vandt jeg ... en Sindrigheid i Structuren af F., hvilken atter ikke er min oprindelige) X, 2 A 147 p. 111.

(Taler ved Altergangen om Fredagen er engang for alle udseet til F.s Hvilepunkt) X, 2 A 148.

(Om mit F. totalt) X, 2 A 150.

(F. er min egen Opdragelse)

X, 2 A 171 p. 137; X, 5 B 147 p. 347; 149; 150; 207 p. 389.

(F. er ved den indirecte Meddelelses svælgende Dyb skilt fra mig: den er ikke min, den tilhører en Høiere)

X, 2 A 171 p. 139.

(Hele F.s Betydning er en Gjøre-opmærksom paa det Christelige)

X, 2 A 174 p. 139–140.

(Mærkeligt ... at Etatsraadens [Regines Faders] Død just indtraf samtidigt med min Tanke om at svinge af fra F.)

X, 2 A 215.

(naar jeg træder i Charakter af hele F. som religieust, saa vilde en Dedication væsentligen forholde sig til „hende“ [Regine]) X, 2 A 215.

([Om Repetitionen af hele F.]

X, 2 A 217.

([Om P. C. Kierkegaards Foredrag om SKs F. paa Roskilde Præsteconvent den 30. Oct. 1849; cf. „Dansk Kirketidende“ 1849])

X, 2 A 256 p. 189–190; 273 p. 201–202*; 275 p. 203–204*; 280*; 285 p. 209*; 286 p. 210–211*.

(Jeg er aldrig traadt i Charakteren af Heterogeniteten ..., fordi F. er min egen Udvikling) X, 2 A 375 p. 267.

(et F., der har bestaaet af indirecte Meddelelse ved Hjælp af Pseudonymer, og saa af ligefrem Meddelelse i det Opbyggelige) X, 3 A 629 p. 410.

(Uden [„Om min Forf.-Virksomhed“]

... var dog hele F. blevet forvandlet til ny Doctrin) X, 4 A 383 p. 231.

([Om hvorledes det skal forstaaes, at SK i „Om min Forf.-Virksomhed“ har overtaget sit F.s æsthetiske Forgrund og sagt „det Hele er min egen Opdragelse“]) X, 4 A 558 p. 377–378.

(alt det Følgende om mit F. [i „Om min Forf.-Virksomhed“] er ... en lidt for lidt erhvervet Forstaaen) X, 5 B 145.

(vigtigere end hele F. er dette mig dog ... at udtrykke saa oprigtigt ... som muligt ... : hvor uendelig meget Styrelsen har gjort for mig)

X, 5 B 148 p. 349; 207 p. 389; 229 p. 414.

(den æsthetiske Produktivitet ... [vil] for Læseren faktisk ... være hele F.s Majeutiske i Forhold til det Religieuse) X, 5 B 168 p. 364; 211 p. 396.

(hele F.s Problem: „det at blive Christen“) X, 5 B 168 p. 377; 270 p. 433.

(min endelige Personlighed er F. det uendelig Ligegyldige)

X, 5 B 191 p. 376; 214 p. 399.

([Om Bevægelsen i F.]

X, 5 B 191 p. 376–377; 201 p. 382; 214 p. 399–400.

(hele F.s Opgave var: at komme til det Eenfoldige)

X, 5 B 191 p. 377; 208 p. 392; 214 p. 402.

([Om hvorledes F.s Bevægelse afgjørende er mærket af Reflexionen])

X, 5 B 192; 214 p. 401.

(F. [er], totalt betragtet, religieust fra Først til Sidst)

X, 5 B 208 p. 390; 266 p. 431.

(F. blev fra det Øieblik [da „Afsl. Efterskr.“ var udgivet] afgjørende religieust) X, 5 B 217 p. 405.

(een Glæde, en uudsigelig Glæde har jeg havt af dette mit F.: daglig ... at turde takke [Gud], der for mig har gjort ... Mere end jeg nogensinde har ventet) X, 5 B 229 p. 414.

(I dette F. er indeholdt, en Vendepunkts Bevægelse, og dets Forfatter har gennemlevet Vendepunkts-Conflikten mellem [det Interessante og det Eenfoldige]) X, 5 B 249 p. 422; 250 p. 423. (jeg har forstaaet det som min Pligt, som

et Ansvar ... at faae dette F. gjort færdigt) X, 6 B 4,3 p. 15.

([jeg er] den Eneste, der egl. kan belyse F.s hele Totalitet) X, 6 B 111 p. 139. (I ... „Om min Forf.-Virksomhed“ er der viist, at [den æsthetiske] Deel af F. ... er et Majeutisk i Forhold til Forfatter-Virksomhedens Total-Tanke: det Christelige)

X, 6 B 145 p. 201; 160 p. 242*.

(Som bekjendt bestaaer mit F. af to Dele: en pseudonym og en navngiven) X, 6 B 145 p. 202.

(ved den Bevægelse, F. beskriver, [er der tilnærmelsesviis] naaet at gøre opmærksom paa det Christelige)

X, 6 B 145 p. 204.

(hvis f. E. en Yngling har læst alle Skrifterne i chronologisk Orden ... vil det forhaabentligt være naaet, at han er blevet opmærksom paa det Christelige) X, 6 B 145 p. 204*.

([„Afsl. Efterskr.“] er Midtpunktet i hele F., dette Værks Problem [det at blive Christen] er hele F.s Problem)

X, 6 B 145 p. 211.

Forfatter-Stolthed (F.-S., ene fæstet i Sandhedens Tjeneste, forsmaaer [jordisk] og timelig Fordeel) VII, 1 B 92 p. 304.

Forfatter-Stræben, min (en i Sandhed uegennyttig og i Sandhed gudfrygtig Stræben (det var min F.-S.))

X, 1 A 541 p. 345.

(Skal ... Misundelse have Lov til at behandle en ... agtværdig F.-S., som jeg er blevet behandlet: nu vel, saa maa man finde sig i ... at jeg skruer det at være Christen op) X, 2 A 124 p. 95.

([„Afsl. Efterskr.“] er Slutstenen til en storartet tidligere F.-S.)

X, 2 A 124 p. 95.

Forfatter-Tilværelse, min (min hele F.-T. skal accentuere hende [Regine])

X, 2 A 3 p. 8.

(min hele F.-T. er som en Fordring)

X, 2 A 130 p. 97.

Forfatter-Totalitet, min (hvad der skjuler sig i min F.-T. ... aner Ingen blandt de Medlevende) X, 1 A 175.

Forfatter-Viis (parlementerer med Publi-

kum ganske paa almindelig F.-V.) X, 4 A 185.

Forfatter-Virken, min ([jeg har] forvandlet min F.-V.s Anerkjendelse til Triumph for [Biskop Mynster]) XI, 2 A 311 p. 337. (jeg har stræbt at bevare min F.-V. desto renere og uegennyttig som en Opoffrelse) XI, 3 B 68 p. 118.

Forfatter-Virksomhed, min (min Forfatter-virksomhed er nu Gud være lovet forbi) VII, 1 A 98 p. 46.

(Saaledes har jeg forstaaet mig selv i hele min F.-V.)

VII, 1 A 126 p. 66-68; 127*.

(i et lille Land [bliver] let F.-V.s Motion den at gaee rundt om hinanden)

VII, 2 B 235 p. 29.

(fordi jeg med besværet Samvittighed begyndte min F.-V. ... [har jeg] stræbt at gøre den saaledes reen, at den kunde være Afdrag paa Gjelden)

VIII, 1 A 250 p. 120.

(Det turde dog vel falde mig let nok af Mynsters Prædikener at retfærdiggjøre hele min F.-V.) VIII, 1 A 366.

(Skal jeg nu tale med En blot om min F.-V., saa kommer jeg til blot at tale om det Store) VIII, 1 A 554.

(min F.-V.s Realitet er naturligviis nu ... mindre end Nul, bliver snart en Forbrydelse) VIII, 1 A 669.

(En F.-V., som begyndte med „Enten - Eller“, søger her et afgjørende Hvilepunkt ... ved Alterets Fod)

VIII, 2 B 115; 119 p. 220; 120; 121; IX B 63,14 p. 375.

(Indbydelse ... [til] Forelæsninger over: den organiserende Tendents i min F.-V. og dennes Forhold til den moderne Tid ...) VIII, 2 B 186.

(Oprindeligen havde jeg tænkt mig, at ende min F.-V. med „Afsl. Efterskr.“) IX A 54.

(jeg begyndte min F.-V. med en Fordeel: at blive anseet ... for en Skurk, men et uhyre brillant Hovede)

IX A 155.

(jeg har i en vis Forstand begyndt min F.-V. med et falsum, eller med en pia fraus) IX A 171 p. 82.

(Nerven i min hele F.-V. ligger egentlig her, at jeg var væsentlig Religieus, da jeg skrev „Enten – Eller“)

IX A 175 p. 84.

(min F.-V. tør jeg egentlig ikke tale Noget om, den er paa en Maade ikke min egen) IX A 185.

(Instructivt for min F.-V.)

IX A 226 p. 122–124.

(nu kommer Touren til en ligefrem Meddelelse og Opfattelse af min F.-V.) IX A 229 p. 127.

(hiin lille Produktivitet [„Krisen og en Krise“], der for min hele F.-V. var af stor Vigtighed) IX A 258 p. 145.

(Hendes [Regines] Navn skal tilhøre min F.-V. mindet saa længe jeg mindes)

IX A 276 p. 156–157.

(Min F.-V., denne enorme Productivitet ... ansees som et Slags Liebhaberie ad modum at fiske og Deslige)

IX A 288 p. 161–162.

(Man bliver Professor paa en Subscriptions-Plan [cf. R. Nielsen] ... : men min F.-V. er Galskab og Mangel paa Alvor) IX A 291.

(Jeg [skal] engang ganske ligefrem signalisere en Smule betræffende hvad [der] ... ligge til Grund for hele min F.-V. totalt betragtet)

IX B 10 p. 308; 11 p. 312*; 13,4*.

(Enhver, der blot med nogen Eftertanke agter paa min F.-V. ... [maa] blive opmærksom paa Gud)

IX B 57 p. 348–349.

(jeg, hvis hele F.-V. ... kan betragtes som Reflexion af, at F. ... bliver anden Gang opdraget i Chrstd.)

IX B 63,11 p. 370.

(min hele F.-V. er min egen Opdragelse) X, 1 A 74 p. 59; X, 2 A 171 p. 138; 195 p. 154; X, 4 A 85; X, 6 B 114 p. 147; 145 p. 204; p. 218.

(det trøster mig, at min F.-V. for mig er en Poenitentse) X, 1 A 76 p. 61.

(Jeg er ... vel offtret men min F.-V. er ikke Opoffrelse) X, 1 A 78 p. 63.

(min F.-V. vil blive forklaret som höchstens en noget besynderlig Genialitet) X, 1 A 115 p. 86.

(til at søge et Total-Anlæg i [hele min F.-V.], har Ingen Tro nok paa den, eller Tid og Duelighed) X, 1 A 116 p. 87.

(Jeg veed da i mit Inderste ... at der ... er en Totalitet i det Hele [o: min F.-V.]) X, 1 A 116 p. 87.

(Angaaende min F.-V., har Forholdene piint mere paa mig) X, 1 A 117 p. 90.

(Min oprindelige Tanke har det altid været, at bryde min F.-V. af, og saa søge en lille Embeds-Stillings)

X, 1 A 117 p. 90.

([Om „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“, Nr. II og III, som indeholdende indirecte Oplysninger om min F.-V.])

X, 1 A 140.

(At jeg vovede en personlig Existeren i Forhold til en F.-V. ... det blev anseet for Forfængelighed!) X, 1 A 142.

(Det var under hele min F.-V. min Tanke at gaae paa Landet som Præst) X, 1 A 145.

(Til at forstaae min F.-V.s Totalitet ... hører ogsaa at forstaae min F.-Personligheds Existeren) X, 1 A 146.

(der skal ikke siges et Ord om mig selv, fremfor Alt da ikke i Forhold til en Overtagen af hele F.-V. som min Tanke og Hensigt) X, 1 A 273.

(At overtage den hele Forfattervirksomhed som min Hensigt tør og kan jeg ikke)

X, 1 A 283; X, 5 B 214 p. 403.

(den pseudonyme, den æsthetiske Productivitet ... vil faktisk i Forhold til Læseverdenen være hele F.-V.s ... Maieutiske i Forhold til det Religieuse) X, 1 A 283; X, 5 B 214 p. 403.

(Skulde der siges Noget om F.-V., kunde ... der dannes en tredie Person, Forfatteren, der var Eenheden af mig selv og Pseudonymen) X, 1 A 300.

(Der har været skrækkelig meget Tung-sind i alle de mange Tanker angaaende min F.-V.) X, 1 A 302 p. 202.

(Selv gav jeg i hele min F.-V. lidt efter, ved at sætte ene ligefrem religiøs Meddelelse fra „Afsl. Efterskr.“ af)

X, 1 A 329.

([Biskop Mynster] skulde redeligt og

sandhedskjerligt [have] pointeret min F.-V.) X, 1 A 357.

(Dersom Positionen [mod Mynster] ikke tages nu i dette Øieblik ... er Total-Virkningen af F.-V. tabt)

X, 1 A 499 p. 321.

(Gud skee Lov, at jeg da ikke kom til at udgive det om min F.-V.)

X, 1 A 546 p. 348.

(Om „hiin Enkelte“ min F.-V., min Existerer) X, 2 A 96.

(Angaaende Skrifterne om min F.-V.)

X, 2 A 104 p. 79-80.

(Fuldendende en F.-V. har jeg tillige anbragt mig selv) X, 2 A 104 p. 79.

(Min hele F.-V. og min hele Forfatter-Tilværelse er som en Fordring)

X, 2 A 130 p. 97.

(jeg gik og penslede saa paa eet lille Sted (især i de Skrifter om F.-V.) og saa paa et andet Sted) X, 2 A 147 p. 110.

([Om Udgivelsen af Skrifterne om min F.-V. af en Pseudonym A-O])

X, 2 A 171 p. 136-137; 192;

X, 5 B 147 p. 347-348.

(At en saadan F.-V. [som SKs] ... , der overalt tenderer til Personlighed ... fordrer, at F. selv anbringes med sluttende, forstaaer jeg [A-O]) X, 2 A 171 p. 137.

([ved at anbringe sig selv med sluttende], dialektisk sprænger [SK] hele F.-V.s dialektiske Structur) X, 2 A 171 p. 137.

(jeg kan ikke ligefrem tale [om min F.-V.], thi Vanskeligheden er, at den er min egen Opdragelse, og at jeg dog selv er auctor) X, 2 A 171 p. 138.

(Anti-Climacus ... afgiver „Standsninngen“. Og indenfor Standsninngen ligger saa Meddelelsen om F.-V.)

X, 2 A 192; X, 5 B 147 p. 348.

(jeg har afsat en ligefrem Meddelelse (det om min F.-V., med Kategorien: det Hele er min Opdragelse))

X, 2 A 195 p. 154.

(Paa min F.-V. kunde jeg anvende det Ord af Johannes den Døber: jeg er en Stemme [cf. Matth. 3,3]) X, 2 A 281.

(jeg forstaaer ... hele F.-V. som min Opdragelse) X, 2 A 375 p. 267.

(anbringe de tvende Bestemmelser: at

hele F.-V. er mig selv min Opdragelse og at den er for at gjøre opmærksom) X, 2 A 378.

(Min F.-V.s Betydning for mig som min Opdragelse i Chrstd.)

X, 2 A 399 p. 282-284.

(Jeg havde tænkt mig i en forblommet Dedication til Skrifterne om min F.-V., strax at indsætte „hende“ [Regine])

X, 2 A 427 p. 303.

(Angaaende Skrifterne om mig selv)

X, 2 A 511 p. 365-367*;

515 p. 370-372*.

(Jeg forstaaer ypperligt mig selv, ogsaa i hvad denne F.-V. har kostet mig)

X, 2 A 511 p. 366.

(jeg har holdt hele en 7aarig F.-V. ubc-tinget fri for ethvert endeligt Hensyn)

X, 2 A 511 p. 367.

([Om hvad der bidrog til, at SK naaede en Overskuelse af Historien, af Chrstd., af F.-V.]) X, 2 A 515 p. 371.

([Om hvorledes R. Nielsen skader hele SKs F.-V. ved sin Fastholden af eet eneste Punkt]) X, 2 A 532.

(Jeg har ved min F.-V.s mangeartede Enkeltheder forskjellige Tryllemidler, hvorved jeg fængsler og vinder)

X, 2 A 532.

(om mig og min F.-V. tales der saa godt som aldrig paa Prent) X, 2 A 589 p. 421.

(Besynderlig! Betragt nu min F.-V. Paa Høiden af omtrent samme videnskabelige Dannelse som [Prof. Martensen] ... begyndte jeg i sin Tid)

X, 2 A 596 p. 426.

(at faae ret sat fast, hvad Chrstd. er ... for min Skyld ... Dette er mit Liv og min F.-V.) X, 3 A 162 p. 127-128.

(Angaaende en Yttring i ... [„En første og sidste Forklaring“] i Forhold til Udgivelsen af Skrifterne om min F.-V.)

X, 3 A 258.

(i Skrifterne om min F.-V. taler [jeg ikke] ligefrem om Pseudonymerne ... men viser blot deres Betydning som Maieutik) X, 3 A 258.

(Mynsters Betydning for hele min F.-V.) X, 3 A 565.

(At levere en virkelig værdifuld Opfat-

telse af min F.-V., at fatte Pointerne ret o:s:v.; formaaer Ingen uden jeg selv. R. Nielsen har jeg nu sat ind i det) X, 3 A 701 p. 449.

(I [„Sygd. til Døden“ og „Indøv. i Chrstd.“] blev strøgne de Steder, hvor Talen var om mig selv og om en Facticitet i min F.-V.) X, 4 A 299 p. 169. (hele min F.-V. [kan] ikke forvandles til en Triumph for Mynster ..., da Mynster har saaledes anbragt Goldschmidt [cf. Mynsters „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“]) X, 4 A 377 p. 224.

([„Om min Forf.-Virksomhed“] oplyser, hvorvidt der allerede var en saadan *μεταβασις εις αλλο γενοσ*) tilstede i hele min F.-V.) X, 4 A 383 p. 230.

(Selv om jeg ... forud havde vidst eller overskuet hele min F.-V., dette om min F.-V. burde dog aldrig være sagt ved Begyndelsen) X, 4 A 383 p. 230.

([Bemærkning om F.-V.s Forhold til det Christelige]) X, 4 A 639 p. 456–457.

(min F.-V. [skal] kunne betragtes som et Monument til [Regines] Ære og Priis) X, 5 A 150,4 p. 173.

(Med [„Indøv. i Chrstd.s“] Udgivelse vil formodentlig min F.-V. hovedsagelig være endt) X, 5 B 42 p. 264; 43 p. 265.

([min] F.-V. ... maa have været trøstesløs, hvis den ikke har havt sin Trøst i et Guds-Forhold)

X, 5 B 42 p. 264; 43 p. 265.

(en F.-V., paa hvis Stræben hiint Ord af Paulus passer nøiagtigt: min Løn er, at jeg gjør det uden Betaling [cf. 1. Cor. 9,18])

X, 5 B 42 p. 264; 43 p. 265; 229 p. 413.

(det skal være Betydningen af denne SKs F.-V. in toto ... at kæmpe for Kirkens Emancipation fra Staten. Det var stift!) X, 5 B 127 p. 323.

(Jeg kan ... paa min F.-V.s 7 Aar anvende Digterens Ord: ich habe gelebt und geliebet [cf. Schillers „Des Mädchens Klage“]) X, 5 B 128 p. 328.

(„Opdragelse i Chrstd.“ er Det, der behøves; i denne Henseende mener jeg, at F.-V. har Betydning)

X, 5 B 148 p. 350; 207 p. 389; 224 p. 410. („At gjøre opmærksom“ i Forhold til ... det Christelige er egentligen Categorien for min F.-V.)

X, 5 B 148 p. 350; 152; 207 p. 389.

(Ligefrem Meddelelse ... om min F.-V. ... er, endog hvor den ikke er ligefrem Umulighed ... F.-V. imod, hvilket Alt er Dialektik fra først til sidst)

X, 5 B 168 p. 361.

([Om at det, SK forklarer angaaende F.-V., altid er et Faktisk, der staaer prentet i Bøgerne])

X, 5 B 168 p. 361–362.

(Omsætningen af Umiddelbarhed i Reflexion, reflekteret i en F.-V. og en samme understøttende F.-Personligheds Existeren) X, 5 B 168 p. 362; 211 p. 395.

(Naar jeg ... selv religiøst forstaaer, at jeg er blevet hjulpet af en Anden: hvad Under saa, at jeg er angst for personligt at tale om F.-V.)

X, 5 B 168 p. 362–363; 211 p. 395.

(vilde være usandt, hvis jeg ubetinget overtog den hele F.-V. som min Hensigt ...; thi den er tillige mit F.-Væsens Mulighed ...)

X, 5 B 168 p. 363; 211 p. 395.

(i mit eget Inderste ... [har] jeg for Gud ... [mit Livs] gudfrygtige Underfundighed i Forhold til F.-V. og dens Hensigt) X, 5 B 168 p. 364; 211 p. 396. (min F.-V. skylder [Guds Styrelse] Alt hvad der i den er Godt og Gavnligt og Sandt) X, 5 B 214 p. 402.

(indflettet i mit personlige Livs Historie eier [jeg] en mere personlig fuldstændig Forklaring og Fortolkning af min F.-V.) X, 5 B 214 p. 402–403.

([Om Betydningen af Aaret 1848 for F.-V.]) X, 5 B 219 p. 407.

(R. S. [o: Regine Schlegel] helliges med dette Skrift [„Om min Forf.-Virksomhed“] en F.-V., som til en vis Grad tilhører hende) X, 5 B 263; 264.

(Hvad jeg har forstaaet som Opgaven for min F.-V. er naaet) X, 6 B 4,3 p. 14. (jeg svinger bestandigt ned efter i Retning af ydmyg Tilstaaelse ... cfr. min hele F.-V.) X, 6 B 63.

(den Besindighed, med hvilken jeg gjen-nem en heel F.-V., ædrueligt har vaaget over ...: at Forvirringen ikke afstedkommedes, at jeg forvexledes med Idealet) X, 6 B 82 p. 88.

(jeg har ... villet vise, hvorledes jeg forstaaer hans [Prof. Nielsens] Optraeden i Forhold til hvad der er Hovedsagen i min F.-V.) X, 6 B 97 p. 109. ([R. Nielsen] udtalte sig da flere Gange i ... begejstrede og eleverende Udtryk om ... min F.-V.) X, 6 B 99 p. 110. ([R. Nielsen] vilde privat og næsten smigrende, sikre sig sit Forhold til mig ... offentligt vilde han ignorere ... min F.-V.) X, 6 B 99 p. 111.

(foretage en Revision af Prof. Nielsens ... Skrifters Forhold til min F.-V.) X, 6 B 100 p. 112; 101 p. 121.

(Antaget ... at jeg f. E. var død i 48, saa vilde jeg have sørget for ... at Prof. Nielsen havde ... overtaget min F.-V.) X, 6 B 102 p. 124.

(At ville ... skrive en Dogmatik, in specie naar man er Prof. Martensen ... og deri ignorere hele min F.-V. ... det er Lapsérie)

X, 6 B 109 p. 136; 121 p. 159.

(naar det er saa let, verdsligt, at sikre sig Overmagten over min hele F.-V. ... vilde det at tie være Uretfærdighed mod Den ... [der har] viist sig som en hæderligere Undtagelse)

X, 6 B 112 p. 140-141.

([„Afsl. Efterskr.“] er kun eet Moment i min F. V.s Totalitet, men et vigtigt Moment) X, 6 B 114 p. 146.

(Min F.-V.s ... Gang er forud beskrevet i en Artikel i „Fædrelandet“: „Aabenbart Skriftemaal“)

X, 6 B 114 p. 147; 116 p. 151.

(Hvis jeg vilde tale om Hr. Prof. Nielsens Forhold til hele min F.-V. ...: kunde jeg have saare Meget at indvende) X, 6 B 121 p. 156.

([Prof. Nielsen] har fundet hiin F.-V. saa betydelig, at han har anvendt flere Aar paa at sætte sig ind i den) X, 6 B 121 p. 159.

(Prof. Martensen at tale saaledes om ...

min F.-V. [som i „Den christelige Dogmatik“] ... derved nedsætter De Dem selv for dybt) X, 6 B 138 p. 189.

([Udarbejdelser til Polemik angaaende „Om Magister S. Kierkegaards Forfattervirksomhed. Iagttagelser af en Landsbypræst“, o: Ludvig J. M. Gude])

X, 6 B 144-161 p. 197-244.

([Gude] lader, som var det ham, der løste den dog maaskee ikke dette Opgave at opfatte hele min F.-V.)

X, 6 B 145 p. 200.

(der er, til Oplysning af min F.-V., ikke just Noget at hente [i Bogen „Om Magister S. Kierkegaards Forfattervirksomhed. Iagttagelser af en Landsbypræst“]) X, 6 B 145 p. 200.

(I ... „Om min Forf.-Virksomhed“ er der viist, at [den æsthetiske] Deel af Forfatterskabet ... er et Majeutisk i Forhold til F.-V.s Total-Tanke: det Christelige)

X, 6 B 145 p. 201; 160 p. 242.

(„At gjøre opmærksom paa det Christelige er Categorien for min F.-V. totalt betragtet“) X, 6 B 145 p. 211; p. 216.

(Til den udførlige, nøiagtige, dialektiske Udvikling i mine Skrifter ... tages intet Hensyn [til Landsbypræsten Gude])

X, 6 B 158 p. 237; 159 p. 240.

(Betydningen af hele min F.-V. ... er just en Stræben i Retning af om muligt at skaffe Personlighed)

X, 6 B 159 p. 240.

(at det har været mit Ønske ... at ende som Landsbypræst, at jeg ... har tænkt paa en Ansættelse ved et Pastoralseminarium, forholder sig ikke til min F.-V.) X, 6 B 171 p. 263.

([Goldschmidts] Beundring for min F.-V. var vistnok meent)

X, 6 B 171 p. 265.

(Er der noget i min F.-V., Biskop Mynster misbillige ...: Du min Gud - saa tale [han, den Myndige!])

X, 6 B 196 p. 308.

(Hidtil har det været saadan ... at der egl. ingen offentlig Notits blev taget af min F.-V. ... Efterhaanden vil det vel forandres) X, 6 B 208 p. 324.

([dersom] hiin Yttring af Biskop Mynster [i „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“] var en Dom om min F.-V., da vilde jeg være opmærksom derpaa) X, 6 B 217 p. 344.

(Mit Forhold til Mynster gennem hele min F.-V.)

X, 6 B 221 p. 352–353; 222 p. 354.

(min F.-V. ... er dog maaskee ... endog i ualmdl. Grad, beregnet paa ganske bestemte Forhold)

X, 6 B 225 p. 358.

(Gennem hele min F.-V. kunde jeg ... [eftersig] at det er lykkedes mig at faae sagt det Bestemte jeg har at sige ... [saaledes] at det kan gaae stille af)

X, 6 B 232 p. 374.

(At nu min hele F.-V. er uegennyttig, det lader sig ikke negte. Aber, det tør Oppositionen ikke vedgaae) XI, 1 A 46.

(Jeg er i den Henseende [til Præsternes Dom om min Intellectualitet] beroliget. Min F.-V. har møttet mig)

XI, 2 A 425 p. 418.

(„Fædrelandets“ Forhold til min F.-V.)

XI, 3 B 12 p. 27–28.

([Da den Uvane at bruge de høieste Udtryk om det Ubetydelige havde taget Overhaand] besluttede jeg ... at anbringe en uendelig Maalestok i Forhold til min F.-V.) XI, 3 B 14 p. 31.

(jeg [kan] paa ingen Maade samtykke i, at [Prof. Nielsens] Opfattelse skulde være Forstaaelsen af min F. V.)

XI, 3 B 14 p. 33.

(jeg har ved min tidligere F.-V. ... faaet anbragt brændbart Materiale [for at underminere „Sandsebedraget“])

XI, 3 B 142 p. 226.

(alene min 14aarige sammenhængende F.-V. ... [gjør], at det er meningsløst, at jeg ... skal begynde forfra indlade mig med enhver Præst)

XI, 3 B 195 p. 323.

„Om min Forfatter-Virksomhed“ (Jeg har skrevet „et Følgeblad“, som skulde kaldes „Regnskabet“, og følge „Talerne“ [o: „Lilien paa Marken og Fuglen under Himlen“]) X, 1 A 266 p. 175.

(Det [„Regnskabet“] er ... et Mesterstykke; men det er det Lige gyldige det lader sig ikke gjøre) X, 1 A 266 p. 175.

(Digterisk om mig selv; [i Marginen] Benyttet som „Følgeblad“ til „Regnskabet“) X, 1 A 272 p. 179; p. 179–183.

(Opfattelsen ... (... i: „Een Note betr. min Forf.-Virksomhed“ [i „Regnskabet“] ...) sigter definitivt paa „Taler ved Altergangen om Fredagen“)

X, 1 A 351 p. 229*.

(„Synspunktet“, en Note [o: „Regnskabet“] ... kan der ikke være Tanke om at udgive) X, 1 A 422 p. 269*.

(Alt det om min Forfatter-Person [„Synspunktet“, „Regnskabet“ ...] lader sig ... ikke bruge ... jeg fordybes derved blot i det Interessante)

X, 1 A 510 p. 328*; 329*.

(Gud skee Lov, at jeg da ikke kom til at udgive det om min Forfatter-Person [„Synspunktet“, „Regnskabet“ ...])

X, 5 A 546 p. 348*.

(det om Forfatterskabet [„Synspunktet“, „Regnskabet“ ...] skal slet ikke udkomme) X, 1 A 567*.

(Det angaaende Forfatterskabet [„Synspunktet“, „Regnskabet“ ...] bliver efter Bestemmelsen at henlægge)

X, 1 A 615*.

(Vanskeligheden ved at udgive det om Forfatterskabet) X, 2 A 89 p. 69*.

(angaaende dette [fra Publikum til den Enkelte] den lille Opsats, som ligger færdig „Regnskabet“) X, 2 A 96.

(Angaaende Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed) X, 2 A 104 p. 79–80*.

(Udgivelsen af [Skrifterne om mig selv] vilde have været en forvirrende Digter-Forvexling) X, 2 A 106 p. 83*.

(Med samme Ro som jeg pleier at arbejde, har jeg kunnet skrive dem [Skrifterne om mig selv]) X, 2 A 116 p. 83*.

(jeg gik og penslede saa paa eet Sted [især i de Skrifter om Forfatter-Virksomheden] og saa paa et andet Sted)

X, 2 A 147 p. 110*.

(Skulde Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed udgives af en Pseudonym, ... saaledes. Mag. K.s Forfatter-Virk-

somhed, opfattet af Forfatteren Digterisk Forsøg af A-O) X, 2 A 171 p. 136*.
(Udgivelsen af Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed pseudonymt) X, 2 A 192*.

(jeg har afsat en ligefrem Meddelelse (det om min Forfatter-Virksomhed, med Kategorien: det Hele er min Opdragelse) X, 2 A 195 p. 154*.

(Angaaende de Par Sider som paa halve Pagina skulle trykkes foran „Regnskabet“) X, 2 A 376.

(jeg havde tænkt mig [at udgive]: „Regnskabet“, ... [„Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“] og første Afsnit af „Synspunktet“. Jeg modificerede paa et Par enkelte Puncter) X, 2 A 378.

(tænkt mig i en forblømt Dedication til Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed, strax at indsætte „hende“ [Regine]. Det lader sig nu ikke ... gøre) X, 2 A 427 p. 303-304.

(Angaaende Udgivelsen af „Regnskabet“ og de „tre Noter“ [: „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“] nu) X, 2 A 450.

([Grunde til, at heller ikke „Regnskabet“ kan udgives]) X, 2 A 511 p. 365.

(Angaaende Skrifter om mig selv)

X, 2 A 515 p. 370-372*.

([Matth. 6,24-34 og „Befal Du Dine Veie“] hvor svarende til hvad der ... har beskæftiget mig Udgivelsen af „Om min Forf.-Virksomhed“) X, 3 A 422.

([Angaaende] Udgivelsen af ... „Om min Forf.-Virksomhed“) X, 3 A 423.

(beskæftigede mig saa meget betræffende Udgivelsen i levende live af Skrifterne angaaende mig selv) X, 3 A 178*.

(Angaaende en Yttring i Efterskriften til „Afsl. Efterskr.“ i Forhold til Udgivelsen af Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed) X, 3 A 258*.

(i „Regnskabet“ f. E. er der jo talt ligefrem om Pseudonymerne, efterviist den ledende Tanke gennem det Hele)

X, 3 A 258.

(Af et Sted i „Regnskabet“. Noget, som dog ikke tilføies) X, 4 A 85.

(Nu trykkes der [„Om min Forf.-Virksomhed“ og „To Taler ved Altergangen om Fredagen“; averteret som udkommet i „Berlingske Tidende“ 1851, Nr. 181 (7. Aug.)] X, 4 A 351*.

([Samtale med Mynster angaaende „Om min Forf.-Virksomhed“]) X, 4 A 373 p. 220-221.

([Om Anmeldelsen af „To Taler ved Altergangen om Fredagen“ og „Om min Forf.-Virksomhed“ i „Flyveposten“ og „Fyens Avis“]) X, 4 A 380 p. 227-228.

(„Om min Forf.-Virksomhed“. Betydningen af dette lille Skrift) X, 4 A 383 p. 230-231.

([Om en advarende Artikel mod „Om min Forf.-Virksomhed“ i „Flyveposten“ af En, der underskriver sig 4651]) X, 4 A 408.

([Om Forstaaelsen af Ukjendelighed - Kjendelighed i Forhold til det, SK har sagt i „Om min Forf.-Virksomhed“]) X, 4 A 558 p. 377-378.

(Dette [at „Efterfølgelsen“ skal anbringes, men uden Myndighed] er ogsaa skeet, idet jeg i „Om min Forf.-Virksomhed“ ... erklærer mig: at være en Digter) X, 4 A 560 p. 381-382.

([Omslag til „Synspunktet“ og „Om min Forf.-Virksomhed“, med Paaskrift]) X, 5 B 140.

(Efterskriften til „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“ er væsentlig den samme som til „Regnskabet“) X, 5 B 140.

([Omslag til Manuscript til „Synspunktet“ og „Om min Forf.-Virksomhed“, med Paaskrift:] Om Forfatter-Virksomheden. Indhold) X, 5 B 141 p. 343-344.

(Den fælleds Hovedtitel ...: „Om min Forf.-Virksomhed skrevet i 1848“ ... Indholdet bliver ...) X, 5 B 141,4-5.

([Udkast til Indholdsfortegnelse i „Om min Forf.-Virksomhed“, 3die Bind af „Fuldendelsens samtlige Skrifter“]) X, 5 B 143 p. 345.

([Udarbejdelse til „Det Hele med eet Ord“]) X, 5 B 144 p. 345-346*.

([Anmærkning til „Om min Forf.-Virksomhed“, 3die Bind af „Fuldendelsens

samtlige Skrifter“) X, 5 B 145–146. (Følgeblad. Et Ord om mig selv) X, 5 B 153 p. 352–355. ([Omslag til Manuscript til „Synspunktet“ og „Om min Forf.-Virksomhed“]) X, 5 B 159–160. (Oplysninger angaaende hvor Concepterne til enkelte Smaaopsatser ... findes ...) X, 5 B 161–163. (Denne Efterskrift er ... væsentligen benyttet til Efterskriften til „Regnskabet“ ...) X, 5 B 168 p. 360–365. ([Udkast til „Regnskabet“]) X, 5 B 191–201 p. 375–383. ([Optegnelser til „Regnskabet“; Efterskriften]) X, 5 B 202. ([Foreløbig Udarbeidelse til „Regnskabet“]) X, 5 B 203–204 p. 383–386. ([Optegnelser til „Regnskabet“; Efterskriften]) X, 5 B 205 p. 386–387. ([Anmærkning til „Regnskabet“]) X, 5 B 206. ([Optegnelser til „Om min Forf.-Virksomhed“]) X, 5 B 207 p. 388–389. ([Udarbeidelse til „Om min Forf.-Virksomhed“]) X, 5 B 208–210 p. 390–393. ([Udarbeidelse til „Regnskabet“. Efterskrift]) X, 5 B 211–212 p. 393–397. ([Angivelse af Opbevaringssted for Concept til „en allersidste Redaktion af Regnskabet“]) X, 5 B 213. ([Udarbeidelse til „Regnskabet“]) X, 5 B 214 p. 398–403. ([Udarbeidelse til Anmærkninger til „Regnskabet“]) X, 5 B 215–221 p. 403–408. ([Udarbeidelse til Efterskrift til „Regnskabet“]) X, 5 B 222–223 p. 408–409. ([Spredte Optegnelser, Bemærkninger og Tilføielser til „Regnskabet“, Anmærkninger og Efterskrift]) X, 5 B 224–258 p. 410–428. ([Udarbeidelse til „Regnskabet“, Titel, Motto, Dedication]) X, 5 B 259–264 p. 429–431. (En sidste Redaktion af „Regnskabet“. Concept) X, 5 B 265–270 p. 431–434. ([Der] kunde tilføies Tvende Følgeblade ... „Min Position som religiøs Forfatter i „Christenhed“ og min Tak-

tik“; og „Angaaende Hr. Prof. Nielsens Forhold til min F.-V.“) X, 5 B 271. ([Concept og foreløbig Udarbeidelse til „Et Følgeblad“, „Min Position som religiøs Forfatter i „Christenhed“ og min Taktik“]) X, 5 B 272–275 p. 434–436. ([Foreløbig Udarbeidelse til „Et Følgeblad“, et Stykke]) X, 5 B 276–288 p. 436–441. ([Reenskrift]) X, 5 B 289–290 p. 444–445. ([Endelig Udarbeidelse til „Et Følgeblad“]) X, 5 B 291–292 p. 445–450. ([Første-Correctur med Rettelser]) X, 5 B 293 p. 450–452. ([Bemærkninger om og Cit. fra „Om min Forf.-Virksomhed“ i Polemik mod L. Gudes „Om Magister Søren Kierkegaards Forfattervirksomhed. Iagttagelser af en Landsbypræst“]) X, 6 B 144–161 p. 197–244. (En lille Piece „Om min Forf.-Virksomhed“, der har ligget i omtrent 2 Aar, vil maaskee blive udgivet) X, 6 B 173 p. 274; 196 p. 308. (En siger „naar det er som Du selv har sagt i ... „Om min Forf.-Virksomhed“ [Et Følgeblad], at Du forsvare det Bestaaende, hvor kan der saa være ... Noget Biskop Mynster og Dig imellem“) X, 6 B 208 p. 327. (jeg maatte ogsaa opdrages, derfor staaer der i ... „Om min Forf.-Virksomhed“: det Hele er min egen Opdragelse) X, 6 B 236 p. 396. ([Henviisning til „Om min Forf.-Virksomhed“ angaaende det at have Mskene som Enkelte og som Publikum]) XI, 1 A 234 p. 189. ([Henviisning til „Om min Forf.-Virksomhed“ angaaende, at SKs Skrifter har afgivet „et Correctiv“ til et Bestaaende]) XI, 3 B 51 p. 98; 104 p. 167. „Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed“ („Den Enkelte“. Et Vink [foreløbig Udarbeidelse til „Et Ord om min Forfatter-Virksomheds Forhold til „den Enkelte““]) VIII, 1 A 482 p. 213–215. („Et Ord om min Forfatter-Virksomheds Forhold til „hiin Enkelte““ [foreløbig Udarbeidelse til „Et Ord om min

Forfatter-Virksomheds Forhold til „den Enkelte““)

VIII, 2 B 190–197 p. 297–308.

(Ja saaledes bliver det: saa en ligefrem Forklaring af mit Forfatterskab og hvad jeg vil in toto) IX A 234 p. 131*.

(nu har jeg ... snart naaet Maalet. Det Skrift „Synspunktet“ er nu saa godt som færdigt) IX A 293.

(Af et Bilag (4) til „Synspunktet“, som ikke blev brugt) IX A 298 p. 167–168. (saa rigtigt, at jeg i „Synspunktet“ bestandigt taler om at opdrages) IX A 302.

([Concept]) IX B 54.

([Reenskrift]) IX B 55.

([Reenskrift til: „Synspunktet“. Bilag. „Den Enkelte“ Tvende „Noter“ betr. min Forf.-Virksomhed“. No 1. „Til Dedicationen „hiin Enkelte““. No 2. „Et Ord om min Forf.-Virksomheds Forhold til „den Enkelte““) IX B 56. (Slutning) IX B 57 p. 347–349.

(„Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“. Til den Enkelte) IX B 58.

([Anvisninger for Sætteren til „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) IX B 59.

([Bemærkninger til „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) IX B 60–62.

([Endelig Udarbejdelse til „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“. No 1. „Til Dedicationen „hiin Enkelte““. No 2. „Et Ord om min Forf.-Virksomheds Forhold til „den Enkelte““. No 3. „Forord til „Fredags-Talerne““]) IX B 63 p. 350–377.

([Optegnelser til „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) IX B 64–66 p. 377–380.

([Bekymring betræffende Udgivelse af „Synspunktet“]) X, 1 A 74 p. 58–59.

([Det Afgjørende for at „Synspunktet“ ikke skal udgives])

X, 1 A 78 p. 62–63.

(Det forrige Aar [1848] (da jeg skrev hiin Opsats [„Synspunktet“]) tog stærkt paa mig, jeg har lidt meget)

X, 1 A 78 p. 64.

(Dette maa ikke skee [at jeg bliver det Modsatte af Incognito], og jeg takker

Gud for, ... at jeg ikke ... gik hen og udgav „Synspunktet“)

X, 1 A 78 p. 64.

([„Synspunktet“] selv er [naar der bliver stærkere trykket paa, at jeg er en Poeniterende, paa min Synd og Skyld, min indre Elendighed] sand, og er, ..., mesterlig) X, 1 A 78 p. 64.

([„Synspunktet“] kan kun udgives efter min Død) X, 1 A 78 p. 64.

(netop dette [at jeg maa have en Pseudonym paa det, og det maa gjøres til at være af en Trediemand] beviser allerbedst, at „Synspunktet“ ikke kan udgives) X, 1 A 78 p. 65.

(Pointen i den [„Synspunktet“] var just mit Personlige) X, 1 A 78 p. 65.

(en Styrelse, at jeg ikke kom til at udgive „Synspunktet“ ... Den er historisk skreven efter en heel mellemliggende Productivitet, hvilken da først maa udgives) X, 1 A 79 p. 66.

(Forøvrigt kunde „Bilagene“ til „Synspunktet“ meget godt udgives, og for sig selv ... jeg vil nu og jeg bør mere vende mig ind i Samtiden) X, 1 A 84.

(Angaaende Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed) X, 2 A 104 p. 79–80*. (Dertil [til en correct Modsætning til andet Oplag af „Eenten – Eller“] ere 3 Noter til min Forfatter-Virksomhed som beregnede) X, 1 A 116 p. 87.

(Naar jeg slet ikke gjør Noget for directe (det vil være ved at udgive „Synspunktet“) eller dog indirecte telegrapherende ... vil Dommen om min Forfatter-Virksomhed totalt slet ikke blive til)

X, 1 A 116 p. 87.

(Det Fangende ved Productivitetens Totalitet ... vil blive ganske svagt antydet ved ... [„Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) X, 1 A 116 p. 88. (Jeg ønsker at bringe et Øieblik Mildhed og Venlighed ind i mit hele Forhold ... ved andet Oplag af „Eenten – Eller“ og saa ... [„Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) X, 1 A 116 p. 88.

(Hvad „Synspunktet“ o:s:v: angaaer ... Den er som en Døendes Skriftemaal)

X, 1 A 117 p. 89.

(hvad „Synspunktet“ angaaer, følger deraf ikke at det skal udgives)

X, 1 A 117 p. 89.

(2det Oplag af „Enten – Eller“ og de 3 Noter [o: „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]: saaledes tiltaler det mig) X, 1 A 117 p. 89.

(De 3 Noter [o: „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“] svinger det [en æsthetisk og en religiøs Productivitet] saa blot ind i det Religiøse) X, 1 A 118.

(Forøvrigt er nu kun Talen om at udgive: [Nr. II, III og VI af „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“] – og 3 venskabelige Noter [„Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) X, 1 A 138 p. 106.

(„Synspunktet“ kan ikke udgives)

X, 1 A 147 p. 110.

([jeg har] skrevet „Synspunktet“ til at udkomme samtidigt dermed [anden Udgave af „Enten – Eller“])

X, 1 A 147 p. 110–111.

(En Bemærkning angaaende et Sted i Noten No 2 af ... [„Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) X, 1 A 152*.

(De 3 venskabelige Noter [o: „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“] skal heller ikke udgives. Blæse være med dem) X, 1 A 157*.

(Ei heller de „Tre Noter [betr. min Forf.-Virksomhed]“ skal udgives. Der skal ikke tales ligefrem om mig selv) X, 1 A 250 p. 164.

(skulde der [tales ligefrem om mig selv], skulde der tales meget mere, skulde „Synspunktet“ udgives. Alt Sligt skal ligge færdigt ... til efter min Død) X, 1 A 250 p. 164.

(En Guds Lykke var det at jeg ikke ... udgav „Noterne“ [o: „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) X, 1 A 250 p. 165.

(Opfattelsen ... (... i: [„Regnskabet“], som i „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“, og i „Synspunktet“) siger definitivt paa „Taler ved Altergangen om Fredagen“) X, 1 A 351 p. 229.

(„Synspunktet“, en Note [o: „Regnskabet“], „tre Noter [betr. min Forf.-Virksomhed]“ ... kan der ikke være Tanke

om at udgive) X, 1 A 422 p. 268–269. (Det der ængster mig meest er „Synspunktet“ ... en Tidlang haabede jeg paa, at Døden skulde fritage mig [fra at lade „Synspunktet“ gaae med]) X, 1 A 501.

(„Synspunktet“ kan dog ikke udgives – og saa er det jo det Ligegyldige ... , naar ... [„Tre ethisk-rel. Smaa-Afhandl.“, „Sygd. til Døden“ og „Indøv. i Chrstd.“] udgives) X, 1 A 508.

(Alt det om min Forfatter-Person [„Synspunktet“ ... „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“ ...] lader sig ... ikke bruge ... jeg fordybes blot derved i det Interessante) X, 1 A 510 p. 328; 329.

(Gud skee Lov, at jeg da ikke kom til at udgive det om min Forfatter-Person [o: „Synspunktet“, „Regnskabet“, „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) X, 1 A 546 p. 348*.

(det om Forfatterskabet [„Synspunktet“, „Regnskabet“, „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“ ...] skal slet ikke udkomme) X, 1 A 567*.

(Det angaaende Forfatterskabet [„Synspunktet“, „Regnskabet“, „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“ ...] bliver efter Bestemmelsen at henlægge) X, 1 A 615*.

(Aaret 1848 tilhører altsaa: „Sygd. til Døden“, „Indøv. i Chrstd.“, „Synspunktet“, de ... [„Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“]) X, 1 A 678.

(Vanskeligheden ved at udgive det om Forfatterskabet ...) X, 2 A 89 p. 69*.

(Angaaende Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed) X, 2 A 104 p. 79–80*.

(Alt Dette forstod jeg [at være det Christeliges digteriske Reflecteur, at jeg aldrig noksom kan takke Gud for Hans Godhed mod mig] og hele Structuren af Forfatterskabet, og det blev nedlagt i ... [„Synspunktet“]) X, 2 A 106 p. 82*.

(Da misforstod jeg et Øieblik mig selv ... Jeg vilde give ... [„Synspunktet“] ud ... glemmende, at det var at overskride min Grændse)

X, 2 A 106 p. 82–83*.

(Med samme Ro som jeg pleier at arbeide, har jeg kunnet skrive dem [: Skrifterne om mig selv])

X, 2 A 106 p. 83*.

(Udgivelsen [af Skrifterne om mig selv] vilde have været en forvirrende Digter-Forvexling) X, 2 A 106 p. 83*.

(Jeg gik og penslede saa paa eet lille Sted (især i Skrifterne om Forfatter-Virksomheden) og saa paa et andet Sted)

X, 2 A 147 p. 110*.

(Skulde Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed udgives af en Pseudonym ... saaledes. Mag. K.s Forfatter-Virksomhed, opfattet af Forfatteren. Digterisk Forsøg af A-O) X, 2 A 171 p. 136*.

(Udgivelsen af Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed pseudonymt)

X, 2 A 192*.

(Jeg har afsat en ligefrem Meddelelse (det om min Forfatter-Virksomhed, med Kategorien: det Hele er min Opdragelse)) X, 2 A 195 p. 154*.

(Jeg havde tænkt mig [at udgive]: „Regnskabet“, de tre Noter [: „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“] og første Afsnit af „Synspunktet“. Jeg modificerede paa et Par enkelte Puncter)

X, 2 A 378.

(I „Synspunktet“ har jeg forklaret, at jeg havde forstaaet det som min Opgave at ... faae det fremstillet, hvad Chrstd. er) X, 2 A 399 p. 282-283.

(Jeg havde tænkt mig i en forbløffet Dedication til Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed, strax at indsætte „hende“ [Regine]. Det lader sig nu ikke ... gjøre) X, 2 A 427 p. 303-304.

(Angaaende Udgivelsen af „Regnskab“ og de „tre Noter“ [: Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“] nu)

X, 2 A 450.

(Om Udgivelse af Skrifter om mig selv)

X, 2 A 511 p. 365-367*.

(Angaaende Skrifter om mig selv)

X, 2 A 515 p. 370-372*.

([„Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“] kunne maaskee forvandles ganske simpelt til ... Theses om „Mængde“ og „den Enkelte“) X, 2 A 530.

(beskæftigede mig saa meget betræffende Udgivelsen i levende live af Skrifterne angaaende mig selv) X, 3 A 178*.

(Angaaende en Yttring i Efterskriften til „Afsl. Efterskr.“ i Forhold til Udgivelsen af Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed) X, 3 A 258*.

([Om hvorledes SK forstaaer, at han i „Synspunktet“ vilde sige ligefrem om sig selv: mig forundtes det Overordentlige]) X, 5 A 89 p. 106.

([Omslag til Manuscript til „Synspunktet“ og „Om min Forf.-Virksomhed“, med Paaskrift]) X, 5 B 140.

(Efterskriften til „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“ er væsentlig den samme som til „Regnskabet“)

X, 5 A 140.

([Omslag til Manuscript til „Synspunktet“ og „Om min Forf.-Virksomhed“, med Paaskrift:] Om Forfatter-Virksomheden. Indholdet ...)

X, 5 B 141 p. 343-344.

([Udkast til Indholdsfortegnelse i „Om min Forf.-Virksomhed“: No 1. „Synspunktet“. No 2. „3 Noter“. No 3. „1 Note“. No 4. „Det Hele med eet Ord“])

X, 5 B 143 p. 345.

([Omslag til Manuscript til „Synspunktet“, med Paaskrift])

X, 5 B 154-155 p. 355-356.

([Bemærkninger til „Synspunktet“])

X, 5 B 156-158.

([Omslag til Manuscript til „Synspunktet“ og „Om min Forf.-Virksomhed“, med Paaskrift]) X, 5 B 159-160.

(Oplysninger angaaende hvor Concepterne til enkelte Smaaopsatser ... findes) X, 5 B 161-163.

([Omslag til Manuscript til „Synspunktet“, Bilag. „Den Enkelte“ Tvende „Noter“ betr. min Forf.-Virksomhed“, med Paaskrift]) X, 5 B 164.

([Concept med Rettelser til „Tre Noter betr. min Forf.-Virksomhed“])

X, 5 B 165-190 p. 359-374.

„Fædrelandets“ Forhold til min Forfatter Virksomhed“ ([Udkast til en aldrig anvendt Artikel fra 1854])

XI, 3 B 12 p. 27-28.

„Angaaende Hr. Prof. Nielsens Forhold til min Forfatter-*Virksomhed*“ ([Udarbejdelse til en aldrig publiceret Artikel i Polemik mod Rasmus Nielsen]) X, 6 B 93 p. 102-103; 97 p. 106-110. ([Kladde]) X, 6 B 94 p. 103-104. (Literair Revisions-Artikel [Udarbejdelse til en aldrig publiceret Artikel i Polemik mod Rasmus Nielsen]) X, 6 B 100 p. 112-120; 101 p. 120-123; 102 p. 123-125.

se ogsaa „Om min Forfatter-*Virksomhed*“.

„Tre Noter *betræffende min Forfatter-*Virksomhed**“ se „Synspunktet for min Forfatter-*Virksomhed*“.

„Den Enkelte“ *Tvende Noter betræffende min Forfatter-*Virksomhed**“ se „Synspunktet for min Forfatter-*Virksomhed*“.

„Et Ord om min Forfatter-*Virksomheds Forhold til „den Enkelte“*“ se „Synspunktet for min Forfatter-*Virksomhed*“.

„Et Ord om min Forfatter-*Virksomheds Forhold til „hinn Enkelte“*“ se „Synspunktet for min Forfatter-*Virksomhed*“.

„Mag. Kierkegaards Forfatter-*Virksomhed, opfattet af Forfatteren*“ (Skulde Skrifterne om min F.-V. udgives af en Pseudonym, kunde det gjøres saaledes. „Mag. K.s F.-V., opfattet af F.“ Digterisk Forsøg af A-O. [Udarbejdelse til Forord]) X, 2 A 171 p. 136-137.

„Om Magister S. Kierkegaards Forfatter-*virksomhed. Iagttagelser af en Landsbypræst*“ ([Polemik] Angaaende Landsbypræstens [o: L. Gudes] Bog „Om Magister S. Kierkegaards Forfatter-*virksomhed*...“) X, 6 B 144-161 p. 197-244.

„Om Magister S. Kierkegaards Forfatter-*virksomhed. Iagttagelser af en Landsbypræst*“ se Gude, Ludvig J. M.

Forfatter-Væsen, mit (At overtage den hele Forfatter-*virksomhed* som min Hensigt tør og kan jeg ikke; thi det er tillige mit F.-V.s (Det Dialektiskes) Mulighed, som er blevet til) X, 1 A 283; X, 5 B 168 p. 363; 211 p. 396; 214 p. 403.

forfulgt se forfølge.

Forfulgte, den (Just som jeg vilde nedlægge

Dictaturet i Kiøbenhavn, indløb den Ordre at optræde i en ny Rolle: den F.) VIII, 1 A 153.

(Taarer ere der udgydte i Stilhed af Qvinder (de F.s Hustruere, Døttre o: s: v:) og imidlertid jubledes Grinet)

X, 1 A 247 p. 162.

(det at tale i Guds Navn ... [betyder] at blive den F.) X, 4 A 487 p. 305.

(Forgjæves raaber Christus (... den F. ...) til Mskene: følg mig efter)

XI, 1 A 104.

(I ethvert Ord som Christus ... siger maa bestandigt Situationen tages med, at Christus er den F.)

XI, 2 A 343 p. 355.

forfængelig (Situation [om 2 forfængelige Individuer, der fortælle hverandre en Begivenhed af deres Liv]) I A 204.

tage forfængelig (Den moderne Tids hele Forvirring og Ulykke ...: den har taget Chrstd. forfængelig)

VIII, 1 A 435; IX A 95.

(Dersom Den der siger ...: kommer hid alle I som arbejde ... selv er omgiven af alle Verdsligheds Begunstigelser ... [saa er] det Christelige taget forfængeligt) IX A 16.

(Vee over disse Msker, der have taget Chrstd. forfængelig ved at gjøre den til idel Mildhed) X, 1 A 454 p. 289.

([Om at tage Christus forfængelig]) X, 1 A 455.

([Om Politikeres Tagen-forfængelig af det Hellige]) X, 2 A 370.

(Verden tog mig forfængelig; dens Mishandling tvang den strengere Chrstd.s Forkyndelse over mine Læber)

X, 3 A 42 p. 42.

([Om at tage „Naaden“ forfængelig])

X, 3 A 410.

Forfængelighed (Alt er F., idel F. [cf. Præd. 1,2]) IV B 172.

(min megen Gaaen paa Gaden ... de Fleste ville forklare det som F.!) VII, 1 A 105 p. 52; VIII, 1 A 163 p. 82;

X, 1 A 142.

(Det Mskene kalde Stolthed er en fittet Composition af Beskedenhed og F.)

VII, 1 B 92 p. 306.

(Saalænge Mskene forstaae dette mit Forhold [, at Gud bruger mig til at trykke paa Andre,] som F. ...: saalænge vil Mskene mishandle mig) IX A 195 p. 98. (Det er heller ikke af F. og Stolthed, jeg har holdt ud [som Forfatter]) X, 1 A 280 p. 190.

(Sandhed og Gudsfragt troer Mskene er Stolthed og F.) X, 1 A 342.

(„Martyren“ vil i levende Live blive anklaget ... for Egoisme, F. ...)

X, 2 A 58 p. 45.

(Fritagen er jeg ... vistnok for den Fare, at hvad jeg hitter paa, kunde være F.)

X, 2 A 61 p. 48.

Troens Forfølgelighed se *Troens Forfølgelighed*.

forfærde (Det første Indtryk af det Opbyggelige er imidlertid forfærdende) VIII, 1 A 32 p. 20.

(Chrstd. vil ordentligviis forfærde istedetfor trøste) IX A 312 p. 174.

(Det var mit Væsen saa fremmed som muligt at ville forfærde Andre, at jeg ... fandt min Glæde i at trøste Andre) X, 1 A 361 p. 345.

Forfærdeligste, det (Det F., der kan hænde et Mske, er at han bliver sig selv comisk i det Væsentlige) IV A 166.

([har det evig Betydning at være Barnets Fader] da er det at sætte et Barn ind i Verden ... det F.) V B 174,17 p. 297.

(Er det at være Fader en Indbildning, eller er det det F. af Alt) V B 175,13.

Forfærdelse (Principet er at opdage F., men at trænge igjennem) V B 149,4.

(Da jeg begyndte som Forfatter af „Enten – Eller“, havde jeg vistnok et langt dybere Indtryk af Chrstd.s F. end nogen Geistlig i Landet)

X, 1 A 541 p. 344.

(jeg ... fandt min Glæde i at trøste Andre ... gjemmende F. i mit eget Inderste) X, 1 A 541 p. 345.

Forfærdende, det (Saa dybt ligger det Christelige: først maa man see nøie til for at finde det F., og saa igjen nøie til for at finde det Opbyggelige)

VIII, 1 A 32 p. 20.

forfølge (Naar saa en Mand ... forfulgt

af sin Samtid har kæmpet for en Sandhed, saa opdager den næste Generation, at han var stor – og beundrer ham) VII, 1 A 148.

(naar et Mske [nuomstunder] Dag ud og Dag ind forhaanes, forfølges ... af Mængdens [Dumhed] ...: saa er det aldeles i sin Orden) VIII, 1 A 123 p. 58. (det er et ligefremt Martyrium at bryde med Majoriteten og Udbredtheden, der i eet væk vil forfølge og mishandle en Saadan) VIII, 1 A 137.

(Man har sagt det skulde ikke kunde lykkes i vor Tid at blive forfulgt)

VIII, 1 A 153.

(En Kunstner, en Digter ... det er tilfældigt, om en saadan forfølges ... Men en Ethiker maa væsentligen blive forfulgt – ellers er han en maadelig Ethiker) VIII, 1 A 160 p. 78.

(det er netop det Gode, der vil blive forfulgt) VIII, 1 A 194 p. 96.

(Chrstd.s Opfordring er: stræb efter Fuldkommenhed, saa ... bliver Du forfulgt) VIII, 1 A 194 p. 96.

(det Dialektiske: [Christus] vil frelse Verden ved sin Død ... men han er alligevel ikke selv Skyld i, at han forfølges og henrettes) VIII, 1 A 271 p. 129. (Man kan jo have et saadant Kjendskab til Verden og Mskene, at man, gjørende det Gode ... kan sige: jeg vil blive forfulgt) VIII, 1 A 271 p. 130.

(Forunderligt! Den samtidige Slægt hader og forfølger og korsfæster Christus – og saa faaer Slægten selv Gavn af Christi Død) VIII, 1 A 330 p. 151.

(Ikke Den, der forledte et Barn til at spille og svire gjorde mskelig talt saa megen Uret mod det – thi derfor forfølges man dog ikke) VIII, 1 A 499.

(naar [et Mske] saa vender Blikket ud af, saa seer han ... at dette [at han er forud for Andre] udtrykkes saaledes, at man just derfor ... forhaanes og forfølges) VIII, 1 A 499.

(At Den, der mskelig talt ... overmeest ... just derfor forfølges og forhaanes – medens han dog for Gud ikke kommer ... videre end Den, der feigt

flyer al Fare: det er just til Forargelse) VIII, 1 A 511 p. 233.

(Enhver, der eier lidt, vil [i Danmark] blive ... forfulgt ved Hjælp af Pressen) VIII, 1 A 531.

(alle Christne maa forfølges siger Paulus [cf. 2. Tim. 3,12]) VIII, 1 A 536.

(Man taler om ... i Sandhed Udmærkede som ikke ere blevne forfulgte ...

[Men] aldrig har Nogen, der var ethisk stor været æret og anset saa længe han levede) VIII, 1 A 671 p. 319-320.

(Naar ... en Velærværdighed om Søndagen ... korsrer sig ved at tale om, hvorledes Verden forfølger Christne ... er det en Skjelsmester, der ... indbilde sig at han bliver forfulgt) IX A 163.

([det interesserer ikke Verden] at forfølge En, fordi hans Vandel er strafværdig. Men den Christne forenes alle ... om at forfølge) IX A 330 p. 188.

(dersom [den Christne] lige overfor Mskene vil sige det Samme [som overfor Gud]: At Grunden hvorfor han forfølges er fordi han ikke er - sagtmødig nok - saa er det Sludder) IX A 349 p. 200.

(at have Mod til ... at gaac fremad i Ydmyghed [for Gud], vis paa saa at blive mere forfulgt) IX A 349 p. 201.

(man føler kun altfor [godt hvor] langt man dog selv er fra at være god - og saa at skulle være saaledes god, at man forfulgtes derfor) IX A 350 p. 201.

(indenfor hele Verdslighedens Betyggelse lege [hele Christenheden] den Leeg, at den Christne bliver forfulgt (men ... Taleren er der Ingen der forfølger)) IX A 405.

(Naar jeg nemlig selv lever betrygget, saa skulde jeg ... i det Høieste humoristisk tale om, at Sandheden forfølges) IX A 405.

(Jo mere de forfølge og mishandle [Den, der skal forkynde Chrstd. for dem], desto mere vender hans Sind sig fra Verden) X, 1 A 209.

(beskæftigede mig meget i min Ungdom: hiin den eenfoldige Vise, Intellectualitetens Martyr, hvem „Tallet“ ... forfulgte) X, 1 A 272 p. 180.

(naar der endelig er et Mske, der vil om muligt sætte en Pind for denne Nederdrægtighed, ham forfølge I [her i Kiøbenhavn]) X, 1 A 274 p. 184-185.

(Det hvorfor Chrstd. egentlig forfølges ... er fordi [den sande Christne] ikke vil ... klogt indrette sit Liv, saa han først sikkrer sig det Jordiske) X, 1 A 398.

(jeg har ikke kunnet begribe ..., hvorfor [Mynster] græder, naar han prædiker om, hvorledes Sandheden forfølges) X, 1 A 532 p. 340.

(Den Gang da Chrstd. blev forfulgt ... da var det Situation, som den egner sig ... til at overveie, om man vil være Christen eller ikke) X, 2 A 13 p. 15.

(At En virkelig gjør Alvor af at forsage dette Liv: ... og at han lidende alt Dette, finder sig i, at ... [forfølges derfor] vil forekomme ubetinget hele vor Tid comisk) X, 2 A 32 p. 26.

(En virkelig forfulgt Mand ... : Mskene ere bange for at høre ham) X, 2 A 55 p. 41.

(Ved at ville frelse fra Synden ... bringer jo saa Frelseren Bevidstheden om Synden i Erindring ... Ergo er det Grusomhed ... [ergo] forfølge vi ham med Rette) X, 2 A 236 p. 176.

(store og ædle Handlinger de æres i Verden - en Christus og hans Efterfølgere, de ... bleve forfulgt) X, 2 A 392 p. 278.

(„Velsigner Dem, som Eder forfølger“ [Matth. 5,44]) X, 2 A 513 p. 368.

(naar der saa er En, der vil gjøre efter hvad Præsten siger, saa ... [bliver han] forfulgt) X, 2 A 545.

([En] gjør glimrende Lykke, en Anden ... bliver forfulgt: er det saa ... den samme Chrstd.) X, 2 A 603 p. 432.

([Om at Chrstd. nu tildags ikke forfølges, fordi den er blevet til Ingenting]) X, 3 A 273.

(„Chrstd. forfølges ikke mere“, ja hvad Under vel, da man har afskaffet, at Chrstd. er en Existeren) X, 3 A 500.

(Den Kirke, som forfølger, er ... den

usande; den Kirke, som forfølges ... er den sande [cf. Böhrringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen“] X, 4 A 169. (de i Historien, der virkelig have staaet ene ... de bleve forladte af Alle, saa forfulgte ... [tilsidst] dømt fra Livet) X, 4 A 441 p. 272.

(Det, som i Mulighed rører os, vækker vor Beundring ... det Samme i Virkelighed ... forfølge vi) X, 4 A 580.

(At forfølges fra Bye til Bye ... at sige derom: idel Glæde ... det er at tale i Tunger) X, 5 A 66.

(naar Du lever forladt, forfulgt ... Du skal see: Du tvivler ikke ... thi Du behøver Himmelfarten) X, 6 B 3 p. 14.

(bevarende den christelige Ueensartethed med Verden ... og saa at „lide for Læren“ forfølges ... blive Martyr) X, 6 B 235 p. 389.

(Det er ... det mindre Slette, naar Samtiden virkelig ikke kan forstaae den Samtidige og derfor bona fide forfølger ham) XI, 1 A 6.

(At [den protestantiske Præst, Professore] ere Mske-Ædere sees let: de leve af, at Andre ere ihjelslagne, forfulgte) XI, 1 A 100 p. 70.

(Den Maade paa hvilken det Udmærkede, det Sandere nu forfølges er ... langt nederdrægtigere end tidligere) XI, 1 A 114.

(Massen kan ... [forfølge] de Redskaber, som Gud bruger til at udtrykke sin Souverainitet – men hans Souverainitet bliver evig uforandret)

XI, 1 A 227 p. 181.

(o, min Gud, nu har jeg [den Enkelte, der udholder Udsondring] kun eet Ønske ... at jeg maatte ... blive forfulgt) XI, 1 A 278 p. 224.

(det maatte skee hvad [Christus] forudsagde [Apostlene] hvorledes de ville blive ... forfulgte) XI, 1 A 313 p. 250.

(Ingen falder paa at forfølge En fordi han mod sin Villie er i Armod; ... Ingen bliver saaledes hadet som Den, der frivilligt forsager) XI, 1 A 327.

(Gud frier saaledes, han siger ...: Dig elsker jeg, jeg Kjerligheden, bliv da Du

igjen min Elskede ... Følgen bliver, at Du bliver ... forfulgt af Mskene)

XI, 1 A 411 p. 315.

(N.T. forudsiger ...: Du vil maaskee blive ... forfulgt, maaskee ogsaa ihjel-slaget – men saa følger ogsaa Saligheden) XI, 1 A 455.

([en Dannet] er ordentligviis fritagen fra Alt hvad der kan vederfares Eiendomsmelighed ... at blive forfulgt)

XI, 2 A 177 p. 193.

(Naar [en Præst] skulde læse [det om Christi Efterfølgelse fra N.T.] høit (... det om at forfølges) maatte ... Menigheden rødme paa hans Vegne)

XI, 3 B 31 p. 61–62.

Forfølgelse (Først i mskelig Selvfornegtelse at fornegte Alt ... og saa i christelig Selvfornegtelse at høste til Løn derfor ... F.? Er det dog ikke Galskab?)

VIII, 1 A 157 p. 76.

(Christus maa ... have villet undgaae F. ... for Mskenes Skyld)

VIII, 1 A 271 p. 130.

(Den, der skal offres: Forhaanelsen og F. som gaar forud er Saltet)

VIII, 1 A 518.

(Den, der roligt hviler i den Forvisning, at Gud vil give ham Kræfter til let og glad at bære enhver ... F.: ham kan kun Kjerlighed bevæge til at rose sig selv) VIII, 2 B 73 p. 131–132.

(Enhver der har subscriberet paa den [af Pressen fremkaldte] F., der myrder [den Ulykkelige] ... er medskyldig i hans Mord) VIII, 2 B 185 p. 290.

(den christelige Syllogisme: Modstanden, F. o:s:v: skal vederfares dem „til et Vidnesbyrd“ ... om – at de ere paa den rette Vei [Bemærkning til Luk. 21,13]) VIII, 2 C 3,39.

(Naar en Mand i Silke ... siger: at Sandheden maa lide F. o:s:v: saa frembringer ... denne Sammenhæng kun et æsthetisk Forhold) IX A 163.

([Om Mynsters Tale om at vie sig til F. for sin Troes Skyld i „Betragtninger over de christelige Troeslærdomme“]) IX A 324.

(Man strider for Sandheden, man lider

F. ... saa, naar man er død, saa seirer man) IX A 326 p. 185.

(vilde [en Medlidende] tilføie til Gaverne et Par Ord om Christus, at der dog kun er Frelse i ham: saa vilde F. være i Gang) IX A 327 p. 186.

([Chrstd.] kan ikke [gjøre] for, at dette [at den Christne skal elske Mskene] lønnes med F.) IX A 329 p. 186.

(Verden er saa ond, at man langtfra behøver at være den Gode, for allerede at lide nogen F.) IX A 350 p. 201.

([Om F. og Guds-Forholdet]) IX A 363.

([Naar Mskenes Egoisme ophidses, fordi de maa indrømme at En er i Sandhed uegennyttig, begynder den sidste Form af F.]) IX A 444.

(Fremtidens Martyr vil ... være i Besiddelse af en eminent Reflexion som Tjenende til ... frit at bestemme, hvilken Art ... F. han skal lide)

IX B 63,13 p. 372;

X, 5 B 180 p. 369-370.

([Luther om F.])

X, 1 A 370; X, 3 A 125; 249.

([Om Forskjellen mellem en Digter og en Ethiker, der lide F. af en Samtid])

X, 2 A 137.

([Om hvorledes Grusomheden i Christen-F.s Tid er gjentaget i Christenheden]) X, 2 A 289.

(Dine Fjenders F. hjalp Dig til at fornemme denne Salighed [Samfundet med Gud]) X, 2 A 513 p. 368.

(vi Msker tænke meest paa Forfølgerne - mindre paa at benytte F. i Retning af Guds-Forholdet) X, 2 A 513 p. 369.

(mærkede skulle [Martyrerne] være af Dag-Pressens F. ... Det bliver ublodige Martyrer) X, 2 A 599.

(Hvorfor see vi slet ingen F.? Fordi der ingen Chrstd. er) X, 3 A 245.

(Luther siger ... at til et ret christelig Liv hører tre Ting ... 3) F. for Tro og ... Kjerligheds-Gjerninger)

X, 3 A 249.

(F. har [Mynster] ganske afskaffet)

X, 3 A 249.

(Her er ogsaa Forargelsens Mærke, at

elske Gud ... naar der kommer F. for Ordets Skyld [cf. Matth. 13,21])

X, 3 A 302.

([En, der er riig,] giver Alt til de Fattige - og saa forkynder han „Naaden“ ... han udsætter sig for allehaande F.)

X, 3 A 484 p. 324.

(Lad Efterfølgelsen komme igjen - og F. skal snart følge efter) X, 3 A 500.

(flux En er blevet Christen, strax F. for Ordets Skyld [cf. Matth. 13,21] ... er saa denne Lære saa mild)

X, 3 A 579 p. 380.

(den sande Christen maa lide paa alle Maader i denne Verden, Armod og F.) X, 3 A 605.

(En Christen er som en stærk Mand, og skulle man saa ikke ønske at see ham udfolde sin Styrke ved F. og i F.)

X, 4 A 156.

(skal [Enhver] i sin borgerlige Stilling udtrykke den christelige Ethik: saa er han ein, zwei, drei reduceret til ... F.)

X, 4 A 394.

(idet de [der vidne for Sandhed] vove saaledes ud er for dem Mærket ... paa Guds-Forholdet: ... F.)

X, 4 A 411 p. 252.

(at være [from], ja det er Elendighed, F.)

X, 4 A 466 p. 287.

(Sandhed i det ... at Armod og F. dog er saligt i Forhold til Gud)

X, 4 A 495 p. 318.

([De første Christne talte idelig om Chrstd.] Hvorfor var det da ikke Lefserie? Fordi F.s Sværd ... hang over deres Hoved) X, 4 A 516.

([Kloster-Kandidaten gjorde] de Andres Maade at leve paa til det sande Fordrede ... herved [undgik han] F.)

X, 4 A 531 p. 349.

([Paulus] levede i Armod dertil i F. efter Christi Exempel. Saa er man berettiget til at tale saaledes [Cit. fra 1. Cor. 7,21])

X, 4 A 541 p. 360-361.

(Chrstd. lærer, at der er forbunden Fare, F. med det at vedkjende at være den sande Christen) X, 4 A 553 p. 371-372.

(Lad en Apostel have sagt: en Christens Liv er idel Fryd ... [den Talende er]

en Mand der i Armod ... leed F.)
X, 4 A 555 p. 374.

(alene denne ene Sætning [det at lide er
Kjendet paa Guds-Forholdet] er nok for
at reise F. mod Chrstd.)

X, 4 A 573 p. 393.

(At fremstille ..., hvorledes Sandheden
lider vækker ikke F. men skaffer Profit)
X, 4 A 609 p. 425.

(Askesen er den situationsløse Forsa-
gelse, da Chrstd. ... leed F. behøvedes
Askesen i den Forstand ikke) X, 5 A 99.

(Er det ikke N.T.s Mening, at det Chri-
stelige, naar det skal sættes ind i Virke-
lighed skal frembringe den Virkning ...
[Cit. fra Matth. 10,22 og 24,9] (F.))

X, 6 B 27.

(Middelalderens klosterlige Forsagelse
... [flygtede] fra hvad N.T. forudsiger
den, hvis den blev i Verden: F.)

X, 6 B 235 p. 389.

(I vore Tider er F. slet ikke til - fordi
man har gjort Chrstd. Charakteerløs)
XI, 1 A 8.

(Kun naar den ubetingede Forsagelse
ganske simpelment gjøres til det Ordent-
lige ... kun da ægger den til F.)

XI, 1 A 8.

(Naar den ubetingede Forsagelse ...
tager mod Beundring, saa falder F. bort)
XI, 1 A 8.

(Christeligt er Loven ...: enten ud i
Bensomhed ... eller bliver Du blandt
Mskene, saa maa Du see at lide F.)
XI, 1 A 16.

([Om at flygte bort fra Verden for at
undgaae F.]) XI, 1 A 85.

(saaledes er det i denne Verden baade
med Perler og Sandheden ... Dykkeren
har blot Arbeidet ... faaer Utaak og F.
til Løn) XI, 1 A 197.

(i Chrstd. gaaer det for Alvor løs paa
at maatte ... lide alt muligt Ondt, saa
F. ... under alt Dette er Gud Kjerlig-
hedens Gud) XI, 1 A 299 p. 240.

(I samme Grad som en [sand Bærer af
Idealet] lider mere ... ogsaa ved Mske-
nes F.: i samme Grad ses Idealet tyde-
ligere) XI, 1 A 429.

(Publikums F. kan man da nok udholde,

naar man vil sikre sig ved høi Embeds-
stilling) XI, 2 A 24.

(Der var ... noget Bedre i hine blodige
F., thi det var dog en vis Art Kraft og
det var Lidsenskab) XI, 2 A 127 p. 136.

(Alle Lidelser, ... og F. o:s:v: forklarer
Luther af, at de kommer fra Djævelen)
XI, 2 A 130 p. 139.

(I vor Tid ... lad der Een vove at yttre
og vedstaae, at han troer, at han bliver
evig salig - de Andre fare til Helvede ...:
F. er vis) XI, 2 A 335.

(Chrstd. griber et Mske saaledes, at han
over det Evige glemmer alt Jordisk ...
udsættende sig endog for, at lide al mu-
lig F.) XI, 2 A 399.

([Inogle Faae] flygte ud af Verden, for i
Fjernhed fra Mskene og fra deres F. at
udtrykke et dog noget Sandere)
XI, 2 A 403 p. 395.

([N.T.s Chrstd. frembringer F.])

XI, 2 A 429.

(Vil ikke det sande Christelige ... til
enhver Tid frembringe den samme Virk-
ning, den Virkning som forudsiges i det
N.T.: F.) XI, 3 B 58 p. 108.

(ved ikke at være Christen i Charakteer
undgaae vi alle, Præsten med, ganske
rigtigt Forfølgelse) XI, 3 B 58 p. 108.

Forfølgelse af mig (Dersom jeg nu dør,
saa vil Verden troe, at jeg er død af
Ærgrelse over F.) VIII, 1 A 100.

(naar det er lykkedes mig [at blive for-
fulgt], saa vil Mskene sige, det er han
selv Skyld i) VIII, 1 A 153.

(Beviset for at der er noget Godt i mig
er netop at jeg bliver forfulgt)
VIII, 1 A 194 p. 96.

(Min Gang gennem Livet er for tvivl-
som med Hensyn til om jeg skal nyde
Ære ... eller ... forfølges til at jeg kan
dedicere nogen Levende mit Arbeide)
VII, 1 A 438 p. 194.

([Om at lide F. af en Regjering, af
Pøbelen, af Pressen])
VIII, 1 A 544 p. 249-250;

VIII, 2 B 73 p. 137.

(jeg lider F. for min Stolthed)

IX A 55 p. 32.

(saa blev jeg Forfatter ... saa blev jeg

forfulgt – o, dersom dette havde manglet, havde mit Liv ikke været mig selv)

IX A 65 p. 37.

(enhver Saadan [hvis Liv udtrykker det Modsatte af hvad han siger] just jo mere han forstaaer mig, er hidsende F. mod mig) IX A 120.

(Var [min Brøde] en slet Bog jeg havde skrevet? i saa Fald vilde dog en saadan F. være en afsindig Proportion)

IX A 370 p. 213.

([SK om at han blev priisgivet til Pøbel-F., fordi Alle vare enige om, at han var det Overordentlige])

IX A 454 p. 259–260.

(At jeg af Frygt for Gud ... skulde udholde Majoritetens F.: det var jo Galsskab og tilmed Usandhed)

X, 1 A 37 p. 24.

(Saa vilde jeg have ophørt ved „Afsk. Efterskr.“. Men ... saa vikles jeg ind i al Pøbel-F. ... det gjorde at jeg blev paa Pletten) X, 1 A 138 p. 105.

(saasnaart Verden vinker ad mig i Retning af F.: saa følger jeg strax Vinket, det turde jeg ikke vige tilbage for)

X, 1 A 169 p. 122.

(Loven for F. jeg lider er ...: det skeer ved Pøbelen, medens de Fornemmere af Misundelse tie) X, 1 A 224 p. 152. (jeg, der ... christeligt, havde min eneste Glæde af at udtrykke Lighed med alle Mske ... jeg bliver forfulgt for min Stolthed af den simple Classe)

X, 1 A 258 p. 169; X, 2 A 56 p. 43.

(Min Collision er ægte christelig: jeg forfølges – fordi jeg var godmodig)

X, 1 A 258 p. 170.

(Min smule ethiske Værd er just, at jeg har levet anderledes [end i Fornemhedens Skjul] – og just derfor ... forfølges jeg) X, 1 A 275.

(mig nævne [Digtere og Andre] ikke, nei, saa smaat fryde de dem over Pøbel-F.) X, 1 A 299.

(jeg gjenkender ganske mig selv i den Art F. ... jeg har lidt) X, 1 A 424 p. 271. (at jeg er Pseudonym er ogsaa, fordi jeg er en Poeniterende. F. vil dog komme til at gaae ud over mig)

X, 1 A 541 p. 345–346.

(Saa aldeles uden Deeltagelse har Peter [Chr. Kierkegaard] været i al den Tid, jeg har lidt en Pøbel-F.)

X, 2 A 275 p. 203.

(De Andre, der, saaledes som jeg, have været Gjenstand for en Pøbel-F., de have dog Noget [Embedsstilling] ... Jeg har Intet) X, 2 A 308.

(Hvad jeg har lidt ved Pøbelagtighedens F. ... uden det, var jeg dog gaaet Glip af en Side af Chrstd.)

X, 2 A 399 p. 284.

(Dersom jeg ikke levede som Gjenstand for en Pøbel-F. kunde jeg ... ligefrem sige Samtiden, at jeg ikke mere har Raad til at være Forfatter) X, 2 A 511 p. 366.

(jeg har ... udsat mig for Pøbel-F., levet paa Gaden, altsammen Bestemmelser af Subjektivitet)

X, 3 A 530 p. 352.

(jeg havde holdt ud Aar efter Aar ... trods de nye Lidelser: Pøbel-F.: jeg kan aldrig noksom takke Gud)

X, 4 A 560 p. 379.

(jeg turde ikke, især ikke i Christenheden, udsætte mig for at blive Martyr, forfulgt ..., fordi jeg var Christen)

X, 5 B 107 p. 294.

(jeg mener aldeles at have forfeilet min Opgave ..., hvis jeg i den Retning [at sige, at jeg er den udmærkede Christen] udsatte mig for ... nogen F.)

X, 5 B 107 p. 297.

(hvad enten Faren kommer i Skikkelse af blodig F. eller ..., jeg beder til Gud, at han vil styrke mig til ikke at vige ... fra det forstaaede Sande)

X, 5 B 107 p. 299.

([SK om at han er nederst i ottende Classe, hvis de, der frivilligen have lidt i længere Tid en Samtids F., ere i første Classe]) X, 5 B 153 p. 353.

(Piattets F. [vedbliver] ... at holde fast ved mig, fordi jeg interesserer de Samtidige) XI, 1 A 12.

(nogle af de meest Udviklede [i Samtiden see godt], at den Pøbel-F. ... jeg lider, just er min Udmærkelse)

XI, 1 A 378.

(Piat – Grinets Mishandling – Publikums F.) XI, 2 A 23 p. 25–27.

Forfølger (Naar En vil sige „jeg udholder ... alle Eders Forfølgelser, for Guds Skyld“, ... „men I, mine F., ville komme til at lide hisset“: saa er sidste Deel af Talen Verdslighed) VIII, 1 A 24. (Fremtidens Martyr [vil] selv være Den, der gaar i Spidsen for sine F. ... F. adlyde egentligen blot hans Ordre) IX B 63,13 p. 373.

([naar den Christne] fornemmer sit Samfund med Gud, og maa tilstaae, at han ... skylder sine F. det – da at sige: jeg tilgiver dem) X, 2 A 513 p. 368–369.

(vi Msker tænke meest paa F. – mindre paa at benytte Forfølgelsen i Retning af Guds-Forholdet) X, 2 A 513 p. 369.

(Fra en anden Tyran kan man reise ... men her [Dag-Pressens Tyrannie] reiser en af F. med) X, 2 A 600 p. 429.

([Basilus om at] „et Martyrium er en Umulighed – fordi vore F. bære samme Navn som vi“ [cf. Böhringer „Die Kirche Christi und ihre Zeugen“])

X, 4 A 147.

forføre (en mere reflekteret Don Juan ... han forfører en Pige, fordi ... hun vækker en behagelig Erindring) III A 188; 189.

([en Pige], der er forført af en Faust er i Grund og Bund fordærvet ... En Pige, der er forført af en Don Juan har Aandens Verden for sig) III B 41 26 p. 133. (kun at forføre een [i Udkast til Udgiverens Forord til „Enten – Eller“]) III B 188,1 p. 225.

(I Genesis ... er det forførende Princip Slangen [i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 319). (Historien om Eva ... mod al senere Analogie; thi det Ord „at forføre“ [cf. 1. Mos. 3] ... er ellers ... bestandig myntet paa Manden) V B 53,26.

(Manden som er forført, er latterlig. Qvinden tragisk [i foreløbig Udarbejdelse til „In vino veritas“, Constantin Constantius Tale]) V B 177,2 p. 304.

(det at blive forført [i Udkast til „In

vino veritas“, Johannes Forførerens Tale]) V B 183,16 p. 319–320.

(Den, som ikke kunde forføre Mskene, kan heller ikke frelse dem) IX A 383. (at forføre en Mand til at blive Sværmer) X, 2 A 138 p. 103.

(I Bibelen er det Qvinden (Eva) der forfører Manden) XI, 1 A 281.

Forførelse (bedst, at lade følge en 3 a 4 Breve fra Cordelia til Edvard efter F. [i Udkast til „Forførerens Dagbog“, Indledningen]) III B 50,1.

(I Romanen ... foregaaer F. saa let, at det frister. Her [i „Forførerens Dagbog“] seer man, at det ikke er saa let) III B 188,1 p. 225.

(en F., hvor Pigen ikke selv faaer et Moment af Skyld har ingen sand æsthetisk Værdi) III B 188,1 p. 225.

(Nonsens at tænke en F., hvor Pigen aldeles ingen Skyld har) IV B 91,2.

(Ideen til en F. næsten udgaaer fra hende [i Foreløbig Udarbejdelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“, Morgen-Stykke]) V B 108,1.

(Ved Ægtemandens Side vandrer hun [den forførte Qvinde] ... seer stundom længselsfuldt tilbage efter F.) V B 183,17.

(en Qvinde gyser meest for ..., at naar hun vovede det Yderste i F. at det da endte med, at Contra-Parten kom til at lee) XI, 1 A 256 p. 207.

Forfører ([Om Gräfinn Doleres F. i A. v. Arnims „Armuth, Reichthum, Schuld und Busse der Gräfinn Dolores“]) II A 70.

(Situation: [En F., der ikke har Mod til at forføre den Pige, han elsker, forfører saa en anden af en paafaldende Lighed]) III A 187.

(hvo er den farligste F. en Don Juan ell. en Faust) III B 41,26 p. 133.

(Den der ikke kan skrive Breve og Billeter bliver aldrig en farlig F.) III B 161,1.

([Anlæg: om en Pige der selv havde dannet en F. af ham, som elskede hende, en F. der aldrig kan forføre hende])

IV A 153.

(at være tilsyneladende en F. og dog gemme al Romantikens Glød i sin Sjæl – dette er Opgaven [i Udkast til „In vino veritas“, Victor Eremitas Tale]) V B 128,5.

(Qvinden veed [hvor skjønt det er det at blive forført] ved sin F.)

V B 183,16 p. 319.

(at det er en Vellyst [at blive forført] som intet Ægteskab er vist. Derfor er Qvinden egl. ikke vred paa sin F.)

V B 183,16 p. 320.

(vil man ikke og duer man ikke til at være F., vil man være en Ægtemand burde man altid tage en forført)

V B 183,16 p. 320.

(For i vor Tid at forfægte Ægteskabet maa man kunne fortrylle Tidens udsvævende Lyst ved en F.s Dagbog)

VIII, 1 A 92.

(Havde jeg været Mske ... var jeg muligt blevet en F.) X, 2 A 61 p. 47.

(Et Pendant til en F. ...: at forføre en Mand til at blive Sværmer)

X, 2 A 138 p. 103.

([Replik af en F., der forfører en Mand til at blive Sværmer]) X, 2 A 138 p. 104.

([Om Forskjellen mellem en virkelig F. og] en F., der ved sit Falsum bidrager til at gjøre os mere haardhjertede mod det sande Sandheds-Vidne)

X, 2 A 143 p. 108.

(At være udseet af en F. er for en Qvinde hvad det er for en Frugt at Fuglen har hakket i den – thi Fuglen er Kjender)

X, 5 A 149,19 p. 166.

(„F.“, den absolute Kjender – og saa een eneste Pige: det er det største Galanterie) X, 5 A 149,19 p. 166.

(Hvilken Nederdrægtighed, at opdrage et Barn i denne Chrstd., som er den almindelige i Christenhed ... at Gud seer ud som en F.) XI, 2 A 86 p. 92.

Forførereren se Johannes Forførereren.

„Forførerers Dagbog“ se „Enten – Eller“.

„Forførerers Dagbog Nr. 2. Et Forsøg i det Dæmoniske“ ([Udkast til] „Forførerers Dagbog. Nr. 2. Et Forsøg i det Dæmoniske“ af Johannes Mephistopheles)

IV A 181 p. 66–67.

Forførte, den (Forførereren og den F. [i Udkast til „Forførerers Dagbog“])

III B 34.

(Brev fra den F. [i Udkast til „Forførerers Dagbog“]) III B 38 p. 127–128.

Forgænger se Johannes den Døber.

Forhaabning (jeg føler som Prosaist ... en ubeskrivelig Glæde ved at opgive al objektiv Tænkning, og ret at udtømme mig i ... F.) II A 432 p. 167.

forhaane (Naar saa en Mand ... forhaanet af sin Samtid har kæmpet for en Sandhed, saa opdager den næste Generation, at han var stor – og beundrer ham)

VII, 1 A 148.

(Man skal være til for alle Mske ...; selv om man forhaanes af Mængden, man er den dog netop et Memento)

VII, 1 A 163.

(dersom [et Mske] er saa fortræden, at han ... forhaanende vender sig bort fra den rene evangeliske Mildhed: saa er han ... oprørsk) VIII, 1 A 16 p. 12.

(hvad der staaer i et Blad betyder da ikke stort, dersom det ikke var Ordre for alle de Pøbelagtige til ... at forhaane ... En paa offentlig Gade)

VIII, 1 A 99.

(mon ikke det christelige Ornat er at være forhaanet for en god Sag)

VIII, 1 A 102.

(naar et Mske [nuomstunder] Dag ud og Dag ind forhaanes ..., aandeligt forstaaet, af Mængdens [Dumhed] ...: saa er det aldeles i sin Orden)

VIII, 1 A 123 p. 58.

(det er tilfældigt om en [Kunstner, en Digter, en Videnskabsmand] ... forhaanes ... hans Frembringelse berører ikke væsentligen Existenten)

VIII, 1 A 160 p. 78.

(Den der nu ... har sit Liv bundet i den strengere Evigheds Fordring ... har den Løn at blive forhaanet)

VIII, 1 A 242 p. 115.

(det at Mskene faae Lov at forhaane En ... dette er opvækkende) VIII, 1 A 270.

(uhyre Modsigelse, just Han [Christus], hvem Du forhaanede, døde for at frelse Dit Liv) VIII, 1 A 297.

(den Ven der ogsaa for min Skyld lod sig forhaane: ham tænker man ikke paa) VIII, 1 A 346.

(den Conformitet [med Christus] at være forhaanet o:s:v: det er den sande) VIII, 1 A 349.

(Du vil, i Forhold til hvor høit Du nu naaer i at udtrykke Idealet, blive forhaanet) VIII, 1 A 410.

(Skal man leve sammen med Daarer, maa man være forberedt paa at blive forhaanet – hvis man da ikke vil bedrage dem) VIII, 1 A 423.

(No 4. Det er saligt – at blive forhaanet for en god Sag [i Plan for „Tanker, som saare bagfra – til Opbyggelse“]) VIII, 1 A 486 p. 217.

(naar [et Mske] saa vender Blikket ud af, saa seer han ... at dette [at han er forud for Andre] udtrykkes saaledes, at man just derfor ... forhaanes og forfølges) VIII, 1 A 499.

(At Den, der mskelig talt ... vover meest ... just derfor forfølges og forhaanes – medens han for Gud ikke kommer ... videre end Den, der feigt flyer al Fare: det er just til Forargelse) VIII, 1 A 511 p. 233.

(Bliver hans Skjebne [der hensynsløs udtaler det Christelige] den at forhaanes ... [medens Præster æres]: saa er Christenheden Indbildning) IX A 165.

(Dette ... at forhaanes [af Mskene], det er Noget en Kvinde ifølge sit Væsen gyser for) IX A 243 p. 137.

(naar En, i det Christeliges Interesse, skal anbringe Fornedrelsen: saa raabes der, at han ... forhaaner Christus) X, 3 A 622.

(Glæden [i Chrstd.] er endnu større: Du skal faae Lov til for den Sags Skyld ... at udholde at leve i Armod, forhaanet) X, 4 A 417 p. 256.

(Intet opbringer Verden mere end at En, der virkeligt forhaanes, vil forkynde, at det er saligt) X, 4 A 579.

(Hans Eminentse træder frem i en Kreds, hvor Alt bøier sig ærbødigt ... Han prædiker om hvorledes Sandheden forhaanes i Verden) X, 6 B 252 p. 417.

(Ære være hende! [Jomfru Maria] ... Du skal leve et Liv forhaanet af de andre Piger) XI, 1 A 40 p. 29.

(denne Afsideshed bliver, hvis et Mske skal ind i Sandheden ... [den Afsideshed] at forhaanes af de Andre) XI, 1 A 352 p. 272.

(Naar [en Præst] skulde læse [det om Christi Efterfølgelse fra N.T.] høit (... det om at forhaanes) maatte ... Menigheden rødme paa hans Vegne) XI, 2 A 31 p. 61–62.

(At berøves Mske-Tallet at skulle staa ene ... forhaanet, er hvad Dyre-Msket meest ... frygter) XI, 2 A 434 p. 429.

Forhaanelse (Skal en saadan Arbeiden [at tjene Sandheden] føre til Noget er det idel Opoffrelse ... og Lønnen bestandigt kun ... F.) VIII, 1 A 116 p. 54. (daglige F. ... er langt værre end ... Katastrophe) VIII, 1 A 192.

(ved F. have [Mskene] faaet et langt inderligere Forhold til et saadant Mske, end ved en dvask Beundring) VIII, 1 A 270.

([tænk Dig] Du deeltog i F. [af Christus] ... for at frelse Dit Liv) VIII, 1 A 297. (saligt at lide F. for en god Sag) VIII, 1 A 425; 623.

(Er der vel Noget mere upraktisk ... end at gjøre sig sit Liv besværet ... og at lønnes med F.) VIII, 1 A 510 p. 231.

(Den, der skal offres: F. og Forfølgelsen som gaaer forud er Saltet) VIII, 1 A 518.

(Ingen veed Andet [om det Overordentlige] end at det er noget flaut Noget, som ... skal overgives til F.) IX A 12 p. 10.

([Om Mynsters Tale om at vie sig til F. for sin Troes Skyld i „Betragtninger over de christelige Troeslærdomme“]) IX A 324.

(man kan, naar det er for en god Sag man lider, lære at elske den F. ... med samme Lidenskab, som den Verdslige elsker Æren) X, 1 A 184.

(der lever et eenlig Mske og udfolder en saa enorm Vingestrækning; og dette eenlige Mske er, som „ethvert Offer skal saltes“, saltet i Pøbel-F.) X, 1 A 222.

(om Søndagen prædiker Præsten om: at dersom – saa var han villig til at udsætte sig for al F.) X, 2 A 102 p. 77.

([Om det for SK saa Oprørende, at en Mand løgnagtigt bliver Gjenstand for den Beundring istedetfor hvilken det virkelige Sandheds-Vidne lider F.])

X, 2 A 143 p. 107.

(Forskjellen mellem en Præst og en Skuespiller ... [Præsten] er forhaanet, naar han prædiker om at lide F.)

X, 2 A 149 p. 113.

(Det, et Øieblik med Haanden at skjule Stjernen [paa Brystet, som Mynster gjør], det er dog for lidt, jeg maatte fordrø at see ... F.s Mærke)

X, 2 A 291.

(Du skal give en Deel af Din Formue til de Fattige ... og Den Flid, Du saaledes gjør Dig ... skal lønnes med F.)

X, 3 A 119 p. 93; 464*; 484 p. 324*.

(Lad det mødes med F. det at vove at prædike om at det er Glædeligt at lide F.: saa skal vi nok see, hvor Taleren bliver af) X, 3 A 677.

(Ingen uden ... F. [har] havt Deeltagelse med [den lidende Skikkelses] Qvaler, der maatte udholde en Samtids Mishandlinger) X, 4 A 153 p. 88.

(De der selv nyde stor Anseelse ... de prædike om: det er dog saligt at lide F.)

X, 4 A 579.

(De, der virkelig lide F. ... de prædike om Verdens Lumpenhed ... de ville dog helst være frie for at lide F.)

X, 4 A 579.

([de Herlige] have offret, ofret Tid og Flid ... og Ære og Gods og Lønnen ... var F.!) X, 5 B 128 p. 329.

Forhaanelse mod mig (hvad jeg misbilliger i Henseende til ... den litteraire Foragtighed er naturligtvis ikke dens ... F., (det har jeg jo selv forlangt))

VII, 1 A 214.

(Man kan ... forhaane mig ...: det kan man ... ikke negte, hvad der var min Idee og mit Liv, at det var en af de originaleste Tanker i mange Tider)

VIII, 1 A 42 p. 25.

(Medens Pøbelagtigheden forhaaner mig

... seer den fornemme Misundelse til med Bifald) VIII, 1 A 99; 630.

(Man har travlt med at forhaane mig ... men man mærker ikke ... at det vil ende med, at de dog faae et Indtryk af mig) VIII, 1 A 124 p. 60.

(Nogles Misundelse tilfredsstiller det, at forhaane mig ... Andres ... det at see paa, ... at jeg bliver forhaanet)

VIII, 1 A 162 p. 80.

(Dersom man her hjemme var af den Mening, at jeg ikke var den Fortrinlige, saa vilde naturligtvis F. ophøre)

VIII, 1 A 162 p. 81.

(alle disse Stitsraader, Kræmmere, Øhandlere, Barbersvende, Studenter ... opføre det ækle ... Drama at forhaane

... en Tænkter [o: SK]) VIII, 1 A 235.

(O, at jeg dog over al denne Vigtighed med at lide ... at forhaanes ... ikke glemmer det langt vigtigere: hvad jeg personligt forbrød) VIII, 1 A 451.

(Var dette en Forbrydelse [at jeg altid har haft Tid til at staae stille, hvis et fattigt Mske talte til mig], siden jeg forhaanes for det?) VIII, 1 A 452 p. 202.

(at jeg [fordi jeg gjorde et alvorligt Skridt for at rive Samtiden ud af Pøbelagtighedens Tyrannie] skal ... mishandles hver Dag af F. ...: det kunde jeg ikke vide forud) VIII, 1 A 513 p. 235.

(at jeg har levet forhaanet har bidraget ved Guds Hjælp til endeligen nu [o: 19. April 1848] ... at bryde igennem)

VIII, 1 A 641.

(Omgivet af F. ... veed jeg intet Andet der hjemme, eller i mit Inderste, end at takke Gud) VIII, 1 A 650 p. 297.

(Jeg skal bestræbe mig for villig at bringe ethvert Offer i H: t: at bære Tab og F.) VIII, 2 B 19 p. 72.

(ved den første givne Anledning [have vi] med velberaad Hu udsat os for alle F.s Farer [i „Et Selvforsvar“])

VIII, 2 B 73 p. 133.

(for at tjene den gode Sag, har [jeg] følt mig kaldet til ... at bryde med alle Pøbelagtighedens Redskaber, saa jeg er omgivet af F. nok)

VIII, 2 B 179,9 p. 282.

(jeg følte mig elendigere – og som en større Synder [end andre Msker] ... derfor er jeg ganske consequent ... bleven ilde lidt ... forhaanet) IX A 42 p. 25.
(det er Chrstd., der beskæftiger mig ... og for dog om muligt at faae mig sinket og standset, læres ... Pøbelen at forhaane mig) IX A 47 p. 28–29.

(Jeg føler slet ingen Forbittrelse ved Tanken om al den F. jeg har lidt) IX A 64 p. 36.

(jeg har skrevet Ting som maatte røre Stene til Taarer – men de Medlevende bevæger det blot – til F.) IX A 86.

(Naar jeg tænker Dine Lidelser Du min Herre Frelser, ja da vil jeg ..., saavidt Du tillader mig det, staae omgivet af F.) IX A 120.

(den samme Sag, der, saa længe jeg lever, blot vil volde mig F. ... er, saasnart jeg er død, en seierriig Sag) IX A 227 p. 125.

(Jeg er ... kun deri forskjellig fra en Embedsmand i det Bestaaendes Tjeneste, at jeg ikke har oppebaaret Gage ..., men givet Penge til og incasseret F.) X, 1 A 99.

(et høistæret dannet Avis-Publikum har fundet [det] sært: at En vil arbeide saa anstrengt ... og saa udsætte sig for F.) X, 1 A 99.

(veemodigt er mit Lod: at oppebære et Par Fornemmes Misundelse ... [og] daglig Pøbels F.) X, 1 A 315 p. 208.
(Da jeg tog Vægten af Pøbelagtighedens F. paa mig, da blev ogsaa Productiviteten rigere) X, 1 A 315 p. 209.

(Allerede nu i nogle Aar er jeg vant til at bære ... Pøbels F., at jeg dog maaskee ... egner mig til at forkynde Chrstd.) X, 1 A 541 p. 346.

(dette kunde ikke bevæge Mynster ... [hvorledes] Pøbelen forhaanede mig) X, 1 A 592 p. 370–371.

(Min hele Berømthed benyttes for at vedligeholde F.) X, 2 A 101.

(et heelt Numer af Bladet [o: „Cor-saren“] ene indeholdende F. mod mig) X, 2 A 547.

(Hvilken Modarbeiden af mig selv ...

jeg styrter mig i al F.s Farer!) X, 2 A 560 p. 403.

(Kjendt [er jeg] af ethvert Tjeneste-Mske, enhver Sjouer ..., der i Forbigaaende ved et Blik erindrer mig om F.) X, 2 A 589 p. 420–421.

(der blev øst F. og Raahed ud over mig) X, 2 A 612 p. 438.

(Penge koster [min Forfatter-Existents] (... til Jubel for den Kjøbstad, hvori jeg lever, omgivet af F.)) X, 2 A 619 p. 444.

(naar jeg bærer den menige Mands F., da bedrøver dette mig saa ubeskriveligt) X, 3 A 13 p. 20.

(man regner paa, at daglige F. dog vel ... maa trætte, og bidrage til, at jeg mere ... synes Mængden en Særling) X, 3 A 50 p. 47.

(fordi jeg uden Levebrød ... o: uden jordisk Løn ... endog lønnet med F. – arbeider ...: derfor er mit Liv uden Alvor) X, 3 A 403.

(hvad det Motiv angaaer jeg har brugt, at lide F., der har jeg jo været i Charakter) X, 4 A 674 p. 485–486.

(Det var mit tungsindige Ønske at blive forhaanet ..., blot for at tjene hende [min fordums Forlovede, Regine]) X, 5 A 153 p. 180.

(jeg havde udsat mig for Mængdens Latter og F., og saaledes ... bidraget til at henlede Opmærksomheden ... til „den Enkelte“) X, 5 B 117.

([jeg har] elsket F.s Mishandling, men ... frygtet enhver anerkjendende Dom) X, 5 B 129,7.

(Som Forf.[atter] finder jeg mig rolig i enhver F.) X, 6 B 113 p. 141.

(den triumpherende Pøbelagtighed ... aftegnede mig, Offer for ... F. [efter Udgivelsen af „Afsl. Efterskr.“]) X, 6 B 114 p. 146.

(det [at være Forfatter] har kostet mig – det krævede Ideen – at blive et Offer for Pøbelagtighedens F.) X, 6 B 121 p. 162.

(jeg bøier ... ikke mit Hoved, som jeg har løftet stolt over alle F.) X, 6 B 171 p. 263.

(jeg har maattet give Penge til for at være Forf.[atter], og kun samlet Rigdom i Retning af F.) X, 6 B 249 p. 411.

(Pøbelen er jo af Bladene beordret til at see i mig en Aristokrat – og altsaa at forhaane mig) XI, 1 A 10.

„Det er dog saligt – at lide Forhaanelse for en god Sag“ se „Christelige Taler“.

Forhaanen (det skal være lykkedes mig lidt efter lidt at omsætte al denne ... F. som skulde være Ingenting i en anden Bestemmelse: som Alvor) IX A 92 p. 49.

Forhaanet, en (En F. [skal forkynde Chrstd.], men vel at mærke En som kunde have haft Magt, just deri stikker Braadden) VIII, 1 A 419 p. 184.

Forhadte, den (Christus som Forbillede udtrykker ... absolut at holde sig til Gud i Alt ... han blev [derfor] den meest F.) X, 2 A 317 p. 228.

(det at tale i Guds Navn ... [betyder] at blive den F.) X, 4 A 487 p. 305.

(I ethvert Ord som Christus siger ... maa bestandigt Situationen tages med, at Christus er ... den F.) XI, 2 A 343 p. 355.

Forhold ([Om Msket som et F. i Kladde med foreløbig Udarbejdelse til „Sygd. til Døden“, Indgang og Første Afsnit]) VIII, 2 B 168,5–6 p. 260–264; 170,2–7 p. 265–267.

Forhold, ligefremt (jeg har ikke Lov til for at gøre mig min Stilling lettere at sætte Nogen i et ligefremt, o: i et usandt F. til mig) VIII, 1 A 554 p. 257.

(At staae – ene ved en Andens Hjælp ... er et ligefremt F.)

VIII, 2 B 82,15 p. 157–158.

„De dialektiske Forhold: det Almene, den Enkelte, den særlig Enkelte“ se „Bogen om Adler“; „En Cyclus ethisk-religieuse Afhandlinger“ og „Tre ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger“.

„Mit Forhold til Biskop Mynster i en kortest mulig Antydning“ se „Mit Forhold til Biskop Mynster i en kortest mulig Antydning“.

forholde sig ligefrem ([jeg har aldrig] forholdt mig ligefrem i Forholdet ...: jeg er selv Den, som har ... [skabt] den

Modstand, til hvilken jeg saa har forholdt mig) XI, 3 B 4 p. 7.

(jeg har aldrig i Forhold til Nogen forholdt mig ligefrem i Forholdet „men i Grunden til mig selv“) XI, 3 B 4 p. 8.

forholde sig til Gud se *Guds-Forhold*.

Forhærdelse ([Om F.s Princip og de selv-gjorte Lidelser i Udkast til „Skrivelse til Læseren“ fra Frater Taciturnus]) V B 149,4 p. 253.

Forjættelse (Die Verheissung und Erfüllung [i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 226–227).

([Om at tage Jødedommens jordiske F. og Evighedens F. fra Chrstd. og at kalde den blanding for Chrstd.])

X, 1 A 426 p. 273; XI, 3 B 57 p. 107.

([Om at man i Christenheden tager ethvert F.s Ord til Indtægt])

X, 5 A 78 p. 87.

(man har [i Christenheden] taget alle F. ... og saa har man forfalsket Bestemmelsen af det at være Christen)

XI, 1 A 471; 522; 523; XI, 2 A 100.

(F. lader sig ikke skille fra Forpligtelserne) XI, 1 A 523 p. 398; XI, 2 A 99.

Forkeerte, det (gjør Du o Gud dette Gale [jeg har begaaet] til noget Rigtigt ... saa har jeg mere glæde af dette F., end af det Rigtige) X, 2 A 112.

(Det verdslige Sind bliver aldrig ganske beroliget før det har faaet gjort det F. til Dogma) X, 4 A 326 p. 185.

Forkeerthed (Mskelig F.)

X, 4 A 326 p. 185–186.

Forkjerlighed (I F. ... ligger netop Selvkjerligheden skjult) VIII, 2 B 71,6.

([Om det at elske Næsten og om F. og Selvkjerlighed]) VIII, 2 B 71,9.

(I F.s glødende Forstand er den Elskede „det andet Mske“, eller Vennen) VIII, 2 B 71,10.

forklare ([Johs. Climacus] syntes næsten det var Synd af de Philosopherende ikke at forklare det Mindste)

IV B 7,22 p. 164.

(at forklare er det at ophæve [i Udarbejdelse og Udkast til „Afsl. Efterskr.“,

Andet Deels andet Afsnit, Cap. 1-2)) VI B 40,29.

(Det er nemt nok saaledes at forklare Alt – ved at løbe fra Alt, som f. E. yngre Fichte [cf. „Grundzüge zum Systeme der Philosophie“) VII, 1 A 187.

Forklarelse (det Mythologisk-Poetiske i Historien er ... ikke en Abstraction men en F.) I A 264.

(Al Poesie er Livets F. (o: Transfiguration) ved dets F. (ved at det forklares...)) II A 352.

Forklarelsens Bjerg (Man staaer som paa F.s Bjerg og skal afsted – men saa faaer Endelighedens Smaafordringer ... fat paa En, og ... F.s Bjerg bliver til en Mødding) VI A 101.

Forklaring (den F. som Skabningen ved sig selv kan give er meget tvetydig) IV B 151,5.

(Enhver F. der kommer fra Gud er en Bekræftelse i det indvortes Mske)

IV B 151,7.

(Verden er altid til rede med F.)

IV B 154,2.

(Ved en F. foregaaer Forandringen i Prædikaten ... F. er det explicerende Prædikat) VII, 2 B 235 p. 97.

(i Forhold til hvad der ikke kan og ikke skal forklares ... vil jeg ikke villigt modtage F.) VIII, 1 A 348.

(i denne Given F. ligger igjen en Tilnærmelse ..., saa Collisionen ikke bliver katastrofisk) XI, 2 A 263 p. 266.

„En første og sidste Forklaring“ se „Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift“.

Forkundskaber (F. ere ... vigtige, hvis det skal blive til Noget med en Mediation mellem Chrstd. og Spekulation)

VI B 54,32 p. 153.

Forkundskaber, mine (Mit eget Livs Forhold var mine F., ved Hjælp af disse blev jeg ... mere og mere opmærksom paa Chrstd. og paa Bestemmelsen: at blive Christen) XI, 3 B 87 p. 134.

„*Mine Forkundskaber*“ ([Udarbeidelse til en aldrig anvendt Artikel i Øieblikstriden])

XI, 3 B 85; 86 p. 132-133;

87 p. 133-134; 88.

forkynde (vil Christus end ikke tillade os at følge ham ... saa ville vi dog ... gaae hen til vor Familie ... og forkynde Guds Godhed [cf. Luk. 8,39]) II A 324. ([Om det at bekjende Christum og at forkynde Christum i „Opb. Taler i forsk. Aand“, „Lidelsernes Evangelium“]) VII, 1 B 188,4.

(den troende christelige Præst i Almindelighed er ikke ved nogen Aabenbaring kaldet til at forkynde Jesum)

VII, 2 B 235 p. 107.

(Den Categorier at forkynde Chrstd. ... passer ikke i Christenheden)

VIII, 1 A 42 p. 26.

(En Forhaanet [skal forkynde Chrstd.], men vel at mærke En som kunde have haft Magt, just deri stikker Braadden) VIII, 1 A 419 p. 184.

(dette „Du skal“ det er det, som Missionairen i Christenheden har at forkynde) VIII, 1 A 434 p. 191.

(Det der forkyndes i Kirkerne er egentlig ikke Chrstd.) VIII, 1 A 629 p. 285. (Jeg forstaaer meget godt ... hvorledes jeg i at forkynde Chrstd. skulde opnaae [at blive forstaaet, æret og anset])

IX A 49.

([Om at stille Chrstd. frem indirecte ved at forkynde Chrstd. ved socratisk at hunge Livet ud af alle Sandsebedragene]) IX A 214.

(Motto paa hele den Moderne Maade at forkynde Chrstd. paa ...: man skal sige det Sandsynlige, men fortie det Umulige [Cit. af Thales fra „Plutarchs moralische Abhandlungen“])

IX A 239 p. 133.

(Thema til om de forskjellige Maader at forkynde Ordet paa [cf. v. 6 af „Te deum laudamus“]) X, 1 A 144.

([ved at forfølge og mishandle] opdrager hver Slægt sig Den, der skal ... forkynde Chrstd. for dem)

X, 1 A 209 p. 144.

([Om Mynsters Udtalelse, at man ikke skal forkynde paa Gaden men i Helligdommen]) X, 1 A 359 p. 232-233.

([Christus, Apostlene, Sandheds-Vidnerne vare] ... phantastiske nok til at

forkynde paa Gaden o: at gjøre Alvor af Forkyndelsen) X, 1 A 359 p. 232.

(jeg er saaledes vant til at bære ... [Misundelse og Forhaanelse], at jeg dog maaskee ... egner mig til at forkynde Chrstd.) X, 1 A 541 p. 346.

([Om hvorvidt det er lettere at forkynde Chrstd. for De, der leve lykkeligen, end for Syge og Krænkedel])

X, 1 A 644 p. 398–399.

(bedre at Chrstd. slet ikke forkyndtes end paa den Maade som nu) X, 2 A 19.

(At forkynde Loven er forfærdeligt ... At forkynde Naaden er glædeligt)

X, 2 A 218.

(I „Kirken“ ... er dog egentlig ikke Stedet til at forkynde Chrstd. – nei i Virkeligheden) X, 2 A 288.

(naar Chrstd. skal forkyndes ... som den er i N.T. saa er den et Gude-Sprog) X, 2 A 310 p. 223.

(hvilken Selvfornægtelse og Forsagelse af det Verdslige der fordres for at forkynde Chrstd.: skal det afgjøres ... [af] det store Publikum ... eller det dannede Publikum ... er Sagen afgjort)

X, 2 A 509 p. 363–364.

(Hvilken guddommelig Myndighed hører der dog ikke til for at forkynde Chrstd.) X, 3 A 42 p. 40.

(det at forkynde Chrstd. [skulde] være den sande Velgjerning)

X, 3 A 42 p. 41.

(Chrstd. vilde ... i at forkynde Trøst mod disse rædsomme Lidelser genere Samfundet) X, 3 A 48 p. 47.

([„Vidner“] kunde holde deres Mund og dog forkynde Læren, thi deres Liv er „Vidnesbyrdet“) X, 3 A 105 p. 83.

(Den, der forkynder Chrstd. sand ... han vil blive forladt af Mskene)

X, 3 A 119 p. 92.

(Den Art Chrstd., som Præsterne forkynde, den kan det naturlige Mske ... godt være tjent med at give Penge for)

X, 3 A 119 p. 92.

(har et Mske Lov til at forkynde Chrstd. ... i Guds Interesse? ... paa anden Maade kan Chrstd. ikke forkyndes)

X, 3 A 119 p. 93.

(Chrstd. forkyndes ligelig for Alle saaledes er det ogsaa fremstillet i N.T.) X, 3 A 123.

(det at forkynde Chrstd. er Veien til at blive udleet, forfulgt) X, 3 A 215.

(Chrstd. kan væsentligen ikke forkyndes ved Tale – men ved Handling)

X, 3 A 246.

(Chrstd. er i Forhold til hvo der forkynder den) X, 3 A 407; X, 4 A 399.

(det Farlige er, naar ... det mere og mere bliver slet og ret, verdsligt, en Embedsstilling at forkynde Chrstd.)

X, 3 A 545.

(Hvorledes egentlig Chrstd. skal forkyndes, kan man let faae at vide ved ... at læse N.T.) X, 3 A 720 p. 462.

(naar En ved at forkynde Chrstd. gjør ... glimrende Carriere i Verden ... [saa er der] Misligheder ved hans Forkyndelse) X, 4 A 361.

(Det har ogsaa skadet meget, at man altid strax skal ... forkynde Chrstd. som Glæde og Glæde)

X, 4 A 384 p. 231.

(Det blot Mskelige maatte sige: ... kunde man ikke mediere saa det at forkynde Chrstd. blev et skikkeligt godt Embede) X, 4 A 385 p. 232.

(kun betjent i Selvfornægtelse og Forsagelse, kan [Chrstd.] forkyndes i Sandhed) X, 4 A 536 p. 353.

([Evangeliet] prædikes for – og af de „Fattige“, der, hvis de ikke var Lidende, ville blive det ved at forkynde)

X, 4 A 578 p. 395.

(Naar det at forkynde Chrstd. er Levebrød ... saa forkyndes Evangelium bedst – for de Rige) X, 4 A 578 p. 395.

(Det at forkynde Chrstd. er ikke mere at lide ... nei det er den meest raffinerede Livs-Nydelse) X, 4 A 578 p. 396.

(Grundforvirringen er, at den officielt forkyndes ... under den Antagelse, at Chrstd. forholder sig til dette: saa vil det nok gaee Dig godt)

X, 4 A 597 p. 415.

(Evangelium er for de Fattige ... [altsaa] maa det ogsaa forkyndes af en Fattig) X, 4 A 649 p. 465.

(selv riig ... at ville forkynde Chrstd. – det er egentlig at fornærme den Fat-tige) X, 4 A 671.

([Om det at forkynde at det er saligt at undvære]) X, 4 A 674 p. 485–486.

(At forkynde Chrstd. saaledes, at man selv ikke trænger til Chrstd.: ja, saaledes blev ... Chrstd. kun ... forkyndt, af Christus selv) X, 5 A 8 p. 8.

(tryk arangere sig en Carriere ved ... det at forkynde Chrstd. ... Har jeg Lov til det i Kraft af Naade?)

X, 5 A 27 p. 32–33.

(Den christelige Fordring skal forkyndes i hele sin Uendelighed)

X, 5 A 62 p. 68.

([Om det at lide og saa at skulle forkynde, at Chrstd. er idel Lidelse])

X, 5 A 82 p. 95–96.

(Der hviler paa mig en Masse Produktivitet. Men det der beskæftiger mig er: ... [tør jeg] have timelig Fordeel af at forkynde) X, 5 A 146 p. 155.

(Kunde blive en pseudonym lille Artikel. Hvem skal forkynde Sandheden?) X, 5 A 157 p. 181–183.

(Kunde blive en pseudonym lille Artikel. Hvo skal forkynde Chrstd.?)

X, 5 A 158 p. 183–184.

(Livs-Tanken ... i Mit og min hele Virken er: Chrstd. ... er Karakterbetjening, at man i at forkynde det Christelige er ... villig til at lide)

X, 6 B 101 p. 121.

(Pseudonymerne og jeg have indskærpet ..., at Bøt er at forkynde Chrstd. for Ikke-Christne ..., et Andet at forkynde Chrstd. for Christne)

X, 6 B 145 p. 201–203; 160 p. 242.

(der bør gjøres Forskjel mellem at forkynde Chrstd. for ... den Eenfoldige ... og for Dem ... som ere hildede i Sandsebedrag) X, 6 B 145 p. 210.

(naar det at forkynde Chrstd. ... er blevet sat over i at være Nydelse ... [kan der saa være Tale om] at gjøre opmærksom paa det Christelige)

X, 6 B 145 p. 213–215.

([ønskeligt med den Art Kydskhed] at man holder lidt igjen i Henseende til at

gjøre sig det at forkynde Chrstd. profitabelt) X, 6 B 151, 11.

(hvorledes forstaae vi os christeligt i at tjene Penge ved at forkynde Chrstd.) X, 6 B 229.

(vækker en Formodning om, at Chrstd. slet ikke er til, naar endog det at forkynde Chrstd. er jordisk og timelig Fordeel) X, 6 B 231 p. 369.

(Lad en Apostel forkynde Chrstd. ... lad saa mig være en Hedning: og jeg troer jeg kunde blive en Christen!)

XI, 1 A 29.

(lad [Staten] lønne, gagere [blot] 10 – for at forkynde Chrstd.: det er farligt)

XI, 1 A 102.

(længst er Chrstd. forkyndt i Sandsebedrag) XI, 1 A 264.

(Til at forkynde Chrstd. fordres egl. en Eenhed af at være et Charakter-Mske og lige saa stor en Dialektiker)

XI, 1 A 477 p. 371.

(Idealiteter for at forkynde Chrstd.)

XI, 1 A 504.

(Guds Ord skal forkyndes for Folket. Mediet (Geistligheden))

XI, 1 A 532 p. 403–404.

(At forkynde ... N.T.s Chrstd. ... [dertil fordres] en guddommelig For-tabthed i det Ubetingede)

XI, 2 A 45 p. 49.

(saaledes forkyndes Chrstd. Tro blot at Du er Christen ... forsøg Dig aldrig i Noget, hvorved Du kunde faae at vide, om Du virkelig troer) XI, 2 A 49 p. 56.

(Forgjæves lader Gud forkynde, at Enhver ... kan ganske udenvidere henvende sig til ham ... [Msket] tør ikke troe derpaa ... „Præsten“ anbringer Melleminstantser) XI, 2 A 148 p. 159.

(Umiddelbar Begeistring i Forhold til det at forkynde Chrstd. forholder sig til: om muligt at vinde Alle) XI, 2 A 159.

(man har forfalsket ...: det at forkynde Chrstd., det at være Lærer i Chrstd.) XI, 2 A 249 p. 257; 299 p. 301–308.

(Naar saa En forkynder [at forsage Verden] saaledes, at han virkelig giver Afkald ...: saa er dette Chrstd.)

XI, 2 A 298 p. 299.

(til sand Alvor i H: t: at forkynde Chrstd. troede han [Mynster] det hørte at have Profit deraf) XI, 2 A 310.

(En Embedsmand kan ikke forkynde Chrstd.) XI, 2 A 354.

(At sand Chrstd. kun kan forkyndes med „Myndighed“) XI, 2 A 404.

(Et er at lide for Læren ... et Andet er at have al mulig jordisk Fordeel og Profit af at forkynde Læren)

XI, 3 B 82 p. 127.

Forkyndelse ([Om hvad der fordres til Sandheds F.]) X, 1 A 207.

(1 Johs. 2,21 skulde være Loven for Chrstd.s F. i Christenhed) X, 1 A 480.

([Om Chrstd.s F. og det at have Embedsstilling og Levebrød])

X, 2 A 175; X, 3 A 110; X, 4 A 555 p. 374–375; 627; X, 5 A 27 p. 32–33; X, 6 B 145 p. 208; 231 p. 368–370; XI, 1 A 88; 252 p. 203; 393 p. 302–303; XI, 2 A 49 p. 56*; 71; 289 p. 290–291; 298 p. 299–300; 299 p. 302; 354; XI, 3 B 30 p. 60–61; 32 p. 66–70; 82 p. 127; 128,6.

(Chrstd.s F.) X, 2 A 310 p. 223–224.

(Thema til Prædiken: Ordets F. her lægges det an efter [Vers 6 af „O store Gud vi love Dig“]) X, 2 A 333.

(fra Generation til Generation slaaer hver især af paa F. af det Christelige) X, 2 A 520.

(dette er det eneste sande Beviis for F.s Sandhed, at den frembringer det Forkyndte) X, 2 A 604 p. 432; X, 4 A 360.

([Om Chrstd.s F., det at forkynde Andre at Chrstd. er Lidelse])

X, 3 A 42 p. 40–42; 48 p. 46–47.

(hele Chrstd.s F. som den nu høres udelader egentlig det Væsentlige i Chrstd.) X, 3 A 105 p. 82.

(Chrstd.s F. Riig – Fattig, Lykkelig – Ulykkelig) X, 3 A 123.

(Den usandt milde Chrstd.s F.)

X, 3 A 129 p. 100–102.

([Om Chrstd.s nuværende F. i Christenhed]) X, 3 A 136 p. 108–111; 197.

(Den nuværende Chrstd.s-F. er ... [førende til] at praktisere Chrstd. ud)

X, 3 A 136 p. 108.

([„Præstens“ Opgave er]: at staae med sin personlige Existents og med Ordets F. vidnende i Livet) X, 3 A 136 p. 109.

(En Mislighed ved netop den dygtigere F. af Chrstd.) X, 3 A 199.

(Chrstd.s F. – Dag-Presse) X, 3 A 231.

(F. ved Hjælp af Handling ... flokker ikke Tilhørere om mig til Beruselse)

X, 3 A 246.

([Om Levebrød, Forsagelse og Chrstd.s F.]) X, 3 A 277.

(Den nu brugelige Chrstd.s F. er Majestæts-Forbrydelse mod Chrstd.)

X, 3 A 288.

([det at] Chrstd.s F. er sat over i Grunden, er et indirecte Beviis paa, at Troen er forsvunden) X, 3 A 383.

(Mildhed bliver man ved at raabe paa i Henseende til Chrstd.s F.)

X, 3 A 384 p. 269.

(min Thesis er: at F. er ikke Chrstd.) X, 3 A 431.

(F. frembringer som Virkning det Forkyndte) X, 3 A 474.

(man har tilsidst vendt F. saaledes, at det er Chrstd. der trænger til Mskene)

X, 3 A 486.

(saaledes har man bidraget til at afskaffe den egentlige Chrstd.s F.)

X, 3 A 497 p. 330–331.

(Chrstd.s F. for en Menighed – og min F. især ved Pseudonymerne) X, 3 A 527.

(den ideale Priis paa Chrstd. ... maa noteres. Men denne F. er ikke for Menighed, men snarere for Præster)

X, 3 A 527.

([Om Chrstd.s F.] Man har et Sprog i Kirkerne ... i Livet bærer man sig anderledes ad) X, 3 A 559.

(hele Chrstd.s F. blev Talekunst ... [der] udelod det afgjørende Christelige:

Applicationen, den Enkelte) X, 3 A 697.

(Vendingen i Chrstd.s F. svarende til den Geistliges Situation) X, 3 A 698.

(hvorfor er Kraften vegen fra Guds Ords F.) X, 4 A 56 p. 37.

(Til Chrstd.s F. hører: Ordet, Talen – og saa en denne Talen understøttende Existerende, det Vidnende) X, 4 A 227.

(i strengere Forstand er den egentlige

Prædiken eller F. at prædike paa Gaden og ved Handling) X, 4 A 287.

([det gjælder] om den Chrstd.s-F., der ikke er i Charakter, at man da saa idetmindste maa faae et Forhold til Sandheden ved at tilstaae, at denne F. egentlig ikke er Chrstd.) X, 4 A 496.

(i Chrstd.s F. maa der tales ganske anderledes om det Overordentlige) X, 4 A 518 p. 339.

([Om Chrstd.s F. og den abstrakte Mulighed at offe Alt]) X, 4 A 533 p. 351-352.

(Det Extensive det Intensive i Chrstd.s F.) X, 4 A 541 p. 360-361.

(den Art F. [som Mynster og Pauli betjene sig af] lukker „Efterfølgelsen“ i Baglaas) X, 4 A 554.

(saasart Du hører en F., maa Du sige til Dig selv: hvo er den Talende, hvilket er hans Liv) X, 4 A 555 p. 373.

(Lidelse er uadskillelig fra Chrstd. ... følger med F.) X, 4 A 578 p. 395.

(vi fornærme egentlig den Fattige ved vor F. af Chrstd.) X, 4 A 671.

(F. - F. [om det at forkynde Chrstd. saaledes, at man ikke selv trænger til Chrstd. - og saaledes, at man selv trænger til Chrstd.]) X, 5 A 8 p. 8-10.

(Falskneriet i Chrstd.s F.)

X, 5 A 57 p. 59-60.

(Naar „F.“ enten slaar af paa Fordringen eller fortier den, saa er Angrebet paa rette Sted) X, 5 A 58 p. 62.

(en afgjørende Forskjel mellem at forkynde Chrstd. for Hedninger og Chrstd.s F. i „Christenhed“)

X, 6 B 145 p. 202; 160 p. 242.

([Om hvorvidt Chrstd.s F. bør være eens for Alle]) X, 6 B 145 p. 209-210.

([Om Prof. Martensens Chrstd.s F. som kun en Tilnærmelse])

X, 6 B 145 p. 213.

(Er ikke, efter N.T. Lære, Forkynderens Liv ... den egentlige F., den med Munden alene ... en tvivlsom [„F.“])

X, 6 B 227.

(Til Chrstd.s-F. hører et Dobbelt: ... F. og Forkynderen) X, 6 B 232 p. 378.

(den Afvei, der ... afskaffer Chrstd.,

hvor Udbredelse bliver eenstydigt med F.) XI, 1 A 265.

([Om Chrstd.s F. og Kunst-Talere])

XI, 1 A 477 p. 371-372.

(En Idealitet er den: F.s Ideal er at Alle blive Christne. En anden ... er den: F.s Ideal er at skaffe een Christen)

XI, 1 A 504.

(Tingen er Chrstd.s F. saasart den betjenes blot mskeligt : i mskelig Klogskab) XI, 1 A 555 p. 422.

(Feilen i Luthers F. er ... , at den bærer Præget af dette Hensyn til os stakkels Msker) XI, 1 A 572 p. 434.

(F. om Syndernes Forladelse)

XI, 2 A 8 p. 11.

(Individualitets-F. er: saligt lønnet i sig selv - at offres paa Mskene)

XI, 2 A 19 p. 19.

(„Læreren“ har sat F. over i Kunst-Præstation ... og i Profiten) XI, 2 A 72.

(Det Numeriske - Chrstd.s F.)

XI, 2 A 243.

([Det Personlige og Farerne ved F. ifølge N.T. udebliver, naar man skal lege Chrstd.]) XI, 2 A 289 p. 290-291.

(Enten maa [F. kaldes Tilnærmelse til Chrstd.] ... eller Præstens F. (Ord) og hans F. (Existents) maa anderledes være i N.T.s Charakter) XI, 2 A 293.

(Følgen af den Mynsterske Chrstd.s F. [at Chrstd., naar den virkelig skal anbringes, maa udholde at blive latterlig]) XI, 2 A 299 p. 301-309.

(i Christenhedens 1800 Aar forekommer ikke een eneste F. af Chrstd., uden at den omvendt er mærket: i Kjerlighed til sig selv at elske Gud)

XI, 2 A 427 p. 421.

(Christi F. hviler i, at det er en ond Verden, alle Kjendetegnene paa det at være Christen ere i Forhold hertil)

XI, 2 A 434 p. 428.

(i Christenhedens mange Aarhundreder findes ikke een eneste F. som er Christi F. liig) XI, 2 A 434 p. 429-30.

Forkyndelse, existentiell (den existentielle F. ... Alt er „til en vis Grad“ ... det Ubetingede er der ikke)

XI, 2 A 205 p. 224.

Forkyndelse, ideel (Den ideelle F. af Chrstd. udtrykker, at det at forkynde Chrstd. er ... [Veien til at] blive til Ingenting) X, 3 A 311.

Forkyndelse, mild (Den milde F. af Chrstd. har egentlig forraadt Chrstd., og er vel selv blevet saa mild af Mske-Frygt) X, 4 A 355.

Forkyndelse, min (at forkynde Andre denne Lære [Chrstd.], dertil har jeg næsten ikke Mod) X, 3 A 42 p. 40.

([Verdens] Mishandling tvang den strengere Chrstd.s F. over mine Læber egentlig mod min Villie) X, 3 A 42 p. 42.

([SK om Martensens F. contra sin egen sande F.])

X, 3 A 261 p. 193–194; 274 p. 201–202.

([SK om den officielle F. contra sin egen F., der beskyldes for at være en Overdrivelse])

X, 3 A 483 p. 322–323; 487 p. 325–327.

(Chrstd.s F. for en Menighed – og min F. især ved Pseudonymerne) X, 3 A 527.

([jeg udgiver ikke] mig selv for at kunne eller ville realisere den strengeste Art Chrstd.s F.) X, 3 A 580 p. 381*.

([SK om sin F. i Forhold til det at forkynde, at det er saligt at undvære])

X, 4 A 674 p. 485–486.

([SK om den i Sandsebedrag hildede Chrstd.s F. og sin egen F. som det at gøre opmærksom paa det Christelige])

X, 6 B 145 p. 213–219.

(den Art Chrstd.s F., jeg har repræsenteret, er betimelig ... [fordi den] bevægende i Retning af Inderliggjørelse, stræber at bringe os Sandsebedragene til Bevidsthed) X, 6 B 149 p. 223.

(jeg er ikke Ordineret, ikke ved Eed forpligtet til at forkynde Chrstd.)

X, 6 B 231 p. 369.

([SK om sin egen F. og den officielle F. som Formildelse af det Christelige])

X, 6 B 234 p. 385–388.

(At anprise Chrstd. saaledes, at man i een Forstand advarer mod den ... er Formelen for min F.) XI, 2 A 16.

(En ganske egen Art F. er det dog der er mig betroet, og hvor anstrengende i nte Potens!) XI, 2 A 19 p. 18–21.

(min [F.] er i Retning af at sprede [Mskene], gjøre dem Enkelte ... er redupliceret Individualitets F.)

XI, 2 A 19 p. 18.

(Min F. er i strengeste Forstand: Aands-Tjeneste) XI, 2 A 19 p. 19.

([SK om sin egen Individualitets-F. i Modsætning til den F., der forholder sig til Dyre-Bestemmelsen])

XI, 2 A 19 p. 19–20.

([SK om den Mynsterske Chrstd.s F. som Levebrød og sin egen som en Overdrivelse i Forhold hertil])

XI, 3 B 30 p. 60–61.

(min Chrstd.s F. ligger N.T.s Chrstd. adskilligt nærmere end den af kongelige Embedsmænd) XI, 3 B 89 p. 135.

Forkyndelse, moderne (Den moderne, frugtbringende Chrstd.s-F.)

X, 3 A 720 p. 462–463.

Forkyndelse, objektiv ([Chrstd.] vil ingen saakaldt objektiv F. have, men en F.: i Ord – saaledes at ... Forkynderens Liv er Commentaren)

X, 4 A 555 p. 374.

(den objektive F. ... er Charakterløshed) X, 4 A 582 p. 400.

([Om det Mislige i den objektive F. og om Biskop Mynsters objektive F.])

X, 6 B 218 p. 348.

(denne Tale om en objektiv sand Chrstd.s F. [er mislig])

XI, 2 A 249 p. 258.

([Exempel paa det ikke at naae Virkelighed, den objektive F. af Chrstd.])

XI, 2 A 296 p. 297.

Forkyndelse, officiel ([SK om den officielle F. af Chrstd. og sin egen F., der beskyldes for at være for høi])

X, 3 A 483 p. 322–323;

487 p. 325–326.

(den officielle F. har slaaet utilladeligt af) X, 3 A 483 p. 323.

(Den officielle Chrstd.s-F. ... vender alle eksistentielle Forhold forkeert)

X, 3 A 491.

(hele den nuværende officielle F. af Chrstd. er en Conspiracy mod den hellige Skrift) X, 3 A 550.

(Paa det Vilkaar, som Chrstd. i den nu

officielle F. udbydes, kan Chrstd. ikke faaes) X, 3 A 580 p. 381.

(Den officielle Chrstd.s F. ... den kommer til Chrstd. men ikke ind i Chrstd.) X, 3 A 671.

(F. af Læren holdes for meget paa Afstand ... vore Existentser kun lidet berørt af Læren) X, 4 A 33 p. 21*.

(Usandt har den officielle F. fremstillet det Religieuse, Chrstd. som idel Trøst, Lykke o:s:v.) X, 4 A 234.

(Den officielle Chrstd.s-F. i Christenhed er Sophistik)

X, 4 A 466 p. 286-287; 479;

X, 5 A 62 p. 68.

([Om hvilket Hyklerie den nu brugelige Chrstd.s F. er]) X, 4 A 518 p. 338*.

([sæt nu] den givne F. i Christenhed udelader ... „Efterfølgelsen, det at af-døe. Gjenfødelse o:s:v.“, saa ere vi ... ikke Christne) X, 4 A 558 p. 378*.

(Den hele F., som „Præsten“ ordentligviis repræsenterer, er ... Galimathias, uden at jeg derfor mener, at den skal bort) X, 4 A 597 p. 414*.

(den officielle F. ... totalt betragtet udelader aldeles Efterfølgelsen ... ergo er Chrstd. for dem ... Mythologie, Poesie)

X, 4 A 626; 642; X, 5 A 62 p. 69.

(Den officielle F. ... er aldeles Blendværk) X, 4 A 639 p. 456.

(At hade sig selv - Chrstd.s F., den officielle) X, 5 A 58 p. 60-63.

(Den officielle F. er Epicuræisme)

X, 5 A 62 p. 69; 65 p. 71-72.

(Den officielle F. ... bestaaer i, ladende som Ingenting at eftersige, eller ... parodiare det Sagte) X, 5 A 66.

([Om den officielle F. og det at vilde gjøre Chrstd. til Virkelighed])

X, 5 A 143 p. 148-149.

(Chrstd.s F. i „Christenhed“: Det der siges er (objektivt) meget sandt; men det bliver Vrøvl ved Hjælp af den Talende) X, 6 B 145 p. 208*.

([Om den i Sandsebedrag hildede Chrstd.s F. og det at gjøre opmærksom paa det Christelige])

X, 6 B 145 p. 213-215*.

(Jeg vil have det Skin bort ... at vi lader ganske alvorligt som var den ... officielle Chrstd.s F. ... virkelig Chrstd., og ikke kun en Tilnærmelse) X, 6 B 231 p. 369.

(Biskop Mynster er Repræsentant for den officielle Chrstd.s F. ... [der] har slaaet af paa F.) X, 6 B 232 p. 380.

([SK om sin egen F. og den officielle F. som Formildelse af det Christelige]) X, 6 B 234 p. 385-388.

([Om den i Sandsebedrag hildede Chrstd.s F., der har tjent til at practisere Chrstd. ud]) X, 6 B 247 p. 407-409.

(Officiel Chrstd.s F. er enhver F., der er i Kraft af og i Charaktere af noget Andet end det Personlige)

XI, 1 A 393 p. 302-303.

(officiel Chrstd.s F. er at afskaffe Chrstd.)

XI, 1 A 393 p. 302; 477 p. 371-372*.

([Om den almindelige Chrstd.s F., der anbringer Udtryk og Begreber fra en anden Sphære i Forhold til vor Leven]) XI, 2 A 27 p. 28-29*.

(Charakteer-Betjening - den almindelige F.) XI, 2 A 71*.

(hele Chrstd.s F. især i Protestantismen, især i Danmark er ... pinegal)

XI, 2 A 87 p. 93*.

(Loven for den officielle Chrstd.s F. er: jo mere opskruet Talen kan blive, om hvor saligt og saligt ... desto bedre) XI, 2 A 137 p. 152.

(den hele officielle Chrstd.s F. er ... : at tale godt om Gud ... og sødligt ... : men klogt ikke at indlade sig med ham)

XI, 2 A 138.

(Chrstd.s F. er en: Søndags-Jargon)

XI, 2 A 197.

(den officielle F. af Chrstd. fortier ... hvor uendelig stor Fordringen til det at være Christen er ... anbringer „Naaden“ paa Basis af høist: borgerlig Retfærdighed) XI, 2 A 284.

([ved den officielle Chrstd.s F. udføres, bortskaffes Chrstd. under Navn af indføres]) XI, 2 A 290 p. 292.

(Tanke- og ideeløs Formildelse som den officielle Chrstd.s-F. kan Staten ikke

være tjent med, den demoraliserer)

XI, 2 A 356; 401 p. 394*.

(den hos os officielle Chrstd.s „F.“ ... er lige det Modsatte af hvad N.T. kalder Chrstd.)

XI, 3 B 32 p. 64; 53 p. 101; 57 p. 104; 89 p. 135–136; p. 138.

Forkyndelse, ordinaire (den ordinaire

Chrstd.s F. [er] saa prosaisk, at der ... maae Digttere med for at notere Idealerne) X, 3 A 571 p. 376.

Forkyndelse, sand (At ... [sande] Christne af yderste Evne ville understøtte en sand F. af Chrstd. – ja det følger af sig selv) X, 3 A 119 p. 92.

([Gud] skal vel sørge for, at den sande F. ogsaa finder Løn nok til at kunne leve) X, 3 A 136 p. 110.

(Den sande christelige F. har i sin Oversætning Det, som forkyndes, og ... som Understøttende en dialektisk bestemt Existent) X, 3 A 484 p. 323–324.

(Loven er: Skal F. være sand, saa maa F. frembringe Det, den forkynder) X, 4 A 360.

([Charakter-Betjening] er den sande [F.], men naturligvis ogsaa den farefulde) XI, 2 A 71.

(Til sand Chrstd.s F. fordres: luk Dit Øie for Tallet) XI, 2 A 243.

(en christelig correct F. ... er saa uhyre farlig ... [fordi den] belyser Taleren selv, og fordi den let opbringer Mskene mod Taleren) XI, 2 A 312 p. 339*.

(den sande F. forholder sig til at lide) XI, 3 B 82 p. 127.

Forkyndelse, upersonlig (en upersonlig F. ... er [Chrstd.s] Afskaffelse ... den skeer under Navn af dens F. og Udbredelse) XI, 1 A 393 p. 302–303.

Mynsters Forkyndelse se *Mynsters Forkyndelse*.

Forkynder (hvilke Udsigter [er der vel] for Evangeliets F. i vor Udvikling) II A 325.

(Den, der forkynder Chrstd. og saa overordentlig orthodox ...: han generer sig dog for at sige ...: jeg har antaget Chrstd., fordi jeg skal det) VIII, 1 A 436.

(disse Chrstd.s F. der begynde lige luk med Orthodoxie de virke ikke meget, og kun paa Faas ... Man maa begynde med Hedenskabet) VIII, 1 A 548.

(Den der forkynder det Christelige skal ... selv være lige saa polemisk som Det er han forkynder) IX A 49.

(Mynster har ... nedspændt Chrstd. ... Ved at gjøre F.s Forhold reent mskelige) IX A 236.

(Chrstd.s F. skal ikke være en Orator, men en i det han forkynder Existerende) IX A 240 p. 134.

(Chrstd.s F. [skal være] ... Klangfiguren, det eksistentielle Synlige af Det, han forkynder) X, 2 A 557.

(Skal Chrstd. virkelig sættes ind i Virkelighed ... er det eo ipso uundgaeligt, at F. maa drage en betydelig Opmærksomhed paa sig) X, 2 A 634 p. 454–455. ([Om hvorledes Dag-Pressen bemægtiger sig F.]) X, 2 A 634 p. 455–457.

(Uden at være dækket af noget Sandsebedrag maa [F.] drage Opmærksomheden paa sin Person) X, 2 A 634 p. 455. (at en F. af Chrstd. selv skulde ville bruge Dag-Presse var da en Selvmodsiggelse) X, 2 A 634 p. 455.

(min Replik som Chrstd.s F. er egentlig een eneste: saa tilsiger jeg Dig, Dine Synders naadefulde Forladelse ...) X, 2 A 635 p. 458.

(i Christenheden ... der er en Sværm af lønnede Chrstd.s F.) X, 3 A 119 p. 91. ([Om En der vil forkynde Chrstd. men strax gjør sin Stræben commensurabel for endeligt *τελος*]) X, 3 A 238.

([Tro og Lydighed mod et Høiere] har F. ikke, deraf hele Forvirringen) X, 3 A 384 p. 270.

(Chrstd. er i Forhold til hvo der forkyn-der den) X, 3 A 407 p. 281–282*. ([Om en F., der som Oversætning har: Naaden og som Undersætning: En, der efterkommer de strengeste Fordringer]) X, 3 A 484 p. 324.

(hvis de vedkommende Chrstd.s F. i Stilhed have gjort hiin Indrømmelse [at der er slaaet af], saa maa vi have det ... officielt noteret) X, 3 A 580 p. 381.

([det er] uendelig vigtigt i Forhold til det Christelige, at tage F. med) X, 3 A 672.

(Garantien for, at det Forkyndte er Talerens Tro og Overbeviisning, er: ... hans personlige Existeren) X, 4 A 227*. (Rangfølgen for Forkyndelsen er omvendt: jo mere F. kommer til at lide, jo fuldkommere er hans Forkyndelse) X, 4 A 360.

(naar En ved at forkynde Chrstd. gjør ... glimrende Carriere i Verden ... [saa er der] Misligheder ved hans Forkyndelse) X, 4 A 361*.

(naar F. af det Christelige ikke er i Charakter af det Christelige, saa frembringer Forkyndelsen lige den modsatte Virkelighed) X, 4 A 495 p. 316.

([En F. som Asket, i Charakteren af det Christelige kan ikke modtage Foræringer]) X, 4 A 495 p. 316.

([Om en Chrstd.s F., der væsentligen har forstaaet Chrstd. og forstaaet, at, kun i Selvfornægtelse, kan den forkyndes i Sandhed, men som ikke saaledes kan overvinde sig selv])

X, 4 A 536 p. 353-354.

([Chrstd. vil have] en F.: i Ord - saaledes at ... F.s Liv er Commentaren) X, 4 A 555 p. 374.

(F. maa lide for Læren)

X, 4 A 578 p. 395.

(Chrstd. blev oprindelig repræsenteret (af F.) i Guds frygt, nu ... (af F.) i Mske-Frygt) X, 5 A 40 p. 43.

(i Forhold til [Chrstd.s Indkomst i Verden] lever nu en Mand med Familie af at forkynde „Grundene“, det er underligt bagvendt) X, 5 A 40 p. 44.

(Lignelsen om den utro Husholder passer virkelig paa F.) X, 5 A 65 p. 72.

(„F.s“ og de første F.s Liv [var], eksistentielt, den rene Gjennemsigthed, deres Liv var Læren) X, 6 B 145 p. 210.

(naar F.s Liv, eksistentielt, er saa lidt ... i Charakter af det Christelige ... [kan der saa være Tale om] at gjøre opmærksom paa det Christelige)

X, 6 B 145 p. 213-215.

(Er ikke, efter N.T. Lære, F.s Liv ...

den egentlige Forkyndelse) X, 6 B 227. ([det] er det afgjørende Christelige - hvorledes det har sig med F.s Liv, da vi i andet Fald faae F. til at betyde: Digter, Taler, Skuespiller) X, 6 B 232 p. 378-379.

(hvad Chrstd. saa stærkt fastholder, at nu ogsaa F. er i Charakter af Forkyndelsen) X, 6 B 232 p. 380.

(Saasnart F. er En, som gaar i lange Klæder, saa er ... Chrstd. ifærd med at blive officiel Chrstd.) XI, 1 A 68.

(fordi Chrstd.s F. ville have jordisk Fordeel, derfor er det, at der, falskt, er blevet virket i Retning af Masse)

XI, 1 A 227 p. 181;

252 p. 203-204.

(Naar saaledes F. er i Statens Tjeneste ... saa har vi officiel Forkyndelse)

XI, 1 A 393 p. 302.

(F. er ikke stærk nok i Charakter af at være Christen til at udtrykke ved sin personlige Existeren at Christi Rige er ikke af denne Verden)

XI, 1 A 555 p. 422.

(F. har kun altfor ofte Skylden for at det Hele bliver til Efterabelse)

XI, 2 A 19 p. 19.

(Maaskee bliver F. ... overvældet ved Indtrykket af det Numeriske, og tænker ...: jeg maa slaae lidt af ... Og saa er Idealiteten tabt) XI, 2 A 159.

(Naar Det om at Chrstd. er at give Afkald paa Verden, foredrages saaledes ... at F. virkelig giver Afkald, saa bliver Chrstd. en foruroligende Magt)

XI, 2 A 298 p. 299.

(enten maa Chrstd.s F. opgive den Art Existeren [at være kongelig Embedsmand etc.] eller han maa give Afkald paa Titelen: Sandheds-Vidne)

XI, 3 B 82 p. 127.

Forkynder, officiel (ved Hjælp af Talere, Docenter (det er omtrent de officielle F.) anbringes det [Christelige] kun i Mulighed) X, 6 B 227.

(F. er da - Embedsmand! Aha, saa det er maaskee hans personlige Overbeviisning han forkynder, men det er paa Embedsvegne!) XI, 2 A 289 p. 290.

([Om at de officielle F. gjøre Fordring paa at være Sandhedsvidner])

XI, 3 B 89 p. 136*.

(noget af det Farligste for al sand Religiositet: at F. personligt kan holde sig udenfor ved at det er paa Embedsvegne han taler) XI, 3 B 89 p. 138*.

(F. ere saaledes forskjelliggjorte fra hvad N.T. forstaaer ved Chrstd.s F.)

XI, 3 B 89 p. 139*.

(ved Hjælp af den officielle Chrstd.s F. kan man som Chrstd.s F. komme prægtigt igjennem Verden ... men jeg benægter at denne Carriere ender godt i Evigheden) XI, 3 B 228,6.

forlade (det at forlade Alt ... er Fordringen til Alle; men kun af nogle Enkelte fordres det særligen) VIII, 1 A 572.

(det at forlade Alt er Frihedens Spatium) VIII, 1 A 572.

([Om det Ord „min Gud, min Gud hvi haver Du forladt mig“, Matth. 27,46]) IX A 103; X, 1 A 301; X, 6 B 240 p. 401.

(dette hører ... med til et absolut Forhold til Gud, at det mskelig og udvortes er som var man forladt af Gud)

X, 1 A 20 p. 14.

(det at være forladt af Gud. Det er Gud der ... hvisker til En i Samvittigheden: bryd Dig blot om mig)

X, 1 A 20 p. 15.

(Religiositet culminerer i de Ord ... : jeg har været ung og er blevet gammel, men aldrig har jeg seet den Retfærdige forladt af Gud [cf. Ps. 37,25]) X, 1 A 301.

(Min Gud, min Gud saaledes – nei ikke forlader Du mig, men hjælper Du mig) X, 3 A 308 p. 224.

(det i streng Forstand at være en Christen er: at døe (af døe) ... og saa at hades ... af Msker, at forlades af Gud (∴ at offres)) X, 4 A 293.

(dem i Historien, der virkelig have staaet ene ... de bleve forladt af Alle, saa forfulgte) X, 4 A 441 p. 272.

(naar Du lever ... forladt, forfulgt ... Du skal see: Du tvivler ikke ... thi Du behøver Himmelfarten) X, 6 B 3 p. 14.

([Om det Trøstende i det Ord „Min Gud, min Gud hvi haver du forladt

mig“, Matth. 27,46, for Efterfølgeren]) XI, 1 A 285.

(det at føle sig forladt af Gud, hører med ..., at Martyren da ikke er en mskelig Selvtilfredshed) XI, 1 A 285.

(Første Løb [som Christen] er: ... elskende Gud at vove at være forladt af Msker ... det andet Løb: forladt af Mskene, ogsaa at være forladt af Gud) XI, 1 A 444.

(At berøves Mske-Tallet at skulle staa ene forladt ... er hvad Dyre-Msket meest ... frygter) XI, 2 A 434 p. 429.

„Men hvem lidet forlades elsker lidet“ se „To Taler ved Altergangen om Fredagen“.

Forladelse se *Synds Forladelse*.

Forladte, den (Christus som Forbillede udtrykker ... absolut at holde sig til Gud i Alt ... han blev [derfor] den meest F.) X, 2 A 317 p. 228.

([Christus] var idel Kjerlighed i Forhold til Alt hvad der er Lidende, F.)

XI, 1 A 313 p. 249.

(en sølle enkelt forladt Stakkel ... : det er, christeligt, hvad Gud vælger)

XI, 1 A 330*.

Forladthed (rørende Udtryk for mskelig F. ... i at Christus siger til Peder tre Gange: elsker Du mig [Johs. 21,15–17]) VIII, 1 A 583.

forlange (Det kan være en Anfægtelse men det kan ogsaa være sandt: at et Mske forlanger for meget af Gud)

X, 1 A 452 p. 287.

(at forlange er ogsaa saa let Udflugt ... : om jeg nu ogsaa kan, istedetfor at Farten skal gives ved dette: Du skal) X, 4 A 61.

forliebe se *forelske*.

Forliebelse se *Forelskelse*.

Forlig (Etatsraad Olsen [betragtede det at søge F.] „som en uhørt Frækhed“) X, 2 A 205.

forlige (Troen ... vil forlige Dig med Dig selv) IV C 1 p. 369.

(Naar Du i Livet forliger Dig med Din Uven – da offerer Du for Alteret Gud Din Gave [cf. Matth. 5,24])

VIII, 1 A 114 p. 54.

([Om Regine] Det Ord piner mig: forlig Dig med Din Modstander medens Du er med ham paa Veien [cf. Matth. 5,25]) X, 2 A 18 p. 19.

(Vi græde alle naar Præsten prædiker om at forlige sig med sin Uven)

X, 2 A 205.

Forligelse ([Om Skriftens Tale om F. i de paulinske Steder i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 100–101).

(F. selv er det eneste Offer, der kan offres paa Guds Alter) VIII, 1 A 115.

forloren se *Søn*, *forloren*.

forlove (Jeg [Johannes Forførelsen] havde tænkt paa at leie en Pige at være forlovet et halvt Aar med mig) III B 63,5.

(jeg [Johannes Forførelsen] er vistnok en slet Forlovet, og dog forlover jeg, at hun skal bringes dertil, at hun aldrig mere forlover) III B 98.

(at forlove sig det betyder blot at sige: mig for Lov) III B 98.

(De der nemlig ere forlovede, de ere partiske) III B 163,2.

(Mskelig talt har jeg haft Ret mod [Regine], jeg burde maaskee aldrig forlovet mig, men fra det Øieblik har jeg handlet redeligt mod hende)

IV A 107 p. 41.

([Quidam] har i Grunden lagt Alt ethisk om førend han forlover sig [i Udkast til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“, „Skrivelse til Læseren“]) V B 148,34.

(jeg var, religiøst forstaaet, allerede tidligt som Barn – forlovet)

X, 1 A 272 p. 181; X, 5 B 153 p. 354.

([SK om hvorledes han engang glemte, at han var forlovet, og om hvorledes han engang forstod sig selv i, at han var forlovet])

X, 1 A 272 p. 182; X, 5 B 153 p. 354.

(d. 10 September [1852]. Idag er det altsaa 12 Aar siden jeg blev forlovet)

X, 5 A 21 p. 26.

Forlovede, *min* se *Olsen*, *Regine*.

Forlovet, *en* (en F. han er virkelig i samme Forstand Kunstner som Dyrehaugens Virtuoser) III B 63,4.

(Det har ... interesseret mig [Johannes

Forførelsen] at faae Verden at see fra en F.s Standpunkt) III B 63,5.

([Johannes Forførelsen om sin Onkels Huus som de F.s Jerusalem i Udarbeidelse til „Forførelsens Dagbog“, „actio in distans“]) III B 99.

(erfarne Ægtemænd, der ... opfriske sig ved at klamre sig fast til Ny-F.)

III B 102.

(Cordelia ... finder Afsmag i disse de F.s forelskede Haandgribeligheder)

III B 115.

(hvilke Egenskaber en solid F. bør have)

III B 116.

(jeg har tænkt, at enhver Slyngel af en F. saae i mig et ufuldkommen Væsen, en Skurk) IV A 107 p. 42.

(Dersom hun følte sig som min F., vilde hun jo vide, at hun har ligesaa megen Magt som jeg [i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“, Morgen- og Midnatsstykkerne]) V B 102,19.

Forlovelse (en F. ... er en offentlig Demonstration) III B 58,4.

(en F. kan saa let antage ethisk Charakter) III B 58,4.

(F. forholder sig til Elskov som Kunster i Dyrehaugen til Kunst) III B 63,4.

([Johannes Forførelsen om sin F. som den eneste Anfægtelse han har i Livet i Udarbeidelse til „Forførelsens Dagbog“, Cordelias Historie]) III B 63,4.

(Jeg [Johannes Forførelsen] samler i denne Tid paa Studier, for at gjøre F. latterlig) III B 98.

(Nu begynder jeg [Johannes Forførelsen] at lytte den Idee ud af [Cordelia], at det var bedst at hæve F.) III B 101.

(hvilke ere de antagelige Grunde til at ophæve en F., enhver lille Pige er i dette Punkt en klogtig Casuistiker)

III B 104; 162,7.

([Om i hvilke Tilfælde en F. bør hæves i Udarbeidelse til „Forførelsens Dagbog“]) III B 107,2.

([Om hvorledes Familierne gribe enhver F. og søge at forhindre et Tilbagefald i Udarbeidelse til „Vexel-Driften“])

III B 116.

(hele Livet er jo F.s Tid [om Menig-

hedens Forhold til Christus under Billede af Brudens til Brudgommen]) III C 15.

(Kort før F. med Schlegel fik [Regine] Øie paa mig i [Frue Kirke, den 16. April 1843]) IV A 97*; X, 5 A 149,20.

(I F.s Tid gjør hun [Quidem] Alt, hvad en elskværdig Pige vilde gjøre) V B 154.

(om hvorfor [Pseudonymerne] bruge en F. i Forhold til det Erotiske [i Udkast til „Afsl. Efterskr.“, Anden Deels andet Afsnit, Cap. 2 Tillæg]) VI B 41,2.

([Om Cornelia Olsens F.])

X, 5 A 30 p. 170-171.

(Da [Regine] saa havde forlovet sig med Schlegel, mødte hun mig paa Gaden, og hilste ... jeg vidste den Gang Intet af F.) X, 5 A 149,20.

([Om Mdm. og Hr. Burmanns Tale om F., cf. Johan L. Heibergs „De Uadskillelige“]) XI, 3 B 93 p. 149.

Forlovelse, min (Da brast Baandet)

IV A 97 p. 38*.

([SK om Betydningen af den Maade, paa hvilken han hævdede F.])

IV A 107 p. 42.

([jeg] har benyttet den [ethiske Accent] rigtigt ..., da jeg i Anledning af ... F.s Hævelse, og hendes visse Død sagde: hun vælger Skriget, jeg Smerten)

V A 88.

(Da jeg hævdede F., sagde Peter [Chr. Kierkegaard] til mig: „Nu er Du fortabt“) VI A 8.

(det er aabenbart, at dersom jeg ellers er bleven til Noget, saa er jeg blevet det ved dette Skridt [at hæve F.]) VI A 8.

([Regine] lader mig ane en Udvei af hvad ved et sørgeligt Misgreb var begyndt ... at hæve F.) VII, 1 A 126 p. 66-67.

(paatog jeg mig det [at blive Præst] løb jeg vistnok Fare for, at støde an som engang ved F.)

VII, 1 A 169 p. 109.

(Det vil gaa mig denne Gang, ligesom i sin Tid med min F. ... jeg maa atter styre i rum Søg, leve ... ganske i Guds Vold) VII, 1 A 222 p. 147.

(det ulykkelige Forhold med min F. Vel

er denne Sag ... ikke forandret, men den er dog formildet)

VIII, 1 A 227 p. 109.

(maatte bryde min F. ... fordi jeg ikke turde troe, at Gud vilde ... tage mit næsten afsindige Tungsind bort)

VIII, 1 A 650 p. 297-298.

(Der blev i sin Tid gjort Skridt til at ophæve F., og paa en for mig saa ydmygende og for [Regine] saa velvillig Maade) IX A 276 p. 156.

(Jeg er collideret ... som Individ med noget Almeen-Mskeligt, at jeg hævdede en F.) X, 1 A 112 p. 84.

(Jeg var [en Poeniterende] ... derfor hævdede jeg en F.) X, 1 A 267 p. 177-178.

(Bundet i ulykkelig Tungsind ... ydmyget for Gud, har jeg følt mig ringere end det Almene. Derfor ... hævdede [jeg] F.) X, 1 A 280 p. 190.

(Da jeg forlod hende [Regine] ... [var min Tanke]: jeg er en Poeniterende; et Ægteskab er en Umulighed)

X, 1 A 494 p. 317*.

(den Dag, da jeg gjorde Alvor af det med at ophæve F. om Eftermiddagen, den Dags Formiddag havde jeg sagt det Modsatte) X, 1 A 497 p. 319.

(Jeg blev ydmyget i sin Tid ved F., da jeg maatte hæve den, hvilket oprørte min Stolthed) X, 1 A 513.

([om end jeg ogsaa] gjorde hende det Forslag om hun ikke vilde hæve F. - hun har lidt for min Skyld)

X, 1 A 648 p. 402.

(jeg bad om [Regines] Tilgivelse, to Maaneder før den egentlige Ophævelse af F.) X, 1 A 661 p. 415.

(at „rive hende ud med mig paa Strømmen“ ak dette Ord erindrer mig om den allerførste Tid af F.)

X, 1 A 663 p. 418; 667 p. 421.

(Mit Forhold til hende ... 1. Afsnit, F.)

X, 1 A 667 p. 421.

([Om min F. og min Bestemmelse at

offres paa Andre]) X, 1 A 671.

(Da jeg aldrig har vidst Dato i Henseende til Ophævelsen af min F., gjorde jeg et Forsøg paa at udregne den)

X, 2 A 213.

(Da jeg hævdede min F., da var det en reen personlig Handling for Gud)

X, 3 A 308.

(Min F. med [Regine] og Bruddet er egentlig mit Guds-Forhold, er ... gude-
ligt min F. med Gud) X, 5 A 21 p. 26.

(Den Replik: at man kan hæve en F.
paa to Maaneder [er faktisk, cf. „Skyldig?
– Ikke-Skyldig?“]) X, 5 A 149,9*.

([Om Følgerne af at F. med Regine
brast]) X, 5 A 149,12 p. 163–164*.

([SK om hvorfor han saa gjerne havde
vildet, at Regine skulde have hævet F.])
X, 5 A 149,25 p. 169.

([Om Indholdet af hiint F.s Aar])

X, 5 A 150,7.

Forlovelses Dag, min (Fra d. 9 Aug. til 10
Sept. er bestandigt min sværeste Tid
... min Faders Dødsdag; og ... F.s D.)
X, 1 A 569.

(Den 8 Sept. (hvad jeg egentlig kalder
min F.s Dag) ... Evangeliet er: Ingen
kan tjene to Herrer [cf. Matth. 6,24–34])
X, 3 A 391.

(Saa er den 10 September [1852] min
F.s D. saaledes forstaaet, at dette mindes
af mig i Eensomhed) X, 5 A 21 p. 26.

Forlystelse (et Brændpunct, hvori alle Ra-
dier samles ... har jeg vel ogsaa søgt.
Saavel paa F.s bundløse Hav ... som
i Erkjendelsens Dybder) I A 75 p. 56.
(Program over uskyldige og billige F.
ifølge mange Aars Erfaring [i „Skrift-
Prøver“]) VI B 224–226 p. 283–284.

Forlægger (den Nytaarsgave, som den be-
undrende F. har anseet for at være Guld
værd [i „Et Indlæg af Constantin Con-
stantius Forfatteren af „Gjentakelsen““])
IV B 112 p. 275.

([Om den Lyst at have skrevet en Bog,
som F. vil have det, og som Tiden for-
drer det, i Forord til „Nytaarsgave“ af
Nicolaus Notabene])

IV B 127 p. 316–317; 134; 135 p. 320–
321.

([Om F.-Kunstmani i Forbindelse med
Udgivelse af en Bog til en bestemt Aars-
tid]) V B 85,2 p. 160–161.

(Et Forord af F. [i Udarbejdelser til
„Skrift-Prøver“, „Forsøg i Det udeluk-

kende til Nytaars-Præsent Forfærdig-
gede“]) VI B 211.

([Om det Usædelige ved F.-Frækheden,
der ligger i at betragte Aands-Frem-
bringelse som Vare])

VII, 1 A 77 p. 30–31.

(Gjennem F.s Penge-Interesse maa saa
den egl. Literatur gjøre Concessioner)
VIII, 2 B 87 p. 174.

(C. A. Reitzel har været til at fortvivle
over ...: ikke engang at have en F.
føielig, men at qvæles af hans Angest)
X, 2 A 10 p. 13.

se ogsaa *Philippsen, P. G. og Reitzel,*
C. A.

forlænds (Livet maa forstaaes baglænds.
Men ... det maa leves forlænds)
IV A 164.

(Den, der er vendt forlænds ...: han
er ingenlunde streng Religieus)

X, 2 A 642 p. 464.

([At SK forundtes det Overordentlige,
det forstod han: baglænds, men turde
aldrig forlænds sige det])

X, 5 A 89 p. 106.

(Naaden paa første Sted eller forlænds)
X, 5 A 101.

se ogsaa *forud*.

Forløber (Min Gjerning er ... vistnok kun
en F.s, indtil han kommer der i stren-
geste Forstand siger: jeg) X, 1 A 531.

Forløser ([Om Christus som Mskenes F.
fra det Onde i Referat af H. N. Clausens
Forelæsninger over Dogmatik])
I C 19 (i Bd. XII p. 101–102).

([Om Christus som F. og Stifter af det
christne Samfund i Excerpter af
Schleiermachers „Der christliche
Glaube“]) I C 21 (i Bd. XII p. 128).

([Om F. i Schleiermachers Chrstd.s-
Forstaaelse i Referat af Martensens
Forelæsninger over den nyere Philoso-
phies Historie fra Kant til Hegel])
II C 25 (i Bd. XII p. 312–313).

(Vi kalde Dig [Christus] vor F., fordi
Du kom til Verden at løse alle Baand)
VIII, 1 A 372 p. 166.

Forlæsning (Noget af det meest Essentielle
i Chrstd., ... F.) I A 94 p. 65.

(Philosofen kan komme til Forestillin-

gen om Mskers Synd, men deraf følger ikke, at han erkjender, at Msket trænger til F. ... men vel en relativ F.)

I A 94 p. 67.

(det Begreb, der [er blevet] ... endog profaneret: Begrebet F.)

I A 328 p. 142.

([Om Christi Død som det fornemste Middel til F. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 103).

([Om F., den christelige Bevidsthed og det christne Samfund i Excerpter af Schleiermachers „Der christliche Glaube“]) I C 21 (i Bd. XII p. 128).

([Om Schleiermachers Fortjeneste at paapege, at Synd og F. er Chrstd.s store Grundideer, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 312).

([Om Forsoningen og F. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 47-49).

([Om F. i Referat af Marheinekkes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 232-235).

([Om Forholdet mellem Forsyn og F.])

VII, 1 A 130 p. 73-74.

(Forsyn og F. er Fortvivlelsens Kategorie: ... Det som holder Fortvivlelsen borte) VII, 1 A 130 p. 73.

(Den strengeste Dom over Synden, og just der begynder F., med at sige det Samme men paa en anden Maade)

X, 2 A 467.

(Forsoningen og F. Den siger saa: fat Mod, det er ikke Dig, der vil det Onde, det er Syndens Magt i Dig) X, 2 A 467.

([tilsidst lider Christus Døden] for at erhverve de uendelige Goder: F. fra vor Synd og Himlens Salighed)

X, 3 A 366 p. 259.

([Om Christi Liv, Lidelse og Død som F. og Forsoning for Andre]) X, 4 A 131.

Forløsningstrang (F. maatte ... først føles og derpaa erkjendes) I A 94 p. 66.

Form (man erindre dog, at det er Ideen,

der skal bestemme F., ei F., der skal bestemme Ideen) I B 2 p. 172.

(Man erindre bestandigt at det ikke er gennem F., man faaer Livet, men gennem Livet, man faaer F.) I B 2 p. 172.

(ogsaa ved F. søger [jeg] at modarbejde den vederstyggelige Usandhed, der er den nyere Philosophies Kjendetegn)

IV B 1 p. 104.

se ogsaa *Meddelelses-Form*.

Form, fri (Det er ... det samme jordiske Sind, der viser sig i Ivrighed for frie F. som ... der ytrer sig i at samle Penge) X, 4 A 13.

Form, ydre ([Om den Christnes Ligegyldighed i Forhold til ydre F.]) X, 4 A 13.

„Die Form der christlichen Dogmen – und Kirchen-Historie“ se *Daub, Karl*.

formaae (Der kommer ogsaa i aandelig Henseende et Øieblik, hvor vi føle, at vi slet Intet formaae) II A 357.

([Om den ægte christelige Sætning: et Mske formaaer slet Intet])

X, 3 A 784 p. 494-495.

(Det stærkeste Udtryk for ..., at vi Intet formaae at gøre, er, at Frelseren er et Barn) X, 4 A 439.

(Der er Intet som ethvert Mske er saa bange for som for at faae at vide, hvor uhyre meget han formaaer)

XI, 2 A 381 p. 377.

([Om Mottoet „Vi formaae Intet imod Sandheden men for Sandheden“ paa „Polemiske Blade imod Søren Kierkegaard“. Af Dr. Zeuthen])

XI, 3 B 168 p. 280-281.

Formaal, endeligt (vil [et Mske] blot endelige F. ... saa findes der dog altid Nogle som maae blive enige med ham)

VIII, 1 A 80.

(Hvor nemt med de endelige F. ... Ens Stræben er strax forstaaet)

X, 1 A 658 p. 412.

(det er de endelige F. der gjøre En populair) X, 2 A 81.

(jeg er gaaet Glip af alle ... de endelige F.; thi for at faae dem maa man gribe til i Retningen fremad) X, 2 A 100 p. 75.

(Alt, hvad der ikke ... ligefrem vedkjender sig at arbeide for endelige F.:

gør Fordring paa at være Idee-Tjeneste og skal som saadan holdes kydske og reen) X, 2 A 474.

([Om det at arbeide for endelige F. og uendelige F.]) X, 2 A 510; 511 p. 366. (Der er ved min Virksomhed naaet en Standsning for den usalige Mengeløren af Stræben for uendelig F. og for endelig F.) X, 2 A 511 p. 366.

(det er [Mskene] muligt og ogsaa tilladt at have denne Lindring at sysle med endelige F.) X, 2 A 587 p. 419.

(Mskene forstaae hinanden gjensidig i egoistisk Stræben for endelige F.) X, 2 A 611 p. 438.

([Mit] var en Stræben, der intet endeligt F. havde haft) X, 3 A 291 p. 214.

(et Bedrag mod Gud naar Du for hurtigt og for stærkt griber til ... at tjene de endelige F.) X, 4 A 263.

(det har sin Vanskelighed naar et Mske ... skal leve blot i og for endelige F., Livet bliver ... Meningsløshed)

XI, 1 A 252 p. 204.

(Midt i alle disse endelige F. ... anbragte Chrstd. Tyngden ... beregnet paa at regulere Timeligheden)

XI, 1 A 252 p. 204.

(Enten leve [Mskene] reent for de endelige F. ... den Classe Mske jeg holder meest af ... eller de lade som leve de for noget Høiere) XI, 2 A 11 p. 13.

([Naar] Enhver overtager Begreberne ... og saa anvender han sin Dag ... til at arbeide for de endelige F. [saa forvanskes Begreberne efterhaanden altfor let]) XI, 2 A 36 p. 37.

(Mskene [har naturligt] Lyst til at beskæftige sig med de endelige F.)

XI, 2 A 36 p. 38.

(at leve for de endelige F. bevirker let en for hastig Svingning, enten i Higen [for de Lykkelige] ... eller i Fortvivelse for de Ulykkelige) XI, 3 B 126 p. 203. (idet Chrstd. blev betjent i Eensartethed med alle endelige F. ... gik Chrstd. egentligen ud) XI, 3 B 126 p. 203.

(de endelige F.s Svingninger bleve for stærke ... hvilket er Betydningen af Katastrophen i 48) XI, 3 B 126 p. 203.

Formaal, jordisk (Naar en Lærer maa accentuere de jordiske F. ... maa han give Afkald paa den reen ideelle Værdighed ... og selv vedgaae det) X, 2 A 542. (naar den offentlige Person virkelig er Sandhedens Tjener, der ikke for ... jordiske F.s Skyld udholder det at være Næring for Publikum) X, 3 A 21 p. 25.

Formaal, relativt (De relative F., det er Paaklødning; den ideelle Stræben er som det at gaee splitter nøgen) X, 2 A 546. (for ikke at blive latterlig, holder man sig til de relative F.) X, 2 A 546.

([Msket gruer] for at indlade sig med det Ubetingede ..., hvor alle relative F. [ere slukkede]) XI, 1 A 95.

Formalitet (mærkeligt ... at et Mske altid mere frygter F. end Realiteten) VIII, 1 A 288.

Formildelse (hvad jeg forkynder og hvad mit Liv udtrykker, er ikke egl. Chrstd., det er en F.) X, 6 B 232 p. 381.

(naar vi tillade os at kalde en saadan F. af det Christelige Chrstd., saa lader os ... [tilstaae], at dette er ikke den, som læres i N.T.) X, 6 B 234 p. 385.

(den officielle Chrstd.s Forkyndelse er en F. ... Det jeg foredrager er ogsaa en F. - men, jeg vil tilstaae det) X, 6 B 234 p. 387.

([Ønskeligt, om] man kunde have bevæget [Mynster] til ... [at gjøre] den Tilstaaelse, at Det han har repræsenteret ... var F.) XI, 1 A 1 p. 5.

(Tanke- og ideeløs F. som den officielle Chrstd.s-Forkyndelse kan Staten ikke være tjent med) XI, 2 A 356.

(en F. ... [der] bliver gjort kjendeligt at være en F., den vil igjen ... være Staten tjenligt) XI, 2 A 356.

(Biskop Mynsters Chrstd.s Forkyndelse var, christeligt, ... en F.)

XI, 3 B 19 p. 49.

Formue (man skal elske Gud af al sin F. [cf. 5. Mos. 6,5]; er der i denne Henseende Forskel paa Formueomstændigheder -) VI A 81.

(Skal jeg give al min F. til de Fattige? Nei, Du skal først søge Guds Rige) IX A 14.

(Er det virkelig Chrstd. at give en lille Deel af ... sin F.?) X, 2 A 82.

([Om den christelige Rangforordning med Hensyn til at eie F.]) X, 3 A 347.

([Om Forskjellen mellem at leve i Flokken og ene med Gud, hvis man har F., og hvis man ikke har F.]) X, 4 A 263.

(Paulus siger: om jeg gav al min F. til de Fattige, men jeg havde ikke Kjerlighed, hvad gavnede det mig [cf. 1. Cor. 13,3]) XI, 2 A 190 p. 205.

Formue, min (min F.s Omstændigheder tillader mig ikke at blive længe ved)

VII, 1 A 106 p. 53.

(havde jeg f. E. ikke haft F., havde jeg ... dog aldrig naaet en saadan Grad, som jeg stundom har gjort)

VII, 1 A 229.

(havde jeg ikke haft F. havde det aldrig været mig mulig at frelse mit Tungsinds rædsomme Hemmelighed)

VIII, 1 A 177.

(det, at min F.s Tilstand var betænkelig, det gjorde mig lidt svag) IX A 100.

(en anden Fare [end Pøbel-Tyranniet og de Fornemmes Misundelse] truer ... min Lyst til at producere. Det er min F.s Tilstand)

IX A 370 p. 214; X, 1 A 227 p. 153.

(naar jeg ikke mere har F., saa forbyder det sig af sig selv at continuere Productiviteten) IX A 370 p. 214.

(Jeg har havt F. Alene det er nok, derfor tør jeg ikke kalde mig et Sandheds-Vidne)

IX B 64 p. 379; X, 1 A 431 p. 276.

([jeg har digterisk] forholdt mig til det, miskjendende at jeg har havt en tilfældig Begunstigelse: F.) X, 1 A 94 p. 72.

(Med den Hjælp at have F., kunde jeg ... have holdt ud at holde mig som en ethisk Figur qua Forfatter) X, 1 A 141.

(mit Oprindelige: at jeg dog ... væsentligen skal høre op at være Forfatter, saasnart jeg ikke har F. mere)

X, 1 A 280 p. 189.

(naar jeg ikke har F., maa jeg sikkre mig ved en Embedsstilling ... at gaae læn- gere ud er for mig at friste Gud)

X, 1 A 421 p. 267; 424 p. 271-272.

([Jeg har] aldrig nogensinde tænkt mig at skulle ... længere væsentligen være Forfatter end saa længe som jeg havde F. nok dertil) X, 1 A 431 p. 276.

(Havde jeg haft F. nok ... der behøvedes ikke mere, jeg ene var ubetinget den Stærkeste) X, 1 A 653 p. 408.

(jeg har havt F. ... samt levet ødselt hvilket dog igen hænger sammen med min Productivitet og dens digteriske Impetus) X, 2 A 172.

(Saasnart jeg ikke har F. til [at tjene Sandheden uegennyttigt], saa vil jeg, beskedent ... arbeide for Udkommet) X, 2 A 425 p. 301.

(jeg har holdt hele en 7aarig Forfatter-Virksomhed ... fri for endeligt Hensyn, benyttende den Fordeel at jeg havde lidt F.) X, 2 A 511 p. 367.

(det eneste Spor [min Productivitet] indtil videre efterlader er i min F.) X, 2 A 528 p. 381.

(Havde jeg havt saaledes F., at jeg kunde vedblevet at være Forfatter hele mit Liv: var jeg vist blevet for spydig)

X, 2 A 544 p. 392.

(Havde jeg slet ingen F., var jeg i Grunden bedre hjulpen ... thi saa vilde jeg være nødsaget til med heel Kraft at gjøre Noget for Udkommet) X, 3 A 98 p. 78.

(jeg havde F. - og jeg forstod mig i, at Lidelsen ... just igjen var Trykket, der løftede mig over det Almindelige) X, 3 A 343 p. 248.

(jeg forstod mig for Gud i, at jeg jo havde F., og at den vel vilde holde ud saa længe jeg levede) X, 3 A 345 p. 249.

(jeg har været Forfatter af al min Magt og af - yderste F.) X, 3 A 539.

(Jeg har ... havt en Begunstigelse: F. Dette forandrer Alt) X, 4 A 339.

(Jeg begyndte med det Socratiske; men jeg erkjendte alligevel dybt min Inferioritet, thi jeg havde F.)

X, 4 A 388 p. 235.

(kunde jeg, uden F., have holdt ud at leve paa Gaden: ja saa var jeg blevet ... erklæret for gal, maaskee ihjelslaet)

X, 4 A 389.

(det at jeg har havt F., det har gjort,

at jeg ... [ikke] kan sige, hvorvidt dog ikke ogsaa nogen Stolthed har blandet sig ind i mit Tidligere) X, 4 A 389.

(villig til at erklære mig selv for en Digter, nemlig fordi jeg har haft F., hvad der har gjort Handling lettere for mig end for Andre) X, 4 A 545.

(Havde jeg haft F. nok ... saa var vel ikke hiin potenserede Forstaaelse af mit Liv blevet mig forundt)

X, 4 A 647 p. 463.

(havde jeg slet ingen F. haft ... [da jeg forstod] mit Forbigangne, saa havde jeg vel ... fortvivlet om det Overordentlige) X, 4 A 647 p. 463.

(det [var mig] mangen Gang næsten ... piinagtigt, at jeg havde den Smule F.) X, 4 A 647 p. 463.

(jeg kunde ikke beslutte mig til at kaste den Smule F. bort ... dog heller ikke beslutte mig til ... at gøre Skridt for at sikkre mig Udkommet)

X, 4 A 647 p. 463-464.

(saa længe jeg havde en Smule F., var det jo dog muligt at holde ud paa Ideen) X, 4 A 647 p. 464.

(da jeg ved F. var sikkert Udkommet, var jeg ... derved unddraget for ... at faae denne min Ueensartethed at fornemme) X, 5 A 89 p. 104.

(F. for mit hele Liv havde jeg ikke, og det skete ikke ..., at jeg døde tidligt) X, 5 A 89 p. 104.

(min Forfatter-Existents ... har een Grundskade, at jeg har havt F. Denne Begunstigelse er, ethisk bedømt, et Minus) X, 5 B 18 p. 224.

(Giv mig F. og jeg forvandler alt Det med Piat ... og den fornemmere Misundelses Usselhed til en Spøg)

XI, 2 A 34 p. 35.

(For at naae det Punkt, som nu er naaet, er hidtil Alt af mig blevet anvendt: Tid, Kræfter, F.) XI, 3 B 105 p. 170.

se ogsaa *Finantser, mine; Oeconomie, min; Pecuniaire, det; Penge, mine og Udkomme, mit.*

Formues-Omstændighed, min (Min F.s-O. gjør mig det fornødent og endog til Pligt at tænke paa en Stilling) X, 1 A 74 p. 57.

(jeg forudsaae fra Begyndelsen, at min F.s O. ... ikke vilde tillade mig at fortsætte en saadan Existents mit hele Liv igjennem) X, 5 B 201 p. 382.

Formues-Skat (nu [i 1850] forestaaer ... en F.s-S., der vil bringe mig i Forlegenhed) X, 3 A 98 p. 78.

„*Formula Concordiae*“ ([Exemplar paa at Forstanden maa forklare det Høieste i et selvmodsigende Udtryk]) I A 243.

([Om „Concordieformelens“ Terminologie for Forholdet af Christi tvende Naturer i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 94).

([Om „Concordieformelens“ Satisfactionstheorie i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 103).

([Cit. fra „Concordieformelen“ om Christi Nedstigen i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 106).

([Om justificatio og remissio peccatorum i „Concordieformelen“ i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 113).

([Om Mskets Naturs Kraftløshed og Forkastelsen af Prædestinationen i „Concordieformelen“ i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 119).

(i vore Tider beraabe enkelte Dogmatikere sig saa stærkt paa den augsburgske Confession i Modsætning til „F. C.“) II A 434.

([Cit. fra „Concordieformelen“ om Helvede som de Ondes Opholdssted, hvor Christus brød Diævelens Magt, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 64).

([Cit. fra „Concordieformelen“ betræffende dens Skjellen mellem præscientia og prædestinatio, i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 85).

([Om Christi Tilstedeværelse i Nadveren i „F. C.“, i Optegnelser om Nadverlæ-

ren, Nøglemagten og Kirkeregimentet]) II C 33 (i Bd. XIII p. 125).

(„Concordieformelen“ ... [gjorde] det Religiøse til Juristerie) X, 2 A 458.

Formælings-Digt se *Wadskier, Christian F.*

Fornavn, mit (Mit F. eksisterer nu som et Øgenavn til mig ... i Comedier forekommer det nu stadigt [cf. Hostrups „Gjenboerne“; Carit Etlars „Tonne gaar i Krigen“ og Johanne Louise Heibergs „En Søndag paa Amager“]) VII, 1 A 154*; VIII, 1 A 458*; 654*; IX A 370 p. 213; X, 1 A 177; X, 2 A 612 p. 438–439; X, 5 A 104 p. 119*; XI, 2 A 299 p. 306*; XI, 3 B 105 p. 170*.

(Mit F. eksisterer nu som et Øgenavn til mig ... [det bruges] af Forfattere [cf. Emilie Carlens „En Nat ved Bullarsøen“])

VIII, 1 A 196*; IX A 370 p. 213;

X, 2 A 260; XI, 2 A 299 p. 306*;

XI, 3 B 105 p. 170*.

(Pøbelagtighedens Organ ... [gav] Signal til Pøbelen at kalde mig blot med mit F.) X, 1 A 177 p. 126.

fornedre (enhver sand Christen er ubetinget fornedret i denne Verden)

X, 2 A 184 p. 147.

(„Ligesom Christus fornedrede sig selv ... saaledes bør det den Christne, hvem Gud skjenede jordisk Magt ... , at leve ydmygt i al denne Herlighed“) X, 3 A 666 p. 429.

Fornedrelse ([Om Christi Fornedrelsesstand i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 66–67).

([Om Christi F. i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 231–232).

(det var Alvor med [Christi] F. Det var ikke som naar en Pave vadsker fattige Folks Fødder) VIII, 1 A 345.

([Om den Nødvendighed, hvori F. bliver sat til det at være Christen i „Fra Høiheden vil Han drage Alle til sig“])

X, 2 A 184 p. 147.

([Discipline] maae lide F. just for Forholdet til [Christus]) X, 2 A 311.

([Pascal og SK om Christi F.])

X, 3 A 542 p. 357–358.

(Naar en given Tid ... venerer [Christus] æsthetisk – naar da En, i det Christeliges Interesse, skal anbringe F.: raabes der, at han virkelig fornedrer ... Christus) X, 3 A 622.

([Om Mynsters rhetoriske Fremstilling af Christi F. som Ophæiethed]) X, 4 A 221.

fornegte (fornegt Dig selv – det er den Tilbedelse, der taler mægtigere end alle Lovtaler) X, 3 A 475 p. 319.

([Chrstd.] forkynnder at det ved Aandens Bistand er saligt ... at fornegte sig selv) X, 4 A 666 p. 479.

([Om at forklare dette, at naar et Mske fornægter sig selv, at der da staaer Uheld dertil]) XI, 1 A 2 p. 7–8.

(At fornegte Gud med Gjerninger. Tit. 1,16) XI, 1 A 153.

(alle Udtryk (fornegte sig selv ...) Alt [i N.T.] er forholdende sig til ... : Vil-lies-Forandring) XI, 2 A 86 p. 90.

(det sande Christelige, at det at forkynnde Chrstd. er ... ikke at have Fordeel af at forkynnde Selvfornegtelse men at fornegte sig selv)

XI, 2 A 299 p. 304–305.

se ogsaa *forsage*.

Fornegtelse ([Mit Liv er] ført i streng F. af enhver jordisk Løn) IX A 42.

(det Vanskelige [for Mskene] er at forstaae, hvilken Grad af Selvovervindelse og F. Chrstd. fordrer) X, 1 A 427.

(F. ... er som blæst bort) X, 3 A 420.

([Om at turde fremstille Sandheden med alle dens Fordringer til F.])

X, 5 A 157 p. 182.

se ogsaa *Forsagelse*; *Selvfornektelse* og *Peters Fornegtelse*.

fornem (nu er [Prof. Heibergs Ord om Gjentakelse i Artiklen „Det astronomiske Aar“] blevne saa fornemme, at jeg ikke kan forstaae dem) IV B 111 p. 272. (den fornemme Verden er ubetinget den meest fordærvede Deel af Samfundet) VIII, 1 A 277.

([Nu] bliver man vred paa mig ..., at jeg ikke er fornem!) VIII, 1 A 453.
(Hvorfor skal jeg dog tvinges til at blive fornem!)

VIII, 1 A 553 p. 254; X, 3 A 24 p. 28.
(Det der volder al min Spektakel med Mskene er, at jeg ikke er fornem)
IX A 25.

(naar f. E. Mynster bryster sig af ... det skjulte Liv ... i fornemme Kredses Forborgenhed: da satiriserer han sig selv frygteligt) X, 1 A 228.

(en Pøbel-Mishandling, som fornem Misundelse benytter sig af ... bærer jeg som Ingenting) XI, 2 A 12 p. 15.
([Om Følgen af den fornemme Misundelse mod SK])

X, 2 A 589 p. 420-421.

Fornem, en (forfærdeligt at være saaledes til Nar som Martensen: at [en F.] prædike Chrstd. ... for F.) VIII, 1 A 277.
(jeg har paadraget mig de F.s Ugunst ... fordi jeg var villig til at omgaaes ethvert Mske)

VIII, 1 A 553 p. 254; X, 1 A 258 p. 169.
(de F., hvem jeg ellers var for stor, lode mig i Stikken) VIII, 1 A 630.

(Det er opmuntrende i Dit Forhold til den F. at Du ... skal elske ham som Din Næste) VIII, 2 B 71,9.

([jeg er bleven] priisgiven til enhver Raahed, medens de F. glæde sig i stille Misundelse)

IX A 42 p. 25; X, 1 A 315 p. 208.

([Om de F.s Holdning over for SK])
IX A 206 p. 103.

(Nu synes det, at jeg skal staae mig godt med de Fornemmere ..., fordi de selv ere blevne polemiske) IX A 307.

(Saa [angriber jeg den literaire Nederdrægtighed] ... og i samme Øieblik, benytter de F.s Misundelse Fordelen og siger han er gal at han vil gjøre det)
IX A 370 p. 213; X, 1 A 174 p. 124; 242 p. 159; X, 2 A 111; 159 p. 127; 586 p. 417; 589 p. 420; XI, 3 B 62 p. 111.
([Om de F.s Afstandtagen fra det Mske, der i Barmhjertighed taler med den Fattigel]) IX A 381 p. 223.

(godt, at de misundelige F. ... kunde

faae en lille Vanskelighed at bide paa [om SKs Forhold til Christian VIII]) X, 1 A 43 p. 35.

(hvis jeg var saa stærkt religiøs paa-virket ... [maatte jeg have] søgt Omgang - med de F.) X, 1 A 107.

(Forfølgelsen jeg lider ... skeer ved Pøbelen, medens de F. af Misundelse tie) X, 1 A 224 p. 152; 280 p. 188.

([Om hvorvidt man christeligt har Lov til at leve skjult bag Sandsebedragene kun kendt af de F.]) X, 1 A 249 p. 163.

(At elske dem, som kunne gjøre Gjengjæld, F. ... det kalder Verden Kjerlighed) X, 1 A 444.

(de F. intrigerede mod mig, og Pøbelen forhaanede mig) X, 1 A 592 p. 371.

(jeg var - et Mske med hundrede Øine just for den Classe [de Forladte] af Mskers Lidelser ... tillige et Mske, der har sikkert sig de F.s Verden)
X, 2 A 48 p. 35.

([det er ikke nær saa meget] de F., der gjøre Uret mod de Ringe, som disses egne Veiledere og Helte)
X, 2 A 48 p. 36.

(nu sees jeg sjældnere, omgaaes meest de F.: min Anseelse stiger)
X, 2 A 381; X, 3 A 450 p. 305-306.

([Om SKs Forudsætninger i Retning af ikke at have holdt med de F.])
X, 2 A 586 p. 417.

(mod F. ... kan jeg fristes til at bruge den [stoiske Taktik at behandle dem som Børn]) X, 3 A 13 p. 19.

(Den, der offrede ... enhver Fordeel af Sammenholdet med de F.: han fremstilles som den menige Mands Fjende)
X, 3 A 13 p. 20.

(Borgerskabets Præst kan saa gjerne ivre mod de F.s Luxus ... men han maa canonisere det Livs-Vilkaar, som er hans respektive Samfunds-Classes)
X, 3 A 135 p. 107.

(jeg pointerede lidt i Retning af at holde Forbindelse med de F.: og min Anseelse steg) X, 3 A 450 p. 305.

Fornemhed ([Om] denne F. ..., at Individet evaporerer i Generationen)
VI A 120 p. 47.

((Om Prof. Heiberg og Consorters Bedømmelse af SK, som ikke har levet i F.s Skjul)) VIII, 1 A 233 p. 111–112.

(man mærker ikke, at de, der leve skjult i F., at de just foragte det ringe Mske) VIII, 1 A 452 p. 202.

(jeg angribes for Stolthed og F.! Noget Afsindigere er ikke let muligt at finde) IX A 206 p. 103.

(Havde jeg strax anlagt mit Liv som en Digers ... i F.s Skjul: hvilken ... Anseelse vilde jeg ikke have sikkert mig) X, 1 A 275.

((Om at Gud-Msket ikke var et fattigt og ringe Mske i Modsætning til F.)) X, 2 A 643 p. 466.

(naar jeg saae denne afskyelige F. mod de Ringere, da at turde sige ... „saaledes lever jeg dog ikke“ det var min Trøst) X, 3 A 13 p. 20.

(Paa Grund af den Mishandling [af mig] ... følte jeg Trang til at omgive mig med en vis F., som kostede meget) X, 3 A 345 p. 249.

(Alle Bedrag i Christenheden ... ligge i, at man substituerer det verdslige Begreb af F. istedetfor det gudelige) X, 4 A 672.

((Om at SK selv har fremkaldt at blive efterstræbt af en vis litterair F.s Misundelse)) X, 6 B 121 p. 162.

(Skraldemanden er et Mske, men denne fiint dannede ... bestjernede F. er – et Dyr ... som lever af Andres Lidelser) XI, 2 A 434 p. 430.

(jeg har ... længe og dybt nok bukket for et Bestaaende, som til Gjengæld kun har haft F.) XI, 3 B 62 p. 112.

Fornemhed, guddommelig se *Guds Fornemhed*.

Fornemhed, ligefrem (Ligefrem F. sikkrer sig ... mod ligefrem Tilnærmelse) XI, 2 A 144.

Fornemhed, uendelig (Msket producerer selv Ceremonierne, og Gud bliver bragt paa uendelig F.s Afstand fra Msket) XI, 2 A 144.

Fornuft (Mig har altid Livet i Kraft af F. og Frihed interesseret meest) I A 72 p. 49.

(Forsaavidt F. ... kommer til at see Msket i dets dybeste og inderligste Forhold til Gud ... er der Intet at indvende imod den, men det bliver da heller ikke Rationalisme) I A 72 p. 50.

(en ret interessant Parallele Hamann anstiller mellem Mose Loven og F. [i Cit. fra „Hamann's Schriften"]) I A 237.

(Om den hellige Skrifts Forhold til F. [i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 53–58).

((Om Bestemmelse af Forholdet mellem Chrstd. og den mskelige F. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik)) I C 19 (i Bd. XII p. 58).

((Om F. hos Kant i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik"))

II C 20 p. 333; 21 p. 333–334.

((Om Jacobis Adskillelse mellem Forstand og F. i Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel))

II C 25 (i Bd. XII p. 302–305).

((Om F. i Referat paa Dansk af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen"))

II C 38–43 (i Bd. XIII p. 150–157); 44 p. 351–354; 46 p. 355–356.

((Om F. hos Kant og Fichte i Referat paa Dansk af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen"))

II C 49 p. 357–358.

(Er da F. alene døbt ... [Cit. fra „Einige Werke von Dr. Eduard Young" i Ud-kast til Titelblad til „Enten – Eller"]) III B 190,2.

((Om F. og Frihed i Forhold til Syndefaldet og Skyld i Referat af Marheinekess Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System"))

III C 26 (i Bd. XIII p. 212–214).

((Om F. og Frihed i Forhold til Personlighed i Referat af Marheinekess Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie med særligt Hensyn til Daubs System"))

III C 26 (i Bd. XIII p. 222–223).

((Om F. og Aabenbaring i Referat af

Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“) III C 27 (i Bd. XIII p. 254).

([Om F.s umiddelbare Indhold i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 255–259).

([Om den positive Philosophies Forhold til F. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 288–290).

([Om den negative Philosophies Forhold til F. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 290–292).

([Om hvorvidt F. i Forhold til Tro er Anfægtelse, er syndig, om deres Overensstemmelse er en Troes-Gjenstand]) IV A 191.

(Leibnitz's „Theodicee“ ... Indledning handler om Overensstemmelse mell. F. og Troen) IV C 29 p. 385–386.

([Om Forholdet mellem F. og Tro i Cit. af Hugo de St. Victore fra Helfferichs „Die christliche Mystik“])

X, 2 A 354 p. 256.

(F.s Virksomhed er just negativt at kjende Paradoxet [cf. „Afsl. Efterskr.“]) X, 2 A 354 p. 256.

(F. [kan] ingenlunde i Kraft af sig ... opløse [Paradoxet] i Nonsens)

X, 2 A 354 p. 257.

(afskaffer man aldeles „Troen“ ... saa bliver F. indbildsk) X, 2 A 354 p. 257.

(F. [kan] bestemmes til at holde Troen i Ære ... [ved at fordybe] sig i Paradoxets negative Begrebsbestemmelser)

X, 2 A 354 p. 257.

(Den mskelige F. har Grændse; der ligger de negative Begreber)

X, 2 A 354 p. 257.

([Om Kants Forslag at udvide den offentlige Brug og indskrænke den private Brug af F.]) X, 2 A 517 p. 373–374.

([Om F., Troen og „det høiere Fornuftige“ i Magnús Eiríkssons „Er Troen et Paradox og „i Kraft af det Absurde“? ...“]) X, 6 B 68 p. 72–74.

Fornuft, doven (ypperligt hvad Leibnitz taler om den dovne F. „la raison paresseuse“ [cf. God. Guil. Leibnitii „Opera philosophica ... Edita recogn.“ ... J. E. Erdmann]) IV A 12.

Fornuft, praktisk ([Om „den praktiske F.“ i den kantiske Philosophie i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 291–293).

Fornuft, reen (Den rene F. er et Fantastisk, og der hører ogsaa det Fantastisk Grændseløse hjemme)

X, 2 A 354 p. 257.

Fornuft, sund (den sunde F., den jævne Forstand ... [vil] uforandret vedblive at sige om det Halve: det er dog immer Noget) XI, 2 A 385.

Fornuftens Gudinde ([Om den Rolle, som F.s G., det offentlige Fruentimmer, spillede i Paris])

II A 219; VIII, 1 A 419 p. 183;

X, 6 B 251 p. 415.

([Om F.s G. som Idee til et Drama])

IV A 74.

Fornuft-Antithese ([Om Modsætningen mellem den negative og positive Philosophie i Forhold til F.-A. hos Kant i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 283).

Fornuft-Erkjendelse ([Om Skolasticismens F.-E. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“]) III C 27 (i Bd. XIII p. 279).

Fornuft-Grund (man søger [nu] ved F.-G. at bevise at begrunde Autoriteten [Chrstd.]) XI, 1 A 436 p. 333.

Fornuft-Had ([Om den sande christelige Religieusitets Afstand fra Naturalismens og F.-H.s Extrem i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 58).

Fornuft-Religion ([Om F.-R. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 275).

Fornuft-Standpunkt ([Om Rigtigheden af Adskillelsen mellem Chrstd. og Philosophie ved at tage Hensyn til, hvorledes

det christelige Liv viser sig, seet fra F.-S.) I A 99 p. 69–70.

Fornuft-Videnskab ([Om F.-V. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung“])

III C 27 (i Bd. XIII p. 256; p. 260–278; p. 290).

Fornuft-Væsen (det Absurde er . . . : at jeg, et F.-V., skal handle i det Tilfælde hvor min Forstand . . . siger mig: Du kan ikke handle) X, 1 A 66 p. 52.

Fornærmelse (Saa langt ere vi fra det Personlige . . . at det at tale til en Person og personligt, er en Personlighed o: en F.) X, 1 A 18.

(at værge sig mod F., er ikke at fægte gudeligt, gudeligt værger man sig kun mod Udmærkelse) X, 5 A 166 p. 195.

Fornærmelse mod mig (naar min Sjæl er træt af alle Mskenes . . . F. og Mishandlinger: da forunder han [Gud] mig at kunne hvile i dette . . . , at han er Kjerlighed) IX A 226 p. 122.

([Om at den Maade, hvorpaa Mynster havde anbragt Goldschmidt og SK paa Linie i „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“, var en F. mod SK])

X, 5 A 166 p. 195; X, 6 B 171 p. 259; 173 p. 268; 217 p. 345.

(til F. pleier jeg aldrig at tage Hensyn) X, 5 A 166 p. 195; X, 6 B 171 p. 259; 173 p. 195; 189 p. 305.

(mod en F. – selv om denne [kommer] fra Biskop Mynster, kan jeg ikke værge mig) X, 6 B 197 p. 309.

(min Forfatter-V.[irksomhed] fra „Enten – Eller“ . . . [det er holdt] i ikke at tage Hensyn til F.) X, 6 B 217 p. 344.

Fornødne, det (Det Religieuse er det ene F.) VII, 2 B 235 p. 192.

(det ene F.; det maa ligesom Guds-Rige vælges først) X, 2 A 428 p. 304.

(Det Eneste, der altid forudsættes i Livet er: . . . det ene F.) X, 3 A 469.

Forord ([Udkast til et F.])

II A 432 p. 167–168.

(kun een Tanke udfylder min Sjæl, en Længsel . . . efter ret at forville mig i F.s lyriske Underskov) II A 432 p. 167.

(det gaaer med [dette mit F.] som det gik med Skatten [i Oehlenschlägers „Skattegraveren“]) II A 780.

(Grækerne brugte egl. slet intet F.) V B 74,1.

(at skrive et F. er ligesom at staae og stirre ned i et Hyttetfad) V B 75,2.

(ved en Bogs Udgivelse er F. den svage Side) V B 191 p. 335.

(man er afskrækket af [Prof. Heibergs] Exempel fra at skrive F.) V B 192.

([Om Pseudonymernes F. som en Digter-Frembringelse i Udarbeidelse til „En første og sidste Forklaring“])

VII, 1 B 76 p. 270.

(Dersom saaledes et Mske uden endnu at have vundet Klarhed og Modenhed nok til at skrive en Bog vilde begynde paa at skrive F. . . vilde dette F. falde ind under Bestemmelsen: den tilfældige Længde) VII, 2 B 235 p. 131.

(at jeg [qua Forfatter] er uden Myndighed . . . [er] som en Formular gjentaget i ethvert F. [cf. „Atten opb. Taler“ og „Tre Taler ved tænkte Leiligh.“])

VII, 2 B 235 p. 144.

(F. læses ikke mere) VII, 2 B 274,5 p. 317.

([F. med Besværgelse om at aflægge sædvanlig Tanke-Gang]) VIII, 1 A 274.

„Forord“ (Ligesom „Forord“ af Nicolaus Notabene . . . maa jeg igjen have en lille polemisk Piece ud) V A 99.

([Foreløbig Udarbeidelse til Forordet]) V B 73–78 p. 151–157.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til Forordet]) V B 79–84 p. 157–160.

([Foreløbig Udarbeidelse til „Forord“ IV]) V B 85–91 p. 160–164.

([Foreløbig Udarbeidelse til „Forord“ V, Begyndelsen]) V B 92.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til „Forord“ V]) V B 93.

([Foreløbig Udarbeidelse til „Forord“ VI]) V B 94–95.

([Tryk-Manuscript]) V B 96 p. 165–167.

([Om Udgivelsen af 4 Bøger paa een-gang: „Tre opb. Taler“, „Phil. Smuler“, „Begrebet Angest“ og „Forord“; alle udkom i Juni 1844]) VII, 2 B 235 p. 129*.

(Mynster skulde nu svækkes ved Opi-

nionen ... cfr. et lille Skrift „Forord“ No [VI] X, 2 A 155 p. 117.

„Forord til „Fredags-Talerne““ se „Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed“.
Forordning ([Om F. af 14de April 1831 i Forbindelse med Gjennemgangen af „Kjøbenhavnsposten“ i SKs Foredrag „Vor Journal-Litteratur“) I B 2 p. 167.
 ([Om den foreløbige F. af 28de Mai 1831 i Forbindelse med Gjennemgangen af „Kjøbenhavnsposten“ i „Vor Journal-Litteratur“) I B 2 p. 169.

([Om F. af April 1833 om Censur i Forbindelse med Gjennemgangen af „Kjøbenhavnsposten“ i „Vor Journal-Litteratur“) I B 2 p. 169; p. 170.

([Om F. af 15de Mai 1834 om Stænderne i Forbindelse med Gjennemgangen af „Kjøbenhavnsposten“ i „Vor Journal-Litteratur“) I B 2 p. 170.

„En Stemme om Forordningen af 14de April 1831“ se *Tscherning, Eilert P. v.*

forplante (Den [er], christeligt ... den gode Borger, der ikke forplanter denne syndige Slægt) XI, 1 A 204.

(disse talløse Batalioner af aandløse Dyr-Skabninger ... finde det herligt, at ... forplante sig) XI, 1 A 209 p. 165.
 ([Om at Chrstd. er af den Mening, at det at forplante Slægt er tærende]) XI, 2 A 202 p. 218.

Forplantelse ([Om Slægtens F. som Surrogatet for Individets Udødelighed]) XI, 1 A 150; XI, 2 A 154 p. 167.

(skulde man nævne Eet ... [da er]: det Eneste, der beskæftiger Mskene ...: Kjønns-Forholdet, Kjønns Lysten, F.) XI, 1 A 219 p. 173; XI, 2 A 150 p. 162; 154 p. 166; 176.

(Et Mske fødes i Synd ... F. er Syndefaldet)

XI, 1 A 289; XI, 2 A 163 p. 177; 202 p. 218; 242 p. 253.

(Chrstd. spærrer af for F. af Slægt) XI, 2 A 150 p. 161–163; 151 p. 163–164; 163 p. 176; 202 p. 218; 242 p. 254.

(for at et Mske skal elske Gud, maa han opgive ... den potenserede Egoisme: Slægts F.) XI, 2 A 154 p. 166.

(seet efter hvad der ligger bag ved er

[F.] Minus der trækkes bestandigt flere og flere ned i Fordærvelsen)

XI, 2 A 202 p. 218.

(Chrstd. lærer at Slægts-F. er et Feiltrin) XI, 2 A 203 p. 220.

se ogsaa *avle Børn; Børne-Avlen* og *Børne-Avling*.

Forplantning ([Om vitiositas med Hensyn til F. i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie...“) III C 26 (i Bd. XIII p. 208).

forpligte sig (et Mske er Gud forpligtet at fremstille Sandheden i den sandeste Form) VIII, 2 B 88 p. 177.

([Om det at forpligte sig til en bestemt Opgave]) X, 1 A 185 p. 131–132.

Forpligtelse (Verden har ingen Forestilling ... om Guds Forholdets F.)

IX A 364 p. 210.

(i Protestantismen ... slaaer man en Streeg over alt hvad der vil gjøre Chrstd. til F.) XI, 1 A 4 p. 9.

(man har i Christenheden ... tilvendt sig Chrstd.s Trøst uden at tage dens F. med) XI, 1 A 478.

([Om Forholdet mellem Forjættelse og F.]) XI, 1 A 523 p. 397; XI, 2 A 99.

([Om Forholdet mellem Chrstd. som Gave og som F.])

XI, 2 A 387 p. 381; 430; XI, 3 B 57 p. 106; 115 p. 189.

(Christenhedens Chrstd. ... lader uviden om, at F. er i Forhold til Sacramentet) XI, 2 A 387 p. 381.

Forpligtelse, ethisk ([Om den ethiske F. i Vielsen i Udarbejdelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 119, 11.

Forpligtelse, eksistentiel (den bestaaende Christenhed ... har tabt al Respekt ... for Chrstd.s eksistentielle F.)

X, 2 A 163 p. 128.

Forpligtelse, min (jo alvorligere Sagen [med Pøbelagtigheden] er, desto større min F.) X, 1 A 244.

(personligt føler jeg mig religiøst forpligtet [med Hensyn til Ideen])

X, 2 A 124 p. 95.

([SK om at han ved at bruge indirecte Meddelelse kunde forstaaes, som følte han sig ikke forpligtet ved den frem-

stillede Idealitet] X, 4 A 395 p. 239.
Forpligtende, det ([Om det F. i at drikke Christi Blod]) XI, 1 A 4 p. 9.

„*Forposten*“ se „*Kjøbenhavnsposten*“.

forraade ([Om dette Verdens-Forræderie: vor Herre Jesus Christus i den Nat, der han blev forraadt]) II A 522.

([Er det Sande det,] hvad de fleste kan forstaae, saa er eo ipso Sandheden forraadt) VIII, 1 A 141.

(rystende, at Christus ... bliver forraadt – ved et Kys) VIII, 1 A 343.

(I den Nat der han blev forraadt [i Udarbeidelse til „Christelige Taler“, „Taler ved Altergangen om Fredagen“])

VIII, 2 B 105,2; 106,1; 112 p. 215; 125,7.

forreist (nu er han [Poul M. Møller] vidt forreist – men jeg idetmindste skal nok mindes ham) II A 216.

([Udarbeidelse til Dedication i „Begr. Angest“ til Poul M. Møller]) V B 46.

Forretning (jeg, et løst og ledigt Mske, der i mit Liv forener ... hverken at have F. eller Gage) IV B 19 p. 185.

(Hvor lidet jeg duer til praktiske F. seer jeg ... kun altfor tydeligt)

VIII, 1 A 246 p. 118.

Forretning, min (Fremdeles har jeg F. Jeg staaer i Handel med Reitzel [3. Aug. 1847]) VIII, 1 A 227 p. 108.

(Aarhundreders Vildfarelser skal tages op, eftersees, berigtiges: dette er min F., hvortil jeg af Styrelsen er beskikket)

XI, 3 B 195 p. 323.

Forretningsmand ([hvis en F.] regner saaledes feil, at han faaer for meget: strax sigter man criminelt paa ham)

XI, 1 A 317 p. 252.

„*Ham bør det at voxer, mig at forringes*“ se „*Tre opbyggelige Taler*“ [1844].

Forrykkelse (F. af Chrstd.)

X, 4 A 124; X, 5 A 99.

Forræder ([F. i Udarbeidelse til „Christelige Taler“, „Taler ved Altergangen om Fredagen“]), VIII 2 B 105,2.

(Det Chrstd. behøver er ganske rigtigt F. ... Men dette Begreb F. er dialektisk [Djævelen har sine F. og Gud har ogsaa sine]) X, 2 A 163 p. 129.

([Om Jesus og Judas og en F. i moderne Stiil]) XI, 1 A 132.

(fordi en F. mod det Høiere ... [kan] tjene det Høiere ... styrker hans Forræderie ... Middelmaadigheden)

XI, 3 B 177 p. 295.

(Grundtvigianerne ere F. mod Chrstd.)

XI, 3 B 188 p. 311.

se ogsaa *Judas*.

Forræderie (Intet [er] saa foragteligt som feigt F.) IV B 91,13.

([Om et lille Folk, der ved at ansee Pøbelagtighed for Vittighed, begaaer F. mod sig selv]) IX A 156.

([Om at den Tale om Chrstd., der passer Chrstd. ligefrem ind paa det naturlige Mske, er F.]) IX A 322 p. 180.

(i den Grad at tage Partie med Gud mod Mskene, er det ikke et F. mod Mskene) X, 1 A 122.

(at prædike saaledes [at Tilhørerne have passeret en behagelig Time] er F. mod Chrstd.) X, 1 A 125 p. 95.

(raabe til de Andre ... at de endeligen give efter, tør jeg ikke, jeg frygter at det er et F. mod Gud) XI, 1 A 135.

Forræderie mod mig (nu i nogle Aar er jeg vant til at bære et lille Lands F.)

X, 1 A 541 p. 346.

([Om F. mod SK, da han angreb „Corsaren“])

X, 1 A 653 p. 407; XI, 3 B 12 p. 27.

(F. som er begaaet mod mig ... [er]: en Kjøbstads Conspiracy)

X, 3 A 50 p. 48.

([Om R. Nielsens F. mod SK])

X, 3 A 198 p. 158.

([Om Samtidens F. mod SK som det, der har opdraget ham]) X, 6 B 29,6.

Peters Forræderie se *Peters Forræderie*.

forsage (det Dybsindige i den socratiske Uvidenhed, ret af fuld Lidenskab at forsage al nysgjerrig Viden, for ... at være uvidende mod Gud) VII, 1 A 186 p. 123

(at trage først efter Guds Rige er først det Samme som at forsage Alt)

IX A 13; X, 1 A 398; X, 4 A 291 p. 158*.

(ikke een Eneste, der vil forsage Noget for at tjene Sandheden) IX A 164.

(Johs. 14,27: [Cit.] ... Altsaa har man

Grund til at ... forsage, naar Verden giver) IX A 355.

([det fordres maaskee] at jeg skal elske mig selv, og forsage ... det tungsindige Had til mig selv) X, 1 A 513.

(At En virkelig gjør Alvor af at forsage dette Liv ... vil forekomme ubetinget hele vor Tid comisk) X, 2 A 32 p. 26.

([Om] at faae det „at forsage Alt“ ind i Verden, derved, at gennem ... Generationer Hver kun vovede saa meget, at han Intet forsagede) X, 4 A 509 p. 327. (hvor i al Verden skal jeg komme til at forsøge paa [at forsage Verden], naar Klogskab ... skal være det Afgjørende) X, 4 A 538 p. 355.

([Om hvorvidt det er vist, at han vil blive salig, han der existentielt udtrykker, at han forsager Verden])

X, 4 A 645.

(at det at forsage Verden ... at det er fordi Gud elsker, at han forlanger det ... o, dette rører mig saa ubeskriveligt) X, 4 A 666 p. 479.

(ud paa en Præstegaard, dette meente jeg nemlig var et Udtryk for at forsage Verden) X, 5 A 146 p. 151.

([Om Protestantismens Forvexling af det at forsage Verden og det at vinde Verden]) X, 6 B 233 p. 384.

(bogstaveligen at forsage denne Verden ... [at der] deri skulde ligge det for Gud Fortjenstlige, var en løgnagtig mskelig Tilsætning)

X, 6 B 235 p. 389; XI, 2 A 301 p. 318.

(Luk. 14. Slutningen ... Meningen er: vil Du ikke forsage Alt, kan Du ikke være min Discipel) XI, 1 A 116.

(Ubetinget forsage Alt ... har dog aldrig noget Mske fuldkommet ... ergo kan man lige saa gjerne hige ... efter Alt [Hyklerie]) XI, 1 A 148 p. 112.

(det at forsage Verden ... – det kan ethvert Mske strax forstaae)

XI, 1 A 218 p. 172.

(Redelighed i Forhold til det at forsage Verden ... [er]: enten at gjøre derefter, eller redeligt at tilstaae, at man ikke gjør derefter) XI, 1 A 218 p. 172.

(alle Udtryk (forsage Verden ...) Alt

[i N.T.] er forholdende sig til ... Villies-Forandring) XI, 2 A 86 p. 90.

(i Egenskab af den meest ubetingede Overflødheds og Luxus-Gjenstand at forsage Alt: det er at tilbede)

XI, 2 A 133 p. 147.

(Gud fordrede – at forsage denne Egoisme [Slægts-Forplantelsen] – og saa udviste Gud Udødelighed)

XI, 2 A 154 p. 167.

(hvis et Mske ikke ... vil forsage den nydelssesygge Middelmaadighed ... kalder Gud Frelse, Naade o:s:v: den meest bidende Ironie) XI, 2 A 183 p. 198–199.

(„Sandhedsvidne“ forholder sig til Chrstd.s Ueensartethed med denne Verden og derfor altid er ... at forsage) XI, 2 A 252 p. 259; XI, 3 B 205,14.

(Forkyndes det Christelige (at forsage Verden) saaledes, at det betaler sig ... for Forkynderen ... Nu kommer Chrstd. til Anseelse) XI, 2 A 298 p. 299.

(Det er ikke min Agt ... at foranledige Nogen til at forsøge sig i bogstaveligen at forsage Alt) XI, 2 A 301 p. 319.

(jeg holder paa ... dette Eenfoldige: at naar man ikke [forsager Verden], saa tilstaaer man, at det er fordi man ikke har Kraft dertil) XI, 2 A 301 p. 319.

([Om at man i den ældste Kirke var villig til at forsage Alt, fordi det var muligt at blive en Engell])

XI, 2 A 331 p. 349.

se ogsaa *afdoe*; *faste* og *fornegte*.

Forsagelse ([Om Den der underlegen ved Mulighed har søgt at danne sig selv i religiøs F. i Udarbeidelse til „En lit. Anmeldelse“]) VII, 1 B 124 p. 327–328. (det i Henseende til hvilket Christenheden har afskaffet Chrstd. er: Selvfornegtelse, F. af Verden)

X, 1 A 460 p. 293; X, 2 A 132*;

X, 3 A 420; X, 4 A 538 p. 356;

517 p. 338; XI, 3 B 57 p. 104.

([Om at afgjøre, hvilken F. der fordres for at forkynde Chrstd. for det dannede Publikum – af Christne])

X, 2 A 509 p. 363–364.

(hiine Ord i N.T., der indeholde For-
dring [om F.] ... ere saa ligefrem som

muligt at forstaae men saa vanskelige at udføre) X, 3 A 169 p. 132.

(Den virkelige F. – det Vigtige)

X, 3 A 189 p. 150–152.

([Om at man i en ældre Tid øvedes i F. som Forberedelse til det at blive Lærer]) X, 3 A 496.

(Middelalderen meente, at det Christelige var: F.) X, 3 A 588.

(Troen er for at betrygge, at [F.] ... ikke i Individet bliver opfattet som noget Fortjenstligt) X, 4 A 123.

([Om F. og den Hellig-Aands Bistand]) X, 4 A 472; 666 p. 479.

([Om tvende Forkyndere, der begge holde den samme Tale om F.])

X, 4 A 495 p. 316–317.

([Om at ansee det for F.s quantum satis, det der kan blive en Potensation i Nydelse]) X, 4 A 504 p. 323–324.

(„F.“ – Demoralisationen)

X, 4 A 517 p. 337–338;

XI, 1 A 551 p. 416–417*.

(Feilen ved Middelalderens Klosterbevægelse var ... [at] F. var et Udtryk for uendelig Lidenskab og for Chrstd.s Ueensartethed med Verden)

X, 4 A 531; XI, 1 A 7 p. 12.

([Om et Mske, der har forstaaet, at Chrstd. kun kan forkyndes, betjent i F., men som tager tillige det Jordiske])

X, 4 A 536 p. 353.

(kan han [der anbragte Chrstd. maieutisk og indrettede sit Liv i Retning af F.] vedblive ... med denne Formel: jeg er ikke Christen?) X, 4 A 553 p. 372.

(Der brast Meningen i Chrstd. ...: da Middelalderen gjorde dem, hvis Liv udtrykte „Efterfølgelsen“ i F. ... til: overordentlige Christne)

X, 4 A 556 p. 375–376; 652;

XI, 1 A 7 p. 12; 8; 134 p. 93*.

(den F., der af de Medlevende er forstaaet at være gudfrygtig F.) X, 4 A 611.

(Gud behagede, at gjøre den mskelige Viisdom til Daarskab ... (ogsaa her er F.s Mulighed Kjendet)) X, 4 A 635 p. 450.

([Dersom] det at fordre F. var ... en Straftagen af Gud: saa maatte jeg oprøre mig mod den) X, 4 A 649.

([Gud fordrer af Kjerlighed F. og hjælper derfor af Kjerlighed ved lidt Modgang til at afdøe]) X, 4 A 649; 666 p. 479.

([Om at baade det at ville fritages for F. og det at ville efterkomme F. men saa ansees for den Overordentlige: er Verdslighed]) X, 4 A 652.

(At F. skulde være det Fordrede, gaaer Verden aldrig ind paa) X, 4 A 652.

([mit] Eller: Lidelse, F., det Religieuse) X, 4 A 663.

(qua Kjerlighed vil [Gud] ... være i Slægtskab [med Mskene], hvilket kun fra Mskenes Side kan udtrykkes ved F.) X, 4 A 673 p. 483–484.

(F. i Almindelighed ... et Forsøg paa at gjøre Gud til en naragtig Pedant) X, 4 A 673 p. 484.

(F.s Lyst er just Kjerligheds-Forstaaelsen med Gud) X, 4 A 673 p. 484.

(F. er et højere Forhold til Gud, er egentlig Kjerligheds-Forholdet ... derved bredte der sig for mig et Tryllerie over F.) X, 4 A 673 p. 485.

(Vi Msker ere tilbøielige til at ... sige i Forhold til F.: jeg kan ikke – desto mere mene vi at trænge til Naaden) X, 5 A 4. ([ved Sophistik] bliver det Christelige en ligefrem Udvikling af det Naturlige [saa udgaaer] ...: Afdoen, F., Gjenfødselse) X, 5 A 11 p. 13.

([der er] en saadan Aand til, der ... giver [et Mske] Styrke til F.) X, 5 A 43 p. 46.

(det vil [fremtidig]en gjælde om F. og Askese i denne Retning [at gjøre Chrstd.s Ueensartethed gjældende])

X, 5 A 89 p. 104.

(Askesen er en situationsløs F.)

X, 5 A 99.

(Chrstd. er F. af denne Verden ... som ogsaa N.T. lærer)

X, 6 B 231 p. 369; XI, 1 A 102; 143; 218 p. 172; XI, 2 A 284 p. 287; 298 p. 299; 299 p. 302; 307 p. 331.

(Nu er der 1000 Præster, der 3/4 Quar-ter hver Søndag forkynde F. – men deres Liv er Intet mindre end F. ... i endelige Formaa's Tjeneste)

X, 6 B 231 p. 369; XI, 2 A 399 p. 392.

(Enten maa der fordres, at man standser denne Tale om ... den klosterlige F. ... Eller der maa fordres ..., at De da ogsaa vise os det)

X, 6 B 235 p. 388; XI, 2 A 301 p. 318. (christeligt, høiere end Middelalderens klosterlige F. er der kun Eet: Martyriet) X, 6 B 235 p. 388.

([Om det at give Afkald paa Verden og saa at blive i Verden og det at blive i Verden eensartet med den i Forhold til Middelalderens klosterlige F.]

X, 6 B 235 p. 389-390; XI, 1 A 443*. (Kun naar den ubetingede F. ... gjøres til det Ordentlige ... ægger den til Forfølgelse) XI, 1 A 8; 327 p. 259.

(i Chrstd.s første Tid, var ... det at turde kalde sig Christen Noget, som kjøbtes med F. af Alt)

XI, 1 A 79 p. 59.

(just fordi Chrstd. er F., just derfor er Jødedommen dens Forudsætning: *opposita juxta se posita*)

XI, 1 A 139; 151 p. 115; 181 p. 139; XI, 3 B 57 p. 107.

(Nydelse er det stik Modsatte af F. og dog har man faaet vendt Chrstd. saaledes, at man egl. faaer Nydelse ud af den) XI, 1 A 146; 391 p. 301.

(Pointet i Chrstd.: F. [er i Danmark] glemmt) XI, 1 A 198 p. 158.

(Enten gjør Naaden ubetinget Fyldest ... eller vi kan ikke standse førend ved hvad N.T. bestemmer som Betingelsen ...: F.) XI, 1 A 325 p. 256.

(det at forkynde, at Chrstd. lærer ... F., endog det er blevet Veien til Nydelse) XI, 2 A 299 p. 304.

(latterligt, naar En for at forkynde Chrstd. o: for at forkynde ... F. ... ifører sig Floiel) XI, 2 A 348.

([Om den allerfarligste Art Forfalskning af F.]) XI, 2 A 416.

se ogsaa *Afdød; Afdøen; Afkald; Armod; Askese; Asket; Fornegtelse; Kloster og Selvfornegtelse*.

Forsagthed ([Om F. som Synd i Cit. fra Zacharias Werners „Poetische Werke“]) X, 2 A 74.

Forsamling ([Om F. som en Fornydelse af

Dyre-Fægtningernes Lyst]) X, 2 A 572. (Mskene ville saa gjerne at der skal tales til dem paa F., ikke enkeltviis)

X, 2 A 629.

Forsamling, dannet (umskelig Grusomhed ... for en pyntelig høistæret dannet F. ... at prædike om hine Herlige, der lede for Sandheden) X, 1 A 125 p. 94.

forsigtig (forsigtigt ... det er Christenhedens Kameral-Hemmelighed)

XI, 2 A 289 p. 384.

Forsigtighed (F. er ogsaa en christelig Dyd) X, 6 B 116 p. 149.

(Guddommelig Politie-F.)

XI, 2 A 69 p. 77-78.

Forsigtighed, min ([SK om sin maieutiske F.]) VIII, 1 A 4 p. 5.

forsikre (Som Philosoph er Martensen: forsikkrende ... og som Christen er han ogsaa blot forsikkrende) X, 1 A 558.

([Loven for det, at der skal være Sandhed i det „at forsikre“])

XI, 3 B 45 p. 89-91.

(Hvad mit Liv udtrykker, det har jeg Lov at sige ... „Hvad der er derover“, at forsikre, „er af det Onde“)

XI, 3 B 45 p. 91.

Forsikkring ([Om christelig Mistro til disse mskelige F. om i sit Inderste o:s v.; i Udarbeidelse til „Hedningenes Bekymringer“])

VIII, 1 A 431 p. 188-189;

VIII, 2 B 91,13; 123,10 p. 224-225.

([Om den F., at dersom det fordres - saa er man villig til at ofre Alt for Chrstd.]) VIII, 2 B 85,18; XI, 3 B 45 p. 90-91.

(vor Tid [har] til gjensidig Bequemmelighed udfundet, at F. ere nok)

VIII, 2 B 91,13; 123,10.

(en Grændse for F.s Pathos ... er der hvor Gjerningens Pathos skulde begynde) IX A 372 p. 216.

([Om Christenhedens F.s-Respekt istedetfor Respekt for Chrstd.s eksistentielle Forpligtelser]) X, 2 A 163 p. 128.

(Personlighedens uhyre Respekt for at blive optaget i de Christnes Samfund ... ikke udtrykt i F. ... men eksistentielt, i Handling)

X, 2 A 341 p. 247.

(al F. og F. fører til Intet – viis mig Din Eksisteren, det er Garantien) X, 2 A 537 p. 388.

([Om] Det Latterlige med F. om at have en Overbevisning, da Handling er den eneste tilforladelige F.) X, 3 A 707.

(I alle endelige Forhold ... nøies man ikke med F. man seer at lære den Andens Handling at kjende) X, 4 A 138 p. 81. (man har hittet paa at i Aandens Forhold skal det være saa, at En forsikkrer, at han har en Tro ... saa skal det være nok med den F.) X, 4 A 138 p. 81.

Forsken (Den lærde F.) XI, 1 A 465.

Forskjel (F. imellem Msker ligger ... [væsentligen] i Maaden, paa hvilken de opleve) V B 212,2; 213,2.

(det ulige Mammon ... har den Egen-skab at befæste F. mellem Mske og Mske) X, 1 A 55.

(I Grunden forholder al Opdragelse sig til dette: at gjøre F., er: at lære at gjøre F.) XI, 1 A 568 p. 431.

(een F. mellem Mske og Mske kan Evigheden ikke borttage: Evighedens F.) XI, 2 A 122.

Forskjel, qualitativ ([Om den qualitative F. mellem Gud og Msket])

VII, 2 B 235 p. 145; X, 1 A 59; 132 p. 99; 135; 328 p. 217; X, 2 A 296.

„Om Forskjellen mellem et Genie og en Apostel“ se „Bogen om Adler“; „En Cyclus ethisk-religieuse Afhandlinger“ og „Tvende ethisk-religieuse Smaa-Afhandlinger“.

forskjelliggjøre (jeg føler mig saa forskjelliggjort fra hvad der beskæftiger Mskene i Almindelighed) XI, 2 A 11 p. 12.

(den Lidelse: at være forskjelliggjort fra det at være Mske ... kjender Exemplar-Msket ikke) XI, 3 B 199 p. 330.

Forskjelliggjørelse (Gud ... er udtømmelig i F.) XI, 2 A 112 p. 119.

Forskjellighed (Hvor forvirrende er ikke Betragtningen af Livet ... naar vi studse over F. i Evner og Anlæg) I A 74.

([Chrstd.] har opfattet Msket som Synder ... ingen anden F. kan saaledes anerkjende Msket i sin F. fra Gud) V A 16; V B 5,10 p. 62.

([Om at kjende F. mellem Guden og Msket i Udarbeidelse til „Phil. Smuler“ Cap. III]) V B 5,8 p. 61; 5,10 p. 62.

(Livets Betydning, at den Enkelte vænnede sig af fra F.s Begunstigelse ... for at finde Ligeligheden i det Almene) VII, 1 B 199; 200.

(tag F. bort, at Du kan elske Næsten [i Udarbeidelse til „Kjerl. Gjern.“]) VIII, 2 B 31,16.

([Om Jordlivets F. i Forhold til Chrstd. i Udarbeidelse til „Kjerl. Gjern.“]) VIII, 2 B 31,20.

([Om Jordlivets F. mellem Lærd og Læg i Udarbeidelse til „Kjerl. Gjern.“]) VIII, 2 B 31,22 p. 87–88.

(At ville være til for andre Mske ene efter sin F.s Fortrin er Stolthed) VIII, 2 B 31,24.

([Om Verdslighed som F. i Forord til „En Cyclus ethisk-rel. Afhandl.“]) IX B 10 p. 308–311.

(i Aandens Verden ... der tæller: F., altsaa der tælles ikke) XI, 2 A 90 p. 97. (Pointen i Chrstd. er, at Msket er Aand, og Aand er F. i sig) XI, 2 A 112 p. 119. (Gud udtrykker sin majestætiske Sikkerhed paa at kunne holde Oversigten, ved overalt at ville F.) XI, 2 A 112 p. 120.

Forskjellighed, min (min F. ... at jeg dog stræbende har omdannet min Individualitet til existentielt at tjene mine Tanker) X, 2 A 341 p. 247–248.

Forskud (det var et Slags F. ... det, at jeg var anset for saa omtrent en Skurk) VIII, 1 A 574.

Forskudte, den ([Christus] var idel Kjerlighed i Forhold til Alt hvad der er Lidende ... F.) XI, 1 A 313 p. 249.

Forskudte, det (Den dialektiske Mellembestemmelse er bestandigt: det Lidende, det F. o:s:v:) XI, 1 A 409.

(det sande Overordentlige ... er omvendt kjendeligt paa at være ... det F.) XI, 1 A 541.

„Et Forslag til Hr. Dr. S. Kierkegaard“ se „I Anledning af et anonymt Forslag til mig i dette Blads Nr. 79“.

„I Anledning af et anonymt Forslag til mig i dette Blads Nr. 79“ se „I Anledning af

et anonymt Forslag til mig i dette Blads Nr. 79“.

forsoner ([Om Christi forsonende Virksomhed i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 101–102).

Forsonende, *det* ([Om det egl. F. i Christus i Referat af Marheines Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 238).

Forsoner (det Dybe i Chrstd., at Christus baade er vor F. og vor Dommer)

II A 261.

([Om Gud-Msket som den evige F. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 56).

([Om Bøn i F.s Navn i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 94).

([Om Gud som F. i Referat af Marheines Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 236–237).

([Om Guds Forhold til F. i Referat af Marheines Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 238–239).

([Om Christus som Forbilledet, Frelseren og F.])

X, 1 A 132 p. 99; 134; X, 2 A 253 p. 188; 255; 361*; 451 p. 321–322*; X, 3 A 317*; 409 p. 282–283; X, 4 A 491 p. 311; 499; 521; X, 5 A 23 p. 29; 44 p. 48; 45; 88 p. 100–103; 241; XI, 1 A 22; 27*; 158; 492.

([Saasnart Synderen giver sig ganske hen, bliver det hans saligste Trøst, at han hvert Øieblik har sin Frelser og F. hos sig]) X, 1 A 433.

([Om Christi Forhold til den Troende som F.]) X, 2 A 208 p. 161–162.

(Arvesynden ... er en Formildelse ... mærket nemlig af, at der er en F., der har gjort Fyldest for hele Slægten) X, 2 A 483; XI, 2 A 163 p. 176*; 241 p. 253–254*.

([Om Forpligtelse til at lide for Sandhed i dette Liv i Taknemlighed mod Christus som Frelser og F.])

X, 2 A 635 p. 457; X, 4 A 589 p. 408*; 593 p. 411; X, 5 A 50 p. 53–54.

([Et Mske] behøver en Frelser og F., at han trods sin Synd tør troe at Gud vil være hans Fader) X, 3 A 200 p. 159. (Synderes Ven kan man kalde Christus, thi det er det Samme som Frelser og F.) X, 3 A 200.

([For en Christen i forflygtiget Forstand] er Christus Frelseren, F., men ikke i strengere Forstand „Forbilledet“) X, 4 A 296 p. 163.

(just fordi jeg ikke er Dig værd kommer jeg til Dig, Du er jo min Frelser og F.) X, 5 A 68.

([Om at Dommeren ifølge Kirkens Lære er F.]) XI, 3 B 38 p. 78.

se ogsaa *Frelser*.

Forsoning ([Om F.s Øiemed og dens Fuldstændelse i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 101–102).

(Ironien kan ... frembringe en vis Rolighed ... som imidlertid er langt fra at være den christelige F.)

II A 102 p. 63.

([Om Christi F.s objektive Realitet])

II A 263.

(Prædestinationslæren og Monisternes ... begge gaar de ud fra ... den ved Chrstd. givne grandiose F. af Mske med Gud) II A 399 p. 157.

(Du vil forvisse Dig om din F. med Gud ... dette er altsaa den fortrinlige Betydning af Nadvaren) II A 579 p. 214.

([Om Schellings Opfattelse af F. i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 317).

([Om F. og Forløsningen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 47–49).

([Om F. som Grundlaget i al Religion og Middelpunktet i Chrstd. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 53–55).

([Om at man i Protestantismen ikke betragter F. som Noget Gud immanent i

Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“) II C 28 (i Bd. XIII p. 54).

([Om Kants moralske Opfattelse af F. som Noget Msket immanent i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 55).

([Om Eenheden af den guddommelige og mskelige Natur som F.s Princip i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 55–57).

([Om F. som Guds evige Væsen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 57).

([Om Nødvendigheden af F.s historiske Virkelighed i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 57).

([Om F. i Christi Liv som Lovens absolute Opfyldelse i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 57).

([Om at det hører Guds Natur til at give F. reel Virkelighed i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 61).

([Om F. og Retfærdiggjørelse ved Tro i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 28 (i Bd. XIII p. 80–81).

([Om Troen som selve Stiftelsen af den objektive F. i det mskelige Subject i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 80).

([Om Christi F. som Retfærdiggjørelse i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 80–82).

([Om F. i Forhold til den christelige Cultus i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 93).

([Om F. og Bøn i Jesu Navn i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 94–96).

([Om F. med Hensyn til Forholdet mellem Daaben og Nadveren i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 102–103).

([Om Døden og Synden som F.s Fjender i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 111).

([Om at der i F. kan bestaae en evig Forskel mellem de Gode og de Onde i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 116).

([Om Bevidstheden om den christne F. i Excerpter og Referater af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“]) II C 54 (i Bd. XIII p. 163).

([Om Mskets Splid med Gud som F.s Forudsætning i Excerpter og Referater af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“])

II C 54 (i Bd. XIII p. 163–164).

([Die Idee der Versöhnung [i Excerpter og Referater af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“]) II C 54 (i Bd. XIII p. 169–172).

([Om Schallers Udvikling af Begrebet F.]) II C 55 p. 362.

([Om F.s-Ideen i Excerpter og Referater af Schallers „Der historische Christus und die Philosophie“])

II C 58 (i Bd. XIII p. 173–175).

([Om F.s Forudsætning i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 235–236).

([Om F.s Nødvendighed fra Guds Side i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 236).

([Om F.s Mulighed i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 236–237).

([Om Begrebet F. i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 237–239).

([Om F.s Momenter i Referat af Mar-

heinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“)

III C 26 (i Bd. XIII p. 239–240).

([Om F.s Maal i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 241–242).

([Gud er først Kjærlighed til Syndere] i Christo 3: F.) IV A 104.

(det Religieuses Paradox bryder frem 3: F., hvortil svarer Troen) IV A 112.

(den, der troer F., [er] større end den dybest Angrende) IV A 116.

(Helbredelsen og F. skeer væsentlig ved Sympathie [Optegnelse i „Enten – Eller“) IV A 234 p. 92.

(hvorledes Gjentagelsen ... [i sin Stræben til det Religieuse] bevæger sig frem til den betyder F. ... Gjentagelsens dybeste Udtryk)

IV B 117 p. 293; 118,1; 120 p. 309.

(Er det Digteren der vinder denne F. [af Poesie og Kunst med Livet] ... eller Læseren og Tilskueren) IV C 114.

([Dogmatiken] bør ... begynde med F. og i at forklare den, forklarer den indirecte Syndigheden) V B 53,17.

(F.s Spring) V C 7.

(F.s Tro paa Syndens Forladelse borttager den Angstens Mellembestemmelse ... at alt hans Forhold til Gud skulde gaae igjennem Mellembestemmelsens Straf) VII, 1 A 130 p. 74.

(en F. er kun til for en Existerende)

VII, 1 A 139.

([Om Guds Uforanderlighed i Forhold til det at F. lærer, at Gud er bleven forandret]) VII, 1 A 143 p. 82–83.

([Om at F. maa henføres til den ængstede Samvittigheds Kamp])

VII, 1 A 192 p. 129–130.

([Om det at troe F.]) VIII, 1 A 48 p. 27–28.

(Indvending mod mine christelige Taler [3: „Lidelsernes Evangelium“], at de ikke indeholde F.) VIII, 1 A 49.

([Om at Christus ved F. drager til sig]) VIII, 1 A 83.

(i F. er det netop Syndens Bevidsthed der fører os nærmere til Gud)

VIII, 1 A 284.

(Naar jeg engang skal til at udgive Taler om F., bliver det bedst at benævne dem „Kjerlighedens Gjerninger“)

VIII, 1 A 472.

(Chrstd. forudsætter, at et Mske ... kun har een Sorg Sorg over sine Synder – og saa forkynder den F.)

VIII, 1 A 473.

([Om F. som det der standser et Mskes Fortvivlelse over sin Synd])

VIII, 1 A 497 p. 224.

(en ny Bog, som skal hedde: Tanker, der helbrede i Grunden, christelig Læge-dom. Her skal Læren om F. behandles)

VIII, 1 A 558; IX A 176.

([Christi] Lidelse er jo F. – jeg Synderen) VIII, 1 A 581.

(hvorledes Læren om Guds Retfærdighed og om Mskets Synd concentrisk slutter sig sammen i F.s Mysterium)

VIII, 2 B 133,5

(Det at Christus leed for vore Synder er egentlig at opfatte som F.)

IX A 141 p. 67.

(i ethvert Øieblik er der for den redelig Angrende en Verden af Hjælp i F. for al vor Synd hos [Gud]) IX A 216 p. 114.

([Gud forunder] mig at kunne hvile i dette korte Indbegreb ..., at Christus er død ogsaa for mig) IX A 226 p. 123*.

(Saa vender jeg mig til den anden Side ... kun betænkende mine Synder og fortrøstende mig til Jesu Christi F.)

IX A 227 p. 126.

([Om F. i Forhold til Fortvivlelsens Synd]) IX A 341.

(hvorfor skal [et Mske] være Christen, naar det er saa svært ... [fordi Syndens] Smerte gjør ham stærk ..., naar han blot kan finde F.) IX A 414.

([Om Christi Død som F.])

X, 1 A 119; 132 p. 98–99; X, 3 A 573; X, 6 B 239.

(at ville ligne [Forbilledet] (det vilde være Blasphemie) forsaavidt Forbilledet er Forsoneren og F.) X, 1 A 134.

(F. betegner ikke, at Gud eftergiver enhver Straf, men at den Lidende nu lider sin Straf paa en ganske anden Maade) X, 1 A 462.

([Om Gjæringer og F.s Uendelighed]) X, 1 A 507; X, 2 A 203 p. 158; 208 p. 161–162; 219 p. 167.
 (skulde jeg vedblive at være Forfatter, maatte det være „Synden“ der blev min Gjenstand og „F.“) X, 1 A 546 p. 349.
 (Christi F. var i strengeste Forstand Kjerlighedens Gjærning) X, 2 A 39; X, 5 A 87 p. 100; X, 6 C 1, 144.
 (Man arrangerer sig hyggeligt i dette Liv [i Christenheden] ved jødisk Fromhed – og saa sætter man F. til ... ved det Christelige) X, 2 A 58; XI, 1 A 573 p. 436.
 (At Jesus Christus døde for mine Synder ... er Majestæts- eller Respekts-Udtrykket for Guds Majestæt) X, 2 A 189*.
 (Christi Død er jo F., og herfra daterer sig egentlig Naaden i een Forstand) X, 2 A 361; 451 p. 321.
 (F. og Forløsning [siger] fat Mod, det er ikke Dig, der vil det Onde, det er Syndens Magt i Dig) X, 2 A 467.
 (Dorner ser i F. og Frelsen egentlig først Begyndelsen [cf. Julius Müllers „Die christliche Lehre von der Sünde“]) X, 2 A 500 p. 356.
 (det der egentlig vedkommer [et Mske] er ... at Christi Lidelse og Død er F. ogsaa for ham) X, 3 A 118.
 (Apostelen Paulus lægger uendelig Eftertrykket paa Christi Død som F., Troens Gjenstand bliver Christi F.s Død. Saaledes fjernes Forbilledet mere) X, 3 A 409 p. 282; X, 4 A 499.
 ([Om Christi Liv, Lidelse og Død som Forløsning og F. for Andre]) X, 4 A 131; 251 p. 135.
 (i Christenheden har man søgt at jage [den onde Samvittighed] ud ved at anbringe F. saaledes: Du har en forsonet Gud – nu skal Du nyde Livet) X, 4 A 470; XI, 1 A 573 p. 436.
 (F. bliver ...: at Christus skulde lide – for at jeg skyldte nyde Livet ... Nei, nei, „Efterfølgelsen“ hører dog ogsaa med) X, 4 A 471 p. 292; 542 p. 362; XI, 1 A 358 p. 277; 573 p. 436.

(F. og Naaden er og bliver det Definitive [med Hensyn til Stræben og Efterfølgelse]) X, 4 A 491 p. 311.
 (F. ... er Udtrykket for Ueensartetheden mellem [Christus] og ethvert Mske) X, 4 A 499.
 ([Om Tro paa F. i Chatolicismen og Protestantismen med Hensyn til at leve som Christen]) X, 4 A 500 p. 321; 521.
 („F.“ maa ikke fortrænge „Forbilledet“) X, 5 A 23 p. 29.
 (i Forhold til et Forbigangent ... det er Dig i Troen paa F. tilgivet) X, 5 A 27 p. 32.
 ([Om en væsentlig Synders Forhold til F. som Trøst]) X, 5 A 158 p. 184; X, 5 B 18 p. 225.
 ([Om det at Christi Lidelse og Død væsentligen er F.s og først saa Forbilledets]) X, 6 B 240 p. 402–403; 241.
 (Der begyndes med Synds-Bevidstheden ... nu forkynnder Chrstd. F. ... idel Mildhed ... saa skal vi til dette, at lide for Læren) XI, 1 A 564.
 (al F. og Fyldestgjørelse er dog vel bestandigt baglænds ikke forlænds) XI, 2 A 242 p. 253.
 se ogsaa *Forløsning*; *Frelse*; *Satisfaction*; *Synds-Forladelse* og *Synds-Tilgivelse*.
Forsoning, metaphysisk (Det Comiske ... tilveiebringer en metaphysisk F.) IV C 108.
„Die christliche Lehre von der Versöhnung in ihrer geschichtlichen Entwicklung von der ältesten Zeit bis auf die neueste“ se Baur, Ferdinand C.
„Om den indbildte Forsoning af Tro og – Viden, med særligt Hensyn til Professor Martensens „Christelige Dogmatik““ se Stilling, Peter M.
Forsoningsbegreb ([Om F. hos Johannes Scotus Erigena i Referat af Ferdinand C. Bours „Die christliche Lehre von der Versöhnung ...“]) II C 32.
Forsonings-Død se *Christi Forsonings-Død*.
Forsoningslære ([Ved H. N. Clausens Udvikling af F. forsvinder Kjærlighed til Gud]) I A 30.
Forsonlighed (Der er en F. ... den vinder de Overvundne [i Prædiken holden i

Pastoral-Seminarieret]) III C 1 p. 246.
forstaae (hvoraf kommer det, at man ...
siger, at man forstaaer en halv qvædet
Vise) II A 715.

(Ingen forstaaer ganske et andet Mske
uden den Aand som er i ham)

IV B 154,1.

([Socrates] distinguerede mellem hvad
han forstod og ... ikke forstod [cf.
Hamanns „Socratische Denkwürdig-
keiten“]) V B 44 p. 102; 45; 55,14.

([har aldrig Lov til at] indlade mig paa
... at ville forstaae Sandheden gennem
en Tredies Skjebne) VI A 137.

(et eksisterende Mske, der netop som
eksisterende selv er i Vorden og altsaa
ikke evigt kan forstaae) VI B 40,27.

(Chrstd. vil ikke forstaaes ... der skal
eksisteres i den) VI B 43.

([Om at ville tro, at der er en retfærdig
Styrelse, istedetfor at ville forstaae det])
VII, 1 A 61 p. 25-26; 130 p. 73-74;
153,5 p. 346-347.

(Hvad et Mske kan forstaae, det maa
han ogsaa kunne tvinge sig selv til at
ville) VII, 1 A 68; 72.

(jo mere jeg lever desto mere indseer
jeg, at vi [Mske] ikke forstaaer hin-
anden) VII, 1 A 184 p. 121.

([SK om hvor vanskeligt det er ham at
forstaae Andre])

VII, 1 A 202; VIII, 1 A 629 p. 285.

(Kun Den, der ved sig selv forstaaer
hvad han forstaaer kun han kan ikke
bedrages) VIII, 1 A 124 p. 61.

([Om at Tidens Forfattere ere de Eneste,
som Intet forstaae, medens Journali-
sterne og Publikum forstaae Forfatter-
nes Sag])

VIII, 1 A 132; 399; 657;

VIII, 2 B 82,5; 87 p. 107.

(Vanskeligheden er ikke at forstaae [So-
crates'] Lære, men at forstaae ham: hvor
meget mere da i Forhold til Christus)
VIII, 1 A 490.

(Man vil kun forstaae Alt bagvendt)

VIII, 1 A 584; IX A 112 p. 57.

([Om Forskjellen mellem at forstaae i
Mulighed og at forstaae i Virkelighed])
X, 1 A 417 p. 265-266.

(Omvendtheden Lidelse ... [at vide]
det Overordentlige der er En betroet,
og saa ... at være vis paa, ikke i fjer-
neste Maade at blive forstaaet])

X, 2 A 128.

(Mskene forstaae hinanden gjensidig i
egoistisk Stræben for endelige Formaal)
X, 2 A 611 p. 438.

(Ethisk gjælder det ... om at gjøre Det,
som man forstaaer, og Det, som et Mske
egentlig skal gjøre er altid let at forstaae)
X, 3 A 169 p. 132.

(Gud har ... indrettet det saaledes, at
Det, der skal handles efter, er saa let at
forstaae, at den Dummeste kan forstaae
det strax) X, 3 A 169 p. 132.

(det gamle Socratiske: naar En siger, at
han har forstaaet, at det ... er det Rette,
og ikke gjør det, saa har han heller ikke
forstaaet det)

X, 3 A 707; X, 4 A 138 p. 80;

XI, 1 A 430 p. 328.

(Religieus har man ogsaa henledet hele
Opmærksomheden paa ... at forstaae)
X, 4 A 289 p. 156.

(der er fra at forstaae til at gjøre en
uendelig ... større Afstand end fra ikke
at forstaae til at forstaae)

X, 4 A 289 p. 156.

(Kan jeg forstaae? [Intellectualitetens
Sphære] - vil jeg forstaae? [det Ethiske
og det Ethisk-Religieus Sphære])
X, 4 A 461 p. 283-284.

([Om at det Høieste ikke er at forstaae
det Høieste men at gjøre det])
X, 4 A 545.

(meget Vrovl ... Først inden man for-
staaer hvad man har at gjøre ... og saa,
efterat man har forstaaet, dog Hæsita-
tioner) X, 4 A 665 p. 477.

([Engang forstod „Msket“] kun Lidet,
men dette bevægede ham ... Nu for-
staaer han Meget, men det bevæger ham
ikke) XI, 1 A 480.

([Om hvor forskjelligt det at forstaae er
fra det at handle]) XI, 2 A 73.

forstaae mig ([SK om at han egentlig slet
ikke bliver forstaaet])

I A 123; VII, 1 A 98 p. 42; 128;
VIII, 1 A 282; 414 p. 180; 419 p. 184;

538 p. 246; 549; IX A 55; 125; X, 1 A 36 p. 23; 57; 241; 270; X, 2 A 128; 339; 381; 440; 515 p. 370; 560*; X, 3 A 92; 669; X, 6 B 246 p. 406; XI, 2 A 12. ([mit Ønske] at blive forstaaet af et ganske enkelt Mske, af ... min Læser [i Udkast til Forord til „To opb. Taler“ 1843]) IV B 143 p. 332.

([Om hvorledes en Læser skal tilegne sig „Afsl. Efterskr.“ for at have forstaaet SK]) VII, 1 B 86 p. 281–282.

([mit Arbejde] er et saadant, at den væsentligen først kan forstaaes efter min Død)

VIII, 1 A 116 p. 55; 549;

X, 2 A 48 p. 36; 515 p. 370.

(mig betræffende strides der ikke om..., at man ikke kan forstaae mig)

X, 1 A 278.

([SK om at han indtil Fortvivelse har villet, at Regine skulde forstaae ham]) X, 1 A 661 p. 416–417.

(Nogle ganske Faæ ere der, som dog begynde at forstaae mig; men de høchstens beundre mig) X, 2 A 17 p. 18.

forstaae mig selv (Jeg føler nu [16. Aug. 1847] en Trang til ... at komme til mig selv ved at komme nærmere til Gud i F. af mig selv) VIII, 1 A 250 p. 119*. ([Regine] bedrog jeg dog paa en Maade, fordi jeg ikke selv havde forstaaet mig fra Begyndelsen af) X, 1 A 280 p. 191. (O, Gud være lovet, nu [25. April 1849] forstaaer jeg mig selv)

X, 1 A 281 p. 191.

forstaae sig selv (Ængstelighed ... for, at man, naar man allermeest troer at have forstaaet sig selv, dog egentlig kun har lært en Andens Liv udenad) I A 75 p. 57. (Kun naar et Mske saaledes har forstaaet sig selv [faaet et indre Holdningspunkt] ... [kan han] hævde sig en selvstændig Existents) I A 75 p. 58.

([Om den Opgave: at ville forstaae et enkelt Mske, sig selv f. E., i Udkast til Forord til „To opb. Taler“ 1843]) IV B 143 p. 332.

(Opgaven er ikke: at begribe Troen, men at forstaae sig selv i at troe [cf. „Afsl. Efterskr.“ og R. Nielsens „Evangelie-

troen og den moderne Bevidsthed“]) X, 6 B 88 p. 96.

Forstaaede, det (jeg maa ydmyge mig under Eet: at jeg dog ikke har Kræfter til at være det F. [o: den Forstaaelse af Sandheden Styrelsen har givet])

X, 1 A 280 p. 190.

(Jeg er tvunget] til nøiagtigt at efterkomme det F. indtil det Mindste)

X, 2 A 339.

forstaaelig (Ønske det kunde jeg dog ogsaa at gjøre mig forstaaelig for et enkelt Mske, for min Læser)

VII, 1 A 98 p. 42–43.

(Forstaaelig for Andre kan jeg ikke ganske gjøre mig: thi de henføre jo udenvidere mine Frembringelser til mig)

X, 2 A 163 p. 130.

Forstaaelse ([Om F. og F. i Forhold til Begeistring]) VII, 1 A 182 p. 118.

(til Grund for al „virkelig Uenighed“ ligger en F.; „Misforstaaelsens“ Grundløshed er, at den foreløbige F. mangler) VIII, 2 B 191 p. 298; 193 p. 300.

(F.s Øieblik [er] noget nær det mærkeligste der overhovedet lader sig tænke) X, 2 A 168 p. 133.

(I Grunden beroer dog al F. paa, hvorledes man er sindet derinde) X, 2 A 355.

(vi kjender nok Theologernes Omsorg for at sikkre den rette F.)

X, 3 A 534 p. 354.

(Man er saa begjerlig efter at have „forstaaet“ – og man glemmer, at Ens F. er Maalestokken, hvorefter Ens Handling skal dømmes) X, 4 A 128; 138 p. 80.

([Om Faren for at der i F.s Øieblik underskyder sig et Sandsebedrag])

X, 4 A 593 p. 411.

Forstaaelse, grammatikalsk ([Grammatikalsk F. i Udarbeidelse til „De omn. dub. est“]) IV B 7,6.

Forstaaelse, lidenskabelig (den afgjørende, den lidenskabelige F. er af stor Vigtighed; thi den letter til Handling)

IX A 365 p. 210.

„Forstaaelsen med Læseren“ se „Afsluttende uvidenskabelig Efterskrift“.

Forstaaen (Der gives i Tænkningens Sphære ... en til en vis Grad F., der

... fører til Passiaren) V A 9.

(er denne megen F. som intet Indtryk gjør paa Msket selv ... ikke noget Skøgeagtigt) XI, 1 A 480.

Forstand ([Om hvorlidt F. kan udrette i speculativ Henseende]) I A 243.

([Om Kants Opfattelse af F. og Erfaring i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik"]) II C 20 p. 332–333.

([Om Kants Opfattelse af F. og Fornuft i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik"]) II C 20 p. 333–334.

([Om Jacobis Adskillelse mellem F. og Fornuft i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 302–305).

([Definition paa F. i Excerpter paa Dansk af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen"]) II C 38–43 (i Bd. XIII p. 154).

([Om F. og Villie og om Ur-Potentsen som F. i Referat af Schellings Forelæsninger over „Philosophie der Offenbarung"]) III C 27 (i Bd. XIII p. 305).

([Om Verdens-Udviklingen og om F., Følelse og Villie som væsentlige Bestemmelser hos Msket]) IV C 78; 93*.

(Hvor Meget end F. tiltager kan dog Religion aldrig blive afskaffet) IV C 78.

([Om Forholdet mellem F., Følelse og Phantasie]) V A 20.

([Om det Sande i at forsage F. for at komme til Sandheden]) V A 20.

(F.s uhyre Vildfarelse ... at Reflexionen skulde tage Forundringen bort)

V A 25 p. 13.

([det er] mindre farefuldt for F. at beundre Ideen end at troe Virkeligheden) V A 35.

(Et Mske, der har megen F. vil altid blive anset af Massen som uforstandig) VII, 1 A 100.

(ikke Enhver, der ikke har tabt F., [beviser derved] uomtvisteligt at han har den) VII, 1 A 236.

(Tidens Ulykke er F. og Reflexion)

VIII, 1 A 92.

(F., Reflexionen er dog vel ogsaa en Guds Gave) IX A 222 p. 117.

([Om hvorvidt det er at tjene Gud at bruge F. i Frygt og Bæven for at tjene det Sande]) IX A 222 p. 117.

(Jo mere Mskets F. nu udvikles ... desto mindre Lydighed mod Chrstd.) IX A 273.

(Det, som egentlig F. staaer stille paa ... er: Chrstd.s absolute Charakter: at Det, der skal hjælpe gjør Alt meget værre) IX A 292 p. 163.

(Den Modsigelse, paa hvilken F. sigter, forklarer Luther af, at Djævelen spiller op) IX A 292 p. 163.

(hvor vidtløftigt det kan blive med den Overgang: at slippe F. for at gjøre Springet ind i det Religieuse) IX B 10 p. 310.

(naar det Religieuse er allersandest, er det ... næsten saaledes, at F. maa smile deraf – og lade være at troe) X, 1 A 324.

(det piner En [i Lidelser], denne Korsfæstelse af sin F., at Gud alligevel er Kjerlighed)

X, 1 A 478 p. 305; X, 2 A 349 p. 252.

(F. er det, der har seiret; F. der har tyranniseret Begeistring ... ned til det Latterlige)

X, 2 A 133 p. 99–100; 157 p. 122.

(naar „F.“ ... har seiret i Verden ... saa kan en Yngling [ikke trænge igjennem] ... der maa først en Maieutiker til) X, 2 A 157 p. 122.

(Conflicten mellem „F.“ og „Tro“, simpelt psykologisk)

X, 2 A 624 p. 448–449;

X, 4 A 422 p. 260; X, 5 A 14.

(„Troen“ vil sætte det Absolute, „F.“ fortsætte Overveelsen)

X, 2 A 624 p. 449.

(mit Livs Opgave er at udtrykke, at der ligger Begeistring paa den anden Side af F.) X, 3 A 538 p. 355; X, 4 A 550.

(F. har spærret Communicationen med Idealet) X, 3 A 576 p. 378.

(F.s Hyklerie er uendelig lumskt. Derfor er det saa svært her at faae Sigte)

X, 4 A 429; 517 p. 338.

(Vor Tids Demoralisation (... er frem-

kommet ved at „F.“ har narret hele Generationen))

X, 4 A 517 p. 337; 665 p. 476.

(„F.“ maa nødvendigt afføde det Af-skyeligste af alt Hyklerie)

X, 4 A 517 p. 338.

(F., Klogskab, Alt raaber ...: Det er Galskab at indlade sig paa [Guds Villie til et Mske]) X, 4 A 538 p. 356.

(O, Hjertets, Lidenskabernes Synd, hvor ere I Frelsen langt nærmere end F.s Synd) X, 4 A 550; 582 p. 400–402.

(„F.“ har gjort Alt karakterløs)

X, 4 A 571 p. 389.

([Om Forholdet mellem F. og det I-og-for sig Værende]) X, 4 A 581 p. 397–398.

(At Slægten skal igjennem F. til det Ubetingede igjen er min Tro)

X, 4 A 581 p. 399.

(som i Individet saa er i hele Slægten denne Udvikling [at Manddom er: at træde i Karakter af Det, der rørte Barnet, Ynglingen, Qvinden] standset paa: F.) X, 4 A 582 p. 401.

([Om] En, der i F.s Haardhjertethed veed ... at forvandle sit Forhold til det Gode til et Digterisk) X, 4 A 582 p. 402.

([Om hvor langt dette Ansvar gjælder: naar min F. siger mig, Det kan jeg ikke, saa skal jeg det heller ikke]) X, 5 A 14. (hver Enkelt maa saa at sige oversætte Guds Befaling in concreto. Og dette skeer blandt Andet ved Hjælp af F.) X, 5 A 95 p. 108.

(ethvert almindeligt Mske ... [er] Gud ansvarlig for baade at han bruger sin F. og hvorledes han bruger den) X, 5 A 95 p. 108–109.

([Om hvorledes et Mske skal bruge sin F. i Forhold til at gjøre Guds Villie]) X, 5 A 95 p. 109–110.

(En Vei, der lidt efter lidt bliver lettere ... er F.s [Vei] ... Christi Vei bliver trangere) X, 6 B 3 p. 12.

(alle Indvendinger mod Chrstd. [er] i Kraft af F. – men uden F. nok til at standses ved dette Tegn, at Chrstd. selv forkynder sig at være mod F.)

XI, 1 A 329 p. 260.

(at troe Gud er umuligt uden at slippe

sin F. ... Thi F. forholder sig til Endelighedens Dialektik) XI, 2 A 114.

Forstand, jævn (den jævne F., Middelmaadigheden ... [vil] vedblive at sige om det Halve: det er dog immer Noget)

XI, 2 A 385 p. 380.

Forstandens Kategorie („F.s“ K. er just dette Tillige) X, 4 A 571 p. 389.

Forstandens Periode ([Om Liighed mellem Phantasiens Tid, hvor man oversatte Digte i Prosa, og F.s P., hvor man oversætter det Videnskabelige i Poesie]) I A 236.

Forstandens Tid (Kom Christus nu til Verden, ville han ... blive udleet. Dette er Martyriet i F.s T.)

IX A 435; X, 1 A 187 p. 133.

(I F.s T. er „Grinet“ den af alle meest frygtede Fare)

X, 1 A 623 p. 388; XI, 2 A 299 p. 303. (Karakteristisk for F.s T.: ... at forandre Opgaven og saa sige: ja, Gud bevares, vi ere enige) X, 4 A 429.

Forstandige, den (at de F. og Kloge holde paa [Chrstd.] ... er Beviset for, at Chrstd. ikke mere er til) X, 3 A 143.

Forstandige, det (denne Combination af det Phantastiske og det F. ... er egentlig det Vellystige) IV A 114.

Forstandighed (vor prosaiske Tids trivielle sophistiske F., hvor vi ... vinde i Virkelighed i samme Grad som vi tabe i Idee) II A 170.

(naar F. træder istedet [for Tro – Haab – Kjærlighed], da tager man Skade paa Sjælen) III A 139.

([vor Tids] flade F. har udpumpet al Lidenskab af Livet) IV B 76 p. 234.

(nagle ham til en trøstesløs F.s Kors [i Udarbeidelse til „Den rette Bedende“]) V B 227,3.

(al verdslig F. seer godt nærved, men berøver den uendelige Udsigt)

VII, 1 A 234.

(Chrstd. [har] i den gennem Chrstd.s Depravation raffinerede F. faaet en langt farligere Fjende)

VIII, 1 A 242 p. 116.

(Naar Verdslighedens F. ... har ganske gjenneutrængt Verden ... staaer til-

bage [kun] at gjøre Christus og Apostlene o:s:v: comiske) VIII, 1 A 519.
 (hvor vanskeligt det er at faae Bugt med sin verdslige og jordiske F., naar man ... har Overtro paa dens frelsende og lyksaliggjørende Magt) IX B 10 p. 310.
 (Tidens Ulykke og Grundskade var: F.) X, 2 A 286 p. 210.
 (F. forholder sig blot til Resultatet, forklarer Tro, Begeistring bagvendt som en høiere F.) X, 3 A 538 p. 356.
 (F. – Verdens forandrede Skikkelse) X, 4 A 416 p. 255–256.
 („F.“ har ... indseet, at intet Mske kan holde ud med Ideen) X, 4 A 416 p. 255.
 (F.s Forhindren af Afgjørelse har foranlediget ligesom en existentiell Obstruction og en frygtelig Demoralisation) X, 4 A 416 p. 256.
 ([Om den mskelige F. i Forhold til at gjøre Indsigelse mod Miraklet]) X, 5 A 130.
 (hvis et Mske ikke vil slippe sin endelige F. – saa er Det Gud kalder Hjælp, Frelse, Naade o:s:v: den meest bidende Ironie) XI, 2 A 183 p. 198–199.
 ([Slægten] er voxet i Retning af: ... endelig F. Men dette Fremskridt er ... et Tilbageskridt) XI, 2 A 205 p. 223.
Forstandighed, min (Det bliver mig nu [7. Aug. 1852] tydeligt, at det ... var min F., der vilde holde mig tilbage [fra at udgive „Sygd. til Døden“]) X, 4 A 587 p. 404–405.
Forstands-Betragtning ([Om at F.s-B. fordrer den ligefremme Kjendelighed for at ville troe at Bibelen er Guds Ord]) X, 4 A 422 p. 261.
 ([enhver] alvorsfuld F.s-B. forstaaer let ... [at Chrstd. nu] er i Verden, nemlig for at skaffe ... Levebrød) X, 6 B 4,15 p. 17–18.
Forstands-Dyd ([Om Aristoteles Udvikling af F.s-D. i „Ethica Nicomachea“]) IV C 25 p. 283–284.
Forstands-Egoist ([Om en F.s-E., der som Chrstd.s Lærer veed at passe paa sin Profit]) X, 4 A 582 p. 402.
Forstands-Menneske ([der maatte i vor Tid et F.s M. til], der netop i Forstandig-

heden ... og Vittighedens Incognito skjulte en Begeistring af første Qualitet) VIII, 1 A 92.
 (Alle F.s-M. ville eenstemmigt holde paa Foreningen, jeg holder paa den Ene) X, 3 A 493.
 (Kun et Villies-Mske kan blive Christen ... Et F.s-Mske kan aldrig blive Christen) XI, 2 A 436 p. 432.
Forstands-Overveielse ([Om F.s-O. men ingen religiøs Handling i Mynsters Prædiken om Johannes den Døber]) IX A 430.
Forstands-Reflexion (nu ligger der derimellem (mellem Idealet og at stræbe efter det) en yderst fornem og forfinet F.s R.) X, 2 A 546.
Forstandstheologie ([Om Fornuftens Frembringelse af F. i Excerpter paa Dansk af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“]) II C 38–43 (i Bd. XIII p. 155).
Forstands-Udvikling (ogsaa en Følge af vor Tids F.s U. ... [at] det Religiøse har antaget en vis dum Høitidelighed ... og Guds Navn nævnes med en ... intet-sigende Veneration) IV A 106.
Forster, Johann P. ([J. P. F., der zweifache Raubmörder, som Exempel paa en Tyv med Kjærlighed til det andet Kjøen; cf. Anselm v. Feuerbachs „Aktenmässige Darstellung merkwürdiger Verbrechen“]) I A 11 p. 6.
Forstørrelses Glas ([Om at see Virkeligheden gjennem et F.s G. og et formindskende G.; cf. Diapsalmen „Min Betragtning af Livet ...“]) II A 203*; III B 122,19.
Forsvar (uafgjort om [vor Tids] Strid er en Erobring et F., eller kun Gjenstridighed) VI B 133 p. 222.
 ([Om Grunde til at tie med Hensyn til sit F.]) X, 1 A 285.
 (dialektisk er F. og Angreb paa eet hængende Haar Eet) X, 2 A 163 p. 130.
Forsvar, mit (et F. for mit offentlige Liv i Modsætning til [Aristokraternes] Coterie [i Udkast til „Apologie“]) VIII, 2 B 179,6.
Forsvar, redeligt (det redelige F. blev det

livsfarligste Angreb paa det Bestaaende)
XI, 3 B 111 p. 184.

Forsvar, videnskabeligt (Ethvert videnskabeligt F. [for Chrstd.] nærer blot Tvivlen) VIII, 1 A 125.

„Ogsaa et Forsvar for *Qvindernes Emancipation*“ ([Artikel af SK i „Kjøbenhavns flyvende Post“, Interimsblad Nr. 34, 17. Dec. 1834]) IX A 167.

forsvare Christendom se *Christendom*.

Forsvinden ([Elias, Romulus og Christus som Exempler paa en pludselig F. efter et ellers udmærket og iøjnefaldende Liv]) I C 85 p. 237.

Forsyn (Det gudd: [ommelige] F. gaaer ... efter en højere Ideassociation)
II A 681 p. 241.

([Om det guddommelige F. i Forhold til Læren om Prædestination i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 83–86).

([Om F. i Forbindelse med Guds Væsen og Egenskaber i Tilføjelser til Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

II C 34 (i Bd. XIII p. 131–133).

(at vi mod Gud altid have Uret, ellers maatte vi fristes til at mistvivle om F. [i Optegnelser fra Pastoral-Seminariet])
III C 5.

([Om F. i Forbindelse med Guds middelbare Aabenbarelse i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 217–219).

([Om det guddommelige F.s Virksomhed som Resultatet af Mskers Handlinger i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 219).
(Spinozas Substants [er] blot et metaphysisk Udtryk for det christelige F.)
V B 55,17; 72,19*.

(denne Selvangivelse [af Skylden] kan jo dog ogsaa være at spille F.)
VII, 1 A 6.

([Om Forholdet mellem F. og Forløsning]) VII, 1 A 130 p. 73–74.

(Et F.s Idee er at Gud bekymrer sig

om den Enkelte) VII, 1 A 130 p. 73.
(F. kjendes ikke paa et Tegn)

VII, 1 A 130 p. 73.

(F. og Forløsning er Fortvivlelsens Kategorier ... Det, som holder Fortvivlelsens borte) VII, 1 A 130 p. 73.

(Et F. ... er kun til for en Eksisterende. Naar Alt er fuldendt er F. i den hvilende Fuldendthed) VII, 1 A 139.

(man vil selv spille F. Saa bliver Verdenshistorien rigtignok kun en Farce)
VIII, 1 A 329.

(ethvert Mske skal behage at bemærke, at der er et F. [til] ... [at] et Mskes Reflexion kun formaar at lære at blive opmærksom herpaa) X, 1 A 66 p. 52.
(F. gjør enhver dybere Natur taus. Ved Tausheden frelser han sit Liv)
X, 1 A 680.

(det jordiske Sind ..., der ytrer sig i at samle Penge fordi man hverken troer paa F. eller paa sig selv) X, 4 A 13.

([Om den officielle Chrstd.s Forkyndelse af F.]) X, 5 A 143 p. 149.

(Folk der eier Noget eller ere blevne til Noget i Verden ... tale gjerne om at troe paa et F.) XI, 1 A 267 p. 214.

se ogsaa *Styrelse*.

Forsæt (hvor let glemmer man ikke sligt F. [at ville glemme sig selv]) II A 67.

(Paa Grund af det Aprioriske, der ligger i F. ... [indeholder] F. til det Gode ... saa ofte noget Narkotisk) II A 303.

([Om Aristoteles Hoved-Distinction mellem το εἶναι og ποιεῖν (F.) i „Ethica Nicomachea“])

IV C 20; X, 5 A 31.

(den elendigste [Tilstand]: at have Overflod paa F. og Fattigdom paa Handlinger) V B 216,3.

Forsøg, digterisk se *digterisk*.

„Forsøg til en kort systematisk Fremstilling af Christendommen i dens Logik“ se Adler, Adolph P.

„Forsøg til et Himmelbrev i Grundtvigs nye historiske Smag“ se Møller, Poul L.

„Forsøg i Det udelukkende til Nytaars-Præsent Forfærdigede“ se „Skrift-Prøver“.

„Forsøg i Project-mager-Stilen“ se „Skrift-Prøver“.

„Forsøg i det Sociale-Statsborgerlige“ se „Skrift-Prøver“.

„Forsøg i det Ølnordiske“ se „Skrift-Prøver“.

forsøge (Er der ikke Grund til at være mistænkelig mod sig selv, naar man slet Intet har forsøgt) X, 4 A 451.

fortabte (Fristelse til at rose sig af at være fortabt [i Udkast til „Bekræftelsen i det indvortes Mske“]) IV B 158,3.

(At sige til Andre: ... eller I ere evig fortabte – nei det formaaer jeg ikke) X, 4 A 262.

([Om at udholde at leve i den Tro, at man selv bliver salig og de Andre evigt fortabes])

XI, 1 A 200 p. 159–160; 260 p. 209; 296 p. 236; XI, 2 A 125 p. 135*.

(Chrstd. ... kjender kun en Art Straf: for evig at fortabes)

XI, 1 A 200 p. 159.

([Om at drage, ved Forplantelse, endnu en udødelig Sjæl ned i den uhyre Fare, hvor den kan evigt fortabes])

XI, 2 A 202 p. 218.

(seet fra [Guds] Synspunkt, ligger der en Verden i det Onde ... evig fortabt hvert af disse Individuer)

XI, 1 A 545; XI, 2 A 434 p. 428;

XI, 3 B 144 p. 231; 150 p. 240.

Fortabelse (En Mands F. er ... forfærdeligere end en Qvindes) III A 206.

(det at troe, at man er færdig [med den religiøse Udvikling] er netop F.)

V B 148,19 p. 244.

(aandeligt og religiøst forstaaet er F. den: ... at blive objektiv)

VII, 2 B 235 p. 190.

(Kun Synden er Mskets Fordærvelse, er F.) VIII, 2 B 100,3.

([Om de tre Opvækkelser af Døde som Grader i F. i Zacharias Werners „Poetische Werke“]) X, 1 A 288.

(Naar man tager ... bort (enten evig Salighed eller evig F.) saa bliver det ... Phantasterie med at ville følge Jesum efter) X, 1 A 455.

(i Evigheden gjælder det, at det at ville tjene to Herrer er Veien til F.)

X, 3 A 390.

(N.T. hviler aabenbart i den Betragtning, der er en evig F. og – maaskee ikke een af Millioner frelses)

X, 5 A 146 p. 154.

(„Masse“ er, christeligt, F.s Categorie) XI, 1 A 227 p. 180.

([Om Augustins Antagelse af de smaa Berns evige F., cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

XI, 1 A 237 p. 192.

(at [et Mskes] Stræben skal være afgjørende for en evig Salighed eller evig F. ... Luther siger, dette kan kun føre til Fortvivlelse) XI, 1 A 297 p. 238.

([Om at frelses fra evig F. derved at en Anden lider Dødens Straf for mig])

XI, 1 A 573.

(Naaden er at frelses fra evig F.)

XI, 2 A 182 p. 197.

(Hav Guds Forestilling ... om Mskets Skyld og om en evig F.: og Chrstd. er idel Naade) XI, 2 A 182 p. 198.

(de første Christne [forholdt] sig til den Tanke: ... at det var dette Livs Betydning at være en Prøve ... , hvis Afgjærelse var evig Salighed eller evig F.)

XI, 2 A 331 p. 350–351.

([man er ikke] just stemt til ... sig selv betræffende at tage den Sag op om en evig Frelse og om en evig F.)

XI, 2 A 357.

(Guds Tanke var den at ville regjere ved Hjælp af ... : en evig Salighed – eller en evig F.) XI, 2 A 410 p. 397.

(I Middelmaadighed at have ... , den christelige [Religion], er den visseste Form af F.) XI, 3 B 148 p. 237.

Fortabelsens Vei (De, [Gud] bruger henter han som oftest ind paa F.s V.)

VIII, 1 A 238.

(Jeg er ... en Synder, der har været langt nok henne paa F.s V.)

IX A 189 p. 95.

Fortabte, den (inderlig som den F.s sidste Længsel efter sin Sjæls Salighed)

VI A 88.

(Gud ... opdrager tillige de F. han saaledes bruger som sine Agenter)

VIII, 1 A 238.

(det er mig saa gyseligt: om virkelig

Evigheden vil cassere som evig F. disse Slægter og Millioner)

XI, 1 A 436 p. 334.

Fortabte, det (Christus siger: jeg er kommet for at frelse det F. [cf. Luk. 19,10] ... det er Baggrunden; herpaa kan Chrstd. anbringes) XI, 1 A 39.

Fortabthed (Den Sætning: Intet faaer en Ende, er Udtrykket for ... Individets negative F. i Tilværelsen) IV B 59 p. 211.

Fortabthed, dyrisk ([Om dyrisk F. i Udkast til „Begr. Angest“, Caput IV § 2]) V B 60 p. 133–134.

Fortabthed, guddommelig (At forkynde sand Chrstd. ... [dertil fordres] guddommelig F. i det Ubetingede) XI, 2 A 45 p. 49.

fortes fortuna (fortes fortuna er Hedninge-Standpunkt) III A 212.

Fortid (Min Ulykke med Samtiden er at jeg er jaloux paa F.) II A 492.

(Ahnelse ligger ... i Reflexen af Øiets Retning mod F.) II A 558.

(F.s Bedrifter ligger som Egeløv for dens Fødder, hvori den træder) II A 734.

([Om at skrive for dem i F., thi de komme tilbage som Efterverdenen; cf. „Herder's sämmtliche Werke. Zur schönen Literatur und Kunst“])

III A 203; IV B 96,1 a. 1 b.

fortie (en af de vanskeligste ethiske Tvivl, naar jeg ved at fortie Noget kan frelse et andet Mske for en Smerte, har jeg Lov dertil) IV A 73.

(synes at skyldte Gud det, saaledes erotisk at fortie sine Lidelser) VI A 32.

([Om den dialektiske Modsigelse, om man gavner Andre ved at fortie sin Skyld, eller om det er bedre at rykke ud med Alt])

VI A 55 p. 24; 57; 61*; VII, 1 A 6.

(Tør jeg fortie Skylden? Og dog tør jeg selv angive den) VII, 1 A 6; 221 p. 144*.

(farligt, naar et Mske reent fortier sit eget Liv, men i Skildringer lægger et saadant Colorit, at man [kommer til at slutte] ... betræffende hans eget Liv) VII, 1 A 91.

([Ord af Thales: man skal sige det Sand-

synlige, men fortie det Umulige, som

Motto paa den moderne Chrstd.s For-kyndelse]) IX A 239 p. 133.

(Lidelsen for Læren betyder ikke at fortjene Saligheden ... at det fortjenes er Endeliggjørelse) X, 4 A 456.

Fortjeneste ([Om Scholastikernes Forstaaelse af F. og Naade i Excerpter af „Allgemeines Repertorium für die theologische Literatur und kirchliche Statistik“ ... hrsg. v. Dr. G. F. H. Rheinwald]) II C 11.

(at gjøre Poenitense, vil Gud tillade eller tilgive mig, naar jeg ikke tillægger det nogen F.) VIII, 1 A 116 p. 55.

(naar et Mske siger sig at være Gjenstand for Guds Forkjerlighed ... [kan han dermed] udtrykke, at han ingen F. har) IX A 77.

(Efterfølgelsen skal være ... som en Spøg, hvis den ... for Gud og i Retning af F., skulde betyde Noget)

X, 4 A 491 p. 311.

(der er Intet, der er i den Grad beregnet paa at forhindre F. og det Fortjenstlige, som det at tages med det Gode)

X, 4 A 491 p. 312.

(det er umuligt at faae F. ligeoverfor Naade) X, 4 A 491 p. 312.

Fortjeneste, min (Min F. af Literatur ... at have fremsat hele det eksistentielle Omfangs afgjørende Bestemmelser) VII, 1 A 127.

(min F. ved Pseudonymerne: indenfor Chrstd. at have opdaget det Maieutiske) VIII, 2 B 82,13.

(Een F. har jeg – jeg har intet Mske sat ind i Livet) IX A 50.

(min F. ... at sætte Categorier-Forholdene i Forhold til det at være Christen saaledes fast ... at ingen Dialektiker skal formaae at løse dem)

IX A 413 p. 241.

(Ganske tjenende Sandheden ... faaer jeg ikke Tid til ... at sikre mig de endelige Goder. Det er dog vel mskelig talt min F.) X, 2 A 81.

([nu er] den nye Pseudonym [Anti-Climacus] sat. Min F. er Nul ... [Styrelsen] har hjulpet mig til Rette)

X, 2 A 106 p. 83.

Fortjenstfuldhed (De gode Gjæringer i Betydning af F. er naturligviis Gud en Vederstyggelighed) VIII, 1 A 19.

Fortjenstfuldt, et ([Om hvorvidt der er noget F. i Forholdet til Gud, naar man bruger Reflexionen]) IX A 223 p. 120.

fortjenstlig (Middelalderens Poenitentse var i sig selv ... det Forkeerte, at det skulde være fortjenstligt) VIII, 1 A 116 p. 55.

Fortjenstlige, det ([Om det i uskyldig Forstand F. i Guds-Forholdet]) VI A 52. ([Om Prædikeforedragets Advarsel mod „det F.“]) X, 2 A 95 p. 71-72.

(Er Chrstd. mild, saa er det næsten ikke til at undgaae, at Forestillingen om det F. ikke indsniger sig)

X, 2 A 160 p. 127-128.

(Havde jeg kunde tvinge mig selv til en reen asketisk Existens: saa ... havde [vel det F.] fordærvet det)

X, 2 A 544 p. 392; 587 p. 418.

(jeg har havt ganske Andet at tænke paa end at blive mig selv vigtig ved det F.) X, 2 A 587 p. 419.

(At undgaae det F. ... [ved ikke at indlade sig] med Chrstd.s egentlige Fordringer ... og saa anbringe „Naaden“ ... er at afskaffe Chrstd.) X, 3 A 66.

([Naaden skal forstaaes i Forhold til] at jeg fritages fra det F.s Angest)

X, 3 A 276 p. 206.

(Umuligheden af det F.) X, 3 A 638.

(i Forholdet mellem os [Msker] er det F. ikke udelukket) X, 3 A 638.

([Om hvor let det F. skyder sig ind, naar et Mske Intet har forskyldt betræffende den ham af Gud betroede Sag])

X, 3 A 764 p. 481-482.

(Kun paa eet Vilkaar har Msket vilde tage „Efterfølgelsen“ med, at det saa blev det F.) X, 4 A 366 p. 216.

([Om hvor let man kan ledes til at ville leve hen i Verdslighed af Frygt for at hildes i det F.s Snarer]) X, 4 A 419.

(hvor der fordres Noget strengt - der kan være Tale om det F.; men hvor alt er Naade der er det fortjenstlige umuligt) X, 4 A 491 p. 312.

(der er Intet, der er i den Grad beregnet

paa at forhindre Fortjeneste og det F., som det at tages med det Gode)

X, 4 A 491 p. 312.

(kun ligeoverfor hvad der stiller sig paa lige Linie med Dig, kan der være Tale om det F., saaledes ligeoverfor „Fordring“) X, 4 A 492.

(„Naade“ har stillet sig uendelig høiere end Du, og derfor gjort det F. umuligt) X, 4 A 492.

(Endeligen er Vanskeligheden, at han [der tjener det Ubetingede bestemmer det som *τελος* og sig som ofret] ikke bliver sig selv vigtig for Gud (det F.)) X, 4 A 509 p. 328.

([Om hvorledes man nutildags forebygger det F.]) X, 4 A 509 p. 328.

(Fra det Øieblik ... (at man blev det Overordentlige ved at gjøre det Fordrede) blev det i den Retning værre og værre. Saa kom det F.)

X, 4 A 556 p. 375.

(De „Overordentlige“ var det jo [i „Christenheden“] ... umuligt at stræbe uden at komme ind i det F.)

X, 4 A 556 p. 376.

([Det maa ikke forstaaes saaledes] at det skulde lykkes En at opnaae ... det F. ved at hade sig selv)

X, 5 A 58 p. 61.

([Om det F. i Forhold til Evangeliets Fordring om at forsage denne Verden])

XI, 2 A 301 p. 318.

Fortjenstligt, et (Det Forfeilede i Middelalderen var, at det ansaaes for noget F. at forlade de udvortes Goder)

VIII, 1 A 592.

(uagtet det naturligviis ... ubetinget intet F. kunde have med [Gjærning eller Tro] ... gjælder det om barnligt at ... indlade sig med Gud) X, 1 A 59 p. 46.

(Noget F. er der fra min Side ikke i [Udførelsen af min hele Opgave])

X, 1 A 322.

(Troen er for at betrygge, at den qualitative christelige Existeren ... ikke i Individet bliver opfattet som noget F.) X, 4 A 123.

Fortjenstlighed ([Om den evangeliske Kirkes Forkastelse af enhver F. af mskelig

Virksomhed i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 84).

(Faren for den Religieuse, der er i det Absolutes Religieusitet, er naturligviis: F.) X, 1 A 72 p. 56.

(det maa fastholdes, at Christus jo ikke er kommet til Verden: alene for at efterlade os et Exempel. I saa Fald faaer vi ... F. igjen) X, 1 A 279 p. 187.

([Luther] skulde have gjort Alt for at faae Forestillingen om F. bort fra saadanne Gjærninger [at give til de Fattige]) X, 3 A 218 p. 170-171.

(En tidlang valgte [Msket] Forbilledet - og kastede saa Naaden bort, istedetfor den satte han F.) X, 5 A 9.

(Alt, hvad Katholicismen har hittet paa om Gjærningers F. er ubetinget at forkaste) XI, 2 A 301 p. 316.

fortolke (En Bog ... kan fortolkes, hvorledes det skal være) IV A 233.

Fortolker (den uhyre Masse F. ... mere skader end gavner Forstaaelsen af N.T.) I A 54.

(Enhver er sine egne Ords bedste F. ... [dernæst] den Elskende, og i Forhold til Gud den i Sandhed Troende) X, 2 A 556.

(Vi Mske have en hellig Skrift [Guds Ord] ... Saa hitte vi paa, at der behøves en F.) X, 4 A 165 p. 94.

se ogsaa *Commentator* og *Exeget*.

Fortolkning ([Om F. af Bibelen i Referat af Martensens Forelæsninger over „Prolegomena til den speculative Dogmatik“]) II C 14 p. 325-326.

(Naar et Mske ... har megen indre Historie, saa har han en autentisk F. af Alt) III B 185,2 p. 221.

([Om Bibel-F.]) X, 2 A 548 p. 395-396.

Fortolkning, allegorisk ([Om den allegoriske F. som et indirekte Angreb paa Chrstd.]) X, 2 A 543 p. 396.

Fortolkning, philologisk ([Om at den philologiske F. glemmer at Bibelen er hellig Skrift]) X, 2 A 548 p. 396.

se ogsaa *Commentar* og *Exegese*.

Fortolkningslov (den store Jordrystelse ... paaenødt mig en ny ufeilbar F. af samt-

lige Phænomenen) II A 805 p. 269.

Fortrin, mit ([SK om sit F. i Henseende til at skulle udholde Mishandlingen]) X, 1 A 272 p. 182; X, 5 B 153 p. 355. (det er som sagde Styrelsen [til mig] ... Din Ueensartethed var ... Dit F.) XI, 1 A 273 p. 219.

Fortrinlige, den (Dersom man her hjemme var af den Mening, at jeg ikke var den F., saa vilde naturligviis Forhaaelsen ophøre) VIII, 1 A 162 p. 81.

([de Bestialske] ansee det vel for en Lykke ... [at kunne] have det i deres Magt at forbitte den F. hans Liv) XI, 1 A 238 p. 193.

se ogsaa *Extraordinaire, den* og *Overordentlige, den*.

Fortrinlige, det (i samme Grad som Samtiden er vidende om, at den Paagjeldende er det F., ... er Mishandlingen nederdrægtigere) XI, 1 A 6.

Fortrolige, den (jeg har kun een F., og det er Nattens Taushed ... Fordi den tier [cf. Diapsalmen „Jeg har kun een Ven ...“]) III B 179,50.

([Om at have Gud som den eneste F.]) VIII, 1 A 77 p. 37-38; 78.

se ogsaa *Tilhænger*.

Fortrolige, min (een intim F. - mit Tung-sind) III A 114.

(Afdøde Profs. Poul Martin Møller ... min Begyndens F. ... helliges dette Skrift [„Begr. Angest“]) V B 46.

(Nogen F. har jeg aldrig haft ... jeg har paa en Maade benyttet Publikum som min F. ... jeg maa gjøre Efterverdenen til min F.) VIII, 1 A 394.

(At slutte mig til Nogen, kan der ikke være Tale om) VIII, 1 A 507*.

(Omgangen med [Gud] har været min eneste F.) X, 1 A 183 p. 131.

(Der har været Timer, hvor jeg ligesom har følt Trang til, at der var et Mske, jeg kunde tale med, en Asket) X, 4 A 603.

Fortrolighed (mit Tungsind ... gjør mig al F. umulig) V B 98,8.

([Om F., i jordisk Forstand, mellem Mske og Mske betræffende det Høieste]) VIII, 1 A 78.

(Naar Gud ligesom har fjernet sig lidt fra mig, saa har jeg Ingens F.)

VIII, 1 A 116 p. 54.

([Om F. med Gud som Aands-F., der medfører Lidelse som Tegn paa Guds Kjerlighed]) X, 5 A 39 p. 42.

fortryde (Du kan maaskee undgaae Lidelse ... maaskee naae det Modsatte ... og saa – en Evighed til at fortryde)
XI, 3 B 314.

Fortryllelse ([Sammenligning af F.s Natur-Lov i Eventyret og Syndens Lov i Frihedens Verden]) II A 456.

(nu er det saadan at være Christen ligesom en F., hvori man paa saa mangfoldige Maader bestyrkes)

VII, 2 B 266,30.

(vi skal ud af den verdslige F., hvori ... Mynsters Chrstd.s Forkyndelse har tryllet os ind) XI, 3 B 99 p. 160.

„*Fortsættelser fra Pedersborg*“ se *Kierkegaard, Peter Chr.*

fortvivle (Modsætningen til at være fortvivlet [er]: at troe)

VIII, 2 B 153,1; 154,1.

([Om at det at fortvivle betyder at tabe det Evige i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“, Første Afsnit C. B b])

VIII, 2 B 154,3; 155.

([Om den Form af Indesluttethed at fortvivle over sin Svaghed, over sig selv, fortvivlet ikke at ville være sig selv i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“, Første Afsnit C. B b])

VIII, 2 B 158 p. 253.

(Meget af Det, som i Verden pyntes ud under Navn af Resignation er ofte ... fortvivlet at ville være sig selv [i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“, Første Afsnit C. B b β]) VIII, 2 B 159,4.

(Ved at fortvivle er ... Msket frit i en fremmed Magts Vold ... eller han er frit-ufrit i sin egen Vold)

VIII, 2 B 170,6.

([Om det Gavtyveagtige, at Mske-Naturen raaber: jeg fortvivler, hvis Naaden ikke anbringes saaledes, at den i Grunden afskaffer Chrstd.]) XI, 1 A 87.

Fortvivlede, den (en Digter Existent i Forhold til det Religieuse. En saadan For-

tvivet kan have en meget dyb religieus Trang) VIII, 2 B 159,4 p. 255.

Fortvivelse (Interessant ..., at Faust ... optager i sig baade D: Juan og den evige Jøde (F.)) I C 58; II A 50.

([Om Goethes Motivering af den evige Jødes F. i „Aus meinem Leben ...“]) I C 118.

([Om det Faustiske Indtræden som F. hos de Msker i vor Tid, der søge ved Anskuelse at opfatte det uendelig Mangfoldige i Anskuelsens Totalitet]) II A 29 p. 27–28.

([Om Fausts F., der er mere practisk end vor Tids Mskers F. over Alts Relativitet]) II A 29 p. 28.

(F. er romantisk) II A 50.

(Bevidstheden om, at [Mskets] Synder ere ham tilgivne ... forhindrer F.)

II A 63 p. 45.

(Der er en Religieusitet, som synes meget gudhengiven og dog er en Art F.) III B 181,8.

(De, der skrive, repræsentere F., og de, der læse, misbillige det vel ... I Grunden ere de Alle ligemeget fortvivlede) IV A 165 p. 61.

(Tidens F. viser, at den ikke kan undvære Gud, thi Pointen i dens F. er netop, at der er en Gud til) IV A 165 p. 62.

(1ste Deel [af „Enten – Eller“] indeholder Tungsind ... og F. (i Forstanden og Lidenskaben). Derfor lærer anden Deel F. og at vælge sig selv) IV A 213. (i F.s Øieblik foregaaer der en Forandring med Gjentakelsen, og Friheden giver sig et religieust Udtryk) IV B 118,1.

([Tro] er en Idee ... og en F.s Kategorie) V A 40.

([Den skeeløiede Pukkelryggedes] Livs-Anskuelse var Arrigskab og F.)

VII, 1 B 49 p. 222.

(Forsyn og Forløsning er F.s Kategorier ... Det, som holder F. borte)

VII, 1 A 130 p. 73.

(et Mske, der ... sjælelig-legemlig bestemt er den fuldkommeste Sundhed: saa maa man alligevel sige dette er F.) VIII, 2 B 148,4.

([man kan deals] affectere F., deals for-
vexle F., som er en Bestemmelse af
Aand, med allehaande transitorisk For-
stemthed) VIII, 2 B 148,6 p. 246.

([F.s Skikkelser i Udarbeidelse til „Sygd.
til Døden“, Første Afsnit C. A og B])
VIII, 2 B 151; 152; 153,2.

([Om F. over det Jordiske, men F. om
det Evige, i Udarbeidelse til „Sygd. til
Døden“, Første Afsnit C. B b])
VIII, 2 B 155; 156.

([Om at Sygdom til Døden er F. i Ud-
arbeidelse til „Sygd. til Døden“, Ind-
gang og Første Afsnit])

VIII, 2 B 168 p. 259–264;

170 p. 264–267.

(F. i Msket [er] Misforholdet mellem
det Timelige og det Evige)

VIII, 2 B 168,5.

(F. er som Svimmel eller Svimmelhed,
dog væsentlig [qualitativ] forskellig [i
Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“, Ind-
gang og Første Afsnit])

VIII, 2 B 168,6 p. 260–264; 170,7 p. 267.

(F. er en Sygdom i Aanden, i Selv'et,
og kan altsaa være et Tredobbelt [i Ud-
arbeidelse til „Sygd. til Døden“, Første
Afsnit]) VIII, 2 B 170,1 p. 265.

(F. er Misforholdet i et Forhold, der
forholder sig til sig selv [i Udarbeidelse
til „Sygd. til Døden“, Første Afsnit])
VIII, 2 B 170,2 p. 265.

([Om F.s Mulighed og Virkelighed i
Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“, Før-
ste Afsnit]) VIII, 2 B 170,3.

([Man siger] den mskelige Fordærvelse
er comisk ... Livs-Anskuelsen, som
ligger bag ved, er F.) IX A 399.

(„Lad Hjertet i Sorgen ei synde“. Under
denne Titel kunde jeg have Lyst til at
skrive et Par Taler, der behandle de
mskelig talt skønneste og ædleste For-
mer af F.)

IX A 421 p. 245–246; 498; 499;

500 p. 291.

(frygteligt, den F. med hvilken Mskene
saadan engang for alle betragte Verden
som opgivet) IX A 445 p. 256.

([denne Hjertets Sorg i Synden] er saa
velanset blandt Mskene ... Det er

nemlig den høieste Form af F.)

IX A 499.

([Rasmus] Nielsen har nu ... opdaget,
at Coincidents-Punktet mellem Clima-
cus og Anti-Climacus er F. ... hans
ny Opdagelse er ... En Anti-Climax)
X, 1 A 636.

(hvad metaphysisk Tvivl er, er, ethisk,
F., og, christeligt, Forargelse)

X, 1 A 636.

(da er F. lige for Døren, naar [et Mske]
kun kan sige, Synden har saadan Magt
over mig at det er mod min Villie)

X, 2 A 467.

(Det Absurde er F.s Udtryk: mskelig
er det Umuligt – men F. er det negative
Kjende paa Troen) X, 6 B 78.

(som Enkelt at indlade sig med Gud –
ja, det er et Vovestykke, hvortil hører
F.s Mod) XI, 1 A 248 p. 200.

Fortviølese, min (skulde jeg forklaret mig,
da maatte jeg indvie [Regine] i forfær-
delige Ting ... min F. ...)

IV A 107 p. 43.

Fortviølese, stille ([„Spleen“ og acedia,
Sløvhed] er det min Fader kaldte: en
stille F.) II A 485.

(Var der ikke den Tid ... da stille F.s
Mørke rugede over Din Sjæl ... og selv
igjen rugede over Din F.)

III C 1 p. 243.

„Den stille Fortviølese“ (En Fortælling
[om Forholdet mellem en tungsindig
Fader og hans tungsindige Søn])

V A 33 p. 15–16.

se ogsaa „*Stadier paa Livets Vei*“.

Fortviølelsens Synd ([Om F.s Synd: at man
synder af F. over at have været svag
nok til at synde])

VIII, 1 A 64; 497 p. 223; IX A 341.

([Om Forsoningen i Forhold til F.s
Synd, som den specifikke Synd])

IX A 341.

Fortviølelsens Tid (den nærværende Tid er
F.s T. den evige Jødes Tid) I A 181.

fortælle ([Om den Kunst at fortælle Børn
Historier]) II A 12 p. 12–19.

(Schehersad ... frister Livet ved at for-
tælle [cf. „1001 Nat“])

III A 113; XI, 2 A 180.

([Om at Schehersad frelser Kjønnene ved at fortælle, cf. „1001 Nat’'])
VIII, 1 A 485 p. 215–216.

(hør aldrig paa en Kvinde. Faar hun først Lov at fortælle, saa bliver Du hende aldrig qvit) VIII, 1 A 485 p. 216.

Fortæller ([Om F. i Beskrivelsen af den Kunst at fortælle Børn Historier])

II A 12 p. 11–19.

Fortælling ([Om bereiste Ridders eventyrlige F. i Referat med Cit. af Diez’ „Die Poesie der Troubadours ...’’])

I C 89 p. 248.

([Om F.s Ramme i Beskrivelsen af den Kunst at fortælle Børn Historier])

II A 12 p. 11–19.

(jeg vælger F.s Form [i „Joh. Clim. ell. De omni. dub. est’']) IV B 1 p. 103.

(En slags Fabel eller en simpel F. [om et Liniedanser-Selskab])

IX A 12 p. 10*; X, 5 A 159 p. 184–188.

Fortælling, østerlandsk ([En østerlandsk F. der beretter om, hvorledes en afsat Sultan ikke slap ud af Fængslet, cf. „Die blaue Bibliothek aller Nationen’'])

IV B 96,5 p. 245–246.

forud (Ethvert Mske ... er gjerne i Phantasie og Følelse i sin Tænken og Talen ... forud for sig selv) VIII, 1 A 292.

(Min Grændse er, at jeg Intet ... kan sige forud. Deraf kommer det, at jeg heller ikke kan bruge „Myndighed’')

X, 2 A 100 p. 74–75.

(„Forud“, nei forud turde og tør og kan jeg ikke sige et Ord) X, 2 A 100 p. 75.

(der er ingen Overenskomst forud, den Religieuse er blot det ubetinget lydige Redskab) X, 2 A 642 p. 464.

se ogsaa *forlænds*.

Forudbestemmelse se *Guds Forudbestemmelse*.

Forudbetaling (lidt F.: og jeg er Forfatter [i Forord til „Skrift-Prøver’'])

VII, 2 B 274,5 p. 319.

Forudsætning (Det at Philosophien skal begynde med en F. maa ... [ansees] som en Velsignelse) III A 48.

([Om F. i Dialogen mellem Socrates og Hegel i „Begyndelsens Dialektik. Scene i Underverdenen’']) VI A 145 p. 58.

(denne Tid ... har hittet paa, at ville have den Fortjeneste at begynde uden alle F.) VIII, 2 B 86 p. 170.

(At F. før Hegel var voxet Mskene overhovedet, er klart nok) VIII, 2 B 86 p. 170.

(Hegels uhyre Anstrængelse for at magte F. var netop paavirket af selve F.s Tanke ... en kvantiterende Tilintetgjørelse)

VIII, 2 B 86 p. 170.

Forudsætning, min ([SK om sine religieuse F.s Betydning for Fremstillingen af Idealitetens Fordring]) X, 2 A 158.

forudsætningsløs (der gives ingen forudsætningsløs Begynden) V A 70 p. 28; 72*.

Forudsætningsløshed ([Om Philosophernes F.]) III A 11.

Forudvidenhed se *Guds Forudvidenhed*.

forundre sig ([Om at Ingen forundrer sig mere]) VI B 163 p. 239–240.

Forundring ([Om Aristoteles Opfattelse, at Philosophien begynder med F.; cf. Hermanns „Geschichte und System der Platonischen Philosophie’']) III A 107.

(Grækerne lærte, at Philosophien begynder med F.)

IV B 1 p. 127; 8,2; VII, 1 A 34 p. 17.

(F. er ... en umiddelbar Bestemmelse og har ingen Reflexion paa sig selv)

IV B 1 p. 127.

(Naar en senere Philosoph sagde: Philosophien begynder med F., saa var han strax i Continuitet med Grækerne)

IV B 1 p. 127.

([Om Descartes’ Lære i „De passionibus animae“, at F. (admiratio) ingen Mod-sætning har])

IV B 13,23; IV C 10; VII, 1 A 34 p. 17.

(Det naturlige Udgangspunkt for Guds-frygt er F.) V A 25 p. 13.

(Saasnaart Reflexionen træder til, bliver F. luttret) V A 25 p. 13.

([Om at staa ved den rette Afgjørelse], hvor den absolute F. svarer til det i Sandhed Guddommelige) V A 25 p. 14.

([Om Spinozas Lære i „Ethica“, at F. (admiratio) ikke bliver regnet med til de tre Affecter]) VII, 1 A 34 p. 17–18.

(Det, der bevæger til at begynde er F.) VII, 1 A 34 p. 18.

(Overgangen fra Bevidstløshed til Be-

vidsthed ... er jo netop et Spring (dertil svarer F.) VII, 1 A 186 p. 126.

([Den] Modne har Naivitet, Eenfold, F., men har det væsentligen med Humor) X, 1 A 679 p. 430.

Forurettede, den ([Om den F. i Udkast til „Bekræftelsen i det indvortes Mske“) IV B 158,2.

forvente (den dialektiske Vanskelighed ved at forvente en evig Salighed [i Udarbejdelse til „Afsl. Efterskr.“, Anden Deels andet Afsnit, Cap. 3 og Cap. 4]) VI B 57 p. 156.

Forventning (Om Udholdenhed i F.; [om F. rettet mod det Jordiske og Forkrænelige samt F. rettet mod det Evige og Uforkrænelige]) II A 578.

(Du klager over at mange F. bleve skuffede ... der er dog en F., der endnu umuligt kan være skuffet ... de Dødes Opstandelse) III A 129.

(der vare dem, der ikke bleve skuffede i deres F., som tidlig lærte, at forhærde deres Sind) III A 130.

(Din F. skuffes; det er ... en Lykke, thi derved faaer den en Realitet for Dig, som den ellers ikke vilde have faaet) III B 180,13.

(F. [er], en flyvende Piil der ikke kommer af Stedet) IV A 188.

(Det høieste Udtryk for ... (Timelighedens) Gehalt er jo netop F. af det Evige) VI A 48 p. 20.

(Saa længe Christus var hos [Apostlene], kunde de ikke ret opgive de jordiske F.) X, 1 A 417 p. 265.

(Den officielle Chrstd.s Forkyndelse [lærer] ... at F. af en evig Salighed først ret sætter Smag paa dette Livs Glæder og Goder) X, 5 A 58 p. 61.

Forventning, min (mine F. ere aldrig blevet skuffede i Livet, thi jeg giver mig ikke af med at have F.) X, 6 B 145 p. 199. „*Taalmod i Forventning*“ se „To opbyggelige Taler“ 1844.

„*Forventningen af en evig Salighed*“ se „Tre opbyggelige Taler“ 1844.

forvirre (Forholdene blive mere og mere forvirrede her hjemme) VII, 1 A 221 p. 144.

Forvirring ([Om den moderne Speculationes F. af det Christelige])

VII, 2 B 241,5 p. 262*; 255*; 257,12 p. 288*; 261,7; VIII, 2 B 19 p. 72; 27 p. 78.

([Om at den nyere Philosophies F. og den moderne Tids F. kan betegnes i eet Ord: uredelig]) VIII, 2 B 86 p. 168.

(Troens Kamp med Verden er ikke en Tanke Kamp med Tvivlen ... Dette var F., der tilsidst endte i ... Systemet) X, 1 A 367.

(F. i „Christenheden“ [Om at Læreren skal gjøre efter hvad han lærer])

X, 3 A 32 p. 31-32.

([Om den ved Luther afstedkomne F.]) X, 5 A 121 p. 133;

XI, 1 A 442 p. 339-340.

([Om hvorvidt der vil opstaae F., naar „Indøv. i Chrstd.“ bliver læst])

X, 5 B 40 p. 259.

([vi have i Christenheden] betjent Chrstd. med Surrogater og derved ... næret F.) XI, 1 A 72 p. 54.

([Om at der behøves en verdslig klog og nydelsessyg Epicuræer til Kirkestyrer for at faae F. gjort aabenbar])

XI, 1 A 198 p. 157.

(dette hører med til den mskelige F., denne Tro paa at et ungt Mske skal dannes ved Historien) XI, 1 A 446.

(F. hænger sammen med hele dette Stil-lads af ... Præster og Embedsmænd) XI, 1 A 561; XI, 2 A 31 p. 32.

(F. afstedkommes fordi man endnu præker i den gamle Retning) XI, 2 A 20.

([F.] stikker i Mske-Naturen og dermed i det Tyve-Sprog, som vi Msker tale) XI, 2 A 37 p. 41.

(hermed hænger hele F. i Christenhed sammen, at man har tabt Forestilling om Guds Majestæt) XI, 2 A 54 p. 62.

(F. har faaet yderligere Tilhold til nye F. i det Sandsebedrag, at vi jo alle ere Christne) XI, 2 A 347 p. 359.

Forvirring, religieux ([SK om sin Samtids religiøse F.])

VIII, 1 A 414 p. 179-180; 435; 445; VIII, 2 B 19 p. 72; 21; 26; 27 p. 75-79; 81,5 p. 144-145; 194 p. 305.

Forvirring, rhetorisk ([Exempel paa den rhetoriske F. i Mynsters Langfredags Prædiken om det grønne Træ og det visne; cf. Mynsters „Prædikener“]) VIII, 1 A 194 p. 95–96; 195*; 233 p. 112*.

„*Nutidens religiøse Forvirring belyst ved Mag. Adler som Phenomen*“ se „Bogen om Adler“ og „En Cycclus ethisk-religiøse Afhandlinger“.

Forvisning (F. [om Syndernes Forladelse] fremgaar ikke ... med en indre Consequents) III A 39.

(giv Du [Gud] ogsaa den salige F., at Intet skal kunne berøve os denne Fred, ikke vi selv) III A 55; III C 23*.

([Om den F., at Gud elskede os først]) IV B 150; 171*.

Foster se Forster, Johann P.

Fra Diavolo se Diavolo, Fra.

Frafald (Overveelsen, den første Begyndelse paa at overveie er F., Oprøret) VIII, 1 A 434 p. 191.

([Om Mynsters Prædiken om vor Tid som F.s Tid, cf. „Prædikener holdte i Aaret 1848“]) IX A 480.

„*Die logische Frage in Hegel's System*“ se *Trendelenburg, Adolf.*

„*Fragmente der Vorsokratiker*“ se *Diels, Hermann A.*

„*Fragmente des Wolfenbüttelschen Ungenannten*“ se *Lessing, Gotthold E.*

„*Fragmenter af en Brevvexling*“ se „*Enten – Eller*“.

Fragment-Strid (den fra F.-S. bekendte Hauptpastor G. [o: Johann M. Göze; cf. Gözes „Streitschriften gegen Lessing“ i Anledning af „Fragmente des Wolfenbüttelschen Ungenannten“]) XI, 3 B 103,6.

Franciscus fra Assisi (Occidenten [har bragt tilveie Aftryk af Christus] i Christi 5 Vunder paa den hellige F.s Legeme) II A 276.

(Den Conformitet med Christo ... at have Christi Vunder paa sit Legeme (F.) det var blot Overdrivelse) VIII, 1 A 349. („Leben, Regel und die kleinen Werke des heiligen Franziskus von Assisi“ ... übrs. v. H. Haid) X, 6 C 7,11.

„*Der heilige Franciscus von Assisi ein Troubadour*“ se *Görres, Johannes J.*

„*Leben, Regel und die kleinen Werke des heiligen Franziskus von Assisi*“ se *Franciscus fra Assisi og Haid, Herenäus.*

Franciscus von Sales ([„De amore Dei“ anført i Excerpter af „Herrn Gottfried Wilhelms, Freyherrn von Leibnitz, Theodicee ...“ v. J. C. Gottscheden]) IV C 9 p. 378.

(Et Ord af F. v. S. til Angelica Arnauld: [Cit. fra H. Reuchlins „Geschichte von Port-Royal ...“]) X, 3 A 621.

Franck, Sebastian ([Cit. af S. F. om det at blive en Philosoph og det at blive en Christen, idet man begynder at blive sig selv en Fjende, cf. Carrieres „Die philosophische Weltanschauung der Reformationszeit ...“]) VIII, 1 A 70.

Francke, August H. ([Enkelte Notiser om F.s Liv angivet med Aarstal]) I C 6.

([F.s Svar da man] beskyldte ham for at ville stifte en ny Religion ...: [Cit. fra Guericke's „August Hermann Francke ...“]) X, 4 A 84.

([Om F.s Argumentation mod Dands; cf. Guericke's „August Hermann Francke ...“]) X, 4 A 94.

„*August Hermann Francke. Eine Denkschrift zur Säcularfeier seines Todes*“ se *Guericke, Heinrich E. F.*

Frandsen, Morten ([M. F. siger] „saa har man ogsaa en Vished for, at man har med Gud at gjøre, naar man har givet 100 rd. derfor“) XI, 2 A 148 p. 160.

Frank, I. A. ([Der tænkes paa August H. Francke]) I C 6.

Franklin, Benjamin ([Om F.s Raad til vorde Oeconomer, cf. „Benjamin Franklin's Leben und Schriften“ ... bearb. v. A. Binzer]) VII, 1 B 55 p. 228.

([„Dr. Benjamin Franklin's nachgelassene Schriften und Correspondenz, nebst seinem Leben“. Aus dem Englisch übrs.]) VII, 1 B 55 p. 228.

([F. om Tolerance som en Frugt af Handelen, cf. „Benjamin Franklin's Leben und Schriften ...“]) X, 4 A 66 p. 42.

([Motto for F.s Skrift: Provinzen Pen-

sylvaniens Historie; Cit. fra „Benjamin Franklin's Leben und Schriften ...“) X, 4 A 67.

([F. om at man ikke skal stille sig selv men det Abstrakte i Spidsen, naar man vil fremme en Sag, cf. „Benjamin Franklin's Leben und Schriften ...“) X, 4 A 68.

([Om at F. finder det ypperligt, at Sekten: Dunkers ikke ville affatte en skriftlig Troesbekjendelse, cf. „Benjamin Franklin's Leben und Schriften ...“) X, 4 A 73.

([Om en Retssag mod F. og det dybe Indtryk det gjorde paa ham; cf. „Benjamin Franklin's Leben und Schriften ...“) X, 4 A 81 p. 49–50.

([Cit. fra en Artikel af F. „Der arme Richard oder der Weg zum Wohlstand“, cf. „Benjamin Franklin's Leben und Schriften ...“) X, 4 A 82.

„Benjamin Franklin's Leben und Schriften“ se Franklin, Benjamin.

„Dr. Benjamin Franklin's nachgelassene Schriften und Correspondenz, nebst seinem Leben“ se Franklin, Benjamin.

Frankrig (Communismen fører i Maximum til Mske-Frygtens Tyrannie (see blot hvor F. i dette Øieblik lider af den)) VIII, 1 A 598 p. 276.

(F.; en saadan Republik har egentligen ikke hjemme i Historien) IX B 24 p. 322.

([Om at Louis Philip gik i Angest hen og gav F. en Republik]) IX B 24 p. 325.

(Begivenheden i F. [om den gamle Napoleons Ro og den nye Napoleons Uro før Statscoupet]) X, 4 A 447 p. 275–276.

fransk ([Om den franske Republik])

VIII, 1 A 608.

Fransk ([Om at SK ikke havde læst Vinets „Der Sozialismus in seinem Princip betrachtet“, da Skriftet var paa F.])

X, 4 A 186.

Franz fra Assisi se Franciscus fra Assisi.

Franz von Sales se Franciscus von Sales.

Frastød ([Chrstd.] støder først fra og saa trækker til, og Modsætningens F. er Inderlighedens Kraftmaaler) VI A 109. (hele [„Afsl. Efterskr.“] er F. og Svinget ind i eksistentiel Inderlighed)

X, 6 B 121 p. 155.

(en Meddelelse som i sit Første er F. er indirecte Meddelelse)

X, 6 B 135 p. 183.

(aldrig har Sandheden i sit Første i den Grad været F. som netop i Chrstd.)

X, 6 B 135 p. 183.

([Om at Chrstd. bruger Jødedommen til F.]) XI, 1 A 139; 184.

(„Christenhed“ er Vrøvl. Metoden maa forandres, Anstødet, F. i eetvæk anbringes) XI, 1 A 493.

(just for at F. maa blive desto stærkere ... derfor gjør [Christus] en Bevægelse i Retning som vil han det [Jordiske])

XI, 1 A 511 p. 387.

(det sande Aandelige ... forholder sig til det frivillige F.) XI, 1 A 511 p. 387.

Frater Taciturnus (Humor [bliver det Religieuses] ... Forudsætning og dets Incognito (F. T.)) VI A 41 p. 17.

([Henvisning til F. T.s Skrivelse om den sympathetiske Anger, cf. „Skyldig? – Ikke-Skyldig?"]) VI A 137.

(da F. T. skrev [„En omreisende Æstetikers Virksomhed ...“ og „Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Fortretning“ var „Afsl. Efterskr.“] allerede ... afleveret i Bogtrykkeriet)

VII, 1 A 99 p. 47.

([Om F. T.s Stil])

VII, 1 A 150 p. 97; VII, 2 B 266,16.

(F. T. har [i „En omreisende Æstetikers Virksomhed ...“] sagt, der skal ikke svares) VII, 1 B 37 p. 212; 38 p. 214.

([Om at SKs Dom om „Corsaren“ er den samme som F. T.s: at ville udskjeldes, ikke at ville anprises])

VII, 1 B 55 p. 231.

(F. T. ... søgte at formaae [P. L. Møller] til at optræde i sit rette Tilholdssted ... paa „Corsarens“ Dandsebod [cf. „En omreisende Æstetikers Virksomhed, ...“]) VII, 1 B 73 p. 263.

(Det Comiske har F. T. viist i at blive udskjeldt paa Bestilling [cf. „Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Fortretning“]) VII, 1 B 73 p. 263; 90 p. 299.

(Det er denne Taushed [den humoristiske Tilbagekaldelse af det teleologiske

Forhold], der væsentligen karakteriserer ... F. T.) VIII, 2 B 7,10 p. 30.
 ([Om F. T.s Slutnings Ord om sig selv i „Stadier“]) X, 2 A 405; X, 6 B 114 p. 145; 116 p. 150.
 ([Om F. T.s Replik i „En omreisende Æstetikers Virksomhed ...“: „jeg nøies med at være Forfatteren“]) X, 3 A 25.
 ([Om F. T.s Udtryk om Goldschmidts Comik i „Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Forretning“]) XI, 3 B 10,3.
 se ogsaa „Det dialektiske Resultat af en literair Politie-Forretning“; „Stadier paa Livets Vei“ og „En omreisende Æstetikers Virksomhed, og hvorledes han dog kom til at betale Gjæstebudet“.
 „Skrivelse til Læseren fra Frater Taciturnus“ se „Stadier paa Livets Vei“.
 Fred (Chrstd. har ogsaa sin F. — en F., der har overvundet Verden) II A 365.
 (Til Dig, o Gud, vende vi os om F.) III A 55.
 (der er en F. ... en Guds F., der overgaar al Forstand) III C 1 p. 246.
 (Christus siger selv, han er kommet ikke for at bringe F. men Tvedragt [cf. Matth. 10,34; Luk. 12,51], kun Sine vil han give F. [cf. Johs. 14,27]) IX A 56.
 (naar Du er sagtmodig, saa har Du F.) X, 1 A 205.
 ([Luther om den Fromhed, der i „F.“ søger et Beviis for Guds frygt; cf. „En christelig Postille“]) X, 1 A 314.
 ([Om den Mynsterske F.]) X, 1 A 563 p. 357–358.
 (F.s Evangelium. Saaledes kaldes Chrstd. ... og saa er det Den, der opførte Tilværelsen) X, 3 A 428.
 Fredag (F. er Oprindelighedens Afbrydelse) VIII, 1 A 285.
 „To Taler ved Altergangen om Fredagen“ se „To Taler ved Altergangen om Fredagen“.
 Fredagsmøde (F. for συμπαρανεκρωμενοι [i Udarbejdelse til „Det antike Tragiskes Reflex i det moderne Tragiske“]) III B 132,1.

Fredags-Prædiken (Thema til en F.s-P. Luk. 24,51) VIII, 1 A 260.
 ([Om Brug af et Cit. fra Gerhards „Meditationes sacrae“, No. XIX, til en F.s-P.]) VIII, 1 A 261.
 (Text til en F.s-P. Mark. 9,50) VIII, 1 A 262; 283*.
 (Text til en F.s-P. [Phil. 3,20]) VIII, 1 A 265.
 (Text til en F.s-P. 1. Johs. 3,20) VIII, 1 A 266.
 (Text til en F.s-P. 2. Tim. 2,12–13) VIII, 1 A 267.
 ([Om] Det Ønske: at hvad der vil skrække os bort fra Gud, at det maatte føre os nærmere til ham) VIII, 1 A 284.
 ([Om at Helligdagen er den sædvanlige Afbrydelse, men Fredagen er Oprindelighedens Afbrydelse]) VIII, 1 A 285.
 (Text: [Luk. 22,15] ... Thema: Den sande inderlige Længsel efter at gaae til Alters) VIII, 1 A 287; VIII, 2 B 105,1.
 (Text til F.s-P. Han lever til altid at træde frem for os) VIII, 1 A 324.
 (F.s-P. Johs. 12,32) VIII, 1 A 371.
 (Text til en F.s-P. Til min Ihukommelse) VIII, 1 A 498; 506.
 ([SK om den F.s-P. over Hebr. 4,15, som han holdt i Frue Kierke den 1. Sept. 1848]) IX A 266 p. 151–152; 267; 268; 269.
 (Den F.s-P. jeg holdt idag [1. Sept. 1848] var ... oprindeligen bestemt til at holdes d. 14. Januar 48) IX A 271.
 (Det kunde blive Text til en F.s-P.: Min Frelser er min Dommer) X, 1 A 29.
 (Text til en F.s-P. kunde blive [Phil. 1,21]) X, 1 A 143; X, 2 A 60.
 (Text til en F.s-P. ... om Tolderen og Pharisaeren [cf. Luk. 18,13]) X, 1 A 428.
 (Texter til F.s-P. ... No 1. Matth. 27,40 ... No 2. Matth. 27,40 ... No 3. Matth. 27,42) X, 2 A 73 p. 57–58.
 se ogsaa „Christelige Taler“.
 Fredags-Tale (Text til en F.s-T. Johs. Aab. 3,20) VIII, 1 A 628; X, 2 A 50 p. 38.
 (F.s-T. Dette kan blive en staaende Productivitet) X, 2 A 39; 127.
 (Texter til F.s-T. No 1. 1. Cor. 11,31–32

... No 2. Matth. 13,45-46 ... No 3. Johs. Aab. 3,20) X, 2 A 50 p. 37-38. (Texter til F.s-T. No 1. Matth. 28,5 ... No 2. Luk. 18,13 ... No 3. Matth. 8,8) X, 2 A 51 p. 38-39. (Thema til en F.s-T. - Ved Alteret er: 1) Glemsel ... 2) Erindring) X, 2 A 597. se ogsaa *Altergangs-Tale*; „*Indøvelse i Christendom*“; „*To Taler ved Altergangen om Fredagen*“; „*Christelige Taler*“; „*Ypperstepræsten*“ - „*Tolderen*“ - „*Synderinden*“.
„*Forord til „Fredags-Talerne*““ se „Synspunktet for min *Forfatter-Virksomhed*“.
Fredensborg (det interesserer ... i Nordmandsdalen i F. den Mængde Navne, der findes paa Støtterne) I A 63 p. 35. ([Folk] rende omkring saa geskæftige for at paavise de romantiske Situationer (f. Ex. K. ... paa F.)) I A 64 p. 37. ([F. omtalt i Forbindelse med SKs Excursion til Esrom den 8. Juli 1835]) I A 65 p. 37. (Det var med to aldeles eventyrlige Heste jeg foretog Reisen til F.) III A 121. (Om Løverdagen (26. Aug. [1848]) kjørte jeg til F. ... forvissat næsten om, at jeg maatte træffe [Regines Familie]) IX A 262 p. 148.
Fredricia ([Om en Ildebrand i F. i Udarbeidelse til Forord til „Phil. Smuler“]) V B 28; 35,2.
Frederik, Arveprins se *Ferdinand, Frederik*.
Frederik VI (Til Erindring om Arveprinds F.s Besøg [ved Helene Kilde] har Chr. W. Schröder forfattet en Relation desangaaende) I A 63 p. 35. (Frederiksberg-Have faaer let et veemodigt Anstrøg siden den gamle Konges [F. VI's] Død) V A 111 p. 45. (Barndommens uforglemmelige Indtryk af ... at F. den 6. er Kongen, at et appellativum i dette ene Tilfælde er et proprium og et proprium et appellativum) V A 111 p. 45. (F. den 6. seilede [i Frederiksberg Have] om Søndagen og han styrede selv) V A 111 p. 45.

([Grundtvig] har ... været saa heldig at forudsige, at ... (F. VI) skulde styrte Napoleon) VIII, 1 A 290 p. 138.

([Om F. VI's Udsagn: vi, vi alene forstaae at regjere]) X, 4 A 44.

(F. VI skal have svaret En, der knælende ... fremsagde Formularen „jeg er uværdig, Deres Majestæt“ „ja, vi veed det nok“) XI, 3 B 168 p. 281; 192.

Frederik VII (Herhjemme rykker en 15,000 Msker syngende mod Slottet ... Saa bliver F. VII altereret, gjør Hvidt o:s:v: til Ministre ... og Folket jubler) VIII, 1 A 606.

([Om F. VII i Forbindelse med Om-talen af H. P. Holst som Fuglekonge]) XI, 1 A 240 p. 195-196; 241.

Frederik den Store ([Kant] siger, at en Konge [sigter til F. den S.] skal sige: Raisonnerer saa meget I vil - men adlyder [cf. „Immanuel Kant's vermischte Schriften“]) X, 2 A 519.

Frederik Wilhelm af Preussen ([Om Kong F. W. af Preussens Ankomst til Kjøbenhavn den 18. Juni 1845 i Udarbeidelse til „Skrift-Prøver“])

VI B 233 p. 287-290; 234; 235 p. 291.

Frederikke se *Brion, Friederike E.*

Frederiksberg ([Om et muligt lille Stevne-møde i en Allee paa F. i Udarbeidelse til „Forførerens Dagbog“])

III B 86; 160,5.

(Tjenestepigerne er mig det kjæreste Folkefærd overalt, baade i Kirken og paa F.) V A 17 p. 10.

Frederiksberg Have (Som en eenlig Gran ... [staaer jeg] Søndagen den 9de Juli [1837] i F. H. efter et Besøg hos Rørdam) II A 617.

([SK om sit Besøg hos Conditoren i F. H. den Søndag Eftermiddag, da han fik det Indfald at ville forsøge sig som Forfatter])

V A 111 p. 44-46; VI B 83,2.

(For den indfødte Kjøbenhavnner faaer F.-H. let et veemodigt Anstrøg siden den gamle Konges [Frederik VI's] Død) V A 111 p. 45.

Frederiksen, Morten ([Om M. F. i Behandlingen af Ideen til en „Mestertyv“; cf.

„Criminalhistorier uddragne af Danske Justits-Acter“ ved P. L. Benzon))
 I A 11 p. 5.
 (Som M. F. ... lod ligge en Straa-Mand i Sengen: saaledes har vi Mske ... hitet paa at underskyde Slægten)
 X, 4 A 515 p. 334; XI, 2 A 229 p. 243.
 ([Præster og Professorer forklædte som Uendelighedens Tjenere sammenlignet med M. F. forklædt som russisk Officer])
 XI, 1 A 529 p. 401–402.
 ([Peder Hjorts Motto: „uden Forbehold og ganske“ er lige saa besynderligt som dette: Ærlighed og Redelighed underskrevet M. F.]) XI, 1 A 531.
 ([Til en Slyngel, der forsikrer, at han er villig at offe Alt, siger man] nei, min gode M. F. ... : maae vi see Gjæringer)
 XI, 2 A 301 p. 316–317.
Freds-Tid ([Om „den Enkelte“ som Opvækkelsens Kategorie i F.s-T.])
 IX B 63,8 p. 367; 66.
 (Biskop Mynster ... ansaae mig for en Overdrivelse – i Fredstider) X, 1 A 92.
 (min Sprødigkeit med „den Enkelte“ ... var Udtrykket for, at jeg har levet i Fredstid) X, 1 A 168.
Frels ([Om det offentlige Fruentimmer F., der som Mø besluttede sig til at være offentlig Fruentimmer])
 V A 106*; 107; V B 178,3.
frelse ([Om at frelse sin Sjæl ved at bede en Rosenkrands og ved at repetere sin Lidelseshistorie i Udarbeidelse til „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“]) V B 97,41; 98,8.
 (uhyre Modsigelse, just Han [Christus], hvem Du forhaanede, døde for at frelse Dit Liv) VIII, 1 A 297.
 (Christus kom ikke til Verden for at dømme men for at frelse den; men ... derved bliver Verden dømt)
 IX A 59 p. 34.
 (Jeg er frelst, mskelig talt, ved en Afdød, han min Fader; ... en Levende kunde [ikke] have frelst mig) IX A 65 p. 37.
 (Christus er ikke blot til for at trøste [et Mske] men for at frelse ham af disse onde Tankers Magt [om en Pæl i Kjød]) IX A 331.
 (Den, som ikke kunde forføre Mskene,

kan heller ikke frelse dem) IX A 383; 385.
 ([Christus] holdt ud at leve i 34 Aar i Ringhed, Armod, forfulgt ... for at frelse ogsaa Dig) X, 1 A 12.
 (Et venligt Mske kan ikke hjælpe eller frelse en Samtid) X, 1 A 171.
 (at ville følge [Christus] efter, o: for at frelses: det er Alvor) X, 1 A 455.
 ([Om at offe Alt for at frelse sin Sjæl])
 X, 2 A 508 p. 362–363.
 (Det ved et Mirakel af Christus at frelses fra eet eller andet Onde – og at af-døe) X, 3 A 314 p. 228–229; 352.
 (det at jeg frelses ved Tro ... det skal just gøre det muligt, at jeg kan komme til at stræbe) X, 3 A 322 p. 233–234.
 (Saa kommer Christus og vil frelse os ... af Kjerlighed. Ja, men anbringer bestandigt Guds-Forestillingen om hvad Synd er) X, 4 A 251 p. 135.
 (Intet Mske har Lov til at mene, at hans Lidelser skulle være frelsende ... for Andre) X, 5 A 87 p. 100.
 (Alle de som frelses, frelses ved Naaden; men følger deraf, at Alle frelses)
 X, 5 A 108; XI, 2 A 342.
 (I N.T. fremtræder Christus ... siger til hver Enkelt: vil Du frelses. Nu derimod ... et nonsentialsk Dogma om, at Christus frelser Slægten)
 XI, 1 A 168 p. 131; 260 p. 210.
 (at frelses er just at frelses ud af Slægt)
 XI, 1 A 168 p. 131; 227 p. 180; 518 p. 393; XI, 2 A 164 p. 179; 434 p. 429.
 ([Om at Sætningen, vi frelses Alle, er opfundet for at blive fri for Anstregelsen: at blive salig i Modsætning til Andre) XI, 1 A 260 p. 210; 261.
 (Naadens Vilkaar i Chrstd.: først Guds Rige; og kun Den, som kommer først, frelses) XI, 1 A 453 p. 348.
 (Det gjør ondt at frelses)
 XI, 2 A 424.
 ([Om Christenhedens Nonsens: qua Mske er Du frelst ved Christus])
 XI, 2 A 430.
 (at være Christen er ... at maatte være en Jesu Christi Efterfølger ... og derved af Naade være evig frelst)
 XI, 2 A 434 p. 428.

(Det er Mskene der trænge til Evigheden, at fanges er at frelses)

XI, 3 B 124 p. 201; 125,8.

(Evighedens Tanke med Chrstd. [er] ... den vilde: frelse Msk[ene])

XI, 3 B 125,8.

(den uendelige Naade: ved at blive Christen at faae sit Helvede her paa Jorden – og saa evigt at være frelst)

XI, 3 B 144 p. 231.

Frelse (vi skulle arbeide paa vor F. ..., fordi den nemlig ikke er færdig ell. fuldendt) I A 174.

([Om Læren om F.s Naturs Udvikling i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 102–103).

([Om den guddommelige Raadslutning til F.s Fuldendelse ved Chrstd. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 118).

([Om Scholastikernes Forstaaelse af F.s-Process med Hensyn til Naade og Fortjeneste i Excerpter af „Allgemeines Repertorium für die theologische Literatur und kirchliche Statistik“ ... hrsg. v. Rheinwald]) II C 11.

(Der er ikke sjældent et betænkeligt Misforhold mellem Afgjørelsen i det Indre (... F. ...) og Afgjørelsen i det Ydre) VII, 2 B 235 p. 186.

(Forandringen [ved F.] var ikke for Andre i det Ydre, men for Gud i det Indre) VII, 2 B 235 p. 188*.

(F. gaaer usynlig med de Sørgende paa Veien [cf. Luk. 24,13–35]. Det er i Grunden altid Tilfældet) VIII, 1 A 56. (den uskyldigt Forfulgte [kan ellers] sige: min Død bliver en Straf over Eder – men Christi Død blev en Frelse ogsaa for dem [der forfulgte Ham])

VIII, 1 A 330 p. 151–152.

([Christus] vil være den Ringe for at frelse Mskene, men denne F. er tillige Dommen) IX A 59 p. 34.

(Eet maa [den Lidende] gjøre, ikke fortvile om F.s Mulighed)

IX A 333 p. 190.

(Livets Alvor er at der er F., og at F. kan blive Fortabelsen) IX B 47,2.

(man næsten glemmer det langt vigtigere Thema: Du o Gud vil min F., at jeg da ogsaa selv maatte ville den) X, 1 A 516.

(Betingelsen for et Mskes F. er Tro paa, at der overalt og i ethvert Øieblik er absolut Begyndelse) X, 2 A 371.

(først, Anlæget til at være den Enkelte – og ved Skyld at blive ... Masse. Men saa kommer „F.“, 2: den anden Gang, Valget paa Christus)

X, 2 A 500 p. 355–356; p. 357.

(Dorner ser i Forsoningen og F. egentlig først Begyndelsen [cf. Julius Müllers „Die christliche Lehre von der Sünde“]) X, 2 A 500 p. 356.

([Om at F.s Afgjørelse er incommensurabel for Afgjørelse i et Tids-Moment]) X, 2 A 501 p. 357.

([Om det at ville sin Sjels F.])

X, 3 A 370 p. 262; 579 p. 380.

([Om Anselms Opfattelse af Mskenes F. som en Restitution i Retning af Guds Ære, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“])

X, 4 A 212 p. 115.

(Gud har i uendelig Kjerlighed truffet en Foranstaltning til Din F., ladet sin Søn føde, lide og døe) X, 4 A 417.

(Gjør Chrstd. mig ikke til en uhyre Egoist ... [idet den bringer et Mske] til at bekymre sig ene og alene om sin F.) XI, 1 A 148 p. 113.

(hvis Det, der bestemmer [et Mske], er Bekymring for sin Sjels F. ... saa hviler Ansaret paa Chrstd.)

XI, 1 A 148 p. 113.

(Taknemlighedens Pathos for sin F. er aldeles afskaffet. Oprindeligen ... [forstod den Enkelte], at hans F. havde kostet Jesu Liv og Død)

XI, 1 A 168 p. 131.

(Chrstd. mener at F. er at blive Aand ... F.s første Betingelse er at blive Enkelt)

XI, 1 A 227 p. 180; 446; 518 p. 393;

XI, 2 A 434 p. 427*.

(just ved Forening væger man sig mod Gud ... og saaledes ogsaa mod „F.“)

XI, 1 A 518 p. 393.

(skal staa fast, ... Dit Liv fortabt, kun

evig F. mulig paa Vilkaar af dette Liv saa bliver Lidelsens Tid) XI, 1 A 545. (F. for et Mske ligger just i at blive Personlighed)

XI, 2 A 107 p. 114; 177 p. 193; 402; XI, 3 B 166 p. 275.

(man er lidt bange for, at dette [at tage den Sag op om evig F.] skulde gjøre En Livet for alvorligt) XI, 2 A 357.

(Chrstd. er som Gave bestemt for alle Msker, F. tiltænkt Alle) XI, 2 A 430.

Frelse, min (Det syntes mig, at kun paa det Vilkaar [at følge Christus efter, at lide og døe for Christus] kunde jeg vente F.) X, 5 A 89 p. 105.

Frelsen (det er mig som var [Christi] F. næsten ... det at gjøre mig ulykkelig ... Fordi jeg hænger ved det Jordiske) X, 3 A 355 p. 254.

Frelsende, det (naar det [Vidunderlige] ikke bliver det F., enten frister [det] et Mske til [at forarges eller til at hævde sig ved Spot]) IV C 1 p. 361.

([Luther om hvorfor Troen er det F.]) X, 3 A 322 p. 233.

Frelser ([Om Troen paa Christus som F. og Saliggjører som Grundstenen for Kirken i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik]) I C 19 (i Bd. XII p. 102).

([Om Læren om Christus som Verdens F. som Middelpunktet i Prædiken og Forkyndelse i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“]) II C 26-27 (i Bd. XIII p. 31).

([Om Guden digtet som Lærer og F. i Udarbejdelse til „Phil. Smuler“, Cap. III]) V B 5,10 p. 63.

(Herre Jesus Christus ... Vi kalde Dig F., at Du saaledes vil frelse os forløste ud af alt dette)

VIII, 1 A 372 p. 166.

(Christus skal fremstilles, som ...: F., aber Forargelsens Tegn) IX A 59 p. 34.

(En F. er ... ikke blot, for at vi kunne tye hen til ham naar vi have syndet ... men just for at frelse os andre fra at synde) IX A 331.

(Naar Hjælpen kommer, det veed intet Mske ... Men Hjælpen vil ligge i, at

„F.“ kommer til at stille sig paa en anden Maade for [den Lidende])

IX A 333 p. 190.

(salig Den, som ikke forarges paa mig. Saaledes bærer han Verdens F. det uendelige Ansvar) IX B 47,2.

(Det kunde blive Text til en Fredags Prædiken: Min F. er min Dommer)

X, 1 A 29.

([Om Christus som F. og Forbillede]) X, 1 A 279 p. 187-188;

X, 2 A 253 p. 188*; 635 p. 458;

X, 4 A 296 p. 163; 439*;

X, 5 A 88 p. 102; X, 6 B 241;

XI, 1 A 144 p. 106.

(Nu [omkring Juli 1849] er det gaaet op for mig, at ... Christus er en F., fordi han vil frelse En ud af Elendigheden) X, 1 A 509 p. 327; 519 p. 333.

([Om at Synderens saligste Trøst er: hvert Øieblik at have Christus hos sig, hans F. og Forsoner]) X, 1 A 433.

([Om den sande christelige Distinction: Christus er ingen F. for dette Liv men for det evige Liv]) X, 2 A 75 p. 58-60.

([Om Christus som den Hellige og som F.]) X, 2 A 136.

(Ved at ville frelse fra Synden ... bringer jo saa F. Bevidstheden om Synd i Erindring) X, 2 A 236 p. 176.

(en Trøster og en F., der skal gjøre Lykke i Verden, han maa ikke gribe for dybt) X, 2 A 236 p. 176.

(Nat maa det være - og Dag bliver det midt i Natten, naar F. fødes)

X, 2 A 283 p. 207.

(det er en evig Tids Angivelse ...: idag er Dig en F. fød) X, 2 A 283 p. 208.

(Du min Herr og F., Du som var Kjerlighed ...: mskelig talt gjorde Du jo dog de Medlevende ulykkelige)

X, 3 A 71 p. 58.

([et Mske behøver] en F. og Forsoner, at han trods sin Synd tør troe at Gud vil være hans Fader) X, 3 A 200 p. 159.

(Synderes Ven kan man kalde Christus, thi det er det Samme som F. og Forsoner) X, 3 A 200 p. 159.

(den blot mskelige Opfattelse af Christus er: han gjør os alle ulykkelige ... i

guddommelig Forstand er han vor F.)
X, 3 A 366 p. 259; 526 p. 347-348;

X, 4 A 251 p. 136; XI, 2 A 45 p. 49-50.

([Om at det blot Humane ikke kan see en F. i Christus]) X, 3 A 366 p. 260.

([Ved nærmere at bestemme], hvad der forstaaes ved F., kommer Guds-Forstillingen frem, og den gennemfører Christus absolut) X, 3 A 526 p. 348.

(Man tager det Ord „en F.“, løber med det, og forstaaer derved noget ganske

Andet end Chrstd.) X, 3 A 526 p. 348.

([Problem for mig]: om det ikke var Betydningen af at have en F., at ved ham denne min Ueensartethed skulde hæves)

X, 4 A 600 p. 417; X, 5 A 89 p. 104.

(den lidende F.s Blik og hans Ord: Alt er Dig skjenket det er idel Naade ...: ja, det rører!) X, 5 A 54 p. 58.

(„... just fordi jeg ikke er Dig værd kommer jeg til Dig, Du er jo min F.

og Forsoner ...“) X, 5 A 68.

(mellem Verdens F. og Mskene ... trænger sig en Classe Msker ind ... forhindrende Efterfølgelsen)

XI, 1 A 104.

(„Christenhed“ – Verdens F.)

XI, 1 A 168 p. 130-132;

XI, 2 A 15; 45 p. 50.

(Verdens F. ... Hans Lære er væsentlig den dette hans Liv. Hvad han derfor siger, er ... følg mig efter)

XI, 1 A 199.

(Gud er Kjerlighed. Betænk, det blev forkyndt af Den, som ... har lidt meest i Verden, af Verdens F.)

XI, 1 A 299 p. 240.

(Hvilken indirecte Spot over Verden! Angrebet paa Verdens F. gjøres – anonymt) XI, 1 A 483.

([Om Forstaelse af Matth. 19,14, lader de smaae Børn komme til mig, i Forbindelse med Christus som Verdens F.])

XI, 2 A 164 p. 179-180;

XI, 3 B 150 p. 238.

Vor Frelser Kirke (Situation: Bag ved mig:

Orgelet; min Plads paa Bænken i F.s K.)

VII, 1 A 231.

([Om Englen, der rækker Christus Li-

delsens Kalk, ved Alteret i F.s K.])
VIII, 1 A 32 p. 20.

([Om pastor Visbys Oplæsning af Listen over Fødte og Døde i F.s Sogn ved Høimessen Nytaarsdag 1849]) X, 1 A 2.

([SK til Aftensang i F.s K. Søndag den 5. Mai 1850]) X, 3 A 30.

([SK hørte Kofoed-Hansen til Høimesse i F.s K. Søndag den 8. Sept. 1850])
X, 3 A 422*.

([SK hørte Visby til Høimesse i F.s K. Søndag den 27. Okt. 1850]) X, 3 A 583*.

fremad ([Om at der ordentligviis ligger en Fremtid for et Mske, at han er vendt fremad]) X, 2 A 100 p. 75.

(for at faae [de jordiske Goder og endelige Formaal] maa man gribe til i Retningen fremad) X, 2 A 100 p. 75.

se ogsaa *Fremskridt*.

Frembringelse (Enhver væsentlig F. udfylder væsentligen Tiden)

VII, 2 B 235 p. 132.

Frembringelse, digterisk se *digterisk*.

Frembringelse, min (jeg er nu saa meget udviklet som Digter, at selve F. indeholder den rigeste Nydelse for mig)

VII, 1 A 202.

(det var en overmskelig Opgave ... [med] min digteriske Sands for F. tillige at ville eksistentielt være det)

X, 1 A 281 p. 192.

(det at det er sandt i mig [at jeg ikke er et Sandhedsvidne], frembringer i mig en Smerte, der netop er Digter-Betingelsen i Forhold til F.)

X, 1 A 281 p. 194.

(Forstaelig for Andre kan jeg ikke ganske gjøre mig; thi de henføre jo udenvidere mine F. til mig)

X, 2 A 163 p. 130.

(min F. ... tillige er min religieuse Optragelse og Udvikling) X, 5 B 145.

Frembringelse, pseudonym se *pseudonym*.

Frembringelse, æsthetisk (al sand æsthetisk F. ... skal være et Falsum i Forhold til Ens eget reent personlige Liv)

VII, 2 B 235 p. 212.

(jeg veed ikke hvor jeg skulde faae den Tid, jeg kunde ... udfylde med æsthetisk F.) IX A 227 p. 125.

Fremgang (christeligt er der aldeles ikke Mening i at tale om nogen F. fra Slægt til Slægt) XI, 2 A 38 p. 42.

(naar man saa er skjult [i de Samtidiges Mængde], saa bliver man ... uforkammet nok til at tale om Chrstd.s Fremgang) XI, 2 A 38 p. 42.

„*Fremlysning*“ se „*Stadier paa Livets Vei*“.

Fremmeligere, den (just den F. [maa] bruges til at være „Digteren“ for at afgive det indirecte Tryk ved Hjælp af Idealet) X, 4 A 41.

(den F. maa ... have Resignation til at skjule [sin Fremmelighed] i Ukjendelighed ... ved Hjælp af Idealet)

X, 4 A 41.

Fremragende, den (Man har sagt, at nu omstunder kunde man end ikke blive forfulgt ... Grunden er, at de F. ikke forstaae at hidse) VII, 1 A 175 p. 111.

Fremragende, det ([Nivelleringen] kan skee derved, at det F. styrer mod det F., saa begge svækkes) VII, 1 B 123 p. 325–326. (hvad der paa een eller anden Maade er F. ... kommer gjerne galt fra det i denne Verden) XI, 1 A 6.

Fremskridt (Nonsens ... at Verden gaaer fremad) IX A 358 p. 207*.

(for at avancere et historisk F. i Udvikling maa der lides saaledes [som SK har lidt som Forfatter]) X, 2 A 528 p. 382.

(F. vil blive: at Enhver for Alvor maa lære det at være sig selv Herre, at styre sig selv) X, 2 A 622.

(religieus [bliver] F. ...: at Enhver i sig maa bære den Duplicitet, at forstaae,

at det Christelige strider mod Forstanden – og saa dog at troe det) X, 2 A 622.

(Ethvert F. mod Idealet er et Tilbage-skridt)

X, 3 A 509; 576 p. 378; X, 4 A 32.

(at Mængden skal standses paa Idealet ved Hjælp af en „Digter“, er ogsaa F.) X, 4 A 41.

(Historiske F. eller F. i Christenheden) X, 4 A 414.

(en lærd, grundig Fremstilling af Chrstd.s Historie ... forklarer Alt saaledes, at han betragter som F. hvad der er Tilbageskridt) X, 5 A 100.

(overalt hvor Gud er med vil F. ... være kjendeligt paa, at Fordringen bliver større) XI, 1 A 134 p. 93.

(det Mskelige er altid kjendeligt paa, at Sagen skal gjøres lettere og F. bestaae deri) XI, 1 A 134 p. 93.

(Jeg forstaaer det [at Saligheds-Vilkaaret for den Enkelte er det Forskjellige] som et F. og som en Straf, en Dom over Christenheden) XI, 1 A 296 p. 237.

(aandeligt er altid hvad der virkelig er F. kjendeligt paa at det er Skærpelse) XI, 1 A 479.

(Den sande Trøst over et Tilbagefald er – at det ved Guds Hjælp blev et F.) XI, 1 A 575.

([Talen om en Sags F.] opkommer gjerne først ret tilgavns ..., naar den afgjort er paa Retour) XI, 2 A 117 p. 124.

(alle Christenhedens Gavtyvestreger ... hænger sammen med en, under Navn af F., fortsat Stræben i Retning af at blive Mesteren qvit og holde sig til Discipelen) XI, 3 B 175 p. 291.

fremstille ([jeg er] udrustet med eminente Evner til at fremstille [Sandheden]) X, 1 A 280 p. 190.

(jeg maa ikke fordriste mig med selv i Virkeligheden at udtrykke Det, jeg fremstiller ... som var jeg selv Idealet) X, 1 A 281 p. 192.

(Min vanskelige Stilling i at fremstille Chrstd.) X, 3 A 119 p. 91–93.

(jo mere Kunst der anvendes paa at fremstille ... jo mindre fører dette de Hørende til at gøre derefter)

X, 4 A 479 p. 300.

Fremstillede, det (Saa fjerner jeg mig ... jeg er ikke mere i Charakteren af selv at være det F.) X, 1 A 280 p. 189.

(Jeg har gjort et Skridt tilbage i Retning af selv at ville være det F., og saa er Opgaven min) X, 1 A 281 p. 193.

Fremstiller (der gives en Fremstilling ... af Chrstd., som kun kan naaes derved, at F. lider ubeskrivelig Sjæls-Qvaler) X, 1 A 641.

Fremstilling (Jo sandere F. af det Religieuse er, desto mere tjener den til Guds Ære og Priis) X, 1 A 641.

(Den, der fremstiller [det ideale Billede af en Christen] ... maa tilstaae, at han forholder sig digterisk ... til F. af dette Billede) X, 5 B 107 p. 292.

Fremstilling, dialektisk se *Dialektik*.

Fremstilling, digterisk se *digterisk*.

Fremstilling, min (man angriber det som en Feil ved min F., at den bevarer sig i den Dobbeltthed) VI A 83.

(Den Flid jeg anvender paa F. er ligesom naar en Kvinde broderer en Alderdug) VI B 159 p. 237.

(min F.s vegetative Frodighed ... er mig for væsentlig) VIII, 1 A 120.

(I samme Øieblik [mine] Lidelser tages bort, vilde min F. [af Chrstd.] omtrent blive a la Præstens) X, 1 A 641.

(I min F. er Strengheden et dialektisk Moment i Chrstd., men Mildheden lige saa stærkt repræsenteret)

X, 2 A 525 p. 378.

([SK om sin F. af det Christelige i Forhold til de Samtidiges Behandling af ham qua Forfatter]) X, 2 A 618.

([Om Anklagen mod SKs F. af det Christelige som en Overdrivelse])

X, 2 A 618; X, 3 A 483 p. 323.

(Jo mere jeg betænker min F. af Chrstd., desto tydeligere bliver det mig, at den er sand) X, 3 A 119 p. 92.

([Om at et enkelt Mske, der var opmærksom paa, hvad SK i F. digterisk har raadet over, ventede paa, at SK havde forvexlet sig med et Digterisk]) X, 5 B 107 p. 292.

([SK om at han har gjort en mere afgjørende F. af det Christelige færdig, hvorved han som Fremstiller har ført sig ud paa den anden Side af det Bestaaende]) X, 5 B 205 p. 386-387.

Fremstilling, æsthetisk se *æsthetisk*.

„Forsøg til en kort systematisk Fremstilling af Christendommen i dens Logik“ se Adler, Adolph P.

Fremstillingskunst, min (Jeg formaaer ikke saaledes at trække et Forbigagent, saa det bliver ganske Nærværende)

IX A 413 p. 240.

Fremtid ([idet en stor Mand indbilder sig], at han kan skue ud over F. og ... lade

Hensigten ædle Midlet - saa er han lille) I A 42.

(mit hele Liv [skal] ene og alene være til at give Ideen Fart ind i F.)

VIII, 1 A 124 p. 60.

(der er noget Uhyggeligt i, at ... være forvisset om et Lands Undergang, medens Alle juble ved Tanken om en mangeløs F.) X, 1 A 36 p. 23.

(Min Position i Forhold til hvad der vil blive den nærmeste F.s Stilling)

X, 1 A 660 p. 413-414.

(den Beskrivelse af F., som findes i Slutningen af „En lit. Anmeldelse“ ... opfyldtes 2 Aar derefter i 1848) X, 2 A 52. („den Enkelte“, den Kategorie, der vil vise sig at blive F.s point de vue)

X, 5 B 247.

(Hvorledes jeg forstaaer F.)

XI, 2 A 346 p. 357-358.

Fremtid, lang (Kategorien en lang F. er en meget lavere Kategorie end „idag“ ... [er] intet Beviis for at Msket har en udødelig Aand) X, 1 A 652.

Fremtid, min (uden alt Haab om en lykkelig og hyggelig F. [efter Jordrystelsen] ... greb jeg ene og alene den intelligente Side i Msket) II A 806.

([jeg vil] ubetinget blive læst og studeret i F.) VIII, 1 A 175 p. 87.

(maaskee ved [„Sygd. til Døden“] at forspilde min F.)

X, 2 A 10 p. 13; 147 p. 111.

(Istedetfor at der ... ligger en F. ... ligger der for mig allernærmest Døden)

X, 2 A 100 p. 75.

([mit Skridt mod „Corsaren“] har forlænget mit Navns F. meget betydeligt)

X, 2 A 251 p. 186.

(Var min F. saaledes oekonomisk sikkert, at jeg vidste jeg kunne tilhøre Idee ... [jeg] lod Mynster leve ud)

X, 4 A 511 p. 331.

Fremtid, min oekonomiske se *Finantser, mine; Formue, min; Oeconomie, min; Penge, mine og Udkomne, mit*.

Fremtidens Martyr se *Martyr*.

Fremtoning ([Om Mynsters Fremhævelse, i „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“,

af Goldschmidt som Opfinder af Ordet „F.“, cf. „Nord og Syd“, 1849 Bd. 5 p. 143–144 og Bd. 6 p. 266–268]]
X, 6 B 171 p. 255–267; 182 p. 293–294; 188 p. 302; 194; 217 p. 343.

Fremtræden se *Christi Fremtræden*.

Frerichs, Johann H. F. („Commentatio theologico-critica de Petri Abaelardi doctrina dogmatica et morali“)
X, 6 C 7,1.

fri ([Om Aristoteles' Distinction mellem Dyd og fri Handling i „Ethica Nicomachea“]) IV C 17.

(Det Høieste der overhovedet kan gøres for et Væsen ... er at gøre det frit)
VII, 1 A 181 p. 116.

(et Mske kan ikke gøre et andet frit)
VII, 1 A 181 p. 116.

(Magtens Kunst er netop at gøre fri)
VII, 1 A 181 p. 117.

(i Aandens Afgjørelser der kan man frit beslutte sig ud) VIII, 1 A 178 p. 90.

(frit at vælge den Lidelse man ogsaa kunde være fri for, frit at vælge den for den gode Sags Skyld: det er christeligt)
VIII, 1 A 259.

([Om at Christus gør Dem, han havde helbredet, ganske frie ved at forbyde Dem at tale derom]) X, 1 A 348.

([Epigram over SKs Samtid om, hvorledes Alt skal være frit]) X, 4 A 99.

(Paulus skriver: „er Du kaldet Træl, lad dette ikke bekymre Dig, kan Du blive fri, vælg hellere dette“ [cf. 1. Cor. 7,21]. Dette er ... ægte christeligt)
X, 4 A 541 p. 360.

(Forholdet til et Høiere er kjendeligt paa at lide derfor ... saaledes at man selv frit forstaaer sig i at Forholdet er og kun er at lide derfor)
X, 5 A 11 p. 12.

(at være Aand ... er: frit at ville Det, som Kjød og Blod meest gyser for)
XI, 1 A 558 p. 424.

(Sandheden, Chrstd., vil gøre Eder friel [cf. Johs. 8,32]) XI, 2 A 261.

se ogsaa *Villie, fri*.

Fries, Jacob F. ([Om J. H. Fichtes Pladsering af F. mellem de reflecterende Philosopher, cf. „Ueber Gegensatz, Wende-

punkt und Ziel heutiger Philosophie“]) II A 592.

([Om F.s Forening af Kant og Jacobi, cf. hans „Neue Kritik der Vernunft“, i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 305–306).

([Om F.s Skjelnen mellem tre Betragtninger over Tilværelsen i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 306).

Fri-Exemplar ([Om at SKs Bøger ikke blev anmeldt i „Nyt Theologisk Tidsskrift“, da han ikke havde afleveret F.-E.])
X, 5 B 11 p. 215.

frigjøre (Hvor sandt, hvad Moses oplevede: den største Plage er at ville frigjøre – et Trælle-Folk)

X, 1 A 274 p. 185; X, 2 A 571 p. 409*.

Frigjørelse (den Art F., som Gud og Chrstd. tænker paa, vil Msket nok helst være fri for) XI, 2 A 261.

Frihed ([Om Prædestination i Forhold til F.]) I A 5; 7; 19*; 20; 43*.

(Mig har altid Livet i Kraft af Fornuft og F. interesseret meest) I A 72 p. 49.

([Om Eenhed af den guddommelige Naade og den mskelige F. i Referat af H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

I C 19 (i Bd. XII p. 117–123).

([Om at skjelne Valgfrihed eller Vilkaarlighed fra den sande F. eller Ufrihed i Excerpter af Baaders „Vorlesungen über speculative Dogmatik“])

I C 33 (i Bd. XII p. 136).

(Msket gør aldrig næsten Brug af de F. det har ... f. E. af Tænkefriheden; istedet derfor fordrer man ... Yttringsfriheden) II A 746.

([Om Forholdet mellem den guddommelige Naade og den mskelige F. hos Augustin, Luther og Calvin i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 74–76).

([Om den formelle, subjektive F. som Middelpunktet i det pelagianske System

i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“)

II C 28 (i Bd. XIII p. 76–78).

([Om Guds og Mskets F. i Excerpter af K. Rosenkranz' „Encyklopädie der theologischen Wissenschaften“])

II C 61 (i Bd. XIII p. 192).

(den sande F. bestaaer i frit at tilegne sig det Givne og altsaa i igjennem F. at være absolut afhængig) III A 11.

([Om det Problem] i F., hvorledes det indholdsløse arbitrium ... bliver til den positive F.) III A 48.

(Chrstd. har først gjort Synergismens Begreb gjeldende og først deri ... [har] F. sin Realitet) III A 118.

(i Synden er der et Moment med af F. og af den fri Endelighed) III A 118.

(Begrebet af den gud[dommelige] Ironie, man søgte at frigjøre det Guddommelige ... men ikke naaede man hen til Begrebet af positiv F.) III B 23.

([Om Modsætningen mellem F. og Nødvendighed som Overgangen fra Uskyld til Skyld i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“]) III C 26 (i Bd. XIII p. 211).

([Om Fornuft og F. i Forhold til Syndefaldet og Skyld i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 212–214).

([Om Fornuft og F. i Forhold til Personlighed i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 222–223).

([Om Forholdet mellem den guddommelige og mskelige F. i Referat af Marheinekes Forelæsninger over „Dogmatisk Theologie ...“])

III C 26 (i Bd. XIII p. 248–249).

(Leibnitz siger strax i Begyndelsen af „Theodicee“ ... [at Forholdet mellem F. og Nødvendighed] har voldet Mskene Vanskeligheder) IV A 11.

(Det Forfærdelige er, naar et Mskes Bevidsthed fra Barndommen af har faaet et Tryk, som ... al F.s Energie ikke kan hæve) IV A 60.

(Da begynder først Livet at blive van-skeligt, naar Livets Opgave selv bliver dialektisk [saaledes overalt hvor F. kommer ind]) IV A 149; V A 49.

(Kun ud af det kan jeg komme ved F., i hvilket jeg er kommen ind ved F.)

IV B 13,21.

(Det gjelder om, at F. giver Tilværelsen Elasticitet) IV B 59 p. 211.

(F.s Udtryk er: Alt skal have en Ende, hvorved betegnes, at det fri Individ kommer Tilværelsen til Hjælp ... og frelser sig fra Endelighedens Straadød) IV B 59 p. 211.

(Tvivlens og Lidelsens tvende Udtryk: at Alt faaer en Ende og at Intet faaer en Ende, forklares i F. derved, at man giver Alt en Ende) IV B 59 p. 212.

(Har man intet Andet at byde dem end Astronomien, saa lader man jo netop Individerne renoncere paa alle F.s Opgaver) IV B 111 p. 263.

(Spørgsmaalet er om F.s Forhold til Aandens Phænomen, i Context med hvilke Individet lever)

IV B 111 p. 263.

(F.s første Problem ... er Gjentagelsen til ... det er derom jeg væsentlig har talet [i „Gjentagelsen“])

IV B 111 p. 264; 117 p. 293.

(Kun i F.s Forhold til F.s Opgave, er der Alvor)

IV B 111 p. 268; 117 p. 287;

XI, 1 A 63 p. 47.

(Den i hvem F.s Lidskab er vaagnet, bekymrer sig i Almindelighed meget lidt om Naturen) IV B 111 p. 268.

(Individualitetens egen Gjentagelse i en ny Potens ... [er] F.s dybeste Interesse) IV B 111 p. 270; 117 p. 296.

(Jeg har [i „Gjentagelsen“] talt om Gjenta-gelsen i F.s Problemerne)

IV B 111 p. 273; 117 p. 293.

(F. hos Grækerne er ikke sat som F., derfor blev det første Udtryk Erindren) IV B 111 p. 273; 117 p. 298.

(den moderne Anskuelse maa netop være at udtrykke F. fremad, og her ligger Gjenta-gelsen)

IV B 111 p. 273; 117 p. 298.

([Om Begrebet Gjentagelse anvendt i den individuelle F.s Sphære])

IV B 117 p. 280-282.

([De Stadier, som F. gennemløber for at naae sig selv: a) F. bestemt som Lyst; b) F. bestemt som Klogskab; c) F. bestemt i Forhold til sig selv, F. selv er nu Gjentakelsen, det den frygter er Afvexlingen])

IV B 117 p. 281-282.

([Om F. i Forhold til den religiøse Bevægelse som det sande Udtryk for Gjentakelsen]) IV B 117 p. 282; 118,1.

([Om Mediationens skadelige Virkning i F.s Sphære])

IV B 117 p. 288-289; 118,7.

([Om Anvendelse af Gjentakelsen i F.s Sphære for at hindre den tvetydige Overeenskomst mellem det Logiske og F.]) IV B 117 p. 289.

(Overgangen er i Logiken Bevægelsens Lydløshed, hvorimod den i F.s Sphære vorder) IV B 117 p. 290.

(I F.s Sphære ... er Muligheden og Virkeligheden fremkommen som en Transcendents) IV B 117 p. 290.

(Naar Aristoteles ... har sagt, at Overgangen fra Mulighed til Virkelighed er en *κίνησις*, saa taler han om ... F.s [Mulighed og Virkelighed])

IV B 117 p. 290; 118,7.

([Om Bevægelsens Betydning for Schellings Opfattelse af F., cf. „Philosophische Untersuchungen über das Wesen der menschlichen Freiheit“ i „Philosophische Schriften“])

IV B 117 p. 290; 118,1.

(Saasnart Individet opfattes efter sin F., da bliver Spørgsmaalet ... : lader Gjentakelsen sig realisere) IV B 117 p. 293.

(Jeg har [i „Gjentakelsen“] ... bestandigt talt om F.s Problemer for det individuelle Liv) IV B 117 p. 298.

(Naar man taler om F. i Immanentsens Bestemmelser, saa er Crise og alt Saadant kun illusorisk) IV B 117 p. 299.

([Gjentakelsen] er F.s Opgave ... den betyder F. selv) IV B 120 p. 308.

([Om Descartes Forstaaelse af Forholdet mellem F. og Tanke i „Meditationes de

prima philosophia“]) IV C 11.

(enten er [cogito i cogito ergo sum] F.s Bevidsthed i Handling ... eller den efterfølgende Bevidsthed) IV C 11.

(om F. og Prædestination [i Spinozas „Cogitata Metaphysica“]) IV C 13.

(en aldeles ligegyldig F. er nonsens [cf. „Herrn ... Leibnitz, Theodicee ...“ v. J. C. Gottscheden]) IV C 36; 39*.

(Er det Gode godt i og for sig, hvorledes er Gud da frie i Forhold dertil; hvorledes den mskelige F.? [cf. „Herrn ... Leibnitz, Theodicee ...“ v. J. C. Gottscheden]) IV C 72.

(I samme Grad et Mske har Positivitet har han ogsaa Negativitet. Denne F.s dialektiske Oprindelse, glemmer F. aldrig) V A 90 p. 33.

([Om F. udlagt som Barnefader til hvad Nødvendigheden vedkendte sig i Udarbejdelse til „Phil. Smuler“, Mellemspil]) V B 15,6.

(I enhver concret Yttring af F. er hele Tilværelsen ... Medarbejder) V B 53,22.

([Om Arvesynd og den nærmere Overveelse om F.s Mulighed i Individualiteten i Udarbejdelse til „Begr. Angst“, Cap. IV]) V B 55,4.

(idet [Aanden] skulde til at sættes i Synthesen viste [den] sig som F.s Mulighed hvilken i Individualiteten udtrykte sig som Angst) V B 55,9.

([Om liberum arbitrium i Forhold til F. i Udarbejdelse til „Begr. Angst“, Cap. IV]) V B 56,2.

([Om Godt og Ondt i Forhold til F. i Udarbejdelse til „Begr. Angst“, Cap. IV]) V B 56,2.

([Om F.s Tab: a) F. tabt dyrisk; b) F. tabt intellectuelt; c) F. religiøst tabt; i Udarbejdelse til „Begr. Angst“, Cap. IV]) V B 60 p. 133-138; 72,24-27.

(Alvoren er kun tilstæde i den allerfineste Concretion ... og som F.s Bestemmelse) V B 68.

([Om den Kunst at erindre som en Aandens Naadegave og en F.s Gjerning i Udarbejdelse til „Vrangen og Retten“, Forord]) V B 155 p. 266.

([Om Springet som hørende væsentligen hjemme i F.s Sphære]) V C 12.

([Om Physiologiens Indbildning, at det skulde lykkes den at opdage, at F. er en Illusion])

VII, 1 A 182 p. 120; 178 p. 124–126*.

(F.s Valg [er] det ene Frelsende i Uendeligheden [og kun ved F. kan man komme i Uendelighedens Afgjørelse])

VIII, 1 A 178 p. 90; 185 p. 91.

(det at forlade Alt er F.s Spatium [absolut fordres det ikke])

VIII, 1 A 572; 587*.

([Matth. 27,46] er saa F.s yderste Anfægtelse) VIII, 1 A 580.

([Om at beundre de Afdøde, hvor det er tvivlsomt, om de bleve drevet frem af en umiddelbar Genialitet eller af F.s Selvbestemmelse med Ansvarets Bevidsthed]) VIII, 1 A 584.

([Om Fortvivelse i Aandens Forhold i Forhold til hiin Sammensætning af F. og Nødvendighed i et Forhold, der er for sig]) VIII, 2 B 168,6 p. 261.

([Om at fortvivle ved F. om sin F. i Udarbeidelse til „Sygd. til Døden“, Indgangen og Første Afsnit])

VIII, 2 B 168,6 p. 261.

(Fortvivelse forholder sig til Aand, til F. til Ansvar) VIII, 2 B 168,6 p. 262.

(F.s sande Forhold er dette: frit at være ganske i det Godes, i F.s Magt)

VIII, 2 B 170,6 p. 267.

([Om F., Valg og Valgfrihed])

X, 2 A 428 p. 304–306;

X, 4 A 175 p. 97–98.

(kun Frygt og Bæven, kun Tvang kan hjælpe et Mske til F.) X, 2 A 428 p. 305.

([Om Daubs Opfattelse af det Onde som det Negative i „Darstellung und Beurtheilung der Hypothesen in Betreff der Willensfreiheit“]) X, 2 A 436 p. 310.

([Om Julius Müllers Paavisning af, at F. ikke kan kaldes ligeligt Evne til det Gode og til det Onde, cf. „Die christliche Lehre von der Sünde“])

X, 2 A 438.

(Piat er Moderskjødet for de moderne Stater med den fuldstændige F.)

X, 2 A 571 p. 409.

(Samvittigheds-F., Troes-F. o: D:)

X, 3 A 618 p. 403–406; 619.

(ingen Tvang [kan] i Sandhed tvinge den Aandelige, den kan i det Høieste dyrt lade ham købe F.)

X, 3 A 618 p. 406.

([Om at Systemet „gaaer frem med Nødvendighed“ og Tilværelsen med F.])

X, 3 A 786.

([Om den sande Christens F. over for ydre Former og om det jordiske Sinds Ivrighed for frie Former]) X, 4 A 13.

([Om Grundtvigianernes og Bondevenernes Grunde til at ville F.])

X, 4 A 58.

([Om den christelige F. i Tertullians Trøsteskrift til Martyrer, cf. Böhringers „Die Kirche Christi und ihre Zeugen ...“]) X, 4 A 142.

(Nødvendighed forvandlet til F.)

X, 4 A 245.

(til at blive en Christen fordres at afdøe, og at afdøe er en Akt af F.)

X, 5 A 19 p. 24; 25; 29;

XI, 1 A 558 p. 424*.

(denne Verden ... er en F.s Verden, som frit affaldt fra [Gud], og som han vil have tilbage) XI, 2 A 434 p. 428.

(Vistnok kan Nødvendighed ikke frembringe F.; men den kan lægge det F. i Msket saa nær som muligt at blive: Villie) XI, 2 A 436 p. 433.

([Om F. i Forhold til Mskets Lovprisning af Gud]) XI, 2 A 439 p. 440.

Frihed, min ([SK om sin F. i Forhold til at bryde af som Forfatter])

VII, 1 A 164; 169 p. 109.

(jeg har aldrig været endeligt nødsaget til Noget, men uendeligt har maattet vælge Afgjørelse)

VIII, 1 A 178 p. 89–90*; 185 p. 92*.

(Min F. skulde og maatte jeg have [i Forhold til Regine]) X, 1 A 663 p. 417.

(fri, fri som et Mske ellers er det, har jeg aldrig været) X, 2 A 61 p. 47*.

(næsten alle mine Forhold [er] af den Beskaffenhed, at jeg selv frit handlende har bragt mig i dem)

X, 2 A 104 p. 79*; XI, 3 B 4 p. 7*.

(Ulykken [har] ligget i, at Forholdet,

hvori [Rasmus Nielsen] var kommet til mig, var for nært. Jeg behøver min F.) X, 3 A 2 p. 8.

„*Philosophische Untersuchungen über das Wesen der menschlichen Freiheit*“ se Schelling, Friedrich W. J. v.

Friheds-Akt ([Om at forklare Syndighedens universelle Phænomen af en mskelig F.s-A. i Martensens „Den christelige Dogmatik“]) X, 1 A 578.

Friheds-Bestemmelse (Bevidsthedens evige Hemmelighed ... som Enheden af Natur-Bestemmelse og F.s-B.) III A 11.

Friheds-Bevidsthed (den Lidende [som syndet mod sin Villie] udholder det ved Hjælp af Religieusitet. Men nu kommer F.s-B. med Ansaret) IX A 333 p. 189.

Frihedsfølelse ([Om absolut F. i Excerpter af Schleiermachers „Der christliche Glaube“]) I C 20 (i Bd. XII p. 126).

Frimodighed ([Om den christelige F., om F. som Haabets nærværende Tid, om F. som Kraft og Gjerning, om F. for Msker og F. for Gud]) II A 326.

([Om Abrahams F. til at gaæ Fristelserne imøde]) III C 4 p. 249–251.

([Bøn om, at Gud vil give Msket F.]) VII, 1 A 136.

([Om F.s Magt som en høieste Trøst i Udarbeidelse til „Lidelsernes Evangelium“]) VII, 1 B 188,4.

(Msket skal have F. til at være sig selv, og kan han ikke det, saa skal han begynde med at bede om denne F.)

IX A 182 p. 90.

(Det Vanskelige [er at have] ... den uendelige Forestilling om Guds Ophædethed og Christi Ophædethed, og saa barnlig F. til ganske barnligt at indlade sig med dem) X, 1 A 64 p. 49.

([Om den stigende F. i Forhold til Gud]) X, 2 A 320.

(F. er sandelig ikke Letsind, men er Tillid til Naaden) X, 2 A 456.

(F. i at lide for Sandheden)

X, 4 A 498 p. 318–320; 593 p. 410.

([Om Feilsyn i Forstaaelse af christelig F.]) XI, 1 A 66 p. 50.

(hvad Christenheden har behøvet for idetmindste 1500 Aar siden er mskelig

F.) XI, 1 A 297 p. 238; 298; XI, 2 A 138. ([Om F. til at kunne glædes ved dette Liv i Frygt og Bæven og Anfægtelse]) XI, 2 A 303 p. 322.

Frimodighed, min (saadan Troens F. kan jeg endnu ikke vinde, at jeg kan troe denne smertelige Erindring [om min Indesluttetheds Straf] bort)

VIII, 1 A 645 p. 293; X, 4 A 498 p. 320. (det gjælder virkelig om ... at have F. for Gud til at være mig selv, og tage Alt af hans Haand) IX A 178 p. 88.

(Gjennem en frygtelig Skole ydmyget har jeg ogsaa vundet F.)

X, 5 A 89 p. 106.

„*Den Frisindede*“ ([„Den F.“. Et Ugeblad af blandet Indhold, redigeret af C. C. Rosenhoff, 1835–46]) II A 728.

([Om Rosenhoff som mulig Redakteur af: „Kjøbenhavnsposten“, „Den F.“, „Concordia“, efter Gjødwads Dom]) II A 728.

([Om „Den F.s“ Forhold til „Kjøbenhavnsposten“]) II A 777.

([Understregning i Artiklen „En Episode af „Forførerens Dagbog““ i „Den F.“ 1843, Nr. 23 (23. Febr.)]) IV B 21.

([Charakteristik af „Den F.“])

IV B 22 p. 190.

([Om „Den F.s“ Omtale af „Enten – Eller“ i Artiklen „En Episode af „Forførerens Dagbog““])

IV B 22 p. 190–191; 23; 24 p. 191–195.

([Om Livets Gaade og om Gaader i „Den F.“, hvor Forklaringen følger i næste Nummer]) VI A 98 p. 39–40.

([Om Rosenhoffs Artikel „S. Kjerkegaard og hans Recensenter“ i „Den F.“ 1846, Nr. 58 (19. Mai)])

VII, 1 A 124 p. 65.

„*Advarsel til den Frisindede*“ se „*Enten – Eller*“.

Frisprog (F. er mærkeligt derved, at det begynder i Kraft af en Hændelse ... Men er det først begyndt, saa er ... der ingen nødvendig Grund for det til at høre op) VI B 11 p. 86.

([Pastor Stillings „F.“, i Artiklen „Pastor Visby og Fængselselskabet“, viser] at Hr. Pastoren er en Aflægger af det

grundtvigske ingeniums svage Sider)
VI B 182 p. 250.

friste (Vi fristes i Ørkenen! (Prædiken over
Fristelses-Historien)) II A 293.

(det Trøstelige der ligger i den Betragtning: Gud frister Ingen [cf. Jac. 1,13–15]) II A 310.

(Hvorfor strænge Christne saa let fristes af Smaating) II A 593.

(Gud fristede Abraham [1. Mos., 22]) III C 4 p. 249.

([Om den Tanke at Gud frister et Mske („leed os ikke ud i Fristelse“)])

X, 2 A 493 p. 350–351.

(en personlig Magt [en personlig Gud] – naar den begynder at „friste“ ... o, i een Forstand, qvalfuldt) XI, 1 A 35.

friste Gud (har Du følt Dig ydmyget ved den Tanke: han fristes og ikke af Nogen [cf. Jac. 1,13]) II A 310.

([Om al den Sludder om, at man ikke maa vove sig ud i Afgjærelser, da det er at friste Gud]) VIII, 1 A 145 p. 71.

(De lumske Orthodoxe afskaffe det [Frivillige] ... af Frygt for at friste Gud) X, 2 A 263 p. 193.

(det er, at friste Gud, at lave saadanne Theorier, der skjuler Ens Mangel paa Mod og Tro og Tillid)

X, 2 A 263 p. 193.

(Pusilanimitetens største Dyd bliver tilsidst: at sove – for ikke at ... friste Gud) X, 2 A 263 p. 194.

(Sludder ... at det frivilligt at udsætte sig for Fare er at friste Gud)

X, 2 A 348 p. 252.

(Verden ... har ved Hjælp af at urgere det Begreb at friste Gud, afskaffet Chrstd.) X, 3 A 43 p. 43.

([Grunden til at det ligger En saa nær at frygte for at friste Gud ved at vove de christelige Handlinger]) X, 3 A 60.

(denne Conflict ..., at jeg paa den ene Side frygter „at bedrøve Aanden“ og paa den anden Side „at friste Gud“)

X, 3 A 98 p. 78.

(vi ville have det [at vove] omklædt med Selvbehagelighed – og derfor kalde vi det at vove at friste Gud)

X, 3 A 475 p. 319.

(det verdslige Sind ... siger: det Frivillige, frivilligt at offere Noget, er – at friste Gud) X, 4 A 326 p. 186.

([Om at skaane sig selv, at nyde Livet – og at friste Gud]) XI, 1 A 73 p. 57.

Fristelse ([Om Msket, der paa Sædelighedens Farvande forsøger at beseire F.s Magt]) I A 75 p. 57.

(det Trøstelige der ligger i den Betragtning: ... at det er Dit eget Kjød og Blod, ell. dens F., som engang for alle er overvundet) II A 310.

(F. ere ... for at knække, fordi man troer, at den Paagjældende vil ligge under) II A 310.

([Om Begrebet F. i Baaders „Vorlesungen über speculative Dogmatik“ i Tilføielser til H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

II C 34 (i Bd. XIII p. 137).

([Om Abrahams Frimodighed til at gaae F. imøde]) III C 4 p. 249.

([Om Frelse fra F. – ved Skjebne, ved Styrelse, ved Tillid til Guds Bistand]) III C 14 p. 258–259; 22.

(en Udrivelse af F. uden vor Medvirken giver ingen Sikkerhed for ny Strid)

III C 14 p. 258; 22.

(det andet Angreb af F. er altid det værste) III C 14 p. 258; 22.

(F.s Udgang er ikke altid Seier, men dens Udgang skal Gud dog gjøre saa vi kunne bære den) III C 14 p. 259; 22.

(F. til at hengive sig i den tilsyneladende Lovløshed – en Art F. [i Udkast til „Bekræftelsen i det indvortes Mske“]) IV B 158,1.

(F. til at rose sig af at være fortabt [i Udkast til „Bekræftelsen i det indvortes Mske“]) IV B 158,3.

(naar det er med Gud Du glæder Dig [over at have vundet den ganske Verden], da er F. vegen bort [i Udkast til „Bekræftelsen i det indvortes Mske“]) IV B 158,5.

(Hvad F. er ud efter er Anfægtelse ind efter) VI B 60,2 p. 160.

(maaskee er ... de F. de farligste, der introduceres under det ringe Navn: Ingenting) VII, 1 B 55 p. 228.

([Om det i Sydens Angest at flye enhver F. i Forhold til det at søge til Christus som det sikke Sted, hvor F. viger tilbage]) X, 1 A 477 p. 304; 637.

(Begrebet „Angest“ som Mellembestemmelse i Forhold til F. Det er ret egentlig F.s Dialektik [cf. „Begr. Angest“])

X, 2 A 22.

(Fristeren og F. paadutter Den, der bukker under, selv endog at have opfundet F. [cf. „Sygd. til Døden“])

X, 2 A 136.

(i Forhold til „F.“ gjælder det: det er kun en liden Stund. F. har sin Magt i „Øieblikket“) X, 2 A 161.

(Selv i G.T. ... staaer dog Sagen saaledes at Sirach siger: vil Du tjene Herren, da beskik Din Sjæl til F.)

XI, 1 A 585 p. 441.

se ogsaa *Christi Fristelse*.

Fristeren (I alle de Svar som Christus giver F. er en mærkelig Dobbeltthed)

X, 1 A 127.

se ogsaa *Djævel*.

Fritz ([F. rettet til Edvard i Udarbeidelse til „Forførerens Dagbog“])

III B 56.10; 92; 160.3.

Fritænker (F. paastaae dristigt ... at der ikke er saadan Aand til, der, naar man kalder paa den, skaber et Mske ganske om) X, 5 A 43 p. 46.

(F. ... siger ligefrem, at Chrstd. er Poesie og Mythologie)

X, 5 A 62 p. 69; XI, 1 A 524 p. 399.

([Om Forskjellen mellem den officielle Forkynder og F.]) X, 5 A 62 p. 69.

([Om Forskjellen mellem en rettroende Præst og F.]) XI, 1 A 70 p. 53.

(ikke den meest fortvivlede F. ... er Chrstd. saa farlig som en: officiel Præst og Professor) XI, 1 A 101.

(F. – den christelige Indvending ... : dersom blot Præsterne ikke var med deres Chrstd.)

XI, 1 A 332; 333; XI, 3 B 197 p. 325.

(F.s Oplysning om hvad Chrstd. er)

XI, 1 A 559 p. 425–426.

(F. har, just fordi han selv vil slippe Chrstd., stundom en ondskafuld Glæde af at outrere det Christelige i

Retning af Bitterhed) XI, 1 A 559 p. 425. (F. forfalsker [Chrstd.] ved at forbitte den – af Chicane mod de Christne)

XI, 1 A 559 p. 425.

(F.s Opfattelse [af Chrstd. er] sandere end den saakaldte Kirkes)

XI, 1 A 559 p. 426.

(F. er ... en farlig Mand sammenlignet med den officielle Chrstd.)

XI, 2 A 67.

(ikke langt fra, at F. i vore Tider ... lide Forfølgelse af Regjeringen – fordi han forkynder Chrstd.) XI, 2 A 119.

(Christenheden vil bilde os ind, at de ere rare Christne, F. derimod ... ere de Sammensvorne ... men Christenheden er selv Sammensværgelsen mod N.T.s Chrstd.) XI, 2 A 174 p. 189.

(de i een Forstand Redelige, de erklærede F.s Tal er ingenlunde større i vor Tid end i en ældre) XI, 2 A 186.

([„F.“] gør stor Gavn i Christenheden ... Han opretholder nemlig den Side af det Christelige, hvorved det er til Forargelse) XI, 2 A 267.

([Om Mske-Slægtens Opdeling i to Parter: F., der ikke vil være Christne, og Millionerne, der vil være Christne, men kun naar det behager]) XI, 2 A 394.

„*Fritænkeren* – og jeg“ se „*Kortere Bemærkninger*“.

frivillig ([Om at Christus gik frivilligt sine Lidelser imøde som et Mske])

VIII, 1 A 344*; 391; 579; 580*;

IX A 410; X, 2 A 422; X, 3 A 43 p. 43;

XI, 1 A 115; 511 p. 387.

(Naar En frivilligt udsætter sig for Farer ... for en god Sags Skyld, saa sige Mskene ... „det er hans egen Skyld“)

VIII, 1 A 526.

(At offre er frivilligt at bibringe sig et Tab) VIII, 1 A 629 p. 286.

(Hver Gang et Sandheds Vidne lider den uskyldige Død ... , er det i Samtidens Øieblik altid den sidste Dom: han er selv Skyld i det) IX A 124 p. 61*.

(der er en uendelig Forskel mellem hvad man frivilligt gjør, og at Raahed ... vil fravriste En det Samme)

X, 1 A 242 p. 160.

(En saadan Fremstilling kunde blive en Pendant til [„Har et Mske Lov til at lade sig ihjelslaae for Sandheden?“]: just en Poeniterende ... der frivilligt tjener Sandheden indtil at blive Offeret) X, 1 A 331.

(At et Mske frivilligt skulde udsætte sig for en Fare ... [for at] komme til at lide, kan Mskene ikke begribe) X, 1 A 416; X, 2 A 32 p. 26.

(Sludder ... at det frivilligt at udsætte sig for Fare er at friste Gud) X, 2 A 348 p. 252.

(At Chrstd.s Tale om Lidelse, Selvfornegetelse er om den frivillige ligger da i Sagen selv) X, 3 A 456.

([Om Anstrengelse ved den frivillige Lidelse]) X, 4 A 256.

(har jeg Lov til, hvis jeg er blandt de Lykkelige, frivilligt at gøre mig selv saaledes ulykkelig, at jeg ret kan faae Smag paa Chrstd.?) X, 4 A 459.

(naar man som Paulus selv lever i frivillig Armod, saa kan man tale saa op høiet til Armod [cf. 1. Cor. 7,21]) X, 4 A 556 p. 375.

(„Apostelen“ er ikke det Overordentlige ved sin frivillige Armod ... nei, det er det Fordrede, derved er han Christen) X, 4 A 556 p. 375–376.

(Det staaer jo i N.T. [at man skal offere Alt], altsaa det er forlangt, nemlig hvis Du frivilligt vil gjøre det) X, 4 A 608.

(Aldeles uden frivillig Lidelse bliver Ingen en Christen) X, 5 A 19 p. 24.

(At afdøe er frivilligt at opgive det Jordiske. Dette er Chrstd.) X, 5 A 19 p. 25.

(For at saa „Lærerne“ i Chrstd. kunde have Myndighed, skulde de frivilligt have udsat sig for at lide i Lighed med de Lidende) X, 5 A 28 p. 34.

(om [Sandheds-Vidnet] er villig [til at lide], saa maa Gud dog paa mange Maader tvinge ham) XI, 1 A 115.

(Det gjælder om [for ethisk, religious Charakter], at det kommer til at staae tydeligt, at Lidelsen er det frivillig Valgte) XI, 1 A 144 p. 106–107.

(at være Christen vil betyde at Du ... martres. Bedst at Du selv frivilligt er

utømmelig i Opfindelser af at martre Dig selv) XI, 1 A 357 p. 275.

(har [et Mske] ... frivilligt udsat sig [for Latterens Misbrug], indrømmes ham en vis Myndighed i denne Henseende) XI, 3 B 9 p. 20.

se ogsaa *Frivillighed, min.*

„Hvorledes det gik til med at jeg frivilligt forlangte at blive udskjeldt af Corsaren“ se „Hvorledes det gik til med at jeg frivilligt forlangte at blive udskjeldt af Corsaren“.

Frivillige, den (kun den F., Den, der frivilligt opgav Rigdom ... har Myndighed) X, 2 A 159 p. 124.

Frivillige, det ([Om den aristoteliske Sætning om det F., cf. „Ethica Nicomachea“]) IV C 20.

([Om Forskjellen mellem det F. og det Ufrivillige i Aristoteles „Ethica Nicomachea“]) IV C 125.

(Anfægtelse er just det F.s Lidelse eller den Lidelse: om man ikke har vovet for meget) IX A 392.

(Anfægtelse kommer først med det F.) X, 2 A 32 p. 26; X, 3 A 43 p. 43; X, 4 A 459.

(mærkelige Collisioner af det F. [om et Mske, der har Bevidstheden om en Synd, som ikke er opdagen, selv skal bekendtgjøre den]) X, 2 A 43.

(Chrstd. har fordret ... det F. – og saa at man desuagtet skal erkjende, at man Intet er, at Alt er Naade) X, 2 A 132.

(Den eksistentielle Myndighed til at lære svarer til det F.) X, 2 A 159 p. 124.

(Dette „F.“ ... er saa overordentlig høit, og høist farligt; der kan paa de utalligste Maader slaae sig Stolthed ... til) X, 2 A 159 p. 125.

(Chrstd. har fordret det F. ... det „F.“ [er] absolut ... gaaet ud ... naar det F. absolut er gaaet ud, [er egentlig Chrstd.] afskaffet)

X, 2 A 159 p. 125; p. 126;

X, 3 A 33; 43 p. 43.

(Det F. er den nøiagtige Form for kvalitativt at være Aand)

X, 2 A 159 p. 125.

(Det F. er den høieste Form af Reli-

gieusitet ... kjendeligt paa, at her er Gud strengest) X, 2 A 159 p. 125.

([I ved det F. maa man forstaae]: den frivillige Opgiven af det Timelige, uden at det [staaer] i noget Forhold til at tjene Sandhed) X, 2 A 159 p. 126.

(Gud er ingenlunde en Fjende af det F.) X, 2 A 159 p. 126.

(Frygt og Bæven [i Forhold til Gud] ... gjør det F. til Sandhed)

X, 2 A 159 p. 126; XI, 1 A 327 p. 258.

([SK om at han ikke har vovet det F.]) X, 2 A 159 p. 126–127.

(Kun naar [Chrstd.] er uhyre streng, kan En vove det F., uden at ... det skulde være fortjenstligt) X, 2 A 160 p. 127.

([Om Luthers Uklarhed betræffende Læren om det F.])

X, 2 A 263 p. 193–194; X, 3 A 43 p. 42.

(Det F. det afgjør egentlig Martyriet i strengeste Forstand) X, 2 A 370.

(det Eneste, der egentlig virker Noget paa Verden er det renere Idee-Forhold og saa hvad den maa forstaae ved det F.) X, 3 A 24 p. 28.

(det „F.“ er egentlig det Eiendommelige for det Christelige ... Det, der giver Vanskelighederne) X, 3 A 33.

([Om Forskjellen mellem det F. og det Ufrivillige i Henseende til Lidelse])

X, 3 A 43 p. 42–43; X, 5 A 19 p. 24–25.

(Det F. er Lidelse i Troens Kamp med Gud) X, 3 A 43 p. 43.

(Efterfølgelsen og det F. viser at [naar Christus kommer med i Guds-Forholdet] er Fordringen høiere end til et Barn) X, 3 A 378.

(At det Christelige er det „F.“, kan man jo see alene paa Ordet ...: Selvfornegelse) X, 3 A 456; 457 p. 309.

([Om det F. som det særligen Fordrede]) X, 3 A 617 p. 402–403.

([En Sammenligning mellem Christus og den Christne, hvor det F. og den egentlige Efterfølgelse er udeladt]) X, 3 A 666.

(Det F. – at afdøe)

X, 4 A 266; X, 5 A 19 p. 24–25; 25*; 29*; XI, 1 A 558 p. 424*.

(Chrstd. har ... Forkjerlighed for det

F., det frivilligt at opgive det Jordiske) X, 4 A 326 p. 186.

(det verdslige Sind ... siger: det F., frivilligt at offre Noget, er – at friste Gud) X, 4 A 326 p. 186.

(dette er Noget af hvad der ... meest kan pine, at det F. ikke blot udsætter den F. men egentlig anlægger den Maa-lestok ogsaa for Andre) X, 5 A 19 p. 24. (Dersom det F. ikke hørte med til det at blive Christen, saa vilde ogsaa saadanne Collisioner som N.T. omtaler ... være umulige) X, 5 A 19 p. 25.

(det F. fordres ikke af Dem, hvem Evangeliet forkyndes, men af Lærerne) X, 5 A 28 p. 34.

([Om det F. i Forhold til Christi Ord om, at Veien er trang, cf. Matth. 7,14]) XI, 1 A 23 p. 21–22.

(I ethvert Fald ligger ... [det F.] i det Ord: gaaer ind ad den trange Port [cf. Matth. 7,13]) XI, 1 A 24.

(Det F. er dog egl. den Knude paa det Christelige, hvilken kan holde)

XI, 1 A 327 p. 258.

(Det F. er ... 1000 Gange tungere end Det ... hvor man, uden alt Ansvar, kan bruge hele sin Kraft blot til at bære)

XI, 1 A 327 p. 258.

(Det F. afgiver Dobbelt-Collisionen, som er alt Christeligs Kjende: ... at maatte lide for – at man vil lide)

XI, 1 A 327 p. 258.

(Kun Den, der er mærket af det F. ... kan, christeligt, betroes en Comando)

XI, 1 A 327 p. 259.

([Om at man i Christenheden bona fide antager, at det F. er en Barnagtighed]) XI, 1 A 327 p. 259.

se ogsaa *Frivillighed, min*.

Frivillighed, min ([Om at det er SKs egen Skyld, at han bliver forfulgt])

VIII, 1 A 153*; 233 p. 111*; 405*;

IX A 47 p. 28*; X, 3 A 24 p. 28.

(Det at jeg frivilligt udsatte mig for „Cor-sarens“ Angreb er i Retning af Genialitet vistnok det Intensiveste jeg har gjort)

X, 1 A 187 p. 133; XI, 1 A 119 p. 81.

(i den Fare, jeg frivilligt udsatte mig for ... forstod [jeg] mig selv i – at jeg var

for-lovet ... med en Kjerlighed, som overgaaer min Forstand)

X, 1 A 272 p. 182; X, 5 B 153 p. 354.

([Gud er] i min Forestilling for mild. Jeg har derfor heller ikke voget det Frivillige ... har derfor heller aldrig brugt Myndighed) X, 2 A 159 p. 126.

(det, at jeg udsatte mig for „Corsarens“ Angreb, er ikke det Frivillige)

X, 2 A 159 p. 126.

(den Smule af det Frivillige ... hvilken mit Liv viser [er] de Fleste for høi)

X, 2 A 159 p. 127.

([SK om hvorledes det maa blive, hvis han nu skulde begynde paa det Frivillige]) X, 2 A 159 p. 127.

(Antaget, at De, der, efter frivillig at have lidt [Forfølgelse] ... efter den christelige Rangforordning ere i første Classe ... er jeg nu nederst i nederste, i ottende Classe) X, 5 B 153 p. 353.

(jeg har voget frivilligt at udsætte mig for at blive Caricatur og udgrint ...: alt for at sprænge Sandsebedragene)

XI, 1 A 144 p. 104–105;

XI, 3 B 67 p. 117.

(alle mit Livs Collisioner ... ere frivilligt frembragte af mig selv ved religieust at handle mod Klogskab ... at modarbejde mig selv)

XI, 1 A 277 p. 222; p. 223.

(dette mangler da ikke, at jeg frivilligt har udsat mig [for Pøbel-Mishandling])

XI, 1 A 484 p. 375.

(derfor har jeg først selv frivilligt udsat mig [for Latteren], at jeg ... kunde være berettiget til at bruge den)

XI, 3 B 9 p. 21.

([de Kloge] lode af, at jeg frivilligt vilde udsætte mig saaledes [for Latteren])

XI, 3 B 9 p. 21.

([jeg] har tilmed svækket mig ved ... frivilligt at udsætte mig for at blive ... udskjeldt af [Goldschmidt])

XI, 3 B 62 p. 111.

([Om at SK er blevet opdraget ved at lide det Harmfulde, saaledes at han frivilligt har fundet sig i at holde ud])

XI, 3 B 89 p. 141.

(hver en Vanskelighed, jeg har haft som

Forfatter er en, jeg selv har frivilligt skabt mig, vel endog frivilligt forlangt)

XI, 3 B 157 p. 253.

„Hvorledes det gik til med at jeg frivilligt forlangte at blive udskjeldt af Corsaren“ se „Hvorledes det gik til med at jeg frivilligt forlangte at blive udskjeldt af Corsaren“.

Fromhed (F. er ... at henføre Smerten ... til Gud, at forstaae, at man opdrages)

IX A 380.

(christelig F. er strax i Forstaaelse med at skulle lide) IX A 416.

([Om en Christens F. som Syndsforladelse i Luthers „En christelig Postille“]) IX A 482 p. 273.

(Gud har ikke sat et nødvendigt Forhold mellem F. og det at lide ... Forbilledet derimod udtrykker, at F. er at lide)

X, 3 A 276 p. 205; X, 4 A 293.

([Cit. fra Erasmus' „Εγκωμιον μωρίας“ om hvorledes Alle skyder F. fra sig, cf. Adolf Müllers „Leben des Erasmus von Rotterdam ...“]) X, 4 A 332.

(stridende F. ... er Chrstd. eller det at være Christen) X, 5 B 107 p. 289.

([Om at Den, der har Idee-Tjeneste, og Den, der har almindelig Virksomhed, ere Gud lige velbehagelige, hvis de har den samme F.]) X, 6 B 123 p. 164.

(F. har haft en Gru for at indlade sig paa at fremstille Christi Lidelser ... fordi den mangler psykologiske Forudsætninger) X, 6 B 243.

Fromhed, jødisk ([Om Forskjellen mellem jødisk og christelig F.])

IX A 416; X, 2 A 75 p. 59; X, 4 A 293.

(Den jødiske F. hænger altid fast ved det Jordiske ...: jo frommere, jo bedre gaaer det En paa Jorden)

IX A 424; X, 2 A 58; X, 3 A 605 p. 394; X, 4 A 293.

(det Eneste, der er [i Christenheden], er en Smule jødisk F.)

X, 1 A 191; X, 2 A 58; 75 p. 59; 80.

(jødisk F. vil have en Frelser for dette Liv) X, 2 A 75 p. 59.

(F. i Ro er jødisk F.) X, 5 B 107 p. 289.

Fromhed, teleologisk ([Om at Schleiermacher antager baade den teleologiske

F. og Prædestination i Excerpter af „Der christliche Glaube ...“) I C 20 p. 202.

Fromme, den ([Om hvorledes den F. bliver Offeret]) X, 1 A 20 p. 14.

([i Christenhedens Religieusitet lever man saaledes, at] man kan af [de F.s] Livs Skjebne Intet bevise, om de ere F. eller ikke) X, 3 A 276 p. 204.

(det at der er et Forbillede, sætter ... et nødvendigt Forhold mellem det at være den F. og hvad der vederfares den F.) X, 3 A 276 p. 205.

Vor Frue Kirke (Første Paaskedag [den 16. April 1843] til Aftensang i F.-K. ... nikkede [Regine] til mig) IV A 97 p. 37.

(Prædiken holden i F. K. en Fredag [over Themaet: Kommer hid Alle I, som ere besværede ...])

VIII, 2 B 107; 114; 119 p. 219.

(Fredags-Prædiken holden d. 27. Aug. 47 i F. K. [over Johs. 10,27])

VIII, 2 B 108; 114; 119 p. 219.

([SK om sin Fredags-Prædiken: „Fra Høiheden vil han drage Alle til sig“, holdt i F. K. den 1. Sept. 1848])

IX A 266; 271; X, 1 A 423;

X, 5 B 31,4; 102 p. 285-286.

(Det er en sat Ret, at [Regine] seer mig naar Biskop Mynster prædiker til Aftensang, Juledag) X, 5 A 59 p. 63.

(Jeg boer nu [o: 1853] F. K. saa nær [o: Klædeboderne 5 og 6], at jeg i Natten kan høre Vægterens Røst)

X, 5 A 67 p. 73.

Fruentimmer (Det kunde blive en god dramatisk Figur: en dyb humoristisk Natur, der havde etableret sig som Modehandler ... for at gjøre F. latterlige)

IV A 135.

([Om at, især, F. i Angesten opfatter den ligegyldigste legemlige Funktion som Syndighed]) V B 53,34.

(Den Lyst, som især F. ... have til at forskrække Børn [med, at der kan komme en Mand og tage dem] ... hænger sammen med det Selviske)

X, 4 A 288.

(Oftere har jeg med Fodposten mod-

taget Breve og Deslige ... ogsaa fra F.) X, 5 A 59 p. 63.

([Schopenhauer] siger om F., at overalt hvor der er F. med, er der ogsaa List med [cf. „Parerga und Paralipomena“]) XI, 1 A 141 p. 99*; XI, 3 B 122 p. 198. (Mit Forhold til vore F.)

XI, 1 A 256 p. 206-207.

(i Almindelighed anseer [man] F. ... for fine Kjendere, som strax veed at skjelne mellem det Officielle og det Personlige) XI, 2 A 54 p. 65.

(Børn og F.; Manden; Chrstd. Alvoren) XI, 2 A 187 p. 202-203; 192 p. 207-210.

(altid naar det gaaer løs paa at skulke sig fra Noget, saa bruges denne Taktik: at anbringe F. og Børn)

XI, 2 A 187 p. 202.

([Om at Manden i Christenheden har faaet gjort Chrstd. til Noget for Børn og F.]) XI, 2 A 187 p. 203; 192 p. 207.

(at Børn og F. ere blevne „Msket“ har ... forandret Chrstd. ... : den er blevet idel Præsent - den var idel Opgave)

XI, 2 A 187 p. 203.

se ogsaa *Dame og Qvinde*.

Fruentimmer, gammelt (Jeg taler helst med gamle F., der føre Familievrøvl) I A 339.

Fruentimmer, offentligt ([Om den Rolle, som (Fornuftens Gudinde) det offentlige F. spillede i Paris]) II A 219.

(hvor kan den offentlige Mening naturligere incorporere sig end i et offentligt F.) II A 219.

(Simon Magnus udgav ... et offentligt F., for sin første udtrykte Tanke [cf. „Justinus Martyrs Apologier ...“ Ovrs. af C. H. Muus]) II A 219.

([Anlæg om et Mske, der i sin tidlige Ungdom har ladet sig henrive til at besøge et offentligt F. og nu vil gifte sig]) IV A 65; 147*.

(Hvis en Pige søger om Tilladelse til at maatte nedsætte sig som offentligt F., og det afslaaes ... er det comisk)

V A 85; 100,26.

(det offentlige F., der ... besluttede sig som Møe til at være offentligt F., fordi hendes Søstre vare det) V A 106; 178,3.

(Parent-Duchâtelet om de offentlige F.,

cf. „Les fils prostitues“) V B 60 p. 134.
(i Regelen er ikke Mange mere velgjørende og gavmilde end offentlige F.)
X, 4 A 215.

Fruentimmer, prostitueret ([Om den Skik, at de prostituerede F. eengang om Ugen udskjeldte alle de anstændige Piger]) III A 243; VII, 1 B 11 p. 173.
([Om at Ingen er saa sikker paa at beholde Fortouget som et prostitueret F.]) VII, 1 B 11 p. 176.

Fruentimmer-Jav (Christenheden er forvænt ved dette Nonsens, at de Christnes Gud [er] ... en Ven af F.-J.)
XI, 1 A 293.

Fruentimmerklæder (overalt hvor der er Præster med er der ogsaa List med – blot fordi de gaar i F.)
XI, 3 B 122 p. 198; 215,1 p. 356.

Fruentimmer-Stil ([Et Bidrag] til hvad Lichtenberg har samlet under Navn af F.-S. ... findes i [„Tillæg til den Berlingske politiske og Avertissements-Tidende“ 1849, Nr. 173 (25. Juli)] En Lærerindeplads søges) X, 1 A 562.

Frugt (det gjælder, om Msket er istand til ... [at udvikle] en Draabe, der kan staa som F. af hans Liv) I A 72 p. 46.
(som en F. der bydes i dens egen Saft saaledes bør en ung Pige være [i Udarbejdelse til „Forførerens Dagbog“]) III B 112,2.

(det hjælper ikke at sige: Herre Herre – Troen kendes af F. [cf. Matth. 7,21f.])
X, 3 A 709.

([Om at sikkre sig mod Sophisterne ved at anvende Christi Ord „af deres F. skulde I kjende dem“, Matth. 7,16])
X, 4 A 555 p. 373.

frugte (man siger: det frugter ikke, naar et Mske ikke frygter) X, 2 A 374.

Frugtstykke (Det kunde være snurrigt at give et Theater-Stykke tre Titler „Den leer bedst som leer sidst“ eller ... F. i 3 Akter) X, 1 A 104 p. 79–80.

frui Christo ([Om Forholdet mellem frui Christo og imitari Christum i Gerhards „Meditationes sacrae“]) VIII, 1 A 350.

Fry, Elisabeth (Mistress F. kunne udrette Noget [for Fængselsfangerne] ... Men

har hun ikke ogsaa offret et heelt Liv for Ideen?) VI B 182 p. 252.

Frygt (Sygestoffet er paa en Maade givet i F. [Om Sygehistorier]) II A 19.
(Al Synd begynder med F. [ligesom F. for en Sygdom er Disposition cf. Schuberts „Die Symbolik des Traumes“]) II A 19.

(Den F., med hvilken den Afsindige føler den geniale Læges ... Overlegenhed, maa omtrent svare til det første ... Trin af Guds frygt) II A 472.

(F. for den chr.[istne] Trang bragte [Folk] til at forfalde) II A 683 p. 243.
([Om F. hos Cordelia i Forhold til Johannes Forfæderen i Udarbejdelse til „Forfæderens Dagbog“]) III B 58,6.
(det Tragiske skal som Aristoteles siger, vække F. og Medlidenhed [Om den dramatiske Poesie i Excerpter af Hegels „Vorlesungen über die Aesthetik“]) III C 34 p. 272.

([Om Epicurs Forstaaelse af F. for Døden, cf. „Diogen Laërtzes filosofiske Historie“ ovrs. af Riisbrigh]) IV B 1 p. 129.

([Om Aristoteles Mening, at Tragoedien vil gennem Medlidenhed og F. virke til disses Renselse, cf. „Aristoteles Dichtkunst“, ins Deutsch übrs. ... v. M. C. Curtius]) IV C 110; V B 148,35.
(F. er en Goldamme for Barnet, en blodløs Tugtemester for den Unge, en misundelig Sygdom for den Ældre, en Rædsel for den Gamle) VII, 1 B 162,2.
(Den der vil det Gode kun af F. for Straf, ham ynder det Gode ikke) VII, 1 B 162,2; 163,3.

(Christus vil omdanne Msket deels ved at lære ham større F., F. for Synden, deels ved ... Haabet) IX A 147.

(at F. for større Fare giver Mod til at vove sig i den mindre, ligger ogsaa til Grund for Anvendelse af legemlig Straf) X, 2 A 250 p. 185.

Frygt, min (Pfui, at jeg dog af F. for Farer, af Hypochondrie, af Mistroiskhed mod Gud, har villet gjøre mig til langt mindre end hvad mig forundt er)
X, 1 A 309 p. 205.

se ogsaa *Menneske-Frygt*.

Frygt og Bæven (Fader i Himlene! . . . hold Du os aarvaagne til med F. og B. [cf. Phil. 2,12] at arbeide paa vor Salighed) II A 313.

(F. og B. (cfr. Phil. 2,12) er ikke primus motor i det chr.[istne] Liv . . . den er det chr.[istne] Livs Uro) II A 370.

(at skulle indgive Rapporten [hos Gud i Himlene] og paa Evighedens Ansvar: det er idel F. og B.) X, 4 A 53 p. 36. ([Om at Forholdet mellem SK og Regine var og er „F. og B.“])

X, 5 A 150,7 p. 175.

([Om at Det, som Luther tilkæmpede i F. og B. og Anfægtelse, Det forkyndes i Christenhed i Retning af Beroligelse]) XI, 2 A 303 p. 321–323.

„*Frygt og Bæven*“ ([Det oprindelige Motto paa „Frygt og Bæven“ om at skrive for de Døde, cf. „Joh. Gottfr. v. Herder's sämmtliche Werke. Zur schönen Literatur und Kunst“])

III A 203*; IV A 126; IV B 96,1a-b. ([Udkast til] „Lovtale over Abraham“) III C 4 p. 249–251*; IV B 72–73.

(Anlæg [om at Isaak vidste, at han skulde offres. Et første Vink om „Frygt og Bæven“])

IV A 76 p. 28–29*; 77*; X, 2 A 15.

(„Problemata“ af SK) IV B 60.

([Foreløbig Udarbeidelse til „Stemning“, I–IV]) IV B 61–68 p. 229–232. ([Udkast til „Problemata“])

IV B 69–71; 74–76 p. 233–234.

([Brudstykke fra „Lovtale over Abraham“]) IV B 77.

([Udkast til Titelblad] „Mellehmverandre“ af Simon Stylita Solodanser og Privatmand) IV B 78.

([Udkast til Titelblad] „Frygt og Bæven“ dialektisk Lyrik af Johannes de silentio) IV B 79.

([Foreløbig Udarbeidelse til „Forord“]) IV B 80 p. 235–236.

([Endelig Udarbeidelse til „Stemning“, I–IV]) IV B 81–86 p. 236–238.

([Endelig Udarbeidelse til „Lovtale over Abraham“]) IV B 87.

([Endelig Udarbeidelse til „Problemata“,

„Foreløbig Expectoration“]) IV B 88.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til „Forord“, Slutningen]) IV B 89.

([Brudstykke af foreløbig Udarbeidelse til „Problema III“])

IV B 90–91 p. 239–242.

([Udkast til „Epilog“]) IV B 92; 94.

([Spredte Udkast til „Problema III“ (Abrahams sidste Ord)])

IV B 93 p. 242–243.

([Kladde med endelig Udarbeidelse til „Epilog“]) IV B 95 p. 243–244.

([Tryk-Manuscript])

IV B 96 p. 244–247.

([Sammenligning med] „Frygt og Bæven“, hvor Nødvendigheden af „Springet“ . . . indskærpes baade dialektisk og pathetisk [i Udarbeidelse til „Begr. Angest“]) V B 49,14.

(man seer af Disputatsen [„Om Lord Byron“ at Grímur Thomsen] maa have læst . . . „Frygt og Bæven“) VI A 128.

([Om Adlers Opfattelse af Abraham i Forhold til Opfattelsen i „Frygt og Bæven“]) VII, 2 B 235 p. 165–166.

([„Enten – Eller“] „Frygt og Bæven“ – „Gjentagelsen“; [„Skyl dig? – Ikke-Skyl dig?“]: alt Commentarer til den Categorie: den Enkelte) X, 1 A 139.

([Om at „Frygt og Bæven“ alene er nok til at give SK et udødeligt Forfatter-Navn]) X, 2 A 15.

(da den [„Frygt og Bæven“] blev skrevet . . . : da kunde Ingen ret fatte Alvo-ren) X, 2 A 15.

(Mystificationen var just den, at „Frygt og Bæven“ egentlig reproducerede mit eget Liv) X, 2 A 15.

([Om Sara som Exempel paa en Extra-ordinair, naar det siges til hende: „hvorfor gifter Du Dig ikke som de Andre“ (cf. „Frygt og Bæven“)])

X, 2 A 180 p. 143.

(En Bemærkning angaaende Noget i „Frygt og Bæven“ [om Concentration i Lidenskab, Collisioner, Resignation og Tro]) X, 2 A 594 p. 424–425.

([Om „Er Troen et Paradox og „i Kraft af det Absurde“? et Spørgsmaal foranlediget ved „Frygt og Bæven, af Johan-

nes de silentio“ ... af Theophilus Nicolaus“, 3: Magnús Eiríksson])

X, 2 A 601.

(„Forførerens Dagbog“ var jo for at støde fra ... [cf.] „F. og B.“ „naar Barnet skal vænnes fra ...“)

X, 5 A 146 p. 151.

(Svar til Hr. Theophilus Nicolaus, Forfatter af ...: [„Er Troen et Paradox og „i Kraft af det Absurde“? et Spørgsmaal foranlediget ved „Frygt og Bæven ...“]) X, 6 B 68–82 p. 69–88.

([Om det at være en Qualitet høiere i Henseende til Forholdet mellem Digteren og Helten, cf. „Frygt og Bæven“]) XI, 1 A 476 p. 371.

([Om „Frygt og Bæven“ i nogle historiske Data betræffende SKs Forhold til Biskop Mynster])

XI, 2 A 419 p. 409.

([Henvisning til] „Frygt og Bæven“, hvor der første Gang blev taget Sigte paa „Docenterne“) XI, 3 B 311,16.

„Er Troen et Paradox og „i Kraft af det Absurde“? et Spørgsmaal foranlediget ved „Frygt og Bæven, af Johannes de silentio““ se Eiríksson, Magnús.

„Ny Frygt og Bæven“ ([Udkast til „Ny Frygt og Bæven“])

X, 4 A 338 p. 193–195; 357 p. 208–209; 425; 458; X, 5 A 132 p. 140–142.

Frygt for Gud se Guds-Frygt.

frygtagtig ([Om at være frygtagtig, naar man er Lidettroende, cf. Matth. 8,26]) X, 1 A 62.

Frygtagtighed (hvor demoraliseret i Feighed og F. ... det lille danske Folk er, det skal engang gjøres aabenbart) VIII, 1 A 235.

frygte (at forholde sig til det Ondes Mulighed er at frygte) VIII, 2 B 54,2.

(man siger: det frugter ikke, naar et Mske ikke frygter) X, 2 A 374.

frygte Gud se Guds-Frygt.

„Frygt meest af Alt at være i en Vildfarelse!“ se „Oieblikket“. Nr. 6.

Frækhed (F. er al Chrstd.s Undergang) IX A 201.

(ligeoverfor al den F., der vil gaee videre end det at være Christen, har jeg Lov

dertil [at skruer Prisen op paa det at være Christen]) IX A 413 p. 241.

„per mare pauperiem fugiens per saxa per ignes“ ([Om „per mare pauperiem fugiens ...“ i Udarbeidelse til „Vexeldriften“]) III B 122,6 p. 169; 131.

Fugl (Behøver F. ikke at erindres om at prise Gud, skulde da Msket ikke ogsaa stemmes til Andagt uden Kirke) I A 66 p. 40.

(... den Dag idag er en F. i Haanden, der vil flyve, og den Dag imorgen er en F. paa Taget) IV A 186.

(hvorfor har dog ethvert Mske ... en saa ubeskrivelig Længsel efter at være en F.? ... Novellistisk lod Sligt sig benytte) VI A 131.

([Adler er] som den bange fortunlede F., der med Angestens Vingeslag styrter foran Uveiret) VII, 2 B 235 p. 92.

(som et Barn saaledes er hine u-examinerede men af Gud beskikkede Læremestere Lilien og F.)

VIII, 1 A 660 p. 314;

VIII, 2 B 97 p. 204.

(naar man selv er i Nød og Trang, saa at skulle opbygges ved Lilien og F.s Sorgløshed ... det er for høit, og mskeligt, for strengt) X, 1 A 353.

([Det Digteriske bestemt i Forhold til det at prædike om at leve som Lilien og Fuglen i Henseende til Udkommet]) X, 1 A 432.

(Det Apostoliske bestemt i Forhold til det at leve som Lilien og F. i Henseende til Udkommet]) X, 1 A 432.

(Betragtningen af Naturen (Lilien og F.) skal være en gudelig Adspredelse) X, 1 A 540.

([Om at SK skylder Pøbelagtighedens Mishandling, at han har] faaet inden for [sit] Omfang: den Art Lyrik som hedder Lilien og F.) X, 1 A 676 p. 427.

Fugl, blaa (Man drager [i Eventyret] ud for at finde den blaa F. [cf. „L'Oiseau bleu“ i Mad. d'Aulnoy's „Les Contes des Fées“]) II A 207 p. 99.

Fugl, vild (Det er som den vilde F.s Flugt over de tammes Hoveder naar der mindes om saadanne Bestemmelser af det

christelige Liv som fordre det Yderste) II A 23*; VIII, 1 A 347.

([Om at Indtrykket af „Skyldig? – Ikke-Skyldig?“ maatte være som naar den vilde F.s Vingeslag ved at høres over Hovedet paa de Tamme bringer disse til at slaae med Vingerne])

VII, 2 B 235 p. 14–15.

„Lilien paa Marken og Fuglen under Himlen“ se „Lilien paa Marken og Fuglen under Himlen“.

„Hvad man lærer af Lillierne paa Marken og af Himmelens Fugle“ se „Opbyggelige Taler i forskjellig Aand“.

„Om Fuglenes Træk“ se „Skrift-Prøver“. Fugle-Konge (H. P. Holst som F.-K.)

XI, 1 A 240 p. 195–196; 241.

(naar jeg ret skal betegne Mskenes dybe Alvor, elsker [jeg] at opfatte dem under Kategorien: F.-K.) XI, 1 A 240 p. 195. (Hidtil har man levet hen i den Forestilling, at det at være F.-K. var et aldeles Ubestemmeligt) XI, 1 A 240 p. 195. (Holst har ... opdaget, at det at være F.-K. er en Stilling i Samfundet, han har opdaget Stillingen)

XI, 1 A 240 p. 195.

([Frederik VII har tidligere villet] etablere den Praxis, at det at have været F.-K. belønnes med Ridderkorset)

XI, 1 A 241.

fuld (J. Jürgensen [o: Jørgen Jørgensen] siger, at, naar han er fuld, føler han ... Trang til at gaee til Folk)

I A 165 p. 93–94.

(Samtale med J. Jürgensen d. 18. April 1836. Han var fuld) I A 166.

(Ingen maatte tale for han havde drukket saa meget ..., at han var fuld [i Udkast til „In vino veritas“, Gjestebudet]) V B 172, 11.

(At fremstille en fuld Mand er ... Noget af det Allerletteste ... Det at være fuld er nemlig et Incommensurabelt) IX B 68 p. 394.

(næsten enhver [Skuespiller] kan til en vis Grad spille en fuld Mand, fordi Opgaven er saa uendelig ubestemt og ubestemmelig) IX B 68 p. 395.

([Om Hr. Phisters Fremstilling af en

fuld Mand, som Captain Scipio i Syngestykket „Ludovic“]) IX B 68 p. 395–398.

„Fuldbringelsens samtlige Værker“ se „Fuldendelsens samtlige Skrifter“.

„Fuldendelsens samtlige Skrifter“ (Maaskee var det bedre at udgive ... („Sygd. til Døden“; „Kommer hid“; „Salig den som ikke forarges“; „Den bevæbnede Neutralitet“) i eet Bind ... „Fuldendelsens samtlige Værker“) IX A 390. ([„Fuldendelsens samtlige Værker“]) Hellere maaskee „Fuldbringelsens samtlige Værker“) IX A 390.

(hele den senere Productivitet ... kunde udgives under Titel: „Fuldendelsens samtlige Værker“) IX A 414.

(Til „Fuldbringelsens samtlige Værker“ kunde skrives et lille bitte Forord)

X, 1 A 45.

([„Sygd. til Døden“, „Indøv. i Chrstd.“, „Den bevæbnede Neutralitet“) ere til, reenskrevne og færdige, indeholdende Fuldendelsen) X, 1 A 56 p. 43*.

(enten ... en Quart med hele den sidste Productivitet [„Fuldendelsens samtlige Skrifter“) eller kun en lille bitte Smule [i Forbindelse med andet Oplag af „Enten – Eller“) X, 1 A 116 p. 87*.

(Motto til „Fuldendelsens [samtlige] Skrifter“ ... disse Ord af ... [„Lilien paa Marken og Fuglen under Himlen“]: „om det for Lilien, ...“)

X, 1 A 506; X, 5 B 142*.

(at udgive det Hele i eet Bind, med Det om mit Forfatterskab: havde dog været en fortvivlet Idee, ogsaa noget Dæmonisk) X, 1 A 519 p. 333*.

(der er da [efter Udgivelsen af „Sygd. til Døden“) gjort en Ende paa ...: at ville udgive det Hele paa een Gang ...) X, 1 A 567*.

(Min Tanke var det at udgive ... [„Sygd. til Døden“, „Indøv. i Chrstd.“ og „Om min Forf.-Virksomhed“) i eet Bind, alle med mit Navn)

X, 2 A 147 p. 110*.

(Endnu engang vaagnede den Tanke ... om jeg ikke skulde lade Alt trykke paa een Gang, og uden Pseudonymitet)

X, 2 A 177 p. 142*.

(Den første Tanke at udgive ... [„Sygd. til Døden“ og „Indøv. i Chrstd.“] ... i mit Navn og i eet Bind med Skrifterne om min Forfatter-Virksomhed var endog uklar) X, 2 A 192*.

(Den Tanke med eet Spring at sætte hele Productiviteten ind i mit Navn ... og saa springe tilbage ...: var da en reen desperat Utaalmodighed)

X, 2 A 193 p. 151–152*.

(Indholdsangivelse: 1ste Bind. „Sygd. til Døden“; 2det Bind. „Indøv. i Chrstd.“; 3die Bind. „Om min Forf.-Virksomhed“) X, 5 B 143.

([Udarbejdelse til „Det Hele med eet Ord“) X, 5 B 144 p. 345–346*.

(Til ... [„Om min Forf.-Virksomhed“) strax indenfor paa et Blad for sig selv en Anmærkning ...) X, 5 B 145*.

fuldkommen (Chrstd. svarer, Du vil dog vel ikke indbilde Dig, at Du allerede er fuldkommen, Du skal altsaa stræbe videre) IX A 325 p. 183.

(Christus taler ganske lige frem som var det at ville være fuldkommen noget han syntes godt om hos det unge Mske [cf. Matth. 19,21]) X, 4 A 619 p. 433.

Fuldkommenhed ([Om Augustin i Ildsomhed efter den F., der tager sin Begyndelse med Verdens Undergang, cf. de Wettes „Lærebog i den christelige Sædelære ...“) II A 471 p. 181.

([Om Mskets oprindelige F. i Tilføjelser til H. N. Clausens Forelæsninger over Dogmatik])

II C 34 (i Bd. XIII p. 133–134).

([Om Modsigelse i Spinozas Afhandlen, hvorledes man naar F. i at herske over Affekterne, cf. „Ethica“) VII, 1 A 35.

(Chrstd.s Opfordring er: stræb efter F., saa følger det naturligviis af sig selv, at Du bliver forfulgt)

VIII, 1 A 194 p. 96; IX A 325 p. 183*.

(den christelige F. ... er den dybe Erkjendelse af sin Stræbens Ufuldkommenhed og derfor ... [den] dybere Bevidsthed om ... den uendelige Trang uendeligt til Naaden)

X, 3 A 784 p. 494.

(saaledes prædike vi egentlig: at ville

stræbe efter F. er ... afskyelig Formastelse) X, 4 A 619 p. 433.

Fuldkommenhed, min ([at jeg slipper gennem Livet] kun forsøgt i en formildet Art Martyrium, beviser ... at jeg ikke drev det til F.) X, 5 B 107 p. 300.

(Naar jeg har saa vanskeligt ved ... [ikke] at harmes over disse Docenter ... [er dette ikke] min F.) XI, 1 A 583.

„At trænge til Gud er Menneskets høieste Fuldkommenhed“ se „Fire opbyggelige Taler“ 1844.

Fuldkomme, det (det Antique maa misbillige enhver Stræben, der gaar ud over det Virkelige, i det det F. er givet i Virkeligheden) I A 221.

(Paulus siger ikke: det F. kan jeg ikke, han siger: jeg jager derefter [cf. Phil. 3,12]) X, 3 A 248.

(at være saaledes langt borte fra det F. at man mener at være ude over det ... [er]: frygtelige Afstand!)

X, 6 B 235 p. 390.

([Augustinus vender] altid Sagen saaledes, at det F. ved Chrstd. er Autoriteten) XI, 1 A 436 p. 333.

Fund (Det bedste i Livet er et F.)

IX A 111.

Fundamentelle, det (den primitive Existents indeholder altid en Revision af det F.) VIII, 2 B 89 p. 188.

Furie (I Hedenskabet saae man F. forfølge den Skyldige ... men Nag kan man ikke see, Nag det er skjult) VI A 49. (fordi F. vare virkelige Skikkelser maatte de blive udenfor Templet ... men Nag følger med derind) VI A 50.

Futuriske, det ([Om det F. i Chrstd. og det Præsentske i Hedenskabet]) VIII, 1 A 147.

Futurum (Ligesom der gives et futurum ... en uendelig fortsat Udvikling ... saaledes er Modbilledet hertil et „prius“ et „præ“ i retrograd Uendelighed) II A 448 p. 171.

([Jødedommen] var et F. i Præsens, Chrstd. er et Præsens in F.)

VIII, 1 A 305.

„Fyns Avis“ ([Om at Anmeldelsen af „Om min Forfatter-Virksomhed“ og „To

Taler ved Altergangen om Fredagen“ i „Flyve-Posten“ var ordret gjengivet i „F.s A.“ 1851, Nr. 187 (9. Aug.)) X, 4 A 380 p. 227–228.

(i „F.s A.“ [1855, Nr. 124 (30. Mai)] har en Anonym ... underrettet Folk om, at jeg var „excluderet“ af „Fædrelandet“) XI, 2 A 413 p. 405.

([den Anonyme har] ikke ladet sig forstyrre af, at da Artiklen til „F.s A.“ blev skrevet forelaa [„At Biskop Martensens Taushed er ...“ i „Fædrelandet“ 1855, Nr. 120 (26. Mai)] XI, 2 A 413 p. 405.

Fülleborn, Georg G. („Die Politik des Aristoteles“, [Uebers. v. C. Garve. Hrsg. ... v. G. G. F.]) IV A 8*.

Fyrste ([Der har] været agtværdige og fortræffelige F. og Geistlige – dog har det til sin Tid ... [hedt om hele Standen] det Onde kommer fra F.) X, 1 A 131 p. 98.

„*Fædrelandet*“ ([Om „F.“ i SKs Foredrag „Vor Journal-Litteratur“, holdt i Studenterforeningen]) I B 2 p. 177–178.

([„F.“ 1835, Nr. 51 (4. Sept.) – 1837, Nr. 143 (24. Juni), redigeredes af J. D. Hage]) I B 2 p. 177.

([Et Exemplar af „F.“ 1836, Nr. 77 (4. Marts) med Artiklen „Om Flyvepostens [o: „Kjøbenhavns flyvende Posts“] Polemik“ forsynet med Udhævelser og Henvisninger af SK]) I B 3*.

([„Om F.s Polemik“] fremkaldt ved „F.s“ Forsøg [o: „Om Flyvepostens Polemik“] paa at modbevise den af mig mod „Kjøbenhavnsposten“ nedlagte Paastand [o: „Kjøbenhavnspostens Morgenbetragtninger i Nr. 43“]) I B 5.

([Om Artiklen „Aabenbart Skriftemaal“, „F.“ 1842, Nr. 904 (12. Juni)])

IV B 19 p. 186*; 35 p. 198;

X, 6 B 171 p. 261.

([Om Artiklen „En Erklæring og Lidt til“ i „F.“ 1845, Nr. 1883 (9. Mai)])

VII, 1 A 26; X, 6 B 171 p. 261.

([Om Frater Taciturnus' Artikel „En omreisende Æsthetikers Virksomhed“ i „F.“ 1845, Nr. 2078 (27. Decbr.)])

VII, 1 A 98 p. 42*; VII, 1 B 29*;

69 p. 251; 71 p. 258; 72 p. 263*;

VIII, 2 B 193 p. 301; X, 1 A 475 p. 301; X, 3 A 25; 88 p. 70–71; 90 p. 72.

([Om P. L. Møllers Svar paa „En omreisende Æsthetikers Virksomhed ...“ i „F.“ 1845, Nr. 2079 (29. Decbr.)])

VII, 1 A 98 p. 42*; VII, 1 B 29*;

69 p. 251; 72 p. 263*; X, 1 A 93;

475 p. 301; X, 3 A 90 p. 72;

X, 6 B 178 p. 286.

([Oversigt over SKs pseudonyme Artikler i „F.“ i Perioden 12. Juni 1842–10. Jan. 1846]) VII, 1 B 74; IX A 167.

(jeg har bedet ... „F.“ om at lade det være [at anmelde „Afsl. Efterskr.“])

VII, 1 B 86 p. 282.

(Vore Liberale ... svare, at de jo ikke ere Regjeringen [muligvis sigtes der til en Artikel i „F.“ 1847, Nr. 97 (26. April)]) VIII, 1 A 79*.

(Det Latterlige i at „F.“ vil være Aristokrat – og saa være Journal)

VIII, 1 A 134.

(naar man ... kalder „F.“ Ploug [o: P. C. Ploug, Redacteur og Medudgiver af „F.“ fra 1842–63, sammen med Gødwad ansvarlig Redacteur fra 1. Juli 1844–28. Juni 1845] saa skal det være Udannet) VIII, 1 A 553 p. 255.

([Om „F.“ og det at lide Forhaanelse for en god Sag]) VIII, 1 A 623.

([Om Grunden til at SK havde tænkt paa at lade „Krisen og en Krise“ trykke i „F.“]) IX A 175 p. 84–85.

(Skal Artiklen ... [„Hr. Phister som Captain Scipio“] gives „F.“ skal Redaktionen i en Note bemærke at den af Forf. har faaet Manuscriptet) IX B 73.

(„F.“ vil da, saasart jeg er død, tage paa Vei, om det Overordentlige jeg var „F.“ vil gjøre sig bedre end de Andre ...

Og dog har „F.“ forraadt mig)

X, 1 A 28 p. 20; X, 4 A 543 p. 363.

(Senere har „F.“ ligeledes løgnagtigt brugt Tausheds-Polemiken)

X, 1 A 165 p. 120; XI, 3 B 12 p. 27–28.

([„F.“] føler, at det hver Øieblik maa-skee maa høre op – derfor vil det ikke handle afgjørende) X, 2 A 498 p. 353.

([Om Goldschmidts Reaktion i „Nord og Syd“ 1850 paa Schacks Artikel „Jour-

nalistisk Fripostighed“ i „F.“ 1850, Nr. 52 (2. Marts)) X, 2 A 588 p. 419.

(Enhver ... veed hvorledes „F.“ ommede sig under Pøbelagtighedens Presse, der aldeles tog Lurven fra det)

X, 3 A 88 p. 70.

([Om „F.s“ Holdning i Forbindelse med SKs Artikel, „En omreisende Æstetikers Virksomhed ...“, mod „Corsaren“])

X, 3 A 88 p. 70–71; 90 p. 71–72;

X, 4 A 543 p. 362–363; XI, 3 B p. 27–28.

(„F.“ har maaskee større Skyld mod mig end Goldschmidt ... den Skyld, ikke ... at have søgt at orientere en lille Smule) X, 3 A 88 p. 70.

([Goldschmidt] kunde ikke begribe at jeg vilde gøre saa meget for „F.“)

X, 3 A 90 p. 72.

(„F.“ [har dog egentlig] tiltroet mig som ene Mske at kunne tage det op med hele Pøbelen) X, 3 A 90 p. 72.

([„F.“] erkjendte selv, at Pøbel-Litteraturens Udbredelse var saa uproportioneret, at det at ignorere ikke lod sig gøre) X, 4 A 543 p. 362–363.

(jeg udsatte mig for „Publikum“ og fra det Øieblik har Bladet „F.“ aldrig vidst, at jeg var til)

X, 4 A 543 p. 363; XI, 3 B 12 p. 27–28.

([Om Rudelbachs Gjensvar i Artiklen „Afnødt Erklæring om et personligt Punkt og tillige om Betydningen af Kirkens frie Institutioner“ i „F.“ 1851, Nr. 37–38 (13.–14. Febr.)])

X, 5 B 128 p. 324; X, 6 B 173 p. 275.

([Om Mynsters Omtale i „Yderligere Bidrag til Forhandlingerne om de kirkelige Forhold i Danmark“ af SK som den begavede Forfatter i „F.“, s: 1851, Nr. 26 (31. Jan.), i „Foranlediget ved en Yttring af Dr. Rudelbach mig betræffende“]) X, 6 B 171–217 p. 255–345.

([Om Artiklen „Foranlediget ved en Yttring af Dr. Rudelbach mig betræffende“ i „F.“ 1851, Nr. 26 (31. Jan.)]) X, 6 B 173 p. 275.

([Om Artiklen mod Martensen om Mynster „Var Biskop Mynster et „Sandhedsvidne“, et af „de rette Sandheds-

vidner“ – er dette Sandhed?“ i „F.“ 1854, Nr. 295 (18. Decbr.)])

XI, 2 A 265 p. 267; XI, 3 B 82 p. 125; p. 130; 188 p. 308.

([Om Artiklen mod Martensen „Derved bliver det!“ i „F.“ 1854, Nr. 304 (30. Decbr.)])

XI, 2 A 265 p. 268; XI, 3 B 188 p. 308.

(Om Maaden, paa hvilken jeg har benyttet „F.“; og hvorledes man har villet bruge det mod mig)

XI, 2 A 413 p. 402–406.

([Om SKs Samtale med Giødwad angaaende R. Nielsens Artikel „En god Gjerning“ i „F.“ 1855, Nr. 8 (10. Jan.)])

XI, 2 A 413 p. 403; XI, 3 B 157 p. 255.

([„F.“ har] saa lidt som nogen anden af vore Journaler ... Forudsætninger til at kunne have en Mening)

XI, 2 A 413 p. 406.

([Om R. Nielsens Artikel „En god Gjerning“ i „F.“ 1855, Nr. 8 (10. Jan.)])

XI, 3 B 101 p. 162–164; 102 p. 164*; 107 p. 174*; 136 p. 215; 157 p. 253–254.

([Udarbeidelse til den aldrig publicerede Artikel „Hvorfor jeg har brugt dette Blad“, s: „F.“]) XI, 3 B 120 p. 194–196. ([Kladde til „Hvorfor jeg har brugt dette Blad“]) XI, 3 B 121 p. 196–198.

(mine tidligere Artikler [s: indtil „Dette skal siges; saa være det da sagt“] i „F.“ var et Foreløbigt) XI, 3 B 136 p. 217.

([Om Provst Blochs Artikel „I Anledning af „Forslag“ til Dr. S. Kierkegaard“ i „F.“ 1855, Nr. 94 (24. April)])

XI, 3 B 138 p. 220–222; 140 p. 223–224.

([Om Artiklen mod Provst Bloch „Hvilken grusom Straff“ i „F.“ 1855, Nr. 97 (27. April)]) XI, 3 B 140 p. 223–224.

([Om Artiklen „Angaaende en taabelig Vigtighed lige over for mig og den Opfattelse af Chrstd., som jeg gjør kjendelig“ i „F.“ 1855, Nr. 111 (15. Mai) i

Anledning af Zeuthens Artikel „Aand og Bogstav“]) XI, 3 B 142 p. 224.

([Martensen] bekvemmede sig til, i Anledning af mine Artikler mod ham i „F.“, at knytte Forbindelsen igjen med – R. N.[ielsen]) XI, 3 B 157 p. 254.

(Til mine Artikler mod Biskop Marten-

sen og saa en Tidlang brugte jeg Bladet „F.“ – maaskee var jeg da her i Coterie ... med denne Journal)

XI, 3 B 157 p. 255; 158,27.

(Mit Ord til Gjødvad var: det bliver ikke ret til Noget, saalænge jeg vedbliver at benytte „F.“, jeg maa have mig et eget Organ) XI, 3 B 157 p. 256.

([Om „Øieblikkets“ Udbredelse i Forhold til „F.s“ Udbredelse])

XI, 3 B 157 p. 256–257.

(saa længe jeg ønskede at benytte „F.“, [er jeg] blevet af Redaktionen ... [føiet] i hvert eneste mit Ønske ...)

XI, 3 B 158,27.

([Om hvorfor SK havde brugt en politisk, udbredt Journal, hvad ellers var ham meget imod])

XI, 3 B 233,3*.9*.10*.

(Redaktionen af „F.“ ... om en Mening i og for sig er den sande, beskæftiger den ikke, nei hvor Mange har denne Mening?) XI, 3 B 294,11.

„Om Fædrelandets Polemik“ ([Dobbeltartikel undertegnet: B (o: SK) i „Kjøbenhavns flyvende Post“, „Interimsblad“ 1836, Nr. 82–83 (12. og 15. Marts)]) I B 5*.

(De to første Nummere [af „Humoristiske Intelligentsblade“, 1836] ... knyttede sig formentlig til Artiklen mod Hage [o: „Om F.s Polemik“]) I B 6 p. 179*.

„Fædrelandets“ Forhold til min Forfatter Virksomhed“ se „Fædrelandets“ Forhold til min Forfatter Virksomhed“.

„Artikler i „Fædrelandet“ fra Dato 18. Dec. 1854 til Dato 26. Mai 1855“ ([Udarbejdelse til Titel-Blad til en paatænkt særskilt Udgave af SKs Artikler i „F.“]) XI, 3 B 128.

([Indholdsfortegnelse])

XI, 3 B 129 p. 206–207.

([Kladde til Indholdsfortegnelse med Sætter-Angivelser])

XI, 3 B 130; 131 p. 207–208; 132; 133.

([Udarbejdelse til Forord])

XI, 3 B 134 p. 209–213.

([Kladde til Forord])

XI, 3 B 135 p. 213–214.

([Udarbejdelse til de enkelte Artikler])

XI, 3 B 201–237 p. 337–382; 251 p. 403–405.

Fæiskhed ([F. oprindeligt Titel paa den aldrig publicerede Artikel „Umskelig dumt, hvis det ikke er List!“]) XI, 3 B 151,1.

(at forsøge at komme til at virke qua Aand ved Hjælp af F.; nei det lader sig ikke gøre) XI, 3 B 169.

se ogsaa Dyr og Dyriske, det.

Fællessprog ([I Ungdommens F. ere alle Ordene fælles Kjøen der siges det Samme, Forskjellen er blot Kjønnet]) VII, 1 A 135.

Fængsel (Fængselselskabets Idee knytter sig egentlig til de eensomme F.)

VI B 182 p. 251.

(Jeg har havt Leilighed til at bese flere af vore F., men ... ikke vovet at sige eet Ord til Fangerne) VI B 182 p. 252.

(den store Betænkelighed mig selv betræffende, om jeg nu ogsaa duer til at gaae – hvis det lod sig naae – i F.)

XI, 2 A 265 p. 267.

Fængselselskab ([SK om F. i Anledning af Formanden for F., Pastor Stillings Artikel „Pastor Visby og F.“ i „Fædrelandet“ 1845, Nr. 1846 (26. Marts)]) VI B 182 p. 249–253.

([Om Pastor Visbys Artikel „Angaaende de seneste Voldsomheder i Straffeanstalten paa Christianshavn“ i „Fædrelandet“ 1845, Nr. 1821 (21. Febr.)])

VI B 182 p. 250–251; p. 253.

(F.s Idee er ikke opkommet hos os ... F.s Idee knytter sig egentlig til de eensomme Fængsler; der besøger den Enkelte Fangen) VI B 182 p. 251.

(Mistress Fry kunne udrette Noget [Elisabeth Fry foranledigede F.s Opretelse i Aug. 1841]) VI B 182 p. 252.

([Om Forudsætningerne for at et F. skulde kunne udrette Noget])

VI B 182 p. 252–253.

(man har Sale af Fanger og et Selskab [F.] af Dilettanter ... Selskabet gjør mere Skade end Gavn) VI B 182 p. 252.

„Angaaende det i Kjøbenhavn oprettede Fængselselskab og dets Virkning paa Fangerne“ se Visby, Carl H.

„Pastor Visby og Fængselselskabet“ se *Stilling*, Jacob M. H. F.

Færdighed (Der fordres for at kunne udtrykke sig christeligt ... F. og Skole i de christelige Begrebs-Bestemmelser) VII, 2 B 235 p. 201.

(I Henseende til en Kunsts Meddelelse er enten F. det der gjør Læreren ell. tillige Myndigheden) VIII, 2 B 81,15; 85,4.7.

(I Henseende til det Ethiske kan F. ... ikke constituere Læremesteren) VIII, 2 B 81,17 p. 149.

(Underviisning i æsthetisk Kunnen er Meddelelse af F.) VIII, 2 B 85,10.

„Færdiske Qvæder om Sigurd Fofnersbane og hans Æt“ se *Lyngbye*, Hans Chr.

føde (Barnet fødes jo i Synd efter at være undfanget i Overtrædelse) XI, 2 A 150 p. 162.

(Naar et Barn fødes, saa hedder det, hvilken Glæde ... naar en Mand dør hedder det: han har det godt ... Sludder og Vrovl) XI, 2 A 219.

Fødeland, mit (Jeg elsker mit F.)

IX A 298 p. 168.

(dette Krähwinkel er mit elskede F., denne prostituerede Spidsborgerligheds Residents mit kjære Kiøbenhavn)

IX A 471.

Fødsel (at F. var Igjenfødslen [i spredte Udkast til „Phil. Smuler“, Cap. V § 1]) V B 17,3.

(Eet er det ved F. at være noget Stort i Verden, et Andet at blive det succesivt) VIII, 1 A 354.

Fødsel, aandelig (fordi den aandelige F. selv ligger ud over al Bevidsthed, maa det [derover reflecterende Individ] lægge [den] i det Gudd[ommelige]) III A 25.

Fødsel, naturlig (ved den naturlige F. [er det umuligt at afgjøre Noget] om Sjælen maa tænkes i et spontant Forhold til den skabende Guddom) III A 25.

Fødselsdag, min se *Geburtstag, min*.

Fødselshjælper ([Gude fortæller i „Om Mag. S. Kierkegaards Forfattervirksomhed ...“] at et Par Mænd (Prof. Nielsen og Mag. Stilling) ved min Hjælp som F. have aborteret) X, 6 B 145 p. 213.

([jeg skal] om ikke som F. saa dog som Socratiker ... sørge for, at den i Sandsebedrag hildede Chrstd.s Forkyndelse ... kommer ned fra sin illusoriske Høide) X, 6 B 145 p. 213.

se ogsaa *Maieutiker*.

Fødsels-Skrig (vi haste saa stærkt som muligt med at glemme F.s-S. og med at forvandle det til Lyst at have givet et Væsen Liv) XI, 2 A 199 p. 214.

([Om at forvandle Alt til at tjene Forøgelsen af Livs-Lysten i Mellemrummet mellem F.s-S. og Døds-S.])

XI, 2 A 199 p. 214–215.

(skriger Barnet ikke strax [ved Fødslens], saa kommer det nok – Døds-S. er jo S. over at være født) XI, 2 A 200.

Føl, autodidaktisk ([Om Genie som et autodidaktisk F. i Adlers „Studier og Exempler“ og „Theologiske Studier“]) VII, 2 B 235 p. 135.

Følelse ([Om Vanskeligheden paa Erkjendelsens saavel som paa F.s Gebeet med Hensyn til at faae den empiriske Masse med]) I A 112.

(en uforlignelig F., naar man har faaet Ideen indblæst i Begrebets Legeme)

II A 348.

([Der gives] F., der ere udtalte i et saadant Medium ... [at de først bemærkes] ved at opildnes af Sympathiens Varme og Begeistringens Flamme) II A 620.

([Om Schleiermachers Forstaaelse af F. i Forhold til Religion i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 308–313).

([Om at Alt det er Sandhed, som stemmer overeens med F., i Referat af Erdmanns „Vorlesungen über Glauben und Wissen“])

II C 38 (i Bd. XIII p. 148–149).

(naar Villien er forvildet hos Msket, saa heldbreder man ham ved at lade F. træde til) IV B 2,12.

([Om Forstand, F. og Villie som væsentlige Bestemmelser i et Mske])

IV C 78; 93; 96*.

([Om Forholdet mellem F., Phantasie og Forstand]) V A 20.

(i „Gjntagelsen“ er F. og Ironie holdt ude fra hinanden ... Disse tvende Momenter ere satte sammen i den ene, Experimentets Quidam)

VII, 1 B 83 p. 277.

(Ethvert Mske ... er gjerne i Phantasie og F. ... et godt Stykke forud for ... hvad han er i Gjerning og Virkelighed)

VIII, 1 A 292.

(alle Mske have lige Adgang til Liden-skab og F.) VIII, 1 A 665.

(Blandede F. Under denne Titel kunde jeg have Lyst til at henkaste lidt Lyrik)

VIII, 1 A 679.

(det var interessant at udregne hele F.s og Lidenskabens Omraade ... Hemmeligheden er, at det maa gjøres ... dialektisk og saa lyrisk) VIII, 1 A 679.

([Om at sætte Splid mellem Kjerligheden og Loven ved enten at gjøre Kjerlighed til en F. eller til et jordisk Gode i Udarbeidelse til „Kjerl. Gjern.“])

VIII, 2 B 32,6 p. 89–90.

(i Forstandens Tid [udlees man], i F.s og Lidenskabernes Tid slaas man ihjel)

IX A 435.

([Om Luthers Bestemmelse af Troen, at den er stik mod F., cf. „En christelig Postille“]) X, 4 A 7 p. 7–8.

([Mske gruer] for at indlade sig med det Ubetingede, om hvilket det gjælder ... [at] selv de ømmeste og inderligste F. ... ere slukkede) XI, 1 A 95.

se ogsaa *Afhængighedsfølelse*.

Følelse, min ([SK om hvorledes det gaar ham med hans F. i Livet]) V A 52.

Følelse, religiøs ([Om den religiøse F. som den subjektive F. af Eenheden af det Uendelige og Endelige i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel]) II C 25 (i Bd. XII p. 308–309).

Følelsens Dialektik (Umiddelbarhedens eller F.s D. i høieste Potents, – i Forhold til Videnskaben)

VII, 1 A 182 p. 117–121; 183.

Følelsetheologie ([Om F. hos de Wette og Schleiermacher i Referat af Martensens Forelæsninger over den nyere Philosophies Historie fra Kant til Hegel])

II C 25 (i Bd. XII p. 305–307; p. 330).

([Om Forlæsningsens subjektive Form i F. i Referat af Martensens Forelæsninger over „Speculativ Dogmatik“])

II C 28 (i Bd. XIII p. 53).

følge (vil Christus end ikke tillade os at følge ham ... saa ville vi dog ... gaar hen til vor Familie ... og forkynde Guds Godhed) II A 324.

følge efter se *efterfølge*.

Følge ([Om at det, at „Deres Gjæringer følge dem“, baade er et F., lig et Ligfølge, og en F., Noget der følger med Nødvendighed]) X, 4 A 59.

„Et Følgeblad“ se „Om min Forfatter-Virksomhed“.

Førelse se *Guds Førelse*.

først Guds Rige se *Guds Rige*.

Først, et (det der beskæftiger Christus er det Ubetingedes Souverainitet, at der ikke maa være ... et F.)

XI, 1 A 427.

Første, den (Saaledes kjender man i Forhold til det at være Mske Dyre-Naturen paa dette ...: „jeg vil ikke være den F. ...“) XI, 1 A 453 p. 348.

(Du vil ikke være den F. ... thi Du vil ikke vove ... Men Gud vil, at Du, at hver Enkelt skal vove)

XI, 1 A 453 p. 348.

([Gud] fordrer for at være elsket, at Du, hver især, bliver den F.)

XI, 1 A 453 p. 349.

(Du skal være den F. Herved bliver det, Gud forandrer ikke Vilkaaret)

XI, 1 A 455.

(Med det at være den F. følger saa ... de Collisioner og Anstrengelser, som N.T. forudsiger) XI, 1 A 455.

(At være den F.)

XI, 1 A 458 p. 352–354.

000000

DATE DUE

GAYLORD	PRINTED IN U.S.A.

PRINTED IN U.S.A.

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500
All items are subject to recall.

← Barcode (over)

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500
All items are subject to recall.

